

MORMONA
GRĀMATA

MĀCĪBA
UN
DERĪBAS

DĀRGĀ
PĒRLE

MORMONA GRĀMATA

Vēl viena liecība par
Jēzu Kristu

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS BAZNĪCAS

MĀCĪBA UN
DERĪBAS

DĀRGĀ PĒRLE

Izdevusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitijā, Jūtā, ASV

Lūdzu, sniegt atsaucsmes vai ierosinājumus,
rakstot e-pastu uz adresi scriptures@ChurchofJesusChrist.org
vai sūtot tos pa pastu uz adresi
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street,
24th Floor, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Printed in the United States of America 1/2021

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants,
and Pearl of Great Price

Latvian

SATURS

Mormona Grāmata

Ievads	vii
Trīs liecinieku liecība	ix
Astoņu liecinieku liecība	ix
Pravieša Džozefa Smita liecība	xi
Īss paskaidrojums	xv
1. Nefija1
2. Nefija	57
Jēkaba	127
Ēnosa	146
Jaroma	149
Omnija	151
Mormona vārdi	154
Mosijas	156
Almas	223
Helamana	402
3. Nefija	445
4. Nefija	508
Mormona	512
Etera	532
Moronija	567

Mācība un Derības

Ievadsv
Hronoloģiskā secība	ix
Nodaļas1
Oficiālās deklarācijas	317

Dārgā Pērle

Ievadsv
Mozus1
Ābrahāma	31
Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs	48
Džozefs Smits—Vēsture	52
Ticības apliecinājumi	68

Pielikums

Svēto Rakstu ceļvedis1
Hronoloģija	201
Evaņģēliju saskaņa	207
Džozefa Smita Tulkojums	213
Bībeles kartes	255
Bībeles fotogrāfijas	277
Baznīcas vēstures kartes	311
Baznīcas vēstures fotogrāfijas	323

SAĪSINĀJUMI

Vecā Derība

1. Moz.	Pirmā Mozus grāmata
2. Moz.	Otrā Mozus grāmata
3. Moz.	Trešā Mozus grāmata
4. Moz.	Ceturtā Mozus grāmata
5. Moz.	Piektā Mozus grāmata
Joz.	Jozuas grāmata
Soģu	Soģu grāmata
Rut.	Rutes grāmata
1. Sam.	Pirmā Samuēla grāmata
2. Sam.	Otrā Samuēla grāmata
1. Kēn.	Pirmā Kēniņu grāmata
2. Kēn.	Otrā Kēniņu grāmata
1. Laiku	Pirmā Laiku grāmata
2. Laiku	Otrā Laiku grāmata
Ezr.	Ezras grāmata
Neh.	Nehemijas grāmata
Est.	Esteres grāmata
Īj.	Ījaba grāmata
Psm.	Psalmi
Sal. Pam.	Salamana Pamācības
Sal. Māc.	Salamans Mācītājs
Augstā Dz.	Augstā Dziesma
Jes.	Jesajas grāmata
Jer.	Jeremijas grāmata
Raudu Dz.	Raudu Dziesmas
Ec.	Ecēhiēla grāmata
Dan.	Daniēla grāmata
Hoz.	Hozejas grāmata
Joēla	Joēla grāmata
Am.	Amosa grāmata
Ob.	Obadjas grāmata
Jon.	Jonas grāmata
Mih.	Mihas grāmata
Nah.	Nahuma grāmata
Hab.	Habakuka grāmata

Cef.	Cefanjas grāmata
Hag.	Hagaja grāmata
Cak.	Cakarijas grāmata
Mal.	Maleahija grāmata

Jaunā Derība

Mat.	Mateja evaņģēlijs
Marka	Marka evaņģēlijs
Lūk.	Lūkas evaņģēlijs
Jāņa	Jāņa evaņģēlijs
Ap. d.	Apustuļu darbi
Rom.	Pāvila vēstule romiešiem
1. kor.	Pāvila 1. vēstule korintiešiem
2. kor.	Pāvila 2. vēstule korintiešiem
Gal.	Pāvila vēstule galatiešiem
Ef.	Pāvila vēstule efeziešiem
Fil.	Pāvila vēstule filipiešiem
Kol.	Pāvila vēstule kolosiešiem
1. tes.	Pāvila 1. vēstule tesalonīkiešiem
2. tes.	Pāvila 2. vēstule tesalonīkiešiem
1. Tim.	Pāvila 1. vēstule Timotejam
2. Tim.	Pāvila 2. vēstule Timotejam
Tit.	Pāvila vēstule Titam
Filem.	Pāvila vēstule Filemonam
Ebr.	Vēstule ebrejiem
Jēk. v.	Jēkaba vēstule
1. Pēt. v.	Pētera 1. vēstule
2. Pēt. v.	Pētera 2. vēstule
1. Jāņa v.	Jāņa 1. vēstule
2. Jāņa v.	Jāņa 2. vēstule
3. Jāņa v.	Jāņa 3. vēstule
Jūd. v.	Jūdas vēstule
Jāņa atkl.	Jāņa atklāsmes grāmata

Mormona Grāmata

1. Nef.	1. Nefija
2. Nef.	2. Nefija
Jēk.	Jēkaba
Ēn.	Ēnosa
Jar.	Jaroma
Omn.	Omnija
M. v.	Mormona vārdi
Mos.	Mosijas
Al.	Almas
Hel.	Helamana
3. Nef.	3. Nefija
4. Nef.	4. Nefija
Morm.	Mormona
Et.	Etera
Mor.	Moronija

Mācība un Derības

M&D	Mācība un Derības
OD	Oficiālā deklarācija

Dārgā Pērle

Moz.	Mozus
Ābr.	Ābrahāma
DžS—M	Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs
DžS—V	Džozefs Smits—Vēsture
TA	Ticības apliecinājumi

Citi saīsinājumi un paskaidrojumi

DŽST	Džozefa Smita Tulkojums
SRC	Svēto Rakstu ceļvedis
EBR.	Alternatīvs tulkojums no ebreju valodas
GR	Alternatīvs tulkojums no grieķu valodas
TAS IR	Idiomātisku izteicienu un sarežģītu konstrukciju izskaidrojums
VAI	Alternatīvi vārdi, kas izskaidro novecojušu izteicienu nozīmi

MORMONA GRĀMATA

Vēl viena liecība par
Jēzu Kristu

Pirmais izdevums angļu valodā publicēts
Palmīrā, Ņujorkas štatā, ASV, 1830. gadā

MORMONA GRĀMATA

APRAKSTS, RAKSTĪTS

UZ PLĀKSNĒM

AR MORMONA ROKU,

ŅEMTS NO NEFIJA PLĀKSNĒM

Šis ir saīsinājums no pieraksta par Nefija tautu un arī par lamaniešiem. Rakstīts lamaniešiem, kuri ir Israēla nama atlikums, un arī jūdām un citticībniekam. Rakstīts saskaņā ar pavēli un arī ar atklāsmes un pravietojuma garu. Uzrakstīts un aizzīmogots, un noglabāts Tam Kungam, lai plāksnes netiktu iznīcinātas. Lai parādītos ar Dieva dāvanu un spēku to iztulkošanai. Aizzīmogotas ar Moronija roku un noglabātas Tam Kungam, lai parādītos noteiktā laikā caur citticībnieku,—tādēļ šis tulkojums ir ar Dieva dāvanu.

Saīsinājums ņemts arī no Etera grāmatas, kas ir pieraksts par Jareda tautu, kura tika izklīdināta tajā laikā, kad Tas Kungs sajauca ļaužu valodu, kad tie būvēja torni, lai sasniegtu debesis; kas ir, lai parādītu Israēla nama atlikumam, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš viņu tēviem; un lai viņi varētu zināt Tā Kunga derības, lai viņi netiktu atmesti uz mūžiem; un arī lai pārliecinātu jūdu un citticībnieku, ka JĒZUS ir KRISTUS, MŪŽĪGAIS DIEVS, kurš pasludina Sevi visām tautām; un tā, ja šeit ir kļūdas, tās ir cilvēku kļūdas, tādēļ nenosodiet Dieva lietas, lai jūs varētu tikt atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā.

SĀKOTNĒJI NO PLĀKSNĒM UZ ANĢĻU VALODU TULKOJIS
DŽOZEFS SMITS, JAUNĀKAIS.

SATURS

Ievads.	vii
Trīs liecinieku liecība	ix
Astoņu liecinieku liecība	ix
Pravieša Džozefa Smita liecība	xi
Īss paskaidrojums.	xv
1. Nefija	1
2. Nefija	57
Jēkaba.	127
Ēnosa	146
Jaroma	149
Omnija	151
Mormona vārdi	154
Mosijas	156
Almas	223
Helamana	402
3. Nefija	445
4. Nefija	508
Mormona	512
Etera	532
Moronija	567

IEVADS

Mormona Grāmata ir Svēto Rakstu grāmata, pielīdzināma Bībelei. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar Amerikas senajiem iedzīvotājiem un ietver mūžīgā evaņģēlija pilnību.

Grāmatu sarakstīja daudzi senie pravieši ar pravietojuma un atklāsmes garu. Viņu vārdus, rakstītus uz zelta plāksnēm, citēja un saīsināja pravietis vēsturnieks vārdā Mormons. Pieraksts sniedz aprakstu par divām lielām civilizācijām. Viena cēlās no Jeruzalemes 600. gadā pirms Kristus un vēlāk sadalījās divās tautās, kas pazīstamas kā nefijieši un lamanieši. Otra cēlās daudz agrāk, kad Tas Kungs sajauca valodas pie Bābeles torņa. Šī grupa ir pazīstama kā Jaredieši. Pēc tūkstošiem gadu visi tika iznīcināti, izņemot lamaniešus, un viņi ir Amerikas indiāņu senči.

Galvenais notikums, kas ir pierakstīts Mormona Grāmatā, ir paša Tā Kunga Jēzus Kristus kalpošana starp nefijiešiem drīz pēc Viņa augšāmcelšanās. Tā izskaidro evaņģēlija mācības, galvenajos vilcienos apraksta pestīšanas ieceri un pasaka cilvēkiem, kas tiem ir jādara, lai iegūtu mieru šinī dzīvē un mūžīgu pestīšanu nākamajā dzīvē.

Kad Mormons bija pabeidzis savu rakstīšanu, viņš nodeva aprakstu savam dēlam Moronijam, kurš pielika dažus vārdus no sevis un noslēpa plāksnes Kumoras pakalnā. 1823. gada 21. septembrī tas pats Moronijs, tad jau apskaidrota un augšāmcelta būtnē, parādījās pravietim Džozefam Smitam un pamācīja to attiecībā uz senajiem pierakstiem un to iecerēto tulkošanu angļu valodā.

Noteiktā laikā plāksnes tika nodotas Džozefam Smitam, kurš pārtulkoja tās ar Dieva dāvanu un spēku. Tagad šis pieraksts ir publicēts daudzās valodās kā jauna un papildus liecība par to, ka Jēzus Kristus ir dzīvē Dieva Dēls un ka visi, kas nāks pie Viņa un pakļausies Viņa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, var tikt izglābti.

Attiecībā uz šo pierakstu pravietis Džozefs Smits sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgākmenis, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas.”

Papildus Džozefam Smitam, Tas Kungs atļāva vienpadsmit citiem cilvēkiem pašiem redzēt zelta plāksnes un būt par Mormona Grāmatas patiesības un dievišķības īpašiem lieciniekiem. Viņu rakstiskās liecības ir šeit ietvertas kā „Trīs liecinieku liecība” un „Astoņu liecinieku liecība”.

Mēs aicinām visus cilvēkus itin visur lasīt Mormona Grāmatu, pārdomāt savā sirdī vēstījumu, ko tā satur, un tad vaicāt Dievam,

Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šī grāmata ir patiesa. Tie, kas tā darīs un vaicās ticībā, ar Svētā Gara spēku iegūs liecību par tās patiesumu un dievišķību (skat. Moronija 10:3–5).

Tie, kas iegūs šo dievišķo liecību no Svētā Gara, ar to pašu spēku uzzinās, ka Jēzus Kristus ir pasaules Glābējs, ka Džozefs Smits ir Viņa atklāsmju saņēmējs un pravietis šinīs pēdējās dienās un ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Tā Kunga valstība, kura vēlreiz ir atjaunota uz Zemes, gatavojoties Mesijas Otrajai Atnākšanai.

TRĪS LIECINIEKU LIECĪBA

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie Kurām šis darbs nonāks: ka mēs, caur Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, esam redzējuši plāksnes, kuras satur šos pierakstus, kas ir pieraksti par Nefija tautu un arī lamaniešiem, viņu brāļiem, un arī Jareda ļaudīm, kas nāca no torņa, par kuru ir stāstīts. Un mēs arī zinām, ka šīs plāksnes ir pārtulkotas ar Dieva dāvanu un spēku, jo Viņa balss to mums ir pasludinājusi; tādēļ mēs tiešām zinām, ka šis darbs ir paties. Un mēs arī liecinām, ka mēs redzējām gravējumus, kas ir uz šīm plāksnēm; un tie mums tika parādīti ar Dieva un nevis cilvēka spēku. Un mēs svinīgi pasludinām, ka Dieva eņģelis nonāca no debesīm un viņš atnesa un nolika tās mūsu acu priekšā, tā ka mēs ieraudzījām un skatījām plāksnes un gravējumus uz tām; un mēs zinām, ka tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka mēs tās ieraudzījām un liecinām, ka šīs lietas ir patiesas. Un tas ir brīnums mūsu acīs. Tomēr Tā Kunga balss pavēlēja, ka mums ir jāliecina par to; tādēļ, lai būtu paklausīgi Dieva pavēlēm, mēs liecinām par šīm lietām. Un mēs zinām, ka, ja mēs būsim ticīgi Kristū, mēs atīrīsim savas drēbes no visu cilvēku asinīm un tiksīm atrasti par neaptraipītiem Kristus soģa krēsla priekšā, un dzīvosim ar Viņu mūžīgi debesīs. Un lai slava Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs. Āmen.

OLIVERS KAUDERIJS
DEVIDS VITMERS
MARTINS HERISS

ASTOŅU LIECINIEKU LIECĪBA

Lai top zināms visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, pie Kurām šis darbs nonāks: ka Džozefs Smits, jaunākais, šī darba tulkotājs, parādīja mums plāksnes, par kurām tiek runāts, kas izskatījās kā no zelta; un tik plāksnes, cik minētais Smits bija pārtulkojis, mēs turējām savās rokās; un mēs arī redzējām gravējumus uz tām, kuri visi izskatījās pēc sena un neparasti smalka meistar-darba. Un šo mēs svinīgi liecinām, ka minētais Smits ir parādījis mums šīs plāksnes, kuras mēs redzējām un pacēlām, un patiešām

zinām, ka minētajam Smitam ir plāksnes, par kurām mēs runājām. Un mēs paziņojam savus vārdus pasaulei, lai liecinātu tai par to, ko mēs esam redzējuši. Un mēs nemelojam, Dievs ir mūsu liecinieks.

KRISTIANS VITMERS

JĒKABS VITMERS

PĪTERS VITMERS, JAUNĀKAIS

DŽONS VITMERS

HAIREMS PEIDŽS

DŽOZEFS SMITS, VECĀKAIS

HAIRAMS SMITS

SAMUĒLS H. SMITS

PRAVIEŠA DŽOZEFA SMITA LIECĪBA

Pравиеша Дžозефа Смита паša vārdi par Mormona Grāmatas izcelsmi:

„Divdesmit pirmā septembra [1823] vakarā . . . es iesāku skaitīt lūgšanu un pielūgt Visuvareno Dievu. . . .

Kamēr es tā piesaucu Dievu, es ievēroju parādāmiešus gaismu savā istabā, kas turpināja pieaugt, līdz istaba kļuva gaišāka nekā pusdienas laikā, kad pēkšņi pie manis gultas parādījās persona, stāvot gaisā, jo viņa kājas neskāra grīdu.

Viņam mugurā bija brīvs, žilbinoši balts apmetnis. Tas bija balts par jebko, ko es jebkad uz zemes biju redzējis. Es arī nevaru iedomāties, ka kāda zemes lieta varētu izskatīties tik balta un spoža. Viņa plaukstas bija kailas un arī rokas mazliet virs plaukstas locītavām; arī viņa kāju pēdas bija kailas, tāpat kā viņa stilbi mazliet virs potītēm. Viņa galva un kakls arī bija atsegti. Es pamanīju, ka viņam nebija nekādu citu drēbju, izņemot šo apmetni, un, tā kā tas bija vaļā, es varēju redzēt viņa krūtis.

Ne tikai viņa apmetnis bija ārkārtīgi balts, bet viss viņa ķermenis bija neapprakstāmi spožs, un viņa vaigs patiesi bija kā zibens. Istaba bija ārkārtīgi gaiša, taču ne tik spoža, kā tieši ap viņu. Kad es sākumā paskatījos uz viņu—nobijos, taču drīz vien bailes mani pameta.

Viņš mani nosauca vārdā un teica man, ka viņš ir vēstnesis, sūtīts no Dieva pie manis, un ka viņa vārds ir Moronijs; ka Dievam ir darbs priekš manis un ka mans vārds būs par laba un ļauna atziņu starp visām tautām, ciltīm un valodām jeb ka visas tautas to minēs gan ar labu, gan ļaunu.

Viņš teica, ka ir noglabāta grāmata, kas uzrakstīta uz zelta plāksnēm un sniedz aprakstu par šī kontinenta agrākajiem iedzīvotājiem un viņu izcelsmes pirmsākumiem. Viņš arī teica, ka tajā ietverta mūžīgā evaņģēlija pilnība, kā to Glābējs deva senajiem iedzīvotājiem;

arī ka ir divi akmeņi sudraba ietvaros, un šie akmeņi, piestiprināti pie krūšu bruņām, izveido to, ko sauc par Urīmu un Tumīmu, noglabāti kopā ar plāksnēm; un ka šo akmeņu piederība un izmantošana bija tas, kas veidoja „gaišregus” senajos jeb agrākajos laikos, un ka Dievs tos ir sagatavojis, lai pārtulkotu grāmatu. . . .”

„Turklāt viņš man sacīja, kad es dabūšu šīs plāksnes, par kurām viņš bija runājis—jo laiks, kad tās tiks iegūtas, vēl nebija pienācis—es tās nedrīkstēšu rādīt nevienam, ne arī krūšu bruņas ar Urīmu un Tumīmu, kā vien tiem, kuriem man tiks pavēlēts tās parādīt, citādi es tikšu iznīcināts. Kamēr viņš runāja ar mani par plāksnēm, vīzija tika atklāta manam prātam, tā ka es varēju redzēt

vietu, kur plāksnes bija noglabātas, un tas bija tik skaidri un nepārprotami, ka es atpazinu to vietu, kad es tur nonācu.

Pēc šī vēstījuma es ieraudzīju, ka gaisma istabā sāk savilkties tieši ap viņu, kas bija runājis ar mani, un tas tā turpinājās, līdz istaba atkal bija kļuvusi tumša, izņemot tikai tieši ap viņu; tad acumirkļi es ieraudzīju it kā eju atveramies uz debesīm, un viņš cēlās augšup, līdz pilnīgi izzuda, un telpa atkal bija tāda pati, kāda tā bija pirms šīs debešķīgās gaismas parādīšanās.

Es gulēju, pārdomādams savdabīgo redzējumu, un biju ļoti pārsteigts par to, ko man teica šis neparastais sūtnis, kad savu pārdomu vidū es pēkšņi atklāju, ka mana istaba atkal sāk kļūt gaišāka, un, kā likās, acumirkļi tas pats debesu sūtnis atkal bija pie manas gultas.

Viņš iesāka un atkal stāstīja to pašu, ko viņš bija stāstījis pirmā apmeklējuma laikā, bez vismazākajām izmaiņām; to pabeidzis, viņš paziņoja man par lieliem sodiem, kuri piemeklēs zemi, ar lielu postu no bada, zobena un sērgām, un ka šie lielle sodi piemeklēs zemi šinī paudzē. To pastāstījis, viņš atkal pacēlās augšup, kā viņš to bija darījis iepriekš.

Tobrīd mans prāts bija tik dziļi iespaidots, ka miegs bija pamestis manas acis, un es gulēju izbrīna pārņemts par visu, ko es biju gan redzējis, gan dzirdējis. Bet cik liels bija mans pārsteigums, kad es atkal ieraudzīju to pašu vēstnesi pie savas gultas un izdzirdēju viņu atstāstām jeb atkārtojam atkal man visu to pašu, ko iepriekš; un piebilstot brīdinājumu, viņš paziņoja man, ka Sātans mēģinās mani kārdināt (mana tēva ģimenes nabadzīgo apstākļu dēļ) iegūt šīs plāksnes ar nodomu kļūt bagātam. To viņš man aizliedza, sakot, ka man nedrīkst būt nekāda cita nolūka, iegūstot plāksnes, kā vienīgi, lai slavinātu Dievu, un es nedrīkstu iespaidoties ne no viena cita nodoma, kā vien Viņa valstības uzcelšanas, citādāk es tās neiegūšu.

Pēc trešā apmeklējuma viņš kā iepriekš atkal pacēlās debesīs, un es atkal tiku atstāts, lai apdomātu visa tikko piedzīvotā dīvainību; tad, gandrīz uzreiz pēc tam, kad debesu vēstnesis bija pacēlies debesīs prom no manis trešo reizi, gailis iedziedājās, un es sapratu, ka sākusi aust jauna diena, tā ka mūsu sarunas bija ilgšas visu nakti.

Drīz pēc tam es piecēlos no savas gultas un kā parasti devos darīt nepieciešamos ikdienas darbus. Bet, mēģinot strādāt kā citās reizēs, es atklāju, ka mani spēki ir izsīkuši un ka es esmu pavisam bezspēcīgs. Mans tēvs, kurš strādāja kopā ar mani, atklāja, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, un teica, lai es eju mājās. Es gāju ar nodomu iet mājās, bet, cenšoties pārvarēt žogu, lai izkļūtu no lauka, kur mēs bijām, spēki mani galīgi atstāja, un es bezpalīdzīgs nogāzos zemē un kādu laiku biju pilnīgi bez samaņas.

Pirmais, ko varu atcerēties, bija balss, kas uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā. Es paskatījos augšup un ieraudzīju to pašu vēstnesi stāvam virs manas galvas, gaismas apņemtu, kā iepriekš. Tad viņš man atkal atstāstīja visu, ko bija stāstījis iepriekšējā naktī, un pavēlēja man doties pie mana tēva un pastāstīt viņam par vīziju un pavēlēm, kuras biju saņēmis.

Es paklausīju—es atgriezos pie sava tēva laukā un izklāstīju viņam visu. Viņš man atbildēja, ka tas bija no Dieva, un teica, lai es eju un daru to, ko vēstnesis bija pavēlējis. Es aizgāju no lauka un devos uz to vietu, kur, kā vēstnesis bija man teicis, plāksnes bija noglabātas; un, pateicoties tam, ka vīzija par to bija bijusi tik skaidra, es acumirkli pazinu to vietu, tiklīdz tur nonācu.

Mančestras ciema tuvumā, Ontario apgabalā, Ņujorkas štatā, ir paliels pakalns, augstākais no visiem šajā apvidū. Šī pakalna rietumu pusē, netālu no virsotnes, zem paliela akmens bija noglabātas plāksnes, ievietotas akmens kastē. Šis akmens bija biezs un virspusē izliekts, bet malās plānāks, tā ka vidusdaļa bija redzama virs zemes, bet malas visapkārt pārklātas ar zemi.

Atrausis zemi, es dabūju sviru, ko es paliku zem akmens malas, un ar nelielu piepūli pacēlu to uz augšu. Es ieskatījos un tur tiešām ieraudzīju plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas, kā to bija pavēstījis vēstnesis. Kaste, kurā plāksnes bija ievietotas, bija veidota, saliekot kopā akmeņus un sacementējot tos ar kaut kāda veida cementu. Kastes dibenā šķērsām bija novietoti divi akmeņi, un uz šiem akmeņiem bija novietotas plāksnes un pārējās lietas līdz ar tām.

Es mēģināju tās izņemt, bet sūtnis man to aizliedza un vēlreiz paziņoja, ka tagad vēl nav pienācis laiks tās izņemt un nebūs, līdz nepaies četri gadi no šī brīža; bet viņš man teica, ka man ir jānāk šajā vietā precīzi pēc viena gada no šī brīža un ka viņš šeit satiks mani, un ka man tā jāturpina darīt, līdz pienāks laiks saņemt plāksnes.

Tādējādi, kā man tika pavēlēts, es gāju turp katra gada beigās, un katru reizi es tur sastapu šo pašu vēstnesi un saņēmu norādījumus un ziņas no viņa katrā no mūsu tikšanās reizēm attiecībā uz to, ko Tas Kungs grasās darīt, un kā un kādā veidā Viņa valstība tiks vadīta pēdējās dienās. . . .”

„Beidzot pienāca laiks iegūt plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas. Divdesmit otrā septembra dienā, tūkstoš astoņi simti divdesmit septītajā gadā, kad kā parasti katra gada beigās biju aizgājis uz vietu, kur tās bija noglabātas, tas pats debesu vēstnesis iedeva man tās ar šo norādījumu—ka man ir jābūt atbildīgam par tām; ka, ja es ar tām apiešos bezrūpīgi vai nevērīgi, es tikšu padzīts; bet, ja es pielikšu visas savas pūles, lai tās pasargātu, kamēr viņš, vēstnesis, tās pieprasīs, tās tiks aizsargātas.

Es drīz vien uzzināju iemeslu, kāpēc es biju saņēmis tik stingrus norādījumus glabāt tās drošībā un kāpēc bija tā, ka vēstnesis man teica—kad es izdarišu to, kas bija pieprasīts no manas rokas,—viņš tās atprasīs. Tiklīdz kļuva zināms, ka man tās ir, tā tūlīt tika pieliktas vislielākās pūles, lai no manis tās dabūtu. Katra vil-tība, ko vien varēja sagudrot, tika izmantota šim nolūkam. Vajāša-na kļuva daudz nežēlīgāka un briesmīgāka nekā agrāk, un ļaužu pulki nemitīgi bija gatavi man tās atņemt, ja vien tas būtu iespē-jams. Bet ar Dieva gudrību tās palika drošībā manās rokās, līdz es paveicu visu, kas tika prasīts no manas rokas. Kad, saskaņā ar norunu, vēstnesis tās atprasīja, es viņam tās atdevu, un tās ir pie viņa līdz pat šai dienai, kura ir tūkstoš astoņi simti trīsdesmit as-totā gada otrais maijs.”

Pilnīgāku aprakstu skat. Džozefs Smits—Vēsture, Dārgā Pērle.

Senie pieraksti, kuri nākuši no zemes kā ļaužu balss, kas runā no pīšļiem, un pārtulkoti mūsdienu valodā ar spējām un spē-ku no Dieva, kā apliecināts ar dievišķu apstiprinājumu, pirmo reizi pasaulē tika izdoti angļu valodā 1830. gadā kā THE BOOK OF MORMON.

ĪSS PASKAIDROJUMS PAR MORMONA GRĀMATU

Mormona Grāmata ir senās Amerikas tautu svēts pieraksts un bija iegravēta uz metāla plāksnēm. Šis pieraksts tika apkopots no šādiem avotiem:

1. *Nefija plāksnes*, kas bija divu veidu: mazās plāksnes un lielās plāksnes. Pirmās vairāk bija veltītas garīgām lietām un praviešu kalpošanai un mācībām, kamēr otrajās galvenokārt bija rakstīta attiecīgo tautu laicīgā vēsture (1. Nefija 9:2–4). Tomēr no Mosijas laikiem arī lielās plāksnes ietvēra nozīmīgākos garīgos jautājumus.
2. *Mormona plāksnes*, kas sastāv no Nefija lielo plāksņu saīsinājuma, kuru veicis Mormons ar daudziem komentāriem. Šīs plāksnes saturēja arī Mormona rakstītu vēstures turpinājumu un viņa dēla Moronija rakstītus papildinājumus.
3. *Etera plāksnes*, kas satur Jarediešu vēsturi. Šos pierakstus saīsināja Moronijs, kurš iestarpināja savus komentārus un iekļāva šos pierakstus kopējā vēsturē ar nosaukumu „Etera grāmata”.
4. *Misiņa plāksnes*, kuras atnesa Lehija ļaudis no Jeruzālemes 600. gadā pirms Kristus. Tās ietver „piecas Mozus grāmatas, . . . un arī jūdu pierakstu no sākuma, . . . līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam; un arī svēto praviešu pravietojumus” (1. Nefija 5:11–13). Daudzi citāti no šīm plāksnēm, kas citē Jesaju un citus Bībeles un nebībeles praviešus, parādās Mormona Grāmatā.

Mormona Grāmata ietver piecpadsmit galvenās daļas jeb nodaļas, kas pazīstamas, ar vienu izņēmumu, kā grāmatas un kas parasti nosauktas to pamatautora vārdā. Pirmā sadaļa (pirmās sešas grāmatas, kas beidzas ar Omnija grāmatu) ir Nefija mazo plāksņu tulkojums. Starp Omnija un Mosijas grāmatām ir iestarpinājums, saukts par Mormona vārdiem. Šis iestarpinājums saista pierakstus, kas iegravēti uz mazajām plāksnēm, ar Mormona veikto saīsinājumu no lielajām plāksnēm.

Visgarākā sadaļa, no Mosijas līdz Mormona grāmatas 7. nodaļai, ir Mormona veiktā saīsinājuma no Nefija lielajām plāksnēm tulkojums. Noslēguma sadaļu, no Mormona grāmatas 8. nodaļas līdz sējuma beigām, iegravēja Mormona dēls Moronijs, kurš, pabeidzis pierakstus par sava tēva dzīvi, veica saīsinājumu no Jarediešu pieraksta (kā Etera grāmatu) un vēlāk pievienoja daļas, pazīstamas kā Moronija grāmata.

M.ē. 421. gadā vai apmēram tajā laikā Moronijs, pēdējais no

nefijiešu praviešiem vēsturniekiem, aizzīmogoja svēto pierakstu un noglabāja to Tam Kungam, lai tas parādītos pēdējās dienās, kā noteikusi Dieva balss caur Viņa senajiem praviešiem. 1823. gadā tas pats Moronijs jau kā augšāmcelta būtne apmeklēja pravieti Džozefu Smitu un pēc tam nodeva iegravētās plāksnes viņam.

Par šo izdevumu: oriģinālā titullapa, kas atrodas tieši pirms satura lapas, ir ņemta no plāksnēm un ir daļa no svētā teksta. Stāvrakstā rakstītie priekšvārdi, piemēram, 1. Nefija grāmatā un tieši pirms Mosijas grāmatas 9. nodaļas, arī ir daļa no svētā teksta. Slīprakstā rakstītie ievadi, piemēram, nodaļu virsrakstos, nav daļa no oriģinālā teksta, bet ir mācību palīglīdzekļi, kas ir ietverti ērtākai lasīšanai.

Iepriekšējo Mormona Grāmatas angļu valodas izdevumu tekstā ir atkārtotas dažas mazsvarīgas kļūdas. Šajā izdevumā ir ietverti labojumi, kas likušies atbilstoši materiāla saskaņošanai ar pirmspublikācijas manuskriptiem un sākotnējiem pravieša Džozefa Smita rediģētajiem izdevumiem.

PIRMĀ NEFIJA GRĀMATA

VIŅA VALDĪŠANA UN KALPOŠANA

Apraksts par Lehiju un viņa sievu Sāriju, un viņa četriem dēliem, sauktiem (sākot no vecākā) Lamans, Lemuēls, Sams un Nefijs. Tas Kungs brīdina Lehiju, lai viņš aiziet no Jeruzālemes zemes, tāpēc ka viņš pravieto ļaudīm par viņu nekrietnību un viņi cenšas atņemt tam dzīvību. Viņš trīs dienas ceļo pa tuksnesi ar savu ģimeni. Nefijs paņem līdzī savus brāļus un atgriežas Jeruzālemes zemē pēc jūdu pierakstiem. Apraksts par viņu ciešanām. Viņi paņem Ismaēla meitas par sievietēm. Viņi paņem savas ģimenes un aiziet tuksnesī. Viņu ciešanas un grūtības tuksnesī. Viņu pārvietošanās ceļš. Viņi nonāk pie plašajiem ūdeņiem. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Nefijs apklusina tos un būvē kuģi. Viņi nosauc to vietu par Pārpilnību. Viņi šķērso plašos ūdeņus un ierodas apsolītajā zemē, un tā tālāk. Tas ir saskaņā ar Nefija aprakstu vai, citiem vārdiem, es, Nefijs, rakstīju šos pierakstus.

1. NODAĻA

Nefijs iesāk savas tautas pierakstus. Lehījs vīzijā redz uguns tabu un lasa no pravietojumu grāmatas. Viņš slavina Dievu, pasludina Mesijas atnākšanu un pareģo Jeruzālemes izpostīšanu. Viņš tiek jūdu vajāts. Apmēram 600. g. pr. Kr.

ES, "Nefijs, dzimis no ^bkrietniem "vecākiem, tādēļ es tiku daudz maz ^dapmācīts visās sava tēva zinībās; piedzīvojis daudz "moku sava mūža laikā, tomēr būdams bagātīgi atbalstīts no Tā Kunga visā savā mūžā; jā, būdams ar drošām

zināšanām par Dieva labestību un ^fnoslēpumiem, tādējādi es taisu sava mūža notikumu "pierakstus.

2 Jā, es taisu pierakstus sava tēva "valodā, kas sastāv no jūdu zinībām un ēģiptiešu valodas.

3 Un es zinu, ka pieraksti, ko es taisu, ir "patiesi; un es taisu tos pats ar savu roku; un es taisu tos atbilstoši savām zināšanām.

4 Un notika Jūdas ķēniņa "Cedekijas valdīšanas ^bpirmā gada sākumā (mans tēvs Lehījs bija dzīvojis "Jeruzālemē visu savu mūžu); un šajā pašā gadā šeit nāca daudzi ^dpraviēši, pravietojot ļaudīm, ka viņiem vajag

1 1a SRC Nefijs, Lehija dēls.
b Sal. Pam. 22:1.
c M&D 68:25, 28.
SRC Vecāki.
d Ēn. 1:1;
Mos. 1:2–3.
SRC Mācīt, Skolotājs.
e SRC Likstas.
f SRC Dieva noslēpumi.

g SRC Svētie Raksti.
2a Mos. 1:2–4;
Morm. 9:32–33.
3a 1. Nef. 14:30;
Mos. 1:6;
Et. 5:1–3;
M&D 17:6.
4a 2. Laiku 36:10;
Jer. 52:3–5;

Omn. 1:15.
b 598. g. pr. Kr.;
skat. Hronoloģija
pielikumā.
c 1. Laiku 9:3.
d 2. Ķēn. 17:13–15;
2. Laiku 36:15–16;
Jer. 7:25–26.
SRC Praviētis.

nožēlot grēkus, vai arī lielajai pilsētai Ķeruzālemei vajadzēs tikt izpostītai.

5 Tad nu notika, ka mans tēvs "Lehijs, kad viņš bija izgājis, lūdza To Kungu, jā, tiešām no visas savas ^bsirds par saviem ļaudīm.

6 Un notika, kad viņš lūdza To Kungu, parādījās "uguns stabs un nostājās uz klints viņa priekšā; un viņš redzēja un dzirdēja daudz, un dēļ tā, ko viņš redzēja un dzirdēja, viņš drebēja un trīcēja ārkārtīgi.

7 Un notika, ka viņš atgriezās savā paša mājā Jeruzālemē; un viņš iemetās savā gultā, būdams "pieveikts no Gara un no tā, ko viņš bija redzējis.

8 Un, būdams tā pieveikts no Gara, viņš redzēja "vīziju, tiešām tā, ka viņš redzēja ^bdebesis atvērtas, un viņš atminas, ka viņš redzēja Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu.

9 Un notika, ka viņš redzēja Vienu nonākam no debesu vidus, un viņš redzēja, ka Tā "gaišums bija pārāks par sauli pusdienā.

10 Un viņš arī redzēja "divpadsmit citus sekojam Viņam,

un viņu spožums pārsniedza zvaigžņu spožumu debess jumā.

11 Un viņi nonāca zemē un devās pa zemes virsu; un tas Pirmais nāca un nostājās mana tēva priekšā, un deva viņam "grāmatu, un lika viņam, lai viņš lasītu.

12 Un notika, kad viņš lasīja, viņš tika piepildīts ar "Tā Kunga Garu.

13 Un viņš lasīja, sakot: Vai, vai tev Jeruzāleme, jo es esmu redzējis tavas "negantības! Jā, un daudzas lietas mans tēvs lasīja attiecībā uz ^bJeruzālemi—ka tā tiks izpostīta un tās iedzīvotāji līdz ar to; daudzi ies bojā no zobena, un daudzi tiks "aizvesti gūstā uz Bābeli.

14 Un notika, kad mans tēvs bija lasījis un redzējis daudzas lielas un brīnumainas lietas, viņš izsaucās uz To Kungu daudziem vārdiem, tādiem kā: Lieli un brīnumaini ir Tavi darbi, ak Kungs, Dievs Visvarenais! Tavs tronis ir augstu debesīs, un Tava vara un labestība, un žēlastība ir pār visiem zemes iedzīvotājiem, un, tāpēc ka Tu esi žēlīgs, Tu nepieļausi, ka tie, kuri "nāk pie Tevis, ka viņi ies bojā.

15 Un tādi bija mana tēva vārdi, slavējot savu Dievu, jo viņa

4e Jer. 26:18;

2. Nef. 1:4;

Hel. 8:20.

5a src Lehijs, Nefija tēvs.

b Jēk. v. 5:16.

6a 2. Moz. 13:21;

Hel. 5:24, 43;

M&D 29:12;

DžS—V 1:16.

7a Dan. 10:8;

1. Nef. 17:47;

Moz. 1:9–10;

DžS—V 1:20.

8a 1. Nef. 5:4.

src Vīzija.

b Ec. 1:1;

Ap. d. 7:55–56;

1. Nef. 11:14;

Hel. 5:45–49;

M&D 137:1.

9a DžS—V 1:16–17.

10a src Apustulis.

11a Ec. 2:9.

12a M&D 6:15.

13a 2. Ķēn. 24:18–20;

2. Laiku 36:14.

b 2. Ķēn. 23:27; 24:2;

Jer. 13:13–14;

2. Nef. 1:4.

c 2. Ķēn. 20:17–18;

2. Nef. 25:10;

Omn. 1:15.

14a Al. 5:33–36;

3. Nef. 9:14.

dvēsele līksmoja un visa viņa sirds bija piepildīta to lietu dēļ, kuras viņš bija redzējis, jā, kuras Tas Kungs bija rādījis viņam.

16 Un tagad es, Nefijs, nesa-stādu pilnu aprakstu par to, ko mans tēvs ir rakstījis, jo viņš ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš redzēja parādībās un sapņos; un viņš arī ir rakstījis daudzas lietas, kuras viņš "pravi-toja un runāja saviem bēr-niem, par ko es nesastādīšu pilnu aprakstu.

17 Bet es sastādīšu aprakstu par saviem darbiem savā mūžā. Lūk, es taisu "saīsinājumu no sava tēva ^bpierakstiem uz plāk-snēm, ko es esmu taisījis ar sa-vām paša rokām; tad nu pēc tam, kad es būšu saīsinājis sava tēva pierakstus, es sastādīšu aprakstu par savu paša dzīvi.

18 Tādēļ es gribu, lai jūs zinā-tu, ka pēc tam, kad Tas Kungs bija rādījis tik daudzas brīnu-mainas lietas manam tēvam Lehijam, jā, attiecībā uz "Jeru-zālemes sagraušanu, redzi, Le-hijs devās starp ļaudīm un sāka ^bpraviētot un darīt zināmu vi-ņiem to, ko viņš bija redzējis un dzirdējis.

19 Un notika, ka jūdi "izsmēja viņu to lietu dēļ, par kurām viņš tiem liecināja, jo viņš patiesi lie-cināja par viņu ļaundarību un viņu negantībām; un viņš lieci-nāja par to, ko viņš redzēja un

dzirdēja, un arī par to, ko viņš lasīja grāmatā, skaidri pavēstot par ^bMesijas atnākšanu un arī par pasaules pestīšanu.

20 Un, kad jūdi to dzirdēja, tie bija dusmīgi uz viņu, jā, tāpat kā uz seno laiku praviešiem, kurus tie "izdzina un nomētāja ar ak-meņiem, un slepkavoja, un tie arī meklēja viņa dzīvību, lai to atņemt. Bet lūk, es, Nefijs, pa-rādīšu jums, ka Tā Kunga sirsnī-gā ^bžēlastība ir pār visiem tiem, kurus Viņš ir izvēlējis viņu ticī-bas dēļ, lai padarītu tos varenus pat līdz spējai izglābties.

2. NODAĻA

Lehijs aizved savu ģimeni tuksne-sī pie Sarkanās jūras. Viņi pamet savu īpašumu. Lehijs ziedo upuri Tam Kungam un māca savus dēlus turēt baušļus. Lamans un Lemuēls kurn pret savu tēvu. Nefijs ir paklausīgs un lūdz ticībā. Tas Kungs runā ar viņu, un viņš ir izraudzīts valdīt pār saviem brāļiem. Apmē-ram 600. g. pr. Kr.

Jo redzi, notika, ka Tas Kungs runāja uz manu tēvu, jā, tieši sapnī, un sacīja viņam: Svētīts tu esi, Lehijs, dēļ tā, ko tu esi da-rījis; un tādēļ, ka tu esi bijis uz-ticīgs un darījis zināmas šiem ļaudīm tās lietas, kuras Es tev pavēlēju, lūk, viņi cenšas "at-ņemt tavu dzīvību.

2 Un notika, ka Tas Kungs

16a 1. Nef. 7:1.
17a 1. Nef. 9:2–5.
b 1. Nef. 6:1–3;
19:1–6;
2. Nef. 5:29–33;
M&D 10:38–46.
18a 2. Nef. 25:9–10;

M&D 5:20.
b src Praviētojums,
Praviētot.
19a 2. Laiku 36:15–16;
Jer. 25:4;
1. Nef. 2:13; 7:14.
b src Mesija.

20a Hel. 13:24–26.
b Al. 34:38;
M&D 46:15.
src Žēlīgs,
Žēlastība.
2 1a 1. Nef. 7:14.

“pavēlēja manam tēvam tieši ^bsapnī, ka viņam ir ‘jāņem sava ģimene un jāaiziet tuksnesī.

3 Un notika, ka viņš bija “paklausīgs Tā Kunga vārdam, tādēļ viņš darīja tā, kā Tas Kungs pavēlēja viņam.

4 Un notika, ka viņš aizgāja tuksnesī. Un viņš pameta savu māju un savu mantojuma zemi, un savu zeltu, un savu sudrabu, un savas dārglietas, un neko nepaņēma līdzī, izņemot savu ģimeni, un uzturu, un teltis, un “devās tuksnesī.

5 Un viņš nonāca lejā tai malā netālu no “Sarkanās jūras krasta; un viņš ceļoja tuksnesī pa to malu, kas ir tuvāk Sarkanajai jūrai; un viņš ceļoja pa tuksnesi ar savu ģimeni, kas sastāvēja no manas mātes Sārijas un maniem vecākajiem brāļiem, kuri bija ^bLamans, Lemuēls un Sams.

6 Un notika, kad viņš bija ceļojis trīs dienas pa tuksnesi, viņš uzslēja savu telti “ielejā ūdens upes malā.

7 Un notika, ka viņš uzcēla “altāri no ^bakmeņiem un upurēja Tam Kungam, un ^cpateicās Tam Kungam, mūsu Dievam.

8 Un notika, ka viņš nosauca upes vārdu Lamana, un tā ieteceja Sarkanajā jūrā; un šī ieleja bija blakus tās ietekai.

9 Un, kad mans tēvs redzēja,

ka upes ūdeņi ietek Sarkanajā jūrā, viņš runāja uz Lamanu, sacīdams: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai upei, nemitīgi plūstošai višas taisnības avotā!

10 Un viņš runāja arī uz Lemuēlu: Ak, kaut tu būtu līdzīgs šai ielejai—stingrs un nelokāms, un nesatricināms, turot Tā Kunga pavēles!

11 Tagad tā viņš runāja dēļ Lamana un Lemuēla stūrgalvības, jo lūk, viņi “kurnēja daudzās lietās pret savu ^btēvu, tāpēc ka viņš bija ‘vīrs, kas redzēja vīzijas un bija izvedis viņus no Jeruzālemes zemes, lai pamestu viņu mantojuma zemi un viņu zeltu, un viņu sudrabu, un viņu dārglietas, lai ietu bojā tuksnesī. Un to, viņi teica, viņš bija darījis savas sirds mulķīgo iedomu dēļ.

12 Un tā Lamans un Lemuēls, būdami vecākie, kurnēja pret savu tēvu. Un viņi kurnēja tāpēc, ka viņi “nezināja Tā Dieva darbus, kurš viņus bija radījis.

13 Viņi arī neticēja, ka Jeruzāleme, šī lielā pilsēta, varētu tikt “izpostīta saskaņā ar praviešu vārdiem. Un viņi bija līdzīgi jūdaiem, kas bija Jeruzālemē un kas centās atņemt dzīvību manam tēvam.

14 Un notika, ka mans tēvs runāja uz tiem Lemuēla ielejā ar “spēku, būdams piepildīts ar

2a 1. Nef. 5:8; 17:44.

b SRC Sapnis.

c 1. Moz. 12:1;

2. Nef. 10:20;

Et. 1:42; Ābr. 2:3.

3a SRC Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

4a 1. Nef. 10:4; 19:8.

5a 1. Nef. 16:14;

M&D 17:1.

b SRC Lamans.

6a 1. Nef. 9:1.

7a 1. Moz. 12:7–8;

2. Moz. 24:4; Ābr. 2:17.

b 2. Moz. 20:25;

5. Moz. 27:5–6.

c SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

11a 1. Nef. 17:17.

SRC Kurnēšana.

b Sal. Pam. 20:20.

c 1. Nef. 5:2–4.

12a Moz. 4:6.

13a Jer. 13:14;

1. Nef. 1:13.

14a SRC Spēks, vara.

Garu, līdz viņu augumi ^btrīcēja viņa priekšā. Un viņš apklusināja tos, tā ka tie neuzdrīkstējās izdvest ne skaņu pret viņu, tādēļ viņi darija, kā viņš tiem pavēlēja.

15 Un mans tēvs dzīvoja teltī.

16 Un notika, ka es, Nefijs, būdams ļoti jauns, tomēr augumā liels un arī ar lielu vēlēšanos izzināt "Dieva noslēpumus, tad nu es piesaucu To Kungu; un redzi, Viņš ^bpiemeklēja mani, un "mīkstināja manu sirdi, tā ka es "noticēju visiem vārdiem, kurus bija runājis mans "tēvs, tādēļ es nesacēlos pret viņu kā mani brāļi.

17 Un es runāju uz Samu, darīdams zināmu viņam, ko Tas Kungs bija man pasludinājis ar Savu Svēto Garu. Un notika, ka viņš noticēja maniem vārdiem.

18 Bet, lūk, Lamans un Lemuēls neklausīja maniem vārdiem, un, būdams "noskumis viņu cietsirdības dēļ, es pielūdzu To Kungu par viņiem.

19 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: Svētīts tu esi, Nefij, savas "ticības dēļ, jo tu esi meklējis Mani cītīgi savas sirds pazemībā.

20 Un, kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums "veiksies, un jūs tiksīt aizvesti uz ^bapsolīto zemi, jā, proti, uz zemi, ko Es esmu sagatavojis priekš jums, jā, uz

zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm.

21 Un, kā tavi brāļi sacelsies pret tevi, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

22 Un, kā tu turēsi Manas pavēles, tā tu tiksī padarīts par "valdnieku un skolotāju pār saviem brāļiem.

23 Jo lūk, tanī dienā, kad viņi sacelsies pret Mani, Es "nolādēšu viņus ar smagu lāstu, un viņiem nebūs varas pār taviem pēcnācējiem, izņemot tikai, ja arī tavi pēcnācēji sacelsies pret Mani.

24 Un, ja būs tā, ka viņi sacelsies pret Mani, tie būs kā "pletne taviem pēcnācējiem, lai ^bbūtu viņiem par atgādinājumu.

3. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē iegūt misiņa plāksnes. Lābans atsakās atdot plāksnes. Nefijs paskubina un iedrošina savus brāļus. Lābans nozog viņu mantu un mēģina viņus nogalināt. Lamans un Lemuēls sit Nefiju un Samu un tiek eņģeļa norāti. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

Un notika, ka es, Nefijs, atgriezos sava tēva teltī no sarunas ar To Kungu.

2 Un notika, ka mans tēvs runāja uz mani, sacīdams: Lūk, es

14b 1. Nef. 17:45.

16a SRC Dieva noslēpumi.

b Psm. 8:5; Al. 17:10;
M&D 5:16.

src Atklāsme.

c 1. Kēn. 18:37;
Al. 5:7.

d 1. Nef. 11:5.

e SRC Praviētis;

Tēvs, mirstīgais.

18a Al. 31:24;

3. Nef. 7:16.

19a 1. Nef. 7:12; 15:11.

20a Joz. 1:7;

1. Nef. 4:14;

Mos. 1:7.

b 5. Moz. 33:13–16;

1. Nef. 5:5; 7:13;

Moz. 7:17–18.

src Apsolitā zeme.

21a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 9:13–15; 38:1.

22a 1. Moz. 37:8–11;

1. Nef. 3:29.

23a 5. Moz. 11:28;

1. Nef. 12:22–23;

M&D 41:1.

24a Joz. 23:13;

Soģu 2:22–23.

b 2. Nef. 5:25.

esmu nosapņojis “sapni, kurā Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi atgrieztos Jeruzālemē.

3 Jo lūk, Lābanam ir jūdu pieraksti un arī manu sentēvu “ciltsraksti, un tie ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa.

4 Tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, lai tu un tavi brāļi ietu Lābana namā un dabūtu pierakstus, un atnestu tos šeit uz tuksnesi.

5 Un tad, lūk, tavi brāļi kurn, sakot, ka tā ir grūti izpildāma lieta, ko es esmu prasījis no tiem, bet, lūk, es to neesmu prasījis no tiem, bet tā ir Tā Kunga pavēle.

6 Tādēļ ej, mans dēls, un tu tiksi atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu “neesi kurnējis.

7 Un notika, ka es, Nefijs, teicu savam tēvam: Es “iešu un darīšu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod ^bpavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš “nesagatavos ceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.

8 Un notika, kad mans tēvs bija dzirdējis šos vārdus, viņš bija ļoti laimīgs, jo viņš zināja, ka es biju svētīts no Tā Kunga.

9 Un es, Nefijs, un mani brāļi devāmies ceļā pa tuksnesi ar savām teltīm, lai dotos uz Jeruzālemes zemi.

10 Un notika, kad mēs bijām nonākuši pie Jeruzālemes

zemes, es un mani brāļi apspriedāmies savā starpā.

11 Un mēs “metām meslus—kurš no mums ies Lābana namā. Un notika, ka kauliņi krita Lamanam, un Lamans devās uz Lābana namu un viņš runāja ar Lābanu, kad tas sēdēja savā namā.

12 Un viņš lūdza no Lābana pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa un kuros bija mana tēva “ciltsraksti.

13 Un lūk, notika, ka Lābans bija dusmīgs un izdzina viņu, un Lābans neļāva dot viņam pierakstus. Tādēļ viņš Lamanam sacīja: Lūk, tu esi laupītājs un es nogalināšu tevi.

14 Bet Lamans bēga no viņa un pastāstīja mums to, ko Lābans bija darījis. Un mēs sākām ļoti bēdāties, un mani brāļi jau grāsījās atgriezties pie mana tēva tuksnesī.

15 Bet lūk, es sacīju uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, un kā mēs dzīvojam, mēs neiesim lejā pie mūsu tēva tuksnesī, iekams mēs nebūsim izpildījuši to, ko Tas Kungs mums ir pavēlējis.

16 Tad nu būsim uzticīgi Tā Kunga pavēļu ievērošanā, tādēļ iesim lejā mūsu tēva “mantojuma zemē, jo lūk, viņš atstāja zeltu un sudrabu, un visa veida bagātību. Un visu to viņš ir darījis dēļ Tā Kunga ^bpavēlēm.

17 Jo viņš zināja, ka Jeruzālemei

3 *2a* SRC Sapis.

3*a* 1. Nef. 5:14.

6*a* SRC Baznīcas vadītāju atbalstīšana.

7*a* 1. Sam. 17:32;

1. Kēn. 17:11–15.

src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt;

Ticība, Ticēt.

b src Dieva pavēles, baušļi.

c 1. Moz. 18:14;

Fil. 4:13;

1. Nef. 17:3, 50;

M&D 5:34.

11*a* Neh. 10:35;

Ap. d. 1:26.

12*a* 1. Nef. 3:3; 5:14.

16*a* 1. Nef. 2:4.

b 1. Nef. 2:2; 4:34.

jātiek "izpostītai cilvēku ļaundarības dēļ.

18 Jo lūk, viņi bija "noraidījuši praviešu vārdus. Tādēļ, ja mans tēvs dzīvotu zemē pēc tam, kad viņam bija ^bpavēlēts bēgt projām no šīs zemes, lūk, viņš arī ietu bojā. Tādēļ bija vajadzīgs, lai viņš bēgtu projām no šīs zemes.

19 Un lūk, tā ir gudrība Dievā, ka mums ir jādabū šie "pieraksti, lai mēs saglabātu savu tēvu valodu priekš mūsu bērniem.

20 Un arī lai mēs "saglabātu priekš viņiem vārdus, kas ir runāti ar visu svēto praviešu muti, kas tika doti tiem ar Garu un Dieva spēku kopš pasaule sākās un līdz pat šim laikam.

21 Un notika, ka tādiem vārdiem es pārliecināju savus brāļus, ka viņiem ir jābūt uzticīgiem Dieva pavēļu turēšanā.

22 Un notika, ka mēs gājām lejā uz mūsu mantojuma zemi un mēs savācām kopā mūsu "zeltu, un mūsu sudrabu, un mūsu dārglietas.

23 Un, kad mēs bijām savākuši šīs lietas kopā, mēs atkal gājām uz Lābana namu.

24 Un notika, ka mēs iegājām pie Lābana un prasījām viņam, lai viņš dod mums pierakstus, kuri ir iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, par kuriem mēs dosim viņam mūsu zeltu un mūsu sudrabu, un visas mūsu dārglietas.

25 Un notika, kad Lābans redzēja mūsu mantu, un ka tā bija ļoti liela, viņš "iekāroja to, tā ka viņš izgrūda mūs laukā un sūtīja savus kalpus nogalināt mūs, lai viņš varētu dabūt mūsu mantu.

26 Un notika, ka mēs bēgām no Lābana kalpiem, un mēs bijām spiesti atstāt mūsu īpašumu, un tas krita Lābana rokās.

27 Un notika, ka mēs bēgām uz tuksnesi un Lābana kalpi nepanāca mūs, un mēs noslēpāmies klints alā.

28 Un notika, ka Lamans bija dusmīgs uz mani un arī uz manu tēvu, un Lemuēls arī bija dusmīgs, jo viņš klausījās Lamana vārdos. Tādēļ Lamans un Lemuēls runāja daudz "asu vārdu uz mums, viņu jaunākajiem brāļiem, un viņi sita mūs, patiešām, ar rīksti.

29 Un notika, kad viņi sita mūs ar rīksti, lūk, parādījās Tā Kunga "eņģelis un nostājās viņu priekšā, un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Kāpēc jūs sitat savu jaunāko brāli ar rīksti? Vai jūs nezināt, ka Tas Kungs ir izraudzījis viņu būt par ^bvaldnieku pār jums un ka tas ir jūsu nekrietnības dēļ? Lūk, jūs iesit vēlreiz uz Jeruzālemi, un Tas Kungs nodos Lābanu jūsu rokās.

30 Un pēc tam, kad "eņģelis bija runājis uz mums, viņš aizgāja.

31 Un pēc tam, kad eņģelis bija aizgājis, Lamans un Lemuēls atkal sāka "kurnēt, sakot: Kā tas ir

17a 2. Laiku 36:16–20;

Jer. 39:1–9;

1. Nef. 1:13.

18a src Sacelšanās.

b 1. Nef. 16:8.

19a Omn. 1:17; Mos. 1:2–6.

20a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti ir

jāsaglabā.

22a 1. Nef. 2:4.

24a 1. Nef. 3:3.

25a src Iekārot.

28a 1. Nef. 17:17–18.

29a 1. Nef. 4:3; 7:10.

src Eņģeli.

b 1. Nef. 2:22.

30a 1. Nef. 16:38.

31a src Kurnēšana.

iespējams, ka Tas Kungs nodos Lābanu mūsu rokās? Lūk, viņš ir spēcīgs vīrs, un viņš var pavēlēt piecdesmit vīriem, jā, viņš pat var nogalināt piecdesmit, kāpēc tad mūs ne?

4. NODAĻA

Nefijs nokauj Lābanu pēc Tā Kunga pavēles un tad ar viltību iegūst misiņa plāksnes. Zorams izvēlas pievienoties Lehija ģimenei tuksnesī. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka es runāju uz saviem brāļiem, sacīdams: Iesim vēlreiz uz Jeruzālemi un būsīm "uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, jo lūk, Viņš ir spēcīgāks par visu zemi, tad kādēļ gan ne^bspēcīgāks par Lābanu un viņa piecdesmit, jā, vai pat par viņa desmitiem tūkstošu?

2 Tādēļ iesim augšā; būsīm "stipri, līdzīgi^b Mozum; jo viņš patiesi runāja uz "Sarkanās jūras ūdeņiem, un tie pašķīrās uz abām pusēm, un mūsu tēvi no gūsta izgāja cauri pa sausu zemi, un faraona armijas sekoja un tika noslīcinātas Sarkanās jūras ūdeņos.

3 Tad lūk, jūs zināt, ka tā ir patiesība, un jūs tāpat zināt, ka "eņģelis ir runājis uz jums; kā jūs varat šaubīties? Iesim augšā; Tas Kungs ir spējīgs mūs izglābt tāpat kā mūsu tēvus un iznīcināt Lābanu tāpat kā ēģiptiešus.

4 Tagad, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija vēl apskaitušies un vēl joprojām turpināja kurnēt, tomēr viņi sekoja man, līdz mēs nonācām pie Jeruzālemes mūriem.

5 Un tas bija naktī; un es liku, lai viņi paslēpjas ārpus mūriem. Un pēc tam, kad viņi bija paslēpušies, es, Nefijs, ielavījos pilsētā un devos uz priekšu Lābana nama virzienā.

6 Un es tiku "vadīts no Gara, "nezinādams iepriekš to, ko es darīšu.

7 Tomēr es devos uz priekšu, un, kad es nonācu netālu no Lābana nama, es ieraudzīju kādu vīru, un viņš bija nokritis zemē manā priekšā, jo viņš bija piedzēries no vīna.

8 Un kad es pienācu pie viņa, es atklāju, ka tas bija Lābans.

9 Un es ieraudzīju viņa "zobenu, un es izvilku to no maksts; un tā spals bija no tīra zelta, un tas bija ļoti meistarīgs darbs, un es redzēju, ka tā asmens bija no paša labākā tērauda.

10 Un notika, ka Gars mani "spieda nogalināt Lābanu, bet es teicu savā sirdī: Nekad nevienu reizi es neesmu izlējis cilvēka asinis. Un es atrāvos un atteicos nokaut viņu.

11 Un Gars teica man vēlreiz: Lūk, "Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās. Jā, un es arī zināju, ka Lābans centās atņemt manu paša dzīvību; jā, un

4 1a SRC Drosme, Drosmīgs; Ticība, Ticēt.
b 1. Nef. 7:11–12.
2a 5. Moz. 11:8.
b SRC Mozus.

c 2. Moz. 14:21;
1. Nef. 17:26;
Mos. 7:19.
3a 1. Nef. 3:29–31; 7:10.
6a SRC Iedvesma,
Iedvesmot;

Svētais Gars.
b Ebr. 11:8.
9a 2. Nef. 5:14;
M&D 17:1.
10a Al. 14:11.
11a 1. Sam. 17:41–49.

ka viņš neklausīja Tā Kunga pavēlēm; un ka viņš arī ^batņēma mūsu mantu.

12 Un notika, ka Gars teica man vēlreiz: Nokauj viņu, jo Tas Kungs ir nodevis viņu tavās rokās.

13 Lūk, Tas Kungs ^anokauj ^bļautos, lai īstenotu savus taisnīgos nodomus. Ir ^clabāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritīs neticībā un ies bojā.

14 Un tagad, kad es, Nefijs, biju dzirdējis šos vārdus, es atcerējos tos vārdus, ko Tas Kungs runāja uz mani tuksnesī, sacīdams: ^aKā tavi pēcnācēji turēs Manas ^bpavēles, tā viņiem ^cveiksies ^aapsolitajā zemē.

15 Jā, es es arī domāju, ka viņi nevarēs turēt Tā Kunga pavēles atbilstoši Mozus bauslībai, ja vien viņiem nebūs šīs bauslības.

16 Un es arī zināju, ka šī ^abauslība bija iegravēta uz plāksnēm no misiņa.

17 Un vēl, es zināju, ka Tas Kungs bija nodevis Lābanu manās rokās šī iemesla dēļ—lai es varētu dabūt pierakstus atbilstoši Viņa pavēlēm.

18 Tādēļ es paklausīju Gara balsij un paņēmu Lābana galvu aiz matiem, un es nocirtu viņa galvu ar viņa paša ^azobenu.

19 Un pēc tam, kad es biju nocirtis viņa galvu ar viņa paša zobenu, es paņēmu Lābana drēbes un uzvilku tās uz sava auguma,

jā, līdz pat pēdējam niekam, un es apjozu viņa bruņas ap saviem gurniem.

20 Un pēc tam, kad es biju to izdarījis, es devos uz Lābana dārgumu krātuvi. Un, kad es devos uz Lābana dārgumu krātuvi, lūk, es ieraudzīju ^aLābana kalpu, kuram bija dārgumu krātuves atslēgas. Un es pavēlēju viņam Lābana balsī, lai viņš nāk man līdzī dārgumu krātuvē.

21 Un viņš domāja mani esam viņa saimnieku Lābanu, jo viņš redzēja tā drēbes un arī zobenu apjoztu ap maniem gurniem.

22 Un viņš runāja uz mani par jūdu vecajiem, zinādams, ka viņa saimnieks Lābans nakti bija bijis pie tiem.

23 Un es runāju uz viņu, it kā es būtu Lābans.

24 Un es arī runāju uz viņu, ka es aiznesīšu gravējumus, kas bija uz ^aplāksnēm no misiņa, saviem vecākajiem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

25 Un es arī liku viņam, lai viņš man seko.

26 Un viņš, domādams, ka es runāju par draudzes brāļiem un ka es patiesi biju Lābans, ko es biju nokāvis, tādējādi sekoja man.

27 Un viņš runāja uz mani daudzas lietas par jūdu vecajiem, kad es devos pie saviem brāļiem, kuri bija aiz mūriem.

28 Un notika, kad Lamans

11 *b* 1. Nef. 3:26.
13 *a* 1. Nef. 17:33–38;
M&D 98:31–32.
b src Ļautos,
Ļaundarība.
c Al. 30:47.
14 *a* Omn. 1:6;

Mos. 2:22;
Et. 2:7–12.
b src Dieva
pavēles, baušļi.
c 1. Nef. 2:20.
d 1. Nef. 17:13–14;
Jēk. 2:12.

16 *a* src Mozus likums,
Mozus bauslība.
18 *a* 1. Sam. 17:51.
20 *a* 2. Nef. 1:30.
24 *a* 1. Nef. 3:12, 19–24;
5:10–22.

ieraudzīja mani, viņš bija ļoti izbījies, un arī Lemuēls un Sams. Un viņi bēga prom no manis, jo viņi domāja, ka tas bija Lābans un ka viņš bija nokāvis mani un cenšas atņemt arī viņu dzīvības.

29 Un notika, ka es saucu tos un viņi mani dzirdēja, tādēļ viņi mitējās bēgt prom no manis.

30 Un notika, kad Lābana kalps ieraudzīja manus brāļus, viņš sāka trīcēt un grasījās bēgt prom no manis un atgriezties Jeruzālemes pilsētā.

31 Un tad es, Nefijs, būdams liela auguma vīrs, un arī saņēmis daudz "spēka no Tā Kunga, sagrābu Lābana kalpu un turēju viņu, lai viņš neaizbēgtu.

32 Un notika, ka es runāju ar viņu, ka, ja viņš paklausīs maniem vārdiem, tad, kā Tas Kungs dzīvo, un kā es dzīvoju, patiesi, ja viņš paklausīs mūsu vārdiem, mēs saudzēsīm viņa dzīvību.

33 Un es runāju uz viņu, tiešām, "zvērēdams, ka viņam nav jābaidās, ka viņš būs brīvs līdzīgi mums, ja viņš nāks lejā tuksnesī kopā ar mums.

34 Un es arī runāju uz viņu, sacīdams: Patiešām Tas Kungs ir "pavēlējis mums paveikt šo lietu, un vai mēs nebūsim centīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā? Tādēļ, ja tu nāksi lejā uz tuksnesi pie mana tēva, tev būs vieta kopā ar mums.

35 Un notika, ka "Zorams

kļuva drošāks no vārdiem, kurus es teicu. Tātad Zorams bija tā kalpa vārds; un viņš apsolīja, ka viņš ies lejā uz tuksnesi pie mūsu tēva. Jā, un viņš arī zvērēja mums, ka viņš no tā brīža turpmāk paliks kopā ar mums.

36 Tad mēs vēlējāmies, lai viņš paliktu kopā ar mums tā iemesla dēļ, ka jūdi nedrīkstēja zināt par mūsu bēgšanu tuksnesī, lai viņi nevajātu un nenonāvētu mūs.

37 Un notika, kad Zorams bija mums "zvērējis, mūsu bailes par viņu beidzās.

38 Un notika, ka mēs ņēmām plāksnes no misiņa un Lābana kalpu, un aizgājām tuksnesī, un ceļojām uz mūsu tēva telti.

5. NODAĻA

Sārija kurn pret Lehiju. Abi priecājas par savu dēlu atgriešanos. Viņi ziedo upurus. Misiņa plāksnes satur Mozus un praviešu rakstus. Plāksnes apliecina Lehiju kā Jāzepa pēcteci. Lehijš pravieto attiecībā uz saviem pēcnācējiem un plāksņu saglabāšanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad mēs bijām nonākuši lejā tuksnesī pie mūsu tēva, lūk, viņš bija prieka pilns, un arī mana māte "Sārija bija ļoti priecīga, jo viņa patiesi bija bēdājusies mūsu dēļ.

2 Jo viņa bija domājusi, ka mēs esam gājuši bojā tuksnesī,

31a Mos. 9:17;

Al. 56:56.

33a SRC Zvērests.

34a 1. Nef. 2:2; 3:16.

35a 1. Nef. 16:7;

2. Nef. 5:5–6.

src Zorams,

Zoramieši.

37a Joz. 9:1–21;

Sal. Māc. 5:4.

src Zvērests.

5 1a src Sārija.

un viņa arī bija kurnējusi pret manu tēvu, stāstot viņam, ka viņš bija vīrs, kas redz vīzijas, sakot: Lūk, tu esi aizvedis mūs prom no mūsu mantojuma zemes, un manu dēlu vairs nav, un mēs ejam bojā tuksnesī.

3 Un tādiem vārdiem mana māte bija žēlojusies pret manu tēvu.

4 Un notika, ka mans tēvs runāja uz viņu, sacīdams: Es zinu, ka es esmu "vīrs, kas redz vīzijas, jo, ja es nebūtu redzējis Dieva lietas ^bparādībā, es nezinātu Dieva labestību, bet būtu palicis Jeruzālemē, un būtu gājis bojā kopā ar saviem brāļiem.

5 Bet lūk, es esmu ieguvis "apsolīto zemi, par ko es priecājos; jā, un es ^bzinu, ka Tas Kungs izglābs manus dēlus no Lābana rokām un atvedīs tos atkal lejā pie mums tuksnesī.

6 Un tādiem vārdiem mans tēvs, Lehijs, mierināja manu māti Sāriju attiecībā uz mums, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz Jeruzālemes zemi, lai iegūtu jūdu pierakstus.

7 Un, kad mēs bijām atgriezušies mana tēva teltī, lūk, viņu prieks bija pilnīgs, un mana māte bija nomierināta.

8 Un viņa runāja, sacīdama: Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs ir "pavēlējis manam

vīram bēgt uz tuksnesi; jā, un es arī tiešām zinu, ka Tas Kungs ir aizsargājis manus dēlus un izglābis tos no Lābana rokām, un devis tiem spēku, lai tie varētu ^bpaveikt to, ko Tas Kungs bija tiem pavēlējis. Un tādiem vārdiem viņa runāja.

9 Un notika, ka viņi ļoti priecājās un nesa "ziedojumus un dedzināmos upurus Tam Kungam; un viņi ^bpateicās Israēla Dievam.

10 Un pēc tam, kad viņi bija pateikušies Israēla Dievam, mans tēvs Lehijs paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, un viņš tos izpētīja no paša sākuma.

11 Un viņš redzēja, ka tie ietvēra piecas "Mozus grāmatas, kas sniedza aprakstu par pasaules radīšanu un arī par Adamu un levu, kuri bija mūsu pirmie vecāki;

12 un arī "jūdu pierakstus no sākuma un līdz pat Cedekijas, jūdu ķēniņa, valdīšanas iesākumam;

13 un arī svēto praviešu pravietojumus no sākuma un līdz pat "Cedekijas valdīšanas iesākumam, un arī daudzus pravietojumus, kas ir runāti ar ^bJeremijas muti.

14 Un notika, ka mans tēvs Lehijs arī atrada uz "plāksnēm no

4a 1. Nef. 2:11.

b 1. Nef. 1:8–13.

src Vīzija.

5a 1. Nef. 2:20; 18:8, 22–23.

src Apsolitā zeme.

b 3. Nef. 1:17, 20.

8a 1. Nef. 2:2.

b 1. Nef. 3:7.

9a Mos. 2:3;

3. Nef. 9:19–20.

src Mozus likums, Mozus bausliba.

b src Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

10a 1. Nef. 4:24, 38; 13:23.

src Misiņa plāksnes.

11a 1. Nef. 19:23.

src Pentateihs.

12a 1. Laiku 9:1.

src Svētie Raksti.

13a 2. Ķēn. 24:18;

Jer. 37:1.

b Ezr. 1:1;

Jer. 36:17–32;

1. Nef. 7:14;

Hel. 8:20.

14a 1. Nef. 3:3, 12.

src Misiņa plāksnes.

misiņa savu tēvu ciltsrakstus, tādēļ viņš zināja, ka viņš bija ^bJāzēpa pēctecis; jā, tieši tā Jāzēpa, kas bija ‘Jēkaba dēls un kas tika ^dpārdots uz Ēģipti, un kas tika ^epasargāts ar Tā Kunga roku, lai viņš varētu pasargāt savu tēvu Jēkabu un visu viņa saimi no bojāejas aiz bada.

15 Un viņus arī “izveda no gūsta un no Ēģiptes zemes tas pats Dievs, kas bija pasargājis viņus.

16 Un tā mans tēvs Lehījs uzzināja savu tēvu ciltsrakstus. Un Lābans arī bija “Jāzēpa pēctecis, tādēļ viņš un viņa tēvi bija veduši šos pierakstus.

17 Un tad, kad mans tēvs redzēja visas šīs lietas, viņš tika piepildīts ar Garu un sāka pravietojumu par saviem pēcnācējiem—

18 ka šīs plāksnes no misiņa nonāks pie visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, kas bija viņa pēcnācēji.

19 Tādēļ viņš teica, ka šīs plāksnes no misiņa “nekad neies bojā, ne arī laiks tās padarīs nespodrākas. Un viņš pravietoja daudzas lietas par saviem pēcnācējiem.

20 Un notika, ka tiktāl es un mans tēvs bijām turējuši pavēles, kuras Tas Kungs bija mums pavēlējis.

21 Un mēs bijām dabūjuši

pierakstus, kurus Tas Kungs bija mums pavēlējis, un izpētījuši tos, un atklājuši, ka tie bija noderīgi; jā, pat ļoti “vērtīgi priekš mums, tā ka mēs varējām ^bsaglabāt Tā Kunga pavēles mūsu bērniem.

22 Tādēļ tā bija gudrība Tai Kungā, ka mēs nesām tos sev līdz, kad mēs ceļojām pa tuksnesi uz apsolīto zemi.

6. NODAĻA

Nefijs raksta par Dieva lietām. Nefija mērķis ir pārliecināt cilvēkus nākt pie Abrahāma Dieva un tapt izglābtiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tādēļ es, Nefijs, nedodu sava tēva ciltsrakstus “šīnī savu pierakstu daļā, ne arī vēlāk es tos došu uz šīm ^bplāksnēm, kuras es rakstu, jo tie ir doti pierakstos, ko ir vedis mans ‘tēvs; tādēļ es nerakstu tos šīnī darbā.

2 Jo man ir pietiekami pateikt, ka mēs esam “Jāzēpa pēcteči.

3 Un man nav svarīgi, lai es rūpīgi sastādītu aprakstu par visām sava tēva lietām, jo tās nevar tikt rakstītas uz “šīm plāksnēm, tādēļ ka es vēlos atstāt vietu, kur es varētu rakstīt par Dieva lietām.

4 Jo mans patiesais nolūks ir, lai es varētu “pārliecināt

14b 2. Nef. 3:4;
Al. 10:3.
src Jāzēps,
Jēkaba dēls.
c src Jēkabs, Izāka
dēls.
d 1. Moz. 37:29–36.
e 1. Moz. 45:4–5.
15a 2. Moz. 13:17–18;
Am. 3:1–2;

1. Nef. 17:23–31;
M&D 103:16–18;
136:22.
16a 1. Nef. 6:2.
19a Al. 37:4–5.
21a src Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.
b 2. Nef. 25:26.
6 1a 2. Nef. 4:14–15.

b 1. Nef. 9:2.
c 1. Nef. 1:16–17;
19:1–6.
2a 1. Nef. 5:14–16.
3a Jēk. 7:27;
Jar. 1:2, 14;
Omn. 1:30.
4a Jāņa 20:30–31.
Skat. Mormona
Grāmatas titullapu.

cilvēkus ^bnākt pie Ābrahāma Dieva un Īzāka Dieva, un Jēkaba Dieva un tapt izglābtiem.

5 Tādēļ lietas, kas ir "patikamas pasaulei, es nerakstu, bet gan lietas, kas ir patikamas Dievam un tiem, kuri nav no pasaules.

6 Tādēļ es dodu pavēli saviem pēcnācējiem, lai viņi neaizņem šīs plāksnes ar lietām, kas nav vērtīgas priekš cilvēku bērniem.

7. NODAĻA

Lehija dēli atgriežas Jeruzālemē un aicina Ismaēlu un viņa saimi pievienoties tiem viņu ceļojumā. Lamans un citi sacelšas. Nefijs skubina savus brāļus ticēt Tam Kungam. Tie sasien viņu ar virvēm un plāno viņa nogalināšanu. Viņš tiek atbrīvots ar ticības spēku. Viņa brāļi lūdz piedošanu. Lehijš un viņa ļaudis nes ziedojumus un dedzināmos upurus. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijš bija beidzis "pravietošanu attiecībā uz saviem pēcnācējiem, notika, ka Tas Kungs atkal runāja uz viņu, sacīdams, ka nebija labi priekš viņa—Lehija, ka viņš paņēma savu ģimeni tukšnesī vienu pašu, bet lai viņa dēli ņem ^bmeitas par ^csievām, lai viņi varētu radīt pēcnācējus Tam Kungam apsolītajā zemē.

2 Un notika, ka Tas Kungs "pavēlēja viņam, lai es, Nefijs, un

mani brāļi vēlreiz atgrieztos Jeruzālemes zemē un atvestu Ismaēlu un viņa ģimeni tukšnesī.

3 Un notika, ka es, Nefijs, "atkal kopā ar saviem brāļiem devos tukšnesī, lai ietu uz Jeruzālemi.

4 Un notika, ka mēs aizgājām uz Ismaēla namu, un mēs guvām labvēlību Ismaēla acīs tādā mērā, ka mēs runājām uz viņu Tā Kunga vārdus.

5 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja Ismaēla sirdi un arī viņa saimei tā, ka viņi ceļoja kopā ar mums lejā pa tukšnesi uz mūsu tēva telti.

6 Un notika, kad mēs ceļojām pa tukšnesi, lūk, Lamans un Lemuēls, un divas Ismaēla meitas, un divi "Ismaēla dēli, un viņu ģimenes sacēlās pret mums; jā, pret mani—Nefiju un Samu, un viņu tēvu Ismaēlu, un viņa sievu, un viņa trīs citām meitām.

7 Un notika, ka tajā sacelšanās reizē viņi vēlējās atgriezties Jeruzālemes zemē.

8 Un tad es, Nefijs, būdams "apbēdināts par viņu cietsirdību, runāju uz tiem, sacīdams, jā, tieši uz Lamanu un Lemuēlu: Lūk, jūs esat mani vecākie brāļi, un kā tas ir, ka jūs esat tik cietī savās sirdīs, un tik akli savā prātā, ka jums vajag, lai es, jūsu jaunākais brālis, runātu uz jums, jā, un būtu jums par piemēru?

9 Kā tas ir, ka jūs neklausiet Tā Kunga vārdam?

4b 2. Nef. 9:41, 45, 51.

5a 1. tes. 2:4;

M. v. 1:4.

7 1a 1. Nef. 5:17–19.

b 1. Nef. 16:7.

c SRC Laulība, Precēt.

2a 1. Nef. 16:7–8.

3a 1. Nef. 3:2–3.

6a 2. Nef. 4:10.

8a Al. 31:2;

Moz. 7:41.

10 Kā tas ir, ka jūs esat "aizmirsuši, ka jūs esat redzējuši Tā Kunga eņģeli?

11 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, kādas lielas lietas Tas Kungs ir darījis priekš jums, "izglābjot mūs no Lābana rokām, un arī to, ka mēs ieguvām pierakstus?

12 Jā, un kā tas ir, ka jūs esat aizmirsuši, ka Tas Kungs ir spējīgs veikt "visas lietas saskaņā ar Savu gribu priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ^bticību Viņam? Tādēļ būsīm uzticīgi Viņam.

13 Un, ja būs tā, ka mēs būsīm uzticīgi Viņam, mēs iegūsīm "apsolīto zemi; un jūs zināsīt kaut kad nākotnē, ka Tā Kunga vārds attiecībā uz ^bJeruzālemes izpostīšanu tiks piepildīts; jo visām lietām, kuras Tas Kungs ir runājis attiecībā uz Jeruzālemes izpostīšanu, ir jātiek piepildītām.

14 Jo lūk, Tā Kunga Gars drīz vien pārtrauks būt ar tiem, jo lūk, viņi ir "noraidījuši praviešus, un ^bJeremiju viņi ir iemetuši cietumā. Un viņi ir centušies atņemt mana tēva "dzīvību, pat tā, ka tie ir izdzinuši viņu no zemes.

15 Tad lūk, es saku jums, ka, ja jūs atgriezīsities Jeruzālemē, jūs arī iesit bojā ar viņiem. Un tagad, ja jūs gribat, ejiet augšā uz zemi, bet atcerieties tos vārdus,

kurus es esmu runājis uz jums, ka, ja jūs ejat, jūs arī iesit bojā; jo to Tā Kunga Gars spiež mani, lai es runāju.

16 Un notika, kad es, Nefijs, biju runājis šos vārdus uz saviem brāļiem, viņi bija dusmīgi uz mani. Un notika, ka viņi sagrāba mani, jo lūk, viņi bija ļoti apskaitušies, un viņi "sasēja mani ar virvēm, jo viņi centās atņemt manu dzīvību, ka viņi varētu mani atstāt tuksnesī mežonīgiem zvēriem aprīšanai.

17 Bet notika, ka es lūdzu To Kungu, sakot: Ak Kungs, atbilstoši manai ticībai Tev, Tu atbrīvo mani no manu brāļu rokām, jā, pat dod man spēku, lai es varētu "saraut šīs saites, ar kurām es esmu sasiets!

18 Un notika, kad es biju pateicis šos vārdus, lūk, saites atraisījās no manām rokām un kājām un es stāvēju savu brāļu priekšā, un atkal runāju uz tiem.

19 Un notika, ka viņi atkal bija dusmīgi uz mani un centās mani sagrābt; bet lūk, viena no "Ismaēla meitām, jā, un arī viņas māte un viens no Ismaēla dēliem lūdzās maniem brāļiem, tā ka viņi mīkstināja savas sirdis; un viņi mitējās censties atņemt man dzīvību.

20 Un notika, ka viņi bija noskumuši sava ļaunuma dēļ, tā ka viņi zemojās manā priekšā un lūdzās man, lai es piedodu

10a 5. Moz. 4:9;
1. Nef. 3:29; 4:3.
11a 1. Nef. 4.
12a 1. Nef. 17:50;
Al. 26:12.
b 1. Nef. 3:7; 15:11.
13a 1. Nef. 2:20.

src Apsolītā zeme.
b 2. Kēn. 25:1–21;
2. Nef. 6:8; 25:10;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.
14a Ec. 5:6;
1. Nef. 1:18–20; 2:13.

src Sacelšanās.
b Jer. 37:15–21.
c 1. Nef. 2:1.
16a 1. Nef. 18:11–15.
17a Al. 14:26–28.
19a 1. Nef. 16:7.

viņiem to, ko viņi bija darījuši pret mani.

21 Un notika, ka es pilnīgi "pie-devu viņiem visu, ko viņi bija darījuši, un skubināju viņus, lai viņi lūdz Tam Kungam, viņu Dievam, piedošanu. Un notika, ka viņi tā darīja. Un pēc tam, kad viņi bija lūguši To Kungu, mēs atkal turpinājām mūsu ceļojumu uz mūsu tēva telti.

22 Un notika, ka mēs nonācām lejā pie mūsu tēva telts. Un pēc tam, kad mani brāļi un visa Ismaēla saime, un es bijām nonākuši lejā pie mana tēva telts, viņi "pateicās Tam Kungam, viņu Dievam; un tie nesa ^bziedojumus un dedzināmos upurus Viņam.

8. NODAĻA

Lehījs redz vīziju par dzīvības koku. Viņš nobauda tā augli un vēlas, lai viņa ģimene darītu tāpat. Viņš redz dzelzs margu, šauru jo šauru taku, un tumsības miglu, kas ietin cilvēku. Sārija, Nefijs un Sams nobauda augli, bet Laman un Lemuēls atsakās. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

Un notika, ka mēs bijām savākuši kopā visa veida sēklas no katras šķirnes, gan graudus no katras šķirnes, gan arī augļu sēklas no katras šķirnes.

2 Un notika, kamēr mans tēvs uzkavējās tuksnesī, viņš runāja uz mums, sacīdams: Lūk, es

esmu "sapņojis sapni jeb, citiem vārdiem, es esmu redzējis ^bvīziju.

3 Un lūk, dēļ tā, ko es esmu redzējis, man ir iemesls priecāties iekš Tā Kunga dēļ "Nefija un arī Sama, jo man ir iemesls domāt, ka viņi un arī daudzi no viņu pēcnācējiem tiks izglābti.

4 Bet lūk, "Laman un Lemuēl, es ļoti baidos jūsu dēļ, jo lūk, man šķiet, es redzēju savā sapnī tumšu un drūmu tuksnesi.

5 Un notika, ka es redzēju vīru, un viņš bija ģērbies baltā "apmetnī, un viņš nāca un nostājās manā priekšā.

6 Un notika, ka viņš runāja uz mani un aicināja mani sekot viņam.

7 Un notika, kad es viņam sekoju, es ieraudzīju sevi, ka es biju tumšā un drūmā tuksnesī.

8 Un pēc tam, kad es daudz stundu garumā biju ceļojis tumsā, es iesāku lūgt To Kungu, lai Viņš "apžēlotu mani Savā lielajā žēlastībā.

9 Un notika, kad es biju lūdzis To Kungu, es ieraudzīju lielu un plašu "lauku.

10 Un notika, ka es ieraudzīju "koku, kura ^baugli bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu.

11 Un notika, ka es piegāju un nobaudīju tā "augli; un es atklāju, ka tas bija vissaldākais no visiem, kādus es jebkad pirms tam biju baudījis. Jā, un

21a SRC Piedot.
22a SRC Pateicīgs,
Pateicība,
Pateikšanās.
b 1. Nef. 5:9.
8 2a SRC Atklāsme;
Sapnis.

b 1. Nef. 10:17.
SRC Vīzija.
3a 1. Nef. 8:14–18.
4a 1. Nef. 8:35–36.
5a DzS—V 1:30–32.
8a SRC Žēlīgs, Žēlastība.
9a Mat. 13:38.

10a 1. Moz. 2:9;
Jāna atkl. 2:7; 22:2;
1. Nef. 11:4, 8–25.
SRC Dzīvības koks.
b Al. 32:41–43.
11a Al. 5:34.

es ieraudzīju, ka tā auglis bija balts un tā ^bbaltums pārsniedza visu, ko es jebkad biju redzējis.

12 Un, kad es nobaudīju tā augli, tas piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu ^aprieku; tādēļ es sāku ^bvēlēties, lai mana ģimene arī nobaudītu no tā, jo es zināju, ka tas bija ^cvisiekārojamākais no visiem augļiem.

13 Un, kad es pametu acis apkārt, lai varbūt es varētu atrast arī savu ģimeni, es ieraudzīju ūdens ^aupi, un tā tecēja garām, un tā bija blakus kokam, no kura es biju nobaudījis augli.

14 Un es skatījos, lai ieraudzītu, no kurienes tā rodas; un es redzēju tās izteku nedaudz tālāk; un pie tās iztekas es ieraudzīju jūsu māti Sāriju un Samu, un Nefiju, un viņi stāvēja it kā viņi nezinātu, kurp doties.

15 Un notika, ka es pamāju viņiem; un es arī teicu viņiem skatīties balsī, lai viņi nāk pie manis un nobauda augli, kas bija visiekārojamākais no visiem augļiem.

16 Un notika, ka viņi nāca pie manis un arī nobaudīja augli.

17 Un notika, ka es vēlējos, lai Lamans un Lemuēls arī nāk un nobauda augli, tādēļ es pametu acis uz upes izteku, lai varbūt es varētu viņus ieraudzīt.

18 Un notika, ka es viņus redzēju, bet viņi ^anenāca pie manis un nebaudīja to augli.

19 Un es ieraudzīju ^amargu no dzelzs, un tā stiepās gar upes krastu un veda uz koku, pie kura es stāvēju.

20 Un es arī ieraudzīju ^ašauru jo šauru taku, kas gāja gar dzelzs margu līdz pat kokam, pie kura es stāvēju; un tā arī gāja gar avota izteku uz lielu un plašu ^blauku, it kā tas būtu pasaule.

21 Un es redzēju neskaitāmus ļaužu pulkus, daudzi no kuriem spiedās uz priekšu, lai viņi varētu sasniegt ^ataku, kas veda uz koku, pie kura es stāvēju.

22 Un notika, ka viņi nāca uz priekšu un iesāka iet pa taku, kas veda uz to koku.

23 Un notika, ka izcēlās tumsības ^amigla, jā, pat ārkārtīgi liela tumsības migla, tā ka tie, kas bija uzsākuši taku, nezaudēja savu ceļu, ka viņi noklida un pazuda.

24 Un notika, ka es ieraudzīju citus, spiežamies uz priekšu, un viņi nāca uz priekšu un satvēra dzelzs margas galu; un viņi virzījās uz priekšu caur tumsības miglu, turoties pie margas no dzelzs, līdz kamēr viņi atnāca un nobaudīja koka ^aaugli.

25 Un, kad viņi bija nobaudījuši koka augli, viņi pameta acis apkārt, it kā viņi būtu ^anokauņējušies.

26 Un es arī pametu acis apkārt un ieraudzīju ūdens upes otrā malā lielu un ^aplašu ēku,

11 *b* 1. Nef. 11:8.

12 *a* src Prieks.

b Al. 36:24.

c 1. Nef. 15:36.

13 *a* 1. Nef. 12:16–18;
15:26–29.

18 *a* 2. Nef. 5:20–25.

19 *a* Psm. 2:9;

Jāņa atkl. 12:5;

dzst Jāņa atkl. 19:15
(Pielikums);

1. Nef. 8:30; 11:25;
15:23–24.

20 *a* Mat. 7:14;

2. Nef. 31:17–20.

b Mat. 13:38.

21 *a* src Ceļš.

23 *a* 1. Nef. 12:17; 15:24.

24 *a* 1. Nef. 8:10–12.

25 *a* Rom. 1:16;

2. Tim. 1:8;

Al. 46:21;

Morm. 8:38.

26 *a* 1. Nef. 11:35–36; 12:18.

un tā stāvēja, it kā tā būtu gaisā, augstu virs zemes.

27 Un tā bija pilna ar ļaudīm, gan veciem un jauniem, gan vīriem un sievietēm; un viņu apģērbs bija ļoti smalks; un viņi "izsmēja un rādīja ar pirkstiem uz tiem, kas bija atnākuši un nobaudījuši augli.

28 Un pēc tam, kad viņi bija "nobaudījuši augli, viņi bija ^bno-kaunējušies no tiem, kas nīrgājās par viņiem; un viņi "atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.

29 Un tagad es, Nefijs, neizklāstu "visus sava tēva vārdus.

30 Bet, īsāk rakstot, lūk, viņš redzēja daudzus citus ļaužu pulkus, spiežamies uz priekšu; un viņi nāca un pieķērās pie "dzelzs margas gala, un viņi virzījās pa savu ceļu uz priekšu, pastāvīgi cieši turoties pie margas no dzelzs, kamēr viņi atnāca un nometās zemē, un nobaudīja tā koka augli.

31 Un viņš arī redzēja citus ļaužu "pulkus, taustāmieš uz to lielo un plašo ēku.

32 Un notika, ka daudzi noslika ūdens "upes dziļumos, un daudzi pazuda viņa skatienam, kļīstot svešos ceļos.

33 Un liels bija to skaits, kuri iegāja tajā dīvainajā ēkā. Un, kad viņi bija iegājuši tajā ēkā, viņi rādīja "nīcinājumā ar pirkstu uz mani un uz tiem, kuri arī bija nobaudījuši augli, bet

mēs viņiem nepievērsām uzmanību.

34 Šie ir mana tēva vārdi: Jo tie, kas "pievērsa tiem uzmanību, atkrita.

35 Un "Lamans un Lemuēls nenobaudīja augli, teica mans tēvs.

36 Un notika, ka, pēc tam, kad mans tēvs bija runājis visus šos vārdus, kuru bija daudz, par savu sapni vai vīziju, viņš teica uz mums to lietu dēļ, ko viņš bija redzējis vīzijā, ka viņš ļoti baiļojās par Lamanu un Lemuēlu, jā, viņš baiļojās, lai viņi ne tiktu padzīti no Tā Kunga vaiga.

37 Un viņš skubināja tos ar visām mīloša "tēva jūtām, ka viņiem ir jāklausa tā vārdiem, ka varbūt Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, un neizdzīs tos; jā, mans tēvs tiem sludināja.

38 Un, kad viņš tiem bija sludinājis un arī pravietojis daudzas lietas, viņš lika tiem ievērot Tā Kunga pavēles; un viņš beidza runāt ar tiem.

9. NODAĻA

Nefijs taisa divu veidu pierakstus. Katrs ir nosaukts par Nefija plāksnēm. Lielākās plāksnes satur laicīgo vēsturi. Mazākās aplūko galvenokārt svētas lietas. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN visas šīs lietas mans tēvs redzēja un dzirdēja, un runāja, kad viņš mita teltī "Lemuēla

27a SRC Lēpnība.

28a 2. Pēt. v. 2:19–22.

b Marka 4:14–20; 8:38;

Lūk. 8:11–15;

Jāņa 12:42–43.

c SRC Atkrišana.

29a 1. Nef. 1:16–17.

30a 1. Nef. 15:23–24.

31a Mat. 7:13.

32a 1. Nef. 15:26–29.

33a SRC Vajāt, Vajāšanas.

34a 2. Moz. 23:2.

35a 1. Nef. 8:17–18;

2. Nef. 5:19–24.

37a SRC Ģimene;

Vecāki.

9 1a 1. Nef. 2:4–6, 8,

14–15; 16:6.

ielejā; un arī daudz vairāk lietu, kuras nevar tikt rakstītas uz šīm plāksnēm.

2 Un tagad, ja es runāju par šīm plāksnēm, lūk, tās nav tās plāksnes, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi; jo "plāksnēm, uz kurām es sastādu pilnu aprakstu par savas tautas vēsturi, es esmu devis Nefija vārdu, tādēļ tās tiek sauktas par Nefija plāksnēm pēc mana paša vārda; un šīs plāksnes arī tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

3 Tomēr es biju saņēmis pavēli no Tā Kunga, ka man ir jāiztaisa šīs plāksnes īpašam "nolūkam, lai šeit būtu iegravēts apraksts par ^bkalpošanu manai tautai.

4 Uz tām otrām plāksnēm jābūt iegravētam aprakstam par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām; tādēļ šīs plāksnes ir galvenokārt par kalpošanu, un "otras plāksnes ir galvenokārt par ķēniņu valdīšanu un kariem, un manas tautas ķildām.

5 Tādēļ Tas Kungs ir pavēlējis man taisīt šīs plāksnes Viņa "gudram nolūkam, kuru es nezīnu.

6 Bet Tas Kungs "zina visas lietas no paša iesākuma; tādēļ Viņš ir sagatavojis ceļu, lai izpildītu visus Savus darbus starp cilvēku

bērniem, jo lūk, Viņam ir visa ^bvāra, lai izpildītu visus Savus vārdus. Un tā tas ir. Āmen.

10. NODAĻA

Lehijs pareģo, ka babilonieši saņems jūdus gūstā. Viņš stāsta par Mesijas, Glābēja un Pestītāja atnākšanu starp jūdiem. Lehijs stāsta arī par kāda atnākšanu, kurš kristīs Dieva Jēru. Lehijs stāsta par Mesijas nāvi un augšāmcelšanos. Viņš salīdzina Israēla izklidināšanu un sapulcināšanu ar olīvokoku. Nefijs runā par Dieva Dēlu, par Svētā Gara dāvanu un par vajadzību būt taisnīgiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, atsāku aprakstu uz "šīm plāksnēm par manu darbību un manu valdīšanu un kalpošanu; tālab, lai atsāktu savu aprakstu, man ir jārunā mazliet par mana tēva un arī manu brāļu darbību.

2 Jo lūk, notika, kad mans tēvs bija beidzis runāt šos vārdus par savu "sapni un arī pierunāt viņus pilnīgi uz cītībai, viņš runāja uz tiem attiecībā par jūdiem—

3 ka vēlāk tie tiks iznīcināti, pat lielā pilsēta ^aJeruzāleme, un daudzi tiks ^baizvesti gūstā uz ^cBābeli; Tā Kunga noteiktajā laikā viņi atkal ^datgriezīsies, jā, pat

2a 1. Nef. 19:2, 4;
Jēk. 3:13–14;
M. v. 1:2–11;
M&D 10:38–40.
SRC Plāksnes.

3a M&D 3:19.

b 1. Nef. 6:3.

4a Jēk. 1:2–4; M. v. 1:10.

5a 1. Nef. 19:3;

M. v. 1:7;

Al. 37:2, 12, 14.

6a 2. Nef. 9:20;

M&D 38:2;

Moz. 1:6, 35.

SRC Vizinošs.

b Mat. 28:18.

10 1a 1. Nef. 9:1–5;

19:1–6;

Jēk. 1:1–4.

2a 1. Nef. 8.

3a Est. 2:6; 2. Nef. 6:8;

Hel. 8:20–21.

b 587. g. pr. Kr.;
skat. Hronoloģija
pielikumā.

2. Nef. 25:10.

c Ec. 24:2; 1. Nef. 1:13;

Omn. 1:15.

d Jer. 29:10;

2. Nef. 6:8–9.

tiks atvesti atpakaļ no gūsta, un, kad viņi būs atvesti atpakaļ no gūsta, tie atkal iegūs savu mantojuma zemi.

4 Jā, tieši "seši simti gadus no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi, ^bpravietī Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus—tieši "Mesiju jeb, citiem vārdiem, pasaules Glābēju.

5 Un viņš runāja arī par praviešiem, cik liels skaits bija "liecinājuši par šīm lietām attiecībā uz šo Mesiju, par kuru viņš bija runājis, jeb šo pasaules Pestītāju.

6 Un tagad visa cilvēce bija zudušā un "kritušā stāvoklī, un vienmēr būs, ja vien viņi nepaļausies uz šo Pestītāju.

7 Un viņš runāja arī par "pravietī, kuram jānāk pirms Mesijas, lai sagatavotu ceļu Tam Kungam,—

8 jā, pat, ka viņš ies un sauks tuksnesi: "Sataisiet Tam Kungam ceļu un taisiet taisnas Viņa takas, jo šeit stāv Kāds starpjums, kuru jūs nepazīstat; un Viņš ir spēcīgāks par mani, Viņa kurpju siksnas es neesmu cienīgs atraisīt. Un daudz runāja mans tēvs par šo lietu.

9 Un mans tēvs sacīja, ka tas pravietis kristīs "Betānijā,

viņpus Jordānas, un viņš arī teica, ka viņš ^bkristīs ar ūdeni; patiesi, ka viņš kristīs Mesiju ar ūdeni.

10 Un, kad viņš būs kristījies Mesiju ar ūdeni, viņš atpazīs un liecinās, ka viņš ir kristījies Dieva "Jēru, kurš paņems prom pasaules grēkus.

11 Un notika, kad mans tēvs bija runājis šos vārdus, viņš runāja uz maniem brāļiem par evaņģēliju, kam jātiek sludinātam starp jūdiem, un arī par jūdu "krišanu ^bneticībā. Un pēc tam, kad viņi būs "nonāvējuši Mesiju, kuram ir jānāk, un kad Viņš būs nonāvēts, Viņš "uzcelsies no miroņiem un caur "Svēto Garu pasludinās Sevi cītīcībniekiem.

12 Jā, patiesi, mans tēvs runāja daudz par cītīcībniekiem un arī par Israēla namu, ka tos var salīdzināt ar "olīvkoku, kura zariem ir jātiek nolauztiem un ^bizkaisītiem pa visu zemes virsu.

13 Tādēļ, viņš teica, bija vajadzīgs, lai mēs vienkopus tiktu aizvesti uz "apsolīto zemi, lai piepildītos Tā Kunga vārds, ka mums ir jātiek izkaisītiem pa visu zemes virsu.

14 Un, kad Israēla nams būs

4a 1. Nef. 19:8;

2. Nef. 25:19;

3. Nef. 1:1.

b 1. Nef. 22:20–21.

c SRC Mesija.

5a Jēk. 7:11;

Mos. 13:33;

Hel. 8:19–24;

3. Nef. 20:23–24.

6a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

7a 1. Nef. 11:27;

2. Nef. 31:4.

8a Jes. 40:3;

Mat. 3:1–3.

9a Jāņa 1:28.

b SRC Jānis Kristītājs.

10a SRC Dieva Jērs.

11a Jēk. 4:14–18.

b Morm. 5:14.

c SRC Jēzus Kristus;

Krustā šīšana.

d SRC Augšāmcelšanās.

e SRC Svētais Gars.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5;

Jēk. 5; 6:1–7.

SRC Olīvkoks, eļļas

koks;

Tā Kunga vīnadārzs.

b 1. Nef. 22:3–8.

SRC Israēls—Israēla

izkaisīšana.

13a 1. Nef. 2:20.

SRC Apsolītā zeme.

izkaisīts, viņi atkal tiks “sapulcināti kopā; vai, īsāk sakot, pēc tam, kad ^bcitticībnieki būs saņēmuši evaņģēlija pilnību, tad ‘olīvkoka dabīgie zari jeb atlikums no Israēla nama, tiks piepotēti jeb nāks pie patiesā Mesijas, viņu Kunga un viņu Pestītāja, atziņas.

15 Un tādiem vārdiem mans tēvs pravietoja un runāja uz maniem brāļiem, un arī daudzas citas lietas, ko es neaprakstu šinī grāmatā, jo daudzas no tām kā sev noderīgas es esmu rakstījis savā “otrā grāmatā.

16 Un visas šīs lietas, par kurām es runāju, notika, kad mans tēvs mita teltī Lemuēla ielejā.

17 Un notika, kad es, Nefijs, noklausījies visus sava tēva “vārdus par lietām, ko viņš redzēja ^bvīzijā, un arī tās lietas, ko viņš runāja ar Svētā Gara spēku, kuru viņš saņēma caur ticību Dieva Dēlam—un Dieva Dēls bija tas ‘Mesija, kuram ir jānāk,—es, Nefijs, vēlējos, kaut arī es redzētu un dzirdētu, un zinātu šīs lietas ar “Svētā Gara spēku, kas ir Dieva dāvana visiem tiem, kuri ‘cītīgi meklē Viņu, gan kā ^fsenatnē, gan arī tanī laikā, kad Viņš parādīsies cilvēku bērniem.

18 Jo Viņš ir “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ceļš ir

sagatavots visiem cilvēkiem no pasaules radīšanas, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un nāks pie Viņa.

19 Jo tas, kas cītīgi meklē—atradīs, un Dieva “noslēpumi tiks atklāti tiem ar ^bSvētā Gara spēku, kā šajos laikos, tā senatnē, un kā senatnē, tā nākamībā; tādēļ Tā Kunga ‘ceļš ir viens mūžīgs aplis.

20 Tādēļ atceries, ak cilvēk, ka par visiem saviem darbiem tu tiksī atvests “tiesas priekšā.

21 Tādēļ, ja tu esi meklējis darīt ļaunu savās “pārbaudījumu dienās, tad tu tiksī atrasts par ^bnetīru Dieva tiesas krēsla priekšā; un nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu; tādēļ tev vajadzēs tikt atņemtam uz visiem laikiem.

22 Un Svētais Gars dod varu, lai es runātu šīs lietas, un neaizturētu tās sevī.

11. NODALA

Nefijs redz Tā Kunga Garu, un vīzijā tiek parādīts dzīvības koks. Viņš redz Dieva Dēla māti un mācās par Dieva labvēlību. Viņš redz Dieva Jēra kristīšanu, kalpošanu un krustā sišanu. Viņš redz arī Jēra divpadsmit apustuļu aicinājumu un kalpošanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

14a src Israēls—Israēla sapulcināšana.
 b 1. Nef. 13:42; M&D 14:10.
 c Jēk. 5:8, 52, 54, 60, 68.
 15a 1. Nef. 1:16–17.
 17a Ēn. 1:3; Al. 36:17.
 b 1. Nef. 8:2.
 c src Mesija.

d src Svētais Gars.
 e Mor. 10:4–5, 7, 19.
 f M&D 20:26.
 18a Ebr. 13:8; Morm. 9:9; M&D 20:12.
 src Dievs, Dievība.
 19a src Dieva noslēpumi.
 b src Svētais Gars.
 c Al. 7:20;

M&D 3:2; 35:1.
 20a Sal. Māc. 12:14;
 2. Nef. 9:46.
 src Tiesa, Pēdējā.
 21a Al. 34:32–35.
 b 1. kor. 6:9–10;
 3. Nef. 27:19;
 M&D 76:50–62;
 Moz. 6:57.

Jo notika, ka pēc tam, kad es biju vēlējies iepazīt lietas, kuras mans tēvs bija redzējis, un ticot, ka Tas Kungs bija spējīgs darīt tās man zināmas, kad es sēdēju, "pārdomādams savā sirdī, es tiku ^baizrauts Tā Kunga Garā, jā, ļoti augstā 'kalnā, ko es nekad iepriekš nebiju redzējis, un kur es nekad iepriekš nebiju spēris savu kāju.

2 Un Gars teica man: Lūk, ko tu vēlies?

3 Un es sacīju: Es vēlos redzēt tās lietas, kuras "redzēja mans tēvs.

4 Un Gars teica man: Vai tu tici, ka tavš tēvs redzēja "koku, par kuru viņš runāja?

5 Un es sacīju: Jā, tu zini, ka es "ticu visiem sava tēva vārdiem.

6 Un, kad es biju runājis šos vārdus, Gars skaļā balsī iesaucās, sakot: Ozianna Tam Kungam, Visaugstākajam Dievam, jo Viņš ir Dievs pār visu "zemi, jā, pat pār visu. Un svētīts tu esi, Nefij, tādēļ, ka tu ^btici Visaugstākā Dieva Dēlam; tādēļ tu ieraudzīsi tās lietas, kuras tu vēlējies.

7 Un lūk, šī lieta tiks dota tev par "zīmi, kad pēc tam, kad tu būsi redzējis koku, kas nes augli, kuru tavš tēvs nobaudīja, tu ieraudzīsi arī cilvēku nolaižamies no debesīm, un Viņu tu skatīsi; un, kad tu Viņu būsi

skatījis, tu ^bliecināsi, ka Tas ir Dieva Dēls.

8 Un notika, ka Gars man sacīja: Skaties! Un es skatījos un redzēju koku, un tas bija līdzīgs "kokam, kuru mans tēvs bija redzējis, un tā skaistums bija daudz pārāks, jā, pārsniedza jebkādu skaistumu, un tā ^bbaltums pārsniedza uzsniguša sniega baltumu.

9 Un notika, kad es biju redzējis koku, es teicu Garam: Es redzēju, ka tu man parādīji koku, kas ir "dārgāks par visu.

10 Un viņš man sacīja: Ko tu vēlies?

11 Un es viņam teicu: Uzzināt tā "izskaidrojumu. Jo es runāju ar viņu kā vīrs runā, jo es redzēju, ka viņš bija vīra ^bizskatā, taču tomēr es zināju, ka tas bija Tā Kunga Gars, un viņš runāja ar mani kā vīrs runā ar citiem.

12 Un notika, ka viņš teica man: Skaties! Un es skatījos, it kā es skatītos uz viņu, un es viņu neredzēju, jo viņš bija aizgājis prom no manis.

13 Un notika, ka es skatījos un redzēju lielo Jeruzālemes pilsētu un arī citas pilsētas. Un es ieraudzīju Nacaretas pilsētu, un "Nacaretas pilsētā es ieraudzīju ^bjaunavu, un viņa bija ļoti daiļa un gaiša.

14 Un notika, ka es redzēju "debesis atvērtas, un eņģelis nāca

11 1a M&D 76:19.

src Pārdomāt.

b 2. kor. 12:1–4;

Jāņa atkl. 21:10;

2. Nef. 4:25;

Moz. 1:1.

c 5. Moz. 10:1;

Et. 3:1.

3a 1. Nef. 8:2–34.

4a 1. Nef. 8:10–12;

15:21–22.

5a 1. Nef. 2:16.

6a 2. Moz. 9:29;

2. Nef. 29:7;

3. Nef. 11:14;

Moz. 6:44.

b src Ticība, Ticēt.

7a src Zīme.

b src Liecība.

8a 1. Nef. 8:10.

b 1. Nef. 8:11.

9a 1. Nef. 11:22–25.

11a 1. Moz. 40:8.

b Et. 3:15–16.

13a Mat. 2:23.

b Lūk. 1:26–27;

Al. 7:10.

src Marija,

Jēzus māte.

14a Ec. 1:1; 1. Nef. 1:8.

lejā un nostājās manā priekšā, un viņš teica man: Nefij, ko tu redzi?

15 Un es sacīju viņam: Jaunavu, visdaiļāko un visskaistāko no visām citām jaunavām.

16 Un viņš teica man: Vai tu zini Dieva labvēlību?

17 Un es viņam sacīju: Es zinu, ka Viņš mīl Savus bērnus, tomēr es nezinu visu lietu nozīmi.

18 Un viņš man teica: Lūk, "jaunava, kuru tu redzi, ir Dieva Dēla ^bmāte miesā.

19 Un notika, ka es ieraudzīju, ka viņa tika aiznesta projām Garā, un, kad viņa bija tikusi aiznesta projām "Garā jau kādu laiku, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

20 Un es skatījos un atkal ieraudzīju jaunavu, kas turēja "bērnu savās rokās.

21 Un eņģelis man teica: Skati Dieva "Jēru, jā, patiesi, Mūžīgā ^bTēva "Dēlu! Vai tu zini tā "koka nozīmi, kuru tavs tēvs redzēja?

22 Un es viņam atbildēju, sakot: Jā, tā ir Dieva "mīlestība, kas izstaro cilvēku bērnu sirdīs, tādēļ tā ir pati kārojamākā no visām lietām.

23 Un viņš runāja uz mani, sacīdams: Jā, un pats lielākais "prieks dvēselei.

24 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņš teica man:

Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Dēlu "ejot starp cilvēku bērniem; un es redzēju daudzus krītam pie Viņa kājām un pielūdzam Viņu.

25 Un notika, ka es sapratu, ka "marga no dzelzs, ko mans tēvs bija redzējis, bija Dieva vārds, kas ved uz ^bdzīvā ūdens avotu jeb uz ^cdzīvības koku; šis ūdens ir Dieva mīlestības attēlojums. Un es sapratu, ka arī dzīvības koks bija Dieva mīlestības attēlojums.

26 Un eņģelis atkal man teica: Skaties un redzi Dieva "labvēlību!

27 Un es skatījos un "redzēju pasaules Pestītāju, par kuru mans tēvs bija runājis; un es arī redzēju ^bpravieti, kuram būs jā-sagatavo ceļš Viņa priekšā. Un Dieva Jērs devās un tapa no viņa "kristīts; un, kad Viņš bija nokristīts, es ieraudzīju debesis atveramies, un Svētais Gars nāca lejā no debesīm un palika uz Viņa ^abaloža izskatā.

28 Un es redzēju, ka Viņš devās projām, kalpojot ļaudīm, "spēkā un lielā godībā; un ļaužu pulki sapulcējās kopā, lai klausītos Viņā; un es redzēju, ka tie izdzina Viņu no sava vidus.

29 Un es arī redzēju "divpadsmit citus sekojot Viņam. Un notika, ka tie tika aiznesti Garā

18a Jes. 7:14;
Lūk. 1:34–35.

b Mos. 3:8.

19a Mat. 1:20.

20a Lūk. 2:16.

21a SRC Dieva Jērs.

b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

c SRC Jēzus Kristus.

d 1. Nef. 8:10;

Al. 5:62.

src Dzīvības koks.

22a src Mīlestība.

23a src Prieks.

24a Lūk. 4:14–21.

25a 1. Nef. 8:19.

b src Dzīvais ūdens.

c 1. Moz. 2:9;

Al. 32:40–41;

Moz. 4:28, 31.

26a 1. Nef. 11:16–33.

27a 2. Nef. 25:13.

b Mat. 11:10;

1. Nef. 10:7–10;

2. Nef. 31:4.

c SRC Kristīšana, Kristīt.

d SRC Baloža zīme.

28a M&D 138:25–26.

29a SRC Apustulis.

prom no mana vaiga, un es tos vairs neredzēju.

30 Un notika, ka eņģelis atkal uz mani runāja, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un es redzēju atkal debesis atveramies, un es redzēju "eņģelus nolaižamies pie cilvēku bērniem; un viņi tiem kalpoja.

31 Un viņš atkal runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru ejot starp cilvēku bērniem. Un es redzēju ļaužu pulkus, kas bija slimi un kas bija visādu sērgu, "velnu un ^bnešķīstu garu nomocīti; un eņģelis runāja un rādīja visu to man. Un viņi tika "dziedināti ar Dieva Jēra spēku, un velni un nešķīstie gari tika izdzīti.

32 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju Dieva Jēru, un Viņš bija ļaužu sagrābts; jā, mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules "tiesāts; un es redzēju un dodu liecību.

33 Un es, Nefijs, redzēju, ka Viņš tika pacelts pie "krusta un ^bnonāvēts par pasaules grēkiem.

34 Un, kad Viņš bija nonāvēts, es redzēju zemes ļaužu pulkus, un tie tika savākti kopā, lai cīnītos pret Jēra apustuļiem, jo tā tos divpadsmit aicinātos nosauca Tā Kunga eņģelis.

35 Un zemes ļaužu pulki sapulcējās kopā, un es redzēju,

ka tie bija lielā un plašā "ēkā, tādā pašā ēkā, kādu bija redzējis mans tēvs. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Skati pasauli un tās gudrību, jā, redzi, Israēla nams ir savākts kopā, lai cīnītos pret Jēra divpadsmit apustuļiem.

36 Un notika, ka es redzēju un dodu liecību, ka lielā un plašā ēka bija pasaules "lepnums, un tā sabruka, un tās posts bija ļoti liels. Un Tā Kunga eņģelis runāja uz mani atkal, sacīdams: Tāda būs visu tautu, cilšu, valodu un tautību, kas cīnīsies pret Jēra divpadsmit apustuļiem, iznīcināšana.

12. NODALA

Nefijs vīzijā redz: apsolīto zemi, tās iedzīvotāju taisnību, nekrietnību un pagrimumu, Dieva Jēra atnākšanu starp tiem; kā divpadsmit mācekļi un divpadsmit apustuļi tiesās Israēlu; un to, kuri pagrimis neticībā, pretīgo un izvirtušo stāvokli. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis man sacīja: Skaties un redzi savus pēcnācējus, un arī savu brāļu pēcnācējus. Un es skatījos un redzēju "apsolīto zemi, un es redzēju ļaužu pulkus, jā, tie bija tik lielā skaitā kā jūras smiltis.

2 Un notika, ka es redzēju ļaužu pulkus pulcējamies kopā, lai karotu cits pret citu, un es

30a SRC Eņģelis.
31a Marka 5:15–20;
Mos. 3:5–7.
SRC Velns.
b SRC Gars—
Ļaunie gari.

c SRC Dziedināt,
Dziedināšana.
32a Marka 15:17–20.
33a Jāņa 19:16–19;
Mos. 3:9–10;
3. Nef. 27:14.

SRC Krusts.
b SRC Izpirkt, Grēku
Izpiršana.
35a 1. Nef. 8:26; 12:18.
36a SRC Lepnība.
12 1a SRC Apsolītā zeme.

redzēju "karus un karu daudzi-
nāšanu, un daudzas slepkavo-
šanas ar zobenu starp maniem
ļaudīm.

3 Un notika, ka es redzēju dau-
dzas paaudzes pazūdam šajā
zemē karos un ķildās, un es re-
dzēju daudzas pilsētas, jā, ka es
pat neskaitīju tās.

4 Un notika, ka es redzēju
"tumsības ^bmiglu uz apsolītās
zemes virsas, un es redzēju zibe-
ņus, un dzirdēju pērkonus, un
zemestrīces, un visādas satrauk-
tas valodas; un es redzēju zemi
un klintis, ka tās šķēlās; un es
redzēju kalnus sadrūpam gaba-
los; un es redzēju zemes līdzē-
numus, ka tie bija saplaisājuši;
un es redzēju daudzas pilsētas,
ka tās bija "nogrimušas; un es re-
dzēju daudzas, ka tās bija node-
dzinātas ar uguni; un es redzēju
daudzas, ka tās sabruka dēļ ze-
mes trīcēšanas.

5 Un notika, kad es biju redzē-
jis šīs lietas, es redzēju tumsības
"miglu, ka tā izklīda no zemes
virsas, un redzi, es redzēju ļau-
žu pulkus, kas nebija krituši no
Tā Kunga lielajiem un briesmī-
gajiem sodiem.

6 Un es redzēju debesis atvera-
mies un Dieva "Jēru nokāpjam
no debesīm, un Viņš nāca lejā
un parādījās tiem.

7 Un es arī redzēju un dodu lie-
cību, ka Svētais Gars nāca pār

tiem "divpadsmit citiem, un tie
bija Dieva ordinēti un izraudzīti.

8 Un eņģelis runāja uz mani,
sacīdams: Redzi, Jēra divpad-
smit mācekļi, kas ir izraudzīti,
lai kalpotu taviem pēcnācējiem.

9 Un viņš sacīja man: Tu atce-
ries Jēra "divpadsmit apustu-
ļus? Redzi, viņi ir tie, kas ^btiesās
Israēla divpadsmit ciltis, tādēļ
divpadsmit kalpotāji no taviem
pēcnācējiem tiks tiesāti no viņ-
ņiem, jo jūs esat no Israēla nama.

10 Un šie "divpadsmit kalpo-
tāji, kurus tu redzi, tiesās ta-
vus pēcnācējus. Un redzi, viņi ir
taisnīgi uz mūžiem, jo dēļ viņu
ticības Dieva Jēram viņu ^bdrā-
nas ir darītas baltas Viņa asinīs.

11 Un eņģelis sacīja man: Ska-
ties! Un es skatījos un redzēju,
ka "trīs paaudzes nodzīvoja tais-
nībā, un viņu drēbes bija baltas
tāpat kā Dieva Jēram. Un eņģe-
lis sacīja man: Šie ir attīrīti balti
Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam.

12 Un es, Nefijs, redzēju dau-
dzus no "ceturtais paaudzes, kas
nodzīvoja taisnībā.

13 Un notika, ka es redzēju
ļaužu pulkus uz zemes pulcēja-
mies kopā.

14 Un eņģelis sacīja man: Re-
dzi savus pēcnācējus un arī
savu brāļu pēcnācējus.

15 Un notika, ka es skatījos
un redzēju ļaudis no saviem
pēcnācējiem pulcējamies kopā

2a Ēn. 1:24; Morm. 8:7–8.
src Karš.

4a 1. Nef. 19:10.

b Hel. 14:20–28.

c 3. Nef. 8:14.

5a 3. Nef. 8:20; 10:9.

6a 2. Nef. 26:1, 9;

3. Nef. 11:3–17.

7a 3. Nef. 12:1; 19:12–13.

9a Lūk. 6:13.

b Mat. 19:28;

M&D 29:12.

src Tiesa, Pēdējā.

10a 3. Nef. 27:27;

Morm. 3:18–19.

b Jāņa atkl. 7:14;

Al. 5:21–27; 13:11–13;

3. Nef. 27:19–20.

11a 2. Nef. 26:9–10;

3. Nef. 27:30–32.

12a Al. 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3. Nef. 27:32;

4. Nef. 1:14–27.

daudzos pulkos "pret manu brāļu pēcnācējiem; un viņi tika savākti kopā, lai cīnītos.

16 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi "netīrā ūdens avotu, kuru tavs tēvs redzēja; jā, patiesi, ^bupi, par kuru viņš runāja, un tās dziļumi ir ^celles dziļumi.

17 Un tumsības "migla ir velna kārdinājumi, kas ^baptumšo acis un nocietina cilvēku bērnu sirdis, un aizved tos prom uz ^cplatajiem ceļiem, ka tie iet bojā un ir zuduši.

18 Un lielā un plašā "ēka, ko tavs tēvs redzēja, ir cilvēku bērnu tukšās ^biedomas un ^clepnums. Un liels un briesmīgs "bezdibenis tos atdala; jā, patiesi "taisnības vārds no Mūžīgā Dieva un Mesijas, kas ir Dieva Jērs, par kuru Svētais Gars dod liecību no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un no šī laika turpmāk un mūžīgi.

19 Un, kamēr eņģelis runāja šos vārdus, es skatījos un redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji cīnījās pret mani pēcnācējiem, saskaņā ar eņģeļa vārdu; un dēļ manu pēcnācēju lepnuma un velna "kārdinājumiem, es redzēju, ka manu brāļu pēcnācēji ^buzveica manu pēcnācēju tautu.

20 Un notika, ka es skatījos un redzēju tautu no manu brāļu

pēcnācējiem, ka viņi bija uzveikuši manus pēcnācējus, un viņi izplatījās pulkos pa visu zemes virsu.

21 Un es redzēju tos pulcējamies kopā daudzos pulkos, un es redzēju "karus un karu daudzīnāšanu starp tiem; un es redzēju, ka karos un karu daudzīnāšanā nodzīvoja daudzas paaudzes.

22 Un eņģelis sacīja man: Redzi, tie "kritīs neticībā.

23 Un notika, ka es redzēju, ka pēc tam, kad viņi bija krituši neticībā, viņi kļuva par "tumšu un pretīgu, un ^bnetīru tautu, pilnu ar ^claiskumu un visādām negantībām.

13. NODALA

Nefijs redz vīzijā velna baznīcu, nodibinātu starp citticībniekiem, Amerikas atklāšanu un kolonizāciju, daudzu skaidru un vērtīgu Bībeles daļu pazaudēšanu, no tā izrietošo citticībnieku atkrišanas stāvokli, evaņģēlija atjaunošanu, Svēto Rakstu parādīšanos pēdējās dienās, un Ciānas uzcelšanu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties! Un es skatījos un redzēju daudzas tautas un ķēniņu valstis.

2 Un eņģelis sacīja uz mani: Ko

15a Morm. 6.

16a SRC Nešķīsts, Nešķīstība.

b 1. Nef. 8:13; 15:26–29.

c SRC Elle.

17a 1. Nef. 8:23; 15:24; M&D 10:20–32.

b SRC Atkrišana.

c Mat. 7:13–14.

18a 1. Nef. 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c SRC Lepnība.

d Lūk. 16:26;

1. Nef. 15:28–30.

e SRC Taisnība.

19a SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Jar. 1:10;

M. v. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Mor. 1:2.

src Karš.

22a 1. Nef. 15:13;

2. Nef. 26:15.

23a 2. Nef. 26:33.

b 2. Nef. 5:20–25.

c SRC Slinks, Slinkums.

tu redzi? Un es sacīju: Es redzu daudzas tautas un ķēniņu valstis.

3 Un viņš sacīja uz mani: Tās ir citticībnieku tautas un ķēniņu valstis.

4 Un notika, ka es redzēju "citticībnieku tautu vidū ^blielas baznīcas veidošanu.

5 Un eņģelis sacīja uz mani: Skati baznīcas veidošanu, kura ir pati negantākā no visām citām baznīcām, kura "nokauj Dieva svētos, jā, un spīdzina tos, un sasaista tos, un iejūdž tos dzelzs ^bjūgā, un noved tos gūstā.

6 Un notika, ka es redzēju šo "lielo un neganto baznīcu; un es redzēju ^bvelnu, ka viņš bija tās dibinātājs.

7 Un es arī redzēju "zeltu un sudrabu, un zīdus, un sarkanu purpuru, un smalku linu audumu, un visādus dārgus apģērbus; un es redzēju daudz netikļu.

8 Un eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, zelts un sudrabs, un zīds, un sarkans purpurs, un smalki linu audumi, un dārgi apģērbi, un netikles ir tas, pēc kā "tiekas šī lielā un negantā baznīca.

9 Un arī dēļ pasaules slavas tie "iznīcina Dieva svētos, un noved tos gūstā.

10 Un notika, ka es skatījos un

redzēju lielus ūdeņus; un tie šķīra citticībniekus no manu brāļu pēcnācējiem.

11 Un notika, ka eņģelis atkal sacīja uz mani: Redzi, Dieva dusmība ir uz tavu brāļu pēcnācējiem.

12 Un es skatījos un redzēju vīru starp citticībniekiem, kuru no manu brāļu pēcnācējiem šķīra lielie ūdeņi; un es redzēju Dieva "Garu, ka Tas nāca lejā un ietekmēja šo vīru; un viņš devās pāri lielajiem ūdeņiem, līdz pat manu brāļu pēcnācējiem, kas bija apsolītajā zemē.

13 Un notika, ka es redzēju Dieva Garu, ka Tas ietekmēja citus citticībniekus; un tie devās prom no gūsta, pāri lielajiem ūdeņiem.

14 Un notika, ka es redzēju daudzus "citticībnieku pulkus ^bapsolītajā zemē; un es redzēju Dieva dusmību, ka tā bija uz manu brāļu pēcnācējiem; un viņi bija "izkaisīti citticībnieku priekšā un tika sakauti.

15 Un es redzēju Tā Kunga Garu, ka Tas bija uz citticībniekiem, un viņiem veicās un viņi ieguva savā mantojumā "zemi; un es redzēju, ka viņi bija balti, un ļoti daiļi un ^bskaisti, tāpat kā mani ļaudis, pirms tie tika "nokauti.

16 Un notika, ka es, Nefijs,

13 4a SRC Citticībnieki.

b 1. Nef. 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Jāņa atkl. 17:3–6;
1. Nef. 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a M&D 88:94.
SRC Velns—
Velna baznīca.

b 1. Nef. 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Jāņa atkl. 18:10–24;
Morm. 8:35–38.

9a Jāņa atkl. 13:4–7.

12a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

14a 2. Nef. 1:11;
Morm. 5:19–20.

b SRC Apsolītā zeme.

c 1. Nef. 22:7–8.

SRC Israēls—Israēla
izkaisīšana.

15a 2. Nef. 10:19.

b 2. Nef. 5:21.

c Morm. 6:17–22.

redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, pazemojās Tā Kunga priekšā, un Tā Kunga spēks bija ar "tiem.

17 Un es redzēju, ka viņu mātes tautas bija savāktas kopā uz ūdeņiem un arī uz zemes, lai cīnītos pret tiem, kas bija iznākuši no gūsta.

18 Un es redzēju, ka Dieva spēks bija ar viņiem un arī ka Dieva dusmība bija uz visiem tiem, kuri bija pulcējušies kopā, lai cīnītos pret viņiem.

19 Un es, Nefijs, redzēju, ka citticībnieki, kas bija iznākuši no gūsta, ar Dieva spēku tika "izglābti no visu citu tautu rokām.

20 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju, ka viņiem veicās zemē; un es redzēju "grāmatu, un tā tika nestā to vidū.

21 Un eņģelis sacīja uz mani: Vai tu zini grāmatas nozīmi?

22 Un es sacīju uz viņu: Es nezinu.

23 Un viņš sacīja: Redzi, tā ir nākusi no jūda mutes. Un es, Nefijs, redzēju to; un viņš sacīja uz mani: "Grāmata, kuru tu redzi, ir ^bjūdu "pieraksts, kas satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un tā satur arī daudzus svēto praviešu pravietojumus; un tā ir tāds pats pieraksts kā gravējumi, kas ir uz ^dplāksnēm

no misiņa, izņemot, ka to nav tik daudz; tomēr tie satur Tā Kunga derības, kuras Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; tādēļ tie ir ļoti vērtīgi priekš citticībniekiem.

24 Un Tā Kunga eņģelis sacīja uz mani: Tu esi redzējis, ka šī grāmata iznāca no jūda mutes, un, kad tā iznāca no jūda mutes, tā saturēja Tā Kunga, par kuru divpadsmit apustuļi dod liecību, evaņģēlija pilnību; un viņi dod liecību saskaņā ar patiesību, kas ir Dieva Jēra.

25 Tad nu šīs lietas pāriet no "jūdiem pie ^bcitticībniekiem skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Dievā.

26 Un, kad tās ar Jēra divpadsmit apustuļu roku ir pārgājušas no jūdiem "pie citticībniekiem, tu redzi ^blielās un negantās "baznīcas veidošanu, kas ir pati negantākā no visām baznīcām; jo redzi, viņi ir "izņēmuši no Jēra evaņģēlija daudzas daļas, kuras ir "skaidras un pašas vērtīgākās; un arī daudzas Tā Kunga derības viņi ir izņēmuši.

27 Un visu to viņi ir darījuši, lai viņi sagrozītu Tā Kunga patiesos ceļus, lai viņi aptumšotu acis un nocietinātu sirdis cilvēku bērniem.

28 Tagad tu redzi, ka pēc tam, kad grāmata ir izgājusi caur lielās un negantās baznīcas rokām,

16a M&D 101:80.
19a 2. Nef. 10:10–14;
3. Nef. 21:4;
Et. 2:12.
20a 1. Nef. 14:23.
23a 1. Nef. 13:38;
2. Nef. 29:4–12.
b 2. Nef. 3:12.

c src Svētie Raksti.
d 1. Nef. 5:10–13.
25a 2. Nef. 29:4–6;
M&D 3:16.
src Jūdi.
b src Citticībnieki.
26a Mat. 21:43.
b 1. Nef. 13:4–6;

14:3, 9–17.
c SRC Atrīšana—
Atrīšana agrīnajā
kristiešu Baznīcā.
d Morm. 8:33;
Moz. 1:41.
e 1. Nef. 14:20–26;
TA 1:8.

šeit daudzas skaidras un vērtīgas lietas ir izņemtas no grāmatas, kura ir Dieva Jēra grāmata.

29 Un, kad šīs skaidrās un svarīgās lietas bija izņemtas, tā pāriet pie visām citticībnieku tautām; un, kad tā ir pārgājusi pie visām citticībnieku tautām, jā, pat pāri lielajiem ūdeņiem, kurus tu esi redzējis ar citticībniekiem, kas bija iznākuši no gūsta, tu redzi—dēļ tā, ka daudzas skaidras un vērtīgas lietas, kuras bija izņemtas no grāmatas, kuras bija skaidras cilvēku bērnu sapratnei, saskaņā ar skaidrību, kas ir Dieva Jērā—dēļ šīm lietām, kuras ir izņemtas no Jēra evaņģēlija, ļoti daudzi pakļūp, jā, tiktāl ka Sātanam ir liela vara pār tiem.

30 Tomēr tu redzi, ka citticībnieki, kas ir izgājuši no gūsta un ar Dieva spēku ir pacelti pāri visām citām tautām uz zemes virsas, kura ir izraudzīta no visām citām zemēm, kura ir zeme, par kuru Dievs Tas Kungs ir noslēdzis derību ar tavu tēvu, ka tā pēcnācējiem būs viņu mantojuma “zeme; tad nu tu redzi, ka Dievs Tas Kungs nepieļaus, ka citticībnieki pilnīgi iznīcinātu tavu ^bpēcnācēju sajaukumu, kas ir starp taviem brāļiem.

31 Ne arī pieļaus, ka citticībnieki “iznīcinātu tavu brāļu pēcnācējus.

32 Ne arī Dievs Tas Kungs

pieļaus, ka citticībnieki mūžīgi paliktu šinī šausmīgajā aklu ma stāvoklī, kurā, kā tu redzēji, viņi ir dēļ tām skaidrajām un visvērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir šīs “negantās baznīcas, kuras veidošanu tu redzēji, noklusētas.

33 Tādēļ Dieva Jērs sacīja: Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem, piemeklējot Israēla nama atlikumu ar lielu sodu.

34 Un notika, ka Tā Kunga eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, saka Dieva Jērs, kad Es būšu piemeklējis “Israēla nama atlikumu—un šis atlikums, par kuru es runāju, ir tava tēva pēcnācēji—tad nu, kad Es būšu tos piemeklējis ar sodu un sitis tos ar citticībnieku roku, un, kad citticībnieki ļoti ^bnomaldīsies dēļ tām visskaidrākajām un vērtīgākajām Jēra evaņģēlija daļām, kas ir noklusētas no šīs negantās baznīcas, kura ir netikļu māte, saka Jērs—Es būšu žēlīgs pret citticībniekiem šajā dienā tiktāl, ka Es “atnesīšu tiem Manā paša spēkā daudz no Mana evaņģēlija, kas būs skaidrs un vērtīgs, saka Jērs.

35 Jo lūk, saka Jērs: Es parādīšos taviem pēcnācējiem, ka tie rakstīs daudzas lietas, ko Es tiem atklāšu, kas būs skaidras un vērtīgas; un pēc tam, kad tavi pēcnācēji tiks iznīcināti un kritīs neticībā, un arī tavu brāļu

30a src Apsolitā zeme.

b Al. 45:10–14.

31a 2. Nef. 4:7; 10:18–19;

Jēk. 3:5–9;

Hel. 15:12;

3. Nef. 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32a src Velns—

Velna baznīca.

34a src Jāzeps,

Jēkaba dēls.

b 1. Nef. 14:1–3;

2. Nef. 26:20.

c src Evaņģēlijs.

d M&D 10:62.

src Evaņģēlija

atjaunošana.

pēcnācēji, redzi, "šīs lietas tiks apslēptas, lai ar Jēra dāvanu un spēku nāktu pie citticībniekiem.

36 Un tajās būs rakstīts Mans "evanģēlijs, saka Jērs, un Mana ^bklints un Mana pestīšana.

37 Un "svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu ^bCiānu tajā dienā, jo viņiem būs Svētā Gara "dāvana un spēks; un, ja viņi ^dpastāvēs līdz galam, tie tiks paugstināti pēdējā dienā un tiks izglābti Jēra mūžīgajā "valstībā; un kuri ^fvēstīs mieru, jā, liela prieka vēstis, cik tad brīnišķi kalnos tie būs.

38 Un notika, ka es redzēju savu brāļu pēcnācēju atlikumu un arī Dieva Jēra "grāmatu, kas bija nākusi no jūda mutes, ka tā pārgāja no citticībniekiem ^bpie manu brāļu pēcnācējiem.

39 Un, kad tā bija pārgājusi pie tiem, es redzēju citas "grāmatas, kas nāca ar Jēra spēku no citticībniekiem pie tiem, lai ^bpārlicinātu citticībniekus un manu brāļu pēcnācējus, un arī jūdus, kuri bija izkaisīti pa visu zemes virsu, ka praviešu un Jēra divpadsmit apustuļu pieraksti ir "patiesi.

40 Un eņģelis runāja uz mani,

sacīdams: Šie "pēdējie pieraksti, kurus tu esi redzējis starp citticībniekiem, ^bapliecinās "pirmo pierakstu patiesumu, kuri ir no Jēra divpadsmit apustuļiem, un darīs zināmas skaidrās un vērtīgās lietas, kas ir bijušas izņemtas no tiem; un darīs zināmu visām ciltīm, valodām un tautībām, ka Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules "Glābējs, un ka visiem cilvēkiem ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti.

41 Un šiem pēdējiem pierakstiem ir jānāk saskaņā ar vārdiem, kas tiks izteikti ar Jēra muti; un Jēra vārdi tiks darīti zināmi tavu pēcnācēju pierakstos, kā arī Jēra divpadsmit apustuļu pierakstos; tāpēc tie abi kļūs par "vienu; jo ir ^bviens Dievs un viens "Gans pār visu zemi.

42 Un pienāks laiks, kad Viņš pasludinās Sevi visām tautām, gan "jūdiem, gan arī citticībniekiem; un, kad Viņš būs pasludinājis Sevi jūdiem un arī citticībniekiem, tad Viņš pasludinās Sevi citticībniekiem un arī jūdiem, un ^bpēdējie būs pirmie, un "pirmie būs pēdējie.

35a 2. Nef. 27:6; 29:1–2.

src Mormona
Grāmata.

36a 3. Nef. 27:13–21.

b Hel. 5:12;
3. Nef. 11:38–39.

src Klints.

37a M&D 21:9.

b src Ciāna.

c src Svētā Gara
dāvana.

d 3. Nef. 27:16.

src Izturēt.

e src Celestiālā godība.

f Jes. 52:7;

Mos. 15:14–18;

3. Nef. 20:40.

38a 1. Nef. 13:23;

2. Nef. 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.

b Ec. 37:15–20;

2. Nef. 3:11–12.

c 1. Nef. 14:30.

40a 2. Nef. 26:16–17; 29:12.

src Mormona

Grāmata.

b Morm. 7:8–9.

c src Bībele.

d Skat. Mormona

Grāmatas titullapu.

Moz. 1:6.

41a Ec. 37:17.

b 5. Moz. 6:4;

Jāņa 17:21–23;

2. Nef. 31:21.

c src Labais Gans.

42a M&D 90:8–9;

107:33; 112:4.

b Jēk. 5:63.

c Lūk. 13:30;

1. Nef. 15:13–20.

14. NODAĻA

Enģelis pavēsta Nefijam par svētībām un lāstiem, kam jākrīt pār citticībniekiem. Ir tikai divas baznīcas: Dieva Jēra Baznīca un velna baznīca. Dieva svētie visās tautās tiek lielās un negantās baznīcas vajāti. Apustulis Jānis rakstīs par pasaules galu. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notiks, ka tad, ja "citticībnieki uzklūs Dieva Jēru tajā dienā, kad Viņš tiem pasludinās Sevi vārdā un arī ^bspēkā, patiešām, paņemdams projām viņu "klupšanas akmeni—

2 un nenocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru, viņi tiks ieskaitīti starp tava tēva pēcnācējiem, jā, viņi tiks "ieskaitīti Israēla namā, un viņi būs ^bsvētīta tauta apsolītajā zemē uz mūžiem; viņi vairs netiks aizvesti gūstā, un Israēla nams vairs netiks apkaunots.

3 Un šī lielā "bedre, ko tiem izrakusi šī lielā un negantā baznīca, kuru bija dibinājis velns un viņa bērni, lai viņš novestu cilvēku dvēseles lejā ellē—jā, šī lielā bedre, kas tika izrakta cilvēku pazudināšanai, tiks papildīta ar tiem, kuri to izraka, viņu pašu pilnīgai pazudināšanai, saka Dieva Jērs; nevis dvēseles

pazudināšanai, ja vien tā netiks iemesta tajā ^bellē, kurai nav gala.

4 Jo redzi, tas ir saskaņā ar velna gūstu, un arī saskaņā ar Dieva taisnību pār visiem tiem, kas dara ļaundarības un negantības Viņa priekšā.

5 Un notika, ka enģelis runāja uz mani, Nefiju, sacīdams: Tu esi redzējis, ka tad, ja citticībnieki nožēlos grēkus, viss būs labi ar tiem; un tu arī zini attiecībā par Tā Kunga derībām ar Israēla namu; un tu arī esi dzirdējis, ka tiem, kas "nožēlos grēkus, nevajadzēs iet bojā.

6 Tādēļ, "ak vai citticībniekiem, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Dieva Jēru.

7 Jo laiks nāk, saka Dieva Jērs, kad Es darīšu lielu un "brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem; darbu, kas būs mūžīgs, vai nu no vienas, vai no otras puses, vai nu viņu pārliecināšanai mieram un ^bmūžīgai dzīvei, vai viņu nodošanai viņu cietsirdībai un viņu prātu aklumam, viņu novešanai gūstā un arī iznīcībā, gan laicīgi, gan garīgi, saskaņā ar velna "gūstu, par kuru es esmu runājis.

8 Un notika, kad enģelis bija runājis šos vārdus, viņš sacīja uz mani: Vai tu atceries Tēva

14 1a 3. Nef. 16:6–13.
src Citticībnieki.

b 1. tes. 1:5;
1. Nef. 14:14;
Jēk. 6:2–3.

c Jes. 57:14;
1. Nef. 13:29, 34;
2. Nef. 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;
2. Nef. 10:18–19;
3. Nef. 16:13;

21:6, 22;
Ābr. 2:9–11.

b 2. Nef. 6:12; 10:8–14;
3. Nef. 16:6–7; 20:27.

3a 1. Nef. 22:14;
M&D 109:25.

b src Elle;
Sodība.

5a src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

6a 2. Nef. 28:32.

7a Jes. 29:14;
1. Nef. 22:8;
2. Nef. 27:26; 29:1–2;
M&D 4:1.

src Evanģēlija
atjaunošana.

b src Mūžīgā dzīve.

c 2. Nef. 2:26–29;
Al. 12:9–11.

“derības ar Israēla namu? Es teicu viņam: Jā.

9 Un notika, ka viņš sacīja uz mani: Skaties un redzi lielo un neganto baznīcu, kas ir negantību māte, kuras dibinātājs ir “velns.

10 Un viņš sacīja uz mani: Redzi, ir tikai “divas baznīcas; viena ir Dieva Jēra Baznīca un ^botra ir velna baznīca; tāpēc tas, kas nepieder Dieva Jēra Baznīcai, pieder tai lielajai baznīcai, kas ir negantību māte; un viņa ir visas zemes “netikle.

11 Un notika, ka es skatījos un redzēju visas zemes netikli, un viņa sēdēja pār lielajiem “ūdeņiem; un ^bviņai bija vara pār visu zemi, starp visām tautām, valstībām, valodām un tautībām.

12 Un notika, ka es redzēju Dieva Jēra Baznīcu, un tās skaits bija “neliels šīs netikles ļaundarbību un negantību dēļ, kura sēdēja pār lielajiem ūdeņiem; tomēr es redzēju, ka Jēra Baznīca, kas bija Dieva svētie, arī bija uz ^bvisas zemes virsas; un tās vara uz zemes virsas bija nelieļa dēļ šīs lielās netikles ļaundarbībām, kuru es redzēju.

13 Un notika, ka es redzēju, ka lielā negantību māte savāca

kopā ļaužu pulkus uz visas zemes virsas starp visām citticībnieku tautām, lai “cīnītos pret Dieva Jēru.

14 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju Dieva Jēra spēku, ka tas nolaidās uz Jēra Baznīcas svētajiem un uz Tā Kunga derības ļaudīm, kas bija izkaisīti pa visu zemes virsu; un viņi bija bruņoti ar taisnību un ar Dieva “spēku lielā slavā.

15 Un notika, ka es redzēju, ka Dieva dusmas tika “izgāztas uz šo lielo un neganto baznīcu tiktāl, ka bija kari un karu daudzinašana starp visām zemes ^btautām un ciltīm.

16 Un, tā kā sākās “kari un karu daudzinašana starp visām tautām, kas piederēja pie negantību mātes, eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Redzi, Dieva dusmas ir uz šo netikļu māti, un lūk, tu redzi visas šīs lietas—

17 un, kad nāks “diēna, kad Dieva ^bdusmas tiks izlietas uz netikļu māti, kas ir visas zemes lielā un negantā baznīca, kuras dibinātājs ir velns, tad, tajā dienā iesāksies Tēva “darbs, sagatavojot ceļu Viņa “derību piepildīšanai, ko Tas ir noslēdzis ar saviem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

8a SRC Ābrahāma derība.	12a Mat. 7:14; 3. Nef. 14:14; M&D 138:26.	M&D 87:6.
9a 1. Nef. 15:35; M&D 1:35. SRC Velns.	<i>b</i> M&D 90:11.	16a 1. Nef. 22:13–14; Morm. 8:30.
10a 1. Nef. 22:23. <i>b</i> 1. Nef. 13:4–6, 26. <i>c</i> Jāņa atkl. 17:5, 15; 2. Nef. 10:16.	13a Jāņa atkl. 17:1–6; 18:24; 1. Nef. 13:5; M&D 123:7–8.	17a SRC Pēdējās dienas. <i>b</i> 1. Nef. 22:15–16. <i>c</i> 3. Nef. 21:7, 20–29. SRC Eņģēlija atjaunošana. <i>d</i> Morm. 8:21, 41. SRC Ābrahāma derība.
11a Jer. 51:13; Jāņa atkl. 17:15. <i>b</i> M&D 35:11.	14a Jēk. 6:2; M&D 38:32–38. 15a M&D 1:13–14. <i>b</i> Marka 13:8;	

18 Un notika, ka eņģelis runāja uz mani, sacīdams: Skaties!

19 Un es skatījos un redzēju vīru, un viņš bija gērbies baltā apmetnī.

20 Un eņģelis sacīja uz mani: Redzi “vienu no Jēra divpadsmīt apustuļiem.

21 Lūk, viņš redzēs un rakstīs vēl pārējās no šīm lietām, jā, un arī daudzas lietas, kas ir bijušas.

22 Un viņš arī rakstīs par pasaules galu.

23 Tad nu lietas, ko viņš rakstīs, ir taisnas un patiesas; un redzi, tās ir rakstītas “grāmatā, kuru tu redzēji iznākam no jūda mutes; un laikā, kad tās iznāca no jūda mutes, jeb laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, lietas, kas bija rakstītas, bija skaidras un tīras, un ^bvisvērtīgākās, un viegli saprotamas visiem cilvēkiem.

24 Un redzi, šis Jēra “apustulis rakstīs par lietām, no kurām daudzas tu esi redzējis, un lūk, pārējās tu vēl redzēsi.

25 Bet par tām lietām, ko tu redzēsi vēlāk, tu nerakstīsi, jo Dievs Tas Kungs ir noteicis šo Dieva Jēra apustuli, lai viņš “rakstītu par tām.

26 Un arī citiem, kuri ir bijuši, tiem Viņš ir rādījis visas lietas, un tie ir rakstījuši tās; un tās ir “aizzīmogotas, lai parādītos savā skaidrībā, saskaņā ar patiesību, kas ir Jērā, paša Tā Kunga noteiktā laikā, Israēla namam.

27 Un es, Nefijs, dzirdēju un dodu liecību, ka šī Jēra apustuļa vārds bija “Jānis, saskaņā ar tā eņģeļa vārdu.

28 Un redzi, man, Nefijam, ir aizliegts, lai es rakstītu pārējo no tā, ko es redzēju un dzirdēju; tāpēc vārdi, kurus es esmu rakstījis, ir man pietiekami; un es esmu rakstījis tikai mazu daļu no tā, ko es redzēju.

29 Un es dodu liecību, ka es redzēju tās lietas, ko mans “tēvs redzēja, un Tā Kunga eņģelis darīja man tās zināmas.

30 Un tagad es beidzu runāt attiecībā par tām lietām, ko es redzēju, kamēr es biju aiznests prom Garā; un, ja visas lietas, ko es redzēju, nav rakstītas, tad tās lietas, ko es esmu rakstījis, ir “patiesas. Un tas tā ir. Āmen.

15. NODALA

Lehija pēcnācējiem ir jāsaņem evaņģēlijs no citticībniekiem pēdējās dienās. Israēla sapulcināšana ir pielīdzināta olīvkokam, kura dabīgie zari tiks atkal piepotēti. Nefijs izskaidro parādību par dzīvības koku un runā par Dieva taisnību, atdalot ļaunos no taisnīgajiem. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad es, Nefijs, biju ticis aiznests Garā un redzējis visas šīs lietas, es atgriezos sava tēva teltī.

2 Un notika, ka es redzēju savus brāļus, un tie strīdējās viens

20a Jāna atkl. 1:1–3;

1. Nef. 14:27.

23a 1. Nef. 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1. Nef. 13:28–32.

24a Et. 4:16.

25a Jāna 20:30–31;

Jāna atkl. 1:19.

26a 2. Nef. 27:6–23;

Et. 3:21–27; 4:4–7;

M&D 35:18;

DžS—V 1:65.

27a Jāna atkl. 1:1–3.

29a 1. Nef. 8.

30a 2. Nef. 33:10–14.

ar otru attiecībā par to, ko mans tēvs bija runājis uz viņiem.

3 Jo viņš patiesi runāja uz tiem daudzas lielas lietas, kas bija grūti "izprotamas, ja vien cilvēks nejautā Tam Kungam; un viņi, būdami cieti savās sirdīs, nevērsās pie Tā Kunga, kā viņiem vajadzētu.

4 Un tagad es, Nefijs, biju noskumis dēļ viņu cietsirdības un arī dēļ tām lietām, ko es biju redzējis, un zināju, ka tām neizbēgami jānotiek cilvēku bērnu milzīgās ļaundarības dēļ.

5 Un notika, ka es biju savu ciešanu dēļ pieveikts, jo es uzskatīju, ka manas "ciešanas ir pāri visām citām dēļ manas tautas ^biznīcināšanas, jo es biju redzējis viņas krišanu.

6 Un notika, kad es biju saņēmis "spēku, es runāju uz saviem brāļiem, vēloties uzzināt no tiem viņu strīdu iemeslu.

7 Un viņi sacīja: Redzi, mēs nevaram saprast tos vārdus, kurus mūsu tēvs ir runājis attiecībā par olīvkoka dabīgajiem zariem, un arī attiecībā par cittičibniekiem.

8 Un es sacīju uz tiem: Vai jūs esat "jautājuši Tam Kungam?

9 Un viņi sacīja uz mani: Nē, jo Tas Kungs nedara tādas lietas mums zināmas.

10 Lūk, es uz tiem sacīju: Kā tas ir, ka jūs neturat Tā Kunga baušļus? Kā tas ir, ka jūs aiziesit bojā dēļ savas "cietsirdības?

11 Vai jūs neatceraties vārdus, kurus Tas Kungs ir sacījis?—Ja jūs nenocietināsiet savas sirdis un "lūgsit Man ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ar centību Manu baušļu turēšanā, šīs lietas no teikti tiks darītas jums zināmas.

12 Redzi, es saku jums, ka Israēla nams tika pielīdzināts olīvkokam, ar Tā Kunga Garu, kas bija mūsu tēvā; un redzi, vai mēs neesam atlauzti no Israēla nama un vai mēs neesam "zars no Israēla nama?

13 Un tagad, tas, ko mūsu tēvs domāja attiecībā par dabīgo zaru uzpotēšanu caur pilnību no cittičibniekiem, ir tas, ka pēdējās dienās, kad mūsu pēcnācēji "kritīs neticībā, jā, daudzus gadus un daudzas paaudzes pēc tam, kad ^bMesija būs parādījies miesā cilvēku bērniem, tad ^cevanģēlija pilnība no Mesijas nāks pie cittičibniekiem un no "cittičibniekiem pie mūsu pēcnācēju atlikuma.

14 Un tajā dienā mūsu "pēcnācēju atlikums zinās, ka viņi ir no Israēla nama un ka viņi ir Tā Kunga ^bderības tauta; un tad viņi zinās un nāks pie

15 3a 1. kor. 2:10–12;

Al. 12:9–11.

5a SRC Likstas.

b Ēn. 1:13;

Morm. 6:1.

6a Moz. 1:10;

DžS—V 1:20, 48.

8a Mos. 26:13;

Al. 40:3.

SRC Lūgšana.

10a SRC Atrīšana.

11a Jēk. v. 1:5–6;

Ēn. 1:15; Mor. 7:26;

M&D 18:18.

SRC Lūgt.

12a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 10:12–14;

19:24.

src Lehijš, Nefija

tēvs.

13a 1. Nef. 12:22–23;

2. Nef. 26:15.

b SRC Mesija.

c SRC Evanģēlijs.

d 1. Nef. 13:42; 22:5–10;

M&D 14:10.

SRC Cittičibnieki.

14a 2. Nef. 10:2;

3. Nef. 5:21–26;

21:4–7.

b SRC Ābrahāma

derība.

‘zināšanām par saviem sentēviem, un arī pie zināšanām par viņu Pestītāja evaņģēliju, kas tika Viņa mācīts to tēviem; tāpēc viņi nāks pie zināšanām par viņu Pestītāju un par katru Viņa mācības punktu, ka viņi varēs zināt, kā nākt pie Viņa un tikt izglābtiem.

15 Un vai tad tajā dienā viņi neļiksosies un neslavēs savu mūžīgo Dievu, viņu “klinti un viņu pestīšanu? Jā, vai tajā dienā viņi nesaņems spēku un barību no tā istā ^bvīnakoka? Jā, vai tie nenāks istajā Dieva ganāmpulkā?

16 Redzi, es saku jums: jā, viņi atkal tiks pieminēti pie Israēla nama; viņi tiks “uzpotēti, būdami olīvokļa dabīgie zari, pie istā olīvokļa.

17 Un tas ir tas, ko mūsu tēvs domāja; un viņš domāja, ka tas nenotiks, kamēr viņi netiks izklīdināti no citticībniekiem; un viņš domāja, ka tas notiks caur citticībniekiem, ka Tas Kungs var parādīt savu spēku citticībniekiem tā iemesla pēc, ka Viņš tiks “atraidīts no jūdiem jeb no Israēla nama.

18 Tāpēc mūsu tēvs nav runājis tikai par mūsu pēcnācējiem, bet arī par visu Israēla namu, norādot uz derību, kas tiks piepildīta pēdējās dienās, to derību, ko Tas Kungs noslēdza ar mūsu

tēvu Ābrahāmu, sacīdams: Tāvos “pēcnācējos tiks svētītas visas ciltis virs zemes.

19 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz tiem attiecībā par šīm lietām; jā, es runāju uz viņiem attiecībā par jūdu “atjaunošanu pēdējās dienās.

20 Un es atstāstīju tiem “Jesajas vārdus, kurš runāja attiecībā par jūdu jeb Israēla nama atjaunošanu; un, kad tie būs atjaunoti, tie vairs netiks sajaukti, nedz arī kādreiz izklīdināti. Un notika, ka es runāju daudzus vārdus uz saviem brāļiem, ka tie nomierinājās un ^bpazemojās Tā Kunga priekšā.

21 Un notika, ka viņi atkal uzrunāja mani, sacīdami: Ko tas nozīmē, ko mūsu tēvs redzēja sapnī? Ko nozīmē tas “koks, ko viņš redzēja?

22 Un es sacīju uz viņiem: Tas bija “dzīvības koka tēls.

23 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā “marga no dzelzs, ko mūsu tēvs redzēja un kas veda uz to koku?

24 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija Dieva “vārds; un tie, kas paklausīs Dieva vārdam un stingri ^bturēsies pie tā, tie nekad neies bojā; ne arī ‘kārdinājumi un ^dpretinieka ugunīgās ^ebultas varēs tos uzveikt, padarot tos aklus un novedot iznīcībā.

14c 2. Nef. 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; M&D 3:16–20. Skat. arī Mormona Grāmatas titullapu.

15a src Klints.
b 1. Moz. 49:11; Jāņa 15:1.

16a Jēk. 5:60–68.

17a src Krustā sišana.

18a 1. Moz. 12:1–3; Ābr. 2:6–11.

19a 1. Nef. 19:15. src Israēls—Israēla sapulcināšana.

20a 1. Nef. 19:23.
b 1. Nef. 16:5, 24, 39.

21a 1. Nef. 8:10–12.

22a 1. Nef. 11:4, 25;

Moz. 3:9.

23a 1. Nef. 8:19–24.

24a src Dieva vārds.

b 1. Nef. 8:30; 2. Nef. 31:20.

c 1. Nef. 8:23. src Kārdināt, Kārdinājums.

d src Velns.

e Ef. 6:16;

M&D 3:8; 27:17.

25 Tāpēc es, Nefijs, skubināju viņus “uzklausi Tā Kunga vārdu, jā, es skubināju viņus ar visu savas dvēseles spēku un ar visām spējām, kas vien man bija, lai viņi paklausītu Dieva vārdam un atcerētos vienmēr visās lietās turēt Viņa baušļus.

26 Un viņi sacīja uz mani: Ko nozīmē tā ūdens “upe, ko redzēja mūsu tēvs?

27 Un es sacīju uz tiem, ka “ūdens, ko redzēja mans tēvs, bija ^bnetīrība; un viņa prāts bija tik ļoti aizņemts ar citām lietām, ka viņš neredzēja ūdens netīrību.

28 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija drausmīgs “bezdiebis, kas atdala ļaunos no dzīvības koka un arī no Dieva svētajiem.

29 Un es sacīju uz tiem, ka tas bija tās drausmīgās “elles attēlojums, kas, kā eņģelis man bija sacījis, bija sagatavota ļaunajiem.

30 Un es sacīju uz tiem, ka mūsu tēvs arī redzēja, ka Dieva “taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem; un tās spožums bija tāds pats kā liesmojošas uguns spožums, kas mūžīgi mūžos ceļas augšup pie Dieva un nekad nebeidzas.

31 Un viņi sacīja uz mani: Vai šī lieta nozīmē miesas mokas

“pārbaudes dienās, vai arī tā nozīmē dvēseles beigu stāvokli pēc laicīgās miesas ^bnāves, vai tiek runāts par lietām, kas ir laicīgas?

32 Un notika, ka es sacīju uz tiem, ka tā bija gan laicīga, gan garīga lietu attēlojums; jo nāks diena, kad visiem būs jātiek tiesātiem par saviem “darbiem, jā, tieši par darbiem, kas tika veikti laicīgajā ķermenī viņu pārbaudes dienās.

33 Tāpēc, ja tie “nomirs savās ļaundarbībās, tiem arī būs jātiek ^batstumtiem no lietām, kuras ir garīgas un kuras attiecas uz taisnību; tāpēc viņiem būs jātiek atviesiem, lai stāvētu Dieva priekšā, lai tiktu “tiesāti par saviem “darbiem; un, ja viņu darbi ir bijuši nešķīsti, viņiem būs jābūt “nešķīstiem; un, ja viņi būs nešķīsti, tad jābūt tā, ka viņi nevarēs ^ddzīvot Dieva valstībā; citādi Dieva valstībai arī jāklūst nešķīstai.

34 Bet redzi, es saku uz jums: Dieva valstība nav “nešķīsta, un nekas netīrs nevar ieiēt Dieva valstībā, tāpēc ir jābūt nešķīstības vietai, kura ir sagatavota priekš tā, kas ir nešķīsts.

35 Un tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā “elle, par ko es esmu runājis, un ^bvelns ir

25a M&D 11:2; 32:4;
84:43–44.

26a 1. Nef. 8:13.

27a 1. Nef. 12:16.

b SRC Nešķīsts,
Nešķīstība.

28a Lūk. 16:26;

1. Nef. 12:18;

2. Nef. 1:13.

29a SRC Elle.

30a SRC Taisnība.

31a Al. 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Al. 40:6, 11–14.

32a SRC Darbi.

33a Mos. 15:26;

Mor. 10:26.

b Al. 12:12–16; 40:26.

c SRC Tiesa, Pēdēja.

d 3. Nef. 27:23–27.

e 2. Nef. 9:16;

M&D 88:35.

f Psm. 15; 24:3–4;
Al. 11:37;

M&D 76:50–70;

Moz. 6:57.

34a SRC Nešķīsts,

Nešķīstība.

35a 2. Nef. 9:19;

Mos. 26:27.

SRC Elle.

b 1. Nef. 14:9;

M&D 1:35.

tās sagatavotājs; tāpēc cilvēka dvēseles beigu stāvoklis ir dzīvot Dieva valstībā, vai arī tikt atstumtam dēļ tās ‘taisnības, par kuru es esmu runājis.

36 Tāpēc ļaunie tiek atraidīti no taisnīgajiem, un arī no šī ‘dzīvības koka, kura augļi ir paši vērtīgākie un ^bkārojamākie pār visiem citiem augļiem; jā, un tā ir ‘lielākā no visām Dieva ‘dāvanām. Un tā es runāju uz saviem brāļiem. Āmen.

16. NODAĻA

Ļaunajiem patiesība ir smaga. Lehiņa dēļ apprec Ismaēla meitas. Liahona vada viņu ceļu tuksnesī. Laiku pa laikam uz Liahonas ir rakstīti vēstījumi no Tā Kunga. Ismaēls nomirst; viņa ģimene kurn bēdu dēļ. Apmēram 600.–592. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis runāt uz saviem brāļiem, redzi, viņi sacīja uz mani: Tu esi pasludinājis mums smagas lietas, smagākas, nekā mēs spējam panest.

2 Un notika, ka es sacīju uz tiem: Es zinu, ka es esmu runājis smagas lietas pret ļaunajiem, saskaņā ar patiesību, un taisnīgos es esmu attaisnojis un liecinājis, ka viņi tiks paaugstināti pēdējā dienā, tāpēc ‘vainīgie uzskata ^bpatiesību par

smagu, jo tā ‘iecērtas viņos līdz pašai sirdij.

3 Un tagad, mani brāļi, ja jūs būtu taisnīgi un vēlētos dzirdēt patiesību un paklausīt tai, lai jūs ‘staigātu taisnīgi Dieva priekšā, tad jūs nekurnētu patiesības dēļ un nesacītu—tu runā smagas lietas pret mums.

4 Un notika, ka es, Nefijs, skubināju savus brāļus ar visu centību ievērot Tā Kunga baušļus.

5 Un notika, ka viņi ‘pazemojās Tā Kunga priekšā, tiktāl ka man bija prieks un lielas cerības par tiem, ka viņi varētu staigāt taisnības takas.

6 Tad nu visas šīs lietas tika pateiktas un darītas, kad mans tēvs dzīvoja teltī tai ielejā, kuru viņš nosauca par Lemuēlu.

7 Un notika, ka es, Nefijs, ņēmu vienu no Ismaēla ‘meitām par ^bsievu, un arī mani brāļi ņēma sev sievas no Ismaēla meitām, un arī ‘Zorams ņēma Ismaēla vecāko meitu par sievu.

8 Un tā mans tēvs bija izpildījis visas Tā Kunga pavēles, kas viņam bija dotas. Un arī es, Nefijs, tiku ārkārtīgi svētīts no Tā Kunga.

9 Un notika, ka Tā Kunga balss uzrunāja manu tēvu naktī, un pavēlēja viņam, lai viņš nākamajā dienā dodas ceļā tuksnesī.

10 Un notika, kad mans tēvs piecēlās no rīta un devās pie telts

35c SRC Taisnība.

36a 1. Moz. 2:9;

2. Nef. 2:15.

b 1. Nef. 8:10–12;

Al. 32:42.

c M&D 6:13.

d M&D 14:7.

src Mūžīgā dzīve.

16 2a Jāņa 3:20;

2. Nef. 33:5;

Ēn. 1:23;

Hel. 14:10.

src Vaina.

b Sal. Pam. 15:10;

2. Nef. 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.

c Ap. d. 5:33; Mos. 13:7.

3a M&D 5:21.

src Staigāt ar Dievu.

5a 1. Nef. 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nef. 7:1.

b src Laulība, Precēt.

c 1. Nef. 4:35;

2. Nef. 5:5–6.

durvīm, viņam par lielu pārsteigumu, viņš ieraudzīja zemē ļoti smalka darba apaļu ^alodi, un tā bija no tīra misiņa. Un lodes iekšpusē bija divas šautras, un viena no tām norādīja virzienu, kur mums vajadzēja doties tuksnesī.

11 Un notika, ka mēs savācām kopā visas lietas, kuras mums vajadzētu nest tuksnesī, un visu mūsu atlikušo uzturu, ko Tas Kungs bija mums devis; un mēs paņēmām sēklas no katras šķirnes, lai mēs varētu nest tuksnesī.

12 Un notika, ka mēs paņēmām savas teltis un devāmies tuksnesī, pāri Lamanas upei.

13 Un notika, kad mēs bijām ceļojuši četru dienu garumā, apmēram dienvid-dienvidaustrumu virzienā, mēs atkal uzslējām savas teltis; un mēs devām tai vietai vārdu Šazera.

14 Un notika, ka mēs paņēmām savus lokus un savas bultas, un devāmies tuksnesī, lai nomedītu uzturu savām ģimenēm; un, kad mēs bijām nomedījuši uzturu savām ģimenēm, mēs atgriezāmies pie savām ģimenēm tuksnesī uz to vietu Šazera. Un mēs atkal gājām uz priekšu tuksnesī, sekodami tam pašam virzienam, ceļodami cauri visauglīgākajām tuksneša daļām, kas bija robežās tuvu ^aSarkanai jūrai.

15 Un notika, ka mēs ceļojām daudz dienu garumā, medījot uzturu pa ceļam ar saviem lokiem un savām bultām, un saviem akmeņiem, un savām lingām.

16 Un mēs sekojām lodes ^anorādījumiem, kuri mūs veda pašās auglīgākajās tuksneša daļās.

17 Un, kad mēs bijām ceļojuši daudz dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis uz kādu laiku, lai mēs atkal varētu atpūsties un dabūt barību savām ģimenēm.

18 Un notika, kad es, Nefijs, devos nomedīt barību, redzi, es salauzu savu loku, kurš bija izgatavots no tīra ^atērauda; un, kad es salauzu savu loku, redzi, mani brāļi bija dusmīgi uz mani dēļ tā, ka mans loks bija zudis, jo mēs nedabūjām barību.

19 Un notika, ka mēs atgriezāmies bez barības pie savām ģimenēm, un viņi, būdami ļoti noguruši no ceļošanas, ļoti cieta no barības trūkuma.

20 Un notika, ka Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli sāka ļoti kurnēt dēļ savām ciešanām un bēdām tuksnesī; un arī mans tēvs sāka kurnēt pret To Kungu, savu Dievu; jā, un viņi visi bija ļoti nobēdājušies, pat tā, ka viņi kurnēja pret To Kungu.

21 Tad notika, ka es, Nefijs, un mani brāļi bijām apbēdināti par mana loka zudumu, un viņu loki bija zaudējuši savu vingrumu, un sāka palikt ārkārtīgi grūti, jā, pat tiktāl, ka mēs nevarējām dabūt barību.

22 Un notika, ka es, Nefijs, runāju daudz uz saviem brāļiem, jo viņi atkal bija nocietinājuši savas sirdis, pat līdz ^akurnēšanai pret To Kungu, savu Dievu.

23 Un notika, ka es, Nefijs,

10a Al. 37:38–46.
src Liahona.
14a M&D 17:1.

16a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12;
Al. 37:38–46.

18a 2. Sam. 22:35.
22a 2. Moz. 16:8;
4. Moz. 11:1.

izgatavoju loku no koka un bultu no taisna zara; tāpēc es apbruņojos ar loku un ar bultu, un ar lingu, un ar akmeņiem. Un es sacīju uz savu “tēvu: Kurp man doties, lai dabūtu barību?

24 Un notika, ka viņš “jautāja Tam Kungam, jo viņi bija paze-mojušies manu vārdu dēļ; jo es sacīju daudzas lietas uz tiem sa-vas dvēseles dedzībā.

25 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu; un viņš tika patiesi “pārmācīts dēļ savas kurnēšanas pret To Kun-gu tiktāl, ka viņš bija novests bēdu dziļumos.

26 Un notika, ka Tā Kunga balss sacīja uz viņu: Palūkojies uz lodi un redzi tās lietas, kas tur ir rakstītas.

27 Un notika, kad mans tēvs redzēja, kas bija rakstīts uz lo-des, viņš ārkārtīgi izbijās un tricēja, un arī manī brāļi, un Is-maēla dēli, un mūsu sievas.

28 Un notika, ka es, Nefijs, redzēju rādītājus, kas bija lodē, ka tie darbojās saskaņā ar “ticību un centību, un uzmanību, kuru mēs tiem pievēršām.

29 Un bija rakstīti uz tiem jau-ni uzraksti, kas bija skaidri la-sāmi, kas deva mums “sapratni par Tā Kunga ceļiem; un tie tika rakstīti un izmainīti laiku pa laikam, saskaņā ar ticību un centību, kuru mēs tiem pievēr-sām. Un tā mēs redzam, ka ar

^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs var paveikt lielas lietas.

30 Un notika, ka es, Nefijs, de-vos uz kalna virsotni, saskaņā ar norādījumiem, kas bija doti uz lodes.

31 Un notika, ka es nokāvu savvaļas zvērus, tik daudz, ka es ieguvu barību mūsu ģime-nēm.

32 Un notika, ka es atgriezos pie mūsu teltīm, nesdams zvē-rus, kurus es biju nokāvis; un tagad, kad viņi ieraudzīja, ka es esmu ieguvis barību, cik liels bija viņu prieks! Un notika, ka viņi pazemojās Tā Kunga priek-šā un pateicās Viņam.

33 Un notika, ka mēs atkal de-vāmies ceļā, ceļojot aptuveni tajā pašā virzienā kā sākumā; un, kad mēs bijām ceļojuši dau-dzu dienu garumā, mēs atkal uzslējām savas teltis, lai mēs varētu uzkavēties kādu laiku.

34 Un notika, ka “Ismaēls no-mira un tika apglabāts vietā, kas tika nosaukta Nahoma.

35 Un notika, ka Ismaēla mei-tas ļoti sēroja dēļ sava tēva zau-dēšanas un dēļ savām “ciešanām tuksnesī; un tādēļ, ka mans tēvs bija izvedis viņas no Jeruzāle-mes zemes, viņas kurnēja pret to, sacīdamas: Mūsu tēvs ir mi-ris; jā, un mēs esam daudz ce-ļojušas tuksnesī, un mēs esam izcietušas daudz bēdu, izsal-kumu, slāpes un nogurumu; un pēc visām šīm ciešanām

23a 2. Moz. 20:12;
Mos. 13:20.

24a SRC Lūgšana.

25a Et. 2:14.

SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

28a Al. 37:40.

SRC Ticība, Ticēt.

29a SRC Saprašana.

b 2. Ķēn. 5:13;

Jēk. v. 3:4;

Al. 37:6–7, 41;

M&D 123:16.

34a 1. Nef. 7:2–6.

35a SRC Likstas.

mums ir jāiet bojā tuksnesī aiz bada.

36 Un tā viņas kurnēja pret manu tēvu, un arī pret mani; un viņas vēlējās atgriezties atkal Jeruzālemē.

37 Un Lamans sacīja Lemuēlam un arī Ismaēla dēliem: Lūk, "nogalināsim mūsu tēvu un arī mūsu brāli Nefiju, kurš ir uzņēmies būt par ^bvaldnieku mums un skolotāju mums, kas esam viņa vecākie brāļi.

38 Tagad viņš saka, ka Tas Kungs ir runājis ar viņu, un arī "eņģeļi ir kalpojuši viņam. Bet redzi, mēs zinām, ka viņš mums melo; un viņš mums stāsta šīs lietas, un viņš paveic daudz lietas ar savām viltīgajām veiklībām, lai viņš varētu apmānīt mūsu acis, domādams, varbūt, ka viņš var mūs aizvest kādā svešā tuksnesī; un, kad viņš būs mūs aizvedis projām, viņš ir nodomājis kļūt par ķēniņu un valdnieku pār mums, lai viņš varētu rīkoties pēc savas gribas un patikas. Un tādā veidā mans brālis Lamans izraisīja dusmas viņu sirdīs.

39 Un notika, ka Tas Kungs bija ar mums, jā, patiesi Tā Kunga balss nāca un runāja daudzus vārdus uz tiem, un ļoti tos "pārmācīja; un, kad tie bija Tā Kunga balss pārmācīti, viņi pārstāja dusmoties un nožēloja savus grēkus, tā ka Tas Kungs atkal svētīja mūs ar barību, ka mēs neaizgājām bojā.

17. NODAĻA

Nefijam tiek pavēlēts būvēt kuģi. Viņa brāļi pretojas tam. Viņš pārlicina tos, uzskaitot Dieva darbus ar Israēlu. Nefijs ir piepildīts ar Dieva spēku. Viņa brāļiem ir aizliegts to aizskart, lai viņi nenokalstu kā sausa niedre. Apmēram 592.–591. g. pr. Kr.

UN notika, ka mēs atkal atsākām mūsu ceļojumu tuksnesī; un no tā laika mēs ceļojām aptuveni austrumu virzienā. Un mēs ceļojām un izbridām caur daudz ciešanām tuksnesī; un mūsu sievas dzemdēja bērnus tuksnesī.

2 Un tik lielas bija Tā Kunga svētības pār mums, ka, lai gan mēs pārtikām no "jēlas gaļas tuksnesī, mūsu sievas varēja bagātīgi zīdīt savus bērnus un bija stipras, jā, tieši tā kā vīri; un viņas sāka panest savus ceļojumus bez kurnēšanas.

3 Un tā mēs redzam, ka Dieva pavēles ir jāizpilda. Un, ja ir tā, ka cilvēku bērni "tur Dieva pavēles, Viņš tos baro un stiprina, un gādā par līdzekļiem, ar kuriem tie varētu izpildīt tās lietas, ko Viņš tiem ir pavēlējis; tāpēc Viņš ^bdeva mums līdzekļus, kamēr mēs uzturējāmies tuksnesī.

4 Un mēs uzturējāmies daudzus gadus garumā, jā, proti astoņus gadus tuksnesī.

5 Un mēs nonācām zemē, ko mēs nosaucām par Pārpilnību

37a 1. Nef. 17:44.

src Slepkaivā.

b 1. Moz. 37:9–11;

1. Nef. 2:22; 18:10.

38a 1. Nef. 3:30–31; 4:3.

39a SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

17 2a 1. Nef. 17:12.

3a Mos. 2:41;

Al. 26:12.

src Paklausība,

Paklausīgs,

Paklausīt.

b 1. Nef. 3:7.

tās daudzo augļu un arī savvaļas medus dēļ; un visas šīs lietas bija Tā Kunga sagatavotas, lai mēs neaizietu bojā. Un mēs arī ieraudzījām jūru, kuru mēs nosaucām par Irreantumu, kas, iztulkojot, ir—lielie ūdeņi.

6 Un notika, ka mēs uzslējām savas teltis jūras krastā; un, neskatoties uz to, ka mēs bijām izcietuši daudz ^a“bēdu un grūtību, jā, pat tik daudz, ka mēs nevaram tās visas aprakstīt, mēs bijām ļoti priecīgi, ka mēs nonācām jūras krastā; un mēs nosaucām šo vietu par Pārpilnību tās daudzo augļu dēļ.

7 Un notika, kad es, Nefijs, jau biju Pārpilnības zemē daudzu dienu garumā, Tā Kunga balss nāca uz mani, sakot: Celies, un dodies šajā kalnā. Un notika, ka es cēlos un devos kalnā, un piesaucu To Kungu.

8 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz mani, sakot: Tev jāuzbūvē kuģis tādā ^a“veidā, kā Es tev rādīšu, lai Es varu pārvest tavus laudis pāri šiem ūdeņiem.

9 Un es sacīju: Kungs, kurp man jāiet, lai es varētu atrast rūdu pārkausēšanai, lai es varētu pagatavot rīkus kuģa būvēšanai tādā veidā, kā Tu man esi rādījis?

10 Un notika, ka Tas Kungs pateica, kurp man jāiet atrast rūdu, lai es varētu pagatavot rīkus.

11 Un notika, ka es, Nefijs, izgatavoju plēšas no zvēru ādām, ar ko uzpūst uguni; un, kad es

biju pagatavojis plēšas, lai es varētu ar tām uzpūst uguni, es situ kopā divus akmeņus, lai es dabūtu uguni.

12 Jo Tas Kungs līdz šim nebija pielāvis, ka mums vajadzētu taisīt daudz uguns, kad mēs ceļojām pa tuksnesi, jo Viņš sacīja: Es darīšu tā, ka tavš ēdiens kļūs patikams, lai tu to ^a“negatavotu uz uguns.

13 Un Es būšu arī jūsu gaisma tuksnesī; un Es ^a“sagatavošu ceļu jūsu priekšā, ja būs tā, ka jūs turēsiet Manas pavēles; tāpēc, kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksīti vadīti uz ^b“apsolīto zemi; un jūs ^c“zināsīti, ka jūs esat Manis vadīti.

14 Jā, un Tas Kungs sacīja arī: Kad jūs būsit nonākuši apsolītajā zemē, jūs ^a“zināsīti, ka Es, Tas Kungs, esmu ^b“Dievs; un ka Es, Tas Kungs, izglābu jūs no bojāejas; jā, ka Es izvedu jūs no Jeruzālemes zemes.

15 Tāpēc es, Nefijs, visiem spēkiem centos ievērot Tā Kunga pavēles un skubināju savus brāļus uzticībai un centībai.

16 Un notika, ka es pagatavoju rīkus no rūdas, ko es izkausēju no klints.

17 Un, kad mani brāļi redzēja, ka es gatavojos ^a“būvēt kuģi, viņi sāka kurnēt pret mani, sakot: Mūsu brālis ir muļķis, jo viņš domā, ka viņš var uzbūvēt kuģi, jā, un viņš arī domā, ka viņš var šķērsot šos lielos ūdeņus.

18 Un tā mani brāļi kurnēja

6a 2. Nef. 4:20.

8a 1. Nef. 18:2.

12a 1. Nef. 17:2.

13a Al. 37:38–39.

b 1. Nef. 2:20;

Jēk. 2:12.

c 2. Moz. 6:7.

14a 2. Nef. 1:4.

src Liecība.

b M&D 5:2.

17a 1. Nef. 18:1–6.

pret mani un vēlējās, lai viņiem nevajadzētu strādāt, jo viņi neticēja, ka es varētu uzbūvēt kuģi; ne arī viņi ticēja, ka es biju Tā Kunga pamācīts.

19 Un tagad notika, ka es, Nefijs, biju ļoti nobēdājies dēļ viņu cietsirdības; un tagad, kad viņi redzēja, ka es sāku bēdāties, viņi bija liksmi savās sirdīs, tik tāl ka viņi "prieclājas par to, sakot: Mēs zinājām, ka tev nevajag būvēt kuģi, jo mēs zinājām, ka tev nepietiek saprāta, tāpēc tu nevari paveikt tik lielu darbu.

20 Un tu esi tāpat kā mūsu tēvs savas sirds mulķīgo "iedomu vadīts; jā, viņš ir izvedis mūs no Jeruzālemes zemes, un mēs esam klejojuši tuksnesī šos daudzos gadus; un mūsu sievas ir smagi strādājušas, būdamas grūtas; un viņas ir dzemdējušas bērnus tuksnesī un izcietušas visu, izņemot nāvi; un būtu bijis labāk, ja viņas būtu nomirušas, pirms tās iznāca no Jeruzālemes, nekā izciest visas šīs mokas.

21 Redzi, šos daudzos gadus mēs esam cietuši tuksnesī, tajā laikā, kad mēs varējām priecāties par mūsu īpašumiem un mūsu mantojuma zemi; jā, un mēs varējām būt laimīgi.

22 Un mēs zinām, ka ļaudis, kas bija Jeruzālemes zemē, bija "taisnīgi ļaudis; jo viņi turēja Tā Kunga likumus un tiesas, un visus Viņa baušļus pēc Mozus likuma; tāpēc mēs zinām, ka viņi

ir taisnīgi ļaudis; un mūsu tēvs viņus ir tiesājis, un aizvedis mūs prom, jo mēs esam paklausījuši viņa vārdiem; jā, un mūsu brālis ir tāds pats kā viņš. Un ar šādiem vārdiem mani brāļi žēlojās un kurnēja pret mums.

23 Un notika, ka es, Nefijs, runāju uz tiem, sacīdams: Vai jūs ticat, ka mūsu tēvi, kuri bija Israēla bērni, būtu tikuši izvesti no ēģiptiešu rokām, ja viņi nebūtu klausījuši Tā Kunga vārdiem?

24 Jā, vai jūs domājat, ka viņi būtu tikuši izvesti no verdzības, ja Tas Kungs nebūtu pavēlējis Mozum, ka viņam tie ir "jāizved no verdzības?

25 Tad nu jūs zināt, ka Israēla bērni bija "verdzībā; un jūs zināt, ka viņiem bija uzkrauti smagi ^bdarbi, kurus bija grūti izpildīt; tāpēc jūs zināt, ka tai vajadzēja būt labai lietai priekš viņiem, ka viņi tiktu izvesti no verdzības.

26 Tad nu jūs zināt, ka "Mozum tika pavēlēts no Tā Kunga paveikt šo diženo darbu; un jūs zināt, ka ar Viņa ^bvārdu tika pašķirti Sarkanās jūras ūdeņi uz vienu un otru pusi, un viņi izgāja cauri pa sausumu.

27 Bet jūs zināt, ka ēģiptieši—faraona armijas—tika noslīcināti Sarkanā jūrā.

28 Un jūs arī zināt, ka viņi tika baroti ar "mannu tuksnesī.

29 Jā, un jūs arī zināt, ka Mozus ar savu vārdu, saskaņā ar Dieva

19a SRC Vajāt, Vajāšanas.

20a 1. Nef. 2:11.

22a 1. Nef. 1:13.

24a 2. Moz. 3:2–10;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 3:9; 25:20.

25a 1. Moz. 15:13–14.

b 2. Moz. 1:11; 2:11.

26a Ap. d. 7:22–39.

b 2. Moz. 14:21–31;

1. Nef. 4:2;

Mos. 7:19;

Hel. 8:11;

M&D 8:3;

Moz. 1:25.

28a 2. Moz. 16:4, 14–15, 35;

4. Moz. 11:7–8;

5. Moz. 8:3; Mos. 7:19.

spēku, kas bija viņā, “sita klinti, un iztecēja ūdens, lai Israēla bērni varētu dzesēt savas slāpes.

30 Un, neskatoties uz to, ka viņi tika vadīti,—Tas Kungs, viņu Dievs, viņu Pestītājs, gāja tiem pa priekšu, vadīdams tos dienā un dodams tiem gaismu naktī, un darīdams priekš viņiem visu, ko cilvēkam bija “lietderīgi saņemt,—viņi nociecināja savas sirdis un aptumšoja savus prātus, un ^bzākāja Mozu un patieso un dzīvo Dievu.

31 Un notika, ka, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš “iznīcināja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš ^bvadīja tos; un, saskaņā ar Viņa vārdu, Viņš darīja visas lietas priekš tiem; un nekas netika paveikts savādāk, kā tikai ar Viņa vārdu.

32 Un, kad tie bija šķērsojuši Jordānas upi, Viņš padarīja tos varenus tās zemes bērnu “izdzīšanā, jā, viņu izklīdināšanā, lai iznīcinātu.

33 Un tagad, jūs domājat, ka tās zemes bērni, kas bija apsolītajā zemē, kas tika mūsu tēvu izdzīti, jūs domājat, ka viņi bija taisnīgi? Redzi, es saku jums—nē!

34 Jūs domājat, ka mūsu tēvi būtu bijuši vairāk ieredzēti nekā

viņi, ja viņi būtu bijuši taisnīgi? Es saku jums—nē!

35 Redzi, Tas Kungs visu “radību vērtē vienādi; tas, kas ir ^btaisnīgs, tiek Dieva ‘ieredzēts. Bet redzi, šī tauta bija atmetusi katru Dieva vārdu, un viņi bija nobrieduši nekrietnībā; un Dieva dusmu pilnība bija pār tiem; un Tas Kungs nolādēja to zemi pret tiem un svētīja to mūsu tēviem, jā, Viņš nolādēja to pret tiem viņu iznīcībai un Viņš svētīja to mūsu tēviem, lai viņi iegūtu varu pār to.

36 Redzi, Tas Kungs ir “radījis ^bzemi, lai tā tiktu ‘apdzīvota; un Viņš ir radījis Savus bērnus, lai tā viņiem piederētu.

37 Un Viņš “paceļ taisnīgas tautas un iznīcina ļauno tautas.

38 Un Viņš aizved taisnīgos uz vērtīgākajām “zemēm, un ļaunos Viņš ^biznīcina un nolād zemi viņu dēļ.

39 Viņš valda augstu debesīs, jo tās ir Viņa tronis, un zeme ir Viņa “kāju pamesls.

40 Un Viņš mīl tos, kas grib, lai Viņš būtu viņu Dievs. Redzi, Viņš mīlēja mūsu tēvus, un Viņš ar tiem “derēja, jā, tieši ar Ābrahāmu, ^bIzāku un ‘Jēkabu; un Viņš atcerējās derības, kuras

29a 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

5. Moz. 8:15;

1. Nef. 20:21.

30a M&D 18:18; 88:64–65.

b 2. Moz. 32:8;

4. Moz. 14:2–3;

Ec. 20:13–16;

M&D 84:23–25.

31a 4. Moz. 26:65.

b 1. Nef. 5:15;

M&D 103:16–18.

32a 4. Moz. 33:52–53;

Joz. 24:8.

35a Ap. d. 10:15, 34;

Rom. 2:11;

2. Nef. 26:23–33.

b Psm. 55:23;

1. Nef. 22:17.

c 1. Sam. 2:30;

Psm. 97:10; 145:20;

Al. 13:4;

M&D 82:10.

36a src Radīt, Radišana.

b src Zeme.

c Jes. 45:18;

Ābr. 3:24–25.

37a Sal. Pam. 14:34;

1. Nef. 4:13; Et. 2:10;

M&D 117:6.

38a src Apsolītā zeme.

b 3. Moz. 20:22.

39a Jes. 66:1;

M&D 38:17;

Ābr. 2:7.

40a src Ābrahāma derība.

b 1. Moz. 21:12;

M&D 27:10.

c 1. Moz. 28:1–5.

Viņš bija noslēdzis; tāpēc Viņš izveda tos no ^dĒģiptes zemes.

41 Un Viņš pārmācīja tos tukšnesī ar Savu rīksti, jo viņi ^anocietināja savas sirdis, patiesi kā jūs; un Tas Kungs pārmācīja tos dēļ viņu nekrietnības. Viņš sūtīja indīgas spārnainas ^bčūskas starp tiem, un, kad viņi bija sakosti, Viņš sagatavoja ceļu, lai tie tiktu ^cdziedināti; un tas darbs, kas bija jāveic viņiem, bija skatīties; un dēļ tā ceļa ^dvienkāršības vai tā viegluma bija daudzi, kas aizgāja bojā.

42 Un viņi nocietināja savas sirdis laiku pa laikam, un viņi ^azākāja ^bMozu un arī Dievu, tomēr jūs zināt, ka viņi tika vadīti ar Viņa nepārspējamo spēku uz priekšu, uz apsolīto zemi.

43 Un tagad, pēc visām šīm lietām ir pienācis laiks, kad viņi ir kļuvuši ļauni, jā, gandrīz jau nobrieduši; un es vēl nezinu, bet viņi šajā dienā jau ir tuvu iznīcībai; jo es zinu, ka tā diena noteikti atnāks, kad viņi tiks iznīcināti, izņemot tikai nedaudzus, kas tiks aizvesti gūstā.

44 Tāpēc Tas Kungs ir ^apavēlējis manam tēvam, ka viņam ir jādodas tukšnesī; un jūdi arī centās atņemt viņa dzīvību; jā, un ^bjūs arī esat centušies atņemt viņa dzīvību, tāpēc jūs esat slepkavas savās sirdīs un jūs esat līdzīgi viņiem.

45 Jūs esat ^aātri uz nekrietnību, bet lēni atcerēties To Kungu, jūsu Dievu. Jūs esat redzējuši ^beņģeli, un viņš runāja uz jums; jā, jūs esat dzirdējuši viņa balsi laiku pa laikam; un viņš ir runājis uz jums klusā, mierīgā balsī, bet jūs bijāt ^cnejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus; tāpēc viņš ir runājis uz jums līdzīgi pērkona balsij, kas satricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

46 Un jūs arī zināt, ka ar Sava visvarenā vārda ^aspēku Viņš var izraisīt to, ka zeme tiks iznīcināta; jā, un jūs zināt, ka ar Savu vārdu Viņš var izraisīt, ka nelīdzenas vietas top gludas, un līdzenas vietas tiks salauztas. Ak, tad kāpēc ir tā, ka jūs varat būt tik cietsirdīgi?

47 Redzi, mana dvēsele ir saplosīta ciešanās jūsu dēļ, un mana sirds smeldz; es baidos, ka jūs tiksiet atstumti uz mūžiem. Redzi, es esmu ^apilns ar Dieva Garu tiktāl, ka mans ķermenis ir ^bbezspēcīgs.

48 Un tagad notika, kad es biju runājis šos vārdus, viņi bija dusmīgi uz mani un gribēja iemest mani jūras dziļumos; un, kad viņi nāca, lai mani satvertu, es runāju uz tiem, sacīdams: Visvarenā Dieva Vārdā es pavēlu jums, lai jūs mani ^aneaizskartu, jo es esmu piepildīts ar Dieva ^bspēku, līdz pat manas

40 d 5. Moz. 4:37.
41 a 2. Kēn. 17:7–23.
b 4. Moz. 21:4–9;
5. Moz. 8:15;
Al. 33:18–22.
c Jāņa 3:13–15;
2. Nef. 25:20.
d Al. 37:44–47;

Hel. 8:15.
42 a 4. Moz. 14:1–12.
src Sacelšanās.
b M&D 84:23–24.
44 a 1. Nef. 2:1–2.
b 1. Nef. 16:37.
45 a Mos. 13:29.
b 1. Nef. 4:3.

c Ef. 4:19.
46 a Hel. 12:6–18.
47 a Mih. 3:8.
b 1. Nef. 19:20.
48 a Mos. 13:3.
b 2. Nef. 1:26–27.
src Spēks, vara.

miesas iznīcināšanai; un, kurš pieliks man savas rokas, ‘nokaltīs kā sausa niedre, un viņš nebūs nekas Dieva spēka priekšā, jo Dievs sitīs viņu.

49 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju uz viņiem, lai viņi vairs nekurnētu pret savu tēvu, ne arī atteiktos strādāt ar mani, jo Dievs ir pavēlējis, ka man ir jā-uzbūvē kuģis.

50 Un es sacīju uz tiem: “Ja Dievs būtu pavēlējis man paveikt visas lietas, es tās varētu paveikt. Ja viņš pavēlētu, ka man ir jāsaka šim ūdenim—klūsti par zemi!—tas klūtu par zemi; un ja es to pateiktu, tas tiktu izdarīts.

51 Un tagad, ja Tam Kungam ir tik liels spēks un Viņš ir darījis tik daudz brīnumu starp cilvēku bērniem, kā tas ir, ka Viņš nevar “pamācīt mani, lai es uzbūvētu kuģi?”

52 Un notika, ka es, Nefijs, sacīju daudzas lietas saviem brāļiem, tik daudz, ka viņi bija satriekti un nevarēja strīdēties man pretim, nedz arī viņi uzdrīkstējās uzlikt man savas rokas vai aizskart mani ar saviem pirkstiem, pat daudzu dienu garumā. Tagad viņi neuzdrīkstējās darīt to, lai nenokalstu manā priekšā, tik spēcīgs bija Dieva “Gars; un tā tas iedarbojās uz viņiem.

53 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Izstiep savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokaltīs tavā priekšā, bet Es

satriekšu tos, saka Tas Kungs, un to Es darīšu, lai viņi zinātu, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs.

54 Un notika, ka es izstiepu uz priekšu savu roku pret saviem brāļiem, un viņi nenokalsta manā priekšā, bet Tas Kungs satricināja viņus, patiesi, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš bija teicis.

55 Un tagad, viņi sacīja, mēs droši zinām, ka Tas Kungs ir ar tevi, jo mēs zinām, ka tas ir Tā Kunga spēks, kas mūs satricināja. Un viņi nokrita ceļos manā priekšā un gribēja mani “pielūgt, bet es to neļāvu, sacīdams: Es esmu jūsu brālis, jā, patiesi jūsu jaunākais brālis, tāpēc pielūdziet To Kungu, savu Dievu, un godājiēt savu tēvu un savu māti, lai jūsu ^bdienas būtu ilgākas zemē, kuru Tas Kungs, jūsu Dievs, jums dos.

18. NODALA

Kuģis ir pabeigts. Ir pieminētas Jēkaba un Jāzepa piedzimšanas. Grupa kuģo uz apsolīto zemi. Ismaēla dēli un viņu sievas apvienojas uzdzīvē un nemieros. Nefijs ir sasiets, un kuģis tiek briesmīgas vētras dzīts atpakaļ. Nefijs ir atbrīvots un ar viņa lūgšanu vētra mitējas. Laudis ierodas apsolītajā zemē. Apmēram 591.–589. g. pr. Kr.

Un notika, ka viņi pielūdza To Kungu un devās kopā ar mani; un mēs ļoti meistarīgi apstrādājām kokmateriālus. Un Tas

48c 1. Kēn. 13:4–7.

50a Fil. 4:13;

1. Nef. 3:7.

51a 1. Moz. 6:14–16;

1. Nef. 18:1.

52a src Svētais Gars.

55a Ap. d. 14:11–15.

b 2. Moz. 20:12;

Mos. 13:20.

Kungs rādīja man laiku pa laikam, kādā veidā man ir jāapstrādā kuģa kokmateriāli.

2 Tātad es, Nefijs, neapstrādāju kokmateriālus veidā, kas būtu cilvēku mācīts, ne arī es būvēju kuģi pēc cilvēku prāta, bet es to būvēju veidā, kādu Tas Kungs bija man rādījis; tāpēc tas nebija cilvēkiem zināmā veidā.

3 Un es, Nefijs, devos bieži kalnā, un es bieži "lūdzu To Kungu, tāpēc Tas Kungs ^brādīja man lielas lietas.

4 Un notika, kad es biju pabeidzis kuģi saskaņā ar Tā Kunga vārdu, mani brāļi redzēja, ka tas bija labs un ka tas bija ļoti meistarīgs darbs; tāpēc viņi atkal "pazemojās Tā Kunga priekšā.

5 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca uz manu tēvu, ka mums ir jāceļas un jādodas uz kuģi.

6 Un notika, ka nākamajā rītā, kad mēs bijām sagatavojuši visas lietas, daudz augļu un "gaļu no tuksneša, un medu pārpilnībā, un krājumus saskaņā ar to, ko Tas Kungs bija mums pavēlējis; mēs devāmies uz kuģi ar visu mūsu kravu un mūsu sēklām, un ar katru lietu, ko mēs bijām atnesuši sev līdzī, katrs atbilstoši savam vecumam, tāpēc mēs visi devāmies lejā uz kuģi ar mūsu sievām un mūsu bērniem.

7 Un tagad, mans tēvs bija dzemdinājis divus dēlus tuk-

snesī; vecākais bija nosaukts "Jēkabs un jaunākais ^bJāzeps.

8 Un notika, kad mēs bijām visi nogājuši lejā kuģī, un bijām paņēmuši sev līdzī mūsu krājumus un lietas, kuras mums bija pavēlēts, mēs devāmies "jūrā un tikām dzīti uz priekšu pa vējam uz ^bapsolīto zemi.

9 Un, kad mēs bijām tikuši dzīti uz priekšu pa vējam daudzu dienu garumā, redzi, mani brāļi un Ismaēla dēli, un arī viņu sievas iesāka līksmoties, tiktāl ka viņi sāka deļot un dziedāt, un runāt ar daudzām rupjībām, jā, pat tā, ka viņi aizmīrsa, ar kādu spēku viņi bija turp atvesti; jā, viņi noveda sevi līdz ārkārtīgām rupjībām.

10 Un es, Nefijs, iesāku ļoti bailoties, ka Tas Kungs būs dusmīgs uz mums un sītīs mūs mūsu nekrietnības dēļ, ka mēs tiksīm aprīti jūras dzelmēs, tāpēc es, Nefijs, iesāku runāt uz viņiem ar lielu nopietnību, bet redzi, viņi bija "dusmīgi uz mani, sacīdami: Mēs nepieļausim, ka mūsu jaunākais brālis kļūs par ^bvaldnieku pār mums.

11 Un notika, ka Lamans un Lemuēls paņēma un sasēja mani ar virvēm, un viņi izturējās pret mani ļoti skarbi; tomēr Tas Kungs "pieļāva to, lai Viņš varētu parādīt viņiem Savu spēku visu Savu vārdu piepildīšanā, ko Viņš bija runājis attiecībā par ļaunajiem.

18 3a SRC Lūgšana.

b SRC Atklāsme.

4a 1. Nef. 16:5.

6a 1. Nef. 17:2.

7a 2. Nef. 2:1.

b 2. Nef. 3:1.

8a 2. Nef. 10:20.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolītā zeme.

10a 1. Nef. 17:17–55.

b 1. Moz. 37:9–11;

1. Nef. 16:37–38;

2. Nef. 1:25–27.

11a Al. 14:11.

12 Un notika, kad viņi bija sa-
sējuši mani tā, ka es nevarēju
pakustēties, “kompas, kurš bija
Tā Kunga sagatavots, pārstāja
darboties.

13 Tāpēc viņi nezināja, kurp
viņiem ir jāstūrē kuģis, tiktāl
ka izcēlās liela vētra, jā, liela un
briesmīga vētra, un mēs tikām
“dzīti atpakaļ pa ūdeņiem trīs
dienu garumā; un viņi iesāka
ļoti baiļoties, ka tik viņi netiek
noslīcināti jūrā, tomēr viņi mani
neatbrīvoja.

14 Un ceturtajā dienā, kad mēs
tikām dzīti atpakaļ, vētra kļuva
ārkārtīgi stipra.

15 Un notika, ka mēs gandrīz
tikām aprīti jūras dziļumos.
Un, kad mēs bijām dzīti atpa-
kaļ pa ūdeņiem četru dienu gar-
umā, mani brāļi sāka “saprast,
ka Dieva sods bija pār tiem un
ka viņiem ir jāiet bojā, ja viņi
nenozēlos savas nekrietnības,
tāpēc viņi nāca pie manis un at-
raisīja virves, kas bija uz manām
plaukstām, un redzi, tās bija ļoti
satūkušas; un arī manas potītes
bija ļoti satūkušas, un lielas bija
sāpes tajās.

16 Tomēr es paļāvos uz savu
Dievu, un es “slavēju To visu
dienu; un es nekurnēju pret To
Kungu savu ciešanu dēļ.

17 Tad mans tēvs, Lehijs, daudz
ko bija sacījis uz tiem un arī uz
“Ismaēla dēliem; bet, redzi, viņi
izteica daudz draudu pret katru,
kas aizrunātu par mani; un mani
vecāki, būdami krietni gados un

izcietuši daudz bēdu savu bērnu
dēļ, tie tika novesti līdz pat viņu
slimības gultai.

18 Savu bēdu, lielo skum-
ju un manu brāļu nekrietnības
dēļ viņi gandrīz tika paņemti
prom no šīs pasaules, lai stātos
sava Dieva priekšā; jā, viņu sir-
mie mati bija tuvu tam, lai tiktu
guldīti zemē; jā, viņi bija tuvu
tam, lai ar skumjām tiktu iemes-
ti ūdens kapā.

19 Un Jēkabs un arī Jāzeps, bū-
dami jauni un ar vajadzību pēc
daudz barības, bija apbēdināti
savas mātes ciešanu dēļ; un arī
“mana sieva ar savām asarām
un lūgšanām, un arī mani bērni
neiežēlināja manu brāļu sirdis,
lai viņi mani atsvabinātu.

20 Un nebija itin nekas, kas va-
rētu iežēlināt viņu sirdis, izņē-
mot Dieva spēku, kas draudēja
viņiem ar iznīcību; tāpēc, kad
viņi redzēja, ka viņi tiks aprī-
ti jūras dziļumos, viņi nožēloja
to, ko bija darījuši, tiktāl ka viņi
mani atraisīja.

21 Un notika, kad viņi bija
mani atraisījuši, redzi, es paņē-
mu kompasu un tas darbojās,
kā es to vēlējos. Un notika, ka es
lūdzu To Kungu; un, kad es biju
lūdzis, vēji mītējās un vētra ri-
mās, un bija pilnīgs bezvējš.

22 Un notika, ka es, Nefijs, va-
dīju kuģi, ka mēs atkal kuģojām
uz apsolīto zemi.

23 Un notika, kad mēs bijām
kuģojuši daudz dienu garu-
mā, mēs ieradāmies “apsolītajā

12a 1. Nef. 16:10, 16, 26;
2. Nef. 5:12;
Al. 37:38–47;
M&D 17:1.

13a Mos. 1:17.
15a Hel. 12:3.
16a Al. 36:28.
17a 1. Nef. 7:4–20.

19a 1. Nef. 7:19; 16:7.
23a SRC Apsolītā zeme.

zemē; un mēs izkāpām kras-tā un uzslējām savas teltis; un mēs nosaucām to par apsolī-to zemi.

24 Un notika, ka mēs sākām apstrādāt zemi un mēs sākām sēt sēklas; jā, mēs iesējām zemē visas mūsu sēklas, ko mēs bi-jām atveduši no Jeruzālemes zemes. Un notika, ka tās sāka ļoti labi augt, tāpēc mēs tikām svētīti pārpilnībā.

25 Un notika, ka mēs iepazi-nām apsolīto zemi, ceļojot pa mežonīgu apvidu, ka šeit bija visādi dzīvnieki mežos: govīs un vērši, un ēzeļi, un zirgi, un āži, un kalnu kazas, un visādu sugu savvaļas dzīvnieki, kuri bija izmantojami cilvēkam. Un mēs atrādām visādas rūdas—zelta un sudraba, un vara.

19. NODAĻA

Nefijs pagatavo plāksnes no rūdas un pieraksta savas tautas vēsturi. Israēla Dievs nāks seši simti gadus pēc tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi. Nefijs stāsta par Viņa ciešanām un krustā sišanu. Jūdi tiks nicināti un izklīdināti līdz pē-dējām dienām, kad viņi atgriezīsies pie Tā Kunga. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

Un notika, ka Tas Kungs pavē-lēja man, tāpēc es izgatavoju plāksnes no rūdas, lai es varētu iegravēt uz tām savas tautas pie-rakstu. Un uz ^aplāksnēm, kuras es izgatavoju, es iegravēju sava

^btēva pierakstu un arī mūsu ce-ļojumus tuksnesī, un sava tēva pravietojumus; un arī daudzus no maniem paša pravietoju-miem es esmu iegravējis uz tām.

2 Un es nezināju tajā laikā, kad es tās taisīju, ka man tiks pavēlēts no Tā Kunga pagatavot ^ašīs plāksnes, tāpēc mana tēva pieraksts un viņa tēvu cilts-raksti, un lielākā daļa no mūsu darbiem tuksnesī ir iegravē-ti uz tām pirmajām plāksnēm, par kurām es esmu runājis; tā-pēc lietas, kas notika pirms es izgatavoju ^bšīs plāksnes, patie-si daudz sīkāk ir pieminētas uz tām pirmajām plāksnēm.

3 Un, kad es biju izgatavo-jis šīs plāksnes saskaņā ar pavēli, es, Nefijs, saņēmu pavēli, ka kalpošana un pravietoju-mi, skaidrākās un vērtīgākās to daļas, ir jāraksta uz ^ašīm plāksnēm; un ka viss, kas bija rakstīts, ir jāglabā manas tau-tas pamācīšanai, kurai piederēs zeme, un arī citiem ^bgudriem nolūkiem, kas ir zināmi Tam Kungam.

4 Tāpēc es, Nefijs, taisīju pie-rakstu uz otrām plāksnēm, kas sniedz aprakstu jeb kas sniedz sīkāku aprakstu par manas tau-tas kariem un ķildām, un iznī-cināšanu. Un to es esmu darījis un pavēlējis savai tautai, kas tiem būs jādara, kad manis vairs nebūs; un ka šīs plāksnes ir jānodod no vienas paau-dzes nākamajai, jeb no viena

19 1a SRC Plāksnes.
b 1. Nef. 1:16–17;
6:1–3.
2a 2. Nef. 5:30.

b 1. Nef. 9:1–5.
3a Jēk. 1:1–4; 3:13–14;
4:1–4.
b 1. Nef. 9:4–5;

M. v. 1:7;
M&D 3:19–20;
10:1–51.

pravieša nākamajam līdz tālākajām Tā Kunga pavēlēm.

5 Un apraksts par šo manu plāksņu "izgatavošanu tiks dots tālāk; un pēc tam, redzi, es rīkojos atbilstoši tam, ko es esmu runājis; un šo es daru, lai vairāk svētās lietas tiktu ^bglabātas atsevišķi manas tautas zināšanai.

6 Tomēr es nerakstu visu uz šīm plāksnēm, kā tikai to, ko es uzskatu par "svētu. Un tagad, ja es kļūdos, arī viņi senatnē kļūdījās; ne tāpēc, ka es gribētu atvainoties par citiem cilvēkiem, bet dēļ ^bvājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties.

7 Jo lietas, ko viens cilvēks uzskata par ļoti vērtīgām gan ķermenim, gan dvēselei, citi "nonievā un samīda zem savām kājām. Jā, patiešām, patieso Israēla Dievu cilvēki ^bmīda zem savām kājām; es saku—mīda zem savām kājām, bet es pateikšu citiem vārdiem—viņi To nonievā un neklausā Viņa padomu balsij.

8 Un redzi, Viņš "nāks, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, ^bseši

simti gadus pēc tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi.

9 Un pasaule savas nekrietnības dēļ uzskatīs Viņu par nonievājamu, tāpēc tie Viņu šaustīs, un Viņš to pacietīs; un tie sitīs Viņu, un Viņš to pacietīs. Jā, tie "spļaus uz Viņu, un Viņš to pacietīs dēļ Savas mīļās laipnības un Savas iecietības pret cilvēku bērniem.

10 Un mūsu tēvu "Dievs, tēvu, kuri tika ^bizvesti no Ēģiptes, no verdzības, un arī tika Viņa pasargāti tuksnesī; jā, Ābrahāma "Dievs un Īzāka, un Jēkaba Dievs, saskaņā ar eņģeļa vārdiem, "nodevis kā vīrs Sevi ļaunu ļauzu rokās, lai tiktu "paugstināts, saskaņā ar ⁱZēnoka vārdiem, un tiktu ^sists krustā, saskaņā ar Neuma vārdiem, un tiktu apglabāts ^hkapenē, saskaņā ar ⁱZēnosa vārdiem, kurus viņš runāja attiecībā par trīs ^ttumsas dienām, kas būs zīme, dota par Viņa nāvi tiem, kuri apdzīvos jūras salas, un it īpaši tiem, kuri ir no ^kIsraēla nama.

11 Jo tā ir teicis pravietis: Tajā

5a 2. Nef. 5:28–33.

b SRC Svētie Raksti—Svētie Raksti ir jāsauglabā.

6a Skat. Mormona Grāmatas titullapu. SRC Svēts.

b Morm. 8:13–17; Et. 12:23–28.

7a 2. Nef. 33:2; Jēk. 4:14.

b SRC Sacelšanās.

8a SRC Jēzus Kristus—Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 10:4; 2. Nef. 25:19.

9a Jes. 50:5–6; Mat. 27:30.

10a 2. Nef. 26:12; Mos. 7:27; 27:30–31; Al. 11:38–39; 3. Nef. 11:14–15.

b 2. Moz. 3:2–10; 6:6; 1. Nef. 5:15; M&D 136:22.

c 1. Moz. 32:10; Mos. 7:19;

M&D 136:21. SRC Jehova.

d SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

e 3. Nef. 27:14.

f Al. 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20;

3. Nef. 10:15–16.

src Svētie Raksti—Zudušie Raksti; Zēnoks.

g 2. Nef. 6:9; Mos. 3:9. SRC Krustā sišana.

h Mat. 27:60; Lūk. 23:53;

2. Nef. 25:13.

i Jēk. 6:1; Hel. 15:11. SRC Zēnoss.

j 1. Nef. 12:4–5; Hel. 14:20, 27; 3. Nef. 8:3, 19–23; 10:9.

k 3. Nef. 16:1–4.

dienā Dievs Tas Kungs pēkšņi "piemeklēs visu Israēla namu, dažus ar Savu balsi viņu taisnīguma dēļ par lielu prieku un pestīšanu, un citus ar Sava spēka ^bpērkoniem un zibeņiem, ar vētru, ar uguni un ar dūmiem, un ^ctumsības miglu, un ar ^dzemes atvēršanu, un ar ^ekalniem, kas tiks pacelti.

12 Un "visas šīs lietas noteikti notiks, saka pravietis ^bZēnoss. Un ^cklintīm uz zemes būs jāsaplīst; un dēļ zemes vaimanām daudzi no jūras salu ķēniņiem tiks Dieva Gara ietekmēti, lai izsauktos: dabas Dievs cieš!

13 Un, kas attiecas uz tiem, kuri ir no Jeruzālemes, saka pravietis, viņi tiks "šausīti no visām tautām, jo tie ^bsita krustā Israēla Dievu un pagrieza savas sirdis projām, noliedzot zīmes un brīnumus, un Israēla Dieva spēku un godu.

14 Un tāpēc, ka tie pagrieza savas sirdis projām, saka pravietis, un ir "nonicinājuši Israēla Svēto, savās miesās viņi klejos un ies bojā, un kļūs par ^bnievu vārdu un ^capsmieklu, un tiks ienīsti starp visām tautām.

15 Tomēr, kad tā diena pienāks, saka pravietis, kad tie vairs "negriezīs savas sirdis

prom no Israēla Svētā, tad Viņš atcerēsies ^bderības, kuras Viņš ir noslēdzis ar viņu tēviem.

16 Jā, tad Viņš atcerēsies jūras "salas. Jā, un visas tautas, kas ir no Israēla nama, Es ^bsavākšu kopā no četrām zemes pusēm, saka Tas Kungs, saskaņā ar pravieša Zēnosa vārdiem.

17 Jā, un visa zeme "redzēs Tā Kunga pestīšanu, saka pravietis, katra tauta, cilts, valoda un tautība tiks svētīta.

18 Un es, Nefijs, esmu rakstījis šīs lietas savai tautai, lai varbūt es varētu viņus pārliecināt, ka viņiem ir jāatceras Tas Kungs, viņu Pestītājs.

19 Tāpēc es runāju visam Israēla namam, ja būs tā, ka viņi saņems šos "pierakstus.

20 Jo raugi, es Garā stipri pārdzīvoju par tiem, kuri ir Jeruzālemē, kas mani nogurdināja tik ļoti, ka visi mani locekļi ir kļuvuši vāji; jo, ja Tas Kungs nebūtu bijis žēlīgs, parādīdams man, kas notiks ar viņiem, kā Viņš to bija rādījis senatnes praviešiem, tad arī man būtu bijis jāiet bojā.

21 Un Viņš patiesi parādīja senatnes "praviešiem visas lietas ^battiecībā uz tiem, kas ir Jeruzālemē; un Viņš arī ir rādījis daudziem attiecībā par mums, tāpēc

11a 3. Nef. 9;

M&D 5:16.

b Hel. 14:20–27;

3. Nef. 8:5–23.

c Lūk. 23:44–45;

3. Nef. 8:19–20.

d 2. Nef. 26:5.

e 3. Nef. 8:10.

12a Hel. 14:20–28.

b Jēk. 5:1.

c Mat. 27:51.

13a Lūk. 23:27–30.

b 2. Nef. 10:3.

14a Jes. 53:3–6;

Mos. 14:3–6.

b src Jūdi.

c 5. Moz. 28:37;

1. Ķēn. 9:7;

3. Nef. 16:9.

15a 1. Nef. 22:11–12.

b src Ābrahāma derība.

16a 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:21.

b Jes. 49:20–22.

src Israēls—Israēla sapulcināšana.

17a Jes. 40:4–5.

19a Ēn. 1:16;

Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 2. Ķēn. 17:13;

Am. 3:7.

src Pravietis.

b 3. Nef. 10:16–17.

ir vajadzīgs, lai mēs zinātu attiecībā par viņiem, jo par viņiem ir rakstīts uz plāksnēm no misiņa.

22 Tad notika, ka es, Nefijs, mācīju saviem brāļiem šīs lietas; un notika, ka es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija iegravētas uz "plāksnēm no misiņa, lai viņi zinātu par Tā Kunga darbiem citās zemēs starp senatnes laudīm.

23 Un es lasīju tiem daudzas lietas, kas bija rakstītas Mozus "grāmatās; bet lai es varētu pilnīgāk pārliecināt viņus ticēt Tam Kungam, viņu Pestītājam, es lasīju viņiem to, ko bija rakstījis pravietis ^bJesaja, jo es visus Svētos Rakstus "pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu "labumam un mācībai.

24 Tāpēc es runāju uz viņiem, sacīdams: Klausieties pravieša vārdus, jūs, kas esat Israēla nama atlikums, "zars, kurš ir ticis nolauzts; klausieties jūs pravieša vārdus, kas bija rakstīti visam Israēla namam, un pielīdziniet tos attiecībā uz sevi, lai jums būtu cerība tāpat kā jūsu brāļiem, no kuriem jūs esat nolauzti; jo tādā veidā pravietis ir rakstījis.

20. NODAĻA

Tas Kungs atklāj Savus nodomus Israēlam. Israēls ir bijis iz-

vēlēts ciešanu krāsni un tam ir jāiet prom no Bābeles. Salīdziniet ar Jesajas 48. nodaļu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

KLAUSIETIES un dzirdiet šo, ak jūs, kas no Jēkaba nama, kuri tiek saukti Israēla vārdā un kuri cēlušies no Jūdas ūdeņiem jeb no "kristīšanas ūdeņiem, kuri zvēr pie Tā Kunga Vārda un piemin Israēla Dievu, tomēr viņi nezvēr taisnībā un patiesībā.

2 Tomēr viņi sauc sevi par "svēto pilsētu, bet viņi ^bnepaļaujas uz Israēla Dievu, kas ir Pulku Kungs; jā, Pulku Kungs ir Viņa Vārds.

3 Redzi, tās "agrākās lietas no paša sākuma Es esmu darījis zināmas; un tās nāca no Manas mutes un Es tās atklāju. Un Es tās atklāju viņiem pēkšņi.

4 Un Es to izdarīju, jo Es zināju, ka "tu esi stūrgalvīgs un tavs kakls ir ar dzelzs cīpslām, un tava piere no misiņa.

5 Un Es esmu patiesi no sākuma tev pasludinājis; pirms tas notika, Es tev tās paziņoju; un Es paziņoju tās aiz bažām, lai tu neteiktu: mans "elks to ir darījis un mans izgreibtais tēls, un mans izlietais attēls ir pavēlējis tām notikt.

6 Tu esi redzējis un dzirdējis to visu; un vai jūs tās nesludināsit? Un ka Es esmu paziņojis tev jau-

22a 1. Nef. 22:1.

23a 2. Moz. 17:14;

1. Nef. 5:11;

Moz. 1:40–41.

b 1. Nef. 15:20;

2. Nef. 25:4–6;

3. Nef. 23:1.

c SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu nozīmība.

d 2. Nef. 4:15.

24a 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:12;

2. Nef. 3:4–5.

20 1a SRC Kristīšana, Kristīt.

2a Jes. 52:1.

SRC Jeruzāleme.

b TAS IR paļauties.

3a Jes. 46:9–10.

4a TAS IR Israēls.

5a SRC Elku pielūgšana.

nas lietas no šī laika, patiesi apslēptas lietas, un tu tās nezināji.

7 Tās ir tagad radītas, un nevis no sākuma, patiesi pirms dienas, kad tu tās izdzirdēji, tās nebija tev sludinātas, lai tu nesacītu—lūk, es tās zināju.

8 Jā, tu tās nebiji dzirdējis; jā, tu tās nezināji; jā, no tā laika tava auss nebija atvērta; jo Es zināju, ka tu rīkosies nodevīgi un tu tiki saukts par "grēcinieku jau no mātes miesām.

9 Tomēr Sava "Vārda dēļ Es atlikšu Savas dusmas, un Sava goda dēļ Es savaldīšos pret tevi, lai Es tevi neiznīcinātu.

10 Jo, raugi, Es esmu šķīstījis tevi, Es esmu izraudzījis tevi "ciešanu krāsnī.

11 Manis paša dēļ, jā, Manis paša dēļ Es to darīšu, jo Es nepieļaušu, ka Mans "Vārds top zaimots, un Es ^bneatdošu Savu godu citam!

12 Uzklausi Mani, ak Jēkab un Israēl, Manis izredzētais, jo Es esmu Viņš; Es esmu "pirmais, un Es esmu arī pēdējais.

13 Mana roka ir arī "likusi zemei pamatus, un Mana labā roka ir izplētusi debesis. Es tās saucu, un tās sastājas kopā.

14 Visi jūs, sapulcējieties un uzklausiet! Kurš no viņiem ir tiem paziņojis tās lietas? Tas Kungs ir mīlējis viņu; jā, un Viņš

"piepildīs Savu vārdu, ko Viņš ir pasludinājis tiem; un Viņš izpildīs Savu prātu pret ^bBābeli, un Viņa roka kritīs pār kaldejiem.

15 Arī, saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs, jā, Es esmu runājis; jā, Es esmu aicinājis viņu paziņot, Es esmu viņu atvedis, un viņa ceļš tam labi izdosies.

16 Nāciet jūs klāt pie manis; es neesmu runājis "slepenībā; no sākuma, no brīža, kad tas tika paziņots, es esmu runājis; un Dievs Tas Kungs un Viņa Gars ir sūtījuši mani.

17 Un tā saka Tas Kungs, tavs "Pestītājs, Israēla Svētais: Es esmu sūtījis viņu, Tas Kungs, tavs Dievs, kurš mācu tev to, kas tev par svētību, kurš ^bvedu tevi pa ceļu, pa kuru tev jāiet, Es to esmu darījis!

18 Ak, kaut tu ievērotu Manus "baušļus—tad tavs miers būtu kā upe un tava taisnība kā jūras viļņi!

19 Tavi "pēcnācēji arī būtu kā jūras smiltis; un tavi miesas augļi kā smilšu graudi; viņu vārdi netiktu ne izdzēsti, ne iznīcināti Manā priekšā.

20 "Izejiet ārā un prom no Bābeles, bēdziet no kaldejiem, ar dziedošu balsi paziņojiet to un dariet zināmu, izpaužiet līdz zemes galam un sakiet: Tas Kungs ir izglābis Savu ^bkalpu Jēkabu!

8a Psm. 58:4.
9a 1. Sam. 12:22;
Psm. 23:3;
1. Jāņa 2:12.
10a SRC Līkstas.
11a Jer. 44:26.
^b Jes. 42:8;
Moz. 4:1–4.
12a Jāņa atkl. 1:17; 22:13.

src Alfa un Omega;
Pirmdzimtais.
13a Psm. 102:26.
src Radīt, Radišana.
14a 1. Kēn. 8:56;
M&D 64:31; 76:3.
^b src Bābele.
16a Jes. 45:19.
17a src Pestītājs.

^b src Atklāsme;
Iedvesma, Iedvesmot.
18a Sal. Māc. 8:5.
19a 1. Moz. 22:15–19;
Hoz. 2:1.
20a Jer. 51:6;
M&D 133:5–14.
^b Jes. 44:1–2, 21.

21 Un viņiem "neslāpa; Viņš vadīja tos pa tuksnešiem; Viņš lika ūdenim tecēt no ^bklints priekš viņiem; Viņš arī pāršķēla klinti un ūdens tecēja.

22 Un kaut arī Viņš ir visu to darījis, un arī lielākas lietas, nav "miera ļaunajiem, saka Tas Kungs.

21. NODAĻA

Mesija būs gaisma citticībniekiem un atbrīvos cietumniekus. Israēls tiks sapulcināts ar spēku pēdējās dienās. Ķēniņi būs viņu auklējošie tēvi. Salīdziniet ar Jesajas 49. nodaļu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN vēl: Klausieties, ak jūs, Israēla nams, visi jūs, kas esat nolauzti un izdzīti dēļ manas tautas ganu ļaundarībām; jā, visi jūs, kas esat nolauzti, kas esat izklīdināti, kas esat no manas tautas, ak, Israēla nams. Uzklusiet mani, ak, "salas, un klausieties jūs, ^btālās tautas; Tas Kungs ir aicinājis mani jau no mātes klēpja; no manas mātes miesām Viņš ir pieminējis manu vārdu.

2 Un manu muti Viņš ir darijis kā asu zobenu; Savas rokas ēnā Viņš ir paslēpis mani, un darijis mani par spodru bultu; Savā bultu makstī Viņš ir paslēpis mani.

3 Un sacīja man: Tu esi Mans

"kalps, ak, Israēl, kurā Es tikšu cildināts.

4 Tad es sacīju: Es esmu pūlējies veltīgi, es esmu izšķiedis savus spēkus lieki un veltīgi; noteikti mana tiesa ir pie Tā Kunga un mans darbs pie mana Dieva.

5 Un tagad saka Tas Kungs, kas "izveidoja mani no mātes klēpja, ka es būtu Viņa kalps, lai atkal atvestu Jēkabu pie Viņa, kaut arī Israēls nav sapulcināts, tomēr es tikšu pagodināts Viņa acīs un mans Dievs būs mans spēks.

6 Un Viņš saka: Tā ir viegla lieta, ka tev ir jābūt par Manu kalpu, lai uzceltu Jēkaba "ciltis un atjaunotu Israēla paglābtos. Es tevi došu arī par ^bgaismu "citām tautām, lai tu būtu Manas pestīšanas nesējs līdz pat zemes galiem.

7 Tā saka Tas Kungs, Israēla Pestītājs, viņa Svētais, tam, kuru cilvēks nicināja, pret kuru tautas sajūta riebumu, valdnieku kalpam: Ķēniņi redzēs un piecelsies, un arī vadoņi pielūgs tevi Tā Kunga dēļ, kas ir uzticīgs.

8 Tā saka Tas Kungs: Labvēlīgā laikā Es esmu uzklusījis tevi, ak, jūras salas, un pestīšanas dienā Es esmu tev palīdzējis; un Es tevi saglabāšu, un došu tev "Savu kalpu par derību tautai, lai atjaunotu zemi, lai mantotu izpostītos mantojumus.

9 Lai tu varētu sacīt "cietum-

21a Jes. 41:17–20.

b 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29;

2. Nef. 25:20.

22a SRC Miers.

21 1a 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22.

b M&D 1:1.

3a 3. Moz. 25:55;

Jes. 41:8;

M&D 93:45–46.

5a Jes. 44:24.

6a SRC Israēls—

Divpadsmit

Israēla ciltis.

b M&D 103:8–10;

Ābr. 2:10–11.

c 3. Nef. 21:11.

8a 2. Nef. 3:6–15;

3. Nef. 21:8–11;

Morm. 8:16, 25.

9a SRC Glābšana mirušajiem.

niekiem: Nāciet laukā! Tiem, kas sēd ^btumsā: Parādieties! Viņi ēdīs jau pa ceļam, un viņu ^cganības būs visās augstienēs.

10 Viņi nebūs ne izsalkuši, ne izslāpuši, tos nemočīs ne karstums, ne saule, jo Viņš, kas ir žēlīgs pret tiem, vadīs viņus, tieši pie ūdens avotiem Viņš vadīs tos.

11 Un Es padarīšu visus Savus kalnus par ceļu, un Mani ^alielceļi būs līdzeni.

12 Un tad, ak Israēla nams, raugi, ^ašie nāks no tālienes; un lūk, šie no ziemeļiem un no rietumiem; un šie no Sinimas zemes.

13 ^aGavilējiet, ak, debesis, un priecājies, ak, zeme; jo tiks nostiprinātas to pēdas, kuri ir austurims; izplūstiet gavilēs, ak kalni; jo viņi vairs netiks satriekti, jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu un būs žēlīgs pret Saviem apbēdinātajiem.

14 Bet redzi, Ciāna ir sacījusi: Tas Kungs ir atstājis mani un mans Kungs ir aizmirsis mani!—Bet Viņš parādīs, ka tas tā nav.

15 Jo vai var ^asieviete aizmirst savu zīdaini, ka viņa neapžēlotos par sava klēpja dēlu? Jā, viņa var ^baizmirst, tomēr Es neaizmirsīšu tevi, ak, Israēla nams.

16 Redzi, Es esmu iezīmējis tevi uz Savu roku ^adelnām; tavi mūri vienmēr ir Manā priekšā.

17 Tavi bērni steigsies pretim

taviem postītājiem; un tie, kas tevi ^aizpostīja, aizies prom no tevis.

18 Pacel savas acis un raugi! Šie visi ir ^asapulcējušies, un viņi nāks pie tevis. Un kā Es dzīvoju, saka Tas Kungs, tu droši ietērsies ar viņiem kā ar rotu, un apiesi viņus patiesi kā ligava.

19 Jo tavas postažas un tavas pamestās vietas, un tava izpostītā zeme tagad būs par šauru taviem iedzīvotājiem, un tie, kas tevi aprija, būs tālu projām.

20 Bērni, kas tev būs pēc tam, kad tu esi zaudējusi pirmos, atkal tavās ausīs sacīs: Šī vieta ir par ^ašauru priekš manis, dod man vietu, lai es varu dzīvot!

21 Tad ^atu sacīsi savā sirdī: Kas man šos ir dzemdējis, redzot, ka es biju pazaudējusi savus bērnus, un esmu ^bpamesta, gūstekne, un klejoju turp un šurp? Kas šos ir uzaudzinājis? Redzi, es biju pamesta viena; šie, kur viņi ir bijuši?

22 Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār ^acitticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās ^crokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

23 Un ^aķēniņi būs tavi ^bauklējošie tēvi, un viņu ķēniņienes tavas auklējošās mātes; tavā priekšā tie metīsies uz sava vaiņa pie zemes un laizīs tavu kāju

9b 2. Nef. 3:5.

c Ec. 34:14.

11a Jes. 62:10;

M&D 133:23–32.

12a Jes. 43:5–6.

13a Jes. 44:23.

15a SRC Sieviete, Sievietes.

b Jes. 41:17; Al. 46:8;

M&D 61:36.

16a Cak. 13:6.

17a 3. Nef. 21:12–20.

18a Mih. 4:11–13.

20a VAI cieša, jeb maza.

21a TAS IR Ciāna.

b Jes. 54:1; Gal. 4:27.

22a Jes. 66:18–20.

b Jes. 11:12; 18:3.

c 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 10:8–9.

23a Jes. 60:16.

b 1. Nef. 22:6.

pīšļus; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kas ‘gaida Mani.

24 Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam, vai tā ‘gūstekņi atbrīvoti?

25 Bet tā saka Tas Kungs, pat varenā gūstekņi tiks atņemti un varmākas laupījums tiks atbrīvots; jo Es cīnīšos ar to, kas cīnījās ar tevi, un Es izglābšu tavus bērņus.

26 Un Es ‘barošu tos, kas apspieda tevi, ar viņu pašu miesu; un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa radība ‘zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un tavs Pestītājs, Jēkaba ‘Varenais.

22. NODAĻA

Israēls tiks izkaisīts pa visu zemes virsu. Cītticībnieki zīdīs un baros Israēlu ar evaņģēliju pēdējās dienās. Israēls tiks sapulcināts un izglābts, un ļaunie sadegs kā rugāji. Velna valstība tiks iznīcināta, un Sātans tiks sasaistīts. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju izlasījis šīs lietas, kas bija iegravētas uz ‘plāksnēm no misiņa, mani brālī atnāca pie manis un sacīja man: Ko nozīmē šīs lietas, kuras tu lasīji? Redzi, vai tās ir jāsaprot kā lietas, kuras ir

garīgas, kas notiks saskaņā ar garu un nevis miesu?

2 Un es, Nefijs, sacīju uz tiem: Lūk, tās tika ‘pasludinātas pravietim caur ^bGara balsi, jo ar Garu ‘praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, kas nāks pār cilvēku bērņiem saskaņā ar miesu.

3 Tāpēc lietas, par kurām es esmu lasījis, ir lietas, kuras attiecas gan uz ^alaicīgo, gan uz garīgo; jo šķiet, ka Israēla nams agrāk vai vēlāk tiks ^bizkaisīts pa visu zemes virsu un arī starp visām tautām.

4 Un redzi, ir daudzi, par kuriem vairs nezina tie, kas ir Jeruzālemē. Jā, lielākā daļa no visām Israēla ‘ciltīm ir tikušas ^aaizvestas projām; un viņi ir izkaisīti šurp un turp pa jūras ‘salām; un kur tie ir, nevienš no mums nezina, izņemot, ka mēs zinām, ka viņi ir tikuši aizvesti projām.

5 Un, tā kā viņi ir tikuši aizvesti projām, šīs lietas ir tikušas pravietotas attiecībā par viņiem un arī attiecībā par visiem tiem, kas turpmāk tiks izkaisīti un tiks sajaukti Israēla Svētā dēļ; jo pret Viņu tie nocietinās savas sirdis; tāpēc viņi tiks izkaisīti starp visām tautām un tiks ‘ie-nīsti no visiem cilvēkiem.

6 Tomēr vēlāk viņi tiks ^azīdīti no ^bcītticībniekiem, un Tas

23c 2. Nef. 6:13;
M&D 98:2;
133:10–11, 45.

24a 1. Nef. 21:25.

26a 1. Nef. 22:13–14.

b Mos. 11:22.

c SRC Jehova.

22 1a 1. Nef. 19:22;

2. Nef. 4:2.

2a 2. Pēt. v. 1:19–21.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Pravietojums,
Pravietot.

3a M&D 29:31–34.

b 1. Nef. 10:12–14;

2. Nef. 25:14–16.

src Israēls—Israēla
izkaisīšana.

4a SRC Israēls—

Israēla desmit
pazudušās ciltis.

b 2. Nef. 10:22.

c 1. Nef. 21:1;

2. Nef. 10:8, 20.

5a 1. Nef. 19:14.

6a 1. Nef. 21:23.

b SRC Cītticībnieki.

Kungs pacels Savu roku pār cīcībniekiem un uzvilks tos kā karogu, un viņu ^cbērni tiks nesti to rokās un viņu meitas tiks nestas uz to pleciem, lūk, šīs lietas, par kurām ir runāts, ir laicīgas, jo tās ir Tā Kunga derības ar mūsu tēviem; un tas attiecas uz mums nākamajās dienās, un arī uz mūsu brāļiem, kas ir no Israēla nama.

7 Un tas nozīmē, ka nāk laiks, kad galu galā viss Israēla nams tiks izklīdināts un sajaukts, un ka Dievs Tas Kungs radīs varenu tautu starp ^acīcībniekiem, jā, pat pa visu šīs zemes virsu, un mūsu pēcnācēji tiks viņu ^bizklīdināti.

8 Un, kad mūsu pēcnācēji būs izklīdināti, Dievs Tas Kungs uzsāks veikt ^abrīnišķu darbu starp ^bcīcībniekiem, kas būs ^cvērtīgs mūsu pēcnācējiem; tāpēc tas tiek pielīdzināts viņu zīdīšanai no cīcībniekiem un viņu nešanai to rokās un uz to pleciem.

9 Un tas arī būs ^avērtīgs cīcībniekiem; un ne tikai cīcībniekiem, bet ^bvisam ^cIsraēla namam, lai darītu zināmas Tēva, kurš ir Debesīs, ^dderības ar Ābrahāmu, sakot: Un tavos ^epēcnācējos būs ^fsvētītas visas zemes ciltis.

10 Un es gribētu, mani brāļi, lai jūs zinātu, ka visas zemes ciltis nevar tikt svētītas, kamēr Viņš ^aneatsegs Savu roku visu tautu acu priekšā.

11 Tāpēc Dievs Tas Kungs uzsāks atsegt Savu roku visu tautu acu priekšā, izpildot Savas derības un nesot Savu evaņģēliju tiem, kas ir no Israēla nama.

12 Tāpēc Viņš izvedīs viņus atkal laukā no gūsta un tie tiks ^asapulcināti kopā savās mantojuma zemēs; un viņi tiks izvesti laukā no krēslas un ^btumsas; un viņi zinās, ka ^cTas Kungs ir viņu ^dGlābējs un viņu Pestītājs—Israēla ^eVarena.

13 Un asinis no tās lielās un ^anegantās baznīcas, kura ir visas zemes netikle, tiks pagrieztas uz viņu pašu galvām; jo viņi ^bkaros savā starpā, un zobens viņu ^cpašu rokās kritīs uz viņu pašu galvām, un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm.

14 Un katra ^atauta, kura karos pret tevi, ak Israēla nams, tiks pavērsta viena pret otru un viņi ^biekritīs bedrē, ko tie izraka Tā Kunga ļaužu ievilināšanai. Un visi, kuri ^ccinīsies pret Ciānu, tiks iznīcināti, un tā lielā netikle, kas ir sagrozījusi Tā Kunga taisnos ceļus, jā, tā lielā

6c 1. Nef. 15:13.

7a 3. Nef. 20:27.

b 1. Nef. 13:12–14;

2. Nef. 1:11.

8a Jes. 29:14; 1. Nef. 14:7;

2. Nef. 27:26.

src Evaņģēlija

a) atjaunošana.

b 2. Nef. 10:10–11;

3. Nef. 16:4–7;

Morm. 5:19.

c 1. Nef. 15:13–18;

3. Nef. 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nef. 14:1–5.

b 2. Nef. 30:1–7.

c 2. Nef. 29:13–14.

d 5. Moz. 4:31.

e src Ābrahāma derība.

f 1. Moz. 12:2–3;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9–11.

10a Jes. 52:10.

12a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b src Tumsība, garīgā.

c 2. Nef. 6:10–11.

d src Glābējs.

e src Jehova.

13a src Velns—

Velna baznīca.

b 1. Nef. 14:3, 15–17.

c 1. Nef. 21:26.

14a Lūk. 21:10.

b Jes. 60:12; 1. Nef. 14:3;

M&D 109:25.

c 2. Nef. 10:13; 27:3.

un negantā baznīca nogāzīsies
“pīšļos, un liela būs tās krišana.

15 Jo redzi, saka pravietis, ātri pienāks laiks, kad Sātanam vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, jo drīz pienāks tā diena, kad visi augstprātīgie un tie, kas dara ļaundarības, būs kā “rugāji; un tā diena nāks, kad viņiem būs ^bjāsadeg.

16 Jo drīz nāks laiks, kad Dieva “dusmu pilnība tiks izlieta pār visiem cilvēku bērniem, jo Viņš nepieļaus, ka ļaunie iznīcinātu taisnīgos.

17 Tāpēc Viņš “pasargās ^btaisnīgos ar Savu spēku, pat ja būs tā, ka vajadzēs nākt Viņa dusmu pilnībai, un taisnīgie tiks pasargāti līdz pat viņu naidnieku iznīcināšanai ar uguni. Tāpēc taisnīgajiem nevajag būties, jo, kā saka pravietis, viņi tiks izglābti, pat ja tas būs tā kā ar uguni.

18 Lūk, mani brāļi, es saku jums, ka šīm lietām drīz vien jānāk; jā, patiesi, asinīm un ugunij, un dūmu miglai ir jānāk; un tam ir jābūt uz zemes virsas, un tas nāk pie cilvēkiem miesā, ja būs tā, ka viņi nocietinās savas sirdis pret Israēla Svēto.

19 Jo redzi, taisnīgie neies bojā; jo noteikti jānāk laikam, kad visi tie, kas cīnās pret Ciānu, tiks izdeldēti.

20 Un Tas Kungs noteikti sa-

gatavos ceļu saviem ļaudīm, izpildot Mozus vārdus, ko viņš runāja, sacīdams: “Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels no jūsu vidus, tāpat kā mani; viņu jūs uzklausīsiet visās lietās, ko viņš jums pasacīs. Un notiks tā, ka visi tie, kas neuzklausīs pravieti, tiks ^bizdeldēti no tautas vidus.

21 Un tagad es, Nefijs, paziņoju jums, ka šis “pravietis, par kuru Mozus runāja, ir Israēla Svētais, tāpēc Viņš spriedīs ^btiesu taisnībā.

22 Un taisnīgajiem nevajag būties, jo viņi ir tie, kas netiks satriekti. Bet tā ir velna valstība, kas tiks uzcelta cilvēku bērnu vidū, kas ir radīta starp tiem, kuri ir miesā.

23 Jo ātri pienāks laiks, ka visām “baznīcām, kas ir uzceltas, lai gūtu peļņu, un visas tās, kas ir uzceltas, lai iegūtu varu pār miesu, un tās, kas ir uzceltas, lai kļūtu ^bslavenas pasaules acīs, un tās, kas meklē miesas kārības un pasaulīgas lietas, un dara visāda veida nekrietnības; jā, isāk sakot, visi tie, kuri pieder velna valstībai, ir tie, kuriem vajag būties un trīcēt, un “drebēt, viņi ir tie, kuriem būs jātieks nogāztiem pīšļos; viņi ir tie, kuriem būs ^djāsadeg kā rugājiem; un tas ir saskaņā ar pravieša vārdiem.

24 Un laiks pienāks ātri, kad

14d Jes. 25:12.

15a Jes. 5:23–24;

Nah. 1:10;

Mal. 3:19;

2. Nef. 15:24; 26:4–6;

M&D 64:23–24;

133:64.

b Psm. 21:10;

3. Nef. 25:1;

M&D 29:9.

src Zeme—Zemes

attīrīšana.

16a 1. Nef. 14:17.

17a 2. Nef. 30:10;

Moz. 7:61.

b 1. Nef. 17:33–40.

20a Jāņa 4:19; 7:40.

b M&D 133:63.

21a 5. Moz. 18:15, 18;

Ap. d. 3:20–23;

1. Nef. 10:4;

3. Nef. 20:23.

b Psm. 98:9;

Moz. 6:57.

23a 1. Nef. 14:10;

2. Nef. 26:20.

src Viltus priesterība.

b Lūk. 6:26; Al. 1:3.

c 2. Nef. 28:19.

d 2. Nef. 26:6.

taisnīgajiem būs jātiek ievestiem kā "teļiem kūti, un Israēla Svētajam vajadzēs valdīt varā un varenībā, un spēkā, un lielā godībā.

25 Un Viņš "sapulcinās Savus bērņus no četrām zemes pusēm, un Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs; un būs viens ganāms pulks un viens ^bgans; un Viņš baros Savas avis, un Viņā tās atradīs ^cganības.

26 Un Viņa ļaužu taisnības dēļ "Sātanam nav varas; tāpēc tas nevar tikt atbrīvots ^bilgus gadus; jo tam nav varas pār ļaužu sirdīm, jo viņi dzīvo taisnībā, un Israēla Svētais ^cvalda.

27 Un tagad, redzi, es, Nefijs, saku jums, ka visām šīm lietām ir jānotiek saskaņā ar miesu.

28 Bet, redzi, visas tautas, ciltis, valodas un tautības dzīvos droši Israēla Svētajā, ja būs tā, ka viņi "nožēlos grēkus.

29 Un tagad es, Nefijs, nobeidzu, jo es neuzdrīkstos runāt tālāk par šīm lietām.

30 Tāpēc, mani brāļi, es gribētu, lai jūs ņemtu vērā, ka tās lietas, kas ir rakstītas uz "plāksnēm no misiņa, ir patiesas; un tās liecina, ka cilvēkam ir jābūt paklausīgam Dieva baušļiem.

31 Tāpēc jums nevajag domāt, ka es un mans tēvs esam vienīgie, kas par tām ir liecinājuši un arī tās mācījuši. Tāpēc, ja jūs būsiet paklausīgi "baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksiet izglābti pēdējā dienā. Un tas tā ir. Amen.

OTRĀ NEFIJA GRĀMATA

Apraksts par Lehija nāvi. Nefija brāļi sacēlas pret viņu. Tas Kungs brīdina Nefiju, ka viņam jādodas prom mežonīgā apvidū. Viņa ceļojumi mežonīgā apvidū, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Lehija pravietoējumi par brīvības zemi. Viņa pēcnācēji tiks izklīdināti un sakauti, ja viņi atraidīs Israēla Svēto. Viņš skubina savus dēlus apjot taisnības bruņas. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad es, Nefijs, biju beidzis savu brāļu pamācīšanu, mūsu "tēvs Lehija arī sacīja viņiem daudzas lietas un uzskaitīja tiem, kādas lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņiem, izvedot tos laukā no Jeruzālemes zemes.

24a Am. 6:4; Mal. 3:20;
3. Nef. 25:2.

25a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b SRC Labais Gans.

c Psm. 23.

26a Jāņa atkl. 20:2;
Al. 48:17;

M&D 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.

src Velns.

b Jēk. 5:76.

c SRC Tūkstošgade.

28a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana;
Piedot.

30a 2. Nef. 4:2.

31a Mat. 19:17.

SRC Dieva pavēles,
baušļi.

[2. NEFIJA]

1 1a SRC Patriarhs,
Patriarhāls.

2 Un viņš runāja uz tiem arī par viņu "sacelšanos uz ūdeņiem un Dieva žēlastību, pasargājot viņu dzīvības, ka tie netika aprīti jūrā.

3 Un viņš arī runāja uz viņiem par apsolīto zemi, ko tie bija ieguvuši—cik žēlīgs Tas Kungs bija bijis, brīdinot mūs, ka mums ir jābēg prom no Jeruzālemes zemes.

4 Jo, redzi, viņš sacīja: Es esmu redzējis "vīziju, kurā es zinu, ka ^bJeruzāleme ir izpostīta; un, ja mēs būtu palikuši Jeruzālemē, mēs arī būtu "gājuši bojā.

5 Bet, viņš sacīja, neskatoties uz mūsu ciešanām, mēs esam ieguvuši "apsolīto zemi, zemi, kura ir ^bizraudzīta pār visām citām zemēm; zemi, par kuru Tas Kungs ir noslēdzis derību ar mani, ka tā būs manu pēcnācēju mantojuma zeme. Jā, Tas Kungs ir "apsolījis šo zemi man un maniem bērniem uz mūžiem, un arī visiem tiem, kas ar Tā Kunga roku tiks izvesti no citām zemēm.

6 Tāpēc es, Lehijs, pravietoju saskaņā ar Gara ietekmi, kas ir manī, ka šinī zemē nenāks "neviens, ja tikai viņi netiks atvesti ar Tā Kunga roku.

7 Tāpēc šī "zeme ir iesvētīta tam, kuru Viņš atvedīs. Un, ja tas būs tā, ka tie kalpos Viņam saskaņā ar pavēlēm, ko Viņš ir devis, tā būs viņiem ^bbrīvības zeme; tāpēc tie nekad nenonāks

gūstā, bet, ja nonāks, tad tas būs viņu nekrietnības dēļ; jo, ja nekrietnība ies vairumā, "nolādēta būs zeme viņu dēļ, bet taisnīgajiem tā tiks svētīta uz mūžiem.

8 Un lūk, tā ir gudrība, ka šī zeme pagaidām netiks zināma citām tautām, jo redzi, daudzas tautas pārpildītu šo zemi, ka šeit vairs nebūtu vietas mantojumam.

9 Un tagad es, Lehijs, esmu saņēmis solījumu, ka "tā, kā viņi, ko Dievs Tas Kungs izvedīs no Jeruzālemes zemes, turēs Viņa baušļus, tā tiem ^bveiksies šīs zemes virsū un viņi tiks pasargāti no visām citām tautām, lai šī zeme piederētu viņiem pašiem. Un, ja būs tā, ka tie "turēs Viņa baušļus, tie tiks svētīti šīs zemes virsū un šeit nebūs neviena, kas tiem uzmāktos, ne arī atņemt viņu mantojuma zemi; un viņi dzīvos drošībā mūžīgi.

10 Bet redzi, kad pienāks laiks, kad tie kritīs neticībā pēc tam, kad viņi saņēmuši tik lielas svētības no Tā Kunga rokas—būdami ar zināšanām par zemes un visu cilvēku radīšanu, zinot Tā Kunga lielos un brīnumainos darbus no pasaules radīšanas; būdami ar spēku, kas viņiem ir dots darīt visas lietas caur ticību; būdami ar visiem baušļiem no paša iesākuma, un būdami atvesti ar Viņa bezgalīgo labestību

2a 1. Nef. 18:9–20.

4a SRC Vīzija.

b 2. Ķēn. 24:14–15;

Jer. 44:2;

1. Nef. 1:4;

Hel. 8:20.

c Al. 9:22.

5a SRC Apsolītā zeme.

b Et. 2:9–10.

c SRC Derība.

6a 2. Nef. 10:22.

7a Mos. 29:32;

Al. 46:10, 20.

b 2. Nef. 10:11.

src Brīvs, Brīvība.

c Al. 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Et. 2:8–12.

9a 2. Nef. 4:4;

Al. 9:13.

b 5. Moz. 29:9.

c SRC Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.

šajā vērtīgajā apsolītajā zemē— redzi, es saku, ja pienāks diena, kad viņi atraidīs Israēla Svēto, patieso "Mesiju, savu Pestītāju un savu Dievu, lūk, Viņa, kurš ir taisnīgs, sods būs pār tiem.

11 Jā, Viņš atvedīs pie tiem "citas tautas, un Viņš dos tām varu pār tiem, un Viņš atņems tiem viņu īpašumu zemes, un Viņš liks tiem tapt ^bizkaisītiem un satriektiem.

12 Jā, no vienas paaudzes otrā šeit būs "asinsizliešana un lielas sodības to starpā; tāpēc, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, jā, es gribētu, lai jūs uzklausītu manus vārdus.

13 Ak, lai jūs varētu pamosies; pamosties no dziļa miega, jā, tieši no "elles miega un no kratīt tās drausmīgās ^bvažas, ar kurām jūs esat saistīti, važas, kuras sasaista cilvēku bērņus tā, ka viņi tiek novesti lejā gūstā mūžīgajā ciešanā un bēdā ^cbez-dibenī.

14 Pamostieties! Un uzcelieties no pīšļiem un uzklausiet trīcoša "tēva vārdus, kura miesas jums drīz vien vajadzēs guldīt aukstā un klusā ^bkapā, no kurienes neviens ceļinieks nevar atgriezties; vēl dažas dienas, un es eju šīs zemes pēdējo ^cceļu.

15 Bet lūk, Tas Kungs ir "atpes-tijis manu dvēseli no elles; es esmu redzējis Viņa godību, un es esmu ieskauts mūžīgi Viņa ^bmīlestības "rokās.

16 Un es vēlos, lai jūs vienmēr atcerētos ievērot Tā Kunga "likumus un tiesas; lūk, tā no paša sākuma ir bijusi manas dvēseles dedzīga vēlēšanās.

17 Mana sirds laiku pa laikam ir bijusi nospiesta ar bēdām, jo es baidījos, ka jūsu cietsirdības dēļ Tas Kungs, jūsu Dievs, nāks savā "dusmu pilnībā pār jums, ka jūs tiksīt ^bizdzīti un iznīcināti uz visiem laikiem.

18 Vai, ka lāsts nāks pār jums uz "daudzām paaudzēm, un jūs tiksīt piemeklēti ar zobenu un ar badu, un tiksīt ienīsti un vadīti saskaņā ar ^bvelna prātu un gūstu.

19 Ak, mani dēli, kaut šīs lietas nenāktu pār jums, bet kaut jūs būtu Tā Kunga izraudzīti un "ie-mīloti ļaudis! Bet redzi, notiks Viņa prāts; jo Viņa ^bceļi ir mūžī-ga taisnība.

20 Un Viņš ir sacījis: "Kā jūs turēsīt Manas ^bpavēles, tā jums "veiksies šinī zemē, bet, kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Mana vaiga.

21 Un tagad, kaut mana

10a SRC Mesija.

11a 1. Nef. 13:12–20;

Morm. 5:19–20.

b 1. Nef. 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a SRC Elle.

b Al. 12:9–11.

c 1. Nef. 15:28–30;

Hel. 3:29–30.

14a SRC Vecāki.

b SRC Nāve, fiziskā.

c Joz. 23:14.

15a Al. 36:28.

src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

b Rom. 8:39.

src Mīlestība.

c Jēk. 6:5;

Al. 5:33;

3. Nef. 9:14.

16a 5. Moz. 4:5–8;

2. Nef. 5:10–11.

17a 2. Nef. 5:21–24;

Al. 3:6–19.

b Mos. 12:8.

18a 1. Nef. 12:20–23.

b SRC Velns.

19a SRC Izraudzīts,

Izredzēts.

b Hoz. 14:10.

20a Jar. 1:9; Mos. 1:6–7;

Al. 9:13–14.

b 3. Moz. 26:3–14;

Joēla 2:23–26.

c Psm. 67:7;

Mos. 2:21–25.

dvēsele varētu priecāties jūsos, un kaut mana sirds varētu pamest šo pasauli ar līksmi jūsu dēļ, kaut es nebūtu novests kapā ar skumjām un bēdām, uzcelieties no pīšļiem, mani dēli, un esiet “vīri un esiet apņēmīgi ^bvienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, lai jūs nenonāktu gūstā.

22 Lai jūs netiktu nolādēti ar smagu lāstu, un arī lai jūs neizsauktu “taisnā Dieva nepatiku pret jums un bojāeju, jā, gan dvēseles, gan ķermeņa mūžīgu bojāeju.

23 Pamoieties, mani dēli, apjoziet taisnības “bruņas. Nokratiet važas, ar kurām jūs esat saistīti, un nāciet laukā no tumsības, un uzcelieties no pīšļiem.

24 Nesacelieties vairāk pret jūsu brāli, kura redzētās vīzijas ir bijušas brīnišķas, un kurš ir turējis baušļus kopš tā laika, kad mēs pametām Jeruzālemi; un kurš ir bijis darbarīks Dieva rokās, atvedot mūs apsolītajā zemē; jo, ja nebūtu bijis viņa, mums vajadzētu iet bojā no “bada tuksnesī; tomēr jūs esat centušies ^batņemt viņa dzīvību; jā, un viņš ir izcietis daudz bēdu jūsu dēļ.

25 Un es ārkārtīgi baidos un trīcu jūsu dēļ, lai viņam atkal nenāktos ciest; jo redzi, jūs esat apsūdzējuši viņu, ka viņš cenšas iegūt spēku un “varu pār jums; bet es zinu, ka viņš nav

centies iegūt ne spēku, ne varu pār jums, bet viņš centies pēc Dieva godības un jūsu pašu mūžīgās labklājības.

26 Un jūs esat kurnējuši tādēļ, ka viņš ir bijis tiešs pret jums. Jūs sakāt, ka viņš ir izmantojis “bardzību; jūs sakāt, ka viņš ir bijis dusmīgs uz jums; bet redzi, viņa bardzība bija Dieva vārda spēka bardzība, kurš bija viņā; un tas, ko jūs saucat par dusmām, bija patiesība, saskaņā ar to, kas ir Dievā, ko viņš nevarēja apvaldīt, drosmīgi pasludinot jums par jūsu nekrietnībām.

27 Un ir vajadzīgs, lai Dieva “spēks būtu ar viņu, pat tiktāl, lai viņš jums varētu pavēlēt un jums vajadzētu pakļauties. Bet redzi, tas nebija viņš, bet tas bija Tā Kunga ^bGars, kas bija viņā, kas “atvēra viņa muti runāšanai, lai viņš nevarētu to aizdarīt.

28 Un tagad, mani dēli, Laman un arī Lemuēl, un Sam, un arī mani dēli, kuri esat Ismaēla dēli, redzi, ja jūs paklausīsit Nefija balsij, jūs neiesit bojā. Un, ja jūs paklausīsit viņu, es atstāju jums “svētību, jā, tieši savu pirmo svētību.

29 Bet, ja jūs neklausīsit viņu, es atņemšu savu “pirmo svētību, jā, patiesi savu svētību, un tā paliks viņam.

30 Un tagad, Zoram, es runāju uz tevi: Redzi, tu esi Lābana “kalps; tomēr tu esi izvests no Jeruzālemes zemes, un es zinu,

21a 1. Sam. 4:9;

1. Kēn. 2:2.

b Moz. 7:18.

22a M&D 3:4.

23a Ef. 6:11–17.

24a 1. Nef. 16:32.

b 1. Nef. 16:37.

25a 1. Moz. 37:9–11.

26a Sal. Pam. 15:10;

1. Nef. 16:2;

Mor. 9:4;

M&D 121:41–43.

27a 1. Nef. 17:48.

b M&D 121:43.

c M&D 33:8.

28a src Pirmdzimība.

29a Ābr. 1:3.

30a 1. Nef. 4:20, 35.

ka tu esi mana dēla Nefija paties draugs mūžīgi.

31 Tāpēc, ka tu esi bijis uzticīgs, tavi pēcnācēji tiks svētīti "kopā ar viņa pēcnācējiem, ka viņi ilgi dzīvos labklājībā uz šīs zemes virsas; un nekas, ja nu vienīgi nekrietnība viņu starpā, netraucēs vai neizjauks viņu labklājību uz šīs zemes virsas mūžīgi.

32 Tāpēc, ja jūs turēsiet Tā Kunga pavēles, Tas Kungs ir iesvētījis šo zemi tavu pēcnācēju un mana dēla pēcnācēju drošībai.

2. NODAĻA

Pestīšana nāk caur Svēto Mesiju. Izvēles (rīcības) brīvība ir nepieciešama mūsu pastāvīšanai un attīstībai. Ādams krita, lai cilvēce pastāvētu. Cilvēki var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgu dzīvi. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad, Jēkab, es runāju uz tevi: Tu esi mans "pirmdzimtais manās bēdu dienās tuksnesī. Un redzi, savā bērnībā tu esi izjutis ciešanas un daudz bēdu savu brāļu rupjības dēļ.

2 Tomēr, Jēkab, mans pirmdzimtais tuksnesī, tu zini Dieva diženumu; un Viņš iesvētīs tavas bēdas tev par labumu.

3 Tāpēc tava dvēsele tiks svētīta un tu dzīvos drošībā ar savu

brāli Nefiju; un tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam. Tāpēc es zinu, ka tu esi atpestīts sava Pestītāja taisnīguma dēļ; jo tu esi redzējis, ka laika pilnībā Viņš nāks, lai atnestu pestīšanu cilvēkiem.

4 Un tu esi "redzējis savā jaunībā Viņa godību; tāpēc tu esi svētīts tāpat kā tie, kam Viņš kalpos miesā; jo Gars ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, un glābšana ir par ^bbrīvu.

5 Un cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai viņi "atšķirtu labu no ļauna. Un likums ir dots cilvēkiem. Un pēc likuma neviena radība netiek ^battaisnota; jeb, pēc likuma cilvēki ir "izdeldēti. Jā, pēc laicīgā likuma viņi bija izdeldēti; un arī, pēc garīgā likuma viņi iet bojā attiecībā pret to, kas ir labs, un kļūst nelaimīgi uz mūžiem.

6 Tāpēc "atpestīšana nāk iekš un caur Svēto ^bMesiju; jo Viņš ir pilns "labvēlības un patiesības.

7 Lūk, Viņš "ziedo Sevi kā upuri par grēku, lai izpildītu likuma prasības par visiem tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars; un ne par vienu citu ^blikuma prasības nevar tikt izpildītas.

8 Tāpēc, cik ļoti svarīgi ir darīt zināmas šīs lietas zemes

31a 2. Nef. 5:6.

2 1a 1. Nef. 18:7.

4a 2. Nef. 11:3;

Jēk. 7:5.

b SRC Labvēlība.

5a Mor. 7:16.

b Rom. 3:20;

2. Nef. 25:23;

Al. 42:12–16.

src Attaisnošana, Attaisnot.

c 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 9:6–38;

Al. 11:40–45; 12:16, 24;

42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nef. 10:6;

2. Nef. 25:20;

Al. 12:22–25.

src Pestīšanas iecere.

b SRC Mesija.

c Jāņa 1:14, 17;

Moz. 1:6.

7a src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

b Rom. 10:4.

iedzīvotājiem, lai viņi varētu zināt, ka šeit nav nevienas radības, kas var dzīvot ar Dievu, “kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, kurš atdod savu dzīvību miesā un atkal to atgūst ar Gara spēku, lai Viņš īstenotu mirušo ^baugšāmcelšanos, būdams pirmais, kam jāuzceļas.

9 Tāpēc Viņš ir pirmais auglis Dievam, tā kā Viņš “aizlūgs par visiem cilvēku bērniem; un tie, kas ticēs Viņam, tiks izglābti.

10 Un tādēļ, ka “aizlūgšana ir par visiem, visi cilvēki nāks pie Dieva; tāpēc viņi stāvēs Viņa priekšā, lai tiktu Viņa ^btiesāti saskaņā ar patiesību un ‘svētumu, kas ir Viņā. Tad nu likuma prasībām, kuras Svētais ir devis soda uzlikšanai, kuras ir noteiktas un kuras ir pretstatā tai laimei, kas ir noteikta, ir jāatbilst grēku “izpirkšanas prasībām—

11 jo ir vajadzīgs, lai būtu “pretstats visās lietās. Ja ne tā, mans pirmdzimtais tuksnesī, tad nevarētu notikt ne taisnīgums ne ļaundarība, ne svētums ne bēdas, ne labais ne sliktais. Tāpēc visām lietām ir jātiek savienotām vienā. Tāpēc, ja tas būtu viens ķermenis, tam vajadzētu palikt kā mirušam bez dzīvības, bez nāves, bez satrūdēšanas, bez nesatrūdēšanas, bez laimes

un bez bēdām, ne ar jūtām, ne bez jūtām.

12 Tāpēc tas būtu ticis radīts bezjēdzīgi; tādējādi šeit nebūtu bijis “nodoma tā radīšanas nolūkā. Tāpēc tāda lieta iznīcinātu Dieva gudrību un viņa mūžīgos nodomus, un arī spēku, un žēlastību, un Dieva ^btaisnību.

13 Un, ja jūs teiksiet, ka “nav likuma, jūs arī teiksiet, ka nav grēka. Un, ja jūs teiksiet, ka nav grēka, jūs arī teiksiet, ka nav taisnīguma. Un, ja nav taisnīguma, nav laimes. Un, ja nav ne taisnīguma, ne laimes, nav ne soda, ne bēdu. Un, ja visa tā nav, tad ^bnav Dieva. Un, ja nav Dieva, mūsu nav, nav arī zemes; jo šeit nevarētu būt nekādu radītu lietu, ne lai tās darbotos, ne lai uz tām iedarbotos; tāpēc visam vajadzētu izzust.

14 Un tagad, mani dēli, šo es runāju uz jums jūsu labumam un mācībai; jo Dievs ir, un Viņš ir “radījis visas lietas, gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tur ir; gan lietas, lai tās darbotos, gan lietas, lai uz tām ^biedarbotos.

15 Un lai īstenotu Viņa mūžīgos “nodomus attiecībā uz cilvēku, kad Viņš bija radījis mūsu pirmos vecākus un lauku zvērus, un debesu putnus, un, īsāk, visās lietās, kas ir radītas, bija vajadzīgs, lai būtu pretstats; patiesi, ^baizliegtais ‘auglis pretstatā

8a 2. Nef. 25:20; 31:21;
Mos. 4:8; 5:8; Al. 38:9.

b 1. kor. 15:20;
Al. 7:12; 12:24–25;
42:23.

src Augšāmcelšanās.
9a Jes. 53;
Mos. 14:12; 15:8–9.

10a src Pestītājs.

b src Tiesa, Pēdējā.

c src Svētums.

d 2. Nef. 9:7, 21–22, 26;
Al. 22:14; 33:22; 34:9.

11a M&D 29:39; 122:5–9.
src Likstas.

12a M&D 88:25–26.
src Zeme—
Radīta cilvēkam.

b src Taisnība.

13a 2. Nef. 9:25.

b Al. 42:13.

14a src Radīt, Radīšana.
b M&D 93:30.

15a Jes. 45:18;
Al. 42:26;
Moz. 1:31, 39.

b 1. Moz. 2:16–17;
Moz. 3:17.

c 1. Moz. 3:6;
Al. 12:21–23.

^ddzīvības kokam; viens būdams salds un otrs rūgts.

16 Tāpēc Dievs Tas Kungs ļāva cilvēkam ^arīkoties patstāvīgi. Tad nu cilvēks nevar rīkoties patstāvīgi, nebūdams viena vai otra ^bkārdināts.

17 Un man, Lehijam, saskaņā ar to, ko es esmu lasījis, ir jāpieņem, ka Dieva ^aeņģelis, saskaņā ar to, kas ir rakstīts, bija ^bkritis no debesīm; tāpēc viņš kļuva par velnu, tiekdamijs pēc tā, kas bija ļauns Dieva priekšā.

18 Un dēļ tā, ka viņš bija kritis no debesīm un kļuvis nelaimīgs uz mūžiem, viņš ^atiecas arī pēc visas cilvēces nelaimes. Tāpēc viņš sacīja, jā, patiesi, vecā čūska, kas ir velns, kas ir viņa ^bmelu tēvs, tāpēc viņš sacīja ^cIevai: Nobaudiet aizliegto augli un jūs nemirsit, bet jūs būsit kā Dievs, ^dzinādami labu un ļaunu.

19 Un pēc tam, kad Ādams un Ieva bija ^anobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no ^bĒdenes dārza, lai apstrādātu zemi.

20 Un viņi dzemdēja bērnus; jā, patiesi, visas zemes ^aģimeni.

21 Un ^acilvēku bērnu dienas

tika paildzinātas, saskaņā ar Dieva prātu, lai viņi varētu ^bnožēlot grēkus, būdami miesā; tāpēc viņu stāvoklis kļuva par ^cpārbaudes stāvokli un viņu laiks tika pagarināts, saskaņā ar baušļiem, kurus Dievs Tas Kungs deva cilvēku bērniem. Jo Viņš deva bausli, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki; jo Viņš parādīja visiem cilvēkiem, ka viņi bija ^dpazuduši savu vecāku pārkāpuma dēļ.

22 Un tagad, lūk, ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritis, bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; un tā viņām vajadzētu palikt mūžīgi, un nebūtu gala.

23 Un viņiem nebūtu ^abērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

24 Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš ^azina visu.

25 ^aĀdams ^bkrita, lai cilvēki būtu; un cilvēki ^cir, lai viņi gūtu ^dprieku.

15d 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 15:22, 36;
Al. 32:40.

16a 2. Nef. 10:23;
Al. 12:31.
src Rīcības brīvība.

b M&D 29:39–40.

17a src Velns.
b Jes. 14:12;
2. Nef. 9:8;
Moz. 4:3–4;
Ābr. 3:27–28.

18a 2. Nef. 28:19–23;
3. Nef. 18:18;
M&D 10:22–27.

b 2. Nef. 28:8;

Moz. 4:4.

c src Ieva.

d 1. Moz. 3:5;

Al. 29:5;
Mor. 7:15–19.

19a Al. 12:31.

src Ādama un
Ievas Krišana.

b src Ēdene.

20a M&D 138:38–39.

21a Al. 12:24;
Moz. 4:23–25.

b Al. 34:32.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

c src Mirstīgs,

Mirstīgā dzīve.

d Jēk. 7:12.

23a Moz. 5:11.

24a src Dievs,
Dievība.

25a src Ādams.

b Moz. 6:48.

src Ādama un
Ievas Krišana.

c src Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve.

d Moz. 5:10.

src Cilvēks,
Cilvēki;
Prieks.

26 Un "Mesija nāks laika pilnībā, lai Viņš ^batpestītu cilvēku bērnus no krišanas. Un tāpēc, ka viņi ir atpestīti no krišanas, viņi ir kļuvuši "brīvi uz mūžiem, atšķirdami labu no ļauna; lai rīkotos paši un nevis lai ar viņiem rīkotos, izņemot tikai, ja tas būs ar "likuma sodu tajā lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar baušļiem, ko Dievs ir devis.

27 Tāpēc cilvēki ir "brīvi miesā, un visas lietas ir dotas tiem, kuras ir noderīgas cilvēkam. Un viņi var brīvi ^bizvēlēties brīvību un "mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu; jo viņš tiecas, lai visi cilvēki būtu nelaimīgi līdzīgi viņam pašam.

28 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs raudzītos uz lielo "Starpnieku un klausītos Viņa svarīgajās pavēlēs; un būtu uzticīgi Viņa vārdiem, un izvēlētos mūžīgo dzīvi, saskaņā ar Viņa Svētā Gara gribu;

29 un neizvēlētos mūžīgo nāvi, saskaņā ar miesas gribu un ļaunumu, kas ir tanī, kas atdod garu velna varas "gūstā, lai novestu jūs lejā ^bellē, lai viņš varētu valdīt pār jums sava paša valstībā.

30 Es esmu runājis šos dažus vārdus uz jums visiem, mani dēli, manas pārbaudes pēdējās dienās; un es esmu izraudzījies

labo daļu saskaņā ar pravieša vārdiem. Un man nav nekāda cita mērķa, kā tikai jūsu dvēseļu mūžīga labklājība. Amen.

3. NODAĻA

Jāzeps Ēģiptē redzēja vīzijā nefijiešus. Viņš pravietoja par Džožu Smitu, pēdējo dienu gaišreģi; par Mozu, kas atbrīvos Israēlu; un par Mormona Grāmatas parādīšanos. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad es runāju uz tevi, Jāzep, mans "jaunākais dēls. Tu piedzimi manu ciešanu tuksnēs; jā, manu vislielāko bēdu dienās tava māte dzemdēja tevi.

2 Un lai Tas Kungs iesvēta arī tev šo "zemi, kas ir pati vērtīgākā zeme, tavam mantojumam, un tavu pēcnācēju un tavu brāļu mantojumam, tavai mūžīgai drošībai, ja būs tā, ka jūs turēsīt Israēla Svētā pavēles.

3 Un tagad, Jāzep, mans jaunākais dēls, kuru es esmu iznesis no savu ciešanu tuksnēs, lai Tas Kungs svētī tevi uz visiem laikiem, lai tavi pēcnācēji netiktu pilnīgi "iznīcināti.

4 Jo redzi, tu esi manu gurnu auglis; un es esmu "Jāzeps, kas tika aizvests kā ^bgūsteknis uz Ēģipti, pēctecis. Un lielas bija Tā Kunga derības, kuras Viņš noslēdza ar Jāzepu.

5 Tad nu Jāzeps patiesi "redzēja

26a SRC Mesija.
b SRC Pestīšanas iecere.
c Al. 42:27;
Hel. 14:30.
d SRC Likums.
27a Gal. 5:1;
Moz. 6:56.
b SRC Rīcības brīvība.

c SRC Mūžīgā dzīve.
28a SRC Starpnieks.
29a Rom. 6:16–18;
Al. 12:11.
b SRC Elle.
3 1a 1. Nef. 18:7.
2a 1. Nef. 2:20.
SRC Apsolitā zeme.

3a 2. Nef. 9:53.
4a 1. Moz. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;
1. Nef. 5:14–16.
b 1. Moz. 37:29–36.
5a DZST 1. Moz. 50:24–38
(Pielikums);
2. Nef. 4:1–2.

mūsu dienas. Un viņš ieguva Tā Kunga solījumu, ka no viņa gurnu augļiem Dievs Tas Kungs radīs Israēla nama ^btaisnīgu ‘zaru; nevis Mesiju, bet zaru, kas tiks nolauzts, tomēr tiks pieminēts Tā Kunga derībās, ka ^dMesija tiks pasludināts tiem pēdējās dienās gara spēkā, izvedot tos no ‘tumsas gaismā, jā, laukā no apslēptās tumsības un laukā no gūsta brīvībā.

6 Jo Jāzeps patiesi liecināja, sacīdams: “Gaišreģi radīs Tas Kungs, mans Dievs, kurš būs izraudzīts gaišreģis maniem ^bgurnu augļiem.

7 Jā, Jāzeps patiesi sacīja: Tā saka Tas Kungs uz mani: Izraudzītu ‘gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņš būs augstu cienīts starp tavu gurnu augļiem. Un viņam Es došu pavēli, ka viņam ir jāveic darbs priekš tavu gurnu augļiem, viņa brāļiem, kas būs ļoti vērtīgs tiem, līdz pat to atvešanai līdz zināšanām par derībām, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

8 Un Es došu viņam pavēli, ka viņam nebūs jādara “neviens cits darbs, kā tikai tas darbs, kuru Es viņam pavēlēšu. Un Es padarīšu viņu varenu Savās acīs, jo viņš darīs Manu darbu.

9 Un viņš būs tikpat varens kā

“Mozus, kuru, kā Es esmu teicis, celšu jums, lai ^batbrīvotu Savus ļaudis, ak Israēla nams.

10 Un Mozu Es celšu, lai atbrīvotu tavus ļaudis no Ēģiptes zemes.

11 Bet gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem; un viņam Es došu ‘varu nest Manu vārdu tavu gurnu pēcnācējiem—un nest ne tikai Manu vārdu, saka Tas Kungs, bet pārliecināt viņus par Manu vārdu, kas jau ir izgājis viņu vidū.

12 Tāpēc tavi gurnu augļi ‘rakstīs, un ^bJūdas gurnu augļi ‘rakstīs; un tas, kas tiks uzrakstīts no taviem gurnu augļiem, un tas, kas tiks uzrakstīts no Jūdas gurnu augļiem, saaus kopā, lai ^dsatriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru starp tavu gurnu augļiem, un pēdējās dienās ‘novēdot tos pie ^fzināšanām par viņu tēviem, un arī pie zināšanām par Manām derībām, saka Tas Kungs.

13 Un no nespēka viņš tiks darīts stiprs tanī dienā, kad Mans darbs tiks iesākts visas Manas tautas vidū tevis atjaunošanai, ak Israēla nams, saka Tas Kungs.

14 Un tā pravietoja Jāzeps, sacīdams: Lūk, šis gaišreģis tiks Tā Kunga svētīts; un tie, kas

5b Jēk. 2:25.

c 1. Moz. 49:22–26;
1. Nef. 15:12; 19:24.

src Tā Kunga
vīnadārzs.

d 2. Nef. 6:14;
M&D 3:16–20.

e Jes. 42:16.

6a 3. Nef. 21:8–11;
Morm. 8:16.
src Gaišreģis,

redzētājs.

b M&D 132:30.

7a src Smits Džozefs,
jaunākais.

8a M&D 24:7, 9.

9a Moz. 1:41.

b 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24.

11a M&D 5:3–4.

12a src Mormona
Grāmata.

b 1. Nef. 13:23–29.

c src Bībele.

d Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 29:8; 33:10–11.

e Mor. 1:4.

f 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

centīsies iznīcināt viņu, tiks satriekti; jo šis solījums, kuru es esmu dabūjis no Tā Kunga par manu gurnu augļiem, tiks izpildīts. Redzi, es esmu drošs par šī solījuma izpildīšanu;

15 un viņa "vārds tiks saukts pēc mana, un tas būs pēc viņa tēva ^bvārda. Un viņš būs līdzīgs man; jo tā lieta, kuru Tas Kungs īsteno ar viņa roku, ar Tā Kunga spēku novedīs manu tautu pie izglābšanas.

16 Jā, tā pravietoja Jāzeps: Es esmu drošs par to, tāpat kā es esmu drošs par solījumu attiecībā uz Mozu; jo Tas Kungs ir sacījis man, Es "saglabāšu tavus pēcnācējus mūžīgi.

17 Un Tas Kungs ir sacījis: Es celšu Mozu, un Es došu viņam spēku zizli; un Es došu viņam saprašanu rakstīšanā. Tomēr Es neatraisīšu viņa mēli, lai viņš daudz nerunātu, jo Es viņu nedarīšu varenu runāšanā. Bet Es "rakstīšu viņam Savu bauslību ar Savas rokas pirkstu; un Es iecelšu viņam ^brunātāju.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani arī: Es celšu gaišreģi tavu gurnu augļiem; un Es iecelšu viņam runātāju. Un Es, redzi, Es došu viņam, ka viņš rakstīs rakstus tavu gurnu augļiem par tavu gurnu augļiem; un tos pasludinās runātājs no taviem gurniem.

19 Un vārdi, kurus viņš rakstīs, būs vārdi, kuriem ir nodevīgi Manā gudrībā nonākt pie

tavu gurnu "augļiem. Un būs tā, it kā tavi gurnu augļi sauktu uz viņiem ^bno pīšļiem; jo Es zinu viņu ticību.

20 Un viņi "sauks no pīšļiem; jā, patiesi grēku nožēlošanu saviem brāļiem, kaut būs pagājušas jau daudzas paaudzes. Un notiks, ka viņu saucieni izskanēs, patiesi saskaņā ar viņu vārdu skaidrību.

21 Viņu ticības dēļ viņu "vārdi nāks pār Manām lūpām uz viņu brāļiem, kuri ir tavu gurnu augļi; un viņu vārdu nespēku Es darīšu stipru viņu ticībā, lai atcerētos Manas derības, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem.

22 Un tagad, redzi, mans dēls Jāzep, šādā veidā "pravietoja mans sentēvs.

23 Tāpēc šīs derības dēļ tu esi svētīts; jo tavi pēcnācēji netiks iznīcināti, jo viņi klausīs grāmatas vārdiem.

24 Un celsies viens varens starp viņiem, kurš darīs daudz laba gan vārdos, gan darbos, būdams darbarīks Dieva rokās, ar ārkārtīgu ticību, lai paveiktu varenus brīnumus un darītu to, kas ir svarīgs Dieva acīs, darot daudz Israēla nama un tavu brāļu pēcnācēju atjaunošanā.

25 Un tagad, esi svētīts tu, Jāzep. Lūk, tu esi mazs, tāpēc klausī sava brāļa Nefija vārdiem, un tas tev tiks atdarīts, saskaņā ar tiem vārdiem, ko es

15a M&D 18:8.

^b DžS—V 1:3.

16a 1. Moz. 45:1–8.

17a 5. Moz. 10:2, 4;
Moz. 2:1.

^b 2. Moz. 4:16.

19a M&D 28:8.

^b Jes. 29:4;

2. Nef. 27:13; 33:13;
Morm. 9:30;

Mor. 10:27.

20a 2. Nef. 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nef. 29:2.

22a 2. Nef. 3:5.

esmu runājis. Atceries sava mirstošā tēva vārdus. Āmen.

4. NODAĻA

Lehijs dod padomus un svētī savus pēctečus. Viņš nomirst un tiek apglabāts. Nefijs gaviļē Dieva labestībā. Nefijs uz visiem laikiem paļaujās uz To Kungu. Apmēram 588.–570. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, runāju par pravietojumiem, par kuriem ir runājis mans tēvs, attiecībā uz "Jāzepu, kas tika aizvests uz Ēģipti.

2 Jo lūk, viņš patiesi pravietoja par visiem saviem pēcnācējiem. Un par tiem "pravietojumiem, ko viņš rakstīja, nav daudz nozīmīgāku. Un viņš pravietoja par mums un mūsu nākamajām paaudzēm; un tie ir rakstīti uz plāksnēm no misiņa.

3 Tad nu, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt par Jāzepa pravietojumiem, viņš pasauca Lamana bērņus, viņa dēlus un viņa meitas, un sacīja uz tiem: Lūk, mani dēli un manas meitas, kuri esat mana "pirmdzimtā dēli un meitas, es gribētu, lai jūs pievērstu ausi maniem vārdiem.

4 Jo Dievs Tas Kungs ir sacījis: "Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē; bet, kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jūs tiksiet padzīti no Mana vaiga.

5 Bet lūk, mani dēli un manas meitas, es nevaru noiet kapā,

kamēr es neesmu atstājis jums "svētību; jo lūk, es zinu, ka, ja jūs esat uzvesti uz ^bceļa, pa kuru jums ir jāiet, jūs no tā neatstāsities.

6 Tad nu, ja jūs esat nolādēti, lūk, es atstāju ar jums savu svētību, lai lāsts tiktu noņemts no jums un atbildība prasīta no jūsu vecāku "galvām.

7 Tāpēc manas svētības dēļ Dievs Tas Kungs "nepieļaus, lai jūs ietu bojā; tāpēc Viņš būs ^bžēlīgs pret jums un jūsu pēcnācējiem uz visiem laikiem.

8 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz Lamana dēliem un meitām, viņš lika, lai Lemuēla dēli un meitas tiktu atvesti viņa priekšā.

9 Un viņš runāja uz tiem, sacīdams: Lūk, mani dēli un manas meitas, kas esat mana otrā dēla dēli un meitas; lūk, es atstāju jums to pašu svētību, kuru es atstāju Lamana dēliem un meitām; tāpēc jūs netiksiet pilnīgi iznīcināti, bet beigās jūsu pēcnācēji tiks svētīti.

10 Un notika, kad mans tēvs bija pabeidzis runāt uz viņiem, lūk, viņš runāja uz "Ismaēla dēliem, jā, un uz visu viņa saimi.

11 Un, kad viņš bija pabeidzis runāt uz viņiem, viņš runāja uz Samu, sacīdams: Esi svētīts tu un tavi pēcnācēji; jo tu iemantosī zemi līdzīgi savam brālim Nefijam. Un tavi pēcnācēji tiks

4 1a 1. Moz. 39:1-2.

2a 2. Nef. 3:5.

3a SRC Pirmdzimtais.

4a 2. Nef. 1:9.

5a SRC Patriarhālās

svētības.

b Sal. Pam. 22:6.

6a M&D 68:25-29.

7a 2. Nef. 30:3-6;

M&D 3:17-18.

b 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18-19;

Jēk. 3:5-9;

Hel. 15:12-13.

10a 1. Nef. 7:6.

pieskaitīti viņa pēcnācējiem; un tu būsi tāds pats kā tavs brālis, un tavi pēcnācēji kā viņa pēcnācēji; un tu tiksī svētīts visās savās dienās.

12 Un notika, ka pēc tam, kad mans tēvs Lehijs bija runājis visai savai saimei, saskaņā ar savas sirds izjūtām un Tā Kunga Garu, kas bija viņā, viņš kļuva vecs. Un notika, ka viņš nomira un tika apglabāts.

13 Un notika, ka nedaudz dienu pēc viņa nāves, Lamans un Lemuēls, un Ismaēla dēli bija dusmīgi uz mani dēļ Tā Kunga pārmetumiem.

14 Jo es, Nefijs, biju spiests runāt uz viņiem saskaņā ar Viņa vārdu; jo es biju runājis daudzas lietas uz viņiem un arī mans tēvs pirms savas nāves; daudz no sacītā ir rakstīts uz manām otrām plāksnēm; jo vairāk vēsturiskā daļa ir rakstīta uz manām otrām plāksnēm.

15 Un uz "šīm es rakstu savai dvēselei nozīmīgas lietas un daudzus no Rakstiem, kas ir iegravēti uz plāksnēm no misiņa. Jo mana dvēsele priecājas par šiem Rakstiem, un mana sirds^b pārdomā tos un raksta tos manu bērnu mācībai un labumam.

16 Lūk, mana "dvēsele priecājas par Tā Kunga lietām, un mana^b sirds nepārtraukti domā par lietām, kuras es esmu redzējis un dzirdējis.

17 Tomēr, neskatoties uz Tā Kunga lielo "labestību, parādot man Savus lielos un brīnumainos darbus, mana sirds izsaucas: Ak, es^b nožēlojamais cilvēks! Jā, mana sirds bēdājas manas miesas dēļ; mana dvēsele skumst manu nekrietnību dēļ.

18 Es esmu visapkārt ielenkts kārdinājumu un grēku dēļ, kas tik viegli mani "apņēm.

19 Un, kad es vēlos priecāties, mana sirds vaid dēļ maniem grēkiem; tomēr es zinu, kam es esmu uzticējies.

20 Mans Dievs ir bijis mans atbalsts; Viņš ir izvedis mani cauri manām ciešanām tuksnesī; un Viņš ir pasargājis mani uz lielo dzelmju ūdeņiem.

21 Viņš ir piepildījis mani ar Savu "mīlestību, līdz pat manas miesas iznīcībai.

22 Viņš ir apkaunojis manus "ienaidniekus, liekot tiem trīcēt manā priekšā.

23 Lūk, Viņš ir uzklauzījis manus saucienus dienā, un Viņš ir devis man zināšanas caur "vīzijām naktī.

24 Un dienā es esmu smēlis drosmi varenā "lūgšanā Viņa priekšā; jā, savu balsi es esmu raidījis augstumos; un eņģeļi nāca lejā un kalpoja man.

25 Un uz Viņa Gara spārnēm mans ķermenis ir ticis "aiznests prom ļoti augstos kalnos. Un manas acis ir skatījušas lielas

14a 1. Nef. 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nef. 6:4–6.

b SRC Pārdomāt;

Svētie Raksti.

c 1. Nef. 19:23.

16a SRC Pateicīgs,
Pateicība,

Pateikšanās.

b SRC Sirds.

17a 2. Nef. 9:10;

M&D 86:11.

b Rom. 7:24.

18a Rom. 7:21–23;

Ebr. 12:1; Al. 7:15.

21a SRC Mīlestība.

22a 1. Nef. 17:52.

23a SRC Vizija.

24a Jēk. v. 5:16;

1. Nef. 2:16.

25a 1. Nef. 11:1;

Moz. 1:1–2.

lietas, jā, pat pārāk lielas priekš cilvēka; tāpēc man tika pieteikts nerakstīt par tām.

26 Ak, tad, ja es esmu redzējis tik lielas lietas, ja Tas Kungs Savā labvēlībā pret cilvēku bērniem ir piemeklējis cilvēkus ar tik lielu žēlastību, "kāpēc manai sirdij ir jāraud un dvēselei jāuzkavējas bēdu ielejā, un manai miesai ir jānīkst, un manam spēkam jāatslābst dēļ manām ciešanām?

27 Un kāpēc man ir "jānododas grēkam savas miesas dēļ? Jā, un kāpēc man ir jāatdodas ^bkārdinājumiem, lai ļaunais varētu ieņemt vietu manā sirdī un iznīcināt manu "mieru, un sāpināt manu dvēseli? Kāpēc es esmu dusmīgs savu ienaidnieku dēļ?

28 Pamosties, mana dvēsele! Nenīksti vairs grēkā. Priecājies, ak mana sirds, un nedod vairs vietu manas dvēseles "ienaidniekam!

29 Nedusmojies atkal manu ienaidnieku dēļ! Neatslābini manu spēku manu ciešanu dēļ!

30 Priecājies, ak, mana sirds, un piesauc To Kungu, un saki: Ak Kungs, es slavēšu Tevi mūžīgi; jā, mana dvēsele priecāsies Tevī, mans Dievs un manas glābšanas "Klints!

31 Ak Kungs, vai Tu atpestīsi manu dvēseli? Vai Tu atbrīvosi mani no manu ienaidnieku rokām? Vai Tu padarīsi mani

tādu, lai es trīcētu, parādoties "grēkam?

32 Lai elles vārti būtu pastāvīgi ciet manā priekšā, tāpēc ka mana "sirds ir salauzta un mans gars ir nožēlas pilns! Ak Kungs, kaut tu neaizvērtu Sava taisnīguma vārtus manā priekšā, lai es ^bstaigātu pa dziļās ielejas taku, lai es būtu stingrs uz šī vienkāršā ceļa!

33 Ak Kungs, kaut Tu apņemtu mani Savā taisnības apsegā! Ak Kungs, kaut Tu sagatavotu ceļu, lai es izglābtos no saviem naidniekiem! Kaut Tu iztaisnotu ceļu manā priekšā! Kaut Tu neliktu klupšanas akmeni manā ceļā, bet attīrītu manu ceļu manā priekšā, un neaizsprototu manu ceļu, bet gan manu naidnieku ceļus.

34 Ak Kungs, es esmu paļāvies uz Tevi, un es "paļaušos uz Tevi mūžīgi. Es ^bnepaļaušos uz miesīgu roku, jo es zinu, ka nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz miesas atbalstu. Jā, nolādēts ir tas, kas paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu.

35 Jā, es zinu, ka Dievs dos "devīgi tam, kurš lūgs. Jā, mans Dievs dos man, ja vien es ^bnelūgšu "nepatiesi, tāpēc es pacelšu savu balsi pret Tevi, jā, es piesaukšu Tevi, mans Dievs, mana taisnīguma "Klints. Lūk, mana balss mūžīgi pacelsies uz Tevi, mana Klints un mans mūžīgais Dievs. Āmen.

26a Psm. 43:5.

27a Rom. 6:13.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

c SRC Miers.

28a SRC Velns.

30a 1. kor. 3:11.

src Klints.

31a Rom. 12:9;

Al. 13:12.

32a SRC Salauzta sirds.

b SRC Staigāt ar Dievu.

34a SRC Uzticība.

b Psm. 44:7–9.

c Jer. 17:5;

Morm. 3:9; 4:8.

35a Jēk. v. 1:5.

b SRC Lūgšana.

c Hel. 10:5.

d 5. Moz. 32:4.

5. NODAĻA

Nefijieši atdalās no lamaniešiem, ievēro Mozus bauslību un ceļ templi. Savas neticības dēļ lamanieši ir padzīti no Tā Kunga vaiga, ir nolādēti un kļūst par sodību nefijiešiem. Apmēram 588.–559. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Nefijs, daudz piesaucu To Kungu, savu Dievu, manu brāļu "dusmu dēļ.

2 Bet redzi, viņu dusmas pret mani pieauga tiktāl, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

3 Jā, viņi kurnēja pret mani, sakot: Mūsu jaunākais brālis domā "valdīt pār mums; un mums jau ir bijušas daudzas nepatīkšanas viņa dēļ; tāpēc nogalināsim viņu, lai mēs vairs neciestu viņa vārdu dēļ. Jo lūk, mēs negribam, lai viņš būtu valdnieks pār mums; jo tas pienākas mums, kuri esam vecākie brāļi, valdīt pār šiem ļaudīm.

4 Tad nu es nerakstu uz šīm plāksnēm visus tos vārdus, ko viņi kurnēja pret mani. Bet man ir pietiekami pateikt, ka viņi centās atņemt manu dzīvību.

5 Un notika, ka Tas Kungs "brīdināja mani, lai es, ^bNefijs, un arī visi tie, kas ies ar mani, aizņemam no viņiem un bēgam mežonīgā apvidū.

6 Tāpēc notika, ka es, Nefijs, paņēmu savu ģimeni un arī

"Zoramu, un viņa ģimeni, un Samu, savu vecāko brāli, un viņa ģimeni, un Jēkabu, un Jāzepu, savus jaunākos brāļus, un arī savas māsas, un visus tos, kuri gribēja iet ar mani. Un visi tie, kas gribēja iet ar mani, bija tie, kas ticēja Dieva ^bbrīdinājumiem un atklāsmēm; tāpēc viņi paklausīja maniem vārdiem.

7 Un mēs paņēmām mūsu teltis un visas lietas, ko varējām paņemt, un ceļojām pa mežonīgu apvidu daudzas dienas. Un, kad mēs bijām ceļojuši daudzu dienu garumā, mēs uzslējām savas teltis.

8 Un mani ļaudis gribēja, lai mēs nosauktu to vietu par "Nefiju, tāpēc mēs nosaucām to par Nefiju.

9 Un visi tie, kas bija ar mani, nolēma saukt sevi par Nefija "tautu.

10 Un mēs centāmies ievērot Tā Kunga spriedumus un likumus, un pavēles visās lietās, saskaņā ar Mozus "bauslību.

11 Un Tas Kungs bija ar mums, un mums ļoti labi veicās, jo mēs sējām sēklas un mēs plāvām pārpilnībā. Un mēs sākām audzēt sīklopus un liellopus, un dzīvniekus no katras sugas.

12 Un es, Nefijs, atnesu arī pierakstus, kuri bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa; un arī ^blodi jeb ^ckompasu, kas bija

5 1a 2. Nef. 4:13–14.
3a 1. Nef. 16:37–38;
Mos. 10:14–15.
5a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.
b Mos. 10:13.
6a 1. Nef. 4:35; 16:7;
2. Nef. 1:30–32.

b SRC Brīdināt,
Brīdinājums.
8a Omn. 1:12, 27;
Mos. 9:1–4; 28:1.
9a Jēk. 1:13–14.
10a 2. Nef. 11:4.
SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

12a Mos. 1:3–4.
SRC Plāksnes.
b Mos. 1:16.
c 1. Nef. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;
Al. 37:38–47;
M&D 17:1.

sagatavots manam tēvam ar Tā Kunga roku, atbilstoši tam, kas ir rakstīts.

13 Un notika, ka mums sāka ļoti labi veikties un mēs sākām vairoties šai zemē.

14 Un es, Nefijs, paņēmu Lābana "zobenu un pēc tā parauga es izgatavoju daudzus zobenus gadījumam, ja ļaudis, ko tagad sauca par ^blamaniešiem, nāktu uz mums un iznīcinātu mūs; jo es zināju, ka viņi ienīda mani un manus bērnus, un visus tos, kuri tika saukti par maniem ļaudīm.

15 Un es mācīju saviem ļaudīm celt celtnes un visādi apstrādāt koku un "dzelzi, un varu, un misiņu, un tēraudu, un zeltu, un sudrabu, un vērtīgas rūdas, kas bija lielā pārpilnībā.

16 Un es, Nefijs, uzcēlu "templi; un es uzceltu to pēc ^bSalamana tempļa parauga, izņemot tikai, ka tas nebija celts no tik daudzām "dārgām lietām, jo tās šai zemē nebija atrodamas, tāpēc tas nevarēja tikt uzcelts tāds pats kā Salamana templis. Bet celtniecības veids bija līdzīgs Salamana templim, un tā apdare bija ļoti smalka.

17 Un notika, ka es, Nefijs, liku saviem ļaudīm būt "čakliem un strādāt ar savām rokām.

18 Un notika, ka viņi gribēja, lai es būtu viņu "ķēniņš. Bet

es, Nefijs, vēlējos, lai viņiem nebūtu ķēniņu; tomēr es darīju priekš viņiem visu, kas bija manos spēkos.

19 Un lūk, Tā Kunga vārdi, ko Viņš runāja par maniem brāļiem, piepildījās, ka es būšu viņu "valdnieks un ^bskolotājs. Tad nu es biju bijis viņu valdnieks un viņu skolotājs, saskaņā ar Tā Kunga pavēlēm, līdz pat laikam, kad viņi centās atņemt manu dzīvību.

20 Tad nu Tā Kunga vārds tika piepildīts, kuru Viņš runāja uz mani, sacīdams: Tā kā viņi "nepaklausīs Maniem vārdiem, viņi tiks padzīti no Tā Kunga vaiga. Un lūk, tie tika ^bpadzīti prom no Viņa.

21 Un Viņš lika "lāstam nākt pār tiem, jā, tieši smagam lāstam viņu nekrietnības dēļ. Jo lūk, tie nocietināja savas sirdis pret Viņu, ka tās kļuva cietākas par kramu; tad nu, tā kā viņi bija balti un ļoti skaisti, un ^bpievilcīgi, lai viņi nebūtu valdzinoši manai tautai, Dievs Tas Kungs lika viņu "ādai kļūt tumšai.

22 Un tā saka Dievs Tas Kungs: Es izdarīšu tā, ka viņi būs "pretīgi taviem ļaudīm, ja vien viņi nenozēlos savas nekrietnības.

23 Un nolādēti tiks tā pēcnācēji, kurš "sajauksies ar viņu pēcnācējiem; jo viņi tiks nolādēti tieši

14a 1. Nef. 4:9;

Jēk. 1:10;

M. v. 1:13.

^b SRC Lamanieši.

15a Et. 10:23.

16a SRC Templis, Tā

Kunga nams.

^b 1. Ķēn. 6;

2. Laiku 3.

^c M&D 124:26–27.

17a 1. Moz. 3:19;

M&D 42:42.

18a Jēk. 1:9, 11.

19a 1. Nef. 2:22.

^b SRC Mācīt, Skolotājs.

20a 2. Nef. 2:21.

^b Al. 9:14.

21a SRC Lāsts, Lādēšana.

^b 4. Nef. 1:10.

^c 2. Nef. 26:33;

3. Nef. 2:14–16.

22a 1. Nef. 12:23.

23a SRC Lauļība, Precēt—

Dažādu ticību laulība.

ar to pašu lāstu. Un Tas Kungs to runāja, un tas tika darīts.

24 Un viņu lāsta dēļ, kas bija uz tiem, viņi kļuva par "slinku tautu, pilnu ļaunuma un viltības, un medija mežonīgā apvidū savvaļas zvērus.

25 Un Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Tie būs kā pletne taviem pēcnācējiem, lai pamudinātu tos pieminēt Mani; un, ciktāl viņi Mani nepieminēs un neklausīs Maniem vārdiem, tie viņus šausīs, pat tos iznīcinot.

26 Un notika, ka es, Nefijs, "iesvētīju Jēkabu un Jāzepu, lai viņi būtu priesteri un skolotāji pār manas tautas zemi.

27 Un notika, ka mēs dzīvojām laimīgi.

28 Un pagāja trīsdesmit gadu no tā laika, kad mēs atstājām Jeruzālemi.

29 Un es, Nefijs, līdz šim biju vedis pierakstus par savu tautu uz savām plāksnēm, kuras es biju iztaisījis.

30 Un notika, ka Dievs Tas Kungs sacīja uz mani: Iztaisi vēl "citas plāksnes; un tu iegravēsi uz tām daudzas lietas, kas ir labas Manās acīs tavu ļaužu labumam.

31 Tāpēc es, Nefijs, būdams paklausīgs Tā Kunga pavēlēm, devos un iztaisīju "šīs plāksnes, uz kurām es esmu iegravējis šīs lietas.

32 Un es iegravēju to, kas ir patīkams Dievam. Un, ja maniem ļaudīm labpatīk Dieva lietas, viņiem labpatīks mani gravējumi, kas ir uz šīm plāksnēm.

33 Un, ja mani ļaudis vēlas zināt sīkāk manas tautas vēsturi, viņiem ir jāpēta manas otrās plāksnes.

34 Un man ir pietiekami pateikt, ka pagāja četrdesmit gadu un mums jau bija bijuši kari un ķildas ar mūsu brāļiem.

6. NODAĻA

Jēkabs uzskaita jūdu vēsturi: Babilonijas gūsts un atgriešanās; Israēla Svētā kalpošana un krustā sišana; no cītīcībniekiem saņemtā palīdzība; un jūdu atjaunošana pēdējās dienās, kad viņi noticēs Mesijam. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

JĒKABA, Nefija brāļa, vārdi, ko viņš runāja uz Nefija tautu:

2 Lūk, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, būdams Dieva aicināts un ordinēts pēc Viņa svētās kārtas, un būdams sava brāļa Nefija iesvētīts, uz kuru jūs raugāties kā "ķēniņu vai aizstāvi un no kura ir atkarīga jūsu drošība, lūk, jūs zināt, ka es esmu sacījis jums ļoti daudzas lietas.

3 Tomēr es runāju uz jums atkal, jo man rūp jūsu dvēseļu labklājība. Jā, manas raizes par jums ir lielas, un jūs paši zināt, ka tā vienmēr ir bijis. Jo es esmu ļoti centies jūs pārliecināt; un es esmu mācījis jūs sava tēva vārdiem; un es esmu runājis ar jums par visām lietām, kas ir rakstītas no pasaules radīšanas.

4 Un tagad, lūk, es gribētu

24a SRC Slinks, Slinkums.
26a Jēk. 1:18–19;

Mos. 23:17.
30a 1. Nef. 19:1–6.

31a SRC Plāksnes.
6 2a Jēk. 1:9, 11.

runāt ar jums par lietām, kuras ir, un par tām, kam jānāk; tāpēc es lasīšu jums "Jesajas vārdus. Un tie ir tie vārdi, kurus mans brālis vēlējās, lai es jums runātu. Un es runāšu jūsu dēļ, lai jūs varētu mācīties un godāt sava Dieva Vārdu.

5 Un tagad, vārdi ko es lasīšu, ir tie, ko Jesaja runāja par visu Israēla namu; tāpēc tie var tikt attiecināti uz jums, jo jūs esat no Israēla nama. Un ir ļoti daudzas lietas, ko ir runājis Jesaja un ko var attiecināt uz jums, tāpēc ka jūs esat no Israēla nama.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi: "Tā saka Dievs Tas Kungs: Redzi, Es pacelšu Savu roku pār citticībniekiem un uzvilksu Savu ^bkarogu pār tautām; un viņi atnesīs tavus dēlus savās rokās, un tavas meitas tiks atnestas uz viņu pleciem.

7 Un ķēniņi būs tavu bērnu kopēji, un viņu ķēniņienes tavu bērnu zīdītājas; tavā priekšā tie metīsies uz saviem vaigiem pie zemes un laizīs pišļus no tavām kājām; un tu zināsi, ka Es esmu Tas Kungs; jo netiks apkaunoti tie, kuri "gaida uz Mani.

8 Un tagad es, Jēkabs, gribētu parunāt nedaudz par šiem vārdiem. Jo lūk, Tas Kungs ir parādījis man, ka tie, kas bija "Jeruzalemē, no kurienes mēs

nākam, ir tikuši nogalināti vai ^baizvesti gūstā.

9 Tomēr Tas Kungs man ir parādījis, ka viņi atkal "atgriezīsies. Un Viņš man arī ir parādījis, ka Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, parādīsies viņiem miesā; un, kad Viņš būs parādījies, tie šaustīs Viņu un ^bsītīs Viņu krustā, saskaņā ar tā eņģeļa vārdiem, kas tos teica man.

10 Un, kad viņi būs nocietinājuši savas sirdis un kļuvuši stūrgalvīgi pret Israēla Svēto, lūk, Israēla Svētā "sodi nāks pār tiem. Un pienāks diena, kad viņi tiks satriekti un nomocīti.

11 Tāpēc pēc tam, kad viņi būs dzenāti turp un šurp, jo tā saka eņģelis, daudzi tiks nomocīti miesā, taču dēļ taisnīgo lūgšanām netiks pieļauts tiem aiziet bojā; viņi tiks izklīdināti un satriekti, un ienisti, tomēr Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem, lai, "kad viņi nāks pie ^batziņas par savu Pestītāju, viņi atkal tiktu "sapulcināti kopā savās mantojuma zemēs.

12 Un svētīti ir "citticībnieki, tie, par kuriem pravietis ir rakstījis; jo lūk, ja būs tā, ka viņi nožēlos savus grēkus un nekaros pret Ciānu, un neapvienosies tai lielā un ^bnegantā baznīcā, viņi tiks izglābti; jo Dievs Tas Kungs izpildīs Savas "derības, ko Viņš

4a 3. Nef. 23:1.

6a Jes. 49:22–23.

b src Karogs.

7a M&D 133:45;
Moz. 1:6.

8a Est. 2:6;
1. Nef. 7:13;
2. Nef. 25:10;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Ķēn. 24:10–16;
25:1–12.

src Israēls—Israēla
izkaisīšana.

9a 1. Nef. 10:3.

b 1. Nef. 19:10, 13;
Mos. 3:9;
3. Nef. 11:14–15.
src Krustā sišana.

10a Mat. 27:24–25.

11a 1. Nef. 22:11–12;

2. Nef. 9:2.

b Hoz. 3:5.

c src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

12a 1. Nef. 14:1–2;
2. Nef. 10:9–10.

b src Velns—
Velna baznīca.

c src Ābrahāma derība.

ir noslēdzis ar Saviem bērniem; un tādēļ pravietis ir rakstījis šīs lietas.

13 Tāpēc tie, kas cīnās pret Ciānu un Tā Kunga derības ļaudīm, laizīs pīšļus no viņu kājām, un Tā Kunga ļaudis netiks apkaunoti. Jo Tā Kunga ļaudis ir tie, kas ^bgaida uz Viņu; jo viņi vēl gaida Mesijas atnākšanu.

14 Un lūk, saskaņā ar pravieša vārdiem, Mesija apņemsies otrreiz atgūt viņus; tāpēc Viņš ^bparādīsies viņiem spēkā un lielā godībā, iznīcinot viņu naidniekus, kad nāks tā diena, kad tie noticēs Viņam; un nevienu Viņš neiznīcinās, kas Viņam tic.

15 Un tie, kas neticēs Viņam, tiks iznīcināti gan ar ^buguni, gan ar vētru un ar zemestrīcēm, un ar asinsizliešanu, un ar mēri, un ar badu. Un viņi zinās, ka Tas Kungs ir Dievs, Israēla Svētais.

16 "Jo vai tiks atņemts laupījums stiprajam? Vai tā ^bgūsteknis atbrīvots?

17 Bet tā saka Tas Kungs: Pat varenā ^agūstekņi tiks atņemti, un varmākas laupījums tiks atbrīvots, jo ^bVarenais Dievs atbrīvos Savus derības ļaudis. Jo tā saka Tas Kungs: Es cīnīšos ar to, kas cīnās ar tevi—

18 un Es barošu tos, kuri apspieda tevi, ar viņu pašu miesu;

un viņi tiks piedzirdīti ar savām pašu asinīm kā ar saldu vīnu; un visa miesa zinās, ka Es, Tas Kungs, esmu tavs Glābējs un ^aPestītājs, Jēkaba ^bVarenais.

7. NODAĻA

Jēkabs turpina lasīt no Jesajas grāmatas: Jesaja runā kā Mesija. Mesijam būs gudro mēle. Viņš pagriezīs Savu muguru sitējam. Viņš netiks apkaunots. Salīdziniet ar Jesajas 50. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jā, jo tā saka Tas Kungs: Vai Es esmu tevi atgrūdis, vai Es esmu tevi atstūmis uz visiem laikiem? Jo tā saka Tas Kungs: Kur ir jūsu mātes šķiršanās raksts? Kam Es būtu tevi atdevis, vai kuram no Maniem aizdevējiem Es esmu jūs pārdevis? Jā, kam Es esmu jūs pārdevis? Lūk, savu nekrietnību dēļ jūs esat sevi ^apārdevuši, un jūsu pārkāpumu dēļ jūsu māte ir atlaista.

2 Tad nu, kad Es nācu, nebija neviena; kad Es ^asaucu, jā, nebija neviena, kas atbildētu. Ak, Israēla nams, vai Mana roka vispār ir kļuvusi īsāka, ka tā nevar atpestīt, vai Man nav spēka atbrīvot? Lūk, ar Savu rājienu Es nosusinū ^bjūru, Es padaru viņu ^cupes par tuksnesi, un viņu

13a 3. Nef. 22:4.

b Jes. 40:31;

1. Nef. 21:23;

M&D 133:45.

14a Jes. 11:11;

2. Nef. 25:17; 29:1.

b 2. Nef. 3:5.

c 1. Nef. 22:13–14.

15a 2. Nef. 10:16; 28:15;

3. Nef. 16:8.

src Pēdējās dienas.

b Jēk. 6:3.

c M&D 97:22–26.

16a Jes. 49:24–26.

b TAS IR Tā Kunga derības ļaudis, kā teikts 17. pantā.

17a 1. Nef. 21:25.

b src Jehova.

c 2. Ķēn. 17:39.

18a src Pestītājs.

b 1. Moz. 49:24;

Jes. 60:16.

7 1a src Atkrišana.

2a Sal. Pam. 1:24–25;

Jes. 65:12; Al. 5:37.

b 2. Moz. 14:21;

Psm. 106:9;

M&D 133:68–69.

c Joz. 3:15–16.

^azivis smird tādēļ, ka ūdens ir izžuvis, un tās nobeidzas slāpēs.

3 Es tērpju debesis ^atumsā, un Es ^bmaisaudeklu daru par tās apsegu.

4 Dievs Tas Kungs ir devis man gudro ^amēli, lai es zinātu, kā runāt vārdu īstā laikā uz tevi, ak, Israēla nams. Kad jūs esat noguruši, Viņš uzmodina rītu pēc rīta. Viņš uzmodina manu ausi, lai es klausītos kā mācīts vīrs.

5 Dievs Tas Kungs ir atvēris manu ^aausi, un es neatteicos un nenovērsos.

6 Es pagriezu savu muguru ^asitējam un savus vaigus tiem, kas plēsa manu bārdu. Es neslēpu savu vaigu no nievām un splāvieniem.

7 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs, tāpēc es netikšu apkauts. Tāpēc es apcietināju savu seju kā kramu, jo es zināju, ka es nepalikšu kaunā.

8 Un Tas Kungs ir tuvu, un viņš mani attaisno. Kas cīnīsies ar mani? Stāsimies kopā! Kas ir mans pretinieks? Lai viņš nāk man tuvāk, un es satriekšu viņu ar savas mutes spēku.

9 Jo Dievs Tas Kungs man palīdzēs. Un visi tie, kas mani ^atiesās, lūk, viņi visi kļūs veci kā drēbe, un kodes viņus sagrauzīs.

10 Kas ir jūsu starpā, kas baidās To Kungu, kas paklausa Viņa kalpa ^abalsij un kas staigā tumsā un bez gaismas?

11 Lūk, visi jūs, kas kurat uguni, kas ieskaujat sevi dzirkstelēs, staigājiet ^asavas uguns un savu dzirksteļu gaismā, ko jūs esat iekūruši. Tas jums būs no Manas rokas, ka jūs gulēsīt zemē bēdās.

8. NODAĻA

Jēkabs turpina lasīt no Jesajas grāmatas: pēdējās dienās Tas Kungs mierinās Ciānu un sapulcinās Israēlu. Atpestītie nāks uz Ciānu lielā priekā. Salīdziniet ar Jesajas 51. nodaļu un 52:1–2. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UZKLAUSIET Mani jūs, kas tiecaties pēc taisnības. Uzlūkojiet to ^aklinti, no kuras jūs esat cirsti, un to alas dzīli, no kuras jūs esat izrakti.

2 Uzlūkojiet Ābrahāmu, savu ^atēvu, un ^bSāru—viņu, kas ir dzemdējusi jūs; jo Es aicināju viņu vienu un svētīju viņu.

3 Jo Tas Kungs mierinās ^aCiānu, Viņš mierinās visas viņas izpostītās vietas, un Viņš padarīs viņas ^btuksnešus par Ēdeni un viņas tuksnešainos apvidus par Tā Kunga dārzu. Tur radīsies prieks un liksmība, pateicība un slavas dziesmas.

4 Uzklusiet Mani, jūs, Mani ļaudis; un pievērs savu ausi, ak, Mana tauta; jo ^alikums nāks no Manis, un Es Savu taisnību padarīšu par ^bgaismu tautām.

2d 2. Moz. 7:21.

3a 2. Moz. 10:21.

b Jāņa atkl. 6:12.

4a Lūk. 2:46–47.

5a M&D 58:1.

6a Mat. 27:26;

2. Nef. 9:5.

9a Rom. 8:31.

10a M&D 1:38.

11a Soģu 17:6.

8 1a src Klints.

2a 1. Moz. 17:1–8;

M&D 132:49.

b 1. Moz. 24:36.

3a src Ciāna.

b Jes. 35:1–2, 6–7.

4a VAI mācība, doktrīna.

Jes. 2:3.

src Evanģēlijs.

b src Gaisma,

Kristus gaisma.

5 Mana taisnība ir tuvu; Mana "glābšana tuvojas, un Mana roka tiesās tautas. ^bSalas gaidīs uz Mani, un uz Manu roku viņi paļausies.

6 Paceliet savas acis uz debesīm un paraugieties uz zemi apakšā; jo ^adebesis ^bizkūpēs kā dūmi, un zeme ^ckļūs veca kā drānas; un tie, kas tur dzīvos, mirs līdzīgā veidā. Bet Mana glābšana būs mūžīgi, un Mana taisnība nezudīs.

7 Uzklusiet Mani, jūs, kas zināt taisnību, ļaudis, kam sirdīs Es esmu ierakstījis Savu likumu, ^anebīstieties no cilvēku zaimiem un neizbīstieties no viņu nievām.

8 Jo kodes viņus ēdīs kā drānas, un tārpī viņus ēdīs kā vilnu. Bet Mana taisnība būs mūžīgi un Mana glābšana no paaudzes paaudzē.

9 Mosties, mosties! Apjozies ar ^aspēku, ak, Tā Kunga roka; celies kā senās dienās! Vai Tu nesi Tas, kas sacirta Rahabu un nodūra pūķi?

10 Vai Tu neesi Tas, kas nosusināja jūru, lielo dzelmju ūdeņus, lai padarītu jūras dzelmes par ^aceļu, lai atpirktie varētu pa to iziet?

11 Tāpēc Tā Kunga ^aatpestītie atgriezīsies un ^bdziedot nāks uz Ciānu; un mūžīgs prieks un svētums būs pār viņu galvām; un

viņi iemantos līksmi un prieku, bēdas un ^csēras atstāsies no viņiem.

12 ^aEs esmu Tas, jā, Es esmu Tas, kas mierina jūs. Lūk, kas tu esi, ka tu ^bbaidies no cilvēka, kas mirs, un no cilvēka dēla, kas būs kā ^czāle?

13 Un ^aaizmirsti To Kungu, savu Radītāju, kas ir izpletis debesis un licis pamatus zemei, un pastāvīgi katru dienu esi baidījies no apspiedēja niknuma, kad tas taisījās tevi nomaitāt? Un kur ir tas apspiedēja niknums?

14 Gūsteknis trimdā steidzas, lai viņš tiktu atbrīvots un lai viņš nenomirtu bedrē, un lai viņam netrūktu maizes.

15 Bet Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas ^asaviļņo jūru, ka tās vilņi krāc; Pulku Kungs ir Mans vārds.

16 Un Es ieliku Savus vārdus tavā mutē un pasargāju tevi Savas rokas ēnā, lai Es varētu iestādīt debesis un ielikt pamatus zemei, un sacīt Ciānai: Lūk, tu esi Mana ^atauta.

17 Mosties, mosties, celies, ak, Jeruzāleme, kas esi dzērusi no Tā Kunga rokas Viņa ^adusmības ^bkausu—tu esi izdzērusi mieles no šausmu kausa līdz pašam dibenam,—

18 un neviens no visiem dēliem, ko viņa bija dzemdējusi,

5a SRC Glābšana.

b 2. Nef. 10:20.

6a 2. Pēt. v. 3:10.

b EBR. tiks izklidinātas.

Psm. 102:26–28.

c EBR. satrūdēs.

7a Psm. 56:5, 12;

M&D 122:9.

9a M&D 113:7–8.

10a Jes. 35:8.

11a SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

b Jes. 35:10.

c Jāņa atkl. 21:4.

12a M&D 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Jes. 40:6–8;

1. Pēt. v. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nef. 4:2.

16a 2. Nef. 3:9; 29:14.

17a Lūk. 21:24.

b Jes. 29:9;

Jer. 25:15.

nevadīja viņu, nedz arī paņēma viņu aiz rokas, no visiem viņas dēliem, kurus viņa bija izaudzinājusi.

19 Šie divi "dēli ir atnākuši pie tevis, kas tevi pažēlos—tavu izpostīšanu un sagraušanu, un badu, un zobenu,—un ar kuru lai Es tevi mierinu?

20 Tavi dēli ir noģībuši, izņemot šos divus; viņi guļ uz visiem ielu stūriem; kā briedis tīklā, viņi ir pilni ar Tā Kunga dusmām, ar Dieva sodu.

21 Tādēļ uzklausi šos vārdus, tu nomocītā un "apreibusī, bet ne no vīna:

22 Tā saka tavš Kungs, Tas Kungs un tavš Dievs, kas "aizstāv Savas tautas lietu; redzi, Es izņēmu no tavām rokām šausmu kausu, Sava dusmības kausa mieles; tev vairs nebūs no tā jādzer.

23 Bet "Es to likšu tavu apspiešanas rokā, kas teica tavai dvēselei: Noliecies, lai mēs varētu pārkāpt!—un tev vajadzēja noliekt savu muguru kā pamatu un kā ielu tiem, kas iet pāri.

24 "Mosties, mosties, apjoz savu "spēku, ak, "Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak, Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī "vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

25 Nokrati pīšļus, "paceļies, apsēdies, ak, Jeruzāleme!

Atraisies no savām kakla "važām, ak, sagūstītā Ciānas meita!

9. NODAĻA

Jēkabs paskaidro, ka jūdi tiks sapulcināti visās viņu apsolītajās zemēs. Grēku izpiršana izpērk cilvēku no krišanas. Mirušo ķermeņi uzcelsies no kapa, un viņu gari no elles un paradīzes. Viņi tiks tiesāti. Grēku izpiršana izglābj no nāves, elles, velna un bezgalīgām mokām. Taisnīgie tiks izglābti Dieva valstībā. Sodi par grēkiem ir darīti zināmi. Israēla Svētais ir vārtu sargs. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu lasījis šos vārdus, lai jūs varētu zināt par tām Tā Kunga "derībām, ko Viņš ir derējis ar visu Israēla namu,

2 ko Viņš ir runājis uz jūdiem ar Savu svēto praviešu muti, pat no paša sākuma no paaudzes paaudzē, līdz pienāks laiks, kad viņi tiks "atjaunoti patiesajā baznīcā un Dieva ganāmpulkā; kad viņi tiks "sapulcināti mājās sava mantojuma "zemēs un tiks nostiprināti visās viņu apsolītajās zemēs.

3 Lūk, mani mīļotie brāļi, es runāju uz jums šos vārdus, lai jūs varētu priecāties un "pacelt savas galvas uz visiem laikiem to svētību dēļ, ko Dievs Tas Kungs dāvās jūsu bērniem.

19a Jāņa atkl. 11:3.

21a 2. Nef. 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Cak. 12:9.

24a Jes. 52:1–2.

b M&D 113:7–8.

c SRC Ciāna.

d Joēla 4:17.

25a TAS IR Celies no

pīšļiem un sēdies

godā, beigās

tīkdama atpestīta.

b M&D 113:9–10.

9 1a SRC Ābrahāma derība.

2a 2. Nef. 6:11.

src Eвангēlija

atjaunošana.

b SRC Israēls—Israēla

sapulcināšana.

c 2. Nef. 10:7–8.

src Apsolītā zeme.

3a DZST Psm. 24:7–10

(Pielikums).

4 Jo es zinu, ka jūs esat daudz meklējuši, daudzi no jums, lai zinātu to, kam jānāk; tāpēc es zinu, ka jūs zināt, ka mūsu miesai ir jānīkst un jāmirst; tomēr savā "miesā mēs redzēsim Dievu.

5 Jā, es zinu, ka jūs zināt, ka Viņš parādīsies miesā tiem, kas ir Jeruzālemē, no kurienes mēs nākam; jo ir nepieciešams, ka tas notiktu starp viņiem; jo tā pienākas dižajam "Radītājam, lai Viņš pieļautu pašam tapt cilvēku pakļautam miesā un mirtu par ^bvisiem cilvēkiem, lai visi cilvēki taptu pakļauti Viņam.

6 Jo, kā nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, lai piepildītu diženā Radītāja žēlsirdīgo "ieceri, tā ir vajadzīgs ^baugšāmcelšanās spēks, un "krišanas dēļ ir vajadzīgs, lai augšāmcelšanās nāktu pie ļaudīm; un krišana nāca pārkāpuma dēļ; un tādēļ, ka cilvēki kļuva krituši, viņi tika "padzīti no Tā Kunga vaiga.

7 Tāpēc ir vajadzīgs, lai būtu "bezgalīga ^bgrēku izpiršana—ja nebūtu bezgalīgas grēku izpiršanas, šī iznīcība nevarētu tērpties neiznīcībā. Tāpēc "pirmajam sodam, kas nāca pār

cilvēku, vajadzētu ^dturpināties bezgalīgi ilgi. Un ja tā, šai miesai vajadzētu tikt guldītai sapūšanai un sairšanai zemes mātē, lai nekad vairs neceltos.

8 Ak, Dieva "gudrība, Viņa ^bžēlastība un "labvēlība! Jo lūk, ja ^dmiesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti tam eņģelim, kas "atkrita no Mūžīgā Dieva vaiga un kļuva par ^fvelnu, lai nekad vairs neceltos.

9 Un mūsu gariem vajadzētu kļūt tādiem kā viņš, un mēs kļūtu par velniem, velna "eņģeļiem, lai tiktu ^bpadzīti no mūsu Dieva vaiga un paliktu ar "melu tēvu postā, kā viņš pats; jā, par tās būtnes eņģeļiem, kas ^dpievīla mūsu pirmos vecākus, kas "izliekas gandrīz par gaismas ^feņģeļi un vedina cilvēku bērnu uz "slepenām savienībām slepkavošanai un visa veida slepeniem tumsas darbiem.

10 Ak, cik liela ir mūsu Dieva labestība, Dieva, kas sagatavo ceļu mūsu izglābšanai no šī drausmīgā briesmoņa ķetnām, jā, no šī briesmoņa, "nāves un ^belles, kā es saucu ķermeņa nāvi un arī gara nāvi.

11 Un dēļ mūsu Dieva, Israēla

4a Īj. 19:26;
Al. 11:41–45; 42:23;
Hel. 14:15;
Morm. 9:13.
5a SRC Radīt, Radišana.
b Jāņa 12:32;
2. Nef. 26:24;
3. Nef. 27:14–15.
6a SRC Pestīšanas iecere.
b SRC Augšāmcelšanās.
c SRC Ādama un
Ievas Krišana.
d 2. Nef. 2:5.
7a Al. 34:10.
b SRC Izpirkt, Grēku

Izpiršana.
c Mos. 16:4–5;
Al. 42:6, 9, 14.
d Mos. 15:19.
8a Īj. 12:13;
Ābr. 3:21.
SRC Gudrība.
b SRC Žēlīgs, Žēlastība.
c SRC Labvēlība.
d M&D 93:33–34.
e Jes. 14:12;
2. Nef. 2:17–18;
Moz. 4:3–4;
Ābr. 3:27–28.
f SRC Velns.

9a Jēk. 3:11;
Al. 5:25, 39.
b Jāņa atkl. 12:7–9.
c SRC Meli.
d 1. Moz. 3:1–13;
Mos. 16:3;
Moz. 4:5–19.
e 2. kor. 11:14;
Al. 30:53.
f M&D 129:8.
g SRC Slepenās
savienības.
10a Mos. 16:7–8;
Al. 42:6–15.
b SRC Elle.

Svētā, ^aatsvabināšanas, šī ^bnāve, par kuru es esmu runājis, kura ir laicīga, atdos savus mirušos; šī nāve ir kaps.

12 Un šī ^anāve, par kuru es esmu runājis, kas ir garīgā nāve, atdos savus mirušos; šī garīgā nāve ir ^belle; tāpēc nāvei un ellei vajadzēs atdot savus mirušos, un ellei būs jāatdod tās sagūstītie gari, un kapam būs jāatdod tā sagūstītie ķermeņi, un cilvēku ķermeņi un ^cgari tiks ^dsavienoti viens ar otru; un tas ir ar Israēla Svētā augšāmcelšanās spēku.

13 Ak, cik dižena ir mūsu Dieva ^aiecere! Jo no otras puses, Dieva ^bparadīzei būs jāatdod taisnīgo gari, un kapam būs jāatdod taisnīgo ķermeņi; un gars un ķermenis atkal tiks ^catjaunoti kopā viens ar otru, un visi cilvēki taps neiznīcīgi un ^dnemirstīgi, un viņi būs dzīvojošas dvēseles ar ^epilnīgām ^fzināšanām, līdzīgi mums miesā, izņemot tikai, ka mūsu zināšanas būs pilnīgas.

14 Tāpēc mums būs pilnīga ^aatziņa par visu mūsu ^bvainu un mūsu nešķīstību, un mūsu ^ckailumu; un taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu prieku un viņu ^dtaisnīgumu, un viņi būs

^etērpti ^fšķīstībā, jā, patiesi, ^gtaisnības apmetnī.

15 Un notiks, kad visi cilvēki pāries no šīs pirmās nāves dzīvē, tā kā viņi kļūs nemirstīgi, viņiem vajadzēs stāties Israēla Svētā ^asoģa krēsla priekšā; un tad būs ^btiesa, un viņiem vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.

16 Nešaubīgi, kā Tas Kungs dzīvo, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis un tas ir Viņa mūžīgs ^avārds, kas nevar ^bbeigties, ka tie, kas ir taisnīgi, arī paliks taisnīgi un tie, kas ir ^cnešķīsti, arī paliks ^dnešķīsti; tāpēc tie, kas ir nešķīsti, ir ^evelns un viņa eņģeļi; un viņi ieies tiem sagatavotā ^fmūžīgā ugunī; un viņu mokas ir kā uguns un sēra ^gjūra, kuras liesma paceļas mūžīgi mūžos un nekad nebeidzas.

17 Ak, mūsu Dieva diženums un ^ataisnīgums! Jo Viņš izpilda visus Savus vārdus, un tie ir nākuši no Viņa mutes, un Viņa likumam ir jātiek izpildītam.

18 Bet, lūk, taisnie, Israēla Svētā ^asvētie, tie, kas ir ticējuši Israēla Svētajam, tie, kas ir izcietuši pasaules ^bkrustus un nicinājuši tās izsmieklu, viņi ^ciemantos

11a SRC Atbrīvotājs.
b SRC Nāve, fiziskā.
12a SRC Nāve, garīgā.
b M&D 76:81-85.
c SRC Gars.
d SRC Augšāmcelšanās.
13a SRC Pestīšanas ieceere.
b M&D 138:14-19.
SRC Paradīze.
c Al. 11:43.
d SRC Nemirstīgs, Nemirstība.
e SRC Pilnīgs.
f M&D 130:18-19.
14a Mos. 3:25;

Al. 5:18.
b SRC Vaina.
c Morm. 9:5.
d SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.
e Sal. Pam. 31:25.
f SRC Šķīsts, Šķīstība.
g M&D 109:76.
15a SRC Tiesa, Pēdējā.
b Psm. 19:10;
2. Nef. 30:9.
16a 1. Kēn. 8:56;
M&D 1:38;
Moz. 1:4.
b M&D 56:11.

c SRC Nešķīsts, Nešķīstība.
d 1. Nef. 15:33-35;
Al. 7:21;
Morm. 9:14;
M&D 88:35.
e SRC Velns.
f Mos. 27:28.
g Jāņa atkl. 21:8;
2. Nef. 28:23;
M&D 63:17.
17a SRC Taisnība.
18a SRC Svētais.
b Lūk. 14:27.
c M&D 45:58; 84:38.

Dieva ^dvalstību, kura bija sagatavota viņiem ^eno pasaules dibināšanas, un viņu prieks būs pilnīgs ^fmūžīgi.

19 Ak, mūsu Dieva, Israēla Svētā, žēlastības diženums! Jo Viņš ^aatbrīvo Savus svētos no tiem ^bdrausmīgajiem briesmoniņiem, velna un nāves, un ^celles, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības.

20 Ak, cik milzīgs ir mūsu Dieva ^asvētums! Jo Viņš ^bzina visu, un nav nekā, ko Viņš nezinātu.

21 Un Viņš ^anāk pasaulē, lai Viņš varētu ^aizglābt visus cilvēkus, ja viņi paklausīs Viņa balsij; jo lūk, Viņš izcieš ^bsāpes par visiem cilvēkiem; jā, katras dzīvas radības sāpes, gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu, kuri pieder ^cĀdama ģimenei.

22 Un Viņš ^atās izcieš, lai visi cilvēki varētu augšāmcelties, lai visi varētu stāvēt Viņa priekšā tai lielajā un tiesas dienā.

23 Un Viņš ^apavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir ^ajānožēlo grēki un jātop ^bkristītiem Viņa Vārdā, esot ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam, vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā.

24 Un, ja viņi nenožēlos grēkus

un neticēs Viņa ^aVārdam, un netaps kristīti Viņa Vārdā, un ^bnepastāvēs līdz galam, viņiem būs jātiek ^cnosodītiem; jo Dievs Tas Kungs, Israēla Svētais, ir to sacījis.

25 Tāpēc Viņš ir devis ^alikumu; un, kur ^bnav dots likums, tur nav soda; un, kur nav soda, tur nav nosodišanas; un, kur nav nosodišanas, Israēla Svētā žēlastībai ir tiesības pār viņiem grēku izpirkšanas dēļ; jo viņi ir atbrīvoti ar Viņa spēku.

26 Jo ^agrēku izpirkšana apmierina Viņa ^btaisnības prasības pār visiem tiem, kam ^clikums ^anav bijis dots, ka viņi ir atbrīvoti no tā drausmīgā briesmoņa, nāves un elles, un velna, un tās uguns un sēra jūras, kas ir bezgalīgas mocības; un viņi tiek atjaunoti pie Tā Dieva, kas ir devis viņiem ^eelpu, kas ir Israēla Svētais.

27 Bet, ak vai tam, kam ^alikums ir dots, jā, kam ir visi Dieva baušļi kā mums, un kas pārkāpj tos, un izšķiež savas pārbaudījumu dienas, jo drausmīgs ir viņa stāvoklis!

28 Ak, cik viltīga ir ļaunā ^aiecere! Ak, cilvēku ^biedomība un vājība, un muļķība! Kad viņi

18d SRC Paaugstināšana.

e Al. 13:3.

f SRC Mūžīgā dzīve.

19a M&D 108:8.

b 1. Nef. 15:35.

c SRC Elle.

20a SRC Svētums.

b Al. 26:35;

M&D 38:2.

21a SRC Glābšana.

b M&D 18:11; 19:18.

c SRC Ādams.

23a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana,

Kristīt.

24a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

b SRC Izturēt.

c SRC Sodība.

25a Jēk. v. 4:17.

src Likums.

b Rom. 4:15;

2. Nef. 2:13;

Al. 42:12–24.

src Atskaite,

Atbildīgs,
Atbildība.

26a 2. Nef. 2:10;

Al. 34:15–16.

src Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

b SRC Taisnība.

c Mos. 15:24;

M&D 137:7.

d Mos. 3:11.

e 1. Moz. 2:7;

M&D 93:33;

Ābr. 5:7.

27a Lūk. 12:47–48.

28a Al. 28:13.

b SRC Veltīgs, Uzpūtība.

ir ^cmācīti, viņi domājas ^dgudri esam, un viņi neklausā Dieva ^epadomam, jo viņi to atliek malā, domādami, ka viņi paši zina, tāpēc viņu gudrība ir muļķība un tā nedod tiem labumu. Un viņi ies bojā.

29 Bet būt mācītam ir labi, ja ^apaklausā Dieva ^bpadomiem.

30 Bet, ak vai tiem ^abagātajiem, kas ir bagāti ar pasaulīgajām lietām. Jo tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina ^bnabagos, un viņi vajā lēnprātīgos, un viņu sirdis ir pie viņu bagātībām, tāpēc viņu bagātības ir viņu dievs. Un lūk, arī viņu bagātības aizies bojā kopā ar viņiem.

31 Un ak vai tiem nedzirdīgajiem, kas negrib ^aklausīties, jo viņi aizies bojā.

32 Ak vai tiem neredzīgajiem, kas negrib skatīties, jo arī viņi aizies bojā.

33 Ak vai tiem, kas ir neapgrāzīti sirdīs, jo apziņa par savām nekrietnībām viņus satrieks pēdējā dienā.

34 Ak vai ^amelim, jo viņš tiks nogāzts ^bellē.

35 Ak vai slepkavam, kas ^anoģalina tīši, jo viņš ^bmirs.

36 Ak vai tiem, kas nododas ^anetiklībai, jo viņi tiks nogāzti ellē.

37 Jā, ak vai tiem, kas ^apielūdz elkus, jo visu velnu velns priecājas par viņiem.

38 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kuri nomirs savos grēkos, jo viņi ^aatgriezīsies pie Dieva un ieraudzīs Viņa vaigu, un paliks savos grēkos.

39 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties, cik šausmīgi ir grēkot pret Svēto Dievu un arī cik šausmīgi ir padoties tā ^aviltīgā kārdinājumiem. Atcerieties, ka ^bmiesas tieksme ir ^cnāve, un gara tieksme ir ^dmūžīgā ^edzīve.

40 Ak, mani mīļotie brāļi, pievērsiet ausi maniem vārdiem. Atcerieties Tā Israēla Svētā diženumu. Nesakiet, ka es esmu runājis smagas lietas pret jums; jo, ja jūs to teiksiet, jūs zaimosiet ^apatiesību; jo es esmu runājis jūsu Radītāja vārdus. Es zinu, ka patiesības vārdi ir ^bsmagi pret visiem nešķīstajiem; bet taisnie tos nebaidās, jo viņi mīl patiesību un nav to satriekti.

41 Ak, tad nu, mani mīļotie brāļi, ^anāciet pie Tā Kunga, Tā

28c Lūk. 16:15;
2. Nef. 26:20; 28:4, 15.
d Sal. Pam. 14:6;
Jer. 8:8–9;
Rom. 1:22.
src Gudrība;
Lepnība.
e Al. 37:12.
src Padoms.
29a 2. Nef. 28:26.
b Jēk. 4:10.
30a Lūk. 12:34;
1. Tim. 6:10;
M&D 56:16.
b src Nabags.
31a Ec. 33:30–33;

Mat. 11:15;
Mos. 26:28;
M&D 1:2, 11, 14;
Moz. 6:27.
34a Sal. Pam. 19:9.
src Godīgs,
Godīgums;
Meli.
b src Elle.
35a 2. Moz. 20:13;
Mos. 13:21.
b src Nāvessods.
36a 3. Nef. 12:27–29.
src Šķīstība.
37a src Elku pielūgšana.
38a Al. 40:11, 13.

39a 2. Nef. 28:20–22; 32:8;
Mos. 2:32; 4:14;
Al. 30:53.
b Rom. 8:6.
src Miesīgs.
c src Nāve, garīgā.
d src Mūžīgā dzīve.
e Sal. Pam. 11:19.
40a src Patiesība.
b 1. Nef. 16:2;
2. Nef. 28:28; 33:5.
41a 1. Nef. 6:4;
Jēk. 1:7;
Omn. 1:26;
Mor. 10:30–32.

Svētā. Atcerieties, ka Viņa ceļi ir taisnīgi. Lūk, cilvēka ^bceļš ir šaurš, bet tas guļ taisnā virzienā viņa priekšā, un ^dvārtu sargs ir Israēla Svētais; un Viņš tur nenodarbina nevienu kalpu; un nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem; jo Viņš nevar tikt pievilts, jo Dievs Tas Kungs ir Viņa Vārds.

42 Un, kas kludzina, tam Viņš atvērs; un ^agudrie, un mācītie, un tie, kas ir bagāti, kas ir ^buzpūtušies dēļ savām mācībām un savas gudrības, un savām bagātībām—jā, viņi ir tie, ko Viņš nicina, un, ja viņi neatmetīs tās lietas un neuzlūkos sevi par ^cnelgām Dieva priekšā, un nenolaidīsies dziļā ^dpazemībā, Viņš neatvērs tiem.

43 Bet gudro un prātīgo lietas tiks ^anoslēptas no viņiem uz mūžiem—jā, tā laime, kas ir sagatavota svētajiem.

44 Ak, mani mīļotie brāļi, atcerieties manus vārdus. Lūk, es novelku savas drānas un nokratu tās jūsu priekšā; es lūdzu savas glābšanas Dievu, lai Viņš uzlūko mani ar Savu ^avisuredzošo aci; tāpēc jūs zināsit pēdējā dienā, kad visi cilvēki tiks tiesāti par saviem darbiem, ka Israēla Dievs liecināja, ka es ^bnokratīju jūsu nekrietnības no savas dvēseles un ka es stāvēju

spožumā Viņa priekšā, un esmu ^ctīrs no jūsu asinīm.

45 Ak, mani mīļotie brāļi, novērsieties no saviem grēkiem; nokratiet tā ^avažas, kurš gribētu jūs stingri sasaistīt; nāciet pie šī Dieva, kas ir jūsu glābšanas ^bklints.

46 Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, kad ^ataisnība tiks dāvāta visiem taisnīgajiem, patiesi ^btiesas dienai, lai jūs nesarautos drausmīgās bailēs, lai jūs neatcerētos savu drausmīgo ^cvainu visā pilnībā un nebūtu spiesti izsaukties: Svēts, svēts ir Tavs sods, ak Dievs Tas Kungs ^dVisvarenais, bet es zinu savu vainu; es pārkāpu tavu likumu, un mani pārkāpumi ir mani; un velns ir dabūjis mani, ka es esmu viņa drausmīgo ciešanu upuris!

47 Bet lūk, mani brāļi, vai ir vajadzīgs, lai es modinātu jūs tai briesmīgajai patiesībai par šīm lietām? Vai es mocītu jūsu dvēseles, ja jūsu domas būtu tīras? Vai es būtu tik tiešs ar jums saskaņā ar patiesības vienkāršību, ja jūs būtu brīvi no grēka?

48 Lūk, ja jūs būtu svēti, es runātu ar jums par svētumu, bet, tā kā jūs neesat svēti un uzlūkojat mani kā skolotāju, ir vajadzīgs, lai es ^amācītu jums par ^bgrēka sekām.

41 *b* 2. Nef. 31:17–21;

Al. 37:46;

M&D 132:22, 25.

c Lūk. 13:24;

2. Nef. 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2. Nef. 31:9, 17–18;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 43:7; 137:2.

42 *a* Mat. 11:25.

b src Lepnība.

c 1. kor. 3:18–21.

d src Pazemīgs,

Pazemība.

43 *a* 1. kor. 2:9–16.

44 *a* Jēk. 2:10.

b Jēk. 1:19.

c Jēk. 2:2;

Mos. 2:28.

45 *a* 2. Nef. 28:22;

Al. 36:18.

b src Klints.

46 *a* src Taisnība.

b src Tiesa, Pēdējā.

c Mos. 3:25.

d 1. Nef. 1:14;

Moz. 2:1.

48 *a* Al. 37:32.

b src Grēks.

49 Lūk, manai dvēselei rieb grēks, un mana sirds priecājas taisnībā; un es "slavēšu sava Dieva svēto Vārdu.

50 Nāciet, mani brāļi, katrs, kam slāpst, nāciet pie "ūdēns; un, kam nav naudas, nāciet, pērciet un ēdiet; jā, nāciet pērciet vīnu un pienu bez ^bnaudas un bez maksas.

51 Tāpēc nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus "spēkus tam, kas neder uz turam. Cītīgi uzklausiet mani un atcerieties vārdus, ko es esmu runājis; un nāciet pie Israēla Svētā, un ^bciņājieties ar to, kas nezūd un nemaitājas, un lai jūsu dvēsele priecājas pārpilnībā.

52 Lūk, mani mīļotie brāļi, atcerieties sava Dieva vārdus; lūdziet Viņu pastāvīgi dienā un "pateicieties Viņa svētajam Vārdam naktī. Lai jūsu sirdis priecājas!

53 Un lūk, cik nozīmīgas Tā Kunga "derības un cik bezgalīga Viņa labvēlība pret cilvēku bērniem; un Sava diženuma un Savas labvēlības, un ^bžēlastības dēļ Viņš ir apsolījis mums, ka mūsu pēcnācēji netiks pilnīgi izdeldēti miesā, bet ka Viņš tos pasargās; un nākamajās paaudzēs viņi kļūs par Israēla nama taisnīgu ^czaru.

54 Un tagad, mani brāļi, es gribētu runāt ar jums vēl, bet rīt es vēstīšu jums savus atlikušos vārdus. Āmen.

10. NODAĻA

Jēkabs paskaidro, ka jūdi sitīs krustā savu Dievu. Viņi tiks izkaisīti, līdz tie sāks ticēt Viņam. Ameriķa būs brīvības zeme, kur nevaldīs neviens ķēniņš. Salīdzinieties ar Dievu un iegūstiet glābšanu caur Viņa labvēlību. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Jēkabs, atkal runāju uz jums, mani mīļotie brāļi, par šo taisnīgo "zaru, par kuru es esmu runājis.

2 Jo lūk, "solījumi, ko mēs esam saņēmuši, ir laicīgi solījumi; tad nu, kaut arī man ir ticis rādīts, ka daudzi no mūsu bērniem neticības dēļ ies bojā miesā, tomēr Dievs būs žēlīgs pret daudziem; un mūsu bērni tiks atjaunoti, lai viņi varētu nonākt pie tā, kas dos viņiem patiesas zināšanas par viņu Pestītāju.

3 Tad nu, kā es jums esmu teicis, ir vajadzīgs, lai Kristus—jo iepriekšējā naktī "eņģelis teica man, ka tas būs Viņa Vārds—^bnāktu jūdu vidū, starp tiem, kas ir pasaules vislaunākā daļa; un tie ^csitīs Viņu krustā, jo tā pienākas mūsu Dievam, un nav

49a 1. Nef. 18:16.

50a SRC Dzīvais ūdens.

b Al. 42:27.

51a Jes. 55:1–2.

b 2. Nef. 31:20; 32:3;

3. Nef. 12:6.

52a SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

53a SRC Derība.

b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

c SRC Tā Kunga
vīnadārzs.

10 1a 1. Nef. 15:12–16;

2. Nef. 3:5;

Jēk. 5:43–45.

2a 1. Nef. 22:8;

3. Nef. 5:21–26;
21:4–7.

3a 2. Nef. 25:19;

Jēk. 7:5;

Mor. 7:22.

b SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

c 1. Nef. 11:33;

Mos. 3:9;

M&D 45:52–53.

nevienas citas tautas uz zemes, kas ^dsistu krustā savu ^eDievu.

4 Jo, ja šie varenie ^abrīnumi būtu darīti starp citām tautām, tie nožēlotu grēkus un zinātu, ka Viņš ir viņu Dievs.

5 Bet ^aviltus priesterību un nekrietnību dēļ tie no Jeruzālemes nocietināsies stūrģalvībā pret Viņu, tā ka Viņš tiks sists krustā.

6 Tad nu viņu nekrietnību dēļ iznīcība, bads, mēris un asinsizliešana nāks pār tiem, un tie, kas netiks iznīcināti, tiks ^aizklīdināti starp visām tautām.

7 Bet lūk, tā saka ^aDievs Tas Kungs: ^bKad pienāks diena, kad viņi Man ticēs, ka Es esmu Kristus, tad Es esmu solījis viņu tēviem, ka viņi tiks atjaunoti miesā uz zemes sava mantojuma zemēs.

8 Un notiks, ka viņi tiks ^asapulcināti no savas ilgās izklīdināšanas, no jūru ^bsalām un no četriem pasaules galiem; un citticībnieki būs vareni Manās acīs, saka Dievs, ^catvedot tos viņu mantojuma zemēs.

9 ^aJā, citticībnieku ķēniņi būs bērnu kopēji viņiem, un citticībnieku ķēniņienes klūs bērnu zīdītājas. Tāpēc Tā Kunga

^bsolījumi citticībniekiem ir svarīgi, jo Viņš to ir teicis, un kas var to apstrīdēt?

10 Bet lūk, šī zeme, saka Dievs, būs viņu mantojuma zeme, un ^acitticībnieki tiks svētīti šajā zemē.

11 Un šī zeme būs ^abrīvības zeme citticībniekiem, un nebūs ^bķēniņu šai zemē, kas paceltos pār citticībniekiem.

12 Un Es stiprināšu šo zemi pret visām citām tautām.

13 Un tas, kas ^acīnās pret Ciānu, ^bies bojā, saka Dievs.

14 Jo tas, kurš sacels ķēniņu pret mani, ies bojā, jo Es, Tas Kungs, debesu ^aĶēniņš, būšu viņu Karalis, un Es būšu ^bgaisma tiem mūžīgi, kas uzklausa Manus vārdus.

15 Tad nu šī iemesla dēļ, lai Manas ^aderības tiktu piepildītas, ko Es esmu noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai Es tās izpildītu, kamēr viņi ir miesā, Man ir jāiznīcina ^bslepenie ^ctumsas darbi un slepkavas, un negantības.

16 Tāpēc tie, kas cīnās pret ^aCiānu, gan jūds, gan grieķis, gan vergs, gan brīvais, gan vīrs, gan sieva, ies bojā; jo ^bviņi ir tie, kas veido visas zemes netikli; jo ^ctie,

3d Lūk. 23:20–24.

e 1. Nef. 19:10.

4a SRC Brīnums.

5a Lūk. 22:2.

SRC Viltus priesterība.

6a 1. Nef. 19:13–14.

SRC Israēls—Israēla izkaisīšana.

7a SRC Tas Kungs.

b 2. Nef. 25:16–17.

8a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

b 1. Nef. 22:4;

2. Nef. 10:20–22;

M&D 133:8.

c 1. Nef. 22:8.

9a Jes. 49:22–23.

b 1. Nef. 22:8–9;

M&D 3:19–20.

10a 2. Nef. 6:12.

11a SRC Brīvs, Brīvība.

b Mos. 29:31–32.

13a 1. Nef. 22:14, 19.

b Jes. 60:12.

14a Al. 5:50;

M&D 38:21–22;

128:22–23;

Moz. 7:53.

b SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

15a SRC Derība.

b Hel. 3:23.

SRC Slepēnās

savienības.

c SRC Tumsība, garīgā.

16a SRC Ciāna.

b 1. Nef. 13:4–5.

c 1. Nef. 14:10.

kas ^dnav ar Mani, ir ^cpret Mani, saka mūsu Dievs.

17 Jo Es ^aizpildīšu Savus solījumus, kurus Es esmu devis cilvēku bērniem, ko Es darīšu tiem, kamēr viņi ir miesā.

18 Tāpēc, mani mīlotie brāļi, tā saka mūsu Dievs: Es apspiedīšu tavus pēcnācējus ar citticībnieku roku; tomēr Es mīkstināšu ^acitticībnieku sirdis, ka tie būs kā tēvs viņiem; tāpēc citticībnieki tiks ^bsvētīti un ^cieskaitīti Israēla namā.

19 Tad nu Es ^aiesvētīšu šo zemi taviem pēcnācējiem un tiem, kas tiks ieskaitīti starp taviem pēcnācējiem, uz visiem laikiem par viņu mantojuma zemi; jo šī ir izredzēta zeme, Dievs man saka, pār visām citām zemēm, tāpēc Es gribēšu, lai visi cilvēki, kas šeit dzīvos, lai viņi pielūgtu Mani, saka Dievs.

20 Un tagad, mani mīlotie brāļi, redzot, ka mūsu žēlīgais Dievs ir devis mums tik lielas zināšanas par šīm lietām, atcerēsimies Viņu un noliksim mūsu grēkus, un nenokārsim galvas, jo mēs neesam atstumti; tomēr mēs esam tikuši ^aizdzīti no mūsu mantojuma zemes; bet mēs esam tikuši aizvesti uz ^blabāku zemi, jo Tas Kungs ir padarījis jūru par mūsu ^cceļu, un mēs esam uz jūras ^dsalas.

21 Bet lieli ir Tā Kunga solījumi tiem, kuri ir uz jūras ^asalām; tad nu tā kā tiek sacīts salas, tad jābūt vairāk nekā tikai šai, un tās arī ir mūsu brāļu apdzīvotas.

22 Jo lūk, Dievs Tas Kungs laiku pa laikam ir ^aizvedis no Israēla nama pēc Savas gribas un patikas. Un tagad lūk, Tas Kungs atceras visus tos, kas ir atlauzti, tāpēc Viņš atceras arī mūs.

23 Tāpēc priecājieties savās sirdīs un atcerieties, ka jūs esat ^abrīvi savā ^bricībā—^cizvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīves ceļu.

24 Tad nu, mani mīlotie brāļi, salīdzinieties ar Dieva prātu un nevis ar velna un miesas prātu; un atcerieties, kad jūs esat salīdzinājušies ar Dievu, ka tas ir tikai iekš un caur Dieva ^alabvēlību, ka jūs esat ^bizglābti.

25 Tad nu lai Dievs jūs uzcel no nāves ar augšāmcelšanās spēku un arī no mūžīgās nāves ar ^aGrēku Izpirkšanas spēku, lai jūs tiktu pieņemti Dieva mūžīgajā valstībā, lai jūs slavētu Viņu caur dievišķo labvēlību. Āmen.

11. NODAĻA

Jēkabs redz savu Pestītāju. Mozus

16d 1. Nef. 22:13–23;
2. Nef. 28:15–32;
3. Nef. 16:8–15;
Et. 2:9.

e Mat. 12:30.

17a M&D 1:38.

18a Lūk. 13:28–30;
M&D 45:7–30.

b Ef. 3:6.

c Gal. 3:7, 29;

1. Nef. 14:1–2;
3. Nef. 16:13; 21:6, 22;
30:2;
Ābr. 2:9–11.

19a 2. Nef. 3:2.

20a 1. Nef. 2:1–4.

b 1. Nef. 2:20.
src Apsolitā zeme.

c 1. Nef. 18:5–23.

d Jes. 11:10–12.

21a 1. Nef. 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nef. 22:4.

23a src Ricības brīvība.

b 2. Nef. 2:16.

c 5. Moz. 30:19.

24a src Labvēlība.

b src Glābšana.

25a src Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

bauslība simbolizē Kristu un pierāda, ka Viņš nāks. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tad "Jēkabs runāja vēl daudz ko vairāk manai tautai tajā laikā; tomēr tikai šīs lietas es esmu pierakstījis, jo tas, ko es esmu ^bpierakstījis, man ir pietiekami.

2 Un tagad es, Nefijs, rakstu vairāk no "Jesajas vārdiem, jo manu dvēseli iepriecina viņa vārdi. Jo es pielīdzināšu viņa vārdus savai tautai, un es izplatīšu tos visiem saviem bērniem, jo viņš patiesi redzēja manu ^bPestītāju, tāpat kā es Viņu esmu redzējis.

3 Un mans brālis Jēkabs arī ir Viņu "redzējis, tāpat kā es esmu Viņu redzējis; tāpēc es izplatīšu viņu vārdus saviem bērniem, lai pierādītu tiem, ka mani vārdi ir patiesi. Tad nu Dievs ir teicis: Ar ^btriju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu. Tomēr Dievs sūta vairāk liecinieku, un Viņš pierāda visus Savus vārdus.

4 Lūk, mana dvēsele priecājas, "apliecinot manai tautai patiesību par Kristus ^batnākšanu; jo šī nolūka dēļ ir tikusi dota Mozus "bauslība; un visas lietas, kas ir Dieva dotas cilvēkiem no pasaules iesākuma, norāda uz Viņu.

5 Un arī mana dvēsele priecājas par Tā Kunga "derībām, ko Viņš ir slēdzis ar mūsu tēviem; jā, mana dvēsele priecājas par Viņa labvēlību un Viņa taisnību, un spēku, un žēlastību tai lielajā un mūžīgajā iecerē par atsvabināšanu no nāves.

6 Un mana dvēsele priecājas, apliecinot manai tautai, ka, "ja Kristus nenāktu, visiem cilvēkiem būtu jāaiziet bojā.

7 Jo, ja "nebūtu Kristus, nebūtu Dieva; un, ja nebūtu Dieva, nebūtu mūsu, jo nevarētu būt nevienas ^bradības. Bet Dievs ir, un Viņš ir Kristus, un Viņš nāks Sava laika pilnībā.

8 Un tagad es rakstu dažus no Jesajas vārdiem, lai tie no manas tautas, kas redzēs šos vārdus, varētu priecāties savās sirdīs un liksmoties par visiem cilvēkiem. Tad nu šie ir tie vārdi, un jūs varat tos pielīdzināt sev un visiem cilvēkiem.

12. NODAĻA

Jesaja redz pēdējo dienu templi, Israēla sapulcināšanu un tūkstošgades taisnību un mieru. Lepnie un ļaunie tiks pazemoti Otrajā Atnākšanā. Salīdziniet ar Jesajas 2. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

VĀRDS, ko "Jesaja, Amoca dēls,

11 1a 2. Nef. 6:1–10.

b 2. Nef. 31:1.

2a 3. Nef. 23:1.

b SRC Pestītājs.

3a 2. Nef. 2:3;

Jēk. 7:5.

b 2. Nef. 27:12;

Et. 5:2–4;

M&D 5:11.

4a 2. Nef. 31:2.

b Jēk. 4:5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16;

Et. 12:19.

c 2. Nef. 5:10.

5a SRC Ābrahāma derība.

6a Mos. 3:15.

7a 2. Nef. 2:13.

b SRC Radīt, Radišana.

12 1a Jesajas grāmatas

2.–14. nodaļa tiek

citētas no Nefija

plāksnēm—

2. Nef. 12.–24.

nodaļas; vārdos ir

vairākas atšķirības,

kuras ir jāievēro.

^bredzēja par Jūdu un Jeruzālemi:

2 Un notiks pēdējās dienās, kad Tā Kunga ^anama ^bkalns tiks nostiprināts ^ckalnu virsotnē un pacelsies pāri pakalniem, un visas tautas saplūdīs pie tā.

3 Un daudzas tautas nāks un sacīs: Iesim un kāpsim Tā Kunga kalnā, Jēkaba Dieva namā; un Viņš mācīs mums Savus ceļus, un mēs ^astaigāsim Viņa takas! Jo no Ciānas izies ^blikums un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes.

4 Un Viņš ^aspriedīs tiesu tautu starpā un pārmetīs daudzām tautām: un viņi pārkalš savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par dārznieku nažiem. Tauta pret tautu vairs nepacels zobenu, un viņi nemācīsies vairs karot.

5 Ak, Jēkaba nams, nāc, staigāsim Tā Kunga gaismā; jā, nāc, jo mēs visi ^amaldījamies katrs savos ļaunajos ceļos!

6 Tāpēc, ak Kungs, Tu esi atmetis Savu tautu, Jēkaba namu, jo tie ^apilni austrumu negantības un klausā zīlniekiem kā ^bfilistieši, un tie ^cpriecājas par svešinieku bērniem.

7 Viņu zeme ir arī pilna ar sudrabu un zeltu, tiem ir mantu bez

gala; viņu zeme ir arī pilna ar zirgiem, tiem kara ratu ir bezgala daudz.

8 Viņu zeme ir arī ^aelku pilna; viņi pielūdž paši savu roku darbu, to, ko viņu pašu pirksti darinājuši.

9 Un vienkāršs cilvēks ^anenolieces, un dižciltīgais nepazemojas, tāpēc nepiedod viņam.

10 Ak jūs, ļaunie, lieniet klints alā un ^apaslēpieties pīšļos, jo bailes no Tā Kunga un Viņa varēības godība jūs satrieks!

11 Un notiks, ka cilvēku lepņās acis tiks pazemotas un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens tiks paaugstināts tanī dienā.

12 Jo Pulku Kunga ^adiena drīz nāks pār visām tautām, jā, pār katru; jā, pār ^blepno un iedomīgo, un pār katru, kas ir augstprātīgs, un viņš tiks pazemots.

13 Jā, un Tā Kunga diena nāks pār visiem Libānas ciedru kokiem, jo tie ir augsti un cēli; un pār visiem Basanas ozoliem;

14 un pār visiem augstajiem kalniem, un pār visiem pakalniem, un pār visām tautām, kas ir augstprātīgas, un pār katru cilvēku;

15 un pār katru augsto torni, un pār katru stipro mūri;

b EBR. *Khazah* nozīmē „redzēja vīzijā”.
Tas nozīmē, ka Jesaja saņēma šo vēstījumu caur vīziju no Tā Kunga.
2a SRC Templis, Tā Kunga nams.
b Joēla 4:17.
SRC Ciāna.
c M&D 49:25.
3a SRC Staigāt ar Dievu.

b EBR. mācība jeb doktrīna.
SRC Evanģēlijs.
4a 2. Nef. 21:2-9.
5a 2. Nef. 28:14;
Mos. 14:6;
Al. 5:37.
6a TAS IR ir piepildīti, apgādāti ar svešām mācībām, ticībām.
Psm. 106:35.
b SRC Filistieši.

c EBR. sit rokā jeb slēdz derības.
8a SRC Elku pielūgšana.
9a TAS IR Dievam; tā vietā viņš pielūdž elkus.
10a Al. 12:14.
12a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
b Mal. 3:19;
2. Nef. 23:11;
M&D 64:24.

16 un pār visiem kuģiem “jūrā, un pār visiem Taršišas kuģiem, un pār visām jaukajām ainavām.

17 Un cilvēku iedomība tiks pazemota, un cilvēku augstprātība tiks salauzta, un Tas Kungs viens pats tiks paaugstināts “tanī dienā.

18 Un elkus Viņš pilnīgi iznīcinās.

19 Un viņi līdīs klinšu plaisās un zemes alās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār tiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

20 Tanī dienā cilvēks “izmetīs kurmjēni un sikspārņiem savus sudraba elkus un savus zelta elkus, ko viņš bija darinājis pielūgsmei;

21 lai slēptos klinšu plaisās un dziļās aizās, jo bailes no Tā Kunga nāks pār viņiem visiem un Viņa varenības godība tos satrieks, kad Viņš celsies, lai briesmīgi satricinātu zemi.

22 “Mitējieties paļauties uz cilvēku, kam tikai dvaša nāsīs, jo par ko gan tas turams?

13. NODAĻA

Jūdas zeme un Jeruzāleme tiks sodītas par savu nepaklausību. Tas Kungs aizstāv un tiesās Savu

tautu. Ciānas meitas ir nolādētas un tiek mocītas sava pasaulīguma dēļ. Salīdziniet ar Jesajas 3. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jo lūk, Tas Kungs, Tas Kungs Cebaots, atņems Jeruzālemei un Jūdas zemei atbalstu un palīdzību, visu palīdzību ar maizi un visu atbalstu ar ūdeni;

2 varoni un karavīru, tiesnesi un pravieti, un apdomīgo, un sirmgalvi;

3 virsnieku pār piecdesmit un cienījamu vīru, un padomnieku, un prasmīgu amatnieku, un daiļrunīgu runātāju.

4 Un Es došu bērņus, lai tie būtu viņiem par valdniekiem, un mazuli valdīs pār tiem.

5 Un ļaudis tiks apspiesti cits no cita un katrs no sava tuvākā; bērns augstprātīgi izturēsies pret sirmgalvi un nekrietnais pret godājamo.

6 Kad vīrs satvers savu brāli no sava tēva nama un sacīs: Tev ir drēbes, esi mūsu valdnieks, un lai šis “sabrukums nenāk zem tavas rokas.

7 Tai pašā dienā viņš zvērēs, sacīdams: Es nebūšu “dziedinātājs; jo manā namā nav ne maizes, ne drēbju. Neceliet mani par tautas vadoni!

8 Jo Jeruzāleme ir “sagrauta, un Jūdeja ir ^bkritisusi, tāpēc ka

16a Grieķu versijā ir viena frāze, kuras nav ebreju versijā, un ebreju versijā ir viena frāze, kuras nav grieķu versijā, bet 2. Nef. 12:16 ir abas. Psm. 48:8; Ec. 27:25.

17a TAS IR tai dienā, kad Tas Kungs nāks godībā.
20a EBR. aizsviedīs.
22a TAS IR mitējieties paļauties uz mirstīgo cilvēku, tam ir ļoti maz varas, salīdzinot ar Dievu.

Moz. 1:10.
13 6a Jes. 3:6.
7a EBR. (brūces) pārsējējs, t.i., es nevaru atrisināt jūsu problēmas.
8a EBR. 9:10.
b Raudu Dz. 1:3.

viņu mēles un viņu darbi ir bijuši pret To Kungu, lai kaitinātu Viņa godības acis.

9 Viņu izskats liecina pret viņiem un uzrāda, ka viņu grēks ir pat kā "Sodomai, un viņi nevar noslēpt to. Ak vai viņu dvēselēm, jo viņi paši sev dara ļaunu!

10 Sakiet taisnajiem, ka viņiem "labi klāsies, jo viņi baudīs sava darba augļus.

11 Ak vai ļaunajiem, jo viņi ies bojā; jo viņu pašu roku darbi nāks pār tiem!

12 Un mana tauta, bērni ir viņu apspiedēji, un sievas valda pār viņiem. Ak, mana tauta, tie, kas tevi "vada, maldina tevi un izposta to ceļu, pa kuru tev jāstaigā.

13 Tas Kungs ceļas, lai "aizstāvētu, un ceļas, lai tiesātu tautas.

14 Tas Kungs spriedīs tiesu pār Savas tautas vecajiem un tās "valdniekiem; jo jūs esat ^bnostiprinājuši "vīna dārzu, un "nabagiem "nolaupītā manta ir jūsu namos.

15 Ko jūs domājat? Jūs sacērtat manus ļaudis gabalos un samalat nabago sejas, saka Dievs Pulku Kungs.

16 Vēl Tas Kungs saka: Tāpēc, ka Ciānas meitas ir augstprātīgas un staigā ar paceltām galvām un nekautrīgiem skatieniem, "tipinot sīkiem soliņiem, skandinādamas savu kurpju važiņas,

17 tāpēc Tas Kungs padarīs Ciānas meitām galvu pliku, un Tas Kungs "atsegs viņu kaunumu.

18 Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu šķindošo rotu greznību un "piesers saites, un ^bpusmēnešus;

19 ķēdītes un roku sprādzes, un "plīvurus;

20 galvassegas, kāju rotas un galvas saites, un smaržu traucīņus, un auskarus;

21 gredzenus un deguna rotas;

22 "maināmās svētku drānas un apmetņus, un lakatus, un matu ruļļus;

23 "spoguļus un smalkos audumus, un pārsegus, un šķidrautus.

24 Un notiks, ka smalko smaržu vietā būs smirdoņa; un jostas vietā "virves gals; un matu sprogu vietā plika galva; un ^bsvētku rotas vietā maisa apvalks, "verdžības zīme skaistuma vietā.

9a 1. Moz. 19:1, 4–7, 24–25.
SRC Homoseksuāla uzvedība.

10a 5. Moz. 12:28.

12a Jes. 9:15.

13a EBR. cīnītos.
Mih. 6:2;
M&D 45:3–5.

14a EBR. valdītājus jeb vadītājus.

b EBR. iznīcinājuši jeb nodedzinājuši.

c Jes. 5:7.

d 2. Nef. 28:12–13.

e TAS IR piesavinājušies ienākumus.

16a TAS IR izliekoties tipināt ar isiem, ātriem soliņiem.

17a EBR. atklās; idioma nozīmē „liks tās kaunā”.

18a Iespējams, matu tīkliņus. Autoritātēm ne vienmēr ir vienots viedoklis attiecībā par sieviešu rotājumiem,

kas uzskaitīti 18.–23. pantā.

b TAS IR rotājums, kas izveidots kā pusmēness.

19a EBR. šķidrautus.

22a EBR. krāšņas drānas.

23a VAI atklātas drānas.

24a EBR. skranda.

b VAI apmetnis.

c VAI iededzināta zīme (verdžības zīme).

25 Tavi vīri kritis no zobena un tavi varoņi kaujā.

26 Un viņas vārti čīkstēs un skums, un tā būs neapdzīvota un izpostīta sēdēs pie zemes.

14. NODAĻA

Ciāna un viņas meitas tiks atpestītas un attīrītas tūkstošgades dienā. Salīdziniet ar Jesajas 4. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tanī dienā septiņas sievas pieķersies vienam vīram, sakot: Mēs ēdisim pašas savu maizi un tērpsimies pašas savās drēbēs, tikai ļauj mums saukties tavā vārdā, lai atņemtu mūsu "negodu.

2 Tanī dienā Tā Kunga "zars būs skaists un krāšņs; zemes auglis liels un piemīlīgs Israēla izglābtajiem.

3 Un notiks, ka tie, kas būs palikuši Ciānā un izglābušies Jeruzālemē, tiks saukti par svētiem, katrs, kurš būs pierakstīts starp dzīvajiem Jeruzālemē,

4 "kad Tas Kungs "nomazgās Ciānas meitu nešķīstumu un iztīrīs Jeruzālemes asinis no viņu vidus ar tiesas garu un "šķīstīšanas garu.

5 Un Tas Kungs klās pār katru apdzīvotu vietu Ciānas kalnā un pār tās sapulces vietām "mākoņus un dūmus dienā un uguns gaismas mirdzumu

naktī; jo pār visu Ciānas godību būs aizsardzība.

6 Un tur būs telts ēnai dienā pret karstumu un "patvēruma vieta, un patvērums no vētras un lietus.

15. NODAĻA

Tā Kunga vīna dārzs (Israēls) tiks izpostīts, un Viņa tauta tiks izkliadināta. Bēdas nāks pār atkritušo un izkliedēto tautu. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar Jesajas 5. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tad es dziedāšu savam mīļajam "dziesmu par savu mīļoto, par viņa vīna dārzu. Manam mīļajam ir vīna dārzs ļoti auglīgā pakalnā.

2 Un viņš to iežogojā un iztīrīja to no akmeņiem, un iestādīja tajā atlasītus "vīna koka stādus, un uzcēla torni tā vidū, un arī uztaisīja tajā vīna spiedni; un viņš gaidīja, ka tas nesīs labas vīnogas, bet tas atnesa skābas vīnogas.

3 Un tad, ak, Jeruzālemes iedzīvotāji, un Jūdas vīri, Es lūdzu jūs, spriediet tiesu starp Mani un Manu vīna dārzu!

4 Kas tad vēl bija darāms Manā vīna dārzā, ko Es nebūtu darījis? Kāpēc, kad Es gaidīju, ka tas nesīs labas vīnogas, tas atnesa skābas vīnogas?

14 1a TAS IR kauna traipu par to, ka ir neprecēta un bez bērniem.

2a Jes. 60:21;
2. Nef. 3:5;
Jēk. 2:25.

4a TAS IR kad Tas

Kungs attīrīs zemi.
b SRC Mazgāt,
Mazgāts,
Mazgāšana.

c Mal. 3:2–3, 19.
5a 2. Moz. 13:21.
6a Jes. 25:4;
M&D 115:6.

15 1a TAS IR pravietis sacer dziesmu jeb poētisku līdzību par vīna dārzu, parādot Dieva žēlsirdību un Israēla neatsaucību.
2a Jer. 2:21.

5 Un tad nu lūk; Es teikšu jums, ko Es darišu ar Savu vīnadārzu—Es “nojaukšu tā sētu, un tas tiks noganīts, Es noārdīšu tā mūri, un tas tiks izmīdīts.

6 Un Es to aizlaidīšu postā; to vairs neapgraizīs un neapraks, bet tur augs “ērķšķi un dadži; Es arī pavēlēšu mākoņiem, lai tie vairs ^bnelietu lietu pār to.

7 Jo Pulku Kunga “vīna dārzs ir Israēla nams, un Jūdas vīri Viņa labie stādi; un Viņš gaidīja ^btaisnu tiesu, un lūk, apspiešana; gaidīja taisnību, bet lūk, vaimanas.

8 Ak vai tiem, kas iegūst “namu pēc nama, kamēr nekas vairs nepaliek pāri, lai viņi ^bbūtu vienīgie uz zemes virsas!

9 Man ausīs saka Tas Kungs Cebaots: Tiešām, daudzi nami tiks pamesti, un lielas un skais-tas pilsētas būs bez iedzīvotājiem.

10 Jā, desmit jūga vietas vīna dārza nesīs vienu vien “spaini vīna; un viens homers sēklas tikai vienu pūru.

11 Ak vai tiem, kas ceļas agri no rīta, lai “meklētu pēc stipriem dzērieniem, kuri to turpina līdz vakaram, un ^bvīns tos reibina!

12 Un arfa un cītara, tamburīns un stabules, un vīns ir viņu

dzīrēs, bet Tā Kunga darbu viņi “neņem vērā un Viņa roku darbu neievēro.

13 Tādēļ mana tauta tiks aizvesta gūstā, tāpēc ka viņiem nav “saprāšanas; un viņu dižciltīgie vīri cietīs badu, un lielākā tās daļa mocīsies slāpēs.

14 Tādēļ elle izplešas un atver plaši savu muti; un tās dižciltīgie un tās ļaužu bari, un tās greznība, un tas, kas priecājas, nogrims tajā.

15 Un vienkāršais cilvēks tiks noliekts pie zemes, un varenais vīrs tiks pazemots, un uzpūtīgā acis tiks pazemotas.

16 Bet Pulku Kungs tiks paugstināts “tiesā, un Dievs, kas ir svēts, tiks svētīts taisnībā.

17 Tad jēri tur ganīsies kā parasti un barokļu pamestās vietas noēdīs svešinieki.

18 Ak vai tiem, kas pievelk nekrietnību ar “iedomības saitēm un grēku ^bkā ar ratu virvēm;

19 kas saka: Lai Viņš “steidzas, pasteidzina Savu darbu, ka mēs to varētu ^bredzēt; un lai piepildās Israēla Svētā lēmums, ka mēs to varētu zināt.

20 Ak vai tiem, kas ļaunu “sauc par labu un labu par ļaunu, kas ^btumsību tur par gaismu un gaismu par tumsību, kas rūgtu dēvē par saldu un saldu par rūgtu!

5a Psm. 80:13.

6a Jes. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a SRC Tā Kunga vīnadārzs.

b VAI taisnību.

8a Mih. 2:1–2.

b TAS IR lai paliktu vienīgie iedzīvotāji. Bagātie zemes īpašnieki pārņem

nabago mazās saimniecības.

10a Ec. 45:10–11.

11a Sal. Pam. 23:30–32.

b SRC Gudrības vārds.

12a Psm. 28:5.

13a Hoz. 4:6.

src Zināšanas.

16a SRC Jēzus Kristus—Soģis.

18a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

b TAS IR viņi ir piesieti saviem grēkiem kā dzīvnieki savos jūgos.

19a Jer. 17:15.

b TAS IR viņi neticēs Mesijam, līdz tie Viņu neieraudzīs.

20a Mor. 7:14, 18;

M&D 64:16; 121:16.

b 1. Jāņa 1:6.

21 Ak vai tiem, kas ir "gudri pašu acīs un prātīgi pašu iedomās!

22 Ak vai varenajiem vīna dzeršanā un spēkavīriem stipru dzērienu sajuokšanā;

23 kas dāvanu dēļ attaisno ļauno un "atrauj taisnību taisnīgajam!

24 Tādēļ, tāpat kā "uguns aprij "rugājus un liesma iznīcina "pelavas, tā viņu saknes būs puvēkli un viņu ziedi aizlidos kā putekli, tāpēc ka viņi ir atmetuši Pulku Kunga bauslību un "nīcinājuši Israēla Svētā vārdu.

25 Tādēļ iedegās Tā Kunga "dusmas pret Viņa tautu, un Viņš izstiepa Savu roku pret viņiem un sāta viņus; un kalni trīcēja, un viņu līķi bija saplosīti uz ielām. Tomēr visas Viņa dusmas vēl nav rimušas un Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

26 Un Viņš pacels "karogu par zīmi tālajām tautām un "sasauks viņus no zemes gala; un lūk, viņi "nāks spēji un ātri; nebūs neviena nedz piekusuša, nedz paklupuša viņu vidū.

27 Nevieni nesnaudīs un negulēs, nevienam neatraisīsies nedz viņa gurnu josta, nedz pārtrūks viņa kurpju siksnas;

28 viņu bultas būs asas un visi viņu stopi uzvilkti, un viņu

zirgu nagi būs cieti kā krams un viņu ratu riteni kā viesulis, viņu balsu dunoņa kā lauvu rūkoņa.

29 Viņi rūks kā jauni "lauvas; jā, viņi rūks un sagrābs laupījumu, un aiznesīs to, un neviens nevarēs atņemt.

30 Un tanī dienā viņi rūks pret tiem kā jūras bangas; un, ja viņi raudzīsies uz zemi, lūk, tumsa un bēdas, un gaisma ir satumsusi tās debesīs.

16. NODAĻA

Jesaja redz To Kungu. Jesajas grēki ir piedoti. Viņš ir aicināts pravietot. Viņš pravieto par to, ka jūdi atraidīs Kristus mācības. Atlikušie atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas 6. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TAJĀ "gadā, kad nomira ķēniņš Usija, es arī redzēju To Kungu sēžam tronī, augsti un cēli, un Viņa "tērpa apakšmala piepildīja templi.

2 Virs tā stāvēja "serafi, tiem bija katram seši spārni: ar diviem tie apsedza savu vaigu un ar diviem tie apsedza savas kājas, un ar diviem tie lidoja.

3 Un viens sauca citiem, sakot: Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots; visa zeme ir pilna Viņa godības!

21a Sal. Pam. 3:5–7;

2. Nef. 28:15.

23a TAS IR atņem viņa likumīgās tiesības.

24a Ob. 1:18;

Mal. 3:19–20;

2. Nef. 20:17.

b Joēla 2:5;

1. Nef. 22:15, 23;

2. Nef. 26:4, 6;

M&D 64:23–24;

133:64.

c Lūk. 3:17;

Mos. 7:29–31.

d 2. Sam. 12:7–9.

25a M&D 63:32;

Moz. 6:27.

26a SRC Karogs.

b VAI sasvilps; t. i.—sapulcēšanās signāls.

Jes. 7:18;

2. Nef. 29:2.

c SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

29a 3. Nef. 21:12–13.

16 1a TAS IR apmēram 750. g. pr. Kr.

b TAS IR viņa tērpa apakšmala jeb stērbele.

2a SRC Ņerubi.

4 Un "durvju stabi trīcēja no tā balss, kurš sauca, un nams piepildījās ar dūmiem.

5 Tad es izsaucos: Bēdas man, jo es esmu "nāvei lemts; tādēļ ka es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām, un es dzīvoju starp ļaudīm, kam nešķīstas lūpas, jo manas acis ir redzējušas Ķēniņu, Pulku Kungu!

6 Tad viens no serafiem pielidoja man klāt, viņam rokā bija "kvēlojoša ogle, ko viņš ar lūkšām bija paņēmis no altāra.

7 Un viņš aizskāra manu muti un sacīja: Redzi, tas aizskāra tavas lūpas; un tavs "noziegums ir noņemts un tavs grēks attīrīts!

8 Es dzirdēju arī Tā Kunga balsi sakām: Ko lai Es sūtu? Kurš no mums ies? Tad es sacīju: Še es esmu, sūti mani!

9 Un Viņš sacīja: Ej un saki šai tautai—Klausieties uzmanīgi, bet viņi nesapratīs, un skatieties rūpīgi, bet viņi neuztvers.

10 Nocietini šīs tautas sirdi un padari viņu ausis nedzirdīgas, un aizdari viņu acis—lai tie nedzētu ar savām acīm un "nedzirdētu ar savām ausīm, un nesaprastu ar savām sirdīm, un netaptu atgriezti, lai tiktu dziedināti.

11 Tad es jautāju: Cik ilgi, Kungs? Un Viņš atbildēja: Kamēr pilsētas būs izpostītas, bez

iedzīvotājiem, un nami būs neapdzīvoti, un zeme būs pilnīgi tukša.

12 Un Tas Kungs būs "aizvedis iedzīvotājus tālu projām, jo būs daudz pamestu vietu tanī zemē.

13 Bet vēl būs desmitā tiesa iedzīvotāju, un viņi atgriezīsies un vēlreiz aizies bojā kā liepa un kā ozols, no kuriem pēc nociršanas pāri paliek vairs tikai celms, tomēr svēta sēkla būs "šis celms.

17. NODAĻA

Efraims un Sīrija karos pret Jūdu. Kristus piedzimis jaunavai. Salīdziniet ar Jesajas 7. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN notika Jūdas ķēniņa Ahasa, Jotāma dēla, Usijas dēla dienās, ka Sīrijas ķēniņš Recīns un Israēla ķēniņš Peka, Remaljas dēls, devās kopā uz Jeruzālemi, lai karotu pret to, bet nespēja to uzveikt.

2 Un tika ziņots Dāvida namam, sakot: Sīrija ir apvienojusies ar "Efraimu. Un viņa sirds trīcēja, un viņa tautas sirds, kā mežā koki trīc vējā.

3 Tad Tas Kungs sacīja Jesajam: Izej satikt Ahasu, tu un "Šear-Jašubs, tavs dēls, ūdens vada galā pie augšējā dīķa, ceļā uz vēlēju tīrumu.

4 Un saki viņam: neuztraucies

4a EBR. drebēja sliekšņu pamati.
5a EBR. Nocirsts; t.i.,—viņš bija pārņemts ar apziņu par saviem un savas tautas grēkiem.
6a TAS IR attīrīšanās simbols.

7a SRC Grēku piedošana.
10a Mat. 13:14–15.
12a 2. Ķēn. 17:18, 20.
13a TAS IR līdzīgi kokam, kaut arī lapas ir nokritušas, dzīvība un iespējas nest sēklas tomēr

tajā paliek.
17 2a TAS IR Viss ziemeļu Israēls tika saukts Efraima, vadošās ziemeļu cilts vārdā.
3a EBR. Atlikums atgriezīsies.

un esi mierīgs; “nebaudies un tava sirds lai neiztrūcinās no šiem abiem kūpošiem satrunējušiem stuburējiem, no Recīna un viņa sīriešu, nedz arī no Remaljas dēla dusmu kvēles!

5 Jo Sīrija, Efraims un Remaljas dēls ir perinājuši ļaunus plānus pret tevi, sacīdami:

6 Iesim pret Jūdu un apspie-dīsim to, un “iekarosim to, un iecelsim viņiem ķēniņu, jā, Ta-beēla dēlu!

7 Tā saka Dievs Tas Kungs: Tas tā neizdosies un nenotiks!

8 Jo Sīrijas galva ir Damaska un Damaskas galva—Recīns, un sešdesmit piecu gadu laikā Efraimu satrieks tā, ka tā vairs ne-būs tauta.

9 Un Efraima galva ir Samarija, un Samarijas galva ir Remaljas dēls. Ja jūs “neticēsit, jūs noteikti nepastāvēsit!

10 Bez tam Tas Kungs vēl ru-nāja uz Ahasu, sacīdams:

11 Izlūdzies sev “zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādās vai nu no dziļumiem, vai no debesu augstumiem!

12 Bet Ahass atbildēja: Es neprasišu un “nekārdināšu To Kungu.

13 Un Jesaja sacīja: Klausieties, ak, Dāvida nams, vai jums vēl nepietiek izsmelt cilvēku pacietību, ka jūs vēl izsmelat arī mana Dieva pacietību?

14 Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi—Lūk, “jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa dos Tam Vārdu ^bImanuēls.

15 No sviesta un medus Viņš pārtiks, lai Viņš varētu atnest ļaunu un labu pieņemt.

16 Jo pirms tas “bērns pratīs atnest ļaunu un pieņemt labu, zeme, kas tev riebjas, būs ^babu viņas ķēniņu pamesta.

17 Tas Kungs “sūtīs pār tevi un pār tavu tautu, un pār tava tēva namu dienas, kādas nav bijušas kopš tā laika, kad ^bEfraims atšķīrās no Jūdas, Asīrijas ķēniņa.

18 Un notiks, ka tanī dienā Tas Kungs “pasvilps mušām, kas ir vistālākajā Ēģiptes daļā, un bitēm, kas ir Asīrijas zemē.

19 Un tās nāks un apmetīsies visās neapdzīvotās ielejās un klinšu plaisās, visos ērkšķos un visos krūmājos.

20 Tanī pašā dienā Tas Kungs ar nazi, kas ir aizlienēts—ar tiem, kas ir viņpus upes, proti, ar “Asīrijas ķēniņu—^bnodzis galvas matus un viņu kāju spalvas un noskūs arī bārdus.

21 Un notiks, ka tanī dienā cilvēks “turēs jaunu gotiņu un divas aitas.

22 Un notiks, ka tā dos tik daudz piena, ka viņš ēdīs sviestu. Jo sviestu un medu ēdīs ikviens, kas būs palicis šai zemē.

4a TAS IR nebaudies uzbrukuma, šiem diviem ķēniņiem maz uguns ir palicis.

6a EBR. sadalīsim to.

9a 2. Laiku 20:20.

11a SRC Zīme.

12a TAS IR pārbaudīt, izmēģināt vai pierādīt.

14a SRC Jaunava.

b EBR. Dievs ir ar mums.

SRC Imanuēls.

16a 2. Nef. 18:4.

b 2. Ķēn. 15:30; 16:9.

17a 2. Laiku 28:19–21.

b 1. Ķēn. 12:16–19.

18a VAI svilpiens; t.i.—signāls,

uzaicinājums.

Jes. 5:26.

20a 2. Ķēn. 16:5–9.

b TAS IR ārvalstu iebrucējs iznīcinās iedzīvotājus.

21a TAS IR paliks tikai daži, kuri paši sevi uzturēs.

23 Un notiks, ka tanī dienā katrā vietā, kur tagad ir tūkstotis vīnakoku tūkstoš "sudraba gabalu vērtībā, būs tikai ērkšķi un dzeloņi.

24 Ar bultām un stopiem cilvēks tur ies, jo visa zeme būs kļuvusi par ērkšķiem un dzeloņiem.

25 Un visos pakalnos, ko attīrīs ar kapli, neies aiz bailēm no ērkšķiem un dzeloņiem, bet tie būs, lai tur sūtītu vēršus un tos izmīdītu "sīklopi.

18. NODAĻA

Kristus būs kā kļūšanas akmens un piedauzības klints. Meklējiet To Kungu, nevis čukstošos burvjus. Vērsieties pie bauslības un liecības pēc padoma. Salīdziniet ar Jesajas 8. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN VĒL Tā Kunga vārds, man sacīts: Ņem lielu tīstokli un raksti uz tā ar cilvēku rakstāmo to, kas attiecas uz "Maher-šalal-haš-bas.

2 Un es paņēmu sev uzticamus "lieciniekus pierakstīt, priesteri Ūriju un Čakariju, Jeberehijas dēlu.

3 Un es gāju pie "pravietes; un viņa kļuva grūta un dzemdēja dēlu. Tād Tas Kungs man sacīja: Dod viņam vārdu: Maher-šalal-haš-bas!

4 Jo lūk, "pirms ^bbērns vēl iemācīsies saukt: Mans tēvs un mana māte, Damaskas bagātības un Samarijas "laupījumu aiznesīs projām Asīrijas ķēniņam.

5 Tas Kungs runāja uz mani atkal, sacīdams:

6 Tā kā šī tauta neieredz "Siloas lēnos ūdeņus un priecājas par ^bRecīnu un Remaljas dēlu;

7 tad tādēļ, lūk, Tas Kungs liks pārvelties "pār viņiem varenās un plašās upes ūdeņiem, tas ir, Asīrijas ķēniņam ar visu viņa varenību. Un viņš izplūdīs pār tiem no visām savām pietekām un izkāps no visiem saviem krastiem.

8 Un "viņš ielauzīsies Jūdā; viņš pāršļāksies un pārpludinās to visu, viņš sniegsies pat līdz kaklam, un ar saviem izplestajiem spārnjiem viņš piepildīs visus tavas zemes plašumus, ak, ^bImanuēl!

9 "Apvienojieties, ak, jūs tauta, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos, un pievērsiet ausi, visi jūs no tālām zemēm; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos; apjozieties, un jūs tiksit sašķaidīti gabalos!

10 Apspriedieties, un tas izrādīsies velti; pieņemiet lēmumu, un tas neīstenosies; "jo Dievs ir ar mums!

23a VAI sudraba gabali.

25a EBR. aitas jeb kazas.

18 1a EBR. Lai ātrāk gūtu laupījumu, viņš pasteidzina izlaupīšanu.

2a SRC liecinieks.

3a TAS IR savas sievas.

4a Jes. 8:4.

b 2. Nef. 17:16.

c 2. Kēn. 15:29.

6a 1. Moz. 49:10; DZST 1. Moz. 50:24 (Pielikums).

b Jes. 7:1.

7a TAS IR vispirms pār ziemeļu Israēlu.

8a TAS IR Asīrija

pārņems arī Jūdu.

b SRC Imanuēls.

9a TAS IR veidojiet savienību.

10a TAS IR Jūda (Imanuēla zeme) tiks saudzēta.

Psm. 46:8.

11 Jo Tas Kungs teica to man stingri un mācīja mani, lai es nestaiģātu šīs tautas ceļus, sacīdams:

12 Nesakiet "sazvērestība par visu to, par ko šī tauta teiks sazvērestība; nedz arī bīstieties no tā, no kā viņi bīstas, un nebailojieties.

13 Turiet par svētu Pulku Kungu, un "lai Viņš ir jūsu bailes, un lai Viņš ir jūsu šausmas!

14 Un Viņš būs par "svētnīcu, bet par klupšanas ^bakmeni un piedauzības klinti abiem Israēla namiem, par valgu un par slazdu Jeruzālemes iedzīvotājiem.

15 Un daudzi no viņiem "paklups un kritīs, un tiks salauzti, un saistīti, un aizvesti gūstā.

16 Aizsien liecību plāksnes, aizzīmogo "bauslību starp Maniem mācekļiem!

17 Un es cerēšu uz To Kungu, kas "paslēpis Savu vaigu Jēkaba namam, un es paļaušos uz Viņu.

18 Lūk, es un mani bērni, ko Tas Kungs ir devis man par "zīmēm un par brīnumiem Israēlā no Tā Kunga Cebaota, kas mājō Ciānas kalnā.

19 Un kad viņi jums sacīs: Prasiet "garu izsaucējiem un ^bburvjiem, kas čukst un murmi-

na—"vai tad tautai nav jāgriežas pie sava Dieva, lai dzīvie dzirdētu ^dno mirušajiem?

20 Vērsieties pie bauslības un liecības! Un ja "viņi nerunā saskaņā ar šo vārdu, tad tas ir tāpēc, ka viņos nav gaismas.

21 Un "tie blandīsies apkārt pa visu savu zemi smagās mocībās un izsalkuši; un notiks, ka tad, kad tie būs izsalkuši, viņi raižēsies un nolādēs savu ķēniņu un savu Dievu, un lūkosies augšup.

22 Un viņi skatīsies uz zemi un redzēs bēdas un tumsu, ciešanu krēslu, un tiks iedzīti tumsā.

19. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Tauta tumsībā ieraudzīs spožu gaismu. Mums ir piedzimis Bērns. Viņš būs Miera valdnieks un valdīs Dāvida tronī. Salīdziniet ar Jesajas 9. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TOMĒR krēsla nebūs tāda, kāda tā bija tās mocību dienās, kad vispirms viņš sagādāja nelielas ciešanas Zebulona "zemei un Naftaļa zemei un pēc tam sagādāja daudz lielākas ciešanas Sarkanās jūras ceļā aiz Jordānas, citu tautu Galilejā.

12a TAS IR Jūda neielaidīsies kopā ar citiem uz slepeniem plāniem drošībai.

13a TAS IR esiet godbijīgi un pazemīgi Dieva priekšā.

14a Ec. 11:15–21.
b 1. Pēt. v. 2:4–8; Jēk. 4:14–15.

15a Mat. 21:42–44.
16a EBR. mācības jeb

doktrīnas.
SRC Eviņģēlijs.

17a Jes. 54:8.

18a TAS IR Jesajas un viņa dēlu vārdi nozīmē „Jehova izglābj”, „Atlikums atgriezīsies” un „Lai ātrāk gūtu laupījumu, viņš pasteidzina izlaupišanu”.
2. Nef. 17:3; 18:3.

19a 3. Moz. 20:6.

b TAS IR burvji, pareģi.

c 1. Sam. 28:6–20.

d VAI par mirušajiem.

20a TAS IR garīgie starpnieki (tāpat arī 21.–22. pantā).
21a TAS IR Israēls tiks saņemts gūstā tāpēc, ka negribēja paklausīt.

19 1a Mat. 4:12–16.

2 Tauta, kas staigāja "tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma.

3 Tu vairoji tautu un "vairoji prieku—viņi priecājas Tavā priekšā kā pļaujāmā laikā un tāpat kā priecājas cilvēki, dalot laupījumu.

4 Jo Tu esi salauzis viņu nastas jūgu un viņu iejūgu, viņu apspiedēju rīksti.

5 Jo karavīram katra kauja noris dārdošā troksnī un drēbes ir asinīm apraipītas, bet šī būs liesmās un visaptverošā ugunī.

6 Jo mums ir piedzimis "Bērns, mums ir dots Dēls, un "valdība būs uz Viņa kamiešiem, un Viņa Vārds būs: Brīnumis, Padoma devējs, "Varenais Dievs, "Mūžīgais Tēvs, "Miera valdnieks.

7 Viņa "valdīšana ies plašumā, un miers "būs bez gala uz Dāvīda troņa un tā ķēniņa valstībā, to atbalstot un nostiprinot ar tiesu un ar taisnību no šā laika mūžīgi. Pulku Kunga dedzīgums to darīs.

8 Tas Kungs ir sūtījis Savu vārdu Jēkabam, un šis vārds ir nolaidies pār "Israēlu.

9 Un to zinās visa tauta, pat Efraims un Samarijas iedzīvotāji, kas lepnībā un sirds uzpūtībā saka:

10 Ķieģeļu mūri ir sabrukuši,

bet ar cirstiem akmeņiem mēs celsim. Viēges koki ir izcirsti, bet to vietā mēs stādīsim ciedru kokus!

11 Tādēļ Tas Kungs sacēla "Rečina pretiniekus pret viņu un apvienoja viņa ienaidniekus;

12 sīriešus priekšā un filistiešus aizmugurē; un viņi "rīs Israēlu ar atvērtu muti. Tāpēc visas Viņa "dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

13 Jo tauta "neatgriezās pie Viņa, kas to bija sitis, un nemeklēja Pulku Kungu.

14 Tādēļ Tas Kungs nocirta Israēlam galvu un asti, zaru un stumbru vienā dienā.

15 Sirmgalvis, tas ir galva, un pravietis, kas sludina melus, tas ir aste.

16 Jo šīs tautas vadoņi to maldina, un viņu vadītie ir postam lemti.

17 Tādēļ Tas Kungs nepriecāsies par viņu jaunekļiem un "nesaudzēs viņu bāreņus un atraitnes, jo katrs no viņiem ir liekulis un laundaris, un katra mute pauž "zaimus. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa "roka vēl joprojām ir izstiepta.

18 Jo bezdievība deg kā uguns; tā aprīs ērkšķus un dzeloņus un aizdedzinās mežu biezokņus, un viņi pacelsies kā dūmi paceļas.

2a „Krēsla” un „tumsība” bija atkrišana un gūsts; „spožā gaisma” ir Kristus.

3a Jes. 9:2.

6a Jes. 7:14;

Lūk. 2:11.

b Mat. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Al. 11:38–39, 44.

e Jāņa 14:27.

7a src Valdība.

b Dan. 2:44.

8a TAS IR pravietiskais vēstījums, kas seko (8.–21. pants) bija brīdinājums desmit

ziemeļu ciltīm, sauktām par Israēlu.

11a 2. Ķēn. 16:5–9.

12a 2. Ķēn. 17:6, 18.

b Jes. 5:25; 10:4.

13a Am. 4:6–12.

17a src Žēlīgs, Žēlastība.

b 2. Nef. 9:28–29.

c Jēk. 5:47; 6:4.

19 No Tā Kunga Cebaota dusmām zeme ir aptumšota, un tauta būs ugunij par ēsmu, "neviens cilvēks nežēlos savu brāli.

20 Un viņš grābs pa labi un paliks izsalcis, un viņš "ēdīs pa kreisi un viņi nebūs paēduši, viņi, katrs no tiem, ēdīs savas paša rokas miesu—

21 "Manase ^bEfraimu un Efraims Manasi; viņi abi kopā būs pret "Jūdu. Tāpēc visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

20. NODAĻA

Asīrijas iznīcināšana ir paraugs, kā ļaunie tiks iznīcināti Otrajā Atnākšanā. Daži ļaudis tiks atstāti pēc tam, kad Tas Kungs nāks atkal. Jēkaba nama atlikums tanī dienā atgriezīsies. Salīdziniet ar Jesajas 10. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Ak vai tiem, kas izdod netaisnus likumus, un tiem, kas raksta smagus tiesiskus noteikumus,

2 lai grozītu "tiesu trūcīgajiem un laupītu tiesības Manas tautas nabagajiem, lai ^batraitnes kļūtu par viņu upuri un lai viņi varētu aplaupīt bāreņus!

3 Un ko jūs darīsiet "piemeklēšanas dienā un lielajā vētrā, kas nāks no tālienes? Pie kā jūs bēgsit pēc palīdzības, un kur jūs pametīsiet savu bagātību?

4 Bez Manis viņiem būs jāloka

savi ceļi kopā ar gūstekņiem un jāsabruk nokauto vidū. Tādēļ visas Viņa dusmas vēl nav rimušās, bet Viņa roka vēl joprojām ir izstiepta.

5 Ak, Asur, Manas bardzības rīkste! Un spieķis viņu rokās ir "viņu sašutums.

6 Es sūtišu viņu "pret liekulīgu tautu, un pret Manu dusmu tautu Es došu viņam pavēli to izpostīt un izlaupīt, un samīdīt viņus kā dubļus uz ielas.

7 Taču viņš tā nedomā, un viņa sirds nav tā noskaņota; bet viņa sirdī ir nolūks iznīcināt un izdeldēt ne mazums tautu.

8 Jo viņš saka: Vai mani zemju pārvaldnieki nav tai pašā laikā arī ķēniņi?

9 Vai Kalno nav klājies tāpat kā Karhemišai? Un Hamatai kā Arpadai? Vai Samarijai nav gājis tāpat kā Damaskai?

10 Tā kā "Mana roka ir radījusi elku dievu valstis, kuru elku tēli bija pārāki par tiem, kas ir Jeruzālemē un Samarijā;

11 vai tad es nedarīšu Jeruzālemei un tās elkiem tāpat, kā es darīju Samarijai un tās elkiem?

12 Tāpēc notiks, kad Tas Kungs būs pabeidzis visu Savu darbu Ciānas kalnā un Jeruzālemē, Es sodīšu "Asura ķēniņa augstprātīgās sirds ^baugļus un viņa augsti pacelto acu lepnību.

13 Jo "viņš saka: Ar savas rokas spēku un savu aso prātu es to paveicu, jo es esmu apdomīgs.

19a Mih. 7:2–6.
20a 5. Moz. 28:53–57.
21a SRC Manase.
b SRC Efraims.
c SRC Jūda.
20 2a VAI Taisnība.

b SRC Atraitne.
3a TAS IR soda.
5a Jes. 10:5.
6a TAS IR pret Israēlu.
10a TAS IR Asīrijas ķēniņa roka (10.–11. pants).

12a Cef. 2:13.
b TAS IR lepno lielīšanās.
13a TAS IR Asīrijas ķēniņš (13.–14. pants).

Un es pārliku tautu robežas un piesavinājos viņu dārgumus, un es pakļāvu sev iedzīvotājus kā drosmīgs vīrs.

14 Un mana roka atrada tautu bagātības kā ligzdu, un, kā paņēmt atstātas olas, tā es pārņēmu visu zemi, un nebija neviena, kas pakustinātu kaut spārnu, atvērtu muti vai iepikstētos.

15 "Vai tad ^bcirvis lai lielās tā priekšā, kas ar to cērt? Vai tad zāģis lai izgāztu savas krūtis pret to, kas ar to zāģē? It kā rikste varētu pacelties pret to, kas to ir pacēlis, vai vēzda varētu pati cīlāties, it kā tā nebūtu no koka!

16 Tāpēc Tas Kungs, Pulku Kungs, sūtīs diloni starp viņa tuklajiem, un zem ^aviņa godības Viņš iedegs liesmu kā ugunsgrēku.

17 Un Israēla gaisma kļūs par uguni un viņa Svētais par liesmu, kas sadedzinās un aprīs viņa ērkšķus un dzeloņus vienā dienā.

18 Un ^aiznīcinās viņa mežu un auglīgo lauku jaukumus gan garā, gan miesā, un viņi būs kā karavīri, kad nogībst viņu karognesēs.

19 Un viņa mežā ^aatlikušo koku būs tik maz, ka pat bērns tos varēs pierakstīt.

20 Un ^atanī dienā notiks, ka Israēla atlikušie un ^bJēkaba nama izglābtie vairs ^cnepaļausies uz to, kas tos sitis, bet paļausies uzticībā uz To Kungu, uz Israēla Svēto.

21 "Atlikušie atgriezīsies, jā, tieši no Jēkaba pāri palikušie, pie varenā Dieva.

22 Jo, kaut tava tauta, Israēl, būtu kā jūras smiltis, jā, tikai tās atlikušie atgriezīsies; noliktā ^aiznīcināšana ^bpārplūdīs ar taisnību.

23 Jo Dievs Pulku Kungs tiks ^apiepildīties iznīcībai, kas no- teikta visā zemē.

24 Tādēļ saka Dievs Tas Kungs Cebaots: Ak, Mana tauta, kas dzīvojat Cīanā, nebīstieties no Asura; viņš sitīs tevi ar riksti un pacels savu nūju pret tevi ^akā citkārt Ēģiptē.

25 Jo ir atlicis tikai mazs brīdis, un Mans sašutums būs galā, un Manas dusmas mitēsies, viņus iznīcinot.

26 Un Pulku Kungs pacels pletni pret viņu, tāpat kā Viņš sita ^aMidiānu pie Oreba klints, un, kā Viņa spieķis bija pār jūru, tā Viņš pacels to kā citkārt Ēģiptē.

27 Un tanī dienā notiks, ka viņa ^anasta tiks noņemta no taviem pleciem un viņa jūgs no

15a Visas metaforas šajā pantā uzdod vienu un to pašu jautājumu: Vai cilvēkam (t.i.,— Asīrijas ķēniņam) var veikties pret Dievu?
b TAS IR Vai ķēniņam var veikties pret Dievu?
16a TAS IR Asīrijas ķēniņa (arī 17.–19. pants).

18a TAS IR Asīrija pilnīgi izzudīs.
19a TAS IR Asīrijas karapulka atlikums.
20a TAS IR pēdējās dienās.
b Am. 9:8–9.
c TAS IR būs atkarīgi.
21a Jes. 11:11–12.
22a M&D 63:34.
src Pasaule— Pasaules gals.

b TAS IR pat kad sods jau nāk, zēlastība ir iespējama.
23a TAS IR izraisīs nolikto iznīcināšanu.
24a TAS IR kā agrāk darija ēģiptieši.
2. Moz. 1:13–14.
26a 1. Moz. 25:1–2; Soģu 7:25.
27a Jes. 14:25.

tava kakla, un jūgs tiks salauzts ^biesvaidīšanas dēļ.

28 ^aViņš jau virzās uz Ajatu, viņš dodas cauri Migronai; Mikmasā viņš atstāj savus ratus.

29 Viņi ir izgājuši pa šauro aizas ceļu, Gebā palikuši pa nakti; Rama ir nobijusies; Saula Gibeja ir aizbēgusi.

30 Pacel balsi, ak, Galimas meita, lai to izdzird Laiša, ak, nabaga Anatota!

31 Madmena ir izklīdusi; Gebimas iedzīvotāji pulcējas kopā bēgšanai.

32 Vēl šodien viņš paliks Nobā; viņš izstieps savu roku pret Ciānas meitas kalnu, pret Jeruzālemes pakalnu.

33 Lūk, Tas Kungs, Pulku Kungs nocirtīs zarus ar briesmīgu varu, un tie, "kas augsti pacēlušies, tiks nocirsti, un augstprātīgie pazemoti.

34 Un Viņš nocirtīs meža biežokņus ar dzelzi, un Libanons kritīs no varenā rokas.

21. NODAĻA

Isaja celms (Kristus) tiesās taisnībā. Dieva atziņa pārklās zemi Tūkstošgadē. Tas Kungs pacels karogu un sapulcinās Israēlu. Salīdziniet ar Jesajas 11. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN ^aatvase riesīsies no ^bIsaja ^ccelma, un zars izaugs no viņa saknēm.

2 Un pār to klāsies Tā Kunga "Gars, gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, zināšanu un Tā Kunga bijības gars.

3 Un padarīs Viņu apķērīgu Tā Kunga bijībā; un Viņš ^anetiesās pēc tā, ko Viņa acis redz, un nespriedīs pēc tā, ko Viņa ausis dzird.

4 Bet ar ^ataisnību Viņš tiesās nabago un patiesi ^baizstāvēs zemes ^clēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes riksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokaus bezdievīgos.

5 Un taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība būs Viņa "lielu josta.

6 Tad vilks mājās pie jēra un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopi būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

7 Un govns un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

8 Un zīdāinis rotalāsies pie "odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz ^bčūskas midzeni.

9 Neviens netiks ^anedz ievainots, nedz nokauts visā Manā

27^b SRC Svaidītais.

28^a TAS IR ASIRIEŠU karapulku virzība uz Jeruzālemi ir iezīmēta; tad (33.–34. pants) tēlaini tiek aprakstīta Tā Kunga rīcība pret tiem.

33^a Hel. 4:12–13.

21^a M&D 113:3–4.

^b Isajs bija Dāvida

tēvs; norāde dota uz ķēnišķo Dāvida radurakstu līniju, no kuras galu galā piedzima Jēzus.

Mih. 5:2;

Ebr. 7:14.

src Isajs.

^c M&D 113:1–2.

2^a Jes. 61:1–3.

3^a Jāņa 7:24.

4^a Psm. 72:2–4;

Mos. 29:12.

^b EBR. nolem.

^c SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.

5^a VAT vidukļa.

8^a neliela indīga

Ēģiptes čūska.

^b cita indīga čūska.

9^a Jes. 2:4.

src Tūkstošgade.

svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar ^batziņu par To Kungu, kā ūdeņi pārklāj jūru.

10 Un ^atanī dienā būs ^bIsaja sakne, kas stāvēs par karogu tautām; ^cpēc tās meklēs ^d citas tautas; un Viņa atdusa būs pilna godības.

11 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs vēl ^aotrrreiz izstieps Savu roku, lai atgūtu Savas tautas atlikumu, kas būs palicis no Asīrijas un no Ēģiptes, un no Patrosas, un no Kuša, un no Ēlāma, un no Sineāra, un no Hamatas, un no jūras salām.

12 Un Viņš pacels ^akarogu tautām un savāks ^bizklīdinātos no Israēla, un ^csapulcinās kopā izkaisītos jūdus no četriem zemes tūriem.

13 Efraima ^askaudība arī mitēsies, un Jūdas naidnieki tiks iznīcināti. ^bEfraims neapskaudīs ^cJūdu, un Jūda nekaitinās Efraimu.

14 Bet uz rietumu pusi viņi ^auzlaidīsies uz filistiešu pleciem; kopā viņi aplaupīs tos, kas uz austrumiem, viņi uzliks savu roku pār Edomu un Moābu, un Amona bērni viņiem klausīs.

15 Un Tas Kungs pilnīgi ^aiznīcinās Ēģiptes jūras mēli, un ar Savu vareno vēju Viņš pacels Savu roku pār upi un saskaldīs to septiņās upītēs, tā ka cilvēks varēs tikt pāri ar sausiem apaviem.

16 Un būs ^aceļš Viņa tautas atlikumam, kas būs palikuši no Asīrijas, kā tas bija Israēlam tanī dienā, kad tas izgāja no Ēģiptes zemes.

22. NODAĻA

Tūkstošgades dienā visi cilvēki slavēs To Kungu. Viņš dzīvos starp tiem. Salīdziniet ar Jesajas 12. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tanī dienā tu sacīsi: Ak Kungs, es Tevi slavēšu! Kaut arī Tu biji dusmīgs uz mani, Tavas dusmas ir rimušas un Tu mani mierināji.

2 Lūk, Dievs ir mana pestīšana, es ^apaļaušos un nebaidīšos, jo Tas Kungs ^bJEHOVA ir mans stiprums un mana dziesma; Viņš ir kļuvis arī par manu pestīšanu.

3 Tāpēc ar prieku jūs smelsit ^aūdeņi no pestīšanas avotiem.

9b M&D 101:32–33; 130:9.

10a TAS IR pēdējās dienās.

DžS—V 1:40.

b Rom. 15:12;

M&D 113:5–6.

c VAI pēc viņa.

d M&D 45:9–10.

11a 2. Nef. 6:14;

25:17; 29:1.

12a SRC Karogs.

b 3. Nef. 15:15; 16:1–4.

c Neh. 1:9;

1. Nef. 22:10–12;

M&D 45:24–25.

SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

13a Jer. 3:18.

b Jūdas un Efraima vadītās ciltis vēsturiski bija ienaidnieki (pēc notikumiem, kas aprakstīti 1. Kēn. 12:16–20). Pēdējās dienās šis naidis tiks dziedināts.

Ec. 37:16–22.

SRC Skaudība.

c SRC Jūda.

14a TAS IR uzbruks rietumu nogāzēm, kas bija filistiešu teritorija.

15a Cak. 10:11.

16a Jes. 35:8; M&D 133:27.

22 2a Mos. 4:6; Hel. 12:1.

b 2. Moz. 15:2;

Psm. 83:19.

SRC Jehova.

3a SRC Dzīvais ūdens.

4 Un tanī dienā jūs sacīsit: "Slavējiet To Kungu, piesauciet Viņa Vārdu, pasludiniet Viņa darbus tautu starpā, daudziniet, ka Viņa Vārds ir augsti teicams!

5 "Dziediet Tam Kungam slavas dziesmas, jo Viņš ir darījis varenus darbus, tas ir zināms visā zemē!

6 "Gavilējiet un līksmojiet jūs, Ciānas iedzīvotāji, jo liels ir Israēla Svētais jūsu vidū!

23. NODAĻA

Bābeles iznīcināšana ir paraugs iznīcināšanai Otrās Atnākšanas laikā. Tā būs niknuma un atriebības diena. Bābele (pasaule) kritīs uz visiem laikiem. Salīdziniet ar Jesajas 13. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

"SPRIEDUMS par ^bBābeli, ko Jesaja, Amoca dēls, saņēma parādībā.

2 Paceliet ^akarogu augstā kalnā, uzsauciet tiem stiprā balsī, ^bmājiet ar roku, lai viņi ieietu pa dižciltīgo vārtiem!

3 Es esmu pavēlējis Saviem "svētītajiem, Es arī esmu aicinājis Savus stipros, jo Manas dusmas nav pār tiem, kuri priecājas Manā godībā.

4 Pūļa balss atskan kalnos kā no lielas tautas, kā no daudzām

^akēniņvalstīm ^bsapulcētu tautu balss, Tas Kungs Cebaots kārtot karaspēku karam.

5 Viņi nāk no tālas zemes, no pašas debesu malas, jā, Tas Kungs un Viņa sašutuma ieroči, lai izpostītu visu zemi.

6 Vaimanājiet, jūs, jo Tā Kunga diena ir tuvu! Tā nāks kā posts no Visuvarenā!

7 Tāpēc nolaidisies visas rokas, un katra cilvēka sirds pamirs.

8 Un viņi būs izbijušies, sāpes un bēdas tos pārņems, viņi būs pārsteigti viens par otru, viņu vaigi degs kā ugunīs.

9 Lūk, Tā Kunga diena nāk, briesmīga ar niknumu un ar dusmu kvēli, lai pārvērstu zemi par tukšnesi, un Viņš "iznīcinās tajā esošos grēciniekus.

10 Jo debesu zvaigznes un to zvaigznāji vairs nedos savu gaismu, "saule uzlecot aptumšosies, un mēness vairs nespīdēs.

11 Un Es "sodišu pasauli par ļaunumu un bezdievīgos par viņu noziegumiem. Es iznīcināšu ^blepno augstprātību un paze- mošu varmāku lielību.

12 Es padarišu "cilvēku dārgāku par tīru zeltu, cilvēku dārgāku pat par Ofīras zelta stieni.

13 Tādēļ Es satricināšu debesis, un zeme "izkustēsies no savas

4a SRC Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

5a M&D 136:28.

6a Jes. 54:1; Cef. 3:14.

23 1a TAS IR vēstījums par sodu.

b Ļaunās Babilonas vēsturiskā iznīcināšana, par ko

pravietots Jes. 13. un 14. nodaļā, ir veikta kā simbols visas ļaunās pasaules galīgajai iznīcināšanai. M&D 133:5, 7, 14. SRC Bābele.

2a SRC Karogs.

b TAS IR māt ar roku, dot zīmi.

3a TAS IR svētajiem.

4a Cak. 14:2–3.

b Cak. 12:3.

9a SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

10a SRC Pasaule—Pasaules gals.

11a Mal. 3:19.

b M&D 64:24.

12a Jes. 4:1–4.

13a SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.

vietas Pulku Kunga dusmās un Viņa dusmu kvēles dienā.

14 Un viņiem tad klāsies kā ^aizbiedētām stirnām un kā avīm, kam nav gana, un viņi ikviens pievērsīsies savai tautai un ikviens bēgs uz savu zemi.

15 Ikviens, kas ir lepns, tiks nodurts, jā, un ikviens, kas pieslējies ļaunajiem, kritīs no zobenā.

16 Viņu bērni tiks sašķaidīti gabalos viņu acu priekšā; viņu namus izlaupīs, un viņu sievas piesmies.

17 Lūk, Es sacelšu pret viņiem mēdiešus, kas nedzenas pēc sudraba un zelta un nekāro pēc tā.

18 Viņu stopi sašķaidīs gabalos arī jaunekļus, un viņi nesaudzēs bērns mātes miesās, bērni neatradīs žēlastību viņu acu priekšā.

19 Un Bābelei, kas ir ķēniņu valstu glītums, kaldeju ^askaitums un lepnums, klāsies tāpat kā ^bSodamai un Gomorai, kad Dievs tās nopostīja līdz pamatiem.

20 Tur nemūžam neviens vairs ^anedzīvos, tā paliks tukša uz paaudžu paaudzēm. Arābi tur neuzslies telti, un gani tur neganīs.

21 Bet tur mitīs ^atuksneša zvēri, un viņu nami būs pilni ar mošķiem, un pūces tur dzīvos, un ^bjodi dejos.

22 Un salu plēsīgie zvēri kauks viņu pamestajos ^anamos un

^bpūķi viņu jaukajās pilīs; un viņas laiks jau ir tuvu klāt, un viņas diena netiks pagarināta. Jo Es to iznīcināšu ātri, jā, jo Es būšu žēlīgs pret Savu tautu, bet bezdievīgie ies bojā.

24. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts un baudīs Tūkstošgades mieru. Lucifers tika padzīts no Debesīm sacelšanās dēļ. Israēls gaviļēs pār Bābeli (pasauli). Salīdziniet ar Jesajas 14. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

Jo Tas Kungs apžēlosies par Jēkabu un atkal ^aizredzēs Israēlu, un to pārvedīs viņu pašu zemē; un ^bsvešinieki viņiem pievienosies, un tie pieķersies Jēkaba namam.

2 ^aUn tautas tos ņems un atvedīs tos viņu dzīves vietās; jā, no tāliem zemes galiem; un viņi atgriezīsies savās ^bapsolitajās zemēs. Un tās piederēs Israēla namam, un Tā Kunga zeme būs ar ^ckalpiem un kalponēm; un Israēls ņems gūstā tos, kas viņus bija gūstījuši, un viņi valdīs pār saviem kaklakungiem.

3 Un notiks tanī dienā, ka Tas Kungs dos ^amieru tev no tavām bēdām un no tavām bailēm, un no grūtās verdzības, kādā tu tiki turēts.

4 Un notiks tanī dienā, ka tu runāsi šādu sakāmvārdu pret ^aBābeles ķēniņu un teiksi: Kā

14a VAI dzenātiem briežiem.
19a TAS IR uzpūtība.
b 1. Moz. 19:24–25;
5. Moz. 29:23;
2. Nef. 13:9.
20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Jes. 34:14–15.
b EBR. āži jeb dēmoni.
22a EBR. pilis.
b EBR. (iespējams) šakāļi jeb savvaļas suni.
24 1a Cak. 1:17.
b Jes. 60:3–5, 10.

2a TAS IR Citas tautas palīdzēs Israēlam.
b SRC Apsolitā zeme.
c Jes. 60:14.
3a Joz. 1:13;
M&D 84:24.
4a SRC Bābele.

kaklakungs rimies, zelta pilsēta beigusies!

5 Tas Kungs salauzis bezdievju rīksti, valdnieku ziļļus.

6 Tas, kas savā niknumā pēra tautas bez mitēšanās, savās dusmās valdīja pār tām, tiek vajāts, un neviens netraucē.

7 Nu visa zeme atpūšas un ir miers, viņi ^agavilē!

8 Jā, ^acīpreses priecājas par tevi un arī Libānas ciedru koki, sakot: Kopš tu esi ^bkritis, ^cneviens nenāk mūs nocirst!

9 Pazemes ^aelle ir satraukta, gaidīdama tevi ierodamies, tā sacel kājās tevis dēļ ^bmirušos, patiešām visus, kas bijuši vadoņi virs zemes, tā liek piecelties no saviem troņiem visiem tautu ķēniņiem.

10 Un viņi runās un sauks tev preti: Arī tu esi palicis nevarīgs kā mēs? Arī tu esi kļuvis mums līdzīgs?

11 Nogramusi kapā tava godība, nedzird tavu cītaru skaņas, kāpuri ir tavs guļamais paklājs, un tārpī ir tava sega!

12 ^aKā tu esi kritis no debesīm, ak, ^bLucifer, rīta zvaigznes dēls! Tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas locīji tautas!

13 Jo tu sacīji savā sirdī: ^aEs kāpšu debesīs, es uzcelšu savu

troni augstu pār Dieva zvaigznēm, es no metīšos uz saiešanas kalna pašos ^bziemeļos!

14 Es uzkāpšu augstumos virs mākoņiem, es būšu kā pats Visuaugstākais!

15 Tomēr tu tiksī nogāzts ellē, visdziļākā ^abedrē!

16 Tie, kas tevi redzēs, ^acieši uzlūkos tevi un domās pie sevis, un sacīs: Vai tad šis ir tas vīrs, kura priekšā trīcēja zeme un drebēja ķēniņu valstis?

17 Un kas padarīja pasauli par tuksnesi un izpostīja tās pilsētas, un nekad neatvēra savu gūstekņu māju?

18 Visi tautu ķēniņi, jā, tie visi dus godībā, ikviens ^asavā namā.

19 Bet tu esi aizmests tālu no savas dusas vietas kā ^anonievāts zars un atlikums no tiem, kas nokauti, zobena nodurti, kas nomesti pie ^bakmeņiem bedrē, kā maita zem kājām.

20 Tu nebūsi ar viņiem kopā bērēs, jo tu izpostīji savu zemi un noslepkavoji savu tautu; ^aļaudara ^bdzimumu nemūžam vairs nepieminēs.

21 Nododiet nāvei viņu bērņus viņu tēvu ^agrēku dēļ, lai tie neceļas, neieņem zemi un nepiepilda pasauli ar pilsētām.

22 Jo Es nostāšos pret tiem,

7a Jes. 55:12.

8a EBR. cīpreses.

b TAS IR miris.

c EBR. neviens (koku) cirtējs nav nācis pret mums.

9a SRC Elle.

b TAS IR garus, kas atdalīti no ķermeņiem.

12a M&D 76:26.

b EBR. rīta zvaigzne,

ausmas dēls. Par Jaunās pasaules (Babilonas) valdnieku tiek runāts kā par Luciferu, visa jaunā valdnieku. SRC Lucifers; Velns.

13a Moz. 4:1–4.

b TAS IR dievu dzīves vietā, saskaņā ar babiloniešu ticējumiem.

Psm. 48:3.

15a 1. Nef. 14:3.

16a EBR. šķielēs uz tevi un domās par tevi.

18a TAS IR ģimenes kapā.

19a TAS IR noraidīts zars, nocirsts un nomests.

b TAS IR pašā dibenā.

20a SRC Ļauns, Ļaudarība.

b Psm. 21:12–13; 37:28.

21a 2. Moz. 20:5.

saka Tas Kungs Cebaots, un izdeldēšu no Bābeles tās “vārdu un pāri palikušos, un dēlu, un ^bbrāļadēlu, saka Tas Kungs.

23 Es arī atdošu to par “īpašumu ežiem un padarišu par purvu, un Es to noslaucīšu ar iznīcības ^bslotu, saka Pulku Kungs.

24 Pulku Kungs ir zvērējis, sacīdams: Tiešām, kā Es esmu nodomājis, tā tas notiks, un, kā Es esmu nolēmis, tā tas būs,—

25 ka es atvedīšu “Asuru Savā zemē un samīšu to zem kājām ^bSavos kalnos, tad tie tiks atsvabināti no viņa “jūga, un viņa nasta tiks noņemta no viņu kamiešiem.

26 “Šis lēmums ir pieņemts par visu zemi, un šī ir tā roka, kas izstiepta pār visām tautām.

27 Jo Tas Kungs Cebaots ir nolēmis, un kas to var grozīt? Un Viņa roka ir izstiepta, un kas to var pagriezt atpakaļ?

28 Kēniņa “Ahasa nāves ^bgadā bija šis spriedums:

29 Nepriecājies tu, visa Filistija, ka tā, kas tevi sita, rīkste salauzta; jo no čūskas saknes nāks indīga odze, un viņas auglis būs indīga spārnaina čūska.

30 Un nabaga pirmdzimtais būs pārticis, un trūkuma cietējs dusēs drošībā. Un tavai saknei

Es likšu nomirt badā, un tas nogalinās tavus atlikušos.

31 Kauciet, ak, vārti! Klieudz, ak, pilsēta! Tu sabrūc, visa Filistija, jo no ziemeļiem nāks dūmi, un neviens neatšķelsies Viņa noteiktajos laikos!

32 Ko tad atbildēs citu tautu vēstneši? Ka Tas Kungs ir uzcēlis “Ciānu, un ka ^bnabagie no Viņa tautas “paļausies uz to.

25. NODAĻA

Nefijs gaviļē skaidrībā. Jesajas pravietojumi tiks izprasti pēdējās dienās. Jūdi atgriezīsies no Bābeles, sitīs krustā Mesiju un tiks izkaisīti un šausīti. Viņi tiks atjaunoti, kad viņi noticēs Mesijam. Pirmo reizi Viņš atnāks sešsimt gadu pēc tam, kad Lehijs pame-ta Jeruzālemi. Nefijieši ievēro Mo-zus bauslību un tic Kristum, kas ir Israēla Svētais. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

TAGAD es, Nefijs, runāšu nedaudz attiecībā par šiem vārdiem, ko es esmu rakstījis, kas ir runāti ar Jesajas muti. Jo lūk, Jesaja runāja daudzas lietas, kuras daudziem no manas tautas bija “grūti saprast, jo viņi nezināja par to, kā tika pravietots starp jūdiem.

2 Jo es, Nefijs, neesmu mācījis

22a Sal. Pam. 10:7.

b Ij. 18:19.

23a Jes. 34:11–15.

b VAI birste.

25a Runa pāriet uz Asīrijas uzbrukumu un sakaušanu Jūdā 701. g. pr. Kr. (24.–27. pants). 2. Kēn. 19:32–37; Jes. 37:33–38.

b TAS IR Jūdas un Israēla kalnos.

c Jes. 10:27.

26a TAS IR galu galā visas pasaules tautas tādā veidā tiks gāztas.

28a 2. Kēn. 16:20.

b TAS IR apmēram 720. g. pr. Kr. Šis spriedums jeb

soda vēstījums tika pravietots par filistiešiem, kamēr Jūda būs drošībā.

32a SRC Ciāna.

b Cef. 3:12.

c VAI meklēs tanī patvērumu.

25 1a 2. Nef. 25:5–6.

tiem daudzas lietas par jūdiem, jo viņu "darbi bija tumsības darbi un viņu rīcība bija neganta rīcība.

3 Tāpēc es rakstu savai tautai, visiem tiem, kas vēlāk saņems šos vārdus, ko es rakstu, lai viņi zinātu Dieva sodus, ka tie nāks pār visām tautām, saskaņā ar vārdu, kuru Viņš ir sacījis.

4 Tāpēc uzklausi, ak, mana tauta, kas esi no Israēla nama, un pievērs ausi maniem vārdiem, jo, lai arī Jesajas vārdi nav jums saprotami, tomēr tie ir saprotami visiem tiem, kuri ir piepildīti ar "pravietojuma" ^bgaru. Bet jums es pravietoju saskaņā ar garu, kas ir manī, tāpēc es pravietošu saskaņā ar "skaidrību", kura ir bijusi ar mani kopš tā brīža, kad es iznācu no Jeruzālemes ar savu tēvu; jo lūk, manai dvēselei labpatīk skaidrība priekš manas tautas, lai viņi varētu mācīties.

5 Jā, un mana dvēsele priecājas par "Jesajas vārdiem, jo es iznācu no Jeruzālemes un manas acis ir skatījušas" ^bjūdus, un es zinu, ka jūdi saprot praviešu vārdus un ka nav nevienas citas tautas, kas saprastu vārdus, kuri sacīti jūdiem, tā kā viņi, izņemot tikai, ja tie ir mācīti pēc jūdu paražām.

6 Bet lūk, es, Nefijs, neesmu mācījis savus bērņus pēc jūdu

paražām; bet lūk, es pats esmu dzīvojis Jeruzālemē, tāpēc es zinu par apgabaliem ap to; un es esmu pieminējis saviem bērņiem par Dieva sodiem, kas "notikuši jūdu vidū, saviem bērņiem, saskaņā ar visu to, ko Jesaja runājis un par ko es nerakstu.

7 Bet lūk, es turpinu savu paša pravietojumu, saskaņā ar savu "izpratni, kurā es zinu, ka neviens cilvēks nevar kļūdīties; tomēr dienās, kad Jesajas pravietojumi tiks piepildīti, cilvēki droši zinās to nozīmi tajos laikos, kad tie notiks.

8 Tāpēc tie ir "vērtīgi cilvēku bērņiem, un tam, kas domā, ka tie nav, tam es runāšu īpaši un šos vārdus vērsīšu uz savu" ^bpaša tautu; jo es zinu, ka tie būs ļoti vērtīgi viņiem "pēdējās dienās, jo tanī dienā viņi tos sapratis; tāpēc viņu labumam es tos esmu rakstījis.

9 Un, kā viena paaudze tika "iznīcināta jūdu vidū nekrietnību dēļ, tā viņi ir iznīcināti no paaudzes paaudzē dēļ savām nekrietnībām, un nekad neviens no viņiem nav ticis iznīcināts, ja vien Tā Kunga pravieši nav to" ^bpareģojuši.

10 Tāpēc viņiem tika teikts par iznīcību, kura nāks pār tiem uzreiz pēc tam, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; tomēr viņi nocietināja savas sirdis, un,

2a 2. Kēn. 17:13–20.

4a SRC Pravietojums, Pravietot.

b SRC Svētais Gars.

c 2. Nef. 31:3; 33:5–6; Jēk. 4:13.

5a 1. Nef. 19:23; 3. Nef. 23:1.

b SRC Jūdi.

6a 2. Nef. 6:8; Hel. 8:20–21.

7a 2. Nef. 32:7; Al. 13:23.

8a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b Ēn. 1:13–16;

Morm. 5:12–15;
M&D 3:16–20.

c SRC Pēdējās dienas.

9a Jer. 39:4–10;

Mat. 23:37–38.

b Am. 3:7;

1. Nef. 1:13.

saskaņā ar manu pravietojumu, viņi ir tikuši ^aiznīcināti, izņemot tikai tos, kas ir ^baizvesti gūstā uz Bābeli.

11 Un šo es runāju tāpēc, ka gars ir manī. Un neskatoties uz to, ka viņi ir aizvesti gūstā, viņi atkal atgriezīsies un viņiem piederēs Jeruzālemes zeme; tāpēc viņi atkal tiks ^aatjaunoti savā mantojuma zemē.

12 Bet, lūk, pie viņiem būs kari un karu daudzinašana, un, kad pienāks diena, kad Tēva, jā, patiesi, Debesu un Zemes Tēva ^aVienpiedzimušais parādīsies viņiem miesā, lūk, tie Viņu atmetīs savu nekrietnību un cietirdības, un stūrgalvības dēļ.

13 Lūk, tie ^asītīs Viņu krustā; un, kad Viņš būs guldīts ^bkapenē ^ctrīs dienu garumā, Viņš ^duzcelsies no mirušajiem, ar dziedinājumu Savos spārnos, un visi tie, kas ticēs Viņa Vārdam, tiks izglābti Dieva valstībā. Tāpēc mana dvēsele priecājas par pravietojumu, kas attiecas uz Viņu, jo es esmu ^eredzējis Viņa dienu, un mana sirds daudzina Viņa Svēto Vārdu.

14 Un lūk, notiks, ka pēc tam, kad ^aMesija būs uzcēlies no mirušajiem un parādījies Savai tautai, visiem tiem, kas noticēs

Viņa Vārdam, lūk, Jeruzāleme no jauna tiks ^bizpostīta; jo, ak vai tiem, kas cīnās pret Dievu un Viņa Baznīcas tautu.

15 Tāpēc ^ajūdi tiks ^bizkaisīti starp visām tautām, jā, un arī ^cBābele tiks sagrauta, tāpēc citas tautas izkaisīs jūdus.

16 Un, kad viņi būs tikuši izkaisīti un Tas Kungs būs šausējies viņus caur citām tautām daudz paaudžu garumā, jā, patiesi no paaudzes paaudzē, kamēr viņi netiks pārliecināti ^aticēt Kristum, Dieva Dēlam, un Izpirkšanai, kas ir bezgalīga visai cilvēcei; un, kad pienāks diena, kad viņi noticēs Kristum un pielūgs Tēvu Viņa Vārdā ar šķīstām sirdīm un tirām rokām, un nelūkos pēc cita Mesijas, tad tajā laikā pienāks diena, kad būs vajadzīgs, lai viņi noticētu šiem vārdiem.

17 Un Tas Kungs izstieps Savu roku no jauna otrreiz, lai ^aatgrieztu Savu tautu no viņu kritušā un zudušā stāvokļa. Tāpēc Viņš turpinās darīt ^bbrīnišķu darbu un brīnumu starp cilvēku bērniem.

18 Tāpēc Viņš nesīs tiem Savus ^avārdus, kuri ^btiesās viņus pēdējā dienā, jo šie vārdi tiks doti tiem ar nolūku ^cpārliecināt

10a 1. Nef. 7:13;
2. Nef. 6:8;
Omn. 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Kēn. 24:14;
Jer. 52:3–16.

11a Ezc. 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12a src Vienpiedzimušais.

13a Lūk. 23:33.

b Jāņa 19:41–42;
1. Nef. 19:10.

c Lūk. 24:6–7;

Mos. 3:10.

d src Augšāmcēlšanās.

e 1. Nef. 11:13–34.

14a src Mesija.

b Lūk. 21:24;

DžS—M 1:1–18.

15a src Jūdi.

b Neh. 1:8–9;

2. Nef. 10:6.

c src Bābele.

16a 2. Nef. 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nef. 21:11–12; 29:1.

src Evaņģēlija
atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 27:26;

3. Nef. 28:31–33.

18a 2. Nef. 29:11–12;
33:11, 14–15.

b src Tiesa, Pēdējā.

c 2. Nef. 26:12–13.

viņus par patieso Mesiju, kas tika atraidīts no tiem, un lai pārlicinātu viņus, ka viņiem vairāk nav jāraugās pēc Mesijas atnākšanas, jo vairāk neviens nenāks, izņemot tikai, ja tas būs ^aviltus Mesija, kas maldinās cilvēkus; jo ir tikai viens Mesija, par ko runājuši pravieši, un šis Mesija ir Tas, kas tiks atraidīts no jūdiem.

19 Jo saskaņā ar praviešu vārdiem ^aMesija atnāks pēc ^bseši simti gadiem no tā laika, kad mans tēvs pameta Jeruzālemi; un saskaņā ar praviešu vārdiem un arī Dieva ^ceņģeļa vārdu Viņa Vārds būs Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

20 Un tagad, mani brāļi, es esmu runājis skaidri, lai jūs nevarētu kļūdities. Un tā kā Dievs dzīvo, kas ^aizveda Israēlu no Ēģiptes zemes un deva Mozum spēku, lai viņš varētu ^bdziedināt tautas, kad indīgas čūskas bija tos sakodušas, ja viņi pacels savas acis uz ^cčūsku, ko viņš pacēla viņu priekšā, un arī deva viņam spēku, lai viņš varētu sist ^aklinti un no tās tecētu ūdens; jā, lūk, es saku jums, ka šīs lietas ir patiesas, un, kā Dievs Tas Kungs dzīvo, nav neviens cits

^avārds zem debess dots kā tikai šis Jēzus Kristus, par kuru es esmu runājis, ar ko cilvēks var tapt izglābts.

21 Tāpēc šī iemesla dēļ Dievs Tas Kungs man solīja, ka šie pieraksti, ko es ^arakstu, tiks pasargāti un saglabāti, un nodoti maniem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē, lai Jāzepam dotais solījums tiktu piepildīts, ka viņa pēcnācēji nekad ^bneiznīks, kamēr vien zeme pastāvēs.

22 Tāpēc šie pieraksti pāries no paaudzes paaudzē, kamēr vien zeme pastāvēs, un tie pāries pēc Dieva gribas un patikas; un tautas, kurām tie būs, tiks ^atiesātas no tiem saskaņā ar vārdiem, kas ir rakstīti.

23 Jo mēs esam cītīgi rakstījuši, lai ^apārlicinātu savus bērnus un arī savus brāļus noticēt Kristum un tapt samierinātiem ar Dievu, jo mēs zinām, ka tā ir Dieva ^blabvēlība, ka mēs topam izglābti pēc tam, kad esam ^cizdarījuši visu, ko varam.

24 Un, lai arī mēs ticam Kristum, mēs ^aturam Mozus bauslibu un ar nelokāmību raugāties pēc Kristus, līdz likums tiks piepildīts.

25 Jo šim nolūkam ^alikums tika

18d SRC Antikrists.

19a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

b 1. Nef. 10:4;

3. Nef. 1:1, 13.

c 2. Nef. 10:3.

20a 2. Moz. 3:7–10;

1. Nef. 17:24, 31; 19:10.

b Jāņa 3:14;

1. Nef. 17:41.

c 4. Moz. 21:8–9;

Al. 33:19;

Hel. 8:14–15.

d 2. Moz. 17:6;

4. Moz. 20:11;

1. Nef. 17:29; 20:21.

e Hoz. 13:4;

Ap. d. 4:10–12;

Mos. 5:8; Moz. 6:52.

src Glābējs.

21a 2. Nef. 27:6–14.

b Am. 5:15; 2. Nef. 3:16;

Al. 46:24–27.

22a 2. Nef. 29:11; 33:10–15;

3. Nef. 27:23–27.

23a SRC Bērns, Bērni.

b Rom. 3:23–24;

2. Nef. 2:4–10;

Mos. 13:32;

Al. 42:12–16;

M&D 138:4.

src Labvēlība.

c Jēk. v. 2:14–26.

src Darbi.

24a Jēk. 4:4–5.

25a SRC Mozus likums,

Mozus bausliba.

dots; tad nu likums mums ir kļuvis ^bnedzīvs, un mūsu ticības dēļ mēs topam dzīvi Kristū; tomēr mēs turam likumu baušļu dēļ.

26 Un mēs ^arunājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs ^bpravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu ^cbērni zinātu, pie kura avota meklēt savu grēku ^apiedošanu.

27 Tāpēc mēs runājam par likumu, lai mūsu bērni zinātu, ka likums ir nedzīvs, un viņi, zinot, ka likums ir nedzīvs, raudzītos pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, un zināt, kādēļ likums tika dots. Un pēc tam, kad likums tiks piepildīts Kristū, lai viņiem nevajadzētu nocietināt savas sirdis pret Viņu, kad likumam būs jābeidzas.

28 Un tad lūk, mana tauta, jūs esat ^astūrgalvīga tauta, tāpēc es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu nesaprast. Un vārdi, ko es esmu runājis, būs par ^bliecību pret jums, jo tie ir pietiekami, lai ^cmācītu jebkuram cilvēkam patieso ceļu, jo patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu, jo, noliedzot Viņu, mēs noliedzam arī praviešus un likumu.

29 Un tagad lūk, es saku jums, ka patiesais ceļš ir ticēt Kristum un nenoliegt Viņu; un Kristus ir

Israēla Svētais; tāpēc jums jāmetas ceļos Viņa priekšā un jāpieļūdz Viņš ar visu savu ^aspēku, prātu un izturību, un visu savu dvēseli; un, ja jūs tā darīsiet, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Un tiktāl, cik tas būs vajadzīgs, jums ir jāpilda Dieva rituāli un ^apriekšraksti, kamēr likums, kas tika dots Mozum, tiks piepildīts.

26. NODAĻA

Kristus kalpos nefijiešiem. Nefijs paredz savas tautas bojāeju. Viņi runās no pīšļiem. Citticībnieki radīs viltus baznīcas un slepenas savienības. Tas Kungs aizliedz cilvēkiem lietot viltus priesterību. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN, kad Kristus būs ^auzcēlies no mirušajiem, Viņš ^bparādīsies jums, mani bērni un mani mīlotie brāļi, un vārdi, kurus Viņš jums teiks, būs ^clikums, kas jums būs jāpilda.

2 Jo lūk, es jums saku, ka es redzēju, ka daudzas paaudzes paies un būs lieli kari un strīdi starp maniem ļaudīm.

3 Un, kad būs jānāk Mesijam, manai tautai tiks dotas ^azīmes par Viņa ^bpiezīmšanu un arī par Viņa nāvi un augšāmcelšanos, un liela un briesmīga būs tā diena ļaunajiem, jo viņi ies bojā; un viņi ies bojā tāpēc, ka viņi

25^b Rom. 7:4–6.

26^a Jēk. 4:12;

Jar. 1:11;

Mos. 3:13.

^b Lūk. 10:23–24.

^c SRC Bērns, Bērni.

^d SRC Grēku piedošana.

28^a Mos. 3:14.

^b SRC Liecība.

^c 2. Nef. 33:10.

29^a 5. Moz. 6:5;

Marka 12:29–31.

30^a SRC Priekšraksti.

26 ^{1a} 3. Nef. 11:1–12.

^b 1. Nef. 11:7; 12:6.

^c 3. Nef. 15:2–10.

3^a 1. Nef. 12:4–6.

src Zīme.

^b SRC Jēzus Kristus—Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi.

padzina praviešus un svētos un nomētāja tos ar akmeņiem, un nokāva tos; tāpēc svēto ^casins brēcieni pacelsies pret viņiem no zemes līdz Dievam.

4 Tāpēc diena, kas nāks, ^asadedzinās visus augstprātīgos un tos, kuri dara ļaundarības, saka Pulku Kungs, jo viņi būs kā rugāji.

5 Un tos, kas nogalina praviešus un svētos, zemes dzīles tos ^aapris, saka Pulku Kungs, un ^bkalni tos aplās, un negaisi tos aizraus, un ēkas sabruks tiem virsū un saspiedīs tos gabalos, un samals tos pulverī.

6 Un tos piemeklēs pērkonī un zibeņi, un zemestrīces, un visādi postījumi, jo Tā Kunga dusmu uguns tiks iedegta pret viņiem, un viņi būs kā rugāji, un diena, kas nāk, tos apris, saka Tas Kungs Cebaots.

7 Ak, manas dvēseles sāpes un ciešanas par manas tautas bojājājušajiem! Jo es, Nefijs, to redzēju, un tas mani gandrīz iznīcināja Tā Kunga priekšā; bet man ir jāsauc uz savu Dievu: Tavi ceļi ir ^ataisni!

8 Bet lūk, taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem un nenokauj tos, bet stingri raugās uz Kristu pēc zīmēm, kuras ir dotas, neskatoties uz visām ^avajāšanām—lūk, viņi ir tie, kas ^bneies bojā.

9 Bet Taisnības Dēls ^aparādīsies tiem, un Viņš tos ^bdziedinās, un tiem būs ^cmiers ar Viņu, līdz paies ^dtrīs paaudzes, un daudzi vēl no ^eceturtās paaudzes nodzīvos taisnībā.

10 Un, kad tas būs pagājis, ātra ^aiznīcība nāks pār manu tautu, jo, neskatoties uz manas dvēseles sāpēm, es to redzēju, tāpēc es zinu, ka tas notiks; un viņi pārdod sevi par grašiem; jo kā atmaksu par savu lepnību un ģeķību viņi pļaus iznīcību; jo viņi padodas velnam un gaismas vietā izraugās tumsības darbus, tāpēc viņiem jānonāk lejā ^bellē.

11 Jo Tā Kunga Gars ne vienmēr ^apūlēsies ar cilvēku. Un, kad Gars pārstāj būt ar cilvēku, tad nāk ātra iznīcība, un tas sāpina manu dvēseli.

12 Un, kā es runāju par ^ajūdu ^bpārliedzināšanu, ka Jēzus ir ^cpatiesais Kristus, tā arī ir vajadzīgs, lai citticībnieki tiktu pārliecināti, ka Jēzus ir Kristus, Mūžīgais Dievs;

13 un ka Viņš parādās visiem tiem, kas Viņam tic, ar ^aSvētā Gara spēku; jā, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, darot varenus darbus, zīmes un brīnumus cilvēku starpā pēc viņu ticības.

14 Bet lūk, es pravietoju jums par ^apēdējām dienām, par die-

3c 1. Moz. 4:10;

2. Nef. 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3. Nef. 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1. Nef. 19:11;

3. Nef. 10:14.

b 3. Nef. 8:10; 9:5–8.

7a SRC Taisnība.

8a SRC Vajāt, Vajāšanas.

b 3. Nef. 10:12–13.

9a 3. Nef. 11:8–15.

b 3. Nef. 17:7–9.

c 4. Nef. 1:1–4.

d 1. Nef. 12:11–12;

3. Nef. 27:30–32.

e Al. 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Al. 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b SRC Elle.

11a Et. 2:15.

12a 2. Nef. 30:7;

Morm. 5:14.

src Jūdi.

b 2. Nef. 25:18.

c Morm. 3:21.

13a SRC Svētais Gars.

14a SRC Pēdējās dienas.

nām, kad Dievs Tas Kungs ^batklās šīs lietas cilvēku bērniem.

15 Pēc tam, kad mani pēcnācēji un manu brāļu pēcnācēji būs krituši neticībā un citticībnieku sakauti, jā, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs būs aplencis viņus visapkārt un uzbēris uzbērumus, un uzcēlis nocietinājumus pret tiem, un pēc tam, kad viņi būs satriekti pīšļos, tā ka viņu vairs nebūs, tomēr taisno vārdi tiks rakstīti un ticīgo lūgšanas uzklausītas, un netiks aizmirsti visi tie, kas krituši neticībā.

16 Jo tie, kas tiks nokauti, ^arunās uz viņiem no pazemes, un viņu runa klusu pacelsies no pīšļiem, un viņu balss būs kā mirušo garu izsaucējam; jo Dievs Tas Kungs dos viņam spēku, lai viņš varētu par tiem čukstēt kā no pazemes, un viņu runa būs čuksti no pīšļiem.

17 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņi ^arakstīs to, kas tiks darīts viņu starpā, un tas tiks rakstīts un aizzīmogots grāmatā, un tiem, kas būs krituši neticībā, tās nebūs, jo viņi ^btiecas iznīcināt Dieva darbus.

18 Tāpēc tāpat kā tie, kas tika iznīcināti, tika iznīcināti ātri; un viņu varmāku pulki būs kā puetošas ^apelavas, kas pazūd, jā, tā saka Dievs Tas Kungs, tas notiks piepeši, vienā acumirkli.

19 Un notiks, ka tie, kas būs krituši neticībā, tiks ^asatriekti ar citticībnieku roku.

20 Un citticībnieki ir uzpūtušies ^alepnībā savās acīs un ^bpaklupuši, jo liels ir viņu ^cklupšanas akmens. Viņi ir dibinājuši daudzas ^abaznīcas, tomēr viņi ir nicinājuši Dieva spēku un brīnumus un sludinājuši sev savu pašu gudrību un savu pašu ^emācību, lai viņi varētu gūt peļņu un ^fsamalt nabago seas.

21 Un ir dibinātas daudzas baznīcas, kas izraisa ^askaudību un naidu, un ļaunprātību.

22 Un ir arī ^aslepenas savienības, tāpat kā senos laikos, atbilstoši velna savienībām, jo viņš ir visu šo lietu radītājs; jā, slepkavu un tumsības darbu radītājs; jā, un viņš ved tos aiz līnu valga pie viņu kakla, līdz viņš sasies tos ar savām stiprajām saitēm uz visiem laikiem.

23 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Dievs Tas Kungs nedarbojas tumsībā.

24 Viņš nedara neko kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš ^amīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu ^bvisus cilvēkus vilkt pie sevis. Tāpēc nav neviena, kam Viņš pavēlētu nesaņemt Viņa glābšanu.

25 Lūk, vai Viņš ir saucis uz

14b SRC Evgāņēlija atjaunošana.

16a Jes. 29:4;
Mor. 10:27;
Moz. 7:62.
SRC Mormona Grāmata.

17a 2. Nef. 29:12.
b Ēn. 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nef. 16:8–
9; 20:27–28.

20a SRC Lepnība.
b 1. Nef. 13:29, 34.
SRC Atkrišana.

c Ec. 14:4.

d 1. Nef. 14:10; 22:23;
Morm. 8:28.

e 2. Nef. 9:28;
Morm. 9:7–8.

f Jes. 3:15;
2. Nef. 13:15.

21a SRC Skaudība.

22a SRC Slepēnās savienības.

24a Jāņa 3:16.
b 3. Nef. 27:14–15.

kādu, sakot: Atkāpies no Manis? Lūk, es saku jums: Nē!; bet Viņš saka: “Nāciet šurp pie manis visi jūs, zemes gali, ^bpārciet pienu un medu bez naudas un bez maksas.

26 Lūk, vai Viņš ir pavēlējis kādam pamest sinagogas jeb Viņa lūgšanu namus? Lūk, es saku jums: Nē!

27 Vai Viņš ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa “glābšanu? Lūk, es saku jums: Nē!, bet Viņš ir ^bdevis to par brīvu visiem cilvēkiem, un Viņš ir pavēlējis Saviem ļaudīm, ka viņiem ir jāpārlicina visi cilvēki “nožēlot grēkus.

28 Lūk, vai Tas Kungs ir pavēlējis kādam, lai tas nesaņemtu Viņa laipnību? Lūk, es saku jums: Nē!, bet “visiem cilvēkiem ir vienādas priekšrocības, un nevienam netiek liegts.

29 Viņš pavēl, lai nebūtu “viltus priesterības, jo lūk, tā ir viltus priesterība, ka cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi gūtu peļņu un pasaules ^bslavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma.

30 Lūk, Tas Kungs to ir aizlēdzis, tāpēc Dievs Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu “žēlsirdība, kas ir ^bmīlestība. Un, ja tiem nebūs žēlsirdības, tad tie nebūs nekas.

Tāpēc, ja viņiem būtu žēlsirdība, viņi nepieļautu, ka Ciānas strādnieks iet bojā.

31 Bet “Ciānas strādnieks strādās Ciānai; jo, ja viņi strādā par ^bnaudu, viņi ies bojā.

32 Un atkal, Dievs Tas Kungs ir “pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, lai viņi nemelotu, lai viņi nezagtu, lai viņi ^bnelietīgi nevalkātu Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu, lai viņi neskaustu, lai viņi nedarītu ļaunprātības, lai viņi nestrīdētos cits ar citu, lai viņi nepieņemtu netiklību un lai viņi nedarītu nevienu no šīm lietām, jo tie, kas tās darīs, ies bojā.

33 Jo neviena no šīm nekrietnībām nenāk no Tā Kunga, jo Viņš dara to, kas ir labs cilvēku bērniem, un Viņš nedara neko kā tikai to, kas ir saprotams cilvēku bērniem; un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš nevienam “neliedz nākt pie Viņa, nedz baltam nedz melnam, nedz vergam nedz brīvam, nedz vīram nedz sievietai; un Viņš atceras ^bpagānus; un “visi ir vienādi Dieva priekšā, gan jūdi, gan citticībnieki.

27. NODAĻA

Tumsība un atkrišana pārklās zemi pēdējās dienās. Iznāks Mormona Grāmata. Trīs liecinieki liecinās

25a Al. 5:33–35;
3. Nef. 9:13–14.

b Jes. 55:1–2.

27a SRC Glābšana.

b Ef. 2:8;

2. Nef. 25:23.

c SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

28a Rom. 2:11;

1. Nef. 17:33–35.

29a SRC Viltus priesterība.

b M&D 121:34–37.

30a Mor. 7:47–48.

src Žēlsirdība.

b SRC Mīlestība.

31a SRC Ciāna.

b Jēk. 2:17–19;

M&D 11:7; 38:39.

32a SRC Dieva

pavēles, baušļi.

b SRC Apgānīšana.

33a Ap. d. 10:9–35, 44–45.

b Al. 26:37.

c Rom. 2:11;

1. Nef. 17:35.

par grāmatu. Mācīts vīrs teiks, ka viņš nevar lasīt aizzīmogotu grāmatu. Tas Kungs darīs brīnumainu darbu un brīnumu. Salīdziniet ar Jesajas 29. nodaļu. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

BET, lūk, “pēdējās dienās jeb citicībnieku dienās—jā, lūk, visas citicībnieku tautas un arī jūdi, gan tie, kas nāks no šīs zemes, gan arī tie, kas būs citās zemēs, jā, patiesi visās pasaules valstīs, lūk, viņi tiks piedzirdīti ar nekrietnību un visa veida negantībām.

2 Un, kad tā diena pienāks, viņi tiks piemeklēti no Pulku Kunga ar pārkonu un zemestrīci, un ar lielu troksni, un auku, un vētru, un ar postīgām uguns “liesmām.

3 Un visas “tautas, kas ^bcinās pret Ciānu un sagādā tai ciešanas, būs kā sapnis nakts vīzijā; jā, tiem būs tā kā izsalkušam, kas sapņo un redz, ka viņš ēd, bet pamostas un viņa dvēsele ir izsalkusi; vai kā izslāpušam, kas sapņo un redz, ka viņš dzer, bet viņš pamostas un ir vārgs, un viņa dvēsele ir izslāpusi; jā, patiesi tā klāsies tautu pulkam, kas karo pret Ciānas kalnu.

4 Jo lūk, visi jūs, kas darāt neataisnību, sastingstiet un brīnieties, jo jūs vaimanāsit un kliegsit; jā, jūs būsit piedzērušies, bet ne no vīna, jūs grīlosities, bet ne no stipra dzēriena.

5 Jo lūk, Tas Kungs ir izlējis pār jums dziļa miega garu. Jo lūk, jūs esat aizvēruši savas acis un jūs esat atmetuši praviešus; un jūsu valdniekus un jūsu pareģus Viņš ir aptumšojis jūsu nekrietnības dēļ.

6 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs nesīs “jums ^bgrāmatas vārdus, un tie būs to vārdi, kuri dus.

7 Un redzi, tā grāmata būs “aizzīmogota, un grāmatā būs Dieva ^batklāsme no pasaules iesākuma līdz tās ‘galam.

8 Un dēļ tiem vārdiem, kas ir “aizzīmogoti, tie aizzīmogotie vārdi ^bnetiks nodoti ļaudīm viņu ļaundarību un negantību dienā. Tāpēc grāmata tiem netiks dota.

9 Bet grāmata tiks nodota “cilvēkam, un viņš nodos grāmatas vārdus, kuri ir to vārdi, kas dus pīšļos, un viņš nodos šos vārdus ^bcitam.

10 Bet vārdus, kas ir aizzīmogoti, viņš nenodos, kā arī nenodos grāmatu. Jo grāmata ir aizzīmogota ar Dieva spēku, un atklāsme, kas ir aizzīmogota, tiks saglabāta tajā grāmatā līdz Tā Kunga noliktajam laikam, kad tie varēs tapt zināmi, jo lūk, tie atklāj visas lietas no pasaules iesākuma līdz pat tās galam.

11 Un diena tuvojas, kad grāmatas vārdi, kas bija aizzīmogoti, tiks lasīti no namu jumtiem; un tie tiks lasīti ar Kristus spēku, un visas lietas, kuras jebkad

27 1a SRC Pēdējās dienas.

2a Jes. 24:6; 66:15–16;
Jēk. 6:3;

3. Nef. 25:1.

3a Jes. 29:7–8.

b 1. Nef. 22:14.

6a Jar. 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2. Nef. 26:16–17;
29:12.

src Mormona
Grāmata.

7a Jes. 29:11–12;

Et. 3:25–27; 4:4–7.

b Mos. 8:19.

c Et. 13:1–12.

8a Et. 5:1.

b 3. Nef. 26:9–12;
Et. 4:5–6.

9a M&D 17:5–6.

b DžS—V 1:64–65.

ir bijušas un būs cilvēku bērnu starpā līdz pat zemes galam, tiks "atklātas cilvēku bērniem.

12 Tāpēc tanī dienā, kad grāmata tiks nodota tam cilvēkam, par kuru es runāju, grāmata tiks noslēpta no pasaules acīm, lai neviena cilvēka acis to neskatītu, izņemot tikai "trīs^b lieciniekus, kuri to redzēs ar Dieva spēku un kuriem vēl bez tā pirmā cilvēka grāmata tiks nodota; un viņi liecinās par tās grāmatas un to vārdu, kas ir tanī, patiesumu.

13 Un nav neviena cita, kas to skatīs, kā tikai daži, saskaņā ar Dieva gribu, lai liecinātu par Viņa vārdu cilvēku bērniem; jo Dievs Tas Kungs ir teicis, ka ticīgo vārdi tiks runāti it kā "no mirušajiem.

14 Tāpēc Dievs Tas Kungs turpinās izplatīt grāmatas vārdus; un no tik daudz liecinieku mutes, kā Viņš uzskatīs par labu, Viņš apliecinās Savu vārdu; un ak vai tam, kas "noliegs Dieva vārdu!

15 Bet lūk, notiks, ka Dievs Tas Kungs sacīs tam, kuram Viņš nodos grāmata: Paņem šos vārdus, kas nav aizzīmogoti, un nodod tos citam, lai viņš tos varētu parādīt mācītam vīram, sakot: "Izlasī šo, es lūdzu. Un mācītais vīrs sacīs: Atnes šurp grāmata, un es tos izlasīšu.

16 Un tad pasaules godības dēļ

un lai gūtu "peļņu, viņš to sacīs, un nevis Dieva godības dēļ.

17 Un tas cilvēks sacīs: Es nevaru atnest grāmata, jo tā ir aizzīmogota.

18 Tad mācītais sacīs: Es nevaru to lasīt.

19 Tāpēc notiks, ka Dievs Tas Kungs atkal nodos grāmata un tās vārdus tam, kas nav mācīts; un tas cilvēks, kas nav mācīts, sacīs: Es neesmu mācīts.

20 Tad Dievs Tas Kungs sacīs uz viņu: Mācītie tos nelasīs, jo viņi ir tos atmetuši; un Es spēju paveikt Savu darbu, tāpēc tu lasīsi vārdus, kurus Es tev došu.

21 "Neaiztiec lietas, kas ir aizzīmogotas, jo Es tās pasludināšu Manis noliktajā laikā; jo Es rādīšu cilvēku bērniem, ka Es spēju paveikt Savu darbu.

22 Tāpēc, kad tu būsi lasījis vārdus, ko Es tev pavēlēju, un dabūsi "lieciniekus, kurus Es tev esmu solījis, tad tu atkal aizzīmogosi grāmata un noslēpsi to Man, lai Es varētu saglabāt vārdus, ko tu nebūsi lasījis, līdz Es Savā gudrībā uzskatīšu par vajadzīgu atklāt visas lietas cilvēku bērniem.

23 Jo lūk, Es esmu Dievs, un Es esmu "Brīnumu Dievs, un Es parādīšu pasaulei, ka Es esmu "tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Es neko nedaru starp cilvēku bērniem savādāk, kā tikai "saskaņā ar viņu ticību.

24 Un atkal notiks, ka Tas

11a Lūk. 12:3;
Morm. 5:8;
M&D 121:26–31.

12a 2. Nef. 11:3;
Et. 5:2–4;
M&D 5:11, 15; 17:1.
b 5. Moz. 19:15.

13a 2. Nef. 3:19–20;
33:13–15;
Mor. 10:27.

14a 2. Nef. 28:29–30;
Et. 4:8.
15a Jes. 29:11–12;
DžS—V 1:65.

16a SRC Viltus priesterība.
21a Et. 5:1.
22a SRC Mormona
Grāmatas liecinieki.
23a SRC Brīnums.
b Ebr. 13:8.
c Ebr. 11; Et. 12:7–22.

Kungs sacīs viņam, ka viņam ir jālasa vārdi, kas tiks tam nodoti:

25 "Tā kā šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani ^bgodā tikai ar savām lūpām, bet ar savām sirdīm ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir āriģi iemācīta cilvēku ^cieraža,

26 tad Es turpināšu darīt ^abrīnumainu darbu šai tautā, jā, ^bbrīnumainu darbu un brīnumu, tā ka viņas gudro un mācīto gudrība iznīks un prātīgo saprāts būs aptumšots.

27 Un ^aak vai tiem, kas savus nodomus dzīli apslēpj Tā Kunga priekšā! Un viņu darbi ir tumsā, un viņi saka: Kas mūs redz, un kas mūs pazīst? Un viņi arī saka: Tiešām, Tava lietu apgriešana otrādāk tiks uzskatīta kā ^bpodnieka māli. Bet lūk, Es parādīšu viņiem, saka Pulku Kungs, ka Es zinu visus viņu darbus. Jo vai tad kāds veidojums var sacīt par savu darinātāju: viņš nav mani darinājis? Vai var kāds darināts tēls sacīt savam tēlniekam: viņš nekā nesaprot?

28 Bet lūk, saka Tas Kungs Ceibaots, Es parādīšu cilvēku bērniem, ka vēl tikai īss brīdis un Libāna tiks pārvērsta par auglīgu lauku, un auglīgs lauks tiks vērtēts kā mežs.

29 "Un tanī dienā kurlais dzirdēs grāmatas vārdus un aklā

acis raudzīsies ārā no krēslas un tumsas.

30 Un ^alēnprātīgie arī pieaugs, un viņu ^bprieks būs Tai Kungā, un nabagie cilvēku starpā priecāsies Israēla Svētajā.

31 Jo tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, viņi redzēs, ka ^avarmāka ir kļuvis bezspēcīgs un paļātāja vairs nav, un visi, kas tiecas uz ļaunu, ir iznīcināti;

32 un arī tie, kas citus ^apavedīna ar saviem vārdiem uz ļaunu, un liek slazdus tam, kas ^bvārtos spriež tiesu, un ^cuzgriež muguru taisnajam kā niecībai.

33 Tādēļ tā saka Tas Kungs, kas izglāba Ābrahāmu, par Jēkaba namu: Jēkabs nekļūs vairs kaunā, un viņa vaigs vairs nenobālēs,

34 bet, kad viņš ^aredzēs savus bērnus, Manu roku darbu sev visapkārt, tie svētīs Manu Vārdu un svētīs Jēkaba Svēto, un parādīs bijību Israēla Dievam.

35 Un arī tie, kuru gars tagad ^amaldās, nāks pie atzišanas, un tie, kas kurn, ^bpieņems mācību.

28. NODAĻA

Daudzas viltus baznīcas tiks dibinātas pēdējās dienās. Tās mācīs viltu, maldus un ģeķīgas mācības. Atkrišana ies vairumā viltus skolotāju dēļ. Velns plosīsies cilvēku sirdīs. Viņš mācīs visādas

25a Jes. 29:13.

b Mat. 15:8.

c 2. Nef. 28:31.

26a 1. Nef. 22:8;

2. Nef. 29:1–2.

src Evaņģēlija atjaunošana.

b Jes. 29:14;

2. Nef. 25:17.

27a Jes. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Jes. 29:18.

30a src Lēnprātīgs, Lēnprātība.

b M&D 101:36.

31a Jes. 29:20.

32a Lūk. 11:54.

b Am. 5:10.

c 2. Nef. 28:16.

34a Jes. 29:23–24.

35a 2. Nef. 28:14;

M&D 33:4.

b Dan. 12:4.

viltus mācības. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani brāļi, es esmu runājis uz jums saskaņā ar Garu, kas mani uz to spieda, tāpēc es zinu, ka tam tiešām tā ir jānotiek.

2 Un lietas, kuras tiks izrakstītas no šīs ^agrāmatas, būs ļoti ^bvērtīgas cilvēku bērniem un jo sevišķi mūsu pēcnācējiem, kas ir Israēla nama atlikums.

3 Jo notiks tanī dienā, ka ^abaznīcas tiks dibinātas un ne Tam Kungam, kad viens sacīs otram: Redzi, es, es esmu no Tā Kunga, un citi sacīs: Es, es esmu no Tā Kunga, un tā sacīs katrs, kas nodibinājis baznīcu un ne Tam Kungam.

4 Un viņi strīdēsies cits ar citu, un viņu priesteri strīdēsies cits ar citu, un viņi mācīs savu ^amācību un noliegs Svēto Garu, kas dod atziņu.

5 Un viņi ^anoliegs Dieva, Israēla Svētā ^bspēku, un viņi sacīs tautai: Klausieties uz mums un paklausiet mūsu priekšrakstiem, jo lūk, šodien vairs ^cnav Dieva, jo Tas Kungs un Pestītājs ir paveicis Savu darbu un Viņš ir atdevis Savu varu cilvēkiem.

6 Lūk, paklausiet manam priekšrakstam, ja kāds teiks, ka

brīnums ir paveikts ar Tā Kunga roku, neticiet, jo šodien Viņš vairs nav ^aBrīnumu Dievs, Viņš ir paveicis Savu darbu.

7 Jā, un būs daudzi, kas sacīs: ^aĒdiet, dzeriet un liksmojieties, jo rīt mēs mirsim un viss būs labi ar mums.

8 Un būs arī daudzi, kas sacīs: Ēdiet, dzeriet un liksmojieties, tomēr bīstieties Dievu—Viņš ^aat taisnos nelielu grēku, jā, ^bmeļojiet nedaudz, turiet citus pie vārda un gūstiet no tā labumu, rociat ^cbedri savam kaimiņam, tur nav nekā slikta, un dariet to visu, jo rīt mēs mirsim, un, ja arī mēs būsim vainīgi, Dievs mūs nedaudz papērs ar rīksti un galu galā mēs tiksim izglābti Dieva valstībā.

9 Jā, un būs daudzi, kas mācīs šādā veidā viltu un maldus, un ^aģeķīgas ^bmācības un uzpūtīsies savās sirdīs, un centīsies savus nodomus dziļi apslēpt Tā Kunga priekšā, un viņu darbi būs tumsībā.

10 Un svēto ^aasinis brēks no zemes pret tiem.

11 Jā, viņi visi ir novirzījušies no ^aceļa, viņi ir kļuvuši ^bsamaitāti.

12 Dēļ ^alepnības un dēļ viltus skolotājiem, un viltus mācībām viņu baznīcas ir kļuvušas samaitātas, un viņu baznīcas ir

28 2a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:34–42; 22:9; 3. Nef. 21:6.

3a 1. kor. 1:10–13;

1. Nef. 22:23;

4. Nef. 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

4a 2. Nef. 9:28.

5a 2. Nef. 26:20.

b 2. Tīm. 3:5.

c Al. 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. kor. 15:32;

Al. 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b M&D 10:25;

Moz. 4:4.

src Meli.

c Sal. Pam. 26:27;

1. Nef. 14:3.

9a Ec. 13:3;

Hel. 13:29.

b Mat. 15:9.

10a Jāņa atkl. 6:9–11;

2. Nef. 26:3;

Morm. 8:27;

Et. 8:22–24;

M&D 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

M&D 33:4.

12a Sal. Pam. 28:25.

kļuvušas augstprātīgas; dēļ savas lepnības tās ir uzpūtušās.

13 Viņi "aplaupa ^bnabagos priekš savām smalkajām svētnīcām; viņi aplaupa nabagos priekš savām smalkajām drānām; un viņi vajā lēnprātīgos un sirdsšķīstos, savas "lepnības dēļ viņi ir uzpūtušies.

14 Viņi staigā ar "stīviem kakliem un augstu paceltām galvām; jā, un savas lepnības un ļaundarības, un negantības, un netiklības dēļ viņi visi ir ^bnomaldījušies, izņemot tikai dažus, kas ir pazemīgi Kristus sekotāji; tomēr viņi tiek vadīti tā, ka daudzos gadījumos viņi kļūdās, tāpēc ka viņi tiek mācīti pēc cilvēku priekšrakstiem.

15 Ak, "gudrie un mācītie, un bagātie, kas ir uzpūtušies savu siržu ^blepnībā, un visi tie, kas māca viltus mācības, un visi tie, kas dara netiklības un sagroza Tā Kunga taisno ceļu. "Vai, vai, vai būs tiem, saka Dievs Tas Kungs Visvarenais, jo viņi tiks nogāzti ellē!

16 Ak vai tiem, kas "uzgriež muguru taisnīgajam kā niecībai un saeļas pret to, kas ir labs, un saka, ka: Tas nav nekas! Jo nāks diena, kad Dievs Tas Kungs pēkšņi piemeklēs zemes iedzīvotājus, un tanī dienā, kad viņi būs ^bnobrieduši nekrietnībā, viņi ies bojā.

17 Bet lūk, ja zemes iedzīvotāji nožēlos savas ļaundarības un negantības, viņi netiks izdeldēti, saka Pulku Kungs.

18 Bet lūk, tai lielai un negantai baznīcai, visas zemes "netiklei, vajadzēs ^bnogāzties zemē, un liela būs tās krišana.

19 Jo velna valstībai vajadzēs "drebēt, un tiem, kas pieder pie tās, vajadzēs tikt pamudinātiem nožēlot grēkus, vai arī ^bvelns tos sagrābs savās mūžīgajās "važās, un viņi tiks kūdīti dusmoties un ies bojā.

20 Jo lūk, tanī dienā viņš "plosīsies cilvēku bērnu sirdīs un kūdīs tos dusmoties pret to, kas ir labs.

21 Un citus viņš "nomierinās un iemidzinās laicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Ciānā, jā, Ciāna plaukst, viss ir labi—un tā ^bvelns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.

22 Un lūk, citus viņš aizved ar glaimiem, un saka tiem, ka "elles nav, un viņš saka tiem: Es neesmu velns, jo tāda vispār nav—un tā viņš čukst tiem ausīs, kamēr viņš sagrābj tos savās briesmīgajās ^bvažās, no kurām nav atsvabināšanas.

23 Jā, viņus sagrābj nāve un elle; un nāvei, ellei un velnam, un visiem tiem, kas ir to varā, vajadzēs stāties Dieva trona priekšā un tikt "tiesātiem

13a Ec. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Al. 5:53.

14a Sal. Pam. 21:4.

b Jes. 53:6.

15a Sal. Pam. 3:5–7.

b SRC Lepnība.

c 3. Nef. 29:5.

16a Jes. 29:21.

b Et. 2:9–10.

18a Jāņa atkl. 19:2.

b 1. Nef. 14:3, 17.

19a 1. Nef. 22:23.

b Al. 34:35.

c Al. 12:11.

20a M&D 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nef. 9:39.

22a SRC Elle.

b Al. 36:18.

23a SRC Jēzus Kristus—
Soģis;
Tiesa, Pēdējā.

pēc saviem darbiem, no kurienes tiem vajadzēs ieiet tajā vietā, kas tiem sagatavota, patiesi, uguns un sēra ^bjūrā, kas ir bezgalīgas mocības.

24 Tāpēc, ak vai vieglprātīgam Ciānā!

25 Ak vai tam, kas sauc: Viss ir labi!

26 Jā, ak vai tam, kas "klausā cilvēku priekšrakstiem un noliedz Dieva spēku un Svētā Gara dāvanu!

27 Jā, ak vai tam, kas saka: Mēs esam saņēmuši, un mums vairāk neko "nevajag!

28 Un beidzot, ak vai visiem tiem, kas trīc un ir "dusmīgi dēļ Dieva patiesības! Jo lūk, tas, kas savu namu ir cēlis uz ^bklints, saņem to ar prieku; un tas, kas savu namu cēlis uz smiltīm, trīc, ka viņš kritīs.

29 Ak vai tam, kas sacīs: Mēs esam saņēmuši Dieva vārdu un mums "vairāk Dieva vārda ^bnevajag, jo mums ir pietiekami!

30 Jo lūk, tā saka Dievs Tas Kungs: Es došu cilvēku bērniem rindiņu pēc rindiņas, "priekšrakstu pēc priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur; un svētīti ir tie, kas paklausa Maniem priekšrakstiem un liek aiz auss Manu padomu, jo viņi mācīsies ^bgudrību; jo tam, kas "pieņem, Es došu ^dvēl; un tiem,

kas sacīs, mums ir pietiekami, tiks atņemts arī tas, kas viņiem ir.

31 Nolādēts ir tas, kas "paļaujas uz cilvēku vai padara miesu par savu atbalstu, vai klausīs cilvēku priekšrakstiem, ja vien šie priekšraksti netiks doti ar Svētā Gara spēku.

32 "Ak vai cittybniekiem, saka Dievs Pulku Kungs, jo neskatoties uz to, ka Es pastiepu šiem Savu roku no dienas uz dienu, viņi Mani noliegs. Tomēr Es būšu žēlīgs pret tiem, saka Dievs Tas Kungs, ja viņi nožēlos grēkus un nāks pie Manis, jo Mana ^broka ir pastiepta visas dienas garumā, saka Dievs Pulku Kungs.

29. NODĀLA

Daudzi cittybnieki noraidīs Mormona Grāmatu. Viņi sacīs: Mums nevajag vairāk Bībeles! Tas Kungs runā ar daudzām tautām. Viņš tiesās pasauli pēc grāmatām, kas tādā veidā sarakstītas. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

BET lūk, būs daudzi—tanī dienā, kad Es turpināšu darīt "brīnumainu darbu viņu vidū, lai Es varētu pieminēt Savas ^bderības, kuras Es noslēdzu ar cilvēku bērniem, lai Es varētu "atkal izstiept Savu roku, lai atgū-

23 b 2. Nef. 9:16, 19, 26.

26 a 2. Nef. 9:29.

27 a Al. 12:10–11.

28 a 2. Nef. 9:40; 33:5.

src Sacelšanās.

b Mat. 7:24–27.

src Klints.

29 a 2. Nef. 29:3–10.

b 2. Nef. 27:14; Et. 4:8.

30 a Jes. 28:9–13;

M&D 98:12.

b src Gudrība.

c Lūk. 8:18.

d Al. 12:10;

M&D 50:24.

31 a M&D 1:19–20.

32 a 1. Nef. 14:6.

b Jēk. 5:47; 6:4.

29 1 a 2. Nef. 27:26.

src Evaņģēlija

atjaunošana.

b src Ābrahāma

derība.

c 2. Nef. 6:14; 21:11–12;

src 17.

src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

tu Savu tautu, kas ir no Israēla nama;

2 un arī, lai Es varētu pieminēt solījumus, kurus Es esmu devis tev, Nefij, un arī tavam tēvam, ka Es atcerēšos jūsu pēcnācējus; un ka jūsu pēcnācēju “vārdi nāks no Manas muts jūsu pēcnācējiem, un Mani vārdi ^bizskanēs līdz visām zemes malām par ‘karogu Manai tautai, kas ir no Israēla nama;

3 un tāpēc, ka Mani vārdi izskanēs—daudzi no citticībniekiem sacīs: “Bībele! Bībele! Mums ir Bībele, un nevar būt vēl kāda Bībele.

4 Bet tā saka Dievs Tas Kungs: Ak ģeķi, viņiem būs Bībele, un tā nāks no “jūdiem, Manas senās derības tautas. Un kā viņi pateicas jūdiem par ^bBībeli, ko saņēmuši no tiem? Jā, ko citticībnieki domā? Vai viņi piemin jūdu ciešanas un pūles, un sāpes, un viņu centību pret Mani, nesot glābšanu citticībniekiem?

5 Ak jūs, citticībnieki, vai jūs atceraties jūdus, Manu seno derības tautu? Nē, bet jūs viņus nolādējāt un “ienīdāt, un necentāties tos atgūt. Bet lūk, to visu Es atdarišu pār jūsu pašu galvām, jo Es, Tas Kungs, neesmu aizmirsis Savu tautu.

6 Jūs, ģeķi, kas sacīsīt: “Bībele, mums ir Bībele, un mums

nevajag vēl kādu Bībeli! Vai jūs būtu dabūjuši Bībeli, ja ne no jūdiem?

7 Vai jūs nezināt, ka ir vairāk tautu nekā viena? Vai jūs nezināt, ka Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, esmu “radījis visus cilvēkus, un ka Es atceros tos, kas ir uz jūras ^bsalām; un ka Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes; un Es nesu Savu vārdu cilvēku bērniem, jā, patiesi, visām zemes tautām?

8 Kādēļ jūs kurnat, ka jūs saņemsit vairāk no Mana vārda? Vai jūs nezināt, ka “divu tautu liecība ir ^bapliecinājums jums, ka Es esmu Dievs, ka Es pieminu kā vienu, tā otru tautu? Tāpēc Es saku tos pašus vārdus kā vienai tautai, tā otrai. Un, kad divas ‘tautas saies kopā, divu tautu liecības arī saies kopā.

9 Un Es daru to, lai Es pierādītu daudziem, ka Es esmu “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi; un ka Es runāju Savus vārdus pēc Savas paša patikas. Un tādēļ, ka Es esmu pateicis vienu ^bvārdu, jums nebūs domāt, ka Es nevaru teikt citu, jo Mans darbs vēl nav pabeigts, ne arī būs līdz cilvēces galam, ne arī no tā laika un mūžīgi.

10 Tāpēc tādēļ, ka jums ir Bībele, jums nebūs domāt, ka tā satur visus Manus “vārdus, ne arī

2a 2. Nef. 3:18–21.

b Jes. 5:26;

2. Nef. 15:26;

Mor. 10:28.

c 1. Nef. 21:22.

src Karogs.

3a 1. Nef. 13:23–25.

src Bībele;

Mormona Grāmata.

4a M&D 3:16.

src Jūdi.

b src Jūda—
Jūdas vēzda.

5a 3. Nef. 29:8.

6a 1. Nef. 13:38.

7a src Radīt, Radišana.

b 1. Nef. 22:4.

8a Ec. 37:15–20;

1. Nef. 13:38–41;

2. Nef. 3:12.

b Mat. 18:16.

src Liecinieks.

c Hoz. 2:2.

9a Ebr. 13:8.

b src Atklāsmē.

10a src Svētie Raksti—

Svētie Raksti, par

kuru parādīšanos

ir pravietots.

domāt, ka Es vairāk neesmu liscis rakstīt.

11 Jo Es pavēlu "visiem cilvēkiem, gan austrumos, gan rietumos, gan ziemeļos, gan dienvidos un jūras salās, lai viņi ^brakstītu vārdus, kurus Es tiem saku; jo no ^cgrāmatām, kas būs rakstītas, Es ^dtiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts.

12 Jo lūk, Es runāšu uz "jūdiem, un viņi to pierakstīs; un Es arī runāšu uz nefijiešiem, un viņi to ^bpierakstīs; un Es arī runāšu uz citām Israēla nama ciltīm, ko Es esmu aizvedis, un viņi to pierakstīs, un Es arī runāšu uz ^cvisām zemes tautām, un viņi to pierakstīs.

13 Un notiks, ka "jūdiem būs nefijiešu vārdi un nefijiešiem būs jūdu vārdi; un nefijiešiem un jūdiem būs Israēla ^bpazudušo cilšu vārdi; un Israēla pazudušajām ciltīm būs nefijiešu un jūdu vārdi.

14 Un notiks, ka Mana tauta, kas ir no "Israēla nama, tiks sapulcināta mājās sava īpašuma zemēs; un Mani vārdi arī tiks savākti ^bvienkopus. Un Es parādīšu tiem, kas cīnās pret Manu vārdu un pret Manu tautu, kas ir no ^cIsraēla nama, ka Es esmu Dievs un ka Es ^dnoslēdzu derību

ar Ābrahāmu, ka Es atcerēšos viņa ^epēcnācējus ^fmūžīgi.

30. NODAĻA

Pievērstie citticībnieki tiks ieskaitīti pie derības tautas. Daudzi lamanieši un jūdi ticēs Vārdam un kļūs mīloti laudis. Israēls tiks atjaunots un bezdievīgie iznīcināti. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad lūk, mani mīlotie brāļi, es gribētu runāt uz jums, jo es, Nefijs, negribu pieļaut, lai jūs uzskatītu, ka jūs esat taisnīgāki, nekā būs citticībnieki. Jo lūk, ja jūs neturēsīt Dieva baušļus, jūs visi tāpat iesit bojā; un to vārdu dēļ, kas tika sacīti, jums nevajag uzskatīt, ka citticībnieki tiks pilnīgi iznīcināti.

2 Jo lūk, es saku jums, ka, cik daudzi no citticībniekiem nožēlos grēkus, tik kļūs par Tā Kunga "derības ļaudīm; un, cik daudzi no ^bjūdiem nenožēlos grēkus, tik tiks atstumti; jo Tas Kungs neslēdz derību ne ar vienu citu, kā tikai ar tiem, kas ^cnožēlo grēkus un tic Viņa Dēlam, kas ir Israēla Svētais.

3 Un tagad es gribu pravietot vairāk par jūdiem un citticībniekiem. Jo pēc tam, kad parādīsies grāmata, par kuru runāju, un tiks uzrakstīta citticībniekiem

11a Al. 29:8.

b 2. Tīm. 3:16.

c SRC Dzīvības grāmata.

d 2. Nef. 25:22; 33:11, 14–15.

src Tiesa, Pedējā.

12a 1. Nef. 13:23–29.

b 1. Nef. 13:38–42;

2. Nef. 26:17.

c 2. Nef. 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

b src Israēls—

Israēla desmit pazudušās ciltis.

14a Jer. 3:17–18.

b Ec. 37:16–17.

c 1. Nef. 22:8–9.

d 1. Moz. 12:1–3;

1. Nef. 17:40;

3. Nef. 20:27;

Ābr. 2:9.

src Ābrahāma derība.

e M&D 132:30.

f 1. Moz. 17:7.

30 2a Gal. 3:26–29.

b Mat. 8:10–13.

src Jūdi.

c SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

un atkal aizzīmogota Tam Kungam, būs daudzi, kas ^aticēs vārdiem, kuri būs rakstīti; un ^bviņi nesīs tos mūsu atlikušajiem pēcnācējiem.

4 Un tad mūsu atlikušie pēcnācēji uzzinās par mums, kā mēs izgājām no Jeruzālemes un ka viņi ir jūdu pēcteči.

5 Un Jēzus Kristus evaņģēlijs tiks pasludināts ^aviņu vidū; tāpēc ^btiem tiks atjaunotas ^czināšanas par viņu tēviem un arī zināšanas par Jēzu Kristu, kas ir bijis starp viņu tēviem.

6 Un tad viņi priecāsies, jo tie zinās, ka tā ir svētība viņiem no Dieva rokas; un viņu tumsības zvīņas sāks krist no viņu acīm, un nepaies daudzas paaudzes viņu starpā, līdz tie kļūs tīra un ^amīlota tauta.

7 Un notiks, ka ^ajūdi, kas ir izklīdināti, arī ^bsāks ticēt Kristum; un viņi sāks pulcēties kopā uz zemes virsas; un, cik daudzi noticēs Kristum, tik arī kļūs par mīlotu tautu.

8 Un notiks, ka Dievs Tas Kungs iesāks Savu darbu starp visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, lai nestu atjaunošanu Saviem ļaudīm uz zemes.

9 Un ar taisnību ^aDievs Tas Kungs ^btiesās nabago un patiesi aizstāvēs zemes ^clēnprātīgo. Un Viņš sitīs zemi ar Savas mutes

rīksti, un ar Savu lūpu dvašu Viņš nokauss ļaunos.

10 Jo drīz nāks ^alaiks, kad Dievs Tas Kungs radīs lielu ^bšķēlšanos ļaužu starpā, un ļaunos Viņš iznīcinās, un Viņš ^cpasargās Savus ļaudis, jā, pat ja būs tā, ka Viņam vajadzēs ^diznīcināt ļaunos ar uguni.

11 Un ^ataisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība Viņa lielu sikсна.

12 ^aUn tad vilks mājās pie jēra, un leoparda apgulsies pie kazlēna, un teļš un jauns lauva, un trekni lopī būs kopā, un mazs bērns tos ganīs.

13 Un govys un lācis ganīsies, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs salmus kā vērsis.

14 Un zīdāinis rotaļāsies pie odzes alas, un nupat no krūts nošķirts bērns izstieps savu roku uz odzes midzeni.

15 Neviens nedz ievainos, nedz nokauss visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu, kā ūdeņi piepilda jūru.

16 Tāpēc ^avisu tautu darbi taps darīti zināmi; jā, visi darbi taps darīti ^bzināmi cilvēku bērniem.

17 Nav nekā slepena, kas netiks ^aatklāts, nav neviena tumsības darba, kas netiks celts gaismā; un nav nekā, kas ir aiz-

3a 3. Nef. 16:6–7.

b 1. Nef. 22:8–9.

5a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b M&D 3:20.

c 1. Nef. 15:14;

2. Nef. 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6a M&D 49:24; 109:65.

7a 2. Nef. 29:13–14.

b 2. Nef. 25:16–17.

9a Jes. 11:4–9.

b 2. Nef. 9:15.

c src Lēnprātīgs,

Lēnprātība.

10a src Pēdējās dienas.

b M&D 63:53–54.

c Moz. 7:61.

d 1. Nef. 22:15–17, 23.

src Zeme—Zemes

attīrīšana.

11a Jes. 11:5–9.

12a Jes. 65:25.

src Tūkstošgade.

16a M&D 101:32–

35; 121:28–29.

b Et. 4:6–7.

17a M&D 1:2–3.

zīmogots uz zemes un kas ne tiks atraisīts.

18 Tāpēc visas lietas, kas ir tikušas atklātas cilvēku bērniem, tanī dienā tiks atklātas; un Sātanam uz ilgu laiku "vairs nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm. Un tagad, mani mīļotie brāļi, es beidzu savu sakāmo.

31. NODAĻA

Nefijs pastāsta, kāpēc Kristus tika kristīts. Lai tiktu izglābti, cilvēkiem ir jāseko Kristum, jātop kristītiem, jāsaņem Svētais Gars un jāpastāv līdz galam. Grēku nožēlošana un kristīšanās ir vērti uz šauro jo šauro taku. Mūžīgā dzīve nāk pie tiem, kas pēc kristīšanās tur baušļus. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, beidzu savu "pravietojumu jums, mani mīļotie brāļi. Un es vairāk nevaru rakstīt, ja nu tikai dažas lietas, kuras, es zinu, noteikti notiks; es vairāk arī nevaru rakstīt, ja nu tikai dažus sava brāļa Jēkaba vārdus.

2 Tāpēc, tas, ko es esmu rakstījis, ir man pietiekami, izņemot dažus vārdus, kas man jārunā par Kristus "mācību; tāpēc es runāšu ar jums skaidri, saskaņā ar sava pravietojuma skaidrību.

3 Jo mana dvēsele priecājas skaidrībā; jo tādā veidā Dievs Tas Kungs veic Savu darbu

starp cilvēku bērniem. Jo Dievs Tas Kungs dod "gaismu sapraššanai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu "valodā pēc viņu sapraššanas.

4 Tāpēc es gribu, lai jūs atcerētos, ka es esmu stāstījis jums par "pravieti, kuru Tas Kungs man rādīja un kas kristīs Dieva "Jēru, kam būs jāuzņemas pasaules grēki.

5 Un tagad, ja Dieva Jēram, esot svētam, ir jātop "kristītam ūdenī, lai piepildītu visu taisnību, ak, tad cik daudz vairāk vajag mums, kas neesam svēti, tapt kristītiem, jā, patiešām ūdenī!

6 Un tagad es gribu jums vaicāt, mani mīļotie brāļi, kā Dieva Jērs piepildīja visu taisnību, topot kristīts ūdenī?

7 Vai jūs nezināt, ka Viņš bija svēts? Bet, neskatoties uz to, ka Viņš bija svēts, Viņš parādīja cilvēku bērniem, ka miesā Viņš pazemojas Tēva priekšā un liecina Tēvam, ka Viņš būs Viņam "paklausīgs, turot Viņa pavēles.

8 Tāpēc, pēc tam, kad Viņš tapa kristīts ar ūdeni, Svētais Gars nolaidās uz Viņu "baloža "bizskatā.

9 Un vēl, tas parāda cilvēku bērniem to, cik taka ir šaura un "vērti ir šauri, caur kuriem tiem jāieiet, Viņš ir parādījis tiem piemēru.

10 Un Viņš sacīja uz cilvēku

18a Jāņa atkl. 20:1–3; Et. 8:26.

31 1a 2. Nef. 25:1–4.

2a 2. Nef. 11:6–7.

3a SRC Gaisma, Kristus gaisma.

b M&D 1:24.

4a 1. Nef. 10:7; 11:27.

src Jānis Kristītājs.

b src Dieva Jērs.

5a Mat. 3:11–17.

src Kristīšana, Kristīt.

7a Jāņa 5:30.

src Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

8a src Baloža zīme.

b 1. Nef. 11:27.

9a 2. Nef. 9:41;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22:4.

bērniem: “Sekojiet Man! Tāpēc, mani mīļotie brāļi, vai mēs varām ^bsekot Jēzum, ja mēs negribam turēt Tēva pavēles?”

11 Un Tēvs sacīja: Nožēlojiet, nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā!

12 Un arī Dēla balss nāca pie manis, sacīdama: Tam, kas ir kristīts Manā Vārdā, tam Tēvs “dos Svēto Garu tāpat kā Man, tāpēc ^bsekojiet Man un dariet to, ko jūs redzējat Mani darām!”

13 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es zinu, ka, ja jūs sekosit Dēlam ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpējoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar “kristīšanos—jā, sekojot jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, saskaņā ar Viņa vārdu, lūk, jūs saņemsit Svēto Garu; jā, tad nāk ^bkristības ar uguni un ar Svēto Garu; un tad jūs varēsit runāt eņģeļu “mēlē un saucot slavēt Israēla Svēto.

14 Bet, lūk, mani mīļotie brāļi, tā pie manis nāca Dēla balss, sakot: Kad jūs būsit nožēlojuši savus grēkus un liecinājuši Tēvam, ka jūs gribat turēt Manus baušļus, kristoties ūdenī un saņemot kristības ar uguni un Svēto Garu, un varēsit runāt

jaunā mēlē, jā, patiesi, eņģeļu mēlē, un pēc tam Mani “noliegsit, tad jums būtu bijis ^blabāk, ja jūs Mani nebūtu zinājuši.

15 Un es dzirdēju Tēva balsi, sakot: Jā, Mana Mīļotā vārdi ir patiesi un uzticami. Tas, kas pastāvēs līdz galam, tas taps izglābts.

16 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ar šo es zinu, ka, ja cilvēks “nepastāvēs līdz galam, sekojot dzīvā Dieva Dēla ^bparaugam, viņš nevarēs tapt izglābts.

17 Tāpēc dariet to, ko, kā es jums teicu, esmu redzējis, kā darīs jūsu Kungs un jūsu Pestītājs; jo tāpēc tas man ir ticis rādīts, lai jūs varētu zināt vērtus, pa kuriem jums ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un “kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku ^bpiedošana ar uguni un ar Svēto Garu.

18 Un tad jūs esat uz šīs “šaurās jo šaurās ^btakas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darījuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas “liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit.

19 Un tad, mani mīļotie brāļi,

10a Mat. 4:19;
8:22; 9:9.

b Mor. 7:11;
M&D 56:2.

12a SRC Svētā Gara
dāvana.

b Lūk. 9:57–62;
Jāņa 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

b SRC Svētā Gara
dāvana;

Uguns.

c 2. Nef. 32:2–3.

14a Mat. 10:32–33;
Al. 24:30;

M&D 101:1–5.

src Nepiedodams
grēks.

b 2. Pēt. v. 2:21.

16a Al. 5:13; 38:2;

M&D 20:29.

b src Jēzus Kristus—

Jēzus Kristus piemērs.

17a Mos. 18:10.

src Kristīšana,
Kristīt.

b SRC Grēku piedošana.

18a 1. Nef. 8:20.

b Sal. Pam. 4:18.

src Ceļš.

c Ap. d. 5:29–32.

pēc tam, kad jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir "izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ^bticību Viņam, pilnībā "paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.

20 Tāpēc jums ir "jāvīrās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu ^bcerības spožumu un ar "mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un ^dpastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.

21 Un tagad, mani mīlotie brāļi, šis ir tas "ceļš; un nav ^bneviena cita ceļa vai "vārda, dota zem debesīm, ar ko cilvēks var tikt izglābts Dieva valstībā. Un tagad, lūk, šī ir Kristus ^dmācība un vienīgā un patiesā "Tēva un Dēla, un Svētā Gara, kas ir "viens mūžīgs Dievs, mācība. Āmen.

32. NODAĻA

Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku. Cilvēkiem ir jālūdz un pašiem jāieģūst zināšanas no Svētā Gara. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani mīlotie brāļi, man šķiet, ka jūs pārdomājat

savās sirdīs kaut ko par to, kas jums būs jādara pēc tam, kad jūs būsiet uzsākuši šo ceļu. Bet, lūk, kāpēc jūs pārdomājat šīs lietas savās sirdīs?

2 Vai jūs neatceraties, ka es sacīju jums, ka pēc tam, kad jūs būsiet "saņēmuši Svēto Garu, jūs varēsiet runāt enģeļu ^bmēlē? Un tad, kā jūs varat runāt enģeļu mēlē, ja ne ar Svēto Garu?

3 "Enģeļi runā ar Svētā Gara spēku, tāpēc viņi runā Kristus vārdus. Tad nu es saku jums, ^bbaudiet Kristus vārdus; jo lūk, Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara.

4 Tad nu tagad, kad es esmu runājis šos vārdus, ja jūs nevarat saprast tos, tad tāpēc, ka "nevaicājat un neklaūvējat; tāpēc jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā.

5 Jo lūk, atkal es saku jums, ka, ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara.

6 Lūk, šī ir Kristus mācība, un vairāk mācības netiks dotas, līdz Viņš jums "parādīsies miesā. Un, kad Viņš jums parādīsies miesā, tad to, ko Viņš jums sacīs, jums vajadzēs ievērot, lai jūs to darītu.

7 Un tagad es, Nefijs, nevaru sacīt vairāk; Gars aptur manu runu, un man atliek tikai sērot

19a Mos. 4:10.
b SRC Ticība, Ticēt.
c M&D 3:20.

20a SRC Staigāt ar Dievu.
b SRC Cerība.
c SRC Mīlestība.
d SRC Izturēt.

21a Ap. d. 4:10–12;
2. Nef. 9:41;

Al. 37:46;
M&D 132:22, 25.

b Mos. 3:17.
c SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

d Mat. 7:28;
Jāņa 7:16–17.

e SRC Dievs, Dievība.

f 3. Nef. 11:27, 35–36.

32 2a SRC Vienotība.

3. Nef. 9:20.

b 2. Nef. 31:13.

3a SRC Enģeļi.

b Jer. 15:16.

4a SRC Lūgt.

6a 3. Nef. 11:8.

dēļ "neticības un dēļ ļaundarbības, un dēļ nezināšanas, un dēļ cilvēku stūrgalvības, jo viņi nedz meklē zināšanas, nedz saprot svarīgas zināšanas, kad tās tiem tiek dotas ^bskaidrībā, patiesi tik skaidri, cik vien skaidrs vārds var būt.

8 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es manu, ka jūs vēl aizvien pārdomājat savās sirdīs; un mani sāpina tas, ka man par to ir jārunā. Jo, ja jūs uzklausītu Garu, kas māca cilvēku "lūgt, jūs zinātu, ka jums ir jālūdz; jo ^bļau-nais gars nemāca cilvēkam lūgt, bet māca tam, ka viņam neva-jag lūgt.

9 Bet lūk, es saku jums, ka jums būs vienmēr "lūgt un negagurt, lai jūs nedarītu nevienu darbu Tam Kungam, ja vispirms neesat lūguši Tēvam Kristus ^bVārdā, lai Viņš iesvētītu tavu darbu tev, lai tavs darbs būtu tava dvēseles "labumam.

33. NODAĻA

Nefija vārdi ir patiesi. Tie liecina par Kristu. Tie, kuri tic Kristum, ticēs Nefija vārdiem, kas stāvēs kā liecība tiesas priekšā. Apmēram 559.–545. g. pr. Kr.

UN tagad es, Nefijs, nevaru rakstīt visu, kas tika mācīts manas tautas vidū; es arī neesmu tik "varens rakstībā kā runā; jo, kad

cilvēks ^brunā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs.

2 Bet lūk, ir daudzi, kas "no-cietina savas sirdis pret Svēto Garu, ka tam nav vietas viņos, tāpēc viņi atmet daudzas lietas, kas ir rakstītas, un neuzskata tās par vērtīgām.

3 Bet es, Nefijs, esmu rakstījis to, ko es esmu rakstījis, un es uzskatu to par ļoti "vērtīgu, un it īpaši manai tautai. Jo es nepārtraukti ^blūdzu par viņiem dienā, un naktīs mans spilvens paliek slapjš no manām asarām viņu dēļ; un es piesaucu savu Dievu ticībā, un es zinu, ka Viņš izdzirdēs manas vaimanas.

4 Un es zinu, ka Dievs Tas Kungs iesvētīs manas lūgšanas manas tautas labumam. Un vār-di, ko es esmu rakstījis nespē-kā, tiks padarīti tiem "stipri; jo tie ^bpārliecina viņus darīt labu; tie dara tiem zināmu par viņu tēviem; un tie runā par Jēzu un pārliecina tos ticēt Viņam un pa-stāvēt līdz galam, kas ir "mūžīgā dzīve.

5 Un tie runā "bargi pret grēku, saskaņā ar patiesības ^bskaidrību; tāpēc neviens cilvēks nebūs dusmīgs par vārdiem, ko es esmu rakstījis, ja tikai viņš nebūs velna gara ietekmēts.

6 Es gavilēju skaidrībā, es gavilēju patiesībā, es gavilēju savā

7a SRC Neticība.

b 2. Nef. 31:2–3;
Jēk. 4:13.

8a SRC Lūgšana.

b Mos. 4:14.
SRC Velns.

9a 3. Nef. 20:1;
M&D 75:11.

b Moz. 5:8.

c Al. 34:27.

33 1a Et. 12:23–24.

b M&D 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b Ēn. 1:9–12;

M. v. 1:8.

4a Et. 12:26–27.

b Mor. 7:13.

c SRC Mūžīgā dzīve.

5a 1. Nef. 16:1–3;

2. Nef. 9:40.

b 2. Nef. 31:3; Jēk. 4:13.

Jēzū, jo Viņš ir "atpestījis manu dvēseli no elles.

7 Man ir "žēlsirdība pret manu tautu un liela ticība Kristum, ka es sastapšu daudzas dvēseles neaptraipītas Viņa soģa krēsla priekšā.

8 Man ir žēlsirdība pret "jūdiem—es teicu jūdiem, tāpēc ka es domāju tos, no kurienes es nācu.

9 Man arī ir žēlsirdība pret "citticībniekiem. Bet lūk, ne par vienu no viņiem es nevaru cerēt, ja vien viņi ^bneizlīgs ar Kristu un neieies pa šiem ^cšaurajiem vārtiem, un ^dneies pa šo ^ešauru taku, kas ved uz dzīvi, un neturpinās iet līdz pat viņu pārbaudes dienu galam.

10 Un tagad, mani mīļotie brāļi, un arī jūdi, un visi jūs, zemes gali, uzklausiet šos vārdus un "ticiet Kristum; un, ja jūs neticat šiem vārdiem, ticiet Kristum. Un, ja jūs ticēsiet Kristum, jūs ticēsiet šiem ^bvārdiem, jo tie ir Kristus ^cvārdi un Viņš tos ir devis man; un tie ^dmāca visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jādara labais.

11 Un, ja tie nav Kristus vārdi,

spriediet paši,—jo Kristus pēdējā dienā rādīs jums ar "spēku un lielu godību, ka tie ir Viņa vārdi; un jūs un es stāvēsim vaigu vaigā Viņa ^btiesas priekšā; un jūs zināsiet, ka Viņš bija man pavēlējis rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību.

12 Un es lūdzu Tēvu Kristus Vārdā, lai daudzi no mums, ja ne visi, tiktu izglābti Viņa ^avalstībā tanī lielajā un pēdējā dienā.

13 Un tagad, mani mīļotie brāļi, visi tie, kas esat no Israēla nama, un jūs, visi zemes gali, es runāju uz jums kā balss, kas ^asauc no pīšļiem: Ardievu, līdz pienāks tā lielā diena!

14 Un jūs, kas nebaudīsiet Dieva labestību un neturēsiet cieņā jūdu ^avārdus un arī manus ^bvārdus, un arī vārdus, kas nāks no Dieva Jēra mutes, lūk, es atvaļdos no jums uz visiem laikiem, jo šie vārdi jūs ^cnotiesās pēdējā dienā.

15 Jo, ko es aizzīmogoju uz zemes, tiks atnests pret jums ^atiesas priekšā; jo tā man Tas Kungs ir pavēlējis, un man ir jāklausa. Āmen.

6a SRC Pestīt, Pestīts, Pestišana.

7a SRC Žēlsirdība.

8a SRC Jūdi.

9a SRC Citticībnieki.

b SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

c 2. Nef. 9:41.

d SRC Staigāt ar Dievu.

e Hel. 3:29–30;

M&D 132:22.

10a SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Mormona

Grāmata.

c Mor. 10:27–29.

d 2. Nef. 25:28.

11a Et. 5:4;

Mor. 7:35.

b Jāņa atkl. 20:12;

Mor. 10:34.

12a SRC Celestiālā

godība.

13a Jes. 29:4;

2. Nef. 26:16.

14a SRC Bībele.

b SRC Mormona

Grāmata.

c 2. Nef. 29:11;

Et. 4:8–10.

15a M. v. 1:11.

JĒKABA GRĀMATA

JĒKABS—NEFIJA BRĀLIS

Viņa sludinātie vārdi saviem brāļiem. Viņš liek kaunā cilvēku, kas cenšas apgāzt Kristus mācību. Daži vārdi par Nefija tautas vēsturi.

1. NODAĻA

Jēkabs un Jāzeps cenšas pārliecināt cilvēkus ticēt Kristum un turēt Viņa pavēles. Nefijs nomirst. Starp nefijiešiem pārsvarā ir ļaundarība. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

JO lūk, notika, ka piecdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; tad Nefijs deva man, "Jēkabam, ^bpavēli attiecībā par "mazajām plāksnēm, uz kurām šie vārdi ir iegravēti.

2 Un viņš deva man, Jēkabam, pavēli, ka man ir jāraksta uz šīm plāksnēm nedaudz no tā, ko es uzskatīšu par pašu vērtīgāko; lai es nepieskaros, ja nu tikai nedaudz, šīs tautas, kas tiek saukta par Nefija tautu, vēsturei.

3 Jo viņš sacīja, ka viņa tautas vēsturei jātiek iegravētai uz viņa citām plāksnēm un ka man ir jāglabā šīs plāksnes un jānodod tās saviem pēcnācējiem no paaudzes paaudzē.

4 Un, ja bija kāda sludināšana, kas bija svēta, vai atklāsme,

kura bija svarīga, vai pravietojums, man vajadzēja iegravēt "galveno no visa tā uz šīm plāksnēm un nodarboties ar tām, cik daudz vien iespējams, Kristus dēļ un mūsu tautas dēļ.

5 Jo ticības un lielo raižu dēļ mums patiesi bija pasludināts par mūsu tautu, kas ar to "notiks.

6 Un mēs arī bijām saņēmuši daudzas atklāsmes un spēcīgu pravietojuma garu, tāpēc mēs zinājām par "Kristu un Viņa valstību, kas nāks.

7 Tad nu mēs cītīgi strādājām starp mūsu ļaudīm, lai mēs varētu pārliecināt viņus "nākt pie Kristus un baudīt no Dieva laipnības, lai viņi varētu ieiet Viņa ^batdusā, lai Viņš savās dūsmās nezvērētu, ka viņi tur "neieies, kā "sarūgtinājumā kārdināšanas dienās, kad Israēla bērni bija "tuksnesī.

8 Tāpēc, kaut Dievs dotu, ka mēs varētu pārliecināt visus cilvēkus "nesacelties pret Dievu un ^bnesadusmot Viņu, bet lai visi cilvēki ticētu Kristum un uzlūkotu

1 *a* SRC Jēkabs, Lehija dēls.
b Jēk. 7:27.
c 2. Nef. 5:28–33; Jēk. 3:13–14.
SRC Plāksnes.
4*a* TAS IR SVARĪGĀKOS, galvenos jautājumus.
5*a* 1. Nef. 12.

6*a* 1. Nef. 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2. Nef. 9:41; Omn. 1:26; Mor. 10:32.
b SRC Atpūta.
c 4. Moz. 14:23; 5. Moz. 1:35–37; M&D 84:23–25.

d Ebr. 3:8.
e 4. Moz. 26:65; 1. Nef. 17:23–31.
8*a* SRC Sacelšanās.
b 1. Nef. 17:30; Al. 12:36–37; Hel. 7:18.

Viņa nāvi, un nestu Viņa ‘krustu, un paciestu pasaules apsmieklu; tāpēc es, Jēkabs, uzņemos pildīt sava brāļa Nefija pavēli.

9 Tad Nefijs sāka novēcot un viņš redzēja, ka viņam drīz ‘jāmirst; tāpēc viņš ^biesvaidīja kādu vīru, lai tas tad būtu par ķēniņu un valdnieku viņa tautai, saskaņā ar ‘ķēniņu valdīšanu.

10 Tauta ļoti mīlēja Nefiju, jo viņš, būdams liels tās aizstāvis, bija turējis Lābana ‘zobenu tās aizstāvēšanai un strādājis visas savas dienas tās labklājībai,—

11 tāpēc tauta gribēja saglabāt piemiņā viņa vārdu. Un, lai kas arī valdītu viņa vietā, tautā tie tika saukti—otrais Nefijs, trešais Nefijs un tā tālāk, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu; un tā tauta viņus sauca neatkarīgi no tā, kāds bija viņu vārds.

12 Un notika, ka Nefijs nomira.

13 Tad ļaudis, kas nebija ‘lamanieši, bija ^bnefijieši; tomēr viņi tika saukti nefijieši, jēkabieši, jāzepieši, ‘zoramieši, lamanieši, lemuēlieši un ismaēlieši.

14 Bet es, Jēkabs, tālāk nedalīšu viņus šais vārdos, bet es ‘saukšu par lamaniešiem tos, kas centās iznīcināt Nefija tautu, un tos, kas bija draudzīgi Nefijam, es saukšu par ^bnefijiešiem

jeb par Nefija ‘tautu, saskaņā ar ķēniņu valdīšanu.

15 Un tagad notika, ka Nefija tauta otrā ķēniņa valdīšanas laikā sāka nocietināties savās sirdīs un zināmā mērā nodoties ļauniem darbiem, tādiem kā tiekšanās pēc daudzām ‘sievām un blakussievām, līdzīgi senatnes Dāvidam un viņa dēlam Salamanam.

16 Jā, un viņi arī sāka meklēt daudz zelta un sudraba un zināmā mērā sāka uzpūsties lep-nībā.

17 Tāpēc es, Jēkabs, vispirms saņēmis ‘uzdevumu no Tā Kunga, devu viņiem šos vārdus, kad es tos mācīju ^btemplī.

18 Jo es, Jēkabs, un mans brālis Jāzeps ar Nefija roku bijām ‘iesvētīti par priesteriem un skolotājiem šai tautai.

19 Un mēs turējām godā mūsu ‘amatus Tam Kungam, uzņemdamies uz sevi ^batbildību, ar savām pašu galvām atbildēdami par ļaužu grēkiem, ja mēs nemācītu viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību; tāpēc strādājām ar visu mūsu spēku, lai viņu ‘asinis neaptraipītu mūsu drēbes; savādāk viņu asinis aptraipītu mūsu drēbes, un mēs netiktu atrasti neaptraipīti pēdējā dienā.

8c dzst Mat. 16:25–26

(Pielikums);

Lūk. 14:27.

9a 2. Nef. 1:14.

b SRC Iesvaidīšana.

c 2. Nef. 6:2;

Jar. 1:7.

10a 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

M. v. 1:13;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

13a Ēn. 1:13;

M&D 3:18.

b SRC Nefijieši.

c 1. Nef. 4:35;

4. Nef. 1:36–37.

14a Mos. 25:12;

Al. 2:11.

b 2. Nef. 4:11.

c 2. Nef. 5:9.

15a M&D 132:38–39.

17a SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums.

b 2. Nef. 5:16.

SRC Templis, Tā

Kunga nams.

18a 2. Nef. 5:26.

19a SRC Amats,

Amatpersona.

b M&D 107:99–100.

SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

c 2. Nef. 9:44.

2. NODAĻA

Jēkabs nosoda mīlestību uz bagātībām, lepnību un nešķīstību. Cilvēki var tiekties pēc bagātībām, lai palīdzētu saviem līdzcilvēkiem. Tas Kungs pavēl, lai nevienam vīrietim nefijiešu tautā nebūtu vairāk par vienu sievu. Tas Kungs priecājas par sieviešu šķīstību. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

VĀRDI, kurus Jēkabs, Nefija brālis, runāja uz Nefija tautu pēc Nefija nāves:

2 Tad nu, mani mīlotie brāļi, es, Jēkabs, saskaņā ar atbildību, kas man ir Dieva priekšā, turot godā savu amatu ar visu nopietnību un lai es varētu atbrīvot savas drānas no jūsu grēkiem, es uznāku templī šai dienā, lai pasludinātu jums Dieva vārdu.

3 Un jūs paši zināt, ka es līdz šim esmu bijis uzcītīgs sava aicinājuma amatā; bet šai dienā es esmu nospiests ar daudz lielāku vēlmi un raizēm par jūsu dvēseļu labklājību nekā līdz šim esmu bijis.

4 Jo lūk, līdz šim jūs esat bijuši paklausīgi Tā Kunga vārdam, kuru es esmu jums devis.

5 Bet lūk, ieklausieties mani un zīniet, ka ar Visuvarenā debess un zemes Radītāja palīdzību es varu pastāstīt jums jūsu "domas, ka jūs sākat darīt grēku, kas man šķiet ļoti negants, jā, un negants Dievam.

6 Jā, tas sāpina manu dvēseli un liek man ar kaunu atkāpties

no sava Radītāja vaiga, ka man ir jāliecina jums par jūsu siržu ļaunprātību.

7 Un arī tas sāpina mani, ka man ir jāsaka tik daudz "bargu vārdu par jums jūsu sievu un jūsu bērnu priekšā, daudziem no kuriem jūtas ir ļoti maigas un ^bšķīstas, un smalkas Dieva priekšā, kas Dievam labpatik;

8 un man liekas, ka viņi ir nākuši šurp, lai dzirdētu iepriecinošu "Dieva vārdu, jā, vārdu, kas dziedē ievainotu dvēseli.

9 Tāpēc tas nospiež manu dvēseli, ka es esmu spiests tās stingrās pavēles dēļ, ko es saņēmu no Dieva, pārmet jums par jūsu noziegumiem, paplašinot brūces tiem, kas jau ir ievainoti, tā vietā, lai mierinātu un dziedinātu viņu brūces; un tiem, kas nav bijuši ievainoti, tā vietā, lai barotos ar iepriecinošu Dieva vārdu, dunči ir sagatavoti, lai caurdurtu viņu dvēseles un ievainotu viņu jūtīgos garus.

10 Bet, neskatoties uz uzdevuma smagumu, man ir jārikojas saskaņā ar Dieva stingrajām "pavēlēm un jāsaka jums par jūsu ļaundarībām un negantībām to klātbūtnē, kas ir sirdsšķīsti un ar salauztu sirdi, un zem Visuvarenā Dieva acs ^bcaururbjošā skatiens.

11 Tāpēc man jums jāsaka patiesība saskaņā ar Dieva vārda "skaidrību. Jo lūk, kad es jautāju Tam Kungam, tad vārds nāca pār mani, sakot: Jēkab, uzej

2 5a Al. 12:3;
M&D 6:16.
src Dievs, Dievība.
7a M&D 121:43.

^b src Tikumība.
8a Al. 31:5.
10a src Dieva
pavēles, baušļi.

^b 2. Nef. 9:44.
11a 2. Nef. 25:4; 31:2–3.

templī nākamajā rītā un pasludini šai tautai vārdu, ko Es tev došu.

12 Un tagad lūk, mani brāļi, šis ir tas vārds, ko es jums sludinu, ka daudzi no jums ir sākušī meklēt zeltu un sudrabu, un visādus “dārgakmeņus, ar kuriem šī zeme, kas ir ^bapsolitā zeme jums un jūsu pēcnācējiem, ir pārpilna.

13 Un gādības roka ir smaidījusi pār jums labvēlīgi, ka jūs esat ieguvuši daudz bagātību; un tāpēc, ka daži no jums ir dabūjuši vairāk nekā jūsu brāļi, jūs “uzpūšaties savu siržu lepnībā un staigājat stīviem kakliem un augstu paceltām galvām savu dārgo tēru dēļ, un vajājat savus brāļus, tādēļ ka jūs domājat, ka jūs esat labāki nekā viņi.

14 Un tagad, mani brāļi, vai jūs domājat, ka Dievs attaisnos jūs šīnī lietā? Lūk, es saku jums: Nē! Bet Viņš jūs nolād, un, ja jūs neatkāpsities no šīm lietām, Viņa sodi drīz vien nāks pār jums.

15 Ak, kaut Viņš parādītu jums, ka Viņš var jūs caurdurt un ar vienu acs skatienu Viņš var satriekt jūs pīšļos!

16 Ak, kaut Viņš atbrīvotu jūs no jūsu nekrietnībām un negantībām! Un ak, kaut jūs klausītu Viņa pavēļu vārdam un nevis savu siržu “lepnībai, kas iznīcina jūsu dvēseles!

17 Padomājiet par saviem

brāļiem tāpat kā par sevi un esiet draudzīgi ar visiem un brīvi ar savu “mantību, lai ^bviņi būtu tikpat bagāti kā jūs.

18 Bet, pirms jūs meklējat “bagātības, meklējiet pēc Dieva ^bvalstības.

19 Un, kad jūs būsit saņēmuši cerību Kristū, jūs iegūsit bagātības, ja jūs tās meklēsiet; un jūs tās meklēsiet ar nolūku “darīt labu—apģērbt kailo un pabarot izsalkušo, un atbrīvot sagūstīto, un sniegt atbalstu slimajam un nomicītajam.

20 Un tagad, mani mīlotie brāļi, es esmu runājis ar jums par lepnību; un tie no jums, kas ir mocījuši savu tuvāko un vajājuši viņu tāpēc, ka jūs bijāt lepnī savās sirdīs par lietām, kuras Dievs jums ir devis, ko jūs sakāt par to?

21 Vai jums nešķiet, ka tādas lietas ir netīkamas Tam, kas radījis visu radību? Un viena būtne Viņa acīs ir tikpat dārga kā cita. Un visa radība ir no pīšļiem; un Viņš ir to radījis tam pašam mērķim, lai tā turētu Viņa “pavēles un godinātu Viņu mūžīgi.

22 Un tagad es beidzu runāt uz jums par šo lepnību. Un, ja man nebūtu jārunā ar jums par smagāku noziegumu, mana sirds ļoti priecātos par jums.

23 Bet Dieva vārds mani nospiež dēļ jūsu smagākiem

12a 1. Nef. 18:25;

Hel. 6:9–11;

Et. 10:23.

b 1. Nef. 2:20.

src Apsolitā zeme.

13a Morm. 8:35–39.

16a src Lepnība.

17a src Labklājība;

Mīlestības dāvanas,

Mīlestības dāvanu

došana.

b 4. Nef. 1:3.

18a 1. Kēn. 3:11–13;

Marka 10:17–27;

2. Nef. 26:31;

M&D 6:7.

src Bagātības.

b Lūk. 12:22–31.

19a Mos. 4:26.

21a M&D 11:20;

Ābr. 3:25–26.

noziegumiem. Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Šī tauta sāk pieaugt nekrietnībā; viņi nesaprot Svētos Rakstus, jo, darot netiklības, viņi cenšas attaisnot sevi ar to, kas bija rakstīts par Dāvidu un viņa dēlu Salamanu.

24 Redzi, Dāvidam un "Salamanam patiesi bija daudzas ^bsievas un blakussievas, kas bija negantība Manā priekšā, saka Tas Kungs.

25 Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es esmu izvedis šo tautu laukā no Jeruzālemes zemes ar Savas rokas spēku, lai Es varētu radīt Sev "taisnīgu zaru no Jāzēpa gurnu augļiem.

26 Tāpēc Es, Dievs Tas Kungs, necietīšu, ka šī tauta darītu tāpat kā tie senatnē.

27 Tāpēc, mani brāļi, klausieties mani un paklausiet Tā Kunga Vārdam: Jo nebūs būt nevienam vīram jūsu vidū, kā tikai tam, kas ir ar "vienu sievu, un blakussievas viņam nebūs būt nevienas;

28 jo Man, Dievam Tam Kungam, tik sievu "šķīstība. Un netiklības ir negantība Manā priekšā; tā saka Pulku Kungs.

29 Tāpēc šī tauta turēs Manas pavēles, saka Pulku Kungs, vai arī "nolādēta būs zeme viņu dēļ.

30 Jo, ja Es gribēšu radīt Sev "pēcnācējus, saka Tas Kungs Ceibaots, Es pavēlēšu Savai tautai; citādi viņi paklausīs šim lietām.

31 Jo lūk, Es, Tas Kungs, redzēju bēdas un dzirdēju Savas tautas meitu raudas Jeruzālemes zemē, jā, un visās Savas tautas zemēs viņu vīru ļaundarību un negantību dēļ.

32 Un Es necietīšu, saka Pulku Kungs, ka šīs tautas, ko Es esmu izvedis laukā no Jeruzālemes zemes, skaisto meitu raudas pret Manas tautas vīriem nonāktu līdz Manīm, saka Pulku Kungs.

33 Jo viņi neizvedīs gūstā Manas tautas meitas viņu maiguma dēļ, savādāk Es piemeklēšu viņus ar smagu lāstu, pat līdz iznīcināšanai, jo viņi nedarīs "netiklības kā tie senatnē, saka Pulku Kungs.

34 Un tagad, lūk, mani brāļi, jūs zināt, ka šīs pavēles tika dotas mūsu tēvam Lehijam; tāpēc jūs zinājat tās jau pirms tam; un jūs esat izpelņījušies lielu nosodījumu, jo jūs esat darījuši to, ko jums nevajadzēja darīt.

35 Lūk, jūs esat darījuši "lielākas nekrietnības nekā lamanieši, mūsu brāļi. Jūs esat salauzuši savu maigo sievu sirdis un pazaudējuši savu bērnu uzticību savu slikto piemēru dēļ viņu priekšā; un viņu siržu šņuksti paceļas uz Dievu pret jums. Un Dieva vārda bardzības dēļ, kas nāk lejā pret jums, daudzas sirdis ir mirušas, dziļu brūču caurdurtas.

24a 1. Kēn. 11:1;
Neh. 13:25–27.

b 1. Kēn. 11:1–3;
Ezr. 9:1–2;
M&D 132:38–39.

25a 1. Moz. 49:22–26;
Am. 5:15;

2. Nef. 3:5;
Al. 26:36.
src Lehijs, Nefija
tēvs.

27a M&D 42:22; 49:16.
src Lauība, Precēt.

28a src Šķīstība.

29a Et. 2:8–12.

30a Mal. 2:15;
M&D 132:61–66.

33a src Juteklisks,
Juteklība;
Seksuālā netikumība.

35a Jēk. 3:5–7.

3. NODAĻA

Sirdsšķīstie saņems iepriecinošu Dieva vārdu. Lamaniešu taisnīgums pārsniedz to, kas ir nefijiešiem. Jēkabs brīdina pret netiklību, baudkāri un jebkādu grēku. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

BET lūk, es, Jēkabs, runāšu uz jums, kas esat sirdsšķīsti. Raugieties uz Dievu ar stingru prātu un lūdziet Viņu ar lielu ticību, un Viņš mierinās jūs jūsu ciešanās, un Viņš aizstāvēs jūs un sūtīs lejā tiesu pār tiem, kas tiecas jūs iznīcināt.

2 Ak jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, un mūžīgi baudiet Viņa mīlestību, jo jūs to varat darīt, ja jūsu prāti ir "nelokāmi.

3 Bet ak vai, vai tiem, kas neesat sirdsšķīsti, kas esat "izvirtuši šai dienā Dieva priekšā; jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, zeme būs nolādēta jūsu dēļ, un lamanieši, kas nav izvirtuši kā jūs, lai arī viņi ir "nolādēti ar smagu lāstu, šaustīs jūs līdz pat iznīcībai.

4 Un drīz nāks laiks, kad, ja vien jūs nenožēlosit savus grēkus, viņiem piederēs jūsu mantojuma zeme, un Dievs Tas Kungs "aizvedīs taisnīgos prom no jūsu vidus.

5 Lūk, lamanieši, jūsu brāļi, kurus jūs ienīstat viņu izvirtības un tā lāsta dēļ, kas ir uz viņu ādām, ir taisnīgāki nekā jūs; jo viņi nav "aizmirsuši Tā Kunga

bausli, kas tika dots mūsu tēvam—ka viņiem nebūs būt vairāk par vienu sievu un ka viņiem nebūs nevienas blakussievas, un ka viņiem nebūs piekopt netiklības savā starpā.

6 Un tagad šo bausli viņi cenšas ievērot; tāpēc dēļ tā, ka viņi cenšas ievērot šo bausli, Dievs Tas Kungs viņus neiznīcinās, bet būs "žēlīgs pret viņiem; un kādu dienu viņi kļūs par svētītu tautu.

7 Lūk, viņu vīri "mīl savas sievas, un viņu sievas mīl savus vīrus; un viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērņus; un viņu neticība un viņu naidis pret jums ir viņu tēvu nekrietnības dēļ; tāpēc, cik gan daudz labāki par viņiem jūs esat jūsu Diženā Radītāja acīs?

8 Ak, mani brāļi, es baidos, ka, ja jūs nenožēlosit savus grēkus, tad viņu ādas būs baltākas nekā jūsējās, kad jūs tiksit atvesti ar viņiem Dieva troņa priekšā.

9 Tāpēc bausli es dodu jums, kas ir Dieva vārds, ka jūs nezaimosit pret viņiem viņu tumšo ādu dēļ; jūs arī nezaimosit vairs pret viņiem viņu izvirtības dēļ; bet jūs atcerēsities savu pašu izvirtību un atcerēsities, ka viņu izvirtība nāca viņu tēvu dēļ.

10 Tad nu jūs atcerēsities savus "bērņus, kā jūs esat sāpinājuši viņu sirdis tā piemēra dēļ, ko esat viņiem rādījuši; un arī atcerieties, ka jūs varat savas izvirtības dēļ novest bērņus līdz

3 2a Al. 57:26–27.
3a SRC Nešķīstis,
Nešķīstība.
b 1. Nef. 12:23.

4a Omn. 1:5–7, 12–13.
5a Jēk. 2:35.
6a 2. Nef. 4:3, 6–7;
Hel. 15:10–13.

7a SRC Ģimene;
Mīlestība.
10a SRC Bērns, Bērni.

iznīcībai, un viņu grēki tiks uzkrauti uz jūsu galvām pēdējā dienā.

11 Ak, mani brāļi, uzklausiet manus vārdus, uzmodiniet savu dvēseļu spējas, sapurinieties, lai jūs varētu "uzmosties no nāves snaudas un atraisīties no ^belles sāpēm, lai jūs neklūtu par velna 'eņģeļiem un netiktu iemesti tai uguns un sēra jūrā, kas ir otrā "nāve.

12 Un tad es, Jēkabs, runāju daudz vairāk uz Nefija tautu, brīdinādams to no "netiklības un ^bbaudkāres, un jebkāda grēka, stāstot viņiem par to briesmīgajām sekām.

13 Un pat simtā daļa no tā, kas notika ar šo tautu, kas tagad sāka kļūt liela, nevar tikt aprakstīta uz "šīm plāksnēm; bet daudzi no viņu darbiem ir rakstīti uz lielākajām plāksnēm un viņu kari, un viņu kildas, un viņu ķēniņu valdīšanas.

14 Šīs plāksnes tiek sauktas par Jēkaba plāksnēm, un tās ir izgatavotas ar Nefija roku. Un es beidzu runāt šos vārdus.

4. NODAĻA

Visi pravieši ir pielūguši Tēvu Kristus Vārdā. Ābrahāma Izāka upurēšana bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo. Cilvēkiem ir jāizlīgst ar Dievu caur Izpirkšanu. Jūdi atmetīs pamatakmeni. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

TAD lūk, notika, ka es, Jēkabs, biju daudz kalpojis savai tautai ar vārdu (un es nevaru uzrakstīt pat nelielu daļu no saviem vārdiem, tāpēc ka ir grūti iegravēt mūsu vārdus uz plāksnēm) un mēs zinājām, ka tam, ko mēs rakstām uz plāksnēm, ir jāpaliek;

2 bet visam, ko mēs uz jebkā esam rakstījuši, izņemot tikai uz plāksnēm, ir jāiet bojā un jāizžūd; bet mēs varam dažus vārdus rakstīt uz plāksnēm, kuras tiks dotas mūsu bērniem un arī mūsu mīļotajiem brāļiem, ne daudz zināšanu par mums jeb par viņu tēviem,—

3 tad par šo lietu mēs priecājamies; un mēs strādājam cītīgi, lai iegravētu šos vārdus uz plāksnēm, cerot, ka mūsu mīļotie brāļi un mūsu bērni tos saņems ar pateicīgām sirdīm un raudzīsies uz tiem, lai viņi varētu mācīties ar prieku un nevis ar bēdām vai nicinājumu par viņu pirmajiem vecākiem.

4 Jo šai nolūkā mēs esam rakstījuši šīs lietas, lai viņi varētu zināt, ka mēs "zinājām par Kristu un mums bija cerība uz Viņa godību daudzus simtus gadu pirms Viņa atnākšanas, un ne tikai mums pašiem bija cerība uz Viņa godību, bet arī visiem svētajiem ^bpraviešiem, kas bija pirms mums.

5 Lūk, viņi ticēja Kristum un "pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, un arī mēs pielūdzam Tēvu Viņa

11a Al. 5:6–9.

b SRC Elle.

c 2. Nef. 9:8–9.

d SRC Nāve, garīgā.

12a SRC Ārlaulības sakari.

b SRC Iekāre;

Ļauns, Ļaundarība.

13a 1. Nef. 19:1–4;

Jēk. 1:1–4.

4 4a SRC Jēzus Kristus.

b Lūk. 24:25–27;

Jēk. 7:11;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

5a Moz. 5:8.

Vārdā. Un šai nolūkā mēs turam Mozus ^blikumu, tas ^cvērš mūsu dvēseles uz Viņu; un šī iemesla dēļ tas tiek uzskatīts mums par taisnību, tāpat kā tas tika ieskaitīts Abrahāmam tuksnesī par paklausību Dieva pavēlēm, upurējot savu dēlu Īzāku, kas bija līdzība ar Dievu un Viņa ^dVienpiedzimušo Dēlu.

6 Tāpēc mēs meklējam pēc praviešiem, un mums ir daudzas atklāsmes un ^apravietoju ma gars; un esot ar visām šīm ^bliecībām, mēs iegūstam cerību, un mūsu ticība kļūst nesatricināma, tiktāl ka mēs patiesi varam ^cpavēlēt Jēzus ^dVārdā, un lielākie koki mums paklausa vai kalni, vai jūras viļņi.

7 Tomēr Dievs Tas Kungs ir rādījis mums mūsu ^avājību, lai mēs varētu zināt, ka tas ir caur Viņa labvēlību un Viņa milzīgo žēlastību pret cilvēku bērniem, ka mums ir spēks darīt šīs lietas.

8 Lūk, lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi. Cik ^aneizdibināmi ir Viņa ^bnoslēpumu dziļumi, un ir neiespējami, ka cilvēks atklātu visus Viņa ceļus. Un neviens cilvēks ^cnezina Viņa ^dceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts;

tāpēc, brāļi, neniciniet atklāsmes no Dieva.

9 Jo lūk, ar Viņa ^avārda spēku ^bcilvēks nāca uz zemes virsas, šī zeme tika radīta ar Viņa vārda spēku. Tāpēc ja Dievs varēja runāt, un radās pasaule, un runāt, un cilvēks tika radīts, ak, tad kāpēc gan nevarētu pavēlēt ^czemei vai Viņa roku darbam uz tās virsas pēc Savas gribas un patikas?

10 Tāpēc, brāļi, necentieties ^adot padomu Tam Kungam, bet pieņemiet padomu no Viņa rokas. Jo lūk, jūs paši zināt, ka Viņš dod padomu ^bgudrībā un taisnīgumā, un lielā žēlastībā visām Savām radībām.

11 Tāpēc, mīļotie brāļi, to piet izlīdzināti ar Viņu caur Kristus, Viņa ^aVienpiedzimušā Dēla, ^bIzpirkšanu, un jūs varēsiet ^caugšāmcelties saskaņā ar augšāmcelšanās spēku, kas ir Kristū, un tiksit stādīti Dieva priekšā kā Kristus ^dpirmie augļi, būdami ar ticību un ieguvuši drošu cerību uz godību Viņā, pirms Viņš parādīsies miesā.

12 Un tagad, mīļotie, nebrīnieties, ka es stāstu jums šīs lietas; jo kāpēc ^anerunāt par Kristus Izpirkšanu un neiegūt pilnīgas

5b 2. Nef. 25:24;

Jar. 1:11;

Mos. 13:27, 30;

Al. 25:15–16.

src Mozus likums,
Mozus bauslība.

c Gal. 3:24.

d 1. Moz. 22:1–14;

Jāņa 3:16–18.

src Vienpiedzimušais.

6a src Pravietojums,
Pravietot.

b src Liecinieks.

c src Spēks, vara.

d Ap. d. 3:6–16;

3. Nef. 8:1.

7a Et. 12:27.

8a Rom. 11:33–36.

b M&D 19:10; 76:114.

src Dieva noslēpumi.

c 1. kor. 2:9–16;

Al. 26:21–22.

src Zināšanas.

d Jes. 55:8–9.

9a Morm. 9:17;

Moz. 1:32.

b src Cilvēks, Cilvēki;

Radīt, Radīšana.

c Hel. 12:8–17.

10a 2. Nef. 9:28–29;

Al. 37:12, 37;

M&D 3:4, 13.

b src Gudrība;

Viszinošs.

11a Ebr. 5:9.

b src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

c src Augšāmcelšanās.

d Mos. 15:21–23; 18:9;

Al. 40:16–21.

12a 2. Nef. 25:26.

zināšanas par Viņu, kā arī neie-
gūt zināšanas par augšāmcelša-
nos un pasauli, kam jānāk?

13 Lūk, mani brāļi, tas, kas pra-
vieto, lai viņš pravieto cilvēku
saprāšanai; jo ^aGars runā patiesī-
bu un nemelo. Tāpēc tas runā par
lietām, kādas tās patiesībā ^bir, un
par lietām, kādas tās patiesībā
būs; tāpēc šīs lietas tiek ^cskaidri
mums pasludinātas mūsu dvē-
seļu glābšanai. Bet lūk, mēs ne-
esam vienīgie liecinieki par šīm
lietām, jo Dievs ir stāstījis tās arī
senatnes praviešiem.

14 Bet lūk, jūdi bija ^astūrgalvī-
ga tauta, un viņi ^bnicināja skaid-
ros vārdus un nokāva praviešus,
un meklēja pēc tā, ko viņi nesa-
prata. Tāpēc viņu ^cakluma dēļ,
kas radās no tā, ka viņi centās
palūkoties aiz noliktās zīmes,
viņiem ir jākrīt, jo Dievs ir atņē-
mis viņiem Savu skaidrību un
devis viņiem daudzas lietas, ko
viņi ^anespēj saprast, tāpēc, ka
viņi tā vēlējas. Un tāpēc, ka viņi
tā vēlējas, Dievs to ir darījis, lai
viņi pakluptu.

15 Un tagad es, Jēkabs, esmu
Gara iedvesmots pravietošanai;
jo es caur Garu, kas ir manī, sa-
protu, ka jūdu ^aklupšanas dēļ
viņi ^batmetīs ^cakmeni, uz kura
viņi varētu celt un būt ar drošu
pamatu.

16 Bet lūk, saskaņā ar Rak-

stiem, šis ^aakmens kļūs liels un
pēdējais, un vienīgais drošais
^bpamats, uz kura jūdi var celt.

17 Un tagad, mani mīļotie, kā
tas ir iespējams, ka tie pēc tam,
kad ir atmetuši drošo pamatu,
var uz tā ^acelt, ka tas var kļūt
par viņu stūrakmeni?

18 Lūk, mani mīļotie brāļi, es
atklāšu jums šo noslēpumu, ja
vien es kāda iemesla pēc nenot-
rīcēšu savā nelokāmībā Garā
un nepaklupšu dēļ savām milzī-
gajām raizēm par jums.

5. NODAĻA

*Jēkabs citē Zēnosu, līdzību par
dārza un savvaļas eļļaskokiem.
Tā ir līdzība par Israēlu un ci-
tām tautām. Tiek dots mājiens par
Israēla izklīdināšanu un sapul-
cināšanu. Ir atsauces uz nefijie-
šiem, lamaniešiem un visu Israēla
namu. Citas tautas tiks uzpotē-
tas pie Israēla. Beigās vīna dārzs
tiks nodedzināts. Apmēram 544.–
421. g. pr. Kr.*

LŪK, mani brāļi, vai jūs neatmi-
naties lasījuši pravieša ^aZēnosa
vārdus, kurus viņš runāja Isra-
ēla namam, sacīdams:

2 Klausieties, ak, jūs, Israēla
nams, un dzirdiet manus, Tā
Kunga pravieša, vārdus!

3 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es
pielīdzināšu tevi, ak, ^aIsraēla

13a SRC Patiesība;

Svētais Gars.

b M&D 93:24.

c Al. 13:23.

14a Mat. 23:37–38;

2. Nef. 25:2.

b 2. kor. 11:3;

1. Nef. 19:7;

2. Nef. 33:2.

c Jes. 44:18;

Rom. 11:25.

d 2. Nef. 25:1–2.

15a Jes. 8:13–15;

1. kor. 1:23;

2. Nef. 18:13–15.

b 1. Nef. 10:11.

c src Klints;

Stūra akmens.

16a Psm. 118:22–23.

b Jes. 28:16;

Hel. 5:12.

17a Mat. 19:30;

M&D 29:30.

5 1a SRC Zēnoss.

3a Ec. 36:8.

src Israēls.

nams, dārza ^beļļas kokam, kuru cilvēks ņēma un kopa savā ^cvīna dārzā; un tas auga un kļuva vecs, un sāka ^dpanīkt.

4 Un notika, ka vīna dārza saimnieks nāca un viņš redzēja, ka viņa eļļas koks sāk panīkt; un viņš sacīja: Es apgriezīšu to un aprakšu tam visapkārt, un kopšu to, varbūt tas varēs izdzīt jaunas un maigas atvases un neaizies bojā.

5 Un notika, ka viņš apgriezta to un apraka tam visapkārt, un kopa to saskaņā ar savu vārdu.

6 Un notika, ka pēc daudzām dienām tas sāka dzīt dažas jaunas un maigas atvases, bet lūk, stumbrs sāka nokalst.

7 Un notika, ka vīna dārza saimnieks to redzēja un sacīja savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man jāzaudē šis koks, tāpēc ej un saplūc zarus no ^asavvaļas eļļas koka, un atnes tos šeit man, un mēs nolauzīsim tos pamatarus, kas ir sākuši nokalst, un mēs iemetīsim tos ugunī, lai tos sadedzinātu.

8 Un lūk, saka vīna dārza kungs: Es paņēmu daudzas no šīm jaunajām atvasēm, un es uzpotēšu tās, kur man labpatiks; un nav svarīgi, ja būs tā, ka šī koka saknes ies bojā, es varu saglabāt tā augli sev; tāpēc es paņēmu šos jaunus un maigos zarus, un es potēšu tos, kur vien man labpatiks.

9 Paņem savvaļas eļļas koka zarus un uzpotē tos šo ^avietā,

un tos, kurus es esmu nolauzis, es iemetīšu ugunī un sadedzināšu tos, lai tie velti neizsūc mana vīna dārza zemi.

10 Un notika, ka vīna dārza kunga kalps darija saskaņā ar vīna dārza kunga vārdu un uzpotēja ^asavvaļas eļļas koka zarus.

11 Un vīna dārza kungs lika, lai tas tiktu aprakts visapkārt, apgriezts un kopts, sacīdams savam kalpam: Mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks, tāpēc varbūt es varu saglabāt sev tā saknes, lai tās neiznīktu, es esmu to darijis, lai es tās varētu saglabāt priekš sevis.

12 Tāpēc ej un pieskati koku, un apkop to saskaņā ar maniem vārdiem.

13 Un šos es ^alikšu vistālākajā sava vīna dārza malā, kur es gribešu, tas tev nav svarīgi; un es darišu to, lai es varētu saglabāt sev dārza koka zarus; un arī, lai es varētu sakrāt tā augļus priekš sevis noliktajam laikam; jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks un tā augli.

14 Un notika, ka vīna dārza kungs devās un paslēpa dārza eļļas koka zarus vīna dārza vistālākajās malās, vienu vienā un citu citā, pēc savas gribas un patikas.

15 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs varētu strādāt vīna dārzā.

16 Un notika, ka vīna dārza

3b Rom. 11:17–24.
src Olivkoks,
eļļas koks.
c M&D 101:44.

src Tā Kunga
vīnadārzs.
d src Atkrišana.
7a Rom. 11:17, 24.

9a Rom. 1:13.
10a src Citticībnieki.
13a 1. Nef. 10:12.

kungs un arī kalps devās lejā viņa dārzā strādāt. Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Lūk, paraugies šeit, skaties uz koku!

17 Un notika, ka viņa dārza kungs raudzījās un redzēja koku, kam bija uzpotēti savvaļas eļļas koka zari; un tas bija izaudzis un sācis nest "augļus. Un viņš ievēroja, ka tas bija labs, un tā augli bija tādi paši kā dārza augli.

18 Un viņš sacīja kalpam: Lūk, savvaļas koka zari ir ņemuši mitrumu no dārza koka saknēm, ka tā saknes ir devušas daudz spēka; un tāpēc, ka tā saknēs bija daudz spēka, savvaļas koka zari ir nesuši labus augļus. Tad nu, ja mēs nebūtu uzpotējuši šos zarus, šis koks būtu gājis bojā. Un tagad, lūk, es sakrāšu daudz augļu, ko šis koks ir atnesis; un tā augļus es sakrāšu priekš sevis noliktajam laikam.

19 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja kalpam: Nāc, iesim viņa dārza vistālākajā daļā un skatīsimies, vai arī dārza koka zari būs atnesuši daudz augļu, lai es varētu tos sakrāt noliktajam laikam priekš sevis.

20 Un notika, ka viņi devās tur, kur saimnieks bija paslēpis dārza koka zarus, un viņš sacīja kalpam: Skaties uz šiem; un kalps redzēja šo "pirmo, ka tas ir atnesis daudz augļu; un viņš arī ievēroja, ka tie ir labi. Un viņš sacīja kalpam: Novāc tā augļus un sakrāj tos noliktajam laikam,

lai es tos varētu saglabāt priekš sevis, jo lūk, viņš sacīja, tik ilgu laiku es esmu to kopis, un tas ir atnesis daudz augļu.

21 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Kā tas nākas, ka tu nāci šurp, lai stādītu šo koku jeb šo koka zaru? Jo lūk, tā bija pati neauglīgākā vieta visā viņa dārza zemē.

22 Un viņa dārza kungs sacīja viņam: Nemāci mani; es zināju, ka tā bija slikta zemes vieta, tāpēc es tev sacīju, ka es esmu kopis to ilgu laiku, un tu redzi, ka tas ir atnesis daudz augļu.

23 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja savam kalpam: Paraugies šurp, redzi, es iestādīju arī citu šī koka zaru; un tu zini, ka šī zemes vieta bija neauglīgāka par pirmo. Bet paskaties uz šo koku! Es to esmu kopis ilgu laiku, un tas ir atnesis daudz augļu, tādēļ savāc tos un sakrāj tos noliktajam laikam, lai es tos varētu saglabāt priekš sevis.

24 Un notika, ka viņa dārza kungs atkal sacīja savam kalpam: Paraugies šurp un redzi arī citu "zaru, ko es iestādīju, redzi, ka es kopu arī to, un tas ir atnesis augļus.

25 Un viņš sacīja kalpam: Paraugies šurp un redzi pēdējo. Redzi, šo es iestādīju "labā zemē, un es to kopu ilgu laiku, un tikai daļa no koka ir atnesusi labus augļus, un ^bcita daļa ir atnesusi rūgtus augļus; lūk, es kopu šo koku tāpat kā citus.

26 Un notika, ka viņa dārza kungs sacīja kalpam: Nolauc

17a Jāņa 15:16.
20a Jēk. 5:39.

24a Ec. 17:22–24; Al. 16:17;
3. Nef. 15:21–24.

25a 1. Nef. 2:20.
b 3. Nef. 10:12–13.

zarus, kas nav nesuši labus "augļus un iemet tos ugunī.

27 Bet lūk, kalps sacīja viņam: Apgriezīsim to un apraksim tam visapkārt, un kopsim to nedaudz ilgāk, varbūt tas atnesīs tev labus augļus, ka tu varēsi tos sakrāt noliktajam laikam.

28 Un notika, ka vīna dārza kungs un vīna dārza kunga kalps kopa visus vīna dārza augļus.

29 Un notika, ka pagāja ilgs laiks, un vīna dārza kungs sacīja savam "kalpam: Nāc, iesim lejā vīna dārzā, lai mēs atkal varētu strādāt vīna dārzā. Jo redzi, ^blaiks jau ir tuvu, un drīzi nāks "gals, tāpēc man ir jāsakrāj augļi noliktajam laikam priekš sevis.

30 Un notika, ka vīna dārza kungs un kalps devās lejā vīna dārzā; un viņi nāca pie koka, kura zari bija nolauzti un savvaļas zari uzpotēti; un lūk, koks bija "visādu augļu pilns.

31 Un notika, ka vīna dārza kungs nogaršoja augļus, katru šķirni atbilstoši to skaitam. Un vīna dārza kungs sacīja: Lūk, tik ilgu laiku es esmu kopis šo koku, un es esmu sakrājis priekš sevis noliktajam laikam daudz augļu.

32 Bet redzi, šoreiz tas ir atnesis daudz augļu, un "neviens no tiem nav labs. Un redzi, šeit ir visādi slikti augļi; un tas man neko nedod, neskatoties uz visu mūsu darbu; un tagad mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šis koks.

33 Un vīna dārza kungs sacīja kalpam: Ko mēs darīsim ar šo koku, lai es atkal varētu saglabāt tā labos augļus priekš sevis?

34 Un kalps sacīja savam saimniekam: Redzi, tāpēc ka tu uzpotēji savvaļas eļļas koka zarus, tie ir barojuši saknes, ka tās ir dzīvas un nav aizgājušas bojā, tāpēc tu redzi, ka tās vēl joprojām ir labas.

35 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Tas koks man neko nedod, un tā saknes man neko nedod tik ilgi, kamēr tas nesīs nelabus augļus.

36 Tomēr es zinu, ka saknes ir labas, un savam paša nodomam es esmu tās saglabājis; un tāpēc, ka tajās bija daudz spēka, līdz šim tās no savvaļas zariem ir nesušas labus augļus.

37 Bet redzi, savvaļas zari ir izauguši un "pārmākuši tā saknes; un tāpēc, ka savvaļas zari ir pieveikuši tā saknes, tas ir atnesis daudz nelabu augļu; un tāpēc, ka tas ir atnesis daudz nelabu augļu, tu ievēroji, ka tas sāk iet bojā; un drīz tas nobriedīs, ka to varēs iemest ugunī, ja vien mēs kaut ko neizdarīsim, lai to saglabātu.

38 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja savam kalpam: Iesim lejā uz vistālākajām vīna dārza daļām un paskatīsimies, vai dārza koka zari arī ir atnesuši nelabus augļus.

39 Un notika, ka viņi devās lejā vistālākajās dārza daļās. Un

26a Mat. 7:15–20;
Al. 5:36;
M&D 97:7.

29a M&D 101:55; 103:21.
b src Pēdējās dienas.
c 2. Nef. 30:10; Jek. 6:2.

30a src Atkrišana.
32a DžS—V 1:19.
37a M&D 45:28–30.

notika, ka viņi redzēja, ka dārza koka zaru augļi arī ir kļuvuši samaitāti; jā, "pirmais un otrais, un arī pēdējais, un viņi visi bija kļuvuši samaitāti.

40 Un "savvaļas augļi uz pēdējā bija pieveikuši to koka daļu, kas nesa labus augļus, tā ka zars bija jau nokaltis un miris.

41 Un notika, ka vīna dārza kungs raudāja un sacīja savam kalpam: "Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?"

42 Redzi, es zināju, ka visi vīna dārza augļi, izņemot šos, bija kļuvuši samaitāti. Un tagad šie, kas reiz nesa labus augļus, arī ir kļuvuši samaitāti; un tagad visi šie mana vīna dārza koki nekam neder, kā tikai lai tiktu nocirsti un iemesti ugunī.

43 Un skaties uz šo pēdējo, kura zari ir nokaltuši, es to iestādīju "labā zemes vietā; jā, patiesi tādā, kas bija manis izraudzīta pār visām citām mana vīna dārza vietām.

44 Un tu redzēji, ka es arī nocirtu to, kas "izsūca šo zemes vietu, lai es šeit varētu iestādīt šo koku tā vietā.

45 Un tu redzēji, ka daļa no tā nesa labus augļus un daļa no tā nesa savvaļas augļus; un tāpēc, ka es nenolauzu tā zarus un neiemetu tos ugunī, redzi, tie ir pieveikuši labo zaru, kas ir nokaltis.

46 Un tagad, redzi, neskato ties uz visām mūsu rūpēm par mūsu vīna dārzu, tā koki ir

kļuvuši samaitāti, ka tie nenes labus augļus; un šos es cerēju saglabāt, lai sakrātu to augļus noliktajam laikam priekš sevis. Bet redzi, tie ir kļuvuši par savvaļas eļļas kokiem, un tie nav nekā vērti, bet ir "jānocērt un jāiemet ugunī; un mani sāpina tas, ka man tie ir jāzaudē.

47 Bet ko vēl vairāk es varēju darīt savā vīna dārzā? Vai es atslābināju savu roku, ka es to nekopu? Nē, es to kopu un apraku tam visapkārt, un apgriezu to, un mēsloju to; un es "izstiepu savu roku gandrīz visu dienu, un ^bgals jau ir tuvu. Un mani sāpina tas, ka man ir jānocērt visi koki savā vīna dārzā un jāiemet tie ugunī, lai tie sadegtu. Kas ir tas, kas ir samaitājis manu dārzu?

48 Un notika, ka kalps sacīja savam saimniekam: Vai tā nav tava vīna dārza augstprātība—vai zari nav pieveikuši saknes, kas ir labas? Un tādēļ, ka zari ir pieveikuši tā saknes, redzi, tie ir auguši ātrāk nekā sakņu spēks, paņemot spēku sev. Redzi, es saku, vai tas nav tas iemesls, kādēļ tava vīna dārza koki ir kļuvuši samaitāti?

49 Un notika, ka vīna dārza kungs sacīja kalpam: Iesim un nocirtīsim mana vīna dārza kokus un iemetīsim tos ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi, jo es esmu darījis visu. Ko vēl vairāk es varēju darīt savam vīna dārzam?

50 Bet, lūk, kalps sacīja vīna

39a Jēk. 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nef. 26:24.

43a 2. Nef. 1:5.

44a Et. 13:20–21.

46a 3. Nef. 27:11.

47a 2. Nef. 28:32; Jēk. 6:4.

b SRC Pasaule—
Pasaules gals.

dārza kungam: Saudzēsīm to “vēl mazliet!

51 Un kungs sacīja: Jā, es pasaudzēšu to vēl mazliet, jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē sava vīna dārza koki.

52 Tāpēc ņemsim dažus no šiem “zariem, ko es esmu stādījis vistālākajās sava vīna dārza daļās, un uzpotēsīm tos kokam, no kura tie nākuši; un nolauzīsīm kokam tos zarus, kuru augļi ir visrūgtākie, un uzpotēsīm tam dārza koka zarus to vietā.

53 Un to es darīšu, lai koks neaizietu bojā, lai varbūt es varētu saglabāt sev tā saknes savam paša nodomam.

54 Un, redzi, saknes no dārza koka zariem, kuri bija no koka, ko es iestādīju, kur man labpatīka, ir vēl dzīvas; tāpēc, lai es varētu saglabāt arī tās savam paša nodomam, es ņemšu dažus šī koka zarus un es “uzpotēšu tos tām. Jā, es uzpotēšu tām viņu mātes koka zarus, lai es arī saknes sev varētu saglabāt, lai, kad tās būs pietiekami spēcīgas, varbūt tās varētu man nest labus augļus, un es varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem.

55 Un notika, ka viņi ņēma dārza koka zarus, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos dārza kokiem, kas arī bija kļuvuši slikti.

56 Un viņi arī ņēma zarus no dārza kokiem, kas bija kļuvuši slikti, un uzpotēja tos viņu mātes kokam.

57 Un vīna dārza kungs sacīja

kalpam: Nenolauz savvaļas zarus no kokiem, ja vien tie nav paši rūgtākie; un tajos tu potēsi, saskaņā ar to, ko es esmu sacījis.

58 Un mēs atkal kopsim vīna dārza kokus, un mēs apcirpsim to zarus, un mēs nolauzīsīm no kokiem tos zarus, kas ir nobrieduši, lai ietu bojā, un metīsīm tos ugunī.

59 Un to es daru, lai varbūt to saknes varētu sakrāt spēkus, tāpēc ka tās ir labas; un dēļ zaru maiņas, lai labais varētu uzveikt ļauno.

60 Un tāpēc, ka es esmu saglabājis dārza koka zarus un to saknes un ka es esmu uzpotējis atkal dārza koka zarus viņu mātes kokam, un esmu saglabājis viņu mātes koka saknes, lai varbūt mana vīna dārza koki atkal varētu nest labus “augļus; un lai es atkal varētu priecāties par sava vīna dārza augļiem, un varbūt lai es varētu ļoti priecāties par to, ka es esmu saglabājis pirmā augļa saknes un zarus—

61 tāpēc ej un aicini “kalpus, lai mēs varētu ^bstrādāt centīgi ar visu savu spēku vīna dārzā, lai mēs varētu sagatavot ceļu, lai es varētu atkal radīt dārza augļus, kas ir labi un visvērtīgākie no visiem citiem augļiem.

62 Tāpēc iesim un strādāsim ar visu savu spēku šo pēdējo brīdi, jo redzi, gals ir tuvu, un šī ir pēdējā reize, kad es apgriezīšu savu vīna dārzu.

63 Potējiet zarus; sāciet ar “pēdējiem, lai tie būtu pirmie un lai

50a Jēk. 5:27.

52a src Israēls—Israēla sapulcināšana.

54a 1. Nef. 15:12–16.

60a Jes. 27:6.

61a Jēk. 6:2; M&D 24:19.

b M&D 39:11, 13, 17.

63a 1. Nef. 13:42;

Et. 13:10–12.

pirmie būtu pēdējie, un aprociet apkārt kokiem, gan veciem, gan jauniem, pirmajam un pēdējam; un pēdējam un pirmajam, lai visi vēl pēdējo reizi tiktu kopti.

64 Tāpēc aprociet tiem visapkārt un apgrieziet tos, un mēslojiet tos pēdējo reizi, jo gals ir tuvu. Un, ja būs tā, ka šie pēdējie uzpotētie zari augs un nesīs dārza augļus, tad jūs sagatavosiet tiem ceļu, lai tie varētu augt.

65 Un, kad tie sāks augt, jūs aizvāksiet zarus, kas nes rūgtus augļus, atbilstoši labo spēkam un skaitam; un jūs "ne aizvāksiet tā sliktos zarus visus uzreiz, ka tā saknes nav par spēcīgām uzpotētajiem zariem un tā uzpotētie zari neaiziet bojā, un es nezaudēju sava vīna dārza kokus.

66 Jo mani sāpina tas, ka man ir jāzaudē šie sava vīna dārza koki; tāpēc jūs aizvāksiet sliktos atbilstoši tam, kā pieaugs labie, lai sakne un galotne būtu vienādas spēkā, kamēr labais pieveiks ļauno un ļaunais tiks nocirsts un iemests ugunī, lai tie neizsūktu mana vīna dārza zemi; un tā es aizslaucīšu sliktos no sava vīna dārza.

67 Un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza kokam;

68 un dārza koka zarus es uzpotēšu dārza koka zariem; un tā es tos atkal savienošu, lai viņi nestu dārza augļus, un viņi būs viens vesels.

69 Un sliktie tiks "aizvākti, jā,

patiesi prom no visas mana vīna dārza zemes; jo redzi, tikai šo reizi es apgriezīšu savu vīna dārzu.

70 Un notika, ka vīna dārza kungs sūtīja savu "kalpu; un kalps gāja un darīja, kā kungs bija viņam pavēlējis, un veda citus kalpus, un viņu "nebija daudz.

71 Un vīna dārza kungs sacīja viņiem: Ejiet un "strādājiet vīna dārzā ar visu savu spēku. Jo lūk, šī ir "pēdējā reize, kad es kopšu savu vīna dārzu, jo gals jau ir tuvu un drīz nāk noliktais laiks; un, ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku kopā ar mani, jūs "priecāsities par augļiem, kurus es sakrāšu sev tam laikam, kam drīz jānāk.

72 Un notika, ka kalpi gāja un strādāja visiem spēkiem; un vīna dārza kungs arī strādāja ar viņiem; un viņi klausīja vīna dārza kunga pavēlēm visās lietās.

73 Un vīna dārzā atkal sāka parādīties dārza augļi; un dārza koka zari sāka augt un ļoti zelt; un savvaļas zari tika izgriezti un izmesti; un viņi turēja saknes un to galotnes vienādas, atbilstoši to spēkam.

74 Un tā viņi strādāja ar visu centību saskaņā ar vīna dārza kunga pavēlēm, līdz sliktie bija izmesti no vīna dārza, un kungs bija saglabājis priekš sevis tos kokus, kas atkal sāka nest dārza augļus; un viņi kļuva kā "viens, un augļi bija vienādi; un vīna

65a M&D 86:6–7.

69a 1. Nef. 22:15–17, 23;
2. Nef. 30:9–10.

70a M&D 101:55; 103:21.

b 1. Nef. 14:12.

71a Mat. 21:28;
Jek. 6:2–3;

M&D 33:3–4.

b M&D 39:17; 43:28–30.

c M&D 18:10–16.

74a M&D 38:27.

dārza kungs bija saglabājis sev dārza augļus, kas viņam bija paši vērtīgākie jau no sākuma.

75 Un notika, kad viņa dārza kungs redzēja, ka viņa augļi bija labi un ka viņa viņa dārzs vairs nebija samaitāts, viņš sasauc savus kalpus un sacīja tiem: Lūk, šo pēdējo reizi mēs kopām manu viņa dārzu, un jūs saprotat, ka es to darīju pēc savas gribas; un es saglabāju dārza augli, kas ir labs, tāds pat, kā tas bija sākumā. Un "svētīti jūs esat; tādēļ, ka jūs cītīgi strādājāt ar mani manā viņa dārzā un esat turējuši manas pavēles, un esat nesuši man atkal ^bdārza augļus, ka mans viņa dārzs vairs nav samaitāts un sliktais ir izmests, lūk, jūs priecāsities kopā ar mani par mana viņa dārza augļiem.

76 Jo lūk, "ilgam laikam es sakrāšu sava viņa dārza augļus priekš sevis noliktajam laikam, kas drīz nāks; un pēdējo reizi es esmu kopis savu viņa dārzu un apgriezis to, un apracis visapkārt, un mēslojis to; tad nu es sakrāšu sev pašam augļus ilgam laikam, par ko es esmu runājis.

77 Un, kad pienāks laiks, kad atkal nelabs auglis parādīsies manā viņa dārzā, tad es likšu, lai labie un sliktie tiktu savākti; un labos es saglabāšu sev, un sliktos es izsviedīšu tiem

atbilstošā vietā. Un tad nāks noliktais "laiks un gals; un savu viņa dārzu es likšu ^bsadedzināt ar uguni.

6. NODAĻA

Tas Kungs atgūs Israēlu pēdējās dienās. Pasaule tiks sadedzināta ugunī. Cilvēkiem ir jāseko Kristum, lai izvairītos no uguns un sēra jūras. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

UN tagad, lūk, mani brāļi, kā es jums sacīju, ka es pravietošu, lūk, šis ir mans pravietojums—ka tām lietām, ko pravietis "Zēnoss runāja par Israēla namu, ar kurām viņš pielīdzināja tos dārza eļļas kokam, ir noteikti jānotiek.

2 Un diena, kad Viņš atkal otrreiz izstieps Savu roku, lai "atgūtu Savus ļaudis, ir diena, jā, patiesi pēdējā reize, kad Tā Kunga ^bkalpi izies Viņa "spēkā "apkopt un apgriezt Viņa "vīnadārzu; un pēc tam drīz nāks ^fgals.

3 Un cik svētīti ir tie, kas cītīgi strādās Viņa viņa dārzā; un cik nolādēti ir tie, kas tiks padzīti uz tiem atbilstošu vietu! Un pasaule tiks "sadedzināta ugunī!

4 Un cik žēlīgs ir mūsu Dievs pret mums, jo Viņš atceras "Israēla namu, gan saknes, gan zarus; un Viņš izstiepj Savas

75a 1. Nef. 13:37.

b SRC Israēls.

76a 1. Nef. 22:24–26.

src Tūkstošgade.

77a Jāņa atkl. 20:2–10;

M&D 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

b SRC Pasaule—

Pasaules gals.

6 1a Jēk. 5:1.

2a 1. Nef. 22:10–12;

M&D 110:11.

src Evanģēlija

atjaunošana.

b Jēk. 5:61.

c 1. Nef. 14:14.

d Jēk. 5:71.

e SRC Tā Kunga

vīnadārzs.

f 2. Nef. 30:10.

3a 2. Nef. 27:2;

Jēk. 5:77;

3. Nef. 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

^brokas uz tiem visu dienu; un tie ir ‘stūrgalvīga un spītīga tauta; bet, cik daudzi nenocietinās savas sirdis, tik tiks izglābti Dieva valstībā.

5 Tāpēc, mani mīļotie brāļi, es jūs lūdzos nopietniem vārdiem, lai jūs nožēlotu grēkus un nāktu ar visu sirdi, un ^apaliktu ar Dievu, kā Viņš paliek ar jums. Un, kamēr Viņa žēlastības ^broka ir izstiepta pret jums dienas gaismā, nenocietiniet savas sirdis!

6 Jā, šodien, ja jūs gribat dzirdēt Viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis; jo kamdēļ jums ^amirt?

7 Jo lūk, kad jūs visu dienu esat tikuši kopti ar labo Dieva vārdu, vai jūs nesīsīt sliktu augli, ka jums jātiek ^anocirstiem un iemestiem ugunī?

8 Lūk, vai jūs noliegsit šos vārdus? Vai jūs noliegsit praviešu vārdus; un vai jūs noliegsit visus vārdus, kas ir tikuši sacīti par Kristu pēc tam, kad tik daudzi ir runājuši par Viņu; un noliegsit labo Kristus Vārdu un Dieva spēku, un Svētā Gara ^adāvanu un apslāpēsīt Svēto Garu, un padarīsīt par apsmieklu diženo pestīšanas ieceri, kas ir jums tikusi radīta?

9 Vai jūs nezināt, ka, ja jūs darīsīt šīs lietas, pestīšanas un augšāmcelšanās spēks, kas ir Kristū, atvedīs jūs, lai jūs stāvētu ar kaunu un briesmīgu ^avaiņu ^bDieva tiesas priekšā?

10 Un, saskaņā ar ^ataisnības varu, jo taisnība nevar tikt noliegta, jums vajadzēs doties prom uguns un sēra ^bjūrā, kuras liesmas ir neizdziestošas un kuras dūmi paceļas augšup mūžīgi mūžos, šī uguns un sēra jūra ir ^c‘bezgalīgas ^d‘mocības.

11 Ak, tad, mani mīļotie brāļi, nožēlojiet grēkus un ieejiet pa ^ašaurajiem vārtiem, un ejiet pa ceļu, kas ir šaurs, līdz jūs iegūsīt mūžīgo dzīvi.

12 Ak, esiet ^a‘gudri, ko vēl es varu sacīt?

13 Beidzot es saku jums ardievas, līdz es sastapšu jūs iepriecinošās Dieva tiesas priekšā, tiesas, kas satriec ļaunos ar ^a‘drausmīgām šausmām un bailēm. Āmen.

7. NODAĻA

Šerems noliedz Kristu, strīdas ar Jēkabu, pieprasa zīmi un tiek Dieva satriekts. Visi pravieši ir runājuši par Kristu un Viņa veikto Izpirkšanu. Nefījieši nodzīvoja savas dienas kā klejotāji, dzimuši bēdās un lamaniešu ienīsti. Apmēram 544.–421. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad vairāki gadi bija pagājuši, ka nāca cilvēks Nefija tautas vidū, kura vārds bija Šerems.

2 Un notika, ka viņš sāka sludināt tautā un paziņot tiem, ka nebūs nekāda Kristus. Un viņš sludināja daudzas lietas, kas

4b Jēk. 5:47.

c Mos. 13:29.

5a src Vienotība.

b Al. 5:33–34;

3. Nef. 9:14.

6a Ec. 18:21–23.

7a Al. 5:51–52;

3. Nef. 27:11–12.

8a src Svētā Gara dāvana.

9a Mos. 15:26.

src Vaina.

b src Tiesa, Pēdējā.

10a src Taisnība.

b 2. Nef. 28:23.

src Elle.

c M&D 19:10–12.

d src Sodība.

11a 2. Nef. 9:41.

12a Morm. 9:28.

13a Al. 40:14.

bija glaimojošas tautai; un to viņš darīja, lai viņš varētu apgāzt Kristus mācību.

3 Un viņš strādāja cītīgi, lai viņš varētu aizvilināt ļaužu sirdis, tiktāl ka viņš aizvilināja daudzas sirdis, un viņš, zinātdams, ka man, Jēkabam, ir ticība Kristum, kam jānāk, viņš ļoti meklēja iespēju, lai viņš varētu nākt pie manis.

4 Un viņš bija mācīts, tā ka viņam bija pilnīgas zināšanas par tautas valodu; tāpēc viņš varēja izmantot daudz glaimu un daudz runas spēka saskaņā ar veldza spēku.

5 Un viņam bija cerība satricināt mani ticībā, neskatoties uz daudzām "atklāsmēm un tām daudzajām lietām, ko es par to biju redzējis; jo es patiesi biju redzējis eņģelus, un viņi bija man kalpojuši. Un es biju arī dzirdējis Tā Kunga balsi runājam uz mani skaidriem vārdiem laiku pa laikam, tāpēc es nevarēju tikt satricināts.

6 Un notika, ka viņš atnāca pie manis un tādā veidā runāja ar mani, sacīdams: Brāli Jēkab, es esmu ļoti meklējis iespēju runāt ar tevi, jo es esmu dzirdējis un arī zinu, ka tu daudz staigā apkārt, sludinādams to, ko tu sauc par evaņģēliju jeb Kristus mācību.

7 Un tu esi aizvilinājis daudzus no šīs tautas, ka viņi

sagroza Dieva patieso ceļu un "netur Mozus likumu, kas ir patiesais ceļš; un pārvērš Mozus likumu par tādas būtnes pielūgšanu, kura, tu saki, nāks pēc daudziem simtiem gadu. Un tad, lūk, es, Šerems, daru tev zināmu, ka tā ir zaimošana, jo neviens cilvēks nezina tādas lietas, jo viņš^b nevar pateikt par lietām, kas nāks. Un tādā veidā Šerems strīdējās pret mani.

8 Bet lūk, Dievs Tas Kungs izlēja Savu "Garu manā dvēselē tik daudz, ka es samulsināju viņu visos viņa vārdos.

9 Un es sacīju viņam: Vai tu noliedz Kristu, kas nāks? Un viņš sacīja: Ja būtu tāds Kristus, es Viņu nenoliegtu, bet es zinu, ka nav nekāda Kristus, nekad nav bijis un nekad arī nebūs.

10 Un es sacīju viņam: Vai tu tici Rakstiem? Un viņš sacīja: Jā.

11 Un es sacīju viņam: Tad tu nesaproti tos, jo tie patiesi liecina par Kristu. Redzi, es saku tev, ka neviens pravietis nav rakstījis vai "pravietojis, ja viņš nav runājis par Kristu.

12 Un tas nav viss—tas ir ticis pasludināts man, jo es esmu dzirdējis un redzējis; un tas arī ir ticis pasludināts man ar Svētā Gara "spēku; tāpēc es zinu, ka, ja nebūtu Izpirkšanas, visai cilvēcei vajadzētu^b pazust.

13 Un notika, ka viņš sacīja man: Parādi man kādu "zīmi ar

7 5a 2. Nef. 11:3;

Jēk. 2:11.

7a Jēk. 4:5.

b Al. 30:13.

8a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

11a Jāņa atkl. 19:10;

1. Nef. 10:5;

Jēk. 4:4;

Mos. 13:33–35;

M&D 20:26.

src Jēzus Kristus.

12a src Dievs, Dievība—
Dievs Svētais Gars;

Svētais Gars.

b 2. Nef. 2:21.

13a Mat. 16:1–4;

Al. 30:43–60.

src Zīme.

šo Svētā Gara spēku, kurā tu tik daudz zini!

14 Un es sacīju viņam: Kas es tāds esmu, lai kārdinātu Dievu parādīt tev zīmi par to, ko tu zini, ka tas ir "paties? Tu taču to noliegsi, jo tu esi no ^bvelna. Tomēr ne mans prāts lai notiek; bet, ja Dievs tevi sitīs, lai tā ir zīme tev, ka Viņam ir vara gan debesīs, gan uz zemes un arī ka Kristus nāks. Un Tavs prāts, ak Kungs, lai notiek un ne mans!

15 Un notika, kad es, Jēkabs, biju runājis šos vārdus, Tā Kunga spēks nāca pār viņu tiktāl, ka viņš nokrita pie zemes. Un notika, ka viņš tika kopts daudz dienu garumā.

16 Un notika, ka viņš sacīja tautai: Sapulcējieties rīt kopā, jo es miršu; tāpēc es vēlos runāt ar tautu, pirms es nomiršu.

17 Un notika, ka nākamajā dienā daudz ļaužu tika sapulcināti kopā; un viņš runāja skaidri uz tiem un noliedza to, ko viņš tiem bija mācījis, un atzina Kristu un Svētā Gara spēku, un eņģeļu kalpošanu.

18 Un viņš runāja skaidri uz viņiem, ka viņš ir bijis "velna spēka ^bpievilts. Un viņš runāja par elli un par mūžību, un par mūžīgo sodu.

19 Un viņš sacīja: Es baidos, ka tik es neesmu izdarījis "nepiedodamu grēku, jo es esmu melojis Dievam, jo es noliedzu Kristu un sacīju, ka es ticu Rakstiem;

un tie patiesi liecina par Viņu. Un tāpēc, ka es tā esmu melojis Dievam, es ļoti baidos, ka mans stāvoklis būs ^bdrausmīgs, bet es atzīstos Dievam.

20 Un notika, ka, kad viņš bija sacījis šos vārdus, viņš vairāk neko nevarēja pateikt, un viņš "atdeva garu.

21 Un, kad liels skaits ļaužu bija par lieciniekiem tam, ko viņš sacīja, kad viņš jau grasījās atdot garu, tie bija ļoti iztrūkušies, tiktāl ka Dieva spēks nāca pār viņiem, un viņi tika "pieveikti tā, ka tie nokrita pie zemes.

22 Tad tas mani, Jēkabu, iepriecināja, jo es biju prasījis savam Tēvam, kas bija debesīs; jo Viņš bija izdzirdējis manus saucienus un atbildējis uz manu lūgšanu.

23 Un notika, ka miers un Dieva mīlestība bija atkal atjaunota tautā; un viņi "pētīja Rakstus un neklausīja vairs šī ļaunā cilvēka vārdiem.

24 Un notika, ka daudz līdzekļu tika izdomāti, lai "atgūtu un atjaunotu lamaniešus zināšanās par patiesību; bet tas viss bija ^bveltī, jo viņi priecājās par "kariem un "asinsizliešanu un tiem bija mūžīgs "naids pret mums, viņu brāļiem. Un tie centās ar savu ieroču spēku mūs nepārtraukti iznīcināt.

25 Tāpēc Nefija tauta aizsargājās pret tiem ar saviem ieročiem un ar visu savu spēku, uzticoties Dievam un savai glābšanas

14a Al. 30:41–42.

b Al. 30:53.

18a SRC Velns.

b Al. 30:53.

SRC Pievilt,

Pievilšana, Viltus.

19a SRC Nepiedodams grēks.

b Mos. 15:26.

20a Jer. 28:15–17.

21a Al. 19:6.

23a Al. 17:2.

24a Ēn. 1:20.

b Ēn. 1:14.

c Mos. 10:11–18.

d Jar. 1:6; Al. 26:23–25.

e 2. Nef. 5:1–3;

Mos. 28:2.

“klintij; tāpēc viņi palika savu ienaidnieku uzvarētāji, kā līdz šim.

26 Un notika, ka es, Jēkabs, sāku palikt vecs; un šīs tautas pieraksts tiek vests uz “citām Nefija plāksnēm, tāpēc es nobeidzu šo pierakstu, paziņojot, ka es esmu rakstījis pēc savām labākajām zināšanām, sakot, ka mūsu laiks pagāja un arī mūsu ^bdzīves pagāja, it kā tas būtu sapnis; mēs, būdami vientuļa un nopietna tauta, klejotāji, izdzīti no Jeruzālemes, dzimuši bēdās tuksnesī un savu brāļu ienīsti, kas izraisīja karus un

ķildas; tāpēc mēs apraudājām savas dienas.

27 Un es, Jēkabs, redzēju, ka man drīz jādodas kapā, tāpēc es sacīju savam dēlam “Ēnosam: Paņem šīs plāksnes! Un es pastāstīju viņam to, ko mans brālis Nefijs bija man ^bpavēlējis, un viņš apsoliya paklausīt šīm pavēlēm. Un es beidzu savu rakstīšanu uz šīm plāksnēm, un šī rakstīšana bija maza; un lasītājam es saku ardievas, cerēdams, ka daudzi no maniem brāļiem varēs lasīt manus vārdus. Brāļi, ardievu!

ĒNOSA GRĀMATA

Ēnoss ļoti lūdz un saņem savu grēku piedošanu. Tā Kunga balss nāk viņa prātā, apsolut glābšanu lamaniēšiem nākamajās dienās. Nefijieši cenšas atgūt lamaniēšus. Ēnoss priedājas savā Pestītājā. Apmēram 420. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, “Ēnoss, zinādams savu tēvu, ka ^bviņš bija taisns vīrs—jo viņš ^cmācīja man savu valodu un arī ^daudzināšanu un pamācīšanu no Tā Kunga—un svētīts ir mana Dieva Vārds par to—

2 un es jums pastāstīšu par

“cīņu, kas man bija Dieva priekšā, pirms es saņēmu savu grēku ^bpiedošanu.

3 Lūk, es devos medīt mežos; un vārdi, kurus es bieži biju dzirdējis savu tēvu runājam par mūžīgo dzīvi un svēto ^aprieku, ^biegrima dziļi manā sirdī.

4 Un mana dvēsele bija ^aizsalakusi; un es ^bnometos ceļos sava Radītāja priekšā, un es piesaucu Viņu varenā lūgšanā un ^caizlūgšanā par savu dvēseli; un visu dienu es piesaucu Viņu; jā, un, kad pienāca nakts, es vēl aizvien raidīju savu balsi

25a SRC Klints.
26a 1. Nef. 19:1–6;
Jar. 1:14–15.
SRC Plāksnes.
b Jēk. v. 4:14.
27a Ēn. 1:1.
b Jēk. 1:1–4.

[ĒNOSA]
1 1a SRC Ēnoss,
Jēkaba dēls.
b 2. Nef. 2:2–4.
c 1. Nef. 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2a 1. Moz. 32:25–33;
Al. 8:10.
SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.
b SRC Grēku piedošana.
3a SRC Prieks.
b 1. Nef. 10:17–19;
Al. 36:17–21.
4a 2. Nef. 9:51;
3. Nef. 12:6.
b SRC Godbijība.
c SRC Lūgšana.

augšup, lai tā sasniegtu debesis.

5 Un nāca ^abalss pie manis, sakot: Ēnos, tavi grēki ir tev piedoti, un tu būsi svētīts.

6 Un es, Ēnoss, zināju, ka Dievs nevar melot; tāpēc mana vaina bija aizslaucīta prom.

7 Un es sacīju: Kungs, kā tas ir paveikts?

8 Un Viņš man sacīja: Dēļ tavas ^aticības Kristum, kuru tu nekad iepriekš neesi nedz dzirdējis, nedz redzējis. Un daudz gadu paies, pirms Viņš parādīsies miesā; tāpēc ej, tava ticība darījusi tevi ^bveselu!

9 Tad notika, kad es biju dzirdējis šos vārdus, es sāku just ^avēlmi pēc savu brāļu nefijiešu labklājības, tāpēc es ^bizlēju visu savu dvēseli Dieva priekšā par viņiem.

10 Un, kamēr es tā pūlējos garā, lūk, Tā Kunga balss atkal nāca manā ^aprātā, sakot: Es piemeklēšu tavus brāļus pēc viņu uzcītības Manu baušļu turēšanā. Es esmu ^bdevis viņiem šo zemi, un tā ir svēta zeme; un Es to ^cnenolādu, ja vien tas nenotiks viņu nekrietnības dēļ; tāpēc Es piemeklēšu tavus brāļus pēc tā, ko Es esmu sacījis; un viņu pārkāpumus kopā ar bēdām Es likšu uz viņu pašu galvām.

11 Un, kad es, Ēnoss, biju dzirdējis šos vārdus, mana ticība sāka kļūt nesatricināma Tai Kungā, un es lūdzos Viņu ar daudz ilgākām pūlēm par saviem brāļiem lamaniešiem.

12 Un notika, kad es biju ^alūdzies un strādājis ar visu uzcītību, Tas Kungs sacīja man: Es dāvāšu tev pēc tavām ^bvēlmēm tavas ticības dēļ.

13 Un tad lūk, tāda bija mana vēlme, ko es vēlējos no Viņa—ja būtu tā, ka mana tauta, nefijieši, kristu grēkā un jebkādā veidā tiktu ^aiznīcināti un lamanieši netiktu iznīcināti,—tad lai Dievs Tas Kungs ^bpasargātu manas tautas, nefijiešu, pierakstu; pat ja tas notiktu ar Viņa svētās rokas spēku, ka šis pieraksts kaut kad nākamajās dienās tiktu ^cnestis lamaniešiem, lai varbūt viņi tiktu ^dnovesti pie glābšanas,—

14 jo mūsu līdzšinējās pūles bija ^aveltas viņu atjaunošanai patiesajā ticībā. Un viņi zvērēja savās dusmās, ka, ja būtu iespējams, viņi ^biznīcinātu mūsu pierakstus un mūs, un arī visas mūsu tēvu paražas.

15 Tāpēc es, zinādams, ka Dievs Tas Kungs varēja ^apasargāt mūsu pierakstus, es nepārtraukti piesaucu Viņu, jo Viņš bija man sacījis: Visu, ko vien

5a SRC Atklāsme.

8a Et. 3:12–13.

src Ticība, Ticēt.

b Mat. 9:22.

9a 1. Nef. 8:12;

Al. 36:24.

b 2. Nef. 33:3;

M. v. 1:8;

Al. 34:26–27.

10a SRC Iedvesma,

Iedvesmot;

Prāts.

b 1. Nef. 2:20.

c Et. 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Psm. 37:4;

1. Nef. 7:12;

Hel. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b M. v. 1:6–11;

Al. 37:2.

c Al. 37:19;

Et. 12:22;

M&D 3:18.

d Al. 9:17.

14a Jēk. 7:24.

b Morm. 6:6.

15a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

jūs prasīsit ticībā Jēzus Kristus Vārdā, ticot, ka jūs saņemsit, jūs arī saņemsit.

16 Un man bija ticība, un es piesaucu Dievu, lai Viņš ^apasargā šos ^bpierakstus; un Viņš noslēdza derību ar mani, kā Viņš tos ^cnesis lamaniešiem Viņa noteiktajā laikā.

17 Un es, Ēnoss, zināju, ka tas būs saskaņā ar derību, kuru Viņš bija noslēdzis; tāpēc mana dvēsele nomierinājās.

18 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tavi tēvi arī to prasīja no Manis; un tiem tiks darīts pēc viņu ticības, jo viņu ticība bija tāda pati kā tavējā.

19 Un tad notika, ka es, Ēnoss, devos Nefija tautā, pravietojojot par nākamajām lietām un liecinādams par to, ko es biju dzirdējis un redzējis.

20 Un es liecinu, ka Nefija tauta cītīgi centās atjaunot lamaniešus patiesajā ticībā Dievam. Bet mūsu ^apūles bija veltas; viņu naidis bija spēcīgs, un tos vadīja viņu ļaunā daba, ka tie kļuva par mežonīgu, nežēlīgu, ^basinskāru tautu, ^celku un nešķīstības pilnu; barojoties ar savvaļas zvēriem; dzīvojot teltīs un klejojot pa mežonīgu apvidu ar īsu ādas jostu ap viņu gurniem un skūtām galvām; un viņu māka bija ^dlokā un zobēnā, un cirvī. Un daudzi no viņiem neēda neko citu, kā vien jēlu gaļu; un

tie nepārtraukti centās mūs iznīcināt.

21 Un notika, ka Nefija tauta apstrādāja zemi un ^aaudzēja visu šķirņu graudus un augļus, un sīklopu ganāmpulkus, un visu sugu liellopu ganāmpulkus, un āžus, un kalnu kazas, un arī daudz zirgu.

22 Un bija ļoti daudz ^apraviešu mūsu starpā. Un tauta bija ^bstūrgalvīga tauta, smaga uz saprašanu.

23 Un nebija nekā cita, kā vien ārkārtīgs ^askarbums, karu un ķildu, un iznīcības ^bsludināšana un pravietošana, un nepārtraukta ^catgādināšana viņiem par nāvi un mūžības ilgumu, un Dieva sodiem un spēku, un tas viss— lai ^anepārtraukti tos mudinātu turēties bailēs no Tā Kunga. Es saku, ka nebija nekā, kā tikai šīs lietas un ļoti tieša runa, kas tos noturēja no ātras iznīcības. Un tādā veidā es rakstu par viņiem.

24 Un es redzēju karus starp nefijiešiem un lamaniešiem sava mūža dienās.

25 Un notika, ka es sāku palikt vecs; un simts un septiņdesmit un pieci gadi bija pagājuši no tā laika, kopš mūsu tēvs Lehijs ^apameta Jeruzālemi.

26 Un es redzēju, ka man drīz būs jānoiet kapā, un es biju Dieva spēka ietekmēts, ka man ir jāsludina un jāpravieto šai tautai, un jādara zināms Vārds saskaņā

16a 3. Nef. 5:13–15;
M&D 3:19–20;
10:46–50.

b SRC Mormona
Grāmata.

c 2. Nef. 27:6.

20a Mor. 9:6.

b Jar. 1:6.

c Mos. 9:12.

src Elku pielūgšana.

d Mos. 10:8.

21a Mos. 9:9.

22a M. v. 1:16–18.

b Jar. 1:3.

23a 1. Nef. 16:2;

2. Nef. 33:5.

b SRC Sludināt.

c Hel. 12:3.

d Jar. 1:12;

Al. 31:5.

25a 1. Nef. 2:2–4.

ar patiesību, kas ir Kristū; un es to biju sludinājis visā savā mūžā un biju priecājies par to vairāk par visu uz pasaules.

27 Un es drīz došos uz savu "dusas vietu, kas ir pie mana Pestītāja, jo es zinu, ka Viņā es iegūšu mieru. Un es priecājos

par dienu, kad mana ^bmirstīgā miesa tiks ietērpta "nemirstībā un stāvēs Viņa priekšā; tad es ar prieku ieraudzīšu Viņa vaigu, un Viņš man sacīs: Nāciet pie manis, jūs svētie, jums ir sagatavota vieta Mana Tēva ^dmājokļos. Āmen.

JAROMA GRĀMATA

Nefijieši tur Mozus likumu, gaida uz Kristus atnākšanu, un viņiem labi klājas šajā zemē. Daudzi pravieši pūlas, lai noturētu tautu uz patiesības ceļa. Apmēram 399.–361. g. pr. Kr.

TAGAD lūk, es, Jaroms, rakstu dažus vārdus saskaņā ar mana tēva Ēnosa pavēli, ka ir jātiek vestiem mūsu "ciltsrakstiem.

2 Un tā kā "šīs plāksnes ir ^bmazas, un tā kā šīs lietas ir "rakstītas, lai nestu labumu mūsu brāļiem ^dlamaniešiem, tad ir nepieciešams, lai es rakstītu nedz daudz; bet es nerakstīšu nedz par saviem pravietojumiem, nedz par savām atklāsmēm. Jo ko es varu uzrakstīt vairāk nekā mani tēvi jau ir rakstījuši? Jo vai viņi nav atklājuši glābšanas

ieceri? Es saku jums: Jā, un tas ir man pietiekami.

3 Lūk, ir vajadzīgs, lai daudz tiktu darīts šīs tautas vidū viņu cietsirdības un viņu ausu kurluma dēļ, un viņu prātu akluma un viņu ^akaklu stīvuma dēļ, tomēr Dievs ir ļoti žēlīgs pret viņiem un nav viņus vēl ^baizslaucījis prom no zemes virsas.

4 Un mūsu starpā bija daudzi, kuriem bija daudz ^aatklāsmju, jo viņi visi nebija stūrgalvīgi. Un tiem, kas nebija stūrgalvīgi un bija ar ticību, bija ^bsadraudzība ar Svēto Garu, kas dara zināmas lietas cilvēku bērniem pēc viņu ticības.

5 Un tad, lūk, divi simti gadu bija pagājuši, un Nefija tauta bija kļuvusi stipra tai zemē. Viņi centās "ievērot Mozus likumu un ^bsabata dienu svētu Tam

27a SRC Atpūta.
b SRC Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve.
c SRC Nemirstīgs,
Nemirstība.
d Jāna 14:2–3;
Et. 12:32–34;
M&D 72:4; 98:18.

[JAROMA]
1 1a 1. Nef. 3:12; 5:14.
2a Jēk. 3:14; Omn. 1:1.
b 1. Nef. 6.
c SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.
d 2. Nef. 27:6;
Morm. 5:12.
3a Ēn. 1:22–23.

b Et. 2:8–10.
4a Al. 26:22;
Hel. 11:23;
M&D 107:18–19.
SRC Atklāsme.
b SRC Svētais Gars.
5a 2. Nef. 25:24;
Al. 34:13–14.
b 2. Moz. 35:2.
SRC Sabata diena.

Kungam. Un viņi nedz ^cgānījās, nedz ^dzaimoja. Un zemes likumi bija ļoti stingri.

6 Un viņi bija izkaisīti gandrīz pa visu zemes virsu, un tāpat arī lamanieši. Un lamaniešu bija daudz, daudz vairāk pēc skaita nekā tie no nefijiešiem; un viņi mīlēja ^aslepkavības un dzēra dzīvnieku asinis.

7 Un notika, ka viņi daudzas reizes nāca pret mums, nefijiešiem, cīnīties. Bet mūsu ^aķēniņi un mūsu vadītāji bija vareni vīri ticībā Tam Kungam, un viņi mācīja tautai Tā Kunga ceļus, tāpēc mēs nepadevāmies lamaniešiem un iztriecām tos no ^bsavām zemēm, un sākām nostiprināt savas pilsētas jeb ikvienu savu mantojuma vietu.

8 Un mēs ļoti savairojāmies un izplatījāmies pa zemes virsu, un kļuvām ļoti bagāti ar zeltu, un sudrabu, un dārglietām, un smalkiem meistardarbiem no koka, ēkām un ierīcēm, un arī dzelzi un varu, un misiņu un tēraudu, taisot visa veida visādus rīkus zemes apstrādāšanai un kara ^aieročus—jā, asi noasinātas bultas un bultu makus, un šautras, un šķēpus, un visu karām nepieciešamo.

9 Un, tā kā mēs tā bijām sagatavoti stāties preti lamaniešiem, viņiem neveicās pret mums. Bet Tā Kunga vārdi tika apstiprināti, kurus Viņš runāja mūsu

tēviem, sakot, ka: Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē.

10 Un notika, ka Tā Kunga pravieši draudēja Nefija tautai saskaņā ar Dieva vārdu, ka, ja viņi neturēs baušļus, bet kritīs grēkā, viņi tiks ^aizdeldēti no zemes virsas.

11 Tāpēc pravieši un priesteri, un skolotāji cītīgi pūlējās, ar visu pacietību pārliecinādami tautu uz uzcītību, mācot Mozus ^alikumu un nodomu, kā dēļ tas tika dots; pārliecinot tos ^braudzīties uz Mesiju un ticēt, ka Viņš nāks, ^cit kā Viņš jau būtu atnācis. Un tādā veidā viņi mācīja tos.

12 Un notika, ka, darot to, viņi atturēja tos no ^aiznīcināšanas zemes virsū; jo viņi ^bdzēla viņu sirdis ar vārdu, nepārtraukti mudinot tos uz grēku nožēlošanu.

13 Un notika, ka bija pagājuši divi simti un trīsdesmit un astoņi gadi—lielākoties no šī laika karos un ķildās, un nevienprātībā.

14 Un es, Jaroms, nerakstu vairāk, jo plāksnes ir mazas. Bet lūk, mani brāļi, jūs varat ņemt ^aotras Nefija plāksnes; jo lūk, uz tām ir iegravēti pieraksti par mūsu kariem pēc ķēniņu vai to, kuriem tie lika rakstīt, pierakstītā.

15 Un es nododu šīs plāksnes sava dēla Omnija rokās, lai tās tiktu saglabātas saskaņā ar mana tēva ^apavēlēm.

5c SRC Apgānīšana.

d SRC Zaimot, Zaimošana.

6a Jēk. 7:24;
Ēn. 1:20.

7a Jēk. 1:9, 11, 15.
b M. v. 1:14.

8a Mos. 10:8.

10a 1. Nef. 12:19–20;
Omn. 1:5.

11a Jēk. 4:5;
Al. 25:15–16.

b 2. Nef. 11:4;
Et. 12:18–19.

c 2. Nef. 25:24–27;
Mos. 3:13; 16:6.

12a Et. 2:10.

b Al. 31:5.

14a 1. Nef. 9:2–4.

15a Jēk. 1:1–4.

OMNIJA GRĀMATA

Omnījs, Amarons, Kemišs, Abinadoms un Amalekijs katrs pēc kārtas ved pierakstus. Mosija atklāj Zarahemlas tautu, kas nāca no Jeruzālemes Cedekijas dienās. Mosija tiek iecelts par ķēniņu pār viņiem. Muleka un Zarahemlas pēcteči bija atraduši Koriantumru, pēdējo no Jarediešiem. Ķēniņš Benjamīns nāk Mosijas vietā. Cilvēkiem ir jāupurē savas dvēseles kā upuri Kristum. Apmēram 323.–130. g. pr. Kr.

LŪK, notika, ka es, Omnījs, būdams saņēmis pavēli no sava tēva Jaroma, ka man ir kaut kas jāraksta uz šīm plāksnēm, lai saglabātu mūsu ciltsrakstus—

2 Tāpēc es gribu, lai jūs zinātu, ka savā mūžā es esmu daudz cīnījies ar zobenu, lai pasargātu savu tautu, nefijiešus, no krišanas viņu ienaidnieku lamaniešu rokās. Bet lūk, pats es esmu bezdievīgs cilvēks un neesmu turējis Tā Kunga likumus un pavēles, kā man to vajadzēja darīt.

3 Un notika, ka divi simti un septiņdesmit un seši gadi bija pagājuši, un mums bija daudz miera brīžu; un mums bija daudz nopietnu karu un asinsizliešanas brīžu. Jā, isāk sakot, divi simti un astoņdesmit un divi gadi bija pagājuši, un es glabāju šīs plāksnes saskaņā ar sava tēva “pavēlēm; un es devu tās savam dēlam Amaronam. Un es beidzu.

4 Un tagad es, Amarons, rakstu lietas, kuras es rakstu un kuru nav daudz, sava tēva grāmatā.

5 Lūk, notika, ka trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, un ļaunākā daļa no nefijiešiem bija “iznīcināta.

6 Jo Tas Kungs nepieļaus, ka pēc tam, kad Viņš ir izvedis viņus no Jeruzālemes zemes un glabājis, un sargājis no krišanas viņu naidnieku rokās, jā, Viņš nepieļaus, ka neapstiprinātos vārdi, kurus Viņš runāja uz mūsu tēviem, sakot, ka: Kā jūs neturēsiet Manas pavēles, tā jums labi neklāsies tai zemē.

7 Tāpēc Tas Kungs piemeklēja viņus ar lielu sodu; tomēr Viņš saudzēja taisnīgos, lai tie neietu bojā, bet izglāba tos no viņu naidnieku rokām.

8 Un notika, ka es nodevu plāksnes savam brālim Kemišam.

9 Tagad es, Kemišs, rakstu dažas lietas, cik nu es rakstu, tajā pašā grāmatā kur mans brālis; jo lūk, es redzēju pēdējo, ko viņš rakstīja, ka viņš rakstīja ar savu roku; un viņš rakstīja to tanī dienā, kad viņš tās nodeva man. Un tādā veidā mēs vedām pierakstus, jo tas ir saskaņā ar mūsu tēvu pavēlēm. Un es beidzu.

10 Lūk, es, Abinadoms, esmu Kemiša dēls. Lūk, notika, ka es redzēju daudz karu un strīdu starp manu tautu, nefijiešiem, un lamaniešiem; un es ar savu paša zobenu esmu atņēmis dzīvības daudziem lamaniešiem savu brāļu aizstāvēšanai.

11 Un lūk, šīs tautas pieraksts ir iegravēts uz plāksnēm, kas

bija ķēniņiem no paaudzes paaudzē; un es nezinu nevienu atklāsni, izņemot tikai tās, kuras ir rakstītas, ne arī pravietojumu; tāpēc tas, kas ir pietiekami, ir rakstīts. Un es beidzu.

12 Lūk, es esmu Amalekijs, Abinadoma dēls. Lūk, es runāšu ar jums kaut ko par Mosiju, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas zemi; jo lūk, viņš, ticis brīdināts no Tā Kunga, ka viņam ir jābēg prom no "Nefija zemes, un tiem, kas paklausīs Tā Kunga balsij, arī ir jādodas prom no zemes kopā ar viņu mežonīgā apvidū—

13 un notika, ka viņš darīja tā, kā Tas Kungs bija viņam pavēlējis. Un viņi devās prom no zemes mežonīgā apvidū, tik daudzi, cik paklausīja Tā Kunga balsij; un viņi tika vadīti ar daudzām sludināšanām un pravietojumiem. Un viņi nepārtraukti tika pamācīti ar Dieva vārdu; un viņi tika vadīti ar Viņa rokas spēku cauri mežonīgam apvidum, līdz viņi nonāca lejā zemē, kas tiek saukta par Zarahemlas zemi.

14 Un viņi atrada tautu, kas tika saukta par "Zarahemlas tautu. Tad Zarahemlas tautā bija lieli prieki; un arī Zarahemla ļoti priecājās, tāpēc ka Tas Kungs bija sūtījis Mosijas tautu ar ^bplāksnēm no misiņa, kas saturēja jūdu pierakstu.

15 Lūk, notika, ka Mosija

atklāja, ka "Zarahemlas tauta nāca no Jeruzālemes tajā laikā, kad ^bCedekija, jūdu ķēniņš, tika aizvests gūstā uz Bābeli.

16 Un viņi ceļoja pa tuksnesi un ar Tā Kunga roku tika pārvesti pāri lielajiem ūdeņiem zemē, kur Mosija tos atrada; un no tā laika viņi tur bija dzīvojuši.

17 Un tajā laikā, kad Mosija tos atrada, pēc skaita viņi bija kļuvuši ļoti daudz. Tomēr viņiem bija bijuši daudzi kari, nopietnas ķildas, un laiku pa laikam viņi bija krituši no zobena; un viņu valoda bija kļuvusi samaitāta; un viņiem nebija "pierakstu; un viņi noliedza sava Radītāja esamību; un ne Mosija, ne Mosijas tauta nevarēja viņus saprast.

18 Bet notika, ka Mosija lika, lai viņiem tiktu mācīta viņa valoda. Un notika, ka pēc tam, kad viņiem bija mācīta Mosijas valoda, Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus pēc savas atmiņas; un tie tika pierakstīti, bet ne uz šīm plāksnēm.

19 Un notika, ka Zarahemlas un Mosijas tautas "apvienojās, un ^bMosija tika iecelts par viņu ķēniņu.

20 Un notika, ka Mosijas dienās viņam tika atnests liels akmens ar gravējumiem uz tā; un viņš "iztulkoja gravējumus ar dāvanu un spēku no Dieva.

21 Un tie sniedza ziņojumu par kādu "Koriantumru un viņa

12a 2. Nef. 5:6–9.

^b Jēk. 3:4.

14a src Zarahemla.

^b 1. Nef. 3:3, 19–20;
5:10–22.

15a Mos. 25:2.

^b Jer. 39:1–10;

Hel. 8:21.

17a Mos. 1:2–6.

19a Mos. 25:13.

^b Omn. 1:12.

20a Mos. 8:13–19.

src Gaišreģis,
redzētājs.

21a Et. 12:1.

src Koriantumrs.

tautas nogalināšanu. Un Kori-
antumru atrada Zarahemlas
ļaudis; un viņš dzīvoja ar vi-
ņiem deviņu mēnešu garumā.

22 Tie arī teica dažus vār-
dus attiecībā par viņa tēviem.
Un viņa pirmie vecāki nāca no
"torņa tai laikā, kad Tas Kungs
sajauca tautas valodu; un Tā
Kunga bardzība krita pār tiem
saskaņā ar Viņa tiesu, kas ir tais-
nīga; un viņu kauli bija izkaisī-
ti zemē uz ziemeļiem.

23 Lūk, es, Amalekijs, biju dzi-
mis Mosijas dienās, un es dzi-
vojot redzēju viņa nāvi; un
"Benjamīns, viņa dēls, valda
viņa vietā.

24 Un lūk, es redzēju ķēni-
ņa Benjamīna dienās nopiet-
nu karu un lielu asinsizliešanu
starp nefijiešiem un lamanie-
šiem. Bet lūk, nefijieši guva lie-
lu pārkumu pār viņiem, jā,
tiklīdz ka ķēniņš Benjamīns iz-
dzina viņus no Zarahemlas ze-
mes.

25 Un notika, ka es sāku palikt
vecs; un, būdams bez pēcnācē-
jiem un pazīstot ķēniņu "Benja-
mīnu kā taisnīgu vīru Tā Kunga
priekšā, tāpēc es nadošu šīs
plāksnes viņam, pārlicinot vi-
sus cilvēkus nākt pie Dieva,
Israēla Svētā, un ticēt pravieto-
šanai un atklāsmēm, un eņģe-
ļu kalpošanai, un dāvanai runāt
mēlēs, un dāvanai tulkot valo-
das, un visām lietām, kuras ir

labas; jo nav nekā, kas ir labs, ja
tas nenāk no Tā Kunga; un tas,
kas ir ļauns, nāk no velna.

26 Un tagad, mani mīlotie brā-
ļi, es gribētu, lai jūs "nāktu pie
Kristus, kas ir Israēla Svētais,
un saņemtu no Viņa glābšanu
un Viņa augšāmcelšanās spēku.
Jā, nāciet pie Viņa un "bupurē-
jiet visu savu dvēseli kā "upu-
ri Viņam, un turpiniet "gavēt un
lūgt, un pastāviet līdz galam;
un, kā Tas Kungs dzīvo, jūs tik-
sit izglābti.

27 Un tagad es gribētu runāt
mazliet par dažiem, kuri devās
mežonīgā apvidū, lai atgrieztos
Nefija zemē; jo bija daudzi, kas
vēlējās iegūt savas mantojuma
zemes.

28 Tāpēc viņi devās mežonīgā
apvidū. Un viņu vadonis, bū-
dams stiprs un spēcīgs vīrs, un
stūrgalvīgs vīrs, tāpēc viņš iz-
raisīja strīdu to starpā; un viņi
visi tika "nokauti mežonīgā ap-
vidū, izņemot piecdesmit, un
tie atkal atgriezās Zarahemlas
zemē.

29 Un notika, ka viņi arī paņē-
ma citus ievērojamā skaitā un
atkal ceļoja mežonīgā apvidū.

30 Un man, Amalekijam, bija
brālis, kurš arī devās kopā ar vi-
ņiem; un no tā laika es neko ne-
zinu par tiem. Un es jau grasos
gulties kapā; un "šīs plāksnes ir
pilnas. Un es beidzu savu ru-
nāšanu.

22a Et. 1:1-5.

b 1. Moz. 11:6-9;

Mos. 28:17;

Et. 1:33.

c Mos. 8:8.

23a M. v. 1:3.

25a M. v. 1:17-18;

Mos. 29:13.

b M. v. 1:10.

c Al. 5:40;

Et. 4:12;

Mor. 7:15-17.

26a Jēk. 1:7;

Al. 29:2;

Mor. 10:32.

b SRC Upuris.

c 3. Nef. 9:20.

d SRC Gavēt, Gavēšana.

28a Mos. 9:1-4.

30a 1. Nef. 6.

MORMONA VĀRDI

Mormons saīsina lielās Nefija plāksnes. Viņš liek mazās plāksnes kopā ar citām plāksnēm. Ķēniņš Benjamīns nodibina mieru zemē. Apmēram 385. g. pēc Kr.

UN tagad es, "Mormons, esmu gatavs nodot sava dēla Moronija rokās pierakstu, ko es esmu taisījis, lūk, es esmu bijis par liecinieku gandrīz pilnīgai savas tautas, nefijiešu, iznīcināšanai.

2 Un tas ir "daudzus simtus gadu pēc Kristus atnākšanas, kad es nododu šos pierakstus sava dēla rokās; un man liekas, ka viņš būs par liecinieku pilnīgai manas tautas iznīcināšanai. Bet lai Dievs dod, ka viņš varētu pārdzīvot tos, lai viņš varētu rakstīt nedaudz par tiem un nedaudz par Kristu, lai varbūt kādu dienu tas dotu viņiem ^blabumu.

3 Un tagad es runāju mazliet par to, ko es esmu rakstījis; jo pēc tam, kad es biju "saīsinājis ^bNefija plāksnes līdz pat ķēniņa Benjamīna valdīšanai, par ko Amalekijs runāja, es pētīju "pierakstus, kas bija nodoti manās rokās, un es atradu šīs plāksnes, kuras ietvēra šo nelielo praviešu ziņojumu no Jēkaba

līdz pat šī ķēniņa "Benjamīna valdīšanai un arī daudzus Nefija vārdus.

4 Un tās lietas, kas ir uz šīm plāksnēm, mani "iepriecina pravietojumu dēļ par Kristus atnākšanu; un mani tēvi zināja, ka daudzi no tiem jau ir piepildīti; jā, un arī es zinu, ka tik, cik ir bijis pravietots par mums līdz šai dienai, ir piepildīts, un visam tam, cik teikts par to, kas būs pēc tam, noteikti jānotiek—

5 Tāpēc es izvēlos "šīs lietas, lai pabeigtu savu pierakstu uz tām plāksnēm, savu pierakstu atlikušo daļu es ņemšu no ^bNefija plāksnēm; un es nevaru uzrakstīt pat "simto daļu no tā, kas attiecas uz manu tautu.

6 Bet lūk, es ņemšu šīs plāksnes, kas ietver šos pravietojumus un atklāsmes, un pievienošu tās sava pieraksta atlikušajai daļai, jo tie ir manis izraudzīti; un es zinu, ka tie būs izraudzīti maniēm brāļiem.

7 Un es daru to ar "gudru nodomu, jo tā man to čukst Tā Kunga Gars, kas ir manī. Un tagad es nezīnu visas lietas, bet Tas Kungs ^bzina visas lietas, kurām jānāk, tāpēc Viņš vada mani, lai es darītu pēc Viņa gribas.

8 Un mana "lūgšana Dievam

1 1a 3. Nef. 5:9–12;
Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.
src Mormons,
nefijiešu pravietis.

2a Morm. 6:5–6.
b M&D 3:16–20.

3a M&D 10:44.
b M&D 10:38–40.
c Mos. 1:6;

Hel. 3:13–15;
Morm. 4:23.
d Omn. 1:23.

4a 1. Nef. 6:5.
5a TAS IR tās lietas,
kas viņu iepriecina
un kuras minētas
4. pantā.
b 1. Nef. 9:2.

c 3. Nef. 5:8–11;
26:6–12.
7a 1. Nef. 9:5; 19:3;
M&D 3:12–20;
10:1–19, 30–47.
b src Vizziņošs.
8a 2. Nef. 33:3–4;
Ēn. 1:11–12.

ir par maniem brāļiem, lai viņi kādreiz atkal varētu nākt pie Dieva atziņas, jā, Kristus pestīšanas; lai viņi kādreiz atkal varētu kļūt par ^bpatīkamu tautu.

9 Un tagad es, Mormons, turpinu beigt savu pierakstu, kuru es ņemu no Nefija plāksnēm; un es to daru pēc zināšanām un sapratnes, ko Dievs man ir devis.

10 Tad nu notika, ka pēc tam, kad Amalekijs bija “nodevis šīs plāksnes ķēniņa Benjamīna rokās, viņš paņēma tās un nolika ar ^bcitām plāksnēm, kuras saturēja pierakstus, ko “ķēniņi nodeva no paaudzes paaudzē līdz pat ķēniņa Benjamīna dienām.

11 Un no ķēniņa Benjamīna tās tika nodotas no paaudzes paaudzē, līdz tās nonāca “manās rokās. Un es, Mormons, lūdzu Dievu, lai tās no šī brīža un turpmāk tiktu saglabātas. Un es zinu, ka tās tiks saglabātas, jo lielas lietas ir rakstītas uz tām, pēc kurām mana tauta un viņu brāļi tiks ^btiesāti tai lielajā un pēdējā dienā, saskaņā ar Dieva vārdu, kas ir rakstīts.

12 Un tagad par ķēniņu Benjamīnu—viņam bija kaut kādas ķildas starp viņa ļaudīm.

13 Un notika, ka arī lamaniešu karapulki nāca lejā no “Nefija zemes, lai cīnītos pret viņa tautu. Bet lūk, ķēniņš Benjamīns sapulcināja savus karapulku, un

viņš stājās tiem pretī; un viņš cīnījās ar sava paša rokas spēku ar Lābana ^bzobenu.

14 Un Tā Kunga spēkā viņi cīnījās pret saviem ienaidniekiem, kamēr viņi nokāva daudzus tūkstošus lamaniešu. Un notika, ka viņi cīnījās pret lamaniešiem, līdz viņi bija izdzinuši tos no visām savām mantojuma zemēm.

15 Un notika, ka vēlāk bija viltus “kristi un viņu mutes tika aizvērtas, un viņi tika sodīti atbilstoši saviem noziegumiem.

16 Un kad bija bijuši viltus pravieši un viltus sludinātāji, un viltus skolotāji tautā, un visi tie bija tikuši sodīti atbilstoši saviem noziegumiem; un, kad bija bijušas daudzas cīņas un daudzas domstarpības ar lamaniešiem, lūk, notika, ka ķēniņš Benjamīns ar svēto “praviešu palīdzību, kuri bija viņa tautā—

17 jo lūk, ķēniņš Benjamīns bija “svēts vīrs, un viņš valdīja pār savu tautu taisnībā; un tai zemē bija daudz svētu vīru, un viņi runāja Dieva vārdu ar ^bspēku un ar varu; un tautas stūrgalvības dēļ viņi daudz izmantoja “bardzību—

18 tāpēc ar viņu palīdzību ķēniņš Benjamīns un arī pravieši, strādājot ar visu sava ķermeņa spēku un ar visām savas dvēseles spējām, vēlreiz nodibināja mieru zemē.

8b 2. Nef. 30:6.

10a Omn. 1:25, 30.

b 1. Nef. 9:4.

c Jar. 1:14.

11a 3. Nef. 5:8–12;

Morm. 1:1–5.

b 2. Nef. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3. Nef. 27:23–27.

13a Omn. 1:12.

b 1. Nef. 4:9;

2. Nef. 5:14;

Jēk. 1:10;

Mos. 1:16;

M&D 17:1.

15a SRC Antikrists.

16a Ēn. 1:22.

17a Al. 13:26.

b Al. 17:2–3.

c Mor. 9:4;

M&D 121:41–43.

MOSIJAS GRĀMATA

1. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns māca saviem dēliem savu tēvu valodu un praviņojumus. Viņu reliģija un civilizācija ir tikušas pasargātas to pierakstu dēļ, kas tiek saglabāti uz dažādām plāksnēm. Mosija tiek izvēlēts par ķēniņu un viņam tiek nodota pierakstu un citu lietu uzraudzība. Apmēram 130.–124. g. pr. Kr.

UN tad vairs nebija ķildu visā "Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas piederēja ķēniņam Benjamīnam, tā ka ķēniņam Benjamīnam bija nepārtraukts miers visās viņa atlikušajās dienās.

2 Un notika, ka viņam bija trīs dēli; un viņš deva tiem vārdus: Mosija un Helorums, un Helamans. Un viņš lika, lai viņi tiktu "mācīti visā viņa tēvu ^bvalodā, lai tādējādi viņi kļūtu saprātīgi cilvēki un lai viņi varētu zināt pravietojumus, kas bija tikuši izteikti ar viņu tēvu mutēm un kas bija nodoti viņiem ar Tā Kunga roku.

3 Un viņš arī mācīja tiem par pierakstiem, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, sacīdams: Mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka, ja nebūtu šīs "plāksnes, kas satur šos pierakstus un šos bausļus, mums būtu

jācieš ^bneziņā pat arī tagad, nezīnot par Dieva noslēpumiem.

4 Jo nebija iespējams, ka mūsu tēvs Lehijs varētu atcerēties visas šīs lietas, lai mācītu tās saviem bērniem, ja tas nebūtu ar šo plāksņu palīdzību; jo viņš, būdams apmācīts ēģiptiešu "valodā, tāpēc viņš varēja lasīt šos gravējumus un mācīt tos saviem bērniem, lai tādējādi viņi varētu mācīt tos saviem bērniem, tā izpildot Dieva pavēles, līdz pat šim laikam.

5 Es saku jums, mani dēli, ja nebūtu šo lietu, kas tika saglabātas un "pasargātas ar Dieva roku, lai mēs varētu ^blasīt un saprast Viņa "noslēpumus un mums vienmēr būtu Viņa bausļi acu priekšā, tad patiesi mūsu tēvi būtu krituši neticībā, un mēs būtu bijuši līdzīgi mūsu brāļiem lamaniešiem, kuri neko nezina par šīm lietām vai tiešām netic tām, kad viņiem tās māca, dēļ savu tēvu "paražām, kas nav pareizas.

6 Ak, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos, ka šie raksti ir patiesi, un arī, ka šie pieraksti ir "patiesi. Un lūk, arī Nefija plāksnes, kas satur mūsu tēvu pierakstus un rakstus no tā laika, kad viņi pameta Jeruzālemi, līdz mūsu dienām, un tās ir patiesas; un mēs tiešām to varam zināt,

1 1a Omn. 1:13.

2a Mos. 4:14–15;
M&D 68:25, 28.

b Morm. 9:32.

3a SRC Plāksnes.

b Al. 37:8–9.

4a DžS—V 1:64.

5a SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti ir
jāsaglabā.

b 5. Moz. 6:6–8.

c SRC Dieva noslēpumi.

d Mos. 10:11–17.

6a 1. Nef. 1:3;
2. Nef. 33:10–11;
Mor. 10:27.

tāpēc ka mums tās ir mūsu acu priekšā.

7 Un tagad, mani dēli, es gribētu, lai jūs atcerētos tās cītīgi "pētīt, lai jūs tādējādi varētu gūt labumu; un es gribētu, lai jūs turētu Dieva baušļus, lai jums varētu labi klāties šai zemē, atbilstoši "solījumiem, kurus Tas Kungs ir devis mūsu tēviem.

8 Un daudz ko vairāk ķēniņš Benjamīns mācīja saviem dēliem, kas nav rakstīts šinī grāmatā.

9 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija beidzis mācīt savus dēlus, viņš kļuva vecs, un viņš redzēja, ka drīz viņam vajadzēs iet visas radības ceļu; tādēļ viņš domāja, ka ir lietderīgi nodot ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem.

10 Tādēļ viņš lika Mosiju atvest savā priekšā; un šie ir tie vārdi, kurus viņš sacīja tam, teikdams: Mans dēls, es gribētu, lai tu pasludinātu visā šajā zemē visai šai tautai jeb visiem "Zarahemlas ļaudīm un visiem Mosijas ļaudīm, kas dzīvo šai zemē, lai tādējādi viņi tiktu sapulcināti kopā, jo rīt es pasludināšu šiem maniem ļaudīm ar savu muti, ka tu esi ^bķēniņš un valdnieks pār šo tautu, kuru Tas Kungs, mūsu Dievs, mums ir devis.

11 Un turklāt es došu šai tautai "vārdu, lai viņus varētu atšķirt no visām citām tautām,

kuras Dievs Tas Kungs ir izvedis no Jeruzālemes zemes; un to es daru tādēļ, ka viņi ir uzcītīga tauta Tā Kunga baušļu turēšanā.

12 Un es dodu viņiem vārdu, kas nekad netiks izdzēsts, ja nu tikai "pārkāpuma dēļ.

13 Jā, un turklāt es saku tev, ka, ja šī bagātīgi svētītā tauta kritīs "grēkā un kļūs par ļaunu un laulības pārkāpēju tautu, tad Tas Kungs viņus nodos, ka tādējādi tie kļūs ^bvāji kā viņu brālī; un Viņš vairs "nepasargās tos ar Savu nepārspējamo un apbrīnojamo spēku, kā Viņš līdz šim bija pasargājis mūsu tēvus.

14 Jo es saku tev, ka, ja Viņš nebūtu izstiepis Savu roku mūsu tēvu aizsardzībai, tie būtu krituši lamaniešu rokās un kļuvuši par viņu naida upuriem.

15 Un notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis šos vārdus savam dēlam, ka viņš nodeva viņam atbildību par visām ķēniņvalsts lietām.

16 Un turklāt viņš arī nodeva tam pierakstus, kuri bija ieguvēti uz "plāksnēm no misiņa un arī Nefija plāksnēm; un arī Lābana ^bzobenu un "lodi jeb rādītāju, kas vadīja mūsu tēvus cauri tuksnesim un kas bija sagatavots ar Tā Kunga roku, lai tādējādi viņi tiktu vadīti, ikviens pēc savas uzmanības un uzcītības, ko tie Viņam pievērsa.

17 Tādēļ, kad viņi bija neticīgi,

7a SRC Svētie Raksti.

b Mos. 2:22;
Al. 50:20–22.

c Psm. 122:6;
1. Nef. 2:20.

d Al. 9:12–14.

10a Omn. 1:14.

b Mos. 2:30.

11a Mos. 5:8–12.

12a SRC Grēks.

13a Ebr. 6:4–6.

b Hel. 4:24–26.

c M&D 103:8–10.

16a Mos. 1:3.

b 1. Nef. 4:8–19;

M. v. 1:13;

M&D 17:1.

c 1. Nef. 16:10.

viņiem nedz veicās, nedz viņi virzījās uz priekšu savā ceļojumā, bet ^avirzījās atpakaļ un izsauca Dieva nepatiku pret sevi; un tādēļ viņi tika piemeklēti ar badu un smagām ciešanām, lai mudinātu viņus atcerēties savus pienākumus.

18 Un tad notika, ka Mosija devās un darīja, kā viņa tēvs bija tam pavēlējis, un pasludināja visiem ļaudīm, kas bija Zarahemlas zemē, lai tādējādi tie varētu sapulcēties, lai ietu uz templi un dzirdētu vārdus, kurus viņa tēvs tiem sacis.

2. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns uzrunā savu tautu. Viņš uzskaita savas valdīšanas taisnīgumu, godīgumu un garīgumu. Viņš ieteic tiem kalpot savam Debesu Ķēniņam. Tie, kas sacēlas pret Dievu, cietīs mokas kā neizdzēšamu uguni. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc tam, kad Mosija bija darījis, kā viņa tēvs tam bija pavēlējis, un bija pasludinājis visā zemē, tauta no visas zemes sapulcējās kopā, lai viņi varētu doties uz templi klausīties vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns tiem sacis.

2 Un bija ļoti liels skaits, pat tik liels, ka viņi tos nesaskaitīja; jo viņi bija ļoti savairojušies un kļuvuši daudz tai zemē.

3 Un viņi arī ņēma ^apirmdzim-

tos no saviem ganāmpulkiem, lai viņi varētu nest ^bziedojumus un dedzinātos ^cupurus ^datbilstoši Mozus likumam.

4 Un arī lai viņi varētu pateikties Tam Kungam, savam Dievam, kas viņus izveda no Jeruzālemes zemes un kas atbrīvoja tos no viņu ienaidnieku rokām, un ^eiecēla taisnīgus vīrus, lai tie būtu viņiem par ^bskolotājiem, un arī taisnīgu vīru, lai būtu viņu ķēniņš, kurš nodibināja mieru ^cZarahemlas zemē un kurš mācīja viņiem ^dturēt Dieva baušļus, lai viņi varētu priecāties un tikt piepildīti ar ^emīlestību uz Dievu un visiem cilvēkiem.

5 Un notika, kad viņi nāca pie tempļa, viņi uzslēja savas teltis visapkārt, katrs vīrs savai ^aģimenei, kas sastāvēja no viņa sievas un viņa dēliem, un viņa meitām, un to dēliem, un to meitām, no vecākā līdz pat jaunākajam, katra ģimene atsevišķi no citām.

6 Un viņi uzslēja savas teltis visapkārt templim, katram vīram sava ^atelts ar durvīm pret templi, lai tādējādi viņi varētu palikt savās teltīs un dzirdēt vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns uz tiem runās;

7 jo ļaužu pulks bija tik liels, ka ķēniņš Benjamīns nevarēja viņus visus mācīt tempļa sienās, tāpēc viņš lika, lai tiktu uzcelts tornis, lai tādējādi viņa ļaudis

17a 1. Nef. 18:12–13.

2 3a 1. Moz. 4:4.

b SRC Upuris.

c 1. Nef. 5:9.

d 2. Nef. 25:24;

Al. 30:3; 34:13–14.

4a src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

b Mos. 18:18–22.

src Mācīt, Skolotājs.

c Omn. 1:12–15.

d Jāņa 15:10.

e SRC Mīlestība.

5a SRC Ģimene.

6a 2. Moz. 33:8–10.

varētu dzirdēt vārdus, kurus viņš uz tiem runās.

8 Un notika, ka viņš sāka runāt uz saviem ļaudīm no torņa; un viņi visi nevarēja dzirdēt viņa vārdus, tādēļ ka ļaužu pulks bija ļoti liels; tādēļ viņš lika, lai vārdi, kurus viņš runāja, tiktu rakstīti un izsūtīti starp visiem tiem, kam nebija sadzirdama viņa balss, lai viņi arī varētu saņemt viņa vārdus.

9 Un šie ir tie vārdi, kurus viņš "runāja un lika rakstīt, sacīdams: Mani brāļi, jūs visi, kas esat sapulcējušies kopā, jūs, kas varat dzirdēt manus vārdus, kurus es jums šajā dienā sacīšu; jo es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai ^bzobotos par šiem vārdiem, kurus es runāšu, bet lai jūs mani "uzklausītu un atvērtu savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, un savas "sirdis, lai jūs varētu saprast, un savus "prātus, lai Dieva ^fnoslēpumi tiktu atklāti jūsu skatīnam.

10 Es neesmu pavēlējis jums nākt šurp, lai jūs manis "baidītos vai lai jūs domātu, ka es esmu kas vairāk nekā mirstīgs cilvēks.

11 Bet es esmu tāds pats kā jūs, pakļauts visādām miesas un prāta vajībām; tomēr es esmu šīs tautas izraudzīts un sava tēva iesvētīts, un Tā Kunga roka pieļāva, lai es būtu par valdnieku un ķēniņu pār šo tautu; un ticis uzturēts un aizsargāts ar Viņa nepārspējamo spēku, lai kalpotu

jums ar visu sirdi, prātu un spēku, ko Tas Kungs man ir dāvājis.

12 Es saku jums, ka man tika atļauts pavadīt savu mūžu kalpojot jums līdz pat šim laikam, un es neesmu meklējis nedz "zeltu, nedz sudrabu, nedz arī kādas citas jūsu bagātības;

13 nedz arī es pieļāvu, lai jūs tiktu ieslodzīti pazemes cietumos, nedz arī, lai jūs nogalinātu viens otru, nedz arī, lai jūs slepkavotu vai laupītu, vai zagtu, vai pārkāptu laulību; nedz arī es esmu pieļāvis, lai jūs darītu jēlkādu ļaundarību, un esmu mācījis jūs, ka jums ir jātur Tā Kunga baušļi visās lietās, ko Viņš jums ir pavēlējis,—

14 un pat es pats esmu "strādājis ar savām paša rokām, lai es varētu jums kalpot un lai jūs netiktu apkrauti ar nodevām, un lai uz jums nebūtu nekā, ko būtu smagi panest,—un par visu to, ko es runāju šodien, jūs paši esat liecinieki šajā dienā.

15 Tomēr, mani brāļi, es neesmu to visu darījis, lai es varētu lielīties, nedz arī es to teicu, lai varētu apsūdzēt jūs; bet es jums saku to visu, lai jūs varētu zināt, ka es varu atbildēt ar tīru "sirdsapziņu Dieva priekšā šai dienā.

16 Lūk, es saku jums, ka tādēļ, ka es saku, ka esmu pavadījis savu mūžu kalpojot jums, es negribu lielīties, jo patiesībā es esmu bijis kalpībā Dievam.

17 Un lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties "gudrību;

9a Mos. 8:3.

b M&D 6:12.

c SRC Uzklusīt.

d Mos. 12:27;

3. Nef. 19:33.

e SRC Prāts.

f SRC Dieva noslēpumi.

10a SRC Bailes.

12a Ap. d. 20:33–34.

14a 1. kor. 9:18.

15a SRC Sirdsapziņa.

17a SRC Gudrība.

lai jūs varētu mācīties, ka tad, kad jūs ^bkalpojat saviem ‘tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.

18 Lūk, jūs esat saukuši mani par savu ķēniņu; un ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai “kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam?

19 Un arī lūk, ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, kurš pavadījis savu mūžu kalpojot jums un tomēr kalpojot Dievam, izpelnos pateicību no jums, ak, kā gan jums vajag “pateikties jūsu Debesu Ķēniņam!

20 Es saku jums, mani brāli, ka, ja jūs ar visu savu dvēseles spēku, kas tai ir, pateiktos un “slavētu to ^bDievu, kas jūs ir radījis un uzturējis, un pasargājis jūs, un licis, lai jūs priecātos, un dāvājis, ka jūs dzīvotu mierā viens ar otru,—

21 es saku jums, ka, ja jūs kalpotu Viņam, kas jūs ir radījis no sākuma un pasargā jūs no dienas dienā, dodot jums elpu, lai jūs varētu dzīvot, kustēties un darboties pēc savas “gribas, un pat atbalstot jūs laiku pa laikam—es saku, ja jūs kalpotu Viņam ar visu savu dvēseli, jūs tomēr būtu ^bneizdevīgi kalpi.

22 Un lūk, viss, ko Viņš no jums prasa, ir “turēt Viņa ^bbaušļus, un

Viņš ir apsolījis jums, ka, ja jūs turēsiet Viņa baušļus, jums labi klāsies šai zemē; un Viņš nekad ‘neatkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; tādēļ, ja jūs ^dturēsiet Viņa baušļus, Viņš svētīs jūs, un jums klāsies labi.

23 Un tagad, pirmkārt, Viņš ir jūs radījis un dāvājis jums jūsu dzīvības, par ko jūs esat Viņam parādā.

24 Un, otrkārt, Viņš prasa, lai jūs darītu tā, kā Viņš ir pavēlējis, jo, ja jūs tā darāt, Viņš nekavējoties “svētī jūs; un tā Viņš jums ir samaksājis. Un jūs vēl joprojām esat parādā Viņam; un esat un būsiet mūžīgi mūžos, tādēļ ar ko jums lielīties?

25 Un tagad es prasu, vai jūs varat ko aizbilst par sevi? Es atbildu jums—nē! Jūs nevarat sacīt, ka jūs esat kaut vai tik daudz kā zemes pīšļi; tomēr jūs tikāt “radīti no zemes ^bpīšļiem, bet lūk, tie pieder Tam, kas radīja jūs.

26 Un es, pat es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, neesmu labāks kā jūs paši, jo es arī esmu no pīšļiem. Un jūs redzat, ka es esmu vecs un drīz jau došu šo mirstīgo augumu tā mātei zemei.

27 Tādēļ, kā es sacīju jums, ka es esmu jums kalpojais, “staigājot ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, tā es šajā laikā esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es tiktu

17^b Mat. 25:40;
Jēk. v. 1:27;
M&D 42:29–31.
src Kalpot,
Kalpošana.

^c src Brāļi, Brālis;
Māsa.

18^a Mat. 20:26–27.

19^a src Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.

20^a 1. Nef. 18:16.

^b src Dievs, Dievība.

21^a src Ricības brīvība.

^b Lūk. 17:7–10.

22^a 3. Moz. 25:18–19;

2. Nef. 1:9.

^b src Dieva

pavēles, baušļi.

^c M&D 3:1–2.

^d M&D 14:7; 58:2–3.

24^a src Svētīt, Svētīts,
Svētība.

25^a src Radīt, Radišana.

^b 1. Moz. 3:19;

Jēk. 2:21.

27^a src Staigāt ar Dievu.

atrasts nevainojams un lai jūsu ^basinis nenāktu uz mani, kad es stāvēšu, lai tiktu Dieva tiesāts par to, ko Viņš bija man pavēlējis attiecībā uz jums.

28 Es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu ^aattīrīt savas drānas no jūsu asinīm šai laikā, kad es gراسos noiet savā kapā, lai es varētu noiet mierā un mans nemirstīgais ^bgars varētu savienoties ar debesu ^ckoriem dziedāšanā taisnīgā Dieva slavināšanā.

29 Un turklāt es saku jums, ka es esmu licis, lai jūs sapulcētos kopā, lai es varētu pasludināt jums, ka es vairs ilgāk nevaru būt ne jūsu skolotājs, ne jūsu ķēniņš.

30 Jo pat šobrīd man viss augums ļoti trīc, kad cenšos runāt ar jums, bet Dievs Tas Kungs mani atbalsta un ir pieļāvis, lai es runātu uz jums, un ir pavēlējis man, lai es pasludinātu jums šajā dienā, ka mans dēls Mosija ir ķēniņš un valdnieks pār jums.

31 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs darītu, kā jūs līdz šim esat darījuši. Kā jūs turējāt manas pavēles un arī mana tēva pavēles, un jums veicās, un jūs tikāt pasargāti no krišanas jūsu ienaidnieku rokās, patiesi tā, ja jūs turēsiet mana dēla pavēles vai Dieva pavēles, kuras jums caur viņu tiks nodotas, jums labi klāsies šai zemē, un jūsu ienaidniekiem nebūs varas pār jums.

32 Bet, ak mana tauta, sargie-

ties, lai neceltos ^aķildas jūsu starpā un jūs neizvēlētos paklausīt ļaunajam garam, par kuru runāja mans tēvs Mosija.

33 Jo lūk, ak vai ir pasludināts tam, kas izvēlas paklausīt tam garam; jo, ja viņš izvēlas paklausīt tam un paliek un nomirst savos grēkos, tas pats dzer savas dvēseles ^alāstu; jo sev par algu viņš saņem ^bmūžīgu sodību, būdams pārkāpis Dieva likumu pretēji savām paša zināšanām.

34 Es saku jums, ka nav neviena jūsu starpā, izņemot jūsu mazos bērnus, kam nebūtu mācīts par šīm lietām, kas nezina, ka jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, lai dotu Viņam visu, kas jums ir un kas jūs esat; un arī kas nebūtu ticis mācīts par pierakstiem, kuri satur pravietojumus, ko runājuši svētie pravieši līdz pat laikam, kad mūsu tēvs Lehijš pameta Jeruzālemi;

35 un arī visu, ko sacījuši mūsu tēvi līdz pat šai dienai. Un lūk, arī viņi runāja to, kas tiem tika pavēlēts no Tā Kunga, tāpēc šie pieraksti ir taisni un patiesi.

36 Un tagad es saku jums, mani brāļi, ka pēc tam, kad jūs esat zinājuši un tikuši mācīti par visām šīm lietām, ja jūs pārkāpsit un iesit pret to, kas tika runāts, tad jūs attālināsit no Tā Kunga Gara, ka tam nebūs vairs vietas jūsos, lai vadītu jūs pa gudrības takām, lai jūs tiktu svētīti, aplaimoti un pasargāti.

37 Es saku jums, ja cilvēks tā

27b Jēk. 1:19.

28a Jēk. 2:2.

b SRC Gars.

c Morm. 7:7.

32a 3. Nef. 11:29–30.

33a SRC Sodība.

b M&D 19:6, 10–12.

dara, tas pats atklāti "saceļas pret Dievu, tādēļ ka viņš izvēlas paklausīt ļaunajam garam un kļūst par visa taisnīgā ienaidnieku; tādēļ Tam Kungam nav vietas viņā, jo Viņš nemīt ^bnešķīstos tempļos.

38 Tādēļ, ja tāds cilvēks "nenozēlo grēkus un paliek, un nomirst kā Dieva ienaidnieks, Dievišķās ^btaisnības prasības izraisa viņa nemirstīgajā dvēselē spēcīgu savas "vainas apziņu, kas liek viņam atkāpties no Tā Kunga vaiga un piepilda viņa krūtis ar vainu un sāpēm, un ciešanām, kas ir kā neizdzēšama uguns, kuras liesmas mūžīgi mūžos ceļas augšup.

39 Un tagad es saku jums, ka "žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku; tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas.

40 Ak, jūs visi vecie vīri un arī jaunie vīri, un jūs—mazie bērni, kas varat saprast manus vārdus, jo es esmu skaidri runājis uz jums, lai jūs varētu saprast, es lūdzu, lai jūs atstosot un "pieņemtu to, kuri ir krituši grēkā, drausmīgo stāvokli.

41 Un vēl es vēlos, lai jūs padomātu par to, kuri tur Dieva baušļus, svētīto un ^alaimīgo stāvokli. Jo lūk, viņi ir ^bsvētīti visās lietās gan laicīgi, gan garīgi; un, ja viņi iztur ^cuzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti ^ddebesīs,

lai tādējādi viņi varētu dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī. Ak, atcerieties, atcerieties, ka šīs lietas ir patiesas, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis.

3. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Visvarenais Kungs pišķu mājokli kalpos starp cilvēkiem. Asinis izspiedīsies no katras poras, kad Viņš izpirks pasaules grēkus. Viņa Vārds ir vienīgais, ar ko nāk glābšana. Cilvēki var atnest miesas kāres un kļūt par svētajiem caur Grēku Izpirkšanu. Bezdievīgo mokas būs kā uguns un sēra jūra. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN atkal, mani brāļi, es lūdzu jūs uzmanību, jo man ir kas vairāk jums sakāms; jo lūk, man ir jāsaka jums par lietām, kas nāks.

2 Un tās lietas, ko es jums sacīšu, man darīja zināmas Dieva "eņģelis. Un viņš sacīja uz mani: Pamoaties!—un es pamodos un redzēju viņu stāvam savā priekšā.

3 Un viņš sacīja uz mani: Pamoaties un uzklausi vārdus, ko es tev sacīšu, jo lūk, es esmu nācis pasludināt tev liela "prieka vēsti.

4 Jo Tas Kungs ir uzklājis tavas lūgšanas un spriedis tiesu par tavu taisnīgumu, un sūtījis mani pasludināt tev, ka tu vari priecāties; un ka tu vari

37a Mos. 3:12;
Hel. 8:24–25.
src Sacelšanās.
b Al. 7:21.

38a src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b src Taisnība.

c src Vaina.
39a Al. 34:8–9, 15–16.
src Žēlīgs, Žēlastība.
40a Al. 5:18.
41a 4. Nef. 1:15–18.
src Prieks.
b src Svētīt, Svētīts,

Svētība.
c M&D 6:13.
d src Debesis.
3 2a src Eņģeli.
3a Lūk. 2:10–11.

pasludināt saviem ļaudīm, lai arī viņi var tikt piepildīti ar prieku.

5 Jo lūk, laiks nāk un tas nav tālu, kad Visvarenais "Kungs, kas valda, kas bija un ir no visas mūžības uz visu mūžību, ar spēku nonāks no debesīm starp cilvēku bērniem un mitīs pīšļu b mājoklī, un ies starp cilvēkiem, darot varenus c brīnumus, tādus kā slimo dziedināšanu, mirušo augšamcelšanu, liekot klibam staigāt, aklam redzēt un kurlam dzirdēt, un dziedinādams visa veida slimības.

6 Un Viņš izdzīs a velnus jeb ļaunos garus, kas dzīvo cilvēku bērnos sirdīs.

7 Un lūk, Viņš cietīs a kārdinājumus un ķermeņa sāpes, b izsalkumu, slāpes un nogurumu, pat vairāk nekā cilvēks var c izciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, d asinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa e ciešanas par Viņa ļaužu ļaundarībām un negantībām.

8 Un Viņš tiks saukts a Jēzus Kristus, b Dieva Dēls, debesu un zemes c Tēvs, visa Radītājs no iesākuma; un Viņa d māte tiks saukta e Marija.

9 Un redzi, Viņš nāks pie savējiem, lai a glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur b ticību Viņa Vārdam; un pat pēc visa tā tie turēs Viņu par cilvēku un sacīs, ka Viņā ir c velns, un d šaustīs Viņu, un e sitīs Viņu krustā.

10 Un a trešajā dienā Viņš b celsies augšā no mirušajiem; un lūk, Viņš stāvēs, lai c tiesātu pasauli; un lūk, viss tas ir darīts, lai taisnīga tiesa varētu nākt pār cilvēku bērniem.

11 Jo lūk, un Viņa a asinis arī b izpērk to grēkus, kas c krituši dēļ Ādama pārkāpuma, kas miruši, nezinādami Dieva gribu attiecībā uz viņiem vai d netīši grēkojuši.

12 Bet ak vai, ak vai tam, kas zina, ka viņš a sacēlas pret Dievu! Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību b Tam Kungam Jēzum Kristum.

13 Un Dievs Tas Kungs ir sūtījis Savus svētos praviešus starp visiem cilvēku bērniem, lai pasludinātu šīs lietas katrai ciltij, tautai un valodai, lai tādējādi ikviens, kas ticēs, ka Kristus nāks, tas varētu saņemt savu

5a SRC Jehova.

b Mos. 7:27;

Al. 7:9–13.

c Mat. 4:23–24;

Ap. d. 2:22;

1. Nef. 11:31.

src Brīnums.

6a Marka 1:32–34.

7a SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Mat. 4:1–2.

c M&D 19:15–18.

d Lūk. 22:44.

e Jes. 53:4–5.

8a SRC Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

b Al. 7:10.

c Hel. 14:12;

3. Nef. 9:15.

d Mat. 1:16;

1. Nef. 11:14–21.

e src Marija,
Jēzus māte.

9a src Glābšana.

b src Ticība, Ticēt.

c Jāņa 8:48.

d Marka 15:15.

e Lūk. 18:33;

1. Nef. 19:10;

2. Nef. 10:3.

src Krustā sišana.

10a Mat. 16:21;

2. Nef. 25:13;

Hel. 14:20–27.

b SRC Augšamcelšanās.

c SRC Tiesāt, Tiesa.

11a SRC Asinis.

b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

c SRC Ādama un

Ievas Krišana.

d 2. Nef. 9:25–26.

12a Mos. 2:36–38;

Hel. 8:25.

src Sacelšanās.

b SRC Tas Kungs.

grēku "piedošanu un priedāties ar varen lielu prieku, patiesi tā, ^bit kā Viņš jau būtu atnācis starp viņiem.

14 Tomēr Dievs Tas Kungs redzēja, ka Viņa tauta bija stūrgalvīga tauta, un Viņš noteica tiem likumu, tieši Mozus ^alikumu.

15 Un daudzas zīmes un brīnumus, un ^asimbolus, un parādības rādīja Viņš tiem par Savu atnākšanu; un arī svētie pravieši runāja uz tiem par Viņa atnākšanu; un tomēr tie nocietināja savas sirdis un nesaprata, ka Mozus ^blikums nav nekas, ja vien tas nav caur Viņa asins Izpirkšanu.

16 Un pat ja būtu iespējams, ka mazi ^abērni varētu grēkot, viņi netiktu izglābti; bet es saku jums—viņi ir ^bsvētīti; jo lūk, kā Ādamā jeb pēc dabas viņi krita, tā Kristus asinis izpērk viņu grēkus.

17 Un vēl, es saku jums, ka netiks dots ^aneviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā ^bglābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem kā vien iekš un caur "Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Vārdu.

18 Jo lūk, Viņš tiesā, un Viņa tiesa ir taisnīga; un zīdāinis, kas nomirst, zīdāinis būdams, neiet bojā; bet cilvēki dzer paši savu dvēseļu lāstu, ja vien viņi

nepazemojas un ^anetop kā mazi bērni, un netic, ka glābšana bija un ir, un būs iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, ^bIzpirkšanas asinīm.

19 Jo ^amiesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama ^bKrišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš ^cneļaujas ^dSvētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un neklūst par ^esvēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un neklūst kā ^fbērns—pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatījis par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam.

20 Un vēl, es saku jums, ka pienāks laiks, kad ^azināšanas par Glābēju izplatīsies ^bkatrā tautā, cilti, valodā un tautībā.

21 Un lūk, kad tas laiks pienāks, neviens, izņemot mazus bērnus, netiks atrasts par ^anevainīgu Dieva priekšā kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tā Kunga, Visvarenā Dieva Vārdam.

22 Un pat tajā laikā, kad tu iemācīsi savai tautai to, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev ir pavēlējis, pat tad viņi netiks atrasti

13a SRC Grēku piedošana.

b 2. Nef. 25:24–27;
Jar. 1:11.

14a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

15a SRC Jēzus Kristus—
Kristus zīmes
jeb simboli.

b Mos. 13:27–32.

16a SRC Bērns, Bērni.

b Mor. 8:8–9.

17a Ap. d. 4:10–12;

2. Nef. 31:21.

b SRC Glābšana.

c SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

18a Mat. 18:3.

b Mos. 4:2;
Hel. 5:9.

19a 1. kor. 2:11–14;

Mos. 16:2–3.

src Miesīgais cilvēks.

b SRC Ādama un

Ievas Krišana.

c 2. Laiku 30:8.

d Mor. 10:4–5.
SRC Svētais Gars.

e SRC Svētais.

f 3. Nef. 9:22.

20a M&D 3:16.

b SRC Misionāru darbs.

21a SRC Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

nevainīgāki Dieva acīs, kā tikai saskaņā ar vārdiem, kurus es tev sacīju.

23 Un tagad es esmu sacījis šos vārdus, kurus Dievs Tas Kungs man pavēlēja.

24 Un tā saka Tas Kungs: Tie stāvēs kā skaidra liecība pret šiem ļaudīm tiesas dienā, no kā viņi tiks tiesāti, katrs cilvēks pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

25 Un, ja tie būs ļauni, viņi tiks nodoti savas vainas un negantību drausmīgajai "apsvēršanai, kas liks viņiem atkāpties no Tā Kunga vaiga ^bbēdās un nebeidzamās mokās, no kurām tie vairs nevarēs atgriezties; tādēļ viņi ir izdzēruši savu dvēseļu lāstu.

26 Tādēļ viņi ir izdzēruši no Dieva dusmu kausa, ko taisnība vairs nevar noliegt, tāpat kā tā nevarēja noliegt, ka "Ādamam bija jākrīt, tādēļ ka viņš bija nobaudījis aizliegto ^baugli; tādēļ "žēlastībai nekad vairs nebūs tiesības uz tiem.

27 Un viņu "mokas ir kā uguns un sēra ^bjūra, kuras liesmas ir nedzēšamas un kuras dūmi paceļas mūžīgi mūžos. Tā Tas Kungs man ir pavēlējis. Āmen.

4. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns turpina savu uzrunu. Glābšana nāk Grēku Iz-

pirkšanas dēļ. Ticiet Dievam, lai tiku izglābti. Saglabājiet savu grēku piedošanu caur uzticību. Dodiet no savas mantas nabagiem. Dariet visu gudrībā un kārtībā. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN tagad notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis runāt tos vārdus, kurus tam bija nodevis Tā Kunga eņģelis, viņš pameta savas acis visapkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija nokrituši pie zemes, jo "bailes no Tā Kunga bija nākušas pār viņiem.

2 Un viņi bija ieraudzījuši sevi savā "miesīgajā stāvoklī pat ^bniecīgākus par zemes pīšļiem. Un viņi visi skaļi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Ak, apžēlojies un attiecini uz mums Kristus "Izpirkšanas asinis, lai mēs saņemtu savu grēku piedošanu un mūsu sirdis tiktu šķīstītas, jo mēs ticam Jēzum Kristum, Dieva Dēlam, kurš "radīja debesis un zemi, un visas lietas, un kurš nāks lejā starp cilvēku bērniem.

3 Un notika, kad viņi bija sacījuši šos vārdus, Tā Kunga Gars nāca pār viņiem un viņi tika piepildīti ar prieku, saņēmuši savu grēku "piedošanu un esot ar mierīgu ^bsirdsapziņu ārkārtīgi lielās "ticības dēļ, kas viņiem bija uz Jēzu Kristu, kurš nāks, saskaņā ar tiem vārdiem, ko ķēniņš Benjamīns bija uz viņiem runājis.

25a Al. 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

26a Morm. 9:12.

b 1. Moz. 3:1–12;

2. Nef. 2:15–19;

Al. 12:21–23.

c SRC Žēlīgs, Žēlastība.

27a SRC Vaina.

b 2. Nef. 9:16;

Jēk. 6:10;

M&D 76:36.

4 1a SRC Bailes.

2a SRC Miesīgs.

b Hel. 12:7–8.

c Mos. 3:18;

Hel. 5:9.

d SRC Radīt, Radīšana.

3a SRC Grēku piedošana.

b SRC Sirdsapziņa.

c SRC Ticība, Ticēt.

4 Un ķēniņš Benjamīns atkal atvēra savu muti un sāka runāt uz viņiem, sacīdams: Mani draugi un mani brāļi, mana cilts un mana tauta, es gribētu atkal lūgt jūsu uzmanību, lai jūs klausītos un saprastu manus atlikušos vārdus, kurus es jums sacīšu.

5 Jo lūk, ja atziņa par "Dieva labestību tagad ir pamodinājusi jūsos jūsu niecības un jūsu nevērtības, un kritušā stāvokļa sajūtu,—

6 es saku jums, ja jūs esat nākuši pie "atziņas par Dieva labestību un Viņa nepārspējamo spēku, un Viņa gudrību, un Viņa pacietību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem; un arī ^bGrēku Izpirkšanu, kas ir sagatavota kopš "pasaules radīšanas, lai tādējādi glābšana varētu nākt pie tā, kas ^apaļausies uz To Kungu un būs uzcītīgs, turot Viņa baušļus, un turpinās ticībā līdz pat savas dzīves galam, es domāju mirstīgā ķermeņa dzīvi,—

7 es saku, ka tas ir tas cilvēks, kas saņems glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, kas bija sagatavota kopš pasaules radīšanas visai cilvēcei, kas jebkad bijusi kopš Ādama "Krišanas vai kas ir, vai kas jebkad būs līdz pat pasaules galam.

8 Un šis ir tas veids, kā glābšana nāk. Un nav "neviens cits glābšanas kā tikai šī, par kuru tika runāts; nedz arī kādi citi nosacījumi, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai nosacījumi, kurus es jums pateicu.

9 Ticiet Dievam; ticiet, ka Viņš ir un ka Viņš ir visu radījis gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka Viņam ir visa "gudrība un visa vara gan debesīs, gan uz zemes; ticiet, ka cilvēks ^bnesaprot visu to, ko Tas Kungs var saprast.

10 Un turklāt ticiet, ka jums ir "jānožēlo savi grēki un jāatmet tie, un jāpazemojas Dieva priekšā; un lūdziet ar patiesu sirdi, lai Viņš jums ^bpiedotu; un tagad, ja jūs "ticat visām šīm lietām, raugiet, lai jūs tās "darītu.

11 Un vēlreiz es saku jums, kā es jau sacīju iepriekš,—kā jūs esat nonākuši pie atziņas par Dieva godību jeb ja jūs esat iepazīuši Viņa labestību un "izbaudījuši Viņa mīlestību, un saņēmuši savu grēku ^bpiedošanu, kas rada tādu ārkārtīgi lielu prieku jūsu dvēselēs, patiesi tā es gribētu, lai jūs atcerētos un vienmēr pieminētu Dieva diženumu un jūsu pašu "niecību, un Viņa ^alabestību un iecietību pret jums—necienīgām radībām, un pazemotos līdz pat "pazemības dziļumiem, ikdienas ^fpiesaucot

5a Moz. 1:10.

6a SRC Dievs, Dievība.

b SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

c Moz. 15:19.

d Psm. 36:8;
2. Nef. 22:2;
Hel. 12:1.

SRC Uzticība.

7a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

8a Ap. d. 4:12;
2. Nef. 31:21;
Mos. 3:17.

9a Rom. 11:33–34;
Jēk. 4:8–13.

b Jes. 55:9.

10a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

b M&D 61:2.

c Mat. 7:24–27.

d 2. Nef. 31:19–21.

11a Al. 36:24–26.

b SRC Grēku piedošana.

c Moz. 1:10.

d 2. Moz. 34:6;

Mor. 8:3.

e SRC Pazemīgs,
Pazemība.

f SRC Lūgšana.

Tā Kunga Vārdu un nelokāmi stāvot ticībā par to, kas nāks un kas tika runāts ar eņģeļa muti.

12 Un lūk, es saku jums, ja jūs to visu darāt, jūs vienmēr piecāsities un būsit piepildīti ar Dieva "mīlestību, un vienmēr ^bsaglabāsit savu grēku piedošanu; un jūs pieaugsit atziņā par Tā, kas jūs radījis, godību jeb atziņā par to, kas ir taisnīgs un patiess.

13 Un jums nebūs vēlēšanās aizskart vienam otru, bet dzīvot "miermīlīgi un dot katram cilvēkam to, kas viņam pienākas.

14 Un jūs nepieļausit saviem "bērniem, ka tie staigātu izsalukuši vai kaili; ne arī jūs pieļausit, ka viņi pārkāptu Dieva likumus un ^bcīnītos, un ķildotos viens ar otru, un kalpotu velnam, kas ir grēka saimnieks jeb kas ir ļaunais gars, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, jo viņš ir visa taisnīgā ienaidnieks.

15 Bet jūs "mācīsiet viņiem ^bstaigāt patiesības un saprāta ceļus, jūs mācīsiet viņiem "mīlēt vienam otru un kalpot cits citam.

16 Un arī jūs paši "palīdzēsiet tiem, kam vajadzīga jūsu palīdzība; jūs sniegsit no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs; un jūs nepieļausit, ka ^bubags lūdz jums velti, un neizdzīsiet viņu, lai tas aizietu bojā.

17 Varbūt jūs "sacīsiet: Šis cilvēks pats sevi novedis tādā postā, tādēļ es atturēšu savu roku un nedošu viņam no savas barības, ne arī došu viņam no savas mantas, lai viņš nevarētu izciest, jo viņa sods ir taisnīgs,—

18 bet es saku jums: Ak cilvēk, kas tā dara, tam pašam ir nopietns iemesls nožēlot grēkus; un, ja viņš nenožēlos to, ko viņš ir darījis, viņš ies bojā uz visiem laikiem un nebūs viņam daļas Dieva valstībā.

19 Jo lūk, vai mēs visi neesam ubagi? Vai mēs visi neesam atkarīgi no Tās pašas Būtnes, patiesi, Dieva, par visu mantu, kas mums ir, gan par barību, gan par drēbēm un par zeltu, un par sudrabu, un par visām visa veida bagātībām, kas mums ir?

20 Un lūk, pat tagad jūs piesaucat Viņa Vārdu un lūdzat savu grēku piedošanu. Un vai Viņš ir ļāvis, lai jūs lūgtu veltīgi? Nē, Viņš ir izlējis Savu Garu pār jums un līcis, lai jūsu sirdis tiktu piepildītas ar "prieku, un līcis apklust jūsu mutēm, lai jūs nevarētu atrast vārdus,—tik ļoti liels bija jūsu prieks.

21 Un tagad ja Dievs, kas jūs ir radījis, no kura ir atkarīgas jūsu dzīvības un viss, kas jums ir un kas jūs esat, dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, ticot, ka jūs saņemsit, ak, tad

12a SRC Mīlestība.

b Mos. 4:26;
Al. 4:13–14;
5:26–35;
M&D 20:31–34.

13a SRC Miera nesējs.

14a 1. Tim. 5:8;
M&D 83:4.

b SRC Strīdēšanās.

15a M&D 68:25–28;
Moz. 6:58.

src Mācīt, Skolotājs.

b SRC Staigāt ar Dievu.

c Mos. 18:21.

16a SRC Kalpot,
Kalpošana;

Žēlsirdība.

b 5. Moz. 15:7–11;
Sal. Pam. 21:13;
Jes. 10:1–2.

17a Sal. Pam. 17:5.

20a SRC Prieks.

kā gan jums vajag ^adalīties savā mantā, kas jums ir, citam ar citu.

22 Un ja jūs ^atiesājat cilvēku, kurš lūdz jums jūsu mantu, lai viņš neaizietu bojā, un nolādat viņu,—cik gan daudz taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas ^bnedošanu, kas nepieder jums, bet gan Dievam, kam pieder arī jūsu dzīvība; un tomēr jūs neko nelūdzat un ne-nožēlojat to, ko esat darījuši.

23 Es saku jums, ak vai būs tādām cilvēkam, jo viņa manta aizies bojā kopā ar viņu; un tagad es saku to tiem, kas ir ^abagāti attiecībā uz šīs pasaules lietām.

24 Un vēl es saku nabagiem—jums, kam nav un kam ir tikai tik, lai jūs izdzīvotu no dienas uz dienu; es domāju visus jūs, kas atsakāt ubagam tādēļ, ka jums nav; es gribētu, lai jūs sacītu savās sirdīs: Es nedodu tādēļ, ka man nav, bet, ja man būtu, es ^adotu.

25 Un tad, ja jūs sakāt tā savās sirdīs, jūs paliksiet nevainīgi, savādāk jūs tiksiet ^anolādēti; un jūsu nolādēšana ir taisnīga, jo jūs kārojat to, ko neesat dabūjuši.

26 Un tagad to lietu labad, ko esmu jums sacījis—tas ir, tā labad, lai saglabātu jūsu grēku piedošanu no dienas uz dienu, lai jūs varētu ^astaigāt nevainīgi Dieva priekšā—es gribētu, lai

jūs ^bdotu no savas mantas ^cnabagiem, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam ir, piemēram, ^dpabarotu izsalkušo, apgērbtu kailo, apmeklētu slimo un sniegtu tiem atbalstu gan garīgi, gan laicīgi, atbilstoši viņu vajadzībām.

27 Un skatieties, lai tas viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai cilvēks skrietu ^aātrāk, nekā tas spēj. Un vēl ir vajadzīgs, lai viņš būtu uzcītīgs, lai tādējādi viņš varētu iegūt balvu, tādēļ visam ir jātiek darītam kārtībā.

28 Un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka tam, kas jūsu vidū aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, atbilstoši tam, kā viņš bija vienojies, vai arī tu grēko; un varbūt tu liksi arī kaimiņam grēkot.

29 Un beidzot, es nevaru jums pateikt visas lietas, ar ko jūs varat sagrēkot; jo ir dažādi ceļi un veidi, pat tik daudz, ka es nevaru tos saskaitīt.

30 Bet es varu jums pateikt to, ka, ja jūs ^aneuzmanīsiet sevi un savas ^bdomas, un savus ^cvārdus, un savus darbus, un neievērosit Dieva baušļus, un neturpināsiet ticībā tam, ko esat dzirdējuši par mūsu Kunga atnākšanu, līdz pat savas dzīves beigām, jūs iesit bojā. Un tad, ak cilvēk, atceries un neaizej bojā!

21a SRC Kalpot, Kalpošana; Labklājība.
22a Mat. 7:1–2; Jāņa 7:24.
b 1. Jāņa 3:17.
23a M&D 56:16.
24a Marka 12:44.

25a M&D 56:17.
26a SRC Staigāt ar Dievu.
b Jēk. 2:17–19.
c Cak. 7:10; Al. 1:27.
src Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana.
d Jes. 58:10–11;

M&D 104:17–18.
27a M&D 10:4.
30a Al. 12:14.
src Sargāt, Sargs.
b Marka 7:18–23.
src Domas.
c Mat. 15:18–20.
src Apgāņišana.

5. NODAĻA

Svētie caur ticību kļūst par Kristus dēliem un meitām. Tad viņi tiek saukti Kristus Vārdā. Kēniņš Benjamīns skubina ļaudis būt nelokāmiem un nesatricināmiem labos darbos. Apmēram 124. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad kēniņš Benjamīns bija tā runājis uz savu tautu, viņš sūtīja starp tiem, vēlēdamies uzzināt no savas tautas, vai viņi noticēja vārdiem, ko viņš bija runājis uz tiem.

2 Un viņi visi kļiedza vienā balsī, sacīdami: Jā, mēs ticam visiem vārdiem, kurus tu runāji uz mums; un mēs arī zinām, ka tie ir īsteni un patiesi, pateicoties Tā Visvarenā Kunga Garam, kas radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu "pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ^bļaunu, bet nepārtraukti darīt labu.

3 Un arī mēs paši caur bezgalīgo Dieva labestību un Viņa Gara izpausmēm esam guvuši lielas vīzijas par to, kas nāks; un, ja būtu vajadzīgs, mēs varētu pravietot par visām lietām.

4 Un tā ir ticība, kas mums bija par to, ko mūsu kēniņš runāja ar mums, kas mūs ir novedusi pie tām milzīgajām zināšanām, par kurām mēs priedājamies ar tik varen lielu prieku.

5 Un mēs gribam stāties

"derībā ar mūsu Dievu, lai darītu Viņa gribu un lai paklausītu visās lietās Viņa pavēlēm, ko Viņš mums pavēlēs visās mūsu atlikušajās dienās, lai mēs nevestu sevi ^bbezgalīgās mokās, kā ^ceņģelis bija sacījis, lai mēs varētu nedzert no Dieva dusmu kausa.

6 Un tagad, šie ir tie vārdi, kurus kēniņš Benjamīns vēlējās no viņiem; un tādēļ viņš sacīja tiem: Jūs runājat vārdus, kurus es vēlējos; un derība, ko jūs noslēdzāt, ir taisnīga derība.

7 Un tagad, tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksiet saukti par Kristus "bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, jo lūk, šai dienā Viņš garīgi ir ^bdzemdinājis jūs; jo jūs sakāt, ka jūsu "sirdis ir izmainījušas caur ticību Viņa Vārdam; tādēļ jūs esat ^ddzimuši no Viņa un kļuvuši par Viņa "dēliem un Viņa meitām.

8 Un zem šī Vārda jūs esat tapuši ^abrīvi, un nav ^bneviens cita vārda, ar ko jūs varat tapt brīvi. Nav neviens cita ^cvārda, ar ko glābšana nāktu; tādēļ es gribētu, lai jūs ^duzņemtos Kristus Vārdu, visi jūs, kas esat stājušies derībā ar Dievu, ka jūs būsit paklausīgi līdz jūsu dzīves beigām.

9 Un notiks, ka tas, kas to darīs, atradīsies pie Dieva labās rokas, jo viņš zinās vārdu, ar kuru viņš

5 2a Al. 5:14.
 SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.
 b Al. 19:33.
 5a Mos. 18:10.
 b Mos. 3:25-27.
 c Mos. 3:2.
 7a Mos. 27:24-26;

Moz. 6:64-68.
 SRC Dieva dēli un meitas.
 b SRC Dzemdīnāt.
 c SRC Sirds.
 d Mos. 15:10-11.
 SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

e M&D 11:30.
 8a Rom. 6:18;
 Gal. 5:1;
 Hel. 14:30.
 b Ap. d. 4:10, 12;
 Al. 21:9.
 c Mos. 26:18.
 d Ap. d. 11:26;
 Al. 46:15.

tiks saukts; jo viņš tiks saukts ar Kristus Vārdu.

10 Un tad notiks, ka tas, kas neuzņemsies Kristus Vārdu, tiks saukts kādā "citā vārdā; tādēļ viņš atradīsies pie Dieva ^bkreisās rokas.

11 Un es gribētu, lai jūs atceraties arī, ka šis ir tas "Vārds, kuru, kā es sacīju, es došu jums, kurš nekad netiks izdzēsts, kā vien caur pārkāpumu; tādēļ sargieties, lai jūs negrēkotu, lai tas Vārds netiktu izdzēsts no jūsu sirdīm.

12 Es saku jums, ka es gribētu, lai jūs atcerētos "saglabāt to Vārdu vienmēr ierakstītu savās sirdīs, lai jūs neatrastos pie Dieva kreisās rokas, bet lai jūs dzirdētu un zinātu balsi, ar kuru jūs tiksiet saukti, un arī Vārdu, ar kuru Viņš sauks jūs.

13 Jo kā lai cilvēks "pazīst kungu, kam viņš nav kalpojis un kas ir viņam svešs, un ir tālu no viņa sirds domām un vēlmēm?

14 Un vēl, vai cilvēks ņem ēzeļi, kas pieder viņa kaīmiņam, un patur to? Es saku jums: Nē! Viņš pat nepieļaus, lai tas ganītos viņa ganāmpulkā, bet patrieks to projām un aizdzīs to. Es saku jums, ka tāpat būs ar jums, ja jūs nezināsiet Vārdu, ar kuru jūs sauc.

15 Tādēļ es gribētu, lai jūs būtu nelokāmi un nesatricināmi, vienmēr labu darbu pārpilni, lai

Kristus, Dievs Tas Kungs Visu-varenais, varētu jūs "apzīmogot kā Savus, lai jūs tiktu aizvesti debesīs, lai jūs iegūtu nebeidzamo pestīšanu un mūžīgo dzīvi caur Viņa gudrību un varu, un taisnīgumu, un žēlastību, Viņa, kas ^bradījis visas lietas gan debesīs, gan uz zemes, kas ir Dievs pār visu. Āmen.

6. NODAĻA

Ķēniņš Benjamīns pieraksta ļaužu vārdus un nozīmē priesterus tos mācīt. Mosija valda kā taisnīgs ķēniņš. Apmēram 124.–121. g. pr. Kr.

UN tad ķēniņš Benjamīns domāja, ka būtu lietderīgi pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz tautu, ka viņš "pierakstītu visu to vārdus, kas bija stājušies derībā ar Dievu turēt Viņa pavēles.

2 Un notika, ka nebija nevienas dvēseles, kā vien mazi bērni, kas nebūtu stājusies derībā un nebūtu uzņēmusies Kristus Vārdu.

3 Un vēl notika, kad ķēniņš Benjamīns bija pabeidzis visas šīs lietas un iesvētījis savu dēlu "Mosiju būt par valdnieku un par ķēniņu pār savu tautu, un nodevis viņam visas ķēniņvalsts lietas, un arī bija ^bnozīmējis priesterus, kas ^cmācītu ļaudis, lai tādējādi tie varētu dzirdēt un zināt Dieva pavēles,

10a Al. 5:38–39.

b Mat. 25:33.

11a Mos. 1:11–12.

src Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

12a M&D 18:23–25.

13a Mos. 26:24–27.

15a src Aicināšana un
izredzēšana;
Iesvētīšana.

b Kol. 1:16;

Mos. 4:2;

Al. 11:39.

6 1a M&D 128:8.

3a Mos. 1:10; 2:30.

b src Ordinēt,
Ordinācija.

c Al. 4:7.

un mudinātu viņus atcerēties to ^dzvērestu, kuru tie bija devuši, viņš atlaida ļaužu pulku, un tie atgriezās katrs ar savu ģimeni savās pašu mājās.

4 Un ^aMosija iesāka valdīt sava tēva vietā. Un viņš sāka valdīt trīsdesmit gadu vecumā, kas kopumā bija apmēram četri simti un septiņdesmit seši gadi no tā ^blaika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

5 Un ķēniņš Benjamīns dzīvoja vēl trīs gadus, un viņš nomira.

6 Un notika, ka ķēniņš Mosija staigāja Tā Kunga ceļus un ievēroja Viņa tiesas un Viņa likumus, un turēja Viņa pavēles visās lietās, ko Viņš pavēlēja tam.

7 Un ķēniņš Mosija lika savai tautai, lai viņi apstrādātu zemi. Un viņš arī pats apstrādāja zemi, lai tādējādi viņš ^aneklūtu par apgrūtinājumu savai tautai, lai viņš varētu darīt tā, kā viņa tēvs bija darījis visās lietās. Un nebija strīdu visā viņa tautā trīs gadu garumā.

7. NODAĻA

Amons atrod Lehija-Nefija zemi, kur Limhijs ir ķēniņš. Limhija tauta ir kalpībā pie lamaniešiem. Limhijs pārstāsta viņu vēsturi. Praviētis (Abinadijs) ir liecinājis, ka Kristus ir visa Dievs un Tēvs. Tie, kas sēj nešķīstību, pļaus viesuli, un tie, kas uzticas Tam Kungam, taps atbrīvoti. Apmēram 121. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad ķēniņam Mosijam bija bijis nepārtraukts miers trīs gadu garumā, viņš gribēja uzzināt par ļaudīm, kas ^adevās dzīvot Lehija-Nefija zemē vai Lehija-Nefija pilsētā; jo viņa tauta neko nebija dzirdējusi no tiem kopš tā laika, kad tie pameta ^bZarahemlas zemi; tādēļ tie apgrūtināja viņu ar saviem jautājumiem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva, lai sešpadsmit no viņu stiprajiem vīriem dotos uz Lehija-Nefija zemi uzzināt par saviem brāļiem.

3 Un notika, ka nākamajā rītā viņi devās ceļā, un ar viņiem bija kāds Amons, viņš, būdams stiprs un varens vīrs un Zarahemlas pēctecis, un viņš bija arī viņu vadonis.

4 Un tad viņi nezināja virzienu, kādā tiem jādodas pa mežonīgo apvidu, lai ietu uz Lehija-Nefija zemi; tādēļ tie klejoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, pat četrdesmit dienas viņi klejoja.

5 Un, kad viņi bija klejojuši četrdesmit dienas, viņi nonāca pie kāda pakalna, kas ir ziemeļos no ^aŠiloma zemes, un tur viņi uzslēja savas teltis.

6 Un Amons paņēma trīs no saviem brāļiem, un to vārdi bija Amalekijs, Helems un Hems, un viņi nogāja uz ^aNefija zemi.

7 Un lūk, viņi sastapa tās tautas ķēniņu, kas bija Nefija zemē un Šilomas zemē; un viņus aplenca ķēniņa sardze, un viņi

3d Mos. 5:5-7.

4a SRC Mosija, Benjamīna dēls.

b 1. Nef. 1:4.

7a 2. kor. 11:9.

7 1a Omn. 1:27-30.

b Omn. 1:13.

5a Mos. 9:6, 8, 14.

6a 2. Nef. 5:8.

tika sagūstīti un tika sasaistīti, un tika ielikti cietumā.

8 Un notika, kad viņi bija bijuši cietumā divas dienas, viņi atkal tika atvesti ķēniņa priekšā, un viņu saites tika atraisītas, un viņi stāvēja ķēniņa priekšā, un viņiem tika atļauts jeb drīzāk pavēlēts, ka tiem ir jāatbild uz jautājumiem, kurus viņš tiem uzdos.

9 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es esmu "Limhijs, Noas dēls, kas bija Zenifa dēls, kas iznāca no Zarahemlas zemes, lai manto tu šo zemi, kura bija viņu tēvu zeme, un kas tika iecelts par ķēniņu ar tautas balsi.

10 Un tagad es vēlos zināt iemeslu, kādēļ jūs bijāt tik pārdroši, ka nācāt tuvu pilsētas sienām, kad es pats ar saviem sargiem atrados ārpus vārtiem?

11 Un tad šī iemesla dēļ es esmu pielāvis, lai jūs pasargātu, lai es varētu jūs izvaicāt, savādāk es būtu licis, lai mani sargi nodod jūs nāvei. Jums ir ļauts runāt.

12 Un tad, kad Amons redzēja, ka viņam ir ļauts runāt, viņš iznāca un noliecās ķēniņa priekšā; un, atkal piecēlies, viņš sacīja: Ak, ķēniņ, es esmu ļoti pateicīgs Dieva priekšā šai dienā, ka es esmu vēl dzīvs un man ir ļauts runāt; un es centīšos runāt ar drosmi.

13 Jo es esmu pārliecināts, ka, ja jūs mani būtu pazinuši, jūs nepieļautu, ka man ir jānēsā šīs saites. Jo es esmu Amons un esmu "Zarahemlas pēctecis, un

esmu nācis no Zarahemlas zemes, lai uzzinātu par mūsu brāļiem, kurus Zenifs izveda no tās zemes.

14 Un tad notika, kad Limhijs bija dzirdējis Amona vārdus, viņš bija ļoti priecīgs un sacīja: Tagad es droši zinu, ka mani brāļi, kas bija Zarahemlas zemē, vēl joprojām ir dzīvi. Un tagad es priecāšos, un rīt es likšu, lai arī mana tauta priecājas.

15 Jo lūk, mēs esam kalpībā pie lamaniešiem, un mēs esam "aplikti ar nodevām, kuras ir smagi panest. Un tagad, lūk, mūsu brāļi atbrīvos mūs no mūsu jūga jeb no lamaniešu rokām, un mēs būsīm viņu vergi; jo ir labāk, lai mēs būtu nefijiešu vergi, nekā maksāt meslus lamaniešu ķēniņam.

16 Un tad ķēniņš Limhijs pavēlēja saviem sargiem, lai viņi vairs nesasiestu nedz Amonu, nedz tā brāļus, bet lika tiem doties uz pakalnu, kas bija ziemeļos no Šilomas zemes un atvest viņu brāļus uz pilsētu, lai tādējādi viņi varētu ēst un dzert, un atpūsties no sava ceļojuma grūtībām; jo viņi daudz bija cietuši; viņi bija cietuši badu, slāpes un nogurumu.

17 Un tad nākamajā dienā notika, ka ķēniņš Limhijs sūtīja ziņu visiem saviem ļaudīm, lai viņi sapulcētos kopā pie "tempļa klausīties vārdus, kurus viņš tiem sacīs.

18 Un notika, kad viņi bija sapulcējušies kopā, ka viņš runāja uz tiem šādā veidā, sacīdams:

9a Mos. 11:1.
13a Omn. 1:12–15.

15a Mos. 19:15.
17a 2. Nef. 5:16.

Ak, mana tauta, paceliet savas galvas un priecājieties; jo lūk, tuvu ir laiks, vai arī tas nav tālu, kad mēs vairs nebūsim mūsu ienaidnieku pakļautībā, neskatoties uz mūsu daudzajām cīņām, kas ir bijušas veltas; tomēr es ceru, ka mums vēl ir jāveic cīņa, kas būs sekmīga.

19 Tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties, un uzticieties "Dievam, tam Dievam, kas bija Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs; un arī tas Dievs, kas ^bizveda Israēla bērņus no Ēģiptes zemes un izdarīja tā, ka viņi izgāja caur Sarkano jūru pa sausu zemi, un baroja viņus ar ^cmanu, lai viņi neaizietu bojā tukšnesī; un vēl daudz ko Viņš darīja priekš tiem.

20 Un vēl tas pats Dievs izveda mūsu tēvus "no Jeruzālemes zemes, un saglabāja un sargāja Savu tautu līdz pat šodienai; un lūk, tas ir mūsu nekrietību un negantību dēļ, ka Viņš ir novedis mūs kalpībā.

21 Un jūs visi esat liecinieki šai dienā, ka Zenifs, kas bija iecelts par ķēniņu pār šo tautu, kas, būdams "pārmērīgi aizrāvis iemantot savu tēvu zemes, tādēļ būdams lamaniešu ķēniņa blēdības un viltības piekrāpts, kurš, stājies līgumā ar ķēniņu Zenifu un nodevis viņa rokās valdījumā daļu zemes vai pat Lehija-Nefija pilsētu un Šilomas pilsētu, un zemi visapkārt—

22 un visu to viņš darīja ar

vienu vienīgu mērķi—"dabūt šo tautu pakļautībā jeb kalpībā. Un lūk, tagad mēs maksājam nodevas lamaniešu ķēniņam vienas puses apmērā no mūsu kukurūzas un mūsu miežiem, un pat visa veida mūsu labības, un vienu pusi no mūsu siklopu un mūsu liellopu pieauguma; un pat vienu pusi no visa, kas mums ir jeb pieder, lamaniešu ķēniņš pieprasa no mums vai arī mūsu dzīvības.

23 Un tad vai to nav smagi pānest? Un vai tās mūsu ciešanas nav lielas? Tad lūk, cik liels iemesls mums ir sērot.

24 Jā, es saku jums, mums ir lieli iemesli sērot; jo lūk, cik daudzi no mūsu brāļiem ir tikusi nokauti un viņu asinis ir izlietas velti, un viss nekrietnības dēļ.

25 Jo, ja šī tauta nebūtu kritusi grēkā, Tas Kungs nebūtu pieļāvis, lai šis milzīgais ļaunums nāktu pār tiem. Bet lūk, tie neklausījās Viņa vārdos; bet cēlās ķildas viņu starpā pat tik daudz, ka viņi lēja asinis savā starpā.

26 Un Tā Kunga "pravieti viņi nokāva; jā, Dieva izraudzītu cilvēku, kurš stāstīja tiem par viņu ļaundarībām un negantībām un pravietoja par daudzām lietām, kas nāks, jā, pat par Kristus atnākšanu.

27 Un tādēļ, ka viņš sacīja tiem, ka Kristus ir "Dievs, visa Tēvs, un sacīja, ka Viņš pieņems

19a 2. Moz. 3:6;

1. Nef. 19:10.

b 2. Moz. 12:40–41;

Al. 36:28.

c 2. Moz. 16:15, 35;

4. Moz. 11:7–8;

Joz. 5:12.

20a 1. Nef. 2:1–4.

21a Mos. 9:1–3.

22a Mos. 10:18.

26a Mos. 17:12–20.

27a SRC Dievs, Dievība.

cilvēka tēlu, un tas būs ^btēls, pēc kura cilvēks tika radīts sākumā; jeb, citiem vārdiem, viņš sacīja, ka cilvēks tika radīts pēc ^cDieva tēla un ka Dievs nāks starp cilvēku bērniem un pieņems miesu un asinis, un staigās pa zemes virsu—

28 un tad tādēļ, ka viņš pateica to, tie viņu nodeva nāvei; un daudz ko vairāk tie darīja, kas izsauca Dieva dusmas uz tiem. Tādēļ, kas brīnās, ka viņi ir jūgā un ka viņi ir piemeklēti ar smagām ciešanām?

29 Jo lūk, Tas Kungs ir teicis: Es ^anepalīdzēšu Savai tautai viņu pārkāpumu dienā; bet Es aizsprostošu viņu ceļus, lai viņiem neveiktos; un viņu darbi būs kā klupšanas akmens viņu priekšā.

30 Un vēl Viņš sacīja: Ja Mana tauta sēs ^anešķīstību, tad viņi ^bplaus pelavas viesulī; un tā sekas ir inde.

31 Un vēl Viņš saka: Ja Mana tauta sēs nešķīstību, viņi plaus ^aaustrumu vēju, kas atnes tūlītēju iznīcību.

32 Un tagad, lūk, Tā Kunga solījumi ir piepildīti, un jūs esat piemeklēti un nomocīti.

33 Bet, ja jūs ^apievērsīsities Tam Kungam ar visu savu sirdi un uzticēsities Viņam, un kalposit Viņam ar visu prāta uzcītību, ja jūs to darīsiet, Viņš pēc Savas gribas un patikas atbrīvos jūs no jūga.

8. NODAĻA

Amons māca Limhija tautu. Viņš uzzina par divdesmit četrām jarediešu plāksnēm. Senos pierakstus var pārtulkot pareģi. Nav lielākas dāvanas, kā būt par pareģi. Apmēram 121. g. pr. Kr.

UN notika, kad ķēniņš Limhijs bija pabeidzis runāt ar savu tautu, jō viņš daudz ko sacīja savai tautai, un tikai nedaudz no tā es esmu rakstījis šai grāmatā, viņš stāstīja savai tautai visu attiecībā par viņu brāļiem, kuri bija Zarahemlas zemē.

2 Un viņš lika, lai Amons stātos ļaužu pulka priekšā un atkārtotu tiem visu, kas bija noticis ar viņu brāļiem kopš tā laika, kad Ženifs devās prom no tās zemes, līdz pat tam laikam, kad viņš pats aizgāja no tās zemes.

3 Un viņš arī atkārtoja tiem tos pēdējos vārdus, kurus ķēniņš Benjamīns bija mācījis viņiem, un izskaidroja tos ķēniņa Limhija tautai, tā lai viņi varētu saprast visus vārdus, ko viņš runāja.

4 Un notika, ka tad, kad viņš bija visu to darījis, ķēniņš Limhijs atlaida ļaužu pulku un lika, lai viņi atgrieztos ikviens savās mājās.

5 Un notika, ka viņš lika, lai plāksnes, kas saturēja viņa tautas ^apierakstu no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi,

27b 1. Moz. 1:26–28;
Et. 3:14–17;
M&D 20:17–18.
c Mos. 13:33–34;
15:1–4.
29a 1. Sam. 12:15;

2. Laiku 24:20.
30a src Nešķīsts,
Nešķīstība.
b Gal. 6:7–8;
M&D 6:33.
src Pļauja.

31a Jer. 18:17;
Mos. 12:6.
33a Morm. 9:6.
8 5a Mos. 9–22.

tiktu atnestas Amona priekšā, lai viņš varētu tās lasīt.

6 Tad, kad Amons bija lasījis to pierakstu, ķēniņš vēlējās uz zināt, vai viņš var iztulkot valodas, un Amons sacīja tam, ka viņš nevar.

7 Un ķēniņš sacīja uz viņu: Būdamas manas tautas ciešanu sāpināts, es liku, lai četrdesmit un trīs no maniem ļaudīm ceļotu mežonīgā apvidū, lai tādējādi viņi varētu atrast Zarahemlas zemi, lai mēs varētu lūgt mūsu brāļus atbrīvot mūs no jūga.

8 Un viņi bija pazuduši mežonīgā apvidū daudzu dienu garumā, lai gan viņi bija uzcītīgi, taču neatrada Zarahemlas zemi, bet atgriezās šai zemē, ceļojuši pa zemi starp daudzajiem ūdeņiem, atklājuši zemi, kas bija noklāta ar cilvēku un zvēru kauliem un arī bija noklāta ar visādu veidu ēku drupām, atklājuši zemi, kas bija bijusi ļaužu apdzīvota, kuru bija tik daudz kā Israēla pulki.

9 Un par liecību, ka tas, ko viņi stāstīja, ir patiess, viņi atnesa "divdesmit četras plāksnes, noklātas ar gravējumiem, un tās bija no tīra zelta.

10 Un lūk, viņi atnesa arī "krūšu bruņas, kas bija lielas, un tās bija no ^bmisaņa un no vara, un tās bija pilnīgā kārtībā.

11 Un vēl viņi atnesa zobenus, to spali nebija saglabājušies, un to asmeņi bija noklāti ar rūsu; un tai zemē nebija neviena, kas varētu izskaidrot to valodu vai

gravējumus, kas bija uz tām plāksnēm. Tādēļ es sacīju tev: Vai tu vari pārtulkot?

12 Un es saku tev atkal: Vai tu zini kādu, kas var to pārtulkot? Jo es vēlos, lai šie pieraksti tiktu pārtulkoti mūsu valodā; jo varbūt viņi dos mums zināšanas par tās tautas atlikumu, kas tikusi iznīcināta tur, no kurienes nāk šie pieraksti; vai varbūt tie dos mums zināšanas par šo pašu tautu, kas ir tikusi iznīcināta; un es vēlos uzzināt viņu iznīcināšanas iemeslu.

13 Tad Amons sacīja uz viņu: Es varu droši tev pateikt, ak ķēniņ, vīru, kas var "pārtulkot šos pierakstus; jo viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot visus pierakstus, kas ir no seniem laikiem, un tā ir dāvana no Dieva. Un šīs lietas tiek sauktas par ^bizskaidrotājiem, un neviens cilvēks, ja vien viņam netiek pavēlēts, nedrīkst raudzīties tajās, lai viņš neieskatītos tur, kur viņam nevajag, un neaizietu bojā. Un, kam tiek pavēlēts raudzīties tajās, tas tiek saukts par "gaišreģi.

14 Un lūk, tās tautas ķēniņš, kura ir Zarahemlas zemē, ir cilvēks, kam ir pavēlēts darīt šīs lietas un kam ir šī augstā dāvana no Dieva.

15 Un ķēniņš sacīja, ka gaišreģis ir lielāks nekā pravietis.

16 Un Amons sacīja, ka gaišreģis ir atklājējs un pravietis arī; un lielāka dāvana nevar būt nevienam cilvēkam, izņemot vien,

9a Et. 1:1-2.

10a Et. 15:15.

b Et. 10:23.

13a Mos. 28:10-17.

b SRC Urīms un Tumīms.

c SRC Gaišreģis, redzētājs.

ja viņam būtu Dieva spēks, kurš nevar būt cilvēkam; tomēr cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks.

17 Bet gaišregis var zināt to, kas ir pagājis, un arī to, kas nāks, un caur viņiem visas lietas tiks atklātas, vai, drīzāk, slepenas lietas tiks pasludinātas, un apslēptas lietas nāks gaismā, un tas, kas nav zināms, tiks darīts zināms caur viņiem, un arī tas tiks darīts zināms caur viņiem, kas savādāk nevarētu būt zināms.

18 Tā Dievs ir devis līdzekļus, lai cilvēks caur ticību varētu darīt varenus brīnumus; tādēļ viņš kļūst par lielu labumu saviem līdzcilvēkiem.

19 Un tad, kad Amons bija pabeidzis šo vārdu runāšanu, ķēniņš ļoti priecājās un pateicās Dievam, sacīdams: Bez šaubām, "liels noslēpums ir ietverts šajās plāksnēs, un šie iztulkoņi, bez šaubām, tika sagatavoti tam nolūkam, lai atklātu visus šādus noslēpumus cilvēku bērniem.

20 Ak, cik brīnišķīgi ir Tā Kunga darbi, un cik ilgi Viņš pacieš Savu tautu; jā, un cik akla un neizprotama ir cilvēku bērnu saprašana; jo viņi nedz meklē gudrību, nedz vēlas, lai tā valdītu pār tiem!

21 Jā, viņi ir kā savvaļas bars, kas aizbēguši no gana un izkļīst, un tiek vajāti, un meža zvēru aprīti.

ZENIFA PIERAKSTS. Apraksts par viņa tautu no tā laika, kad tie

pameta Zarahemlas zemi, līdz brīdim, kad viņi tika atbrīvoti no lamaniešu rokām.

Ietver no 9. līdz 22. nodaļai.

9. NODAĻA

Zenifs vada grupu no Zarahemlas, lai ieņemtu Lehija-Nefija zemi. Lamaniešu ķēniņš atļauj iemantot viņiem šo zemi. Ir karš starp lamaniešiem un Zenifa tautu. Apmēram 200.–187. g. pr. Kr.

Es, Zenifs, būdams apmācīts visās nefijiešu valodās un būdams ar zināšanām par "Nefija zemi jeb par mūsu tēvu pirmo mantojuma zemi, un būdams sūtīts kā spiegs starp lamaniešiem, lai es varētu izspiegot viņu spēkus, lai mūsu karapulks varētu nākt uz viņiem un iznīcināt tos, bet, kad es redzēju to, kas bija labs starp viņiem, es vēlējos, lai viņi netiktu iznīcināti.

2 Tādēļ es strīdējos ar saviem brāļiem mežonīgā apvidū, jo es gribēju, lai mūsu valdnieks noslēgtu līgumu ar tiem, bet viņš, būdams bargs un asinskārs vīrs, pavēlēja, lai es tiktu nogalināts; bet es tiku izglābts, izlejot daudz asiņu, jo tēvs cīnījās pret tēvu un brālis pret brāli, kamēr lielākā daļa no mūsu karapulka bija nogalināti mežonīgā apvidū; un tie no mums, kas bijām palikuši, atgriezāmies Zarahemlas zemē, lai pastāstītu šo stāstu viņu sievietēm un viņu bērniem.

3 Un tomēr es, būdams pār-mērīgi aizrāvis iemantot mūsu

tēvu zemi, savācu tik daudzus, cik vēlējās doties ieņemt zemi, un atkal sākām mūsu ceļojumu pa mežonīgo apvidu, lai dotos uz to zemi; bet mēs tikām piemeklēti ar badu un smagām ciešanām; jo mēs bijām kūtri atcerēties To Kungu, mūsu Dievu.

4 Tomēr pēc daudzu dienu klejošanas mežonīgā apvidū mēs uzslējām savas teltis tai vietā, kur mūsu brāļi tika nogalināti, kas bija netālu no mūsu tēvu zemes.

5 Un notika, ka es atkal devos ar četriem no saviem vīriem uz pilsētu pie ķēniņa, lai es varētu zināt ķēniņa nostāju un lai es varētu zināt, vai es varu iet ar savu tautu un iemantot zemi mierā.

6 Un es devos pie ķēniņa, un viņš derēja ar mani, ka es varu iegūt Lehija-Nefija zemi un Šiloma zemi.

7 Un viņš arī pavēlēja, lai viņa tauta aizietu no šīs zemes, un es un mana tauta devāmies tai zemē, lai mēs varētu to pārņemt.

8 Un mēs sākām celt ēkas un labot pilsētas mūrus, jā, tieši Lehija-Nefija pilsētas un Šilomas pilsētas sienas.

9 Un mēs sākām apstrādāt zemi, jā, patiesi, ar visu šķirņu sēklām, ar kukurūzas sēklām un kviešu, un miežu, un nīasa, un šēuma, un visu šķirņu augļu sēklām; un mēs sākām vairoties, un mums sāka labi klāties šai zemē.

10 Tad tā bija lamaniešu ķēniņa blēdība un viltība "novest

manu tautu kalpībā, ka viņš deva zemi, lai mēs varētu to ieņemt.

11 Tādēļ notika, kad mēs bijām dzīvojuši tajā zemē divpadsmit gadu garumā, ka lamaniešu ķēniņš sāka kļūt nemierīgs, baidoties, ka mana tauta kļūs stipra šajā zemē un ka viņi nevarēs pieveikt to un novest kalpībā.

12 Tad nu viņi bija slinka un "elkus pielūdzoša tauta; tādēļ viņi vēlējās novest mūs kalpībā, lai viņi varētu dzīvot pārpilnībā no mūsu roku darba; jā, lai viņi varētu mieloties no mūsu lauku ganāmpulkiem.

13 Tādēļ notika, ka lamaniešu ķēniņš sāka kūdīt savus ļaudis, lai viņi strīdētos ar maniem ļaudīm; tāpēc sākās kari un strīdi šajā zemē.

14 Jo manas valdīšanas trīspadsmitajā gadā Nefija zemē, tālu uz dienvidiem no Šilomas zemes, kad mani ļaudis dzirdēja un ganīja savus ganāmpulkus un apstrādāja savas zemes, daudzi lamaniešu pulki nāca uz tiem un sāka tos nogalināt, un atņemt viņu ganāmpulkus un labību no viņu laukiem.

15 Jā, un notika, ka viņi bēga, visi, kas nebija panākti, tieši uz Nefija pilsētu, un sauca mani pēc aizsardzības.

16 Un notika, ka es apbruņoju viņus ar lokiem un ar bultām, ar zobeniem un ar jataganiem, un ar rungām, un ar lingām, un ar visādiem ieročiem, kādus vien mēs varējām izgudrot, un es un mana tauta devāmies cīnīties pret lamaniešiem.

17 Jā, Tā Kunga spēkā mēs devāmies cīnīties pret lamaniešiem; jo es un mana tauta gauži piesaucām To Kungu, lai Viņš atsvabina mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jo mūsos pamodās atmiņa par mūsu tēvu atsvabināšanu.

18 Un Dievs "izdzirdēja mūsu saucienus un atbildēja uz mūsu lūgšanām; un mēs gājām Viņa spēkā; jā, mēs devāmies pret lamaniešiem un vienā dienā un naktī mēs nogalinājām trīs tūkstošus un četrdesmit trīs; mēs kāvām viņus, līdz mēs bijām izdzinuši tos no mūsu zemes.

19 Un es pats ar savām rokām palīdzēju aprakt viņu mirušos. Un lūk, mums par lielām bēdām un žēlabām, divi simti un septiņdesmit deviņi no mūsu brāļiem bija nogalināti.

10. NODAĻA

Lamaniešu ķēniņš mirst. Viņa tauta ir mežonīga un nežēlīga un tic aplamām paražām. Zenifs un viņa tauta gūst virsroku pār viņiem. Apmēram 187.–160. g. pr. Kr.

Un notika, ka mēs atkal sākām nostiprināt ķēniņvalsti un mēs atkal mierā sākām pārvaldīt to zemi. Un es liku, lai tiktu izgatavoti visa veida kara ieroči, lai tādējādi maniem ļaudīm būtu ieroči tam laikam, kad lamanieši atkal nāks karot pret manu tautu.

2 Un es noliku sargus visapkārt zemei, lai lamanieši

nevarētu atkal nākt pret mums negaidīti un iznīcināt mūs; un tā es sargāju savu tautu un savus ganāmpulkus un pasargāju tos no krišanas mūsu ienaidnieku rokās.

3 Un notika, ka mēs pārvaldījām mūsu tēvu zemi daudzus gadus, jā, divdesmit un divu gadu garumā.

4 Un es liku, lai cilvēki apstrādātu zemi un audzētu visa veida "labību un visa veida augļus no katras šķirnes.

5 Un es liku, lai sievietes vērptu un pūlētos, un strādātu, un izstrādātu visa veida smalkus audumus, jā, un visa veida "apģērbus, lai mēs varētu apsegt savu kailumu; un tā mums labi klājās tai zemē—tā mums bija nepārtraukts miers tai zemē divdesmit un divu gadu garumā.

6 Un notika, ka ķēniņš "Lamans nomira un viņa dēls sāka valdīt viņa vietā. Un viņš sāka kūdīt savu tautu uz sacelšanos pret manu tautu; tādēļ viņi sāka gatavoties karam un nākt cīnīties pret manu tautu.

7 Bet es biju izsūtījis savus spieģus visapkārt "Šemlona zemei, lai es varētu atklāt viņu gatavošanos, lai es varētu aizsargāties pret viņiem un lai viņi nevarētu nākt pret manu tautu un iznīcināt to.

8 Un notika, ka viņi nāca ziemeļos no Šilomas zemes ar saviem daudzajiem pulkiem, cilvēki "apbruņoti ar ^blokkiem un

18a Mos. 29:20.
10 4a Mos. 9:9.
5a Al. 1:29.

6a Mos. 9:10–11; 24:3.
7a Mos. 11:12.
8a Jar. 1:8.

b Al. 3:4–5.

ar bultām, un ar zobeniem, un ar jataganiem, un ar akmeņiem, un ar lingām; un viņi bija noskuvuši savas galvas, tā ka tās bija plikas; un viņi bija apjozuši savus gurnus ar ādas jostām.

9 Un notika, ka es liku, lai manas tautas sievietes un bērni tiktu paslēpti mežonīgā apvidū; un es arī liku, lai visi mani vecie vīri, kas varēja nest ieročus, un arī visi mani jaunieši, kas bija spējīgi nest ieročus, sapulcētos kopā, lai cīnītos pret lamaniešiem, un es izvietuju viņus rindās, katru vīru atbilstoši viņa vecumam.

10 Un notika, ka mēs gājām cīnīties pret lamaniešiem; un es, pat es savā lielajā vecumā, gāju cīnīties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs gājām cīnīties Tā Kunga "spēkā.

11 Tad nu lamanieši nezināja neko par To Kungu, nedz arī par Tā Kunga spēku, tādēļ viņi bija atkarīgi no sava pašu spēka. Tomēr, kas attiecas uz cilvēku spēku, tad viņi bija stipri ļaudis.

12 Viņi bija "mežonīga un nežēlīga, un asinskāra tauta, kas ticēja savu tēvu ^bparažām, tas ir—ticēdami, ka viņi tika izdzīti no Jeruzālemes zemes savu tēvu nekrietnību dēļ un ka viņu brāļi tiem tuksnesī bija nodarījuši pāri, un ka viņiem tika nodarīts pāri arī šķērsojot jūru;

13 un vēl, ka viņiem tika nodarīts pāri viņu "pirmajā mantojuma zemē, kad viņi bija

šķērsojuši jūru, un tas viss tāpēc, ka Nefijs bija daudz uzticīgāks Tā Kunga pavēļu turēšanā, tādēļ viņš tika ^bieredzēts no Tā Kunga, jo Tas Kungs uzklausa viņa lūgšanas un atbildēja uz tām, un viņš uzņēmās vadību viņu ceļojumā pa tuksnesi.

14 Un viņa brāļi bija apskaitušies uz to, jo viņi "nesaprata Tā Kunga darbus; viņi arī bija ^bapskaitušies uz to, būdami uz ūdeņiem, tādēļ ka viņi nocietināja savas sirdis pret To Kungu.

15 Un vēl viņi bija apskaitušies uz to, kad viņi ieradās apsolītajā zemē, tāpēc tie sacīja, ka viņš ir pārņēmis "valdīšanu pār tautu no viņu rokām, un tie centās viņu nogalināt.

16 Un vēl tie bija apskaitušies uz viņu tādēļ, ka viņš devās mežonīgā apvidū, kā Tas Kungs bija pavēlējis viņam, un paņēma "pierakstus, kas bija iegravēti uz plāksnēm no misiņa, jo tie sacīja, ka viņš tos ir ^bnolaupījis.

17 Un tā viņi bija mācījuši savus bērnus, ka viņiem jānīst nefijieši un ka viņiem jāslēpkavo tie, un ka viņiem jāaplaupa un jāapzog tie, un jādara viss, ko viņi var, lai tos iznīcinātu; tādēļ viņiem bija mūžīgs naidis pret Nefija bērniem.

18 Jo šo iemeslu dēļ lamaniešu ķēniņš ar savu viltību, melīgo blēdību un saviem jaukajiem solījumiem pievīla mani, ka es atvedu savus ļaudis šai zemē, lai viņi varētu iznīcināt tos; jā, un

10a SRC Uzticība.

12a Al. 17:14.

b 2. Nef. 5:1–3.

13a 1. Nef. 18:23.

b 1. Nef. 17:35.

14a 1. Nef. 15:7–11.

b 1. Nef. 18:10–11.

15a 2. Nef. 5:3.

16a 2. Nef. 5:12.

b Al. 20:10, 13.

mēs bijām cietuši šos daudzus gadus šai zemē.

19 Un tad es, Zenifs, pastāstījis visas šīs lietas par lamaniešiem savai tautai, es mudināju viņus iet cīnīties ar viņu spēku, paļaujoties uz To Kungu, tādēļ mēs cīnījāmies ar lamaniešiem vaigu vaigā.

20 Un notika, ka mēs atkal izdzinām viņus no mūsu zemes; un mēs viņus sakāvām lielā kaujā, pat tik daudz, ka mēs tos nesaskaitījām.

21 Un notika, ka mēs atkal atgriezāmies mūsu pašu zemē un mana tauta atkal sāka rūpēties par saviem ganāmpulkiem un apstrādāt savu zemi.

22 Un tagad es, būdams vecs, nodevu ķēniņvalsti vienam no saviem dēliem; tādēļ es vairāk nesaku neko. Un lai Tas Kungs svētī manu tautu. Āmen.

11. NODAĻA

Ķēniņš Noa valda ļaunprātībā. Viņš nevaldāmi uzdzīvo ar savām sievām un blakussievām. Abinadijs pravieto, ka tauta tiks sagrābta verdzībā. Pēc viņa dzīvības tīko ķēniņš Noa. Apmēram 160.–150. g. pr. Kr.

Un tad notika, ka Zenifs nodeva ķēniņvalsti Noam, vienam no saviem dēliem; tādēļ Noa sāka valdīt viņa vietā; un viņš nestaiģāja sava tēva ceļus.

2 Jo lūk, viņš neturēja Dieva baušļus, bet viņš sekoja savas sirds iegribām. Un viņam bija

daudz sievu un „blakussievu. Un viņš ^blika savai tautai grēkot un darīt to, kas bija negants Tā Kunga acīs. Jā, un viņi piekopa „netiklību un visa veida ļaundarības.

3 Un viņš uzlika nodevu—vienu piekto daļu no visa, kas viņiem piederēja,—piekto daļu no viņu zelta un no viņu sudraba un piekto daļu no viņu „zifa un no viņu vara, un no viņu misiņa, un viņu dzelzs; un piekto daļu no viņu barotajiem lopiem un arī piekto daļu no visas viņu labības.

4 Un visu to viņš darīja, lai uzturētu sevi un savas sievas, un savas blakussievas, un savus priesterus, un viņu sievas, un viņu blakussievas; tā viņš izmainīja ķēniņvalsts lietas.

5 Jo viņš bija atcēlis visus priesterus, kas bija tikuši viņa tēva iesvētīti, un iesvētīja to vietā jaunus, tādus, kas bija augstprātīgi savā sirds lepnībā.

6 Jā, un tā viņi tika atbalstīti savā slinkumā un savā elku pielūgšanā, un savās netiklībās ar nodevām, ko ķēniņš Noa bija uzlicis savai tautai; tā tauta daudz strādāja, lai atbalstītu nekrietnību.

7 Jā, un viņi arī sāka pielūgt elkus, jo viņi bija sava ķēniņa un priesteru tukšo un glaimojošo vārdu pievilti, jo tie runāja viņiem glaimojošas lietas.

8 Un notika, ka ķēniņš Noa uzcēla daudzus greznas un plašas celtnes; un viņš izrotāja tās

11 2a Jēk. 3:5.
b 1. Ķēn. 14:15–16;
Mos. 29:31.

c 2. Nef. 28:15.
3a EBR. saistīti vārdi:
īpašības vārds

„spīdošs”; darbības
vārds „pārklāt jeb
apšūt ar metālu”.

ar smalkiem izstrādājumiem no koka un visādām dārgām lietām no zelta un no sudraba, un no dzelzs, un no misiņa, un no zifa, un no vara;

9 un viņš arī uzcēla plašu pili un tās vidū troni, kas viss bija no smalka koka un bija izrotāts ar zeltu un sudrabu, un ar dārgām lietām.

10 Un viņš arī lika, lai viņa amatnieki izstrādātu visa veida smalkus izstrādājumus tempļa sienās no smalka koka un no vara, un no misiņa.

11 Un krēslus, kas bija nolikti augstajiem priesteriem un kas bija pāri pār visiem citiem krēsliem, viņš lika izrotāt ar tīru zeltu, un viņš lika, lai margas tiktu uztaisītas to priekšā, lai viņi varētu atpūtināt savus ķermeņus un savas rokas uz tām, kad viņi runās melīgus un tukšus vārdus savai tautai.

12 Un notika, ka viņš uzcēla "torni netālu no tempļa; jā, ļoti augstu torni, pat tik augstu, ka viņš varēja stāvēt tā augšā un pārraudzīt Šiloma zemi, un arī Šemlona zemi, kas piederēja lamaniešiem; un viņš pat varēja pārredzēt visu zemi visapkārt.

13 Un notika, ka viņš lika, lai daudzas celtnes tiktu uzceltas Šiloma zemē; un viņš lika uzcelt lielu torni pakalnā ziemeļos no Šiloma zemes, kas bija bijis patvērumš Nefija bērniem tajā laikā, kad viņi bēga no tās zemes; un tā viņš rikojās ar bagātībām, kuras viņš ieguva no savas tautas aplikšanas ar nodevām.

14 Un notika, ka viņš pievērsa savu sirdi savām bagātībām, un viņš pavadīja savu laiku, uzdzīvojot ar savām sievām un savām blakussievām, un tāpat arī viņa priesteri pavadīja savu laiku ar netiklēm.

15 Un notika, ka viņš iestādīja viņa dārzus visapkārt zemē; un viņš uzcēla viņa spiednes un taisīja viņu pārpilnībā; un tādēļ viņš kļuva par "vīna dzērāju un arī viņa tauta.

16 Un notika, ka lamanieši sāka uzbrukt viņa ļaudīm, kas bija nelielā skaitā, un nogalināt tos viņu laukos un kad tie piešķatīja savus ganāmpulkus.

17 Un ķēniņš Noa sūtīja sargus visapkārt zemei, lai tos atturētu, bet viņš nesūtīja pietiekami daudz, un lamanieši uzbruka tiem un nogalināja tos, un aizdzina daudzus no viņu ganāmpulkiem prom no zemes; tā lamanieši sāka viņus iznīcināt un īstenot savu naidu pret viņiem.

18 Un notika, ka ķēniņš Noa sūtīja savus karapulkus pret tiem un tie tika aizdzīti atpakaļ jeb viņi uz laiku aizdzina tos atpakaļ; tādēļ viņi atgriezās, priecājoties par savu laupījumu.

19 Un tad šīs lielās uzvaras dēļ viņi kļuva augstprātīgi savā sirds lepnībā; viņi "lielijās paši savā spēkā, sakot, ka piecdesmit no viņiem var stāvēt pretī tūkstošiem lamaniešu; un tā viņi lielījās un priecājās par asinīm un viņu brāļu asins izliešanu, un tas viss viņu ķēniņa un priesteru ļaundarību dēļ.

12a Mos. 19:5–6.

15a src Gudrības vārds.

19a M&D 3:4.

src Lepnība.

20 Un notika, ka viņu vidū bija vīrs, kura vārds bija "Abinadijs; un tas devās viņu vidū un sāka pravietot, sakot: Lūk, tā saka Tas Kungs, un tā Viņš man ir pavēlējis, sacīdams: Ej un saki šai tautai, tā saka Tas Kungs—Ak vai būs šai tautai, jo Es esmu redzējis viņu nekrietnības un viņu ļaundarības, un viņu netiklības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es piemeklēšu viņus Savās dusmās.

21 Un, ja viņi nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, viņu Dievam, lūk, Es nodošu tos viņu ienaidnieku rokās; jā, un viņi tiks pakļauti "jūgā; un viņi tiks mocīti ar savu ienaidnieku roku.

22 Un notiks, ka viņi uzzinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, un Es esmu "greizsirdīgs Dievs, piemeklēdams Savas tautas nekrietnības.

23 Un notiks, ka, ja šī tauta nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, savam Dievam, viņi tiks pakļauti jūgā, un neviens viņus neatbrīvos, ja nu vienīgi Tas Kungs Dievs Visuvarēnais.

24 Jā, un notiks, kad viņi piesauks Mani, Es būšu "lēns uz klausīt viņu brēcienus; jā, un Es pieļaušu, lai viņi tiktu savu naidnieku sisti.

25 Un, ja viņi nenožēlos grēkus maisos un pelnos un stipri nepiesauks To Kungu, savu Dievu,

Es "neuzklausīšu viņu lūgšanas, nedz arī atbrīvošu tos no viņu ciešanām; un tā saka Tas Kungs, un tā Viņš ir pavēlējis man.

26 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus uz tiem, tie bija apskaitušies uz viņu un meklēja atņemt viņa dzīvību, bet Tas Kungs atbrīvoja viņu no to rokām.

27 Tad, kad ķēniņš Noa izdzirdēja par tiem vārdiem, kurus Abinadijs bija runājis uz tautu, viņš arī bija apskaities; un viņš sacīja: Kas ir Abinadijs, ka es un mana tauta tiktu viņa tiesāti, vai "kas ir Tas Kungs, kas atnesīs manai tautai tādas lielas ciešanas?

28 Es pavēlu jums atvest Abinadiju šurp, lai es varu viņu nogalināt, jo viņš to ir teicis, lai viņš varētu sakūdīt manus ļaudis uz dusmām citam pret citu un saceltu ķildas manā tautā; tādēļ es viņu nogalināšu.

29 Tad nu tautas acis bija "aptumšotas; tādēļ viņi ^bnocietināja savas sirdis pret Abinadija vārdiem, un no tā brīža viņi centās to sagūstīt. Un ķēniņš Noa nocietināja savu sirdi pret Tā Kunga vārdu, un viņš nenožēloja savus ļaunos darbus.

12. NODAĻA

Abinadijs tiek ieslodzīts cietumā par to, ka viņš pravieta savas tautas iznīcināšanu un ķēniņa Noas

20a SRC Abinadijs.

21a Mos. 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22a 2. Moz. 20:5;
5. Moz. 6:15;

Mos. 13:13.

24a Mih. 3:4;
Mos. 21:15.

25a Jes. 1:15; 59:2.
27a 2. Moz. 5:2;

Mos. 12:13.

29a Moz. 4:4.
b Al. 33:20;
Et. 11:13.

nāvi. Viltus priesteri citē Rakstus un pretendē uz Mozus likuma ievērošanu. Abinadijs sāk mācīt viņiem Desmit baušļus. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc diviem gadiem Abinadijs nāca pārgērbies viņu vidū, ka tie viņu nepazīna, un sāka pravietot starp tiem, sakot: Tā Tas Kungs man ir pavēlējis, sacīdams: Abinadij, ej un pravieto šai Manai tautai, jo viņi ir nocietinājuši savas sirdis pret Maniem vārdiem; viņi nav nožēlojuši savus ļaunos darbus; tādēļ Es piemeklēšu viņus Savās dusmās, jā, Savās kvēlās dusmās Es "piemeklēšu viņus to nekrietnībās un negantībās.

2 Jā, ak vai šai paaudzei! Un Tas Kungs sacīja man: Izstiepi savu roku un pravieto, sakot: Tā saka Tas Kungs, notiks, ka šī paaudze savu nekrietnību dēļ tiks pakļauta "jūgā un tiks sista pa ^bvaiģu; jā, un tiks cilvēku dzīta, un tiks nokauta; un maitu ērgļi un suņi, jā, un savvaļas zvēri aprīs viņu miesu.

3 Un notiks, ka ķēniņa Noas "dzīvība tiks vērtēta tikai kā drānas karstā ^bkrāsni; jo viņš zinās, ka Es esmu Tas Kungs.

4 Un notiks, ka Es sitišu šo Savu tautu ar smagām ciešanām, jā, ar badu un ar "mēri; un Es darišu tā, ka viņi ^bvaimanās caurām dienām.

5 Jā, un Es darišu tā, ka tiem

tiks "nastas piesietas uz viņu mugurām; un viņi tiks dzīti kā mēmi ēzeļi.

6 Un notiks, ka Es sūtīšu krusu starp tiem, un tā sitīs viņus; un viņi arī tiks sisti ar "austrumu vēju; un arī ^bkukaiņi pārpildīs viņu zemi un aprīs viņu labību.

7 Un viņi tiks sisti arī ar lielu mēri—un to visu Es darišu viņu "nekrietnību un negantību dēļ.

8 Un notiks, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, Es pilnīgi "izdeldēšu tos no zemes virsas; tomēr viņi atstās ^bpierakstu aiz sevis, un Es saglabāšu to citām tautām, kas ieņems šo zemi; jā, tieši tā Es darišu, lai Es varētu atklāt šīs tautas negantības citām tautām. Un daudz lietas Abinadijs pravietoja pret šo tautu.

9 Un notika, ka viņi bija dusmīgi uz to; un tie ņēma viņu un sasietu aizveda ķēniņa priekšā, un sacīja ķēniņam: Lūk, mēs esam atveduši vīru tavā priekšā, kas pravietoja ļaunu par šo tautu un saka, ka Dievs to iznīcinās.

10 Un viņš arī pravieto ļaunu par tavu dzīvību un saka, ka tava dzīvība būs kā drānas uguns krāsni.

11 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā stiebrs, patiesi, kā sauss stiebrs laukā, kam zvēri skrien pāri un samīn zem kājām.

12 Un vēl viņš saka, ka tu būsi kā ziedi ērkšķu krūmā, kuri, kad ir nobrieduši, ja vējš uzpūš, tiek nomesti uz zemes virsas.

12 1a Jes. 65:6.

2a Mos. 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Mos. 21:3–4.

3a Mos. 12:10.

b Mos. 19:20.

4a M&D 97:26.

b Mos. 21:9–10.

5a Mos. 21:3.

6a Jer. 18:17;

Mos. 7:31.

b 2. Moz. 10:1–12.

7a M&D 3:18.

8a Al. 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

Un viņš aizbildinās, ka to ir teicis Tas Kungs. Un viņš saka, ka tas viss nāks pār tevi, ja vien tu nenožēlosi grēkus; un tas viss tavas nekrietnības dēļ.

13 Un tad, ak ķēniņ, kādu milzīgu ļaunumu tad tu esi nodarījis, vai kādus lielus grēkus tava tauta ir darījusi, lai mēs tiktu Dieva nolādēti vai šā cilvēka tiesāti?

14 Un tad, ak ķēniņ, lūk, mēs esam nevainīgi, un tu, ak ķēniņ, neesi grēkojis; tādēļ šis cilvēks ir melojis par tevi, un viņš ir pravietojis niekus.

15 Un lūk, mēs esam stipri, mēs nenonāksim jūgā, un mūsu ienaidnieki mūs nesaņems gūstā; jā, un tev ir labi klājies šai zemē, un tev arī labi klāsies.

16 Lūk, šeit ir šis cilvēks, mēs nododam viņu tavās rokās, tu vari darīt ar viņu, ko uzskatīsi par labu.

17 Un notika, ka ķēniņš Noa lika, lai Abinadijs tiktu iemests cietumā; un viņš pavēlēja, lai "priesteri sapulcējas kopā, lai viņš varētu noturēt apspriedi ar tiem, ko viņam ar to darīt.

18 Un notika, ka viņi sacīja ķēniņam: Atved viņu šurp, lai mēs varētu to izjautāt. Un ķēniņš pavēlēja, lai tas tiktu atvests viņu priekšā.

19 Un tie sāka izjautāt viņu, lai tie varētu iebilst viņam, lai tā tie varētu ar kaut ko apsūdzēt viņu; bet viņš atbildēja tiem skaidri un izturēja visus viņu jautājumus, jā, tiem par pārsteigumu; jo viņš "izturēja visos

viņu jautājumos un apkaunoja tos visos viņu vārdos.

20 Un notika, ka viens no tiem sacīja uz viņu: Ko nozīmē vārds, kas ir rakstīti un kurus mācīja mūsu tēvi, sacīdami:

21 "cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes labas vēstis, kas sludina mieru, kas atnes labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

22 Tavi sargi jau paceļ balsi, viņi gavilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Ciānu.

23 Gavilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

24 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto "roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

25 Un tad Abinadijs sacīja tiem: Jūs esat "priesteri un tīkojat mācīt šo tautu, un saprast pravietošanas garu, un tomēr jūs gribat zināt no manis, ko nozīmē šie vārdi?

26 Es saku jums, ak vai būs jums par Tā Kunga ceļu sagrozīšanu! Jo, ja jūs sapratāt šīs lietas, jūs neesat tās mācījuši; tādēļ jūs esat sagrozījuši Tā Kunga ceļus.

27 Jūs neesat savās sirdīs centušies "saprast; tādēļ jūs neesat bijuši gudri. Tādēļ ko jūs mācāt šai tautai?

28 Un viņi sacīja: Mēs mācām Mozus likumu.

17a Mos. 11:11.
19a M&D 100:5–6.

21a Jes. 52:7–10; Nah. 2:1.
24a 1. Nef. 22:11.

25a Mos. 11:5.
27a SRC Saprāšana.

29 Un atkal viņš sacīja uz tiem: Ja jūs mācāt Mozus "likumu, kāpēc jūs to neturat? Kāpēc jūs pievēršat savas sirdis bagātībām? Kāpēc jūs piekopjat ^bnetiklību un izšķiežat savus spēkus ar netiklēm, jā, un liekat šai tautai grēkot, ka Tam Kungam bija pamats sūtīt mani pravietot pret šo tautu, jā, patiesi ļaunas lietas pret šo tautu?

30 Vai jūs nezināt, ka es runāju taisnību? Jā, jūs zināt, ka es runāju taisnību; un jums ir jādreb Dieva priekšā.

31 Un notiks, ka jūs tiksit sisti par savām nekrietnībām, jo jūs teicāt, ka jūs mācāt Mozus likumu. Un ko zināt jūs par Mozus likumu? "Vai glābšana nāks ar Mozus likumu? Ko sakāt jūs?

32 Un viņi atbildēja un sacīja, ka glābšana nāk ar Mozus likumu.

33 Bet tad Abinadijs sacīja uz tiem: Es zinu, ka, ja jūs turat Dieva baušļus, jūs tiksit izglābti; jā, ja jūs turat baušļus, kurus Tas Kungs deva Mozum "Sinaja kalnā, sacīdams:

34 "Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, kas ir ^bizvedis tevi no Ēģiptes zemes, no vergu nama.

35 Tev nebūs "citus dievus turēt Manā priekšā!

36 Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes!

37 Tad Abinadijs sacīja uz tiem:

Vai jūs esat darījuši to visu? Es saku jums: Nē, jūs neesat. Un vai jūs esat "mācījuši šai tautai, ka viņai tas viss ir jādara? Es saku jums: Nē, jūs neesat!

13. NODAĻA

Abinadijs tiek aizsargāts ar dievišķu spēku. Viņš māca Desmit baušļus. Glābšana nenāk vienīgi ar Mozus likumu vien. Dievs pats veiks Savas tautas Izpirkšanu un atpestīs to. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja saviem priesteriem: Aizvāciet šo cilvēku un nogaliniet viņu, kam mums viņš vajadzīgs, jo viņš ir traks!

2 Un tie notājās un mēģināja sagrābt viņu savās rokās, bet viņš nepadevās un sacīja tiem:

3 Nepieskarieties man, jo Dievs jūs sitīs, ja jūs piedursit man savas rokas, jo es vēl neesmu nodevis ne vēstījumu, kuru Tas Kungs sūtīja mani nodot, ne arī es esmu jums pateicis to, ko jūs "prasījāt man pastāstīt; tādēļ Dievs nepieļaus, lai es tagad tiktu nogalināts.

4 Bet man ir jāizpilda tās pavēles, ko Dievs man ir pavēlējis, un tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani. Un vēl, tāpēc, ka es esmu runājis Dieva vārdu, jūs esat nosprieduši, ka es esmu traks.

5 Tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, ka ķēniņa Noas ļaudis neuzdrīkstējās

29a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

b SRC Lauības pārkāpšana.

31a Mos. 3:15; 13:27–32; Al. 25:16.

33a 2. Moz. 19:9, 16–20; Mos. 13:5.

34a 2. Moz. 20:2–4. b 2. Moz. 12:51;

1. Nef. 17:40; Mos. 7:19.

35a Hoz. 13:4.

SRC Elku pielūgšana.

37a Mos. 13:25–26.

13 3a Mos. 12:20–24.

pieciņam savas rokas, jo Tā Kunga Gars bija pār viņu; un viņa seja "spīdēja ļoti spoža, patiesi kā Mozum Sinaja kalnā, kad tas runāja ar To Kungu.

6 Un viņš runāja ar "spēku un ar varu no Dieva; un viņš turpināja savus vārdus, sacīdams:

7 Jūs redzat, ka jums nav varas mani nokaut, tādēļ es pabeigšu savu vēstījumu. Jā, un es manu, ka tas "griežas jums sirdīs, jo es stāstu patiesību par jūsu nekrietnībām.

8 Jā, un mani vārdi piepilda jūs ar izbīli un izbrīnu, un ar dusmām.

9 Bet es beidzu savu vēstījumu; un tad nav svarīgi, kur es iešu, ja ir tā, ka es esmu glābts.

10 Bet tik daudz es jums teikšu, ka tas, ko jūs darīsiet ar mani pēc tam, būs kā "tēls un atspulgs par tām lietām, kas nāks.

11 Un tagad es lasu jums atlikušos Dieva "baušļus, jo es manu, ka tie nav rakstīti jūsu sirdīs; es redzu, ka lielāko savas dzīves daļu jūs esat mācījušies un mācījuši nekrietnību.

12 Un tagad, jūs atceraties, ka es teicu jums: Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes.

13 Un vēl: Tev nebūs zemoties to priekšā, nedz kalpot tiem, jo Es, Tas Kungs, tavs Dievs, esmu greizsirdīgs Dievs, kas piemeklē

tēvu grēkus pie bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas Mani ienīst,

14 un daru žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.

15 Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt; jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa Vārdu nelietīgi valkā.

16 Piemini "sabata dienu, lai turētu to svētu.

17 Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus;

18 bet septītajā dienā, Tā Kunga, tava Dieva, sabatā, tev nebūs darīt nekādu darbu, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos;

19 jo "sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, un jūru, un visu, kas tur ir; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu un turēja to svētu.

20 "Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavs Dievs, tev dod.

21 Tev nebūs "nokaut.

22 Tev nebūs "laulību pārkāpt. Tev nebūs ^bzagt.

23 Tev nebūs "nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku.

24 Tev nebūs "iekārot sava tuvāka namu. Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, nedz viņa kalpu, nedz viņa kalponi, nedz viņa

5a 2. Moz. 34:29–35.

6a src Spēks, vara.

7a 1. Nef. 16:2.

10a Mos. 17:13–19;

Al. 25:10.

11a 2. Moz. 20:1–17.

16a src Sabata diena.

19a 1. Moz. 1:31.

20a Marka 7:10.

21a Mat. 5:21–22;

M&D 42:18.

src Slepkaivība.

22a src Laulības

pārkāpšana.

b src Zagt, Zagšana.

23a Sal. Pam. 24:28.

src Meli.

24a src Iekārot.

vērsi, nedz viņa ēzeli, nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder.

25 Un notika, kad Abinadijs bija beidzis šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Vai jūs esat mācījuši šo tautu, ka viņiem vajag pildīt visas šīs lietas, lai turētu šos baušļus?

26 Es saku jums: Nē; jo, ja jūs būtu to darījuši, Tas Kungs nebūtu licis man nākt un pravietot ļaunu par šo tautu.

27 Un tad, jūs teicāt, ka glābšana nāk ar Mozus likumu. Es saku jums, ka ir vajadzīgs, lai jūs turētu Mozus likumu kā līdž šim; bet es saku jums, ka pienāks laiks, kad ^bvairs nebūs vajadzīgs turēt Mozus likumu.

28 Un vēl vairāk es saku jums, ka "glābšana nenāk vienīgi ar ^blikumu vien; un, ja nebūtu "Grēku Izpiršanas, ko paveiks pats Dievs par Savas tautas grēkiem un nekrietnībām, tad viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, neskatoties uz Mozus likumu.

29 Un tagad es saku jums, ka bija vajadzīgs, lai būtu dots likums Israēla bērniem, jā, tiešām ļoti "stingrs likums, jo viņi bija stūrgalvīga tauta, ^bātra uz nekrietnību un kūtra atcerēties To Kungu, savu Dievu.

30 Tādēļ "likums tika dots tiem, jā, izpildes un ^bpriekšrakstu likums, likums, ko viņiem

bija stingri "jāievēro no dienas dienā, lai pieminētu Dievu un savus pienākumus pret Viņu.

31 Bet lūk, es saku jums, ka visas šīs lietas bija "atveids tām lietām, kas nāks.

32 Un tad vai viņi saprata likumu? Es saku jums: Nē, viņi visi nesaprata likumu; un tas viņu cietsirdības dēļ; jo viņi nesaprata, ka neviens cilvēks nevar tikt izglābts savādāk, "kā tikai ar Dieva pestīšanu.

33 Jo lūk, vai Mozus nepravietoja viņiem par Mesijas atnākšanu, un ka Dievs atpestīs Savu tautu? Jā, un pat "visi pravieši, kas ir pravietojuši no pasaules iesākuma—vai tie nav runājuši vairāk vai mazāk par šīm lietām?

34 Vai viņi nav teikuši, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un pieņems cilvēka izskatu, un varenā spēkā dosies pa zemes virsu?

35 Jā, un vai viņi arī nav teikuši, ka Viņš īstenos mirušo "augšāmcelšanos un ka Viņš pats tiks apspiests un mocīts?

14. NODAĻA

Jesaja runā par Mesiju. Mesijas pazemošanās un ciešanas ir noliktas. Viņš atdod Savu dvēseli kā ziedojumu par grēku un aizlūdz par pārkāpējiem. Salīdziniet

27^a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

^b 3. Nef. 9:19–20; 15:4–5.

28^a Gal. 2:16.

SRC Glābšana; Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

^b Gal. 2:21;

Mos. 3:14–15;

Al. 25:15–16.

^c SRC Izpirkt, Grēku Izpiršana.

29^a Joz. 1:7–8.

^b Al. 46:8.

30^a 2. Moz. 20.

^b SRC Priekšraksti.

^c Jēk. 4:5.

31^a Mos. 16:14;

Al. 25:15.

SRC Symbolisms.

32^a 2. Nef. 25:23–25.

33^a 1. Nef. 10:5;

Jēk. 4:4; 7:11.

34^a Mos. 7:27; 15:1–3.

SRC Dievs, Dievība.

35^a Jes. 26:19;

2. Nef. 2:8.

ar Jesajas 53. nodaļu. *Apmēram 148. g. pr. Kr.*

JĀ, vai Jesaja pat neteica: Kas ir ticējis mūsu vēstij, un kam Tā Kunga elkonis kļūvis zināms?

2 Jo Viņš uzaugs Viņa priekšā kā vārga atvase un kā sakne izkaltušā zemē; Viņam nav nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma, un, kad mēs redzēsim Viņu, nebūs nekā skaista, lai mums Viņš patiktu.

3 Viņš ir cilvēku nicināts un atraidīts; vīrs, kam nav svešas bēdas un kas ir rūdīts ciešanās; un mēs aizklājām savus vaigus Viņa priekšā; Viņš bija nicināts, un mēs Viņu ne par ko neturējām.

4 Droši Viņš "izcieta mūsu "sāpes un nesa mūsu bēdas; kurpretim mēs Viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu.

5 Bet Viņš bija ievainots mūsu "pārkāpumu dēļ, Viņš bija satriekts mūsu nekrietnību dēļ; sods bija uzlikts Viņam mūsu miera labad; un ar Viņa brūcēm mēs esam ^bdziedināti.

6 Visi mēs kā "avis esam nomaldījušies; mēs esam nogriezušies katrs pa savu ceļu; un Tas Kungs ir uzkrāvis Viņam mūsu visu nekrietnības.

7 Viņš tika apspiests, un Viņš tika mocīts, tomēr "Viņš neatdarīja Savu muti; Viņš tika

aizvests kā ^bjērs uz nokaušanu un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā, tā Viņš neatdarīja Savu muti.

8 Viņš bija paņemts no cietuma un no tiesas; un kurš pasludinās Viņa pēcnācējus? Jo Viņš tika izdeldēts no dzīvo zemes; par manas tautas pārkāpumiem Viņš tika sodīts.

9 Un kapu Viņam ierādīja ar bezdievjiem, un Savā nāvē Viņš bija ar "bagāto; tādēļ ka neko ^bļauņu Viņš nebija darījis, un viltības nebija Viņa mutē.

10 Tomēr Tam Kungam labpatika satriekt Viņu, Viņš lika Viņu ciešanās; kad Tu nodosi Viņa dvēseli kā upuri par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus, Viņš pagarinās Savas dienas, un Tā Kunga labpatika zels Viņa rokās.

11 Viņš piedzīvos dvēseles mokas un tiks mierināts; ar Savu atziņu Mans taisnīgais kalps attaisno daudzus; jo Viņš "nesīs viņu nekrietnības.

12 Tādēļ Es piešķiršu Viņam daļu ar lielajiem, un Viņš dalīs laupījumu ar stiprajiem; jo Viņš izlēja Savu dvēseli nāvē; un Viņš tika pieskaitīts pie pārkāpējiem; un Viņš nesa daudzu grēkus un "aizlūdza par pārkāpējiem.

15. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā Kristus ir gan

14 4a Al. 7:11–12.

b Mat. 8:17.

5a Mos. 15:9;

Al. 11:40.

b 1. Pēt. v. 2:24–25.

6a Mat. 9:36;

2. Nef. 28:14;

Al. 5:37.

7a Marka 15:3.

src Jēzus Kristus.

b src Dieva Jērs;

Pashā.

9a Mat. 27:57–60;

Marka 15:27, 43–46.

src Jāzeps no

Arimatijas.

b Jāņa 19:4.

10a Mos. 15:10–13.

11a 3. Moz. 16:21–22;

1. Pēt. v. 3:18;

M&D 19:16–19.

12a 2. Nef. 2:9;

Mos. 15:8;

Mor. 7:27–28.

Tēvs, gan Dēls. Viņš aizlūgs par Savu tautu un nesīs viņu pārkāpumus. Tie un visi svētie pravieši ir Viņa pēcnācēji. Viņš īsteno augšāmcelsanos. Maziem bērniem ir mūžīgā dzīve. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad Abinadijs sacīja uz viņiem: Es gribu, lai jūs saprastu, ka "Dievs pats nāks starp cilvēku bērniem un ^batpestīs Savu tautu.

2 Un tādēļ, ka Viņš "būs miesā, Viņš tiks saukts par Dieva Dēlu, un, pakļaudams miesu ^bTēva gribai, būdams Tēvs un Dēls—

3 Tēvs "tādēļ, ka Viņš tika ^bienemts ar Dieva spēku, un Dēls miesas dēļ, tā tapdams par Tēvu un par Dēlu—

4 un viņi ir "viens Dievs, jā, patiesais ^bMūžīgais Debesu un Zemes ^cTēvs.

5 Un tā miesai topot pakļautai Garam vai kā Dēls Tēvam, būdami viens Dievs, "izcieš kārdinājumus un nepadodas kārdinājumiem, bet ļauj Savai tautai Sevi izsmiet un ^bšautīt, un atnest, un ^cneatzīt.

6 Un pēc visa tā, pēc tam, kad būs paveicis daudzus varenus

brīnumus starp cilvēku bērniem, Viņš tiks vests, jā, patiesi "kā Jesaja sacīja, kā avs, kas paliek klusa sava cirpēja priekšā, tā Viņš ^bneatdarija savu muti.

7 Jā, patiesi tā Viņš tiks aizvests, "sists krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un Dēla ^bgriba saplūdis Tēva gribā.

8 Un tā Dievs sarauj nāves "saites, gūstot ^buzvaru pār nāvi; dodot Dēlam varu "aizlūgt par cilvēku bērniem—

9 uzkāpdams debesīs, būdams žēlastības pilns, piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem; nostādamijs starp viņiem un taisnību; sarāvis nāves saites, uzņēmies uz "Sevi viņu nekrietnības un viņu pārkāpumus, atpestījis viņus un ^bapmierinājis taisnības prasības.

10 Un tagad es saku jums, kas pasludinās Viņa pēcnācējus? Lūk, es saku jums, kad Viņa dvēsele tiks ziedota par grēku, Viņš redzēs Savus "pēcnācējus. Un tagad ko jūs sakāt? Kas būs Viņa pēcnācēji?

11 Lūk, es saku jums, ka tas, kas uzklausijs "praviešu vārdus, jā, visus svētos praviešus,

15 1a 1. Tim. 3:16;
Mos. 13:33–34.
src Jēzus Kristus.
b src Pestīt, Pestīts,
Pestišana.
2a Mos. 3:5; 7:27;
Al. 7:9–13.
b Jes. 64:8;
Jāņa 10:30; 14:8–10;
Mos. 5:7;
Al. 11:38–39;
Et. 3:14.
3a M&D 93:4.
b Lūk. 1:31–33;
Mos. 3:8–9;
Al. 7:10; 3. Nef. 1:14.

4a 5. Moz. 6:4;
Jāņa 17:20–23.
src Dievs, Dievība.
b Al. 11:39.
c Mos. 3:8;
Hel. 14:12;
3. Nef. 9:15; Et. 4:7.
5a Lūk. 4:2;
Ebr. 4:14–15.
b Jāņa 19:1.
c Marka 8:31;
Lūk. 17:25.
6a Jes. 53:7.
b Lūk. 23:9;
Jāņa 19:9; Mos. 14:7.
7a src Krustā sišana.

b Lūk. 22:42;
Jāņa 6:38;
3. Nef. 11:11.
8a Mos. 16:7;
Al. 22:14.
b Hoz. 13:14;
1. kor. 15:55–57.
c 2. Nef. 2:9.
9a Jes. 53;
Mos. 14:5–12.
b src Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
10a Jes. 53:10;
Mos. 5:7; 27:25;
Mor. 7:19.
11a M&D 84:36–38.

kas ir pravietojuši par Tā Kunga atnākšanu—es saku jums, ka visi tie, kas ir uzklausījuši viņu vārdus un ticējuši, ka Tas Kungs atpestīs Savu tautu, un raudzījušies pēc tās dienas savu grēku piedošanai, es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji jeb tie ir Dieva^b valstības mantinieki.

12 Jo viņi ir tie, kuru grēkus “Viņš ir nesis; viņi ir tie, par kuriem Viņš ir miris, lai atpestītu tos no viņu pārkāpumiem. Un tad vai tie nav Viņa pēcnācēji?

13 Jā, un vai pravieši nav Viņa pēcnācēji, katrs, kas atvēris savu muti lai pravietotu, kas nav kritis grēkā, es domāju visus svētos praviešus vienmēr kopš pasaules sākās? Es saku jums, ka tie ir Viņa pēcnācēji.

14 Un viņi ir tie, kas “pasludinājuši mieru, kas atnesuši labas vēstis par labo, kas pasludinājuši glābšanu un sacījuši Ciānai: Tavs Dievs valda!

15 Un ak, cik brīnišķas kalnos bija to kājas!

16 Un vēl cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl joprojām sludina mieru.

17 Un vēl, cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas vēl sludinās mieru, jā, no šī laika turpmāk un mūžīgi!

18 Un lūk, es saku jums, tas vēl nav viss. Jo cik brīnišķas kalnos ir tā “kājas, kas atnes labas

vēstis, kas ir^b miera radītājs, jā, patiesi Tas Kungs, kas ir atpestījis Savu tautu; jā, Viņš, kas dāvājis glābšanu Savai tautai;

19 jo, ja tas nebūtu pestīšanas dēļ, ko Viņš ir darījis Savai tautai, kas bija sagatavota no pasaules “dibināšanas, es saku jums, ja tas nebūtu tā dēļ, visai cilvēcei vajadzētu^b iet bojā.

20 Bet lūk, nāves saites tiks sarautas, un Dēls valda, un Viņam ir vara pār mirušajiem, tādēļ Viņš īsteno mirušo augšāmcelsanos.

21 Un nāk augšāmcelsšanās, tieši “pirmā augšāmcelsšanās; jā, tas ir to augšāmcelsšanās, kas ir bijuši un kas ir, un kas būs, līdz pat brīdim, kad augšāmcelsies Kristus—jo tā Viņš tiks saukts.

22 Un tad visi pravieši un visi tie, kas ticējuši viņu vārdiem, vai visi tie, kas turējuši Dieva baušļus, augšāmcelsies pirmajā augšāmcelsšanās reizē, tādēļ viņi ir pirmā augšāmcelsšanās.

23 Viņi ir uzcelti, lai “dzīvotu ar Dievu, kas viņus ir atpestījis; tādējādi viņiem ir mūžīgā dzīve caur Kristu, kurš ir^b sarāvis nāves saites.

24 Un viņi ir tie, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelsšanās; un viņi ir tie, kas ir nomiruši pirms Kristus atnākšanas, būdami savā neziņā, jo tiem nebija sludināta “glābšana. Un tā

11 *b* src Dieva valstība jeb Debesu valstība; Glābšana.

12 *a* Mos. 14:12; Al. 7:13; 11:40–41.

14 *a* Jes. 52:7; Rom. 10:15; 1. Nef. 13:37;

Mos. 12:21–24. src Misionāru darbs.

18 *a* 3. Nef. 20:40; M&D 128:19.

b Jāņa 16:33.

src Miers.

19 *a* Mos. 4:6. *b* 2. Nef. 9:6–13.

21 *a* Al. 40:16–21.

23 *a* Psm. 24:3–4; 1. Nef. 15:33–36; M&D 76:50–70.

b src Nāve, fiziskā.

24 *a* 2. Nef. 9:25–26; M&D 137:7.

Tas Kungs īsteno viņu atjau-nošanu; un viņiem ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās jeb mū-žīgā dzīve, esot Tā Kunga at-pestītiem.

25 Un maziem ^abērniem arī ir mūžīgā dzīve.

26 Bet skatieties un ^abīstieties, un trīciet Dieva priekšā, jo jums ir jātrīc; jo Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas ^bsaceļas pret Viņu un ^cnomirst savos grēkos; jā, patiesi visus tos, kas gājuši bojā savos grēkos jebkad kopš pasaule sākās, kas tiši sacēlu-šies pret Dievu, kas zinājuši Dieva baušļus un nav tos turē-juši; ^dviņi ir tie, kam ^enav daļas pie pirmās augšāmcelšanās.

27 Tādēļ vai jums nevajag trī-cēt? Jo glābšana nenāk ne pie viena tāda; jo Tas Kungs nav atpestījis nevienu tādu; jā, Tas Kungs arī nevar tādus atpestīt, jo Viņš nevar noliegt pats Sevi; jo Viņš nevar noliegt ^ataisnību, kad tai ir sava prasība.

28 Un tagad es saku jums, ka nāks laiks, kad Tā Kunga glāb-šana tiks ^apasludināta katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai.

29 Jā, Kungs, Tavi ^asargi pacels savu balsi, visi vienā balsī viņi gavilēs, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjau-nos Ciānu.

30 Gavilējiet priekā, dziediet

kopā, jūs Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Je-ruzālemi.

31 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priek-šā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no mūsu Dieva.

16. NODAĻA

Dievs atpestī cilvēkus no viņu zu-dušā un kritušā stāvokļa. Tie, kas ir miesīgi, tie paliek tā, it kā pes-tīšanas nemaz nebūtu. Kristus īs-teno augšāmcelšanos nebeidzamā dzīvē vai nebeidzamā sodībā. Ap-mēram 148. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Abinadijs bija runājis šos vārdus, viņš iz-stiepa savu roku un sacīja: Pie-nāks laiks, kad visi redzēs Tā Kunga ^aglābšanu; kad katra tau-ta, cilts, valoda un tautība redzēs paši savām acīm un ^batzīs Dieva priekšā, ka Viņa sodi ir taisnīgi.

2 Un tad bezdievīgie tiks ^aiz-dzīti, un viņiem būs pamats kaukt un ^braudāt, un gaudot, un griezt zobus, un tas tāpēc, ka viņi neklausījās Tā Kunga bal-sī; tādēļ Tas Kungs tos neatpestī.

3 Jo viņi ir ^amiesīgi un velnišķī-gi, un ^bvelnam ir vara pār tiem; jā, patiesi tai vecajai čūskai, kas

25^a M&D 29:46; 137:10.

src Glābšana—
Bērnu glābšana.

26^a 5. Moz. 5:29;
Jēk. 6:9.

^b 1. Nef. 2:21–24.

^c Ec. 18:26;

1. Nef. 15:32–33;
Mor. 10:26.

^d Al. 40:19.

^e M&D 76:81–86.

27^a Al. 34:15–16; 42:1.

28^a src Misionāru
darbs.

29^a src Sargāt, Sargs.

16 ^a src Glābšana.

^b Mos. 27:31.

2^a M&D 63:53–54.

^b Mat. 13:41–42;

Lūk. 13:28;

Al. 40:13.

3^a Gal. 5:16–25;
Mos. 3:19.

src Miesīgais cilvēks.

^b 2. Nef. 9:8–9.

src Velns.

“pievīla mūsu pirmos vecākus, kas bija par iemeslu viņu ^dkrišanai; kas bija par iemeslu tam, ka visa cilvēce kļuva miesīga, juteklīga, velnišķīga, “atšķirot ļaunu no laba, pakļaujoties velnam.

4 Tā visa cilvēce bija “zudusi; un lūk, viņi būtu zuduši mūžīgi, ja Dievs nebūtu atpestījis Savu tautu no viņu zudušā un kritušā stāvokļa.

5 Bet atcerieties, ka tas, kas pastāv savā paša “miesīgajā dabā un iet grēka un sacelšanās ceļus pret Dievu, paliek savā kritušajā stāvoklī, un velnam ir visa vara pār to. Tādēļ viņam ir tā, it kā ^bpestīšanas vispār nebūtu bijis, esot par Dievu ienaidnieku; un arī velns ir ienaidnieks Dievam.

6 Un tad, ja Kristus nebūtu nācis pasaulē, runājot par lietām, kas vēl būs, tā, “it kā tās jau būtu notikušas, pestīšanas nevarētu būt.

7 Un, ja Kristus nebūtu uzcēlies no mirušajiem jeb sarāvis nāves saites, lai kaps neuzvarētu un nāvei nebūtu “dzeloņa, tad augšāmcelšanās nevarētu būt.

8 Bet ^aaugšāmcelšanās ir, tādēļ kaps neuzvar un ^bnāves dzelonis ir aprīts Kristū.

9 Viņš ir pasaules ^agaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir

bezgalīga, kas nekad nevar tikt aptumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka vairs nevar būt nāves.

10 Patiesi šis mirstīgais ietērsies “nemirstībā, un šī iznīcība ietērsies neiznīcībā un tiks atvesta ^bstāties Dieva tiesas priekšā, lai tiktu Viņa “tiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—

11 ja tie ir labi, ar augšāmcelšanos “bezgalīgā dzīvē un laimē; un, ja tie ir slikti, ar augšāmcelšanos ^bbezgalīgā sodībā, topot atdoti velnam, kas viņus ir pakļāvis, kas ir nolādēšana—

12 jo tie gājuši pēc savas miesīgās gribas un vēlmēm; nekad nesaukuši To Kungu, kad žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim; jo “žēlastības rokas bija pastieptas tiem pretim, un viņi to nepieņēma; viņi tikuši brīdināti par savām nekrietnībām, un tomēr viņi no tām neatkāpās; un viņiem tika pavēlēts nožēlot grēkus, un viņi nenožēloja.

13 Un tad vai jums nevajag trīcēt un nožēlot savus grēkus, un atcerēties, ka tikai Kristū un caur Kristu jūs varat tikt glābti?

14 Tādēļ, ja jūs mācāt Mozus “likumu, māciet arī, ka tas ir kā atveids par lietām, kas nāks—

15 māciet viņiem, ka pestīšana

3c 1. Moz. 3:1–13;
Moz. 4:5–19.

d SRC Ādama un
Ievas Krišana.

e 2. Nef. 2:17–18, 22–26.

4a Al. 42:6–14.

5a Al. 41:11.

src Miesīgs.

b src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

6a Mos. 3:13.

7a Hoz. 13:14;

Mos. 15:8, 20.

8a Al. 42:15.

src Augšāmcelšanās.

b Jes. 25:8;

1. kor. 15:54–55;

Morm. 7:5.

9a M&D 88:5–13.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

10a Al. 40:2.

src Nemirstīgs,

Nemirstība.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

c Al. 41:3–6.

11a SRC Mūžīgā dzīve.

b SRC Sodība.

12a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

14a SRC Mozus likums,

Mozus bauslība.

nāk caur Kristu, To Kungu, kas ir patiesi "Mūžīgais Tēvs. Amen.

17. NODAĻA

Alma notic un pieraksta Abinadija vārdus. Abinadijs mirst ugunī. Viņš praviēto slimības un nāvi ugunī saviem slepkavām. Apmēram 148. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka tad, kad Abinadijs bija pabeidzis šo sakāmo, ķēniņš pavēlēja, lai "priesteri sagrābtu viņu un liktu nodot viņu nāvei.

2 Bet viņu starpā bija viens, kura vārds bija "Alma, viņš arī bija Nefija pēctecis. Un viņš bija jauns vīrs, un viņš ^bnoticēja vārdiem, ko Abinadijs bija runājis, jo viņš pazina nekrietnību, par kuru Abinadijs bija liecinājis pret viņiem; tādēļ viņš sāka aizlūgt ķēniņam, lai tas nebūtu dusmīgs uz Abinadiju, bet ļautu, lai viņš aizietu mierā.

3 Bet ķēniņš vēl vairāk apskatās un lika, lai Alma tiktu padzīts no viņu vidus, un sūtīja savus kalpus tam pakal, lai viņš tiktu nokauts.

4 Bet viņš bēga no tiem un palēpās, tā ka tie viņu neatrada. Un viņš, slēpdamies daudzas dienas, "pierakstīja visus vārdus, ko Abinadijs bija runājis.

5 Un notika, ka ķēniņš lika, lai viņa sargi aplenkto Abinadiju un sagrābtu to; un viņi sasēja to un iemeta to cietumā.

6 Un pēc trim dienām, apspriedies ar saviem priesteriem, viņš

lika, lai to atkal atvestu viņa priekšā.

7 Un viņš sacīja tam: Abinadij, mēs esam atraduši apsūdzību pret tevi, un tu esi pelnījis nāvi.

8 Jo tu sacīji, ka "Dievs pats nonāks starp cilvēku bērniem; un tagad šī iemesla dēļ tu tiks nodots nāvei, ja vien tu neņemsi atpakaļ visus vārdus, ar kuriem tu esi sacījis ļaunu par mani un manu tautu.

9 Tad Abinadijs sacīja viņam: Es saku tev, es neņemšu atpakaļ vārdus, ko es esmu runājis tev par šo tautu, jo tie ir patiesi; un, lai jūs varētu zināt, ka tie ir patiesi, es esmu pieļāvis, ka es krītu jūsu rokās.

10 Jā, un es cietīšu līdz pat nāvei, un es neņemšu atpakaļ savus vārdus, un tie būs kā liecība pret jums. Un, ja jūs nogalināsit mani, jūs izliesit "nevainīgas asinis, un tas arī būs kā liecība pret jums pēdējā dienā.

11 Un tad ķēniņš Noa jau grāsijās atbrīvot to, jo viņš baidījās Abinadija vārda; jo viņš baidījās, ka Dieva sods nāks pār viņu.

12 Bet priesteri pacēla savas balsis pret to un sāka to apsūdzēt, sakot: Viņš ir zaimojis ķēniņu! Tādēļ ķēniņš tika uzkūdīts dusmās pret to, un viņš nodeva to, lai tas tiktu nokauts.

13 Un notika, ka viņi sagrauba to un sasēja to, un šaustīja tā ādu ar žagaru saišķiem, jā, līdz pat nāvei.

14 Un tad, kad liesmas sāka

15a Mos. 3:8; 5:7;
Et. 3:14.

17 1a Mos. 11:1, 5–6.

2a Mos. 23:6, 9–10.
src Alma, vecākais.
b Mos. 26:15.

4a src Svētie Raksti.
8a Mos. 13:25, 33–34.
10a Al. 60:13.

dedzināt viņu, viņš kļiedza uz tiem, sacīdams:

15 Lūk, kā jūs esat darījuši man, tāpat notiks, ka tavi pēcnācēji liks, ka daudzi cietīs sāpes, kā es ciešu, pat “nāves sāpes ugunī; un tas tāpēc, ka viņi ticēs glābšanai, kas nāk no Tā Kunga, viņu Dieva.

16 Un notiks, ka jūs tiksit mocīti ar visa veida slimībām jūsu nekrietnību dēļ.

17 Jā, un jūs “sitīs katra roka, un jūs tiksit dzenāti un izklīdināti šurp un turp, patiesi tā, kā savvaļas ganāmpulkus dzenā mežonīgi un nikni zvēri.

18 Un tajā dienā jūs tiksit medīti un tiksit saņemti jūsu ienaidnieku rokās, un tad jūs cietīsiet, kā es ciešu, “nāves sāpes ugunī.

19 Tā Dievs “atriebjas tiem, kas iznīcina Viņa ļaudis. Ak Dievs, pieņem manu dvēseli!

20 Un tad, kad Abinadijs bija pateicis šos vārdus, viņš krita, ciešot nāvi ugunī; jā, tikdams nodots nāvei, jo viņš nenoliedza Dieva pavēles, aizzīmogodams savu vārdu patiesumu ar savu nāvi.

18. NODAĻA

Alma sludina slepenībā. Viņš izskaidro kristīšanās derību un krista Mormonas ūdeņos. Viņš dibina Kristus Baznīcu un ieceļ priesterus. Viņi apgādā paši sevi un māca ļaudis. Alma un viņa ļaudis bēg no

ķēniņa Noas mežonīgā apvidū. Apmēram 147.–145. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma, kas aizbēga no ķēniņa Noas kalpotājiem, “nožēloja savus grēkus un nekrietnības un slepeni devās starp ļaudīm, un sāka mācīt Abinadija vārdus—

2 jā, par to, kas vēl nāks, un arī par mirušo augšāmcelšanos, un par cilvēku “pestīšanu, kura tiks īstenota caur Kristus ^bspēku un ciešanām, un nāvi, un Viņa augšāmcelšanos un uzkāpšanu debesīs.

3 Un visus, kas uzklausa viņa vārdu, viņš mācīja. Un viņš mācīja tiem slepeni, lai tas nevarētu nākt zināms ķēniņam. Un daudzi ticēja viņa vārdiem.

4 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, gāja uz “vietu, kas tika saukta par Mormonu, kas bija ieguvusi savu vārdu no ķēniņa un atradās tās zemes nomalē, kur ik pa laikam vai reizēm mita mežonīgi zvēri.

5 Tad Mormonā bija tīra ūdens avots, un Alma devās turp, tur ūdens tuvumā bija nelielu koku biezoknis, kur viņš slēpās dienā no ķēniņa meklējumiem.

6 Un notika, ka tie, kas ticēja viņam, devās turp, lai klausītos viņa vārdus.

7 Un notika, ka pēc daudzām dienām ievērojams skaits bija sapulcējušies tajā vietā Mormonā, lai klausītos Almas vārdus. Jā, visi bija sapulcējušies, kas

15a Mos. 13:9–10;
Al. 25:4–12.
17a Mos. 21:1–5, 13.
18a Mos. 19:18–20.

19a SRC Atriebība.
18 1a Mos. 23:9–10.
2a SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
4a Al. 5:3.

ticēja viņa vārdam, lai dzirdētu viņu. Un viņš ^amācīja tos un sludināja viņiem grēku nožēlošanu un pestīšanu, un ticību Tam Kungam.

8 Un notika, ka viņš sacīja uz tiem: Lūk, šeit ir Mormonas ūdeni (jo tā tie tika saukti) un tagad, tā kā jūs ^avēlaties nākt Dieva ^bpulkā un tikt saukti par Viņa tautu, un esat ^cgatavi nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli;

9 jā, un esat gatavi sērot ar tiem, kas sēro; jā, un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums, un stāvēt kā Dieva ^aliecinieki visos laikos un visās lietās, un visās vietās, lai jūs tādi paliktu līdz pat nāvei, lai jūs tiktu Dieva pestīti un tiktu pieskaitīti tiem, kas ir no ^bpirmās augšamcelšanās, lai jums būtu ^cmūžīgā dzīve—

10 tagad es saku jums, ja tā ir jūsu sirds vēlēšanās, kas jums ir pret to, lai taptu ^akristīti Tā Kunga Vārdā kā liecinieki Viņa priekšā, ka jūs stājaties ^bderībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsit Viņa pavēles, lai Viņš vēl pilnīgāk varētu izliet Savu Garu pār jums?

11 Un tad, kad ļaudis dzirdēja šos vārdus, viņi sita plaukstas aiz prieka un izsaucās: Tā ir mūsu sirds vēlēšanās!

12 Un tad notika, ka Alma paņēma Helamu, viņš bija viens no

pirmajiem, un devās, un nostājās ūdenī, un sauca, sacīdams: Ak Kungs, izlej Savu Garu pār Tavu kalpu, lai tas varētu darīt savu darbu ar sirds svētumu!

13 Un, kad viņš pateica šos vārdus, Tā Kunga ^aGars bija pār viņu, un viņš sacīja: Helam, es ^bkristīju tevi, būdams ^cpilnvarots no Visaugstā Dieva, kā liecību tam, ka tu esi stājies derībā kalpot Viņam, līdz pat tu būsi miris savā mirstīgajā ķermenī; un lai Tā Kunga Gars tiek izliets pār tevi; un lai Viņš dāvā tev mūžīgo dzīvi caur Kristus ^apestīšanu, kuru Viņš ir sagatavojis no pasaules ^cradīšanas.

14 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, gan Alma, gan Helams tika ^aiegremdēti ūdenī; un viņi cēlās un izkāpa no ūdens priecājoties, būdami piepildīti ar Garu.

15 Un vēl Alma paņēma citu un devās otro reizi ūdenī, un kristīja viņu tāpat kā pirmo reizi, tikai viņš pats vairs neiegremdējās ūdenī.

16 Un tādā veidā viņš kristīja katru, kas devās uz to vietu Mormonu; un pēc skaita viņi bija ap divi simti un četrām dvēselēm; jā, un viņi tapa ^akristīti Mormonas ūdeņos un tika piepildīti ar Dieva ^blabvēlību.

17 Un no tā laika turpmāk viņi

7a Al. 5:11–13.

8a M&D 20:37.

b SRC Jēzus Kristus Baznīca.

c SRC Līdzjūtība.

9a SRC Liecināt;

Liecinieks;

Misionāru darbs.

b Mos. 15:21–26.

c SRC Mūžīgā dzīve.

10a 2. Nef. 31:17.

src Kristīšana, Kristīt.

b SRC Derība.

13a SRC Svētais Gars.

b 3. Nef. 11:23–26;

M&D 20:72–74.

c TA 1:5.

src Priesterība.

d SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

e Moz. 4:2; 5:9.

14a SRC Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu.

16a Mos. 25:18.

b SRC Labvēlība.

tika saukti par Dieva baznīcu jeb par Kristus "baznīcu. Un notika, ka jebkurš, kas tika kristīts ar Dieva spēku un pilnvarām, tika pieskaitīts Viņa baznīcai.

18 Un notika, ka Alma, būdams "pilnvarots no Dieva, ordinēja priesterus; vienu priesteri uz katriem piecdesmit no viņu skaita viņš ordinēja, lai sludinātu tiem un ^bmācītu tiem par to, kas attiecas uz Dieva valstību.

19 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi nesludinātu neko citu kā vien to, ko viņš bija mācījis un kas ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

20 Jā, patiesi viņš pavēlēja tiem, lai viņi "nemācītu neko citu kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, kas ir atpestījis Savu tautu.

21 Un viņš pavēlēja tiem, lai nebūtu "strīdu viņu starpā, bet lai viņi ^bvienprātīgi raudzītos uz priekšu, ar vienu ticību un vienu kristīšanos, sasaistījuši savas sirdis ^cvienotībā un mīlestībā cits pret citu.

22 Un tā viņš pavēlēja tiem sludināt. Un tā viņi kļuva Dieva "bērni.

23 Un viņš pavēlēja tiem, lai viņi ievērotu "sabata dienu un turētu to svētu, un arī katru dienu viņiem vajadzēja pateikties Tam Kungam, savam Dievam.

24 Un viņš arī pavēlēja tiem, lai priesteri, kurus viņš bija ordinējis, "strādātu ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

25 Un bija viena diena katru nedēļu, kas tika nolikta, lai viņi sapulcētos kopā mācīt ļaudis un "pielūgt To Kungu, savu Dievu, un arī tik bieži, cik vien tas bija viņu spēkos sanākt kopā.

26 Un priesteri nedrīkstēja būt atkarīgi no tautas sevis uzturēšanā; bet par savām pūlēm viņi saņēma Dieva "labvēlību, lai viņi varētu kļūt stipri Garā, esot ar ^bzināšanām par Dievu, lai viņi varētu mācīt ar Dieva spēku un pilnvarām.

27 Un vēl Alma pavēlēja, lai baznīcas ļaudis dotu no savas mantas, "katrs atbilstoši tam, kas viņam bija; ja viņam bija vairāk, viņam vairāk vajadzēja dot; un no tā, kam bija, bet maz, maz arī tika prasīts; un vajadzēja dot tam, kam nebija.

28 Un tā viņiem vajadzēja dot no savas mantas pēc savas brīvas gribas un ar labām vēlmēm pret Dievu, un tiem priesteriem, kas bija trūcumā, jā, un katrai trūcīgai, kailai dvēselei.

29 Un tā viņš sacīja tiem, būdams saņēmis pavēli no Dieva; un viņi "staigāja taisnīgi Dieva priekšā, ^bdaloties cits ar citu gan laicīgajā, gan garīgajā, atbilstoši

17a 3. Nef. 26:21; 27:3–8.
SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

18a SRC Priesterība.
b SRC Mācīt, Skolotājs.

20a M&D 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nef. 11:28–30.
SRC Strīdēšanās.
b Mat. 6:22;

M&D 88:67–68.

c SRC Vienotība.

22a Mos. 5:5–7;

Moz. 6:64–68.

23a Mos. 13:16–19;

M&D 59:9–12.

24a Ap. d. 20:33–35;

Mos. 27:3–5;

Al. 1:26.

25a SRC Pielūgšana.

26a SRC Labvēlība.

b SRC Zināšanas.

27a Ap. d. 2:44–45;
4. Nef. 1:3.

29a SRC Staigāt ar Dievu.

b SRC Labklājība.

viņu vajadzībām un viņu vēlmēm.

30 Un tad notika, ka viss tas tika darīts Mormonā, jā, pie "Mormonas ūdeņiem mežā, kas bija netālu no Mormonas ūdeņiem; jā, tā vieta Mormona, Mormonas ūdeņi, Mormonas mežs, cik brīnišķīgi tie ir to acīs, kas tur nāca pie sava Pestītāja atziņas; jā, un cik svētīti ir tie, jo tie dziedās mūžīgi slavējot Viņu.

31 Un šīs lietas tika darītas zemes "nomalēs, lai tās nekļūtu zināmas ķēniņam.

32 Bet lūk, notika, ka ķēniņš, atklājis kustību tautā, sūtīja savus kalpus novērot tos. Tādēļ vienu dienu, kad viņi bija sapulcējušies kopā, lai klausītos Tā Kunga vārdu, par viņiem tika darīts zināms ķēniņam.

33 Un tad ķēniņš sacīja, ka Alma kūda tautu uz sacelšanos pret viņu; tādēļ viņš sūtīja savu karapulku tos iznīcināt.

34 Un notika, ka Almam un Tā Kunga ļaudīm tika "paziņots par ķēniņa karapulka tuvošanos; tādēļ viņi paņēma savas teltis un savas ģimenes un devās mežonīgā apvidū.

35 Un pēc skaita viņi bija ap četri simti un piecdesmit dvēselēm.

19. NODAĻA

Gideons tiecas nogalināt ķēniņu Nou. Lamaniēši iebrūk zemē. Ķēniņš Noa mirst ugunī. Limhijs valda kā monarhs, kas

maksā nodevas. Apmēram 145.–121. g. pr. Kr.

UN notika, ka ķēniņa karapulks atgriezās, veltīgi izmeklējies Tā Kunga ļaudis.

2 Un tad lūk, ķēniņa spēki bija mazi, tie bija samazinājušies, un bija sākusies šķelšanās tautas atlikušajā daļā.

3 Un mazākā daļa sāka izteikt draudus pret ķēniņu, un sākās lieli strīdi viņu starpā.

4 Un tad bija vīrs viņu starpā, kura vārds bija Gideons, un viņš, būdams stiprs vīrs un ķēniņa ienaidnieks, tādēļ viņš izvilka savu zobenu un zvērēja savās dusmās, ka viņš nokaus ķēniņu.

5 Un notika, ka viņš cīnījās ar ķēniņu; un, kad ķēniņš redzēja, ka viņš tiek no tā pieveikts, viņš bēga un skrēja, un uzskrēja "tornī, kas bija blakus templim.

6 Un Gideons dzinās viņam pakaļ un jau grasījās tornī nogalināt ķēniņu; un ķēniņš pameta savas acis visapkārt uz Šemlona zemi, un, lūk, lamaniēšu karapulki bija zemes robežās.

7 Un tad ķēniņš iekliedzās savas dvēseles ciešanās, sacīdams: Gideon, pažēlo mani, jo lamaniēši nāk uz mums, un viņi mūs iznīcinās, jā, viņi iznīcinās manu tautu!

8 Un tagad ķēniņš nebija tik daudz norūpējies par savu tautu, kā viņš bija norūpējies par savu pašā dzīvību; tomēr Gideons saudzēja viņa dzīvību.

9 Un ķēniņš pavēlēja ļaudīm,

lai viņi bēgtu no lamaniešiem, un viņš pats gāja ar tiem, un viņi bēga mežonīgā apvidū ar savām sievietēm un saviem bērniem.

10 Un notika, ka lamanieši dziņās viņiem pakaļ un panāca viņus, un sāka tos nogalināt.

11 Tad notika, ka ķēniņš pavēlēja viņiem, lai visi vīri pamestu savas sievas un savus bērnus, un bēgtu no lamaniešiem.

12 Tad bija daudzi, kas negribēja tos pamest, bet gan drīzāk palikt un iet bojā ar tiem. Bet pārējie pameta savas sievas un savus bērnus un bēga.

13 Un notika, ka tie, kas palika ar savām sievietēm un saviem bērniem, lika, lai viņu skaistās meitas nostātos priekšā un lūgtu lamaniešus, lai tie nenogalina viņus.

14 Un notika, ka lamanieši iežēlojās par tiem, jo viņi bija to sieviešu skaistuma apburti.

15 Tādēļ lamanieši saudzēja viņu dzīvības un ņēma viņus par gūstekņiem, un aizveda viņus atpakaļ uz Nefija zemi, un atļāva, lai viņiem varētu piederēt zeme, ar noteikumu, ka viņi nodos ķēniņu Nou lamaniešu rokās un atdos savu īpašumu, katrs pusi no visa, kas tiem bija, pusi no viņu zelta un viņu sudraba, un visām viņu dārglietām, un tā viņiem vajadzēja maksāt nodevu lamaniešu ķēniņam no gada uz gadu.

16 Un tad bija viens no ķēniņa dēliem starp tiem, kas bija saņemti gūstā, kura vārds bija "Limhijs.

17 Un tad Limhijs gribēja, lai viņa tēvs netiktu iznīcināts; tomēr nebija tā, ka Limhijs nezinātu par tēva nekrietnībām, jo pats viņš bija taisnīgs vīrs.

18 Un notika, ka Gideons slepeni sūtīja vīrus mežonīgā apvidū, lai atrastu ķēniņu un tos, kas bija ar viņu. Un notika, ka viņi sastapa cilvēkus mežonīgā apvidū, visus, izņemot ķēniņu un viņa priesterus.

19 Tad viņi bija zvērējuši savās sirdīs, ka tie atgriezīsies Nefija zemē un, ja viņu sievas un viņu bērni būs nogalināti, un arī tie, kas palika ar viņiem, ka viņi meklēs atbību un arī ies bojā ar tiem.

20 Un ķēniņš pavēlēja, lai viņi neatgrieztos; un viņi bija dusmīgi uz ķēniņu un lika viņam ciest līdz "nāvei ugunī.

21 Un viņi arī grasījās ņemt priesterus un nodot tos nāvei, un tie bēga no viņiem.

22 Un notika, ka viņi jau grasījās atgriezties Nefija zemē, un viņi sastapa Gideona vīrus. Un Gideona vīri pastāstīja viņiem visu, kas bija noticis ar viņu sievietēm un viņu bērniem; un ka lamanieši bija atļāvuši, lai viņiem piederētu zeme, maksājot nodevu lamaniešiem, vienu pusi no visa, kas tiem piederēja.

23 Un ļaudis pateica Gideona vīriem, ka viņi ir nogalinājuši ķēniņu, un viņa priesteri ir aizbēguši no viņiem tālāk mežonīgā apvidū.

24 Un notika, kad viņi bija pabeiguši ceremoniju, ka viņi atgriezās Nefija zemē, priecā-

damies, jo viņu sievas un bērni nebija nogalināti; un viņi pastāstīja Gideonam, ko viņi bija izdarījuši ar ķēniņu.

25 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš “zvērēja viņiem, ka viņa cilvēki nenogalinās tos.

26 Un arī Limhijs, būdams ķēniņa dēls un saņēmis viņam piešķirtu ķēniņvalsti “no tautas, zvērēja lamaniešu ķēniņam, ka viņa ļaudis maksās nodevu viņam, patiesi vienu pusi no visa, kas tiem pieder.

27 Un notika, ka Limhijs sāka veidot ķēniņvalsti un dibināt mieru starp saviem ļaudīm.

28 Un lamaniešu ķēniņš sūtīja sargus visapkārt zemei, lai viņš varētu noturēt Limhija ļaudis tajā zemē, lai viņi nevarētu doties projām mežonīgā apvidū; un viņš uzturēja savus sargus no nodevām, ko viņš saņēma no nefijiešiem.

29 Un tad ķēniņam Limhijam bija nepārtraukts miers viņa ķēniņvalstī divu gadu garumā, tādēļ ka lamanieši viņiem neuzmācās, nedz arī mēģināja viņus iznīcināt.

20. NODAĻA

Noas priesteri nolaupa dažas lamaniešu meitas. Lamanieši karo pret Limhiju un viņa ļaudīm. Lamaniešu pulki tiek atsisti un nomierināti. Apmēram 145.–123. g. pr. Kr.

TAD Šemlonā bija viena vieta, kur lamaniešu meitas sapulcējās kopā, lai dziedātu un dejotu, un priecātos.

2 Un notika, ka vienu dienu

dažas no viņām bija sapulcējušās kopā, lai dziedātu un dejotu.

3 Un tad ķēniņa Noas priesteri, kaunoties atgriezties Nefija pilsētā, jā, un arī baidoties, ka ļaudis tos nogalinās, tādēļ viņi neuzdrošinājās atgriezties pie savām sievām un saviem bērniem.

4 Un palikuši mežonīgā apvidū un atklājuši lamaniešu meitas, viņi noslēpās un novēroja tās;

5 un, kad tikai dažas no viņām bija sapulcējušās dejojot, tie iznāca no savām slēptuvēm un sagrāba viņas, un aizveda viņas mežonīgā apvidū; jā, divdesmit un četras lamaniešu meitas tie aizveda mežonīgā apvidū.

6 Un notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu meitas ir pazudušas, viņi bija dusmīgi uz Limhija ļaudīm, jo viņi domāja, ka tie bija Limhija ļaudis.

7 Tādēļ viņi sūtīja savus karapulkus; jā, pat pats ķēniņš devās savas tautas priekšgalā; un viņi devās uz Nefija zemi, lai iznīcinātu Limhija ļaudis.

8 Un tad Limhijs bija atklājis viņus no torņa, patiesi visu viņu sagatavošanos karam tas atklāja; tādēļ viņš sapulcināja savus ļaudis kopā un nolika tos gaidīt laukos un mežos.

9 Un notika, kad lamanieši ienāca, ka Limhija ļaudis sāka uzbrukt viņiem no savām slēptuvēm un sāka tos nogalināt.

10 Un notika, ka cīņa kļuva ļoti sīva, jo viņi cīnījās kā lauvas par savu laupījumu.

11 Un notika, ka Limhija ļaudis

sāka dzīt lamaniešus sev pa priekšu; tomēr viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā lamaniešu. Bet viņi “cīnījās par savām dzīvībām un par savām sievām, un par saviem bērniem; tādēļ viņi saņēma visus spēkus un cīnījās kā pūķi.

12 Un notika, ka tie atrada lamaniešu ķēniņu starp viņu kritušajiem, tomēr viņš nebija miris, bet bija ievainots un pamests zemē, tik steidzīga bija viņa ļaužu bēgšana.

13 Un tie paņēma viņu un pārseja viņa vātis, un atnesa to Limhija priekšā, un sacīja: Lūk, šeit ir lamaniešu ķēniņš; viņš, būdams ievainots, bija kritis starp beigtajiem, un lamaniēši bija viņu pametuši; un lūk, mēs atvedām viņu tavā priekšā; un tagad atļauj mums viņu nogalināt!

14 Bet Limhijs sacīja tiem: Jūs nenogalināsīt viņu, bet atvedīsīt viņu šurp, lai es varētu viņu redzēt! Un tie atveda viņu. Un Limhijs sacīja viņam: Kāds jums bija iemesls nākt karot pret manu tautu? Lūk, mana tauta nav lauzusi “zvērestu, kuru es jums devu; tādēļ kāpēc jūs laužat zvērestu, kuru jūs devāt manai tautai?

15 Un tad ķēniņš sacīja: Es lauzu zvērestu tāpēc, ka tavi ļaudis aizveda manu ļaužu meitas; tādēļ savās dusmās es liku savai tautai nākt karot pret tavu tautu.

16 Un tad Limhijs nebija neko dzirdējis par šo lietu; tādēļ viņš sacīja: Es pārbaudīšu starp saviem ļaudīm, un kas to būs

darījis, ies bojā! Tādēļ viņš lika, lai viņa ļaudis tiktu pārbaudīti.

17 Tad, kad “Gideons bija šo dzirdējis, viņš, būdams ķēniņa virsnieks, devās un sacīja ķēniņam: Es lūdzu tevi, pārtrauc un nepārbaudi šos ļaudis, un neapsūdzi viņus!

18 Jo vai tu neatceries sava tēva priesterus, kurus šī tauta gribēja nogalināt? Un vai viņi nav mežonīgā apvidū? Un vai viņi nav tie, kas nozaguši lamaniešu meitas?

19 Un tad redzi un pastāsti ķēniņam par to, lai viņš pastāstītu saviem ļaudīm, ka viņi tiktu nomierināti; jo lūk, viņi atkal gatavojas nākt pret mums; un redzi arī, ka mūsu nav daudz.

20 Un lūk, viņi nāk ar daudziem pulkiem; un, ja ķēniņš viņus nenomierinās, mums vajadzēs iet bojā.

21 Jo vai nav Abinadija vārds “piepildīti, ko viņš pravietoja pret mums—un viss tas tādēļ, ka mēs neklausījāmies Tā Kunga vārdos un nenovērsāmies no savām nekrietnībām?

22 Un tagad nomierināsim ķēniņu, un mēs izpildīsim zvērestu, ko esam viņam devuši; jo labāk, ka mēs esam jūgā, nekā mums ir jāzaudē savas dzīvības; tādēļ apturēsim šo lielo asinsizliešanu.

23 Un tad Limhijs pastāstīja ķēniņam visu par savu tēvu un “priesteriem, kas bēga mežonīgā apvidū un piedēvēja tiem viņu meitu aizvešanu.

24 Un notika, ka ķēniņš tika

20 11a Al. 43:45.
14a Mos. 19:25–26.

17a Mos. 19:4–8.
21a Mos. 12:1–8.

23a Mos. 19:21, 23.

nomierināts pret Limhija tautu; un viņš sacīja tiem: Iesim satikt manus ļaudis bez ieročiem; un es zvēru jums ar zvērestu, ka mana tauta nenogalinās tavu tautu!

25 Un notika, ka viņi sekoja ķēniņam un devās sastapt lamaniešus bez ieročiem. Un notika, ka viņi sastapa lamaniešus; un lamaniešu ķēniņš dziļi paklanījās viņu priekšā un aizlūdza par Limhija tautu.

26 Un, kad lamanieši redzēja Limhija tautu, ka viņi bija bez ieročiem, viņi "iežēlojās par viņiem un nomierinājās, un atgriezās ar savu ķēniņu mierā savā pašu zemē.

21. NODAĻA

Limhija tauta tiek lamaniešu sasiesta un uzvarēta. Limhija tauta sastop Amonu un tiek pievērsta. Viņi pastāsta Amonam par divdesmit četrām Jarediešu plāksnēm. Apmēram 122.–121. g. pr. Kr.

UN notika, ka Limhija un viņa tauta atgriezās Nefija pilsētā un sāka atkal mierā dzīvot tajā zemē.

2 Un notika, ka pēc daudzām dienām lamanieši atkal tika uzkūdīti dusmās pret nefijiešiem, un viņi sāka nākt apkārtējās zemes robežās.

3 Tagad viņi neuzdrošinājās tos nogalināt tā zvēresta dēļ, ko viņu ķēniņš bija devis Limhijam; bet viņi sita tiem pa "vaiģiem un apspieda tos; un sāka uzlikt smagas ^bnastas uz to

mugurām un dzina tos, it kā tie būtu mēmi ēzeļi—

4 jā, un viss tas tika darīts, lai Tā Kunga vārds tiktu piepildīts.

5 Un tagad nefijiešu ciešanas bija lielas, un nebija nekāda veida, kā tie varētu atbrīvoties no viņu rokām, jo lamanieši bija aplenkuši tos no visām pusēm.

6 Un notika, ka tauta sāka kurnēt un žēloties savam ķēniņam savu ciešanu dēļ; un viņi sāka alkt atkal doties cīņā pret lamaniešiem. Un viņi ļoti nomocīja ķēniņu ar savām žēlabām, tādēļ viņš atļāva tiem darīt to, ko tie vēlējās.

7 Un viņi atkal sapulcējās kopā un apvilka savas bruņas, un devās pret lamaniešiem, lai izdzītu tos no savas zemes.

8 Un notika, ka lamanieši sasiesta viņus un aizdzina viņus atpakaļ, un nogalināja daudzus no viņiem.

9 Un tad Limhija tautā bija liela "sērošana un raudāšana, atraitne sēroja pēc sava vīra, dēls un meita sēroja pēc sava tēva un brālis pēc saviem brāļiem.

10 Tad nu tajā zemē bija liels daudzums atraitņu, un viņas skaļi raudāja no dienas dienā, jo lielas bailes no lamaniešiem bija tām uznākušas.

11 Un notika, ka viņu nepārtauktā raudāšana uzkūdīja dusmas pret lamaniešiem atlikušajos Limhija ļaudīs; un viņi atkal devās cīņā, bet viņi atkal tika atdzīti atpakaļ, ciešot lielus zaudējumus.

^{26a} src Līdzjūtība.

21 ^{3a} Mos. 12:2.

^b Mos. 12:5.

^{9a} Mos. 12:4.

12 Jā, viņi devās vēl trešo reizi un cieta līdzīgi; un tie, kas nebija nogalināti, atgriezās atkal Nefija pilsētā.

13 Un viņi pazemojās līdz pat zemei, padodoties verdzības jūgam, pakļaujoties tam, ka viņi tika sisti un dzenāti turp un šurp, un noslogoti atbilstoši savu ienaidnieku vēlmēm.

14 Un viņi "pazemojās līdz pat pašiem pazemības dziļumiem; un viņi stipri piesauca Dievu; jā, pat visas dienas garumā viņi piesauca savu Dievu, lai Viņš atbrīvotu tos no viņu ciešanām.

15 Un tagad Tas Kungs bija "kūtrs uzklaušīt viņu saucienus viņu nekrietnību dēļ; tomēr Tas Kungs dzirdēja viņu kliedzienus un sāka mīkstināt lamaniešu sirdis, ka tie sāka atvieglot viņu slogus; tomēr Tas Kungs neuzskatīja par vajadzīgu atbrīvot viņus no verdzības.

16 Un notika, ka viņiem maz pamazām sāka veikties tajā zemē un sāka izaugt vairāk labības un sīklopu, un liellopu, ka viņi necieta badu.

17 Tagad bija liels skaits sieviešu, daudz vairāk nekā vīriešu; tādēļ ķēniņš Limhijs pavēlēja, lai katrs vīrietis "sniegtu atbalstu^a atraitnēm un viņu bērniem, lai tie neietu bojā aiz bada; un to viņi darīja tāpēc, ka liels skaits no viņiem bija nogalināti.

18 Tagad Limhija ļaudis turējās kopā grupās, cik vien bija

iespējams, un apsargāja savu labību un ganāmpulkus;

19 un ķēniņš neuzdrīkstējās iziet aiz pilsētas sienām, nepaņēmis sev līdzī sargus, baidoties, ka viņš kaut kādā veidā varētu krist lamaniešu rokās.

20 Un viņš lika, lai viņa ļaudis apsargātu zemi, lai viņi kaut kādā veidā varētu sagūstīt tos priesterus, kas aizbēga mežonīgā apvidū, kas bija nozaguši lamaniešu "meitas un kas bija likuši tādām lielam postam nākt pār viņiem.

21 Jo viņi vēlējās tos sagrābt, lai viņi varētu tos sodīt; jo tie nāca Nefija zemē naktīs un aiznesa labību un daudzās no viņu vērtīgajām lietām; tādēļ viņi noslēpās tos sagaidīt.

22 Un notika, ka vairs nebija lielu nemieru starp lamaniešiem un Limhija ļaudīm līdz pat tam laikam, kad "Amons un viņa brāļi ieradās tajā zemē.

23 Un ķēniņš, būdams ārpus pilsētas vārtiem ar savu sardzi, atklāja Amonu un viņa brāļus; un, noturēdams tos par Noas priesteriem, viņš lika, lai tie tiktu sagrābti un sasieti, un iemesti "cietumā. Un, ja viņi būtu bijuši Noas priesteri, viņš tos būtu licis nodot nāvei.

24 Bet, kad viņš atklāja, ka viņi nebija tie, bet ka viņi bija to brāļi un bija atnākuši no Zarahemlas zemes, viņš kļuva ļoti priecīgs.

25 Tad nu ķēniņš Limhijs

14a Mos. 29:20.
src Pazemīgs,
Pazemība.
15a Sal. Pam. 15:29;

Mos. 11:23–25;
M&D 101:7–9.
17a Mos. 4:16, 26.
b src Atraitne.

20a Mos. 20:5.
22a Mos. 7:6–13.
23a Hel. 5:21.

pirms Amona ierašanās bija sūtījis "nelielu skaitu vīru ^bmeklēt Zarahemlas zemi; bet viņi nebija to atraduši; un viņi bija nomaldījušies mežonīgā apvidū.

26 Tomēr viņi bija atraduši zemi, kas bija bijusi apdzīvota; jā, zemi, kas bija noklāta ar sausiem "kauliem; jā, zemi, kas bija bijusi apdzīvota un kas bija tikusi iznīcināta; un viņi, uzskatīdami, ka tā ir Zarahemlas zeme, atgriezās Nefija zemē, ieradušies zemes robežās nedaudz dienu pirms Amona atnākšanas.

27 Un viņi atnesa pierakstu sev līdzī, tieši tās tautas pierakstu, kuru kaulus viņi bija atraduši; un tas bija iegravēts uz plāksnēm no rūdas.

28 Un tad Limhijš atkal ļoti priecājās, uzzinot no Amona mutes, ka ķēniņam Mosijam bija Dieva "dāvana, ar ko viņš varēja iztulkot tādus gravējumus; jā, un Amons arī priecājās.

29 Tomēr Amons un viņa brāļi bēdējās tādēļ, ka tik daudzi viņu brāļi bija nokauti;

30 un arī ka ķēniņš Noa un viņa priesteri bija likuši cilvēkiem darīt tik daudz grēku un nekrietnību pret Dievu; un viņi arī sēroja par Abinadija "nāvi; un arī par Almas un to ļaužu ^baiziešanu, kas sekoja Almam, kurš bija izveidojis Dieva baznīcu ar Dieva spēku un varu, un ticību tiem vārdiem, ko bija runājis Abinadijs.

31 Jā, viņi sēroja par to aizieša-

nu, jo viņi nezināja, kurp tie bija aizbēguši. Tagad viņi ar prieku būtu apvienojušies ar tiem, jo viņi paši bija stājušies derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

32 Un tagad kopš Amona atnākšanas ķēniņš Limhijš un arī daudzi no viņa ļaudīm stājās derībā ar Dievu kalpot Viņam un turēt Viņa pavēles.

33 Un notika, ka ķēniņš Limhijš un daudzi no viņa ļaudīm vēlējās tapt kristīti; bet nebija neviena tajā zemē, kam būtu Dieva "pilnvaras. Un Amons atteicās to darīt, uzskatīdams sevi par necienīgu kalpu.

34 Tādēļ viņi tajā laikā paši neizveidoja baznīcu, gaidīdami uz Tā Kunga Garu. Tagad viņi vēlējās kļūt tādi paši kā Alma un viņa brāļi, kas bija aizbēguši mežonīgā apvidū.

35 Viņi vēlējās tapt kristīti par liecību un pierādījumu tam, ka tie vēlas kalpot Dievam ar visu savu sirdi; tomēr viņi paildzināja to laiku; un ziņojums par viņu kristīšanu tiks "dots vēlāk.

36 Un tagad visi Amona un viņa ļaužu un ķēniņa Limhija un viņa ļaužu centieni bija atbrīvoties no lamaniešu rokām un no jūga.

22. NODAĻA

Tiek sastādīti plāni kā ļaudīm izglābties no lamaniešu jūga. Lamanieši tiek piedzirdīti. Ļaudis izglābjas, atgriežas Zarahemlā un

25a Mos. 8:7.

b Mos. 7:14.

26a Mos. 8:8.

28a Omn. 1:20–22;

Mos. 28:11–16.

30a Mos. 17:12–20.

b Mos. 18:34–35.

33a SRC Pilnvaras.

35a Mos. 25:17–18.

pakļaujas ķēniņam Mosijam. Apmēram 121.–120. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Amons un ķēniņš Limhijs sāka apspriesties ar ļaudīm, kā tiem atbrīvoties no jūga; un viņi pat lika, lai visa tauta sapulcētos kopā; un tā viņi darīja, lai viņiem būtu tautas balss par šo lietu.

2 Un tad notika, ka viņi nevarēja atrast nevienu citu ceļu kā atbrīvoties no jūga, kā vien paņemt savas sievietes un bērnus, un savus sīklopus, un savus liellopus, un savas teltis un doties mežonīgā apvidū; jo lamaniešu bija tik daudz, ka Limhija ļaudīm bija neiespējami cīnīties ar viņiem, domājot ar zobenu atbrīvot sevi no jūga.

3 Tad notika, ka Gideons devās un nostājās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Tagad, ak ķēniņ, līdz šim tu esi uzklusījis manus vārdus daudzas reizes, kad mēs cīnījāmies ar mūsu brāļiem lamaniešiem.

4 Un tagad, ak ķēniņ, ja tu neuzskati mani par nederīgu kalpu vai ja tu līdz šim zināmā mērā esi uzklusījis manus vārdus, un tie tev ir bijuši noderīgi, tāpat es vēlos, lai tu šoreiz uzklusītu manus vārdus, un es būšu tavš kalps un atbrīvošu šo tautu no jūga.

5 Un ķēniņš ļāva, lai viņš runātu. Un Gideons sacīja viņam:

6 Redzi, pilsētas otrā pusē aizmugures sienā ir otrā eja. Lamanieši jeb lamaniešu sargi naktīs ir piedzērušies, tādēļ sūtīsim ziņu visai šai tautai, lai viņi savāc savus sīklopus un liellopus

un lai tie varētu naktī tos aizdzīt mežonīgā apvidū.

7 Un es, saskaņā ar tavu pavēli, iešu un samaksāšu pēdējo vīna nodevu lamaniešiem, un viņi būs piedzērušies; un mēs iziesim caur slepeno eju pa kreisi no viņu nometnes, kad viņi būs piedzērušies un aizmiguši.

8 Tā mēs aiziesim ar mūsu sievietēm un mūsu bērniem, mūsu sīklopiem un mūsu liellopiem mežonīgā apvidū; un mēs apiesim apkārt Šiloma zemei.

9 Un notika, ka ķēniņš uzklusāja Gideona vārdus.

10 Un ķēniņš Limhijs lika, lai ļaudis savāktu kopā savus ganāmpulkus; un viņš sūtīja vīna nodevu lamaniešiem; un kā dāvanu tiem viņš sūtīja arī vairāk vīna; un tie krietni dzēra vīnu, ko ķēniņš Limhijs bija tiem sūtījis.

11 Un notika, ka ķēniņa Limhija ļaudis naktī aizgāja mežonīgā apvidū ar saviem sīklopiem un saviem liellopiem, un, Amona un viņa brāļu vadīti, tie apgāja apkārt Šiloma zemei pa mežonīgu apvidu un pagriezās uz Zarahemlas zemes pusi.

12 Un viņi bija paņēmuši visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kuras viņi varēja paņemt, un arī uzturu līdzī mežonīgā apvidū; un viņi turpināja savu ceļojumu.

13 Un pavadījuši mežonīgā apvidū daudzas dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē un pievienojās Mosijas tautai, un kļuva pakļauti viņam.

14 Un notika, ka Mosija pie-

nēma tos ar prieku; un viņš arī pieņēma viņu ^a“pierakstus un arī ^b“pierakstus, ko bija atraduši Limhija ļaudis.

15 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka Limhija ļaudis naktī bija pametuši zemi, ka viņi sūtīja karapulku mežonīgā apvidū sekot tiem;

16 un, kad viņi bija dzinušies pakaļ tiem divas dienas, viņi vairs nevarēja sekot to pēdām; tādēļ viņi apmaldījās mežonīgā apvidū.

Almas un Tā Kunga ļaužu, kas tika ķēniņa Noas ļaužu aizdzīti neapdzīvotā apvidū, ziņojums.

Ietver 23. un 24. nodaļu.

23. NODAĻA

Alma atsakās būt par ķēniņu. Viņš kalpo kā augstais priesteris. Tas Kungs pārmāca Savu tautu, un lamanieši iekaro Helama zemi. Amulons, ķēniņa Noas ļauno priesteru vadonis, valda lamaniešu monarha pakļautībā. Apmēram 145.–121. g. pr. Kr.

TAD Alma, ticis Tā Kunga brīdināts, ka ķēniņa Noas karapulki nāks pret viņiem, un darījis to zināmu savai tautai, tādēļ viņi savāca kopā savus ganāmpulkus un paņēma no savas labības, un devās mežonīgā apvidū pirms ķēniņa Noas karapulkiem.

2 Un Tas Kungs viņus stipri-

nāja, ka ķēniņa Noas ļaudis nevarēja viņus panākt, lai tos nogalinātu.

3 Un viņi bēga astoņas dienas, ceļojot pa mežonīgo apvidu.

4 Un viņi nonāca zemē, jā, patiesi ļoti skaistā un jaukā zemē, tīra ūdens zemē.

5 Un viņi uzslēja savas teltis un sāka iekopt zemi, un sāka celt celtnes; jā, viņi bija čakli un ļoti daudz strādāja.

6 Un tauta vēlējās, lai Alma būtu par viņu ķēniņu, jo tauta viņu mīlēja.

7 Bet viņš sacīja uz tiem: Lūk, nav vēlams, ka mums būtu ķēniņš; jo tā saka Tas Kungs: Jums nebūs vienu radību “cienīt augstāk pār citu, vai nevienam cilvēkam nebūs uzskatīt sevi augstāku par citu; tādēļ es saku jums, ka jums nav vēlams, ka jums būtu ķēniņš.

8 Tomēr, ja tas būtu iespējams, ka jums vienmēr taisnīgi vīri būtu par ķēniņiem, tad jums būtu labi, ka jums būtu ķēniņš.

9 Bet atcerieties ķēniņa Noas un viņa priesteru “nekrietību; un es pats biju ^bnotverts valgos un darīju daudzas lietas, kas bija negantas Tā Kunga acīs, kas lika man rūgti nožēlot grēkus.

10 Tomēr pēc daudzām “bēdām Tas Kungs uzklausīja manus saucienus un atbildēja uz manām lūgšanām, un padarīja mani par darbarīku Savās rokās, atvedot ^btik daudzus no jums pie Viņa patiesības atziņas.

22 14a Mos. 8:5.

b Mos. 8:9.

23 7a Mos. 27:3–5.

9a Sal. Pam. 16:12;

Mos. 11:1–15.

b Mos. 17:1–4.

10a M&D 58:4.

b Mos. 18:35.

11 Tomēr šeit es nemeklēju godību, jo es neesmu cienīgs godināt pats sevi.

12 Un tad es saku jums, jūs tikāt ķēniņa Noas apspiesti un bijāt viņa un viņa priesteru jūgā, un tikāt viņu novesti nekrietnībā; tādēļ jūs bijāt sasiesti ar nekrietnības "saitēm".

13 Un tagad, kā jūs esat tikuši atbrīvoti ar Dieva spēku no šīm saitēm; jā, tieši no ķēniņa Noas un viņa ļaužu rokām, un arī no nekrietnības saitēm, patiesi tā es vēlos, lai jūs "stāvētu stipri šajā" brīvībā, ar ko jūs esat tikuši darīti brīvi, un lai jūs neuzticētu "nevienam vīram būt par ķēniņu pār jums.

14 Un arī neuzticētu nevienam būt nedz par jūsu "skolotāju, nedz jūsu kalpotāju, kā vien ja tas ir Dieva vīrs, kas staigā Viņa ceļus un tur Viņa pavēles.

15 Tā Alma mācīja savu tautu, lai katrs cilvēks "mīlētu savu tuvāko kā sevi pašu, lai nebūtu" strīdu viņu starpā.

16 Un tad Alma bija viņu "augstais priesteris, būdams viņu baznīcas dibinātājs.

17 Un notika, ka neviens nesaņēma "pilnvaras sludināt vai mācīt, nesaņēmis tās caur viņu no Dieva. Tādēļ viņš iesvētīja visus viņu priesterus un visus viņu skolotājus; un neviens netika iesvētīts, ja vien viņi nebija taisnīgi vīri.

18 Tādēļ viņi uzraudzīja savu

tautu un "baroja viņus ar to, kas pieder pie taisnības.

19 Un notika, ka viņiem sāka ļoti veikties tajā zemē; un viņi nosauca to zemi par Helamu.

20 Un notika, ka viņi ļoti savairojās un viņiem ļoti veicās Helama zemē; un viņi uzcēla pilsētu, kuru viņi nosauca par Helama pilsētu.

21 Tomēr Tas Kungs uzskatīja par vajadzīgu "pārmācīt Savu tautu; jā, Viņš pārbaudīja viņu" pacietību un viņu ticību.

22 Tomēr—tas, kas "paļaujas uz Viņu, tas tiks" paaugstināts pēdējā dienā. Jā, un tā tas bija ar šo tautu.

23 Jo lūk, es parādīšu jums, ka viņi tika pakļauti jūgā, un neviens tos nevarēja atbrīvot kā vien Tas Kungs, viņu Dievs, jā, patiesi Ābrahāma un Īzāka, un Jēkaba Dievs.

24 Un notika, ka Viņš tos atbrīvoja, un Viņš parādīja tiem Savu vareno spēku, un liela bija viņu priecāšanās.

25 Jo lūk, notika, kad viņi bija Helama zemē, jā, Helama pilsētā, kamēr apstrādāja zemi visapkārt, lūk, lamaniešu karapulki bija viņu zemes robežās.

26 Tad notika, ka Almas brāļi bēga no saviem laukiem un sapulcējās kopā Helama pilsētā; un viņi bija ļoti izbijušies no lamaniešu parādīšanās.

27 Bet Alma devās un nostājās viņu vidū, un skubināja viņus

12a 2. Nef. 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b SRC Brīvs, Brīvība.

c Mos. 29:13.

14a Mos. 18:18–22.

15a SRC Mīlestība.

b 3. Nef. 11:28–29.

16a Mos. 26:7.

17a SRC Pilnvaras;
Priesterība.

18a 1. Tim. 4:6.

21a Hel. 12:3;

M&D 98:21.

SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

b SRC Pacietība.

22a SRC Uzticība.

b 1. Nef. 13:37.

neбайдīties, bet lai viņi atcerētos To Kungu, viņu Dievu, un Viņš tos atbrīvos.

28 Tādēļ viņi apklusināja savas bailes un sāka piesaukt To Kungu, lai Viņš mīkstinātu lamaniešu sirdis, lai tie saudzētu viņus un viņu sievas, un viņu bērņus.

29 Un notika, ka Tas Kungs mīkstināja lamaniešu sirdis. Un Alma un viņa brāļi devās un nodeva sevi viņu rokās; un lamanieši ieņēma Helama zemi.

30 Tad lamaniešu karapulki, kas bija vajājuši ķēniņa Lihhija tautu, bija maldījušies mežonīgā apvidū daudzas dienas.

31 Un lūk, viņi bija atraduši šos ķēniņa Noas priesteru vietā, kuru viņi sauca par Amulonu; un viņi bija sagrābuši Amulona zemi un sākuši to apstrādāt.

32 Tad šo priesteru vadoņa vārds bija Amulons.

33 Un notika, ka Amulons lūdzās lamaniešus; un viņš arī sūtīja viņu sievas, kuras bija lamaniešu "meitas, lūgt savus brāļus, lai tie nenogalinātu viņu vīrus.

34 Un lamanieši "iežēlojās par Amulonu un viņa brāļiem un viņu sievu dēļ nenogalināja tos.

35 Un Amulons un viņa brāļi pievienojās lamaniešiem, un, kad viņi ceļoja pa mežonīgo apvidu, meklēdami Nefija zemi, viņi atrada Helama zemi, kas piederēja Almam un viņa brāļiem.

36 Un notika, ka lamanieši apsolīja Almam un viņa brāļiem,

ka, ja viņi parādīs viņiem ceļu, kas ved uz Nefija zemi, viņi dāvās tiem viņu dzīvības un viņu brīvību.

37 Bet, kad Alma bija parādījis viņiem ceļu, kas veda uz Nefija zemi, lamanieši neturēja savu solījumu; bet viņi nolika "sargus visapkārt Helama zemei, pār Almu un viņa brāļiem.

38 Un pārējie no viņiem devās uz Nefija zemi; un daļa no viņiem atgriezās Helama zemē un arī atveda līdzī to sargu sievas un bērņus, kas bija atstāti tajā zemē.

39 Un lamaniešu ķēniņš atļāva Amulonam būt par ķēniņu un valdnieku pār savu tautu, kas bija Helama zemē; tomēr viņš nedrīkstēja darīt neko pret lamaniešu ķēniņa gribu.

24. NODALA

Amulons vajā Almu un viņa ļaudis. Ja viņi lūdz Dievu, viņi tiek nodoti nāvei. Tas Kungs padara viņu slogus vieglākus. Viņš atbrīvo tos no jūga, un tie atgriezās Zarahemlā. Apmēram 145.–120. g. pr. Kr.

UN notika, ka Amulons atrada labvēlību lamaniešu ķēniņa acīs, tādēļ lamaniešu ķēniņš atļāva viņam un viņa brāļiem, lai viņi tiktu iecelti par skolotājiem pār viņa tautu, jā, pat pār tautu, kas bija Šemlona zemē un Šiloma zemē, un Amulona zemē.

2 Jo lamanieši bija sagrābuši visas šīs zemes; tādēļ lamaniešu ķēniņš iecēla ķēniņus pār visām šīm zemēm.

3 Un tad nu lamaniešu ķēniņa

vārds bija Lamans, saukts sava tēva vārdā; un tādēļ viņš tika saukts par ķēniņu Lamanu. Un viņš bija ķēniņš pār daudziem ļaudīm.

4 Un viņš iecēla skolotājus no Amulona brāļiem katrā zemē, kas piederēja viņa ļaudīm; un tā Nefija valodu sāka mācīt starp visiem lamaniešu ļaudīm.

5 Un savā starpā viņi bija draudzīgi ļaudis; tomēr viņi nezināja Dievu; Amulona brāļi nemācīja tiem arī neko par Tō Kungu, viņu Dievu, ne arī par Mozus likumu, kā arī viņi nemācīja tiem Abinadija vārdus;

6 bet viņi mācīja tiem, lai tie vestu savus pierakstus un lai viņi rakstītu cits citam.

7 Un tā lamanieši sāka vairot savu bagātību un sāka tirgoties cits ar citu, un kļuva vareni, un sāka kļūt par viltīgiem un gudriem ļaudīm attiecībā uz pasaulīgo gudrību; jā, ļoti viltīgi ļaudis, kam patika visa veida ļaundarība un laupīšana, bet tikai ne starp saviem brāļiem.

8 Un tad notika, ka Amulons sāka izrādīt savu "varu pār Almu un viņa brāļiem, un sāka vajāt to, un lika saviem bērniem vajāt viņu bērnus.

9 Jo Amulons pazina Almu, ka viņš bija bijis "viens no ķēniņa priesteriem un ka viņš bija tas, kas bija ticējis Abinadija vārdiem un bija ticis ķēniņa padzīts, un tādēļ tas bija apskaities uz viņu; jo viņš bija pakļauts lamaniešu

ķēniņam, tomēr viņš valdīja pār tiem un uzlika tiem ^bdarbus, un iecēla uzraugus pār tiem.

10 Un notika, ka tik lielas bija viņu ciešanas, ka viņi sāka skaļi piesaukt Dievu.

11 Un Amulons pavēlēja viņiem, lai viņi izbeigtu savas raugas; un viņš nolika sargus pār viņiem, lai viņus uzraudzītu, lai katrs, kas tiktu atrasts piesaucot Dievu, tiktu nodots nāvei.

12 Un Alma un viņa ļaudis nepacēla savas balsis pret Tō Kungu, savu Dievu, bet "izlēja savas sirdis Viņa priekšā; un Viņš zināja viņu sirds domas.

13 Un notika, ka Tā Kunga balss nāca pār viņiem viņu ciešanās, sakot: Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu tautu un atbrīvošu viņus no jūga.

14 Un Es arī atvieglošu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani "liecinieki un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ^bciešanās.

15 Un tad notika, ka slogi, kas bija uzlikti Almam un viņa brāļiem, tika atviegloti; jā, Tas Kungs "stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus ^bslogus, un viņi visā priecīgi un ar ^cpacietību pakļāvās Tā Kunga gribai.

24 8a M&D 121:39.

9a Mos. 17:1–4; 23:9.

b Mos. 21:3–6.

12a SRC Lūgšana.

14a SRC Liecinieks.

b SRC Likstas.

15a Mat. 11:28–30.

b Al. 31:38; 33:23.

c M&D 54:10.

SRC Pacietība.

16 Un notika, ka tik milzīga bija viņu ticība un viņu pacietība, ka Tā Kunga balss atkal nāca pār viņiem, sakot: Turiet drošu prātu, jo rīt Es jūs atbrīvošu no jūga!

17 Un Viņš sacīja Almam: Tu iesi šīs tautas priekšā, un Es iešu ar tevi un atbrīvošu šo tautu no "jūga!"

18 Tad notika, ka Alma un viņa ļaudis naktī savāca savus ganāmpulkus kopā un arī savu labību; jā, patiesi visu nakts laiku viņi vāca kopā savus ganāmpulkus.

19 Un no rīta Tas Kungs lika "dziļam miegam nākt pār lamaniešiem, jā, un visi viņu uzraugi bija dziļā miegā.

20 Un Alma un viņa ļaudis aizgāja mežonīgā apvidū; un, kad viņi bija ceļojuši visu dienu, viņi uzslēja savas teltis ielejā, un viņi nosauca to ieleju—Alma, tāpēc ka viņš vadīja viņu ceļu mežonīgā apvidū.

21 Jā, un Almas ielejā viņi izlēja savu "pateicību Dievam, jo Viņš bija bijis žēlīgs pret viņiem un padarījis vieglus viņu slogus, un bija atbrīvojis viņus no jūga, jo viņi bija jūgā, un neviens nevarēja viņus atbrīvot, kā vien Tas Kungs, viņu Dievs.

22 Un viņi pateicās Dievam, jā, visi viņu vīri un visas viņu sievas, un visi viņu bērni, kas varēja runāt, pacēla savas balsis, slavējot savu Dievu.

23 Un tad Tas Kungs sacīja uz Almu: Pasteidzies un ej ar savu tautu prom no šīs zemes, jo

lamanieši ir pamodušies un vajā tevi; tādēļ dodies prom no šīs zemes un Es apturēšu lamaniešus šajā ielejā, lai viņi tālāk vairs nevarētu vajāt šo tautu.

24 Un notika, ka viņi pameta to ieleju un devās mežonīgā apvidū.

25 Un kad viņi bija bijuši mežonīgā apvidū divpadsmit dienas, viņi ieradās Zarahemlas zemē; un ķēniņš Mosija arī pieņēma viņus ar prieku.

25. NODAĻA

Muleka pēcteči no Zarahemlas kļūst par nefijiešiem. Viņi uzzina par Almas un Zenifa ļaudīm. Alma kristī Limhiju un visus viņa ļaudis. Mosija pilnvaro Almu dibināt Dieva Baznīcu. Apmēram 120. g. pr. Kr.

Un tad ķēniņš Mosija lika, lai visi ļaudis tiktu sapulcināti kopā.

2 Tagad nebija tik daudz Nefija bērnu jeb tik daudz to, kas bija Nefija pēcteči, kā bija "Zarahemlas, kas bija ^bMuleka pētecis, ļaužu un visu to, kas nāca ar viņu mežonīgā apvidū.

3 Un nebija tik daudz Nefija ļaužu un Zarahemlas ļaužu, kā bija lamaniešu; jā, viņu nebija pat uz pusi tik daudz.

4 Un tagad visa Nefija tauta tika sapulcināta kopā un arī Zarahemlas tauta, un viņi tika savākti kopā divās grupās.

5 Un notika, ka Mosija lasīja Zenifa pierakstus un lika, lai tie tiktu lasīti viņa tautai; jā, viņš

17a SRC Gūsts.
19a 1. Sam. 26:12.
21a SRC Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.
25 2a Omn. 1:13–19.

b Hel. 6:10.
src Muleks.

lasīja Zenifa tautas pierakstus no tā laika, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz viņi atkal atgriezās.

6 Un viņš arī lasīja ziņojumu par Almu un viņa brāļiem, un visām viņu ciešanām no tā brīža, kad viņi pameta Zarahemlas zemi, līdz tam laikam, kad viņi atkal atgriezās.

7 Un tad, kad Mosija bija pabeidzis lasīt tos pierakstus, viņa ļaudis, kas bija palikuši tajā zemē, bija izbrīnīti un pārsteigti.

8 Jo viņi nezināja ko domāt; jo, kad viņi ieraudzīja tos, kas bija atbrīvoti "no jūga, viņi tika piepildīti ar ārkārtīgi lielu prieku.

9 Un atkal, kad viņi domāja par saviem brāļiem, kurus bija nokāvuši lamanieši, viņus pārņēma bēdas, un viņi patiesi lēja daudz bēdu asaru.

10 Un atkal, kad viņi domāja par tiešo Dieva labestību un Viņa spēku, atbrīvojot Almu un viņa brāļus no lamaniešu rokām un jūga, viņi pacēla savas balsis un pateicās Dievam.

11 Un atkal, kad viņi domāja par lamaniešiem, kas bija viņu brāļi, par viņu grēcīgo un samaitāto stāvokli, viņi tika pārņemti ar "sāpēm un ciešanām par to ^bdvēseļu labklājību.

12 Un notika, ka tiem, kas bija Amulona un viņa brāļu bērni, kas bija ņēmuši par sievām lamaniešu meitas, nepatika savu tēvu uzvedība, un viņi vairs negribēja tikt saukti savu tēvu vārdos, tādēļ tie pieņēma Nefija

vārdu, lai viņi tiktu saukti par Nefija bērniem un tiktu ieskaitīti starp tiem, kas tika saukti par nefijiešiem.

13 Un tad visa Zarahemlas tauta tika "pieskaitīta nefijiešiem, un tas tāpēc, ka šī ķēniņvalsts nekad netika piešķirta nevienam citam, kā vien Nefija pēctečiem.

14 Un tad notika, kad Mosija bija pabeidzis runāt un lasīt tautai, viņš vēlējās, lai arī Alma runātu tautai.

15 Un Alma runāja uz viņiem, kad viņi bija sapulcināti kopā lielās grupās, un viņš gāja no vienas grupas pie otras, sludinot ļaudīm grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam.

16 Un viņš skubināja Limhijs tautu un savus brāļus, visus tos, kas bija atbrīvoti no jūga, lai viņi atcerētos, ka tas bija Tas Kungs, kas atbrīvoja viņus.

17 Un notika, ka pēc tam, kad Alma bija daudz ko mācījis un bija pabeidzis runāt uz viņiem, ķēniņš Limhijs vēlējās tapt kristīts; un visa viņa tauta arī vēlējās tapt kristīta.

18 Tādēļ Alma devās ūdenī un "kristīja viņus; jā, viņš kristīja tos tādā pašā veidā, kā viņš kristīja savus brāļus ^bMormonas ūdeņos; jā, un, cik vien viņš nokristīja, tie piederēja pie Dieva baznīcas; un tas bija dēļ viņu ticības Almas vārdiem.

19 Un notika, ka ķēniņš Mosija atļāva Almam, ka viņš varēja dibināt draudzes visā Zarahemlas zemē; un deva viņam "varu

8a Mos. 22:11–13.

11a Mos. 28:3–4;
Al. 13:27.

b src Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

13a Omn. 1:19.

18a Mos. 21:35.

b Mos. 18:8–17.

19a src Priesterība.

ordinēt priesterus un skolotājus pār katru draudzi.

20 Tagad tas tika darīts tāpēc, ka bija tik daudz ļaužu, ka viņus visus nevarēja vadīt viens skolotājs; ne arī viņi visi varēja dzirdēt Dieva vārdu vienā sapulcē;

21 tādēļ viņi sapulcējās kopā atsevišķās grupās, sauktās par draudzēm; katrai draudzei bija savi priesteri un savi skolotāji, un katrs priesteris sludināja vārdu tā, kā tas viņam tika teikts no Almas mutes.

22 Un tā, neskatoties uz to, ka bija daudzas draudzes, tās visas bija viena "baznīca, jā, patiesi Dieva baznīca; jo visās draudzēs netika sludinātas nekas cits, kā vien grēku nožēlošana un ticība Dievam.

23 Un tad Zarahemlas zemē bija septiņas draudzes. Un notika, ka katrs, kas vēlējās uzņemties Kristus jeb Dieva "Vārdu, pievienojās Dieva draudzēm;

24 un viņi tika saukti par Dieva "tautu. Un Tas Kungs izlēja Savu Garu pār viņiem, un viņi tika svētīti, un viņiem veicās tajā zemē.

26. NODAĻA

Daudzus Baznīcas locekļus noved grēkā neticīgie. Almam tiek apsolīta mūžīgā dzīve. Tie, kas nožēlo grēkus un top kristīti, saņem piedošanu. Baznīcas locekļiem, kas ir grēkojuši un kas nožēlo grēkus, un atzīstas Almam un Tam Kungam,

tiks piedots; citādi viņi netiks piešķaitīti pie Baznīcas ļaudīm. Apmēram 120.–100. g. pr. Kr.

TAD notika, ka bija daudzi no jaunās paaudzes, kas nevarēja saprast ķēniņa Benjamīna vārdus, būdami mazi bērni tajā laikā, kad viņš runāja uz savu tautu; un viņi neticēja savu tēvu paražām.

2 Viņi neticēja tam, kas tika teikts par mirušo augšāmcelšanos, viņi arī neticēja par Kristus atnākšanu.

3 Un tad savas neticības dēļ viņi nevarēja "saprast Dieva vārdu; un viņu sirdis bija nocietinātas.

4 Un viņi nedz kristījās, nedz arī viņi pievienojās baznīcai. Un attiecībā uz ticību viņi bija atsevišķa tauta un palika tāda vienmēr, pat savā "miesīgajā un grēcīgajā stāvoklī, jo viņi negribēja piesaukt To Kungu, savu Dievu.

5 Un tad Mosijas valdīšanas laikā viņu nebija pat uz pusi tik daudz kā Dieva tautas; bet dēļ "strīdiem brāļu starpā viņu kļūva aizvien vairāk.

6 Jo notika, ka viņi pievīla daudzus, kas bija baznīcā, ar saviem glaimojošiem vārdiem un mudināja viņus veikt daudzus grēkus; tādēļ vajadzēja, lai tie, kas bija piederīgi baznīcai un izdarīja grēku, tiktu baznīcas "brīdināti.

7 Un notika, ka viņi tika atvesti priesteru priekšā un skolotāji nodeva viņus priesteriem, un pries-

22a Mos. 18:17.

23a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

24a SRC Derība.

26 3a SRC Saprāšana.

4a SRC Miesīgais cilvēks.

5a SRC Atkrišana;

Strīdēšanās.

6a Al. 5:57–58; 6:3.

SRC Brīdināt,

Brīdinājums.

teri veda viņus Almas priekšā, kas bija ^aaugstais priesteris.

8 Tad nu ķēniņš Mosija bija devis Almam varu pār baznīcu.

9 Un notika, ka Alma nezināja, ko iesākt ar viņiem; bet pret viņiem bija daudz liecinieku; jā, ļaudis stāvēja un lielā skaitā liecināja par viņu nekrietnībām.

10 Tad nu nekad nekas tāds baznīcā iepriekš nebija noticis; tādēļ Alma bija satraukts savā garā, un viņš lika, lai tie tiktu vesti ķēniņa priekšā.

11 Un viņš sacīja ķēniņam: Lūk, šeit ir daudzi, kurus mēs esam atveduši tavā priekšā, kas tiek savu brāļu apsūdzēti; jā, un viņi ir pieķerti dažādās nekrietnībās. Un viņi nenozēlo savas nekrietnības; tādēļ mēs atvedām viņus tavā priekšā, lai tu viņus varētu tiesāt atbilstoši viņu noziegumiem.

12 Bet ķēniņš Mosija sacīja Almam: Lūk, es viņus netiesāju; tādēļ es ^anododu viņus tavās rokās tiesāt.

13 Un tad Almas gars atkal bija satraukts, un viņš gāja un jautāja Tam Kungam, kas viņam jādara šajā lietā, jo viņš baidījās, ka viņš izdarītu aplami Dieva acīs.

14 Un notika, ka pēc tam, kad viņš bija izlējis visu savu dvēseli Dievam, Tā Kunga balss nāca uz viņu, sakot:

15 Svētīts tu esi, Alma, un svētīti ir tie, kas tapa kristīti

^aMormonas ūdeņos. Tu esi svētīts dēļ savas lielās ^bticības Mana kalpa Abinadija vārdiem vien.

16 Un svētīti ir viņi dēļ viņu lielās ticības tiem vārdiem vien, ko tu runāji uz viņiem.

17 Un svētīts esi tu tādēļ, ka tu nodibināji ^abaznīcu šajā tautā; un viņi tiks nostiprināti, un viņi būs Mana tauta.

18 Jā, svētīti ir šie ļaudis, kas vēlas nest Manu ^aVārdu; jo Manā Vārdā viņi tiks saukti, un viņi ir Mani.

19 Un tāpēc, ka tu Man esi jautājis par pārkāpējiem, tu esi svētīts.

20 Tu esi Mans kalps; un Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs ^amūžīgā dzīve; un tu kalposi Man un dosies Manā Vārdā, un savāksi kopā Manas avis.

21 Un tas, kas paklausīs Manai balsij, būs Mana ^aavs; un viņu jūs pieņemsit baznīcā, un viņu arī Es pieņemšu.

22 Jo lūk, šī ir Mana baznīca; katrs, kas top ^akristīts, taps kristīts grēku nožēlošanai. Un katrs, ko jūs pieņemsit, ticēs Manam Vārdam; un viņam Es devīgi ^bpieдоšu.

23 Jo tas esmu Es, kas ^auzņemas uz Sevis pasaules grēkus; jo tas esmu Es, kas viņus ir ^bradījis; un tas esmu Es, kas lāvis tam, kas ticēs līdz galam, būt pie Manas labās rokas.

24 Jo lūk, Manā Vārdā viņi

7a Mos. 29:42.

12a M&D 42:78–93.

15a Mos. 18:30.

b Mos. 17:2.

src Ticība, Ticēt.

17a Mos. 25:19–24.

18a Mos. 1:11; 5:8.

src Jēzus Kristus—

Uzņemties Jēzus

Kristus Vārdu.

20a src Izredzēšana;

Izredzētie;

Mūžīgā dzīve.

21a src Labais Gans.

22a 2. Nef. 9:23.

src Kristīšana,

Kristīt.

b src Grēku piedošana;

Piedot.

23a src Pestītājs.

b src Radīt, Radišana.

tiek saukti; un, ja viņi Mani "pazīst, viņi celsies un viņiem mūžīgi būs vieta pie Manas labās rokas.

25 Un notiks, kad atskanēs "otrā bazūne, tad tie, kas nekad Mani nav ^bpazīnuši, celsies un nostāsies Manā priekšā.

26 Un tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, viņu Dievs, ka Es esmu viņu Pestītājs; bet viņi netiks pestīti.

27 Un tad Es tiem apliecināšu, ka Es viņus nekad "neesmu pazinis; un viņi ^baizies "mūžīgajā ugunī, kas sataisīta velnam un viņa eņģeļiem.

28 Tādēļ Es saku tev, ka tas, kas "neklausīs Manai balsij, tas netiks pieņemts Manā baznīcā, jo viņu Es nepieņemšu pastarā dienā.

29 Tādēļ Es saku tev: Ej! Un katrs, kas grēko pret Mani, to jūs "tiesāsīt ^batbilstoši tiem grēkiem, ko viņš ir darījis; un, ja viņš "atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā un ar patiesu sirdi "nožēlo tos, tam jūs ^cpiedotsit, un arī Es viņam piedošu.

30 Jā, un, "kad vien Mani ļaudis ^bnožēlos grēkus, Es piedošu tiem viņu pārkāpumus pret Mani.

31 Un jūs arī "piedotsit cits citam jūsu pārkāpumus; jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas

nepiedod savam tuvākajam pārkāpumus, kad viņš saka, ka viņš tos nožēlo, tas pats taps sodīts.

32 Tagad Es saku tev: Ej! Un katrs, kas nenožēlos savus grēkus, tas netiks pieskaitīts Manai tautai; un to jums būs ievērot no šī brīža un turpmāk.

33 Un notika, kad Alma dzirdēja šos vārdus, viņš pierakstīja tos, lai tie viņam būtu un lai viņš varētu tiesāt šīs baznīcas ļaudis atbilstoši Dieva pavēlēm.

34 Un notika, ka Alma gāja un tiesāja tos, kas bija pieķerti nekrietnībās, atbilstoši Tā Kunga vārdam.

35 Un katrs, kas nožēloja savus grēkus un "atzinās tajos, tika pieskaitīts baznīcas ļaudīm.

36 Un tie, kas neatzinās savos grēkos un nenožēloja savas nekrietnības, tie netika pieskaitīti baznīcas ļaudīm, un viņu vārdi tika "izdzēsti.

37 Un notika, ka Alma vadīja visas lietas baznīcā; un viņiem atkal iestājās miers un sāka ļoti labi veikties baznīcas lietās, piesardzīgi staigājot Dieva priekšā, pieņemot daudzus un kristījot daudzus.

38 Un tad nu visu to darīja Alma un viņa tuvākie sekotāji, kas vadīja baznīcu, uzcītīgi staigājot, mācot Dieva vārdu visās

24a Jāņa 17:3.

25a M&D 88:99, 109.

b M&D 76:81–86.

27a Mat. 7:21–23.

b Lūk. 13:27.

c M&D 76:43–44.

28a 2. Nef. 9:31;

M&D 1:14.

29a src Tiesāt, Tiesa.

b src Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība.

c 3. Nef. 1:25.

src Atzīt, Atzišanās.

d src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

e src Piedot.

30a Mor. 6:8.

b Ec. 33:11, 15–16;

Ap. d. 3:19–20;

Mos. 29:19–20.

31a 3. Nef. 13:14–15;

M&D 64:9–10.

35a src Atzīt, Atzišanās.

36a 2. Moz. 32:33;

Al. 1:24.

src Dzīvības grāmata;

Izslēgšana.

lietās, pārciešot visādas bēdas, būdami visu to vajāti, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas.

39 Un viņi pamācīja savus brāļus; un tie arī tika "pamācīti katrs ar Dieva vārdu atbilstoši saviem grēkiem jeb grēkiem, ko katrs bija darījis, saņēmuši pavēli no Dieva ^blūgt bez mitēšanās un "pateikties visās lietās.

27. NODAĻA

Mosija aizliedz vajāšanas un prasa ievērot vienlīdzību. Alma, jaunākais, un četri Mosijas dēli cenšas iznīcināt Baznīcu. Enģelis parādās un pavēl tiem pārtraukt viņu ļaunos centienus. Alma top mēms. Visai cilvēcei ir jāpiedzimst no jauna, lai iegūtu glābšanu. Alma un Mosijas dēli sludina prieka vēstis. Apmēram 100.–92. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka vajāšanas, ko pret baznīcu veica neticīgie, kļuva tik stipras, ka baznīca sāka kurnēt un žēloties saviem vadītājiem par to; un viņi žēlojās Almam. Un Alma ziņoja par šo lietu savam ķēniņam Mosijam. Un Mosija apspriedās ar saviem priesteriem.

2 Un notika, ka ķēniņš Mosija lika izziņot visapkārt zemē, ka nevienam neticīgajam nebūs "vajāt nevienu no tiem, kas pieder pie Dieva baznīcas.

3 Un bija stingra pavēle visās draudzēs, ka nedrīkst būt vajāšanu viņu starpā, ka ir jābūt

"vienlīdzībai starp visiem cilvēkiem;

4 ka viņi nedrīkst ļaut lepnībai vai augstprātībai izjaukt viņu "mieru; ka katram cilvēkam ir ^bjāciena savu tuvāko kā sevi pašu, strādājot ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai.

5 Jā, un visiem viņu priesteriem un skolotājiem "jāstrādā ar savām pašu rokām sevis uzturēšanai visos gadījumos, izņemot vienīgi slimību vai ārkārtīgi lielu vajadzību gadījumos; un, darot to visu, viņiem bija Dieva ^blabvēlība pārpilnībā.

6 Un atkal iestājās liels miers tajā zemē; un tauta skaitā sāka kļūt ļoti liela un sāka izklīst pa zemes virsu, jā, uz ziemeļiem un uz dienvidiem, uz austrumiem un uz rietumiem, būvējot lielas pilsētas un ciematus visās zemes daļās.

7 Un Tas Kungs apmeklēja viņus un bija tiem labvēlīgs, un viņi kļuva par lielu un bagātu tautu.

8 Tagad Mosijas dēli tika ieskaitīti starp neticīgajiem; un arī viens no Almas "dēliem tika ieskaitīts starp viņiem, viņš tika saukts par Almu, pēc viņa tēva vārda; tomēr viņš kļuva ļoti ļauns un ^belkus pielūdzošs vīrs. Un viņš bija daiļrunīgs vīrs un teica daudz glāimu šai tautai; tādēļ viņš pārliecināja daudzus no tautas darīt tādas pašas nekrietnības kā viņš.

39a SRC Brīdināt,
Brīdinājums.
b 2. Nef. 32:8–9.
c SRC Pateicīgs,
Pateicība,

Pateikšanās.
27 2a SRC Vajāt, Vajāšanas.
3a Mos. 23:7; 29:32.
4a SRC Miers.
b SRC Cieņa.

5a Mos. 18:24, 26.
b SRC Labvēlība.
8a SRC Alma, Almas dēls.
b SRC Elku pielūgšana.

9 Un viņš kļuva par lielu trau-
cēkli Dieva baznīcas labklājībai;
“zogot ļaužu sirdis; radot lielu
šķelšanos tautas starpā; dodot
iespēju Dieva ienaidniekam iz-
mantot savu varu pār viņiem.

10 Un tad notika, kad viņš ce-
loja apkārt, lai iznīcinātu Dieva
baznīcu, jo viņš gāja apkārt sle-
peni ar Mosijas dēliem, cenšo-
ties iznīcināt baznīcu un novest
no ceļa Tā Kunga ļaudis, pretēji
Dieva vai pat ķēniņa pavēlēm—

11 un, kā es jums sacīju, kad
viņi gāja visapkārt, “sacelda-
mies pret Dievu, lūk, Tā Kun-
ga ^benģelis viņiem ‘parādījās;
un viņš nolaidās, it kā būtu bi-
jis mākonī; un viņš runāja it kā
pērķona balsī, kas lika trīcēt zē-
mei, uz kuras tie stāvēja;

12 un tik milzīgs bija viņu pār-
steigums, ka tie krita pie zemes
un nesaprata vārdus, kurus viņš
runāja uz tiem.

13 Tomēr viņš sauca atkal:
Alma, piecelies un panāc priek-
šā, jo kāpēc tu vajā Dieva baz-
nīcu? Jo Tas Kungs ir teicis: “Šī
ir Mana baznīca un Es to no-
stiprināšu; un nekas to neva-
rēs apgāzt, kā vien Manu ļaužu
pārkāpumi!

14 Un vēl enģelis sacīja: Lūk,
Tas Kungs ir uzklausījis Savu
ļaužu “lūgšanas un arī Viņa kal-
pa Almas lūgšanas, kas ir tavs
tēvs; jo viņš ir lūdzis ar lielu ticī-
bu par tevi, lai tu tiktu vests pie
patiesības atziņas; tādēļ šim no-
lūkam es esmu nācis, lai pārlie-
cinātu tevi par Dieva spēku un

varu, lai uz Viņa kalpotāju ^blūg-
šanām tiktu atbildēts atbilstoši
viņu ticībai.

15 Un tagad lūk, vai jūs va-
rat apstrīdēt Dieva spēku? Jo
lūk, vai mana balss nesatricina
zemi? Un vai jūs arī nevarat re-
dzēt mani jūsu priekšā? Un es
esmu Dieva sūtīts.

16 Tagad es saku tev: Ej! Un at-
ceries savu tēvu gūstu Helama
zemē un Nefija zemē; un atce-
ries, cik lielas lietas Viņš ir darī-
jis priekš tiem; jo viņi bija jūgā,
un Viņš “atbrīvoja tos. Un ta-
gad es saku tev, Alma, ej savu
ceļu un nemēģini vairs iznīcināt
baznīcu, lai viņu lūgšanas tiktu
atbildētas pat tad, ja tu pats gri-
bēsi tikt atstumts.

17 Un tad notika, ka tie bija pē-
dējie vārdi, ko enģelis runāja uz
Almu, un viņš aizgāja.

18 Un tad Alma un tie, kas bija
ar viņu, atkal nokrita pie zemes,
jo liels bija viņu pārsteigums;
jo paši ar savām acīm viņi bija
redzējuši Tā Kunga enģeli; un
viņa balss bija kā pērķons, kas
satricināja zemi; un viņi zināja,
ka nebija nekā cita, kā vien Die-
va spēks, kas varēja satricināt
zemi un likt tai tā drebēt, ka tā
gandrīz sadalījās gabalos.

19 Un tagad Almas pārstei-
gums bija tik liels, ka viņš pa-
lika mēms, ka viņš nevarēja
atvērt savu muti; jā, un viņš
kļuva vājš, pat tā, ka tas ne-
varēja pakustināt savas rokas;
tādēļ tie, kas bija ar viņu, paņē-
ma to un aiznesa bezpalīdzīgu,

9a 2. Sam. 15:1–6.
11a SRC Sacelšanās.
b SRC Enģeļi.

c Ap. d. 9:1–9; Al. 8:15.
13a SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

14a Al. 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16a Mos. 23:1–4.

līdz viņš tika nolikts sava tēva priekšā.

20 Un tie atkārtoja viņa tēvam visu, kas bija ar tiem noticis; un viņa tēvs priecājās, jo viņš zināja, ka tas bija Dieva spēks.

21 Un viņš lika, lai ļaužu pulks tiktu pulcināts kopā, lai viņi būtu par lieciniekiem tam, ko Tas Kungs bija darījis viņa dēlam un arī tiem, kas bija ar viņu.

22 Un viņš lika, lai priesteri sapulcētos kopā; un viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu, savu Dievu, lai Viņš atvērtu Almas muti, lai tas varētu runāt, un arī lai viņa locekļi saņemtu savu spēku—lai ļaužu acis tiktu atvērtas redzēt un zināt par Dieva labestību un godību.

23 Un notika, kad viņi bija gavējuši un lūguši divas dienas un divas naktis, Almas locekļi saņēma savu spēku, un viņš piecēlās un sāka runāt uz tiem, aicinādams viņus turēt drošu prātu.

24 Jo, sacīja viņš, es esmu nožēlojis savus grēkus un esmu ticis Tā Kunga “pestīts; lūk, es esmu piedzimis no Gara.

25 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Nebrīnies, ka visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir “jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, ^bizmainoties no viņu ‘miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma

stāvokli, būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas;

26 un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, viņi “nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību.

27 Es saku jums, kamēr tas ir tā, viņiem ir jātiek atstumtiem; un to es zinu tāpēc, ka es pats gandrīz tik atstumts.

28 Tomēr pēc tam, kad es biju izbridis cauri daudzām bēdām, nožēlojis grēkus gandrīz līdz nāvei, Tas Kungs žēlastībā uzskatīja par lietderīgu izraut mani no “mūžīgās degšanas, un es esmu piedzimis no Dieva.

29 Mana dvēsele ir tikusi atpestīta no rūgtas žults un nekrietnības saitēm. Es biju vistumšākajā bezdibenī; bet tagad es redzu brīnišķīgo Dieva gaismu. Mana dvēsele tika “spīdzināta mūžīgajās mokās; bet es esmu izrauts no tām, un manai dvēselei vairs nesāp.

30 Es atgrūdu savu Pestītāju un noliedzu to, ko bija runājuši mūsu tēvi; bet tagad, lai cilvēki varētu paredzēt, ka Viņš nāks un ka Viņš atceras katru radījumu no Savas radības, Viņš pasludinās Sevi visiem.

31 Jā, “katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies Viņa priekšā. Jā, patiesi pēdējā dienā, kad visi cilvēki stāvēs, lai tiktu Viņa ^btiesāti, tad tie atzīs, ka Viņš ir Dievs; tad tie, kas pasaulē

24a 2. Nef. 2:6–7.
src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

25a Rom. 6:3–11;
Mos. 5:7;
Al. 5:14;
Moz. 6:59.

src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.

b Mos. 3:19; 16:3.
c src Miesīgs.
26a Jāņa 3:5.
28a 2. Nef. 9:16.

29a Mos. 2:38.

31a Fil. 2:9–11;
Mos. 16:1–2;
M&D 88:104.

b src Jēzus Kristus—
Soģis.

dzīvoja ‘bez Dieva, atzīs, ka mū-
žīgā soda spriedums ir taisnīgs
pār tiem; un viņi drebēs un trī-
cēs, un atkāpsies zem Viņa ^avisu
redzošās acs skatienu.

32 Un tad notika, ka no tā lai-
ka Alma iesāka mācīt ļaudis, un
tie, kas bija ar Almu tad, kad
eņģelis parādījās viņiem, ceļo-
ja apkārt pa visu zemi, vēstījot
visiem ļaudīm to, ko viņi bija
gan dzirdējuši, gan redzējuši,
un sludinot Dieva vārdu lielās
bēdās, tikdami stipri vajāti no
tiem, kas bija neticīgi, un sisti no
daudziem.

33 Bet, neskatoties uz visu to,
viņi sniedza lielu mierinājumu
baznīcai, stiprinot ļaužu ticību
un ar iecietību un lielām pūlēm
mudinot tos turēt Dieva baušļus.

34 Un četri no viņiem bija ^aMosijas
dēli; un viņu vārdi bija
Amons un Ārons, un Omners,
un Himnijs; šie bija Mosijas dēlu
vārdi.

35 Un viņi ceļoja apkārt pa
visu Zarahemlas zemi un starp
visiem ļaudīm, kas bija ķēni-
ņa Mosijas pakļautībā, dedzīgi
cenšoties izlabot visu to ļaunu-
mu, ko viņi bija darījuši baznī-
cai, atzīstot visus savus grēkus
un vēstījot visu to, ko tie bija re-
dzējuši, un izskaidrojot pravie-
tojumus un Rakstus visiem, kas
vēlējās uz klausīt tos.

36 Un tā viņi bija darbarīki
Dieva rokās, atvedot daudzus
pie patiesības atziņas, jā, pie at-
ziņas par viņu Pestītāju.

37 Un cik svētīti viņi ir! Jo viņi
^asludināja mieru; viņi sludinā-
ja ^blabas vēstis par labo; un viņi
paziņoja tautai, ka Tas Kungs
valda.

28. NODAĻA

*Mosijas dēli dodas sludināt lama-
niešiem. Izmantojot divus gaiš-
reģu akmeņus, Mosija pārtulko
jarediešu plāksnes. Apmēram
92. g. pr. Kr.*

TAD notika, ka pēc tam, kad
^aMosijas dēli bija darījuši vi-
sas šīs lietas, viņi paņēma ne-
lielu skaitu ļaužu sev līdzī un
atgriezās pie sava tēva ķēniņa,
un vēlējās no tā, lai tas atļautu
viņiem, lai viņi varētu kopā ar
tiem, kurus viņi bija atlasījuši,
iet uz ^bNefija zemi, lai viņi varē-
tu sludināt to, ko viņi bija dzir-
dējuši, un lai viņi varētu sniegt
Dieva vārdu saviem brāļiem la-
maniešiem—

2 lai varbūt viņi varētu vest
tos pie Tā Kunga, viņu Dieva,
atziņas un pārliecināt tos par
viņu tēvu nekrietnībām; un lai
varbūt viņi varētu izdziedināt
tos no viņu ^anaida pret nefijie-
šiem, lai tie arī varētu priecā-
ties Tajā Kungā, viņu Dievā, lai
tie varētu kļūt draudzīgi cits ar
citu un lai vairs nebūtu nekā-
du strīdu visā tajā zemē, ko Tas
Kungs, viņu Dievs, bija tiem de-
vis.

3 Tagad viņi vēlējās, lai glāb-
šana tiktu pasludināta katrai

31c Al. 41:11.

d SRC Dievs, Dievība.

34a SRC Amons,
Mosijas dēls.

37a Jes. 52:7;

Mos. 15:14–17.

src Sludināt.

b src Evaņģēlijs.

28 1a Mos. 27:34.

b Omn. 1:12–13;

Mos. 9:1.

2a Jēk. 7:24.

radībai, jo viņi nevarēja "izturēt, ka kādai cilvēka ^bdvēselei vajadzētu iet bojā; jā, pat tikai domas, ka kādai dvēselei vajadzētu ciest "nebeidzamas mocības, lika tiem drebēt un trīcēt.

4 Un tādā veidā Tā Kunga Gars ietekmēja viņus, jo viņi bija paši "zemiskākie grēcinieki. Un Tas Kungs savā bezgalīgajā ^bžēlastībā uzskatīja par vajadzīgu viņus pasaudzēt; tomēr viņi izcieta lielas dvēseles sāpes savu nekrietnību dēļ, daudz ciešot un baidoties, ka viņi tiks atstumti uz visiem laikiem.

5 Un notika, ka viņi lūdza savu tēvu daudzās dienas, lai viņi varētu iet uz Nefija zemi.

6 Un ķēniņš Mosija gāja un vaicāja Tam Kungam, vai viņam ir jāļauj iet saviem dēļiem sludināt vārdu lamaniešu vidū.

7 Un Tas Kungs sacīja uz Mosiju: Lai viņi iet, jo daudzi ticēs viņu vārdiem, un viņiem būs mūžīgā dzīve; un Es "atbrīvošu tavus dēlus no lamaniešu rokām.

8 Un notika, ka Mosija ļāva, lai viņi varētu iet un darīt to, ko tie lūdza.

9 Un viņi "devās mežonīgā apvidū, lai ietu sludināt vārdu lamaniešu vidū; un ^bapprakstu par viņu darbiem es sniegšu tālāk.

10 Tad ķēniņam Mosijam nebija neviena, kam piešķirt ķēniņvalsti, jo nebija neviena no viņa

dēļiem, kas pieņemtu šo ķēniņvalsti.

11 Tādēļ viņš paņēma pierakstus, kas bija iegravēti uz "plāksnēm no misiņa, un arī Nefija plāksnes, un visas tās lietas, ko viņš bija pasargājis un saglabājis saskaņā ar Dieva pavēlēm, pēc tam, kad viņš bija pārtulkojis un licis pierakstīt tos pierakstus, kas bija uz ^bplāksnēm no zelta, kuras bija atraduši Limhija ļaudis, kuras bija nodotas viņam ar Limhija roku;

12 un to viņš darīja savas tautas dedzīgās vēlēšanās dēļ; jo viņi bez mēra vēlējās zināt par to tautu, kas bija tikusi iznīcināta.

13 Un tad viņš pārtulkoja tos ar to divu "akmeņu palīdzību, kas bija iestiprināti divos lokveida ietvaros.

14 Tad nu šīs lietas bija sagatavotas no paša iesākuma un tika nodotas no paaudzes paaudzē tādām nolūkam, lai tulkotu valodas;

15 un tās bija tikušas pasargātas un saglabātas ar Tā Kunga roku, lai Viņš varētu atklāt katrai radībai, kura iegūs to zemi, Savas tautas nekrietnības un negantības;

16 un tas, kam ir šīs lietas, tiek saukts par "gaišreģi kā senos laikos.

17 Tad pēc tam, kad Mosija bija pabeidzis tulkot šos pierakstus, lūk, tie deva aprakstu par tautu,

3a Al. 13:27; 3. Nef. 17:14; Moz. 7:41.

b SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

c Jēk. 6:10;
M&D 19:10–12.

4a Mos. 27:10.

b SRC Žēlīgās, Žēlastība.

7a Al. 19:22–23.

9a Al. 17:6–9.

b Al. 17–26.

11a SRC Misiņa plāksnes.

b SRC Zelta plāksnes.

13a SRC Urīms un
Tumīms.

16a Mos. 8:13–18.
SRC Gaišreģis,
redzētājs.

kas tika "iznīcināta, no tā laika, kad viņi tika iznīcināti, un atpakaļ līdz pat ^blielā torņa celšanas laikam, kad Tas Kungs "sajauca ļaužu valodu un viņi tika izklīdināti pa visu zemes virsu, jā, un pat no tā laika atpakaļ līdz Ādama radišanai.

18 Tad nu šis apraksts lika Mosijas tautai ļoti sērot, jā, viņi tika bēdu pārņemti; tomēr tas deva viņiem lielas zināšanas, par ko viņi priecājās.

19 Un šis apraksts tiks rakstīts tālāk, jo lūk, ir noderīgi, lai visi ļaudis zinātu to, kas ir rakstīts šinī aprakstā.

20 Un tagad, kā es jums sacīju, ka pēc tam, kad ķēniņš Mosija bija visu to darījis, viņš paņēma plāksnes no "misiņa un visas tās lietas, ko viņš bija glabājis, un nodeva tās Almam, kas bija Almas dēls; jā, visus pierakstus un arī ^bizskaidrotājus un nodeva tos viņam, un pavēlēja viņam, lai viņš glabātu un "sargātu tos, un arī vestu šīs tautas pierakstu, nododot tos no vienas paaudzes otrā, tāpat kā tie tika nodoti no tā laika, kad Lehījs pameta Jeruzālemi.

29. NODAĻA

Mosija ierosina, lai ķēniņa vietā tiktu izvēlēti soģi. Netaisnīgi ķēniņi ved savas tautas grēkā. Alma, jaunākais, ar tautas balsi ir izvēlēts par augstāko soģi. Viņš arī ir augstais priesteris Baznīcā. Alma,

vecākais, un Mosija nomirst. Apmēram 92.–91. g. pr. Kr.

TAGAD, kad Mosija bija to darījis, viņš sūtīja pa visu zemi, starp visiem ļaudīm, cenšoties uzzināt viņu gribu par to, kas varētu būt viņu ķēniņš.

2 Un notika, ka tautas balss nāca, sakot: Mēs vēlamies, lai Ārons, tavs dēls, būtu mūsu ķēniņš un mūsu valdnieks.

3 Tad nu Ārons bija aizgājis uz Nefija zemi, tādēļ ķēniņš nevarēja nodot ķēniņvalsti viņam; ne arī Ārons gribēja pieņemt ķēniņvalsti; nebija arī citu "Mosijas dēlu, kas gribētu pieņemt ķēniņvalsti.

4 Tādēļ ķēniņš Mosija atkal sūtīja tautas vidū; jā, patiesi, rakstīts vārds tika sūtīts starp ļaudīm. Un šie ir tie vārdi, kas bija rakstīti:

5 Lūk, ak mana tauta jeb mani brāļi, jo es jūs uzskatu par tādīem, es vēlos, lai jūs apdomātu jautājumu, ko jūs esat aicināti apdomāt—jo jūs vēlaties, lai jums būtu "ķēniņš.

6 Tagad es jums paziņoju, ka tas, kam ķēniņvalsts taisnīgi pienākas, ir atteicies un nepieņems ķēniņvalsti.

7 Un tagad, ja ir jātiec citam ieceltam viņa vietā, lūk, es baidos, ka sāksies strīdi jūsu starpā. Un kas zina, bet ja nu mans dēls, kuram ķēniņvalsts pieder, izmainās un kļūst dusmīgs, un aizvilina daļu ļaužu sev līdzī,

17a Mos. 8:7–12.

b Et. 1:1–5.

c 1. Moz. 11:6–9.

20a Al. 37:3–10.

b src Urims un Tumīms.

c src Svētie Raksti—Svētie Raksti ir

jāsaglabā.

29 3a Mos. 27:34.

5a 1. Sam. 8:9–19.

kas izraisīs karus un strīdus jūsu starpā un kas būs par iemeslu lielai asinsizliešanai un Tā Kunga ceļu sagrozīšanai, jā, un pazudinās daudzu ļaužu dvēseles.

8 Tagad es saku jums, būsīm gudri un apdomāsim šīs lietas, jo mums nav tiesību iznīcināt manu dēlu, ne arī mums būtu tiesības iznīcināt jebkuru citu, ja tas būtu iecelts viņa vietā.

9 Un, ja mans dēls atkal pievēršīsies savai lepnībai un niekiem, viņš atsauks to, ko viņš ir teicis, un pieprasīs savas tiesības uz ķēniņvalsti, kas tiks viņam un arī šai tautai daudz grēkot.

10 Tad nu būsīm gudri un pauraudzīsimies uz šīm lietām, un darīsīm to, kas nodrošinās mieru šai tautai.

11 Tādēļ es būšu jūsu ķēniņš savās atlikušajās dienās; tomēr "iecelsim ^bsoģus, lai tiesātu šos ļaudis saskaņā ar mūsu likumu; un mēs par jaunu sakārtosim šīs tautas lietas, jo mēs iecelsim gudrus vīrus būt par soģiem, kas tiesās šo tautu saskaņā ar Dieva baušļiem.

12 Tad nu ir labāk, ja cilvēks tiek Dieva tiesāts nekā cilvēka, jo Dieva sodi vienmēr ir taisnīgi, bet cilvēka sodi ne vienmēr ir taisnīgi.

13 Tādēļ ja būtu iespējams, ka jums būtu "taisnīgi vīri par jūsu ķēniņiem, kas ieviestu Dieva likumus un tiesātu šo tautu saskaņā ar Viņa pavēlēm; jā, ja par jūsu ķēniņiem jums varētu

būt vīri, kuri darītu to pašu, ko mans tēvs ^bBenjamīns darīja šai tautai,—es saku jums, ja tas vienmēr varētu būt tā, tad būtu noderīgi, ka jums vienmēr būtu ķēniņš, kas valdītu pār jums.

14 Un patiesi, es pats strādāju ar visu savu spēku un spējām, kas man ir, lai mācītu jums Dieva baušļus un nostiprinātu mieru viscaur zemē, lai nebūtu nedz karu, nedz strīdu, nedz zagšanas, nedz laupīšanas, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida nekrietnību.

15 Un, kurš bija darījis nekrietnību, to es "sodīju atbilstoši noziegumam, ko tas bija pastrādājis, saskaņā ar likumu, kas mums tika mūsu tēvu dots.

16 Tad nu es saku jums, ka tāpēc, ka visi cilvēki nav taisni, nav vēlams, lai jums būtu ķēniņš vai ķēniņi, lai valdītu pār jums.

17 Jo lūk, cik daudz "nekrietnību viens ^bļauns ķēniņš izraisa, jā, un cik lielu postu!

18 Jā, atcerieties ķēniņu Nou, viņa "ļaudarības un viņa negantības, un arī viņa ļaužu ļaudarības un negantības. Redziet kāds liels posts nāca pār tiem; un arī savu nekrietnību dēļ viņi tika pakļauti ^bjūgā.

19 Un, ja nebūtu viņu visgudrā Radītāja iejaukšanās, un tas viņu sirsnīgās grēku nožēlošanas dēļ, viņiem nenovēršami vajadzētu palikt jūgā līdz pat šim brīdim.

11^a Mos. 29:25–27.

^b 2. Moz. 18:13–24.

13^a Mos. 23:8, 13–14.

^b M. v. 1:17–18.

15^a Al. 1:32–33.

17^a Al. 46:9–10.

^b Mos. 23:7–9.

18^a Mos. 11:1–15.

^b 1. Sam. 8:10–18;

Mos. 12:1–8;

Et. 6:22–23.

20 Bet lūk, Viņš atbrīvoja tos tātēc, ka tie "pazemojās Viņa priekšā; un tātēc, ka tie ^bskali piesauca Viņu, Viņš atbrīvoja tos no jūga; un tā Tas Kungs darbojas ar Savu spēku visos gadījumos starp cilvēku bērniem, izstiepjot "žēlastības roku pretim tiem, kas ^dpaļaujas uz Viņu.

21 Un lūk, tagad es saku jums, jūs nevarat gāzt no troņa nekrietnu ķēniņu savādāk, kā vien ar daudziem strīdiem un lielu asinsizliešanu.

22 Jo lūk, viņam ir "draugi nekrietnībā, un viņš tur savus sargus sev apkārt; un viņš saplēš to likumus, kas valdījuši taisnībā pirms viņa; un viņš samīda zem savām kājām Dieva pavēles;

23 un viņš ievieš likumus un izsūta tos starp saviem ļaudīm, jā, likumus, atbilstošus savai pašā "ļaudarībai; un, kas neievēro viņa likumus, tos viņš liek nogalināt; un, kas sacēlas pret viņu, viņš sūtīs savus karapulku pret tiem karā, un, ja viņš varēs, viņš iznīcinās tos; un tā netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus.

24 Un tagad lūk, es saku jums, ka nav vēlams, lai tādas negantības nāktu pār jums.

25 Tādēļ izvēliet jūs ar tautas balsi soģus, lai jūs tiktu tiesāti saskaņā ar likumiem, kas jums tika mūsu tēvu doti, kas ir pareizi un kas tika doti viņiem ar Tā Kunga roku.

26 Tad nu tas nav parasti, ka

tautas balss vēlētos kaut ko pretēju tam, kas ir taisnīgi; bet ir parasti mazākajai tautas daļai vēlēties to, kas nav taisnīgi; tādēļ to jums būs ievērot un padarīt par savu likumu—kārtot jūsu darīšanas ar tautas balsi.

27 Un, "ja pienāks laiks, kad tautas balss izvēlēties nekrietnību, tad tas būs laiks, kad Dieva sodi nāks pār jums; jā, tad tas būs laiks, kad Viņš piemeklēs jūs ar lielu postu, tāpat kā Viņš līdz šim ir piemeklējis šo zemi.

28 Un tad, ja jums ir soģi un viņi netiesā jūs saskaņā ar likumu, kas ir ticis dots, jūs varat likt, lai viņi tiktu augstāka soģa tiesāti.

29 Ja jūsu augstākie soģi nespiež taisnu tiesu, jūs liksit, lai neliels skaits no jūsu zemākajiem soģiem tiktu pulcēti kopā, un viņi tiesās jūsu augstākos soģus saskaņā ar tautas balsi.

30 Un es pavēlu jums to darīt bailēs no Tā Kunga; un es pavēlu jums darīt to un lai jums nebūtu ķēniņu; lai, ja šī tauta grēkos un darīs nekrietnības, atbildība tiktu prasīta no viņu pašu galvām.

31 Jo lūk, es saku jums, daudzu cilvēku grēkiem par iemeslu ir bijušas viņu ķēniņu nekrietnības; tādēļ atbildība par viņu nekrietnībām tiks pieprasīta no viņu ķēniņu galvām.

32 Un tad es vēlos, lai šīs "nevienlīdzības vairs nebūtu šai zemē, it īpaši starp šiem maniem

20a Mos. 21:13–15.
b 2. Moz. 2:23–25;
Al. 43:49–50.
c Ec. 33:11, 15–16;

Mos. 26:30.
d SRC Uzticība.
22a 1. Ķēn. 12:8–14.
23a SRC Ļauns,

Ļaudarība.
27a Al. 10:19.
32a Al. 30:11.

ļaudīm; bet es vēlos, lai šī zeme būtu ^bbrīvības zeme un ^ckatrs cilvēks vienādi varētu baudīt savas tiesības un priekšrocības tik ilgi, cik Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu, lai mēs varētu dzīvot un mantot šo zemi, jā, vai tik ilgi, cik vien kāds no mūsu pēctečiem paliks uz zemes virsas.

33 Un vēl daudz ko vairāk ķēniņš Mosija rakstīja viņiem, atklājot tiem visus taisnīga ķēniņa pārdzīvojumus un grūtības, jā, visas dvēseles mokas par savu tautu un arī visas tautas kurnēšanas savam ķēniņam; un viņš izskaidroja tiem to visu.

34 Un viņš pastāstīja tiem, ka tam visam nevajadzētu būt; bet ka tas slogs ir jāuzliek visai tautai, lai katrs cilvēks varētu nest savu daļu.

35 Un viņš arī atklāja tiem visus trūkumus, kādi būtu, ja nevaisns ķēniņš valdītu pār tiem;

36 jā, visas viņa nekrietnības un negantības, un visi kari, un strīdi, un asinsizliešana, un zagšana, un laupīšana, un netiklības piekopšana, un visādas nekrietnības, kas nevar tikt uzskaitītas—stāstot tiem, ka visām šīm lietām nevajadzētu būt, ka tās ir izteikti pretējas Dieva baušļiem.

37 Un tad notika, kad ķēniņš Mosija bija sūtījis šīs lietas starp ļaudīm, ka viņi tika pārliecināti par viņa vārdu patiesīgumu.

38 Tādēļ viņi atmata savu vēlēšanos pēc ķēniņa un sāka kvēli vēlēties, lai katram cilvēkam

būtu vienādas iespējas viscaur visā zemē; jā, un katrs cilvēks izteica gatavību atbildēt par saviem grēkiem.

39 Tādēļ notika, ka viņi sapulcējās kopā grupās viscaur zemē, lai nodotu savas balsis par to, kas būs viņu soģi, kas tiesātu viņus saskaņā ar ^alikumu, kurš viņiem bija dots; un viņi ļoti priecājās par to ^bbrīvību, kas bija dāvāta viņiem.

40 Un viņi kļuva ļoti stipri mīlestībā pret Mosiju; jā, viņi cienīja to vairāk par jebkuru citu cilvēku; jo viņi neraudzījās uz to kā uz tirānu, kas meklē labumu, jā, to mantu, kas samaitā dvēseli; jo tas nebija piedzīvis bagātības no viņiem, ne arī tas bija priecājies par asinsizliešanu; bet tas bija nodibinājis ^amieru zemē, un tas bija ļāvis savai tautai, lai viņi tiktu atbrīvoti no visa veida jūgiem; tādēļ viņi cienīja to, jā, ļoti, pārpārēm.

41 Un notika, ka viņi iecēla ^asoģus, lai tie valdītu pār viņiem jeb tiesātu viņus saskaņā ar likumu; un tā viņi darīja viscaur tajā zemē.

42 Un notika, ka Alma tika iecelts par pirmo augstāko soģi, būdams arī augstais priesteris, viņa tēvs bija piešķīris šo amatu viņam un nodevis tam atbildību par visām baznīcas lietām.

43 Un tad notika, ka Alma ^astaigāja Tā Kunga ceļus un viņš turēja Viņa pavēles, un viņš sprieda taisnīgu tiesu; un visā zemē bija nepārtraukts miers.

32b 2. Nef. 1:7; 10:11.
src Brīvs, Brīvība.
c Al. 27:9.

39a Al. 1:14.
b src Brīvs, Brīvība.
40a src Miera nesējs.

41a Mos. 29:11.
43a src Staigāt ar Dievu.

44 Un tā iesākās soģu valdīšana visā Zarahemlas zemē starp visiem ļaudīm, kas tika saukti par nefijiešiem; un Alma bija pirmais un augstākais soģis.

45 Un tad notika, ka viņa tēvs nomira, būdams astoņdesmit un divus gadus vecs, nodzīvojis dzīvi, pildot Dieva pavēles.

46 Un notika, ka Mosija arī nomira trīsdesmit un trešajā savas

valdīšanas gadā, būdams "sešdesmit un trīs gadus vecs; kas pavisam kopā sastādīja pieci simti un deviņus gadus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi.

47 Un tā beidzās ķēniņu valdīšana pār Nefija tautu; tā beidzās Almas, viņu baznīcas dibinātāja, dienas.

ALMAS GRĀMATA

ALMA—ALMAS DĒLS

Apraksts no Almas, kurš bija Almas dēls, pirmais un augstākais soģis pār Nefija tautu un arī augstais priesteris pār Baznīcu. Apraksts par soģu valdīšanu un kariem, un strīdiem tautas vidū. Un arī apraksts par karu starp nefijiešiem un lamaniešiem, saskaņā ar Almas, pirmā un augstākā soģa, pierakstu.

1. NODAĻA

Nehors māca viltus mācības, dibinā baznīcu, ievieš viltus priesterību un nogalina Gideonu. Nehors tiek sodīts ar nāvi par saviem noziegumiem. Tautā izplatās viltus priesterība un vajāšanas. Priesteri paši sevi uztur, laudis rūpējas par nabagiem, un Baznīca plaukst. Apmēram 91.–88. g. pr. Kr.

TAD notika, ka pirmajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, no tā laika, kad ķēniņš Mosija bija "aizgājis visas radības ceļu, izcīnījis labu cīņu, stāigādams taisnīgi Dieva priekšā,

neatstājis nevienu valdīt savā vietā; tomēr viņš bija ieviesis ^blikumus, un tie tika tautas apstiprināti; tādēļ viņiem bija jādzīvo saskaņā ar tiem likumiem, ko viņš bija izdevis.

2 Un notika, ka pirmajā gadā, kopš Alma valdīja soģa krēslā, kāds "vīrs tika atvests viņa priekšā, lai tiktu tiesāts, vīrs, kas bija liela auguma un bija ievērojams ar savu lielo spēku.

3 Un viņš bija gājis tautā, sludinot viņiem to, ko viņš "sauca par Dieva vārdu, runājot ^bpret baznīcu, paziņojot tautai, ka katram priesterim un skolotājam ir

46a Mos. 6:4.

[ALMAS]

1 1a Mos. 29:46.

b Jar. 1:5;

Al. 4:16;

Hel. 4:22.

2a Al. 1:15.

3a Ec. 13:3.

b SRC Antikrists.

jāklūst ‘slavenam; un viņiem “nav jāstrādā ar savām rokām, bet ka tautai viņus ir jāuztur.

4 Un viņš arī liecināja tautai, ka visa cilvēce tiks izglābta pēdējā dienā un ka viņiem nevajag nedz trīcēt, nedz drebēt, bet ka viņi var pacelt savas galvas un priecāties, jo Tas Kungs ir radījis visus cilvēkus un arī ir pestījis visus cilvēkus; un beigās visiem cilvēkiem būs mūžīgā dzīve.

5 Un notika, ka viņš mācīja šīs lietas tik daudz, ka daudzi noticēja viņa vārdiem, pat tik daudzi, ka tie sāka gādāt par viņu un dot viņam naudu.

6 Un viņš sāka kļūt augstprātīgs savas sirds lepnībā un nēsāt ļoti dārgas drānas, jā, un pat sāka veidot “baznīcu atbilstoši savai sludināšanai.

7 Un notika, kad viņš gāja, lai sludinātu tiem, kas ticēja viņa vārdiem, viņš satika kādu vīru, kas piederēja pie Dieva baznīcas, jā, patiesi vienu no viņu skolotājiem; un viņš sāka asi strīdēties ar to, lai viņš varētu aizvilināt baznīcas ļaudis; bet tas vīrs pretojās viņam, pamācot to ar Dieva “vārdiem.

8 Tad nu tā vīra vārds bija “Gideons; un tas bija viņš, kas bija darbarīks Dieva rokās, atbrīvojot Limhija tautu no jūga.

9 Tagad, tāpēc ka Gideons pretojās viņam ar Dieva vārdiem, viņš bija apskaities uz Gideonu un izvilka savu zobenu, un sāka

viņu sist. Tad nu Gideons, būdams jau krietni gados, tādēļ viņš nevarēja pretoties tā sitieniem, tādēļ viņš tika “nokauts ar zobenu.

10 Un vīru, kas viņu nokāva, saņēma baznīcas ļaudis un aizveda Almas priekšā, lai viņš tiktu “tiesāts atbilstoši tiem noziegumiem, ko viņš bija pastrādājis.

11 Un notika, ka viņš stāvēja Almas priekšā un ļoti nekaunīgi sevi aizstāvēja.

12 Bet Alma sacīja uz viņu: Redzi, šī ir pirmā reize, kad “viltus priesterība tiek ieviesta šajā tautā. Un lūk, tu esi vainīgs ne tikai viltus priesterībā, bet tu centies to uzspiest ar zobenu; un, ja viltus priesterība būtu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas.

13 Un tu esi izlējis taisnīga vīra asinis, jā, vīra, kas tik daudz laba bija darījis šajā tautā; un, ja mēs tevi saudzētu, viņa asinis par “atriebību nāktu uz mums.

14 Tādēļ tu tiec “notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, kas mums ir ticis dots no Mosijas, mūsu pēdējā ķēniņa; un tas ir ticis šīs tautas apstiprināts; tādēļ šai tautai ir jādzīvo pēc šī likuma.

15 Un notika, ka tie paņēma viņu; un viņa vārds bija “Nehors; un tie aizveda viņu Mantī kalna galā, un tur viņam tika likts jeb, drīzāk, viņš atzinās

3c Lūk. 6:26;

1. Nef. 22:23.

d Mos. 18:24, 26; 27:5.

6a 1. Nef. 14:10.

7a SRC Dieva vārds.

8a Mos. 20:17; 22:3.

9a Al. 6:7.

10a Mos. 29:42.

12a 2. Nef. 26:29.

src Viltus priesterība.

13a SRC Atriebība.

14a SRC Nāvessods.

15a Al. 1:2.

starp debesīm un zemi, ka tas, ko viņš bija mācījis tautai, bija pretrunā ar Dieva vārdu; un tur viņš cieta kaunpilnu ^bnāvi.

16 Tomēr tas nedarīja galu viltus priesterības izplatībai tanī zemē; jo bija daudzi, kas mīlēja pasaules niecīgās lietas, un viņi gāja, sludinādami viltus mācības; un to viņi darīja “bagātību un slavas dēļ.

17 Tomēr, baidoties likuma, kas meļus sodīja, viņi neuzdrīkstējās “melot, lai tas neklūtu zināms; tādēļ viņi apgalvoja, ka sludina saskaņā ar savu ticību; un tad likumam nebija varas ne pār vienu cilvēku ^bviņa ticības dēļ.

18 Un viņi neuzdrīkstējās “zagt, baidoties likuma, jo tādi tika sodīti; nedz arī viņi uzdrīkstējās laupīt, nedz slepkavot, jo tas, kas ^bslepkavoja, tika sodīts ar “nāvi.

19 Bet notika, ka tie, kas nepiederēja pie Dieva baznīcas, sāka vajāt tos, kas piederēja pie Dieva baznīcas un bija uzņēmušies Kristus Vārdu.

20 Jā, viņi vajāja tos un sagādāja tiem ciešanas ar visādiem vārdiem, un tas viņu pazemības dēļ; jo tie nebija lepni savās pašu acīs, un tāpēc ka tie sniedza Dieva vārdu viens otram bez “naudas un bez maksas.

21 Tad starp baznīcas ļaudīm bija stingrs likums, lai neviens cilvēks, kas pieder pie baznīcas,

neceltos un “nevajātu tos, kas nepiederēja baznīcai, un lai nebūtu nekādu vajāšanu savā starpā.

22 Tomēr bija daudzi viņu vidū, kas sāka kļūt lepni un sāka karsti strīdēties ar saviem pretiniekiem, pat līdz asinīm; jā, viņi sita cits citu ar savām dūrēm.

23 Tad nu tas bija Almas valdīšanas otrajā gadā, un tas radīja daudz bēdu baznīcai; jā, tas bija par iemeslu daudziem pārbauģījumiem baznīcai.

24 Jo daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika “izdzēsti, ka viņi vairs netika pieminēti starp Dieva ļaudīm. Un daudzi arī paši ^baizgāja no viņu vidus.

25 Tad nu tas bija liels pārbauģījums tiem, kas stingri stāvēja ticībā; tomēr viņi bija nelokāmi un nesatricināmi, turot Dieva pavēles, un viņi ar “pacietību cieta tās vajāšanas, kas tiem bija uzkrautas.

26 Un, kad priesteri pameta savu “darbu, lai dotu Dieva vārdu tautai, tauta arī pameta savus darbus, lai klausītos Dieva vārdu. Un, kad priesteri bija devuši viņiem Dieva vārdu, viņi visi cītīgi atkal atgriezās pie saviem darbiem; un priesteris neuzskatīja sevi pārāku par saviem klausītājiem, jo sludinātājs nebija labāks par klausītāju, ne

15b 5. Moz. 13:2–10.

16a SRC Bagātības;
Veltīgs, Uzpūtība.

17a SRC Godīgs,
Godīgums;
Meli.

b Al. 30:7–12;
TA 1:11.

18a SRC Zagt, Zagšana.

b SRC Slepkavība.

c SRC Nāvessods.

20a Jes. 55:1–2.

21a SRC Vajāt, Vajāšanas.

24a 2. Moz. 32:33;

Mos. 26:36;

Al. 6:3.

SRC Izslēģšana.

b Al. 46:7.

SRC Atkrišana.

25a SRC Pacietība.

26a Mos. 18:24, 26;
27:3–5.

arī skolotājs bija labāks par mācāmo; un tā viņi visi bija vienlīdzīgi, un viņi visi strādāja, katrs ^batbilstoši savam spēkam.

27 Un viņi “deva no savas mantas, katrs cilvēks atbilstoši tam, kas viņam bija, ^bnabagam un trūkuma cietējam, un slimajam, un nomocītajam; un viņi nenēsāja dārgas drānas, tomēr tie bija kārtīgi un pievilcīgi.

28 Un tā viņi iekārtoja baznīcas lietas; un tā viņiem atkal sākās nepārtraukts miers, neskatoties uz visām viņu vajāšanām.

29 Un tad baznīcas stingrības dēļ viņi sāka kļūt ļoti “bagāti, tiem bija pārpilnam visas lietas, pēc kā tiem bija vajadzība—pārpilnam sīklopu un lielopu, un visādu barotu lopu, un arī pārpilnam labības un zelta, un sudraba, un dārglietu, un pārpilnam ^bzīda un smalka lina auduma, un visādu labu vienkāršu apģērbu.

30 Un tā tādos “veiksmīgos apstākļos viņi nesūtīja prom nevienu, kas ^bnebija apģērbts vai kas bija izsalcis, vai kas bija izslāpis, vai kas bija slim, vai kas nebūtu apkopts, un viņi nepievērsa savas sirdis bagātībām; tādēļ viņi bija devīgi pret visiem, kā veciem, tā jauniem, kā nebrīviem, tā brīviem, kā vīriem, tā sievietēm, vai viņi nebija vai bija baznīcā, “nešķirojot tos, kam bija vajadzība.

31 Un tā viņiem veicās, un viņi kļuva daudz bagātāki nekā tie, kas nepiederēja pie baznīcas.

32 Jo tie, kas nepiederēja pie baznīcas, nodevās burvestībām un “elku pielūgšanai vai ^bdīkdienībai, un “nesvētām un tukšām runām, un “skaudībai, un ķildām; nēsājot dārgas drānas; “uzpūtušies lepnībā savās acīs; vajājot, melojot, zogot, laupot, piekopjot netiklību un slepkavojot, un darot visādas ļaundarības; tomēr likums, cik vien tas bija iespējams, tika piemērots pret visiem tiem, kas to pārkāpa.

33 Un notika, ka tā piemērojot likumu pret tiem, katram cilvēkam izciešot atbilstoši tam, ko tas bija darījis, tie kļuva mierīgāki un neuzdrīkstējās darīt nekādas ļaundarības, ka tas kļūtu zināms, tādēļ Nefija tautā bija liels miers līdz piektajam soģu valdīšanas gadam.

2. NODAĻA

Amlisji tiecas kļūt par ķēniņu un ar tautas balsi tiek noraidīts. Viņa sekotāji padara viņu par ķēniņu. Amlisieši karo pret nefijiešiem un tiek sakauti. Lamanieši un amlisieši apvieno spēkus un tiek sakauti. Alma nonāvē Amlisiju. Apmēram 87. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņu valdīšanas piektā gada sākumā izcēlās strīds tautas vidū; jo kāds vīrs,

26^b Mos. 4:27;
M&D 10:4.

27^a SRC Milestības
dāvanas, Milestības
dāvanu došana.

^b Lūk. 18:22;
Mos. 4:26;

M&D 42:29–31.

29^a SRC Bagātības.

^b Al. 4:6.

30^a Jēk. 2:17–19.

^b SRC Nabags.

^c Al. 16:14;

M&D 1:35.

32^a SRC Elku pielūgšana.

^b SRC Slinks, Slinkums.

^c SRC Ļauna runāšana.

^d SRC Skaudība.

^e Jēk. 2:13; Al. 31:25;

Morm. 8:28.

SRC Lepnība.

saukts Amlisijs, viņš, būdams ļoti viltīgs vīrs, jā, gudrs vīrs, kas attiecas uz pasaules gudrību, viņš, būdams pēc tā vīra kārtas, kas nogalināja "Gideonu ar zobenu, kas tika sodīts saskaņā ar likumu—

2 tagad šis Amlisijs bija ar savu viltību aizvilinājis daudz ļaužu sev līdzī; pat tik daudz, ka viņi sāka kļūt ļoti spēcīgi, un viņi centās iecelt Amlisiju par ķēniņu pār šo tautu.

3 Tagad tas ļoti satrauca baznīcas ļaudis un arī visus tos, kas nebija aizvilināti ar Amlisija pierunāšanu; jo viņi zināja, ka saskaņā ar viņu likumu tādām lietām jātiek ieviestām ar tautas balsi.

4 Tādēļ, ja tas būtu iespējams, ka Amlisijs iegūtu tautas balsis, viņš, būdams ļauns vīrs, "atņemtu tiem viņu baznīcas tiesības un priekšrocības; jo tas bija viņa nodoms iznīcināt Dieva baznīcu.

5 Un notika, ka tauta visā zemē sapulcējās kopā, katrs cilvēks pēc sava prāta, vai tas bija par vai pret Amlisiju, atsevišķās grupās, un bija daudz pārrunu un apbrīnojamu "strīdu citam ar citu.

6 Un tā viņi sapulcējās kopā, lai nodotu savas balsis par šo lietu; un tās tika liktas soģu priekšā.

7 Un notika, ka tautas balss nāca pret Amlisiju, ka viņš netika iecelts par ķēniņu pār tautu.

8 Tad tas radīja lielu prieku to sirdīs, kas bija pret viņu; bet Amlisijs kūdīja tos, kas bija viņa pusē, uz dusmām pret tiem, kas nebija viņa pusē.

9 Un notika, ka viņi sanāca kopā un iesvētīja Amlisiju par savu ķēniņu.

10 Tagad, kad Amlisijs bija padarīts par ķēniņu pār tiem, viņš pavēlēja, lai tie paceltu ieročus pret saviem brāļiem; un to viņš darīja, lai viņš varētu pakļaut tos sev.

11 Tad Amlisija ļaudis atšķīrās ar Amlisija vārdu, saukti par "amlisiešiem; un pārējie tika saukti par "nefijiešiem jeb Dieva tautu.

12 Tādēļ nefijiešu tauta zināja par amlisiešu nodomu, un tādēļ viņi sagatavojās stāties tiem pretī; jā, viņi apbruņojās ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar akmeņiem, un ar lingām, un ar visa veida visādiem kara "ieročiem.

13 Un tā viņi sagatavojās stāties pretī amlisiešiem tad, kad viņi nāks. Un tika iecelti virsnieki un augstākie virsnieki, un galvenie virsnieki, atbilstoši viņu skaitam.

14 Un notika, ka Amlisijs apbruņoja savus cilvēkus ar visa veida visādiem kara ieročiem; un viņš arī iecēla valdniekus un vadoņus saviem ļaudīm, lai vestu viņus karā pret viņu brāļiem.

15 Un notika, ka Amlisijs nāca

2 1a Al. 1:8.
3a Mos. 29:25-27;
Al. 4:16.
4a Al. 10:19;

Hel. 5:2.
5a 3. Nef. 11:29.
11a Al. 3:4.
b Jēk. 1:13-14;

Mos. 25:12;
Al. 3:11.
12a Mos. 10:8;
Hel. 1:14.

Amnihu kalnā, kas bija austrumos no ^aSidonas upes, kura tecēja gar ^bZarahemlas zemi, un tur viņi iesāka karu ar nefijiešiem.

16 Tad Alma, būdams ^aaugstākais soģis un Nefija tautas pārvaldnieks, tādēļ viņš cēlās ar saviem ļaudīm, jā, ar saviem virsniekiem un galvenajiem virsniekiem, jā, savu karapulku priekšgalā, cīnīties pret amlisiešiem.

17 Un viņi sāka kaut amlisiešus tai kalnā austrumos no Sidonas. Un amlisieši cīnījās ar nefijiešiem ar lielu spēku, tiktāl ka daudzi no nefijiešiem krita amlisiešu priekšā.

18 Tomēr Tas Kungs stiprināja nefijiešu roku, ka viņi sakāva amlisiešus lielā kaujā, ka tie sāka bēgt viņu priekšā.

19 Un notika, ka nefijieši vajāja amlisiešus visu to dienu, un viņi sakāva tos lielā kaujā, tiktāl ka no amlisiešiem bija ^anokautas divpadsmit tūkstoši pieci simti trīsdesmit un divas dvēseles; un no nefijiešiem bija nokautas seši tūkstoši pieci simti sešdesmit un divas dvēseles.

20 Un notika, kad Alma vairs ilgāk nevarēja vajāt amlisiešus, viņš lika, lai viņa ļaudis uzslietu savas teltis ^aGideona ielejā, ieleja tika saukta tā Gideona vārdā, kas tika nogalināts no ^bNehora rokas ar zobenu; un šajā ielejā nefijieši uzslēja savas teltis uz nakti.

21 Un Alma sūtīja izlūkus sekojot atlikušajiem amlisiešiem, lai viņš varētu zināt to ieceres un to nodomus, ar ko viņš varētu nosargāt sevi no tiem, lai viņš varētu pasargāt savu tautu no iznīcināšanas.

22 Tad tie, kurus viņš bija sūtījis, lai novērotu amlisiešu nometni, tika saukti Zerams un Amnors, un Manti, un Limhers; šie bija tie, kuri devās ar saviem vīriem novērot amlisiešu nometni.

23 Un notika, ka no rīta viņi atgriezās nefijiešu nometnē lielā steigā, būdami ļoti pārsteigti un ārkārtīgu baļu pārņemti, sacīdami:

24 Lūk, mēs sekojām ^aamlisiešu pulkam, un mums par lielu izbrīnu Mīnona zemē, augšup Zarahemlas zemei, virzienā uz ^bNefija zemi, mēs redzējām daudzus lamaniešu pulkus; un lūk, amlisieši pievienojās viņiem;

25 un viņi nāk uz mūsu brāļiem šajā zemē; un tie bēg viņu priekšā ar saviem ganāmpulkiem un savām sievietēm, un saviem bērniem uz mūsu pilsētu; un, ja mēs nepasteigsimies, lamanieši ieņems mūsu pilsētu, un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni tiks nokauti.

26 Un notika, ka nefijiešu tauta paņēma savas teltis un devās prom no Gideona ielejas uz viņu pilsētu, kas bija ^aZarahemlas pilsēta.

27 Un lūk, kad viņi šķērsoja

15a Al. 3:3.

b Omn. 1:13–15.

16a Mos. 29:42.

19a Al. 3:1–2, 26; 4:2.

20a Al. 6:7.

b Al. 1:7–15; 14:16.

24a Al. 3:4, 13–18.

b 2. Nef. 5:8.

26a Omn. 1:14, 18.

Sidonas upi, lamanieši un amlisieši, būdami tik "lielā skaitā gandrīz kā jūras smiltis, nāca uz viņiem, lai iznīcinātu tos.

28 Tomēr nefijieši, būdami "stiprināti ar Tā Kunga roku un ļoti lūgušies Viņam, lai Viņš atbrīvo tos no viņu ienaidnieku rokām, tādēļ Tas Kungs uzklaušija viņu saucienus un stiprināja tos, un lamanieši un amlisieši krita viņu priekšā.

29 Un notika, ka Alma cīnījās ar Amlisiju ar zobeniem vaiģu vaigā, un viņi varenī cīnījās viens ar otru.

30 Un notika, ka Alma, būdams Dieva cilvēks, piepildīts ar lielu "ticību, iesaucās, sakot: Ak Kungs, apžēlojies un pataupi manu dzīvību, lai es būtu darbarīks Tavās rokās, lai glābtu un pasargātu šo tautu!

31 Tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš atkal cīnījās ar Amlisiju; un viņš tika stiprināts tiktāl, ka viņš nokāva Amlisiju ar zobenu.

32 Un viņš arī cīnījās ar lamaniešu ķēniņu; bet lamaniešu ķēniņš bēga Almas priekšā un sūtīja savus sargus cīnīties ar Almu.

33 Bet Alma ar saviem sargiem cīnījās ar lamaniešu ķēniņa sargiem, līdz viņš tos sakāva un aizdzina atpakaļ.

34 Un tā viņš attīrīja zemi jeb drīzāk krastu, kas bija Sidonas upes rietumu pusē, iemetot nokauto lamaniešu miesas Sidonas upē, tā lai viņa ļaudīm būtu vieta, kur šķērsot upi un cīnīties

ar lamaniešiem un amlisiešiem Sidonas upes rietumu krastā.

35 Un notika, kad viņi visi bija šķērsojuši Sidonas upi, ka lamanieši un amlisieši sāka bēgt viņu priekšā, neskatoties uz to, ka viņu bija tik daudz, ka ne saskaitīt.

36 Un viņi bēga nefijiešu priekšā uz mežonīgo apvidu, kas bija rietumos un ziemeļos, prom no zemes robežām; un nefijieši vajāja viņus ar visu spēku un kāva tos.

37 Jā, viņi tika kauti no visām pusēm un galināti, un dzīti, kamēr viņi tika izklīdināti rietumos un ziemeļos, kamēr viņi sasniedza mežonīgo apvidu, kas tika saukts Hermonts; un tā bija tā mežonīgā apvidus daļa, kur mita mežonīgi un plēsīgi zvēri.

38 Un notika, ka daudzi nomira mežonīgā apvidū no savām brūcēm un tika to zvēru un arī maitu ērgļu aprīti; un viņu kauli tika atrasti un sakrauti kaudzēs uz zemes.

3. NODAĻA

Amlisieši bija iezīmējuši sevi atbilstoši pravietojuma vārdam. Lamanieši ir tikuši nolādēti par savu sacelšanos. Cilvēki paši savam lāstam liek nākt pār sevi. Nefijieši sakauj vēl vienu lamaniešu karapulku. Apmēram 87.–86. g. pr. Kr.

UN notika, ka nefijieši, kas nebija "nogalināti ar kara ieročiem, apglabāja tos, kas bija tikuši

27a Jar. 1:6.
28a 5. Moz. 31:6.

30a SRC Ticība, Ticēt.
3 1a Al. 2:19; 4:2.

nogalināti—tad nu nogalinātie netika saskaitīti viņu lielā skaita dēļ—pēc tam, kad viņi bija pabeiguši savu mirušo apglabāšanu, viņi visi atgriezās savās zemēs un savās mājās pie savām sievām un saviem bērniem.

2 Tad daudzas sievas un bērni bija tikuši nogalināti ar zobenu un arī daudz no viņu siklopiem un liellopiem; un arī daudzi viņu labības lauki bija iznīcināti, jo tie bija cilvēku pūļu nomīdīti.

3 Un tad, cik daudz lamaniešu un amlisiešu bija nogalināti Sidonas upes krastā, tie tika iemesti "Sidonas ūdeņos; un lūk, viņu kauli ir ^bjūras dziļumos, un to ir daudz.

4 Un "amlisieši atšķīrās no nefijiešiem, jo viņi bija savas pieres ^biezīmējuši ar sarkanu krāsu, līdzīgi lamaniešiem; tomēr viņi nebija apcirpuši savas galvas kā lamanieši.

5 Tad lamaniešu galvas bija apcirptas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem, un arī viņu bruņas, kas bija tiem apjoztas, un viņu lokus, un viņu bultas, un viņu akmeņus, un viņu līngas, un tā tālāk.

6 Un lamaniešu āda bija tumša, atbilstoši tai zīmei, kas bija uzlikta viņu tēviem, kas bija "lāsts pār tiem dēļ viņu pārkāpumiem un viņu sacelšanos pret saviem brāļiem, kas

bija Nefijs, Jēkabs un Jāzeps, un Sams, kas bija taisnīgi un svēti vīri.

7 Un viņu brāļi centās iznīcināt tos, tādēļ tie tika nolādēti; un Dievs Tas Kungs uzlika tiem "zīmi, jā, uz Lamanu un Lemuēlu, un arī uz Ismaēla dēliem, un ismaēliešu sievietēm.

8 Un tas tika darīts, lai viņu pēcnācēji varētu atšķirties no viņu brāļu pēcnācējiem, lai tādējādi Dievs Tas Kungs varētu saglabāt Savu tautu, lai viņi "nesajauktos un neticētu nepareizām ^bparažām, kas novestu pie viņu iznīcināšanas.

9 Un notika, ka tas, kas sajauc savu sēklu ar lamaniešiem, tas lika tam pašam lāstam nākt pār saviem pēcnācējiem.

10 Tādēļ kas atļāva sevi aizvest lamaniešiem, tika saukts viņu vārdā, un viņam tika uzlikta zīme.

11 Un notika, ka katrs, kurš neticēja lamaniešu "paražām, bet ticēja tiem pierakstiem, kas bija atnesti no Jeruzālemes zemes, un arī savu tēvu paražām, kas bija pareizas, kuri ticēja Dieva baušļiem un turēja tos, tika saukti par nefijiešiem jeb par Nefija tautu no tā brīža un turpmāk—

12 un tie ir viņi, kuri bija veduši pierakstus, kas ir "patiesi, par savu tautu un arī par lamaniešu tautu.

13 Tagad mēs atkal atgriezīsim

3a Al. 2:15.

b Al. 44:22.

4a Al. 2:11.

b Al. 3:13–19.

5a Ēn. 1:20;

Mos. 10:8;

Al. 42:18–21.

6a 2. Nef. 5:21; 26:33.

src Lāsts, Lādēšana.

7a 1. Nef. 12:23.

8a src Lauība, Precēt—

Dažādu ticību lauība.

b Mos. 10:11–18;

Al. 9:16.

11a Al. 17:9–11.

12a Mos. 1:6;

Et. 4:6–11.

mies pie amlisiešiem, jo viņi arī uzlika sev "zīmi; jā, viņi paši sev uzlika zīmi, jā, patiesi, sarkanu zīmi uz savām pierēm.

14 Tā Dieva vārds tiek piepildīts, jo šie ir vārdi, ko Viņš sacīja Nefijam: Lūk, lamaniešus Es esmu nolādējis, un Es uzlikšu zīmi viņiem, lai viņi un viņu pēcnācēji tiktu atšķirti no tevis un taviem pēcnācējiem, no šī laika turpmāk un mūžīgi, izņemot, ja viņi nožēlos savas ļaundarības un "pievērsīsies Man, lai Es apžēlotos par viņiem.

15 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas sajauc savu sēklu ar taviem brāļiem, lai arī viņi būtu nolādēti.

16 Un vēl: Es uzlikšu zīmi tam, kas cīnās pret tevi un taviem pēcnācējiem.

17 Un vēl: Es saku, ka tas, kas aiziet no tevis, vairs netiks saukts par tavu pēcnācēju; un Es svētīšu tevi un arī katru, kas tiks saukts par tavu pēcnācēju, no šī laika un mūžīgi. Un šie bija Tā Kunga solījumi Nefijam un viņa pēcnācējiem.

18 Tagad amlisieši nezināja, ka viņi piepildīja Dieva vārdus, kad viņi sāka iezīmēt savas pieres; tomēr viņi bija atklāti "sacēlušies pret Dievu; tādēļ bija nepieciešams, lai lāsts kristu uz tiem.

19 Tagad es gribu, lai jūs redzētu, ka viņi paši bija likuši "lāstam nākt pār sevi; un patiesi tā katrs cilvēks, kas ir nolādēts,

pats liek savam lāstam nākt pār sevi.

20 Tad notika, ka nedaudz dienu pēc kaujas, kas tika izcīnīta Zarahemlas zemē ar lamaniešiem un amlisiešiem, ka nāca vēl viens lamaniešu karapulks pret Nefija tautu "tajā pašā vietā, kur pirmais karapulks sastapa amlisiešus.

21 Un notika, ka tika sūtīts karapulks, lai izdzītu viņus no savas zemes.

22 Tad nu Alma, būdams "ievainots, šoreiz pats negāja cīnīties pret lamaniešiem.

23 Bet viņš sūtīja lielu karapulku pret tiem; un viņi gāja un nokāva daudzus no lamaniešiem un atlikušos no tiem izdzina no savas zemes robežām.

24 Un tad viņi atkal atgriezās un sāka nostiprināt mieru zemē, kādu laiku vairs savu ienaidnieku netraucēti.

25 Tad visas šīs lietas tika darītas, jā, visi šie kari un strīdi tika iesākti un pabeigti soģu valdīšanas piektajā gadā.

26 Un vienā gadā tika tūkstošiem un desmitiem tūkstošu dvēseļu aizsūtītas mūžīgajā pasaulē, lai viņas varētu pļaut sev "atlīdzību atbilstoši saviem darbiem, vai tie ir bijuši labi, vai tie ir bijuši slikti, pļaut mūžīgu laimi vai mūžīgas bēdas, atbilstoši tam garam, kam viņas bija izvēlējušās paklausīt, vai tas būtu labs gars vai slikti.

27 Jo katrs cilvēks saņem "algu

13a Al. 3:4.

14a 2. Nef. 30:4–6.

18a 4. Nef. 1:38.

src Sacelšanās.

19a 2. Nef. 5:21–25;

Al. 17:15.

20a Al. 2:24.

22a Al. 2:29–33.

26a src Darbi.

27a Mos. 2:31–33;

Al. 5:41–42.

no tā, kam viņš izvēlējies ^bpaklausīt, un tas ir saskaņā ar prāvietojuma gara vārdiem; tādēļ lai tas ir saskaņā ar patiesību. Un tā beidzās soģu valdīšanas piektais gads.

4. NODAĻA

Alma kristī tūkstošiem pievērsto. Nekrietnība ienāk Baznīcā, un Baznīcas attīstība tiek traucēta. Nefihass tiek iecelts par augstāko soģi. Alma kā augstais priesteris velta sevi kalpošanai. Apmēram 86.–83. g. pr. Kr.

TAD sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu notika, ka nebija nekādu strīdu nedz karu "Zarahemlas zemē;

2 bet tauta bija apbēdināta, jā, ļoti apbēdināta par savu brāļu "zaudēšanu un arī par savu sīklopu un liellopu zaudēšanu, un arī par savu labības lauku zaudēšanu, kas tika nomīdīti zem kājām un lamaniešu iznīcināti.

3 Un tik lielas bija viņu bēdas, ka tās katrai dvēselei lika sērot; un viņi ticēja, ka tā bija Dieva sodība, sūtīta tiem viņu ļaundarbību un negantību dēļ; tādēļ viņi tika pamodināti atcerēties savus pienākumus.

4 Un viņi sāka pilnīgāk nostiprināt baznīcu; jā, un daudzi tapa "kristīti Sidonas ūdeņos un tika pievienoti Dieva baznīcai; jā, viņi tika kristīti ar Almas roku, kurš bija iesvētīts par ^baugsto

priesteri pār baznīcas ļaudīm ar viņa tēva Almas roku.

5 Un notika, ka soģu valdīšanas septītajā gadā bija apmēram trīs tūkstoši pieci simti dvēseļu, kas pievienojās Dieva "baznīcai un tapa kristītas. Un tā beidzās septītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un bija nepārtraukts miers visu to laiku.

6 Un notika astotajā soģu valdīšanas gadā, ka baznīcas ļaudis sāka kļūt lepnī savu lielo "bagātību un savu ^bsmalko zīdu, un savu smalko linu audumu dēļ, un savu sīklopu un liellopu, un sava zelta, un sava sudraba, un visāda veida vērtīgu lietu dēļ, ko viņi bija ieguvuši ar savu strādīgumu; un visās šajās lietās viņi uzpūtās lepnībā savās acīs, jo viņi sāka nēsāt ļoti dārgas drānas.

7 Tagad tas bija par iemeslu lielām Almas bēdām, jā, un daudziem no tiem ļaudīm, kurus Alma bija "iesvētījis par skolotājiem un priesteriem, un eldeiem pār baznīcu; jā, daudzi no viņiem bija stipri noskumuši, redzot tās ļaundarbības, kas bija sākušās starp viņu ļaudīm.

8 Jo ar lielām bēdām viņi skatījās un redzēja, ka baznīcas ļaudis sāka uzpūsties "lepnībā savās acīs un pievērst savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām, ka viņi sāka nicīgi izturēties cits pret citu, un viņi sāka pēc savas pašu

27^b Rom. 6:16;
Hel. 14:29–31.
src Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.

4 1^a Omn. 1:12–19.

2^a Al. 2:19; 3:1–2, 26.
4^a Mos. 18:10–17.
^b Mos. 29:42.
5^a Mos. 25:18–23;
3. Nef. 26:21.
6^a src Bagātības.

^b Al. 1:29.
7^a src Pilnvaras.
8^a src Lepnība;
Veltīgs, Uzpūtība.

gribas un patikas vajāt tos, ^bkas neticēja.

9 Un tā šajā soģu valdīšanas astotajā gadā sākās lieli ^astrīdi starp baznīcas ļaudīm; jā, bija ^bskaudība un naids, un ļaunprātība, un vajāšanas, un lepnība, pat pārsniedzot lepnībā tos, kas nepiederēja Dieva baznīcai.

10 Un tā beidzās astotais soģu valdīšanas gads; un baznīcas bezdievība bija liels klupšanas akmens tiem, kas nepiederēja baznīcai; un tā baznīcas attīstība sāka pavājināties.

11 Un notika devītā gada sākumā, ka Alma redzēja baznīcas bezdievību un viņš arī redzēja, ka baznīcas ^aparaugs sāka vest tos, kas bija neticīgie, no vienas nekrietnības pie otras, tā vedot uz tautas iznīcināšanu.

12 Jā, viņš redzēja lielu nevienlīdzību starp ļaudīm, daži uzpūtās savā lepnībā, nicinot citus, uzgriežot savas muguras ^atrūcīgajiem un kailajiem, un tiem, kas bija ^bizsalkuši, un tiem, kas bija izslāpuši, un tiem, kas bija slimi un nomocīti.

13 Tad nu tas bija par lielu iemeslu vaimanām ļaužu starpā, kamēr citi pazemojās, palīdzot tiem, kam bija vajadzīga viņu palīdzība, ^adaloties savā mantā ar nabagiem un trūkcietējiem, pabarojot izsalkušos un izciešot visa veida ^bmokas ^cdēļ

Kristus, kam jānāk, saskaņā ar pravietojuma garu;

14 gaidot uz to dienu, tā ^asaglabājot savu grēku piedošanu; būdami piepildīti ar lielu ^bprieku par mirušo augšāmcelšanos pēc Jēzus Kristus gribas un varas, un Viņa veiktās atbrīvošanas no nāves saitēm.

15 Un tad notika, ka Alma, redzējis pazemīgo Dieva sekotāju ciešanas un tās vajāšanas, ko pārējie viņa ļaudis bija tiem uzkrāvuši, un redzot visu viņu ^anevienlīdzību, sāka ļoti bēdāties; tomēr Tā Kunga Gars viņu nepievīla.

16 Un viņš izmeklēja gudru vīru, kas bija starp baznīcas elderiem, un deva viņam varu atbilstoši tautas ^abalsij, lai tas varētu ieviest ^blikumus, saskaņā ar tiem likumiem, kas jau bija doti, un īstenot tos atbilstoši tautas ļaundarībām un noziegumiem.

17 Tad nu šī vīra vārds bija Nefihass, un viņš tika iecelts par ^aaugstāko soģi; un viņš sēdēja soģa krēslā, lai tiesātu un pārvaldītu tautu.

18 Tad Alma nepiešķīra viņam augstā priesteram amatam baznīcā, bet viņš pats palika augstā priesteram amatā; un soģa krēslu viņš nodeva Nefihasam.

19 Un to viņš darīja, lai viņš ^apats varētu iet starp saviem

8b Al. 1:21.

9a SRC Strīdēšanās.

b SRC Skaudība.

11a 2. Sam. 12:14;
Al. 39:11.

12a Jes. 3:14;
Jēk. 2:17.

b Mos. 4:26.

13a SRC Milestības

dāvanas, Milestības

dāvanu došana.

b SRC Likstas.

c 2. kor. 12:10.

14a Mos. 4:12;
Al. 5:26–35.

SRC Attaisnošana,

Attaisnot.

b SRC Prieks.

15a M&D 38:27; 49:20.

16a Al. 2:3–7.

b Al. 1:1, 14, 18.

17a Al. 50:37.

19a Al. 7:1.

ļaudīm jeb starp Nefija ļaudīm, lai viņš varētu sludināt Dieva vārdu tiem, lai mudinātu tos atcerēties savus pienākumus un lai viņš ar Dieva vārdu varētu noplēst visu lepnību un viltību, un visus strīdus, kas bija starp viņa ļaudīm, neredzēdams citu ceļu, kā viņš varētu tos labot, kā vien iespaidojot tos ar skaidru liecību pret viņiem.

20 Un tā devītā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma nodeva soģa krēslu "Nefihasam un pilnībā nodevās Augstajai priesterībai pēc Dieva svētās kārtas, lai liecinātu par Vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu.

Vārdi, kurus Alma, augstais priesteris saskaņā ar Dieva svēto kārtu, teica ļaudīm viņu pilsētās un ciematos visā zemē.

Sākot ar 5. nodaļu.

5. NODAĻA

Lai iegūtu glābšanu, cilvēkiem ir jānožēlo grēki un jātur baušļi, jāpiedzimst no jauna, jāattīra savas drānas caur Kristus asinīm, jābūt pazemīgiem un jānovelk lepnība un skaudība, un jādara taisnības darbi. Labais Gans sauc Savus ļaudis. Tie, kas dara ļaunus darbus, ir velna bērni. Alma liecina par savas

mācības patiesumu un pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Taisnīgo vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā. Apmēram 83. g. pr. Kr.

TAD notika, ka Alma sāka "sniegt tautai Dieva vārdu, no sākuma Zarahemlas zemē un no turienes visā zemē.

2 Un šie ir tie vārdi, saskaņā ar viņa paša pierakstu, ko viņš runāja ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, sacīdams:

3 Es, Alma, būdams sava tēva Almas "iesvētīts par augsto priesteri pār Dieva baznīcu, jo viņam bija Dieva spēks un "vara to darīt, lūk, es saku jums, ka viņš sāka dibināt baznīcu tajā "zemē, kas bija Nefijas robežās; jā, zemē, kas tika saukta par Mormona zemi; jā, un viņš kristīja savus brāļus Mormonas ūdeņos.

4 Un lūk, es saku jums, ka viņi tika "izglābti no ķēniņa Noas ļaužu rokām ar Dieva žēlastību un spēku.

5 Un lūk, pēc tam viņi mežonīgā apvidū tika pakļauti "jūgā no lamaniešu rokām; jā, es saku jums, viņi bija gūstā, un atkal Tas Kungs atbrīvoja viņus no "jūga ar Sava vārda spēku; un mēs tikām atvesti uz šo zemi, un šeit mēs arī sākām dibināt Dieva baznīcu visā šajā zemē.

6 Un tagad lūk, es saku jums,

19b Al. 31:5;
M&D 11:21–22.

c Ēn. 1:23.

d Mos. 1:17; Hel. 12:3.

e SRC Liecība.

20a Al. 8:12.

b Mos. 29:42;

Al. 5:3, 44, 49.

5 1a Al. 4:19.

b Al. 5:61.

3a SRC Ordinēt,
Ordinācija.

b Al. 4:4, 18, 20.

c Mos. 18:13;

3. Nef. 11:25.

d Mos. 18:4;

3. Nef. 5:12.

4a Mos. 23:1–3.

5a Mos. 23:37–39;
24:8–15.

b Mos. 24:17.

mani brāļi, jūs, kas piederat šai baznīcai, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu? Jā, un vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā Viņa žēlastību un iecietību pret tiem? Un vēl, vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā to, ka Viņš izglāba to dvēseles no elles?

7 Lūk, Viņš izmainīja to sirdis, jā, Viņš pamodināja tos no dziļa miega, un tie pamodās Dievam. Lūk, viņi bija tumsībā, tomēr viņu dvēseles tika apgaismotas ar mūžīgā vārda gaismu; jā, viņi bija sasaistīti nāves "saitēm un elles" važām, un mūžīgā iznīcība gaidīja tos.

8 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, vai viņi tika iznīcināti? Lūk, es saku jums: Nē, netika!

9 Un atkal es vaicāju, vai nāves saites tika sarautas, un elles važas, kas tos saistīja, vai tās tika atraisītas? Es saku jums: Jā, tās tika atraisītas, un viņu dvēseles atraisījās, un viņi slavināja pestīšanas mīlestību. Un es saku jums, ka viņi ir glābti.

10 Un tagad es vaicāju jums, uz kādiem nosacījumiem viņi tika "izglābti? Jā, kāds viņiem bija pamats cerēt uz glābšanu? Kas bija par iemeslu tam, ka viņi tika atraisīti no nāves saitēm, jā, un arī no elles važām?

11 Lūk, es varu jums pateikt—vai mans tēvs Alma neticēja tiem vārdiem, kas tika pateikti ar "Abinadija muti? Un vai viņš nebija svēts pravietis? Vai viņš nerunāja Dieva vārdus, un vai mans tēvs Alma tiem neticēja?

12 Un atbilstoši viņa ticībai viņa sirdī notika varena "pārmaiņa. Lūk, es saku jums, ka tas viss ir patiesība.

13 Un lūk, viņš "sludināja vārdu jūsu tēviem, un arī viņu sirdīs notika varena pārmaiņa, un viņi pazemojās un "paļāvās uz patieso un "dzīvo Dievu. Un lūk, viņi bija uzticīgi līdz "galam, tādēļ viņi tika izglābti.

14 Un tagad lūk, es vaicāju jums, mani baznīcas brāļi, vai jūs esat garīgi "dzimuši no Dieva? Vai jūs savā izskatā tiecaties pēc līdzības Viņam? Vai jūs esat piedzīvojuši šo vareno "pārmaiņu savās sirdīs?

15 Vai jūs pielietojat ticību Viņa, kas jūs "radījis, pestīšanai? Vai jūs raugāties uz priekšu ar ticības acīm un skatāt šo mirstīgo ķermeņi uzceltu nemirstībā un šo iznīcību "uzceltu neiznīcībā, lai stāvētu Dieva priekšā un tiktu "tiesāti atbilstoši tam, kas tika darīts mirstīgajā ķermeņī?

16 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties, ka jūs dzirdat Tā Kunga balsi, sakot jums tanī

7a Mos. 15:8.

b Al. 12:11;
M&D 138:23.

10a SRC Glābšana;
Pestīšanas iecere.

11a Mos. 17:1–4.

12a SRC Pievēršana,
Pievērst.

13a Mos. 18:7.

b SRC Uzticība.

c Morm. 9:28;
M&D 20:19.

d SRC Izturēt.

14a Mos. 27:24–27;

Al. 22:15.

src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.

b Rom. 8:11–17;

Moz. 5:2;
Moz. 6:65.

src Pievēršana,
Pievērst.

15a SRC Radīt, Radišana.

b SRC Augšamcelšanās.

c SRC Tiesa, Pēdējā.

dienā: Nāciet pie Manis jūs, “svētītie, jo lūk, jūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū?

17 Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam tanī dienā un “sacīt—Kungs, mūsu darbi ir bijuši taisnības darbi zemes virsū—un ka Viņš jūs izglābs?

18 Vai arī jūs varat iedomāties sevi atvestu Dieva tiesas priekšā, kad jūsu dvēseles piepildītas ar vainu un nožēlu, atcerēdamies visu savu vainu, jā, pilnīgi “atcerēdamies visu savu bezdievību, jā, atcerēdamies, ka jūs neesat pakļāvušies Dieva pavēlēm?

19 Es saku jums, vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām? Es saku jums, vai jūs varat raudzīties, būdami ar Dieva “tēlu, iegravētu jūsu sejas izteiksmē?

20 Es saku jums, vai jūs varat iedomāties tapt izglābti, kad jūs esat ļāvuši velnam jūs “pakļaut?

21 Es saku jums, tanī dienā jūs zināsiet, ka jūs nevarat tapt “izglābti; jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa ^bdrānas nav mazgātas baltas, jā, viņa drānām ir jābūt “šķīstītām, līdz tās ir attīrītas no visiem traipiem caur Viņa asinīm, par kuru ir runājuši mūsu tēvi, kam jānāk, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem.

22 Un tagad es vaicāju jums, mani brāļi, kā katrs no jums jutīsies, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar “asinīm un visādiem ^bnetīrumiem? Lūk, ko šīs lietas liecinās pret jums?

23 Lūk, vai tās “neliecinās, ka jūs esat slepkavas, jā, un arī ka jūs esat vainīgi visādās ļaundarbībās?

24 Lūk, mani brāļi, vai jūs domājat, ka tāds var sēdēt Dieva valstībā ar “Ābrahāmu, ar Īzāku un ar Jēkabu, un arī ar visiem svētajiem praviešiem, kuru drānas ir attīrītas un nenotraipītas, tīras un baltas?

25 Es saku jums: Nē! Savādāk jūs padarāt mūsu Radītāju par meli no paša sākuma vai arī domājat, ka Viņš ir melis no paša sākuma. Jūs nevarat domāt, ka tādiem var būt vieta Debesu valstībā, bet tie tiks atstumti, jo viņi ir velna valstības “bērni.

26 Un tad lūk, es saku jums, mani brāļi, ja jūs esat piedzīvojuši “pārmaiņu sirdī un ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt ^bdziesmu par mīlestību, kas pestī, es gribu vaicāt, “vai jūs varat izjust to tagad?

27 Vai jūs esat staigājuši, turēdamies “nevainojami Dieva priekšā? Vai jūs varētu sacīt sevī, ja jūs tiktu aicināti mirt šinī brīdī,

16a Mat. 25:31–46.

17a 3. Nef. 14:21–23.

18a Ec. 20:43;

2. Nef. 9:14;

Mos. 3:25;

Al. 11:43.

19a 1. Jāņa 3:1–3.

20a Mos. 2:32.

21a SRC Glābšana.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 13:11–13;

3. Nef. 27:19–20.

c SRC Šķīsts, Šķīstība.

22a Jes. 59:3.

b SRC Nešķīsts,

Nešķīstība.

23a Jes. 59:12.

24a Lūk. 13:28.

25a 2. Nef. 9:9.

26a SRC Pievēršana,

Pievērst.

b Al. 26:13.

c Mos. 4:12;

M&D 20:31–34.

27a SRC Attaisnošana,

Attainot.

ka jūs esat bijuši pietiekami ^bpazemīgi? Ka jūsu drānas ir attīrītas un darītas baltas caur Kristus asinīm, kurš nāks, lai ^catpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem?

28 Lūk, vai jūs esat novilkuši ^alepnību? Es saku jums, ja jūs to neesat darījuši, jūs neesat gatavi tikt ar Dievu. Lūk, jums ir ātri jāgatavojas; jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, un nevienam tādām nebūs mūžīgās dzīves.

29 Lūk, es saku, vai ir kāds starp jums, kas nav novilcis ^askaudību? Es saku jums, ka tāds nav sagatavojies; un es gribu, lai viņš ātri sagatavotos, jo tā stunda ir tuvu un viņš nezina, kad tas laiks pienāks; jo tāds netiek atrasts par nevainīgu.

30 Un vēl es saku jums, vai ir starp jums kāds, kas ^aizsmej savu brāli vai kas uzkrauj viņam vajāšanas?

31 Ak vai tādām, jo viņš nav sagatavojies, un laiks ir tuvu, kad viņam ir jānožēlo savi grēki, vai arī viņš nevar tikt izglābts!

32 Jā, patiesi, ak vai visiem jums, ^anekrietnības darītāji; nožēlojiet, nožēlojiet grēkus, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis!

33 Lūk, Viņš sūta uzaicinājumu ^avisiem cilvēkiem, jo ^bžēlastības

rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu.

34 Jā, Viņš saka: ^aNāciet pie Manis un jūs baidīsiet dzīvības koka ^baugli; jā, jūs ^cbrīvi ēdīsiet un dzersiet dzīvības ^dmaizi un ūdeni;

35 jā, nāciet pie Manis un dariet taisnības darbus, un jūs netiksiet nocirsti un iemesti uguņā—

36 jo lūk, laiks ir tuvu, kad katram, kas ^anenes labus augļus jeb kas nedara taisnības darbus, tam ir pamats vaimanāt un raudāt.

37 Ak jūs, nekrietnības darītāji; jūs, kas esat uzpūtušies par pasaules ^aniecīgajām lietām, jūs, kas esat atklāti paziņojuši, ka zināt taisnības ceļus, tomēr esat ^bnoklīduši kā ^cavis, kam nav gana, neskatoties uz to, ka Gans jūs ^dsauca un joprojām jūs sauc, bet jūs ^eneklausāt viņa balsij!

38 Lūk, es saku jums, ka Labais ^aGans jūs sauc; jā, un Sava paša Vārdā Viņš jūs sauc, kas ir Kristus Vārds; un ja jūs ^bneuzklausīsiet ^cLabā Gana balsi, kura ^dVārdā jūs tiek saukti, lūk, jūs neesat Labā Gana avis.

39 Un tad, ja jūs neesat Labā Gana avis, no kā ^aganāmpulka

27^b SRC Pazemīgs, Pazemība.

^c SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

28^a SRC Lepnība.

29^a SRC Skaudība.

30^a SRC Ļauna runāšana.

32^a Psm. 5:6.

33^a Al. 19:36;

3. Nef. 18:25.

^b Jēk. 6:5;

3. Nef. 9:14.

34^a 2. Nef. 26:24–28;

3. Nef. 9:13–14.

^b 1. Nef. 8:11; 15:36.

^c 2. Nef. 9:50–51;

Al. 42:27.

^d SRC Dzīvības maize.

36^a Mat. 3:10; 7:15–20;

3. Nef. 14:19;

M&D 97:7.

37^a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

^b 2. Nef. 12:5; 28:14;

Mos. 14:6.

^c Mat. 9:36.

^d Sal. Pam. 1:24–27;

Jes. 65:12.

^e Jer. 26:4–5;

Al. 10:6.

38^a SRC Labais Gans.

^b 3. Moz. 26:14–20;

M&D 101:7.

^c 3. Nef. 15:24; 18:31.

^d Mos. 5:8; Al. 34:38.

39^a Mat. 6:24;

Lūk. 16:13.

tad jūs esat? Lūk, es saku jums, ka ^bvelns ir jūsu gans un jūs esat no viņa ganāmpulka; un tagad, kas var to noliegt? Lūk, es saku jums, katrs, kas to noliedz, ir ‘melis un velna ^abērns.

40 Jo es saku jums, ka viss, kas ir ^alabs, nāk no Dieva, un viss, kas ir ļauns, nāk no velna.

41 Tādēļ, ja cilvēks dara ^alabus darbus, tas uzklausa Labā Gana balsi un tas seko Viņam; bet katrs, kas dara ļaunus darbus, tas top par velna ^bbērnu, jo tas uzklausa viņa balsi un seko tam.

42 Un katram, kas to dara, sava ^aalga ir jāsaņem no tā; tādēļ sev ^balgā viņš saņem ‘nāvi attiecībā uz to, kas piederas taisnībai, būdams miris priekš visiem labiem darbiem.

43 Un tagad, mani brāļi, es gribu, lai jūs uzklāsit mani, jo es runāju savas dvēseles dedzībā; jo lūk, es esmu runājis ar jums skaidri, lai jūs nevarētu kļūdieties, jeb esmu runājis saskaņā ar Dieva pavēlēm.

44 Jo es esmu aicināts runāt šādā veidā, saskaņā ar Dieva ^asvēto kārtu, kas ir Kristū Jēzū; jā, man ir pavēlēts stāvēt un liecināt šai tautai par to, ko ir runājuši mūsu tēvi par nākamajām lietām.

45 Un tas nav viss. Vai jums nešķiet, ka es pats ^azinu šīs lietas? Lūk, es liecinu jums, ka

es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas. Un kā jums šķiet, kā es zinu par to patiesumu?

46 Lūk, es saku jums, ka tās man ir darītas ^azināmas ar Dieva Svēto Garu. Lūk, es esmu ^bgavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu, un tas ir ‘atklāsmes gars, kas ir manī.

47 Un vēl, es saku jums, ka tas tā man ir ticis atklāts, ka vārdi, ko ir sacījuši mūsu tēvi, ir patiesi, pat saskaņā ar pravietojuma garu, kas ir manī, kas ir arī Dieva Gara izpausme.

48 Es saku jums, ka es zinu pats, ka tas, ko es jums teikšu par to, kas nāks, ir patiesi; un es saku jums, ka es zinu, ka Jēzus Kristus nāks, jā, Dēls, Tēva Vienpiedzimušais, pilns labvēlības, žēlastības un patiesības. Un lūk, tas ir Viņš, kas nāk, lai uzņemtos pasaules grēkus, jā, katra cilvēka grēkus, kas nelokāmi tic Viņa Vārdam.

49 Un tagad es saku jums, ka šī ir tā ‘kārtā, pēc kuras es esmu aicināts, jā, sludināt saviem mīļotajiem brāļiem, jā, un katram, kas dzīvo šai zemē; jā, sludināt visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem; jā, es saku

39^b Mos. 5:10.

src Velns.

c 1. Jāņa 2:22.

d 2. Nef. 9:9.

40^a Omn. 1:25;

Et. 4:12;

Mor. 7:12, 15–17.

41^a 3. Nef. 14:16–20.

src Darbi.

^b Mos. 16:3–5;

Al. 11:23.

42^a Al. 3:26–27;

M&D 29:45.

^b Rom. 6:23.

c Hel. 14:16–18.

src Nāve, garīgā.

44^a Al. 13:6.

45^a src Liecība.

46^a 1. kor. 2:9–16.

^b src Gavēt, Gavēšana.

^c src Atklāsmē.

49^a src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Priesterība.

jums, kas esat krietni gados un arī vidējos gados, un jaunajai paaudzei; jā, saukt uz viņiem, ka viņiem ir jānožēlo grēki un ^bjāpiedzimst no jauna.

50 Jā, tā saka Gars: Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, jo Debesu valstība ir tuvu; jā, Dieva Dēls nāk Savā "godībā, Savā varā, varenībā, spēkā un kundzībā! Jā, mani mīļotie brāļi, es saku jums, ka Gars saka: Redziet, visas zemes un Debesu ^bĶēniņa godība ļoti drīz spīdēs starp visiem cilvēku bērniem.

51 Un Gars man arī saka, jā, sauc uz mani ar varenu balsi, sacīdams: Ej un saki šai tautai—nožēlojiet grēkus, jo, ja jūs nenozēlojat, jūs nekādā ziņā nevarat iemantot "Debesu valstību!

52 Un vēl es saku jums, ka Gars saka: Lūk, "cirvis kokam jau pie saknes pielikts; tādēļ ikviens koks, kas nenes labus augļus, taps ^bnocirsts un iemests ugunī; jā, ugunī, kas nevar tikt apdzēsta, patiesi, neizdzēšamā ugunī. Raugiet un atcerieties, Svētais ir to sacījis.

53 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es saku jums, vai jūs varat turēties pretim šiem vārdiem, jā, vai jūs varat atmest šīs lietas un "samīdīt Svēto zem savām

kājām; jā, vai jūs varat būt uzpūtušies savu siržu ^blepnībā; jā, vai jūs joprojām neatkāpsities no "dārgu drānu nēsāšanas un savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, savām "bagātībām?

54 Jā, vai jūs neatkāpsities domāt, ka jūs esat labāki nekā citi; jā, vai jūs neatkāpsities no savu brāļu vajāšanas, kas pazemojas un staigā atbilstoši Dieva svētajai kārtai, ar kuru tie ir atvesti šinī baznīcā, būdami "iesvētīti ar Svēto Garu, un viņi dara grēku nožēlošanai pienācīgus darbus—

55 jā, un vai jūs neatkāpsities no savu muguru uzgriešanas "nabagiem un trūkumcietējiem un no savas mantas nodošanas viņiem?

56 Un beidzot, jūs visi, kas neatkāpsities no savas bezdievības, es saku jums, ka jūs esat tie, kas tiks nocirsti un iemesti ugunī, ja vien jūs steidzīgi nenozēlosit grēkus.

57 Un tagad es saku jums, visi jūs, kas vēlaties sekot "Labā Gana balsij, aizejiet no ļauno vidus un ^bnošķirieties no tiem, un neaiztieciēt viņu nešķīstās lietas; un lūk, viņu vārdi tiks "izdzēsti, lai ļauno vārdi netiktu

49^b SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

50^a SRC Godība; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

^b Psm. 24; Mat. 2:2; Lūk. 23:2; 2. Nef. 10:14; M&D 38:21–22; 128:22–23; Moz. 7:53.

src Dieva valstība jeb Debesu valstība; Jēzus Kristus.

51^a SRC Debesis.

52^a Lūk. 3:9; M&D 97:7.

^b Jēk. 5:46; 6:7; 3. Nef. 27:11–12.

53^a 1. Nef. 19:7.

^b src Lepnība.
^c 2. Nef. 28:11–14; Morm. 8:36–39.

^d Psm. 62:11; M&D 56:16–18.

54^a SRC Iesvētīšana.

55^a Psm. 109:15–16; Jēk. 2:17; Hel. 6:39–40.

57^a SRC Labais Gans.

^b Ezr. 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2. tes. 3:6; M&D 133:5, 14.
^c 5. Moz. 29:20; Mor. 6:7; M&D 20:8.

ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, kas saka: Ļauno vārdi netiks saļaukti ar Manu ļaužu vārdiem;

58 Jo taisno vārdi tiks ierakstīti "Dzīvības grāmatā, un viņiem Es dāvāšu mantojumu pie Savas labās rokas. Un tagad, mani mīļotie brāļi, ko jūs varat teikt tam pretī? Es saku jums, ja jūs runājat pretī, tam nav nozīmes, jo Dieva vārdam ir jātiek piepildītam.

59 Jo vai ir kāds gans starp jums, kam ir daudzas avis un kas neuzrauga tās, lai vilki neienāktu un neapriētu viņa avis? Un lūk, ja vilks ienāk viņa ganāmpulkā, vai viņš nedzen to prom? Jā, un beigās, ja viņš varēs, viņš to nogalinās.

60 Un tagad es saku jums, ka Labais Gans jūs sauc, un, ja jūs uzklāusit Viņa balsi, Viņš atvedīs jūs Savā ganāmpulkā, un jūs esat Viņa avis; un Viņš pavēl jums, lai jūs neļautu nevienam plēšīgam vilkam nākt jūsu starpā, lai jūs netiktu iznīcināti.

61 Un tagad es, Alma, pavēlu jums "Tā valodā, kas pavēlēja man, lai jūs ievērotu un pildītu tos vārdus, ko es esmu jums sacījis.

62 Un es to saku kā pavēli jums, kas piederat baznīcai; un tiem, kas nepieder baznīcai, es to saku kā uzaicinājumu, sakot: Nāciet un topiet kristīti grēku

nožēlošanai, lai jūs arī varētu baudīt "dzīvības koka augli.

6. NODAĻA

Zarahemlā draudze tiek attīrīta un sakārtota. Alma iet sludināt uz Gideonu. Apmēram 83. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pabeidzis runāt uz ļaudīm baznīcā, kas bija dibināta Zarahemlas pilsētā, viņš "ordinēja priesterus un ^belderus vadīt un "uzraudzīt baznīcu, uzliekot tiem savas "rokas saskaņā ar Dieva kārtu.

2 Un notika, ka tie, kas nepiederēja baznīcai un kas nožēloja savus grēkus, tika "kristīti grēku nožēlošanai un tika pieņemti baznīcā.

3 Un notika arī, ka tie, kas piederēja baznīcai un kas "nenožēloja savas ļaundarības, un nepazemojās Dieva priekšā—es domāju tos, kas bija uzpūtišies savu siržu ^blepnībā—tie tika noraidīti, un viņu vārdi tika "izdzēsti, lai viņu vārdi netiktu ieskaitīti starp taisnīgo vārdiem.

4 Un tā viņi sāka nostiprināt baznīcas kārtību Zarahemlas pilsētā.

5 Tagad es gribu, lai jūs saprastu, ka Dieva vārds bija dāsns pret visiem, ka nevienam netika liegta priekšrocība sapulcēties kopā, lai klausītos Dieva vārdu.

6 Tomēr Dieva bērniem tika

58a SRC Dzīvības grāmatā.

61a Al. 5:44.

62a 1. Nef. 8:10; 11:21–23.

6 1a SRC Ordinēt, Ordinācija.

b SRC Elders (vecājs, vecākais).

c M&D 52:39.

d SRC Roku uzlikšana.

2a SRC Kristīšana, Kristīt.

3a Mos. 26:6.

b SRC Lepnība.

c 2. Moz. 32:33;

Mos. 26:36;

Al. 1:24; 5:57–58.

src Izslēgšana.

pavēlēts, lai viņi sanāktu kopā bieži un apvienotos "gavēšanā un dedzīgā lūgšanā par to dvēseļu labklājību, kas nepazīna Dievu.

7 Un tad notika, kad Alma bija nodibinājis šo kārtību, viņš devās prom no tiem, jā, no draudzes, kas bija Zarahemlas pilsētā, un devās pāri uz austrumiem no Sidonas upes, uz "Gideona ieleju; tur bija uzcelta pilsēta, kas tika saukta Gideona pilsēta, kas bija ielejā, kas tika saukta Gideona, nosaukta tā vīra vārdā, kurš tika ^bnogalināts no Nehora rokas ar zobenu.

8 Un Alma gāja un sāka sludināt Dieva vārdu draudzei, kas bija nodibināta Gideona ielejā, saskaņā ar atklāsmi par tā vārda patiesumu, ko bija runājuši viņa tēvi, un saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņā, saskaņā ar "liecību par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, kas nāks, lai atpestītu Savus ļaudis no viņu grēkiem, un svēto kārtu, pēc kuras viņš bija aicināts. Un tas tā ir rakstīts. Amen.

Almas vārdi, kurus viņš teica Gideonas ļaudīm, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Ietver 7. nodaļu.

7. NODAĻA

Kristus piedzims Marijai. Viņš atraisīs nāves saites un nesīs Savu

ļaužu grēkus. Tiem, kas nožēlo grēkus, top kristīti un tur bausļus, būs mūžīgā dzīve. Nešķīstība nevar iemantot Dieva valstību. Tiek prasīta pazemība, ticība, cerība un mīlestība. Apmēram 83. g. pr. Kr.

LŪK, mani mīlotie brāļi, redzēdams, ka man ir ļauts nākt pie jums, tādēļ es mēģinu jūs "uzrunāt savā valodā; jā, ar savu paša muti, redzēdams, ka šī ir pirmā reize, kad es esmu runājis uz jums ar vārdiem no savas mutes, es, būdams pilnīgi no devies ^bsoģa krēslam, kur bija daudz darišanu, nevarēju nākt pie jums.

2 Un pat šoreiz es nevarētu nākt pie jums, ja soģa krēsls nebūtu "nodots citam valdīt manā vietā; un Tas Kungs lielā žēlastībā ir ļāvis man nākt pie jums.

3 Un lūk, es esmu nācis, būdams ar lielām cerībām un ļoti vēlēdamies, kaut es atrastu, ka jūs esat pazemojušies Dieva priekšā un ka jūs esat turpinājuši lūgties Viņa labvēlību, lai es atrastu, ka jūs esat bijuši nevainojami Viņa priekšā, lai es atrastu, ka jūs nebijāt tādas drausmīgas izvēles priekšā, kā bija mūsu brāļi Zarahemlā.

4 Bet svētīts lai ir Dieva Vārds, ka Viņš ir devis man zināt, jā, devis man ļoti lielu prieku zināt, ka viņi atkal ir nostājušies uz Viņa taisnības ceļa.

5 Un es ceru, saskaņā ar Dieva Garu, kas ir manī, ka man būs prieks arī par jums; tomēr

6a SRC Gavēt, Gavēšana.
7a Al. 2:20.
b Al. 1:9.

8a Jāņa atkl. 19:10.
7 1a Al. 4:19.
b Mos. 29:42.

2a Al. 4:16-18.

es nevēlos, lai mans prieks par jums nāktu ar tik daudzām ciešanām un bēdām, kādas man bija par brāļiem Zarahemlā, jo lūk, mans prieks par viņiem nāk pēc izbrišanas cauri daudzām ciešanām un bēdām.

6 Bet lūk, es ceru, ka jūs neesat tik lielā neticībā kā bija jūsu brāļi; es ceru, ka jūs neesat uzpūtušies savu siržu lepnībā; jā, es ceru, ka jūs neesat pievērsuši savas sirdis bagātībām un pasaulesniecīgajām lietām; jā, es ceru, ka jūs nepielūdzat ^aelkus, bet ka jūs pielūdzat patieso un ^bdzīvo Dievu un ka jūs ar nebeidzamu ticību raugāties pēc jūsu grēku piedošanas, kurai jānāk.

7 Jo lūk, es saku jums, ka būs daudzas lietas, kam jānāk; un lūk, ir viena lieta, kas ir svarīgāka nekā visas citas—jo lūk, ^alaiks vairs nav tālu, kad Pestītājs dzīvos un nāks Savas tautas vidū.

8 Lūk, es nesaku, ka Viņš nāks starp mums tajā laikā, kad Viņš dzīvos savā mirstīgajā mājoklī; jo lūk, Gars man neteica, ka tas būs tā. Tad, kas attiecas uz šo lietu, es nezinu; bet tik daudz es zinu, ka Dievam Tam Kungam ir spēks darīt visas lietas, kas ir saskaņā ar Viņa vārdu.

9 Bet lūk, Gars tik daudz man ir teicis: Sauc uz šo tautu,

sacīdams: ^aNožēlojiet grēkus, jūs, un sataisiet Tam Kungam ceļu, un staigājiet Viņa takas, kas ir taisnas; jo lūk, Debesu valstība ir tuvu, un Dieva Dēls ^bnāk zemes virsū.

10 Un lūk, Viņš ^apiedzims ^bMarijai Jeruzālemē, kas ir mūsu sentēvu ^czeme, viņa, būdama ^djaunava, dārgs un izraudzīts trauks, kas tiks apēnota un ^eklūs grūta ar Svētā Gara spēku, un dzemdēs dēlu, jā, patiesi Dieva Dēlu.

11 Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ^aciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds tiktu piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.

12 Un Viņš uzņemsies ^anāvi, lai Viņš atraisītu nāves saites, kas saista Viņa ļaudis; un Viņš uzņemsies viņu vājības, lai Viņš tiktu piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš zinātu miesā, kā ^bpalīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās.

13 Tad nu Gars ^azina visas lietas; tomēr Dieva Dēls izcieš miesā, lai Viņš varētu ^buzņemties Savas tautas grēkus, lai Viņš varētu izdzēst viņu pārkāpumus atbilstoši Savam atbrīvošanas spēkam; un tad nu lūk, šī ir tā liecība, kas ir manī.

14 Tad nu es saku jums, ka

6a 2. Nef. 9:37;

Hel. 6:31.

b Dan. 6:26.

7a Al. 9:26.

9a Mat. 3:2–4;

Al. 9:25.

b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.

10a Jes. 7:14;

Lūk. 1:27.

b Mos. 3:8.

src Marija,

Jēzus māte.

c 1. Laiku 9:3;

2. Laiku 15:9;

1. Nef. 1:4;

3. Nef. 20:29.

d 1. Nef. 11:13–21.

e Mat. 1:20;

Mos. 15:3.

11a Jes. 53:3–5;

Mos. 14:3–5.

12a 2. Nef. 2:8;

Al. 12:24–25.

src Krustā sišana.

b Ebr. 2:18; 4:15;

M&D 62:1.

13a SRC Dievs, Dievība.

b Mos. 15:12.

src Izpīrkt, Grēku

Izpīrkšana.

jums ir jānožēlo savi grēki un “jāpiedzimst no jauna; jo Gars saka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību; tādēļ nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs tiktu mazgāti no saviem grēkiem, lai jums būtu ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, kam ir vara izglābt un šķīstīt no visas netaisnības.

15 Jā, es saku jums, nāciet un nebīstieties, un nolieciet ikvienu grēku, kas tik viegli jūs “apņem, kas sasaista jūs iznīcībai, jā, nāciet un sāciet, un parādiet savam Dievam, ka jūs gribat nožēlot savus grēkus un stāties derībā ar Viņu turēt Viņa baušļus, un lieciniet to Viņam šajā dienā, ieejot kristīšanas ūdeņos.

16 Un, kas dara to un turpmāk tur Dieva baušļus, tas atcerēsies, ka es saku viņam, jā, viņš atcerēsies, ka es esmu sacījis viņam, ka viņam būs mūžīgā dzīve, saskaņā ar Svētā Gara liecību, kas liecina manī.

17 Un tagad, mani mīļotie brāļi, vai jūs ticat šīm lietām? Lūk, es saku jums, jā, es zinu, ka jūs tām ticat; un tas veids, kā es zinu, ka jūs ticat tām, ir ar Gara izpausmi, kas ir manī. Un tad nu, tādēļ ka jūsu ticība ir stipra tam, jā, tām lietām, par kurām es esmu runājis, milzīgs ir mans prieks.

18 Jo, kā jau es teicu no sākuma, ka man bija liela vēlēšanās, lai jūs nebūtu tādas drausmīgas izvēles priekšā kā jūsu brāļi, patiesi tā es esmu atradis, ka mana vēlēšanās ir izpildīta.

19 Jo es manu, ka jūs esat uz taisnības takām; es manu, ka jūs esat uz takas, kas ved uz Dieva valstību; jā, es manu, ka jūs darāt taisnas Viņa “takas.

20 Es manu, ka tas ir ticis darīts zināms jums ar Viņa vārda liecību, ka Viņš nevar “staigāt pa likumotām takām; ne arī Viņš atkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis; ne arī Viņam ir pat pārgrozības ēna no labā uz kreiso vai no tā, kas ir taisns, uz to, kas ir aplams; tādēļ Viņa ceļš ir viens mūžīgs aplis.

21 Un Viņš nemīt “nešķīstos tempļos; ne arī nešķīstība vai kaut kas, kas ir netīrs, var tikt pieņemts Dieva valstībā; tādēļ es saku jums, laiks nāks, jā, un tas būs pēdējā dienā, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, paliks savā nešķīstībā.

22 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu sacījis šīs lietas uz jums, lai es varētu pamodināt jūsos jūsu pienākuma apziņu pret Dievu, lai jūs varētu staigāt nevainojami Viņa priekšā, lai jūs varētu staigāt pēc Dieva svētās kārtas, pēc kuras jūs esat tikuši pieņemti.

23 Un tagad es gribu, lai jūs būtu “pazemīgi un būtu pakļā-

14a SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

15a 2. Nef. 4:18.

19a Mat. 3:3.

20a 1. Nef. 10:19;

Al. 37:12;

M&D 3:2.

21a 1. kor. 3:16–17; 6:19;

Mos. 2:37;

Al. 34:36.

b 1. Nef. 15:33–35;

2. Nef. 9:16;

Morm. 9:14;

M&D 88:35.

23a SRC Pazemīgs, Pazemība.

vīgi un lēnprātīgi; viegli pielūdzami; pilni pacietības un iecietības; būdami atturīgi visās lietās; būdami vienmēr uzcītīgi Dieva baušļu turēšanā; lūdzot tās lietas, pēc kā jums ir vajadzība, gan garīgās, gan laicīgās; vienmēr pateicoties Dievam par visu, ko jūs saņemat.

24 Un skatieties, lai jums būtu "ticība, cerība un žēlsirdība, un tad jūs vienmēr būsiet labu darbu pārpilni.

25 Un lai Tas Kungs svētī jūs un saglabā jūsu drānas neaptraipītas, lai jūs beigās tiktu atvesti Debesu valstībā sēdēt kopā ar Ābrahāmu, Izāku un Jēkabu, un svētajiem praviešiem, kas bijuši vienmēr kopš pasaule sākās, un jūs, būdami ar "neaptraipītām drānām, tāpat kā viņu drānas ir neaptraipītas, nekad vairs no tās neaizietu.

26 Un tagad, mani mīļotie brāļi, es esmu runājis šos vārdus jums saskaņā ar Garu, kas liecina manī; un mana dvēsele ļoti priecājas dēļ tās ārkārtīgās centības un uzmanības, ko jūs pievērsāt manam vārdam.

27 Un tagad, lai Dieva "miers dus uz jums un jūsu namiem un zemēm, un jūsu sīklopiem un liellopiem, un visa, kas jums pieder, jūsu sievām un jūsu bērniem, atbilstoši jūsu ticībai un labiem darbiem, no šī brīža un turpmāk. Un tā es esmu runājis. Amen.

8. NODAĻA

Alma sludina un kristī Melekā. Viņš tiek atraidīts Amonihā un atstāj to. Eņģelis pavēl viņam atgriezties un piesaukt ļaudis grēku nožēlošanai. Viņu pieņem Amuleks, un viņi abi sludina Amonihā. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Alma atgriezās no "Gideona zemes, mācījis Gideonas ļaudīm daudzas lietas, kas nevar tikt uzrakstītas, nostiprinājis baznīcas kārtību atbilstoši tam, kā viņš to bija darījis pirms tam Zarahemlas zemē, jā, viņš atgriezās savā paša mājā Zarahemlā, lai atpūstos no darbiem, kurus viņš bija padarījis.

2 Un tā beidzās devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

3 Un notika, ka desmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Alma aizgāja no turienes un devās ceļā uz Meleka zemi, uz rietumiem no "Sidonas upes, uz rietumiem pie mežonīgā apvidus robežām.

4 Un viņš sāka mācīt ļaudis Meleka zemē saskaņā ar Dieva "svēto kārtu, ar kuru viņš bija aicināts; un viņš sāka mācīt ļaudis viscaur visā Meleka zemē.

5 Un notika, ka ļaudis nāca pie viņa no visām zemes malām, kura bija mežonīgā apvidus pusē. Un viņi tapa kristīti viscaur visā zemē;

6 tā, kad viņš bija pabeidzis savu darbu Melekā, viņš aizgāja

24a 1. kor. 13;
Et. 12:30–35;
Mor. 7:33–48.
25a 2. Pēt. v. 3:14.

27a SRC Miers.
8 1a Al. 2:20; 6:7.
3a Al. 16:6–7.
4a M&D 107:2–4.

src Melhisedeka
priesterība.

no turienes un trīs dienas ceļoja uz Meleka zemes ziemeļiem; un viņš nonāca pilsētā, kas tika saukta Amonihā.

7 Tad nu tas bija Nefija tautas paradums nosaukt savas zemes un savas pilsētas, un savus ciemus, jā, pat visus savus mazos ciemus, tā vārdā, kam pirmajam tie bija piederējuši; un tā tas bija Amonihā zemē.

8 Un notika, kad Alma nāca Amonihā pilsētā, viņš sāka sludināt tiem Dieva vārdu.

9 Tagad Sātans bija ieguvis lielu "varu pār Amonihā pilsētas ļaužu sirdīm; tādēļ viņi negribēja klausīties Almas vārdos.

10 Tomēr Alma daudz "strādāja garā, ^bcinoties ar Dievu "varēnā lūgšanā, lai Viņš izlietu Savu Garu pār ļaudīm, kas bija tanī pilsētā; lai Viņš arī ļautu, ka Alma varētu kristīt tos grēku nožēlošanai.

11 Tomēr viņi nocietināja savas sirdis, sacīdami viņam: Redzi, mēs zinām, ka tu esi Alma; un mēs zinām, ka tu esi augstais priesteris baznīcā, kuru tu esi izveidojis daudzās zemes daļās pēc jūsu paražām; un mēs nesam no tavas baznīcas, un mēs neticam tādām mulķīgām paražām.

12 Un tad nu mēs zinām, ka tāpēc, ka mēs nesam no tavas baznīcas, tev nav varas pār mums; un tu esi nodevis soģa krēslu "Nefihasam; tādēļ tu esi augstākais soģis pār mums.

13 Tad, kad ļaudis bija to pateikuši un pretojušies visiem viņa vārdiem, un zaimojuši viņu, un splāvuši uz viņu, un likuši, lai viņš tiktu padzīts no viņu pilsētas, viņš aizgāja no turienes un devās ceļā uz pilsētu, kas tika saukta Ārona.

14 Un notika, kamēr viņš ceļoja uz turieni, būdams bēdu nopiests, brienot cauri daudzām "bēdām un dvēseles ciešanām dēļ to ļaužu ļaundarbībām, kuri bija Amonihā pilsētā, notika, kamēr Alma bija tā bēdu nopiests, lūk, Tā Kunga ^bengēlis parādījās viņam, sacīdams:

15 Svētīts tu esi, Alma; tādēļ pacel savu galvu un priecājies, jo tev ir liels izemesls priecāties; jo tu esi bijis uzticīgs Dieva pavēļu turēšanā no tā laika, kad tu saņēmi savu pirmo vēstījumu no Viņa. Lūk, es esmu tas, kas "nodeva to tev.

16 Un lūk, es esmu sūtīts tev pavēlēt, lai tu atgrieztos Amonihā pilsētā un sludinātu atkal pilsētas ļaudīm; jā, sludinātu viņiem. Jā, saki viņiem, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Dievs Tas Kungs viņus "iznīcinās.

17 Jo lūk, viņi pēta šajā brīdī, kā viņi varētu iznīcināt tavas tautas brīvību (jo tā saka Tas Kungs), kas ir pret likumiem un spriedumiem, un pavēlēm, ko Viņš devis Saviem ļaudīm.

18 Tad notika, kad Alma bija saņēmis vēstījumu no Tā Kunga engēļa, viņš steidzīgi atgriezās

9a 2. Nef. 28:19–22;
M&D 10:20.

10a Al. 17:5.

b Ēn. 1:1–12.

c 3. Nef. 27:1.
src Lūgšana.

12a Al. 4:20.

14a src Likstas.

b Al. 10:7–10, 20.
src Engēli.

15a Mos. 27:11–16.

16a Al. 9:12, 18, 24.

Amonihās zemē. Un viņš iegāja pilsētā pa citu ceļu, jā, pa ceļu, kas ir uz dienvidiem no Amonihās pilsētas.

19 Un, kad viņš iegāja pilsētā, viņš bija izsalcis, un viņš sacīja kādam vīram: Vai jūs iedosit pazemīgam Dieva kalpam ko pašēst?

20 Un tas vīrs sacīja viņam: Es esmu nefijietis, un es zinu, ka tu esi Dieva svētais pravietis, jo tu esi tas vīrs, par kuru "eņģelis sacīja vīzijā: Tu viņu pieņēmsi! Tādēļ nāc ar mani manā namā, un es došu tev no sava uztura; un es zinu, ka tu būsi par svētību man un manam namam.

21 Un notika, ka tas vīrs pieņēma viņu savā namā; un to vīru sauca "Amuleks; un viņš atnesa maizi un gaļu un nolika Almas priekšā.

22 Un notika, ka Alma ēda maizi un bija paēdis; un viņš "svētīja Amuleku un viņa namu, un viņš pateicās Dievam.

23 Un, kad viņš bija ēdis un bija paēdis, viņš sacīja Amulekam: Es esmu Alma, un es esmu "augstais priesteris pār Dieva baznīcu visā zemē.

24 Un lūk, es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu starp visiem Viņa ļaudīm, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu; un es biju šai zemē, un tie mani nepieņēma, bet tie "padzina mani, un es jau grasījos uzgriezt savu muguru šai zemei uz visiem laikiem.

25 Bet lūk, man tika pavēlēts, lai es atkal atgrieztos un pravietotu šiem ļaudīm, jā, un liecinātu pret tiem par viņu nekrietnībām.

26 Un tagad, Amulek, tādēļ, ka tu pabaroji mani un pieņēmi mani, tu esi svētīts; jo es biju izsalcis, jo es biju gavējis daudzas dienas.

27 Un Alma palika daudzas dienas ar Amuleku, pirms viņš sāka sludināt tiem ļaudīm.

28 Un notika, ka tauta kļuva vēl nekrietnāka.

29 Un vārds nāca pie Almas, sakot: Ej, un saki arī Manam kalpam Amulekam: Ej un pravieto šiem ļaudīm, sakot—"Nožēlojiet jūs grēkus, jo tā saka Tas Kungs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, Es piemeklēšu šo tautu Savās dusmās; jā, un Es nenovērsīšu Savas kvēlās dusmas.

30 Un Alma un arī Amuleks gāja tautā, lai paziņotu tiem Dieva vārdus; un viņi bija Svētā Gara pilni.

31 Un viņiem bija dots "spēks pār tiem tiktāl, ka viņi nevarēja tikt ieslodzīti cietumā; nedz arī bija iespējams, ka kāds vīrs varētu tos nokaut; tomēr tie neizmantoja savu ^bspēku, kamēr viņi nebija saitēm sasiesti un iemesti cietumā. Tad tas tika izdarīts, lai Tas Kungs viņos varētu parādīt Savu spēku.

32 Un notika, ka viņi gāja un sāka sludināt un pravietot tiem ļaudīm, saskaņā ar Garu un spēku, ko Tas Kungs bija tiem devis.

20a Al. 10:7–9.

21a SRC Amuleks.

22a Al. 10:11.

23a Al. 5:3, 44, 49; 13:1–20.

24a Al. 8:13.

29a Al. 9:12, 18.

src Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

31a 1. Nef. 1:20.

b Al. 14:17–29.

Almas vārdi un arī Amuleka vārdi, kas tika paziņoti ļaudīm, kas bija Amonihās zemē. Un arī viņi tiek iesviesti cietumā un atbrīvoti ar brīnumainu Dieva spēku, kas bija viņos, saskaņā ar Almas pierakstu.

Ietver no 9. līdz 14. nodaļai.

9. NODAĻA

Alma pavēl Amonihās ļaudīm nožēlot grēkus. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniešiem pēdējās dienās. Ja nefijieši atmetīs gaismu, viņi tiks lamaniešu iznīcināti. Dieva Dēls drīz nāks. Viņš atpestīs tos, kas nožēlo savus grēkus un top kristīti, un tic Viņa Vārdā. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN atkal es, Alma, saņēmis pavēli no Dieva, ka man ir jāņem Amuleks un jāiet, un jāsludina atkal šiem ļaudīm jeb ļaudīm, kas bija Amonihās pilsētā, un notika, kad es sāku tiem sludināt, ka viņi sāka strīdēties ar mani, sakot:

2 Kas tu tāds esi? Vai tu domā, ka mēs ticēsim "viena cilvēka liecībai, kaut arī viņš mums sludinātu, ka zeme zudīs?

3 Tad nu viņi nesaprata vārdus, ko tie runāja; jo viņi nezināja, ka zeme zudīs.

4 Un viņi arī sacīja: Mēs neticēsim taviem vārdiem, ja tu sludināsi, ka šī lielā pilsēta tiks sagrauta "vienā dienā.

5 Tad nu viņi nezināja, ka Dievs var paveikt tādus brīnumainus

darbus, jo viņi bija cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis.

6 Un viņi sacīja: "Kas ir Dievs, kas nesūta ^bvairāk varas kā vienu vīru starp šiem ļaudīm, lai paziņotu tiem patiesību par tādām lielām un brīnumainām lietām?

7 Un viņi nostājās, lai sagrābtu mani; bet lūk, viņi to neizdarīja. Un es drosmīgi stāvēju, lai sludinātu viņiem, jā, es drosmīgi liecināju tiem, sacīdams:

8 Redziet, ak jūs, ļaunā un samaitātā "paaudze, kā jūs esat aizmirsuši savu tēvu paražas; jā, cik ātri jūs esat aizmirsuši Dieva pavēles.

9 Vai jūs neatminaties, ka mūsu tēvs Lehijs tika izvests no Jeruzālemes ar Dieva "roku? Vai jūs neatminaties, ka tie visi tika Viņa izvesti caur tuksnesi?

10 Un vai tik drīz jūs esat aizmirsuši, cik daudz reižu Viņš atbrīvoja mūsu tēvus no viņu ienaidnieku rokām un pasargāja tos no iznīcināšanas, patiesi, no viņu pašu brāļu rokām?

11 Jā, un ja tas nebūtu bijis Viņa nepārspējamā spēka un Viņa žēlastības, un Viņa iecietības dēļ pret mums, mēs nenovēršami būtu izdeldēti no zemes virsas jau ilgi pirms šī laika un varbūt būtu nodoti "nebeidzamām bēdām un ciešanām.

12 Lūk, tad es saku jums, ka Viņš pavēl jums nožēlot grēkus; un, ja jūs nenožēlojat, jūs nekādā veidā nevarat iemantot Dieva valstību. Bet lūk, tas vēl nav viss—Viņš ir pavēlējis jums

9 2a 5. Moz. 17:6.

4a Al. 16:9–10.

6a 2. Moz. 5:2;

Mos. 11:27;

Moz. 5:16.

b Al. 10:12.

8a Al. 10:17–25.

9a 1. Nef. 2:1–7.

11a Mos. 16:11.

nožēlot grēkus, vai arī Viņš pilnīgi "iznīcinās jūs no zemes virsas; jā, Viņš piemeklēs jūs Savās dūsmās, un Savās ^bkvēlās dūsmās Viņš nemitēsies.

13 Lūk, vai jūs neatminaties vārdus, ko Viņš teica Lehiĵam, sakot: "Kā jūs turēsīt Manas pavēles, tā jums veiksies šinī zemē? Un vēl ir teikts: Kā jūs neturēsīt Manas pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Tā Kunga vaiga.

14 Tad es gribu, lai jūs atcerētos, ka, tā kā lamanieši neturēja Dieva pavēles, viņi ir tikuši "padzīti no Tā Kunga vaiga. Tagad mēs redzam, ka Tā Kunga vārds ir apstiprinājies šajā lietā, un lamanieši ir padzīti no Viņa vaiga kopš sākās viņu pārkāpumi tajā zemē.

15 Tomēr es saku jums, ka viņiem būs "vieglāk soda dienā nekā jums, ja jūs paliksīt savos grēkos, jā, un pat viņiem būs vieglāk šajā dzīvē nekā jums, ja vien jūs nenožēlosīt grēkus.

16 Jo ir daudzi solījumi, kas "vērsti uz lamaniešiem; jo tas ir viņu tēvu ^bparažu dēļ, kas liek tiem palikt viņu "neziņas stāvoklī; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem un "paildzinās viņu pastāvēšanu tai zemē.

17 Un kādā laika posmā tie tiks "atvesti, lai ticētu Viņa vārdam un zinātu par savu tēvu paražu aplamību; un daudzi no tiem

tiks izglābti, jo Tas Kungs būs žēlīgs pret visiem, kas ^bpiesauks Viņa Vārdu.

18 Bet lūk, es saku jums, ka, ja jūs paliekat savās ļaundarībās, jūsu dienas šai zemē netiks paildzinātas, jo "lamanieši tiks jums uzsūtīti; un, ja jūs nenožēlosīt grēkus, viņi nāks tajā laikā, ko jūs nezināt, un jūs tiksīt piemeklēti ar ^bpilnīgu pazudināšanu; un tas būs atbilstoši Tā Kunga kvēlajām "dūsmām.

19 Jo Viņš neļaus jums, lai jūs dzīvotu savās nekrietnībās, lai iznīcinātu Viņa ļaudis. Es saku jums: Nē! Viņš drīzāk pieļaus, ka lamanieši varētu "iznīcināt visus Viņa ļaudis, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja būtu iespējams, ka viņi varētu ^bkrist grēkos un pārkāpumos pēc tam, kad viņiem ir bijis tik daudz gaismas un tik daudz zināšanu, dotu tiem no Tā Kunga, viņu Dieva;

20 jā, būdami Tā Kunga ļoti ieredzēta tauta; jā, tikuši ieredzēti vairāk par visām citām tautām, ciltīm, valodām un tautībām; pēc tam, kad visas lietas ir tikušas "darītas tiem zināmas, atbilstoši viņu vēlmēm un viņu ticībai un lūgšanām par to, kas ir bijis, kas ir un kas nāks,

21 būdami Dieva Gara ietekmēti; sarunājušies ar eņģeļiem un tikuši uzrunāti ar Tā Kunga balsi; un bijuši ar pravietojuma

12a Al. 8:16; 10:19, 23, 27.

b Al. 8:29.

13a 2. Nef. 1:20;

Mos. 1:7;

Al. 37:13.

14a 2. Nef. 5:20–24;

Al. 38:1.

15a Mat. 11:22, 24.

16a Al. 17:15.

b Mos. 10:12 (skat.

11.–17. pantu).

c Mos. 3:11.

d Hel. 15:10–12.

17a Ēn. 1:13.

b Al. 38:5;

M&D 3:8.

18a Al. 16:2–3.

b Al. 16:9.

c Al. 8:29.

19a 1. Nef. 12:15, 19–20;

Al. 45:10–14.

b Al. 24:30.

20a SRC Atklāsme.

garu un atklāsmes garu, un arī daudzām dāvanām, ar dāvanu runāt mēlēs un pravietošanas dāvanu, un Svētā Gara dāvanu, un "tulkošanas dāvanu;

22 jā, un tikuši Dieva "atbrīvoti no Jeruzālemes zemes ar Tā Kunga roku; tikuši izglābti no bada un no sērgām, un visa veida visādām slimībām; un tapuši stipri kaujā, lai viņi netiktu iznīcināti; tikuši izvesti no ^bjūga laiku pa laikam un tikuši saglabāti un pasargāti līdz pat šim brīdim; un viņiem ir labi veicies, līdz viņi ir kļuvuši bagāti ar visādām lietām—

23 un tagad lūk, es saku jums, ka, ja šī tauta, kas saņēmusi tik daudz svētību no Tā Kunga rokas, grēkos pretēji tai gaismai un zināšanām, kas viņiem ir, es saku jums, ja gadīsies, ka viņi kritīs grēkā, tad lamaniešiem būs daudz "vieglāk nekā viņiem.

24 Jo lūk, Tā Kunga "solījumi ir vērsti uz lamaniešiem, bet tie nav vērsti uz jums, ja jūs grēkojat; jo vai Tas Kungs nav skaidri apsolījis un stingri noteicis, ka, ja jūs sacelsities pret Viņu, jūs tiksit pilnīgi izdeldēti no zemes virsas.

25 Un tāpēc šī iemesla dēļ, lai jūs netiktu izdeldēti, Tas Kungs ir sūtījis eņģeli apmeklēt daudzus no Viņa ļaudīm, paziņojot tiem, ka viņiem ir jāiet un gauži jāpiesauc šī tauta, sakot:

"Nožēlojiet grēkus, jūs, jo Debesu valstība ir tuvu!

26 Un pēc "nedaudz dienām Dieva Dēls nāks Savā godībā, pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības, pilns pacietības, "žēlastības un iecietības, ātrs ^duzklausīt Savu ļaužu saucienus un atbildēt uz viņu lūgšanām; un Viņa godība būs Tēva ^eVienpie dzimušā godība.

27 Un lūk, Viņš nāk "atpestīt tos, kas būs ^bkristīti grēku nožēlošanai caur ticību Viņa Vārdam.

28 Tādēļ sataisiet Tam Kungam ceļu, jo laiks ir tuvu, kad visi cilvēki pļaus atlīdzību par saviem "darbiem, atbilstoši tam, kas viņi ir bijuši—ja viņi ir bijuši taisnīgi, viņi ^bpļaus savu dvēseļu glābšanu atbilstoši Jēzus Kristus varai un Viņa veiktajai izglābšanai; un, ja viņi ir bijuši ļauni, viņi pļaus savu dvēseļu "nolādēšanu, atbilstoši velna varai un gūstam.

29 Tad lūk, tā ir eņģeļa balss, kas sauc uz šo tautu.

30 Un tad, mani "mīļotie brāļi, jo jūs esat mani brāļi un jums jābūt mīļotiem, un jums jānes grēku nožēlošanai pienācīgi darbi, tādēļ ka jūsu sirdis ir ārkārtīgi nocietinātas pret Dieva vārdu un tādēļ ka jūs esat ^bzudusi un kritusi tauta.

31 Tad notika, kad es, Alma, biju runājis šos vārdus, lūk,

21a Omn. 1:20;
Mos. 8:13–19;

28:11–17.

22a 2. Nef. 1:4.

b Mos. 27:16.

23a Mat. 11:22–24.

24a 2. Nef. 30:4–6;
M&D 3:20.

25a Al. 7:9;
Hel. 5:32.

26a Al. 7:7.

b src Labvēlība.

c src Žēlīgs, Žēlastība.

d 5. Moz. 26:7.

e src Vienpie-
dzimušais.

27a src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

b src Kristīšana, Kristīt.

28a M&D 1:10; 6:33.

b Psm. 7:17.

c src Sodība.

30a 1. Jāņa 4:11.
b Al. 12:22.

ļaudis bija apskaitušies uz mani, jo es sacīju viņiem, ka viņi bija cietsirdīgi un "stūrgalvīgi ļaudis.

32 Un arī tāpēc, ka es sacīju uz viņiem, ka viņi bija zudusi un kritusi tauta, viņi bija dusmīgi uz mani un mēģināja mani sagrābt, lai viņi varētu iemest mani cietumā.

33 Bet notika, ka Tas Kungs nepielāva, lai viņi tajā laikā saņemtu mani un iemestu mani cietumā.

34 Un notika, ka Amuleks gāja un nostājās, un arī sāka viņiem sludināt. Un tagad visi Amuleka "vārdi nav pierakstīti, tomēr daļa no viņa vārdiem ir rakstīti šīnī grāmatā.

10. NODAĻA

Lehijš cēlies no Manases. Amuleks atceras eņģeļa pavēli rūpēties par Almu. Taisnīgo lūgšanas ir par iemeslu tam, ka tauta tiek saudzēta. Netaisni likumu zinātāji un soģi liek pamatu tautas iznīcināšanai. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD nu šie ir tie "vārdi, ko ^bAmuleks sludināja tautai, kas bija Amonihās zemē, sacīdams:

2 Es esmu Amuleks; es esmu Gidona dēls, kas bija Ismaēla dēls, kurš bija Aminadija pēctecis; un tas bija tas pats Aminadijs, kurš izskaidroja rakstīto, kas bija uz tempļa sienas, kas bija rakstīts ar Dieva pirkstu.

3 Un Aminadijs bija Nefija pēctecis, kas bija Lehija dēls, kas iznāca no Jeruzālemes zemes, kas bija "Manases pēctecis, kas bija ^bJāzepa dēls, kurš tika "pārdots uz Ēģipti ar savu brāļu rokām.

4 Un lūk, es arī neesmu zemu vērtēts vīrs starp visiem tiem, kas mani pazīst; jā, un lūk, man ir daudz radnieku un "draugu, un es arī esmu ieguvis daudz bagātību ar savu roku darbu.

5 Tomēr par spīti tam visam es nekad neesmu daudz zinājis par Tā Kunga ceļiem un Viņa "noslēpumiem un brīnumaino spēku. Es teicu, ka es nekad neesmu daudz zinājis par šīm lietām; bet lūk, es kļūdos, jo es esmu redzējis daudz no Viņa noslēpumiem un Viņa brīnumainā spēka; jā, patiesi šīs tautas dzīvību saglabāšanā.

6 Tomēr es nocietināju savu sirdi, jo es tiku "aicināts daudzas reizes un es negribēju ^bdzirdēt; tādēļ es zināju par šīm lietām, tomēr negribēju tās atzīt; tādēļ es gāju uz sacelšanos pret Dievu savas sirds ļaundarbībā, līdz pat septītā mēneša ceturtajai dienai, kas ir soģu valdīšanas desmitajā gadā.

7 Kad es biju ceļā, lai apciemotu ļoti tuvu radnieku, lūk, Tā Kunga "eņģelis man parādījās un sacīja: Amulek, atgriezies savā namā, jo tev jāpabaro Tā Kunga pravietis; jā, svēts vīrs, kas ir Dieva izraudzīts cilvēks,

31a 2. Nef. 25:28;
Mos. 3:14.

34a Al. 10.

10 1a Al. 9:34.

b Al. 8:21–29.

3a 1. Moz. 41:51;

1. Laiku 9:3.

b SRC Jāzeps,

Jēkaba dēls.

c 1. Moz. 37:29–36.

4a Al. 15:16.

5a SRC Dieva

noslēpumi.

6a Al. 5:37.

b M&D 39:9.

7a Al. 8:20.

jo viņš ir ^bgavējis daudzas dienas šīs tautas grēku dēļ un viņš ir izsalcis, un tev jāuzņem viņš savā namā un jāpabaro tas, un viņš svētīs tevi un tavu namu; un Tā Kunga svētība būs pār tevi un tavu namu.

8 Un notika, ka es paklausīju eņģeļa balsij un griezos atpakaļ uz savu namu. Un, kad es gāju uz turieni, es atradu ^avīru, par kuru eņģelis bija sacījis man: Tu pieņemsi viņu savā namā—un lūk, tas bija tas pats vīrs, kurš bija runājis uz jums par Dieva lietām.

9 Un eņģelis sacīja man, ka viņš ir ^asvēts vīrs; tādēļ es zinu, ka viņš ir svēts vīrs, jo to man teica Dieva eņģelis.

10 Un vēl es zinu, ka tās lietas, par ko viņš ir liecinājis, ir patiesas; jo lūk, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, patiesi tā Viņš bija sūtījis Savu ^aeņģeli, lai pasludinātu to man; un Viņš to darīja, kamēr šis Alma ^bdzīvoja manā namā.

11 Jo lūk, viņš ir ^asvētījis manu namu, viņš ir svētījis mani un manas sievietes, un manus bērnus, un manu tēvu, un manus radus; jā, patiesi visus manus radniekus viņš ir svētījis, un Tā Kunga svētība bija pār mums, saskaņā ar vārdiem, ko viņš sacīja.

12 Un tagad, kad Amuleks bija runājis šos vārdus, ļaudis sāka brīnīties, redzēdami, ka bija ^avairāk nekā viens liecinieks,

kurš liecināja par tām lietām, par kurām tie tika apsūdzēti, un arī par lietām, kas nāks, saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

13 Tomēr viņu starpā bija daži, kas domāja tos izvaicāt, lai ar savām viltīgajām ^ablēdībām viņi piekertu tos viņu vārdos, lai viņi atrastu liecību pret tiem, lai viņi nodotu tos saviem soģiem, lai tie tiktu tiesāti saskaņā ar likumu un lai tie tiktu nogalināti vai iemesti cietumā, atbilstoši tam noziegumam, kuru viņi varētu parādīt vai par kuru viņi varētu liecināt pret tiem.

14 Tad nu tie bija tie vīri, kuri tiecās viņus nogalināt, kuri bija ^alikumu zinātāji, kuri bija tautas noalgoti vai iecelti, lai piemērotu likumu viņu tiesu laikā jeb tiesās soģu priekšā par ļaunžu noziegumiem.

15 Tad nu tie likumu zinātāji bija mācīti visās ļaunžu mākslās un viltībās; un tas bija, lai padarītu viņus spējīgus, lai viņi būtu izveicīgi savā amatā.

16 Un notika, ka viņi sāka izvaicāt Amuleku, lai tādējādi viņi varētu likt tam sapīties savos vārdos jeb runāt pretim vārdiem, kurus tas sacis.

17 Tad nu viņi nezināja, ka Amuleks varētu zināt par viņu nodomiem. Bet notika, kad viņi iesāka izvaicāt to, tas ^asaprata viņu domas un tas viņiem sacīja: Ak jūs ļaunā un samaitātā

7b Al. 5:46; 6:6.
 SRC Gavēt, Gavēšana.
 c Ap. d. 10:30–35.
 8a Al. 8:19–21.
 9a SRC Svēts.

10a Al. 11:30–31.
 b Al. 8:27.
 11a Al. 8:22.
 12a Al. 9:6.
 13a Al. 11:21.

14a Al. 10:24; 11:20–21;
 14:18.
 17a Al. 12:3; 18:20, 32;
 M&D 6:16.

^bpaaudze, jūs likumu zinātāji un liekuļi, jo jūs ieliekat velna pamatus; jo jūs izliekat slazda ‘valgus un lamatas, lai noķertu Dieva svētos.

18 Jūs perināt ieceres, lai ‘sagrozītu taisno ceļus un izsauktu Dieva dusmas uz savām galvām līdz pat pilnīgai šīs tautas iznīcināšanai.

19 Jā, labi Mosija pateica, kas bija mūsu pēdējais ķēniņš, kad viņš jau grasījās nodot ķēniņvalsti, kad nebija neviena, kam to piešķirt, likdams, lai šī tauta tiktu pārvaldīta ar viņu pašu balsīm—jā, labi viņš pateica, ka, ja pienāks laiks, kad šīs tautas balss ‘izvēlēsies nekrietnību, tas ir, ja pienāks laiks, ka šī tauta krietis grēkā, viņi būs nobrieduši iznīcībai.

20 Un tad es saku jums, ka pareizi Tas Kungs spriež tiesu par jūsu nekrietnībām; pareizi Viņš sauc uz šo tautu ar Savu ‘eņģeļu balsīm: Nožēlojiet grēkus, jūs, nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu.

21 Jā, pareizi Viņš sauc ar Savu eņģeļu balsīm: ‘Es nākšu lejā starp Saviem ļaudīm ar taisnību un tiesu Savās rokās.

22 Jā, un es saku jums, ka, ja tas nebūtu taisno ļaužu ‘lūgšanu dēļ, kuri tagad ir šai zemē, tad jūs jau tagad būtu piemeklēti ar pilnīgu iznīcību; tomēr tas nebūtu ar ^bplūdiem, kā tas bija ļaudīm Noas dienās, bet tas

būtu ar badu un ar mēri, un zobenu.

23 Bet tas ir taisno ļaužu ‘lūgšanu dēļ, ka jūs esat saudzēti; tad tādēļ, ja jūs izdzīsīt taisnos no sava vidus, tad Tas Kungs neatraus Savu roku; bet Savās kvēlās dusmās Viņš iznāks pret jums; tad jūs tiksīt sisti ar badu un ar mēri, un ar zobenu; un tas ^blaiks ir tuvu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

24 Un tad notika, ka ļaudis bija vēl dusmīgāki uz Amuleku un viņi kļiedza, teikdami: Šis vīrs zaimo mūsu likumus, kas ir taisnīgi, un mūsu gudros likumu zinātājus, kurus mēs esam izraudzījuši!

25 Bet Amuleks izstiepa savu roku un sauca vēl varenāk uz tiem, sakot: Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze, kāpēc Sātanam ir tāda liela vara pār jūsu sirdīm? Kāpēc jūs piekrītat, lai viņam būtu vara pār jums ‘apstumšot jūsu acis, lai jūs nesaprastu vārdus, kas ir runāti, atbilstoši to patiesībai?

26 Jo lūk, vai es esmu liecinājis pret jūsu likumu? Jūs nesaprotat; jūs sakāt, ka es esmu runājis pret jūsu likumu; bet es neesmu, bet es esmu runājis par labu jūsu likumam, jūsu nosodīšanai.

27 Un tad lūk, es saku jums, ka pamatu likšana šīs tautas iznīcināšanai ir sākta ar jūsu ‘likumu zinātāju un jūsu soģu netaisnību.

28 Un tad notika, kad Amuleks

17^b Mat. 3:7;

Al. 9:8.

^c M&D 10:21–27.

18^a Ap. d. 13:10.

19^a Mos. 29:27; Al. 2:3–7;

Hel. 5:2.

20^a Al. 8:14–16; 13:22.

21^a Mos. 13:34.

22^a Jēk. v. 5:16;

Mos. 27:14–16.

^b 1. Moz. 8:21;

3. Nef. 22:8–10.

src Plūdi Noas laikā.

23^a src Lūgšana.

^b Al. 34:32–35.

25^a 2. kor. 4:4;

Al. 14:6.

27^a Lūk. 11:45–52.

bija sacījis šos vārdus, ka ļaudis kļiedza pret viņu, sakot: Tagad mēs zinām, ka šis vīrs ir velna bērns, jo viņš mums ir "melojies; jo viņš runāja pret mūsu likumu. Un tagad viņš saka, ka viņš nav runājis pret to.

29 Un vēl, viņš ir zaimojis mūsu likumu zinātājus un mūsu soģus.

30 Un notika, ka viņu likumu zinātāji lika to savās sirdīs, ka tie to atcerēsies pret viņu.

31 Un viņu vidū bija kāds, kura vārds bija Zizroms. Tad nu viņš bija galvenais Almas un Amuleka "apsūdzētājs, viņš, būdams viens no pieredzējušākajiem viņu vidū, bija kārtojis daudzas darīšanas ļaužu starpā.

32 Tad nu šo likumu zinātāju mērķis bija gūt peļņu; un viņi guva peļņu atbilstoši savam darbam.

11. NODAĻA

Tiek izskaidrota nefijiešu naudas sistēma. Amuleks strīdas ar Zizromu. Kristus neglābs ļaudis viņu grēkos. Tikai tie, kas iemanto Debess valstību, tiek glābti. Visi cilvēki augšāmcelsies nemirstībā. Pēc augšāmcelšanās vairs nav nāves. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD nu tas bija Mosijas likumā, ka katram vīram, kas bija likumu soģis, jeb tiem, kas bija iecelti par soģiem, bija jāsaņem alga, atbilstoši tam laikam, ko viņi bija darbojušies, lai tiesātu tos, kas tika atvesti viņu priekšā tiesāšanai.

2 Tad, ja kāds cilvēks bija parādā citam un viņš nemaksāja to, ko viņš bija parādā, par viņu sūdzējās soģim; un soģis izmantoja savas pilnvaras un sūtīja uzraugus, lai tas cilvēks tiktu atvests viņa priekšā; un viņš tiesāja to cilvēku atbilstoši likumam un tiem pierādījumiem, kas bija pret viņu, un tā tas vīrs tika piespiests maksāt to, ko viņš bija parādā, vai tam tika atņemts viņa īpašums, vai tas tika izdzīts no tautas vidus kā zaglis un laupītājs.

3 Un soģis saņēma algu atbilstoši savam laikam—senīnu zelta par dienu vai sēnumu sudraba, kas ir vienāds ar senīnu zelta; un tas ir saskaņā ar likumu, kas bija dots.

4 Tad nu šie ir dažādu viņu zelta gabalu un viņu sudraba gabalu nosaukumi, atbilstoši to vērtībai. Un tos nosaukumus deva nefijieši, jo viņi nerēķināja tādā veidā kā jūdi, kas bija Jeruzālemē; nedz arī viņi mainīja savus rēķinus un savus mērus atbilstoši ļaužu prātiem un apstākļiem katrā paaudzē, līdz soģu valdīšanas laikā tie bija ķēniņa Mosijas "noteikti.

5 Tad nu rēķināšana ir šāda—senīns zelta, seons zelta, šums zelta un limna zelta.

6 Sēnums sudraba, amnors sudraba, ezroms sudraba un ontija sudraba.

7 Sēnums sudraba bija vienāds senīnam zelta, un abi bija vienādi ar mēru miežu un arī ar visādu šķirņu labības mēru.

8 Tad nu seona zelta daudzums bija divreiz vairāk vērts par senīnu.

9 Un šums zelta bija divreiz vairāk vērts par seonu.

10 Un limna zelta bija to visu vērtības kopā.

11 Un amnors sudraba bija tikpat cik divi sēnumi.

12 Un ezroms sudraba bija tikpat cik četri sēnumi.

13 Un ontija bija tik, cik visi tie kopā.

14 Tad nu šīs ir mazāko skaitļu vērtības viņu rēķināšanā—

15 šiblons ir puse no sēnuma; tādējādi šiblons ir par pusmēru miežu.

16 Un šiblums ir puse no šiblonā.

17 Un lea ir puse no šibluma.

18 Tad nu šie ir viņu skaitļi, atbilstoši viņu rēķināšanai.

19 Tad antions zelta ir vienāds trijiem šibloniem.

20 Tad nu tas bija ar vienu vienīgu nolūku gūt peļņu, jo viņi saņēma savu algu atbilstoši viņu nodarbinātībai, tādēļ viņi kūdīja ļaudis uz dumpošanas un visa veida nemieriem un ļaundarbām, lai viņi varētu "saņemt vairāk naudas, atbilstoši tām prāvām, kas tika liktas viņu priekšā; tādēļ viņi kūdīja ļaudis pret Almu un Amuleku.

21 Un šis Zīzroms sāka izvaicāt Amuleku, sacīdams: Vai jūs atbildēsiet man uz dažiem jautājumiem, kurus es jums pavaicāšu? Tad nu Zīzroms bija vīrs, kas bija lietpratējs velna

"viltībās, lai viņš varētu iznīcināt visu, kas bija labs; tādēļ viņš sacīja Amulekam: Vai jūs atbildēsiet uz jautājumiem, ko es jums izvirzīšu?

22 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, ja tas būs saskaņā ar Tā Kunga "Garu, kas ir mani; jo es neteikšu neko, kas ir pret Tā Kunga Garu. Un Zīzroms sacīja viņam: Lūk, šeit ir sešas ontijas sudraba, un visas tās es došu tev, ja tu noliegsi augstākās būtnes esamību.

23 Tad Amuleks sacīja: Ak tu elles "bērns, kāpēc tu mani "kārdini? Vai tu zini, ka taisnie nepadodas tādiem kārdinājumiem?

24 Vai tu domā, ka Dieva nav? Es saku tev: Nē, tu zini, ka Dievs ir, bet tu mīli "mantu vairāk nekā Viņu.

25 Un tagad tu man meloji Dieva priekšā. Tu teici man: Lūk, šīs sešas ontijas, kas ir ļoti dārgas, es došu tev,—kad savā sirdī tu nedomāji man tās dot; un tava vēlēšanās bija tikai, lai es noliegtu patieso un dzīvo Dievu, lai tev būtu iemesls mani nogalināt. Un tad lūk, par šo lielo ļaunumu tu saņemsi, ko esi pelnījis.

26 Un Zīzroms sacīja viņam: Tu saki, ka ir patiesais un dzīvais Dievs?

27 Un Amuleks teica: Jā, ir patiesais un dzīvais Dievs.

28 Tad Zīzroms sacīja: Vai ir vairāk nekā viens Dievs?

29 Un viņš atbildēja: Nē!

20a Al. 10:32.

21a Al. 10:13.

22a SRC Svētais Gars.

23a Al. 5:41.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

24a 1. Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

30 Tad Zīzroms atkal viņam sacīja: Kā tu to zini?

31 Un viņš sacīja: “Eņģelis man to darīja zināmu.

32 Un Zīzroms atkal sacīja: Kas ir tas, kas nāks? Vai tas ir Dieva Dēls?

33 Un viņš sacīja tam: Jā.

34 Un Zīzroms atkal sacīja: Vai Viņš izglābs Savus ļaudis viņu “grēkos? Un Amuleks atbildēja un sacīja viņam: Es saku jums, ka nē, jo nav iespējams, ka Viņš noliegtu Savu vārdu.

35 Tad Zīzroms sacīja uz ļaudīm: Raugat, lai jūs to atcerētos; jo viņš sacīja, ka ir tikai viens Dievs; tomēr viņš saka, ka Dieva Dēls nāks, bet Viņš neglābs Savus ļaudis—it kā viņam būtu vara pavēlēt Dievam.

36 Tad Amuleks atkal sacīja viņam: Lūk, tu meloji, jo tu saki, ka es runāju, it kā man būtu vara pavēlēt Dievam, jo es sacīju, ka Viņš neglābs Savus ļaudis viņu grēkos.

37 Un es tev atkal saku, ka Viņš nevar izglābt tos viņu “grēkos; jo es nevaru noliegt Viņa vārdu, un Viņš ir teicis, ka ^bnekas netirs nevar iemantot Debesu “valstību; tādēļ, kā gan jūs varat tikt glābti, ja vien jūs neiemantojat Debesu valstību? Tādēļ jūs nevarat tikt izglābti savos grēkos.

38 Tad Zīzroms atkal sacīja viņam: Vai Dieva Dēls ir patiesais Mūžīgais Tēvs?

39 Un Amuleks sacīja viņam: Jā, Viņš ir patiesais Mūžīgais Debesu un Zemes, un “visu lietu, kas ir tajās, ^bTēvs; Viņš ir sākums un gals, pirmais un pēdējais;

40 un Viņš nāks “pasaulē, lai ^batpestītu Savus ļaudis; un Viņš “uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam; un viņi ir tie, kuriem būs mūžīgā dzīve, un glābšana nenāk ne pie viena cita.

41 Tādēļ ļaunie paliks, it kā “nekādas pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atrasisīšanu; jo lūk, pienāks diena, kad ^bvisi augšāmcelsies no mirušajiem un stāties Dieva priekšā, un tiks “tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

42 Tad nu ir nāve, kas tiek saukta par laicīgo nāvi; un Kristus nāve atrasisīs šīs laicīgās nāves “saites, ka visi tiks augšāmcelti no šīs laicīgās nāves.

43 Gars un ķermenis atkal tiks “apvienoti to pilnīgā veidā; gan kauli, gan locītavas tiks atjaunotas savā ķermenī, tieši kā mēs esam tagad; un mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Dieva priekšā, zinādami tāpat, kā mēs zinām tagad, un būdami ar

31a Al. 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1. kor. 6:9–10.

b 1. Nef. 15:33;

Al. 40:26;

3. Nef. 27:19.

src Bezdievīgs.

c src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

39a Kol. 1:16;

Mos. 4:2.

b Jes. 9:5.

40a src Pasaule.

b Rom. 11:26–27.

c 2. Moz. 34:6–7;

Jes. 53:5;

1. Jāņa 2:2;

Mos. 14:5; 15:12;

M&D 19:16–19.

41a Al. 12:18;

M&D 88:33.

b Jāņa atkl. 20:12–13;

Al. 42:23.

c src Tiesa, Pēdējā.

42a Al. 12:16.

43a 2. Nef. 9:13;

Al. 40:23.

skaidru ^batmiņu par visu mūsu ^cvainu.

44 Tad nu šī atjaunošana nāks pie visiem, kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriešiem tā sievietēm, kā ļauniem tā taisnīgiem; un patiesi nezudīs pat tik daudz kā mats no viņu galvas; bet katra radība tiks “atjaunota tās pilnīgā veidolā, kā tā ir tagad, jeb ķermenī un tiks atvesta, un apsūdzēta Dēla Kristus un Dieva ^bTēva, un Svētā Gara, kas ir ^cviens Mūžīgs Dievs, tiesas priekšā, lai tiktu ^dtiesāta pēc saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni.

45 Tad nu lūk, es runāju uz jums par mirstīgā ķermeņa nāvi un arī par mirstīgā ķermeņa “augšāmcelšanos. Es saku jums, ka šis mirstīgais ķermenis tiks ^buzcelts ^cnemirstīgā ķermenī, tas ir, no nāves,—patiesi, no pirmās nāves dzīvē, lai tie vairs nevarētu ^dmirt; to gariem apvienojoties ar viņu ķermeņiem, lai nekad vairs netiktu šķirti; tam visam kopā kļūstot ^egarīgam un nemirstīgam, lai vairāk nekad nepiedzīvotu satrūdēšanu.

46 Tagad, kad Amuleks bija beidzis šos vārdus, ļaudis atkal bija pārsteigti, un arī Zīzroms sāka trīcēt. Un tā beidzās Amuleka vārdi vai arī viss tas, ko es esmu rakstījis.

12. NODAĻA

Alma runā ar Zīzromu. Dieva noslēpumi var tikt doti tikai ticīgajiem. Cilvēki tiek tiesāti par savām domām, ticību, vārdiem un darbiem. Ļaunie cietīs garīgu nāvi. Šī mirstīgā dzīve ir pārbaudes stāvoklis. Pestīšanas iecere nes augšāmcelšanos un, caur ticību,—grēku piedošanu. Tiem, kuri ir nožēlojuši grēkus, ir tiesības uz žēlastību caur Vienpiedzimušo Dēlu. Apmēram 82. g. pr. Kr.

TAD Alma, redzēdams, ka Amuleka vārdi bija apklusinājuši Zīzromu, jo viņš redzēja, ka Amuleks bija pieķēris to “melojot un krāpjot, lai viņu nogalinātu, un redzēdams, ka tas sāka trīcēt aiz savas vainas ^bapziņas, viņš vēra savu muti un sāka runāt uz to, un apstiprināt Amuleka vārdus, un izskaidrot tālākās lietas jeb atklāt Rakstus tālāk par to, ko Amuleks bija darījis.

2 Tad nu vārdus, ko Alma runāja uz Zīzromu, dzirdēja ļaudis visapkārt; jo pūlis bija liels, un viņš runāja šādā veidā:

3 Tagad Zīzrom, redzēdams, ka tu esi pieķerts savos melos un viltībā, jo tu esi melojis ne tikai cilvēkiem, bet tu esi melojis Dievam; jo lūk, Viņš zina visas tavas “domas, un tu redzi, ka tavas domas ir darītas zināmas mums ar Viņa Garu;

4 un tu redzi, ka mēs zinām, ka

43 *b* 2. Nef. 9:14;
Mos. 3:25; Al. 5:18.

c SRC Vaina.

44 *a* Al. 41:12–15.

b SRC Dievs, Dievība—

Dievs Tēvs.

c 3. Nef. 11:27, 36.

src Dievs, Dievība.

d Jāņa atkl. 20:12–13.

45 *a* Al. 40:23;

M&D 88:16.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Nemirstīgs,

Nemirstība.

d Jāņa atkl. 21:4;

M&D 63:49; 88:116.

e 1. kor. 15:44.

12 *1 a* Al. 11:20–38.

b SRC Sirdsapziņa.

3 *a* Jēk. 2:5; Al. 10:17;

M&D 6:16.

tava iecere bija ļoti viltīga iecere, kas attiecas uz velna viltību, melot un apkrāpt šos ļaudis, lai tu varētu sacelt viņus pret mums, lai zaimotu mūs un padzītu,—

5 tad tā bija tava "ienaidnieka iecere, un viņš tevī ir izrādījis savu varu. Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka to, ko es saku tev, es saku visiem.

6 Un lūk, es saku jums visiem, ka tās bija ienaidnieka lamatas, ko viņš bija izlicis, lai noķertu šo tautu, lai viņš varētu jūs pakļaut sev, lai viņš varētu sasaistīt jūs savās "važās, lai viņš varētu saķēdēt jūs mūžīgai iznīcībai, saskaņā ar sava gūsta varu.

7 Tagad, kad Alma bija runājis šos vārdus, Zizroms sāka trīcēt vēl vairāk, jo viņš arvien vairāk un vairāk pārlicinājās par Dieva varu; un viņš arī bija pārlicināts, ka Alma un Amuleks zināja par viņu, jo viņš bija pārlicinājies, ka tie zināja viņa sirds domas un vēlmes; jo viņiem bija dota vara, lai tie varētu zināt par šīm lietām saskaņā ar pravietojuma garu.

8 Un Zizroms sāka cītīgi viņus iztaujāt, lai viņš varētu zināt vairāk par Dieva valstību. Un viņš sacīja Almam: Ko nozīmē tas, ko Amuleks runāja par mirušo augšāmcelšanos, ka visi augšāmcelsies no mirušajiem, gan taisnie, gan netaisnie, un tiks atvesti, lai stātos Dieva

priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem?

9 Un tad Alma sāka izskaidrot to viņam, sacīdams: Daudziem ir dots zināt Dieva "noslēpumus, tomēr tiem ir stingri pavēlēts, lai tie tos neizpaustu, ^bbizņemot to Viņa vārda daļu, ko Viņš dāvā cilvēku bērniem, atbilstoši tai uzmanībai un uzcītībai, ko tie Viņam pievērs.

10 Un tādēļ tas, kas "nocietina savu sirdi, tas saņem ^bmazāku vārda daļu; un tas, kas "nocietina savu sirdi, tam tiek ^ddota lielāka vārda daļa, līdz viņam tiek dots zināt Dieva noslēpumus, līdz viņš tos zina pilnībā.

11 Un tie, kas nocietina savu sirdi, tiem tiek dota mazāka vārda "daļa, līdz viņi ^bneko nezina par Viņa noslēpumiem; un tad viņus saņem gūstā velns un pēc savas gribas ved tos uz iznīcību. Tad tas ir tas, kas ir domāts ar "elles ^dvažām.

12 Un Amuleks skaidri runāja par "nāvi un par uzcelšanu no šīs mirstības nemirstības stāvoklī, un par atvešanu Dieva tiesas priekšā, lai tiktu ^btiesāti par mūsu darbiem.

13 Tad, ja mūsu sirdis ir bijušas nocietinātas, jā, ja mēs esam nocietinājuši savas sirdis pret vārdu tiktāl, ka tas netiek atrasts mūsos, tad mūsu stāvoklis būs drausmīgs, jo mēs tiksim notiesāti.

5a SRC Velns.

6a Al. 5:7–10.

9a Al. 26:22.

src Dieva noslēpumi.

b Jāņa 16:12; Al. 29:8;

3. Nef. 26:8–11; Et. 4:7.

10a 2. Nef. 28:27; Et. 4:8.

b M&D 93:39.

c SRC Pazemīgs, Pazemība.

d 2. Nef. 28:30;

M&D 50:24.

11a Mat. 25:29.

b SRC Atkrišana.

c Sal. Pam. 9:18;

2. Nef. 2:29.

src Elle.

d Jāņa 8:34;

2. Nef. 28:19.

12a Al. 11:41–45.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

14 Jo mūsu "vārdi mūs notiesās, jā, visi mūsu darbi notiesās mūs; mēs netiksim atrasti neaptraipīti; un mūsu domas arī notiesās mūs; un šādā drausmīgā stāvoklī mēs neuzdrīkstēsimies paraudzīties uz mūsu Dievu; un mēs būtu priecīgi, ja mēs varētu pavēlēt klintīm un ^bkalniem krist pār mums, lai 'apslēptu mūs no Viņa vaiga.

15 Bet tas nevar būt; mums ir jānāk un jāstāv Viņa priekšā Viņa godībā un Viņa spēkā, un Viņa varā, varenībā un kundzībā, un jāatzīst sev par mūžīgu "kaunu, ka visi Viņa ^bsodi ir taisnīgi; ka Viņš ir taisns visos Savos darbos un ka Viņš ir žēlīgs pret cilvēku bērniem, un ka Viņam ir visa vara izglābt katru cilvēku, kas tic Viņa Vārdam un nes grēku nožēlošanai atbilstošu augli.

16 Un tagad lūk, es saku jums, tad nāk nāve, tieši otrā "nāve, kas ir garīgā nāve; tad ir laiks, ka tas, kas nomirst savos grēkos laicīgajā ^bnāvē, 'mirs arī garīgā nāvē; jā, viņš nomirs attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam.

17 Tad ir laiks, kad viņu mocības būs kā uguns un sēra "jūra, kuras liesmas paceļas mūžīgi mūžos; un tad ir laiks, kad viņi tiks saķēdēti mūžīgai iznīcībai, atbilstoši Sātana varai un

gūstam, jo viņš ir pakļāvis tos pēc savas gribas.

18 Tad, es saku jums, viņiem būs tā, it kā "nekādas pestīšanas nebūtu bijis; jo viņi nevar tikt pestīti saskaņā ar Dieva taisnību; un viņi nevar ^bnomirt, tā kā vairs nav satrūdēšanas.

19 Tad notika, kad Alma bija pabeidzis runāt šos vārdus, ka ļaudis vēl vairāk izbrīnījās.

20 Bet bija kāds Antiona, kas bija galvenais valdnieks starp tiem, kas iznāca un sacīja viņam: Kas tas ir, ko tu sacīji, ka cilvēks uzcelsies no nāves un tiks izmainīts no šī mirstīgā stāvokļa "nemirstīgā, ka dvēsele nekad nevarēs nomirt?

21 Ko nozīmē Raksti, kas saka, ka Dievs nolika "ķerubus un liesmojošu zobenu ^bĒdenes dārza austrumos, lai mūsu pirmie vecāki neieietu un nebaudītu dzīvības koka augli, un nedzīvotu mūžīgi? Un tā mēs redzam, ka nebija nekādu iespēju, ka viņi varētu dzīvot mūžīgi.

22 Tad Alma sacīja viņam: Tas ir tas, ko es jau grasījos izskaidrot. Tad mēs redzam, ka Ādams "krita, nobaudoš aizliegto ^baugli, saskaņā ar Dieva vārdu; un tā mēs redzam, ka līdz ar viņa Krišanu visa cilvēce kļuva par "zudušu un kritušu tautu.

23 Un tad lūk, es saku jums,

14a Mat. 12:36; Jēk. v. 3:6;

Mos. 4:29–30.

b Hoz. 10:8;

2. Nef. 26:5.

c Īj. 34:22; 2. Nef. 12:10.

15a Mos. 3:25.

b 2. Pēt. v. 2:9.

src Taisnība.

16a src Nāve, garīgā.

b Al. 11:40–45.

c 1. Nef. 15:33;

Al. 40:26.

17a Jāņa atkl. 19:20; 21:8;

Mos. 3:27.

18a Al. 11:41.

b Jāņa atkl. 21:4;

Al. 11:45;

M&D 63:49.

20a src Nemirstīgs,

Nemirstība.

21a 1. Moz. 3:24;

Al. 42:2; Moz. 4:31.

src Kerubi.

b src Ēdene.

22a src Ādama un

Ievas Krišana.

b 1. Moz. 3:6;

2. Nef. 2:15–19;

Mos. 3:26.

c Mos. 16:4–5.

ka, ja Ādamam būtu bijis iespējams "baudīt dzīvības koka augli tajā laikā, tad nebūtu nāves un vārds būtu tukšs, padarot Dievu par meli, jo Viņš teica: ^bJa tu ēdīsi, tu mirdams mirsi.

24 Un mēs redzam, ka "nāve nāk pār cilvēci, jā, nāve, kas ir laicīgā nāve, par kuru runāja Amuleks; tomēr ^bcilvēkam tika dāvāts laiks, kurā viņš varētu nožēlot grēkus; tādēļ šī dzīve kļūst par pārbaudes stāvokli; laiku, lai "sagatavotos saņemt Dievu; laiku, lai sagatavotos tam bezgalīgajam stāvoklim, par ko mēs runājam, kas ir pēc mirušo augšāmcelšanās.

25 Tad, ja nebūtu "pestīšanas ieceres, kas bija nolikta no pasaules radīšanas, nebūtu nekādas ^baugšāmcelšanās no mirušajiem; bet pestīšanas iecere bija nolikta, kas īsteno augšāmcelšanos no mirušajiem, par kuru tika runāts.

26 Un tad lūk, ja būtu bijis iespējams, ka mūsu pirmie vecāki varētu iet un baudīt "dzīvības koka augli, tad viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, bez sagatavošanās stāvokļa; un tā ^bpestīšanas iecere tiktu izjaukta, un Dieva vārds būtu tukšs, bez jebkādam sekām.

27 Bet, lūk, tas tā nebija; bet

cilvēkiem tika "noteikts, ka viņiem jāmirst; un pēc nāves viņiem jānāk uz ^btiesu, patiesi uz to pašu tiesu, par kuru mēs runājam, kas ir gals.

28 Un, kad Dievs bija noteicis, ka visam tam ir jānāk pār cilvēku, lūk, tad Viņš redzēja, ka bija nepieciešams, lai cilvēks zinātu par tām lietām, ko Viņš tiem ir noteicis.

29 Tādēļ Viņš sūtīja "eņģeļus runāt ar viņiem, kas lika cilvēkiem skatīt Viņa godību.

30 Un kopš tā laika tie sāka piesaukt Viņa Vārdu; tādēļ Dievs "runāja ar cilvēkiem un darīja tiem zināmu ^bpestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules "radīšanas; un to Viņš darīja zināmu tiem atbilstoši to ticībai un viņu svētajiem darbiem.

31 Tādēļ Viņš cilvēkiem deva "baušļus, jo vispirms tie bija pārkāpuši ^bpirmos baušļus, kas attiecās uz laicīgām lietām, un kļuvuši kā dievi, "zinādami labu un ļaunu, nostādījuši sevi tādā stāvoklī vai tikuši nostādīti tādā stāvoklī, lai "rīkotos pēc savas gribas un patikas—vai nu darītu ļaunu vai darītu labu.

32 Tādēļ Dievs deva viņiem baušļus pēc tam, kad bija "darījis zināmu tiem pestīšanas

23a Al. 42:2–9.

b 1. Moz. 2:17.

24a SRC Nāve, fiziskā.

b 2. Nef. 2:21;

Moz. 5:8–12.

c Al. 34:32–35.

25a SRC Pestīšanas iecere.

b 2. Nef. 2:8;

Al. 7:12; 42:23.

26a 1. Moz. 2:9;

1. Nef. 15:36;

Al. 32:40.

b Al. 34:8–16; 42:6–28;

Moz. 6:59–62.

27a Īj. 7:1;

Ebr. 9:27;

M&D 42:48.

b SRC Tiesa, Pēdējā.

29a Mor. 7:25, 31;

M&D 29:42.

30a Moz. 5:4–5; 6:51.

b SRC Pestīšanas iecere.

c Mos. 18:13;

Al. 13:3, 5, 7–8.

31a SRC Dieva

pavēles, baušļi.

b 1. Moz. 2:16–17;

2. Nef. 2:18–19.

c 1. Moz. 3:22–23;

Moz. 4:11.

d 2. Nef. 2:16.

src Rīcības brīvība.

32a Moz. 5:4–9.

ieceri, lai viņi nedarītu ļaunu, par ko sods bija otrā ^bnāve, kas bija mūžīga nāve attiecībā uz lietām, kas piederas taisnīgumam; jo pār tādiem pestīšanas iecerei nav varas, jo ^ctaisnības darbi nevar tikt iznīcināti, saskaņā ar augstāko Dieva labestību.

33 Bet Dievs aicināja visus cilvēkus Sava Dēla Vārdā (tā bija tā pestīšanas iecere, kas bija nolikta), sacīdams: Ja jūs nožēlosit savus grēkus un nenocietināsit savas sirdis, tad Es būšu žēlīgs pret jums caur Savu Vienpiedzimušo Dēlu;

34 tādēļ katram, kas nožēlo grēkus un nenocietina savu sirdi, tam būs tiesības uz ^ažēlastību caur Manu Vienpiedzimušo Dēlu savu grēku ^bpiedošanai, un tie ieies Manā ^catdusā.

35 Un katrs, kas nocietinās savu sirdi un darīs nekrietnības, lūk, Es zvēru Savās dusmās, ka viņš nenāks Manā atdusā.

36 Un tagad, mani brāļi, lūk, es saku jums, ka, ja jūs nocietināsit savas sirdis, jūs neieiešit Tā Kunga atdusā; tāpēc jūsu nekrietnības tā kaitina Viņu, ka Viņš sūta Savas dusmas pār jums kā ^apirmajā izaicinājumā reizē, jā, saskaņā ar Viņa vārdu, pēdējā izaicinājumā tāpat kā pirmajā, jūsu dvēseļu mūžīgai ^biznīcībai; tā, saskaņā ar Viņa vārdu, jūsu pēdējai nāvei tāpat kā pirmajai.

37 Un tad, mani brāļi, redzot, ka mēs zinām šīs lietas un tās ir patiesas, nožēlosim grēkus un nenocietināsim savas sirdis, lai mēs ^aneizaicinātu To Kungu, mūsu Dievu, izgāzt Savas dusmas pār mums šajos otrajos baušļos, kurus Viņš mums devis; bet ieiesim Dieva ^batdusā, kas ir sagatavota saskaņā ar Viņa vārdu.

13. NODAĻA

Vīrieši tiek aicināti par augstajiem priesteriem dēļ viņu ārkārtīgās ticības un labiem darbiem. Viņi ir, lai mācītu baušļus. Caur taisnīgumu viņi tiek iesvētīti un ieiet Tā Kunga atdusā. Melhisedeks bija viens no viņiem. Eņģeļi sludina prieka vēstis visā zemē. Viņi darīs zināmu patieso Kristus atnākšanu. Apmēram 82. g. pr. Kr.

UN VĒL, mani brāļi, es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to laiku, kad Dievs Tas Kungs deva šos baušļus Saviem bērniem; un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs Tas Kungs ^aordinēja priesterus pēc Savas svētās kārtas, kas bija pēc Viņa Dēla kārtas, lai mācītu šīs lietas ļaudīm.

2 Un šie priesteri tika ordinēti pēc Viņa Dēla ^akārtas tādā ^bveidā, lai tādējādi ļaudis varētu zināt, kādā veidā raudzīties pēc Viņa Dēla, lai saņemtu pestīšanu.

3 Un šis ir tas veids, kā viņi

32b SRC Nāve, garīgā.

c Mos. 15:27;

Al. 34:15–16; 42:15.

34a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

b SRC Grēku piedošana.

c SRC Atpūta.

36a Jēk. 1:7–8;

Al. 42:6, 9, 14.

b SRC Sodība.

37a 1. Nef. 17:30;

Jēk. 1:8;

Hel. 7:18.

b Al. 13:6–9.

13 1a Äbr. 2:9, 11.

2a M&D 107:2–4.

b Al. 13:16.

tika ordinēti—būdami ^aaicināti un ^bsagatavoti no pasaules ^cradīšanas, atbilstoši Dieva ^dparedzējumam, viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ; vispirms tiekot atstāti ^eizvēlēties labu vai ļaunu; tādēļ viņi, izvēlējušies labo un izrādījuši ārkārtīgi lielu ^fticību, ir ^gaicināti ar svētu aicinājumu, jā, ar to svēto aicinājumu, kas bija sagatavots, un saskaņā ar sagatavošanas izpirkšanu priekš tādiem.

4 Un tā viņi ir tikuši ^aaicināti šajā svētajā aicinājumā viņu ticības dēļ, kamēr citi būtu atraidījuši Dieva Garu viņu cietsirdības un prāta akluma dēļ, turpretim, ja tas tā nebūtu bijis, viņiem būtu tādas pašas milzīgas ^bpriekšrocības kā viņu brāļiem.

5 Vai, īsāk sakot, vispirms viņi bija ^atādā pašā stāvoklī kā viņu brāļi; tā šis svētais aicinājums, kas bija sagatavots no pasaules radīšanas tādiem, kas nenocietinātu savas sirdis, kas bija iekš un caur Grēku Izpirkšanu no Vienpiedzimušā Dēla un kas bija sagatavots,—

6 un tā, būdami aicināti ar šo svēto aicinājumu un ordinēti augstajā priesterībā pēc Dieva svētās kārtas, lai mācītu Viņa baušļus cilvēku bērniem, lai tie arī varētu ieiet Viņa ^aatdusā,—

7 šī Augstā priesterība, būdama pēc Viņa Dēla kārtas, kas bija no pasaules radīšanas; jeb, citiem vārdiem, būdama ^abez dienu sākuma vai gadu beigām, būdama sagatavota no mūžības uz visiem mūžiem, saskaņā ar ^bViņa paredzējumu par visām lietām.

8 Tad viņi tika ^aordinēti šādā veidā—būdami aicināti ar svēto aicinājumu un iecelti ar svēto priekšrakstu, un uzņēmušies svētās kārtas Augsto priesterību, un šis aicinājums un priekšraksts, un Augstā priesterība ir bez sākuma un gala—

9 tā viņi kļūst par ^aaugstajiem priesteriem uz mūžiem pēc Tēva Vienpiedzimušā Dēla kārtas, kurš ir bez dienu sākuma un gadu beigām, kurš ir pilns ^blabvēlības, taisnības un patiesības. Un tā tas ir. Āmen.

10 Tad, kā es teicu par to svēto kārtu jeb šo ^aAugsto priesterību, bija daudzi, kas tika ordinēti un kļuva par Dieva augstajiem priesteriem; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgās ticības un ^bgrēku nožēlošanas, un viņu taisnīguma Dieva priekšā,— viņi izvēlējās labāk nožēlot grēkus un darīt taisnības darbus nekā iet bojā;

11 tādēļ viņi tika aicināti pēc

3a M&D 127:2.

src Iepriekš izredzēšana; Izredzēšana.

b M&D 138:55–56.

c Al. 12:25, 30.

src Pirmsmirstīgā dzīve.

d M&D 38:2.

e src Ricības brīvība.

f src Ticība, Ticēt.

g src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Priesterība.

4a Et. 12:10.

b 1. Nef. 17:32–35.

5a 2. Nef. 26:28.

6a Al. 12:37; 16:17.

src Atpūta.

7a Ebr. 7:3.

b src Dievs, Dievība.

8a M&D 84:33–42.

src Melhisedeka priesterība.

9a src Augstais priesteris.

b 2. Nef. 2:6.

src Labvēlība.

10a M&D 84:18–22.

b src Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

šīs svētās kārtas un tika "iesvētīti, un viņu ^bdrānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm.

12 Tad viņi, tikuši "iesvētīti ar ^bSvēto Garu, būdami ar baltām drānām, būdami "šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, nevarēja raudzīties uz ^dgrēku savādāk kā vien ar ^eriebumu, un bija daudzi, ļoti daudzi, kas tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga, viņu Dieva, atdusā.

13 Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs pazemotos Dieva priekšā un nestu grēku nožēlošanai pienācīgu "augli, lai arī jūs varētu ieiet Viņa atdusā.

14 Jā, pazemojieties tāpat kā laudis "Melhisedeka dienās, kas bija augstais priesteris pēc tās pašas kārtas, par kuru es stāstīju, kas arī uzņēmās Augsto priesterību uz mūžiem.

15 Un tas bija tas pats Melhisedeks, kam "Ābrahāms maksāja ^bdesmito tiesu; jā, tieši mūsu tēvs Ābrahāms maksāja desmito tiesu—vienu desmito daļu no visa, kas viņam piederēja.

16 Tad nu šie "priekšraksti tika doti šādā veidā, lai tādējādi laudis varētu raudzīties pēc Dieva Dēla, tas bija Viņa kārtas ^bveids jeb tā bija Viņa kārta, un tas tāpēc, lai viņi varētu raudzīties pēc Viņa savu grēku piedošanai,

lai viņi varētu ieiet Tā Kunga atdusā.

17 Tad nu šis Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, un viņa tauta bija kļuvusi spēcīga nekrietnībā un negantībā; jā, viņi visi bija nomaldījušies; viņi bija pilni ar visa veida ļaundarbībām;

18 bet Melhisedeks, izmantojis varenu ticību un saņēmis augstā priesterā amatā saskaņā ar Dieva "svēto kārtu, sludināja grēku nožēlošanu savai tautai. Un lūk, viņi nožēloja grēkus un Melhisedeks nodibināja mieru tai zemē savās dienās, tādēļ viņš tika saukts par miera valdnieku, jo viņš bija Salemas ķēniņš; un viņš valdīja sava tēva pakļautībā.

19 Tad nu bija "daudzi pirms viņa un arī daudzi pēc, bet nebija ^bneviens varenāka; tādēļ par viņu tie bija vēl jo īpaši pieminējuši.

20 Tagad man nevajag atkārtot šo lietu, tas, ko es esmu pateicis, varētu būt pietiekami. Lūk, "Svētie Raksti ir jūsu priekšā; ja jūs tos ^bsagrozīsiet, tas būs jūsu pašu iznīcībai.

21 Un tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus uz tiem, viņš izstiepa savu roku pret tiem un sauca skaļā balsī, sacīdams:

11a Moz. 6:59–60.

b 1. Nef. 12:10;

Al. 5:21–27;

3. Nef. 27:19–20.

12a Rom. 8:1–9.

src Iesvētīšana.

b src Svētais Gars.

c src Šķīstis, Šķīstība.

d Mos. 5:2;

Al. 19:33.

e Sal. Pam. 8:13;

Al. 37:29.

13a Lūk. 3:8.

14a DZST 1. Moz. 14:25–40

(Pielikums);

M&D 84:14.

src Melhisedeks.

15a src Ābrahāms.

b 1. Moz. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

src Desmitā tiesa.

16a src Priekšraksti.

b SRC Symbolisms.

18a src Melhisedeka priesterība.

19a Hel. 8:18;

M&D 84:6–16;

107:40–55.

b M&D 107:1–4.

20a src Svētie Raksti.

b 2. Pēt. v. 3:16;

Al. 41:1.

Tagad ir laiks "nožēlot grēkus, jo pestīšanas diena tuvojas;

22 jā, un Tā Kunga bals ar eņģeļu "muti sludina to visām tautām; jā, sludina to, lai viņiem būtu liela prieka vēstis; jā, un Viņš daudzina šīs labās lielā prieka vēstis starp visiem Saviem ļaudīm, jā, pat starp tiem, kas ir izkaisīti pa zemes virsu; tādēļ tās ir nonākušas līdz mums.

23 Un tās ir darītas mums zināmas "skaidrā valodā, lai mēs varētu saprast, lai mēs neklūdītos; un tas tāpēc, ka mēs esam "klejotāji svešā zemē; tādējādi mēs esam ļoti ieredzēti, jo mums ir sludinātas šīs labās vēstis visās mūsu viņa dārza daļās.

24 Jo lūk, "eņģeļi šajā laikā to sludina daudziem mūsu zemē; un tas ir ar nolūku, lai sagatavotu cilvēku bērnu sirdis pieņemt Viņa vārdu tajā laikā, kad Viņš nāks Savā godībā.

25 Un tagad mēs tikai gaidām, lai izdzirdētu priecīgas ziņas par Viņa atnākšanu, sludinātas mums ar eņģeļu muti; jo laiks tuvojas, mēs "nezinām, cik drīz. Kaut Dievs dotu, ka tas būtu manā mūžā; bet lai tas būtu agrāk vai vēlāk, par to es priecāšos.

26 Un ar eņģeļu muti tas tiks darīts zināms "taisnīgiem un

svētiem vīriem Viņa atnākšanas laikā, lai mūsu tēvu vārdi tiktu piepildīti atbilstoši tam, ko tie ir teikuši par Viņu, kas bija saskaņā ar pravietojuma garu, kas bija viņos.

27 Un tagad, mani brāļi, es "vēlos no savas sirds dziļumiem, jā, ar lielām raizēm līdz pat sāpēm, lai jūs uzklausītu manus vārdus un atmestu savus grēkus, un neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu;

28 bet lai jūs pazemotos Tā Kunga priekšā un piesauktu Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti "būtu modri un lūgtu, lai jūs netiktu "kārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest, un tā tiktu vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pazemīgi, "lēnprātīgi, pakļāvīgi, pacietīgi, pilni mīlestības un visa iecietības;

29 "būdami ar ticību Tam Kungam; būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi; būdami vienmēr ar Dieva "mīlestību savās sirdīs, lai jūs tiktu paaugstināti pēdējā dienā un ieiētu Viņa "atdusā.

30 Un lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jūs neizsauktu uz sevi Viņa dusmas, lai jūs netiktu sasaistīti "elles važās, lai jums nenāktos ciest otro "nāvi.

31 Un Alma runāja uz tiem

21a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

22a Al. 10:20.

23a 2. Nef. 25:7–8;
31:3; 32:7;

Jēk. 4:13;

Et. 12:39.

b Jēk. 7:26.

24a Al. 10:10; 39:19.

25a 1. Nef. 10:4;

3. Nef. 1:13.

26a Am. 3:7;

Lūk. 2:8–11.

27a Mos. 28:3.

28a SRC Lūgšana;

Sargāt, Sargs.

b 1. kor. 10:13.

c SRC Lēnprātīgs,

Lēnprātība;

Pacietība.

29a Al. 7:24.

b M&D 20:31; 76:116.

src Žēlsirdība.

c M&D 84:24.

30a SRC Elle;

Sodība.

b SRC Nāve, garīgā.

ļaudīm daudz vairāk vārdu, kas nav rakstīti šai grāmatā.

14. NODAĻA

Alma un Amuleks tiek ieslodzīti un sisti. Ticīgie un viņu Svētie Raksti tiek sadedzināti ugunī. Šie mocekļi tiek pieņemti Tā Kunga godībā. Cietuma sienas saplaisā un sabrūk. Alma un Amuleks tiek atbrīvoti un viņu vajātāji tiek nogalināti. Apmēram 82.–81. g. pr. Kr.

UN notika pēc tam, kad viņš bija beidzis runāt uz ļaudīm, ka daudzi no tiem noticēja viņa vārdiem un sāka nožēlot grēkus un pētīt "Svētos Rakstus.

2 Bet lielākā daļa no tiem vēlējās iznīcināt Almu un Amuleku; jo tie bija nikni uz Almu to vārdu "tiešuma dēļ, ko viņš sacīja Zīzromam; un viņi arī sacīja, ka Amuleks tiem bija ^bmelojis un bija zaimojis viņu likumus un arī viņu likumu zinātājus, un viņu soģus.

3 Un viņi bija arī nikni uz Almu un Amuleku; un, tādēļ ka tie bija tik skaidri liecinājuši pret viņu ļaundarībām, viņi meklēja tos slepeni novākt.

4 Bet notika, ka viņi to neizdarīja; bet viņi tos saņēma un sasēja ar stiprām virvēm, un viņi aizveda tos zemes augstākā soģa priekšā.

5 Un ļaudis nāca priekšā un liecināja pret tiem—norādot, ka tie bija zaimojuši viņu likumus un viņu likumu zinātājus un zemes soģus, un arī visus ļaudis,

kas bija tajā zemē; un arī liecinājuši, ka ir tikai viens Dievs un ka Viņš sūtīs Savu Dēlu starp ļaudīm, bet Viņš tos neizglābs; un daudzas tādas lietas ļaudis liecināja pret Almu un Amuleku. Tad nu tas tika darīts zemes augstākā soģa priekšā.

6 Un notika, ka Zīzroms bija pārsteigts par visiem vārdiem, kas tika runāti; un viņš arī zināja par to prātu aklumu, ko viņš bija radījis ļaužu starpā ar saviem melīgajiem vārdiem; un viņa dvēsele sāka "mocīties savas vainas ^bapziņā; jā, viņš tika elles sāpju apņemts.

7 Un notika, ka viņš sāka saukt uz ļaudīm, sacīdams: Lūk, es esmu "vainīgs un šie vīri ir neaptraipīti Dieva priekšā! Un no tā brīža viņš sāka aizlūgt par tiem, bet ļaudis zaimoja viņu, sacīdami: Tevi arī velns ir pārņēmis? Un viņi splāva uz to un ^bizdzina viņu no sava vidus un arī visus tos, kas ticēja vārdiem, ko runāja Alma un Amuleks; un viņi tos izdzina un sūtīja vīrus, lai tos nomētātu ar akmeņiem.

8 Un viņi saveda kopā to sievas un bērņus, un katru, kas ticēja vai bija mācīts ticēt Dieva vārdam, viņi lika, lai tie tiktu iemesti ugunī; un viņi arī atnesa to pierakstus, kas ietvēra Svētos Rakstus, un arī tos iemeta ugunī, lai tie tiktu sadedzināti un iznīcināti ugunī.

9 Un notika, ka viņi ņēma Almu un Amuleku un aizveda tos uz moku vietu, lai tie būtu

14 1 a 2. Kēn. 22:8-13.
src Svētie Raksti.
2 a Al. 12:3-7.

b Al. 10:27.
6 a Al. 15:5.
b src Sirdsapziņa.

7 a Al. 11:21-37.
b Al. 15:1.

par aculieciniekiem to ļaužu iznīcināšanai, kas tika uguns aprīti.

10 Un, kad Amuleks redzēja sievu un bērnu sāpes, kuri tika uguns aprīti, viņš arī bija sāpināts; un viņš sacīja Almam: Kā mēs varam būt par aculieciniekiem šim drausmīgajam skatam? Tādēļ izstiepsim savas rokas un izrādīsim Dieva "spēku, kas ir mūsos, un izglābsim viņus no liesmām!

11 Bet Alma sacīja viņam: Gars mani spiež, lai es neizstiepu savu roku; jo redzi, Tas Kungs pieņem viņus pie Sevis "godībā; un Viņš pieļauj, ka tie var darīt šīs lietas jeb ka šie ļaudis var viņiem to darīt, atbilstoši savai cietsirdībai, lai tie ^bsodi, ko Viņš tiem uzliks savās dusmās, būtu taisnīgi; un "nevainīgo ^dasinis stāvēs kā liecība pret tiem, jā, un skaļi brēks pret tiem pēdējā dienā.

12 Tad Amuleks sacīja uz Almu: Lūk, varbūt viņi sadedzinās arī mūs.

13 Un Alma sacīja: Lai ir pēc Tā Kunga gribas! Bet redzi, mūsu darbs nav pabeigts, tādēļ viņi mūs nesadedzinās!

14 Tad notika, kad to ķermeņi, kas tika iemesti ugunī, bija sadeguši, un arī pieraksti, kas bija iemesti līdz ar viņiem, zemes augstākais soģis nāca un nostājās Almas un Amuleka priekšā, kad viņi bija sasieti; un viņš sita ar savu roku pa to vaigiem un

sacīja tiem: Pēc tā, ko jūs esat redzējuši, vai jūs atkal sludināsiet šiem ļaudīm, ka viņi tiks iemesti uguns un sēra "jūrā?

15 Lūk, jūs redzējāt, ka jums nebija spēka izglābt tos, kas bija iemesti ugunī, nedz arī Dievs viņus izglāba, kaut gan tie bija no jūsu ticības. Un soģis atkal sita pa viņu vaigiem un vaicāja: Ko jūs sakāt savai aizstāvībai?

16 Tad nu šis soģis bija pēc tā "Nehora, kas nogalināja Gideonu, kārtas un ticības.

17 Un notika, ka Alma un Amuleks neko viņam neatbildēja; un viņš atkal sita tiem un nodeva viņus virsniekiem, lai iemestu cietumā.

18 Un, kad viņi bija iemesti cietumā trīs dienas, tad nāca daudzi "likumu zinātāji un soģi, un priesteri, un skolotāji, kuri bija pēc Nehora ticības; un viņi nāca cietumā, lai redzētu tos, un viņi iztaujāja tos par daudziem vārdiem; bet tie viņiem neko neatbildēja.

19 Un notika, ka soģis stāvēja viņu priekšā un teica: Kāpēc jūs neatbildat uz šo ļaužu jautājumiem? Vai jūs nezīnāt, ka man ir vara izglābt jūs no liesmām? Un viņš pavēlēja tiem runāt; bet tie neko neatbildēja.

20 Un notika, ka viņi aizgāja un devās savos ceļos, bet atkal nāca nākamajā dienā; un soģis atkal sita pa viņu vaigiem. Un arī daudzi nāca uz priekšu un sita tiem, sacīdami: Vai jūs

10a Al. 8:30–31.

11a src Godība.

b Psm. 37:8–13;

Al. 60:13;

M&D 103:3.

src Taisnība.

c Mos. 17:10.

d src Mocekļis,

Mocības.

14a Al. 12:17.

16a Al. 1:7–15.

18a Al. 10:14; 11:20.

atkal stāvēsīt un tiesāsīt šo tautu; un nosodīsīt mūsu likumus? Ja jums ir tāda liela vara, kāpēc jūs “neatbrīvojat paši sevi?”

21 Un daudzas tādas lietas viņi tiem sacīja, griežot zobus pret tiem un spļaujot uz tiem, un sakot: Kā mēs izskatīsimies, kad mēs būsim nolādēti?

22 Un daudzas tādas lietas, jā, visādas tādas lietas viņi sacīja uz tiem; un tā viņi izsmēja tos daudzas dienas. Un viņi nedeva tiem ēdienu, lai tie ciestu badu, un ūdeni, lai tie būtu izslāpuši; un viņi arī atņēma tiem viņu drēbes, lai tie būtu kaili; un tā tie bija sasieti stiprām virvēm un ieslodzīti cietumā.

23 Un notika, kad viņi tā bija cietuši daudzas dienas (un tas bija desmitā mēneša divpadsmitajā dienā, desmitā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu), ka augstākais Amonihās zemes soģis un daudzi no viņu skolotājiem un viņu likumu zinātājiem devās cietumā, kur Alma un Amuleks bija sasieti ar virvēm.

24 Un augstākais soģis stāvēja viņu priekšā un atkal tos sita, un sacīja tiem: Ja jums ir Dieva spēks, atbrīvojiet sevi no šīm saitēm, un tad mēs ticēsim, ka Tas Kungs iznīcinās šo tautu atbilstoši jūsu vārdiem!

25 Un notika, ka viņi visi gāja uz priekšu un sita tos, sacīdami tos pašus vārdus, līdz pat pēdējam; un, kad pēdējais bija uz tiem runājis, Dieva “spēks bija

pār Almu un Amuleku, un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

26 Un Alma iesaucās, sacīdams: Cik ilgi mēs cietīsim šīs milzīgās “ciešanas, ak Kungs? Ak Kungs, dod mums spēku, atbilstoši mūsu ticībai, kas ir Kristū, līdz pat atbrīvošanai. Un viņi sarāva virves, ar ko tie bija sasieti; un, kad ļaudis to redzēja, tie sāka bēgt, jo bailes no iznīcības bija nākušas pār tiem.

27 Un notika, ka tik lielas bija viņu bailes, ka viņi krita pie zemes un nerasniedza “cietuma ārējās durvis; un zeme spēcīgi nodrebēja, un cietuma sienas sašķēlās uz pusēm, tā ka tās sabruka zemē; un augstākais soģis un likumu zinātāji, un priesteri, un skolotāji, kas sita Almam un Amulekam, tika nogalināti tām krītot.

28 Un Alma un Amuleks iznāca ārā no cietuma, un viņi nebija ievainoti; jo Tas Kungs bija devis viņiem spēku, atbilstoši viņu ticībai, kas bija Kristū. Un viņi taisnā ceļā iznāca ārā no cietuma; un viņi tika “atbrīvoti no savām saitēm; un cietums sagāzās zemē, un katra dvēsele, kas bija tā sienās, izņemot tikai Almu un Amuleku, tika nogalināta; un viņi taisnā ceļā gāja uz pilsētu.

29 Tad ļaudis, dzirdēdami lie-lo troksni, saskrēja kopā lielā pūlī, lai zinātu tā iemeslu; un, kad viņi ieraudzīja Almu un Amuleku iznākam no cietuma

20a Mat. 27:39–43.

25a Al. 8:31.

26a Jēk. v. 5:10–11;

Mos. 17:10–20;

M&D 121:7–8.

27a Ap. d. 16:26;

Et. 12:13.

28a Jēk. 4:6;

3. Nef. 28:19–22.

un tā sienas bija sagāzušās zemē, viņus pārņēma milzīgas bailes, un viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga, patiesi kā kaza ar savu kazlēnu no diviem lauvām; un tā viņi bēga no Almas un Amuleka vaiga.

15. NODAĻA

Alma un Amuleks iet uz Sidomu un nodibina draudzi. Alma izdziedina Zīzromu, kurš pievienojas Baznīcai. Daudzi tiek kristīti un Baznīca plaukst. Alma un Amuleks iet uz Zarahemlu. Apmēram 81. g. pr. Kr.

UN notika, ka Almam un Amulekam tika pavēlēts doties prom no tās pilsētas; un viņi aizgāja un nāca līdz pat Sidomas zemei; un lūk, tur viņi atrada visus ļaudis, kas bija aizgājuši no "Amonihās zemes, kas bija izdzīti un nomētāti akmeņiem, tādēļ ka viņi ticēja Almas vārdiem.

2 Un viņi tiem stāstīja visu, kas bija noticis ar viņu "sievām un bērniem, un arī par sevi un par viņu atbrīvošanas ^bspēku.

3 Un arī Zīzroms gulēja slimš Sidomā ar karstu drudzi, kas bija dēļ viņa prāta milzīgajām bēdām par savām "nekrietnībām, jo viņš domāja, ka Almas un Amuleka vairs nav; un viņš domāja, ka tie bija nogalināti viņa nekrietnības dēļ. Un šis lielais grēks un daudzie citi viņa grēki mocīja viņa

prātu, līdz tas kļuva ārkārtīgi nomākts, būdams bez atsvabināšanas; tādēļ viņš sāka degt karstā drudzī.

4 Tad, kad viņš izdzirdēja, ka Alma un Amuleks ir Sidomas zemē, viņa sirds sāka kļūt drošāka; un viņš sūtīja nekavējoties tiem ziņu, vēlēdamies, lai tie atnāktu pie viņa.

5 Un notika, ka tie nekavējoties gāja, saņēmuši ziņu, ko viņš bija tiem sūtījis; un tie iegāja namā pie Zīzroma, un tie atrada viņu savā gultā slimu, ļoti vāju, karstā drudzī; un viņa prāts arī bija ļoti nomākts viņa nekrietnību dēļ; un, kad viņš tos ieraudzīja, viņš pastiepa savu roku un ļoti lūdza tos, lai tie viņu izdziedina.

6 Un notika, ka Alma sacīja viņam, paņemot to aiz rokas: Vai tu "tici Kristus glābšanas spēkam?

7 Un viņš atbildēja un sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu mācīji.

8 Un Alma sacīja: Ja tu tici Kristus Izpirkšanai, tu vari tikt "izdziedināts.

9 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, saskaņā ar taviem vārdiem.

10 Un tad Alma piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, mūsu Dievs! Apžēlojies par šo vīru un "izdziedini viņu, atbilstoši viņa ticībai, kas ir Kristū.

11 Un, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Zīzroms "uzlēca kājās un sāka staigāt; un tas bija

15 1a Al. 16:2-3, 9, 11.

b Al. 14:7.

2a Al. 14:8-14.

b Al. 14:28.

3a Al. 14:6-7.

6a Marka 9:23.

8a src Dziedināt,
Dziedināšana.

10a Marka 2:1-12.

11a Ap. d. 3:1-11.

par milzīgu izbrīnu visiem ļaudīm; un ziņa par to izplatījās pa visu Sidomas zemi.

12 Un Alma kristīja Zīzromu Tam Kungam; un no tā laika viņš sāka sludināt ļaudīm.

13 Un Alma nodibināja draudzi Sidomas zemē un iesvētīja priesterus un skolotājus tai zemē, lai kristītu Tam Kungam katru, kas vēlējas tapt kristīts.

14 Un notika, ka tādu bija daudz; jo viņi sapulcējās no visiem apgabaliem visapkārt Sidomai un tapa kristīti.

15 Bet, kas attiecas uz ļaudīm, kas bija Amonihās zemē, viņi vēl palika cietsirdīgi un stūrgalvīgi ļaudis; un viņi nenožēloja savus grēkus, piedēvējot visu Almas un Amuleka spēku velnam; jo viņi bija "Nehora ticības un neticēja savu grēku nožēlošanai.

16 Un notika, ka Alma un Amuleks—Amuleks, Dieva vārda dēļ "pametis visu savu zeltu un sudrabu, un savas dārglietas, kas bija Amonihās zemē, viņš tika ^batraidīts no tiem, kas kādreiz bija viņa draugi, un arī no sava tēva un saviem radiem;

17 tādēļ, kad Alma bija nodibinājis baznīcu Sidomā, redzēdams milzīgu "savaldību, jā, redzēdams, ka cilvēki savaldījās, kas attiecās uz viņu sirds lepnību, un sāka ^bpazemoties Dieva priekšā, un sāka sapulcēties kopā savās svētnīcās, lai ^cpielūgtu Dievu altāra priekšā,

nepārtraukti ^dbūdami modri un lūdzot, lai viņi tiktu atbrīvoti no Sātana un no "nāves, un no iznīcības,—

18 tad, kā es teicu, Alma, redzēdams visas šīs lietas, ņēma Amuleku un nāca pāri uz Zarahemlas zemi, un ņēma viņu savā paša namā, un kalpoja tam viņa bēdās, un stiprināja viņu Tai Kungā.

19 Un tā beidzās desmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

16. NODAĻA

Lamanieši iznīcina Amonihās ļaudis. Zorams vada nefijiešus uz uzvaru pār lamaniešiem. Alma un Amuleks, un daudzi citi sludina vārdu. Viņi māca, ka pēc Savas Augšāmcelšanās Kristus parādīsies nefijiešiem. Apmēram 81.–77. g. pr. Kr.

Un notika otrā mēneša piektajā dienā, vienpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešiem, ka Zarahemlas zemē bija bijis liels miers, ka nebija bijuši nedz kari, nedz strīdi vairāku gadu garumā līdz pat vienpadsmitā gada otrā mēneša piektajai dienai, kad visā zemē bija dzirdams kara sauciens.

2 Jo lūk, lamaniešu karapulki bija ienākuši zemes robežās no mežonīgā apvidus puses līdz pat "Amonihās pilsētai un sāka nogalināt ļaudis un graut pilsētu.

15a Al. 1:2–15.

16a Lūk. 14:33;
Al. 10:4.

b src Vajāt, Vajāšanas.

17a Al. 16:21.

b src Pazemīgs,
Pazemība.

c src Pielūgšana.

d src Lūgšana;

Sargāt, Sargs.

e src Nāve, garīgā.

16 2a Al. 15:1, 15–16.

3 Un tad notika, pirms nefijieši varēja savākt pietiekamu karapulku, lai izdzītu tos no zemes, ka tie bija “nogalinājuši ļaudis, kas bija Amonihās pilsētā un arī dažus Noas robežās, un citus aizveduši gūstā mežonīgā apvidū.

4 Tad notika, ka nefijieši vēlējās atgūt tos, kas bija tikuši aizvesti gūstā mežonīgā apvidū.

5 Tādēļ tas, kas bija ticis nozīmēts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem (un viņa vārds bija Zorams, un viņam bija divi dēli—Lehijs un Aha),—tad nu Zorams un viņa divi dēli, zinādami, ka Alma bija augstais priesteris pār baznīcu, un dzirdējuši, ka viņam esot pravietojuma gars, tādēļ tie devās pie viņa un vēlējās zināt no tā, kurp Tas Kungs gribētu, lai tie ietu mežonīgā apvidū meklēt savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā.

6 Un notika, ka Alma “jautāja Tam Kungam par šo lietu. Un Alma atgriezās un sacīja viņiem: Lūk, lamanieši šķērsos Sidonas upi mežonīgā apvidus dienvidos, tālu augšā aiz Manti zemes robežām. Un lūk, tur jūs stāsities tiem pretī, uz austrumiem no Sidonas upes, un tur Tas Kungs nodos tev tavus brāļus, kurus lamanieši ir aizveduši gūstā.

7 Un notika, ka Zorams un viņa dēli šķērsoja Sidonas upi ar saviem karapulkiem un soloja prom aiz Manti robežām

mežonīgā apvidus dienvidos, kas bija Sidonas upes austrumu pusē.

8 Un viņi uzbruka lamaniešu karapulkiem, un lamanieši tika izklīdināti un aizdzīti mežonīgā apvidū; un viņi ņēma savus brāļus, kurus lamanieši bija aizveduši gūstā, un nebija nevienas dvēseles, kas būtu zudusi no tiem, kas bija aizvesti gūstā. Un viņu brāļi aizveda tos atpakaļ, lai tiem būtu pašiem savas zemes.

9 Un tā beidzās soģu vienpadsmitais gads, lamanieši bija izdzīti no zemes, un Amonihās ļaudis bija “iznīcināti; jā, katra dzīvā amonihiešu dvēsele bija iznīcināta, un arī viņu varenā pilsēta, kuru, kā viņi teica, Dievs nevar sagraut tās varenības dēļ.

10 Bet lūk, “vienā dienā tā tika atstāta izpostīta; un liķus sakropļoja suņi un mežonīgā apvidus savvaļas zvēri.

11 Tomēr pēc daudzām dienām viņu mirušie ķermeņi tika sakrauti zemes virsū, un viņi tika pārklāti ar plānu pārsegu. Un tad bija tik spēcīga smaka no tiem, ka ļaudis negāja iegūt Amonihās zemi daudzus gadus. Un tā tika saukta par “Nehora postāžu; jo tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, un viņu zemes palika pamestas.

12 Un lamanieši vairs nenāca karot pret nefijiešiem līdz četrpadsmitajam soģu valdīšanas gadam pār nefijiešiem. Un

3a Al. 9:18.

6a Al. 43:23–24.

9a Al. 8:16; 9:18–24;

Morm. 6:15–22.

b Al. 25:1–2.

10a Al. 9:4.

11a Al. 1:15; 24:28–30.

tā trīs gadus nefijiešiem bija nepārtraukts miers visā zemē.

13 Un Alma un Amuleks gāja, sludinādami grēku nožēlošanu ļaudīm viņu ^atempļos un viņu svētnīcās, un arī viņu ^bsinagogās, kas bija celtas pēc jūdu pārauga.

14 Un, cik daudzi uzklausīja viņu vārdus, tiem viņi pastāvīgi atklāja Dieva vārdu, ^acilvēkus nešķirodami.

15 Un tā Alma un Amuleks gāja, un arī daudzi citi, kas bija izvēlēti darbam sludināt vārdu viscaur visā zemē. Un baznīca tika nodibināta viscaur tai zemē, visos apkārtējos apgabalos, visā nefijiešu tautā.

16 Un nebija ^anekādas nevienlīdzības viņu vidū; Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu cilvēku bērnu prātus jeb lai sagatavotu viņu ^bsirdis pieņemt vārdu, kas tiks mācīts viņu vidū Viņa atnākšanas laikā,—

17 lai viņi nenocietinātos pret vārdu, lai viņi nebūtu neticīgi un nevirzītos uz iznīcību, bet lai viņi uzņemtu vārdu ar prieku, un, kā ^azars tiek uzpotēts īstajam ^bvīnakokam, tā viņi varētu ieiet Tā Kunga, sava Dieva, ^catdusā.

18 Tad tie ^apriesteri, kas gāja tautā, sludināja pret visiem meliem un ^bkrāpšanām, un ^cskaudību, un naidu, un ļaunprātībām,

un zaimošanu, un zādzībām, laupīšanām, aplaupīšanām, slepkavošanām, laulības pārkāpšanu, un visādām netikumībām, saucot, ka šīm lietām nebūs notikt,—

19 paziņojot to, kam drīzi vajadzēja notikt; jā, paziņojot par Dieva Dēla ^aatnākšanu, Viņa ciešanām un nāvi, un arī augšāmcelšanos no mirušajiem.

20 Un daudzi no ļaudīm jautāja par vietu, kur Dieva Dēls nāks; un viņiem tika mācīts, ka Viņš ^aparādīsies tiem ^bpēc Savas augšāmcelšanās; un to šie ļaudis uzklausīja ar lielu prieku un liksmību.

21 Un tad pēc tam, kad baznīca bija nodibināta viscaur visā zemē—guvusi ^auzvaru pār velnu, un Dieva vārds tika sludināts savā skaidrībā visā zemē, un Tas Kungs izlēja Savas svētības pār tautu—tā beidzās četrpadsmitais soģu valdīšanas gads pār nefijiešu tautu.

Apraksts par Mosijas dēliem, kas atteicās no savām tiesībām uz ķēniņvalsti Dieva vārda labad un devās uz Nefija zemi sludināt lamaniešiem; viņu ciešanām un izglābšanu—saskaņā ar Almas pierakstu.

Ietver no 17. līdz 27. nodaļai.

13a 2. Nef. 5:16.

b Al. 21:4–6, 20.

14a Al. 1:30.

16a Mos. 18:19–29;

4. Nef. 1:3.

b SRC Salauzta sirds.

17a Jēk. 5:24.

b SRC Tā Kunga

vinadārzs.

c Al. 12:37; 13:10–13.

18a Al. 15:13.

b SRC Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

c SRC Skaudība.

19a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par

Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.

20a 2. Nef. 26:9;

3. Nef. 11:7–14.

b 1. Nef. 12:4–6.

21a Al. 15:17.

17. NODAĻA

Mosijas dēliem ir pravietoējuma un atklāsmes gars. Viņi iet savus dažādos ceļus, lai sludinātu vārdu lamaniešiem. Amons iet uz Ismaēla zemi un kļūst par ķēniņa Lamoniņa kalpu. Amons izglābj ķēniņa ganāmpulkus un nogalina viņa ienaidniekus pie Sebus ūdeņiem. No 1. līdz 3. pantam apmēram 77. g. pr. Kr., 4. pants apmēram 91.–77. g. pr. Kr. un no 5. līdz 39. pantam apmēram 91. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Alma ceļoja no Gideona zemes uz dienvidiem, prom uz Manti zemi, lūk, viņam par lielu pārsteigumu viņš ^asatika ^bMosijas dēlus, ceļojot uz Zarahemlas zemi.

2 Tad nu tie Mosijas dēli bija ar Almu tajā reizē, kad eņģelis ^apirmo reizi viņam parādījās; tādēļ Alma ārkārtīgi priecājās redzēt savus brāļus; un, kas vēl vairāk vairoja viņa prieku, tie vēl aizvien bija viņa brāļi Tai Kungā; jā, un tie bija kļuvuši stipri patiesības zināšanā; jo tie bija vīri ar veselu saprātu, un viņi bija cītīgi ^bpētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu.

3 Bet tas vēl nav viss; viņi bija daudz nodevušies ^alūgšanām un gavēšanai; tādēļ tiem bija pravietoējuma gars un atklāsmes gars, un, kad viņi ^bmācīja, viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām.

4 Un viņi bija mācījuši Dieva vārdu lamaniešu vidū četrpadsmit gadu garumā, gūdami lielus ^apanākumus daudz ^batvešanā pie patiesības atziņas; jā, ar viņu vārdu spēku daudzi tika atvesti Dieva altāra priekšā, lai piesauktu Viņa Vārdu un ^catzītu savus grēkus Viņa priekšā.

5 Tad nu šie bija tie apstākļi, kas pavadīja tos viņu ceļojumos, jo tiem bija daudz ciešanu—viņi ļoti cieta gan miesā, gan garā—kā izsalkumu, slāpes un nogurumu, un arī daudz ^apūļu garā.

6 Tad šie bija viņu ceļojumi: ^aatvadījušies no sava tēva Mosijas soģu pirmajā gadā; ^batteikušies no ķēniņvalsts, ko viņu tēvs vēlējis tiem piešķirt, un tā bija arī tautas vēlēšanās;

7 tomēr viņi aizgāja prom no Zarahemlas zemes un paņēma savus zobenus un savus šķēpus, un savus stopus, un savas bultas, un savas lingas; un to viņi darīja, lai tie varētu sagādāt sev uzturu, kamēr viņi būs mežonīgā apvidū.

8 Un tā viņi aizgāja mežonīgā apvidū ar zināmu skaitu savu vīru, ko tie bija atlasījuši, lai ietu uz Nefija zemi sludināt Dieva vārdu lamaniešiem.

9 Un notika, ka viņi ceļoja daudzas dienas pa mežonīgo apvidu, un viņi daudz gavēja un ^alūdza, lai Tas Kungs dotu

17 1a Al. 27:16.

b Mos. 27:34.

2a Mos. 27:11–17.

b SRC Svētie Raksti.

3a SRC Gavēt, Gavēšana;

Lūgšana.

b SRC Mācīt, Skolotājs—Mācīšana ar Garu.

4a Al. 29:14.

b SRC Misionāru darbs.

c SRC Atzīt, Atzīšanās.

5a Al. 8:10.

6a Mos. 28:1, 5–9.

b Mos. 29:3.

9a Al. 25:17.

SRC Lūgšana.

tiem daļu no Sava Gara, lai tas ietu ar viņiem un būtu ar viņiem, lai viņi būtu ^bdarbarīks Dieva rokās, lai vestu, ja būtu iespējams, savus brāļus lamaniešus pie patiesības atziņas, pie atziņas par viņu tēvu ^cparažu zemiskumu, kas nebija parreizas.

10 Un notika, ka Tas Kungs ^aietekmēja viņus ar Savu ^bGaru un sacīja tiem: Topiet ^cmierināti! Un viņi tapa mierināti.

11 Un Tas Kungs arī sacīja uz viņiem: Ejiet starp lamaniešiem, saviem brāļiem, un izplatiet Manu vārdu; tomēr jums būs būt ^apacietīgiem ciešanās un bēdās, lai jūs varētu rādīt tiem labus paraugus Manī, un Es padarīšu jūs par darbarīku Savās rokās daudzu dvēseļu glābšanai.

12 Un notika, ka Mosijas dēlu sirdis un arī to, kuri bija ar viņiem, kļuva drošākas, lai ietu pie lamaniešiem paziņot tiem Dieva vārdu.

13 Un notika, kad viņi bija ieradušies lamaniešu zemes robežās, ka viņi ^asadalījās un aizgāja viens no otra, uzticēdamies Tai Kungā, ka viņi atkal satiksies savas ^bplaujas beigās, jo viņi domāja, ka liels bija tas darbs, ko viņi bija uzņēmušies.

14 Un bez šaubām tas bija liels, jo viņi bija uzņēmušies sludināt Dieva vārdu ^amežonīgai un cietsirdīgai, un nežēlīgai tautai;

tautai, kas priecājās par nefijiešu slepkavošanu un viņu lau-pīšanu un aplaupīšanu; un to sirdis bija pievērstas bagātībām jeb zeltam un sudrabam, un dārgakmeņiem; tomēr tie centās iegūt šīs lietas ar slepkavošanām un laupīšanām, lai tie varētu nestrādāt priekš tām ar savām pašu rokām.

15 Tā viņi bija ļoti laiska tauta, daudzi no kuriem pielūdza elkus, un Dieva ^alāsts bija nācis pār tiem viņu tēvu ^bparažu dēļ; neskatoties uz to, Tā Kunga solījumi bija vērsti uz tiem, ja tie nožēlotu savus grēkus.

16 Tādēļ tas bija tas ^aimesls, kādēļ Mosijas dēli bija uzņēmušies to darbu, lai varbūt viņi varētu rosināt tos nožēlot grēkus; lai varbūt viņi varētu rosināt tos uzzināt par pestīšanas ieceri.

17 Tādēļ viņi šķīrās viens no otra un devās starp lamaniešiem, katrs vīrs pa vienam, atbilstoši Dieva vārdam un spēkam, kas katram tika dots.

18 Tagad Amons, būdams galvenais starp tiem jeb, drīzāk, palīdzēdams tiem, viņš aizgāja no tiem pēc tam, kad bija ^asvētijis tos, atbilstoši viņu dažādajiem stāvokļiem, sniedzis tiem Dieva vārdu jeb sniedzis tiem palīdzību pirms savas aiziešanas; un tā viņi devās savos dažādos ceļojumos pa zemi.

19 Un Amons gāja uz Ismaēla

9^b Mos. 23:10;

Al. 26:3.

c Al. 3:10–12.

10^a M&D 5:16.

b SRC Svētais Gars.

c Al. 26:27.

11^a Al. 20:29.

src Pacietība.

13^a Al. 21:1.

b Mat. 9:37.

14^a Mos. 10:12.

15^a Al. 3:6–19;

3. Nef. 2:15–16.

b Al. 9:16–24; 18:5.

16^a Mos. 28:1–3.

18^a SRC Svētīt, Svētīts,

Svētība.

zemi, zemi, ko sauca "Ismaēla dēlu vārdā, kuri arī kļuva par lamaniešiem.

20 Un, kad Amons ienāca Ismaēla zemē, lamanieši sagrāba viņu un sasēja to—tas bija viņu paradums sasiet visus nefijiešus, kas krita viņu rokās, un nest tos ķēniņa priekšā; un tā tas bija atstāts pēc ķēniņa patikas—tos nokaut vai paturēt gūstā, vai iemest tos cietumā, vai izdzīt tos no viņa zemes pēc viņa gribas un patikas.

21 Un tā Amons tika aiznests ķēniņa priekšā, kurš valdīja pār Ismaēla zemi; un viņa vārds bija Lamonijs; un viņš bija Ismaēla pēctecis.

22 Un ķēniņš jautāja Amonam, vai tā ir viņa vēlēšanās dzīvot tai zemē starp lamaniešiem, viņa ļaudīm.

23 Un Amons sacīja uz viņu: Jā, es vēlos dzīvot kādu laiku starp šiem ļaudīm; jā, un varbūt līdz pat tai dienai, kad es miršu.

24 Un notika, ka ķēniņam Lamonijam ļoti patika Amons, un viņš lika, lai tā saites tiktu atraišītas; un viņš gribēja, lai Amons ņemtu vienu no viņa meitām par sievu.

25 Bet Amons sacīja uz viņu: Nē, bet es būšu tavs kalps. Tādēļ Amons kļuva par ķēniņa Lamonija kalpu. Un notika, ka viņš tika nolikts starp citiem kalpiem uzraudzīt Lamonija ganāmpulkus pēc lamaniešu paraduma.

26 Un, kad viņš bija bijis ķēniņa kalpībā trīs dienas, viņš ar lamaniešu kalpiem gāja ar viņu ganāmpulkiem uz ūdens vietu,

kas tika saukta par Sebus ūdeņi, un visi lamanieši dzina savus ganāmpulkus turp, lai tiem būtu ūdens—

27 tādēļ, kad Amons un ķēniņa kalpi dzina savus ganāmpulkus uz to ūdens vietu, lūk, zināms skaits lamaniešu, kas bija bijuši ar saviem ganāmpulkiem pie ūdens, stāvēja un izdzenāja Amona un ķēniņa kalpa ganāmpulkus, un viņi tā tos izdzenāja, ka tie aizbēga uz visām pusēm.

28 Tad ķēniņa kalpi sāka kurnēt, sacīdami: Tagad ķēniņš mūs nogalinās, kā viņš jau nogalināja mūsu brāļus, jo to ganāmpulki tika izklīdināti ar šo vīru ļaundarībām. Un viņi sāka ārkārtīgi raudāt, sacīdami: Lūk, mūsu ganāmpulki ir jau izklīdināti!

29 Tad nu viņi raudāja, tāpēc ka viņi baidījās tikt nogalināti. Tad, kad Amons to redzēja, viņa sirds pārplūda ar prieku, un viņš teica: Es parādīšu savu spēku šiem saviem biedriem jeb to spēku, kas ir manī, atjaunojot šos ganāmpulkus ķēniņam, lai es varētu iekarot šo savu biedru sirdis, lai es varētu pārliecināt viņus ticēt maniemiem vārdiem!

30 Un tad šis bija Amona domas, kad viņš redzēja to bēdas, kurus viņš sauca par saviem brāļiem.

31 Un notika, ka viņš iepriecināja tos ar saviem vārdiem, sacīdams: Mani brāļi, turiet drošu prātu un dosimies meklēt ganāmpulkus, un mēs tos savāksim kopā un atdzīsim atpakaļ

uz ūdens vietu; un tā mēs saglabāsim ganāmpulkus ķēniņam, un viņš mūs nenogalinās!

32 Un notika, ka viņi gāja meklēt ganāmpulkus, sekojot Amonam; un viņi ātri skrēja un atgriezta ķēniņa ganāmpulkus, un savāca tos atkal kopā pie ūdens vietas.

33 Un tie vīri atkal stāvēja, lai izdzenātu viņu ganāmpulkus, bet Amons sacīja uz saviem brāļiem: Ielenciet ganāmpulkus visapkārt, lai tie neaizbēgtu, un es eju cīnīties ar tiem vīriem, kas izdzenā mūsu ganāmpulkus!

34 Tādēļ viņi darīja, kā Amons bija tiem pavēlējis, un viņš devās un nostājās, lai cīnītos ar tiem, kas stāvēja pie Sebus ūdeņiem; un viņu pēc skaita nebija maz.

35 Tādēļ viņi nebijās Amona, jo viņi domāja, ka katrs no viņu vīriem var nogalināt to pēc savas patikas, jo viņi nezināja, ka Tas Kungs bija apsoliļis Mosijam, ka Viņš "izglābs tā dēlus no viņu rokām; ne arī viņi zināja ko par To Kungu; tādēļ viņi priecājās par savu brāļu iznīcināšanu; un tamdēļ viņi stāvēja, lai izdzenātu ķēniņa ganāmpulkus.

36 Bet "Amons nostājās un ar savu lingu sāka mest uz viņiem akmeņus; jā, ar varenu spēku viņš meta akmeņus to vidū; un tā viņš nogalināja ^bzināmu skaitu no tiem, tik daudz, ka tie sāka brīnīties par viņa spēku; tomēr tie bija nikni, jo viņš bija nogalinājis to brāļus, un tie bija apņēmušies, ka viņam jākrīt;

tādēļ redzēdami, ka viņi 'nevar nosist to ar saviem akmeņiem, viņi nāca ar rungām to nogalināt.

37 Bet, lūk, katram vīram, kas pacēla savu rungu, lai sistu Amonam, viņš nocirta rokas ar savu zobenu; jo viņš pretojās to sitieniem, nocērtot to rokas ar sava zobena asmeni, tiktāl ka tie bija pārsteigti un sāka bēgt viņa priekšā; jā, un skaitā to nebija maz; un viņš lika tiem bēgt ar savas rokas spēku.

38 Tad seši no tiem bija krituši no lingas, bet ar savu zobenu viņš nenogalināja nevienu, kā tikai viņu vadoni; un viņš nocirta visas rokas, kas tika paceltas pret viņu, un to nebija maz.

39 Un, kad viņš bija tos aizdzinis tālu projām, viņš atgriezās, un viņi padzirdīja savus ganāmpulkus un atgriezta tos ķēniņa ganībās, un tad devās pie ķēniņa, nesdami to rokas, kas bija centušies nogalināt Amonu un kas bija nocirstas ar viņa zobenu; un tās tika aiznestas ķēniņam kā liecība tam, ko tie bija darījuši.

18. NODAĻA

Ķēniņš Lamonis domā, ka Amons ir Diženais Gars. Amons māca ķēniņam par Radīšanu, Dieva darbiem ar cilvēkiem un par Pestīšanu, kas nāk caur Kristu. Lamonis notic un krīt zemē kā miris. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, ka ķēniņš Lamonis lika, lai viņa kalpi nāktu uz

35a Mos. 28:7;
Al. 19:22–23.

36a Et. 12:15.
b Al. 18:16.

c Al. 18:3.

priekšu un liecinātu par visu, ko tie bija redzējuši par šo lietu.

2 Un, kad tie visi bija liecinājuši par to, ko tie bija redzējuši, un viņš bija uzzinājis par Amona uzticību, glābjot viņa ganāmpulkus, un arī par tā milzīgo spēku, cīnoties pret tiem, kas centās to nogalināt, viņš bija ļoti izbrīnīts un sacīja: Noteikti viņš ir kas vairāk nekā vienkārši cilvēks. Lūk, vai tas nav tas Diženais Gars, kas sūtījis tādu milzīgus sodus šiem ļaudīm viņu slepkavību dēļ?

3 Un tie atbildēja ķēniņam un sacīja: Vai viņš ir Diženais Gars vai cilvēks, mēs nezīnām; bet tik daudz mēs zinām, ka ķēniņa ienaidnieki viņu "nevar nogalināt; nedz arī tie var izklīdināt ķēniņa ganāmpulkus, kad viņš ir ar mums, viņa izveicības un milzīgā spēka dēļ; tādēļ mēs zinām, ka viņš ir ķēniņa draugs. Un tagad, ak ķēniņ, mēs neticam, ka cilvēkam var būt tik milzīgs spēks, jo mēs zinām, ka viņu nevar nogalināt!

4 Un tad, kad ķēniņš dzirdēja šos vārdus, viņš sacīja uz tiem: Tagad es zinu, ka tas ir Diženais Gars; un tas ir nācis lejā šajā brīdī, lai pasargātu jūsu dzīvības, lai es "nenogalinātu jūs, kā es izdarīju ar jūsu brāļiem. Tad tas ir tas Diženais Gars, par ko mūsu tēvi runāja!

5 Tad nu tā bija Lamonija mācība, ko viņš bija saņēmis no sava tēva, ka ir tāds "Diženais Gars. Neskatoties uz to, ka viņi ticēja, ka ir Diženais Gars, viņi

domāja, ka viss, ko viņi darīja, bija pareizi; tomēr Lamonijs sāka ārkārtīgi bailoties, ar bailēm, ka viņš ir darījis nepareizi, nogalinot savus kalpus;

6 jo viņš bija nogalinājis daudzus no tiem, tāpēc ka viņu brāļi bija izklīdinājuši viņa ganāmpulkus ūdens vietā; un tā, tādēļ ka tie bija izklīdinājuši viņu ganāmpulkus, viņi tika nogalināti.

7 Tad tas bija šo lamaniešu paradums stāvēt pie Sebus ūdeņiem un izklīdināt ļaužu ganāmpulkus, lai ar to viņi varētu aizdzīt daudzus no tiem, kas bija izklīdināti, uz savu zemi, jo tas bija laupīšanas paradums viņu vidū.

8 Un notika, ka ķēniņš Lamonijs jautāja saviem kalpiem, sacīdams: Kur ir šis vīrs, kam ir tik milzīgs spēks?

9 Un tie sacīja viņam: Lūk, viņš baro tavus zirgus. Tad nu ķēniņš bija pavēlējis saviem kalpiem, vēl pirms viņu ganāmpulku dzirdināšanas, ka tiem ir jāsaगतavo viņa zirgi un kara rati un jāpavada viņš uz Nefija zemi; jo Nefija zemē bija lielas dzīres noliktas no viņa tēva Lamonija, kas bija ķēniņš pār visu zemi.

10 Tagad, kad ķēniņš Lamonijs izdzirdēja, ka Amons gatavoja viņa zirgus un viņa kaujas ratus, viņš vēl vairāk izbrīnījās par Amona uzticību, sacīdams: Noteikti nav bijis neviena kalpa starp visiem maniem kalpiem, kas būtu tik uzticīgs kā šis vīrs; jo patiesi viņš atceras visas manas pavēles, lai tās izpildītu.

11 Tagad es droši zinu, ka tas ir Diženais Gars, un es gribētu, lai viņš ienāk pie manis, bet es neuzdrīkstos.

12 Un notika, kad Amons bija sagatavojis zirgus un kaujas ratus ķēniņam un viņa kalpiem, tas gāja pie ķēniņa, un tas redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā; tādēļ tas jau gribēja atkāpties no viņa.

13 Un viens no ķēniņa kalpiem sacīja uz to: Rabana, kas iztulkojot nozīmē varenais jeb diženais ķēniņš, uzskatot, ka visi viņu ķēniņi bija vareni; un tā viņš sacīja uz to: Rabana, ķēniņš vēlas, lai tu paliktu.

14 Tādēļ Amons pagriezās pret ķēniņu un sacīja uz to: Ko tu gribi, lai es darītu tavā labā, ak ķēniņ? Un ķēniņš neatbildēja viņam veselas stundas garumā pēc viņu laika, jo viņš nezināja, ko tam sacīt.

15 Un notika, ka Amons atkal sacīja uz viņu: Ko tu gribi no manis? Bet ķēniņš neatbildēja.

16 Un notika, ka Amons, būdams piepildīts ar Dieva Garu, tādējādi viņš saprata ķēniņa "domas. Un viņš sacīja uz to: Vai tas nav tādēļ, ka tu dzirdēji, ka es aizsargāju tavus kalpus un tavus ganāmpulkus un nogalināju septiņus no viņu brāļiem ar lingu un ar zobenu, un nocirtu citiem rokas, lai aizsargātu tavus ganāmpulkus un tavus kalpus; lūk, vai tas ir tas, kas radījis tavu izbrīnu?

17 Es saku tev, kas tas ir, ka tavs izbrīns ir tik milzīgs? Lūk,

es esmu vīrs, un es esmu tavs kalps; tādēļ visu, ko tu vēlies, kas ir pareizs, to es darīšu.

18 Tagad, kad ķēniņš bija dzirdējis šos vārdus, viņš atkal brīnījās, jo viņš redzēja, ka Amons var "saprast viņa domas; bet, neskatoties uz to, ķēniņš Lamonijš atvēra savu muti un sacīja uz viņu: Kas tu esi? Vai tu esi Diženais Gars, kas ^bzina visu?

19 Amons atbildēja un sacīja uz viņu: Es neesmu.

20 Un ķēniņš sacīja: Kā tu zini manas sirds domas? Tu vari runāt droši un pastāsti man par to; un arī pastāsti man, ar kādu spēku tu nogalināji un nocirti rokas maniem brāļiem, kas izdzenāja manus ganāmpulkus—

21 un tad, ja tu pastāstīsi man par to, visu, ko tu vēliesies, es tev došu; un, ja vajadzīgs, es apsargāšu tevi ar saviem karapulkiem; bet es zinu, ka tu esi varenāks nekā tie visi; tomēr visu, ko tu vēlies no manis, es tev došu.

22 Tad Amons, būdams gudrs, tomēr bez ļaunuma, viņš sacīja uz Lamoniju: Vai tu uzklaušīsi manus vārdus, ja es pastāstīšu tev, ar kā spēku es to darīju? Un tas arī ir tas, ko es vēlos no tevis.

23 Un ķēniņš atbildēja viņam un sacīja: Jā, es ticēšu visiem taviem vārdiem. Un tā viņš tika noķerts ar viltību.

24 Un Amons sāka "drosmīgi runāt uz viņu un sacīja tam: Vai tu tīci, ka ir Dievs?

25 Un tas atbildēja un sacīja viņam: Es nezinu, ko tas nozīmē.

16a Al. 12:3.
18a src Sapašanas

dāvana.
b src Dievs, Dievība.

24a Al. 38:12.

26 Un tad Amons sacīja: Vai tu tici, ka ir Diženais Gars?

27 Un viņš sacīja: Jā!

28 Un Amons sacīja: Tas ir Dievs. Un Amons atkal sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka šis Diženais Gars, kas ir Dievs, ir radījis visu, kas ir debesīs un uz zemes?

29 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Viņš ir radījis visu, kas ir uz zemes; bet es nezinu par debesīm.

30 Un Amons sacīja uz to: Debesis ir vieta, kur dzīvo Dievs un visi Viņa svētie eņģeļi.

31 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Vai tas ir virs zemes?

32 Un Amons sacīja: Jā, un Viņš raugās lejup uz visiem cilvēku bērniem; un Viņš zina visas viņu sirds "domas un vēlmes, jo ar Viņa roku viņi visi bija radīti iesākumā.

33 Un ķēniņš Lamonijs sacīja: Es ticu visam, ko tu esi runājis. Vai tu esi sūtīts no Dieva?

34 Amons sacīja uz to: Es esmu cilvēks; un sākumā "cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla, un es esmu Svētā Gara aicināts ^bmācīt šīs lietas šiem ļaudīm, lai tie varētu nonākt pie zināšanām par to, kas ir taisns un paties;

35 un daļa no šī "Gara mīt manī, kas dod man ^bzināšanas un arī spēku atbilstoši manai ticībai un vēlmēm, kas ir Dievā.

36 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņš sāka ar pasaules radīšanu un arī Ādama radīšanu un pastāstīja viņam visu par

cilvēka krišanu, un "atkārtoja un izklāstīja viņam tautas pierakstus un ^bSvētos Rakstus, ko bija runājuši "pravieši, pat līdz tam laikam, kad viņu tēvs Lehijs pameta Jeruzālemi.

37 Un viņš arī atkārtoja tiem (jo tas bija ķēniņam un viņa kalpiem) par visiem viņu tēvu ceļojumiem pa mežonīgo apvidu un visām viņu ciešanām no bada un slāpēm, un viņu pūlēm, un tā tālāk.

38 Un viņš arī atkārtoja tiem par Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu sacelšanos, jā, visas viņu sacelšanās viņš tiem atstāstīja; un viņš izskaidroja tiem visus pierakstus un Rakstus no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

39 Bet tas vēl nav viss; jo viņš izskaidroja viņiem "pestīšanas ieceri, kas bija sagatavota no pasaules radīšanas; un viņš arī darīja tiem zināmu par Kristus atnākšanu, un visus Tā Kunga darbus viņš darīja tiem zināmus.

40 Un notika, kad viņš bija stāstījis visas šīs lietas un izskaidrojis tās ķēniņam, ka ķēniņš noticeja visiem viņa vārdiem.

41 Un viņš sāka piesaukt To Kungu, sakot: Ak Kungs, apžēlojies; tādu pašu bagātīgu "žēlastību, ko Tu izrādīji Nefija tautai, izrādi man un manai tautai!

42 Un tad, kad viņš to bija

32a Am. 4:13;
3. Nef. 28:6;
M&D 6:16.

34a Mos. 7:27;
Et. 3:13–16.

^b SRC Mācīt, Skolotājs—

Mācīšana ar Garu.

35a SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

^b SRC Zināšanas.

36a Mos. 1:4;
Al. 22:12; 37:9.

^b SRC Svētie Raksti.

^c Ap. d. 3:18–21.

39a SRC Pestīšanas iecere.

41a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

pateicis, viņš nokrita pie zemes kā miris.

43 Un notika, ka viņa kalpi ņēma to un aiznesa to pie viņa sievas, un nolika viņu gultā; un viņš gulēja kā miris divas dienas un divas nakts; un viņa sieva un viņa dēli, un viņa meitas to apraudāja pēc lamaniešu paražas, skaļi vaimanājot par viņa zaudēšanu.

19. NODAĻA

Lamonijs saņem mūžīgās dzīvības gaismu un redz Pestītāju. Viņa saime tiek aizrauta Garā, un daudzi redz eņģelus. Amons tiek brīnumaini pasargāts. Viņš kristī daudzus un nodibina draudzi viņu vidū. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, ka pēc divām dienām un divām naktīm viņi jau gribēja ņemt tā ķermeni un guldīt to kapenēs, ko viņi bija taisījuši savu mirušo apglabāšanai.

2 Tad ķēniņiene, dzirdējusi par Amona slavu, tādēļ viņa sūtīja un lūdza, lai tas nāktu pie viņas.

3 Un notika, ka Amons darīja, kā viņam bija pavēlēts, un devās pie ķēniņienes, un vēlējās zināt, ko tā gribētu, lai viņš darītu.

4 Un viņa sacīja uz to: Mana vīra kalpi ir darījuši man zināmu, ka tu esi Svētā Dieva ^apraviētis un ka tev ir spēks darīt daudzus varenus darbus Viņa Vārdā;

5 tādēļ, ja tas tā ir, es gribētu, lai tu ietu un apskatītu manu

vīru, jo viņš ir guldīts gultā jau divu dienu un divu nakšu garumā; un daži saka, ka viņš nav miris, bet citi saka, ka viņš ir miris un ka viņš smird, un ka viņš ir jāgulda kapenēs; bet kā man pašai šķiet, viņš nesmird.

6 Tad tas bija tieši tas, ko Amons vēlējās, jo viņš zināja, ka ķēniņš Lamonijs bija zem Dieva spēka; viņš zināja, ka tumšais neticības ^apriekškaris bija norauts no tā prāta, un ^bgaisma, kas apspīdēja tā prātu, bija Dieva godības gaisma, tā bija brīnumaina Viņa labesības gaisma—jā, šī gaisma bija ienesusi tā dvēselē tādu prieku, tumsības mākonim izklistot, un ka mūžīgās dzīvības gaisma bija iespīdējusi tā dvēselē, jā, viņš zināja, ka tas bija pārņēmis tā miesīgo ķermeni un viņš bija aiznests Dievā—

7 tādēļ tas, ko ķēniņiene vēlējās no viņa, bija arī viņa vienīgā vēlēšanās. Tādēļ viņš gāja, lai redzētu ķēniņu, kā ķēniņiene bija vēlējusies; un viņš redzēja ķēniņu, un viņš zināja, ka tas nebija miris.

8 Un viņš sacīja uz ķēniņieni: Viņš nav miris, bet viņš gul Dievā, un rīt viņš atkal uzcelsies, tādēļ neapglabājiēt viņu.

9 Un Amons sacīja viņai: Vai tu tam tici? Un viņa sacīja tam: Man nav citas liecības, kā vien tavs vārds un mūsu kalpu vārds; tomēr es ticu, ka būs tā, kā tu teici.

10 Un Amons sacīja uz to: Svētīta tu esi savas ārkārtīgās

19 4a SRC Praviētis.
6a 2. kor. 4:3–4.

src Priekškaris.
b src Gaisma,

Kristus gaisma.

ticības dēļ; es saku tev, sieva, tik milzīgas "ticības nav bijis starp visiem nefijiešu ļaudīm!

11 Un notika, ka viņa bija nomodā pie sava vīra gultas no tā brīža un līdz pat tam brīdim nākamajā dienā, ko Amons bija noteicis, ka viņš uzcelsies.

12 Un notika, ka viņš uzcēlās, saskaņā ar Amona vārdiem; un, kad viņš uzcēlās, viņš izstiepa savu roku uz sievu un teica: Svētīts lai ir Dieva Vārds, un svētīta esi tu!

13 Jo tikpat noteikti, kā tu dzīvo, lūk, es esmu redzējis savu Pestītāju; un Viņš nāks un "pie dzims^b sievai, un Viņš atpestīs visu cilvēci, kas tic Viņa Vārdam. Tagad, kad viņš bija pateicis šos vārdus, viņa sirds atkal pārplūda viņā, un viņš atkal saļīma aiz prieka; un ķēniņiene arī saļīma, būdama Gara pārņemta.

14 Tad Amons, redzēdams, ka Tā Kunga Gars, atbilstoši viņa "lūgšanām, tiek izliets pār lamaniēšiem, viņa brāļiem, kas savu nekrietnību un savu^b paražu dēļ bija bijuši par iemeslu tik daudzām sērām starp nefijiešiem jeb starp visiem Dieva ļaudīm, nokrita ceļos un sāka izliet savu dvēseli lūgšanā un pateicībā Dievam par to, ko Viņš bija darījis viņa brāļiem; un viņu arī pārņēma "prieks; un tā viņi visi trīs bija^d saļīmuši zemē.

15 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja, ka viņi bija nokrituši, viņi

arī sāka piesaukt Dievu, jo Tā Kunga bijība bija nākusi arī pār tiem, jo tie bija "viņi, kas bija stāvējuši ķēniņa priekšā un liecinājuši viņam par Amona milzīgo spēku.

16 Un notika, ka viņi piesauca Tā Kunga Vārdu ar visu savu spēku, līdz viņi visi bija krituši zemē, izņemot vienu no lamaniēšu sievām, kuras vārds bija Abiša, viņa, būdama pievērsta Tam Kungam jau daudzus gadus, dēļ viņas tēva ievērojamās parādības—

17 tā, būdama pievērsta Tam Kungam un nekad nedarījusi to zināmu, tādēļ, kad viņa redzēja, ka visi Lamoniņa kalpi ir krituši pie zemes, un arī viņas kundze ķēniņiene un ķēniņš, un Amons bezspēcīgi gulēja zemē, viņa zināja, ka tas bija Dieva spēks; un, domādama, ka šī iespēja, darot zināmu ļaudīm, kas noticis starp tiem, ka, redzot šo skatu, tas "liks tiem ticēt Dieva spēkam, tādēļ viņa skrēja no mājas uz māju, darīdama to zināmu ļaudīm.

18 Un tie sāka sapulcēties kopā pie ķēniņa nama. Un sanāca ļaužu pulks, un, viņiem par izbrīnu, viņi ieraudzīja ķēniņu un ķēniņieni, un viņu kalpus bezspēcīgus zemē, un viņi visi gulēja kā miruši; un viņi arī redzēja Amonu, un, lūk, viņš bija nefijietis.

19 Un tad ļaudis sāka kurnēt

10a Lūk. 7:9.
src Ticība, Ticēt.

13a src Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.
b 1. Nef. 11:13–21.
14a M&D 42:14.
b Mos. 1:5.
c src Prieks.

d Al. 27:17.

15a Al. 18:1–2.

17a Mos. 27:14.

savā starpā; dažiem sakot, ka tas bija milzīgs ļaunums, kas bija nācis uz tiem jeb uz ķēniņu un viņa namu, jo viņš bija pieļāvis, ka nefijietis “paliek viņu zemē.

20 Bet citi pārmeta tiem, sacīdami: Kēniņš pats ir licis nākt šim ļaunumam pār savu namu, jo viņš nogalināja kalpus, kuru ganāmpulki tika izklīdināti pie “Sebus ūdeņiem.

21 Un viņiem pārmeta arī tie vīri, kas bija stāvējuši pie Sebus ūdeņiem un “izklīdinājuši ganāmpulkus, kas piederēja ķēniņam, jo viņi bija nikni uz Amonu dēļ tā skaita, ko viņš bija nogalinājis no viņu brāļiem pie Sebus ūdeņiem, aizsargājot ķēniņa ganāmpulkus.

22 Tagad viens no viņiem, kura brālis bija ticis “nogalināts ar Amona zobenu, būdams ārkārtīgi nikns uz Amonu, izvilka savu zobenu un devās uz priekšu, lai viņš varētu likt tam krist uz Amonu, lai viņu nogalinātu, un, kad viņš pacēla savu zobenu, lai tam sistu, lūk, viņš nokrita miris.

23 Tagad mēs redzam, ka Amons nevarēja tikt nogalināts, jo “Tas Kungs bija sacījis Mosijam, viņa tēvam: Es saudzēšu viņu, un tas viņam būs pēc tavas ticības—tādēļ Mosija ^buzticēja viņu Tam Kungam.

24 Un notika, kad ļaužu pulks redzēja, ka tas vīrs, kurš bija pacēlis zobenu pret Amonu, bija miris, bailes nāca pār viņiem

visiem, un tie neuzdrīkstējās pastiept savas rokas, lai aizskartu viņu vai kādu no tiem, kas bija krituši; un viņi sāka atkal brīnīties savā starpā—kas varēja radīt šo milzīgo spēku, vai ko visas šīs lietas varēja nozīmēt.

25 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas teica, ka Amons ir “Diženais Gars, un citi sacīja, ka viņš ir Diženā Gara sūtīts.

26 Bet citi pārmeta tiem visiem, sacīdami, ka viņš ir briesmonis, ko sūtījuši nefijieši, lai viņus mocītu.

27 Un bija daži, kas teica, ka Amons ir Diženā Gara sūtīts, lai sagādātu tiem ciešanas viņu nekrietnību dēļ; un tas bija Diženais Gars, kas vienmēr bija stāvējis klāt nefijiešiem, kas vienmēr bija atbrīvojis tos no viņu rokām; un viņi sacīja, ka tas bija Diženais Gars, kas bija iznīcinājis tik daudzus no viņu brāļiem lamaniešiem.

28 Un tā strīds viņu starpā sāka kļūt ārkārtīgi ass. Un kamēr viņi tā strīdējās, nāca tā “sieviete kalpotāja, kas bija likusi ļaužu pulkam sanākt kopā, un, kad viņa redzēja strīdu, kas bija ļaužu pulka starpā, viņa ārkārtīgi noskuma, līdz pat asarām.

29 Un notika, ka viņa gāja un paņēma ķēniņieni aiz rokas, lai varbūt viņa varētu piecelt to no zemes; un tikko viņa pieskārs tās rokai, tā piecēlās un nostājās uz savām kājām, un iesaucās skaļā balsī, sacīdama: Ak, svētais Jēzus, kas izglābis mani no

19a Al. 17:22–23.

20a Al. 17:26; 18:7.

21a Al. 17:27; 18:3.

22a Al. 17:38.

23a Mos. 28:7;

Al. 17:35.

^b src Uzticība.

25a Al. 18:2–5.

28a Al. 19:16.

“drausmīgās elles! Ak, svētais Dievs, ^bapžēlojies par šiem ļaudīm!

30 Un, kad viņa to bija pateikusi, viņa salika savas rokas, būdama piepildīta ar prieku, runādama daudzus vārdus, kas netika saprasti, un, kad viņa bija to darījusi, viņa paņēma ķēniņu Lamoniju aiz rokas, un, lūk, viņš piecēlās un nostājās uz savām kājām.

31 Un viņš nekavējoties, redzēdams strīdu starp saviem ļaudīm, gāja un sāka tos norāt, un mācīt tiem tos “vārdus, ko viņš bija dzirdējis no Amona mutes; un visi tie, kas uz klausīja viņa vārdus, noticeja un tika pievērsti Tam Kungam.

32 Bet viņu vidū bija daudzi, kas neklausījās viņa vārdos; tādēļ tie gāja savu ceļu.

33 Un notika, kad Amons piecēlās, viņš arī tiem palīdzēja, un arī Lamonija kalpi; un viņi visi paziņoja vienu un to pašu lietu, ka viņu sirdis ir “izmainījušās un ka viņiem vairs nav vēlēšanās darīt ^bļaunu.

34 Un lūk, daudzi paziņoja ļaudīm, ka viņi bija redzējuši “eņģelus un bija runājuši ar tiem; un tā viņi pastāstīja ļaudīm par Dieva lietām un par Viņa taisnīgumu.

35 Un notika, ka viņu vidū bija daudzi, kas noticeja viņu vārdiem; un visi, kas noticeja, tika “kristīti; un viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm, un viņi nodibināja draudzi starp tiem.

36 Un tādējādi Tā Kunga darbs iesākās starp lamaniešiem; tā Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār viņiem; un mēs redzam, ka Viņa roka ir pastiepta “visiem ļaudīm, kas nožēlo savus grēkus un tic Viņa Vārdam.

20. NODAĻA

Tas Kungs sūta Amonu uz Midoniju atbrīvot viņa ieslodzītos brāļus. Amons un Lamonijs sastop Lamonija tēvu, kas ir ķēniņš pār visu zemi. Amons piespiež veco ķēniņu atļaut atbrīvot viņa brāļus. Apmēram 90. g. pr. Kr.

UN notika, kad viņi bija nodibinājuši draudzi tajā zemē, ka ķēniņš Lamonijs vēlējās, lai Amons ietu ar viņu uz Nefija zemi, lai viņš varētu parādīt to savam tēvam.

2 Un Tā Kunga balss nāca uz Amonu, sacīdama: Tu neiesi uz Nefija zemi, jo, lūk, ķēniņš meklē pēc tavas dzīvības; bet tu iesi uz Midonijas zemi; jo, lūk, tavs brālis Ārons un arī Mulokijs, un Amahs ir cietumā.

3 Tad notika, kad Amons bija to dzirdējis, viņš sacīja Lamonijam: Redzi, mans brālis un draugi ir cietumā Midonijas zemē, un es iešu, lai tos atbrīvotu.

4 Tad Lamonijs sacīja Amonam: Es zinu, Tā Kunga “spēkā tu vari izdarīt visu. Bet, lūk, es iešu ar tevi uz Midonijas zemi; jo Midonijas zemes ķēniņš, kura vārds ir Antiomno, ir mans

29a 1. Nef. 14:3.

^b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

31a Al. 18:36–39.

33a SRC Piedzimis no

jauna, Piedzimis no Dieva.

^b Mos. 5:2; Al. 13:12.

34a SRC Eņģeļi.

35a SRC Kristišana, Kristīt.

36a 2. Nef. 26:33; Al. 5:33.

20 4a Al. 26:12.

draugs; tādēļ es iešu ar tevi uz Midonijas zemi, lai es varētu atrast labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, lai viņš izlaistu tavus brāļus no ^bcietuma. Tad Lamonijs sacīja viņam: Kas tev teica, ka tavi brāļi ir cietumā?

5 Un Amons sacīja viņam: Neviens cits man to neteica, kā vien Dievs; un Viņš sacīja man—Ej un atbrīvo savus brāļus, jo viņi ir cietumā Midonijas zemē!

6 Tagad, kad Lamonijs bija to dzirdējis, viņš lika, lai viņa kalpi sagatavotu viņa “zirgus un viņa kaujas ratus.

7 Un viņš sacīja Amonam: Nāc, es iešu ar tevi lejā uz Midonijas zemi, un tur es lūgšu ķēniņam, lai viņš atbrīvotu tavus brāļus no cietuma.

8 Un notika, kad Amons un Lamonijs bija ceļā uz turieni, viņi satika Lamonija tēvu, kas bija ķēniņš “pār visu zemi.

9 Un lūk, Lamonija tēvs sacīja uz viņu: Kāpēc jūs nenācāt uz “dzīrēm tai lielajā dienā, kad es rīkoju dzīres saviem dēliem un savai tautai?

10 Un viņš arī sacīja: Kurp tu dodies ar šo nefijieti, kas ir viens no “meļa bērniem?

11 Un notika, ka Lamonijs pastāstīja, kurp viņš dodas, jo viņš baidījās to aizvainot.

12 Un viņš pastāstīja tam arī pilnībā to iemeslu, kāpēc viņš aizkavējās savā ķēniņvalstī un neaizgāja uz dzīrēm, ko viņa tēvs bija sagatavojis.

13 Un tagad, kad Lamonijs bija sīki atstāstījis viņam visas šīs lietas, lūk, viņam par pārsteigumu, viņa tēvs bija nikns uz to un sacīja: Lamonij, tu ej atbrīvot šos nefijiešus, kas ir meļa bērni! Redzi, viņš aplaupīja mūsu tēvus; un tagad viņa bērni arī ir nākuši mūsu vidū, lai viņi varētu ar savām viltībām un saviem meliem piekrāpt mūs, lai viņi atkal varētu nolaupīt mums mūsu mantu.

14 Tad Lamonija tēvs pavēlēja viņam nogalināt Amonu ar zobenu. Un tas arī pavēlēja viņam, lai viņš neietu uz Midonijas zemi, bet lai viņš atgrieztos ar to “Ismaēla zemē.

15 Bet Lamonijs sacīja viņam: Es nenogalināšu Amonu, nedz arī es atgriezīšos Ismaēla zemē, bet es iešu uz Midonijas zemi, lai es varētu atbrīvot Amona brāļus, jo es zinu, ka viņi ir taisni vīri un patiesā Dieva svētie pravieši.

16 Tagad, kad viņa tēvs izdzirdēja šos vārdus, viņš bija nikns uz to, un viņš izvilka savu zobenu, lai viņš varētu notriekt to pie zemes.

17 Bet Amons nostājās priekšā un sacīja viņam: Lūk, tu nenogalināsi savu dēlu; tomēr būtu “labāk krist viņam nekā tev, jo redzi, viņš ir ^bnožēlojis savus grēkus; bet, ja tu kristu šajā brīdī savās dusmās, tava dvēsele nevarētu tikt izglābta.

18 Un vēl ir nepieciešams, lai tu atturētos; jo, ja tu ^anogalināsi

4b Al. 20:28–30.

6a Al. 18:9–10.

8a Al. 22:1.

9a Al. 18:9.

10a Mos. 10:12–17.

14a Al. 17:19.

17a Al. 48:23.

b Al. 19:12–13.

18a src Slepkaivība.

savu dēlu, kurš ir nevainīgs vīrs, viņa asinis brēks no zemes uz To Kungu, viņa Dievu, lai atriebība nāktu pār tevi; un varbūt tu pazaudētu savu ^bdvēseli.

19 Tagad, kad Amons bija sacījis šos vārdus viņam, viņš atbildēja tam, sacīdams: Es zinu, ka, ja es nogalināšu savu dēlu, tad es izliešu nevainīgas asinis, jo tas esi tu, kas cenšas viņu iznīcināt.

20 Un viņš izstiepa savu roku, lai nogalinātu Amonu. Bet Amons izturēja viņa cirtienus un arī iesita viņam pa roku tā, ka viņš vairs nevarēja to izmantot.

21 Tagad, kad ķēniņš redzēja, ka Amons var viņu nogalināt, viņš sāka lūgties Amonu, lai tas saudzē viņa dzīvību.

22 Bet Amons pacēla savu zobenu un sacīja viņam: Redzi, es sakaušu tevi, ja vien tu neļausi, lai mani brāļi tiktu izlaisti no cietuma.

23 Tad ķēniņš, baidoties, ka viņš zaudēs savu dzīvību, sacīja: Ja tu saudzēsi mani, es dāvāšu tev visu, ko vien tu prasīsi, līdz pat pusei no ķēniņvalsts!

24 Tagad, kad Amons redzēja, ka viņš ir ietekmējis veco ķēniņu atbilstoši savai vēlmei, viņš tam sacīja: Ja tu ļausi, ka mani brāļi tiek izlaisti no cietuma un arī ka Lamonijs var paturēt savu ķēniņvalsti, un ka jūs nedusmosities uz viņu, bet ļausit viņam rīkoties pēc viņa paša vēlmēm "visās lietās, kā viņš pats gribēs, tad es tevi saudzēšu, citādi es tevi notriekšu pie zemes.

25 Tagad, kad Amons bija pateicis šos vārdus, ķēniņš sāka prierāties par savu dzīvību.

26 Un, kad viņš redzēja, ka Amons nebija vēlējies viņu iznīcināt, un, kad viņš arī redzēja to lielo mīlestību, kas tam bija pret viņa dēlu Lamoniju, viņš bija ārkārtīgi izbrīnīts un teica: Tāpēc, ka tas ir viss, ko tu esi vēlējies, lai es atbrīvoju tavus brāļus un atļauju, lai mans dēls Lamonijs patur savu ķēniņvalsti, lūk, es ļauju tev, ka mans dēls var paturēt savu ķēniņvalsti no šī brīža un mūžīgi; un es vairs nevaldīšu pār viņu—

27 un es arī ļauju tev, lai tavi brāļi tiktu izlaisti no cietuma, un tu un tavi brāļi varētu nākt pie manis manā ķēniņvalstī; jo es ļoti vēlos tevi redzēt! Jo ķēniņš bija ļoti izbrīnīts par vārdiem, ko viņš bija runājis, un arī par vārdiem, ko bija runājis viņa dēls Lamonijs, tādēļ viņš "vēlējās tos mācīties.

28 Un notika, ka Amons un Lamonijs turpināja savu ceļu uz Midonijas zemi. Un Lamonijs atrada labvēlību tās zemes ķēniņa acīs, tādēļ Amona brāļi tika atbrīvoti no cietuma.

29 Un, kad Amons viņus satika, viņš bija ļoti nobēdājies, jo, lūk, viņi bija kaili, un viņu āda bija ārkārtīgi noberzta no tā, ka viņi bija sasieti ar stiprām virvēm. Un viņi arī bija cietuši badu, slāpes un visa veida mokas; tomēr viņi bija "pacietīgi visās savās ciešanās.

30 Un, kā tas notika, tas bija

18b M&D 42:18.
24a Al. 21:21–22.

27a src Pazemīgs,
Pazemība.

29a Al. 17:11.

viņu liktenis krist daudz cietsirdīgāku un daudz stūrgalvīgāku ļaužu rokās; tādēļ tie neklausījās viņu vārdos, un tie viņus izdzina un sita, un dzina no mājas uz māju, un no vietas uz vietu, līdz viņi ieradās Midonijas zemē; un tur viņi tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un sasieta ar "stiprām virvēm, un turēti cietumā daudzas dienas, un Lamonijs un Amona atbrīvoti.

Apraksts par Ārona un Mulokija, un viņu brāļu sludināšanu lamaniešiem.

Ietver no 21. līdz 25. nodaļai.

21. NODAĻA

Ārons māca amalekiešiem par Kristu un Viņa veikto Izpirkšanu. Ārons un viņa brāļi tiek ieslodzīti cietumā Midonijā. Pēc viņu atbrīvošanas viņi māca sinagogās un daudzus pievērš ticībai. Lamonijs dāvā ticības brīvību ļaudīm Ismaēla zemē. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

Tad, kad Amons un viņa brāļi "izšķīrās lamaniešu zemes robežās, lūk, Ārons devās savā ceļā uz zemi, ko lamanieši sauca par Jeruzālemi, saukdami to pēc savu tēvu dzimtās zemes; un tā bija tālu līdz pat Mormonas robežām.

2 Tad nu lamanieši un amalekieši, un "Amulona tauta bija uzcēlušī lielu pilsētu, kura tika saukta par Jeruzālemi.

3 Tad nu lamanieši paši bija

diezgan cietsirdīgi, bet amalekieši un amulonieši bija vēl cietirdīgāki; tādēļ viņi veicināja to, ka lamanieši nocietināja savas sirdis, ka viņi kļuva vēl stiprāki ļaundarībās un savās negantībās.

4 Un notika, ka Ārons nāca Jeruzālemes pilsētā un vispirms sāka sludināt amalekiešiem. Un viņš sāka sludināt tiem viņu sinagogās, jo viņi bija uzcēlušī sinagogas pēc Nehora "kārtas; jo daudzi no amalekiešiem un amuloniešiem bija pēc Nehora kārtas.

5 Tādēļ, kad Ārons iegāja vienā no viņu sinagogām, lai sludinātu ļaudīm, un kad viņš runāja uz tiem, lūk, piecēlās kāds amalekietis un sāka strīdēties ar viņu, sacīdams: Kas tas ir, par ko tu liecināji? Vai tu esi redzējis kādu "eņģeli? Kāpēc eņģeļi neparādās mums? Lūk, vai šī tauta nav tikpat laba kā tava tauta?

6 Tu arī saki, ka, ja vien mēs nenozēlosim grēkus, mēs iesim bojā. Kā tu zini mūsu siržu domas un vēlmes? Kā tu zini, ka mums ir iemesls nožēlot grēkus? Kā tu zini, ka mēs neesam taisnīgi ļaudis? Redzi, mēs esam uzcēlušī svētnīcas, un mēs sapulcējamies kopā, lai pielūgtu Dievu. Mēs ticam, ka Dievs izglābs visus cilvēkus.

7 Tad Ārons sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka Dieva Dēls nāks, lai atpestītu cilvēci no tās grēkiem?

8 Un tas vīrs sacīja uz viņu: Mēs neticam, ka tu zini tādās lietas. Mēs neticam šim

30a Al. 26:29.

21 1a Al. 17:13, 17.

2a Mos. 24:1;
Al. 25:4–9.

4a Al. 1:2–15.

5a Mos. 27:11–15.

mulķīgajām paražām. Mēs neticam, ka tu zini par nākamajām "lietām, nedz arī mēs ticam, ka tavi tēvi un arī mūsu tēvi zināja par tām lietām, par kurām viņi runāja, par to, kas nāks.

9 Tad Arons sāka atklāt viņiem Rakstus par Kristus atnākšanu un arī par mirušo augšāmcelšanos, un ka cilvēcei nebūtu "nekādas pestīšanas, kā vien caur Kristus nāvi un ciešanām, un ^bIzpirkšanu ar Viņa asinīm.

10 Un notika, kad viņš sāka izskaidrot tiem šīs lietas, tie bija nikni uz viņu un sāka viņu izsmiet; un tie negribēja klausīties vārdos, ko viņš runāja.

11 Tādēļ, kad viņš redzēja, ka tie neklausīsies viņa vārdos, viņš aizgāja no to sinagogas un sāka pāri uz ciematu, kas tika saukts par Ani-Anti, un tur viņš atrada Mulokiju, sludinot tiem vārdu; un arī Amahu un viņa brāļus. Un viņi ar daudziem strīdējās par vārdu.

12 Un notika, ka viņi redzēja, ka ļaudis nocietina savas sirdis, tādēļ viņi aizgāja un nāca pāri uz Midonijas zemi. Un viņi sludināja vārdu daudziem, un nedaudzi ticēja vārdiem, ko viņi mācīja.

13 Neskatoties uz to, Ārons un zināms skaits no viņa brāļiem tika saņemti ciet un iemesti cietumā, un pārējie no viņiem aizbēga no Midonijas zemes uz apkārtnējiem apgabaliem.

14 Un tie, kas tika iemesti cietumā, "izcietā daudz ko, un viņi

tika atbrīvoti ar Lamonija un Amona roku, un viņi tika pabroti un apgērbti.

15 Un viņi atkal devās darīt zināmu vārdu, un tā viņi pirmo reizi tika atbrīvoti no cietuma; un tā viņi bija izcietuši.

16 Un viņi gāja visur, kur vien viņi tika vadīti ar Tā Kunga "Garu, sludinādami Dieva vārdu katrā amalekiešu sinagogā vai katrā lamaniešu sapulcē, kur vien viņi tika ielaisti.

17 Un notika, ka Tas Kungs sāka viņus svētīt, tiktāl ka viņi daudzus veda pie patiesības atziņas; jā, viņi "pārlicināja daudzus par to grēkiem un par to tēvu paražām, kas nebija pareizas.

18 Un notika, ka Amons un Lamonijs atgriezās no Midonijas zemes Ismaēla zemē, kas bija viņu mantojuma zeme.

19 Un ķēniņš Lamonijs neļāva, lai Amons tam kalpotu jeb ka viņš būtu tā kalps.

20 Bet viņš lika, lai tiktu uzceltas sinagogas Ismaēla zemē; un viņš lika, lai šī tauta jeb tauta, kas bija viņa pakļautībā, sapulcētos kopā.

21 Un viņš priecājās par tiem, un viņš mācīja tiem daudzas lietas. Un viņš arī paziņoja tiem, ka viņi bija tauta, kas bija pakļauta viņam, un ka viņi ir brīva tauta, ka viņi netiks ķēniņa, viņa tēva, apspiesti; jo viņa tēvs bija ļāvis tam, ka viņš var valdīt pār tautu, kas bija Ismaēla zemē un visā apkārtnē zemē.

8a Jēk. 7:1–8.

9a Mos. 5:8;

Al. 38:9.

^b src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

14a Al. 20:29.

16a Al. 22:1.

17a M&D 18:44.

22 Un viņš arī paziņoja tiem, ka tie var "brīvi pielūgt To Kungu, savu Dievu, pēc savas vēlēšanās katrā vietā, kur tie ir, ja tas ir tai zemē, kas bija zem ķēniņa Lamonija valdīšanas.

23 Un Amons sludināja ķēniņa Lamonija tautai; un notika, ka viņš mācīja tiem visas lietas, kas piederas taisnīgumam. Un viņš skubināja tos ik dienu ar visu centību; un tie klausīja viņa vārdiem, un tie bija dedzīgi Dieva baušļu turēšanā.

22. NODAĻA

Ārons māca Lamonija tēvam par Radīšanu, Ādama Krišanu un pestīšanas ieceri caur Kristu. Ķēniņš un visa viņa saime tiek pievērsti ticībai. Tiek izskaidrots zemes sadalījums starp nefijiešiem un lamaniešiem. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

TAGAD, kad Amons tā nepārtaukti mācīja Lamonija tautu, mēs atgriezīsimies pie apraksta par Āronu un viņa brāļiem, jo, kad viņš pameta Midonijas zemi, viņš tika Gara "vadīts uz Nefija zemi līdz pat tā ķēniņa namam, kurš valdīja pār visu zemi, ^bizņemot tikai Ismaēla zemi; un tas bija Lamonija tēvs.

2 Un notika, ka viņš ar saviem brāļiem devās pie viņa ķēniņa pili un noliecās ķēniņa priekšā, un sacīja viņam: Lūk, ak ķēniņ, mēs esam Amona brāļi, kurus tu "atbrīvoji no cietuma.

3 Un tad, ak ķēniņ, ja tu sau-

dzēsi mūsu dzīvības, mēs būsim tavi kalpi. Un ķēniņš sacīja tiem: Piecelieties, jo es dāvāju jums jūsu dzīvības un es neļaušu, lai jūs būtu mani kalpi, bet es uzstāšu, lai jūs mani pamācītu, jo es esmu satraukts savā prātā tava brāļa Amona cēlsirdības un viņa vārdu diženuma dēļ; un es vēlos zināt iemeslu, kāpēc viņš ar tevi nenāca no Midonijas zemes.

4 Un Ārons sacīja ķēniņam: Lūk, Tā Kunga Gars ir aicinājis viņu citā ceļā; viņš ir aizgājis uz Ismaēla zemi mācīt Lamonija ļaudis.

5 Tad ķēniņš sacīja viņiem: Kas tas ir, ko jūs teicāt par Tā Kunga Garu? Lūk, tā ir tā lieta, kas mani satrauc.

6 Un vēl, kas ir tas, ko Amons teica: "Ja jūs nožēlosit grēkus, jūs tiksit izglābti, un, ja jūs ne-nožēlosit grēkus, jūs tiksit atstumti pēdējā dienā?"

7 Un Ārons atbildēja viņam un sacīja uz viņu: Vai tu tici, ka ir Dievs? Un ķēniņš sacīja: Es zinu, ka amalekieši saka, ka ir Dievs, un es esmu ļāvis tiem celt svētnīcas, lai tie varētu sapulcēties kopā pielūgt Viņu. Un tagad, ja jūs sakāt, ka Dievs ir, lūk, es "ticēšu.

8 Un tad, kad Ārons to dzirdēja, viņa sirds sāka priecāties, un viņš sacīja: Lūk, tikpat droši, kā tu dzīvo, ak ķēniņ, Dievs ir!

9 Un ķēniņš sacīja: Vai Dievs ir tas "Diženais Gars, kas izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes?"

22a M&D 134:1–4;
TA 1:11.
SRC Brīvs, Brīvība.

22 1a Al. 21:16–17.
b Al. 21:21–22.
2a Al. 20:26.

6a Al. 20:17–18.
7a M&D 46:13–14.
9a Al. 18:18–28.

10 Un Ārons sacīja viņam: Jā, tas ir tas Diženais Gars, un Viņš ir "radījis visas lietas gan debēs, gan uz zemes. Vai tu tici tam?

11 Un viņš sacīja: Jā, es ticu, ka Diženais Gars radīja visas lietas, un es vēlos, lai jūs pastāstītu man par to visu, un es "ticēšu taviem vārdiem.

12 Un notika, kad Ārons redzēja, ka ķēniņš ticēs viņa vārdiem, viņš sāka no Ādama radīšanas, "lasot ķēniņam Rakstus—kā Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, un ka Dievs deva tam baušļus, un ka pārkāpuma dēļ cilvēks ir kritis.

13 Un Ārons izskaidroja viņam Rakstus no Ādama "radīšanas, izklāstot viņa priekšā cilvēka krišanu un viņu miesisko stāvokli, un arī pestīšanas ^bieceri, kas tika sagatavota "no pasaulē radīšanas caur Kristu visiem, kas ticēs Viņa Vārdam.

14 Un kopš cilvēks bija "kritis, viņš pats vairs nevarēja ^bizpelnīties, bet Kristus ciešanas un nāve "izpērk viņu grēkus caur ticību un grēku nožēlošanu, un tā tālāk; un ka Viņš sarauj nāves saites, ka "kaps nezvarēs un ka nāves dzelonis tiks aprīts cerībā uz godību; un Ārons izskaidroja visas šīs lietas ķēniņam.

15 Un notika, kad Ārons bija izskaidrojis viņam visas šīs

lietas, ķēniņš sacīja: "Kas man ir jādara, lai es iegūtu šo mūžīgo dzīvi, par kuru tu runāji? Jā, kas man ir jādara, lai es ^bpiedzimtu no Dieva, izraujot šo ļauno garu ar saknēm no manām krūtīm, un saņemtu Viņa Garu, lai es tiktu piepildīts ar prieku, lai es netiktu atstumts pēdējā dienā? Lūk, viņš sacīja, es došu tev "visu, kas man ir, jā, es pametišu savu ķēniņvalsti, lai es saņemtu šo milzīgo prieku.

16 Bet Ārons tam sacīja: Ja tu to "vēlies, ja tu metīsies ceļos Dieva priekšā, jā, ja tu nožēlosi visus savus grēkus un metīsies ceļos Dieva priekšā, un piesauksi Viņa Vārdu ticībā, ticot, ka tu saņemsi, tad tu saņemsi to ^bcerību, ko tu vēlies.

17 Un notika, kad Ārons bija sacījis šos vārdus, ķēniņš "noņēma ceļos Tā Kunga priekšā; jā, viņš patiesi zemojās un skaļi ^bkliedza, sacīdams:

18 Ak Dievs, Ārons man pastāstīja, ka ir Dievs; un ja Dievs ir un ja Tu esi Dievs, atklājies man, un es atstāšu visus savus grēkus, lai Tevi pazītu un lai es tiktu uzcelts no mirušajiem un izglābts pēdējā dienā! Un tagad, kad ķēniņš bija pateicis šos vārdus, viņš tika sistis kā miris.

19 Un notika, ka viņa kalpi skrēja un pastāstīja ķēniņienei visu, kas ķēniņam bija noticis.

10a SRC Radīt, Radīšana.

11a SRC Ticība, Ticēt.

12a 1. Nef. 5:10–18;
Al. 37:9.

13a 1. Moz. 1:26–28.

b SRC Pestīšanas iecere.

c 2. Nef. 9:18.

14a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

b 2. Nef. 25:23;

Al. 42:10–25.

c Al. 34:8–16.

src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

d Jes. 25:8; 1. kor. 15:55.

15a Ap. d. 2:37.

b Al. 5:14, 49.

c Mat. 13:44–

46; 19:16–22.

16a SRC Pievēršana,
Pievērst.

b Et. 12:4.

17a M&D 5:24.

b SRC Lūgšana.

Un viņa nāca pie ķēniņa; un, kad viņa redzēja to guļam kā mirušu, un arī Āronu un viņa brāļus stāvam, it kā viņi būtu tā krišanas iemesls, viņa bija nikna uz tiem un pavēlēja, lai viņas kalpi jeb ķēniņa kalpi saņemtu viņus un nogalinātu tos.

20 Tad nu kalpi bija redzējuši, kas bija par iemeslu ķēniņa krišanai, tādēļ tie neuzdrīkstējās sagrābt Āronu un viņa brāļus; un tie lūdzās ķēniņieni, sakot: Kāpēc tu pavēli mums nogalināt šos vīrus, kad, lūk, viens no viņiem ir "varenāks nekā mēs visi? Tādēļ mēs kritisim viņu priekšā.

21 Tad, kad ķēniņiene redzēja kalpu izbīli, viņa arī sāka ārkārtīgi baidīties, ka tik kas ļauns nenāktu pār viņu. Un viņa pavēlēja saviem kalpiem, lai tie ietu un sasauktu ļaudis, lai viņi varētu nogalināt Āronu un viņa brāļus.

22 Tagad, kad Ārons redzēja ķēniņienes apņēmību, viņš, pazīdams arī šo ļaužu cietsirdību, baidījās, ka sanāks kopā liels pūlis un ka būs milzīgi strīdi un nemieri starp tiem, tādēļ viņš pastiepa savu roku un piecēla ķēniņu no zemes, un sacīja uz to: Nostājies! Un tas nostājās uz savām kājām, atgūstot savu spēku.

23 Tad nu tas tika izdarīts ķēniņienes un daudzu kalpu klātbūtnē. Un, kad viņi to redzēja, viņi ļoti izbrīnījās un izbijās. Un ķēniņš nostājās un sāka tos

"mācīt. Un tos mācīja tiktāl, ka visa viņa saime tika ^bpievērsta Tam Kungam.

24 Tad ļaužu pulks bija sapulcējies pēc ķēniņienes pavēles, un starp viņiem sākās liela kurnēšana Ārona un viņa brāļu dēļ.

25 Bet ķēniņš nostājās starp viņiem un mācīja tos. Un viņi tika nomierināti attiecībā uz Āronu un tiem, kas bija līdz ar viņu.

26 Un notika, kad ķēniņš redzēja, ka ļaudis bija nomierinājušies, viņš lika, lai Ārons un viņa brāļi nostātos ļaužu pulka vidū un lai viņi sludinātu tiem vārdu.

27 Un notika, ka ķēniņš sūtīja "ziņu pa visu zemi, starp visiem saviem ļaudīm, kas bija visā tajā zemē, kas bija visos apgabalos visapkārt, kas pletās līdz pat jūrai austrumos un rietumos un kas bija nošķirta no ^bZarahemlas zemes ar šauru mežonīga apvidus strēmeli, kas pletās no jūras austrumos līdz pat jūrai rietumos un visapkārt jūras krastam, un mežonīgā apvidus robežām, kas bija Zarahemlas zemes ziemeļos, caur Manti robežām, līdz Sidonas upes iztekai, kas tecēja no austrumiem uz rietumiem—un tā lamanieši un nefijieši bija atdalīti.

28 Tad nu pati "slinkākā lamaniešu daļa dzīvoja mežonīgā apvidū un mita teltīs, un viņi bija izplatījušies mežonīgā apvidus rietumos Nefija zemē; jā, un arī Zarahemlas zemes rietumos jūras krastā un rietumos Nefija

20a Al. 18:1–3.

23a src Kalpot, Kalpošana; Mācīt, Skolotājs;

Sludināt.

b src Pievēršana, Pievērst.

27a Al. 23:1–4.

b Omn. 1:13–17.
28a 2. Nef. 5:22–25.

zemē, viņu tēvu pirmā mantojuma vietā; un tā stiepās gar jūras krastu.

29 Un arī bija daudzi lamanieši austrumos jūras krastā, kur nefijieši bija tos padzinuši. Un tā nefijieši bija lamaniešu ieskauti; tomēr nefijieši bija ieguvuši visu tās zemes ziemeļu daļu, kurai bija robeža ar mežonīgo apvidu pie Sidonas upes iztekas no austrumiem uz rietumiem, visapkārt mežonīgā apvidus pusē uz ziemeļiem, līdz pat viņi nonāca zemē, ko viņi nosauca par "Pārpilnību.

30 Un tā stiepās līdz zemei, ko viņi sauca par "Postažu, jo tā bija tik tālu uz ziemeļiem, ka tā bija līdz tai zemei, kas bija tikusi apdzīvota un tikusi iznīcināta, par kuras ļauzu ^bkauliem mēs runājam, ko atklāja Zarahemlas ļaudis, tā bija viņu "pir-mā apmešanās vieta.

31 Un no turienes viņi nāca mežonīgā apvidus dienvidos. Tā zeme ziemeļu pusē tika nosaukta par "Postažu, un zeme dienvidu pusē tika nosaukta par Pārpilnību, tā bija neapdzīvota un bija pilna ar visa veida visādiem savvaļas zvēriem, daļa no kuriem bija atnākusi no zemes ziemeļos pēc barības.

32 Un tad tas bija tikai pusotras dienas "gājums nefijiešiem pa Pārpilnības un Postažas zemes robežu no jūras austrumos līdz jūrai rietumos; un tā Nefija zeme un Zarahemlas zeme bija gandrīz ūdens ieskautas, bija

neliels zemes ^bšaurums starp zemi ziemeļos un zemi dienvidos.

33 Un notika, ka nefijieši apdzīvoja Pārpilnības zemi no jūras austrumos līdz jūrai rietumos, un tā nefijieši savā gudrībā ar saviem sargiem un saviem karapulkiem iespieda lamaniešus dienvidos, lai tādējādi viņiem būtu vairāk īpašumu ziemeļos, lai lamanieši nevarētu pārņemt zemi ziemeļos.

34 Tādēļ lamanieši nevarēja iegūt vairāk īpašumus, vienīgi Nefija zemē un mežonīgajos apvidos visapkārt. Tad tā bija gudrība nefijiešos—tā kā lamanieši bija viņu ienaidnieki, viņi nepieļāva, lai tie sagādātu ciešanas ne no vienas puses, un arī lai viņiem būtu zeme, kur tie varētu bēgt pēc savas vēlēšanās.

35 Un tagad, to pateicis, es atkal atgriežos pie apraksta par Amonu un Āronu, Omneru un Himniju, un viņu brāļiem.

23. NODAĻA

Tiek pasludināta ticības brīvība. Septiņās zemēs un pilsētās lamanieši tiek pievērsti. Viņi nosauc sevi par anti-nefij-lehijiešiem un tiek atbrīvoti no lāsta. Amalekieši un amulonieši noraida patiesību. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja "ziņu starp visiem saviem ļaudīm, ka tiem nebūs aiztikt Āmonu vai Āronu, vai Omneru, vai Himniju, vai kādu

29a Al. 52:9; 63:5.

30a Al. 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mos. 8:7–12; 28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Al. 50:34.

23 1a Al. 22:27.

citu no viņu brāļiem, kas ies sludinādami Dieva vārdu, jebkurā vietā, kur tie būs, katrā viņu zemes daļā.

2 Jā, viņš sūtīja lēmumu starp tiem, ka tiem nebūs aiztikt tos, lai tos sasietu vai iemestu cietumā, nedz arī spļaut uz tiem, nedz sist viņus, nedz dzīt prom no savām sinagogām, nedz šaustīt viņus, nedz mest uz tiem akmeņus, bet ka tie brīvi varēs iet viņu mājās un arī tempļos, un viņu svētnīcās.

3 Un tā viņi varēja iet un sludināt vārdu pēc savas vēlēšanās, jo ķēniņš bija pievērsts Tam Kungam un visa viņa saime; tādēļ viņš sūtīja savu ziņu visā zemē savai tautai, ka Dieva vārds nedrīkst tapt traucēts, bet lai tas tiktu izplatīts pa visu zemi, lai viņa tauta tiktu pārliecināta par savu tēvu ļaunajām "paražām un lai viņi tiktu pārliecināti, ka viņi visi ir brāļi, un lai viņi nedz slepkavotu, nedz laupītu, nedz zagtu, nedz piekoptu netiklību, nedz darītu jebkāda veida ļaundarības.

4 Un tad notika, kad ķēniņš bija sūtījis šo ziņu, ka Ārons un viņa brāļi gāja no pilsētas uz pilsētu un no viena lūgšanas nama uz citu, dibinādami draudzes un iesvētidami priesterus un skolotājus visā zemē starp lamaniešiem, lai sludinātu un mācītu Dieva vārdu starp tiem; un tā viņi sāka gūt lielus panākumus.

5 Un tūkstoši tika vesti pie Tā

Kunga atziņas, jā, tūkstoši noticēja nefījiešu "paražām; un viņiem tika mācīti ^b pieraksti un pravietojumi, kas bija nodoti līdz pat šim laikam.

6 Un tikpat droši, kā Tas Kungs dzīvo, tikpat droši, cik daudzi noticēja jeb cik daudzi tika vesti pie patiesības atziņas caur Amona un viņa brāļu sludināšanu saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, un Dieva spēkam darot brīnumus viņos—jā, es saku jums, kā Tas Kungs dzīvo, visi tie lamanieši, kas noticēja viņu sludināšanai, tika "pievērsti Tam Kungam un ^b nekad neatkrita.

7 Jo viņi kļuva par taisnīgiem ļaudīm; viņi nolika savus nemiera ieročus, ka viņi vairs necīnījās pret Dievu, nedz arī pret kādu no saviem brāļiem.

8 Tad nu šie ir "tie, kas tika pievērsti Tam Kungam:

9 lamaniešu ļaudis, kas bija Ismaēla zemē;

10 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Midonijas zemē;

11 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija Nefija pilsētā;

12 un arī lamaniešu ļaudis, kas bija "Šilomas zemē un kas bija Šemlonas zemē un Lemuēla pilsētā, un Šimnilomas pilsētā.

13 Un šie ir to pilsētu nosaukumi, kuras tika "pievērstas Tam Kungam; un šie ir tie, kas nolika savus nemiera ieročus, jā, visus savus kara ieročus; un viņi visi bija lamanieši.

3a Al. 26:24.

5a Al. 37:19.

b Al. 63:12.

src Svētie Raksti.

6a src Pievēršana,

Pievērst.

b Al. 27:27.

8a Al. 26:3, 31.

12a Mos. 22:8, 11.

13a Al. 53:10.

14 Un amalekieši netika "pievērsti, izņemot tikai vienu; nedz arī kāds no ^bamuloniešiem; bet viņi nocietināja savas sirdis un arī to lamaniešu sirdis, kas dzīvoja tajā zemes daļā, kur viņi mīta, jā, un visos viņu ciemos un visās viņu pilsētās.

15 Tādēļ mēs nosaucām visas tās lamaniešu pilsētas, kurās viņi nožēloja grēkus un nāca pie patiesības atziņas, un tika pievērsti.

16 Un tad notika, ka ķēniņš un tie, kas bija pievērsti Tam Kungam, vēlējās, lai viņiem būtu kāds vārds, lai tādējādi viņi varētu atšķirties no saviem brāļiem; tādēļ ķēniņš apspriedās ar Āronu un daudziem viņu priesteriem par vārdu, ko viņiem jāuzņemas uz sevi, lai viņi varētu atšķirties.

17 Un notika, ka viņi deva sev vārdu "anti-nefij-lehijieši; un viņi tika saukti šajā vārdā un vairs netika saukti par lamaniešiem.

18 Un viņi kļuva par ļoti čaklu tautu; jā, un viņi bija draudzīgi pret nefijiešiem, tādēļ viņi nodibināja draudzīgas attiecības ar tiem, un Dieva "lāsts tiem vairs nesekoja.

24. NODAĻA

Lamanieši atkal nāk pret Dieva tautu. Anti-nefij-lehijieši priedājas Kristū, un viņus apmeklē eņģeļi. Viņi izvēlas drīzāk ciest nāvi nekā aizstāvēties. Vēl vairāk

lamaniešu tiek pievērsti. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

UN notika, ka amalekieši un amulonieši, un lamanieši, kas bija Amulona zemē un arī Helama zemē un kas bija "Jeruzālemes zemē, un, īsāk—visā zemē visapkārt, kas nebija pievērsti un nebija uzņēmušies ^banti-nefij-lehijiešu vārdu, tika amalekiešu un amuloniešu uzskūti dūsmās pret saviem brāļiem.

2 Un viņu naidis pret tiem kļuva ārkārtīgi spēcīgs, pat tiktāl, ka viņi sāka sacelties pret savu ķēniņu, tiktāl ka viņi negribēja, lai viņš būtu viņu ķēniņš; tādēļ viņi pacēla savus ieročus pret anti-nefij-lehijiešu ļaudīm.

3 Tad ķēniņš nodeva ķēniņvalsti savam dēlam, un viņš nosauca to par Anti-nefij-lehiju.

4 Un ķēniņš nomira tajā pašā gadā, kad lamanieši sāka gatavošanos karam pret Dieva tautu.

5 Tad, kad Amons un viņa brāļi, un visi tie, kas bija nākuši ar viņu, redzēja lamaniešu gatavošanos, lai iznīcinātu savus brāļus, viņi nāca uz Midiānas zemi, un tur Amons satika visus savus brāļus; un no turienes tie nāca uz Ismaēla zemi, lai tie varētu noturēt "apspriedi ar Lamoniju un arī ar viņa brāļi Anti-nefij-lehiju, ko viņiem darīt, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

6 Tad nu nebija nevienas dvēseles starp visiem tiem ļaudīm,

14a Al. 24:29.

^b Mos. 23:31–39.

17a SRC Anti-nefij-lehijieši.

18a 1. Nef. 2:23;

2. Nef. 30:5–6;

3. Nef. 2:14–16.

24 1a Al. 21:1.

^b Al. 25:1, 13.

5a Al. 27:4–13.

kas bija pievērsti Tam Kungam, kas gribētu pacelt ieročus pret saviem brāļiem; nē, viņi pat negribēja gatavoties karam; jā, un arī viņu ķēniņš tiem pavēlēja, lai viņi to nedarītu.

7 Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja tautai par šo lietu: Es pateicos savam Dievam, mana mīlotā tauta, ka mūsu Diženais Dievs savā labestībā ir sūtījis šos mūsu brāļus nefījiešus pie mums, lai mums sludinātu un pārliecinātu mūs par mūsu ļauno tēvu "paražām.

8 Un lūk, es pateicos savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir devis mums daļu no Sava Gara, lai mīkstinātu mūsu sirdis, ka mēs esam nodibinājuši draudzīgas attiecības ar šiem brāļiem nefījiešiem.

9 Un lūk, es arī pateicos savam Dievam, ka, nodibinot šīs attiecības, mēs esam tikuši pārliecināti par saviem "grēkiem un par tām daudzajām slepkavībām, ko mēs esam darījuši.

10 Un es arī pateicos savam Dievam, jā, savam Diženajam Dievam, ka Viņš ir ļāvis mums, ka mēs varam nožēlot šīs lietas un arī ka Viņš ir "piedevis mums tos daudzos mūsu grēkus un slepkavības, ko mēs esam darījuši, un attīrījis mūsu sirdis no ^bvainas caur Sava Dēla nopelniem.

11 Un tad lūk, mani brāļi, tā kā tas bija viss, ko mēs varējām darīt (tā kā mēs bijām paši zudušākie no visas cilvēces), lai

nožēlotu visus savus grēkus un tās daudzās slepkavības, ko mēs esam darījuši, un pārliecinātu Dievu "attīrīt mūsu sirdis no vainas, jo tas bija viss, ko mēs varējām darīt, lai pienācīgi nožēlotu grēkus Dieva priekšā, lai Viņš attīrītu mūsu traipus—

12 tad nu, mani vismīļākie brāļi, tā kā Dievs ir attīrījis mūs no traipiem, un mūsu zobeni ir tapuši spodri, neaptraipīsim vairs mūsu zobenus ar savu brāļu asinīm!

13 Lūk, es saku jums: Nē! Saglabāsim mūsu zobenus neaptraipītus ar savu brāļu asinīm; jo varbūt, ja mēs atkal aptraipīsim savus zobenus, tie vairs nevarēs tikt "atmazgāti spodri caur mūsu Diženā Dieva Dēla asinīm, kas tiks izlietas mūsu Grēku Izpiršanai.

14 Un Diženais Dievs ir apžēlojies par mums un darījis mums zināmas šīs lietas, lai mēs neaizietu bojā; jā, un Viņš ir darījis šīs lietas zināmas jums iepriekš, tāpēc ka Viņš mīl mūsu "dvēseles tāpat kā Viņš mīl mūsu bērņus; tādēļ Savā žēlastībā Viņš mūs apmeklē caur Saviem eņģeļiem, lai ^bglābšanas iecere tiktu darīta zināma mums tāpat kā nākamajām paudzēm.

15 Ak, cik žēlīgs ir mūsu Dievs! Un tad, lūk, tā kā mēs tik daudz esam panākuši, ka mūsu traipi ir attīrīti un mūsu zobeni ir darīti spodri, tad nu noslēpsim tos, lai tie tiktu saglabāti

7a Mos. 1:5.

9a M&D 18:44.

10a Dan. 9:9.

b src Vaina.

11a Jes. 53:4–6.

13a Jāņa atkl. 1:5.

14a src Dvēsele—

Dvēseļu vērtība.

b src Pestišanas iecere.

spodri kā liecība mūsu Dievam pēdējā dienā jeb tajā dienā, kad mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Viņa priekšā un tiktu tiesāti, lai mēs neaptraipītu savus zobenus savu brāļu asinīs no tā laika, kad Viņš mums ir devis Savu vārdu un tādējādi darījis mūs tīrus.

16 Un tad, mani brāļi, ja mūsu brāļi tiecas mūs iznīcināt, lūk, mēs paslēpsim savus zobenus, jā, patiesi, mēs apraksim tos dziļi zemē, lai tie tiktu saglabāti spodri kā liecība pēdējā dienā tam, ka mēs nekad tos neesam izmantojuši, un, ja mūsu brāļi mūs iznīcinās, lūk, mēs "iesīm pie sava Dieva un tiksīm izglābtī.

17 Un tad notika, kad ķēniņš bija pabeidzis šo sakāmo, un visa tauta bija sapulcējusies kopā, viņi paņēma savus zobenus un visus ieročus, kas tika izmantoti cilvēku asins izliešanai, un viņi "apraka tos dziļi zemē.

18 Un to viņi darīja, jo tā viņu skatījumā bija liecība Dievam un arī cilvēkiem, ka viņi "nekad vairs neizmantos ieročus cilvēku asins izliešanai; un to viņi darīja, apstiprinot un ^bslēdzot derību ar Dievu, ka drīzāk viņi "atdos savas pašu dzīvības nekā izlies savu brāļu asinis; un drīzāk viņi brālim dos nekā tam atņems; un drīzāk viņi raženi strādās ar savām rokām nekā pavadīs savas dienas dīkdienībā.

19 Un tā mēs redzam—kad šie lamanieši tika novesti, lai ticētu

un zinātu patiesību, viņi bija "stingri un drīzāk cieta līdz pat nāvei nekā izdarīja grēku; un tā mēs redzam, ka viņi apraka savus miera ieročus, jeb viņi apraka kara ieročus mieram.

20 Un notika, ka viņu brāļi lamanieši gatavojās karam un nāca Nefija zemē ar nolūku nogalināt ķēniņu un ielikt citu viņa vietā, un arī iznīcināt Antinefij-lehija tautu tai zemē.

21 Tad, kad ļaudis redzēja, ka viņi nāk pret tiem, tie izgāja viņus satikt un "nogūlās to priekšā zemē, un iesāka piesaukt Tā Kunga Vārdu; un tā viņi bija šādā stāvoklī, kad lamanieši iesāka tiem uzbrukt un iesāka tos nogalināt ar zobenu.

22 Un tā, nesastapuši nekādu pretestību, viņi nokāva tūkstoši un piecus no tiem; un mēs zinām, ka tie ir svētīti, jo viņi ir aizgājuši dzīvot ar savu Dievu.

23 Tad, kad lamanieši redzēja, ka viņu brāļi nebēgs no zobena, nedz arī atkāpsies ne pa labi, ne pa kreisi, bet, ka viņi gulēs un "ies bojā, un pielūgs Dievu, pat ejot bojā no zobena—

24 tad, kad lamanieši redzēja to, viņi "aturējās tos nokaut; un bija daudzi, kuru sirdis ^bpārplūda ar jūtām par tiem no viņu brāļiem, kas bija krituši zem zobena, jo viņi nožēloja to, ko bija darījuši.

25 Un notika, ka viņi nome-ta savus kara ieročus un viņi vairs tos nepaņēma, jo viņi bija

16a Al. 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Al. 53:11.

b SRC Derība.

c SRC Upuris.

19a SRC Ticība, Ticēt.

21a Al. 27:3.

23a Al. 26:32.

24a Al. 25:1.

b SRC Līdzjūtība.

sāpināti par tām slepkavībām, ko viņi bija darījuši; un viņi no-
metās zemē tāpat kā viņu brāļi,
paļaujoties uz to žēlastību, kuru
ieroči bija pacelti, lai viņus no-
galinātu.

26 Un notika, ka Dieva tau-
tai tajā dienā pievienojās vairāk
nekā to skaits, kas tika nogalinā-
ti; un tie, kas tika nogalināti, bija
taisnīgi ļaudis, tādēļ mums nav
iemesla šaubīties par to, vai viņi
tika "izglābti.

27 Un nebija neviena ļauna cil-
vēka nogalināta starp tiem; bet
bija vairāk nekā tūkstotis ves-
ti pie patiesības atziņas; tā mēs
redzam, ka Tas Kungs darbojas
daudzās "veidos, lai glābtu Sa-
vus ļaudis.

28 Tad nu lielākais skaits no
tiem lamaniešiem, kas nokāva
tik daudzus savus brāļus, bija
amalekieši un amulonieši, lie-
lākais skaits no kuriem bija pēc
"Nehora ^bkārtas.

29 Tad nu starp tiem, kas pie-
vienojās Tā Kunga tautai, nebija
"neviena amalekieša vai amu-
lonieša, jeb kas bija pēc Nehora
kārtas, bet tie bija īstie Lamana
un Lemuēla pēcteči.

30 Un tā mēs varam skaidri
izšķirt, ka pēc tam, kad ļaudis
vienu reizi ir tikuši "apgaismo-
ti ar Dieva Garu un tiem ir bi-
jušas milzīgas ^bzināšanas par
lietām, kas piederas taisnīgu-
mam, un tad viņi ir "krituši grē-
kā un pārkāpumā, viņi kļūst vēl

cietsirdīgāki, un tā viņu stāvok-
lis kļūst "sliktāks nekā tad, ja
viņi nekad nebūtu zinājuši par
tām lietām.

25. NODAĻA

*Lamaniešu agresija izplatās. Noas
priesteru pēcnācēji iet bojā, kā
Abinadijs pravietoja. Daudzi la-
manieši tiek pievērsti un pievie-
nojas Anti-nefij-lehija tautai. Viņi
tic Kristum un tur Mozus likumu.
Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.*

UN lūk, tad notika, ka tie la-
manieši bija vēl niknāki, jo viņi
bija nokāvuši savus brāļus; tā-
dēļ viņi zvērēja atriebties nefi-
jiešiem; un viņi vairs necentās
nogalināt "Anti-nefij-lehija ļau-
dis tajā brīdī.

2 Bet viņi savāca savus kara-
pulkus un devās Zarahemlas
zemes robežās, un uzbruka ļau-
dīm, kas bija Amonihās zemē,
un "iznīcināja tos.

3 Un pēc tam viņiem bija dau-
dzas kaujas ar nefijiešiem, kurās
viņi tika sakauti un padzīti.

4 Un starp lamaniešiem, kas
tika nogalināti, bija gandrīz visi
Amulona un viņa brāļu "pēcnā-
cēji, kuri bija Noas priesteri, un
viņi tika nogalināti ar nefijiešu
roku;

5 un atlikušie, aizbēguši me-
žonīgā apvidus austrumos un
piesavinājušies varu un valdī-
bu pār lamaniešiem, bija par
iemeslu tam, ka daudzi no la-

26a Jāņa atkl. 14:13.

27a Jes. 55:8–9;
Al. 37:6–7.

28a Al. 1:15; 2:1, 20.
b Al. 21:4.

29a Al. 23:14.

30a Mat. 12:45.

b Ebr. 10:26;
Al. 47:36.

c 2. Nef. 31:14;
Al. 9:19.

src Atkrišana.

d 2. Pēt. v. 2:20–21.

25 1a src Anti-nefij-
lehijieši.

2a Al. 8:16; 16:9.

4a Mos. 23:35.

maniešiem "gāja bojā ugunī savas ticības dēļ—

6 jo daudzi no "tiem, pārcietuši tik daudzus zaudējumus un tik daudzas bēdas, tika mudināti atcerēties tos ^bvārdus, ko Ārons un viņa brāļi bija sludinājuši tiem viņu zemē; tādēļ viņi pārstāja ticēt savu tēvu "paražām un sāka ticēt Tam Kungam, un ka Viņš bija devis milzīgu spēku nefijiešiem; un tā daudzi no viņiem mežonīgā apvidū tika pievērsti.

7 Un notika, ka tie valdnieki, kas bija atlikušie no "Amulona bērniem, lika, lai tiktu nodoti ^bnāvei tie, jā, visi tie, kas noticeja šīm lietām.

8 Tad nu šis moka bija par iemeslu tam, ka daudzi no viņu brāļiem tika uzkūdīti dusmās; un sākās strīdi mežonīgā apvidū; un lamineši sāka "vajāt Amulona un viņa brāļu pēcnācējus un sāka tos nogalināt; un tie aizbēga uz mežonīgā apvidus austrumiem.

9 Un lūk, vēl šodien lamineši tos vajā. Tā Abinadija vārdi tika piepildīti, ko viņš sacīja par to priesteru pēcnācējiem, kas lika viņam ciest nāvi ugunī.

10 Jo viņš sacīja uz tiem: Tas, ko jūs "darīsiet ar mani, būs kā atveids nākamajām lietām.

11 Un tad nu Abinadijs bija pirmais, kas cieta "nāvi ugunī dēļ savas ticības Dievam; tad šis ir tas, ko viņš domāja, ka daudzi

cietīs nāvi ugunī, tāpat kā viņš bija cietis.

12 Un viņš sacīja Noas priesteriem, ka viņu pēcnācēji tiks daudzus nodot nāvei līdzīgā veidā, kā viņš tika, un ka viņi tiks izkaisīti un nokauti, patiesi kā avis bez gana tiek izdzenātas un savvaļas zvēru nogalinātas; un tad lūk, šie vārdi tika apstiprināti, jo viņi tika laminešu dzēnāti un viņi tika vajāti, un viņi tika sakauti.

13 Un notika, kad lamineši redzēja, ka tie nevar uzveikt nefijiešus, viņi atkal atgriezās savā zemē; un daudzi no viņiem devās dzīvot Ismaēla zemē un Nefija zemē un pievienojās Dieva tautai, kas bija "Anti-nefij-lehija tauta.

14 Un viņi arī "apraka savus kara ieročus, tāpat kā viņu brāļi, un viņi kļuva taisnīgi ļaudis; un viņi staigāja Tā Kunga ceļus un centās turēt Viņa pavēles un Viņa likumus.

15 Jā, un viņi turēja Mozus likumu; jo bija nepieciešams, lai viņi vēl turētu Mozus likumu kā līdz šim, jo tas viss vēl nebija izpildīts. Bet, neskatoties uz Mozus "likumu, viņi raudzījās pēc Kristus atnākšanas, uzskatot, ka Mozus likums bija Viņa atnākšanas ^bsimbols, un ticot, ka viņiem ir jāievēro šis "ārigās ceremonijas līdz pat tam brīdim, kad Viņš tiem tiks atklāts.

16 Tad nu viņi nedomāja, ka

5a Mos. 17:15.

6a TAS IR lamineši.

b Al. 21:9.

c Al. 26:24.

7a Al. 21:3; 24:1, 28–30.

b SRC Mocekli,

Mocības.

8a Mos. 17:18.

10a Mos. 13:10.

11a Mos. 17:13.

13a Al. 23:16–17.

14a Al. 24:15; 26:32.

15a Jēk. 4:5;

Jar. 1:11.

SRC Mozus likums,

Mozus bauslība.

b Mos. 3:14–15; 16:14.

c Mos. 13:29–32.

“glābšana nāk ar Mozus ^blikumu; bet Mozus likums kalpoja tam, lai stiprinātu viņu ticību Kristum; un tā viņi saglabāja ^ccerību caur ticību mūžīgai glābšanai, paļaujoties uz pravietojuma garu, kas runāja par nākamajām lietām.

17 Un tad lūk, Amons un Ārons, un Omners, un Himnijs, un viņu brāļi ārkārtīgi priedējās par tiem panākumiem, kas viņiem bija starp lamaniešiem, redzēdami, ka Tas Kungs bija dāvājis tiem pēc viņu ^alūgšanām un ka Viņš bija tiem apstiprinājis Savu vārdu katrā sīkumā.

26. NODAĻA

Amons gaviļē Tai Kungā. Tas Kungs stiprina ticīgos un dod viņiem zināšanas. Ar ticību cilvēki var tūkstošiem dvēseļu atvest pie grēku nožēlošanas. Dievam ir visa vara, un Viņš saprot visu. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

UN tad, šie ir tie Amona vārdi viņa brāļiem, kas saka tā: Mani brāļi un draugi, lūk, es jums saku, cik milzīgs iemesls mums ir priedēties, jo vai mēs varējām iedomāties, kad mēs ^adevāmies ceļā no Zarahemlas zemes, ka Dievs mums dāvās tik lielas svētības?

2 Un tagad es prasu, kādas lielas svētības Viņš ir mums dāvājis? Vai jūs varat pateikt?

3 Lūk, es jums atbildu; jo mūsu brāļi lamanieši bija tumsībā, jā, patiesi vistumšākajā bezdibenī, bet, lūk, cik ^adaudzi no viņiem ir vesti, lai redzētu Dieva brīnišķo gaismu! Un tā ir svētība, ko Viņš ir mums dāvājis, ka mēs bijām padarīti par ^bdarbarikiem Dieva rokās, lai veiktu šo lielo darbu.

4 Lūk, ^atūkstoši no viņiem priedējas un ir atvesti Dieva ganāmpulkā.

5 Lūk, ^atūms jau bija nogatavojies, un svētīti jūs esat, jo jūs laidāt ^bsirpi darbā un plāvāt ar visu savu spēku, jā, visu dienu jūs strādājāt; un raugiet, cik liels ir jūsu ^ckūlišu skaits! Un tie tiks savākti klētīs, lai tie neietu zudumā.

6 Jā, vētra tos nenotrieks pēdējā dienā; jā, nedz arī viesulis tos izmētās; bet, kad ^avētra nāks, tie tiks savākti kopā savā vietā, ka vētra nevarēs tiem pieklūt; jā, nedz arī viņi tiks negantu vēju dzīti turp, kurp ienaidnieks grib tos aiznest.

7 Bet, lūk, tie ir Tā ^aplaujas Kunga rokās, un tie ir Viņa; un Viņš ^buzcels tos pēdējā dienā.

8 Lai svētīts top mūsu Dieva Vārds; ^adziedāsim Viņa slavai, jā, ^bpateiksimies Viņa svētajam Vārdam, jo Viņš mūžīgi dara taisnības darbus.

9 Jo, ja mēs nebūtu atnākuši

16a Mos. 12:31–37;
13:27–33.

b 2. Nef. 11:4.

c 1. tes. 5:8–9.

17a Al. 17:9.

26 1a Mos. 28:9;

Al. 17:6–11.

3a Al. 23:8–13.

b 2. kor. 4:5; Mos. 23:10.

4a Al. 23:5.

5a Jāņa 4:35–37;

M&D 4:4.

b Joēla 4:13.

c M&D 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nef. 14:24–27.

7a SRC Plauja.

b Mos. 23:22;

Al. 36:28.

8a M&D 25:12.

b SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

no Zarahemlas zemes, šie mūsu sirdsmīļie brāļi, kas tik sirsnīgi mūs iemīlēja, joprojām mocītos "naidā pret mums, jā, un viņi arī būtu svešinieki Dievam.

10 Un notika, kad Amons bija sacījis šos vārdus, viņa brālis Ārons tam pārmeta, sacīdams: Amon, es baidos, ka tavs prieks aizved tevi lielībā.

11 Bet Amons sacīja uz viņu: Es "nelielos ar savu paša spēku, ne ar savu paša gudrību; bet, lūk, mans ^bprieks ir pilnīgs, jā, mana sirds ir prieka pilna, un es priecāšos savā Dievā.

12 Jā, es zinu, ka es neesmu nekas; kas attiecas uz manu spēku, es esmu vājš; tādēļ es "nelielos ar sevi, bet es lielīšos par savu Dievu, jo Viņa ^bspēkā es varu darīt visu; jā, lūk, daudzus lielus brīnumus mēs esam darījuši šai zemē, par ko mēs slavēsim Viņa Vārdu mūžīgi.

13 Lūk, cik daudzus tūkstošus mūsu brāļu Viņš ir atraisījis no "elles sāpēm; un viņi ir atvesti ^bslavināt pestīšanas mīlestību; un tas Viņa vārda spēka dēļ, kas ir mūsos, tādēļ vai mums nav liels iemesls priecāties?

14 Jā, mums ir iemesls slavēt Viņu mūžīgi, jo Viņš ir Visaugstais Dievs un ir atraisījis mūsu brāļus no elles "važām.

15 Jā, viņi bija mūžīgās tumsas un iznīcības apņēmti; bet lūk, Viņš vedis tos Savā mūžīgajā

"gaismā, jā, mūžīgajā glābšanā; un viņi ir apņēmti ar Viņa mīlestības nepārspējamo dāvanu; jā, un mēs esam bijuši darbarīki Viņa rokās, darīdami šo lielo un brīnumaino darbu.

16 Tādēļ ^agavilēsim, jā, mēs ^bgavilēsim Tajā Kungā; jā, mēs priecāsimies, jo mūsu prieks ir pilnīgs; jā, mēs slavēsim mūsu Dievu mūžīgi. Lūk, kurš var gavilēt Tajā Kungā par daudz? Jā, kurš var sacīt par daudz par Viņa lielo spēku un Viņa ^cžēlastību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem? Lūk, es saku jums, es nevaru izteikt pat mazāko daļiņu no tā, ko es jūtu.

17 Kurš varēja iedomāties, ka mūsu Dievs būs tik žēlīgs, ka izraus mūs no mūsu drausmīgā, grēcīgā un samaitātā stāvokļa?

18 Lūk, mēs devāmies patiesā niknumā ar vareniem draudiem "iznīcināt Viņa baznīcu.

19 Ak tad, kādēļ Viņš nenodeva mūs drausmīgai iznīcībai, jā, kādēļ Viņš nelika Savam taisnības zobenam krist pār mums un nenolēma mūs mūžīgajam izmisumam?

20 Ak, mana dvēsele gandrīz jau bēga no šīs domas. Lūk, Viņš neizmantoja Savu taisnību pret mums, bet Savā milzīgajā žēlastībā pārnesa mūs pāri šim nebeidzamajam nāves un bēdu "bezdibenim, patiesi uz mūsu dvēseļu glābšanu.

9a Mos. 28:1–2.

11a 2. kor. 7:14.

b M&D 18:14–16.
SRC Prieks.

12a Jer. 9:23; Al. 29:9.

b Psm. 18:33–41;
Fil. 4:13;

1. Nef. 17:3.

13a SRC Elle.

b Al. 5:26.

14a Al. 12:11.

15a SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

16a Rom. 15:17;

1. kor. 1:31.

b 2. kor. 10:15–18;
M&D 76:61.

c Psm. 36:6–7.

18a Mos. 27:8–10.

20a 2. Nef. 1:13;
Hel. 3:29–30.

21 Un tad lūk, mani brāļi, kurš "miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas? Es saku jums, ka nav neviena, kas ^bzinātu šīs lietas, ja vien tas nav nožēlas pilns.

22 Jā, tas, kurš "nožēlo grēkus un pielieto ^bticību, un dara labus darbus, un nepārtraukti bez mitēšanās lūdz—tādam ir dots zināt Dieva 'noslēpumus; jā, tādam tiks dots atklāt tādas lietas, kas nekad nav tikušas atklātas; jā, un tādam tiks dots vest tūkstošiem dvēseļu pie grēku nožēlošanas, patiesi kā mums tika dots vest šos mūsu brāļus pie grēku nožēlošanas.

23 Tagad, vai jūs atceraties, mani brāļi, ka mēs sacījām saviem brāļiem Zarahemlā, ka mēs iesim uz Nefija zemi sludināt mūsu brāļiem lamaniešiem, un tie mūs izsmēja?

24 Jo viņi sacīja mums: Vai jūs domājat, ka jūs varat vest lamaniešus pie patiesības atziņas? Vai jūs domājat, ka jūs varat pārliecināt lamaniešus par viņu tēvu "paražu aplamību, tik ^bstūrgalvīgus ļaudis, kā viņi ir, kuru sirdis priecājas par asinsizliešanu, kuru dienas tiek izšķiestas vislielākajās nekrietnībās, kuru ceļi ir bijuši pārkāpēju ceļi no paša sākuma? Tagad, mani brāļi, jūs atceraties, ka tāda bija viņu valoda.

25 Un turklāt viņi sacīja: Pacelsim ieročus pret tiem, lai mēs iznīcinātu viņus un viņu nekriet-

nību mūsu zemē, lai viņi neuzveiktu un neiznīcinātu mūs.

26 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, mēs gājām mežonīgā apvidū nevis ar nolūku iznīcināt mūsu brāļus, bet gan ar nolūku, ka varbūt mēs varētu izglābt dažas no viņu dvēselēm.

27 Tad, kad mūsu sirdis bija nospiestas un mēs jau grasījāmies griezties atpakaļ, lūk, Tas Kungs mūs "mierināja un sacīja: Ej starp saviem brāļiem lamaniešiem un ^bpacietīgi panes savas 'bēdas, un Es došu tev pānākumus.

28 Un tad lūk, mēs gājām un bijām starp tiem; un mēs bijām pacietīgi savās ciešanās, un mēs pacietām katru trūkumu; jā, mēs ceļojām no mājas uz māju, paļaujoties uz pasaules žēlastību—nevis tikai uz pasaules žēlastību vien, bet uz Dieva žēlastību.

29 Un mēs gājām viņu mājās un mācījām tos, un mācījām tos viņu ielās; jā, un mēs mācījām tos viņu kalnos, un mēs arī gājām viņu tempļos un viņu sinagogās un mācījām tos; un mēs tikām padzīti un izsmieti, un uz mums spļāva, un mums sita pa vaigiem; un mēs tikām nomētāti ar akmeņiem un saņemti, un sasieti stiprām virvēm, un iemesti cietumā; un caur Dieva spēku un gudrību mēs atkal esam ti kuši atbrīvoti.

30 Un mēs esam pārcietuši

21a SRC Miesīgais cilvēks.

b 1. kor. 2:9–16;

Jēk. 4:8.

22a Al. 36:4–5.

src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

b src Ticība, Ticēt.

c src Dieva noslēpumi.

24a Mos. 10:11–17.

b Mos. 13:29.

27a Al. 17:9–11.

b src Pacietība.

c Al. 20:29–30.

src Likstas.

visādas bēdas un to visu, lai varbūt mēs būtu līdzeklis dažu dvēseļu glābšanai; un mēs domājām, ka mūsu "prieks būtu pilnīgs, ja mēs varbūt varētu būt līdzeklis tikai dažu glābšanai.

31 Tagad lūk, mēs varam raudzīties un redzēt savu darbu augļus; un vai to ir maz? Es saku jums: Nē, to ir "daudz; jā, un mēs varam liecināt par viņu patiesumu dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem un arī pret mums.

32 Jo lūk, viņi drīzāk "upurētu savas dzīvības nekā atņemt savu ienaidnieku dzīvības; un viņi bija "aprakuši savus kara ieročus dziļi zemē dēļ viņu mīlestības pret saviem brāļiem.

33 Un tad lūk, es saku jums, vai ir bijusi tik milzīga mīlestība visā tajā zemē? Lūk, es saku jums: Nē, nav bijusi, pat starp nefījiešiem.

34 Jo lūk, tie paceltu savus ieročus pret saviem brāļiem; viņi neļautu sevi nogalināt. Bet lūk, cik daudzi no šiem bija atdevuši savas dzīvības; un mēs zinām, ka viņi ir aizgājuši pie sava Dieva dēļ viņu mīlestības un viņu naida pret grēku.

35 Tad nu, vai mums nav iemesla priecāties? Jā, es saku jums, nekad, kopš pasaule sākās, nav bijis vīru, kam būtu tik milzīgs iemesls priecāties kā mums; jā, un mans prieks mani aizved līdz pat lielībai par savu Dievu, jo Viņam ir visa "vara,

visa gudrība un visa sapratne, Viņš "izprot visas lietas, un Viņš ir "žēlastības pilna Būtne, līdz pat to glābšanai, kas nožēlos grēkus un ticēs Viņa Vārdam.

36 Tad nu, ja šī ir lielīšanās, tad tā es lielīšos, jo Viņš ir mana dzīvība un mana gaisma, mans prieks un mana glābšana, un mana pestīšana no mūžīgajām bēdām. Jā, svētīts lai ir mana Dieva Vārds, kurš ir pieminējis šo tautu, kas ir "zars no Israēla koka, un ir pazaudēta no sava stumbra svešā zemē; jā, es saku, svētīts lai top mana Dieva Vārds, kurš ir mūs pieminējis, "klejotājus svešā zemē.

37 Tad nu mani brāļi, mēs redzam, ka Dievs piemin katru "tautu, lai arī kurā zemē tā būtu; jā, Viņš pārskaita savus ļaudis, un Viņa žēlastības pilnība pārklāj visu zemi. Tad nu tas ir mans prieks un mana milzīgā pateicība; jā, un es pateikšos savam Dievam mūžīgi. Āmen.

27. NODAĻA

Tas Kungs pavēl Amonam aizvest Anti-nefij-lehija tautu drošībā. Saticot Almu, Amona prieks atņem tam spēku. Nefījieši dod anti-nefij-lehijiešiem Jeršonas zemi. Viņi tiek nosaukti par Amona tautu. Apmēram 90.–77. g. pr. Kr.

TAD notika, kad tie lamanieši, kas bija devušies karā pret nefījiešiem, pēc daudzām viņu cīņām, lai tos iznīcinātu, atklāja,

30a M&D 18:15–16.

31a Al. 23:8–13.

32a Al. 24:20–24.

b Al. 24:15.

35a src Spēks, vara.

b M&D 88:41.

c src Žēlīgs, Žēlastība.

36a 1. Moz. 49:22–26;

Jēk. 2:25; 5:25.

b Jēk. 7:26.

37a Ap. d. 10:34–35;

2. Nef. 26:33.

ka tas bija veltīgi censties tos iznīcināt, viņi atkal atgriezās Nefija zemē.

2 Un notika, ka amalekieši savu zaudējumu dēļ bija ārkārtīgi nikni. Un, kad viņi redzēja, ka tie nevar atriebties nefijiešiem, viņi sāka uzkūdit laudis dusmās pret saviem ^abrāļiem, ^bAnti-nefij-lehija tautu, tādēļ viņi atkal sāka tos iznīcināt.

3 Tagad šie laudis ^aatkal atteicās ņemt savus ieročus, un viņi ļāva sevi nogalināt pēc savu ienaidnieku vēlēšanās.

4 Tad, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo iznīcības darbu starp tiem, kurus viņi tik karsti mīlēja, un starp tiem, kuri tik karsti mīlēja viņus—jo tie uzlūkoja viņus kā eņģeļus, sūtītus no Dieva, lai izglābtu tos no mūžīgās iznīcības—tādēļ, kad Amons un viņa brāļi redzēja šo lielo iznīcības darbu, viņi iežēlojās par tiem un viņi ^asacīja ķēniņam:

5 Sapulcināsim kopā šo Tā Kunga tautu un iesim uz Zarahemlas zemi pie mūsu brāļiem nefijiešiem, un bēgsim no savu ienaidnieku rokām, lai mūs neiznīcinātu.

6 Bet ķēniņš sacīja tiem: Lūk, nefijieši mūs iznīcinās dēļ tām daudzajām slepkavībām un grēkiem, ko mēs pret viņiem esam darījuši.

7 Un Amons sacīja: Es iešu un jautāšu Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs—ejiet pie saviem brāļiem, vai tad jūs iesit?

8 Un ķēniņš sacīja viņam: Jā, ja

Tas Kungs teiks mums iet, mēs iesim pie mūsu brāļiem, un mēs būsīm viņu vergi, līdz mēs izlabosim tās daudzās slepkavības un grēkus, ko mēs esam tiem darījuši.

9 Bet Amons sacīja viņam: Tas ir pret mūsu brāļu likumu, kuru izdeva mans tēvs, ka būtu kādi ^avergi viņu starpā; tādēļ iesim un paļausimies uz mūsu brāļu žēlastību.

10 Bet ķēniņš sacīja viņam: Pavaicā Tam Kungam, un, ja Viņš sacīs mums iet, mēs iesim, citādkā mēs iesim bojā šai zemē.

11 Un notika, ka Amons gāja un jautāja Tam Kungam, un Tas Kungs sacīja uz viņu:

12 Izved šo tautu no šīs zemes, lai viņi neaizietu bojā, jo Sātanam ir liela vara pār amalekiešu sirdīm, kuri uzkūda lamaniešus dusmās pret viņu brāļiem, lai tos nogalinātu; tādēļ ej prom no šīs zemes; un svētīta ir šī tauta šinī paaudzē, jo Es tos pasargāšu.

13 Un tad notika, ka Amons gāja un pastāstīja ķēniņam visus vārdus, ko Tas Kungs bija sacījis viņam.

14 Un viņi sapulcināja kopā visu savu tautu, jā, visu Tā Kunga tautu, un savāca kopā visus viņu sīklopus un liellopus un devās prom no tās zemes, un nāca mežonīgā apvidū, kas atdalīja Nefija zemi no Zarahemlas zemes, un nonāca netālu no tās zemes robežām.

15 Un notika, ka Amons sacīja

27 2a Al. 43:11.

b Al. 25:1.

SRC Anti-nefij-

lehijieši.

3a Al. 24:21–26.

4a Al. 24:5.

9a Mos. 2:13;

29:32, 38, 40.

viņiem: Lūk, es un mani brāļi iesim uz Zarahemlas zemi, un jūs paliksiet šeit, kamēr mēs atgriezīsimies; un mēs pārbaudīsim mūsu brāļu sirdis, vai viņi griebēs, lai jūs nākat tai zemē.

16 Un notika, kad Amons devās tajā zemē, ka viņš un viņa brāļi satika Almu viņā pusē tai "vietai, par kuru bija runāts, un lūk, tā bija priecīga tikšanās.

17 Tad nu Amona "prieks bija tik milzīgs, ka viņš bija pilns ar to; jā, viņš tika aprīts priekā par savu Dievu līdz pat ^bspēka zaudēšanai; un viņš "atkal nokrita zemē.

18 Tad vai tas nebija ārkārtīgs prieks? Lūk, tas ir prieks, kādu neviens nesaņem, izņemot tikai patiesi nožēlas pilnu un pazemīgu laimes meklētāju.

19 Tad nu Almas prieks, satiekot savus brāļus, bija patiesi milzīgs, un arī Ārona, Omnera un Himnija prieks, bet lūk, viņu prieks nebija tāds, ka pārsniegtu viņu spēkus.

20 Un tad notika, ka Alma aizveda savus brāļus atpakaļ uz Zarahemlas zemi; uz savu paša māju. Un viņi gāja un pastāstīja "augstākajam soģim visu, kas bija noticis ar viņiem Nefija zemē starp viņu brāļiem lamaniešiem.

21 Un notika, ka augstākais soģis sūtīja ziņu visā zemē, vēlēdamies zināt tautas balsi par viņu brāļu pieņemšanu, kas bija Anti-nefij-lehija tauta.

22 Un notika, ka nāca tautas balss, sacīdama: Lūk, mēs

atdosim Jeršonas zemi, kas ir austrumos pie jūras, kas savienojas ar Pārpilnības zemi, kas ir dienvidos no Pārpilnības zemes; un šī Jeršonas zeme ir zeme, kuru mēs dosim mūsu brāļiem par mantojumu.

23 Un lūk, mēs novietosim savus karapulku starp Jeršonas zemi un Nefija zemi, lai mēs varām aizsargāt savus brāļus Jeršonas zemē; un to mēs darīsim savu brāļu labā dēļ viņu bailēm pacelt ieročus pret saviem brāļiem, lai viņi nesagrēkotu; un šis milzīgās bailes nāk viņu rūgtās grēku nožēlošanas dēļ, kas tiem bija, ņemot vērā viņu daudzās slepkavības un viņu drausmīgās ļaundarības.

24 Un tad lūk, to mēs darīsim mūsu brāļiem, lai viņi varētu mantot Jeršonas zemi; un mēs aizsargāsim tos no viņu ienaidniekiem ar saviem karapulkiem, ja viņi dos mums daļu no savas mantības, lai mēs varētu uzturēt savus karapulku.

25 Tad notika, kad Amons to izdzirdēja, ka viņš atgriezās pie Anti-nefij-lehija tautas un arī Alma līdz ar viņu mežonīgā apvidū, kur tie bija uzslējuši savas teltis, un darīja viņiem visu to zināmu. Un Alma arī atstāstīja viņiem savu "sarunu ar Amonu un Āronu, un saviem brāļiem.

26 Un notika, ka tas izraisīja lielu prieku viņu vidū. Un viņi devās uz Jeršonas zemi un pārņēma valdījumā Jeršonas zemi; un nefijieši viņus sauca par

16a Al. 17:1–4.
17a src Prieks.

b 1. Nef. 1:7.
c Al. 19:14.

20a Al. 4:16–18.
25a Mos. 27:10–24.

Amona tautu; un tā kopš tā laika ar šo vārdu viņi atšķirās.

27 Un viņi bija Nefija tautā un arī ieskaitīti starp tiem ļaudīm, kas bija no Dieva baznīcas. Un viņi atšķirās arī ar savu dedzību uz Dievu un arī uz cilvēkiem; jo viņi bija pilnīgi "godīgi un taisnīgi visās lietās; un viņi bija stingri ticībā Kristum līdz pat galam.

28 Un viņi raudzījās uz savu brāļu asinsizliešanu ar vislielāko riebumu; un viņi nekad nevarētu tikt pārliecināti pacelt ieročus pret saviem brāļiem; un viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm savas cerības un uzskatu dēļ par Kristu un par Augšāmcelšanos; tādēļ priekš viņiem nāve bija aprīta ar Kristus uzvaru pār to.

29 Tādēļ viņi paciestu "nāvi visnepatīkamākajā un visbriesmīgākajā veidā, ko vien viņu brāļi varētu izdomāt, pirms viņi paņemtū zobenu vai jataganu, lai tos sistu.

30 Un tā viņi bija dedzīga un iemīlota tauta, Tā Kunga augsti ieredzēta tauta.

28. NODAĻA

Lamānieši tiek sakauti lielā kaujā. Desmitiem tūkstošu ir nogalināti. Ļaunie tiek nodoti bezgalīgām bēdām; taisnie iegūst nebeidzamu laimi. Apmēram 77.–76. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka pēc tam, kad Amona tauta bija iekārtota "Jeršonas zemē un arī baznīca bija

nodibināta Jeršonas zemē; un nefijiešu karapulki bija nolikti visapkārt Jeršonas zemei, jā, visās robežās ap Zarahemlas zemi; lūk, lamāniešu karapulki bija sekojuši saviem brāļiem mežonīgā apvidū.

2 Un tādējādi bija milzīga kauja; jā, patiesi tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma starp visām tautām tai zemē kopš tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi; jā, un desmitiem tūkstošu lamāniešu tika nogalināti un izklīdināti.

3 Jā, un arī bija liela sakāve Nefija tautā; tomēr lamānieši tika "padzīti un izklīdināti, un Nefija tauta atkal atgriezās savā zemē.

4 Un tad tas bija laiks, kad visā zemē bija dzirdama liela sērošana un vaimanāšana visā Nefija tautā—

5 jā, atraitņu raudāšana, sērojot par saviem vīriem, un arī tēvu, sērojot par saviem dēliem, un meitas par brāļi, jā, brāļa par tēvu; un tā raudāšana sērojot bija dzirdama starp visiem tiem, sērojot par savu cilti, kas bija tikusi nokauta.

6 Un tad noteikti tā bija bēdīga diena; jā, nopietnības laiks un laiks, kad daudz tika "gavēts un lūgts.

7 Un tā beidzas piecpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu;

8 un šis ir Amona un viņa brāļu apraksts: viņu ceļojumi Nefija zemē, viņu ciešanas tajā zemē, viņu bēdas un viņu likstas, un

27a SRC Godīgs,
Godīgums.
b Al. 23:6.

29a Al. 24:20–23.
28 1a Al. 27:22; 30:1, 19.
3a Al. 30:1.

6a Al. 30:2.

“neaptveramais prieks, un brāļu uzņemšana un drošība Jeršonas zemē. Un tad nu lai Tas Kungs, visu cilvēku Pestītājs, svēti viņu dvēseles mūžīgi!

9 Un šis ir apraksts par kariem un strīdiem starp nefījiešiem un arī par kariem starp nefījiešiem un lamaniešiem; un piecpadsmitais soģu valdīšanas gads ir beidzies.

10 Un no pirmā līdz piecpadsmitajam gadam daudzi tūkstoši dzīvību bija aiznestas iznīcībā; jā, tas bija radījies drausmīgu asinsizliešanas ainu.

11 Un daudzu tūkstošu liķi guļ zemē, kamēr daudzu tūkstošu liķi “pūst grēdās uz zemes virsas; jā, un daudzi tūkstoši ^bsēro par savu radinieku zaudēšanu, tāpēc ka viņiem ir iemesls baidīties, saskaņā ar Tā Kunga solījumiem, ka viņi ir nodoti bezgalīgām bēdām.

12 Lai gan daudzi tūkstoši citu patiesi sēro par savu radinieku zaudēšanu, tomēr viņi priecājas un gavilē cerībā, un pat zina, atbilstoši Tā Kunga ^aapsolījumiem, ka viņi tiks uzcelti, lai dzīvotu pie Dieva labās rokas nebeidzamas laimes stāvoklī.

13 Un tā mēs redzam, cik milzīga ir cilvēku ^anevienlīdzība dēļ grēka un pārkāpuma, un velna varas, kas nāk ar viltīgajām ^biecerēm, ko viņš ir izdomājis, lai ievilinātu cilvēku sirdis.

14 Un tā mēs redzam to diženo

aicinājumu cilvēkiem strādāt Tā Kunga ^a“vīna dārzā; un tā mēs redzam to milzīgo iemeslu bēdāties, un arī priecāties—bēdāties dēļ nāves un iznīcības starp cilvēkiem, un priecāties dēļ ^bKristus gaismas dzīvībai.

29. NODAĻA

Alma vēlas aicināt laudis grēku nožēlošanai ar eņģeļu dedzību. Tas Kungs dāvā skolotājus visām tautām. Alma gavilē par Tā Kunga darbu un Amona un viņa brāļu veiksmi. Apmēram 76. g. pr. Kr.

AK, kaut es būtu eņģelis un mana sirds vēlme būtu, lai es varētu iet un skandināt ar Dieva bazūni, ar balsi, kas satricinātu zemi, un katru cilvēku piesaukt grēku nožēlošanai!

2 Jā, es sludinātu katrai dvēselei kā ar pērkona balsi grēku nožēlošanu un pestīšanas ieceeri, ka tiem ir jānožēlo grēki un “jānāk pie mūsu Dieva, lai vairs nebūtu nekādu bēdu uz visas zemes virsas.

3 Bet lūk, es esmu cilvēks un grēkoju savās vēlmēs; tāpēc man ir jābūt apmierinātam ar to, ko Tas Kungs man ir piešķīris.

4 Man nav savās vēlmēs jāizjauc taisnā Dieva stingrais lēmums, jo es zinu, ka Viņš dāvā cilvēkiem atbilstoši viņu ^a“vēlmei, vai tā ir uz nāvi vai uz dzīvību; jā, es zinu, ka Viņš piešķir cilvēkiem, jā, nolemj viņiem

8a Al. 27:16–19.

11a Al. 16:11.

b Al. 48:23;

M&D 42:45–46.

12a Al. 11:41.

13a 1. Nef. 17:35.

b 2. Nef. 9:28.

14a src Tā Kunga vīnadārzs.

b src Gaisma,

Kristus gaisma.

29 2a Omn. 1:26;

3. Nef. 21:20.

4a Psm. 37:4.

lēmumus, kas ir nemaināmi, atbilstoši viņu ^bgribai, vai nu tie būtu uz glābšanu vai uz iznīcību.

5 Jā, un es zinu, ka labs un ļauns ir nācis visu cilvēku priekšā; tas, kas neatšķir ne labu, ne ļaunu, ir neaptraipīts; bet tas, kas “pazīst labu un ļaunu, tam tiek dots pēc viņa vēlmēm, vai nu viņš vēlas labu vai ļaunu, dzīvību vai nāvi, prieku vai ^bsirdsapziņas pārmetumus.

6 Tagad, redzot, ka es zinu visas šīs lietas, kāpēc man ir jāvēlas vairāk nekā izpildīt to darbu, kuram es esmu ticis aicināts?

7 Kāpēc man ir jāvēlas, lai es būtu eņģelis, lai es varētu runāt visiem zemes galiem?

8 Jo lūk, Tas Kungs dāvā “visām tautām no viņu pašu tautas un viņu pašu ^bmēlē mācīt Viņa vārdu, jā, gudrībā, visu, ko Viņš “uzskata par vajadzīgu, lai viņiem būtu; tādēļ mēs redzam, ka Tas Kungs dod padomus gudrībā, atbilstoši tam, kas ir taisns un patiess.

9 Es zinu, ko Tas Kungs ir man pavēlējis, un es gavilēju par to. Es “negavilēju par sevi pašu, bet es gavilēju par to, ko Tas Kungs man ir pavēlējis; jā, un šī ir mana slava, lai varbūt es būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas; un šis ir mans prieks.

10 Un lūk, kad es redzu

daudzus no saviem brāļiem patiesi nožēlas pilnus un nākam pie Tā Kunga, viņu Dieva, tad mana dvēsele tiek piepildīta ar prieku; tad es atceros, “ko Tas Kungs ir darījis manis labad, jā, patiesi, ka Viņš uzklausa manu lūgšanu; jā, tad es atceros Viņa žēlīgo roku, ko Viņš pastiepa man pretim.

11 Jā, un es vienmēr esmu atcerējies savu tēvu gūstu; jo es noteikti zinu, ka “Tas Kungs atbrīvoja viņus no jūga un ar to nodibināja Savu baznīcu; jā, Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, Izāka Dievs un Jēkaba Dievs atbrīvoja viņus no jūga.

12 Jā, es vienmēr atcerējos savu tēvu gūstu; un tas pats Dievs, kurš “atbrīvoja viņus no ēģiptiešu rokām, atbrīvoja viņus no jūga.

13 Jā, un tas pats Dievs nodibināja Savu baznīcu starp viņiem; jā, un tas pats Dievs aicināja mani ar svētu aicinājumu sludināt vārdu šai tautai un deva daudz panākumu, par ko mans “prieks ir pilnīgs.

14 Bet es nepriecājos tikai par saviem paša panākumiem, bet mans prieks ir pilnīgs dēļ manu brāļu “panākumiem, kuri bija Nefija zemē.

15 Lūk, viņi ir strādājuši ārkārtīgi un nesuši daudz augļu; un cik milzīgs būs viņu atalgojums!

16 Tad, kad es domāju par

4b SRC Rīcības brīvība.

5a 2. Nef. 2:18, 26;
Mor. 7:15–19.
SRC Saprāšanas
dāvana.

b SRC Sirdsapziņa.

8a 2. Nef. 29:12.

b M&D 90:11.

c Al. 12:9–11.

9a Al. 26:12.

10a Mos. 27:11–31.

11a Mos. 24:16–21;

Al. 5:3–5.

12a 2. Moz. 14:30–31.

13a M&D 18:14–16.

14a Al. 17:1–4.

savu brāļu panākumiem, liekas, ka mana dvēsele tiek aiznesta prom, patiesi līdz pat tās atdalīšanai no miesas, tik milzīgs ir mans prieks!

17 Un tad, kaut Dievs dotu šiem maniem brāļiem, lai viņi sēstos Dieva valstībā; jā, un arī visi tie, kas ir viņu darba augļi, lai viņi nekad vairs neaizietu, bet lai tie godinātu Viņu mūžīgi. Un kaut Dievs dotu, lai tas tiktu darīts saskaņā ar maniem vārdiem, patiesi kā es esmu runājis. Āmen.

30. NODAĻA

Korihors-antikrists izsmej Kristu, Izpirkšanu un pravietojuma garu. Viņš māca, ka Dieva nav, nav cilvēka krišanas, nav soda par grēku un nav Kristus. Alma liecina, ka Kristus nāks un ka viss norāda, ka Dievs ir. Korihors pieprasa zīmi un pēkšņi kļūst mēms. Vēlns bija parādījies Korihoram kā eņģelis un mācījis viņam, ko teikt. Korihors tiek samīdīts un mirst. Apmēram 76.–74. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, kad Amona "tauta bija iekārtojusies Jeršonas zemē, jā, un kad lamanieši bija ^bpadzīti no zemes, un to mirušos bija apglabājuši tās zemes ļaudis—

2 tad nu viņu mirušie netika saskaitīti to lielā skaita dēļ; nedz arī tika saskaitīti mirušie nefijieši,—bet notika, kad viņi bija apglabājuši savus mirušos,

un arī pēc gavēšanas un sērošanas, un lūgšanas dienām (un tas notika sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu) iesākās nepārtraukts miers visā zemē.

3 Jā, un tauta centās turēt Tā Kunga baušļus; un viņi bija stingri Dieva "priekšrakstu ievērošanā, saskaņā ar Mozus likumu; jo viņi bija mācīti ^bturēt Mozus likumu, līdz tas tiks piepildīts.

4 Un tā tautai nebija nekādu nemieru visā sešpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

5 Un notika, ka septiņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā bija nepārtraukts miers.

6 Bet notika septiņpadsmitā gada beigās, ka nāca kāds vīrs Zarahemlas zemē un viņš bija "antikrists, jo tas sāka sludināt ļaudīm pret tiem pravietojumiem, ko bija runājuši pravieši par Kristus atnākšanu.

7 Tad nu nebija nekādu likumu pret cilvēka "ticību, jo tas būtu pilnīgi pretēji Dieva pavēlēm, ja būtu likums, kas nostādītu cilvēkus nevienlīdzīgā stāvoklī.

8 Jo tā saka Raksti: "Izvēlieties šodien paši, kam jūs kalposit!

9 Tad, ja cilvēks vēlējās kalpot Dievam, tā bija viņa priekšrocība; jeb drīzāk, ja viņš ticēja Dievam, tad tā bija viņa priekšrocība kalpot Viņam; bet, ja tas neticēja Viņam, tad nebija likuma, lai viņu sodītu.

10 Bet, ja viņš slepkavoja, viņš

30 1a Al. 27:25–26.
SRC Anti-nefij-lehijieši.
b Al. 28:1–3.

3a SRC Mozus likums,
Mozus bausliba.
b 2. Nef. 25:24–27;
Al. 25:15.

6a SRC Antikrists.
7a Al. 1:17.
8a Joz. 24:15.
SRC Ricības brīvība.

tika sodīts ar “nāvi; un ja viņš laupīja, viņš arī tika sodīts; un ja viņš zaga, viņš arī tika sodīts; un ja viņš pārkāpa laulību, viņš arī tika sodīts; jā, par visām šīm ļaundarībām viņi tika sodīti.

11 Jo bija likums, ka cilvēkiem ir jātiek tiesātiem par saviem noziegumiem. Tomēr nebija likuma pret cilvēka ticību; tādēļ cilvēks tika sodīts tikai par tiem noziegumiem, ko viņš bija pāstrādājis, tādēļ visi cilvēki bija “vienlīdzīgā stāvoklī.

12 Un šis antikrists, kura vārds bija Korihors (un likumam nebija spēka pār viņu), sāka sludināt ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus. Un tādā veidā viņš sludināja, sacīdams:

13 Ak jūs, kas esat saistīti ar mulķīgu un veltu cerību, kāpēc jūs iejūdzat sevi tādās mulķībās? Kāpēc jūs raugāties pēc Kristus? Jo neviens cilvēks nevar zināt neko par to, kam ir jānāk.

14 Lūk, tas, ko jūs saucat par pravietojumiem, kas, jūs sakāt, ir nodoti caur svētajiem praviešiem, lūk, tās ir jūsu tēvu mulķīgās paražas.

15 Kā jūs zināt, vai tās ir patiešas? Lūk, jūs nevarat zināt par to, ko jūs nevarat “redzēt, tādēļ jūs nevarat zināt, ka būs tāds Kristus.

16 Jūs raugāties un sakāt, ka jūs redzat savu grēku piedošanu. Bet lūk, tas ir satraukta prāta iespaids; un šis jūsu vājprāts rodas dēļ jūsu tēvu paražām, kas aizved jūs ticībā tam, kā nav.

17 Un daudz ko vairāk tādu viņš sacīja uz tiem, stāstīdams viņiem, ka nevar būt nekādas izpirkšanas, veiktas par cilvēku grēkiem, bet katram cilvēkam sokas šai dzīvē atbilstoši savai uzvedībai; tādēļ katram cilvēkam veicas atbilstoši viņa apdāvinātībai, un katrs cilvēks uzvar atbilstoši savam spēkam; un, lai ko arī cilvēks darītu, tas nav noziegums.

18 Un tā viņš tiem sludināja, aizvilinādams daudzus sirdis, likdams tiem pacelt savas galvas savās nekrietnībās, jā, aizvilinādams daudzas sievietes un arī vīriešus piekopt netiklības—stāstīdams tiem, ka tad, kad cilvēks mirst, tas ir viņa gals.

19 Tad nu šis vīrs gāja arī uz Jeršonas zemi, lai sludinātu šīs lietas Amona ļaudīm, kas kādreiz bija lamaniešu ļaudis.

20 Bet lūk, viņi bija gudrāki nekā daudzi no nefijiešiem, jo viņi to saņēma un sasēja, un aizveda Amona priekšā, kurš bija augstais priesteris pār šo tautu.

21 Un notika, ka viņš lika, lai tas tiktu padzīts no tās zemes. Un viņš nāca Gideona zemē un sāka arī viņiem sludināt; un tur viņam nebija lielu panākumu, jo viņš tika saņemts un sasiets, un aizvests augstā priesterā un arī tās zemes augstākā soģa priekšā.

22 Un notika, ka augstais priesteris sacīja uz viņu: Kāpēc tu ej, sagrozīdams Tā Kunga ceļus? Kāpēc tu māci šiem ļaudīm, ka nebūs nekāda Kristus, laupīdams viņu prieku? Kāpēc tu

runā pret visiem svēto praviešu pravietojumiem?

23 Tad šī augstā priestera vārds bija Gidona. Un Korihors sacīja viņam: Tāpēc, ka es nemācu jūsu tēvu mulķīgās paražas un tāpēc, ka es nemācu šiem ļaudīm sasaistīt sevi ar mulķīgiem priekšrakstiem un rituāliem, ko nodibinājuši senie priesteri, lai sagrābtu spēku un varu pār viņiem, lai turētu viņus neziņā, lai viņi nevarētu pacelt savas galvas, bet tiktu pazemoti saskaņā ar taviem vārdiem.

24 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir brīvi ļaudis. Lūk, es saku, ka viņi ir jūgā. Jūs sakāt, ka šie senie pravietojumi ir patiesi. Lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai tie ir patiesi.

25 Jūs sakāt, ka šie ļaudis ir vainīgi un krituši ļaudis to vecāku pārkāpuma dēļ. Lūk, es saku, ka bērns nav vainīgs savu vecāku dēļ.

26 Un jūs arī sakāt, ka Kristus nāks. Bet lūk, es saku, ka jūs nezināt, vai būs tāds Kristus. Un jūs arī sakāt, ka Viņš tiks nonāvēts par pasaules "grēkiem—

27 un tā jūs aizvīlīnāt šos ļaudis pēc savu tēvu mulķīgajām paražām un pēc jūsu pašu vēlēšanās; un jūs turat tos apspiestībā, it kā viņi būtu jūgā, lai jūs varētu dzīvot pārpilnībā no viņu roku darba, lai viņi neuzdrīkstētos drosmīgi pacelt acis un lai viņi neuzdrīkstētos baudīt savas tiesības un priekšrocības.

28 Jā, viņi neuzdrīkstas izman-

tot to, kas ir viņu pašu, lai tikai viņi neaizskartu savus priesterus, kuri iejūdz viņus pēc savas vēlēšanās, un ir piespieduši viņus noticēt savām paražām un saviem sapņiem, un savām dīvainībām, un savām vīzijām, un saviem šķietamajiem noslēpumiem; ka tie aizskars, ja tie nerīkosies atbilstoši viņu vārdiem, kādu nezināmu būtņi, kas, viņi saka, ir Dievs—būtne, kas nekad nav redzēta vai pazīta, kas nekad nav bijusi un nekad nebūs.

29 Tagad, kad augstais priesteris un augstākais soģis redzēja viņa cietsirdību, jā, kad viņi redzēja, ka viņš zākās pat Dievu, tie neatbildēja viņa vārdiem, bet tie lika, lai viņš tiktu sasiets; un viņi nodeva to virsnieku rokās un aizsūtīja viņu uz Zarahemlas zemi, lai viņš tiktu vests Almas priekšā un augstākā soģa priekšā, kas bija visas zemes pārvaldnieks.

30 Un notika, kad viņš tika atvests Almas un augstākā soģa priekšā, viņš turpināja tāda pašā veidā, kā viņš to bija darījis Gideona zemē; jā, viņš turpināja "zaimot.

31 Un viņš cēlās Almas priekšā ar "plātīgiem vārdiem un zākāja priesterus un skolotājus, apsūdzēdams tos daudzu ļaužu aizvīlīnāšanā ar savu tēvu mulķīgajām paražām tālab, lai dzīvotu pārpilnībā no šo ļaužu darba.

32 Tad Alma sacīja viņam: Tu zini, ka mēs nedzīvojam

pārpilnībā no šo ļaužu darba, jo lūk, es esmu strādājis no soģu valdīšanas sākuma līdz pat šim brīdim ar savām paša rokām sevis uzturēšanai, neskatoties uz maniem daudzajiem ceļojumiem pa zemi, lai sludinātu Dieva vārdu savai tautai.

33 Un neskatoties uz to lielo darbu, ko es esmu veicis baznīcā, es nekad neesmu saņēmis pat tik daudz, kā vienu "senīnu par savu darbu; nedz arī kāds no maniem brāļiem, ja vien tas nav bijis soģa krēslā; un tad mēs esam saņēmuši tikai saskaņā ar likumu par savu laiku.

34 Un tagad, ja mēs nesaņemam neko par savu darbu baznīcā, ko tas mums dod, ka mēs strādājam baznīcā, izņemot to, ka mēs sludinām patiesību, lai mēs varētu priecāties par savu brāļu "prieku?

35 Tad kāpēc tu saki, ka mēs sludinām šai tautai, lai gūtu peļņu, ja tu pats zini, ka mēs nesaņemam nekādu peļņu? Un tad, vai tu tici, ka mēs esam krāpuši šo tautu, kas radījis tādu prieku viņu sirdīs?

36 Un Korihors atbildēja viņam: Jā.

37 Un tad Alma sacīja viņam: Vai tu tici, ka ir Dievs?

38 Un viņš atbildēja: Nē.

39 Tad Alma sacīja uz viņu: Vai tu atkal noliegsi, ka ir Dievs, un noliegsi arī Kristu? Jo lūk, es saku tev, es zinu, ka ir Dievs, un arī, ka Kristus nāks.

40 Un tad, kādi tev ir pierādījumi, ka "Dieva nav vai ka Kristus nenāks? Es saku tev, ka tev tādu nav, kā tikai tavs vārds.

41 Bet, lūk, man visas lietas ir kā "liecība tam, ka tā ir patiesība; un tev arī visas lietas ir kā liecība tev, ka tā ir patiesība; un vai tu to noliegsi? Vai tu tici, ka šīs lietas ir patiesas?

42 Lūk, es zinu, ka tu tici, bet tu esi melīga gara pārņemts, un tu esi atmetis Dieva Garu, ka tam nav vietas tevī; bet velnam ir vara pār tevi, un viņš tevī vada, īstenodams savus nodomus, lai viņš varētu iznīcināt Dieva bērnus.

43 Un tad Korihors sacīja Almam: Ja tu parādīsi man "zīmi, lai es varētu pārliecināties, ka Dievs ir, jā, parādi man, ka Viņam ir spēks, un tad es pārliecināšos par tavu vārdu patiesumu.

44 Bet Alma sacīja viņam: Tev ir bijis zīmju pietiekami; vai tu kārdināsi savu Dievu? Vai tu teiksi: Parādi man zīmi, kad tev ir "visu šo tavu brāļu un arī visu svēto praviešu liecības? Raksti ir izklāstīti tavā priekšā, jā, un ^bviss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi ^czeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās ^dkustība, jā, un arī visas ^eplanētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs.

45 Un tomēr tu ej apkārt, aizvilinādams šo ļaužu sirdis, liecinādams viņiem, ka Dieva nav? Un vai tagad vēl tu noliegsi

33a Al. 11:3.

34a SRC Prieks.

40a Psm. 14:1.

41a SRC Liecinieks.

43a Jēk. 7:13–21;

M&D 46:8–9.

src Zīme.

44a Mos. 13:33–34.

b Psm. 19:2; M&D 88:47.

c Īj. 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Moz. 6:63.

visas šīs liecības? Un viņš sacīja: Jā, es noliegšu, ja vien tu neparādīsi man kādu zīmi.

46 Un tad notika, ka Alma sacīja viņam: Lūk, es esmu sāpināts par tavu cietsirdību, jā, ja tu joprojām pretosies patiesības garam, tava dvēsele tiks iznīcināta.

47 Bet lūk, ir "labāk, lai tava dvēsele pazustu, nekā tu ar savu melošānu un saviem glaimojošajiem vārdiem būtu līdzeklis daudzdu dvēseļu novešanai iznīcībā; tādēļ, ja tu atkal noliegsi, lūk, Dievs sitīs tevi, ka tu kļūsi mēms, lai tu vairs nekad neatvērētu savu muti, lai tu vairs nekrāptu šos ļaudis.

48 Tad Korihors sacīja uz viņu: Es nenoliedzu Dieva esamību, bet es neticu, ka ir Dievs; un es arī saku, ka jūs nezināt, vai ir Dievs; un, ja vien jūs neparādīsīt man kādu zīmi, es neticēšu.

49 Tad Alma sacīja viņam: Šo es došu tev par zīmi, ka tu pēkšņi "tapsi mēms saskaņā ar maniem vārdiem; un es saku, ka Dieva Vārdā tu tapsi mēms, lai tu vairs nerunātu.

50 Tagad, kad Alma bija pateicis šos vārdus, Korihors tapa mēms, ka viņš vairs nevarēja parunāt, saskaņā ar Almas vārdiem.

51 Un tad, kad augstākais soģis to redzēja, viņš pastiepa savu roku un uzrakstīja Korihoram, sacīdams: Vai tu pārlicinājies par Dieva spēku? Kurā tu gribēji, lai Alma tev parādītu

kādu zīmi? Vai tu gribēji, lai viņš sagādātu ciešanas citiem, lai parādītu tev zīmi? Lūk, viņš tev ir parādījis zīmi; un tagad, vai tu vēl strīdēsies?

52 Un Korihors pastiepa savu roku un rakstīja: Es zinu, ka es esmu mēms, jo es nevaru parunāt; un es zinu, ka nekas cits, kā vien Dieva spēks varēja man to izdarīt; jā, un es vienmēr "zināju, ka Dievs ir.

53 Bet lūk, velns mani "pievīla; jo viņš "parādījās man eņģeļa izskatā un sacīja man: Ej un atgūsti šos ļaudis, jo viņi visi ir aizmaldījušies pakal kādam nezināmam Dievam. Un viņš sacīja man: Dieva "nav! Jā, un viņš mācīja man, kas man jāsaaka. Un es mācīju viņa vārdus; un es mācīju tos tāpēc, ka tie bija patikami "miesīgajam prātam; un es mācīju tos, līdz es guvu lielus panākumus, tā ka es patiesi noticēju, ka tie ir patiesi; un tāpēc es pretojos patiesībai, kamēr es izsaucu šo smago lāstu pār sevi.

54 Tagad, kad viņš to bija pateicis, viņš lūdzās, lai Alma lūgtu Dievu, lai lāsts tiktu noņemts no viņa.

55 Bet Alma sacīja viņam: Ja šis lāsts tiks noņemts no tevis, tu atkal aizvilināsi šo ļaužu sirdis; tādēļ tas tev būs patiesi, kā Tas Kungs gribēs.

56 Un notika, ka lāsts netika noņemts no Korihora; bet viņš tika padzīts un gāja no mājas uz māju, ubagodams sev barību.

57 Tad ziņa par to, kas bija

47a 1. Nef. 4:13.
49a 2. Laiku 13:20.
52a Al. 30:42.

53a Jēk. 7:14.
b 2. kor. 11:14;
2. Nef. 9:9.

c Psm. 10:4.
d SRC Miesīgs.

noticis ar Korihoru, nekavējoties tika pasludināta visā zemē; jā, augstākais soģis visiem zemes ļaudīm sūtīja uzsaukumu, paziņodams tiem, kas bija noticējuši Korihora vārdiem, ka viņiem steidzīgi jānožēlo grēki, lai tāds pats sods nenāktu pār tiem.

58 Un notika, ka viņi visi pārliecinājās par Korihora ļaundarbībām; tādēļ viņi visi atkal tika pievērsti Tam Kungam; un tas darīja galu Korihora nekrietnībai. Un Korihors gāja apkārt no mājas uz māju, ubagodams sev barību uzturam.

59 Un notika, kad viņš gāja starp ļaudīm, jā, starp ļaudīm, kas bija atdalījušies no nefījiešiem un sauca sevi par zoramiešiem, būdami kāda vīra vadīti, kura vārds bija Zorams—un, kad viņš gāja starp tiem, lūk, viņš tika samīdīts un sabradāts, līdz viņš bija miris.

60 Un tā mēs redzam tā galu, kas sagroza Tā Kunga ceļus; un tā mēs redzam, ka "velns^b neatbalstīs savus bērnus pēdējā dienā, bet ātri aizvilks tos lejā uz 'elli.

31. NODAĻA

Alma vada misiju, lai atgūtu atkritušos zoramiešus. Zoramieši noliedz Kristu, tic aplamam priekšstatam par izraudzīšanu un pielūdz Dievu ar noteiktām lūgšā-

nām. Misionāri ir piepildīti ar Svēto Garu. Viņu bēdas pazūd priekā par Kristu. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD notika, ka pēc Korihora nāves Alma saņēma ziņas, ka zoramieši sagroza Tā Kunga ceļus un ka Zorams, kas bija viņu vadonis, aizvilina ļaužu sirdis "zematies mēmiem^b elkiem, un viņa sirds atkal sāka "sasirgt ļaužu nekrietnības dēļ.

2 Jo Almam tas bija iemesls milzīgām "bēdām—uzzināt par nekrietnībām starp viņa ļaudīm; tādēļ viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi par zoramiešu atdalīšanos no nefījiešiem.

3 Tad nu zoramieši bija sapulcējušies kopā zemē, ko viņi sauca par Antionumu, kas bija uz austrumiem no Zarahemlas zemes, kas pletās gandrīz līdz jūras krastam, kas bija uz dienvidiem no Jeršonas zemes, kam bija robeža ar mežonīgo apvidu dienvidos, kurš bija pilns ar lamaniešiem.

4 Tad nu nefījieši ļoti baidījās, ka zoramieši stāsies savienībā ar lamaniešiem un ka tas būs par iemeslu lieliem zaudējumiem no nefījiešu puses.

5 Un tad, tā kā "vārda^b sludināšanai bija tieksme "pārliecināt ļaudis darīt to, kas bija taisnīgi—jā, tam bija bijusi spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam vai vēl kaut kam

60a SRC Velns.

b Al. 3:26–27; 5:41–42;
M&D 29:45.

c SRC Elle.

31 1a 2. Moz. 20:5;

Mos. 13:13.

b 2. Nef. 9:37.

src Elku pielūgšana.

c Al. 35:15.

2a Mos. 28:3;

3. Nef. 17:14;

Moz. 7:41.

5a Ebr. 4:12;

Jēk. 2:8;

Al. 36:26.

b Ēn. 1:23;

Al. 4:19.

src Sludināt.

c Jar. 1:11–12;

M&D 11:2.

citam, kas ar tiem notika—tādēļ Alma domāja, ka būtu nepieciešams, lai viņi izmēģinātu Dieva vārda iedarbību.

6 Tādēļ viņš paņēma Amonu un Āronu, un Omneru; un Himniju viņš atstāja baznīcā Zarahemlā; bet pirmos trīs viņš paņēma sev līdzī, un arī Amuleku un Zizromu, kas bija Melekā; un viņš paņēma arī divus no saviem dēliem.

7 Tad nu vecāko no saviem dēliem viņš neņēma sev līdzī, un tā vārds bija "Helamans; bet to vārdi, kurus viņš paņēma sev līdzī, bija Šiblons un Koriantons; un šie ir to vārdi, kas devās ar viņu pie ^bzoramiešiem sludināt tiem vārdu.

8 Tad nu zoramieši bija "atšķēlušies no nefījiešiem; tāpēc Dieva vārds viņiem jau bija sludināts.

9 Bet viņi bija "krituši lielos maldos, jo viņi necentās turēt Dieva baušļus un Viņa likumus atbilstoši Mozus likumam.

10 Nedz arī viņi ievēroja baznīcas ceremonijas, lai ik dienas turpinātu lūgt un pielūgt Dievu, lai viņi nekristu kārdināšanā.

11 Jā, īsāk sakot, viņi sagrozīja Tā Kunga ceļus ļoti daudzos gadījumos, tādēļ šī iemesla dēļ Alma un viņa brāļi gāja tai zemē sludināt tiem vārdu.

12 Tagad, kad viņi bija atnākuši tai zemē, lūk, sev par izbrīnu viņi atklāja, ka zoramieši bija uzcēlušī sinagogas un ka viņi sapulcējās kopā vienu dienu nedēļā, šo dienu viņi sauca par Tā

Kunga dienu; un viņi pielūdza Dievu tādā veidā, ko Alma un viņa brāļi nekad nebija redzējuši;

13 jo tiem viņu sinagogu vidū bija uzcelta īpaša vieta, vieta stāvēšanai, kas bija augstu pār galvu; un tur augšā varēja būt tikai viens cilvēks.

14 Tādēļ tam, kas gribēja "pielūgt Dievu, vajadzēja iet priekšā un uzkāpt uz tās augšā, un izstiept savas rokas pret debesīm, un saukt skaļā balsī, sakot:

15 Svētais, svētais Dievs; mēs ticam, ka Tu esi Dievs, un mēs ticam, ka Tu esi svēts un ka Tu biji gars, un ka Tu esi gars, un ka Tu būsi gars mūžīgi!

16 Svētais Dievs, mēs ticam, ka Tu nošķīri mūs no mūsu brāļiem; un mēs neticam mūsu brāļu paražām, kas bija nodotas tiem ar viņu tēvu bērnišķību; bet mēs ticam, ka Tu esi mūs "izraudzījis būt par Taviem ^bsvētiem bērniem; un Tu arī esi darījis mums zināmu, ka nebūs nekāda Kristus.

17 Bet Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un Tu esi mūs "izraudzījis, lai mēs tiktu izglābti, turpretim visi visapkārt mums ir izraudzīti, lai ar Tavām dūsmām tiktu iemesti ellē; par šo svētumu, ak Dievs, mēs pateicamies Tev; un mēs arī pateicamies Tev, ka Tu esi izraudzījis mūs, lai mēs netiktu aizvilināti ar mūsu brāļu muļķīgajām paražām, kuras sasaista tos ticībā Kristum, kas aizved viņu sirdis

7a SRC Helamans,
Almas dēls.
b Al. 30:59.

8a Al. 24:30.
9a SRC Atkrišana.
14a Mat. 6:1–7.

16a Al. 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

klejot tālu prom no Tevis, mūsu Dievs!

18 Un atkal mēs pateicamies Tev, ak Dievs, ka mēs esam izraudzīti un svēti ļaudis. Āmen.

19 Tad notika, kad Alma un viņa brāļi, un viņa dēli izdzirdēja šīs lūgšanas, viņi bija bez mēra izbrīnījušies.

20 Jo lūk, katrs cilvēks gāja priekšā un skaitīja to pašu lūgšanu.

21 Tad nu to vietu viņi sauca par Rameumptomu, kas, iztulkojot, ir svētais paaugstinājums.

22 Tad no šīs vietas viņi skaitīja, katrs cilvēks, vienu un to pašu lūgšanu Dievam, pateikdamies savam Dievam, ka tie bija Viņa izvēlēti un ka Viņš neaizvilināja tos ar viņu brāļu paražām, un ka viņu sirdis nebija nozagtas ar ticību nākamajām lietām, par kurām viņi neko nezina.

23 Tad pēc tam, kad visi ļaudis bija pateikušies tādā veidā, viņi atgriezās savās mājās, "nekad vairs nerunādami par savu Dievu, līdz viņi atkal sapulcējās kopā svētajā vietā, lai pateiktos savā veidā.

24 Tad, kad Alma to redzēja, viņa sirds "sāpēja, jo viņš redzēja, ka tie bija ļauni un samaitāti ļaudis; jā, viņš redzēja, ka viņu sirdis bija vērstas uz zeltu un uz sudrabu, un uz visādām smalkām mantām.

25 Jā, un viņš arī redzēja, ka viņi savā sirds lepnībā bija "pacēlušies līdz pat lielībai.

26 Un viņš pacēla savu balsi

pret debesīm un "sauca, sacīdams: Ak, cik ilgi, ak Kungs, Tu cietīsi, ka Tavi kalpi dzīvo šeit lejā miesā, lai skatītu tik milzīgu ļaundarību starp cilvēku bērniem?

27 Lūk, ak Dievs, viņi "piesauc Tevi, un tomēr viņu sirdis ir pārņemtas viņu lepnībā. Lūk, ak Dievs, viņi piesauc Tevi ar savām mutēm, kamēr viņi ir "uzpūtušies līdz pat diženumam ar pasaules niecīgajām lietām.

28 Lūk, ak mans Dievs, viņu dārgās drānas un viņu gredzeni, un viņu "rokas sprādzes, un viņu zelta rotājumi, un visas viņu dārglietas, ar ko viņi ir izrotājušies; un lūk, viņu sirdis ir pievērstas tām, un tomēr viņi piesauc Tevi un saka: Mēs pateicamies Tev, ak Dievs, jo mēs esam Tevis izraudzīti ļaudis, kamēr citi ies bojā.

29 Jā, un viņi saka, ka Tu esi darījis tiem zināmu, ka nekāda Kristus nebūs.

30 Ak, Kungs Dievs, cik ilgi Tu pieļausi, ka tāda bezdievība un neticība būs starp Taviem ļaudīm? Ak Kungs, dod man spēku, lai es varētu panest savu vājumu. Jo es esmu vājš, un tāda bezdievība starp šiem ļaudīm sāpina manu dvēseli!

31 Ak Kungs, mana sirds ir ārkārtīgi noskumusi; mierini manu dvēseli "Kristū! Ak Kungs, dāvā man, lai man būtu pietiekami spēka, lai es pacietīgi varētu paciest šīs bēdas, kas nāks uz mani dēļ šo ļaužu nekrietnības!

23a Jēk. v. 1:21–25.

24a 1. Moz. 6:5–6.

25a Jēk. 2:13;

Al. 1:32.

26a Moz. 7:41–58.

27a Jes. 29:13.

b src Lepnība.

28a Jes. 3:16–24.

31a Jāņa 16:33.

32 Ak Kungs, mierini manu dvēseli un dod man sekmes, un arī maniem tuvākajiem sekotājiem, kas ir ar mani—jā, Amonam un Āronam, un Omneram, un arī Amulekam un Zīzromam, un arī “diviem maniem dēliem—jā, mierini patiesi visus viņus, ak Kungs! Jā, mierini viņu dvēseles Kristū!

33 Dāvā viņiem, lai tiem būtu spēks, lai viņi varētu panest savas bēdas, kas nāks pār tiem dēļ šo ļaužu nekrietnībām.

34 Ak Kungs, “dāvā mums, lai mēs gūtu panākumus, vedot viņus atkal atpakaļ pie Tevis Kristū.

35 Lūk, ak Kungs, viņu “dvēseles ir ļoti dārgas, un daudzi no tiem ir mūsu brāļi; tādēļ dod mums, ak Kungs, spēku un gudrību, lai mēs varētu vest šos mūsu brāļus atkal pie Tevis!

36 Tad notika, kad Alma bija sacījis šos vārdus, ka viņš “uzlika savas b^orokas visiem tiem, kas bija ar viņu. Un lūk, kad viņš tiem uzlika savas rokas, viņi tika piepildīti ar Svēto Garu.

37 Un pēc tam viņi izšķīrās, “nedomādami par to, ko viņi ēdis jeb ko viņi dzers, jeb ko viņi ģērbs.

38 Un Tas Kungs gādāja tiem, ka viņi necieta badu, nedz arī slāpes; jā, un Viņš deva tiem arī spēku, lai viņi neciestu nekādas “bēdas, ja vien tās netiek pārņemtas ar Kristus prieku. Tad

nu tas bija saskaņā ar Almas lūgšanu un tāpēc, ka viņš lūdza ^bticībā.

32. NODAĻA

Alma māca nabagos, kuru bēdas ir padarījušas tos pazemīgus. Ticība ir cerība uz to, kas nav redzams, bet kas ir paties. Alma liecina, ka eņģeļi kalpo vīriem, sievietēm un bērniem. Alma salīdzina Vārdu ar sēklu. Tam jātop iedēstītam un koptam. Tad tas izaug par koku, no kura tiek novākts mūžīgās dzīves auglis. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi gāja un sāka sludināt Dieva vārdu ļaudīm, ejot viņu sinagogās un viņu namos; jā, un viņi pat sludināja vārdu viņu ielās.

2 Un notika, ka, pēc lieliem pūļiem to vidū, viņi sāka gūt panākumus starp “nabagajiem ļaudīm; jo lūk, tie tika izdzīti no sinagogām savu rupjo drānu dēļ,—

3 tādēļ tiem netika ļauts ieiet viņu sinagogās pielūgt Dievu, jo tos uzskatīja par netīriem; tādēļ viņi bija nabagi; jā, viņu brāļi uzskatīja tos par sārņiem; tādēļ viņi bija “nabagi attiecībā uz pasaules lietām; un viņi bija nabagi arī sirdīs.

4 Tagad, kad Alma mācīja un runāja uz ļaudīm Onīdas kalnā, nāca liels ļaužu pulks pie viņa, kas bija tie, par kuriem mēs runājam, kuri bija “nabagi sirdīs

32a Al. 31:7.

34a 2. Nef. 26:33.

35a SRC Dvēsele—
Dvēseļu vērtība.

36a 3. Nef. 18:36–37.

b SRC Roku uzlikšana.

37a Mat. 6:25–34;

3. Nef. 13:25–34.

38a Mat. 5:10–12;

Mos. 24:13–15;

Al. 33:23.

b SRC Ticība, Ticēt.

32 2a SRC Nabags.

3a Al. 34:40.

4a SRC Nabags—
Garā nabagi.

dēļ savas nabadzības attiecībā uz pasaules lietām.

5 Un tie nāca pie Almas; un tad viens, kurš bija galvenais starp viņiem, sacīja tam: Lūk, “ko lai dara šie mani brāļi, jo savas nabadzības dēļ viņi tiek visu cilvēku nicināti, jā, un it īpaši no mūsu priesteriem, jo tie ir ^bizdzinuši mūs no mūsu sinagogām, pie kurām mēs esam krietni strādājuši ar savām pašu rokām, lai tās uzceltu; un viņi ir izdzinuši mūs mūsu ārkārtīgās nabadzības dēļ; un mums nav nevienas vietas, kur mēs varētu pielūgt savu Dievu; un lūk, “ko lai mēs darām?”

6 Un tad, kad Alma to dzirdēja, viņš pagriezās ar seju tieši pret to, un viņš raudzījās ar lielu prieku; jo viņš redzēja, ka viņu “bēdas bija patiesi ^bpadarījušas tos pazemīgus un ka tie bija “sagatavoti uz klausīt vārdu.

7 Tādēļ viņš vairāk neko neteica tam otrajam ļaužu pulkam; bet viņš pastiepa savu roku un sauca uz tiem, uz kuriem viņš skatījās, kas patiesi bija nožēlas pilni, un sacīja tiem:

8 Es redzu, ka jūs esat “pazemīgi sirdīs, un, ja tā, tad jūs esat svētīti.

9 Lūk, jūsu brālis sacīja: Ko mums darīt? Jo mēs esam izdzīti no savām sinagogām, ka mēs nevaram pielūgt savu Dievu.

10 Lūk, es saku jums, vai jūs

domājat, ka jūs nevarat “pielūgt Dievu, kā vien savās sinagogās?

11 Un vēl es gribu vaicāt, vai jūs domājat, ka jums nav jāpielūdz Dievs vairāk kā tikai reizi nedēļā?

12 Es saku jums, tas ir labi, ka jūs esat izdzīti no savām sinagogām, lai jūs būtu pazemīgi un lai jūs mācītos “gudrību, jo ir nepieciešams, lai jūs mācītos gudrību; jo tas ir tāpēc, ka jūs esat izdzīti, ka jūs tiekat savu brāļu nicināti dēļ savas ārkārtīgās ^bnabadzības, ka jūs esat novesti līdz sirds pazemībai; jo jums vajag kļūt pazemīgiem.

13 Un tad tāpēc, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti; jo dažreiz cilvēks, kad viņš tiek piespiests kļūt pazemīgs, meklē grēku nožēlošanu, un tad noteikti tas, kas nožēlo grēkus, atradis žēlastību; un tas, kas atrod žēlastību un “pastāv līdz galam, tas taps izglābts.

14 Un tad, kā es jums sacīju, ka tādēļ, ka jūs esat piespiesti kļūt pazemīgi, jūs esat svētīti, vai jūs nedomājat, ka vairāk svētīti ir tie, kas patiesi pazemojas dēļ vārda?

15 Jā, tas, kas pats patiesi pazemojas un nožēlo savus grēkus, un pastāv līdz galam, tas tiks svētīts—jā, daudz vairāk svētīts nekā tie, kas tiek piespiesti kļūt pazemīgi savas ārkārtīgās nabadzības dēļ.

16 Tādēļ svētīti ir tie, kas paši “pazemojas, nebūdami pie-

5a Sal. Pam. 18:23.

b Al. 33:10.

c Ap. d. 2:37–38.

6a SRC Likstas.

b SRC Pazemīgs,

Pazemība.

c Al. 16:16–17;

M&D 101:8.

8a Mat. 5:3–5.

10a SRC Pielūgšana.

12a Sal. Māc. 4:13.

b Sal. Pam. 16:8.

13a Al. 38:2.

16a SRC Pazemīgs,
Pazemība.

spiesti klūt pazemīgi; jeb drīzāk, citiem vārdiem, svētīts ir tas, kas tic Dieva vārdam un top kristīts bez sirds ietiepības, jā, kas nav spiests atzīt vārdu jeb pat piespiests atzīt, pirms tas noticēs.

17 Jā, ir daudzi, kas saka: Ja tu parādīsi mums “zīmi no debesīm, tad mēs tiešām zināsim; tad mēs ticēsim.

18 Tad es jautāju, vai tā ir ticība? Lūk, es saku jums: Nē! Jo, ja cilvēks kaut ko zina, viņam nav iemesla tam “ticēt, jo viņš to zina.

19 Un tad, cik daudz vairāk nolādēts ir tas, kas “zina Dieva gribu un to nedara, nekā tas, kas tikai tic jeb kam ir bijis tikai iemesls ticēt, un kas tad krīt grēkā?

20 Tad par to jums ir jāspriež. Lūk, es saku jums, ka tas no vienas puses ir tāpat kā tas ir no otras; un katram cilvēkam būs pēc viņa darbiem.

21 Un tad, kā es teicu par ticību—“ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko; tādēļ, ja jums ir ticība, jūs ^bcerat uz to, kas ^cnav redzams, bet kas ir paties.

22 Un tad, lūk, es saku jums, un es gribētu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam; tādēļ Viņš vēlas, pirmām kārtām, lai jūs ticētu, jā, patiesi Viņa vārdam.

23 Un tad Viņš caur eņģeļiem

dod Savu vārdu vīriem, jā, “ne tikai vīriem, bet arī sievietēm. Tad tas vēl nav viss; maziem ^bbērniem vārdi, kas mulsina gudros un mācītos, tiek doti daudzas reizes.

24 Un tad, mani mīļotie brāļi, tā kā jūs vēlējāties zināt no manis, ko jums darīt, tādēļ ka jūs esat mocīti un padzīti—tad es nevēlos, lai jūs domātu, ka es esmu iecerējis tiesāt jūs, kā tikai saskaņā ar to, kas ir paties,—

25 jo es neuzskatu, ka jūs visi no jums esat piespiesti pazemoties; jo es patiesi ticu, ka ir daži starp jums, kas būtu pazemojušies paši, lai arī kādos apstākļos tie būtu.

26 Tad kā jau es teicu par ticību,—ka tā nav pilnīgas zināšanas—patiesi tā tas ir arī ar maniem vārdiem. No sākuma jūs nevarat zināt par to patiesumu līdz pilnībai, tāpat kā ticība nav pilnīgas zināšanas.

27 Bet lūk, ja jūs attapsities un uzmodināsīt savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kripatiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk kā “vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsīt tik daudz, ka varēsīt atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem.

28 Tagad mēs salīdzinām vārdu ar ^asēklu. Tad, ja jūs atbrīvosīt vietu, lai ^bsēkla tiktu iedēstīta jūsu ^csirdī, lūk, ja tā ir īsta sēkla,

17a SRC Zīme.

18a Et. 12:12, 18.

19a Jāņa 15:22–24.

21a Jāņa 20:29;

Ebr. 11.

b SRC Cerība.

c Et. 12:6.

23a Joēla 3:1–2.

b Mat. 11:25;

Lūk. 10:21;

3. Nef. 26:14–16;

M&D 128:18.

27a Marka 11:24.

28a Al. 33:1.

b Lūk. 8:11.

c SRC Sirds.

laba sēkla, ja jūs to neizmetīsīt ar savu ^dneticību, pretojoties Tā Kunga Garam, lūk, tā sāks briest jūsu krūtīs; un, kad jūs izjutīsīt šīs briešanas kustības, jūs teiksīt sevī—vajadzētu būt, ka tā ir laba sēkla jeb ka šis vārds ir labs, jo tas sāk paplašināt manu dvēseli; jā, tas sāk apgaismot manu ^esapratni, jā, tas sāk kļūt man patīkams.

29 Tad lūk, vai tas nepalielinās jūsu ticību? Es saku jums: Jā, neskatoties uz to, tas nav vēl izaudzis līdz pilnīgām zināšanām.

30 Bet lūk, kad sēkla piebriest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs sacīt, ka tā sēkla ir laba; jo lūk, tā briest un dīgst, un sāk augt. Un tad, lūk, vai tas nestiprinās jūsu ticību? Jā, tas stiprinās jūsu ticību, jo jūs teiksīt—es zinu, ka tā ir laba sēkla; jo lūk, tā dīgst un sāk augt.

31 Un tad, lūk, vai jūs esat droši, ka tā ir laba sēkla? Es saku jums: Jā, jo katra sēkla nes augļus pēc sava ^eveida.

32 Tādēļ, ja sēkla aug, tā ir laba, bet, ja tā neaug, lūk, tā nav laba, tādēļ tā tiek izmesta.

33 Un tad, lūk, tādēļ, ka jūs esat pārbaudījuši un iedēstījuši sēklu, un tā briest un dīgst, un sāk augt, jums vajadzēs atzīt, ka šī sēkla ir laba.

34 Un lūk, vai jūsu ^azināšanas ir pilnīgas? Jā, jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, un jūsu ^bticība dus; un tas ir tāpēc, ka

jūs zināt, jo jūs zināt, ka vārds ir piebriedis jūsu dvēselē, un jūs arī zināt, ka tas ir izdīdzis, ka jūsu sapratne tiek apgaismota un jūsu ^cprāts sāk paplašināties.

35 Ak tad, vai tas nav patiesi? Es saku jums: Jā, jo tā ir ^agaisma; un viss, kas ir gaisma, ir labs, tāpēc ka tas ir izprotams, tādēļ jums jāzina, ka tas ir labs; un tad lūk, kad jūs esat izbaudījuši šo gaismu, vai jūsu zināšanas ir pilnīgas?

36 Lūk, es saku jums: Nē, nedz arī jums vajag nolikt malā savu ticību, jo jūs esat izmantojuši savu ticību, lai iedēstītu sēklu, lai jūs varētu pārbaudīt un zināt, vai sēkla bija laba.

37 Un lūk, kad koks sāks augt, jūs sacīsīt: Kopsim to rūpīgi, lai tas varētu iesakņoties, lai tas varētu augt un nest mums augļus. Un tad lūk, ja jūs kopsīt to ar lielu rūpību, tas iesakņosies un augs, un nesīs augļus.

38 Bet, ja jūs ^aizturaties nevēriģi pret koku un nedomājat par tā kopšanu, lūk, tas neiesakņosies, un, kad nāk saules svelme un to apdedzina, tāpēc ka tam nav saknes, tas nokalst, un jūs to izraujat un izsviežat.

39 Tad tas nav tāpēc, ka sēkla nebija laba, nedz arī tāpēc, ka tā augļi nebūtu vēlami; bet tas ir tāpēc, ka jūsu ^aaugšne ir neauglīga un jūs nekopjat koku, tādēļ jums nevarēs būt tā augļi.

40 Un tā, ja jūs nekopsīt vārdu, raudzīdamies ar ticības aci pēc

28d Mat. 17:20.

e SRC Saprāšana.

31a 1. Moz. 1:11–12.

34a SRC Zināšanas.

b Et. 3:19.

c SRC Prāts.

35a Jāņa 3:18–21.

SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

38a SRC Atkrišana.

39a Mat. 13:5.

tā augļiem, jūs nekad nevarēsīt plūkt ^adzīvības koka augļus.

41 Bet, ja jūs kopsit vārdu, jā, kopsit to koku, kad tas iesāks augt, ar savu ticību, ar lielu uzcītību un ^apacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesakņosies; un lūk, tas būs koks, kas ^bieaugs mūžīgajā dzīvībā.

42 Un dēļ jūsu ^auzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk, ar laiku jūs plūksit tā ^baugļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsīt paēduši, ka jūs nebūsīt nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.

43 Tad, mani brāļi, gaidot, kad koks nesīs jums augļus, jūs pļausit savas ticības un savas uzcītības, un pacietības, un iecietības ražu.

33. NODAĻA

Zēnoss mācīja, ka cilvēkiem ir jālūdz un jāpielūdz Dievs visur un ka sodi tiek novērsti, pateicoties Dēlam. Zēnoks mācīja, ka žēlastība tiek dāvāta Dēla dēļ. Mozus bija tuksnesī pacēlis Dieva Dēla simbolu. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD, kad Alma bija runājis šos vārdus, tie sūtīja pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņiem ir jātic

^avienam Dievam, lai viņi varētu iegūt šos augļus, par ko viņš bija runājis, jeb kā viņiem ir jāiesēj tā ^bsēkla jeb vārds, par ko viņš runāja, kam, viņš teica, jātop iedēstītam viņu sirdīs; jeb kādā veidā viņiem ir jāsak izmantot savu ticību.

2 Un Alma tiem sacīja: Lūk, jūs teicāt, ka jūs ^anevarat pielūgt savu Dievu tāpēc, ka jūs esat izdzīti no sinagogām. Bet lūk, es saku jums, ja jūs domājat, ka jūs nevarat pielūgt Dievu, jūs ļoti alojaties, un jums ir jāpēta ^bRaksti; ja jūs domājat, ka tie jums to ir mācījuši, jūs tos nesaprotat.

3 Vai jūs atceraties lasījuši, ko ^aZēnoss, senatnes pravietis, teica par lūgšanu jeb ^bpielūgšanu?

4 Jo viņš teica: Tu esi žēlsirdīgs, ak Dievs, jo Tu esi uzklaušījis manu lūgšanu, pat kad es biju tuksnesī; jā, Tu biji žēlsirdīgs, kad es lūdzu par tiem, kas bija mani ^aienaidnieki, un Tu tos darīji man labvēlīgus.

5 Jā, ak Dievs, un Tu biji žēlsirdīgs pret mani, kad es piesaucu Tevi uz sava ^alauka; kad es piesaucu Tevi savā lūgšanā, un Tu uzklaušīji mani.

6 Un vēl, ak Dievs, kad es atgriezpos savā namā, Tu uzklaušīji mani manā lūgšanā.

7 Un, kad es gāju savā ^akambarī, ak Kungs, un lūdzu Tevi, Tu uzklaušīji mani.

8 Jā, Tu esi žēlsirdīgs pret

40a 1. Moz. 2:9;
1. Nef. 15:36.

41a SRC Pacietība.
b Al. 33:23;
M&D 63:23.

42a SRC Uzcītība.
b 1. Nef. 8:10–12.

33 1a 2. Nef. 31:21;
Mos. 15:2–4.

b Al. 32:28–43.

2a Al. 32:5.

b Al. 37:3–10.

3a SRC Svētie Raksti—
Zudušie Raksti;

Zēnoss.

b SRC Pielūgšana.

4a Mat. 5:44.

5a Al. 34:20–25.

7a Mat. 6:5–6;

Al. 34:26.

Saviem bērniem, kad tie Tevi piesauc, lai tiktu Tevis un nevis cilvēku uzklausi, un Tu uzklausi tos.

9 Jā, ak Dievs, Tu esi bijis žēlīgs pret mani un uzklausi manus saucienus Tavu draudžu vidū.

10 Jā, un Tu arī esi uzklausi mani, kad es tiku "padzīts un savu ienaidnieku nicināts; jā, Tu uzklausi manus saucienus un biji dusmīgs uz maniem ienaidniekiem, un Tu piemeklēji tos Savās dusmās ar ātru iznīcību.

11 Un Tu uzklausi mani manu bēdu un manas sirsniņas dēļ; un tas ir Tava Dēla dēļ, ka tā Tu esi bijis žēlīgs pret mani, tādēļ es piesaukšu Tevi visās savās bēdās, jo Tevi ir mans prieks; jo Tu esi novērsis Savus sodus no manis Sava Dēla dēļ.

12 Un tad Alma sacīja uz tiem: Vai jūs ticat tiem "Rakstiem, ko tie senatnē rakstījuši?

13 Lūk, ja—jā, tad jums jātic arī tam, ko "Zēnoss sacīja, jo lūk, viņš teica: Tu esi novērsis Savus sodus Sava Dēla dēļ.

14 Tad lūk, mani brāļi, es gribu jautāt, vai jūs esat lasījuši šos Rakstus? Ja—jā, tad kā gan jūs varat neticēt Dieva Dēlam?

15 Jo "nav rakstīts, ka Zēnoss viens pats būtu par to runājis, bet ^bZēnoks arī runāja par šīm lietām,—

16 jo lūk, viņš sacīja—Tu esi dusmīgs, ak Kungs, uz šo tautu, tāpēc ka viņi negrib saprast

Tavu žēlastību, ko Tu esi dāvājis tiem Sava Dēla dēļ.

17 Un tad, mani brāļi, jūs redzat, ka otrs senatnes pravietis ir liecinājis par Dieva Dēlu, un tāpēc, ka ļaudis negribēja saprast viņa vārdus, tie viņu "nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei.

18 Bet lūk, tas vēl nav viss; šie nav vienīgie, kas runājuši par Dieva Dēlu.

19 Lūk, par Viņu runāja "Mozus; jā, un lūk, ^bzīme tika "pacelta tuksnesī, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu. Un daudzi skatījās un izdzīvoja.

20 Bet tikai daži saprata tās nozīmi, un tas viņu cietsirdības dēļ. Bet bija daudzi, kas bija tā nocietinājušies, ka viņi negribēja skatīties, tādēļ viņi gāja bojā. Tad iemesls, kāpēc viņi neskatījās, bija tāds, ka viņi neticēja, ka tas viņus "izdziedinās.

21 Ak, mani brāļi, ja jūs varētu tikt izdziedināti, vienkārši paceļot savas acis, lai jūs tiktu dziedināti, vai gan jūs žigli neraudzītos, vai arī jūs drīzāk nocietinātu savas sirdis neticībā un būtu laiski, ka jūs nepaceltu savas acis, ka jūs ietu bojā?

22 Ja tā, ak vai, posts nāks pār jums; bet, ja ne tā, tad paceļiet savas acis un "sāciet ticēt Dieva Dēlam, ka Viņš nāks atpestīt Savus ļaudis un ka Viņš cietīs un mīrs, lai ^bizpirktu viņu grēkus; un ka Viņš "uzcelsies no mirušajiem, kas īstenos

10a Al. 32:5.

12a SRC Svētie Raksti.

13a Al. 34:7.

15a Jēk. 4:4.

b 1. Nef. 19:10; Al. 34:7.

17a SRC Mocekļis,

Mocibas.

19a 5. Moz. 18:15, 18;

Al. 34:7.

b 4. Moz. 21:9;

2. Nef. 25:20;

Mos. 3:15.

c Jāņa 3:14;

Hel. 8:14–15.

20a 1. Nef. 17:40–41.

22a Al. 32:27–28.

b Al. 22:14; 34:8–9.

c SRC Augšāmcelšanās.

^daugšāmcelšanos, lai visi cilvēki varētu stāties Viņa priekšā, lai tiktu tiesāti tai pēdējā un tiesas dienā atbilstoši saviem ^edarbiem.

23 Un tad, mani brāļi, es vēlos, lai jūs ^aiedēstītu šo vārdu savās sirdīs, un, kad tas sāks briest, tāpat koptu to ar savu ticību. Un lūk, tas kļūs par koku, kas jūsos ^bieaugs mūžīgajā dzīvē. Un tad lai Dievs dod jums, ka jūsu ^cslogi kļūst viegli caur prieku par Viņa Dēlu. Un patiesi, visu to jūs varat darīt, ja jūs gribat. Amen.

34. NODAĻA

Amuleks liecina, ka vārds ir Kristū, lai nāktu glābšana. Ja nebūtu Grēku Izpiršanas, visai cilvēcei vajadzētu iet bojā. Viss Mozus likums norāda uz Dieva Dēla upuri. Mūžīgā pestīšanas iecere ir balstīta uz ticību un grēku nožēlošanu. Lūdziet laicīgas un garīgas svētības. Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos stāties Dieva priekšā. Gādājiet par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā. Apmēram 74. g. pr. Kr.

Un tad notika, kad Alma bija runājis šos vārdus uz tiem, viņš apsēdās uz zemes un ^aAmuleks piecēlās un sāka tos mācīt, sacīdams:

2 Mani brāļi, es domāju, ka tas nav iespējams, ka jūs neizprastu to, kas ir ticis runāts par Kristus

atnākšanu, kurš ir, kā mēs esam mācījuši, Dieva Dēls; jā, es zinu, ka ^ašīs lietas jums tika bagātīgi mācītas pirms jūsu atšķelšanās no mums.

3 Un tā kā jūs vēlējāties no mana mīlotā brāļa, lai viņš darītu jums zināmu, kas jums jādara dēļ jūsu bēdām; un viņš mazliet jau runāja, lai sagatavotu jūsu prātus; jā, un viņš mudināja jūs uz ticību un pacietību—

4 jā, patiesi, lai jums būtu tik daudz ticības, lai ^aiedēstītu vārdu savās sirdīs, lai jūs varētu pārbaudīt, vai tas ir labs.

5 Un mēs redzējām, ka svarīgs jautājums, kas ir jūsu prātos—vai vārds ir Dieva Dēlā, vai arī nebūs nekāda Kristus.

6 Un jūs arī redzējāt, ka mans brālis pierādīja jums ar daudziem piemēriem, ka ^avārds ir Kristū, lai nāktu glābšana.

7 Mans brālis atsaucās uz Zēnosa vārdiem, ka pestīšana nāk caur Dieva Dēlu, un arī Zēnoka vārdiem; un viņš arī piesauca Mozu, lai pierādītu, ka šīs lietas ir patiesas.

8 Un tad, lūk, es gribu jums pats ^aliecināt, ka šīs lietas ir patiesas. Lūk, es saku jums, ka es zinu, ka Kristus nāks starp cilvēku bērniem, lai uzņemtos Savu ļaužu pārkāpumus, un ka Viņš ^bizpirks pasaules grēkus; jo Tas Kungs ir to teicis.

9 Jo ir vajadzīgs, lai ^aIzpiršana tiktu veikta; jo, saskaņā

22d Al. 11:44.

e SRC Darbi.

23a Al. 33:1; 34:4.

b Al. 32:41;

M&D 63:23.

c Al. 31:38.

34 1a Al. 8:21.

2a Al. 16:13–21.

4a Al. 33:23.

6a Jāņa 1:1, 14.

8a SRC Liecināt.

b SRC Izpirkt, Grēku Izpiršana.

9a Al. 33:22.

ar Mūžīgā Dieva diženo ^biece-ri, ir jātiek veiktai Izpirkšanai, vai arī visai cilvēcei vajadzēs nenovēršami iet bojā; jā, visi ir nocietinājušies; jā, visi ir ‘krituši un zuduši, un visiem būtu jāiet bojā, ja nebūtu Izpirkšanas, kurai noteikti vajag tikt veiktai.

10 Jo ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais ^aupuris; jā, nevis cilvēka upuris, nedz arī kāda dzīvnieka, nedz jebkāda putna, jo tas nebūs cilvēka nestš upuris, bet tam jābūt ^bbezgalīgam un mūžīgam ^cupurim.

11 Tad nu nav neviena cilvēka, kurš var upurēt savas asinis, kas izpirktu citu grēkus. Tad, ja cilvēks noslepkavo, lūk, vai mūsu likums, kas ir ^ataisnīgs, nems viņa brāļa dzīvību? Es saku jums: Nē!

12 Bet likums prasa tā dzīvību, kurš ^aslepkavoja; tādēļ nevar būt nekā, kas būtu mazāk nekā bezgalīga Izpirkšana un kas būtu pietiekami par pasaulē grēkiem.

13 Tādēļ ir vajadzīgs, lai būtu lielais un pēdējais upuris, un tad beigsies jeb vajadzēs ^abeigties asins izliešanai; tad Mozus ^blikums būs piepildīts; tā tas viss būs piepildīts, katra rakstu zīmīte un katrs rakstu galiņš, un nekas nezudīs.

14 Un lūk, šī ir tā pilnā ^alikuma ^bjēga, katrs sākums norāda uz to lielo un pēdējo ^cupuri; un tas lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs.

15 Un tā Viņš nesīs ^aglābšanu visiem tiem, kas ticēs Viņa Vārdam; šis ir Viņa pēdējā upura nolūks—īstenot žēlastības pilnību, kas pārspēj taisnību un dod cilvēkiem iespēju, lai tiem būtu ticība grēku nožēlošanai.

16 Un tā ^ažēlastība var apmierināt ^btaisnības prasības un ieskauj tos drošībā savās rokās, kamēr tas, kas neizmanto ticību grēku nožēlošanai, ir pilnībā pakļauts ^ctaisnības prasību likumam; tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā pestīšanas ^diecere.

17 Tādēļ lai Dievs dod jums, mani brāļi, lai jūs sāktu izmantot savu ^aticību grēku nožēlošanai, lai jūs sāktu ^bpiesaukt Viņa Svēto Vārdu, lai Viņš apžēlotos par jums;

18 jā, piesauciet Viņu, lai apžēlojas; jo Viņam ir spēks izglābt.

19 Jā, pazemojieties un turpiniet lūgt Viņu.

20 Piesauciet Viņu, kad esat savos laukos, jā, par visiem saviem ganāmpulkiem.

21 ^aPiesauciet Viņu savos

9b Al. 12:22–33;
Moz. 6:62.
c SRC Ādama un Ievas Krišana.
10a Moz. 5:6–7.
b 2. Nef. 9:7.
c SRC Ūpuris.
11a 5. Moz. 24:16;
Mos. 29:25.

12a SRC Nāvessods;
Slepkavība.
13a 3. Nef. 9:17, 19–20.
b 3. Nef. 15:5.
14a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.
b Al. 30:3.
c M&D 138:35.
15a SRC Glābšana.

16a SRC Žēlīgs, Žēlastība.
b SRC Taisnība.
c Al. 12:32.
d SRC Pestīšanas iecere.
17a SRC Ticība, Ticēt.
b SRC Lūgšana.
21a Psm. 5:2–4;
3. Nef. 18:21.

namos, jā, par visu savu saimi, rītā, pusdienā un vakarā.

22 Jā, piesauciet Viņu pret jūsu ienaidnieku spēku.

23 Jā, "piesauciet Viņu pret ^bvelnu, kas ir visas "taisnības ienaidnieks.

24 Piesauciet viņu par ražu savos laukos, lai jums tur labi veiktos.

25 Piesauciet par savu lauku ganāmpulkiem, lai tie pieaugtu.

26 Bet tas vēl nav viss; jums ir jāizlej savas dvēseles savos "kambaros un savās slēptuvēs, un savos tukšnešos.

27 Jā, un, kad jūs nepiesaucat To Kungu, lai jūsu "sirdis ir ^bpilnas, nepārtraukti vērsoties lūgšanā pie Viņa par jūsu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums.

28 Un tad lūk, mani mīlie brāļi, es saku jums, nedomājiet, ka tas ir viss; jo, kad jūs to visu būsit darījuši, ja jūs novērsīsities no "trūcīgā un kailā un neapmeklēsit slimo un nomocīto, un ja jūs ^bnedosit no savas mantas, kas jums būs, tam kam trūkst—es saku jums, ja jūs nedarīsīt kādu no šīm lietām, lūk, jūsu "lūgšanas ir "veltas un nedod jums neko, un jūs esat kā liekuļi, kas noliedz ticību.

29 Tādēļ, ja jūs aizmirstat būt "žēlsirdīgi, jūs esat kā sārņi, ko

kausētājs izmet (tiem nav nekādas vērtības) un kas tiek samīdīti zem cilvēku kājām.

30 Un tad, mani brāļi, es gribu, lai pēc tam, kad jūs esat saņēmuši tik daudz liecības, redzēdami, ka Svētie Raksti liecina par šīm lietām, jūs nāktu un nestu grēku nožēlošanas "augli.

31 Jā, es gribu, lai jūs nāktu un vairs ilgāk nenocietinātu sirdis, jo lūk, tagad ir jūsu glābšanas laiks un "diena; un tādēļ, ja jūs nožēlosit grēkus un nenocietināsīt savas sirdis, nekavējoties diženā pestīšanas iecere tiks īstenota attiecībā uz jums.

32 Jo lūk, šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai "sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, šīs dzīves diena ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus.

33 Un tad, kā es sacīju jums iepriekš, tā kā jums ir bijušas tik daudz liecības, tādēļ es lūdzos jūs, lai jūs "neatliktu savu ^bgrēku nožēlošanas dienu līdz beigām; jo pēc šīs dzīves dienas, kas ir dota, lai mēs sagatavotos mūžībai, lūk, ja mēs nepilnveidosim savu laiku šīnī dzīvē, tad pienāks "tumsības "nakts, kad nekāds darbs vairs nevarēs tikt izpildīts.

34 Jūs nevarēsīt teikt, kad jūs nonāksit līdz tam drausmīgajam "galam, ka es nožēlošu grēkus,

23a 3. Nef. 18:15, 18.

^b SRC Velns.

^c SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

26a Mat. 6:5–6.

27a SRC Sirds.

^b SRC Pārdomāt.

28a SRC Nabags.

^b SRC Mīlestības

dāvanas, Mīlestības

dāvanu došana.

^c Mat. 15:7–8.

^d Mor. 7:6–8.

29a SRC Žēlsirdība.

30a Mat. 3:8;

Al. 13:13.

31a Rom. 13:11–12.

32a 2. Nef. 2:21;

Al. 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

M&D 45:2.

^b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

^c SRC Nāve, garīgā; Tumsība, garīgā.

^d Jāņa 9:4;

M&D 45:17.

34a Al. 40:13–14.

ka es atgriezīšos pie sava Dieva. Nē, jūs nevarēsīt to teikt; jo tas pats gars, kas valdīs pār jūsu ķermeņiem tajā brīdī, kad jūs aiziesīt no šīs dzīves, tam pašam garam būs vara valdīt pār jūsu ķermeni mūžīgajā pasaulē.

35 Jo lūk, ja jūs atliekat savu grēku nožēlošanas dienu līdz pat nāvei, lūk, jūs "pakļaujaties velna garam, un viņš ^bapzīmogo jūs par saviem; tādēļ Tā Kunga Gars ir aizgājis no jums, un tam nav vietas jūsos, un velnam ir pilnīga vara pār jums; un tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis.

36 Un šo es zinu, jo Tas Kungs ir teicis, ka Viņš nemīt "nešķīstos tempļos, bet ^btaisnīgo sirdīs Viņš mīt; jā, un Viņš ir arī teicis, ka taisnīgie sēdēs Viņa valstībā, lai nekad vairs neaizietu no tās; bet viņu drānas būs darītas baltas caur Jēra asinīm.

37 Un tad, mani mīlotie brāļi, es vēlos, lai jūs to atcerētos un lai jūs "gādātu par savu glābšanu ar bailēm Dieva priekšā, un lai jūs vairs nenoliegtu Kristus atnākšanu;

38 lai jūs vairs "necīnītos pret Svēto Garu, bet lai jūs to pieņemt un uzņemtos Kristus ^bVārdu; lai jūs pazemotos līdz pat zemei un ^cpielūgtu Dievu, lai arī kur jūs būtu, garā un patiesībā; un lai jūs ik dienas

dzīvotu, ^dpateicoties par tām daudzajām žēlastībām un svētībām, kuras Viņš dāvājis.

39 Jā, un es arī skubinu jūs, mani brāļi, lai jūs būtu "modri nepārtrauktā lūgšanā, lai jūs neaizvestu velna ^bkārdinājumi, lai viņš nevarētu jūs pieveikt, lai jūs netaptu pakļauti viņam pēdējā dienā; jo lūk, viņš jūs neatalgo ^cne ar ko labu.

40 Un tad, mani mīlotie brāļi, es gribu skubināt jūs uz "pacietību un lai jūs panestu visādas ciešanas; lai jūs ^bnesaceltos pret tiem, kas jūs izdzina dēļ jūsu ārkārtīgās nabadzības, lai nekļūtu tādi paši grēcinieki kā viņi;

41 bet lai jūs būtu pacietīgi un panestu visas šīs ciešanas ar stingru cerību, ka kādu dienu jūs atpūtīsities no visām savām bēdām.

35. NODALA

Vārda sludināšana iznīcina zoramiešu amatu. Viņi izdzen jauniešus, kuri tad pievienojas Amona tautai Jeršonā. Alma bēdājas dēļ ļaužu bezdievības. Apmēram 74. g. pr. Kr.

TAD notika, kad Amuleks bija pabeidzis šos vārdus, viņi aizgāja no tā ļaužu pulka un nāca uz Jeršonas zemi.

2 Jā, un atlikušie no brāļiem, kad tie bija sludinājuši vārdu

35a 2. Nef. 28:19–23.

b 2. Nef. 9:9.

36a Mos. 2:37;

Al. 7:21;

Hel. 4:24.

b SRC Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.

37a Fil. 2:12.

38a SRC Strīdēšanās.

b Mos. 5:8;

Al. 5:38.

c SRC Pielūgšana.

d Psm. 69:31;

M&D 59:7.

src Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

39a SRC Sargāt, Sargs.

b SRC Kārdināt,

Kārdinājums.

c Al. 30:60.

40a SRC Pacietība.

b M&D 31:9.

zoramiešiem, arī nāca uz Jeršonas zemi.

3 Un notika, kad slavenākā zoramiešu daļa bija apspriedušies par tiem vārdiem, kas tiem bija tikuši sludināti, tie kļuva nikni tā vārda dēļ, jo tas iznīcināja viņu "amatu, tādēļ viņi neklausīja tiem vārdiem.

4 Un viņi sūtīja un sapulcināja kopā visā zemē visus ļaudis, un apspriedās ar tiem par tiem vārdiem, kas bija tikuši runāti.

5 Tad nu viņu valdnieki un viņu priesteri, un viņu skolotāji neļāva ļaudīm zināt savas vēlmes; tādēļ viņi slepeni uzzināja visu ļaužu domas.

6 Un notika, kad viņi bija uzzinājuši visu ļaužu domas, tie, kas atbalstīja tos vārdus, ko bija runājuši Alma un viņa brāļi, tika padzīti no tās zemes; un viņu bija daudz; un viņi arī nāca uz Jeršonas zemi.

7 Un notika, ka Alma un viņa brāļi tos mācīja.

8 Tad zoramiešu tauta bija nikna uz Amona tautu, kas bija Jeršonas zemē, un galvenais zoramiešu valdnieks, būdams ļoti ļauns vīrs, sūtīja ziņu Amona tautai, vēlēdamies, lai viņi padzītu no savas zemes visus tos, kas bija pārnākuši viņu zemē.

9 Un viņš izteica tiem daudzus draudus. Un tad Amona ļaudis nebaidījās no viņu vārdiem; tādēļ viņi tos nepadzina, bet viņi uzņēma visus nabagos no zoramiešiem, kas nāca pie tiem; un viņi tos "baroja un apgērba, un deva viņiem zemes mantojumā;

un viņi kalpoja tiem atbilstoši to vajadzībām.

10 Tad tas uzskūdīja zoramiešus dusmās pret Amona tautu, un viņi sāka saistīties ar lamaniešiem un uzskūdīt arī viņus dusmās pret tiem.

11 Un tā zoramieši un lamanieši sāka gatavoties karam pret Amona tautu un arī pret nefijiešiem.

12 Un tā beidzās septiņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un Amona tauta aizgāja no Jeršonas zemes un nāca uz Meleka zemi, un atrīvoja vietu Jeršonas zemē nefijiešu karapulkiem, lai tie varētu cīnīties ar lamaniešu karapulkiem un zoramiešu karapulkiem; un tā iesākās karš starp lamaniešiem un nefijiešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā; un "apraksts par viņu kariem tiks dots tālāk.

14 Un Alma un Amons, un viņu brāļi, un arī divi Almas dēli atgriezās Zarahemlas zemē pēc tam, kad tie bija bijuši darbarīki Dieva rokās tik "daudzu zoramiešu vešanā pie grēku nožēlošanas; un visi, kas tika atvesti nožēlot grēkus, bija izdzīti no savas zemes; bet viņiem bija savas mantojuma zemes Jeršonas zemē, un viņi pacēla ieročus, lai aizsargātu sevi un savas sievas, un bērnus, un savas zemes.

15 Tad Alma, būdams sāpināts par savu ļaužu nekrietnību, jā, par kariem un asinsizliešanu,

un strīdiem, kas bija to starpā; un sludinājis vārdu, jeb sūtījis sludināt vārdu starp visiem ļaudīm katrā pilsētā; un redzēdams, ka ļaužu sirdis sāka nocietināties un ka tie sāka "apvainoties vārda bardzības dēļ, viņa sirds kļuva ārkārtīgi bēdīga.

16 Tādēļ viņš lika, lai viņa dēli tiktu sapulcināti kopā, lai viņš varētu katram no tiem dot savu "uzdevumu attiecībā uz to, kas piederas taisnībai. Un mums ir apraksts par viņa pavēlēm, ko viņš tiem deva, saskaņā ar viņa paša pierakstu.

Almas pavēles savam dēlam Helamanam.

Ietver 36. un 37. nodaļu.

36. NODAĻA

Alma liecina Helamanam par savu pievēršanu pēc eņģeļa ieraudzīšanas. Viņš izcieta nolādētas dvēseles sāpes; viņš piesauca Jēzus Vārdu un tad piedzima no Dieva. Salds prieks piepildīja viņa dvēseli. Viņš redzēja eņģeļu pulkus slavējam Dievu. Daudzi jaunpievērstie ir izbaudījuši un redzējuši to, ko izbaudīja un redzēja viņš. Apmēram 74. g. pr. Kr.

MANS "dēls, pievērs ausi maniem vārdiem; jo es tev zvēru,

kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šai zemē.

2 Es gribu, lai tu darītu tāpat, kā es darīju, atceroties mūsu tēvu gūstu; jo viņi bija "jūgā un neviens tos nevarēja atbrīvot, izņemot Ābrahāma ^bDievu un Īzāka Dievu, un Jēkaba Dievu; un Viņš tiešām atbrīvoja tos no viņu bēdām.

3 Un tad, ak mans dēls Helaman, lūk, tu esi jauns, un tādēļ es lūdzos tevi, lai tu uzklausītu manus vārdus un mācītos no manis; jo es zinu, ka tas, kas uzticēsies Dievam, tiks atbalstīts savos "pārdzīvojumos un savās grūtībās, un savās ciešanās, un tiks ^bpaaugstināts pēdējā dienā.

4 Un es negribu, lai tu domātu, ka es pats to "zinu—nevis laicīgi, bet garīgi, nevis no ^bmiesīgā prāta, bet no Dieva.

5 Tad lūk, es saku tev, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es to ^bnezinātu; bet Dievs ir ar Sava svētā eņģeļa muti darījis man to zināmu ne jau manis paša "cieņības dēļ;

6 jo es gāju ar Mosijas dēliem, cenzdamies "iznīcināt Dieva baznīcu; bet lūk, Dievs sūtīja Savu svēto eņģeli, lai apturētu mūs ceļā.

7 Un lūk, viņš runāja uz mums, tā bija it kā pērķona balss, un visa zeme "trīcēja zem mūsu kājām; un mēs visi nokritām zemē,

15a SRC Atkrišana.
16a SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

36 1a Hel. 5:9–14.
2a Mos. 23:23; 24:17–21.
b 2. Moz. 3:6;
Al. 29:11.

3a Rom. 8:28.
b Mos. 23:21–22.
4a 1. kor. 2:11;
Al. 5:45–46.
src Zināšanas.
b src Miesīgs.
5a src Piedzimis no

jauna, Piedzimis
no Dieva.
b Al. 26:21–22.
c src Cienīgs,
Cienīgums.
6a Mos. 27:10.
7a Mos. 27:18.

jo ^bbailes no Tā Kunga nāca pār mums.

8 Bet lūk, tā balss sacīja uz mani: Piecelies! Un es piecēlos un nostājos, un ieraudzīju eņģeli.

9 Un viņš sacīja uz mani: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!

10 Un notika, ka es nokritu pie zemes; un tas bija "trīs dienu un trīs nakšu garumā, kad es nevarēju nedz atvērt savu muti, nedz arī pakustināt savus locekļus.

11 Un eņģelis vēl daudz ko runāja uz mani, ko dzirdēja mani brāļi, bet es to nedzirdēju; jo, kad es izdzirdēju vārdus: Pat ja tu gribi pats tikt iznīcināts, nemēģini vairs iznīcināt Dieva baznīcu!—mani pārņēma milzīgas bailes un izbrīns, ka tik es, iespējams, netiktu iznīcināts, tad es nokritu pie zemes un vairs neko nedzirdēju.

12 Bet es tiku spīdzināts "mūžīgajās mokās, jo mana dvēsele tika mocīta visaugstākajā mērā un tika spīdzināta ar visiem maniem grēkiem.

13 Jā, es atcerējos visus savus grēkus un nekrietnības, par ko es tiku "mocīts elles sāpēm; jā, es redzēju, ka es biju sacēlies pret savu Dievu un ka es nebiju turējis Viņa svētos baušļus.

14 Jā, un es biju noslepkavojis daudzus no Viņa bērniem jeb, drīzāk, es biju novedis tos postā; jā, un īsāk sakot, tik milzīgas

bija bijušas manas nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.

15 Ak, es domāju, "kaut es varētu tikt padzīts un izzust gan dvēselē, gan miesā, kaut es netiktu vests stāties sava Dieva vaiga priekšā, lai tiktu tiesāts par saviem ^bdarbiem.

16 Un tad, trīs dienas un trīs naktis es tiku spīdzināts, patiesi ar "nolādētas dvēseles sāpēm.

17 Un notika, kad es tā tiku spīdzināts mokās, kamēr es "mocījos, atcerēdamies visus savus daudzus grēkus, lūk, es atcerējos arī to, ka biju dzirdējis sava tēva pravietojumu tautai par kāda Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atnākšanu, lai izpirktu pasaules grēkus.

18 Tad nu, kad mans prāts pieķērās pie šīs domas, es iesaucos savā sirdī: Ak Jēzu, Tu Dieva Dēls, apžēlojies par mani, kas esmu "žults rūgtumā un esmu sasaistīts ar mūžīgām nāves ^bsaitēm!

19 Un tad, lūk, kad es to iedomājos, es vairs neatcerējos savas sāpes; jā, es vairs "nemocījos, atcerēdamies savus grēkus.

20 Un ak, kādu "prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

21 Jā, es saku tev, mans dēls, ka

7b SRC Bailes—
Bities Dievu.
10a Mos. 27:19–23.
12a M&D 19:11–15.
13a SRC Vaina.
15a Jāņa atkl. 6:15–17;

Al. 12:14.
b Al. 41:3;
M&D 1:9–10.
16a SRC Sodība.
17a 2. kor. 7:10.
18a TAS IR ārkārtīga

nožēla.
b 2. Nef. 9:45; 28:22;
Al. 12:11;
Moz. 7:26.
19a SRC Vaina.
20a SRC Prieks.

nevar būt nekā tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes. Jā, un vēl es tev saku, mans dēls, ka no otras puses, nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks.

22 Jā, es atminos, ka es redzēju, patiesi, kā mūsu tēvs "Lehijs redzēja, Dievu sēžam Savā tronī, neskaitāmu eņģeļu pulku ieskautu, kuri dziedāja un slavēja savu Dievu; jā, un mana dvēsele ilgojās tur palikt.

23 Bet lūk, mani locekļi atkal atguva savu "spēku un es nostājos uz savām kājām, un pasludināju ļaudīm, ka es esmu ^bpiezimis no Dieva.

24 Jā, un no tā laika līdz pat šai dienai es esmu strādājis bez mītēšanās, lai es varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas; lai es varētu vest tās "izbaudīt to ārkārtīgo prieku, ko izbaudīju es, lai arī tās varētu piedzimt no Dieva un tikt ^bpiepildītas ar Svēto Garu.

25 Jā, un tad lūk, ak mans dēls, Tas Kungs dod man ārkārtīgi lielu prieku manu darbu augļos.

26 Jo tāpēc, ka Viņš ir darījis zināmu man "vārdu, lūk, daudzi ir piedimuši no Dieva un ir izbaudījuši tāpat kā es izbaudīju, un redzējuši paši savām acīm tāpat kā es redzēju; tādēļ viņi zina šīs lietas, par ko es runāju, tāpat kā es zinu; un šīs manas zināšanas ir no Dieva.

27 Un es tiku atbalstīts visādos pārdzīvojumos un grūtībās, jā, un visādās bēdās; jā, Dievs ir atbrīvojis mani no cietuma un no saitēm, un no nāves; jā, un es uzticos Viņam, un Viņš vēl aizvien mani "atbrīvos.

28 Un es zinu, ka Viņš "uzcels mani pēdējā dienā, lai dzīvotu ar Viņu ^bgodībā; jā, un es slavēšu Viņu mūžīgi, jo Viņš ir "izvedis mūsu tēvus no Ēģiptes, un Viņš ir aprijis "ēģiptiešus Sarkanā jūrā; un Viņš ar Savu spēku veda tos uz apsolīto zemi; jā, un Viņš laiku pa laikam ir atbrīvojis tos no jūga un gūsta.

29 Jā, un Viņš arī izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes; un Viņš arī, ar savu nebeidzamo spēku, laiku pa laikam atbrīvoja tos no "jūga un gūsta līdz pat šai dienai; un es vienmēr esmu saglabājis piemiņā viņu gūstu; jā, un tev arī ir jāglabā piemiņā viņu gūsts, kā es to daru.

30 Bet lūk, mans dēls, tas vēl nav viss; jo tev ir jāzina tāpat kā es zinu, ka "tā, kā tu turēsi Dieva pavēles, tā tev veiksies šinī zemē; un tev arī jāzina, ka tā, kā tu neturēsi Dieva pavēles, tā tu tiks padzīts no Viņa vaiga. Tad nu šis ir saskaņā ar Viņa vārdu.

37. NODAĻA

Plāksnes no misiņa un citi Raksti tiek saglabāti, lai vestu dvēseles uz

22a 1. Nef. 1:8.

23a Moz. 1:10.

b Al. 5:14.

src Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

24a 1. Nef. 8:12;

Mos. 4:11.

b 2. Nef. 32:5;

3. Nef. 9:20.

src Svētais Gars.

26a Al. 31:5.

27a Psm. 34:18.

28a 3. Nef. 15:1.

b src Godība.

c 2. Moz. 12:51.

d 2. Moz. 14:26–27.

29a Mos. 24:17; 27:16;
Al. 5:5–6.

30a 2. Nef. 1:9–11;

Al. 50:19–22.

glābšanu. Jaredieši tika iznīcināti savas bezdievības dēļ. Viņu slepenie zvēresti un derības ir jānoglabā no tautas. Apspriedieties ar To Kungu visā, ko jūs darāt. Kā Liahona vadīja nefījiešus, tā Kristus vārds vada cilvēkus uz mūžīgo dzīvi. *Apmēram 74. g. pr. Kr.*

UN tagad, mans dēls Helaman, es pavēlu tev, lai tu ņemtu "pierakstus, kas tika man ^buzticēti;

2 un es arī pavēlu tev, lai tu vestu šīs tautas pierakstu, tāpat kā es to darīju, uz Nefija plāksnēm, un saglabātu visas šīs lietas svētas, ko es esmu saglabājis, tāpat kā es tās esmu saglabājis; jo tās tiek saglabātas ar "gudru nodomu.

3 Un šis "plāksnes no misiņa, kas satur šos gravējumus, kas satur uz tām šos Svēto Rakstu pierakstus, kas satur mūsu tēvutēvu ciltsrakstus no paša sākuma—

4 lūk, tas ir mūsu tēvu pravietots, ka tām ir jātiek saglabātām un nodotām no vienas paaudzes otrā, un saglabātām un pargātām ar Tā Kunga roku, līdz tās nonāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, lai viņi zinātu par tiem "noslēpumiem, kas ir uz tām.

5 Un tad lūk, ja tās tiek saglabātas, tām ir jāzaglabā savs spožums; jā, un tās saglabās savu

spožumu; jā, un arī visas plāksnes, kuras satur to, kas ir svēts raksts.

6 Tad nu tu vari domāt, ka tā ir mana "mulķība; bet lūk, es saku tev, ka ar ^bmazām un vienkāršām lietām tiek paveiktas diženas lietas; un mazi līdzekļi daudzos gadījumos samulsina gudro.

7 Un Dievs Tas Kungs darbojas "tādā veidā, lai īstenotu Savus diženos un mūžīgos nodomus; ar ļoti ^bmaziem līdzekļiem Tas Kungs samulsina gudro un īsteno glābšanu daudzām dvēselēm.

8 Tad nu tā ir bijusi Dieva gudrība līdz šim, ka šīm lietām ir jātiek saglabātām; jo lūk, tās ir "palielinājušas šo ļaužu atmiņu; jā, un pārliecinājušas daudzus par viņu maldīgajiem ceļiem, un novedušas tos pie sava Dieva atziņas līdz pat viņu dvēseļu glābšanai.

9 Jā, es saku jums, "ja nebūtu šo lietu, kuras satur šie pieraksti, kas ir uz šīm plāksnēm, Amons un viņa brāļi nevarētu ^bpārliecināt tik daudzus tūkstošus lamaniešu par viņu tēvu nepareizajām tradīcijām; jā, šie pieraksti un to "vārdi noved viņus pie grēku nožēlošanas; tas ir, tie noved viņus pie Tā Kunga, viņu Dieva, atziņas un prieka par Jēzu Kristu, viņu Pestītāju.

37 1a Al. 45:2–8.

b Mos. 28:20.

2a Ēn. 1:13–18;

M. v. 1:6–11;

Al. 37:9–12.

3a 1. Nef. 5:10–19.

src Misiņa plāksnes.

4a src Dieva noslēpumi.

6a 1. kor. 2:14.

b 1. Nef. 16:28–29;

M&D 64:33;

123:15–17.

7a Jes. 55:8–9.

b 2. Kēn. 5:1–14.

8a 2. Tim. 3:15–17;

Mos. 1:3–5.

9a Mos. 1:5.

b Al. 18:36; 22:12.

c src Evgāņēlijs.

10 Un kas zina, varbūt tie būs līdzeklis daudzu tūkstošu atvešanā no viņiem, jā, un arī daudzu tūkstošu no mūsu stūrgalvīgajiem brāļiem nefījiešiem, kuri tagad nocietina savas sirdis grēkā un nekrietnībā, pie atziņas par viņu Pestītāju?

11 Tagad šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, tāpēc es atturēšos.

12 Un būs pietiekami, ja es tikai pateikšu, ka tie tiek saglabāti ar gudru nodomu, šis nodoms ir zināms Dievam; jo Viņš dod padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, un Viņa takas ir taisnas un Viņa ceļš ir ^bviens mūžīgs aplis.

13 Ak, atceries, atceries, mans dēls Helaman, cik stingras ir Dieva pavēles. Un Viņš teica: ^bJa jūs turēsīt Manas pavēles, jums veiksies šinī zemē, bet, ja jūs neturēsīt Viņa pavēles, jūs tiksīt padzīti no Viņa vaiga.

14 Un tad atceries, mans dēls, ka Dievs tev ir ^auzticējis šīs lietas, kuras ir ^bsvētas, kuras Viņš ir turējis svētas un arī kuras Viņš saglabās un pasargās ^cgudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

15 Un tad lūk, es saku tev ar pravietojuma garu, ka, ja tu pārkāpsi Dieva pavēles, lūk, šīs lietas, kuras ir svētas, ar Dieva spēku tiks paņemtas prom no tevis, un tu tiksī nodots

Sātanam, lai viņš sijātu tevi kā pelavas vējā.

16 Bet, ja tu turēsi Dieva pavēles un rīkosies ar šīm lietām, kas ir svētas, atbilstoši tam, ko Tas Kungs tev pavēlēs, (jo tev ir jālūdz Tam Kungam par visu, kas tev ar tām jādara) lūk, nekāds zemes vai elles spēks nevarēs tev tās ^aatņemt, jo Dievs ir tik spēcīgs, lai piepildītu visus Savus vārdus.

17 Jo Viņš izpildīs visus Savus solījumus, ko Viņš tev dos, jo Viņš ir izpildījis visus Savus solījumus, ko Viņš ir devis mūsu tēviem.

18 Jo Viņš apsolīja tiem, ka Viņš ^asaglabās šīs lietas gudram nodomam Viņā, lai Viņš varētu parādīt Savu spēku nākamajām paaudzēm.

19 Un tad lūk, vienu nodomu Viņš ir piepildījis, patiesi ar ^adaudzu tūkstošu lamaniešu atjaunošanu patiesības atziņā; un tanīs Viņš ir parādījis Savu spēku, un arī turpmāk Viņš rādīs Savu spēku ^bnākamajām paaudzēm tanīs; tādēļ tās tiks saglabātas.

20 Tādēļ es pavēlu tev, mans dēls Helaman, lai tu būtu centīgs visu manu vārdu izpildīšanā un lai tu būtu centīgs Dieva pavēļu turēšanā, kā tās ir rakstītas.

21 Un tagad es runāšu uz tevi par šīm ^adivdesmit četrām plāksnēm, lai tu tās saglabātu, lai

12a 2. Nef. 9:28;

Jēk. 4:10.

b 1. Nef. 10:19;

Al. 7:20.

13a 2. Nef. 9:41.

b Al. 9:13;

3. Nef. 5:22.

c Mos. 1:7;

Al. 50:20.

14a M&D 3:5.

b src Svēts.

c 1. Nef. 9:3–6.

16a DžS—V 1:59.

18a M&D 5:9.

19a Al. 23:5.

b Ēn. 1:13;

Morm. 7:8–10.

21a Et. 1:1–5.

noslēpumi un tumsības darbi, un viņu ^bslepenie darbi jeb to ļaužu, kas tika iznīcināti, slepenie darbi tiktu pasludināti šai tautai; jā, visas viņu slepkavības un laupīšanas, un viņu zādzības, un visas viņu ļaundarības un negantības tiktu pasludinātas šai tautai; jā, un lai tu saglabātu šos ‘izskaidrotājus.

22 Jo lūk, Tas Kungs redzēja, ka šie ļaudis iesāka darīt tumsības darbus, jā, veikt slepenas slepkavības un negantības; tādēļ Tas Kungs teica, ka, ja viņi nenožēlos grēkus, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

23 Un Tas Kungs teica: Es sagatavošu Savam kalpam Gazelemam ‘akmeni, kas tumsā spīdēs ar gaismu, lai Es varētu atklāt Saviem ļaudīm, kas Man kalpo, lai Es tiem varētu atklāt viņu brāļu darbus, jā, viņu slepenos darbus, viņu tumsības darbus un viņu ļaundarības un negantības.

24 Un tad, mans dēls, šie izskaidrotāji tika sagatavoti, lai Dieva vārds tiktu piepildīts, ko Viņš ir teicis, sacīdams:

25 Es ‘likšu no tumsas gaismā visus viņu slepenos darbus un viņu negantības; un, ja viņi nenožēlos grēkus, Es ^bizdeldēšu viņus no zemes virsas; un Es likšu gaismā visus viņu noslēpumus un negantības katrai tautai, kam pēc tam piederēs šī zeme.

26 Un tad, mans dēls, mēs redzam, ka viņi nenožēloja

grēkus; tādēļ viņi tika iznīcināti, un tiktāl Dieva vārds ir piepildīts; jā, viņu slepenās negantības ir izliktas no tumsas un darītas mums zināmas.

27 Un tad, mans dēls, es pavēlu tev, lai tu paturētu visus viņu zvērestus un viņu derības, un viņu vienošanās to slepenajās negantībās; jā, un visas viņu ‘zīmes un viņu brīnumdarbus tu sargāsi no šīs tautas, lai tie netiktu viņiem zināmi, lai nejauši viņi nekristu tumsā un netiktu iznīcināti.

28 Jo lūk, ‘lāsts ir pār visu šo zemi, ka iznīcība nāks pār visiem tumsības darbu darītājiem, saskaņā ar Dieva spēku, kad viņi būs pilnīgi nobrieduši; tādēļ es vēlos, lai šī tauta netiktu iznīcināta.

29 Tādēļ tu sargāsi šīs viņu ‘zvērestu un viņu derību slepenās ieceres no šīs tautas, un tikai viņu ļaundarības un viņu slepkavības, un viņu negantības tu darīsi tiem zināmas; un tu mācīsi viņiem ^bsajust riebumu pret tādām ļaundarībām un negantībām un slepkavībām; un tu arī mācīsi viņiem, ka šie ļaudis tika iznīcināti dēļ savām ļaundarībām un negantībām, un savām slepkavībām.

30 Jo lūk, viņi noslepkavoja visus Tā Kunga praviešus, kuri nāca starp viņiem, lai pasludinātu tiem par viņu nekrietnībām; un to asinis, kurus viņi noslepkavoja, brēca uz To Kungu, viņu

21 ^b SRC Slepenās savienības.
c SRC Ūrimis un Tumīms.

23 ^a Mos. 8:13.
25 ^a M&D 88:108–110.
^b Mos. 21:26.
27 ^a Hel. 6:22.

28 ^a Al. 45:16;
Et. 2:7–12.
29 ^a Hel. 6:25.
^b Al. 13:12.

Dievu, pēc atreibības tiem, kas bija viņu slepkavas; un tā Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem.

31 Jā, un nolādēta būs tā zeme mūžīgi šiem tumsības darbu darītājiem un slepeno savienību dalībniekiem, līdz pat iznīcībai, ja vien viņi nenožēlos grēkus, pirms viņi būs pilnīgi nobrieduši.

32 Un tad, mans dēls, atceries tos vārdus, ko es esmu tev sacījis; neuztici šīs slepenās ieceres šai tautai, bet māci tiem nebeidzamu "naidu pret grēku un nekrietnību.

33 "Sludini tiem grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristus; māci viņiem pazemoties un būt ^blēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; māci viņiem izturēt katru velna "kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristus.

34 Māci viņiem nepiekust labu darot, bet būt lēnprātīgiem un no sirds pazemīgiem; jo tādi atradīs "atvieglojumu savām dvēselēm.

35 Ak, atceries, mans dēls, un mācies "gudrību savā jaunībā, jā, mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus.

36 Jā, un "piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas

tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi.

37 "Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu gulī; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar ^bpateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā.

38 Un tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par to lietu, ko mūsu tēvi sauca par lodi jeb rādītāju—jeb ko mūsu tēvi sauca par "Liahonu, kas, iztulkojot, nozīmē compass, un Tas Kungs to sagatavoja.

39 Un lūk, nevarēja neviens cilvēks izstrādāt tik neparasti smalku darbu. Un lūk, tas bija sagatavots, lai parādītu mūsu tēviem virzienu, kur tiem bija jāiet tuksnesī.

40 Un tā viņiem darbojās atbilstoši viņu "ticībai Dievam; tādēļ, ja viņiem bija ticība noticēt, ka Dievs var likt šīm šautrām rādīt ceļu, kur tiem jāiet, lūk, tas tika darīts; tādēļ viņiem bija šis brīnums un arī daudzi citi brīnumi, darīti ar Dieva spēku dieņu no dienas.

41 Neskatoties uz to, ka šie brīnumi tika darīti ar "maziem līdzekļiem, tā rādīja viņiem brīnumainus darbus. Viņi bija laiski un aizmirsā izmantot savu

32a 2. Nef. 4:31.

33a src Sludināt.

b src Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

c src Kārdināt,
Kārdinājums.

34a Psm. 37:4–7;

Mat. 11:28–30.

35a src Gudrība.

36a src Lūgšana.

37a Jēk. 4:10;
M&D 3:4.

b M&D 46:32.

38a 1. Nef. 16:10; 18:12;

M&D 17:1.

40a 1. Nef. 16:28.

41a Al. 37:6–7.

ticību un uzcītību, un tad šie brīnumainie darbi beidzās, un viņi nevirzījās uz priekšu savā ceļojumā;

42 tādēļ viņi kavējās tuksnesī jeb negāja taisnā virzienā, un tika mocīti ar badu un slāpēm savu pārkāpumu dēļ.

43 Un tad, mans dēls, es gribu, lai tu saprastu, ka šīs lietas nav bez ēnas; jo, kad mūsu tēvi bija laiski pievērst vērību šim kompasam (tad šīs lietas bija laicīgas), viņiem neveicās; tieši tāpat tas ir ar garīgām lietām.

44 Jo lūk, ir viegli pievērst vērību Kristus "vārdam, kas norādīs jums taisnu virzienu uz mūžīgo svētlaimi, tāpat kā tas bija mūsu tēviem pievērst vērību šim kompasam, kurš norādītu tiem taisnu virzienu uz apsolīto zemi.

45 Un tad es saku, vai tanī nav kāds simbols? Jo tikpat noteikti, kā šis rādītājs veda mūsu tēvus, sekojot tā norādījumiem, uz apsolīto zemi, tā Kristus vārdi, ja mēs sekosim to norādījumiem, aizvedīs mūs viņpus šai bēdu ielejai uz daudz labāku apsolīto zemi.

46 Ak mans dēls, nebūsim ^alaiski dēļ šī ^bceļa viegluma; jo tā tas bija ar mūsu tēviem; jo tā tas bija tiem sagatavots, ka, ja viņi raudzītos, viņi varētu ^cdzīvot; tieši tāpat tas ir ar mums. Ceļš ir sagatavots, un, ja mēs raudzīsīmies, mēs varēsīm dzīvot mūžīgi.

47 Un tagad, mans dēls, skaties, lai tu rūpētos par šīm svētajām lietām, jā, skaties, lai tu raudzītos uz Dievu un dzīvot. Ej pie šiem ļaudīm un sludin vārdu, un esi prātīgs. Mans dēls, ardievu.

Almas pavēles savam dēlam Šiblonam.

Ietver 38. nodaļu.

38. NODAĻA

Šiblons tika vajāts taisnības dēļ. Glābšana ir Kristū, kurš ir dzīvība un pasaules gaišma. Savaldiet visi savas kaislības. Apmēram 74. g. pr. Kr.

MANS dēls, pievērs ausi maniem vārdiem, jo es saku tev, tieši tāpat kā es teicu Helamanam, ka tā, kā jūs turēsīt Dieva pavēles, tā jums veiksies šinī zemē, un tā, kā jūs neturēsīt Dieva pavēles, tā jūs tiksīt padzīti no Viņa vaiga.

2 Un tad, mans dēls, es ceru, ka man būs milzīgs prieks tevī dēļ tavas stingrības un tavas uzticības Dievam; jo, kā tu esi sācis savā jaunībā raudzīties uz To Kungu, savu Dievu, patiesi tā es ceru, ka tu "turpināsi turēt Viņa pavēles; jo svētīts ir tas, kas ^bpastāv līdz galam.

3 Es saku tev, mans dēls, ka man jau ir bijis milzīgs prieks

44a Psm. 119:105;

1. Nef. 11:25;

Hel. 3:29–30.

46a 1. Nef. 17:40–41.

b Jāņa 14:5–6;

2. Nef. 9:41; 31:17–21;

M&D 132:22, 25.

c Jāņa 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nef. 15:9.

38 2a Al. 63:1–2.

b 2. Nef. 31:15–20;

3. Nef. 15:9;

27:6, 16–17.

par tevi dēļ tavas uzticības un tavas uzcītības, un tavas pacietības, un tavas iecietības starp "zoramiešu ļaudīm.

4 Jo es zinu, ka tu bijī važās; jā, un es arī zinu, ka tu tiki apmētāts ar akmeņiem vārda dēļ; un tu visu to panesi ar "pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ^bar tevi, un tagad tu zini, ka Tas Kungs tevi atbrīvoja.

5 Un tad, mans dēls Šiblon, es gribu, lai tu atcerētos, ka tik daudz, kā tu "uzticēties Dievam, patiesi tāpat tu tiksi ^batbrīvots no saviem pārdzīvojumiem un savām "grūtībām, un savām ciešanām, un tiksi paaugstināts pēdējā dienā.

6 Tad, mans dēls, es gribu, lai tu nedomātu, ka es pats visu to zinu, bet tas ir Dieva Gars, kas ir manī, kas visu to dara zināmu man; jo, ja es nebūtu "piedzimis no Dieva, es nezinātu visas šīs lietas.

7 Bet lūk, Tas Kungs Savā milzīgajā žēlastībā sūtīja Savu "eņģeli pasludināt man, lai es pārtrauktu ^biznīcības darbu starp Viņa ļaudīm; jā, un es esmu redzējis eņģeli vaigu vaigā, un viņš runāja ar mani, un viņa balss bija kā pērcons, un tā satricināja visu zemi.

8 Un notika, ka es trīs dienas un trīs nakts biju pašās rūgtākajās dvēseles sāpēs un ciešanās; un nekad, līdz es nepiesaucu To

Kungu Jēzu Kristu pēc žēlastības, es nesaņēmu savu grēku "piedošanu. Bet lūk, es piesaucu Viņu un es atradu mieru savai dvēselei.

9 Un tad, mans dēls, es pastāstīju tev to visu, lai tu mācītos gudrību, lai tu mācītos no manis, ka "nav cita ceļa jeb veida, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai iekš un caur Kristu. Lūk, Viņš ir pasaules dzīvība un ^bgaisma. Lūk, Viņš ir patiesības un taisnības vārds.

10 Un tad, kā tu esi sācis mācīt vārdu, tieši tā es gribu, lai tu turpinātu mācīt; un es gribu, lai tu būtu uzcītīgs un atturīgs visās lietās.

11 Skaties, lai tu neuzpūstos lepnībā; jā, skaties, lai tu "nelielītos par savu paša gudrību, nedz par savu lielo spēku.

12 Esi drošsirdīgs, bet ne valdonīgs; un arī skaties, lai tu savaldītu visas savas kaisles, lai tu tiktu piepildīts ar mīlestību; skaties, lai tu neielastos dīkdienībā.

13 Nelūdž tā, kā zoramieši to dara, jo tu redzēji, ka viņi lūdž, lai tiktu cilvēku izdzirdēti un tiktu uzslavēti par savu gudrību.

14 Nesaki: Ak Dievs, es pateicos Tev, ka mēs esam "labāki nekā mūsu brāļi, bet drīzāk saki: Ak Kungs, piedod manu ^bnecienību un žēlastībā piemiņi ma-

3a Al. 31:7.

4a SRC Pacietība.

b Rom. 8:35–39.

5a Al. 36:27.

src Uzticība.

b Mat. 11:28–30.

c M&D 3:8; 121:7–8.

6a Al. 36:26;

M&D 5:16.

src Piedzimis no

jauna, Piedzimis

no Dieva.

7a Mos. 27:11–17.

b Al. 26:17–18; 36:6–11.

8a SRC Grēku piedošana.

9a Hel. 5:9.

b Mos. 16:9.

11a SRC Lepnība.

14a Al. 31:16.

b Lūk. 18:10–14.

nus brāļus—jā, vienmēr atzīsti savu necienību Dieva priekšā.

15 Un lai Tas Kungs svētī tavu dvēseli, un pieņem tevi pēdējā dienā Savā valstībā sēdēt mierā. Tagad ej, mans dēls, un māci vārdu šiem ļaudīm. Esi prātīgs. Mans dēls, ardievu!

Almas pavēles savam dēlam Koriantonam.

Ietver no 39. līdz 42. nodaļai.

39. NODAĻA

Dzimumgrēks ir negantība. Koriantona grēki attur zoramiešus no Vārda pieņemšanas. Kristus pestīšanai ir atpakaļejošs spēks, glābjot tos ticīgos, kuri dzīvoja pirms tās. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man tev ir kas nedaudz vairāk sakāms, nekā es teicu tavam brālim; jo lūk, vai tu neesi ievērojis sava brāļa stingrību, viņa uzticību un viņa uzcītību Dieva pavēļu turēšanā? Lūk, vai viņš tev nav rādījis labu piemēru?

2 Jo tu neesi pievērsis maniem vārdiem tādu vērību, kā tavs brālis starp ^azoramiešu ļaudīm. Tad tas ir tas, kas man ir pret tevi; tu aizej līdz pat lielībai par savu spēku un savu gudrību.

3 Un tas vēl nav viss, mans dēls. Tu darīji to, kas man bija smagi, jo tu noliedzi kalpošanu

un gāji uz Sirona zemi lamaniešu robežās pakaļ ^anetiklei Izabellai.

4 Jā, viņa ir ^aaizvīlinājusi daudz sirdis, bet tas nav attaisnojums tev, mans dēls. Tev vajadzēja nodoties tai kalpošanai, kas tev bija uzticēta.

5 Vai tu nezini, mans dēls, ka ^ašīs lietas ir negantība Tā Kunga acīs; jā, vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu?

6 Jo lūk, ja tu ^anoliedz Svēto Garu, kad tas vienreiz jau ir bijis tevī, un tu zini, ka tu noliedz, lūk, tas ir grēks, kas ^bnav piedodams; jā, un tas, kas slepkavo, pretēji gaismai un zināšanām par Dievu, nav viegli tādām dabūt ^cpiedošanu; jā, es saku tev, mans dēls, ka nav viegli tādām dabūt piedošanu.

7 Un tad, mans dēls, kaut Dievs dotu, ka tu nebūtu ^avainīgs tik lielā noziegumā. Es nekavētos pie taviem noziegumiem, mocot tavu dvēseli, ja tas nebūtu tev par labu.

8 Bet lūk, tu nevari noslēpt savus noziegumus no Dieva; un, ja vien tu nenožēlosi grēkus, tie stāvēs kā liecība pret tevi pēdējā dienā.

9 Tad nu, mans dēls, es gribru, lai tu nožēlotu un atmettu savus grēkus, un nesekotu vairs tam, ko ^aiekāro tavas acis, bet ^bapspiestu sevi visās šajās

39 2a Al. 38:3.

3a SRC Juteklisks, Juteklība.

4a Sal. Pam. 7:6–27.

5a SRC Seksuālā

netikumība.

6a M&D 76:35–36.

b SRC Nepiedodams grēks.

c M&D 64:10.

SRC Piedot.

7a SRC Vaina.

9a SRC Miesīgs.

b 3. Nef. 12:30.

lietās; jo, ja vien tu to nedarīsi, tu nekādi nevarēsi iemantot Dieva valstību. Ak, atceries un uzņemies to, un apspied sevi šajās lietās.

10 Un es pavēlu tev apņemties apspriesties ar saviem vecākajiem brāļiem tajā, ko tu iesāc; jo lūk, tu esi jauns, un tev ir vajadzība, lai tavi vecākie brāļi tevi audzinātu. Un paklausī viņu padomam.

11 Neļauj sevi aizviliņāt ar nekādu tukšu vai mulķīgu lietu; neļauj atkal velnam aizviliņāt tavu sirdi pakal šim bezdievīgajām netiklēm. Lūk, ak mans dēls, cik lielu nekrietnību tu esi darījis "zoramiešiem; jo, kad viņi redzēja tavu ^buzvedību, viņi neticēja maniem vārdiem.

12 Un tad nu Tā Kunga Gars saka man: "Pavēli saviem bērniem darīt labu, lai viņi neaizviliņātu daudzu ļaužu sirdis uz iznīcību, tādēļ es pavēlu tev, mans dēls, bailēs no Dieva, lai tu atturētos no savām nekrietnībām;

13 lai tu pievērstos Tam Kungam ar visu savu prātu, spēku un izturību; lai tu vairs neaizviliņātu sirdis darīt ļaunu; bet drīzāk atgriezies pie viņiem un "atzīsti savas vainas un to, ko tu esi darījis aplam.

14 "Nemeklē nedz bagātības, nedz pasaules niecīgās lietas; jo lūk, tu nevari paņemt tās sev līdz.

15 Un tagad, mans dēls, es

gribu tev pateikt kaut ko par Kristus atnākšanu. Lūk, es saku tev, ka tas ir Viņš, kas noteikti nāks, lai uzņemtos pasaules grēkus; jā, Viņš nāk, lai pasludinātu glābšanas prieka vēstis Saviem ļaudīm.

16 Un tad nu, mans dēls, šī bija tā kalpošana, kam tu tiki aicināts—sludināt šīs prieka vēstis šiem ļaudīm, lai sagatavotu viņu prātus; jeb drīzāk, lai glābšana varētu nākt pie tiem, lai viņi varētu sagatavot savu "bērnu prātus uz klausīt vārdu Viņa atnākšanas laikā.

17 Un tad es mazliet atvieglošu tavu prātu par šo jautājumu. Lūk, tu brīnies, kāpēc šīm lietām ir jātop zināmām tik ilgi iepriekš. Lūk, es saku tev, vai dvēsele šinī laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā?

18 Vai nav nepieciešams, lai pestīšanas iecere tiktu darīta zināma šiem ļaudīm tāpat kā viņu bērniem?

19 Vai nav tikpat viegli Tam Kungam sūtīt Savu eņģeli pasludināt mums šīs prieka vēstis, kā mūsu bērniem jeb kā pēc Viņa atnākšanas?

40. NODAĻA

Kristus atnes augšāmcelšanos visiem cilvēkiem. Taisnie pēc nāves dodas uz paradīzi, un ļaunie ārējā tumsībā gaidīt savas augšāmcelšanās dienu. Augšāmcelšanās laikā

11a Al. 35:2–14.

b Rom. 2:21–23; 14:13;
Al. 4:11.

12a SRC Dieva pavēles,

baušļi;

Mācīt, Skolotājs.

13a Mos. 27:34–35.

14a Mat. 6:25–34;

Jēk. 2:18–19;

M&D 6:6–7; 68:31–32.

16a SRC Ģimene—

Vecāku atbildība.

*visas lietas tiks atjaunotas savā
īstā un pilnīgā ķermenī. Apmēram
74. g. pr. Kr.*

TAGAD, mans dēls, ir kaut kas
vairāk, ko es tev gribu pateikt,
jo es manu, ka tavs prāts ir no-
raizējies par mirušo augšāmcel-
šanos.

2 Lūk, es saku tev, ka nav ne-
kādas augšāmcelšanās—jeb es
teiktu, citiem vārdiem, ka šis
mirstīgais netiek ietērpts ^a“ne-
mirstīgajā, šis iznīcīgais netiek
^bietērpts neiznīcīgajā—^clīdz ne-
būs pagājusi Kristus atnākšana.

3 Lūk, Viņš atnes mirušo ^aaug-
šāmcelšanos. Bet lūk, mans
dēls, vēl nav augšāmcelšanās.
Tagad es atklāšu tev noslēpu-
mu; tomēr ir daudzi ^bnoslēpu-
mi, kas tiek ^csargāti, ka neviens
tos nezina, izņemot pašu Dievu.
Bet es parādīšu tev vienu lietu,
ko es cītīgi jautāju Dievam, lai
es varētu zināt—tas ir par aug-
šāmcelšanos.

4 Lūk, ir nolikts laiks, kad visi
^a“uzcelsies no mirušajiem. Taču,
kad šis laiks nāks, neviens nezi-
na; bet Dievs zina to laiku, kas
ir nolikts.

5 Tad nu, vai tas būs vienā lai-
kā jeb ^a“otrā laikā, jeb trešā laikā,
ka cilvēki uzcelsies no miruša-
jiem, tam nav nozīmes; jo Dievs
^bzina visas šīs lietas; un man
ir pietiekami zināt, ka tas tā

ir,—ka ir nolikts laiks, kad visi
uzcelsies no mirušajiem.

6 Tad nu ir vajadzīgs laika
sprīdis starp nāvi un augšām-
celšanos.

7 Un tad es vaicāju—kas no-
tiek ar cilvēku ^a“dvēselēm no šī
nāves brīža līdz noliktajam aug-
šāmcelšanās laikam?

8 Tad nu, vai ir vairāk nekā
viens noliktais laiks cilvēkiem
uzcerties, nav nozīmes, jo visi
nenomirst vienā brīdī, un tam
nav nozīmes; Dievam viss ir kā
viena diena, un laiks tiek mērīts
vienīgi cilvēkiem.

9 Tādēļ ir nolikts laiks cilvē-
kiem, kad viņi augšāmcelties no
mirušajiem; un ir laika sprīdis
starp nāves brīdi un augšāmcel-
šanos. Un tad, par šo laika sprīdi,
kas notiek ar cilvēku dvēselēm—
tā ir tā lieta, par ko es uzcītīgi jau-
tāju Tam Kungam, lai zinātu; un
tā ir lieta, par ko es zinu.

10 Un kad pienāks laiks, kad
visi celsies, tad viņi zinās, ka
Dievs zina visus ^a“laikus, kas ir
nolikti cilvēkam.

11 Tagad par dvēseles stāvok-
li starp ^a“nāvi un augšāmcelša-
nos—lūk, tas man ir ticis darīts
zināms caur eņģeli, ka visu cil-
vēku gari, tikko tie ir pametuši
šo mirstīgo ķermeni, jā, visu cil-
vēku gari, vai tie ir labi vai ļauni,
tiek paņemti ^bmājās pie tā Die-
va, kas devis viņiem dzīvību.

40 2a Mos. 16:10–13.

src Nemirstīgs,
Nemirstība.

b 1. kor. 15:53–54.

c 1. kor. 15:20.

3a SRC Augšāmcelšanās.

b SRC Dieva
noslēpumi.

c M&D 25:4; 124:41.

4a Jāņa 5:28–29.

5a Mos. 26:24–25;

M&D 43:18; 76:85.

b src Dievs, Dievība.

7a Al. 40:21;

M&D 138.

src Dvēsele.

10a Ap. d. 17:26.

11a Lūk. 16:22–26;

1. Pēt. v. 3:18–19; 4:6;

M&D 76:71–74; 138.

b Sal. Māc. 12:7;

2. Nef. 9:38.

12 Un tad notiks, ka to gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti ^alaimes stāvoklī, kas tiek saukts par ^bparadīzi, ^catpūtas stāvoklī, ^dmiera stāvoklī, kur tie atpūtīsies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.

13 Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni—jo lūk, viņos nav nevienas daļas nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrābj viņu namu—un šie tiks padzīti ^aārējā tumsībā; tur būs ^braudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekrietnības dēļ, jo viņi pēc velna grietas būs aizvesti kā gūstekņi.

14 Tad nu šis ir ^abezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un ^bbriesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dusmām pār tiem; tā viņi paliek šajā ^cstāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcelšanās laikam.

15 Tad nu, ir daži, kas ir sapratuši, ka šis dvēseles laimes stāvoklis un šis bēdu stāvoklis pirms augšāmcelšanās ir pirmā augšāmcelšanās. Jā, es pieļauju, ka tas var tikt nosaukts par augšāmcelšanos, gara jeb dvēseles uzcelšanu un to nodošanu laimei vai bēdām, saskaņā ar tiem vārdiem, kas ir teikti.

16 Un lūk, vēl ir teikts, ka ir

^apirmā ^baugšāmcelšanās, visu to augšāmcelšanās, kuri ir bijuši vai kuri ir, vai kuri būs, līdz pat Kristus augšāmcelsies no mirušajiem.

17 Tad nu mēs nedomājam, ka šī pirmā augšāmcelšanās, par ko tā ir teikts, varētu būt dvēseļu augšāmcelšanās un to ^anodošana laimei vai bēdām. Tev nav jādomā, ka tas nozīmē to.

18 Lūk, es saku tev: Nē!, bet tas nozīmē dvēseles un ķermeņa atkalapvienošanos tiem, kas bija no Ādama dienām līdz pat Kristus ^aaugšāmcelšanās brīdim.

19 Tad nu, vai to, par kuriem es esmu runājis, dvēseles un ķermeņi tiks atkalapvienoti vienā reizē, bezdievīgo tāpat kā taisno, es nesaku; lai ir gana, ka es saku, ka viņi visi uzcelties jeb, citiem vārdiem, viņu augšāmcelšanās notiks ^apirms to augšāmcelšanās, kuri nomirs pēc Kristus augšāmcelšanās.

20 Tad nu, mans dēls, es nesaku, ka viņu augšāmcelšanās nāk līdz ar Kristus augšāmcelšanos; bet lūk, es saku to kā savas domas, ka taisno dvēseles un ķermeņi tiek atkalapvienoti līdz ar Kristus augšāmcelšanos un Viņa ^auzkāpšanu debesīs.

21 Bet, vai tas būs līdz ar Viņa augšāmcelšanos vai pēc tam, es nesaku; bet tik daudz es saku, ka ir ^alaika sprīdis starp nāvi un ķermeņa augšāmcelšanos,

12a SRC Prieks.
b SRC Paradīze.
c SRC Atpūta.
d M&D 45:46.
SRC Miers.

13a SRC Elle.
b Mat. 8:12;

Mos. 16:2.
14a M&D 138:20.
b Jēk. 6:13;
Moz. 7:1.
c Al. 34:34.
16a Jēk. 4:11;
Mos. 15:21–23.

b SRC Augšāmcelšanās.
17a M&D 76:17, 32, 50–51.
18a Mat. 27:52–53.
19a Mos. 15:26.
20a SRC Debesbraukšana.
21a Lūk. 23:39–43.

un dvēseles stāvoklis ^blaimē vai ^cbēdās līdz pat laikam, kas ir Dieva nolikts, kad mirušie celšies un tiks apvienoti gan dvēsele, gan ķermenis, un ^dtiks vesti Dieva priekšā, un tiks tiesāti saskaņā ar saviem darbiem.

22 Jā, tas īsteno visa tā atjaunošanu, par ko ir ticis runāts ar svēto praviešu muti.

23 ^aDvēsele tiks ^batjaunota ar ^cķermeni, un ķermenis ar dvēseli; jā, un katrs loceklis un locītavā tiks atjaunoti savā ķermenī; jā, patiesi neviens mats no galvas nezudīs, bet visas lietas tiks atjaunotas to īstā un pilnīgā ķermenī.

24 Un tad, mans dēls, šī ir tā atjaunošana, par ko ir ^arunāts ar svēto praviešu muti—

25 un tad taisnie mirdzēs Dieva valstībā.

26 Bet lūk, drausmīga ^anāve nāk pār bezdievīgajiem; jo viņi mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai; jo viņi ir netīri, un ^bnekas netīrs nevar iemantot Dieva valstību, bet viņi tiek padzīti un nodoti baudīt sava padarītā jeb savu darbu augļus, kuri ir bijuši ļauni; un viņi izdzer rūgtā kausa mieles.

41. NODAĻA

Augšāmcelšanās reizē cilvēki uzceļas bezgalīgas laimes vai bezgalīgu

bēdu stāvoklī. Bezdievība nekad nav bijusi laime. Miesas cilvēki pasaulē ir bez Dieva. Katrs cilvēks Atjaunošanā saņem atkal tās pazīmes un īpašības, kas ir iegūtas mirstīgajā dzīvē. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, man ir kas sakāms par atjaunošanu, par kuru ir runāts; jo lūk, daži ir ^asagrozījuši Rakstus un ir tālu ^bnomaldījušies tā dēļ. Un es manu, ka tavs prāts ir noraizējies arī par šo lietu. Bet lūk, es tev to izskaidrošu.

2 Es saku tev, mans dēls, ka pestīšanas iecere ir nepieciešama Dieva taisnībai, jo ir nepieciešams, lai visas lietas tiktu atjaunotas to pareizā kārtībā. Lūk, tas ir nepieciešams un taisnīgi, saskaņā ar Kristus spēku un augšāmcelšanos, ka cilvēka dvēsele tiks atjaunota tā ķermenī un ka katra ķermeņa ^adaļa tiks pie tā atjaunota.

3 Un ir nepieciešams Dieva ^ataisnībai, lai cilvēki tiktu ^btiesāti atbilstoši viņu ^cdarbiem; un, ja viņu darbi bija labi šinī dzīvē, un viņu sirds vēlmes bija labas, tad arī pēdējā dienā viņi tiks ^datjaunoti tam, kas ir labs.

4 Un, ja viņu darbi ir ļauni, viņi tiks ^aatjaunoti ļaunam. Tādēļ visas lietas tiks atjaunotas to pareizajā kārtībā, katra lieta savā

21 ^b SRC Paradīze.

^c SRC Elle.

^d Al. 42:23.

23 ^a TAS IR gars.

M&D 88:15–17.

SRC Dvēsele.

^b 2. Nef. 9:12–13;

Al. 11:40–45.

^c SRC Ķermenis.

24 ^a Jes. 26:19.

26 ^a 1. Nef. 15:33;

Al. 12:16.

^b Al. 11:37.

41 ^{1 a} 2. Pēt. v. 1:20; 3:16;

Al. 13:20.

^b SRC Atkrišana.

2 ^a Al. 40:23.

3 ^a SRC Taisnība.

^b SRC Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība;

Tiesāt, Tiesa.

^c SRC Darbi.

^d Hel. 14:31.

4 ^a Al. 42:28.

dabīgajā veidolā—^bmirstība uz-
celsies nemirstībā, ^ciznīcība ne-
iznīcībā—uzcelsies ^dbezgalīgā
laimē iemantot Dieva valstību,
vai bezgalīgās bēdās iemantot
velna valstību, vienu no vienas
puses, otru no otras—

5 viens tiek augšāmcelts lai-
mei, atbilstoši savām vēlmēm
pēc laimes, jeb labam, atbilsto-
ši savām vēlmēm pēc labā; un
otrs—ļaujam, atbilstoši savām
vēlmēm pēc ļauna; jo, kā viņš ir
vēlējis darīt ļaunu visas dienas
garumā, tāpat sev par algu viņš
saņems ļaunu, kad nakts nāks.

6 Un tā tas ir no otras puses.
Ja viņš ir nožēlojis savus grēkus
un vēlējis taisnīgumu līdz savu
dienu galam, tāpat viņš tiks at-
algots ar taisnīgumu.

7 ^aŠie ir tie, kas ir Tā Kunga
pestīti; jā viņi ir tie, kas ir pa-
ņemti, kas ir atbrīvoti no bezga-
līgās tumsības nakts, un tā viņi
pastāv vai krīt; jo lūk, viņi paši
ir ^bsev soģi, vai nu darot labu
vai ļaunu.

8 Tad nu Dieva lēmumi ir ^ane-
grozāmi; tādēļ ceļš ir sagata-
vots, lai tas, kas grib, var pa to
iet un tikt izglābts.

9 Un tad lūk, mans dēls, neuz-
drošini ^avēl kādu reizi apgrē-
cināties pret savu Dievu tajos
mācības punktos, kuros tu līdz
šim esi uzdrošinājies grēkot.

10 Nedomā, ka tā dēļ, kas ir ti-
cis runāts par atjaunošanu, tu
tiksi atjaunots no grēka laimē.
Lūk, es saku tev, ka ^abezdievība
nekad nav bijusi laime.

11 Un tad, mans dēls, visi cil-
vēki, kuri ir ^adabiskajā stāvok-
lī, jeb es gribētu teikt, ^bmiesīgajā
stāvoklī, ir rūgtā žultī un ne-
krietnības saitēs; viņi pasaulē
ir ^cbez Dieva, un viņi ir gājuši
pretēji Dieva dabai; tādēļ viņi ir
tādā stāvoklī, kas ir pretējs lai-
mes būtībai.

12 Un tad lūk, vai vārda atjau-
nošana nozīme ir paņemt kādu
lietu no tās dabiskā stāvokļa un
ievietot to nedabiskajā stāvoklī
jeb ievietot to tādā stāvoklī, kas
ir pretējs tās būtībai?

13 Ak mans dēls, tā tas nav;
bet vārda atjaunošana nozīme
ir nest atkal atpakaļ ļaunu par
ļaunu jeb miesīgu par miesīgu,
jeb velnišķīgu par velnišķīgu—
labu par to, kas ir labs; taisnīgu
par to, kas ir taisnīgs; taisnu par
to, kas ir taisns; žēlastību par to,
kas ir žēlīgs.

14 Tādēļ, mans dēls, skaties,
lai tu būtu žēlīgs pret saviem
brāļiem; rīkojies ^ataisni, ^bspried
taisnīgi un dari ^clabu nepār-
traukti; un, ja tu darīsi to visu,
tad tu saņemsi savu atalgoju-
mu; jā, pret tevi atkal tiks atjau-
nota ^džēlastība; pret tevi atkal

4b 2. Nef. 9:12–13;
M&D 138:17.
src Augšāmcelšanās.
c 1. kor. 15:51–55.
d src Mūžīgā dzīve.
7a M&D 76:50–70.
b 2. Nef. 2:26;
Al. 42:27;
Hel. 14:30.

src Rīcības brīvība.
8a M&D 1:38.
9a M&D 42:23–28.
10a Psm. 32:10;
Jes. 57:20–21;
Hel. 13:38.
11a Mos. 3:19.
src Miesīgais cilvēks.
b src Miesīgs.

c Ef. 2:12.
14a src Godīgs,
Godīgums.
b Jāņa 7:24;
M&D 11:12.
c M&D 6:13; 58:27–28.
d src Žēlīgs, Žēlastība.

tiks atjaunota taisnība; pret tevi atkal tiks atjaunota taisnīga tiesa; un tu atkal tiks atalgots ar labu.

15 Jo tas, ko tu izsūti, atgriezīsies atkal pie tevis un tiks atjaunots; tādēļ vārds atjaunošana pilnīgāk nosoda grēcinieku un it nemaz viņu neattaisno.

42. NODAĻA

Mirstīgā dzīve ir pārbaudes laiks, lai dotu iespēju cilvēkam nožēlot grēkus un kalpot Dievam. Krišana atnesa laicīgo un garīgo nāvi visai cilvēcei. Pestīšana nāk caur grēku nožēlošanu. Dievs pats izpērk pasaules grēkus. Žēlastība ir tiem, kas nožēlo grēkus. Visi citi tiek pakļauti Dieva tiesai. Žēlastība nāk Izpiršanas dēļ. Tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tagad, mans dēls, es manu, ka ir vēl kaut kas, kas uztrauc tavu prātu, ko tu nevari saprast—kas attiecas uz Dieva ^ataisnīgumu, sodot grēcinieku; jo tu mēģini domāt, ka tas nav taisnīgi, ka grēcinieks tiks nodots ciešanām.

2 Tad lūk, mans dēls, es tev to izskaidrošu. Jo lūk, pēc tam, kad Dievs Tas Kungs ^aizraidīja mūsu pirmos vecākus no ^bĒdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras tie tika ņemti—jā, Viņš izdzina cilvēku un Viņš nolika uz austrumiem no Ēdenes dārza ^cķerubu

un liesmojošu zobenu, kas griezās uz visām pusēm, lai sargātu ^ddzīvības koku,—

3 tad mēs redzam, ka cilvēks kļuva kā Dievs, zinādams labu un ļaunu; un, lai tas neizstieptu savu roku un neņemtū arī no dzīvības koka, un neēstu, un nedzīvotu mūžīgi, Dievs Tas Kungs nolika ķerubu un liesmojošu zobenu, lai viņš nebaudītu augli,—

4 un tā mēs redzam, ka tika dots laiks cilvēkam nožēlot grēkus, jā, ^apārbaudes laiks, laiks, lai nožēlotu grēkus un kalpotu Dievam.

5 Jo redzi, ja Ādams tūlīt būtu izstiepis savu roku un ēdis no dzīvības koka, viņš dzīvotu mūžīgi, saskaņā ar Dieva vārdu, un viņam nebūtu laika grēku nožēlošanai; jā, un arī Dieva vārds izrādītos tukšs, un dīzenā pestīšanas iecere būtu tikusi izjaukta.

6 Bet lūk, cilvēkam bija nolikts ^amirt—tādēļ, kad viņi tika padzīti no dzīvības koka, viņiem vajadzēja tikt izdeldētiem no zemes virsas—un cilvēks kļuva zudis uz mūžiem, jā, viņi kļuva par ^bkritušiem cilvēkiem.

7 Un tagad ar šo tu redzi, ka mūsu pirmie vecāki tika ^apadzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga vaiga; un tā mēs redzam, ka viņi tika pakļauti pašai savai ^bgribai.

8 Tad lūk, nebija lietderīgi, ka

42 1a 2. Nef. 26:7;
Mos. 15:26–27.
SRC Taisnība.
2a 1. Moz. 3:23–24;
Moz. 4:28–31.
b SRC Ēdene.

c SRC Ķerubi.
d 1. Moz. 2:9.
4a Al. 34:32–33.
6a SRC Nāve, fiziskā.
b Mos. 16:3–5.
SRC Ādama un

Ievas Krišana.
7a 2. Nef. 2:5; 9:6;
Hel. 14:16.
SRC Nāve, garīgā.
b SRC Ricības brīvība.

cilvēks tiktu atprasīts no šīs laicīgās nāves, jo tas iznīcinātu diženo laimes ^aieceri.

9 Tādēļ, tā kā dvēsele nevarēja nomirt un ^akrišana bija atnesusi visai cilvēcei garīgo nāvi tāpat kā laicīgo, tas ir, viņi bija atraidīti no Tā Kunga vaiga, tad bija vajadzīgs, lai cilvēce tiktu atprasīta no šīs garīgās nāves.

10 Tādēļ, kad viņi pēc ^adabas kļuva ^bmiesīgi, jutekliski un velnišķīgi, šis ^cpārbaudes stāvoklis kļuva tiem par stāvokli, lai sagatavotos; tas kļuva par sagatavošanās stāvokli.

11 Un tad atceries, mans dēls, ja nebūtu pestīšanas ieceres (to atmetot), tikko viņi nomirtu, viņu dvēseles kļūtu ^anelaimīgas, būdamas atraidītas no Tā Kunga vaiga.

12 Un tad nebūtu veida kā atprasīt cilvēku no šī kritušā stāvokļa, kurā cilvēks pats sevi ir novedis savas nepaklausības dēļ;

13 tādēļ, saskaņā ar taisnību, pestīšanas ^aiecere nevar tikt īstenota savādāk, kā tikai uz nosacījumiem, ka cilvēks ^bnožēlo grēkus šajā pārbaudes stāvoklī, jā, šai sagatavošanās stāvoklī; jo, izņemot tikai kā uz šiem nosacījumiem, žēlastība nevar tikt pielietota, neiznīcinot taisnības darbu. Tad nu taisnības darbs

nevar tikt iznīcināts; savādāk Dievs vairs ^cnebūtu Dievs.

14 Un tā mēs redzam, ka visa cilvēce bija ^akritusi un viņi bija ^btaisnības varā; jā, Dieva taisnības, kura nosodītu viņus uz mūžiem tikt atraidītiem no Viņa vaiga.

15 Un tad žēlastības iecere nevarētu tikt īstenota, ja vien Izpiršana nebūtu veikta; tādēļ Dievs pats ^aizpērk pasaules grēkus, lai īstenotu ^bžēlastības ieceri, lai apmierinātu ^ctaisnības prasības, lai Dievs būtu ^apilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs.

16 Tad nu grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, kam arī bija jābūt tikpat ^amūžīgam kā dvēseles dzīvība, noteikta pretstatā laimes iecerei, kas arī bija tikpat mūžīga kā dvēseles dzīvība.

17 Tad nu, kā cilvēks varētu nožēlot grēkus, ja vien viņš ^anegrēkotu? Kā viņš varētu grēkot, ja nebūtu bijis ^blikuma? Kā varētu būt likums, ja nebūtu bijis soda?

18 Tad nu sods bija noteikts, un taisnīgs likums bija dots, kas noved cilvēku pie ^asirdsapziņas pārmetumiem.

19 Tad nu, ja nebūtu bijis dots likums—ja cilvēks ^anoslepkavo,

8a Al. 34:9;

Moz. 6:62.

9a SRC Ādama un Ievas Krišana.

10a SRC Miesīgais cilvēks.

b SRC Miesīgs.

c SRC Mirstīgs, Mirstīgā dzīve.

11a 2. Nef. 9:7–9.

13a SRC Pestīšanas iecere.

b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

c 2. Nef. 2:13–14.

14a Al. 22:13–14.

b 2. Nef. 2:5.

15a 2. Nef. 9:7–10;

Mos. 16:7–8.

src Izpirkt, Grēku

Izpiršana.

b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

c SRC Taisnība.

d 3. Nef. 12:48.

16a M&D 19:10–12.

17a SRC Grēks.

b Rom. 4:15.

18a SRC Sirdsapziņa.

19a SRC Slepkavība.

viņam jāmirst—vai viņš baidītos, ka viņam būs jāmirst, ja viņš slepkavos?

20 Un arī, ja nebūtu bijis dots likums pret grēku, cilvēki nebaidītos grēkot.

21 Un, ja "nebūtu bijis dots likums, ja cilvēki grēkotu, ko taisnība varētu padarīt, vai arī žēlastība, jo tām nebūtu nekādu tiesību uz šo radību?

22 Bet likums ir dots un sods ir noteikts, un "grēku nožēlošana dāvāta, kas nožēlo grēkus, to žēlastība pieprasa; savādāk taisnība pieprasa to radību un izpilda likumu, un likums uzliek sodu; ja ne tā, tad taisnības darbi tiktu iznīcināti un Dievs pārstātu būt Dievs.

23 Bet Dievs nepārstāj būt Dievs un "žēlastība pieprasa to, kas patiesi nožēlojis grēkus, un žēlastība nāk dēļ ^bIzpirkšanas; un Izpirkšana atnes mirušo "augšāmcelšanos; un mirušo augšāmcelšanās atved cilvēkus "atpakaļ Dieva vaiga priekšā; un tā viņi tiek atjaunoti Viņa vaiga priekšā, lai tiktu "tiesāti par saviem darbiem saskaņā ar likumu un taisnību.

24 Jo lūk, taisnība izpilda visas savas prasības un arī žēlastība pieprasa visu, kas ir viņas pašas; un tā tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts.

25 Ko, vai tu domā, ka žēlastība var laupīt "taisnību? Es saku tev: Nē, nekādā ziņā. Ja tā būtu, Dievs pārstātu būt Dievs.

26 Un tā Dievs īsteno Savus diženos un mūžīgos "nodomus, kas bija sagatavoti ^bno pasaules radīšanas. Un tā norisinās cilvēku glābšana un pestīšana, un arī viņu izdeldēšana un bēdas.

27 Tādēļ, ak mans dēls, "katrs, kas grib, var nākt un brīvi dzert no dzīvības ūdeņiem; un katrs, kas negrib, netiek piespiests nākt, bet pēdējā dienā viņam tiks ^batdots atbilstoši viņa "darbiem.

28 Ja viņš ir vēlējis darīt "ļauņu un nav nožēlojis grēkus savās dienās, lūk, ar ļaunu viņam tiks atdarīts, saskaņā ar Dieva atjaunošanu.

29 Un tagad, mans dēls, es vēlos, lai tu neļautu šīm lietām vairs tevi uztraukt, un tikai lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas.

30 Ak mans dēls, es vēlos, lai tu vairs nenoliegtu Dieva taisnību. Necenties attaisnot sevi ne vismazākā mērā savos grēkos, noliedzot Dieva taisnību; bet lai Dieva taisnībai un Viņa žēlastībai, un Viņa iecietībai ir pilnīga vara tavā sirdī; un lai tas viss

21a 2. Nef. 9:25–26;
Mos. 3:11.

22a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

23a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

c 2. Nef. 2:8; 9:4;
Al. 7:12; 11:41–45;

12:24–25;

Hel. 14:15–18;

Morm. 9:13.

d Al. 40:21–24.

e SRC Tiesa, Pēdējā.

25a SRC Taisnība.

26a 2. Nef. 2:14–30;

Moz. 1:39.

b Al. 13:3;

3. Nef. 1:14.

27a Al. 5:34;

Hel. 14:30.

src Rīcības brīvība.

b Al. 41:15.

c Jes. 59:18;

Jāņa atkl. 20:12.

28a Al. 41:2–5.

tevi nospiež "pazemībā līdz zemei.

31 Un tagad, ak mans dēls, tu tiec Dieva aicināts sludināt vārdu šiem ļaudīm. Un tagad, mans dēls, ej savu ceļu, sludini vārdu ar patiesību un saprātu, lai tu varētu vest dvēseles pie grēku nožēlošanas, lai diženā žēlastības iecere varētu tos pieprasīt. Un lai Dievs dod tev atbilstoši maniem vārdiem. Āmen.

43. NODAĻA

Alma un viņa dēli sludina vārdu. Zoramieši un citi nefijiešu atkritēji kļūst par lamaniešiem. Lamanieši atkal nāk karā pret nefijiešiem. Moronijs apbruņo nefijiešus ar aizsargbruņām. Tas Kungs atklāj Almam lamaniešu nodomus. Nefijieši aizsargā savas mājas, brīvību, ģimenes un reliģiju. Moronija un Lehija karapulki aplenc lamaniešus. Apmēram 74. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Almas dēli gāja tautā, lai sludinātu tiem vārdu. Un arī pats Alma nevarēja palikt mierā un arī gāja.

2 Tagad mēs vairāk nerunāsim par viņu sludināšanu, izņemot to, ka viņi sludināja vārdu un patiesību, atbilstoši pravietojuma un atklāsmes garam; un viņi sludināja pēc Dieva "svētās kārtas, ar kuru viņi bija aicināti.

3 Un tagad es atgriežos pie apraksta par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem astoņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā.

4 Jo lūk, notika, ka "zoramieši kļuva par lamaniešiem; tādēļ astoņpadsmitā gada sākumā nefijiešu tauta redzēja, ka lamanieši nāk uz tiem, tādēļ viņi gatavojās karam; jā, viņi sapulcināja kopā savus karapulkus Jeršonas zemē.

5 Un notika, ka lamanieši nāca ar saviem tūkstošiem; un viņi nāca Antionuma zemē, kas ir zoramiešu zeme, un vīrs vārdā Zerahemnass bija viņu vadonis.

6 Un tad, tā kā amalekieši bija daudz ļaunāki un vairāk sliecās uz slepkavošanu nekā paši lamanieši, tādēļ Zerahemnass iecēla augstākos virsniekus pār lamaniešiem, un tie visi bija amalekieši un zoramieši.

7 Tad nu šo viņš darīja, lai varētu saglabāt viņu naidu pret nefijiešiem, lai viņš varētu dabūt tos pakļautībā, lai īstenotu savus nodomus.

8 Jo lūk, viņa nodomi bija uzkūdit lamaniešus dūsmās pret nefijiešiem; šo viņš darīja, lai varētu piesavināties milzīgu varu pār tiem, un arī lai viņš varētu iegūt varu pār nefijiešiem, pakļaujot tos jūgā.

9 Un tad nefijiešu nodoms bija aizstāvēt savas zemes un savas mājas, un savas "sievass, un savus bērnus, lai viņi varētu aizsargāt tos no savu ienaidnieku rokām; un arī lai viņi varētu saglabāt savas tiesības un savas privilēģijas, jā, un arī savu ^bbrīvību, lai viņi varētu pielūgt

30a SRC Pazemīgs, Pazemība.
43 2a SRC Melhisedeka

priesterība.
4a Al. 35:2–14; 52:33.
9a Al. 44:5; 46:12.

b SRC Brīvs, Brīvība.

Dievu atbilstoši savām vēlmēm.

10 Jo viņi zināja, ka, ja tie kritīs lamaniešu rokās, tad lamanieši iznīcinās katru, kas "pielūgs Dievu ^bgarā un patiesībā, patieso un dzīvo Dievu.

11 Jā, un viņi arī zināja par lamaniešu ārkārtīgo naidu pret saviem "brāļiem, kas bija Antinefij-lehija tauta, kas tika saukti par Amona tautu—ka tie neņemtu rokās ieročus, jā, viņi bija stājušies derībā un viņi to nelauztu—tādēļ, ja viņi kristu lamaniešu rokās, viņi tiktu iznīcināti.

12 Un nefijieši neļāva viņus iznīcināt; tādēļ viņi deva tiem zemes viņu mantojumā.

13 Un Amona tauta nefijiešiem lielu daļu no savas mantas, lai uzturētu viņu karapulku; un tā nefijieši bija spiesti vieni paši turēties pretī lamaniešiem, kas bija Lamana un Lemuēla, un Ismaēla dēlu, un visu to, kas bija atšķēlušies no nefijiešiem, pēcteču sajaukums; kas bija amalekieši un zoramieši, un Noas priesteru "pēcteči.

14 Tad nu šo pēcteču bija tik daudz, gandrīz tikpat cik nefijiešu; un tā nefijieši bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem, līdz pat asinsizliešanai.

15 Un notika, kad lamaniešu karapulki tika sapulcināti kopā Antionuma zemē, lūk, nefijiešu karapulki bija gatavi tiem stāties pretī Jeršonas zemē.

16 Tad nefijiešu vadonis jeb vīrs, kas bija iecelts būt par

augstāko virsnieku pār nefijiešiem—tad tas augstākais virsnieks pārņēma visu karapulku komandēšanu—un viņa vārds bija Moronijs;

17 un Moronijs pārņēma visu komandēšanu un vadību pār viņu kariem. Un viņš bija tikai divdesmit un piecus gadus vecs, kad viņš tika iecelts par augstāko virsnieku pār nefijiešu karapulkiem.

18 Un notika, ka viņš sastapa lamaniešus Jeršonas robežās, un viņa ļaudis bija apbruņoti ar zobeniem un ar jataganiem, un ar visa veida kara ieročiem.

19 Un, kad lamaniešu karapulki ieraudzīja, ka Nefija tauta jeb ka Moronijs bija sagatavojis savus ļaudis ar krūšu bruņām un ar roku bruņām, jā, un arī ar bruņucepurēm, kas aizsargāja viņu galvas, un viņi arī bija apģērbti biežās drēbēs—

20 tad Zerahemnasa karapulks nebija ne ar ko tādu sagatavots; viņiem bija tikai viņu zobeni un viņu jatagani, viņu loki un viņu bultas, viņu akmeņi un viņu lingas; un viņi bija "kaili, izņemot tikai ādu, kas bija apjozta ap viņu gurniem; jā, visi bija kaili, izņemot zoramiešus un amalekiešus;

21 bet viņi nebija bruņojušies ar krūšu bruņām, ne ar vairogiem, tādēļ viņi ārkārtīgi izbijās no nefijiešu karapulkiem dēļ to bruņām, neskatoties uz to, ka viņu skaits bija daudz lielāks nekā nefijiešiem.

22 Lūk, tad notika, ka viņi

10a SRC Pielūgšana.
b Jāņa 4:23–24.

11a Al. 24:1–3, 5, 20; 25:1,
13; 27:2, 21–26.

13a Al. 25:4.
20a Ēn. 1:20.

neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Jeršonas robežās, tādēļ viņi devās prom no Antionuma zemes mežonīgā apvidū, un viņi ceļoja apkārt pa mežonīgo apvidu, projām uz Sidonas upes izteku, lai viņi varētu nokļūt Manti zemē un sagrābt to zemi; jo viņi nedomāja, ka Moronija karapulki zinās, kurp viņi aiziet.

23 Bet notika, ka, tikko kā viņi aizgāja mežonīgā apvidū, Moronijs sūtīja izlūkus mežonīgā apvidū novērot viņu pulku; un, zinādams par Almas pravietojumiem, Moronijs sūtīja arī kādus vīrus pie viņa, vēlēdamies zināt, vai viņš varētu jautāt Tam Kungam, “kurp jāiet nefijiešu karapulkiem, lai aizsargātos pret lamaniešiem.

24 Un notika, ka vārds no Tā Kunga nāca pie Almas un Alma paziņoja Moronija vēstnešiem, ka lamaniešu karapulki dodas apkārt pa mežonīgo apvidu, lai viņi varētu nonākt Manti zemē, lai viņi varētu iesākt uzbrukumu tautas vājākajai daļai. Un šie vēstneši gāja un nodeva to vēsti Moronijam.

25 Tad Moronijs, atstājis daļu no sava karapulka Jeršonas zemē, ja gadījumā daļa lamaniešu nāktu tajā zemē un sagrābtu pilsētu, paņēma sava karapulka atlikušo daļu un devās uz Manti zemi.

26 Un viņš lika, lai visi ļaudis šajā zemes pusē sapulcētos kopā kaujai pret lamaniešiem, lai “aizsargātu savas zemes un savu valsti, savas tiesības un

savu brīvību; tādēļ viņi bija sagatavojušies lamaniešu atnākšanas brīdim.

27 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulks paslēptos ielejā, kas bija netālu no Sidonas upes krasta, kas bija uz rietumiem no Sidonas upes mežonīgā apvidū.

28 Un Moronijs izvietoja izlūkus visapkārt, lai viņš varētu zināt, kad nāks lamaniešu pulks.

29 Un tad, tā kā Moronijs zināja lamaniešu nolūkus, ka viņu nolūks bija iznīcināt savus brāļus vai pakļaut tos un novest tos jūgā, lai viņi varētu nodibināt sev ķēniņvalsti pār visu zemi;

30 un viņš arī zināja, ka nefijiešu vienīgā vēlēšanās bija saglabāt savas zemes un savu “brīvību, un savu baznīcu, tādēļ viņš neuzskatīja par grēku, ka viņš aizsargātu tos ar kara viltību; tādēļ viņš ar saviem izlūkiem uzzināja, pa kuriem lamanieši ies.

31 Tādēļ viņš sadalīja savu karapulku un aizveda daļu ielejā, un paslēpa tos austrumos un dienvidos no Riplas kalna;

32 un atlikušos viņš paslēpa rietumu ielejā, uz rietumiem no Sidonas upes, un tā lejup pa Manti zemes robežu.

33 Un tā novietojis savu karapulku pēc savas vēlēšanās, viņš bija sagatavojies stāties tiem pretī.

34 Un notika, ka lamanieši nāca kalna ziemeļu pusē, kur daļa no Moronija karapulka bija paslēpta.

35 Un, kad lamanieši bija

pagājuši garām Ripla kalnam un nonāca ielejā, un sāka šķēr-sot Sidonas upi, karapulks, kas bija paslēpies kalna dienvidos, ko vadīja vīrs vārdā "Lehijs, un viņš veda savu karapulku uz priekšu un ielenca lamaniešus no austrumiem tiem aizmugurē.

36 Un notika, ka lamanieši, kad tie ieraudzīja nefijiešus, nākot uz tiem no aizmugures, apgriezās un sāka cīnīties ar Lehija karapulku.

37 Un nāves darbs sākās abās pusēs, bet tas bija šausmīgāks lamaniešu pusei, jo viņu "kailie ķermeņi bija pakļauti nefijiešu smagajiem triecieniem ar to zobeniem un jataganiem, kas nesa nāvi gandrīz ar katru sitienu.

38 Kamēr, no otras puses, tikai ik pa brīdim krita kāds no vīriem starp nefijiešiem no to zobeniem un asins zaudēšanas, jo viņi bija aizsargāti vissvarīgākajās ķermeņa daļās, jeb vis-svarīgākās ķermeņa daļas bija aizsargātas no lamaniešu sitieniem ar viņu "krūšu bruņām un viņu roku bruņām, un viņu bruņucepurēm, un tā nefijieši veica nāves darbu starp lamaniešiem.

39 Un notika, ka lamanieši nobijās dēļ tās lielās iznīcināšanas viņu vidū, līdz kamēr viņi iesāka bēgt uz Sidonas upi.

40 Un viņus vajāja Lehijš un viņa vīri; un viņi tika Lehija iedzīti Sidonas ūdeņos, un viņi šķērsoja Sidonas ūdeņus. Un Lehijš paturēja savus karapulkus

Sidonas upes krastā, lai tie to nešķērsotu.

41 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks stājās pretī lamaniešiem ielejā Sidonas upes otrā krastā un sāka tiem uzbrukt un tos kaut.

42 Un lamanieši bēga viņu priekšā uz Manti zemi; un atkal viņiem pretī stājās Moronija karapulki.

43 Tagad šajos apstākļos lamanieši ārkārtīgi cīnījās; jā, nekad nebija pieredzēts, ka lamanieši cīnītos ar tik ārkārtīgi lielu spēku un drosmi, nē, nekad no paša iesākuma.

44 Un viņi tika iedvesmoti no "zoramiešiem un amalekiešiem, kas bija viņu augstie virsnieki un vadoņi, un arī no Zerahem-nasa, kas bija viņu augstākais virsnieks jeb viņu galvenais vadonis un pavēlnieks; jā, tie cīnījās kā pūķi, un daudzi nefijieši tika nokauti no viņu rokām, jā, jo tie pārcirta uz pusēm daudzās no viņu bruņucepurēm un tie caurdūra daudzās no viņu krūšu bruņām, un tie nocirta daudzās no viņu rokām; un tā lamanieši sita savās nežēlīgajās dusmās.

45 Tomēr nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, jo viņi "necīnījās nedz par vienvaldību, nedz par varu, bet viņi cīnījās par savām mājām un savu "brīvību, savām sievietēm un saviem bērniem, un par visu, kas tiem bija, jā, par saviem pielūgšanas rituāliem un savu baznīcu.

46 Un viņi darīja to, ko viņi

35a Al. 49:16.
37a Al. 3:5.

38a Al. 44:8–9.
44a Al. 43:6.

45a Al. 44:5.
b SRC Brīvs, Brīvība.

uzskatīja par savu “pienākumu, ko viņi bija parādā savam Dievam, jo Tas Kungs bija sacījis viņiem un arī viņu tēviem, ka: ^bTā kā jūs neesat vainīgi nedz ‘pirmajā pārkāpumā, nedz arī otrajā, jūs neļausit, lai jūs tiktu nogalināti no savu ienaidnieku rokām.

47 Un vēl Tas Kungs bija teicis, ka: Jūs “aizsargāsīt savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai. Tādēļ šī iemesla dēļ nefijieši cīnījās ar lamaniešiem, lai aizsargātu sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju.

48 Un notika, kad Moronija vīri redzēja lamaniešu niknumu un dusmas, viņi jau sāka atkāpties un bēgt no tiem. Un Moronijs, saprazdams viņu nodomus, sūtīja savus vārdus un iedvesmoja viņu sirdis ar šīm domām—jā, domām par savu zemi, savu brīvību, jā, neatkarību no jūga.

49 Un notika, ka viņi pagriezās pret lamaniešiem un viņi “piesauca vienā balsī To Kungu, savu Dievu, par savu brīvību un neatkarību no jūga.

50 Un viņi sāka spēcīgi pretoties lamaniešiem, un tanī pašā stundā, kad viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, lamanieši sāka bēgt viņu priekšā; un tie bēga līdz pat Sidonas ūdeņiem.

51 Tad nu lamaniešu pēc skaita bija daudz vairāk, jā, pat divreiz vairāk nekā nefijiešu, tomēr viņi tika dzīti tiktāl, ka viņi

sapulcējās kopā vienā pulkā Sidonas upes krasta ielejā.

52 Tādēļ Moronija karapulki tos aplenca, jā, abos upes krastos, jo lūk, austrumos bija Lehija vīri.

53 Tādēļ, kad Zerahemnass redzēja Lehija vīrus Sidonas austrumu krastā un Moronija karapulkus Sidonas rietumu krastā, un ka tie bija nefijiešu ielenkti, viņus pārņēma šausmas.

54 Tad Moronijs, kad viņš redzēja viņu šausmas, pavēlēja saviem vīriem pārtraukt viņu asins izliešanu.

44. NODAĻA

Moronijs pavēl lamaniešiem noslēgt miera derību, vai arī viņi tiks iznīcināti. Zerahemnass noraida piedāvājumu un kauja atsākas. Moronija karapulki sakauj lamaniešus. Apmēram 74.–73. g. pr. Kr.

Un notika, ka viņi apstājās un soli atkāpās no tiem. Un Moronijs sacīja Zerahemnasam: Redzi, Zerahemnas, ka mēs “nevēlamies būt asins cilvēki. Jūs zināt, ka jūs esat mūsu rokās, tomēr mēs nevēlamies jūs nogalināt.

2 Lūk, mēs neesam nākuši uz cīņu pret jums, lai mēs varētu izliet jūsu asinis varas pēc; mēs arī nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā. Bet šis ir tas īstais iemesls, kāpēc jūs esat nākuši pret mums; jā, un jūs esat dusmīgi uz mums dēļ mūsu reliģijas.

46a SRC Pienākums.
b Al. 48:14;
M&D 98:33–36.

c 3. Nef. 3:21;
M&D 98:23–24.
47a M&D 134:11.

49a 2. Moz. 2:23–25;
Mos. 29:20.
44 1a Al. 43:45.

3 Bet tagad jūs redzat, ka Tas Kungs ir ar mums; un jūs redzat, ka Viņš ir nodevis jūs mūsu rokās. Un tad es gribu, lai jūs saprastu, ka tas ir darīts priekš mums dēļ mūsu reliģijas un mūsu ticības Kristum. Un tagad jūs redzat, ka jūs nevarat iznīcināt šo mūsu ticību.

4 Tagad jūs redzat, ka šī ir patiesa ticība Dievam; jā, jūs redzat, ka Dievs mūs atbalstīs un uzturēs, un pasargās tik ilgi, kamēr vien mēs būsim uzticīgi Viņam un savai ticībai, un savai reliģijai; un nekad Tas Kungs nepieļaus, lai mēs tiktu iznīcināti, izņemot vienīgi, ja mēs kritīsim grēkā un noliegsim savu ticību.

5 Un tagad, Zerahemnas, es pavēlu tev šī Visuvarenā Dieva Vārdā, kurš ir stiprinājis mūsu rokas, lai mēs varētu iegūt varu pār jums ar mūsu ticību, ar mūsu reliģiju un ar mūsu pielūgšanas "rituāliem, un ar mūsu baznīcu, un ar to svēto atbalstu, par ko mēs esam pateicību parādā mūsu sievām un mūsu bērniem, ar to ^bbrīvību, kas saista mūs ar mūsu zemēm un mūsu valsti; jā, un arī ar Dieva svētā vārda uzturēšanu, kam mēs esam pateicību parādā par savu laimi; un ar visu to, kas mums ir visdārgākais—

6 jā, un tas nav viss; es pavēlu jums pie visas jūsu vēlēšanās dzīvot, lai jūs noliktu savus kara ieročus pret mums, un mēs nemeklēsīm jūsu asinis, bet mēs saglabāsim jūsu dzīvības, ja jūs

iesit savu ceļu un nenāksit vairs atkal karot pret mums.

7 Un tad, ja jūs to nedarīsiet, lūk, jūs esat mūsu rokās un es pavēlēšu saviem vīriem, lai viņi jums uzbruktu un radītu nāvējošas brūces jūsu ķermeņos, lai jūs izmirtu; un tad mēs redzēsīm, kam būs vara pār šo tautu; jā, mēs redzēsīm, kurš nonāks jūgā.

8 Un tad notika, kad Zerahemnass bija dzirdējis šo teikto, viņš nāca un atdeva savu zobenu un savu jataganu, un savu loku Moronija rokās, un sacīja tam: Lūk, šeit ir mūsu kara ieroči; mēs tos atdosim jums, bet mēs neļausimies dot jums "zvērētu, par kuru mēs zinām, ka mēs un arī mūsu bērni to lauzīsim; bet ņemiet mūsu kara ieročus un ļaujiet mums aiziet mežonīgā apvidū; citādi mēs paturēsīm savus zobenus un mēs iesim bojā vai uzvarēsīm.

9 Lūk, mēs neesam no jūsu ticības; mēs neticam, ka tas ir Dievs, kas nodevis mūs jūsu rokās; bet mēs ticam, ka tā ir jūsu viltība, kas ir pasargājusi jūs no mūsu zobeniem. Lūk, tās ir jūsu "krūšu bruņas un jūsu vairogi, kas jūs ir pasargājuši.

10 Un tad, kad Zerahemnass bija pabeidzis runāt šos vārdus, Moronijs atdeva Zerahemnasam zobenu un kara ieročus, ko viņš bija saņēmis, sacīdams: Lūk, mēs pabeigsim šo sadursmi.

11 Tad nu es nevaru atsaukt tos vārdus, ko es esmu pateicis,

5a SRC Priekšraksti.
b SRC Brīvs, Brīvība.

8a SRC Zvērests.
9a Al. 43:38.

tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, jūs neaiziesit savādāk, kā vien ar zvērestu, ka jūs vairs neatgriezīsities karot pret mums. Tagad, tā kā jūs esat mūsu rokās, mēs izliesim jūsu asinis zemē, vai arī jūs pakļausities tiem nosacījumiem, kurus es liku priekšā.

12 Un tad, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, Zerahemnass paturēja savu zobenu, un viņš bija nikns uz Moroniju, un viņš metās uz priekšu nogalināt Moroniju; bet, kad viņš pacēla savu zobenu, lūk, viens no Moronija karavīriem notrieca to zemē, un tas pārlūza pie rokura; un viņš arī trāpīja Zerahemnasam, ka viņš noņēma tam skalpu un tas nokrita zemē. Un Zerahemnass atkāpās no viņiem savu karavīru vidū.

13 Un notika, ka tas karavīrs, kas stāvēja blakus, kas nokalpēja Zerahemnasu, pacēla skalpu no zemes aiz matiem un uzlika to sava zobena galā, un izstiepa to pret viņiem, sacīdams tiem skaļā balsī:

14 Patiesi, kā šis skalps bija kritis zemē, kas ir jūsu vadoņa skalps, tā jūs kritīsiet pie zemes, ja vien jūs nenoliksiet savus kara ieročus un neaiziesit ar miera derību.

15 Tad bija daudzi, kurus pārņēma bailes, kad viņi izdzirdēja šos vārdus un redzēja skalpu, kas bija uz zobena; un daudzi nāca uz priekšu un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un stājās miera "derībā.

Un visiem, kas stājās miera derībā, viņi atļāva doties projām mežonīgā apvidū.

16 Tad notika, ka Zerahemnass bija ārkārtīgi apskaities, un viņš kūdīja savus atlikušos karavīrus uz dusmām, lai vēl spēcīgāk cīnītos pret nefijiešiem.

17 Un tad Moronijs bija dumīgs lamaniešu stūrgalvības dēļ, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai viņi uzbruktu un tos nonāvētu. Un notika, ka viņi sāka tos kaut; jā, un lamanieši cīnījās ar saviem zobeniem un savu spēku.

18 Bet lūk, viņu kailās ādas un viņu neapsegtās galvas bija pakļautas nefijiešu asajiem zobeniem; jā, lūk, viņi tika caurdurti un sasisti, jā, un viņi krita ārkārtīgi ātri no nefijiešu zobeniem; un viņi sāka krist zemē, tieši kā Moronija karavīrs bija pravietojis.

19 Tad Zerahemnass, kad viņš redzēja, ka viņi visi tiks iznīcināti, skaļi brēca uz Moroniju, solidams, ka viņš un arī viņa ļaudis slēgs derību ar tiem, ja tie saglabās atlikušās viņu dzīvības, un ka viņi "nekad vairs nenāks karot pret tiem.

20 Un notika, ka Moronijs lika, lai nāves darbs tiktu izbeigts ļaužu starpā. Un viņš paņēma lamaniešu kara ieročus; un, kad viņi bija stājušies "derībā ar viņu par mieru, viņiem tika atļauts aiziet prom mežonīgā apvidū.

21 Tad nu to kritušo skaits netika saskaitīts tāpēc, ka tas

15a 1. Nef. 4:37;
Al. 50:36.

19a Al. 47:6.
20a Al. 62:16–17.

skaits bija ļoti liels; jā, kritušo skaits bija ārkārtīgi liels gan no nefijiešiem, gan no lamaniešiem.

22 Un notika, ka viņi iemeta savus kritušos Sidonas upes ūdeņos un tie tika nesti uz priekšu, un apglabāti jūras dziļumos.

23 Un nefijiešu jeb Moronija karapulki atgriezās un nāca savās mājās un savās zemēs.

24 Un tā beidzās astoņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu. Un tā beidzas Almas pieraksts, kas bija rakstīts uz Nefija plāksnēm.

Apraksts par Nefija tautu, un viņu kariem un strīdiem Helamana dienās, saskaņā ar Helamana pierakstu, ko viņš veda savās dienās.

Ietver no 45. līdz 62. nodaļai.

45. NODAĻA

Helamans tic Almas vārdiem. Alma pravieto par nefijiešu iznīcināšanu. Viņš svētī un nolād zemi. Alma varētu būt Gara paņemts tāpat kā Mozus. Šķelšanās Baznīcā pieaug. Apmēram 73. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka Nefija tauta bija ārkārtīgi priecīga, tāpēc ka Tas Kungs atkal bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām; tādēļ viņi pateicās Tam Kungam, savam Dievam; jā, un viņi

daudz "gavēja un daudz lūdza, un viņi pielūdza Dievu ar ārkārtīgi lielu pierieku.

2 Un notika deviņpadsmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, ka Alma nāca pie sava dēla Helamana un sacīja viņam: Vai tu tici tiem vārdiem, ko es tev teicu par šiem "pierakstiem, kas ir vestī?

3 Un Helamans sacīja viņam: Jā, es ticu.

4 Un Alma atkal sacīja: Vai tu tici Jēzum Kristum, kas nāks?

5 Un viņš sacīja: Jā, es ticu visiem vārdiem, ko tu esi runājis.

6 Un Alma sacīja uz viņu atkal: Vai tu "turēsi manas pavēles?

7 Un viņš sacīja: Jā, es turēšu tavas pavēles ar visu savu sirdi.

8 Tad Alma sacīja viņam: Svētīts tu esi, un Tas Kungs būs tev "labvēlīgs šai zemē.

9 Bet lūk, man ir kaut kas, ko tev "pravietot; bet to, ko es tev pravietošu, tu nedarīsi zināmu citiem; jā, tas, ko es tev pravietošu, nedrīkst tikt darīts zināms, līdz pravietojums piepildīsies; tādēļ pieraksti vārdus, kurus es sacīšu.

10 Un šie ir tie vārdi: Lūk, es redzu, saskaņā ar atklāsmes garu, kas ir manī, ka šī pati tauta, nefijieši, kritīs "neticībā^b četri simti gadu pēc tam, kad Kristus pats pasludinās Sevi viņiem.

11 Jā, un tad viņi redzēs karus un mēri, jā, badu un

45 1a SRC Gavēt, Gavēšana.

2a Al. 37:1–5; 50:38.

6a SRC Dieva pavēles, baušļi; Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

8a 1. Nef. 4:14;

Al. 48:15–16, 25.

9a SRC Pravietojums, Pravietot.

10a SRC Atkrišana;

Neticība.

b 1. Nef. 12:10–15;

Hel. 13:9;

Morm. 8:6–7.

asinsizliešanu, līdz pat Nefija tauta "izmirs—

12 jā, un tas tāpēc, ka viņi kritīs neticībā un kritīs tumsības darbos un "baudkārē, un visa veida nekrietnībās; jā, es saku tev, ka tāpēc, ka viņi grēkos pret tik lielu gaismu un zināšanām, jā, es saku tev, ka no tās dienas, patiesi ceturtā paaudze nepaies, pirms šī lielā nekrietnība nāks.

13 Un, kad šī lielā diena nāks, lūk, tas laiks pienāks ļoti drīz, ka tie, kuri tagad ir, jeb to pēcnācēji, kas tagad ir pieskaitīti pie Nefija tautas, "vairs netiks pieskaitīti pie Nefija tautas.

14 Bet katrs, kas paliks un netiks iznīcināts tajā lielajā un šausmu pilnajā dienā, taps "pieskaitīts starp lamaniešiem un kļūs līdzīgs tiem, visi, izņemot tikai dažus, kas tiks saukti par Tā Kunga mācekļiem; un tos lamanieši vajās, ^blīdz pat tie izmirs. Un tad dēļ nekrietnības šis pravietojums tiks piepildīts.

15 Un tad notika, ka pēc tam, kad Alma bija pateicis šīs lietas Helamanam, viņš svētīja to un arī citus savus dēlus; un viņš arī svētīja zemi visiem "taisnajiem.

16 Un viņš sacīja: Tā saka Dievs Tas Kungs: "Nolādēta būs tā zeme, jā, šī zeme, katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, līdz to iznīcībai, kas dara ļaunu, kad tie savā ļaunumā būs pilnīgi nobrieduši; un, kā Es teicu, tā tas būs; jo šis ir Dieva lāsts un

^bsvētība pār zemi, jo Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar "vismazāko atlaidi.

17 Un tad, kad Alma bija sacījis šos vārdus, viņš svētīja "baznīcu, jā, visus tos, kas stingri stāvēs ticībā no tā laika un turpmāk.

18 Un, kad Alma bija to darījis, viņš devās prom no Zarahemlas zemes, it kā ietu uz Meleka zemi. Un notika, ka par viņu vairs netika dzirdēts; un par viņa nāvi jeb apglabāšanu mēs nezīnām.

19 Lūk, šo mēs zinām, ka viņš bija taisnīgs vīrs; un baznīcā izplatījās runas, ka viņš tika Gara paņemts jeb "apglabāts ar Tā Kunga roku tāpat kā Mozus. Bet lūk, Raksti saka, ka Tas Kungs paņēma Mozu pie sevis; un mēs domājam, ka Viņš arī pieņēma Almu garā pie Sevis; tādēļ šī iemesla dēļ mēs neko nezīnām par viņa nāvi un apglabāšanu.

20 Un tad notika deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka Helamans devās tautā, lai sludinātu tiem vārdu.

21 Jo lūk, dēļ viņu kariem ar lamaniešiem un daudziem nelieļajiem strīdiem un nemieriem, kas bija starp ļaudīm, kļuva vajadzīgs, lai Dieva "vārds tiktu sludināts starp tiem, jā, un lai sakārtošana tiktu veikta visā baznīcā.

22 Tādēļ Helamans un viņa

11a Jar. 1:10;
Morm. 8:2–3, 6–7.

12a SRC Iekāre.

13a Hel. 3:16.

14a Mor. 9:24.

b Mor. 1:1–3.

15a Al. 46:10; 62:40.

16a 2. Nef. 1:7;

Al. 37:31;

Et. 2:8–12.

b M&D 130:21.

c M&D 1:31.

17a SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

19a SRC Pārveidotas
būtnes.

21a Al. 31:5.

brāļi devās, lai atkal nostiprinātu baznīcu visā zemē, jā, katrā pilsētā visā zemē, kas piederēja Nefija tautai. Un notika, ka viņi iecēla priesterus un skolotājus visā zemē, pār visām draudzēm.

23 Un tad notika, kad Helamans un viņa brāļi bija iecēlušī priesterus un skolotājus pār draudzēm, ka radās "šķelšanās viņu starpā, un viņi atstāja bez ievēribas Helamana un viņa brāļu vārdus;

24 bet viņi pieauga lepnībā, būdami augstprātīgi savās sirdīs savu ārkārtīgi lielo "bagātību dēļ; tādēļ viņi likās bagāti paši ^bsavās acīs un neņēma vērā to vārdus staigāt godīgi Dieva priekšā.

46. NODAĻA

Amalikija perina plānus kļūt par ķēniņu. Moronijs paceļ brīvības karogu. Viņš pulcina ļaudis aizsargāt savu reliģiju. Patiesi ticīgie tiek saukti par kristiešiem. Jāzēpa atlikums tiks saglabāts. Amalikija un atkritēji aizbēg uz Nefija zemi. Tie, kas neatbalsta brīvības lietu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 73.–72. g. pr. Kr.

Un notika, ka tie, kas negribēja klausīt Helamana un viņa brāļu vārdiem, tika sapulcināti kopā pret saviem brāļiem.

2 Un tad lūk, viņi bija ārkārtīgi apskaitušies, tiktāl, ka viņi bija apņēmušies tos nokaut.

3 Tad to, kuri bija apskaitušies

uz saviem brāļiem, vadonis bija liels un spēcīgs vīrs, un viņa vārds bija Amalikija.

4 Un Amalikija vēlējās kļūt par ķēniņu; un tie ļaudis, kas bija apskaitušies, arī vēlējās, lai viņš būtu to ķēniņš; un lielākā daļa no tiem bija zemes "zemākie soģi, un tie tiecās pēc varas.

5 Un viņi bija Amalikijas glaimu ietekmēti, ka, ja viņi to atbalstīs un iecels par savu ķēniņu, viņš padarīs tos par tautas pārvaldniekiem.

6 Tā viņi tika Amalikijas aizvilināti uz šķelšanos, neskatoties uz Helamana un viņa brāļu sludināšanu, jā, neskatoties uz viņu ārkārtīgi lielajām rūpēm par baznīcu, jo tie bija Augstie priesteri pār baznīcu.

7 Un baznīcā bija daudzi, kas ticēja Amalikijas glaimojošajiem vārdiem, tādēļ viņi atšķēlās no baznīcas; un tā Nefija tautas stāvoklis bija ārkārtīgi nedrošs un bīstams, neskatoties uz viņu milzīgo "uzvaru, kas tiem bija pār lamaniešiem, un viņu lielo prieku, kas tiem bija dēļ viņu atbrīvošanas ar Tā Kunga roku.

8 Tā mēs redzam, cik "ātri cilvēku bērni aizmirst To Kungu, savu Dievu, jā, cik viņi ir ātri darīt nekrietnības un tikt kāda ļaunā aizvilināti.

9 Jā, un mēs arī redzam, cik lielu "bezdievību viens ļoti ļauns cilvēks var izraisīt starp cilvēku bērniem.

10 Jā, mēs redzam, ka Amalikija, būdams viltīgu nodomu

23a 3. Nef. 11:28–29.

24a SRC Bagātības.

b SRC Lepnība.

46 4a Mos. 29:11, 28–29.

7a Al. 44:19–20.

8a Hel. 12:2, 4–5.

9a Mos. 29:17–18.

meistars un daudzu glaimojošu vārdu vīrs, aizvīlināja daudzu ļaužu sirdis darīt ļaunu; jā, un censties iznīcināt Dieva baznīcu, un iznīcināt to "brīvības pamatu, ko Dievs bija tiem devis, jeb tās svētības, ko Dievs bija sūtījis pār zemes virsu^b taisnīgajiem.

11 Un tad notika, kad Moronijs, kas bija nefīješu karapulku "galvenais pavēlnieks, izdzirdēja par šo šķelšanos, viņš bija dusmīgs uz Amalikiju.

12 Un notika, ka viņš saplēsa savus svārkus, un viņš paņēma gabalu no tiem, un uzrakstīja uz tā—Mūsu Dieva, mūsu reliģijas un brīvības, un mūsu miera, un mūsu sievu, un mūsu bērnu "piemiņai!—un viņš piestiprināja to kārts galā.

13 Un viņš nostiprināja savu bruņu cepuri un savas krūšu bruņas, un savus vairogus, un apjoza savus ieročus ap saviem gurniem; un viņš paņēma kārti, kuras galā bija viņa saplēstie svārki, (un viņš nosauca to par brīvības karogu) un viņš pats nometās zemē, un viņš spēcīgi lūdza savu Dievu, lai brīvības svētības paliek viņa brāļiem tik ilgi, kamēr vien būs kāda kristiešu grupa, kam piederēs tā zeme—

14 jo tā visi tie, kas patiesi ticēja Kristum, kas piederēja Dieva baznīcai, tika saukti no tiem, kas nepiederēja pie baznīcas.

15 Un tie, kas piederēja pie baznīcas, bija ticīgi; jā, visi tie,

kas bija patiesi ticīgi Kristū, ar prieku uzņēmās Kristus "Vārdu, jeb^b kristiešu, kā viņi tika saukti, dēļ savas ticības Kristum, kas nāks.

16 Un tādēļ tajā brīdī Moronijs lūdza, lai kristiešu lieta un zemes brīvība tiktu atbalstīta.

17 Un notika, kad viņš bija izlējis savu dvēseli Dievam, viņš nosauca visu to zemi, kas bija uz dienvidiem no "Postažas zemes, jā, īsāk sakot, visu zemi, gan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem—Izraudzītā zeme un Brīvības zeme.

18 Un viņš teica: Noteikti Dievs nepieļaus, lai mēs, kas tiekam nicināti tāpēc, ka esam uzņēmušies Kristus Vārdu, tiktu samīdīti un iznīcināti, kamēr vien mēs to neizraisīsim paši ar saviem pārkāpumiem.

19 Un, kad Moronijs bija pateicis šos vārdus, viņš izgāja starp ļaudīm, vicinot savu noplēsto "drānu gabalu gaisā, lai visi varētu redzēt, ko viņš bija uzrakstījis uz tā noplēstā gabala, un, klieodzot skaļā balsī, sauca:

20 Lūk, katrs, kas grib saglabāt šo karogu pār zemi, lai nāk priekšā Tā Kunga spēkā un stājas derībā, ka viņi saglabās savas tiesības un savu reliģiju, lai Dievs Tas Kungs varētu tos svētīt.

21 Un notika, kad Moronijs bija pasludinājis šos vārdus, lūk, ļaudis skriešus sanāca kopā, apjozuši savus ieročus ap saviem gurniem, plēsdami savas drānas

10a 2. Nef. 1:7; Mos. 29:32.

b 2. Nef. 1:7.

11a Al. 43:16–17.

12a Neh. 4:14; Al. 44:5.

15a Mos. 5:7–9.

b Ap. d. 11:26;

1. Pēt. v. 4:16.

17a Al. 22:30–31.

19a src Karogs.

par zīmi jeb kā derību, ka viņi neatmetīs To Kungu, savu Dievu; jeb, citiem vārdiem, ja viņi pārkāps Dieva pavēles jeb kritīs grēkā un "kaunēsies uzņemties Kristus Vārdu, Tas Kungs saplēsis tos tāpat, kā viņi bija saplēsuši savas drānas.

22 Tad nu šī bija tā derība, ko viņi noslēdza, un viņi nometa savas drānas pie Moronija kājām, sacīdami: Mēs slēdzam derību ar mūsu Dievu, ka mēs tiksim iznīcināti, tāpat kā mūsu brāļi tai zemē uz ziemeļiem, ja mēs kritīsim grēkā; jā, Viņš var nomest mūs pie mūsu ienaidnieku kājām, tāpat kā mēs esam nometuši savas drānas pie tavām kājām, lai tiktu samīti zem kājām, ja mēs kritīsim grēkā.

23 Moronijs sacīja uz tiem: Lūk, mēs esam Jēkaba pēcnācēju atlikums; jā, mēs esam atlikušie no "Jāzēpa ^bpēcnācējiem, kura "svārkus viņa brāļi saplēsa daudzos gabalos; jā, un tad lūk, atcerēsīties turēt Dieva pavēles, vai mūsu drānas tiks mūsu brāļu saplēstas un mēs tiksim iemesti cietumā vai pārdoti, vai nokauti.

24 Jā, saglabāsim savu brīvību kā Jāzēpa "atlikums; jā, atcerēsīties Jēkaba vārdus pirms viņa nāves, jo lūk, viņš redzēja, ka daļa no Jāzēpa svārku atlikuma tika saglabāta un nesapuva. Un viņš sacīja—Patiesi, kā šis atlikums no mana dēla drānām ir ticis saglabāts, tā ^batlikums no

mana dēla pēcnācējiem tiks saglabāts ar Dieva roku un tiks paņemts pie Viņa, turpretim atlikušie no Jāzēpa pēcnācējiem ies bojā, patiesi kā viņa drānu atlikums.

25 Tad lūk, tas rada manā dvēselē bēdas; tomēr mana dvēsele priecājas manā dēlā, tāpēc ka daļa no viņa pēcnācējiem tiks paņemti pie Dieva.

26 Tad lūk, tāda bija Jēkaba valoda.

27 Un tad, kas zina, bet ja nu atlikums no Jēkaba pēcnācējiem, kas ies bojā kā viņa drānas, ir tie, kas ir atšķēlušies no mums? Jā, un patiesi, tie būsīm arī mēs paši, ja mēs nestāvēsim stingri ticībā Kristum.

28 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš gāja un arī sūtīja visās zemes daļās, kur bija šķelšanās, un sapulcināja kopā visus ļaudis, kas vēlējās saglabāt savu brīvību, lai stātos pretim Amalikijam un tiem, kuri bija atšķēlušies un tika saukti par amalikiešiem.

29 Un notika, kad Amalikija redzēja, ka Moronija ļaužu skaits bija daudz lielāks nekā amalikiešu—un viņš arī redzēja, ka viņa ļaudis šaubījās par tās lietas taisnīgumu, ko viņi bija uzsākuši—tādēļ, baidoties, ka viņš nesasnies mērķi, viņš paņēma tos no saviem ļaudīm, kas gribēja, un aizgāja uz Nefija zemi.

30 Tad Moronijs domāja, ka nebija vajadzīgs, lai lamaniešiem

21a 1. Nef. 8:25–28;
Morm. 8:38.

23a src Jāzēps,
Jēkaba dēls.

b 1. Moz. 49:22–26;
1. Nef. 5:14–15.

c 1. Moz. 37:3, 31–36.
24a Am. 5:15;

3. Nef. 5:21–24; 10:17.
b 2. Nef. 3:5–24;
Et. 13:6–7.

būtu vairāk spēka; tādēļ viņš domāja atgriezt Amalikija ļaudis jeb paņemt tos un atvest atpakaļ, un nodot Amalikiju nāvei; jā, jo viņš zināja, ka tas kūdīs lamaniešus uz dusmām pret viņiem un liks tiem nākt cīnīties pret viņiem; un viņš zināja, ka Amalikija to darīs, lai īstenotu savus nodomus.

31 Tādēļ Moronijs domāja, ka bija noderīgi, lai viņš paņemtu savus karapulku, kas bija sapulcējušies kopā un apbruņojušies, un stājušies derībā uzturēt mieru; un notika, ka viņš paņēma savu karapulku un devās ar savām teltīm mežonīgā apvidū, lai nogrieztu ceļu Amalikijam mežonīgā apvidū.

32 Un notika, ka viņš darīja pēc savas vēlēšanās un soļoja mežonīgā apvidū, un apsteidza Amalikijas karapulku.

33 Un notika, ka Amalikija bēga ar nelielu skaitu savu vīru, un atlikušie tika nodoti Moronija rokās, un paņemti atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

34 Tad Moronijs, būdams vīrs, kuru bija "iecēluši augstākie soģi ar tautas balsi, tādēļ viņam bija vara pēc savas gribas ar nefijiešu karapulkiem nodibināt un īstenot varu pār viņiem.

35 Un notika, ka katru no amalikiešiem, kas nestājās derībā atbalstīt brīvības lietu, lai viņi varētu saglabāt brīvu valdīšanu, viņš lika nodot nāvei; un bija tikai nedaudzi, kas noraidīja brīvības derību.

36 Un notika arī, ka viņš lika,

lai brīvības karogs tiktu uzvilkt katrā tornī, kas bija visā zemē, kas piederēja nefijiešiem; un tā Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefijiešiem.

37 Un viņiem atkal sākās miers zemē; un tā viņi saglabāja mieru zemē gandrīz līdz deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada beigām.

38 Un Helamans un "augstie priesteri saglabāja kārtību arī baznīcā; jā, patiesi četru gadu garumā viņiem bija liels miers un prieks baznīcā.

39 Un notika, ka bija daudzi, kas nomira, stingri "ticēdami, ka viņu dvēseles tika Tā Kunga Jēzus Kristus pestītas; tā viņi aizgāja no pasaules priecīgi.

40 Un bija daži, kas nomira ar drudzī, kas dažos gadalajos bija ļoti bieži sastopams tai zemē,—bet ne tik daudz ar drudzī, pateicoties daudzu "augu un sakņu lieliskajām īpašībām, ko Dievs bija sagatavojis, lai noņemtu daudzu slimību cēloņus, kam cilvēki bija pakļauti dabas vai klimata dēļ,—

41 bet bija daudzi, kas nomira aiz liela vecuma; un tie, kas nomira ticībā Kristum, ir "laimīgi Viņā, kā mums nākas domāt.

47. NODAĻA

Amalikija izmanto nodevību, slepkavības un intrigas, lai kļūtu par lamaniešu ķēniņu. Nefijiešu atkritēji ir daudz ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši. Apmēram 72. g. pr. Kr.

TAGAD mēs atgriezīsimies pie

34a Al. 43:16.
38a Al. 46:6.

39a Mor. 7:3, 41.
40a M&D 89:10.

41a Jāņa atkl. 14:13.

mūsu pieraksta par Amalikiju un tiem, kas "aizbēga ar viņu mežonīgā apvidū; jo, lūk, viņš paņēma tos, kas gāja ar viņu, un aizgāja uz ^bNefija zemi pie lamaniešiem, un uzkūdīja lamaniešus dūsmās pret Nefija tautu tiktāl, ka lamaniešu ķēniņš sūtīja uzsaukumu visā zemē starp visiem saviem ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā, lai atkal ietu cīnīties pret nefijiešiem.

2 Un notika, kad uzsaukums bija izsūtīts starp tiem, viņi bija ārkārtīgi izbijušies; jā, viņi baidījās sadusmot ķēniņu, un viņi arī baidījās iet cīnīties pret nefijiešiem, baidoties pazaudēt savas dzīvības. Un notika, ka viņi negribēja, jeb lielākā daļa no viņiem negribēja paklausīt ķēniņa pavēlēm.

3 Un tad notika, ka ķēniņš bija apskaities viņu nepaklausības dēļ; tādēļ viņš deva Amalikijas rīcībā to sava karapulka daļu, kas klausīja viņa pavēlēm, un pavēlēja tam iet un piespiest viņus ņemt ieročus.

4 Tad lūk, tā bija Amalikijas vēlēšanās; jo būdams ļoti izveicīgs vīrs uz ļaunu, viņš savā sirdī iecerēja gāzt no troņa lamaniešu ķēniņu.

5 Un tad viņš ieguva savā rīcībā to lamaniešu daļu, kas bija paklausīgi ķēniņam; un viņš tiecās iegūt to atbalstu, kuri nebija paklausīgi; tādēļ viņš gāja uz vietu, kas tika saukta par "Onīdu, jo tur visi lamanieši bija aizbēguši, jo viņi atklāja, ka

nāk karapulks, un, domādami ka tas nāk, lai iznīcinātu viņus, tādēļ viņi bēga uz Onīdu, uz ieroču vietu.

6 Un viņi iecēla kādu vīru par ķēniņu un vadoni pār viņiem, apņēmušies savā prātā ar noteiktu lēmumu, ka viņi netiks pakļauti, lai ietu pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka, gatavojoties cīņai, viņi sapulcējās kopā kalna virsotnē, kas tika saukts par Antipu.

8 Tad nu tas nebija Amalikijas nodoms cīnīties ar viņiem saskaņā ar ķēniņa pavēlēm; bet lūk, viņa nodoms bija gūt lamaniešu karapulku atbalstu, lai viņš varētu pats ieņemt vietu viņu vadībā un gāzt no troņa ķēniņu, un sagrābt ķēniņvalsti.

9 Un lūk, notika, ka viņš lika savam karapulkam uzslīst savas teltis tai ielejā, kas bija netālu no Antipas kalna.

10 Un tad notika, ka naktī viņš sūtīja slepenu sūtni uz Antipas kalnu, vēlēdamies, lai to vadoņi, kas bija kalnā, kura vārds bija Lehontijs, lai tas nāktu lejā kalna pakājē, jo viņš vēlējās runāt ar to.

11 Un notika, kad Lehontijs saņēma to vēsti, viņš neuzdrīkstējās noiet lejā kalna pakājē. Un notika, ka Amalikija sūtīja atkal otrreiz, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā. Un notika, ka Lehontijs negribēja; un viņš sūtīja atkal trešo reizi.

12 Un notika, kad Amalikijsa pārliicinājās, ka viņš nevar

47 1a Al. 46:33.

b 2. Nef. 5:5–8;

Omn. 1:12–13.

5a Al. 32:4.

panākt, lai Lehontijs nāktu lejā no kalna, viņš gāja kalnā netālu no Lehontija nomietnes; un viņš atkal sūtīja ceturto reizi savu vēsti Lehontijam, vēlēdamies, lai tas nāktu lejā un lai tas ņemtu sev līdzī savus sargus.

13 Un notika, kad Lehontijs nonāca ar saviem sargiem pie Amalikijas, ka Amalikija vēlējās, lai viņš naktī nāktu lejā ar savu karapulku un aplenktu tos vīrus viņu nomietnē, pār kuriem ķēniņš bija devis viņam pavēlēšanu, un ka viņš nodos tos Lehontija rokās, ja tas padaris viņu (Amalikiju) par otro vadoni pār visu armiju.

14 Un notika, ka Lehontijs nāca lejā ar saviem vīriem un apļenca Amalikijas vīrus, tā ka, pirms tie rītausmā pamodās, viņi bija Lehontija karapulku aplenkti.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka viņi bija aplenkti, viņi lūdzās Amalikiju, lai tas atļautu tiem apvienoties ar viņu brāļiem, lai viņi netiktu iznīcināti. Tad nu tas bija tieši tas, ko Amalikija vēlējās.

16 Un notika, ka viņš nodeva savus vīrus, "pretēji ķēniņa pavēlēm. Tad nu tas, ko Amalikija vēlējās, bija—lai viņš varētu paveikt savus nodomus ķēniņa gāšanā no troņa.

17 Tad tā bija paraža starp lamaniešiem, ja viņu augstākais vadonis tika nogalināts, iecelt otro vadoni par savu augstāko vadoni.

18 Un notika, ka Amalikija

lika, lai viens no viņa kalpiem pakāpeniski dotu indi Lehontijam, ka tas nomira.

19 Tagad, kad Lehontijs bija miris, lamanieši iecēla Amalikiju par savu vadoni un savu galveno pavēlnieku.

20 Un notika, ka Amalikija soļoja ar saviem karapulkiem (jo viņš bija sasniedzis savas vēlmes) uz Nefija zemi, uz Nefija pilsētu, kas bija galvenā pilsēta.

21 Un ķēniņš ar saviem sargiem iznāca ārā satikt viņu, jo tas domāja, ka Amalikija bija izpildījis viņa pavēles un ka Amalikija bija sapulcinājis tik milzīgu karapulku, lai ietu cīņties pret nefijiešiem.

22 Bet lūk, kad ķēniņš iznāca ārā, lai viņu satiktu, Amalikija lika, lai viņa kalpi dotos uz priekšu satikt ķēniņu. Un viņi gāja un noliecās ķēniņa priekšā, it kā godbijībā par viņa diženumu.

23 Un notika, ka ķēniņš pastiepa savu roku, lai tos pieceltu, kas bija lamaniešu paraža, kā miera zīme; šo paražu viņi bija pārņēmuši no nefijiešiem.

24 Un notika, kad viņš piecēla pirmo no zemes, lūk, tas iedūra ķēniņam sirdī un viņš nokrita zemē.

25 Tad ķēniņa kalpi aizbēga, un Amalikijas kalpi sāka kliegt, sacīdami:

26 Lūk, ķēniņa kalpi iedūra viņam sirdī, un viņš krita, un tie aizbēga, lūk, nāciet un skatieties.

27 Un notika, ka Amalikija

pavēlēja, lai viņa karapulki soļotu uz priekšu un skatītos, kas bija noticis ar ķēniņu; un, kad viņi bija pienākuši pie tās vietas un atraduši ķēniņu guļam savās asinīs, Amalikija izlikās apskaities un sacīja: Katrs, kas mīlēja ķēniņu, lai iet un vajā viņa kalpus, lai tie tiktu nokauti!

28 Un notika, ka viņi visi, kas mīlēja ķēniņu, kad tie izdzirdēja šos vārdus, nāca un dzinās pakal ķēniņa kalpiem.

29 Tagad, kad ķēniņa kalpi redzēja karapulku tos vajājam, viņi atkal izbijās un aizbēga mežonīgā apvidū, un gāja uz Zarahemlas zemi un pievienojās Amona "tautai.

30 Un karapulks, kas bija dzinies tiem pakal, atgriezās, vajājuši tos veltīgi; un tā Amalikija ar savu krāpšanu ieguva ļaužu sirdis.

31 Un notika, ka nākamajā rītā viņš ar saviem karapulkiem iegāja Nefija pilsētā un sagraba pilsētu.

32 Un tad notika, ka ķēniņiene, kad viņa dzirdēja, ka ķēniņš bija nogalināts—jo Amalikija sūtīja sūtni pie ķēniņienes, paziņojot viņai, ka ķēniņš ir ticis savu kalpu nogalināts, ka viņš ar saviem karapulkiem tos vajāja, bet tas bija veltīgi un viņi ir aizbēguši—

33 tādēļ, kad ķēniņiene bija saņēmusi šo vēsti, viņa sūtīja pie Amalikijas, vēlēdamās, lai viņš saudzētu pilsētas ļaudis; un viņa arī vēlējās, lai tas nāktu pie

viņas; un viņa arī vēlējās, lai tas atvestu lieciniekus, kas liecinātu viņai par ķēniņa nāvi.

34 Un notika, ka Amalikija paņēma to pašu kalpu, kurš nogalināja ķēniņu, un visus tos, kas bija ar viņu, un gāja pie ķēniņienes uz to vietu, kur viņa sēdēja, un tie visi liecināja viņai, ka ķēniņu nogalināja viņa paša kalpi, un tie arī sacīja: Viņi aizbēga; vai tas neliecina pret tiem? Un tā viņa pārlicinājās par ķēniņa nāvi.

35 Un notika, ka Amalikija centās iegūt ķēniņienes labvēlību, un viņš ņēma to sev par sievu; un tā ar savu krāpšanu un ar savu viltīgo kalpu palīdzību viņš ieguva ķēniņvalsti; jā, viņš bija atzīts ķēniņš visā zemē starp visiem lamaniešu ļaudīm, kas "sastāvēja no lamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem, un visiem nefijiešu atkritējiem, no Nefija valdīšanas līdz pat šim laikam.

36 Tad nu šie "atkritēji, būdami tāpat mācīti un ar tām pašām ziņām, kas nefijiešiem, jā, būdami mācīti ar tām pašām "zināšanām par To Kungu, tomēr, ir dīvaini teikt, ka neilgi pēc savas atšķelšanās viņi kļuva vēl cietsirdīgāki un "nepakļāvīgāki, un vēl mežonīgāki, ļaunāki un nežēlīgāki nekā lamanieši—pārņēmuši lamaniešu paražas,—dodot ceļu kūttrumam un visā dai izlaidībai; jā, pilnīgi aizmirsdami To Kungu, savu Dievu.

29a Al. 43:11–12.
src Anti-nefijie-
lehijieši.

35a Jēk. 1:13–14.
36a src Atkrišana.
b Ebr. 10:26–27;

Al. 24:30.
c Jer. 8:12.

48. NODAĻA

Amalikija musina lamaniešus pret nefijiešiem. Moronijs sagatavo savu tautu aizstāvēt kristiešu lietu. Viņš priecājas par brīvību un neatkarību un ir varens Dieva vīrs. Apmēram 72. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka, tikko kā Amalikija bija ieguvis ķēniņvalsti, viņš sāka iedvesmot lamaniešu sirdis pret Nefija tautu; jā, viņš iecēla vīrus, lai tie runātu uz lamaniešiem no viņu torņiem pret nefijiešiem.

2 Un tā viņš iedvesmoja lamaniešu sirdis pret nefijiešiem tiktāl, ka deviņpadsmitā soģu valdīšanas gada pašās beigās, viņš, tiktāl īstenojis savus nodomus, jā, kļuvis par ķēniņu pār lamaniešiem, viņš ticās arī valdīt pār visu zemi, jā, un visiem ļaudīm, kas bija tai zemē, tāpat pār nefijiešiem kā pār lamaniešiem.

3 Tādēļ viņš bija īstenojis savu nodomu, jo viņš bija nocietinājis lamaniešu sirdis un aptumšojis viņu prātus, un uzkūdījis tos dusmām tiktāl, ka viņi sapulcināja kopā daudzus pulkus, lai ietu cīnīties pret nefijiešiem.

4 Jo viņš bija apņēmies, savu ļaužu milzīgā skaita dēļ, uzveikt nefijiešus un pakļaut tos jūgā.

5 Un tā viņš iecēla "augstos virsniekus no zoramiešiem, kuriem vislabāk bija zināms nefijiešu spēks un viņu patvēruma vietas, un viņu pilsētu vājākās

daļas; tādēļ viņš iecēla viņus par augstajiem virsniekiem pār saviem karapulkiem.

6 Un notika, ka viņi ņēma savu pulku un gāja mežonīgā apvidū uz Zarahemlas zemi.

7 Tad notika, kamēr Amalikijs bija tā ieguvis varu ar krāpšanu un viltu, Moronijs, no otras puses, bija "gatavojis savu ļaužu prātus būt uzticīgiem Tam Kungam, viņu Dievam.

8 Jā, viņš bija stiprinājis nefijiešu karapulkus un uzcēlis nelielus nostiprinājumus jeb patvēruma vietas; izveidojot visapkārt zemes vaļņus, lai norobežotu savus karapulkus, un arī uzceļot sienas no akmeņiem, lai ietvertu tos visapkārt, visapkārt viņu pilsētām un viņu zemju robežām, jā, visapkārt visai zemei.

9 Un tā viņu vājākajos nocietinājumos viņš izvietoja lielāko skaitu vīru; un tā viņš nocietināja un nostiprināja zemi, kas pieredēja nefijiešiem.

10 Un tā viņš gatavojās "aizstāvēt viņu brīvību, viņu zemes, viņu sievas un viņu bērnus, un viņu mieru, un lai viņi varētu dzīvot Tam Kungam, savam Dievam, un lai viņi varētu saglabāt to, ko viņu ienaidnieki sauca par kristiešu lietu.

11 Un Moronijs bija stiprs un varens vīrs; viņš bija vīrs ar pilnīgu "izpratni; jā, vīrs, kas nepriecājās par asinsizliešanu; vīrs, kura dvēsele priecājās par savas zemes brīvību un neatkarību un viņa brāļu brīvību un

neatkarību no jūga un verdzības;

12 Jā, vīrs, kura sirds bija pārpildīta ar pateicību savam Dievam par tām daudzajām privilēģijām un svētībām, ko Viņš bija dāvājis Savai tautai; vīrs, kurš ārkārtīgi pūlējās par savas tautas "labklājību un drošību.

13 Jā, un viņš bija vīrs, kas bija stingrs ticībā Kristum, un viņš bija "devis zvērestu aizsargāt savu tautu, savas tiesības un savu zemi, un savu reliģiju līdz pat savu asiņu zaudēšanai.

14 Tad nu nefījieši tika mācīti aizsargāties pret saviem ienaidniekiem līdz pat asinsizliešanai, ja tas bija nepieciešams; jā, un viņi arī tika mācīti "nekad neuzbrukt, jā, un nekad nepacelt zobenu, kā tikai izņemot pret ienaidnieku, kā tikai, lai aizsargātu savas dzīvības.

15 Un šī bija viņu ticība, ka, tā darot, Dievs būs labvēlīgs viņiem tajā zemē, jeb, citiem vārdiem, ja viņi būs uzticīgi, turot Dieva pavēles, tad Viņš būs labvēlīgs tajā zemē; jā, brīdinās tos aizbēgt vai sagatavoties karam, atbilstoši viņu briesmām;

16 un vēl, ka Dievs darīs tiem zināmu, kurp tiem jāiet, lai aizsargātos pret saviem ienaidniekiem, un, tā darot, Tas Kungs tos atbrīvos; un šī bija Moronija ticība un viņa sirds gavilēja tajā; "nevis par asinsizliešanu, bet gan par laba darīšanu, par savas

tautas saglabāšanu, jā, par Dieva pavēļu turēšanu, jā, un nepaķļaušanos nekrietnībai.

17 Jā, patiesi, patiesi es saku jums, ja visi cilvēki būtu bijuši, būtu tagad un vienmēr būtu tādi kā Moronijs, lūk, paši elles spēki būtu satricināti uz mūžiem; jā, "velnam nekad nebūtu varas pār cilvēku bērnu sirdīm.

18 Lūk, viņš bija vīrs, līdzīgs Amonam, Mosijas dēlam, jā, un pat citiem Mosijas dēliem, jā, un arī Almam un viņa dēliem, jo viņi visi bija Dieva vīri.

19 Tad lūk, Helamans un viņa brāļi nekalpoja tautai mazāk kā Moronijs, jo tie sludināja Dieva vārdu un tie kristīja grēku nožēlošanai visus cilvēkus, kas uz klausīja viņu vārdus.

20 Un tā viņi gāja, un ļaudis "pazemojās dēļ viņu vārdiem, tiktāl ka tie tika ļoti "ieredzēti no Tā Kunga, un tā viņi bija brīvi no kariem un strīdiem savā starpā, jā, patiesi četrus gadus garumā.

21 Bet, kā es teicu, deviņpadsmitā gada pašās beigās, jā, neskatoties uz mieru viņu pašu starpā, viņi negribot bija spiesti cīnīties ar saviem brāļiem lamaniešiem.

22 Jā, un īsāk, viņu kari ar lamaniešiem nemitējās daudzus gadus, neskatoties uz viņu lielo nepatiku.

23 Tad nu viņiem bija "žēl pacelt ieročus pret lamaniešiem,

12a src Labklājība.

13a Al. 46:20–22.

14a Al. 43:46–47;

3. Nef. 3:20–21;

Morm. 3:10–11;

M&D 98:16.

16a Al. 55:19.

17a 1. Nef. 22:26;

3. Nef. 6:15.

20a src Pazemīgs,

Pazemība.

b 1. Nef. 17:35.

23a M&D 42:45.

tāpēc ka viņi nepriecājās par asinsizliešanu; jā, un tas vēl nav viss—viņiem bija žēl, ka viņi ir līdzekļi, lai tik daudzus savus brāļus aizsūtītu no šīs pasaules mūžīgajā pasaulē nesagatavotus sastapties ar savu Dievu.

24 Tomēr viņi nevarēja atļauties nolikt savas dzīvības, lai viņu "sievas un viņu bērni netiktu noslepkavoti ar to rupjo nežēlību, kas kādreiz bija viņu brāļi, jā, un bija "atšķēlušies no viņu baznīcas, un bija pametuši viņus un bija gājuši iznīcināt viņus, apvienojoties ar lamaniešiem.

25 Jā, viņi nevarēja paciest, ka viņu brāļi priecātos par nefijiešu asinīm, tik ilgi, kamēr būtu kāds, kas tur Dieva pavēles, jo Tā Kunga solījums bija, ka, ja tie turēs Viņa pavēles, viņiem veikties tajā zemē.

49. NODAĻA

Iebrokušie lamanieši nespēj ieņemt nostiprinātās Amonihās un Noas pilsētas. Amalīkija nolād Dievu un zvēr dzert Moronija asinis. Helamans un viņa brāļi turpina stiprināt Baznīcu. Apmēram 72. g. pr. Kr.

UN tad notika deviņpadsmitā gada vienpadsmitajā mēnesī, desmitajā mēneša dienā, ka lamaniešu karapulki tika redzēti tuvojamies Amonihās zemei.

2 Un lūk, pilsēta bija pārbūvēta un Moronijs bija izvietojis savu karapulku uz pilsētas robežām, un viņi bija uzbēruši

zemi visapkārt, lai aizsargātos no lamaniešu bultām un akmeņiem; jo lūk, tie izmantoja cīņā akmeņus un bultas.

3 Lūk, es teicu, ka "Amonihās pilsēta bija pārbūvēta. Es saku jums, jā, ka tā bija daļēji pārbūvēta; un, tāpēc ka vienreiz lamanieši to bija nopostījuši dēļ ļauzu nekrietnības, viņi domāja, ka tā atkal būs viņiem viegls laupījums.

4 Bet lūk, cik liela bija viņu vilšanās; jo lūk, nefijieši sev visapkārt bija uzbēruši zemes grēdu, kas bija tik augsta, ka lamanieši nevarēja mest savus akmeņus un raidīt savas bultas uz tiem, lai tam būtu nozīme, ne arī viņi varēja tiem uzbrukt savādāk, kā tikai caur viņu iejas vietām.

5 Tad tajā laikā lamaniešu augstie virsnieki bija ārkārtīgi izbrīnīti par nefijiešu gudrību, sagatavojot savas aizsardzības vietas.

6 Tad nu lamaniešu vadoņi bija domājuši, viņu lielā skaita dēļ, jā, viņi domāja, ka tiem būs pārsvars, kad viņi tiem uzbruks, kā viņi līdz šim bija darījuši; jā, un viņi arī bija sagatavojuši sev vairogus un krūšu bruņas; un viņi bija sagatavojuši sev drēbes no ādām, jā, ļoti biezas drēbes, lai piesegtu savu kailumu.

7 Un, būdami tā sagatavojušies, viņi domāja, ka viņi viegli pieveiks un pakļaus savus brāļus verdzības jūgā, vai kaus un slepkavos tos pēc savas patikas.

8 Bet lūk, viņiem par lielu

pārsteigumu, tie bija "sagatavojušies pret viņiem tādā veidā, kāds nekad nebija bijis zināms starp Lehija bērniem. Tagad tie bija sagatavojušies pret lamaniešiem cīnīties saskaņā ar Moronija norādījumiem.

9 Un notika, ka lamanieši jeb amalikieši bija ārkārtīgi izbrīnīti par to veidu, kā viņi bija sagatavojušies karam.

10 Tad, ja ķēniņš Amalikija būtu nācis no "Nefija zemes sava karapulka priekšgalā, varbūt viņš būtu licis lamaniešiem uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo lūk, viņu neuztrauca savu ļaužu asinis.

11 Bet lūk, Amalikija pats nenāca cīnīties. Un lūk, viņa augstie virsnieki neuzdrīkstējās uzbrukt nefijiešiem Amonihai pilsētā, jo Moronijs bija izmainījis lietu pārvaldīšanas kārtību starp nefijiešiem, tiktāl ka lamanieši bija vīlušies par viņu patvēruma vietām un nevarēja tikt tiem klāt.

12 Tādēļ viņi atkāpās mežonīgā apvidū un ņēma savu pulku, un gāja uz Noas zemi, domādami, ka tā būs nākamā labākā vieta tiem, lai ietu pret nefijiešiem.

13 Jo viņi nezināja, ka Moronijs bija nostiprinājis jeb bija uzcēlis drošības "nostiprinājumus visapkārt katrai pilsētai visā zemē; tādēļ viņi soļoja uz Noas zemi ar ciešu apņēmību; jā, viņu augstie virsnieki nāca priekšā un deva zvērestu, ka viņi iznīcinās tās pilsētas ļaudis.

14 Bet lūk, viņiem par izbrīnu, Noas pilsēta, kas līdz šim bija bijusi vāja vieta, tagad ar Moronija palīdzību bija kļuvusi stipra, jā, spēkā pat pārspējot Amonihai pilsētu.

15 Un tad, lūk, tā bija gudrība Moronijā, jo viņš domāja, ka tie nobīsies pie Amonihai pilsētas; un, tā kā Noas pilsēta līdz šim bija bijusi vājākā zemes daļa, tādēļ viņi soļos turp cīnīties; un tas bija saskaņā ar viņa vēlēšanos.

16 Un lūk, Moronijs bija iecēlis Lehiju par galveno pavēlnieku pār tās pilsētas vīriem; un tas bija "tas pats Lehijs, kurš cīnījās ar lamaniešiem tajā ielejā austrumos no Sidonas upes.

17 Un tad lūk, notika, kad lamanieši atklāja, ka Lehijs komandē pilsētu, viņi atkal bija vīlušies, jo viņi ārkārtīgi baidījās no Lehija; tomēr viņu augstie virsnieki bija devuši zvērestu uzbrukt pilsētai, tādēļ tie atveda savus karapulkus.

18 Tad lūk, lamanieši nevarēja tikt viņu drošības nocietinājumos savādāk, kā tikai caur ieeju, jo valnis, kas bija uzbērts, bija ļoti augsts, un grāvis, kas bija aprakts visapkārt, bija ļoti dziļš, izņemot ieeju.

19 Un tā nefijieši bija sagatavojušies iznīcināt katru, kas mēģinās uzrāpties vai iekļūt nocietinājumā jebkurā citā veidā, metot akmeņus un raidot bultas uz tiem.

20 Tā viņi bija sagatavojušies, jā, grupa viņu stiprāko vīru ar

saviem zobeniem un savām lingām, lai sakautu katru, kas mēģinās iekļūt viņu drošības nocietinājumā caur ieeju; un tā viņi bija sagatavojušies aizsargāt sevi pret lamaniešiem.

21 Un notika, ka lamaniešu virsnieki atveda savus karapulku pie ieejas un sāka cīnīties ar nefijiešiem, lai iekļūtu viņu nocietinājumā; bet lūk, viņi tika aizdzīti atpakaļ laiku pa laikam, tā ka viņi tika sakauti ar milzīgiem zaudējumiem.

22 Tagad, kad tie atklāja, ka viņi nevar uzveikt nefijiešus pa ieeju, viņi sāka rakt nost viņu zemes uzbērumus, lai viņi varētu izveidot ceļu saviem karapulkiem, lai viņiem būtu vienādas iespējas cīnīties; bet lūk, šajos mēģinājumos viņi tika aizmēzti ar akmeņiem un bultām, kas tika raidītas uz tiem; un tā vietā, lai piepildītu viņu grāvjus, nojaucot zemes uzbērumus, tie zināmā mērā tika piepildīti ar viņu mirušajiem un ievainotajiem ķermeņiem.

23 Tā nefijiešiem bija pilnīga vara pār saviem ienaidniekiem; un tā lamanieši centās iznīcināt nefijiešus, līdz visi viņu augstie virsnieki tika nogalināti; jā, un vairāk nekā tūkstotis lamaniešu bija nogalināti; turpretim no otras puses nebija nogalināta neviena nefijiešu dvēsele.

24 Tur bija ap piecdesmit, kas bija ievainoti, būdami atklāti lamaniešu bultām caur ieeju, bet viņi bija aizsargāti ar saviem

vairogiem un savām krūšu bruņām, un savām bruņu cepurēm tiktāl, ka viņu ievainojumi bija uz kājām, daudzi no kuriem bija ļoti smagi.

25 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka visi viņu augstie virsnieki bija nogalināti, viņi bēga mežonīgā apvidū. Un notika, ka viņi atgriezās Nefija zemē, lai paziņotu savam ķēniņam Amalikijam, kas bija nefijietis no dzimšanas, par viņu lielajiem zaudējumiem.

26 Un notika, ka viņš bija ārkārtīgi nikns uz saviem ļaudīm, tāpēc ka viņš nebija sasniedzis savu iecerēto pār nefijiešiem; viņš nebija pakļāvis tos verdzības jūgā.

27 Jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities un viņš "nolādēja Dievu un arī Moroniju,"^b zvērēdams, ka viņš dzers tā asinis; un tas tāpēc, ka Moronijs turējis Dieva pavēles, rūpējoties par savu ļaužu drošību.

28 Un notika, ka, no otras puses, Nefija tauta "pateicās Tam Kungam, savam Dievam, par Viņa nepārspējamo spēku viņu atbrīvošanā no viņu ienaidnieku rokām.

29 Un tā beidzās deviņpadsmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Jā, un bija nepārtraukts miers starp tiem un ārkārtīgi liels uzplaukums baznīcā dēļ viņu uzmanības un uzcītības, ko viņi pievērsa Dieva vārdam, ko tiem sludināja Helamans un Šiblons, un Koriantons, un

27^a SRC Zaimot,
Zaimošana.

^b Ap. d. 23:12.
28^a SRC Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.

Amons, un viņa brāļi, jā, visi tie, kas bija ordinēti ar Dieva "svēto kārtu, būdami kristīti grēku nožēlošanai un sūtīti sludināt starp ļaudīm.

50. NODAĻA

Moronijs nostiprina nefijiešu zemes. Tie ceļ daudzas jaunas pilsētas. Kari un posts nāk pār nefijiešiem viņu ļaudarību un negantību dienās. Moriantonu un viņa atkritējus sakauj Teankums. Nefihass mirst, un viņa dēls Pahorans ieņem soģa krēslu. Apmēram 72.–67. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka Moronijs nepārstāja gatavoties karam jeb aizsargāt savu tautu pret lamaniešiem; jo viņš lika, lai viņa karapulki divdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā sāktu rakt zemes uzbērumus ap visām pilsētām visā zemē, kas piederēja nefijiešiem.

2 Un šo uzbērumu augšā viņš lika, lai būtu baļķi, jā, žogi no baļķiem, uzcelti cilvēka augumā visapkārt pilsētām.

3 Un viņš lika, lai uz šiem baļķu žogiem tiktu uzcelti karkasi, uz visiem baļķiem visapkārt, un tie bija stipri un augsti.

4 Un viņš lika, lai tiktu uzcelti torņi, kas slietos pāri šiem stabu nocietinājumiem, un viņš lika, lai patvēruma vietas tiktu uzceltas uz šiem torņiem, lai lamaniešu akmeņi un bultas nevarētu tos ievainot.

5 Un viņi bija sagatavojušies, lai viņi varētu mest akmeņus no to augšas, atbilstoši savai gribai

un savam spēkam, un nogalināt tos, kas mēģinās tuvoties pilsētas sienām.

6 Tā Moronijs sagatavoja cietokšņus pret viņu ienaidnieku uzbrukumiem, apkārt katrai pilsētai visā zemē.

7 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa karapulki dotos mežonīgā apvidus austrumos; jā, un viņi gāja un padzina visus lamaniešus, kas bija mežonīgā apvidus austrumos, uz viņu pašu zemēm, kas bija uz dienvidiem no Zarahemlas zemes.

8 Un Nefija zeme stiepās taisnā līnijā no austrumu līdz rietumu jūrai.

9 Un notika, kad Moronijs bija izdzinis visus lamaniešus no mežonīgā apvidus austrumiem, kas bija uz ziemeļiem no viņu pašu zemēm, viņš lika, lai tie iedzīvotāji, kas bija Zarahemlas zemē un apkārtējās zemēs, ietu uz mežonīgā apvidus austrumiem, līdz pat jūras krastam, un ieņemtu to zemi.

10 Un viņš arī izvietoja savus karapulkus dienvidos uz viņu īpašumu robežām, un lika tiem uzcelt "nocietinājumus, lai viņi varētu pasargāt savus karapulkus un savus ļaudis no savu ienaidnieku rokām.

11 Un tā viņš iznīcināja visus lamaniešu cietokšņus mežonīgā apvidus austrumos, jā, un arī rietumos, nostiprinādams robežu starp nefijiešiem un lamaniešiem, starp Zarahemlas zemi un Nefija zemi no rietumu jūras līdz Sidonas upes iztekai, jo nefijiešiem pēc viņu labpatikas

piederēja visa zeme uz ziemeļiem, jā, patiesi visa zeme, kas bija uz ziemeļiem no Pārpilnības zemes.

12 Tā Moronijs ar saviem karapulkiem, kas pieauga ik dienas dēļ pārliecības par aizsardzību, ko viņš tiem deva ar saviem darbiem, centās iznīcināt lamaniešu varu visās zemēs, kas bija viņu īpašumā, lai tiem vairs nebūtu varas pār viņu īpašumā esošajām zemēm.

13 Un notika, ka nefijieši sāka likt pamatus pilsētai, un viņi deva tai pilsētai vārdu Moronija pilsēta; un tā bija pie austrumu jūras; un tā bija dienvidos pie lamaniešu īpašumu robežām.

14 Un viņi arī iesāka likt pamatus pilsētai starp Moronija pilsētu un Ārona pilsētu, kas sniedzās līdz Āronas un Moronijas robežām, un viņi deva tai pilsētai jeb zemei vārdu Nefi.

15 Un viņi arī iesāka tajā pašā gadā celt daudzas pilsētas ziemeļos, vienu no tām sevišķā veidā, ko viņi nosauca par Lehiju un kas bija ziemeļos pie jūras krasta.

16 Un tā beidzās divdesmitais gads.

17 Un šajos veiksmīgajos apstākļos bija Nefija tauta divdesmit pirmā soģu valdīšanas gada iesākumā pār Nefija tautu.

18 Un viņiem ārkārtīgi veicās un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti; jā, viņi vairojās un kļuva stipri tai zemē.

19 Un tā mēs redzam, cik

žēlastības pilni un taisni ir visi Tā Kunga darbi, izpildot visus Viņa vārdus cilvēku bērniem; jā, mēs varam redzēt, ka Viņa vārds ir apstiprinājušies, patiesi tajā laikā, kad Viņš runāja uz Lehiju, sacīdams:

20 Svētīts esi tu un tavi bērni; un viņi tiks svētīti; kā viņi turēs Manas pavēles, tā viņiem veiksies tai zemē. Bet atceries, kā viņi neturēs Manas pavēles, tā viņi tiks "padzīti no Tā Kunga vaiga.

21 Un mēs redzam, ka šie soļījumi ir apstiprinājušies Nefija tautai; jo tās ir bijušas viņu ķildas un viņu strīdi, jā, viņu slepkavības un viņu laupīšanas, viņu elku pielūgšanas, viņu netiklības un viņu negantības, kas bija viņu starpā, kas atnesa tiem viņu karus un viņu iznīcināšanu.

22 Un tie, kas bija uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, tika atbrīvoti visos laikos, turpretim tūkstošiem viņu bezdievīgo brāļu tika nodoti jūgā, vai gāja bojā no zobena, vai krita neticībā un sajaucās ar lamaniešiem.

23 Bet lūk, nekad nebija bijis "laimīgāka laika Nefija tautā kopš Nefija dienām kā Moronija dienās, jā, patiesi šinī laikā, divdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā.

24 Un notika, ka divdesmit un otrais soģu valdīšanas gads arī beidzās mierā; jā, un arī divdesmit un trešais gads.

25 Un notika, ka divdesmit un ceturtā soģu valdīšanas gada sākumā arī būtu bijis

miers Nefija tautā, ja nebūtu bijis “strīds, kas bija viņu starpā par Lehija zemi un Moriantona zemi, kurai bija robeža ar Lehija zemi; kuras abas bija jūras malā.

26 Jo lūk, ļaudis, kuriem piederēja Moriantona zeme, pieprasīja daļu no Lehija zemes; tādēļ sākās karsts strīds starp viņiem, tiktāl ka Moriantonas ļaudis pacēla ieročus pret saviem brāļiem un bija apņēmušies tos nokaut ar zobenu.

27 Bet lūk, ļaudis, kam piederēja Lehija zeme, bēga uz Moronija nometni un lūdza viņu pēc palīdzības; jo lūk, viņi nebija noziegušies.

28 Un notika, kad Moriantona ļaudis, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Moriantons, atklāja, ka Lehija ļaudis bija aizbēguši uz Moronija nometni, viņi bija ārkārtīgi izbijušies, ka tik Moronija karapulki nenāktu uz tiem un neiznīcinātu viņus.

29 Tādēļ Moriantons lika viņu sirdis to, ka viņiem ir jāmūk uz to zemi, kas bija uz ziemeļiem, kas bija noklāta ar lieliem ūdeņiem, un jāiegūst tā zeme, kas bija uz ziemeļiem.

30 Un lūk, viņi būtu īstenojuši šo ieceri (kas būtu bijis par iemeslu vaimanām), bet lūk, Moriantons, būdams ļoti nesavaldīgs vīrs, tādēļ bija sadusmojis uz vienu no savām kalponēm, un viņš uzbruka tai un smagi to piekāva.

31 Un notika, ka viņa aizbēga un gāja uz Moronija nometni, un pastāstīja Moronijam visu

par šo lietu un arī par viņu nodomiem bēgt zemē uz ziemeļiem.

32 Tad lūk, ļaudis, kas bija Pārpilnības zemē, jeb drīzāk, Moronijs baidījās, ka tie paklausīs Moriantona vārdiem un apvienosies ar viņa ļaudīm, un tā tas iegūs valdījumā tās zemes daļas, kas liks pamatu nopietnām sekām Nefija tautā, jā, sekām, kas novedīs pie viņu “brīvības gāšanas.

33 Tādēļ Moronijs sūtīja karapulku ar viņu teltīm apsteigt Moriantona ļaudis, apturēt viņu bēgšanu uz zemi ziemeļos.

34 Un notika, ka viņi neapsteidza tos, līdz viņi nenonāca “Postažas zemes robežās; un tur viņi apsteidza tos šaurumā, kas veida gar jūru uz zemi ziemeļos, jā, ar jūru gan no rietumiem, gan austrumiem.

35 Un notika, ka karapulks, ko bija sūtījis Moronijs, ko vadīja vīrs, kura vārds bija Teankums, sastapa Moriantona ļaudis; un tik stūrgalvīgi bija Moriantona ļaudis (būdami iedvesmoti ar viņa ļaundarbām un viņa glaimojošajiem vārdiem), ka notika kauja starp tiem, kurā Teankums nogalināja Moriantonu un sakāva viņa karapulku, un paņēma tos par gūstekņiem, un atgriezās Moronija nometnē. Un tā beidzās divdesmit un ceturtais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

36 Un tā Moriantona ļaudis tika atvesti atpakaļ. Un, kad viņi noslēdza derību ievērot mieru, viņi tika atjaunoti Moriantona

zemē, un saskaņa izveidojās starp viņiem un Lehija ļaudīm, un tie arī tika atjaunoti savās zemēs.

37 Un notika, ka tajā pašā gadā, kad Nefija tautā bija atjaunots miers, ka Nefihass, otrais augstākais soģis, nomira, ar pilnīgu taisnīgumu Dieva priekšā pildījis soģa amatu.

38 Tomēr, viņš bija atteicis Almam ņemt valdījumā tos pierakstus un tās lietas, ko Alma un viņa tēvi bija uzskatījuši par pašu svētāko; tādēļ Alma bija nodevis tos savam dēlam Helamanam.

39 Lūk, notika, ka Nefihassa dēls tika iecelts pildīt soģa amatu sava tēva vietā, jā, viņš tika iecelts par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu ar zvērestu un svētu priekšrakstu tiesāt taisnīgi un turēt ļaužu mieru un brīvību, un dot tiem viņu svētās priekšrocības pielūgt To Kungu, savu Dievu, jā, atbalstīt un saglabāt Dieva lietu visās savās dienās, un tiesāt ļaunos atbilstoši viņu noziegumiem.

40 Tad lūk, viņa vārds bija Pahorans. Un Pahorans pildīja sava tēva vietu, un divdesmit un ceturtnā gada beigās viņš sāka savu valdīšanu pār Nefija tautu.

51. NODAĻA

Ķēniņa piekritēji tiecas izmainīt likumu un iecelt ķēniņu. Pahorans un brīvības piekritēji tiek atbalstīti ar tautas balsi. Moronijs piespiež ķēniņa piekritējus aizsargāt savu

valsti, vai arī tikt nodotiem nāvei. Amalikija un lamanieši sagrābj daudzas nocietinātās pilsētas. Teankums atvairā lamaniešu iebrukumu un nogalina Amalikiju viņa teltī. Apmēram 67.–66. g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un piektā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, viņi nodibināja mieru starp Lehija un Moriantona ļaudīm viņu zemēs, un iesāka divdesmit un piekto gadu mierā;

2 tomēr ilgi viņi nesaglabāja pilnīgu mieru zemē, jo sākās strīds tautā par augstāko soģi Pahoranu; jo lūk, bija daļa ļaužu, kas vēlējās, lai daži īpaši likuma punkti tiktu izmainīti.

3 Bet lūk, Pahorans nemainīja un neļāva likumu mainīt, tādēļ viņš neuzklausīja tos, kas bija sūtījuši savas balsis ar saviem lūgumiem par likuma izmaiņšanu.

4 Tādēļ tie, kas vēlējās, lai likums tiktu izmainīts, bija nikni uz viņu un gribēja, lai viņš vairs nebūtu augstākais soģis pār to zemi; tādēļ izcēlās karsts strīds par šo lietu, bet ne līdz asinsizliešanai.

5 Un notika, ka tie, kas vēlējās, lai Pahorans tiktu gāzts no soģa krēsla, tika saukti par ķēniņa piekritējiem, jo viņi vēlējās, lai likums tiktu mainīts tādā veidā, ka gāztu brīvo valdību un ieceltu ķēniņu pār to zemi.

6 Un tie, kas vēlējās, lai Pahorans paliktu par augstāko soģi pār zemi, uzņēmās brīvības piekritēju vārdu; un tā notika dalīšanās viņu starpā, jo

brīvības piekritēji bija zvērējuši jeb stājušies derībā saglabāt savas tiesības un savas reliģijas priekšrocības ar brīvu valdību.

7 Un notika, ka šī viņu strīda lieta tika izšķirta ar tautas balsi. Un notika, ka tautas balss nāca par labu brīvības piekritējiem un Pahorans saglabāja soģa krēslu, kas radīja lielu prieku starp Pahorana brāļiem un arī daudziem brīvības ļaudīm, kas arī apklusināja ķēniņa piekritējus, ka viņi nevarēja pretoties, bet bija spiesti saglabāt brīvības lietu.

8 Tad nu tie, kas bija par ķēniņiem, bija "augstdzimušie, un viņi ticās būt par ķēniņiem, un viņus atbalstīja tie, kas meklēja spēku un varu pār tautu.

9 Bet lūk, tas bija kritisks laiks priekš tādiem strīdiem Nefija tautā; jo lūk, Amalikija bija atkal uzkūdījis lamaniešu ļaužu sirdis pret Nefija tautu, un viņš sapulcināja kopā karavīrus no visām savas zemes daļām un apbruņoja tos, un ar visu uzcītību gatavojās karam, jo viņš bija "zvērējis dzert Moronija asinis.

10 Bet lūk, mēs redzēsim, ka viņa solījums, ko viņš bija devis, bija pārsteidzīgs; tomēr viņš gatavojās pats un gatavoja savus karapulku iet cīnīties pret nefijiešiem.

11 Tagad viņa karapulki nebija tik lieli, kā tie līdz šim bija bijuši, dēļ tiem daudzajiem tūkstošiem, kas bija nokauti ar nefijiešu roku; bet, neskatoties uz viņu lielajiem zaudējumiem, Amalikija bija sapulcinājis kopā

apbrīnojami lielu karapulku, tā ka viņš nebaidījās nākt uz Zarahemlas zemi.

12 Jā, patiesi Amalikija pats nāca lamaniešu priekšgalā. Un tas bija divdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā; un tas bija tajā pašā laikā, kad viņi bija sākuši nokārtot savus strīdus par augstāko soģi Pahoranu.

13 Un notika, kad ļaudis, kas tika saukti par ķēniņa piekritējiem, izdzirdēja, ka lamanieši nāk cīnīties pret viņiem, tie bija priecīgi savās sirdīs; un viņi atteicās ņemt ieročus, jo viņi bija tā apskaitušies uz augstāko soģi un arī uz brīvības "piekritējiem, ka viņi negribēja ņemt ieročus, lai aizsargātu savu zemi.

14 Un notika, kad Moronijs to redzēja, un arī redzēja, ka lamanieši nāca zemes robežās, viņš bija ārkārtīgi apskaities dēļ to ļaužu stūrgalvības, kurus viņš tik cītīgi bija pūlējies aizsargāt; jā, viņš bija ārkārtīgi apskaities; viņa dvēsele bija piepildīta ar dusmām pret tiem.

15 Un notika, ka viņš sūtīja lūgumu ar tautas balsi zemes pārvaldniekam, vēlēdamies, lai tas to lasītu un dotu viņam (Moronijam) varu piespiest šos atkritējus aizstāvēt savu valsti, vai arī nodot tos nāvei.

16 Jo tā bija viņa pirmā rūpe—izbeigt šādus strīdus un ķildas starp ļaudīm; jo lūk, tas bija bijis līdz šim par iemeslu visai viņu iznīcināšanai. Un notika, ka tas tika atļauts, saskaņā ar tautas balsi.

17 Un notika, ka Moronijs pa-

vēlēja, lai viņa karapulks ietu pret šiem ķēniņa piekritējiem, lai noplēstu viņu lepnību un viņu cildenumu un nolīdzinātu viņus ar zemi, vai arī viņi paceltu ieročus un atbalstītu brīvības lietu.

18 Un notika, ka karapulki soļoja pret tiem; un tie noplēsa viņu lepnību un viņu cildenumu, tā, kad viņi pacēla savus kara ieročus, lai cīnītos pret Moronija vīriem, viņi tika nocirsti un nolīdzināti līdz ar zemi.

19 Un notika, ka bija četri tūkstoši šo "atkritēju, kas tika nocirsti ar zobenu; un tie viņu vadoņi, kas netika nokauti kaujā, tika saņemti un iemesti cietumā, jo tanī brīdī nebija laika tos tiesāt.

20 Un atlikušie no šiem atkritējiem, lai netiktu notriekti pie zemes ar zobenu, labāk piekāpās brīvības karogam un tika piespiesti pacelt "brīvības karogu savos torņos un savās pilsētās, un ņemt ieročus savas zemes aizstāvībai.

21 Un tā Moronijs darīja galu šiem ķēniņa piekritējiem, ka vairs nebija neviens zināms ar nosaukumu—ķēniņa piekritējs; un tā viņš darīja galu to ļaužu stūrgalvībai un lepnībai, kuri uzdevās, ka ir ar dziļciltīgām asinīm, bet tiem bija jāpazemojas tāpat kā viņu brāļiem un drosmīgi jācīnās par savu brīvību no jūga.

22 Lūk, notika, kamēr "Moronijs tā iznīdēja karus un strīdus starp saviem ļaudīm un pakļāva

tos mieram un cilvēcībai, un veica sakārtošanu, lai sagatavotos karam pret lamaniešiem, lūk, lamanieši bija ienākuši Moronija zemē, kas bija jūras malā.

23 Un notika, ka nefijieši nebija pietiekami spēcīgi Moronija pilsētā, tādēļ Amalikija tos padzina, daudzus nogalinādam. Un notika, ka Amalikija sagrāba pilsētu, jā, valdījumu pār visiem viņu nocietinājumiem.

24 Un tie, kas aizbēga no Moronija pilsētas, nāca Nefihasa pilsētā; un arī Lehija pilsētas ļaudis sapulcējās kopā un gatavojās, un bija gatavi cīnīties ar lamaniešiem.

25 Bet notika, ka Amalikija neļāva lamaniešiem iet pret Nefihasa pilsētu cīnīties, bet turēja tos lejā jūras krastā, atstādam vīrus katrā pilsētā, lai to uzturētu un aizsargātu.

26 Un tā viņš gāja, sagrābdams daudzas pilsētas—Nefihasa pilsētu un Lehija pilsētu, un Moriantona pilsētu, un Omnera pilsētu, un Gida pilsētu, un Muleka pilsētu, kuras visas bija jūras malā austrumu krastā.

27 Un tā lamanieši ar Amaliki-ja viltību un saviem neskaitāmajiem pulkiem bija ieguvuši tik daudzas pilsētas, kas visas bija stipri nocietinātas pēc Moronija "nocietināšanas veida; kas visas deva atbalstu lamaniešiem.

28 Un notika, ka viņi soļoja uz Pārpilnības zemes robežām, dzīdami nefijiešus pa priekšu un nokaudami daudzus.

29 Bet notika, ka viņi sastapa

19a Al. 60:16.
20a Al. 46:12–13.

22a src Moronijs,
virsnieks.

27a Al. 48:8–9.

Teankumu, kurš bija "nogalinājis Moriantonu un bija apsteidzis viņa ļaudis to bēgšanā.

30 Un notika, ka viņš apsteidza arī Amalikiju, kad tas soļoja ar saviem daudzajiem karapulkiem, lai tas varētu sagrābt Pārpilnības zemi un arī to zemi uz ziemeļiem.

31 Bet lūk, viņš saskārās ar vilšanos, ka tika Teankuma un viņa vīru atsists, jo viņi bija dziži karotāji; jo katrs Teankuma vīrs pārspēja lamaniešus savā spēkā un savā kara mākslā, tā ka viņi guva pārākumu pār lamaniešiem.

32 Un notika, ka viņi nokausēja tos, tā ka viņi kāva tos, līdz kļuva tumšs. Un notika, ka Teankums un viņa vīri uzslēja savas teltis Pārpilnības zemes robežās; un Amalikija uzslēja savas teltis jūras krastmalā, un tā viņi bija izdzīti.

33 Un notika, kad pienāca nakts, Teankums un viņa kalps izzagās un aizgāja naktī, un gāja Amalikijas nometnē; un lūk, miegs bija pieveicis tos viņu lielā noguruma dēļ, kas bija dēļ viņu pūlēm un dienas svelmes.

34 Un notika, ka Teankums slepeni iezagās ķēniņa telti un iedūra šķēpu viņa sirdī; un viņš vienā mirklī to nonāvēja, tā ka tas neuzmodināja savus kalpus.

35 Un viņš atgriezās slepeni savā nometnē, un lūk, viņa vīri gulēja, un viņš pamodināja tos un izstāstīja viņiem visu, ko viņš bija darījis.

36 Un viņš lika, lai viņa kara-

pulki stāvētu gatavībā, baidoties, ka lamanieši pamodīsies un nāks pret tiem.

37 Un tā beidzas divdesmit un piektais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā beidzas Amalikijas dienas.

52. NODAĻA

Amorons nāk Amalikija vietā kā lamaniešu ķēniņš. Moronijs, Teankums un Lehijs vada nefijiešus uzvarošā karā pret lamaniešiem. Muleka pilsēta tiek atgūta un zoramietis Jēkabs tiek nogalināts. Apmēram 66.–64. g. pr. Kr.

UN tad notika divdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, lūk, kad lamanieši pamodās pirmā mēneša pirmajā rītā, lūk, viņi atrada Amalikiju mirušu savā paša teltī; un viņi arī redzēja, ka Teankums bija gatavs dot tiem kauju tanī dienā.

2 Un tad, kad lamanieši to redzēja, viņi bija izbijušies; un tie atmeta savu nodomu soļot uz zemi ziemeļos un atkāpās ar visu savu karapulku Muleka pilsētā, un meklēja patvērumu viņu nocietinājumos.

3 Un notika, ka Amalikijas brālis tika iecelts par ķēniņu pār tautu; un viņa vārds bija Amorons; tā ķēniņš Amorons, ķēniņa Amalikijas brālis, tika iecelts valdīt viņa vietā.

4 Un notika, ka viņš pavēlēja, lai viņa ļaudis paturētu tās pilsētas, kuras viņi bija ieņēmuši ar asinsizliešanu; jo tie nebija

ieņēmuši nevienu pilsētu, neizlejot daudz asiņu.

5 Un tad Teankums redzēja, ka lamanieši bija apņēmušies paturēt tās pilsētas, kuras tie bija ieņēmuši, un tās zemes daļas, ko viņi bija sagrābuši; un arī, redzēdams viņu ārkārtīgi lielo skaitu, Teankums domāja, ka nebija lietderīgi, ka viņš mēģinātu uzbrukt tiem viņu nocietinājumos.

6 Bet viņš turēja savus vīrus visapkārt, it kā gatavodamies karam; jā, un viņš patiesi gatavojās aizsargāt sevi pret tiem, "izveidojot sienas visapkārt un sagatavojot patvēruma vietas.

7 Un notika, ka viņš tā gatavojās karam, līdz Moronijs atsūtīja lielu skaitu vīru, lai stiprinātu viņa karapulku.

8 Un Moronijs arī sūtīja pavēles viņam, lai viņš paturētu visus gūstekņus, kas kritīs viņa rokās; jo, tā kā lamanieši bija saņēmuši daudz gūstekņu, viņam bija jāpatur visi gūstekņi no lamaniešiem kā izpirkumu par tiem, ko lamanieši bija saņēmuši.

9 Un viņš arī sūtīja tam pavēles, lai tas nostiprinātu Pārpilnības zemi un sargātu "šauru eju, kas veda uz zemi ziemeļos, lai lamanieši neiegūtu šo zemes šaurumu un viņiem nebūtu varas traucēt tos no visām pusēm.

10 Un Moronijs arī sūtīja pie viņa, vēlēdamies, lai viņš būtu uzticīgs, aizstāvot šo zemes daļu un lai viņš meklētu katru iespēju šaustīt lamaniešus šajā daļā, cik vien bija viņa spēkos,

lai varbūt viņš atkal varētu ieņemt ar kara viltību vai kādā citā veidā tās pilsētas, kas bija tikušas izrautas no viņu rokām; un lai viņš arī nocietinātu un nostiprinātu tās pilsētas visapkārt, kuras nebija kritušas lamaniešu rokās.

11 Un viņš arī sacīja tam: Es nāktu pie tevis, bet lūk, lamanieši mums uzbrūk zemes robežās pie rietumu jūras; un lūk, es eju pret tiem, tādēļ es nevaru nākt pie tevis.

12 Tad nu ķēniņš (Amorons) bija aizgājis no Zarahemlas zemes un bija darījis zināmu ķēniņienei par sava brāļa nāvi, un bija sapulcinājis kopā lielu skaitu vīru, un bija devies karagājienā pret nefijiešiem rietumu jūras malā.

13 Un tā viņš centās nokausēt nefijiešus un atvilkt daļu no viņu spēkiem šajā zemes daļā, turpretim viņš bija pavēlējis tiem, kurus viņš bija atstājis tajās pilsētās, ko viņš bija ieņēmis, lai tie arī neliktu mierā nefijiešus austrumu jūras malā un sagrābtu tik daudz viņu zemju, cik vien būtu viņu spēkos, atbilstoši viņu karapulku spēkiem.

14 Un tā nefijieši bija šajos bīstamajos apstākļos divdesmit un sestā soģu valdīšanas gada beigās pār Nefija tautu.

15 Bet lūk, notika divdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā, ka Teankums pēc Moronija pavēles, kurš bija izveidojis karapulkus, lai aizsargātu zemes dienvidu un rietumu robežas, un bija sācis savu karagājienu

uz Pārpilnības zemi, lai viņš varētu palīdzēt Teankumam ar saviem vīriem atgūt tās pilsētas, ko viņi bija pazaudējuši.

16 Un notika, ka Teankums bija saņēmis pavēli uzbrukt Muleka pilsētai un to atgūt, ja tas būtu iespējams.

17 Un notika, ka Teankums gatavojās uzbrukt Muleka pilsētai un doties karagājienā ar savu karapulku pret lamaniešiem; bet viņš redzēja, ka viņam bija neiespējami uzveikt tos, kamēr tie bija savos nocietinājumos, tādēļ viņš atmata savus nodomus un atgriezās Pārpilnības pilsētā gaidīt Moronija atnākšanu, lai viņš varētu pastiprināt savu karapulku.

18 Un notika, ka Moronijs ieradās ar savu karapulku Pārpilnības zemē divdesmit un septiņā soģu valdīšanas gada pār Nefija tautu pašas beigās.

19 Un divdesmit un astotā gada sākumā Moronijs un Teankums, un daudzi no augstajiem virsniekiem noturēja kara apspriedi—ko viņiem darīt, lai piespiestu lamaniešus iznākt pret tiem cīnīties; jeb kādā veidā viņi varētu izvilināt tos no viņu nocietinājumiem, lai viņi varētu tos pārspēt un atkal ieņemt Muleka pilsētu.

20 Un notika, ka viņi sūtīja sūtņus pie lamaniešu karapulka, kas aizsargāja Muleka pilsētu, pie viņu vadoņa, kura vārds bija Jēkabs, vēlēdamies, lai tas nāktu ārā ar saviem karapulkiem, lai stātos pretī līdzenumā starp divām pilsētām. Bet lūk, Jēkabs, kas bija zoramietis,

negribēja nākt ar savu karapulku, lai stātos tiem pretī līdzenumā.

21 Un notika, ka Moronijs, necerēdams tikties ar tiem līdzīgos apstākļos, tādēļ viņš izšķīrās par ieceri, kā viņš varētu izmānīt lamaniešus no viņu nocietinājumiem.

22 Tādēļ viņš lika, lai Teankums ņemtu nelielu skaitu savu vīru un soļotu lejā pie jūras krasta; un Moronijs un viņa karapulks naktī aizgāja mežonīgā apvidū uz rietumiem no Muleka pilsētas; un tā no rīta, kad lamaniešu sargi atklāja Teankumu, viņi skrēja un pateica to Jēkabam, savam vadonim.

23 Un notika, ka lamaniešu karapulki izgāja pret Teankumu, domādami ar savu skaitu pārspēt Teankumu dēļ viņa nelielā skaita. Un, kad Teankums redzēja lamaniešu karapulkus iznākam pret viņu, viņš sāka atkāpties gar jūras krastu uz ziemeļiem.

24 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka viņš sāk bēgt, viņi kļuva drošāki un ar sparpu tos vajāja. Un, kamēr Teankums tā aizvilināja lamaniešus, kuri velīgi viņu vajāja, lūk, Moronijs pavēlēja, lai daļa no viņa karapulka, kas bija ar viņu, dotos karagājienā pret pilsētu un to ieņemtu.

25 Un tā viņi darīja, un nokāva tos, kas bija atstāti aizsargāt pilsētu, jā, visus, kuri nenolika savus kara ieročus.

26 Un tā Moronijs bija ieņēmis Muleka pilsētu ar daļu no sava karapulka, kamēr ar

atlikušajiem viņš soļoja, lai sastaptu lamaniešus, kad tie atgriezīsies no Teankuma vajāšanas.

27 Un notika, ka lamanieši vajāja Teankumu, līdz tie nonāca netālu no Pārpilnības pilsētas, un tad tos sastapa Lehijs ar nelielu karapulku, kas bija atstāts, lai aizsargātu Pārpilnības pilsētu.

28 Un tad lūk, kad lamaniešu augstie virsnieki ieraudzīja Lehiju ar savu karapulku nākam pret tiem, viņi bēga lielā apjukumā, baidoties, ka tie nenasniegs Muleka pilsētu, pirms Lehijš tos panāks; jo viņi bija noguruši no sava pārgājiena, un Lehija vīri bija spīrgti.

29 Tad nu lamanieši nezināja, ka Moronijs bija tiem aizmugurē ar savu karapulku; un viss, no kā viņi baidījās, bija Lehijš un viņa vīri.

30 Tad nu Lehijš nealka tos panākt, pirms viņi nebūs sastapušies ar Moroniju un viņa karapulku.

31 Un notika, ka, pirms lamanieši bija tālu atkāpušies, viņi bija nefijiešu ielenkti, ar Moronija vīriem no vienas puses un Lehija vīriem no otras, kuri visi bija spīrgti un spēka pilni; bet lamanieši bija nogurdināti no sava garā pārgājiena.

32 Un Moronijs pavēlēja saviem vīriem, lai viņi tiem uzbruktu, kamēr tie nenoliks savus kara ieročus.

33 Un notika, ka Jēkabs, būdams viņu vadonis, būdams arī "zoramietis un esot ar neuzvara-

mu garu, viņš veda lamaniešus cīņā ar ārkārtīgu niknumu pret Moroniju.

34 Moronijs bija viņu ceļā, tādēļ Jēkabs bija apņēmiens tos nokaut un izcirst sev ceļu uz Muleka pilsētu. Bet lūk, Moronijs un viņa vīri bija spēcīgi; tādēļ tie nedeva ceļu lamaniešiem.

35 Un notika, ka viņi no abām pusēm cīnījās ar ārkārtīgu niknumu; un abās pusēs bija daudz nogalināto; jā, un Moronijs tika ievainots un Jēkabs tika nogalināts.

36 Un Lehijš spieda uz viņiem no mugurpuses ar tādu niknumu ar saviem stiprajiem vīriem, ka lamanieši aizmugurē nolika savus kara ieročus; un atlikušie no tiem, būdami apjukusi, nezināja vai doties prom vai turpināt cīnīties.

37 Tad Moronijs, redzēdams viņu apjukumu, tiem sacīja: Ja jūs atnesīsiet savus kara ieročus un tos atdosiet, lūk, mēs pārtrauksim izliet jūsu asinis.

38 Un notika, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņu augstie virsnieki, visi tie, kas nebija nogalināti, nāca un nometa savus kara ieročus pie Moronija kājām, un arī pavēlēja saviem vīriem, lai tie darītu to pašu.

39 Bet lūk, bija daudzi, kas to negribēja; un tie, kas negribēja atdot savus zobenus, tika saņemti un sasieti, un viņu kara ieroči tika tiem atņemti, un viņi tika piespiesti soļot ar saviem brāļiem uz Pārpilnības zemi.

40 Un tad nu gūstekņu skaits,

kas tika saņemti, bija daudz lielāks par to skaitu, kas bija nogalināti, jā, vairāk nekā tie, kas bija nogalināti abās pusēs.

53. NODAĻA

Lamaniešu gūstekņi tiek izmantoti, lai nostiprinātu Pārpilnības pilsētu. Šķelšanās nefijiešu starpā rada lamaniešu uzvaras. Helamans uzņemas divi tūkstoši jaunekļu—Amona tautas dēlu—komandēšanu. Apmēram 64.–63. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņi nolika sargus pār lamaniešu gūstekņiem un piespieda tos iet un apglabāt viņu kritušos, jā, un arī kritušos no nefijiešiem, kas bija nokauti; un Moronijs nolika vīrus pār tiem, lai tos apsargātu, kamēr tie darīs savus darbus.

2 Un Moronijs ar Lehiju gāja uz Muleka pilsētu un pārņēma pilsētas komandēšanu un nodeva to Lehijam. Tad lūk, šis Lehijš bija vīrs, kurš bija bijis ar Moroniju lielākajā daļā no visām viņa kaujām; un viņš bija vīrs "līdzīgs Moronijam, un tie priecājās viens par otra drošību; jā, viņi mīlēja viens otru, un arī tika Nefija tautas mīlēti.

3 Un notika, kad lamanieši bija pabeiguši apglabāt savus kritušos un arī kritušos nefijiešus, viņi soļoja atpakaļ uz Pārpilnības zemi, un Teankums, pēc Moronija pavēlēm, lika, lai viņi strādātu, rokot grāvi ap Pārpilnības zemi jeb pilsētu.

4 Un viņš lika, lai tie uzceltu "nožogojumu no baļķiem grāvja iekšējā malā; un viņi

sameta zemi pret nožogojumu no baļķiem; un tā viņi lika lamaniešiem strādāt, līdz viņi bija apjozuši visu Pārpilnības pilsētu ar stipru sienu no baļķiem un zemi ārkārtīgā augstumā.

5 Un šī pilsēta kļuva pēc tam par ārkārtīgu cietoksni; un šajā pilsētā tie sargāja lamaniešu gūstekņus; jā, sienās, ko viņi bija likuši tiem uzcelt ar savām pašu rokām. Tad nu Moronijs bija spiests likt lamaniešiem strādāt, jo bija vieglāk sargāt tos, kad viņi strādāja; un viņš gribēja, lai tam būtu visi viņa spēki, kad tas uzbruks lamaniešiem.

6 Un notika, ka Moronijs tā bija guvis uzvaru pār vienu no lielākajiem lamaniešu karapulkiem un ieņēmis Mulekas pilsētu, kas bija viens no stiprākajiem lamaniešu nocietinājumiem Nefija tautas zemē; un tā viņš arī uzcēla cietoksni, kur turēt savus gūstekņus.

7 Un notika, ka viņš vairs nemēģināja cīnīties ar lamaniešiem tajā gadā, bet viņš nodarbināja savus vīrus, gatavojoties karam, jā, un veidojot nocietinājumus, lai aizsargātos pret lamaniešiem, jā, un arī izglābdams savas sievas un bērnus no bada un ciešanām, un nodrošinādams uzturu saviem karapulkiem.

8 Un tad notika, kamēr Moronija nebija, lamaniešu karapulki pie rietumu jūras dienvidos, izmantojot dažas intrigas nefijiešu starpā, kas izraisīja šķelšanos starp tiem, guva zināmu

pārsvaru pār nefijiešiem, jā, tā ka viņi sagrāba zināmu skaitu viņu pilsētu tajā zemes daļā.

9 Un tādējādi dēļ nekrietnības viņu pašu starpā, jā, dēļ šķelšanās un intrigām savā starpā viņi bija nonākuši ļoti bīstamos apstākļos.

10 Un tad lūk, man ir kas sakāms par Amona ^atautu, kas sākumā bija lamanieši, bet ar Amonu un viņa brāļiem, jeb drīzāk ar Dieva spēku un vārdu, viņi tika ^bpievērsti Tam Kungam; un viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un kopš tā laika viņus aizsargāja nefijieši.

11 Un dēļ sava zvēresta viņi tika atturēti no ieroču pacelšanas pret saviem brāļiem, jo viņi bija devuši zvērestu, ka viņi "nekad vairs neizlies asinis; un saskaņā ar savu zvērestu viņi ietu bojā; jā, viņi ļautos krist savu brāļu rokās, ja nebūtu līdzciecības un ārkārtīgās mīlestības, kas Amonam un viņa brāļiem bija pret tiem.

12 Un šī iemesla dēļ viņi tika atvesti Zarahemlas zemē, un viņi arvien tika nefijiešu ^aaizsargāti.

13 Bet notika, kad viņi redzēja tās briesmas un daudzās ciešanas un bēdas, ko nefijieši cieta par tiem, viņi bija aizkustināti un ^avēlējās ņemt ieročus savas zemes aizstāvēšanai.

14 Bet lūk, kad viņi jau grasījās ņemt savus ieročus, viņi tika ar Helamana un viņa brāļu

pārliecināšanu atrunāti, jo viņi grasījās ^alauzt ^bzvērestu, ko tie bija devuši.

15 Un Helamans baidījās, ka, tā darot, viņi pazaudēs savas dvēseles, tādēļ visi tie, kas bija stājušies šajā derībā, bija spiesti noskatīties, kā viņu brāļi tajā laikā brida caur savām ciešanām bīstamos apstākļos.

16 Bet lūk, notika, ka viņiem bija daudz dēlu, kas nebija stājušies derībā, ka tie neņems kara ieročus, lai aizsargātu sevi pret saviem ienaidniekiem; tādēļ viņi sapulcējās kopā šajā laikā, visi, kas bija spējīgi nest ieročus, un viņi nosauca sevi par nefijiešiem.

17 Un viņi stājās derībā cīnīties par nefijiešu brīvību, jā, aizsargāt zemi līdz pat savu dzīvību atdošanai; jā, patiesi viņi stājās derībā, ka viņi nekad neatdos savu ^abrīvību, bet viņi cīnīsies visos gadījumos, lai aizsargātu nefijiešus un sevi no jūga.

18 Tad lūk, divi tūkstoši šo jauno cilvēku stājās šinī derībā un ņēma savus kara ieročus, lai aizstāvētu savu zemi.

19 Un tad lūk, kā līdz šim viņi nekad nebija bijuši traucēklis nefijiešiem, tagad šajā brīdī viņi arī kļuva par lielu atbalstu, jo viņi ņēma savus kara ieročus, un viņi gribēja, lai Helamans būtu viņu vadonis.

20 Un viņi visi bija jauni cilvēki, un viņi bija ārkārtīgi ^adrošsirdīgi, un arī spēcīgi un darbīgi;

10a Al. 27:24–26.

b Al. 23:8–13.

11a Al. 24:17–19.

12a Al. 27:23.

13a Al. 56:7.

14a 4. Moz. 30:3.

b src Zvērests.

17a Al. 56:47.

src Brīvs, Brīvība.

20a SRC Drosme,

Drosmīgs.

bet lūk, tas vēl nav viss—viņi bija vīri, kas bija ^buzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta.

21 Jā, viņi bija taisnības un prātīguma vīri, jo viņi bija mācīti turēt Dieva pavēles un ^astaiģāt taisnīgi Viņa priekšā.

22 Un tad notika, ka Helamans devās karagājienā savu ^adivu tūkstošu jauno karavīru priekšgalā, lai atbalstītu ļaudis zemes robežās dienvidos no rietumu jūras.

23 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

54. NODAĻA

Amorons un Moronijs ved sarunas par gūstekņu apmaiņu. Moronijs pieprasa, lai lamanieši aizietu un pārtrauktu savus asiņainos uzbrukumus. Amorons pieprasa, lai nefijieši noliktu savus ieročus un pakļautos lamaniešiem. Apmēram 63. g. pr. Kr.

UN tad notika, divdesmit un devītā soģu gada sākumā, ka ^aAmorons sūtīja pie Moronija, vēlēdamies, lai tas apmainītos ar gūstekņiem.

2 Un notika, ka Moronijs sajuta ārkārtīgi lielu prieku par šo lūgumu, jo viņš gribēja pārtiku, kas tika dota lamaniešu gūstekņu uzturēšanai, dot saviem ļaudīm; un viņš arī gribēja savus paša ļaudis sava karapulka stiprināšanai.

3 Tad lamanieši bija saņēmuši gūstā daudzas sievietes un bērņus, bet starp Moronija gūstekņiem jeb gūstekņiem, ko Moronijs bija saņēmis, nebija nevienas sievietes vai bērņa; tādēļ Moronijs apņēmas ar viltību dabūt tik daudz nefijiešu gūstekņu no lamaniešiem, cik vien iespējams.

4 Tādēļ viņš rakstīja vēstījumu un sūtīja to ar Amorona kalpu, to pašu, kas bija atnesis vēstījumu Moronijam. Tad nu šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja Amoronam, sacīdams:

5 Lūk, Amoron, man jāraksta tev nedaudz par šo karu, ko jūs esat veduši pret manu tautu, jeb drīzāk, ko tavs ^abrālis ir vedis pret tiem, un ko jūs esat apņēmušies turpināt pēc viņa nāves.

6 Lūk, es gribu teikt tev kaut ko par Dieva ^ataisnību un Viņa visvareno dusmu zobenu, kas karājas virs jums, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un neatvilksit savus karapulkus savās zemēs, jeb uz zemi, kas ir jūsu valdījumā, kas ir Nefija zeme.

7 Jā, es gribu tev teikt, ja tu esi spējīgs to uzklaust; jā, es gribu stāstīt tev par to drausmīgo ^aelli, kas sagaida tādus ^bslepkavas, kāds esi bijis tu un tavs brālis, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un neatteiksities no saviem asiņainajiem nodomiem, un neatgriezīsities ar saviem karapulkiem savās pašu zemēs.

8 Bet, tā kā jūs esat vienreiz jau

20^b SRC Godaprāts.

21^a SRC Staiģāt ar Dievu.

22^a Al. 56:3–5.

54 1^a Al. 52:3.

5^a Al. 48:1.

6^a SRC Taisnība.

7^a SRC Elle.

^b Al. 47:18, 22–24.

SRC Slepkavība.

nolieguši visas šīs lietas un esat cīnījušies pret Tā Kunga tautu, patiesi es sagaidu, ka jūs atkal tā rīkosities.

9 Un tad lūk, mēs esam gatavi stāties jums preti; jā, un, ja jūs neatteiksities no saviem nodomiem, lūk, jūs izgāzīsiet uz sevi tā Dieva dusmas, kuru jūs esat nolieguši, līdz pat jūsu pilnīgai iznīcināšanai.

10 Bet, kā Tas Kungs dzīvo, mūsu karapulki nāks uz jums, ja vien jūs neaiziesit, un jūs drīz piemeklēs nāve, jo mēs paturēsim savas pilsētas un savas zemes; jā, un mēs saglabāsim savu reliģiju un sava Dieva lietu.

11 Bet lūk, man liekas, es stāstu tev to visu veltīgi; jeb man liekas, ka tu esi elles "bērns; tādēļ es beigšu savu vēstījumu, pasakot tev, ka es nemainīšos ar gūstekņiem, ja vien tas nebūs uz tādiem noteikumiem, ka jūs atdosit vīru, viņa sievu un viņa bērnus par vienu gūstekni, un, ja tas tā būs, ka jūs to darīsiet, tad es mainīšos.

12 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu uz jums ar saviem karapulkiem; jā, es apbruņošu savas sievietes un savus bērnus, un es nākšu pret jums, un es sekošu jums jūsu pašu zemē, kas ir "mūsu pirmā mantojuma zeme; jā, un būs asinis pret asinīm, jā, dzīvība pret dzīvību; un es cīnīšos ar jums, līdz jūs tiksiet iznīcināti no zemes virsas.

13 Lūk, es esmu savās dusmās, un arī mana tauta; jūs esat

centušies mūs noslepķavot un mēs esam tikai centušies sevi aizstāvēt. Bet lūk, ja jūs vēl centīsities mūs iznīcināt, mēs centīsimies iznīcināt jūs; jā, un mēs tieksimies pēc savas zemes, mūsu pirmās mantojuma zemes.

14 Tagad es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Moronijs; es esmu nefījiešu tautas vadonis.

15 Tad notika, ka Amorons, kad viņš bija saņēmis šo vēstījumu, bija nikns; un viņš rakstīja citu vēstījumu Moronijam, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams:

16 Es esmu Amorons, lamaniēšu ķēniņš; es esmu Amalīkijas brālis, kuru jūs esat "noslepķavojuši. Lūk, es atriebsu viņa asinis pie jums, jā, un es nākšu ar saviem karapulkiem, jo es nebaidos tavus draudus.

17 Jo lūk, jūsu tēvi darīja pāri saviem brāļiem, tiktāl ka viņi nolauņīja tiem "tiesības uz valdīšanu, kad tās pēc taisnības piederēja tiem.

18 Un tad lūk, ja jūs noliksiet savus ieročus un pakļausities, lai pār jums valdītu tie, kam pēc taisnības pieder valdīšana, tad es likšu, lai mani ļaudis noliek savus ieročus un vairāk nebūs kara.

19 Lūk, tu izteici daudzus draudus pret mani un maniem ļaudīm; bet lūk, mēs nebaidāties tavus draudus.

20 Tomēr es ar prieku piekritīšu apmainīties gūstekņiem atbilstoši tavam lūgumam, lai es

11a Jāņa 8:42–44.
12a 2. Nef. 5:5–8.

16a Al. 51:34.
17a 2. Nef. 5:1–4;

Mos. 10:12–17.

varētu saglabāt uzturu saviem karavīriem; un mēs vedīsim karu, kas būs mūžīgs, vai nu līdz nefijiešu pakļaušanai mūsu varai, vai viņu izdeldēšanai uz mūžiem.

21 Un, kas attiecas uz to Dievu, kuru, kā jūs sakāt, mēs esam noraidījuši, lūk, mēs nezinām tādu būtņi; nedz arī jūs; bet, ja ir tā, ka tāda būtne ir, vai tad Viņš nav radījis mūs tāpat kā jūs?

22 Un, ja ir tā, ka ir velns un elle, lūk, vai Viņš nesūtīs tevi tur būt kopā ar manu brāli, kuru jūs noslepkavojāt, par kuru jūs devāt mājienu, ka viņš ir nonācis tādā vietā? Bet lūk, tas nav svarīgi.

23 Es esmu Amorons un "Zorama pēctecis, kuru jūsu tēvi ar varu atveda no Jeruzālemes.

24 Un tad lūk, es esmu drosmīgs lamanietis; lūk, šis karš tiek vests, lai atriebtu viņiem pāri darīto un paturētu un iegūtu viņu tiesības uz valdīšanu; un es beidzu savu vēstījumu Moronijam.

55. NODAĻA

Moronijs atsakās mainīties gūstekņiem. Lamaniešu sargi tiek iekārdināti piedzerties, un nefijiešu gūstekņi tiek atbrīvoti. Gidas pilsēta tiek ieņemta bez asinsizliešanas. Apmēram 63.–62. g. pr. Kr.

TAD notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija vēl niknāks, jo viņš zināja, ka Amorons pilnībā zināja par savu "krāpšanos; jā, viņš zināja,

ka Amorons zina, ka tas nav taisnīgs iemesls, kas licis tam vest karu pret Nefija tautu.

2 Un viņš sacīja: Lūk, es ne-mainīšu gūstekņus ar Amoronu, ja viņš neatteiksies no sava nodoma, kā es paziņoju savā vēstījumā; jo es neļaušu, lai viņam būtu vairāk spēka, nekā viņš jau ieguvis.

3 Lūk, es zinu to vietu, kur lamanieši apsargā manus ļaudis, ko viņi saņēmuši gūstā; un, tā kā Amorons negribēja dot man to, ko es prasīju savā vēstījumā, lūk, es došu tam saskaņā ar saviem vārdiem; jā, es meklēšu pēc nāves viņu vidū, līdz viņi lūgs pēc miera.

4 Un tad notika, kad Moronijs bija sacījis šos vārdus, viņš teica, lai tiktu meklēts starp viņa vīriem, lai varbūt starp tiem viņš varētu atrast kādu vīru, kas būtu Lamana pēctecis.

5 Un notika, ka viņi atrada vienu, kura vārds bija Lamans; un viņš bija "viens no tā ķēniņa kalpiem, kuru noslepkavoja Amalīkija.

6 Tad Moronijs lika, lai Lamans un neliels skaits viņa vīru ietu pie sargiem, kuri bija pār nefijiešiem.

7 Tad nefijieši tika apsargāti Gida pilsētā; tādēļ Moronijs nozīmēja Lamanu un lika, lai neliels skaits vīru ietu ar viņu.

8 Un, kad bija vakars, Lamans gāja pie sargiem, kas bija pār nefijiešiem, un lūk, viņi ieraudzīja to nākam un apturēja to; bet viņš sacīja tiem: Nebaidieties,

jo lūk, es esmu lamanietis. Lūk, mēs aizbēgām no nefijiešiem, un viņi gul; un lūk, mēs esam paņēmuši viņu vīnu un atnesuši sev līdzi.

9 Tad, kad lamanieši izdzirdēja šos vārdus, viņi ar prieku to pieņēma; un viņi sacīja tam: Dod mums no sava vīna, lai mēs varētu dzert; mēs esam priecīgi, ka jūs paņēmat vīnu sev līdzi, jo mēs esam noguruši.

10 Bet Lamans sacīja tiem: Paglabāsim mūsu vīnu, līdz mēs iziesim cīnā pret nefijiešiem. Bet šie vārdi tikai vēl vairāk uzkurināja viņos alkas dzert to vīnu;

11 jo viņi teica: Mēs esam noguruši, tāpēc ņemsim vīnu, un pēc kāda laika mēs saņemsim savu vīna devu, kas mūs stiprinās iet pret nefijiešiem.

12 Un Lamans sacīja tiem: Jūs varat darīt, kā gribat.

13 Un notika, ka viņi krietni dzēra to vīnu, un tas viņiem garšoja, tādēļ viņi vēl vairāk to ņēma; un tas bija stiprs, būdams sagatavots stiprs.

14 Un notika, ka viņi dzēra un kļuva jautri, un pēc kāda laika viņi visi bija piedzērušies.

15 Un tad, kad Lamans un viņa vīri redzēja, ka tie visi bija piedzērušies un gulēja dziļā miegā, viņi atgriezās pie Moronija un pastāstīja viņam visu, kas bija noticis.

16 Un tad tas bija atbilstoši Moronija nodomam. Un Moronijs bija sagatavojis savus vīrus ar kara ieročiem; un viņš devās uz Gidas pilsētu, kamēr lamanieši

bija dziļā miegā un piedzērušies, un iemeta kara ieročus gūstekņiem tik daudz, ka viņi visi bija apbruņoti;

17 jā, pat viņu sievas un visi tie viņu bērni, kas bija spējīgi pacelt kara ieročus, kad Moronijs apbruņoja visus šos gūstekņus; un tas viss notika pilnīgā klušumā.

18 Bet, ja viņi būtu uzmodinājuši lamaniešus, lūk, tie bija piedzērušies, un nefijieši būtu varējuši tos nogalināt.

19 Bet lūk, tā nebija Moronija vēlēšanās; viņš nepriecājās par "asinsizliešanu, bet viņš priecājās par savu ļaužu izglābšanu no bojāejas; un šī iemesla dēļ, lai neliktu netaisnībai nākt pār sevi, viņš neuzbruka lamaniešiem un nenogalināja tos viņu dzērumā.

20 Bet viņš bija izpildījis savu vēlēšanos, jo viņš bija apbruņojis tos nefijiešu gūstekņus, kuri bija pilsētas sienās, un devis tiem spēku sagrābt tās daļas, kas bija vaļņu iekšpusē.

21 Un tad viņš lika, lai tie vīri, kas bija ar viņu, atkāptos kādu gabalu no tiem un aplenkto lamaniešu karapulku.

22 Tad lūk, tas tika izdarīts naktī tā, ka tad, kad lamanieši no rīta pamodās, viņi ieraudzīja, ka nefijieši tos bija aplenkuši no ārpuses un ka viņu gūstekņi iekšpusē bija apbruņoti.

23 Un tā viņi redzēja, ka nefijiešiem bija vara pār tiem; un šajos apstākļos tie atklāja, ka nebija nozīmes viņiem cīnīties ar nefijiešiem; tādēļ to augstie

virsnieki pieprasīja savu kara vīru kara ieročus un nometa tos pie nefijiešu kājām, lūgdami pēc žēlastības.

24 Tad lūk, tā bija Moronija vēlēšanās. Viņš saņēma tos kā kara gūstekņus un ieņēma pilsētu, un lika, lai visi gūstekņi tiktu atbrīvoti, kas bija nefijieši, un tie pievienojās Moronija karapulkam un bija liels papildinājums viņa karapulkam.

25 Un notika, ka viņš lika lamaniešiem, kurus viņš bija ņēmis par gūstekņiem, lai viņi sāktu "strādāt, nostiprinot nocietinājumus apkārt Gida pilsētai.

26 Un notika, kad viņš bija nostiprinājis Gida pilsētu atbilstoši savai gribai, viņš lika, lai viņa gūstekņi tiktu ņemti uz Pārpilnības pilsētu; un viņš arī apsargāja šo pilsētu ar ārkārtīgi stipriem spēkiem.

27 Un notika, ka viņi, neskatoties uz visām lamaniešu vilīgajām iecerēm, paturēja un pasargāja visus gūstekņus, kurus tie bija saņēmuši, un arī saglabāja visas tās vietas un priekšrocības, ko viņi bija atguvuši.

28 Un notika, ka nefijieši atkal sāka gūt uzvaras un atgūt savas tiesības un savas priekšrocības.

29 Daudzas reizes lamanieši mēģināja tos aplenkt naktīs, bet šajos centienos viņi zaudēja daudz gūstekņu.

30 Un daudzas reizes viņi mēģināja dot nefijiešiem savu vīnu, lai viņi varētu nogalināt tos ar indi vai dzērumā.

31 Bet lūk, nefijieši nebija kūtri "atcerēties To Kungu, savu Dievu, šajā savu ciešanu laikā. Viņi nevarēja iekrist to lamatās; jā, tie nebaudīja no viņu vīna, vispirms nedodot to dažiem lamaniešu gūstekņiem.

32 Un tā viņi piesargājās, lai tiem netiktu iedota inde; jo, ja viņu vīns noindētu lamanieti, tas noindētu arī nefijieti; un tā viņi pārbaudīja visus viņu dzērienus.

33 Un tad notika, ka Moronijam vajadzēja sagatavoties uzbrukt Moriantonas pilsētai, jo lūk, lamanieši bija ar savām pūlēm nostiprinājuši Moriantonas pilsētu, līdz tā bija kļuvusi par ārkārtīgi stipru cietoksni.

34 Un viņi nepārtraukti veda jaunus spēkus uz to pilsētu un arī jaunus pārtikas krājumus.

35 Un tā beidzās divdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

56. NODAĻA

Helamans sūta vēstījumu Moronijam, atstāstīdams kara stāvokli ar lamaniešiem. Antipus un Helamans gūst lielu uzvaru pār lamaniešiem. Helamana divi tūkstoši jaunekļu cīnās ar brīnumainu spēku un neviens no tiem netiek nogalināts. 1. pants apmēram 62. g. pr. Kr., no 2. līdz 19. pantam apmēram 66. g. pr. Kr. un no 20. līdz 57. pantam apmēram 65.–64. g. pr. Kr.

UN tad notika trīsdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā, pirmā mēneša otrajā dienā, ka Moronijš saņēma vēstījumu no

Helamana, kas pastāstīja par tautas pašreizējo stāvokli tajā zemes daļā.

2 Un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja, sacīdams: Mans dārgi mīlotais brāli Moronij, tāpat Tai Kungā, kā mūsu karošanas bēdās; lūk, mans mīlotais brāli, man ir kas sakāms tev par mūsu karošanu šinī zemes daļā.

3 Lūk, "divi tūkstoši to cilvēku dēlu, kurus Amons atveda no Nefija zemes,—tad nu tu jau zināji, ka tie bija tā Lamana pēcteči, kurš bija mūsu tēva Lehija vecākais dēls;

4 tad nu man nevajag atkārtot tev par viņu paražām jeb viņu neticību, jo tu zini par visām šīm lietām,—

5 tādēļ man ir pietiekami, ka es pasaku tev, ka divi tūkstoši šo jauno vīru ņēma savus kara ieročus un gribēja, lai es būtu viņu vadonis; un mēs esam nākuši, lai aizstāvētu savu valsti.

6 Un tad tu zini arī par "derību, ko viņu tēvi ir noslēguši, ka viņi necels savus kara ieročus pret saviem brāļiem, lai izlietu asinis.

7 Bet divdesmit un sestajā gadā, kad viņi redzēja mūsu ciešanas un mūsu bēdas viņu labā, viņi jau grasījās "lauzt to derību, ko viņi bija noslēguši, un ņemt savus kara ieročus mūsu aizsargāšanai.

8 Bet es negribēju pieļaut, lai viņi lauztu to derību, ko viņi bija noslēguši, domādams, ka Dievs mūs stiprinās, tā ka mēs vairāk necietisim dēļ tā zvēresta izpildīšanas, ko viņi bija devuši.

9 Bet lūk, ir kāda lieta, par ko mums ir liels prieks. Jo lūk, divdesmit un sestajā gadā es, Helamans, devos karagājienā šo divu tūkstošu jauno vīru priekšgalā uz Jūdejas pilsētu, lai palīdzētu Antipam, kuru tu biji iecēlis par ļaužu vadoni šinī zemes daļā.

10 Un es pievienoju savus divus tūkstošus dēlu (jo viņi ir cienīgi, lai tiktu saukti par dēliem) Antipa karapulkam, un par šo spēku Antipus ārkārtīgi priecājās; jo lūk, viņa karapulks bija lamaniešu novājināts, jo to spēki bija nokāvuši lielu skaitu mūsu vīru, par ko mums ir iemesls bēdāties.

11 Tomēr mēs varam mierināt sevi ar to, ka viņi ir miruši par savas valsts un sava Dieva lietu, jā, un viņi ir "laimīgi.

12 Un lamanieši arī turēja daudz gūstekņu, no kuriem visi bija augstie vīrsnieki, jo nevienam citu viņi neatstāja dzīvu. Un mēs domājam, ka viņi tagad šinī brīdī ir Nefija zemē; tas ir tā, ja viņi nav nogalināti.

13 Un tad šis ir tās pilsētas, kurās lamanieši ir sagrābuši, izlejot tik daudz mūsu varonīgo vīru asinis:

14 Manti zeme jeb Manti pilsēta un Zizroma pilsēta, un Kūmenas pilsēta, un Antiparas pilsēta.

15 Un šis ir tās pilsētas, kas bija viņu valdījumā, kad es ieradās Jūdejas pilsētā; un es atradu Antipu un viņa vīrus, ar visiem saviem spēkiem pūloties nostiprināt pilsētu.

16 Jā, un viņi bija nomākti miesā, tāpat kā garā, jo viņi bija varonīgi cīnījušies dienā un pūlējušies naktī, lai saglabātu savas pilsētas; un tā viņi bija piedzīvojuši visa veida milzīgas ciešanas.

17 Un tagad viņi bija apņēmušies uzvarēt šajā vietā vai arī mirt; tādēļ tu vari iedomāties, ka šie nelielie spēki, ko es atvedu sev līdzī, šie mani dēli, deva tiem lielas cerības un daudz prieka.

18 Un tad notika, kad lamanieši redzēja, ka Antipus bija saņēmis lielākus spēkus savam karapulkam, viņi pēc Amorona pavēles bija spiesti nenākt pret Jūdejas pilsētu jeb pret mums cīnīties.

19 Un tā mēs tikām Tā Kunga atbalstīti; jo, ja viņi būtu nākuši uz mums mūsu vājumā, viņi varbūt būtu varējuši iznīcināt mūsu nelielo karapulku, bet tā mēs tikām pasargāti.

20 Amorus viņiem pavēlēja aizstāvēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši. Un tā beidzās divdesmit un sestais gads. Un divdesmit un septītā gada sākumā mēs bijām sagatavojuši savu pilsētu un sevi aizsardzībai.

21 Tad mēs vēlējamies, lai lamanieši nāktu uz mums; jo mēs negribējām uzbrukt viņiem viņu cietokšņos.

22 Un notika, ka mēs turējām izlūkus visapkārt, lai uzraudzītu lamaniešu pārvietošanos, lai viņi nevarētu paiet mums garām ne naktī, ne dienā, lai uzbruktu citām mūsu pilsētām, kas bija uz ziemeļiem.

23 Jo mēs zinājām, ka tās

pilsētas nebija pietiekami stipras, lai turētos tiem pretī; tādēļ mēs gribējām, lai tie iet mums garām un uzbrukt tiem no aizmugures, un tā sasaistīt viņu aizmuguri tanī pašā laikā, kad viņi tiktu sastapti no priekšas. Mēs domājām, ka mēs varam viņus uzvarēt; bet lūk, mēs vilāmies šajā mūsu vēlmē.

24 Viņi neuzdrīkstējās mums paiet garām ar visu savu karapulku, nedz arī viņi uzdrīkstējās ar tā daļu, baidoties, ka viņi nebūs pietiekami spēcīgi un kritīs.

25 Nedz arī viņi uzdrīkstējās doties karagājienā pret Zarahemlas pilsētu; nedz arī viņi uzdrīkstējās šķērsot Sidonas izteku, pāri uz Nefihas pilsētu.

26 Un tā viņi ar saviem spēkiem bija apņēmušies noturēt tās pilsētas, ko viņi bija ieņēmuši.

27 Un tad notika šī gada otrajā mēnesī, ka tika atvests daudz pārtikas krājumu no šo manu divu tūkstošu dēlu tēviem.

28 Un arī tika atsūtīti divi tūkstoši vīru mums no Zarahemlas zemes. Un tā mēs bijām sagatavojušies ar desmit tūkstoš vīriem un uzturu priekš tiem, un arī viņu sievām un viņu bērniem.

29 Un lamanieši, redzēdami, ka mūsu spēki pieauga ik dienas, un pienāca pārtikas krājumi mūsu atbalstam, viņi sāka baidīties un sāka uzbrukt, lai darītu galu, ja būtu iespējams, mūsu pārtikas krājumu un papildspēku saņemšanai.

30 Tad, kad mēs redzējām, ka lamaniešu nemierīgums sāk pieaugt šādā veidā, mēs gribējām pielietot kara viltību pret

tiem; tādēļ Antipus pavēlēja, lai es ar saviem mazajiem dēliem soļotu uz blakus pilsētu, it kā mēs nestu pārtikas krājumus kaimiņu pilsētai.

31 Un mēs soļojām netālu no Antiparas pilsētas, it kā mēs ietu uz pilsētu aiz tās, jūras malā.

32 Un notika, ka mēs soļojām, it kā ar saviem krājumiem, lai ietu uz to pilsētu.

33 Un notika, ka Antipus izgāja ar daļu no sava karapulka, atstādams atlikušos aizstāvēt pilsētu. Bet viņš negāja, kamēr es nebiju aizgājis ar savu nelielo karapulku un nonācis netālu no Antiparas pilsētas.

34 Un tad Antiparas pilsētā bija izvietots spēcīgākais lamanišu karapulks; jā, vislielākais pēc skaita.

35 Un notika, kad viņu izlūki tiem paziņoja, ka viņi iznāca ar savu karapulku un devās pret mums.

36 Un notika, ka mēs bēgām viņu priekšā uz ziemeļiem. Un tā mēs aizvilinājām spēcīgāko no lamanišu karapulkiem;

37 jā, tiešām ievērojamā attālumā tiktāl, kad viņi ieraudzīja Antipa karapulku ar visu savu spēku tos vajājam, viņi nepagriezās nedz pa labi, nedz pa kreisi, bet turpināja savu gaitu taisni mums pakal; un, kā mēs domājām, tas bija viņu nodoms nogalināt mūs, pirms Antipus tos panāks, un tas tāpēc, lai viņi netiktu mūsu ļaužu ielenkti.

38 Un tā Antipus, redzēdams mūsu briesmas, paātrināja sava karapulka gaitu. Bet lūk, bija

nakts, tādēļ viņi mūs nepanāca, nedz arī Antipus tos panāca, tādēļ mēs uzslējām nometni uz nakti.

39 Un notika, ka pirms rītausmas lamaniēši mūs vajāja. Tad mēs nebijām pietiekami spēcīgi, lai cīnītos ar viņiem; jā, es negribēju pieļaut, lai mani mazie dēli kristu viņu rokās, tādēļ mēs turpinājām savu pārgājienu un mēs devāmies mežonīgā apvidū.

40 Tad nu viņi neuzdriktējās pagriezties nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai viņi netiktu aplenkti; ne arī es pagriezu nedz pa labi, nedz pa kreisi, lai tie mani nepanāktu un mēs nevarētu tiem pretoties, bet tiktu nokauti, un viņi izglābtos; un tā mēs bēgām visu to dienu mežonīgā apvidū, līdz kļuva tumšs.

41 Un notika, kad uzausa rīta gaisma, mēs ieraudzījām lamaniēšus pavisam tuvu mums un mēs bēgām viņu priekšā.

42 Bet notika, ka viņi nevajāja mūs tālu, pirms tie apstājās; un tas bija septītā mēneša trešās dienas rītā.

43 Un tad, vai Antipus bija tos panācis, mēs nezinājām, bet es teicu saviem vīriem: Lūk, mēs nezinām, bet varbūt viņi ir apstājušies ar nodomu, lai mēs nāktu pret tiem, lai viņi varētu noķert mūs savos slazdos;

44 tādēļ, ko sakāt jūs, mani dēli: Vai jūs iesit pret viņiem cīnīties?

45 Un tad es saku tev, mans mīļotais brāli Moronij, ka es nekad nebiju redzējis tik lielu "drosmi, nē, starp visiem nefijiešiem.

46 Jo, kā es arvien biju saucis tos—mani dēli (jo viņi visi bija ļoti jauni), tā viņi sacīja uz mani: Tēvs, lūk, mūsu Dievs ir ar mums, un Viņš neļaus, lai mēs kristu; tad nu iesim uz priekšu; mēs nebūtu nogalinājuši mūsu brāļus, ja viņi atstātu mūs mierā; tādēļ iesim, lai viņi neuzvarētu Antipa karapulku.

47 Tad nu viņi nekad nebija cīnījušies, tomēr viņi nebaidījās nāves; un viņi domāja vairāk par savu tēvu "brīvību nekā par savām dzīvībām; jā, viņu ^bmātes bija tos mācījušas, ka, ja viņi nešaubīsies, Dievs tos izglābs.

48 Un viņi atkātoja man vārdus, ko viņu mātes bija teikušas, sacīdami: Mēs nešaubāties, mūsu mātes to zināja.

49 Un notika, ka es pagriezos atpakaļ ar saviem diviem tūkstošiem pret lamaniešiem, kas mūs bija vajājuši. Un tad lūk, Antipa karapulki bija tos panākuši un briesmīga kauja bija sākusies.

50 Antipa karapulks, būdams noguris no sava ilgā pārgājiena tik īsā laikā, teju teju jau krita lamaniešu rokās; un nebūtu es ar saviem diviem tūkstošiem pagriezies atpakaļ, lamanieši būtu īstenojuši savus nodomus.

51 Jo Antipus bija kritis no zobenā tāpat kā daudzi no viņa vadoņiem sava noguruma dēļ, ko bija radījis viņu ātrais pārgājieni, tādēļ Antipa vīri, būdami apmulsuši par savu vadoņu krišanu, sāka griezt ceļu lamaniešu priekšā.

52 Un notika, ka lamanieši atguva drosmi un sāka tos vajāt; un tā lamanieši tos vajāja ar lielu sparū, kad Helamans nāca uz viņiem no viņu aizmugures ar saviem diviem tūkstošiem un sāka tos kaut ārkārtīgi, tik tāl ka viss lamaniešu karapulks apstājās un pagriezās pret Helamanu.

53 Tagad, kad Antipa ļaudis redzēja, ka lamanieši ir pagriezušies atpakaļ, viņi sapulcināja kopā savus vīrus un uzbruka atkal lamaniešu aizmugurei.

54 Un tad notika, ka mēs, Ne-fija ļaudis, Antipa ļaudis un es ar saviem diviem tūkstošiem, aplencām lamaniešus un kāvām tos; jā, tā ka viņi bija spiesti atdot mums savus kara ieročus un arī paši sevi kā kara gūstekņus.

55 Un tad notika, kad viņi bija pilnīgi mūsu aplenkti, lūk, es saskaitīju šos jaunos vīrus, kas bija cīnījušies kopā ar mani, baidoties, ka daudzi no viņiem būs nogalināti.

56 Bet lūk, man par lielu prieku, "neviens no tiem nebija kritis zemē; jā, un viņi bija cīnījušies it kā ar Dieva spēku; jā, nekad nebija bijis zināms par cilvēkiem, kas būtu cīnījušies ar tādu brīnumainu spēku; un ar tādu varenību viņi uzkrita lamaniešiem, ka tie nobijās no viņiem; un tādēļ lamanieši padevās mums kā kara gūstekņi.

57 Un, tā kā mums nebija vietas mūsu gūstekņiem, ka mēs varētu sargāt tos, lai nosargātu

47a Al. 53:16–18.
b Al. 57:21.

src Māte.
56a Al. 57:25; 58:39.

no lamaniešu karapulkiem, tādēļ mēs sūtījām tos uz Zarahemlas zemi, un daļu no tiem Antipa vīriem, kas nebija nogalināti, ar viņiem; un atlikušos es ņēmu un pievienoju tos saviem jaunajiem "amoniēšiem, un devāmies savā karagājienā atpakaļ uz Jūdejas pilsētu.

57. NODAĻA

Helamans atkārtο par Antiparas ieņemšanu un par Kūmenas padošanos un vēlāko aizstāvību. Viņa amoniešu jaunieši cīnās varonīgi, visi ir ievainoti, bet neviens nav nogalināts. Gids ziņο par lamaniešu gūstekņu nogalināšanu un izbēgšanu. Apmēram 63. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka es saņēmu vēstījumu no ķēniņa Amorona, kas paziņoja, ka, ja es atbrīvošu tos kara gūstekņus, kurus mēs bijām saņēmuši, tad viņš atdos Antiparas pilsētu mums.

2 Bet es sūtīju vēstījumu ķēniņam, ka mēs bijām droši par to, ka mūsu spēki ir pietiekoši, lai ieņemtu Antiparas pilsētu ar saviem spēkiem; un, atdodot gūstekņus par to pilsētu, mēs sevi neuzskatītu par gudriem, un ka mēs atdotu gūstekņus vienīgi mainoties.

3 Un Amorons noraidīja manu vēstījumu, jo viņš negribēja mainīties ar gūstekņiem, tādēļ mēs sākām gatavoties, lai ietu pret Antiparas pilsētu.

4 Bet Antiparas ļaudis pame-ta pilsētu un aizbēga uz citām savām pilsētām, ko viņi bija sagrābuši, lai tās nostiprinātu; un

tā Antiparas pilsēta krita mūsu rokās.

5 Un tā beidzās divdesmit un astotais soģu valdīšanas gads.

6 Un notika, ka divdesmit un devītā gada sākumā mēs saņēmām pārtikas krājumus un arī papildinājumu savam karapulkam no Zarahemlas zemes un apkārtējām zemēm, skaitā seši tūkstoši vīru, bez tiem sešdesmit amoniešu "dēliem, kas nāca pievienoties saviem brāļiem, manai mazajai divu tūkstošu grupai. Un tad lūk, mēs bijām stipri, jā, un mums arī bija atnesti bagātīgi pārtikas krājumi.

7 Un notika, ka tā bija mūsu vēlēšanās cīnīties kaujā ar karapulku, kas bija novietots, lai aizstāvētu Kūmenas pilsētu.

8 Un tad lūk, es parādīšu jums, ka mēs drīz vien piepildījām savu vēlēšanos; jā, ar saviem stiprajiem spēkiem jeb ar daļu no mūsu stiprajiem spēkiem mēs aplencām naktī Kūmenas pilsētu, neilgi pirms tam, kad viņiem bija jāsaņem pārtikas krājumi.

9 Un notika, ka mēs nakšņojām visapkārt pilsētai daudzas nakts; bet mēs gulējām uz saviem zobeniem un turējām sargus, lai lamanieši nevarētu mums naktī uzbrukt un mūs nogalināt, ko viņi centās daudzas reizes; bet, cik reizes viņi mēģināja, tik tika lietas viņu asinis.

10 Beidzot viņu pārtikas krājumi ieradās un viņi gribēja naktī ieiet pilsētā. Un mēs

nebijām lamanieši, bet bijām nefijieši; tādēļ mēs saņēmām viņus un viņu pārtikas krājumus.

11 Un, neskatoties uz to, ka lamaniešiem tādā veidā bija pārtraukta apgāde, viņi vēl joprojām bija apņēmušies aizstāvēt pilsētu; tādēļ vajadzēja, lai mēs ņemtu tos pārtikas krājumus un sūtītu uz Jūdeju, un savus gūstekņus uz Zarahemlas zemi.

12 Un notika, ka nepagāja daudz dienu, kad lamanieši sāka zaudēt visas cerības pēc palīdzības; tādēļ viņi atdeva pilsētu mūsu rokās; un tā mēs bijām piepildījuši savu vēlēšanos ieņemt Kūmenas pilsētu.

13 Bet notika, ka mūsu gūstekņu bija tik daudz, ka, neskatoties uz mūsu milzīgo skaitu, mēs bijām spiesti pielikt visus savus spēkus, lai tos noturētu, vai arī nodot tos nāvei.

14 Jo lūk, viņi lielā skaitā izlauzās un cīnījās ar akmeņiem un ar nūjām, vai vienalga ar ko, ko viņi varēja dabūt savās rokās, tā ka mēs nogalinājām vairāk nekā divus tūkstošus no tiem pēc tam, kad viņi bija padevušies kā kara gūstekņi.

15 Tādēļ mums kļuva vajadzīgs, lai mēs atņemtu tiem dzīvības vai sargātu tos ar zobenu rokās līdz pat Zarahemlas zemei, un arī mūsu pārtikas krājumu nebija vairāk, kā bija nepieciešams mūsu pašu ļaudīm, neskatoties uz to, ko mēs bijām paņēmuši no lamaniešiem.

16 Un tad, šajos kritiskajos apstākļos, tas izvērtās par ļoti nopietnu lietu izlemt par šiem kara gūstekņiem; tomēr mēs nolēmām sūtīt viņus uz Zarahemlas zemi; tādēļ mēs atlasījām daļu no saviem vīriem un nodevām gūstekņus viņu uzraudzībā, lai vestu tos uz Zarahemlas zemi.

17 Bet notika, ka nākamajā rītā viņi atgriezās. Un tad lūk, mēs nejautājām viņiem par gūstekņiem; viņi atgriezās īstajā laikā, lai glābtu mūs no krišanas lamaniešu rokās, jo lūk, lamanieši nāca uz mums. Jo lūk, Amorons sūtīja viņu atbalstam jaunus pārtikas krājumus un arī daudz vīru karapulku.

18 Un notika, ka tie vīri, kurus mēs sūtījām ar gūstekņiem, ieradās īstajā laikā, lai apturētu tos, kad viņi jau teju teju mūs uzvarēja.

19 Bet lūk, mana mazā divu tūkstošu un sešdesmit grupa cīnījās atsevišķi; jā, viņi bija stipri lamaniešu priekšā un nesa nāvi katram, kas tiem pretojās.

20 Un, kad atlikums no mana karapulka jau grasījās dot ceļu lamaniešu priekšā, lūk, šie divi tūkstoši un sešdesmit bija stingri un bezbailīgi.

21 Jā, un viņi paklausīja un precīzi izpildīja katru pavēles vārdu; jā, un patiesi pēc viņu ticības tiem notika; un es atcerējos tos vārdus, kurus viņi man teica, ka viņu "mātes tos bija viņiem mācījušas.

22 Un tad lūk, tie bija šie mani dēli un tie vīri, kas bija atlasīti,

lai aizvestu gūstekņus, kam mēs esam parādā par šo lielo uzvaru; jo viņi bija tie, kas sakāva lamaniešus un tie tika aizdzīti atpakaļ uz Manti pilsētu.

23 Un mēs atgriezāties savā Kūmenas pilsētā; visi, kas nebijām tikuši nokauti ar zobenu, tomēr mēs bijām cietuši lielus zaudējumus.

24 Un notika, ka pēc tam, kad lamanieši aizbēga, es nekavējoties devu pavēles, lai mani vīri, kas bija ievainoti, tiktu izlasīti starp kritušajiem, un liku, lai viņu brūces tiktu pārsietas.

25 Un notika, ka bija divi simti no maniem diviem tūkstošiem un sešdesmit, kas bija bez saņāšanas asins zaudēšanas dēļ; tomēr, saskaņā ar Dieva labestību un mums par lielu izbrīnu, un arī par prieku visam mūsu karapulkam, nebija "nevienas dvēseles no tiem, kas būtu gājusi bojā; jā, un nebija arī nevienas dvēseles no tiem, kas nebūtu guvusi daudzas brūces.

26 Un tad, viņu saglabāšana izbrīnīja visu mūsu karapulku, jā, ka viņi tika pasargāti, kamēr bija tūkstotis no mūsu brāļiem, kas bija nogalināti. Un mēs to taisnīgi piedēvējam Dieva brīnumainajam "spēkam dēļ viņu ārkārtīgās^b ticības tam, kam viņi bija mācīti ticēt—ka ir taisnīgs Dievs un katrs, kas nešaubās, tiks pasargāts ar Viņa brīnumaino spēku.

27 Tad tā bija to ticība, par kuriem es runāju; viņi ir jauni un viņu prāti ir nelokāmi, un viņi nemitīgi uzticas Dievam.

28 Un tad notika, ka pēc tam, kad mēs tā bijām aprūpējuši savus ievainotos vīrus un bijām apglabājuši savus kritušos un arī kritušos no lamaniešiem, kuru bija daudz, lūk, mēs vajcājām Gidam par tiem gūstekņiem, ko viņi bija sākuši vest uz Zarahemlas zemi.

29 Tad nu Gids bija augstākais virsnieks pār to grupu, kas tika nozīmēta apsargāt tos līdz tai zemei.

30 Un tad, šie ir tie Gida vārdi, ko viņš man sacīja: Lūk, mēs sākam iet uz Zarahemlas zemi ar saviem gūstekņiem. Un notika, ka mēs sastapām savu karapulku izlūkus, kas bija sūtīti novērot lamaniešu pulku.

31 Un viņi brēca uz mums teikdami: Lūk, lamaniešu karapulki iet karagājienā uz Kūmenas pilsētu; un lūk, tie uzbruks viņiem, jā, un iznīcinās mūsu ļaudis.

32 Un notika, ka mūsu gūstekņi izdzirdēja viņu kļedzianus, kas tajos radīja drosmi; un viņi sacēlās pret mums.

33 Un notika, ka dēļ viņu sacelšanās mēs likām, lai pār tiem kristu mūsu zobeni. Un notika, ka viņi metās uz mūsu zobeniem, kur lielākā daļa no tiem tika nogalināti; un atlikušie no tiem izlauzās un aizbēga no mums.

34 Un lūk, kad tie aizbēga un mēs vairs nevarējām tos panākt, mēs devāmies ātri uz Kūmenas pilsētu; un lūk, mēs ieradāmies laikā, lai mēs varētu palīdzēt saviem brāļiem aizsargāt pilsētu.

35 Un lūk, mēs atkal tikām izglābti no savu ienaidnieku rokām. Un svētīts lai ir mūsu Dieva Vārds; jo lūk, tas ir Viņš, kas mūs ir izglābis; jā, kas tik daudz ir darījis priekš mums.

36 Tad notika, kad es, Helamans, dzirdēju šos Gida vārdus, es tiku piepildīts ar ārkārtīgu prieku par Dieva labestību, mūs pasargājot, lai mēs neietu visi bojā; jā, un es ticu, ka to dvēseles, kas ir tikuši nogalināti, ir "iegājušas sava Dieva atdusā.

58. NODAĻA

Helamans, Gids un Teomners ar kara viltību ieņem Manti pilsētu. Lamanieši atkāpjas. Amona tautas dēli tiek pasargāti, stingri stāvot savas brīvības un ticības aizstāvībai. Apmēram 63.–62. g. pr. Kr.

UN lūk, tad notika, ka mūsu nākamais mērķis bija iegūt Manti pilsētu; bet lūk, nebija nekāda veida, kā mēs varētu izvilināt viņus no pilsētas ar savām mazajām grupām. Jo lūk, viņi atcerējās, ko mēs līdz šim bijām darījuši; tādēļ mēs nevarējām "izmānīt tos no viņu cietokšņiem.

2 Un viņu bija tik daudz vairāk nekā mūsu karapulks, ka mēs neuzdrīkstējāmies iet un uzbrukt tiem viņu cietokšņos.

3 Jā, un kļuva nepieciešams, lai mēs izmantotu savus vīrus to mūsu zemes daļu aizstāvēšanai, kuras mēs bijām atguvuši; tādēļ kļuva nepieciešams, lai mēs gaidītu, lai mēs varētu saņemt

vairāk karaspēka no Zarahemlas zemes un arī jaunu pārtikas krājumu piegādi.

4 Un notika, ka tā es sūtīju sūtņi pie mūsu zemes pārvaldnieka, lai iepazīstinātu viņu ar mūsu ļaužu lietām. Un notika, ka mēs gaidījām pārtikas krājumus un karaspēku no Zarahemlas zemes.

5 Bet lūk, tas mums maz līdzēja, jo lamanieši arī saņēma daudz karaspēka no dienas dienā, un arī daudz pārtikas; un tādi bija mūsu apstākļi šajā laika periodā.

6 Un lamanieši uzbruka mums laiku pa laikam, nolēmuši ar kara viltību mūs iznīcināt; tomēr mēs nevarējām iet cīnīties ar tiem viņu patvēruma vietu un viņu cietokšņu dēļ.

7 Un notika, ka mēs gaidījām šajos sarežģītajos apstākļos daudzus mēnešus, līdz kamēr mēs gandrīz aizgājām bojā no barības trūkuma.

8 Bet notika, ka mēs saņēmām uzturu, kuru priekš mums apsargāja karapulks no diviem tūkstošiem vīru, kas nāca mums palīgā; un tā ir visa palīdzība, ko mēs saņēmām, lai aizstāvētu sevi un savu valsti no krišanas mūsu ienaidnieku rokās, jā, lai cīnītos ar ienaidnieku, kurš nebija saskaitāms.

9 Un tad iemeslu šiem sarežģījumiem jeb iemeslu tam, kāpēc viņi mums nesūtīja vairāk karaspēka, mēs nezinājām; tādēļ mēs ļoti bēdājāmies un arī mūs pārņēma bailes, ka tik kaut kādā veidā Dieva sodi nenāktu

pār mūsu zemi mūsu gāšanai un pilnīgai iznīcināšanai.

10 Tādēļ mēs izlējām savas dvēseles lūgšanā Dievam, lai Viņš mūs stiprinātu un izglābtu mūs no mūsu ienaidnieku rokām, jā, un arī dotu mums spēku, lai mēs varētu paturēt savas pilsētas un savas zemes, un savus īpašumus, mūsu tautas atbalstam.

11 Jā, un notika, ka Tas Kungs, mūsu Dievs, deva mums pārliecību, ka Viņš izglābs mūs; jā, tā ka Viņš solīja mieru mūsu dvēselēm un deva mums lielu ticību, un darīja tā, lai mums būtu cerība uz izglābšanos Viņā.

12 Un mēs kļuvām drošāki ar mūsu mazajiem spēkiem, ko mēs bijām saņēmuši, un bijām nostiprinājušies apņēmībā uzvarēt savus ienaidniekus, un "saglabāt savas zemes un savus īpašumus, un savas sievas un savus bērnus, un savu brīvību.

13 Un tā mēs gājām ar visu savu spēku pret lamaniešiem, kas bija Manti pilsētā; un mēs uzslējām savas teltis mežonīgā apvidus pusē, kas bija netālu no pilsētas.

14 Un notika, ka nākamajā rītā, kad lamanieši redzēja, ka mēs bijām mežonīgā apvidus malā, kas bija netālu no pilsētas, ka viņi sūtīja savus izlūkus mums visapkārt, lai viņi varētu atklāt mūsu karapulka skaitu un spēku.

15 Un notika, kad viņi redzēja, ka mēs neesam stipri pēc sava skaita, un baidoties, ka mēs

pārtrauksim viņu apgādi, ja vien viņi nenāks cīņā pret mums un mūs nenogalinās, un arī domādami, ka viņi varēs viegli iznīcināt mūs ar saviem lielajiem pulkiem, tādēļ viņi sāka gatavoties, lai nāktu pret mums cīnīties.

16 Un, kad mēs redzējām, ka viņi gatavojās nākt pret mums, lūk, es liku lai Gids ar nelielu skaitu savu vīru noslēptos mežonīgā apvidū, un arī Teomners un neliels skaits vīru noslēptos mežonīgā apvidū.

17 Tad Gids un viņa vīri bija labajā pusē, un citi kreisajā; un, kad viņi bija tā noslēpušies, lūk, es paliku ar sava karapulka atlikumu tajā pašā vietā, kur mēs pirmo reizi bijām uzslējuši savas teltis, uz to laiku, kad lamaniešiem vajadzēja nākt cīnīties.

18 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums ar savu lielo karapulku. Un, kad viņi nāca un jau grasījās krist pār mums ar zobenu, es liku, lai mani vīri, tie, kas bija ar mani, atkāptos mežonīgā apvidū.

19 Un notika, ka lamanieši sekoja mums ar lielu ātrumu, jo viņi ārkārtīgi vēlējās mūs panākt, lai viņi varētu mūs nokaut; tādēļ viņi sekoja mums mežonīgā apvidū; un mēs pagājām pa vidu garām Gidam un Teomneram, tā ka lamanieši viņus neatklāja.

20 Un notika, kad lamanieši bija pagājuši garām, jeb kad karapulks bija pagājis garām, Gids un Teomners iznāca no savām

slepenajām vietām un aizturēja lamaniešu izlūkus, lai tie neatgrieztos pilsētā.

21 Un notika, kad viņi bija tos aizturējuši, viņi skrēja uz pilsētu un uzbruka sargiem, kas bija atstāti sargāt pilsētu, tā ka viņi tos nogalināja un sagrāba pilsētu.

22 Tad nu tas tika izdarīts tāpēc, ka lamanieši ļāva visam savam karapulkam, izņemot tikai dažus sargus, tikt aizvilinātam mežonīgā apvidū.

23 Un notika, ka Gids un Teomners šādā veidā ieņēma viņu nocietinājumus. Un notika, ka mēs uzņēmām virzienu uz Zarahemlas zemi, pēc tam, kad bijām daudz gājuši pa mežonīgo apvidu.

24 Un, kad lamanieši redzēja, ka viņi iet uz Zarahemlas zemi, viņi ārkārtīgi izbijās, ka tik tā nav iecere, lai ievilinātu viņus iznīcināšanai; tādēļ viņi atkal sāka atkāpties mežonīgā apvidū, jā, patiesi atpakaļ pa to pašu ceļu, pa kuru viņi bija atnākuši.

25 Un lūk, bija nakts un viņi uzslēja savas teltis, jo lamaniešu augstie virsnieki domāja, ka nefijieši ir piekusuši šī pārgājiena dēļ; un, domādami, ka viņi bija vajājuši visu viņu karapulku, tādēļ viņi neuztraucās par Manti pilsētu.

26 Tad notika, kad bija nakts, es liku, lai mani vīri negulētu, bet lai viņi dotos pa citu ceļu uz Manti zemi.

27 Un dēļ šī mūsu pārgājiena naktī, lūk, nākamajā rītā mēs

bijām aiz lamaniešiem, tā ka mēs ieradāmies pirms viņiem Manti pilsētā.

28 Un tā notika, ka ar šo kara viltību mēs sagrābām Manti pilsētu bez asinsizliešanas.

29 Un notika, kad lamaniešu karapulki ieradās netālu no pilsētas un redzēja, ka mēs bijām sagatavojušies tos sastapt, viņi ārkārtīgi izbrīnījās un tos pārņēma milzīgas bailes, tā ka viņi aizbēga mežonīgā apvidū.

30 Jā, un notika, ka lamaniešu karapulki bēga no visām šīm zemes daļām. Bet lūk, tie aizveda sev līdzī daudzās sievietes un bērnus prom no zemes.

31 Un "tās pilsētas, ko bija sagrābuši lamanieši, visas no tām šīnī brīdī ir mūsu rokās; un mūsu tēvi un mūsu sievas, un mūsu bērni atgriezās savās mājās, visi, izņemot tos, kas ir saņemti gūstā un lamaniešu aizvesti.

32 Bet lūk, mūsu karapulki ir mazi, lai noturētu tik lielu skaitu pilsētu un tik lielus īpašumus.

33 Bet lūk, mēs ticam savam Dievam, kas mums ir devis uzvaru pār visām šīm zemēm, tā ka mēs ieguvām šīs pilsētas un šīs zemes, kas bija mūsu pašu.

34 Tagad mēs nezinām iemeslu, kāpēc valdība nesūta mums vairāk papildspēku; nedz arī tie vīri zina, kas nāca pie mums, kāpēc mēs nesaņēmām lielākus papildspēkus.

35 Lūk, mēs nezinām, bet varbūt jums neveicas un jūs esat savilkuši visus spēkus tajā zemes

daļā; ja tā, tad mēs nevēlamies kurnēt.

36 Un, ja tas tā nav, lūk, mēs baidāmies, ka valdībā ir kāda "šķelšanās, ka viņi nesūtīja vairāk vīru mums palīgā; jo mēs zinām, ka to ir vairāk nekā to, ko viņi mums atsūtīja.

37 Bet, lūk, tas nav svarīgi—mēs ticam, ka Dievs "izglābs mūs, neskatoties uz mūsu karapulku vājumu, jā, un izglābs mūs no mūsu ienaidnieku rokām.

38 Lūk, šis ir divdesmit un devītais gads, pašas beigas, un mēs valdām pār savām zemēm; un lamanieši ir aizbēguši uz Nefija zemi.

39 Un šie Amona tautas dēli, par kuriem es tik augsti izteicos, ir ar mani Manti pilsētā; un Tas Kungs ir tos atbalstījis, jā, un pasargājis viņus no krišanas no zobena, tā ka "neviens dvēsele nav tikusi nokauta.

40 Bet lūk, viņi ir guvuši daudzus ievainojumus; tomēr, tie stipri stāv šajā "brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus; un viņi stingri, dienu no dienas, atceras To Kungu, savu Dievu; jā, tie cenšas turēt Viņa likumus un Viņa spriedumus, un Viņa pavēles nemītīgi; un viņu ticība ir stingra tajos pravietojumos par to, kas nāks.

41 Un tad, mans mīlotais brāli Moronij, lai Tas Kungs, mūsu Dievs, kas ir atpestījis mūs un darījis mūs brīvus, pastāvīgi tur tevi Sava vaiga priekšā; jā,

un lai Viņš ir labvēlīgs pret šo tautu, patiesi, lai jūs varētu gūt veiksmi, iegūstot īpašumā visu, ko lamanieši mums ir atņēmuši, kas bija mūsu atbalstam. Un tagad, lūk, es beidzu savu vēstījumu. Es esmu Helamans, Almas dēls.

59. NODAĻA

Moronij prasa Pahoranam stiprināt Helamana spēkus. Lamanieši ieņem Nefijas pilsētu. Moronij ir dusmīgs uz valdību. Apmēram 62. g. pr. Kr.

TAD notika trīsdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu, kad Moronij bija saņēmis un izlasījis Helamana "vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi priecīgs par to labklājību, jā, to ārkārtīgo veiksmi, kas bija bijusi Helamanam, iegūstot tās zemes, kuras bija zaudētas.

2 Jā, un viņš darīja to zināmu visiem saviem ļaudīm visās zemēs visapkārt tajā daļā, kur viņš bija, lai arī viņi varētu priecāties.

3 Un notika, ka viņš nekavējoties sūtīja "vēstījumu ^bPahoranam, vēlēdamies, lai tas liktu vīriem pulcēties kopā, lai stiprinātu Helamanu jeb Helamana karapulkus tik daudz, lai viņš viegli varētu noturēt tās zemes daļas, kuru atgūšanā tam bija tik brīnumaini veicies.

4 Un notika, kad Moronij bija aizsūtījis šo vēstījumu uz Zarahemlas zemi, viņš atkal sāka

36a Al. 61:1–5.

37a 2. Kēn. 17:38–39.

39a Al. 56:56.

40a src Brīvs, Brīvība.

59 1a Al. 56:1.

3a Al. 60:1–3.

b Al. 50:40.

veidot ieceri, lai viņš varētu iegūt atlikušos no tiem īpašumiem un pilsētām, ko lamanieši bija viņiem atņēmuši.

5 Un notika, kamēr Moronijs tā gatavojās iet pret lamaniešiem cīņā, lūk, Nefihas ļaudīm, kas bija sapulcināti kopā no Moronija pilsētas un no Lehija pilsētas, un no Moriantona pilsētas, uzbruka lamanieši.

6 Jā, patiesi tie, kas bija spiesti bēgt no Manti zemes un no zemes visapkārt, bija nākuši un pievienojušies lamaniešiem šinī zemes daļā.

7 Un tā, būdami ārkārtīgi daudzī pēc skaita, jā, un saņemdami karaspēku no dienas dienā, pēc Amorona pavēles viņi nāca pret Nefihas ļaudīm, un viņi sāka tos kaut ar ārkārtīgi lielu kaušanu.

8 Un viņu karapulki bija tik lieli, ka atlikušie no Nefihas ļaudīm bija spiesti bēgt viņu priekšā; un tie nāca un pievienojās Moronija karapulkam.

9 Un tad, tā kā Moronijs domāja, ka tiks sūtīti vīri uz Nefihas pilsētu palīdzēt ļaudīm noturēt pilsētu, un zinādams, ka vieglāk bija pasargāt pilsētu no krišanas lamaniešu rokās, nekā viņiem to atņemt, viņš domāja, ka tie viegli noturēs šo pilsētu.

10 Tādēļ viņš paturēja visus savus spēkus to vietu aizstāvbai, kuras viņš bija atguvis.

11 Un tagad, kad Moronijs redzēja, ka Nefihas pilsēta bija zaudēta, viņš bija ārkārtīgi bēdīgs un sāka šaubīties ļaužu bezdievības dēļ, vai tik viņi nekritis savu brāļu rokās.

12 Tad nu tā tas bija ar visiem viņa augstajiem virsniekiem. Viņi šaubījās un brīnījās arī par ļaužu bezdievību, un tas lamaniešu panākumu dēļ pār tiem.

13 Un notika, ka Moronijs bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu "vienaldzības pret savas valsts brīvību.

60. NODAĻA

Moronijs sūdzas Pahoranam par valdības nevērību pret karapulkiem. Tas Kungs pieļauj, ka taisnīgie tiek nokauti. Nefijiešiem ir jāpieliek visi savi spēki un iespējas, lai atbrīvotos no saviem ienaidniekiem. Moronijs draud cīnīties pret valdību, ja netiks sniegta palīdzība viņa karapulkiem. Apmēram 62. g. pr. Kr.

UN notika, ka viņš atkal rakstīja tās zemes pārvaldniekam, kas bija Pahorans, un šie ir tie vārdi, ko viņš rakstīja sacīdams: Lūk, es sūtu savu vēstījumu Pahoranam Zarahemlas pilsētā, kas ir "augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi un arī pār visiem tiem, kas ir tikuši šīs tautas izvēlēti pārvaldīt un kārtot šī kara lietas.

2 Jo lūk, man ir kas sakāms tiem par nosodījumu; jo lūk, jūs paši zināt, ka jūs esat tikuši iecelti, lai pulcinātu kopā vīrus un apbruņotu tos ar zobeniem un ar jataganiem, un visādiem visa veida kara ieročiem, un sūtītu pret lamaniešiem jebkurā mūsu zemes daļā, kur viņi ie-nāktu.

3 Un tad lūk, es saku jums, ka

es pats un arī mani vīri, un arī Helamans un viņa vīri esam izcietuši ārkārtīgi lielas ciešanas; jā, patiesi izsalkumu, slāpes un nogurumu, un visa veida visādas bēdas.

4 Bet lūk, ja tas būtu viss, ko mēs izcietām, mēs nekurnētu un nežēlotos.

5 Bet lūk, liela ir bijusi kaušana starp mūsu ļaudīm; jā, tūkstoši ir krituši no zobena, kamēr tas varētu būt savādāk, ja jūs būtu devuši pietiekamus spēkus mūsu karapulkiem un palīdzējuši tiem. Jā, liela ir bijusi jūsu nevērība pret mums.

6 Un tad lūk, mēs vēlamies zināt šīs ārkārtīgi lielas nevērības iemeslu; jā, mēs vēlamies zināt jūsu nevērīgās nostājas iemeslu.

7 Kā gan jūs varat iedomāties, ka jūs sēdēsīt uz saviem troņiem nevērīgā apstulbumā, kamēr jūsu ienaidnieki izplata nāves darbu apkārt jums? Jā, kamēr viņi nokauj tūkstošus no jūsu brāļiem—

8 jā, patiesi tos, kas ir lūkojušies uz jums pēc aizstāvības, jā, ir iecēluši jūs tādā stāvoklī, lai jūs varētu palīdzēt tiem, jā, jūs varētu sūtīt tiem karapulkus, lai stiprinātu viņus, un varētu izglābt tūkstošus no viņiem, lai tie nekristu no zobena.

9 Bet lūk, tas nav viss—jūs esat aizturējuši savus pārtikas krājumus no tiem, tā ka daudzi ir cīnījušies un noasiņojuši līdz nāvei savas milzīgās vēlēšanās dēļ, kas tiem bija par šīs tautas labumu; jā, un to viņi ir darījuši

tad, kad jau gandrīz "mira no bada jūsu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret viņiem.

10 Un tagad, mani mīlotie brāļi—jo jums jābūt mīlotiem; jā, un jums jāmudina sevi būt cītīgākiem par šīs tautas labumu un brīvību; bet lūk, jūs esat izturējušies tik nevērīgi, ka tūkstošu asinis nāks pār jūsu galvām atriebībai; jā, jo zināmi Dievam ir visi viņu brēcieni un visas viņu ciešanas—

11 lūk, vai jūs domājat, ka jūs varat sēdēt savos troņos, un Dieva ārkārtīgās labestības dēļ jūs varat neko nedarīt, un Viņš jūs izglābs? Lūk, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat.

12 Vai jūs "domājat, ka tas, ka tik daudzi no jūsu brāļiem ir tikuši nogalināti, ir viņu bezdievības dēļ? Es saku jums, ja jūs tā domājat, tad jūs veltīgi tā domājat; jo es saku jums, ir daudzi, kas krituši no zobena; un lūk, tas ir jums par nosodījumu;

13 jo Tas Kungs pieļauj, ka "taisnīgie tiek nokauti, lai Viņa taisnība un tiesa varētu nākt pār ļaunajiem; tādēļ jums nevajag domāt, ka taisnīgie ir zuduši tāpēc, ka tie ir nokauti; bet lūk, viņi ieiet Tā Kunga, sava Dieva, atdusā.

14 Un tad lūk, es saku jums, es ārkārtīgi baidos, ka Dieva sodi nāks pār šiem ļaudīm viņu ārkārtīgā laiskuma dēļ, jā, patiesi jūsu valdības laiskuma un viņu ārkārtīgi lielās nevērības dēļ pret saviem brāļiem, jā, pret tiem, kas ir tikuši nokauti.

9a Al. 58:7.
12a Lūk. 13:1–5.

13a Al. 14:10–11;
M&D 42:46–47.

15 Jo, ja tas nebūtu bijis tās "ļaudarības dēļ, kas vispirms sākās mūsu vadībā, mēs būtu varējuši pretoties saviem ienaidniekiem, tā ka viņi nebūtu ieguvuši nekādu varu pār mums.

16 Jā, ja tas nebūtu bijis tā "kara dēļ, kas izcēlās mūsu pašu starpā; jā, ja tas nebūtu dēļ šiem ^bķēniņa piekritējiem, kas radīja tik lielu asins izliešanu starp mums pašiem; jā, tajā laikā, kad mēs cīnījāmies paši savā starpā, ja mēs būtu apvienojuši savus spēkus, kā mēs līdz šim bijām darījuši; jā, ja tas nebūtu bijis dēļ tās vēlmes pēc spēka un varas, kas šiem ķēniņa piekritējiem ir pār mums; būtu viņi bijuši uzticīgi mūsu brīvības lietai un apvienojušies ar mums, un gājuši pret mūsu ienaidniekiem tā vietā, lai paceltu zobenus pret mums, kas ir bijis par iemeslu tik lielai asins izliešanai mūsu starpā; jā, ja mēs būtu gājuši pret viņiem Tā Kunga spēkā, mēs būtu izklīdinājuši savus ienaidniekus, jo tas tiktu darīts atbilstoši Viņa vārda piepildīšanai.

17 Bet lūk, tagad lamanieši nāk uz mums, sagrābj mūsu zemes un slepkavo mūsu ļaudis ar zobenu, jā, mūsu sievietes un mūsu bērņus, un arī aizved tos gūstā, likdami tiem ciest visa veida bēdas, un viss tas dēļ milzīgās bezdievības šo ķēniņa piekritēju vidū, kas tiecas pēc spēka un varas.

18 Bet kāpēc man tik daudz jārunā par šo lietu? Jo mēs

nezinām, bet varbūt jūs paši tiecaties pēc varas. Mēs nezinām, bet varbūt jūs arī esat savas valsts nodevēji.

19 Vai varbūt jūs esat tik nevērīgi izturējušies pret mums tāpēc, ka jūs esat mūsu valsts sirdī, un jūs esat aizsargāti no visām pusēm, ka jūs nelikāt sūtīt mums uzturu un arī vīrus, lai stiprinātu mūsu karapulkus?

20 Vai jūs esat aizmirsuši Tā Kunga, sava Dieva, pavēles? Jā, vai jūs esat aizmirsuši savu tēvu gūstu? Vai jūs esat aizmirsuši tās daudzās reizes, kad mēs esam tikuši izglābti no mūsu ienaidnieku rokām?

21 Vai arī jūs domājat, ka Tas Kungs vēl joprojām mūs izglābs, kad mēs sēžam savos troņos un neizmantojam tās iespējas, ko Tas Kungs mums ir devis?

22 Jā, vai jūs sēdēsiet bezdarbībā, kamēr jums apkārt ir tūkstoši to, jā, un arī desmitiem tūkstošu to, kas arī sēž bezdarbībā, kamēr ir tūkstoši visapkārt zemes robežās, kuri krīt no zobena, jā, tiek ievainoti un noasiņo?

23 Vai jūs domājat, ka Dievs raudzīsies uz jums kā uz nevainīgiem, kad jūs joprojām sēžat un redzat šīs lietas? Lūk, es saku jums: Nē! Tagad es gribu, lai jūs atcerētos, ka Dievs ir teicis, ka vispirms tiks iztīrīta trauka "iekšpuse, un tad arī trauka ārpusē tiks notīrīta.

24 Un tad, ja vien jūs nenožēlosit to, ko esat izdarījuši, un

15a Al. 51:9, 13.
16a Al. 51:16–19.

b Al. 51:5, 8.
23a Mat. 23:25–26.

nepiecelsities un nesāksit darīt, un nesūtīsiet pārtiku un vīrus mums un arī Helamanam, lai viņš varētu noturēt tās mūsu zemes daļas, kuras viņš ir atguvis, un lai mēs varētu atgūt arī atlikušos mūsu īpašumus tajās daļās, lūk, kļūs nepieciešams, lai mēs vairs necīnītos ar lamaniešiem, kamēr mēs neesam iztīrījuši sava trauka iekšpusi, jā, patiesi augsto vadību mūsu valdībā.

25 Un, ja vien jūs nedosit to, ko esmu prasījis savā vēstījumā, un nenāksit un neparādīsiet man patiesu brīvības "garu, un necentīsities nostiprināt un nociecināt mūsu karapulku, un dot tiem pietiekami daudz pārtikas viņu uzturēšanai, lūk, es atstāšu daļu no saviem brīvības piekritējiem, lai aizstāvētu šo mūsu zemes daļu, un es atstāšu Dieva spēku un svētības pār tiem, lai nekāds cits spēks nevarētu darboties pret tiem—

26 un tad dēļ viņu ārkārtīgās ticības un viņu pacietības savās bēdās—

27 un es nākšu uz jums, un, ja starp jums būs kāds, kam ir vēlme pēc brīvības, jā, ja būs palikusi kaut vai brīvības dzirksts, lūk, es sacelšu dumpi jūsu starpā, līdz tie, kas vēlas piesavināties spēku un varu, izzudīs.

28 Jā, lūk, es nebaidos nedz jūsu spēka, nedz jūsu varas, bet tas ir mans "Dievs, ko es baidos; un tas ir saskaņā ar Viņa pavēlēm, lai es paceltu savu zobenu, lai aizstāvētu savu valsti, un

tas ir dēļ jūsu nekrietnības, ka mēs esam cietuši tik lielus zaudējumus.

29 Lūk, šis ir tas laiks, jā, tas laiks ir tuvu, ka, ja vien jūs necelsities savas valsts un jūsu bērnu aizstāvēšanai, taisnības "zobens karājas pār jums; jā, un tas kritīs uz jums un piemeklēs jūs līdz pat jūsu pilnīgai iznīcībai.

30 Lūk, es gaidu pēc palīdzības no jums; un, ja jūs nesniegsit mums palīdzību, lūk, es nākšu pie jums, tieši Zarahemlas zemē, un sitīšu jūs ar zobenu, tā ka jums nebūs vairs spēka kavēt šīs tautas attīstību mūsu brīvībai.

31 Jo lūk, Tas Kungs nepieļaus, lai jūs dzīvotu un kļūtu vēl nekrietnāki, lai iznīcinātu Viņa taisnīgos ļaudis.

32 Lūk, vai jūs domājat, ka Tas Kungs saudzēs jūs un izies ar sodu pret lamaniešiem, kad tās ir viņu tēvu paražas, kas radījušas viņu naidu, jā, un to ir dubultojuši tie, kas ir atšķēlušies no mums, kamēr jūsu nekrietnība ir dēļ jūsu mīlestības pēc godības un pasaulesniecīgajām lietām?

33 Jūs zināt, ka jūs pārkāpjat Dieva likumus, un jūs zināt, ka jūs tos saminat zem savām kājām. Lūk, Tas Kungs man saka: Ja tie, kurus jūs esat iecēluši par saviem pārvaldniekiem, nenozēlos savus grēkus un nekrietnības, jūs iesit cīnīties pret viņiem.

34 Un tad lūk, es, Moronijs,

25a Al. 51:6; 61:15.
28a Ap. d. 5:26–29.

29a Hel. 13:5;
3. Nef. 2:19.

esmu spiests, saskaņā ar derību, kuru es noslēdzu—turēt sava Dieva pavēles; tādēļ es gribu, lai jūs stingri ievērotu Dieva vārdu un steidzīgi sūtītu man no saviem pārtikas krājumiem un no saviem vīriem, un arī Helamanam.

35 Un lūk, ja jūs to nedarīsiet, es nākšu ātri pie jums; jo lūk, Dievs nepieļaus, lai mēs ietu bojā no bada; tādēļ Viņš dos mums no jūsu uztura, pat ja tas būs ar zobenu. Tagad skatieties, lai jūs izpildītu Dieva vārdu.

36 Lūk, es esmu Moronijš, jūsu augstākais pavēlnieks. Es "netiecos pēc varas, bet gan to iznīcināt. Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, bet pēc sava Dieva godības un savas valsts brīvības un labuma. Un tā es nobeidzu savu vēstījumu.

61. NODAĻA

Pahorans stāsta Moronijam par dumpi un sacelšanos valdībā. Kēniņa piekritēji ieņem Zarahemlu un izveido savienību ar lamaniešiem. Pahorans lūdz karaspēka palīdzību pret dumpiniekiem. Apmēram 62. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, ka drīz vien pēc tam, kad Moronijš bija aizsūtījis savu vēstījumu galvenajam pārvaldniekam, viņš saņēma vēstījumu no "Pahorana, galvenā pārvaldnieka. Un šie ir tie vārdi, ko viņš saņēma:

2 Es, Pahorans, kas esmu šīs zemes galvenais pārvaldnieks, sūtu šos vārdus Moronijam,

augstākajam karapulka pavēlniekam. Lūk, es saku tev, Moronij, ka es nepriecājos par jūsu lielajām "bēdām, jā, tās sāpina manu dvēseli.

3 Bet lūk, šeit ir tādi, kas priecājas par jūsu bēdām, jā, tā ka viņi ir sacēlušies pret mani un arī pret tiem no maniem ļaudīm, kas ir "brīvības piekritēji, jā, un to, kas ir sacēlušies, ir ārkārtīgi daudz.

4 Un tie ir tie, kas centās atņemt man soģa krēslu, kas ir bijis par iemeslu šai lielajai nekrietnībai; jo viņi ir izmantojuši daudz glaimu un viņi ir aizvīlājuši daudz ļaužu sirdis, kas būs par iemeslu lielām bēdām mūsu vidū; viņi ir aizmūrējuši mūsu pārtikas krājumus un viņi ir iebaidījuši mūsu brīvības piekritējus, lai tie neietu pie jums.

5 Un lūk, viņi mani padzina, un es aizbēgu uz Gideona zemi ar tik daudziem vīriem, cik vien es varēju dabūt.

6 Un lūk, es sūtīju uzsaukumu visā šinī zemes daļā; un lūk, tie piepulcējas mums ik dienas, ar saviem ieročiem, savas valsts un savas "brīvības aizstāvībai, un lai atriebtu mums pāri nodarīto.

7 Un tie ir nākuši pie mums tik daudz, ka tiem, kas sacēlās pret mums, ir mests izaicinājums, jā, tā ka viņi baidās mūs un neuzdrīkstas nākt pret mums cīnīties.

8 Viņi ir sagrābuši zemi jeb pilsetu Zarahemlu; viņi ir iecēlušies kēniņu pār tiem, un tas ir rakstījis lamaniešu kēniņam, un tas ir

36a M&D 121:39–42.

61 1a Al. 50:39–40.

2a Al. 60:3–9.

3a Al. 51:6–7.

6a SRC Brīvs, Brīvība.

apvienojies savienībā ar to; šajā savienībā viņš ir piekritis noturēt Zarahemlas pilsētu, kuras noturēšana, kā viņš domā, dos iespēju lamaniešiem iekarot atlikušo zemi, un viņš tiks iecelts par ķēniņu pār saviem ļaudīm, kad tie būs lamaniešu uzvarēti.

9 Un tad savā vēstulē tu mani pēli, bet tas nav svarīgi; es neesmu dusmīgs, bet priecājos par tavas sirds cildenumu. Es, Pahorans, netiecos pēc varas, kā tikai lai atgūtu savu soģa krēslu, lai es varētu saglabāt savas tautas tiesības un brīvību. Mana dvēsele stāv stipri šajā brīvībā, kurā Dievs ir darījis mūs "brīvus.

10 Un tad, lūk, mēs pretošimies bezdievībai līdz pat asinsizliešanai. Mēs neizlietu lamaniešu asinis, ja viņi paliktu savā pašu zemē.

11 Mēs neizlietu savu brāļu asinis, ja viņi nesaceltos un neņemtu zobenu pret mums.

12 Mēs pakļautos verdzības jūgam, ja to prasītu Dieva taisnība, vai, ja Viņš pavēlētu mums to darīt.

13 Bet lūk, Viņš nepavēl, lai mēs pakļautos saviem ienaidsniekiem, bet lai mēs "uzticētos Viņam, un Viņš mūs atbrīvos.

14 Tādēļ, mans mīļotais brāli Moronij, pretosimies ļaunumam, un katram ļaunumam, kuram mēs nevaram pretoties ar saviem vārdiem, jā, tādiem kā sacelšanās un atšķelšanās, "pretosimies tiem ar saviem

zobeniem, lai mēs varētu saglabāt savu brīvību, lai mēs varētu priecāties par mūsu baznīcas milzīgo priekšrocību un mūsu Pestītāja un mūsu Dieva lietu.

15 Tādēļ, nāc pie manis ātri ar nelielu skaitu savu vīru un atstāj atlikušos Lehija un Teankuma uzraudzībā; dod viņiem varu vest karu tajā zemes daļā saskaņā ar Dieva "Garu, kurš ir arī brīvības gars, kas ir tajos.

16 Lūk, es sūtīju tiem nedaudz pārtikas, lai viņi neaizietu bojā, līdz jūs varēsīt atnākt pie manis.

17 Sapulciniet kopā visus spēkus, ko jūs varat, savam karagājienam šurp, un mēs steidzīgi iesim sava Dieva spēkā pret šiem atkritējiem, saskaņā ar to ticību, kas ir mūsos.

18 Un mēs ieņemsim Zarahemlas pilsētu, lai mēs varētu dabūt vairāk pārtikas, ko sūtīt Lehimam un Teankumam; jā, mēs iesim pret tiem Tā Kunga spēkā, un mēs darīsim galu šai lielajai nekrietnībai.

19 Un tagad, Moronij, es priecājos, saņemdam tavu vēstījumu, jo es mazliet uztraucos par to, kas mums jādara, vai tas būs taisnīgi iet pret saviem brāļiem.

20 Bet tu teici, ja vien viņi nenozēlos grēkus, Tas Kungs ir pavēlējis tev, lai tu ietu pret viņiem.

21 Skaties, lai tu "stiprinātu Lehiju un Teankumu Tajā Kungā; saki viņiem, lai nebaidās, jo Dievs izglābs viņus, jā, un arī visus tos, kas stāv stipri tajā

9a Jāņa 8:31–36;
M&D 88:86.

13a SRC Ticība, Ticēt;

Uzticība.

14a Al. 43:47.

15a 2. kor. 3:17.

src Svētais Gars.

21a Cak. 10:12.

brīvībā, ar ko Dievs ir darījis viņus brīvus. Un tagad es beidzu savu vēstījumu savam mīļotajam brālim Moronijam.

62. NODAĻA

Moronijs dodas palīgā Pahoranam uz Gideona zemi. Kēniņa piekritēji, kas atsakās aizstāvēt savu valsti, tiek nodoti nāvei. Pahorans un Moronijs atgūst Nefihasu. Daudzi lamanieši pievienojas Amona tautai. Teankums nogalina Amoronu un savukārt pats tiek nogalināts. Lamanieši tiek izdzīti no zemes un tiek nodibināts miers. Helamans atgriežas pie kalpošanas un stiprina Baznīcu. Apmēram 62.–57. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Moronijs bija saņēmis šo vēstījumu, viņa sirds kļuva drošāka un tapa piepildīta ar ārkārtīgi lielu prieku Pahorana uzticības dēļ, ka viņš arī nebija brīvības un savas valsts lietas "nodevējs.

2 Bet viņš arī ārkārtīgi sēroja par to nekrietnību, kuri bija padzinuši Pahoranu no soģa krēsla, jā, īsāk sakot, par tiem, kas bija sacēlušies pret savu valsti un arī savu Dievu.

3 Un notika, ka Moronijs paņēma nelielu skaitu vīru pēc Pahorana vēlmes un nodeva Lehija un Teankuma pakļautībā sava karapulka atlikušo daļu, un devās savā karagājienā uz Gideona zemi.

4 Un viņš pacēla "brīvības^b karogu katrā vietā, kur viņš iegāja,

un sapulcināja kopā visus spēkus, ko viņš varēja, visā savā karagājienā uz Gideona zemi.

5 Un notika, ka tūkstoši sapulcējās zem viņa karoga un pacēla savus zobenus savas brīvības aizstāvēbai, lai viņi nenonāktu jūgā.

6 Un tā, kad Moronijs bija sapulcinājis kopā visus vīrus, cik vien viņš varēja visā savā karagājienā, viņš nāca uz Gideona zemi; un, apvienojot viņa spēkus ar tiem no Pahorana, viņi kļuva ārkārtīgi spēcīgi, patiesi spēcīgāki nekā Pakus vīri, kurš bija šo atkritēju "kēniņš, kurš bija izdzinis^b brīvības piekritējus no Zarahemlas zemes un sagrābis to zemi.

7 Un notika, ka Moronijs un Pahorans devās ar saviem karapulkiem uz Zarahemlas zemi un gāja pret pilsētu, un sastapa Pakus vīrus, tā ka viņi nonāca līdz cīņai.

8 Un lūk, Pakus tika nogalināts un viņa vīri tika saņemti par gūstekņiem, un Pahorans tika atjaunots savā soģa krēslā.

9 Un Pakus vīri saņēma savu tiesu atbilstoši likumam, un arī tie kēniņa piekritēji, kas bija saņemti un iemesti cietumā; un viņi tika "sodīti saskaņā ar likumu; jā, tie Pakus vīri un tie kēniņa piekritēji, kas negribēja celt ieročus savas valsts aizstāvēbai, bet gribēja cīnīties pret to, tika nodoti nāvei.

10 Un tā kļuva nepieciešams, lai šis likums tiktu stingri

62 1a Al. 60:18.

4a SRC Brīvs, Brīvība.

b Al. 46:12–13, 36.

src Karogs.

6a Al. 61:4–8.

b Al. 51:5–7.

9a SRC Nāvēssods.

ievērots viņu valsts drošībai; jā, un katrs, kas tika atrasts noliedzam savu brīvību, tika steidzīgi sodīts saskaņā ar likumu.

11 Un tā beidzās trīsdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; Moronijs un Pahorans bija atjaunojuši mieru Zarahemlas zemē starp saviem pašu ļaudīm, nododot nāvei katru, kas nebija uzticīgs brīvības lietai.

12 Un notika, ka trīsdesmit un pirmā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu Moronijs nekavējoties lika, lai pārtikas krājumi tiktu sūtīti, un arī karapulks no sešiem tūkstošiem vīru tiktu sūtīts Helamanam, lai palīdzētu viņam saglabāt to zemes daļu.

13 Un viņš arī lika, lai karapulks no sešiem tūkstošiem vīru ar pietiekamu daudzumu uztura tiktu sūtīts Lehija un Teankuma karapulkiem. Un notika, ka tas tika darīts, lai nostiprinātu zemi pret lamaniešiem.

14 Un notika, ka Moronijs un Pahorans, atstājuši lielu vīru grupu Zarahemlas zemē, devās ar lielu vīru grupu karagājienā uz Nefihas zemi, apņēmušies gāzt lamaniešus tanī pilsētā.

15 Un notika, kad viņi soģoja uz to zemi, viņi saņēma lielu grupu vīru no lamaniešiem un nokāva daudzus no tiem, un paņēma viņu pārtikas krājumus un viņu kara ieročus.

16 Un notika, kad viņi bija tos saņēmuši, viņi lika tiem stāties derībā, ka tie vairs nepacels savus kara ieročus pret nefijiešiem.

17 Un, kad tie bija stājušies šajā derībā, viņi sūtīja tos dzīvot ar Amona tautu, un skaitā to bija ap četri tūkstoši, kas netika nokauti.

18 Un notika, kad viņi bija tos aizsūtījuši, viņi turpināja savu karagājienu uz Nefihas zemi. Un notika, kad viņi bija pienākuši pie Nefihas pilsētas, viņi uzslēja savas teltis Nefihas līdzenumos, kas ir netālu no Nefihas pilsētas.

19 Tad Moronijs gribēja, lai lamanieši nāktu cīnīties pret viņiem līdzenumā; bet lamanieši, zinādami par viņu ārkārtīgi lielo drosmi un redzēdami viņu neuzdrīkstējās nākt pret tiem; tādēļ viņi nenāca cīnīties tanī dienā.

20 Un, kad pienāca nakts, Moronijs nāca nakts tumsā un uzrāpās augšā uz sienas, lai izlūkotu, kurā pilsētas daļā lamanieši bija apmetušies ar savu karapulku.

21 Un notika, ka viņi bija austrumu pusē pie ieejas; un viņi visi gulēja. Un tad Moronijs atgriezās pie sava karapulka un lika, lai viņi steigā sagatavotu stipras virves un kāpnes, lai nolaistos no sienas augšas sienas iekšējā pusē.

22 Un notika, ka Moronijs lika, lai viņa vīri dotos un uzrāptos uz sienas augšas un nolaistos lejā tajā pilsētas daļā, jā, tieši rietumu pusē, kur lamanieši nebija apmetušies ar savu karapulku.

23 Un notika, ka viņi visi nolaidās lejā pilsētā naktī ar savu stipro virvju un savu kāpņu

palīdzību; tā, kad rīts pienāca, viņi visi bija pilsētas sienās.

24 Un tagad, kad lamanieši pamodās un ieraudzīja, ka Moronija karapulki ir šinī pusē sienai, viņi ārkārtīgi nobijās, tā ka viņi bēga prom pa eju.

25 Un tad, kad Moronijs redzēja, ka tie bēga viņa priekšā, viņš lika, lai viņa vīri dotos pret tiem; un viņi nokāva daudzus, un apļenca daudzus citus un saņēma tos par gūstekņiem; un atlikušie no tiem bēga uz Moronija zemi, kas bija jūras malā.

26 Tā Moronijs un Pahorans bija ieņēmuši Nefihas pilsētu bez nevienas dvēseles zaudēšanas; un bija daudzi no lamaniešiem, kas tika nokauti.

27 Tad notika, ka visi tie lamanieši, kas bija gūstekņi, vēlējās pievienoties "Amona tautai un kļūt brīvi laudis.

28 Un notika, ka visiem tiem, kas vēlējās, tiem tika ļauts atbilstoši viņu vēlmēm.

29 Tādēļ visi lamaniešu gūstekņi pievienojās Amona tautai un sāka ārkārtīgi strādāt, apstrādādami zemi, audzēdami visa veida labību un visa veida sīklopus un liellopus, un tā nefijieši tika atbrīvoti no liela sloga; jā, tā ka viņi tika atbrīvoti no visiem lamaniešu gūstekņiem.

30 Tad notika, ka Moronijs, kad viņš bija ieņēmis Nefihas pilsētu, saņēmis daudzus gūstekņus, kas ārkārtīgi samazināja lamaniešu karapulkus, un atguvis daudzus no nefijiešiem, kas bija bijuši gūstekņi,

kas ārkārtīgi stiprināja Moronija karapulku, tādēļ Moronijs devās no Nefihas zemes uz Lehija zemi.

31 Un notika, kad lamanieši redzēja, ka Moronijs nāk pret viņiem, viņi ārkārtīgi nobijās un bēga Moronija karapulka priekšā.

32 Un notika, ka Moronijs un viņa karapulks tos vajāja no pilsētas uz pilsētu, kamēr tos sastapa Lehijs un Teankums; un lamanieši bēga no Lehija un Teankuma, tieši lejā uz jūras malu, līdz viņi nonāca Moronija zemē.

33 Un visi lamaniešu karapulki bija sapulcējušies kopā, tā ka viņi visi bija viena karaspēka daļa Moronija zemē. Tad Amorons, lamaniešu ķēniņš, arī bija ar tiem.

34 Un notika, ka Moronijs un Lehijs, un Teankums izvietojās nometnē ar saviem karapulkiem visapkārt Moronija zemes robežās, tā ka lamanieši bija ielenkti robežās no mežonīgā apvidus dienvidos un robežās no mežonīgā apvidus austrumos.

35 Un tā viņi izvietojās nometnē uz nakti. Jo lūk, nefijieši un arī lamanieši bija noguruši no lielā pārgājiena; tādēļ viņi neizšķīrās ne par kādu kara viltību naktī, izņemot Teankumu; jo viņš bija ārkārtīgi nikns uz Amoronu, tā kā viņš uzskatīja, ka Amorons un viņa brālis Amalikija bija par "iemeslu šim lielajam un ilgajam karam starp viņiem un lamaniešiem, un bija bijuši par iemeslu tik lielam

karam un asinsizliešanai, jā, un tik lielam badam.

36 Un notika, ka Teankums savās dusmās gāja lamaniešu nometnē, un viņš nolaidās pāri pilsētas sienai. Un viņš gāja ar virvi no vietas uz vietu, tā ka viņš atrada ķēniņu un "iemeta tam šķēpu, kas iedūrās viņā blakus sirdij. Bet lūk, pirms ķēniņš nomira, viņš pamodināja savus kalpus, tā ka tie vajāja Teankumu un nogalināja to.

37 Tad notika, kad Lehijs un Moronijs uzzināja, ka Teankums bija kritis, viņi ārkārtīgi bēdājās; jo lūk, viņš bija vīrs, kas bija varonīgi cīnījies par savu valsti, jā, paties brīvības piekritējs; un viņš bija izcietis ļoti daudz ārkārtīgi smagu ciešanu. Bet lūk, viņš bija miris un bija gājis visas zemes radības ceļu.

38 Tad notika, ka Moronijs izgāja ar vīriem nākamajā rītā un uzbruka lamaniešiem, tā ka viņi kāva tos ar lielu kaušanu; un viņi izdzina tos no tās zemes; un tie bēga, patiesi tā, ka tie tajā laikā vairs negriezās pret nefijiešiem.

39 Un tā beidzās trīsdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu; un tā viņiem bija kari un asinsizliešana, un bads, un bēdas daudzu gadu garumā.

40 Un starp Nefija ļaudīm bija slepkavības un strīdi, un šķelšanās, un visa veida nekrietnība; tomēr "taisnīgo labad, jā, pateicoties taisnīgo lūgšanām, viņi tika pasargāti.

41 Bet lūk, tā ārkārtīgi ilgā kara dēļ starp nefijiešiem un lamaniešiem daudzi kļuva nocietinājušies, ārkārtīgi ilgā kara dēļ; un daudzi bija kļuvuši paļāvīgāki dēļ savām "bēdām, tā ka viņi pazemojās Dieva priekšā, tiešām pazemības dziļumos.

42 Un notika, ka pēc tam, kad Moronijs bija nostiprinājis šīs zemes daļas, kas bija visvairāk atklātas lamaniešiem, līdz tās bija pietiekami stipras, viņš atgriezās Zarahemlas pilsētā; un arī Helamans atgriezās savā mantojuma vietā, un atkal bija nodibināts miers Nefija tautā.

43 Un Moronijs nodeva savu karapulku pavēlniecību sava dēla rokās, kura vārds bija Moronihass; un viņš aizgāja savā paša namā, lai viņš varētu savas atlikušās dienas pavadīt mierā.

44 Un Pahorans atgriezās savā soģa krēslā; un Helamans atkal uzņēmās sludināt tautai Dieva vārdu; jo tik daudzu karu un strīdu dēļ bija kļuvis nepieciešams, lai baznīcā atkal tiktu veikta sakārtošana.

45 Tādēļ Helamans un viņa brāļi gāja un sludināja Dieva vārdu ar lielu spēku, "pārliicinot daudzus ļaudis par viņu bezdievību, kas noveda pie tā, ka tie nožēloja savus grēkus un tapa kristīti Tam Kungam, savam Dievam.

46 Un notika, ka viņi atkal nodibināja baznīcu visā zemē.

47 Jā, un tika veikta sakārto-

šana attiecībā uz likumiem. Un viņu "soģi, un viņu augstākie soģi tika izvēlēti.

48 Un Nefija tauta atkal sāka "plaukt tai zemē, un sāka vairoties un kļūt ārkārtīgi stipra tajā zemē. Un viņi sāka ārkārtīgi pieaugt bagātībā.

49 Bet, neskatoties uz savām bagātībām vai savu spēku, vai savu veiksmi, viņi nekļuva augstprātīgi paši savās acīs; nedz arī viņi bija kūtri atcerēties To Kungu, savu Dievu; bet tie ārkārtīgi pazemojās Viņa priekšā.

50 Jā, viņi atcerējās, kādas lielas lietas Tas Kungs bija tiem darījis, ka Viņš bija izglābis tos no nāves un no jūga, un no cietumiem, un no visādām bēdām, un Viņš bija atbrīvojis tos no viņu ienaidnieku rokām.

51 Un viņi nepārtraukti lūdza To Kungu, savu Dievu, tā ka Tas Kungs svētīja tos, saskaņā ar Savu vārdu, tā ka viņi kļuva stipri un tiem veicās tajā zemē.

52 Un notika, ka visas šīs lietas bija darītas. Un Helamans nomira trīsdesmit un piektajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

63. NODAĻA

Šiblons un vēlāk Helamans pārņem svētos pierakstus. Daudzi nefijieši ceļo uz zemi ziemeļos. Hagots būvē kuģus, kuri burā rietumu jūrā. Moronihass sakauj

lamaniešus kaujā. Apmēram 56.–52. g. pr. Kr.

UN notika trīsdesmit un sestā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, ka "Šiblons pārņēma šīs ^bsvētās lietas, kuras Helamanam nodeva Alma.

2 Un viņš bija taisnīgs vīrs un viņš staigāja taisnīgi Dieva priekšā, un viņš centās nemītīgi darīt labu, turēt Tā Kunga, sava Dieva, pavēles; tāpat kā arī viņa brālis.

3 Un notika, ka arī Moronijs nomira. Un tā beidzās trīsdesmit un sestais soģu valdīšanas gads.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā bija liela grupa vīru, skaitā līdz pat pieci tūkstoši un četri simti vīru, ar savām sievām un saviem bērniem, devušies prom no Zarahemlas zemes uz zemi, kas bija "uz ziemeļiem.

5 Un notika, ka Hagots, viņš, būdams ārkārtīgi zinātkārs cilvēks, tādēļ viņš devās un uzbūvēja sev ārkārtīgi lielu kuģi Pārpilnības zemes robežās pie Postažas zemes, un nolaida to ūdenī rietumu jūrā pie tā zemes "šauruma, kas veda uz zemi ziemeļos.

6 Un lūk, bija daudzi nefijieši, kas tajā iekāpa un burāja ar lieliem pārtikas krājumiem, un arī daudzas sievietes un bērni, un viņi uzņēma savu kursu uz ziemeļiem. Un tā beidzās trīsdesmit un septītais gads.

7 Un trīsdesmit un astotajā

47a Mos. 29:39.

48a Al. 50:20.

63 1a Al. 38:1–2.

b Al. 37:1–12.

src Svēts.

4a Al. 22:31.

5a Al. 22:32;

Et. 10:20.

gadā šis vīrs uzbūvēja citu kuģi. Un pirmais kuģis arī atgriezās, un daudz vairāk ļaužu tajā iekāpa; un viņi arī paņēma daudz pārtikas krājumu un atkal devās ceļā uz zemi ziemeļos.

8 Un notika, ka par viņiem vairs nekad netika dzirdēts. Un mēs domājam, ka viņi noslīka jūras dziļumos. Un notika, ka vēl viens labs kuģis devās prom; un, kurp tas aizbrauca, mēs nezinām.

9 Un notika, ka šajā gadā daudzi cilvēki devās uz zemi "ziemeļos. Un tā beidzās trīsdesmit un astotais gads.

10 Un notika, ka trīsdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā arī Šiblons nomira, un Koriantons bija devies uz zemi ziemeļos ar kuģi, lai aizvestu pārtiku tiem ļaudīm, kas bija devušies uz to zemi.

11 Tādēļ kļuva nepieciešams, lai Šiblons nodotu šīs svētās lietas pirms savas nāves "Helamana dēlam, kuru sauca Helamans un kurš tika saukts sava tēva vārdā.

12 Tad lūk, visi šie "gravējumi,

kas bija pie Helamana, tika rakstīti un izsūtīti pa visu zemi starp visiem cilvēku bērniem, izņemot tikai tās daļas, kuras pēc Almas pavēles ^bnedrīkstēja izplatīt.

13 Tomēr šīs lietas bija jātur svētas un "jānodod no vienas paaudzes otrai; tādēļ šajā gadā tās tika nodotas Helamanam, pirms Šiblona nāves.

14 Un notika arī šajā gadā, ka bija daži atkritēji, kas aizgāja pie lamaniešiem; un tie atkal tika uzskūti dūsmās pret nefijiešiem.

15 Un arī šajā pašā gadā viņi nāca ar lielu karapulku kaujā pret "Moronihasa ļaudīm jeb pret Moronihasa karapulku, kurā viņi tika sasisti un atkal aizdzīti atpakaļ uz savām pašu zemēm, ciešot lielus zaudējumus.

16 Un tā beidzās trīsdesmit un devītais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

17 Un tā beidzas Almas un viņa dēla Helamana, un arī Šiblona, kurš bija viņa dēls, apraksts.

HELAMANA GRĀMATA

Apraksts par nefijiešiem. Viņu kari un strīdi, un viņu šķelšanās. Un arī daudzu svēto praviešu pravietojumi pirms Kristus atnākšanas, saskaņā ar Helamana pierakstiem, kurš bija Helamana dēls, un arī saskaņā ar viņa dēlu pierakstiem, līdz pat Kristus atnākšanai. Un arī daudzi no lamaniešiem tiek pievērsti. Apraksts par

9a Hel. 3:11–12.
11a Skat. Helamana
grāmatas

priekšvārdu.
12a Al. 18:36.
b Al. 37:27–32.

13a Al. 37:4.
15a Al. 62:43.

viņu pievēršanu. Apraksts par lamaniešu taisnīgumu un nefijiešu ļaundarībām un negantībām, līdz pat Kristus atnākšanai, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu, kas tiek saukts par Helamana grāmatu, un tā tālāk.

1. NODAĻA

Pahorans Otrais kļūst par augstāko soģi un tiek Kiškumena noslepkavots. Pakumenijs ieņem soģa krēslu. Koriantumrs vada lamaniešu karapulcus, ieņem Zarahemlu un nogalina Pakumeniju. Moronihass sakauj lamaniešus un atgūst Zarahemlu, un Koriantumrs tiek nogalināts. Apmēram 52.–50. g. pr. Kr.

UN tad lūk, tas notika četrdesmitā soģu valdīšanas gada sākumā pār Nefija tautu, sākās nopietnas nesaskaņas starp nefijiešu ļaudīm.

2 Jo lūk, "Pahorans bija nomiris un aizgājis visas zemes radības ceļu; tādēļ izcēlās nopietns strīds par to, kuram no brāļiem, kas bija Pahorana dēli, pienākas soģa krēsls.

3 Tad lūk, šie ir to vārdi, kas cīnījās par soģa krēslu, kas arī izraisīja ļaužu ķildas: Pahorans, Paanči un Pakumenijs.

4 Tad nu šie vēl nav visi Pahorana dēli (jo viņu bija daudz), bet šie ir tie, kas cīnījās par soģa krēslu; tādējādi viņi izraisīja tautas šķelšanos trīs daļās.

5 Tomēr notika, ka Pahorans tika iecelts ar tautas "balsi būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār Nefija tautu.

6 Un notika, ka Pakumenijs, redzot, ka viņš nevar iegūt soģa

krēslu, viņš apvienojās ar tautas balsi.

7 Bet lūk, Paanči un tā ļaužu daļa, kas gribēja, lai viņš būtu to pārvaldnieks, bija ārkārtīgi nikni; tādēļ viņš jau grasījās glaimot šiem ļaudīm, lai mudinātu tos uz sacelšanos pret saviem brāļiem.

8 Un notika, kad viņš jau grasījās to darīt, lūk, viņš tika saņemts un tika tiesāts atbilstoši tautas balsij, un notiesāts uz nāvi, jo viņš bija sacēlies un centās iznīcināt tautas "brīvību.

9 Tad, kad šie ļaudis, kas vēlējās, lai viņš būtu par viņu pārvaldnieku, redzēja, ka viņš ir notiesāts uz nāvi, tie bija nikni, un lūk, tie sūtīja kādu Kiškumenu uz Pahorana soģa krēslu, un viņš noslepkavoja Pahoranu, kad tas sēdēja soģa krēslā.

10 Un viņu vajāja Pahorana kalpi; bet lūk, Kiškumens aizbēga tik ātri, ka neviens cilvēks nevarēja to panākt.

11 Un viņš gāja pie tiem, kas viņu sūtīja, un viņi visi stājās derībā, jā, zvērēdami pie sava mūžīgā Radītāja, ka viņi nevienam neteiks, ka Kiškumens bija noslepkavojis Pahoranu.

12 Tādēļ Kiškumens nebija zināms starp Nefija ļaudīm, jo viņš bija pārgērbies, kad viņš noslepkavoja Pahoranu. Un Kiškumens un viņa banda, kas bija

derējuši ar viņu, iejaucās starp ļaudīm tādā veidā, lai viņi visi nevarētu tikt atklāti; bet tie, kas tika atklāti, tika notiesāti uz "nāvi.

13 Un tad lūk, Pakumenijs tika iecelts, saskaņā ar tautas balsi, būt par augstāko soģi un pārvaldnieku pār tautu, lai valdītu sava brāļa Pahorana vietā; un tas bija saskaņā ar viņa tiesībām. Un tas viss tika darīts četrdesmitajā soģu valdīšanas gadā, un tas beidzās.

14 Un notika četrdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā, ka lamanieši bija sapulcinājuši neskaitāmu vīru karapulku un apbruņojuši tos ar zobeniem un ar jataganiem, un ar lokiem, un ar bultām, un ar bruņu cepurēm, un ar krūšu bruņām, un ar visa veida visādiem vairogiem.

15 Un viņi nāca atkal, lai viņi varētu cīnīties pret nefijiešiem. Un viņus vadīja vīrs, kura vārds bija Koriantumrs; un viņš bija Zarahemlas pēctecis; un viņš bija atkritējs no nefijiešiem; un viņš bija liels un varens vīrs.

16 Tādēļ lamaniešu ķēniņš, kura vārds bija Tubalots un kurš bija "Amorona dēls, domādams, ka Koriantumrs, kurš bija varens vīrs, varētu stāvēt preti nefijiešiem ar savu spēku un arī ar savu lielo gudrību, tādēļ viņš sūtīja to, lai tas ietu iegūt varu pār nefijiešiem,—

17 tādēļ viņš uzkūdīja tos uz dusmām, un viņš sapulcināja kopā savus karapulkus, un viņš iecēla Koriantumru būt par

viņu vadoni, un viņš lika tiem soļot uz Zarahemlas zemi, lai cīnītos pret nefijiešiem.

18 Un notika, ka dēļ tiem daudzajiem strīdiem un tām lielajām nesaskaņām valdībā, ka viņi neturēja pietiekami daudz sargu Zarahemlas zemē, jo viņi domāja, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt viņu zemju sirdī, lai uzbruktu tai lielajai pilsētai Zarahemlai.

19 Bet notika, ka Koriantumrs soļoja uz priekšu savu daudzo pulku priekšgalā un uzbruka pilsētas iedzīvotājiem, un viņu karagājiens bija tik ārkārtīgi straujš, ka nefijiešiem nebija laika sapulcināt kopā savus karapulkus.

20 Tādēļ Koriantumrs notrieca sargus pie ieejas pilsētā un iegāja tur ar visu savu karapulku, un viņi nokāva katru, kas tiem pretojās, tā ka viņi sagraba visu pilsētu.

21 Un notika, ka Pakumenijs, kas bija augstākais soģis, bēga Koriantumra priekšā līdz pat pilsētas sienām. Un notika, ka Koriantumrs sita viņu pret sienu, tā ka viņš nomira. Un tā beidzās Pakumenija dienas.

22 Un tad, kad Koriantumrs redzēja, ka viņa rokās bija Zarahemlas pilsēta, un redzēja, ka nefijieši bēga viņa priekšā un tika nokauti, un tika saņemti, un tika iemesti cietumā, un ka viņš ir ieņēmis stiprāko nocietinājumu visā zemē, viņa sirds iedrošinājās tā, ka viņš gribēja jau iet pret visu zemi.

23 Un tad viņš neuzkavējās Zarahemlas zemē, bet viņš gāja ar lielu karapulku tieši uz Pārpilnības pilsētu, jo tā bija viņa apņemšanās iet uz priekšu un izcirst sev ceļu ar zobenu, lai viņš varētu iegūt zemes ziemeļu daļas.

24 Un, domādams, ka viņu lielākie spēki bija zemes vidū, tādēļ viņš gāja uz priekšu, nedodot viņiem laiku sapulcēties kopā, izņemot tikai mazās grupās; un tādā veidā viņš tiem uzbruka un notrieca tos pie zemes.

25 Bet lūk, šis Koriantumra karagājiens zemes vidū deva Moronihassam lielu pārsvaru pār tiem, neskatoties uz to lielo nefijiešu skaitu, kas bija tikuši nokauti.

26 Jo lūk, Moronihass bija domājis, ka lamanieši neuzdrīkstēsies nākt zemes vidū, bet ka viņi uzbruks pilsētām pie robežām, kā viņi līdz šim bija darījuši; tādēļ Moronihass bija licis, lai viņa stiprākie karapulki paliktu tajās daļās pie robežām.

27 Bet lūk, lamanieši nebija nobijušies, kā viņš vēlējās, bet tie bija nākuši zemes vidū un bija ieņēmuši galvaspilsētu, kas bija Zarahemlas pilsēta, un soļoja cauri galvenajām zemes daļām, kaudami ļaudis ar lielu kaušanu, gan vīrus, gan sievas un bērnus, sagrābjot valdījumā daudzas pilsētas un daudzus cietokšņus.

28 Bet, kad Moronihass bija to atklājis, viņš nekavējoties sūtīja Lehiju ar karapulku tiem apkārt,

lai varētu tos apsteigt, pirms tie nāktu Pārpilnības zemē.

29 Un tā viņš darīja; un viņš apsteidza tos, pirms tie nāca Pārpilnības zemē, un stājās tiem pretī kaujā, tā ka tie sāka atkāpties atpakaļ uz Zarahemlas zemi.

30 Un notika, ka Moronihass apsteidza tos atkāpjoties, un stājās tiem pretī kaujā, tā, ka tā kļuva par ļoti asiņainu kauju; jā, daudzi tika nokauti, un starp tiem, kas bija nokauti, tika atraists arī "Koriantumrs.

31 Un tad, lūk, lamanieši nekur vairs nevarēja atkāpties nedz uz ziemeļiem, nedz uz dienvidiem, nedz uz austrumiem, nedz uz rietumiem, jo nefijieši tos bija aplenkuši no visām pusēm.

32 Un tā bija Koriantumrs iedzinis lamaniešus starp nefijiešiem, tā ka viņi bija nefijiešu varā, un viņš pats tika nokauts, un lamanieši nodeva sevi nefijiešu rokās.

33 Un notika, ka Moronihass atkal ieņēma Zarahemlas pilsētu, un lika, lai lamanieši, kas bija saņemti kā gūstekņi, aizietu no tās zemes mierā.

34 Un tā beidzās četrdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

2. NODAĻA

Helamans, Helamana dēls, kļūst par augstāko soģi. Gadiantons vada Kiškumena bandu. Helamana kalps nogalina Kiškumenu un Gadiantona banda aizbēg mežonīgā apvidū. Apmēram 50.–49. g. pr. Kr.

UN notika četrdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā pēc tam, kad Moronihass bija atkal nodibinājis mieru starp nefījiešiem un lamaniešiem, lūk, nebija neviena, kas ieņemtu soģa krēslu; tādēļ atkal sākās strīds starp ļaudīm par to, kam jāieņem soģa krēsls.

2 Un notika, ka Helamans, kurš bija Helamana dēls, ar tautas balsi tika iecelts ieņemt soģa krēslu.

3 Bet lūk, “Kiškumens, kas bija noslepkavojis Pahoranu, uzglūnēja, lai nogalinātu arī Helamanu; un viņš tika savas bandas atbalstīts, kuri bija stājušies derībā, ka neviens neuzzinās par viņa ļaundarībām.

4 Jo bija kāds “Gadiantons, kas bija ārkārtīgi izveicīgs vārdos un arī savā prasmē veikt slepenas slepkavības un laupīšanas; tādēļ viņš kļuva par Kiškumena bandas vadoni.

5 Tādēļ viņš glaimoja tiem un arī Kiškumenam, ka, ja tie iecels viņu soģa krēslā, viņš dāvās tiem, kas bija šajā bandā, lai tiem tiktu dots spēks un vara starp ļaudīm; tādēļ Kiškumens tiecās nogalināt Helamanu.

6 Un notika, kad viņš devās pie soģa krēsla, lai nogalinātu Helamanu, lūk, viens no Helamana kalpiem, izgājis naktī un pārgērbies uzzināja par tām iecerēm, ko loloja šī banda—nogalināt Helamanu—

7 un notika, ka viņš sastapa Kiškumenu un deva tam zīmi; tādēļ Kiškumens darīja viņam

zināmu savu mērķi gribēdams, lai viņš pavadītu to līdz soģa krēslam, lai viņš varētu noslepkavot Helamanu.

8 Un, kad Helamana kalps uz zināja visu, kas Kiškumenam uz sirds, un ka viņa mērķis bija noslepkavot, un arī, ka tas bija visu to mērķis, kuri bija tajā bandā—slepkavot un laupīt, un iegūt varu, (un tā bija viņu “slepenā iecere un viņu nolūks) Helamana kalps sacīja Kiškumenam: Ejam pie soģa krēsla.

9 Tad nu tas ārkārtīgi iepriecināja Kiškumenu, jo viņš domāja, ka izpildīs savu ieceri; bet lūk, Helamana kalps, kad viņi devās pie soģa krēsla, iedūra Kiškumenam tieši sirdī, tā ka tas nokrita miris, neizdvesis nevienu vaidu. Un kalps aizskrēja un izstāstīja Helamanam visu, ko viņš bija redzējis un dzirdējis, un darījis.

10 Un notika, ka Helamans sūtīja, lai saņemtu ciet šo laupītāju un slepeno slepkavu bandu, lai tie tiktu sodīti ar nāvi, saskaņā ar likumu.

11 Bet lūk, kad Gadiantons atklāja, ka Kiškumens nav atgriezies, viņš nobijās, ka tik tas nav nogalināts, tādēļ viņš lika, lai viņa banda tam sekotu. Un viņi aizbēga no zemes pa slepeno ceļu mežonīgā apvidū; un tā, kad Helamans sūtīja saņemt viņus ciet, tos nekur nevarēja atrast.

12 Un vēl par šo Gadiantonu tiks runāts vēlāk. Un tā beidzās četrdesmit un otrais soģu

2 3a Hel. 1:9.

4a src Gadiantona

laupītāji.

8a 2. Nef. 10:15.

src Slepenās savienības.

valdīšanas gads pār Nefija tautu.

13 Un lūk, šīs grāmatas beigās jūs redzēsīt, ka šis "Gadiantons noveda pie bojāejas, jā, gandrīz pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas.

14 Lūk, es nedomāju Helamana grāmatas beigas, bet es domāju Nefija grāmatas beigas, no kuras es esmu ņēmis visus aprakstus, ko es esmu rakstījis.

3. NODAĻA

Daudzi nefijieši pārceļas uz zemi ziemeļos. Viņi būvē ēkas no cementa un ved daudzus pierakstus. Desmitiem tūkstošu tiek pievērsti un kristīti. Dieva vārds vada cilvēkus uz glābšanu. Nefijs, Helamana dēls, ieņem soģa krēslu. Apmēram 49.–39. g. pr. Kr.

UN tad notika četrdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā, ka nebija strīdu starp Nefija ļaudīm, izņemot nelielu lepnību, kas bija baznīcā, kas izraisīja nelielas domstarpības ļaužu starpā, bet šīs lietas tika atrisinātas četrdesmit un trešā gada beigās.

2 Un nebija strīdu starp ļaudīm četrdesmit un ceturtajā gadā; nedz arī bija daudz strīdu četrdesmit un piektajā gadā.

3 Un notika četrdesmit un sestajā gadā, jā, bija daudz strīdu un daudz domstarpību, kā rezultātā bija ārkārtīgi daudzi, kas devās prom no Zarahemlas zemes, un viņi devās uz zemi "ziemeļos, lai mantotu to zemi.

4 Un viņi ceļoja ārkārtīgi tālu, tā ka viņi nonāca pie "lieliem ūdeņiem un daudzām upēm.

5 Jā, un viņi izplatījās visās tās zemes daļās, katrā vietā, ja vien tā nebija padarīta neauglīga un bez kokiem dēļ tiem daudzajiem iedzīvotājiem, kas kādreiz bija apdzīvojuši to zemi.

6 Un tagad neviena tās zemes daļa nebija neauglīga, izņemot to, ka tur nebija koku; bet tās lielās ļaužu "iznīcināšanas dēļ, kas kādreiz bija apdzīvojuši šo zemi, tā tikta saukta par "izpostītu.

7 Un bija ļoti maz koku tās zemes virsū, tomēr ļaudis, kas bija atnākuši, kļuva ļoti prasmīgi cementa izmantošanā; tādēļ ēkas, kurās tie dzīvoja, viņi cēla no cementa.

8 Un notika, ka viņi vairojās un izplatījās, un gāja no zemes dienvidos uz zemi ziemeļos, un tik tālu izplatījās, ka viņi sāka aptvert visu zemes virsu, no jūras dienvidos līdz jūrai ziemeļos, no "jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

9 Un ļaudis, kas bija tai zemē ziemeļos, dzīvoja teltīs un cementa ēkās, un viņi ļāva katram kociņam, kas uzdīga zemes virsū, augt, lai pēc kāda laika viņiem būtu koki, no kā celt savas mājas, jā, savas pilsētas un savus tempļus, un savas sinagogas, un savas svētnīcas un visvisādas savas ēkas.

10 Un notika, tā kā tai zemē

13a Hel. 6:18;
4. Nef. 1:42.

3 3a Al. 63:4.

4a Mos. 8:8;
Morm. 6:4.

6a Mos. 21:25–27.

b Al. 22:31.
8a Al. 22:27, 32.

ziemeļos bija ārkārtīgs koku trūkums, ka viņi sūtīja daudz ar ^akuģiem.

11 Un tā viņi deva iespēju ļaudīm tai zemē ziemeļos celt daudzās pilsētas gan no koka, gan no cementa.

12 Un notika, ka daudzi no Amona ^atautas, kas bija dzimuši lamanieši, arī gāja uz to zemi.

13 Un tad nu ir daudzi ļoti siki un ļoti apjomīgi pieraksti par šo ļaužu darbiem, ko rakstījuši daudzi no šiem ļaudīm.

14 Bet lūk, pat simtā daļa no šo ļaužu darbiem, jā, apraksts par lamaniešiem un par nefijiešiem, un viņu kariem, un viņu cīņām, un domstarpībām, un viņu sludināšanu, un viņu pravietojuumiem, un viņu kuģošānu, un viņu kuģu būvēšanu, un viņu ^atemplu un sinagogu, un viņu svētnīcu celšanu, un viņu taisnīgumu, un viņu bezdievību, un viņu slepkavībām, un viņu laupīšanām, un viņu aplaupīšanām, un visa veida negantībām un netiklībām nevar tikt ietverts šinī darbā.

15 Bet lūk, ir daudzas grāmatas un daudzi visādu veidu pieraksti, un tos ir veduši galvenokārt nefijieši.

16 Un nefijieši tos ir ^anodevuši no vienas paaudzes otrā, līdz viņi krita grēkā un tika slepkavoti, laupīti un medīti, un vajāti, un nogalināti un izklīdināti pa zemes virsu, un sajaucās ar

lamaniešiem, līdz viņi vairs ^bnetika saukti par nefijiešiem, kļūdami ļauni un mežonīgi, un nežēlīgi, jā, patiesi, kļūdami par lamaniešiem.

17 Un tagad es atkal atgriežos pie sava apraksta; tādēļ tas, par ko es runāju, notika pēc tam, kad Nefija tautā bija bijis daudz strīdu un nemieru, un karu, un domstarpību.

18 Četrdesmit un sestais soģu valdīšanas gads beidzās;

19 un notika, ka joprojām bija lieli strīdi tajā zemē, jā, patiesi četrdesmit un septītajā gadā un arī četrdesmit un astotajā gadā.

20 Tomēr Helamans ar tiesu un taisnību ieņēma soģa krēslu; jā, viņš centās turēt Dieva likumus un spriedumus, un pavēles; un viņš tāpat arī nemitīgi darīja to, kas bija taisnīgs Dieva acīs; un viņš staigāja sava tēva ceļus, tā ka viņam veicās tajā zemē.

21 Un notika, ka viņam bija divi dēli. Viņš vecākajam deva vārdu ^aNefijs un jaunākajam vārdu ^bLehijs. Un viņi sāka augt Tai Kungā.

22 Un notika, ka kari un strīdi pamazām sāka mitēties Nefija tautā četrdesmit un astotā soģu valdīšanas gada pašās beigās pār Nefija tautu.

23 Un notika, ka četrdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā nepārtraukts miers tika nodibināts visā zemē, izņemot tās

10a Al. 63:5–8.
12a Al. 27:21–26.
14a 2. Nef. 5:16;
Jēk. 1:17;
3. Nef. 11:1.

16a 1. Nef. 5:16–19;
Al. 37:4.
b Al. 45:12–14.
21a src Nefijs,
Helamana dēls.

b src Lehijs,
nefijiešu
misionārs.

slepenās savienības, kuras laupītājs "Gadiantons bija nodibinājis visapdzīvotākajās zemes daļās, kuras tajā laikā nebija zināmas tiem, kas bija valdības priekšgalā; tādēļ tās netika iznīcinātas tajā zemē.

24 Un notika, ka tajā pašā gadā baznīcā bija ārkārtīgi liels uzplaukums, tā ka bija tūkstoši, kas paši pievienojās baznīcai un tapa kristīti grēku nožēlošanai.

25 Un tik liels bija baznīcas uzplaukums, un tik daudzas svētības tika izlietas pār ļaudīm, ka pat augstie priesteri un skolotāji paši bija izbrīnījušies bez mēra.

26 Un notika, ka Tā Kunga darbs veicās līdz pat daudzu dvēseļu kristīšanai un pievienošanai Dieva baznīcai, jā, patiesi desmitiem tūkstošu.

27 Tā mēs varam redzēt, ka Tas Kungs ir žēlīgs pret visiem tiem, kas savas sirds sirsnībā piesauc Viņa Svēto Vārdu.

28 Jā, tā mēs redzam, ka debesu "vārti ir atvērti ^bvisiem, patiesi tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, kurš ir Dieva Dēls.

29 Jā, mēs redzam, ka katrs, kurš grib, var tverties pie Dieva ^avārda, kas ir ^bdzīvs un spēcīgs, kas sadalīs gabalos visas velna viltības un lamatas un ievilināšanas ieceres, un vedīs Kristus cilvēku pa šauru jo ^cšauru ceļu pāri mūžīgajam ^dbēdu

bezdzībenim, kurš ir sagatavots, lai aprītu ļaunos—

30 un aizvedīs viņu dvēseles, jā, viņu nemirstīgās dvēseles pie Dieva "labās rokas Debesu Valstībā, lai sēdētu kopā ar Abrahāmu un Īzāku, un ar Jēkabu, un ar visiem mūsu svētajiem tēviem, un lai vairs neaizietu.

31 Un šajā gadā bija nepārtraukta liksmība Zarahemlas zemē un visos apgabalos visapkārt, patiesi visā zemē, kas piederēja nefījiešiem.

32 Un notika, ka bija miers un ārkārtīgi liels prieks atlikušajā četrdesmit un devītajā gadā; jā, un arī bija nepārtraukts miers un liels prieks piedesmitajā soģu valdīšanas gadā.

33 Un arī piedesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā bija miers, izņemot tikai lepnību, kas sāka ienākt baznīcā—nevis Dieva baznīcā, bet to ļaužu sirdīs, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas—

34 un viņi uzpūtās "lepnībā līdz pat daudzu savu brāļu vajāšanai. Tad nu tas bija liels ļaunums, kas lika vispazemīgākajai ļaužu daļai ciest lielas vajāšanas un izbrist cauri daudzām ciešanām.

35 Tomēr viņi bieži ^agavēja un ^blūdza, un kļuva stiprāki un stiprāki savā "pazemībā, un stingrāki un stingrāki ticībā Kristum, līdz pat viņu dvēseļu piepildīšanai ar prieku un

23a Hel. 2:4.

28a 2. Nef. 31:9, 17.

b Ap. d. 10:28;
Rom. 2:10–11.

29a SRC Dieva vārds.

b Ebr. 4:12;

M&D 11:2.

c 2. Nef. 9:41; 33:9.

d 1. Nef. 15:28–30.

30a Mat. 25:33–34.

34a SRC Lepnība.

35a SRC Gavēt,

Gavēšana.

b SRC Lūgšana.

c SRC Pazemīgs,
Pazemība.

mierinājumu, jā, līdz pat viņu siržu "šķīstīšanai un "iesvētīšanai, šī iesvētīšana nāca dēļ viņu siržu /atdošanas Dievam.

36 Un notika, ka arī piecdesmit un otrais gads beidzās mierā, izņemot tikai to ārkārtīgi lielo lepnību, kas bija ienākusi ļaužu sirdīs; un tas bija dēļ viņu ārkārtīgi lielajām "bagātībām un viņu plaukšanas tai zemē; un tā pieauga no dienas dienā.

37 Un notika, ka piecdesmit un trešajā soģu valdīšanas gadā Helamans nomira un viņa vecākais dēls Nefijs sāka valdīt viņa vietā. Un notika, ka viņš ieņēma soģa krēslu ar tiesu un taisnību; jā, viņš turēja Dieva pavēles un staigāja sava tēva ceļus.

4. NODAĻA

Nefijiešu atkritēji un lamanieši apvieno spēkus un ieņem Zarahemlas zemi. Nefijiešu sakāves nāk viņu bezdievības dēļ. Baznīca panīkst, un ļaudis kļūst vāji, līdzīgi lamaniešiem. Apmēram 38.–30. g. pr. Kr.

UN notika piecdesmit un ceturtajā gadā, ka bija daudzas domstarpības baznīcā, un bija arī "strīds starp ļaudīm tiktāl, ka bija liela asinsizliešana.

2 Un tā daļa, kas sacēlās, tika galināti un padzīti no tās zemes, un tie gāja pie lamaniešu ķēniņa.

3 Un notika, ka tie centās uzkūdit lamaniešus karam pret nefijiešiem; bet lūk, lamanieši

bija ārkārtīgi nobijušies, tā ka viņi negribēja klausīties šo atkritēju vārdos.

4 Bet notika piecdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, ka bija "atkritēji, kas nāca no nefijiešiem pie lamaniešiem; un viņiem izdevās kopā ar tiem otrajiem uzkūdit tos dūsmās pret nefijiešiem; un viņi visi tajā gadā gatavojās karam.

5 Un piecdesmit un septītajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem cīnīties, un tie sāka nāves darbu; jā, tā ka piecdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās sagrābt valdījumā Zarahemlas zemi; jā, un arī visas zemes līdz pat tai zemei, kas bija blakus Pārpilnības zemei.

6 Un nefijieši un Moronihasa karapulki tika iedzīti Pārpilnības zemē;

7 un tur viņi nostiprinājās pret lamaniešiem no rietumu līdz austrumu jūrai; tas bija dienas gājums nefijietim pa to robežu, ko viņi bija nostiprinājuši un kur bija izvietojuši savus karapulkus, lai aizstāvētu savu ziemeļu zemi.

8 Un tā šie nefijiešu atkritēji ar daudzskaitlīgo lamaniešu karapulku palīdzību bija sagrābuši visus nefijiešu īpašumus, kas bija tai zemē uz dienvidiem. Un tas viss notika piecdesmit un astotajā un devītajā soģu valdīšanas gadā.

9 Un notika, ka sešdesmitajā soģu valdīšanas gadā Moronihass ar saviem karapulkiem

35d SRC Šķīsts, Šķīstība.
e SRC Iesvētīšana.
f 2. Laiku 30:8;

Mos. 3:19.
36a SRC Bagātības.
4 1a 3. Nef. 11:29.

4a Hel. 5:17.

guva panākumus, ieņemot daudzas zemes daļas; jā, viņi atguva daudzas pilsētas, kas bija kritušas lamaniešu rokās.

10 Un notika, ka sešdesmit un pirmajā soģu valdīšanas gadā tiem izdevās atgūt pat pusi no visiem saviem īpašumiem.

11 Tad nu šie lielie zaudējumi starp nefijiešiem un lielā slepkavošana, kas bija viņu starpā, nebūtu notikusi, ja tas nebūtu bijis viņu bezdievības un viņu negantības dēļ, kas bija starp tiem; jā, un tā bija starp visiem tiem, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas.

12 Un tas bija dēļ viņu siržu "lepnības par viņu ārkārtīgajām "bagātībām, jā, tas bija dēļ viņu "nabago apspiešanas, dēļ viņu uztura nedošanas izsalkušajam, apģērba nedošanas kailajam, un dēļ viņu pazemīgo brāļu sišanas pa vaigiem, dēļ tā izsmiešanas, kas ir svēts, dēļ pravietojuma un atklāsmes gara noliegšanas, slepkavošanas, laupīšanas, meļošanas, zagšanas, netiklības piekropšanas, dēļ lielu strīdu izraisīšanas un aiziešanas Nefija zemē starp lamaniešiem—

13 un dēļ viņu lielās bezdievības, un dēļ "lielīšanās ar savu pašu spēku, viņi tika atstāti paši savā spēkā, tādēļ viņiem neveicās, bet viņi tika mocīti un sisti, un dzīti lamaniešu priekšā, līdz viņi bija zaudējuši gandrīz visas savas zemes.

14 Bet lūk, Moronihass sludināja daudzas lietas ļaudīm dēļ

viņu nekrietnības, un arī "Nefijs un Lehijs, kas bija Helamana dēli, sludināja daudzas lietas ļaudīm, jā, un pravietoja daudzas lietas tiem par viņu nekrietnībām un par to, kas ar viņiem būs, ja viņi nenožēlos savus grēkus.

15 Un notika, ka viņi nožēloja grēkus, un, kā viņi nožēloja, tā viņiem sāka veikties.

16 Jo, kad Moronihass redzēja, ka viņi ir nožēlojuši grēkus, viņš uzdrošinājās vest tos no vietas uz vietu un no pilsētas uz pilsētu, līdz viņi bija atguvuši pusi no sava īpašuma un pusi no visām savām zemēm.

17 Un tā beidzās sešdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

18 Un notika sešdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka Moronihass nevarēja iegūt vairāk īpašumu no lamaniešiem.

19 Tādēļ viņi atmata savu vēlmi iegūt savas atlikušās zemes, jo lamaniešu bija tik daudz pēc skaita, ka nefijiešiem kļuva neiespējams iegūt vairāk varas pār tiem; tādēļ Moronihass nodarbināja visus savus karapulklus to daļu aizsardzībai, kuras viņš bija ieņēmis.

20 Un notika, ka lamaniešu milzīgā skaita dēļ nefijieši bija lielās bailēs, ka tik viņi netiktu uzvarēti un samīdīti, un nokauti, un iznīcināti.

21 Jā, viņi sāka atcerēties Almas pravietojumus un arī Mošijas vārdus; un tie redzēja, ka viņi bija bijuši stūrgalvīgi ļaudis

12a Ob. 1:3–4;
M&D 101:42.
b 1. Tim. 6:17;

2. Nef. 9:42.
c M&D 42:30–31.
13a src Lepnība.

14a Hel. 3:21.

un ka viņi bija nievājuši Dieva baušļus;

22 un ka viņi bija izmainījuši un samīdījuši zem savām kājām Mosijas "likumus jeb to, ko Tas Kungs viņam bija pavēlējis dot tautai; un tie redzēja, ka viņu likumi bija kļuvuši samaitāti un ka viņi bija kļuvuši par ļaunu tautu, tā ka viņi bija tikpat ļauni kā lamanieši.

23 Un viņu nekrietnības dēļ baznīca bija sākusi "panīkt, un viņi pārstāja ticēt pravietoējuma garam un atklāsmes garam; un Dieva sodi jau kļuva tiem acīmredzami.

24 Un viņi redzēja, ka viņi bija kļuvuši "vāji, līdzīgi saviem brāļiem lamaniešiem, un ka Tā Kunga Gars vairs tos neaizsargāja; jā, tas bija pametis tos tāpēc, ka Tā Kunga ^bGars nemīt "nešķistos tempļos—

25 tādēļ Tas Kungs pārstāja aizsargāt viņus ar Savu brīnumaino un nepārspējamo spēku, jo viņi bija krituši "neticībā un drausmīgā bezdievībā; un tie redzēja, ka lamaniešu bija daudz vairāk nekā viņu, un, ja vien viņi ^bnepieķersies Tam Kungam, savam Dievam, tiem neizbēgami vajadzēs iet bojā.

26 Jo lūk, viņi redzēja, ka lamaniešu spēks bija tikpat liels kā viņu spēks, tieši vīrs pret vīru. Un tā viņi bija krituši šajā lielajā pārkāpumā; jā, tā viņi bija kļuvuši vāji dēļ saviem

pārkāpumiem, "nedaudzu gadu garumā.

5. NODAĻA

Nefijs un Lehijs ziedojas sludināšanai. Viņu vārdi aicina laudis dzīvot pēc savu priekšteču parauga. Kristus atpestī tos, kas nožēlo grēkus. Nefijs un Lehijs daudzus pievērš un tiek ieslodzīti, un uguns tos apskauj. Tumsības mākonis apēno trīssimt laudis. Zeme trīc, un kāda balss pavēl cilvēkiem nožēlot grēkus. Nefijs un Lehijs runā ar eņģeļiem, un pūlis tiek uguns ieskauts. Apmēram 30. g. pr. Kr.

UN notika, ka tajā pašā gadā, lūk, "Nefijs nodeva soģa krēslu kādam vīram, kura vārds bija Sezorams.

2 Jo, tā kā viņu likumi un viņu valdības tika izveidotas ar tautas "balsi, un to, kas ^bizvēlējās ļaunu, bija vairāk nekā to, kas izvēlējās labu, tādēļ viņi bija nobrieduši iznīcībai, jo likumi bija kļuvuši samaitāti.

3 Jā, un tas vēl nebija viss, viņi bija stūrgalvīgi laudis, tā ka viņi nevarēja tikt pārvaldīti nedz ar likumu, nedz taisnību, vienīgi viņus iznīcinot.

4 Un notika, ka Nefijs bija noguris no viņu nekrietnības; un viņš "nodeva soģa krēslu un uzņēmās sludināt Dieva vārdu visās savās atlikušajās dienās, un arī viņa brālis Lehijs, visās savās atlikušajās dienās;

22a Al. 1:1.
23a SRC Atkrišana.

24a Mos. 1:13.
b SRC Svētais Gars.
c Mos. 2:37;

Al. 7:21; 34:36.

25a SRC Neticība.
b Jēk. 6:5.
26a Al. 46:8;
Hel. 12:3–4.

5 1a Hel. 3:37.
2a Mos. 29:25–27.
b Al. 10:19.
4a Al. 4:15–20.

5 jo viņi atcerējās tos vārdus, kurus viņu tēvs Helamans bija uz tiem runājis. Un šie ir tie vārdi, ko viņš sacīja:

6 Lūk, mani dēli, es vēlos, lai jūs atcerētos turēt Dieva pavēles; un es gribu, lai jūs paziņotu ļaudīm šos vārdus. Lūk, es esmu devis jums mūsu pirmo "vecāku vārdus, kuri iznāca no Jeruzālemes zemes; un to es esmu darījis, lai tad, kad jūs atcerēsities savus vārdus, jūs varētu atcerēties viņus; un, kad jūs atcerēsities viņus, jūs varētu atcerēties viņu darbus; un, kad jūs atcerēsities viņu darbus, jūs varētu zināt, kā tas ir sacīts un arī rakstīts, ka tie bija ^blabi.

7 Tādēļ, mani dēli, es gribu, lai jūs darītu to, kas ir labs, lai tas tiktu teikts par jums un arī rakstīts, tāpat kā tas ir teikts un rakstīts par viņiem.

8 Un tagad, mani dēli, lūk, man ir kas vairāk, ko es vēlos no jums, un šī vēlēšanās ir, lai jūs nedarītu šīs lietas tādēļ, lai jūs varētu lielīties, bet lai jūs darītu šīs lietas, krājot sev "dārgumus debesīs, jā, kas ir mūžīgi un kas neizzudīs; jā, lai jums būtu šī ^bdārgā mūžīgās dzīves dāvana, kura, kā mums ir iemesls domāt, ir dota mūsu tēviem.

9 Ak, atcerieties, atcerieties, mani dēli, "vārdus, ko ķēniņš Benjamīns runāja uz savu tautu;

jā, atcerieties, ka nav neviena cita ceļa vai līdzekļa, kā cilvēks var tikt izglābts, kā tikai caur Jēzus Kristus ^bIzpirkšanas asinīm, kurš nāks; jā, atcerieties, ka Viņš nāks, lai "atpestītu ^dpasauli.

10 Un atcerieties arī "vārdus, kurus Amuleks sacīja Zizromam Amonihās pilsētā; jo viņš sacīja tam, ka Tas Kungs noteikti nāks, lai atpestītu Savus ļaudis, bet ka Viņš nenāks, lai atpestītu tos viņu grēkos, bet lai atpestītu tos no viņu grēkiem.

11 Un Viņam ir spēks, dots Viņam no Tēva, atpestīt tos no viņu grēkiem grēku nožēlošanas dēļ; tādēļ Viņš "sūta Savus eņģeļus paziņot vēstis par grēku nožēlošanas nosacījumiem, kas atved tos pie Pestītāja, lai glābtu viņu dvēseles.

12 Un tad, mani dēli, atcerieties, atcerieties, ka tas ir uz mūsu Pestītāja "klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs ^bpamats, lai, kad velns sūtīs savus stipros vējus, jā, savas bultas virpuļvējā, jā, kad visa viņa krusa un viņa spēcīgā "vētra gāzīsies uz jums, tai nebūtu spēka jūs ievilkt tai ciešanu un bezgalīgo bēdu bezdibenī, tādēļ ka jūs esat cēlušies uz klints, kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēlušies, vairs nevar krist.

13 Un notika, ka šie bija tie vārdi, kurus Helamans "mācīja

6a 1. Nef. 1:1, 5.

b 2. Nef. 33.

8a 3. Nef. 13:19-21.

b M&D 14:7.

9a Mos. 2:9.

b Mos. 3:17-18.

src Izpirkt, Grēku Izpiršana.

c src Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

d src Pasaule—

Ļaudis, kas neklausā pavēlēm.

10a Al. 11:34.

11a Al. 13:24-25.

12a Mat. 7:24-27;

M&D 6:34;

Moz. 7:53.

src Klints;

Stūra akmens.

b Jes. 28:16;

Jēk. 4:16.

c 3. Nef. 14:25, 27.

13a Mos. 1:4.

saviem dēliem; jā, viņš mācīja tiem daudzas lietas, kas nav rakstītas, un arī daudzas lietas, kas ir rakstītas.

14 Un tie atcerējās viņa vārdus; un tādēļ viņi gāja, turēdami Dieva pavēles, lai mācītu Dieva vārdu starp visiem Nefija ļaudīm, sākot no Pārpilnības pilsētas;

15 un no turienes uz Gida pilsētu; un no Gida pilsētas uz Muleka pilsētu;

16 un patiesi no vienas pilsētas uz otru, līdz kamēr viņi bija izstaigājuši starp visiem Nefija ļaudīm, kas bija tajā zemē dienvidos; un no turienes viņi gāja uz Zarahemlas zemi, starp lamaniešiem.

17 Un notika, ka viņi sludināja ar lielu spēku, tā ka viņi apmulsināja daudzus no tiem "atkritējiem, kas bija aizgājuši no nefijiešiem, tā ka viņi nāca un izsūdzēja savus grēkus, un tika kristīti grēku nožēlošanai, un nekavējoties atgriezās pie nefijiešiem, lai censtos izlabot to, ko viņi bija darījuši tiem pāri.

18 Un notika, ka Nefijs un Lehij sludināja lamaniešiem ar tādu lielu spēku un varu, jo viņiem bija dots spēks un vara, lai viņi varētu "runāt, un viņiem arī tika dots tas, kas viņiem tiem ir jāsaka,—

19 tādēļ viņi runāja par lielu izbrīnu lamaniešiem, "pārlicinot tos, tā ka astoņi tūkstoši lamaniešu, kas bija Zarahemlas

zemē un visapkārt, tapa kristīti grēku nožēlošanai un tika pārlicināti par savu tēvu paražu ļaunumu.

20 Un notika, ka Nefijs un Lehij turpināja no turienes virzīties uz Nefija zemi.

21 Un notika, ka lamaniešu karapulki tos saņēma un iemeta "cietumā; jā, tieši tajā pašā cietumā, kurā Limhija kalpi bija iemetuši Amonu un viņa brāļus.

22 Un, kad viņi daudzas dienas bija bijuši cietumā bez barības, lūk, tie nāca cietumā, lai viņus saņemtu, lai tie varētu viņus nokaut.

23 Un notika, ka Nefijs un Lehij tika it kā "uguns ieskauti, tā ka tie neuzdrīkstējās piedurt viņiem savas rokas, baidoties, lai nesadegtu. Tomēr Nefijs un Lehij nesadega; un viņi stāvēja it kā uguns vidū un nesadega.

24 Un, kad viņi redzēja, ka viņi ir uguns "staba ieskauti, ka tas viņus nesadedzina, viņu sirdis kļuva drošākas.

25 Jo viņi redzēja, ka lamanieši neuzdrīkstējās piedurt tiem savas rokas; nedz arī tie uzdrīkstējās nākt tiem blakus, bet tie stāvēja, it kā pēkšņi aiz pārsteiguma būtu tapuši mēmi.

26 Un notika, ka Nefijs un Lehij nostājās priekšā un sāka runāt uz tiem, sacīdami: Nebaidieties, jo lūk, tas ir Dievs, kas parādījis jums šo brīnumaino lietu, kurā jums ir parādīts, ka

17a Hel. 4:4.

18a M&D 100:5–8.

SRC Pravietojums,
Pravietot.19a src Misionāru darbs;
Pievēršana, Pievērst.

21a Mos. 7:6–7; 21:23.

23a 2. Moz. 3:2.

24a 2. Moz. 14:24;

1. Nef. 1:6;

M&D 29:12;

DŽS—V 1:16.

jūs nevarat piedurt mums savas rokas, lai mūs nokautu.

27 Un lūk, kad viņi bija pateikuši šos vārdus, zeme ārkārtīgi nodrebēja, un cietuma sienas notrīcēja, it kā tās jau teju teju gāztos zemē; bet lūk, tās nekrita. Un lūk, tie, kas bija cietumā, bija lamanieši un nefijieši, kas bija atkritēji.

28 Un notika, ka "tumsas mākonis tos apēnoja un drausmīgas svētas bailes nāca pār tiem.

29 Un notika, ka nāca "balss, kura it kā bija vīrs tā tumsas mākoņa, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus, kurus Es esmu sūtījis jums sludināt labas vēstis.

30 Un notika, kad viņi dzirdēja šo balsi un redzēja, ka tā nebija pērkonas balss, ne arī skaļa trokšņaina balss, bet lūk, tā bija "mierīga, ļoti maiga balss, it kā čuksti, un tā iedūrās pašā dvēselē—

31 un, neskatoties uz to, ka tā bija maiga balss, lūk, zeme ārkārtīgi drebēja, un cietuma sienas atkal notrīcēja, it kā tās jau teju teju bruktu zemē; un lūk, tas tumsas mākonis, kas bija viņus apēnojis, neizklīda—

32 un lūk, balss atkal nāca, sacīdama: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu; un necentieties vairs nogalināt Manus kalpus! Un notika, ka zeme atkal nodrebēja un cietuma sienas trīcēja.

33 Un atkal trešo reizi balss

nāca un runāja uz tiem brīnumainus vārdus, ko cilvēks nevar izteikt; un sienas atkal notrīcēja, un zeme drebēja tā, it kā dalītos gabalos.

34 Un notika, ka lamanieši nevarēja aizbēgt dēļ tā tumsas mākoņa, kas tos apēnoja; jā, un viņi arī nevarēja pakustēties no bailēm, kas bija nākušas pār tiem.

35 Tad viņu vidū bija kāds, kas bija nefijietis pēc dzimšanas, kurš kādreiz bija piederējis Dieva baznīcai, bet bija atšķēlies no tās.

36 Un notika, ka viņš apgriezās, un lūk, viņš ieraudzīja caur tumsas mākonī Nefija un Lehiņa sejas; un lūk, tās ļoti "spīdēja, patiesi kā eņģeļu sejas. Un viņš redzēja, ka viņi pacēla savas acis uz debesīm; un viņi it kā sarunājās jeb pacēla savas balsis uz kādu būtni, ko viņi skatīja.

37 Un notika, ka šis vīrs uzsauca ļaužu pulkam, lai tie apgrieztos un paskatītos. Un lūk, viņiem tika dots spēks, lai viņi pagrieztos un paskatītos; un viņi ieraudzīja Nefija un Lehiņa sejas.

38 Un viņi sacīja uz to vīru: Lūk, ko visas šīs lietas nozīmē, un kas ir tas, ar ko šie vīri sarunājās?

39 Tad nu šī vīra vārds bija Aminadabs. Un Aminadabs sacīja uz tiem: Viņi sarunājās ar Dieva eņģeļiem.

40 Un notika, ka lamanieši sacīja uz viņu: "Kas mums ir jādara, lai šis tumsas mākonis

28a 2. Moz. 14:20.
29a 3. Nef. 11:3-14.
30a 1. Ķēn. 19:12;

M&D 85:6.
36a 2. Moz. 34:29-35;
Ap. d. 6:15.

40a Ap. d. 2:37-39.

pazustu un vairs neapēnotu mūs?

41 Un Aminadabs sacīja uz tiem: Jums ir "jānožēlo grēki un jāpiesauc tā balss, kamēr jums būs ^bticība Kristum, par kuru jums mācīja Alma un Amuleks, un Zīzroms, un, kad jūs to darīsit, tumsas mākonis pazudīs un vairs neapēnos jūs.

42 Un notika, ka viņi visi sāka piesaukt Tā balsi, kas bija satricinājies zemi; jā, viņi brēca, līdz tumsas mākonis bija izkļiedēts.

43 Un notika, kad viņi pame-ta savas acis apkārt un redzēja, ka tumsas mākonis bija izkļie-dēts un vairs neapēnoja tos, lūk, viņi redzēja, ka tie bija, jā, patiesi, katra dvēsele, uguns sta-ba "ieskausti.

44 Un Nefijs un Lehijs bija viņu vidū; jā, viņi bija tiem ap-kārt; jā, viņi bija it kā liesmojo-šas uguns vidū, tomēr tā viņiem nenodarīja nekā ļauna, nedz arī aizdedzināja cietuma sienas; un viņi tika piepildīti ar "prieku, kas ir neizsakāms un pilns svēt-laines.

45 Un lūk, Dieva "Svētais Gars nāca no debesīm un iegāja viņu sirdīs, un viņi tika piepildīti it kā ar uguni, un viņi varēja ^bizru-nāt brīnumainus vārdus.

46 Un notika, ka nāca balss uz viņiem, jā, patīkama balss, it kā čuksti, sacīdama:

47 "Miers, miers jums dēļ jūsu ticības Manam Mīļotajam, kurš bija no pasaules radīšanas.

48 Un tagad, kad viņi to iz-dzirdēja, viņi pacēla savas acis, lai it kā redzētu, no kurienes tā balss nāca, un lūk, viņi redzēja "debesis atveramies; un enģeļi nāca lejā no debesīm un kalpo-ja tiem.

49 Un bija ap trīssimt dvēseļu, kas to redzēja un dzirdēja; un viņiem tika likts iet un nebrīnī-ties, un nešaubīties.

50 Un notika, ka viņi gāja un mācīja ļaudis, paziņodami visos apgabalos visapkārt visu to, ko viņi bija redzējuši un dzirdējuši, tā ka tie pārliecināja lielāko la-maniešu daļu, dēļ tiem milzīga-jiem pierādījumiem, ko viņi bija saņēmuši.

51 Un, cik daudzi tika "pār-liecināti, tik nolika savus kara ieročus un arī savu naidu, un savu tēvu paražas.

52 Un notika, ka viņi atdeva nefijiešiem viņu zemes.

6. NODAĻA

Taisnīgie lamanieši sludina bez-dievīgajiem nefijiešiem. Abas tau-tas plaukst miera un pārpilnības laikmetā. Lucifers, grēka gādnieks, uzkurina bezdievīgo sirdis un Ga-diantona laupītājus uz slepkavī-bām un ļaundarībām. Laupītāji pārņem nefijiešu valdību. Apmē-ram 29.–23. g. pr. Kr.

UN notika, kad sešdesmit un ot-rais soģu valdīšanas gads bei-dzās, un visas šīs lietas bija notikušas un lamanieši, lielākā

41a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b SRC Ticība, Ticēt.
43a 3. Nef. 17:24; 19:14.

44a SRC Prieks.
45a 3. Nef. 9:20;
Et. 12:14.
b SRC Gara dāvanas.

47a SRC Miers.
48a 1. Nef. 1:8.
51a Al. 31:5.

daļa no tiem, bija kļuvuši par taisnīgiem ļaudīm, tā ka viņu "taisnīgums pārsniedza pat to, kas bija nefijiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā.

2 Jo lūk, daudzi no nefijiešiem bija kļuvuši "cietsirdīgi un grēkus nenožēlojuši, un ļoti ļauni, tā ka tie noraidīja Dieva vārdu un visu sludināšanu un pravie-tošanu, kas nāca starp tiem.

3 Tomēr baznīcas ļaudīm bija liels prieks par lamaniešu pievēršanu, jā, par Dieva baznīcu, kas tika nodibināta to starpā. Un viņi "sadraudzējās cits ar citu un priecājās viens par otru, un tiem bija liels prieks.

4 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem nāca Zarahemlas zemē un darīja zināmu Nefija ļaudīm to veidu, kā viņi tika "pievērsti, un skubināja tos uz ticību un grēku nožēlošanu.

5 Jā, un daudzi sludināja ar ārkārtīgi lielu spēku un varu, vedot daudzus no viņiem pazemības dziļumos, lai tie būtu pazemīgi Dieva un Tā Jēra sekotāji.

6 Un notika, ka daudzi no lamaniešiem devās uz zemi ziemeļos; un arī Nefijs un Lehijs devās uz to "zemi ziemeļos, lai sludinātu ļaudīm. Un tā beidzās sešdesmit un trešais gads.

7 Un lūk, visā zemē bija miers, tā ka nefijieši gāja katrā zemes daļā, kur viņi gribēja, vai starp nefijiešiem vai lamaniešiem.

8 Un notika, ka lamanieši arī gāja visur, kur vien viņi gribēja,

vai tas bija starp lamaniešiem vai starp nefijiešiem; un tā viņiem bija brīvi sakari citam ar citu pirkt un pārdot, un gūt peļņu pēc savas vēlēšanās.

9 Un notika, ka viņi kļuva ārkārtīgi bagāti, gan lamanieši, gan nefijieši, un viņiem bija pārpilnam zelta un sudraba, un visādu veidu dārgmetālu, gan zemē dienvidos, gan zemē ziemeļos.

10 Tad nu tā zeme dienvidos tika saukta Lehija, un zeme ziemeļos tika saukta "Muleka, kas bija pēc Cedekijas dēla; jo Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, un Lehiju uz zemi dienvidos.

11 Un lūk, abās tajās zemēs bija visāda veida zelts un sudrabs, un visāda veida dārgmetālu rūdas; un bija arī prasmīgi amatnieki, kas apstrādāja visa veida rūdas un bagātināja tās; un tā viņi kļuva bagāti.

12 Viņi audzēja graudus pārpilnībā, gan ziemeļos, gan dienvidos; un viņi ārkārtīgi plauka, gan ziemeļos, gan dienvidos. Un viņi vairojās un kļuva ārkārtīgi stipri tajā zemē. Un viņi audzēja daudz sīklopu un liellopu, jā, daudz barokļu.

13 Lūk, viņu sievas pūlējās un vērpa, un izgatavoja visādus audumus, smalkus linu audumus un visa veida audumus, lai apsegtu savu kailumu. Un tā sešdesmit un ceturtais gads pagāja mierā.

14 Un sešdesmit un piektajā

6 1a Hel. 13:1.

2a Rom. 1:28-32.

3a SRC Sadraudzība.

4a SRC Pievēršana,

Pievērst.

6a Al. 63:4-9;

Hel. 3:11-12.

10a Mos. 25:2-4;

Hel. 8:21.

gadā viņiem arī bija liels prieks un miers, jā, daudzas sludināšanas un pravietojumi par to, kas nāks. Un tā pagāja sešdesmit un piektais gads.

15 Un notika, ka sešdesmit un sestajā soģu valdīšanas gadā, lūk, nezināma roka noslepkavoja "Sezoramū, kad viņš sēdēja soģa krēslā. Un notika tajā pašā gadā, ka viņa dēls, kurš tika tautas iecelts viņa vietā, arī tika noslepkavots. Un tā beidzās sešdesmit un sestais gads.

16 Un sešdesmit un septītā gada sākumā ļaudis atkal ārkārtīgi sāka pieaugt ļaundarībā.

17 Jo lūk, Tas Kungs bija viņus svētījis tik ilgi ar pasaules bagātībām, ka viņi netika uzkūdīti dusmām nedz uz kariem, nedz uz asinsizliešanu, tādēļ viņi sāka pievērst savas sirdis savām bagātībām; jā, viņi sāka dzīties pēc peļņas, lai tie varētu pacelties viens pār otru; tādēļ viņi sāka veikt "slepenas slepkavības un zagst, un laupīt, lai viņi varētu gūt peļņu.

18 Un tad lūk, šie slepkavas un laupītāji bija banda, kuru bija izveidojuši Kiškumens un "Gadiantons. Un tad notika, ka pat starp nefijiešiem bija daudzi no Gadiantona bandas. Bet lūk, viņu bija daudz vairāk lamaniešu ļaunākajā daļā. Un viņi tika saukti par Gadiantona laupītājiem un slepkavām.

19 Un viņi bija tie, kas noslepkavoja augstāko soģi Sezoramū un viņa dēlu, kad tie bija

soģa krēslā; un lūk, viņi netika atrasti.

20 Un tad notika, kad lamanieši atklāja, ka viņu starpā bija laupītāji, viņi bija ārkārtīgi nobēdājušies; un viņi izmantoja visus līdzekļus, kas vien bija viņu spēkos, lai izdeldētu tos no zemes virsas.

21 Bet lūk, Sātans uzkūdīja lielākās daļas nefijiešu sirdis, tā ka tie apvienojās ar šīm laupītāju bandām un stājās viņu derībās un viņu zvērestos, ka viņi aizsargās un aizstāvēs cits citu, lai arī kādos smagos apstākļos tie neatrastos, lai viņi neciestu par savām slepkavībām un savām laupīšanām, un savām zādzībām.

22 Un notika, ka viņiem bija savas zīmes, jā, savas "slepenas zīmes un savi slepeni vārdi; un tas, lai viņi varētu atšķirt brāli, kas ir stājies derībā, lai, darot jebkuru ļaundarību, tas brālis netiktu aizskarts no sava brāļa, nedz arī no tiem, kas ir no viņa bandas, kas ir stājušies šajā derībā.

23 Un tā viņi varēja slepkavot un laupīt, un zagst, un veikt netiklības un visa veida ļaundarības pretēji savas valsts likumiem un arī sava Dieva likumiem.

24 Un katram no tiem, kas pieredēja pie viņu bandas un kas atklāja pasaulei par viņu "ļaundarībām un viņu negantībām, bija jātieks tiesātam, nevis saskaņā ar savas valsts likumiem, bet saskaņā ar viņu ļaundarības

15a Hel. 5:1.
17a 3. Nef. 9:9.
18a Hel. 2:4, 12–13.

22a src Slepenās savienības.
24a src Ļauns,

Ļaundarība.

likumiem, kurus bija devuši Gadiantons un Kiškumens.

25 Tad lūk, šie ir tie slepenie "zvēresti un derības, ko Alma pavēlēja savam dēlam, lai tie netiktu zināmi pasaulei, lai tie nekļūtu par līdzekli ļaužu novešanai iznīcībā.

26 Tad lūk, šie "slepenie zvēresti un derības nenonāca pie Gadiantona no pierakstiem, kas bija nodoti Helamanam; bet lūk, tos Gadiantona sirdī ielika tā ^bpati būtne, kas sakārdināja mūsu pirmos vecākus nobaudīt aizliegto augli—

27 jā, tā pati būtne, kas perināja ieceri ar "Kainu, ka, ja viņš nospēkavos savu brāli Ābelu, tas netiks zināms pasaulei. Un kopš tā laika tā ir perinājusi ieceres ar Kainu un viņa sekotājiem.

28 Un arī tā ir tā pati būtne, kas ielika ļaužu sirdīs "būvēt torni, kas būtu tik augsts, lai viņi varētu nokļūt debesīs. Un tā bija tā pati būtne, kas aizrāva tos ļaudis, kas nāca no torņa šai zemē; kas izplata tumsības darbus un negantības pa visu zemes virsu, kas ievelk ļaudis ^bpilnīgā iznīcībā un mūžīgā ellē.

29 Jā, tā ir tā pati būtne, kas ielika "Gadiantona sirdī vēl joprojām turpināt tumsības darbu un slepenas slepkavības; un tā bija to darījusi no cilvēces sākuma līdz pat šim laikam.

30 Un lūk, tas ir viņš, kas ir visu "grēku radītājs. Un lūk,

viņš turpina savus tumsības darbus un slepenas slepkavības, un nodod viņu ieceres un viņu zvērestus, un viņu derības, un viņu drausmīgās ļaundarības nodomus no paaudzes paaudzē, atbilstoši tam, kā viņš var ietekmēt cilvēku bērnu sirdis.

31 Un tad lūk, viņš bija ieguvis lielu ietekmi pār nefijiešu sirdīm; jā, tā ka tie bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni; jā, lielākā daļa no viņiem bija nogriezušies no taisnības ceļa un "samīdījuši zem savām kājām Dieva pavēles, un nogriezušies paši uz saviem ceļiem, un radījuši sev sava zelta un sava sudraba elkus.

32 Un notika, ka visas šīs nekrietnības nāca uz tiem "dažu gadu laikā, tā ka lielākā daļa no tām nāca uz tiem sešdesmit un septītajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu.

33 Un viņi pieauga savās nekrietnībās arī sešdesmit un astotajā gadā, par lielām bēdām un vaimanām taisnīgajiem.

34 Un tā mēs redzam, ka nefijieši sāka krist neticībā un pieaugt ļaundarībās un negantībās, kamēr lamanieši sāka ārkārtīgi augt sava Dieva atziņā; jā, viņi sāka turēt Viņa likumus un Viņa pavēles, un staigāt patiesībā un taisnīgumā Viņa priekšā.

35 Un tā mēs redzam, ka Tā Kunga Gars sāka "pamest nefijiešus dēļ viņu ļaunuma un viņu cietsirdības.

25a Al. 37:27–32.

26a Moz. 5:29, 49–52.

b 3. Nef. 6:28;

Moz. 4:6–12.

27a Moz. 5:18–33.

28a 1. Moz. 11:1–4;

Et. 1:3.

b Et. 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Al. 5:39–42;

Mor. 7:12, 17;

Moz. 4:4.

31a 1. Nef. 19:7.

32a Al. 46:8.

35a Mos. 2:36;

M&D 121:37.

36 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār lamaniešiem dēļ viņu nepiespiestības un vēlēšanās ticēt Viņa vārdiem.

37 Un notika, ka lamanieši vājāja Gadiantona laupītāju bandu; un viņi sludināja Dieva vārdu tās visļauņākajā daļā, tā ka šī laupītāju banda tika pilnīgi izdeldēta no lamaniešu vidus.

38 Un notika, no otras puses, ka nefijieši stiprināja un atbalstīja tos, sākot ar visļauņāko daļu no tiem, līdz tie bija izplatījušies pa visu nefijiešu zemi un paveca viņu taisnīgāko daļu, līdz tie noticēja viņu darbiem un dalījās viņu laupījumā, un apvienojās ar tiem viņu slepenajās slepkavībās un nodomos.

39 Un tā viņi ieguva pilnīgu noteikšanu valdībā, tā ka viņi samīdīja zem kājām un sita, un plēsa, un uzgriezās savas muguras “nabagajiem un trūcīgajiem, un pazemīgajiem Dieva sekotājiem.

40 Un tā mēs redzam, ka viņi bija drausmīgā stāvoklī, un “nobrieduši pilnīgai iznīcībai.

41 Un notika, ka tā beidzās sešdesmit un astotais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

NEFIJA, HELAMANA DĒLA, PRAVIETOJUMS. Dievs draud Nefija tautai, ka Viņš piemeklēs to Savās dusmās līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai, ja viņi nenožēlos savas ļaundarības. Dievs sit Nefija tautu ar mēri; tie nožēlo

grēkus un pievēršas Viņam. Samuēls lamaniētis pravieto nefijiešiem.

Ietver no 7. līdz 16. nodaļai.

7. NODAĻA

Nefijs ziemeļos tiek noraidīts un atgriežas Zarahemlā. Viņš lūdz sava dārza tornī un tad aicina cilvēkus nožēlot grēkus vai iet bojā. Apmēram 23.–21. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika sešdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā pār nefijiešu tautu, ka Nefijs, Helamana dēls, “atgriezās Zarahemlas zemē no tās zemes ziemeļos.

2 Jo viņš bija bijis starp ļaudīm, kas bija tai zemē ziemeļos, un sludinājis tiem Dieva vārdu, un pravietojis tiem daudzās lietas;

3 un viņi noliedza visus viņa vārdus, tā ka viņš nevarēja palikt starp tiem, bet atkal atgriezās savā dzimtajā zemē.

4 Un redzēdams tautu tādā drausmīgā bezdievībā un šos Gadiantona laupītājus ieņemam soģa krēslus—tie bija piesavinājušies tās zemes spēku un varu; nolikuši malā Dieva pavēles un ne mazākā mērā nebūdami pareizi Viņa priekšā, nedarīdami nekādu taisnību cilvēku bērniem;

5 nosodīdami taisnos par viņu taisnīgumu; ļaudami vainīgajam un ļaunajam iet nesodītam dēļ viņu naudas; un turklāt palikdami valdības priekšgalā, lai

valdītu un rīkotos pēc savas gribas, lai viņi varētu gūt peļņu un "pasaules godību, un, turklāt, lai viņi varētu vēl vieglāk pārķāpt laulību un zagt, un nogalināt, un darīt paši pēc savas gribas—

6 tad nu šī lielā nekrietnība bija nākusi uz nefijiešiem nedaudzu gadu laikā; un, kad Nefijs to redzēja, sirds viņa krūtīs pārplūda ar bēdām; un viņš iesaucās savas dvēseles ciešanās:

7 Ak, kaut manas dienas būtu tajās dienās, kad mans tēvs Nefijs sākotnēji iznāca no Jeruzālemes zemes, lai es varētu priecāties ar viņu apsolītajā zemē; tad viņa ļaudis bija viegli pierunājami stingri turēt Dieva baušļus un lēni uz nekrietnību; un viņi bija ātri uz klausīt Tā Kunga vārdus—

8 jā, ja manas dienas būtu tanīs dienās, tad manai dvēselei būtu prieks manu brāļu taisnīgumā.

9 Bet lūk, man ir dots, ka šīs ir manas dienas un ka mana dvēsele tiks pildīta ar bēdām dēļ šīs manu brāļu bezdievības.

10 Un lūk, tad notika, ka tas bija tornī, kas bija Nefija dārzā, kas bija blakus lielceļam, kas veda uz galveno tirgu, kas bija Zarahemlas pilsētā; tādēļ Nefijs bija nometies ceļos tornī, kas bija viņa dārzā, šis tornis arī bija netālu no dārza vārtiem, gar kuriem veda lielceļš.

11 Un notika, ka daži cilvēki gāja garām un redzēja Nefiju, ka viņš tornī izlēja savu dvēseli

Dievam; un viņi skrēja un pastāstīja ļaudīm, ko viņi bija redzējuši, un ļaudis nāca kopā pulkos, lai viņi varētu zināt iemeslu tik lielām sērām par ļaužu bezdievību.

12 Un tad, kad Nefijs piecēlās, viņš ieraudzīja ļaužu pulkus, kas bija sapulcējušies kopā.

13 Un notika, ka viņš atvēra savu muti un sacīja uz tiem: Lūk, "kāpēc jūs esat sapulcējušies kopā? Lai es varētu pastāstīt jums par jūsu nekrietnībām?

14 Jā, tāpēc, ka es uzkāpu savā tornī, lai es varētu izliet savu dvēseli savam Dievam, dēļ manas sirds ārkārtīgajām bēdām, kas ir dēļ jūsu nekrietnībām!

15 Un dēļ manām sērām un raudām jūs esat sapulcējušies kopā un brīnāties; jā, jums ļoti vajag brīnīties; jā, jums ir jābrīnās, tāpēc ka jūs esat atdevuši sevi velnam un tas ir ieguvis tik lielu varu pār jūsu sirdīm.

16 Jā, kā gan jūs varējāt padoties tā kārdinājumam, kurš meklē iesviest jūsu dvēseles mūžīgajās ciešanās un bezgalīgajās bēdās?

17 Ak, nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus! "Kamdēļ jums mirt? Pagriezieties, pagriezieties pret To Kungu, savu Dievu. Kāpēc Viņš jūs ir atstājis?

18 Tas ir tāpēc, ka jūs esat nocietinājuši savas sirdis; jā, jūs neuzklausāt "Labā Gana balsi; jā, jūs esat ^bizraisījuši Viņa dusmas pret jums.

19 Un lūk, tā vietā, lai jūs

5a Mat. 13:22; 16:26.

13a Mat. 3:5–8.

17a Ec. 18:23, 31–32.

18a Ec. 34:12;

Jāņa 10:14–16;

Al. 5:38–41, 57–60.

src Labais Gans.

b Jēk. 1:8;

Al. 12:36–37.

“savāktu, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, lūk, Viņš jūs izkaisīs, ka jūs kļūsit par barību suņiem un mežonīgiem zvēriem.

20 Ak, kā jūs varējāt aizmirst savu Dievu tai pašā dienā, kad Viņš jūs izglāba?

21 Bet lūk, tas ir, lai gūtu peļņu, tiktu cilvēku slavēti un lai jūs varētu dabūt zeltu un sudrabu. Un jūs esat pievērsuši savas sirdis bagātībām un šīs “pasaulē niecīgajām lietām, par kurām jūs slepkavojat un laupāt, un zogat, un dodat ^bnepatiesu liecību pret savu tuvāko, un darāt visādas nekrietnības.

22 Un tādēļ, bēdas nāks pār jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus. Jo, ja jūs nenožēlosit grēkus, lūk, šī lielā pilsēta un arī visas tās lielās pilsētas, kuras ir visapkārt, kuras ir mūsu zemē, tiks atņemtas, ka jums vairs nebūs vietas tajās; jo lūk, Tas Kungs nedāvās jums “spēku, kā Viņš līdz šim bija darījis, lai pretotos jūsu ienaidniekiem.

23 Jo lūk, tā saka Tas Kungs: Es nerādīšu bezdievīgajiem Savu spēku, vieniem vairāk nekā citiem, kā izņemot vienīgi tiem, kas nožēlos savus grēkus un paklausīs Maniem vārdiem. Tad nu lūk, es gribu, lai jūs redzētu, ka lamaniēšiem būs “labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

24 Jo lūk, viņi ir taisnīgāki nekā jūs, jo viņi nav grēkojuši pret to lielo atziņu, ko jūs esat

saņēmuši; tādēļ Tas Kungs būs žēlīgs pret tiem; jā, Viņš “pagarinās to dienas un vairo to pēcnācējus, līdz pat jūsu pilnīgai ^biznīcināšanai, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

25 Jā, ak vai būs jums dēļ tās milzīgās negantības, kas nākuši jūsu starpā; un jūs esat apvienojušies ar to, jā, ar šo “slepeno bandu, kuru nodibināja Gadiantons!

26 Jā, “ak vai nāks uz jums dēļ tās lepnības, kurai jūs esat ļaunāki ienākt savās sirdīs, kura ir pacēlusis jūs pār to, kas ir labs, dēļ jūsu ārkārtīgi milzīgajām ^bbagātībām!

27 Jā, ak vai būs jums dēļ jūsu ļaundarībām un negantībām!

28 Un, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs iesit bojā; jā, patiesi, jūsu zemes tiks atņemtas jums, un jūs tiksiet izdeldēti no zemes virsas.

29 Lūk, tagad es nesaku no sevis, ka tas notiks, tāpēc ka tas nav no manis, ka es “zinu šīs lietas; bet lūk, es zinu, ka šīs lietas ir patiesas tāpēc, ka Dievs Tas Kungs ir darījis tās man zināmas, tādēļ es liecinu, ka tā būs.

8. NODAĻA

Samaitātie soģi mēģina sakūdīt laudis pret Nefju. Ābrahāms, Mozus, Zēnoss, Zēnoks, Eziass, Jesaja, Jeremija, Lehijs un Nefijs—visi ir liecinājuši par Kristu. Pēc iedvesmas Nefijs paziņo par augstākā

19a 3. Nef. 10:4–7.

21a SRC Pasaulīgums.

b 2. Moz. 20:16;

Mat. 15:19–20.

22a Mos. 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

24a Al. 9:16; M&D 5:33.

b Al. 9:19.

25a Hel. 3:23.

26a Jes. 5:8–25.

b Jēk. 2:13.

29a Al. 5:45–46.

soģa noslepkavošanu. Apmēram 23.-21. g. pr. Kr.

UN tad notika, kad Nefijs bija sacījis šos vārdus, lūk, vīri, kas bija soģi, kas arī piederēja pie tās slepenās Gadiantona bandas, bija nikni, un viņi izkļiedza pret viņu, sacīdami uz ļaudīm: Kāpēc jūs nesagrābjat šo vīru un nevedat viņu, lai viņš tiktu tiesāts atbilstoši tam noziegumam, ko viņš ir pastrādājis?

2 Kāpēc jūs skatāties uz šo vīru un klausāties, kā viņš zaimo pret mūsu tautu un mūsu likumu?

3 Jo lūk, Nefijs bija runājis uz tiem par viņu likumu samaitātību; jā, daudzas lietas Nefijs runāja, kuras nevar tikt uzrakstītas; un viņš nerunāja neko, kas būtu pretrunā ar Dieva pavēlēm.

4 Un šie soģi bija nikni uz viņu tāpēc, ka viņš "runāja skaidri uz tiem par viņu slepenajiem tumšības darbiem; tomēr viņi neuzdrīkstējās piedurt viņam paši savas rokas, jo viņi baidījās no ļaudīm, ka tie kliegs pret viņiem.

5 Tādēļ viņi kļiedza uz ļaudīm, sacīdami: Kāpēc jūs ļaujiet šim vīram zaimot pret mums? Jo lūk, viņš nosoda visu šo tautu, līdz pat iznīcībai; jā, un arī, ka šīs mūsu lielās pilsētas tiks atņemtas mums, ka mums nebūs vietas tanīs.

6 Un tad mēs zinām, ka tas nav iespējams, jo lūk, mēs esam

spēcīgi un mūsu pilsētas ir lielas, tādēļ mūsu ienaidniekiem nevar būt varas pār mums.

7 Un notika, ka tā viņi kūdīja ļaudis dusmās pret Nefiju un izraisīja strīdus to starpā; jo bija daži, kas kļiedza: Atstājiet šo vīru mierā, jo viņš ir labs cilvēks, un tas, ko viņš teica, patiesi notiks, ja vien mēs nenozēlosim grēkus;

8 jā, lūk, visi šie sodi nāks pār mums, ko viņš mums liecināja, jo mēs zinām, ka viņš taisnīgi liecināja pret mums par mūsu nekrietnībām. Un lūk, to ir daudz, un viņš tās "zina tāpat kā visu, kas ar mums notiks, kā viņš zina par mūsu nekrietnībām;

9 jā, un lūk, ja viņš nebūtu pravielis, viņš nevarētu par to liecināt.

10 Un notika, ka tie ļaudis, kas ticās nogalināt Nefiju, savu baiļu dēļ bija spiesti nepiedurt viņam savas rokas; tādēļ viņš atkal iesāka runāt uz tiem, redzēdams, ka viņš ir ieguvis labvēlību dažu acīs, tā ka atlikušie no tiem baidījās.

11 Tādēļ viņš bija spiests vairāk runāt uz tiem, sakot: Lūk, mani brāļi, vai jūs neesat lasījuši, ka Dievs deva spēku kādam vīram, tieši Mozum, sist "Sarkanās jūras ūdeņus, un tie pašķīrās turp un šurp, tā ka israēlieši, kas bija mūsu tēvi, gāja cauri pa sausu zemi, un ūdeņi aizvērās pār ēģiptiešu karapulkiem un tos aprija?

8 4a 1. Nef. 16:2-3.

8a Hel. 7:29.

11a 2. Moz. 14:16;

1. Nef. 17:26;

Mos. 7:19;

M&D 8:2-3;

Moz. 1:25.

12 Un tad lūk, ja Dievs deva šim vīram tādu spēku, tad kāpēc jūs strīdaties savā starpā un sakāt, ka Viņš nav devis man spēku, ar ko es varētu zināt par tiem sodiem, kas nāks uz jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus?

13 Bet, lūk, jūs ne tikai noliedzat manus vārdus, bet jūs arī noliedzat visus vārdus, ko ir sacījuši mūsu tēvi, un arī tos vārdus, kurus ir runājis šis vīrs Mozus, kuram bija tik liels spēks dots, jā, vārdus, ko viņš ir runājis par Mesijas atnākšanu.

14 Jā, vai viņš neliecināja, ka Dieva Dēls nāks? Un, kā viņš "pacēla misiņa čūsku tuksnesī, patiesi tā tiks pacelts Tas, kas nāks.

15 Un kā visi, kas raudzījās uz šo čūsku, "dzīvoja, patiesi, tā visi, kas raudzīsies pēc Dieva Dēla ar ticību, būdami ar nožēlas pilnu garu, varēs ^bdzīvot, patiesi, to dzīvi, kas ir mūžīga.

16 Un tad lūk, ne tikai Mozus viens liecināja par to, bet arī "visi svētie pravieši no viņa dienām līdz Ābrahāma dienām.

17 Jā, un lūk, "Ābrahāms redzēja Viņa atnākšanu, un viņš tika piepildīts ar liksmi un priecājās.

18 Jā, un lūk, es saku jums, ka ne tikai Ābrahāms viens zināja

par to, bet bija ^adaudzi vēl pirms Abrahāma dienām, kas tika aicināti pēc Dieva ^bkārtas; jā, patiesi, pēc Viņa Dēla kārtas; un tas tāpēc, lai tiktu parādīts ļaudīm daudzus gadu tūkstošus pirms Viņa atnākšanas, ka patiesi pestīšana nāks pie tiem.

19 Un tagad es gribu, lai jūs zinātu, ka pat no Abrahāma dienām ir bijuši daudzi pravieši, kas ir liecinājuši par to; jā, lūk, pravietis ^aZēnoss skaidri liecināja; par to viņš tika nogalināts.

20 Un lūk, arī ^aZēnoks un arī Eziass, un arī ^bJesaja, un ^cJeremija (Jeremija būdams tas pats pravietis, kurš liecināja par ^aJeruzālemes nopostīšanu) un tagad mēs zinām, ka Jeruzāleme tika nopostīta saskaņā ar Jeremijas vārdiem. Ak, tad kāpēc Dieva Dēls nevar nākt atbilstoši viņa pravietojumam?

21 Un tad, vai jūs strīdēsities par to, vai ^aJeruzāleme tika nopostīta? Vai jūs teiksit, ka Cedekijas ^bdēli netika nogalināti, visi, izņemot tikai ^cMuleku? Jā, un vai jūs neredzat, ka Cedekijas pēcnācēji ir ar mums, un viņi ir izdzīti no Jeruzālemes zemes? Bet lūk, tas vēl nav viss—

22 mūsu tēvs Lehijs tika izdzīts no Jeruzālemes, tāpēc ka viņš

14a 4. Moz. 21:6–9;
2. Nef. 25:20;
Al. 33:19–22.
src Jēzus Kristus—
Kristus zīmes
jeb simboli.
15a 1. Nef. 17:41;
Al. 37:45–47;
3. Nef. 15:9.
b Jāņa 11:25.
16a Jēk. 4:4–5; 7:11.

17a 1. Moz. 22:8–14;
Jāņa 8:56.
18a Al. 13:19;
M&D 84:6–16; 136:37.
b src Melhisedeka
priesterība.
19a Al. 34:7.
20a 1. Nef. 19:10;
3. Nef. 10:15–16.
src Svētie Raksti—
Zudušie Raksti.

b Jes. 53.
c 1. Nef. 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18;
1. Nef. 1:4.
21a 2. Nef. 6:8;
Omn. 1:15.
b 2. Kēn. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
c Ec. 17:22–23;
Hel. 6:10.

liecināja par šīm lietām. Nefijs arī liecināja par šīm lietām, un arī gandrīz visi no mūsu tēviem, līdz pat šim laikam; jā, viņi liecināja par Kristus "atnākšanu, un raudzījās uz priekšu, un priecājās par Viņa dienu, kas nāks.

23 Un lūk, Viņš ir Dievs, un Viņš ir ar tiem, un Viņš atklāja Sevi tiem, ka tie tika Viņa pestīti; un tie deva Viņam godību, dēļ tā, kas nāks.

24 Un tad, redzēdams, ka jūs zināt visas šīs lietas un nevarat tās noliegt nemelojot, tādēļ tajā jūs esat grēkojuši, jo jūs bijāt atmetuši visas šīs lietas, neskatoties uz tik daudziem pierādījumiem, ko jūs esat saņēmuši; jā, patiesi jūs esat saņēmuši "visas lietas, gan tās, kas ir debesīs, gan visas lietas, kas ir uz zemes, kā liecību tam, ka tās ir patiesas.

25 Bet lūk, jūs esat atmetuši patiesību un "sacēlušies pret savu Svēto Dievu; un pat šinī brīdī, tā vietā, lai krātu sev ^bmantu debesis, kur nekas to nemaitā un kur nekas nešķīsts nevar nokļūt, jūs paši krājat sev dusmas uz "tiesas dienu.

26 Jā, pat šinī brīdī jūs nobriesat savu slepkavību un savas "netiklības, un bezdievības dēļ mūžīgai iznīcībai; jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā nāks pie jums drīz.

27 Jā, lūk, tā tagad jau ir pie jūsu durvīm; jā, ejiet uz soģa

krēslu un meklējiet; un lūk, jūsu soģis ir noslepķavots, un viņš "guļ savās asinīs; un viņu ir noslepķavojis ^bviņa brālis, kurš tiecas sēdēt soģa krēslā.

28 Un lūk, viņi abi pieder pie jūsu slepenās bandas, kuras "radītājs ir Gadiantons un ļaunais, kas meklē iznīcināt cilvēku dvēseles.

9. NODAĻA

Vēstneši atrod augstāko soģi nogalinātu soģa krēslā. Viņi tiek ieslodzīti un vēlāk atbrīvoti. Ar iedvesmu Nefijs norāda uz Sean-tumu kā slepkavu. Daži pieņem Nefiju kā pravieti. Apmēram 23.–21. g. pr. Kr.

LŪK, tad notika, kad Nefijs bija runājis šos vārdus, daži vīri, kas bija viņu starpā, skrēja uz soģa krēslu; jā, bija pieci, kas devās, un viņi runāja savā starpā, kad viņi gāja:

2 Lūk, tagad mēs droši zināsim, vai šis vīrs ir pravietis un Dievs ir pavēlējis tam pravietot tādas brīnumainas lietas mums. Lūk, mēs neticam, ka Viņš pavēlēja; jā, mēs neticam, ka viņš ir pravietis; tomēr, ja tas, ko viņš teica par augstāko soģi, būs patiesība, ka tas ir nogalināts, tad mēs ticēsim, ka arī citi vārdi, kurus viņš runāja, ir patiesi.

3 Un notika, ka viņi skrēja no visa sava spēka un nonāca pie soģa krēsla; un lūk, augstākais

22a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

24a Al. 30:44;
Moz. 6:63.

25a Mos. 2:36–38; 3:12.

b Hel. 5:8;
3. Nef. 13:19–21.

c M&D 10:20–
23; 121:23–25.

26a SRC Ārlaulības

sakari.

27a Hel. 9:3, 15.

b Hel. 9:6, 26–38.

28a Hel. 6:26–30.

soģis bija kritis pie zemes un "gulēja savās asinīs.

4 Un tad lūk, kad viņi to ieraudzīja, viņi bija ārkārtīgi izbrīnījušies, tā ka tie krita pie zemes; jo viņi nebija ticējuši tiem vārdiem, ko Nefijs bija sacījis par augstāko soģi.

5 Bet tagad, kad viņi redzēja, viņi ticēja, un bailes nāca uz tiem, ka visi sodi, par kuriem Nefijs bija runājis, nāks uz tautu; tādēļ viņi trīcēja un krita pie zemes.

6 Tad uzreiz, kad augstākais soģis bija noslepkavots—viņu bija nodūris tā brālis, kas bija pārgērbies, un tas aizbēga, un kalpi skrēja un pastāstīja ļaudīm, saceldami starp tiem kliedzienus par slepkavību;

7 un redzi, ļaudis sapulcējās kopā pie soģa krēsla—un lūk, viņiem par izbrīnu tie redzēja šos piecus vīrus, kas bija krituši pie zemes.

8 Un tad lūk, ļaudis nezināja neko par to pūli, kas bija sapulcējies pie Nefija "dārza; tādēļ tie runāja savā starpā: Šie vīri ir tie, kas noslepkavojuši soģi, un Dievs tos ir sitis, lai viņi nevarētu aizbēgt no mums.

9 Un notika, ka viņi sagraβα tos un sasēja viņus, un iemeta tos cietumā. Un tika pasludināts visapkārt, ka soģis ir nogalināts un ka slepkavas ir saņemti un iemesti cietumā.

10 Un notika, ka nākamajā rītā ļaudis sapulcējās kopā, lai sērotu un "gavētu diženā augstākā soģa bērēs, kas bija ticis nogalināts.

11 Un tā arī tie soģi, kas bija Nefija dārzā un dzirdēja viņa vārdus, arī bija sapulcējušies kopā bērēs.

12 Un notika, ka viņi iztaujāja ļaudis, sacīdami: Kur ir tie pieci, kas tika sūtīti, lai uzzinātu par augstāko soģi, vai viņš ir miris? Un tie atbildēja un sacīja: Par tiem pieciem, kuri, kā jūs sakāt, tika sūtīti, mēs nezinām; bet ir pieci, kas ir slepkavas, ko mēs esam iemetuši cietumā.

13 Un notika, ka šie soģi vēlējās, lai tie tiktu atvesti; un tie tika atvesti, un lūk, tie bija tie pieci, kas tika sūtīti; un lūk, soģi iztaujāja viņus, lai uzzinātu par šo lietu, un tie pastāstīja viņiem visu, ko viņi bija darījuši, sacīdami:

14 Mēs skrējām un nonācām pie soģa krēsla, un, kad mēs ieraudzījām visu, kā Nefijs bija liecinājis, mēs bijām tā pārsteigti, ka mēs kritām pie zemes; un, kad mēs atguvāmies no sava pārsteiguma, lūk, viņi iemeta mūs cietumā.

15 Tad, kas attiecas uz šī vīra slepkavu, mēs nezinām, kas to izdarīja; un tikai tik daudz mēs zinām, ka mēs skrējām un nācām tā, kā jūs bijāt vēlējušies, un ieraudzījām viņu beigtu, saskaņā ar Nefija vārdiem.

16 Un tad notika, ka soģi izskaidroja šo lietu ļaudīm un kliezta pret Nefiju, sacīdami: Lūk, mēs zinām, ka šis Nefijs droši vien sarunāja ar kādu nogalināt soģi, un tad viņš varētu pasludināt mums, ka viņš var pievērst mūs viņa ticībā, lai

viņš varētu padarīt sevi par lieļu Dieva izraudzītu vīru un pravieti.

17 Un tad lūk, mēs pieķersim šo vīru un viņš atzīs savu vainu un darīs mums zināmu šī soga īsteno slepkavu.

18 Un tad notika, ka šie pieci tika atbrīvoti bērū dienā. Tomēr viņi pārmeta soģiem par tiem vārdiem, ko tie bija runājuši pret Nefiju, un strīdējās ar katru no tiem, tā ka viņi apklusināja tos.

19 Tomēr tie lika, lai Nefijs tiktu saņemts un sasiets, un atvests ļaužu pulka priekšā, un viņi sāka to iztaujāt dažādos veidos, lai tie varētu iebilst viņam, lai tie varētu apsūdzēt viņu uz nāvi—

20 sacīdami tam: Tu esi līdzdalībnieks; kurš ir tas vīrs, kas paveica šo slepkavību? Tad nu pasaki mums, un atzīsti savu vainu! Vēl viņi teica: Lūk, šeit ir nauda; un mēs arī dāvāsim tev tavu dzīvību, ja tu pateiksi mums un atzīsies savvērestībā, ko tu esi noslēdzis ar viņu.

21 Bet Nefijs sacīja uz tiem: Ak jūs "ģeķi, jūs, sirdī neapgraizītie, jūs aklie un jūs ^bstūrgalvīgie ļaudis, vai jūs zināt, cik ilgi Tas Kungs, jūsu Dievs, cietīs, ka jūs turpināt šo savu grēka ceļu?

22 Ak, jums vajag sākt gaudot un ^abrēkt dēļ tās milzīgās iznīcināšanas, kas jau tagad gaida jūs, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

23 Lūk, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas noslepkavo Sīzoramū, mūsu

augstāko soģi. Bet lūk, es saku jums, ka tas ir tāpēc, ka es liecināju jums, lai jūs varētu par to zināt; jā, patiesi par liecību jums, ka es zinu par tām ļaundarībām un negantībām, kas ir jūsu vidū.

24 Un tāpēc, ka es to darīju, jūs sakāt, ka es esmu vienojies ar kādu vīru, lai tas to izdarītu; jā, tāpēc ka es parādīju jums šo zīmi, jūs esat nikni uz mani un cenšaties atņemt manu dzīvību.

25 Un tad lūk, es parādīšu jums vēl vienu zīmi, un paskatīsieties, vai arī tanī jūs centīsities mani nogalināt.

26 Lūk, es saku jums: Ejiet uz Seantuma namu, kurš ir Sīzorama "brālis, un sakiet viņam—

27 vai Nefijs, kurš uzdodas par pravieti, kurš pravietoja tik daudz ļauna par šo tautu, ir vienojies ar tevi, ka tu noslepkavoji Sīzoramū, kas ir tavs brālis?

28 Un lūk, viņš sacīs uz jums: Nē!

29 Un jūs sacīsiet viņam: Vai tu noslepkavoji savu brāli?

30 Un viņš stāvēs bailēs, nezinādams ko teikt. Un lūk, viņš noliegs jums to; un viņš izturēsies, it kā viņš būtu pārsteigts, tomēr viņš paziņos jums, ka viņš ir nevainīgs.

31 Bet lūk, jūs pārbaudīsiet viņu un jūs atradīsiet asinis uz viņa apmetņa vilēm.

32 Un, kad jūs to ieraudzīsiet, jūs vaicāsiet: No kurienes šīs asinis? Vai mēs nezinām, ka tās ir tava brāļa asinis?

33 Un tad viņš trīcēs un kļūs

21a Ap. d. 7:51.
b SRC Sacelšanās.

22a Mos. 7:24.
26a Hel. 8:27.

bāls, it kā nāve būtu nākusi pār to.

34 Un tad jūs sacīsit: Dēļ šīm bailēm un šī bāluma, kas nācis tavā sejā, lūk, mēs zinām, ka tu esi vainīgs.

35 Un tad vēl lielākas bailes nāks pār viņu, un tad viņš jums atzīsies un vairs nenoliegs, ka viņš ir darījis šo slepkavību.

36 Un tad viņš pateiks jums, ka es, Nefijs, neko nezināju par šo lietu, ja vien tas nebija man dots ar Dieva spēku. Un tad jūs zināsīt, ka es esmu godīgs vīrs un ka es esmu sūtīts pie jums no Dieva.

37 Un notika, ka viņi gāja un darīja tieši tā, kā Nefijs bija tiem sacījis. Un lūk, vārdi, kurus viņš bija teicis, bija patiesi; jo atbilstoši viņa vārdiem tas noliedza, un arī atbilstoši viņa vārdiem tas atzinās.

38 Un viņš tika atvests, lai pierādītu, ka viņš pats bija tas īstais slepkava, tā ka tie pieci un arī Nefijs tika atlaisti brīvībā.

39 Un bija daži no nefijiešiem, kas noticeja Nefija vārdiem; un bija arī daži, kas ticēja dēļ to piecu liecības, jo viņi tika pievērsti, kad viņi bija cietumā.

40 Un tad bija daži tautā, kas teica, ka Nefijs ir pravietis.

41 Un bija citi, kas sacīja: Lūk, viņš ir dievs, jo, ja viņš nebūtu dievs, viņš nevarētu zināt visas šīs lietas. Jo lūk, viņš pastāstīja mums mūsu sirds domas, un arī pastāstīja mums citas lietas; un patiesi viņš mums darīja

zināmu mūsu augstākā soģa patieso slepkavu.

10. NODAĻA

Tas Kungs dod Nefijam varu aizzīmogot. Viņam tiek dota vara saistīt un atraisīt uz zemes un debesīs. Viņš pavēl laudīm nožēlot grēkus, vai arī tie ies bojā. Gars nes viņu no viena ļaužu pulka pie otra. Apmēram 21.–20. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka bija dališanās ļaužu starpā, tā ka viņi sadalījās turp un šurp un aizgāja savus ceļus, pamezdami Nefiju vien no stāvam, kā viņš bija stāvējis viņu vidū.

2 Un notika, ka Nefijs gāja savu ceļu uz savu paša namu, "pārdomādams to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis.

3 Un notika, kad viņš tā pārdomāja—būdams noskumis par nefijiešu tautas bezdievību, viņu slepenajiem tumsības darbiem un viņu slepkavošanām, un viņu laupīšanām, un visa veida nekrietnībām—un notika, kad viņš tā pārdomāja savā sirdī, lūk, bals nāca uz viņu, sacīdama:

4 Svētīts tu esi, Nefij, par to, ko tu esi darījis; jo Es redzēju, kā tu "nenoguris sludināji to vārdu, ko Es tev devu, šai tautai. Un tu nebijies viņus, un necenties paglābt savu ^bpaša dzīvību, bet tiecies pēc Manas "gribas un turēt Manas pavēles.

5 Un tagad, tāpēc, ka tu to visu esi darījis ar tādu neatlaidību, lūk, Es svētīšu tevi uz mūžiem;

10 2a SRC Pārdomāt.
4a SRC Uzcītība.

b SRC Upuris.
c 3. Nef. 11:11.

un padarīšu tevi varenu vārdā un rīcībā, ticībā un darbos, jā, patiesi, ka "visas lietas tiks darītas tev saskaņā ar tavu ^bvārdu, jo tu "neprasīsi to, kas ir pret Manu gribu.

6 Lūk, tu esi Nefijs, un Es esmu Dievs. Lūk, Es pasludinu tev Savu eņģeļu klātbūtnē, ka tev būs vara pār šo tautu, un tu sitīsi zemi ar "badu un ar mēri un postu, atbilstoši šīs tautas bezdievībai.

7 Lūk, Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu "saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs; un viss, ko tu atraisīsi uz zemes, būs atraisīts debesīs; un tā tev būs vara starp šiem ļaudīm.

8 Un tā, ja tu teiksi šim templim sašķelties uz pusēm, tas tiks darīts.

9 Un, ja tu teiksi šim "kalnam: Topi nogāzts un kļūsti par līdzenumu!—tas tiks darīts.

10 Un lūk, ja tu teiksi, ka Dievs sitīs šo tautu, tas notiks.

11 Un tagad lūk, Es pavēlu tev, lai tu ietu un darītu zināmu šai tautai, ka tā saka Dievs Tas Kungs, kas ir Visuvarens: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūs tiksīt sisti līdz pat "iznīcībai.

12 Un lūk, tad notika, kad Tas Kungs bija runājis šos vārdus uz Nefiju, ka viņš apstājās un negāja uz savu paša namu, bet atgriezās pie ļaužu pulkiem, kas bija sapulcējušies kopā zemes virsū, un sāka tiem sludināt Tā

Kunga vārdu, kas viņam bija ticis teikts, par viņu iznīcināšanu, ja viņi nenožēlos grēkus.

13 Tad lūk, neskatoties uz to lielo brīnumu, ko Nefijs bija darījis, pastāstīdams viņiem par augstākā soģa nāvi, viņi nocietināja savas sirdis un neklausīja Tā Kunga vārdiem.

14 Tādēļ Nefijs paziņoja tiem Tā Kunga vārdu, sacīdams: Ja vien jūs nenožēlosit grēkus, tā saka Tas Kungs, jūs tiksīt sisti līdz iznīcībai.

15 Un notika, kad Nefijs bija paziņojis viņiem to vārdu, lūk, tie vēl joprojām nocietināja savas sirdis un negribēja uzklaut viņu vārdus; tādēļ tie zaimoja viņu un mēģināja viņu sagrābt, lai varētu iemest to cietumā.

16 Bet lūk, Dieva spēks bija ar viņu, un tie nevarēja saņemt viņu, lai iemestu cietumā, jo Gars ņēma to un aizveda prom no viņu vidus.

17 Un notika, ka tā viņš gāja Garā no viena ļaužu pulka pie otra, sludinādams Dieva vārdu, kamēr viņš to bija pasludinājis tiem visiem jeb sūtījis starp visiem ļaudīm.

18 Un notika, ka tie neuzklautāja viņa vārdus; un sākās strīdi tiktāl, ka viņi sadalījās savā starpā un sāka kaut cits citu ar zobenu.

19 Un tā beidzās septiņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

5a 3. Nef. 18:20;
M&D 88:63–65.
b Ēn. 1:12.
c 2. Nef. 4:35;
M&D 46:30.
6a Hel. 11:4–18.

7a Mat. 16:19.
src Saistīt,
Saistīšana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).
9a Mat. 17:20;

Jēk. 4:6;
Morm. 8:24;
Et. 12:30.
11a Hel. 5:2.

11. NODAĻA

Nefijs pierunā To Kungu aizstāt viņiem karu ar badu. Daudz ļaužu iet bojā. Viņi nožēlo grēkus, un Nefijs neatlaidīgi lūd Tam Kungam pēc lietus. Nefijs un Lehijs saņem daudz atklāsmju. Gadiantona laupītāji nostiprinās tai zemē. Apmēram 20.–6. g. pr. Kr.

UN tad notika septiņdesmit un otrajā soģu valdīšanas gadā, ka strīdi pieauga, tā ka bija kari visā zemē starp visiem Nefija ļaudīm.

2 Un tā bija šī “slepenā laupītāju banda, kas turpināja šo iznīcības darbu un ļaundarību. Un šis karš ilga visu to gadu; un septiņdesmit un trešajā gadā tas arī turpinājās.

3 Un notika, ka tajā gadā Nefijs piesauca To Kungu, sacīdams:

4 Ak Kungs, nepieļauj, lai šī tauta tiktu iznīcināta ar zobenu; bet, ak Kungs, drīzāk, lai šeit zemē būtu “bads, lai pamudinātu viņus atcerēties To Kungu, savu Dievu, un varbūt tie nožēlos grēkus un pievērsīsies Tev.

5 Un tā tas tika darīts saskaņā ar Nefija vārdiem. Un bija liels bads uz zemes starp visiem Nefija ļaudīm. Un tā septiņdesmit un ceturtajā gadā bads turpinājās, un iznīcības darbs no zobenā mitējās, bet kļuva smags no bada.

6 Un šis iznīcības darbs turpinājās arī septiņdesmit un piektajā gadā. Jo zeme tika sista, ka tā bija sausa, un tā nedeva labību labības laikā; un visa zeme

tika sista, tāpat starp lamaniešiem, kā starp nefijiešiem, tā ka viņi tā tika sisti, ka tūkstošiem gāja bojā zemes ļaunākajās daļās.

7 Un notika, ka ļaudis redzēja, ka tie ies bojā no bada, un tie sāka “atcerēties To Kungu, savu Dievu; un tie sāka atcerēties Nefija vārdus.

8 Un ļaudis sāka lūgt saviem augstākajiem soģiem un saviem vadoņiem, lai tie teiktu Nefijam: Lūk, mēs zinām, ka tu esi Dieva vīrs, un tādēļ piesauc To Kungu, mūsu Dievu, lai Viņš novērstu no mums šo badu, lai netiktu piepildīti visi tie “vārdi, ko tu runāji par mūsu iznīcināšanu.

9 Un notika, ka soģi sacīja Nefijam saskaņā ar tiem vārdiem, ko tauta bija vēlējusies. Un notika, kad Nefijs redzēja, ka ļaudis ir nožēlojuši grēkus un pazemojušies maisa drēbēs, viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams:

10 Ak Kungs, redzi, šī tauta nožēlo grēkus; un viņi ir aizslaucījuši Gadiantona bandu no sava vidus, tā ka tie ir izzuduši, un tie ir paslēpuši savas slepenās ieceres zemē.

11 Tad nu, ak Kungs, dēļ viņu pazemības, novērs Savas dusmas, un lai Tavas dusmas tiek dzesētas to ļauno cilvēku iznīcināšanā, kurus Tu jau esi nogalinājis.

12 Ak Kungs, novērs Savas dusmas, jā, Savas niknās dusmas, un liec, lai beigtos bads šai zemē.

13 Ak Kungs, uzklausi mani,

un liec, lai notiek saskaņā ar maniem vārdiem, un sūti "lietu uz zemes virsu, lai tā varētu nest savus augļus un savu labību labības laikā.

14 Ak Kungs, Tu uzklausīji "manus vārdus, kad es teicu: Lai būtu bads, lai sērga no zobena mitētos; un es zinu, ka Tu patiesi šoreiz uzklausīsi manus vārdus, jo Tu teici: Ja šī tauta nožēlos grēkus, Es to saudzēšu.

15 Jā, ak Kungs, un Tu redzi, ka viņi ir nožēlojuši grēkus dēļ tā bada un sērgas, un iznīcības, kas nākusi pār tiem.

16 Un tagad, ak Kungs, vai Tu novērsīsi Savas dusmas un nepamēgināsi vēlreiz, vai tie Tev kalpos? Un, ja tā, ak Kungs, Tu varēsi svētīt tos saskaņā ar Saviem vārdiem, ko Tu esi teicis.

17 Un notika, ka septiņdesmit un sestajā gadā Tas Kungs novērsa Savas dusmas no tautas un lika "lietum līt pār zemi, tā ka tā nesa savus augļus savā augļu laikā. Un notika, ka tā nesa savu labību savā labības laikā.

18 Un lūk, tauta priecājās un godināja Dievu, un visa zemes virsa tika piepildīta ar prieku; un viņi vairs necentās nogalināt Nefiju, bet uzskatīja to par "lielu pravieti un Dieva vīru ar lielu spēku un varu, dotu tam no Dieva.

19 Un lūk, Lehijs, viņa brālis, "nenieka neatpalika tajā, kas atietas uz taisnīgumu.

20 Un tā notika, ka Nefija tauta atkal sāka plaukt tai zemē un

sāka atjaunot savas posta vietas, un sāka vairoties un izplesties, līdz tie noklāja visu zemes virsugan uz ziemeļiem, gan uz dienvidiem, no jūras rietumos līdz jūrai austrumos.

21 Un notika, ka septiņdesmit un sestais gads beidzās mierā. Un septiņdesmit un septītais gads sākās mierā; un "baznīca izplatījās pa visu zemes virsu; un lielākā daļa ļaužu, gan nefijieši, gan lamanieši, piederēja pie baznīcas; un viņiem bija ārkārtīgi liels miers zemē; un tā beidzās septiņdesmit un septītais gads.

22 Un viņiem bija miers arī septiņdesmit un astotajā gadā, izņemot dažus strīdus par dažiem mācības punktiem, kurus izšķīra pravieši.

23 Un septiņdesmit un deviņtajā gadā sākās daudz nesašķaņu. Bet notika, ka Nefijs un Lehijs, un daudzi no viņu brāļiem, kas zināja patiesos mācības punktus, saņemdami ik dienas daudz "atklāsmju, tādēļ viņi sludināja tautai, tā ka tie darīja galu viņu nesaskaņām tajā pašā gadā.

24 Un notika, ka astoņdesmitajā soģu valdīšanas gadā pār Nefija tautu bija zināms skaits atkritēju no Nefija tautas, kas dažus gadus iepriekš bija pārgājuši pie lamaniešiem un pieņēmuši lamaniešu vārdu, un arī zināms skaits īsteno lamaniešu pēcteču, kas bija viņu jeb to atkritēju uzskūdīti dūsmām,

13a 1. Kēn. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a 5. Moz. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a src Jēzus Kristus

Baznīca.

23a Al. 26:22;

M&D 107:19.

tādēļ viņi iesāka karu pret saviem brāļiem.

25 Un viņi slepkavoja un laupīja; un tad viņi atkāpās atpakaļ kalnos un mežonīgā apvidū, un slepenās vietās, slēpdamies, lai viņi netiktu atklāti, ik dienas saņemdami papildinājumu savam skaitam, tā kā bija atkritēji, kas gāja pie tiem.

26 Un tā tajā laikā, jā, patiesi, nedaudzu gadu laikā, viņi kļuva par ārkārtīgi lielu laupītāju bandu; un viņi sameklēja visas slepenās Gadiantona ieceres; un tā viņi kļuva par Gadiantona laupītājiem.

27 Tad lūk, šie laupītāji radīja lielus postījumus, jā, patiesi lielu iznīcināšanu starp Nefija ļaudīm, un arī starp lamaniešu ļaudīm.

28 Un notika, ka bija nepieciešams, lai tiktu darīts gals šim iznīcības darbam; tādēļ viņi sūtīja stipru vīru karapulku mežonīgā apvidū un kalnos, lai sameklētu to laupītāju bandu un iznīcinātu tos.

29 Bet lūk, notika, ka tajā pašā gadā viņi tika atdzīti atpakaļ savās pašu zemēs. Un tā beidzās astoņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

30 Un notika astoņdesmit un pirmā gada sākumā, ka viņi atkal gāja pret to laupītāju bandu un iznīcināja daudzus; un arī viņi tika piemeklēti ar lielu iznīcību.

31 Un viņi atkal bija spiesti atgriezties no mežonīgā apvidus un no kalniem savās pašu zemēs, dēļ ārkārtīgi lielā to

laupītāju skaita, kas bija apsēduši kalnus un mežonīgo apvidu.

32 Un notika, ka tā beidzās šis gads. Un laupītāji vēl joprojām pieauga skaitā un kļuva stipri, tā ka viņi meta izaicinājumu veseliem nefijiešu un arī lamaniešu karapulkiem; un viņi lika lielām bailēm nākt pār ļaudīm uz visas zemes virsas.

33 Jā, jo viņi uzbruka daudzām zemes daļām un nesa tām lielu postu; jā, daudzus nogalināja un citus aizveda gūstā mežonīgā apvidū, jā, īpaši viņu sievas un viņu bērņus.

34 Tad nu šis lielais ļaunums, kas nāca uz ļaudīm viņu nekrietnības dēļ, pamudināja viņus atkal atcerēties To Kungu, savu Dievu.

35 Un tā beidzās astoņdesmit un pirmais soģu valdīšanas gads.

36 Un astoņdesmit un otrajā gadā viņi atkal sāka "aizmirst To Kungu, savu Dievu. Un astoņdesmit un trešajā gadā viņi sāka kļūt stipri nekrietnībā. Un astoņdesmit un ceturtajā gadā viņi nelabojās savos ceļos.

37 Un notika, ka astoņdesmit un piektajā gadā viņi kļuva stiprāki un stiprāki savā lepnībā un savās ļaundarbībās; un tā viņi atkal bija nobrieduši iznīcībai.

38 Un tā beidzās astoņdesmit un piektais gads.

12. NODAĻA

Cilvēki ir nepastāvīgi un ģekīgi, un ātri darīt ļaunu. Tas Kungs

pārmāca Savu tautu. Cilvēku niecība tiek salīdzināta ar Dieva varēnību. Tiesas dienā cilvēki saņems mūžīgo dzīvi vai mūžīgo sodu. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tā mēs varam redzēt, cik aplami ir cilvēku bērni, un arī viņu siržu nepastāvību; jā, mēs varam redzēt, ka Tas Kungs Savā milzīgajā, bezgalīgajā labestībā svēti un ir "labvēlīgs pret tiem, kas ^buzticas Viņam.

2 Jā, un mēs varam redzēt, ka tajā pašā laikā, kad Viņš ir labvēlīgs pret Savu tautu, jā, palielinādams viņu lauku augļus, viņu sīklopus un viņu liellopus, un zeltu, un sudrabu, un visādas dārglietas no katra veida un šķiras, saudzēdams viņu dzīvības, un atbrīvodams viņus no viņu ienaidnieku rokām; mīkstinādams viņu ienaidnieku sirdis, lai tie nepasludinātu karus pret viņiem; jā, un īsāk, darīdams visu Savas tautas labumam un laimei; jā, tad ir tas laiks, kad viņi "nocietina savas sirdis un aizmirst To Kungu, savu Dievu, un ^bsamīda Svēto zem savām kājām—jā, un tas dēļ viņu bezrūpības un viņu ārkārtīgi lielās veiksmes.

3 Un tā mēs redzam, ka, ja vien Tas Kungs "nepārmāca Savus ļaudis ar daudzām ciešanām,

jā, ja vien Viņš nepiemeklē tos ar nāvi un ar šausmām, un ar badu un ar visādām sērgām, tie Viņu ^bneatceras.

4 Ak, cik ģekīgi un cik iedomīgi, un cik ļauni, un velnišķīgi, un cik "ātri darīt nekrietnību, un cik lēni darīt labu ir cilvēku bērni; jā, cik ātri uzklausiļ jaunā vārdus un pievērst savas ^bsirdis pasaulesniecīgajām lietām!

5 Jā, cik ātri uzpūsties "lepnība; jā, cik ātri lielities un darīt visa veida to, kas ir nekrietnība; un cik lēni tie ir atcerēties To Kungu, savu Dievu, un pievērst ausi Viņa padomiem, jā, cik lēni ^bstaigāt gudrības takas!

6 Lūk, viņi nevēlas, lai Tas Kungs, viņu Dievs, kas viņus ir "radījis, ^bspriestu un valdītu pār tiem; neskatoties uz Viņa milzīgo labestību un Viņa žēlastību pret tiem, tie nievā Viņa padomus un tie negrib, lai Viņš būtu to vadītājs.

7 Ak, cik liela ir cilvēku bērnu "niecība; jā, viņi ir pat niecīgāki kā zemes putekļi.

8 Jo lūk, zemes putekļi kustas turp un šurp, sadaloties gabalos pēc mūsu Diženā un Mūžīgā Dieva pavēles.

9 Jā, lūk, no Viņa balss kalni un pakalni dreb un "trīc.

10 Un ar Viņa balss "spēku tie

12 1a 2. Laiku 26:5;

Psm. 1:2–3.

b Psm. 36:8–9;

2. Nef. 22:2;

Mos. 4:6.

src Uzticība.

2a SRC Atkrišana.

b Al. 5:53;

3. Nef. 28:35.

3a Mos. 23:21;

M&D 98:21; 101:8.

b Am. 4:6–11.

4a 2. Moz. 32:8.

b Mat. 15:19;

Ebr. 3:12.

5a Sal. Pam. 29:23.

src Lepnība.

b src Staigāt ar Dievu.

6a Jes. 45:9;

M&D 58:30;

Moz. 7:32–33.

b M&D 60:4.

7a Jes. 40:15, 17;

Mos. 4:19;

Moz. 1:10.

9a 3. Nef. 22:10.

10a 1. Nef. 17:46.

tiek salauzti un kļūst līdzeni, jā, tiešām, kā ieļļa.

11 Jā, ar Viņa balss spēku “visa zeme trīc;

12 jā, ar Viņa balss spēku pamati šūpojas līdz pat pašam centram.

13 Jā, un ja Viņš saka zemei: Kusties!—tā kustas.

14 Jā, un ja Viņš saka “zemei: Tev b'jāgriežas atpakaļ, ka tas ‘pagarina dienu par daudzām stundām—tas tiek darīts;

15 un tā, saskaņā ar Viņa vārdu zeme griežas atpakaļ, un cilvēkam liekas, ka saule stāv uz vietas; jā, un lūk, tas ir tā; jo noteikti zeme ir tā, kas kustas, un nevis saule.

16 Un lūk, arī, ja Viņš saka lielo dzelmju “ūdeņiem: b'Izzūstiet!—tas tiek izdarīts.

17 Lūk, ja Viņš saka šim kalnam: Pacelies un “nāc pāri, un krīti uz šo pilsētu, ka tā tiek aprakta!—lūk, tas tiek izdarīts.

18 Un lūk, ja cilvēks “noslēpj dārgumu zemē, un Tas Kungs sacīs: Lai tas tiek b' nolādēts dēļ tā nekrietnības, kas to paslēpa!—lūk, tas tiks nolādēts.

19 Un, ja Tas Kungs sacīs: Topi nolādēts, lai neviens cilvēks tevi neatrastu no šī brīža un nemūžam!—lūk, neviens cilvēks nedabūs to nekad un nemūžam.

20 Un lūk, ja Tas Kungs sacīs uz cilvēku: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi nolādēts uz mūžiem!—tas tiks izdarīts.

21 Un, ja Tas Kungs sacīs: Dēļ tavas nekrietnības tu tapsi atstumts no Mana vaiga!—Viņš izdarīs, ka tā arī būs.

22 Un, ak vai tam, kam Viņš to pateiks, jo tas būs tam, kas darīs nekrietnības, un tas nevarēs tapt izglābts; tādēļ, šī iemesla dēļ, lai cilvēki taptu izglābti, grēku nožēlošana ir pasludināta.

23 Tādēļ, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un paklausīs Tā Kunga, sava Dieva, balsij; jo viņi ir tie, kas tiks “izglābti.

24 Un lai Dievs dod, Savā lielajā pilnībā, lai cilvēki tiktu vesti pie grēku nožēlošanas un labiem darbiem, lai viņi taptu atjaunoti, labvēlību pret “labvēlību, atbilstoši saviem darbiem.

25 Un es gribētu, lai visi cilvēki taptu izglābti. Bet mēs lasām, ka tajā lielajā un pēdējā dienā būs daži, kas tiks atstumti, jā, kas tiks atstumti no Tā Kunga vaiga;

26 jā, kas tiks nodoti nebeidzamām bēdām, piepildot vārdus, kas saka: Tiem, kas ir darijuši labu, būs “mūžīgā dzīve; un tiem, kas ir darijuši ļaunu, būs mūžīgais b'sods. Un tā tas ir. Āmen.

Samuēla lamanieša praviotajums nefijiešiem.

Ietver no 13. līdz 15. nodaļai.

11a Morm. 5:23;
Et. 4:9.

14a Joz. 10:12–14.
b Jes. 38:7–8.

c 2. Kĕn. 20:8–11.
16a Mat. 8:27.

b Jes. 44:27; 51:10.

17a 3. Nef. 8:10.
18a Morm. 1:18;
Et. 14:1.

b Hel. 13:17.
23a src Glābšana.

24a src Labvēlība.

26a Mat. 25:46;
Jāņa 5:28–29;
Rom. 6:13.
b src Sodība.

13. NODAĻA

Samuēls lamanietis pravieto nefijiešu iznīcināšanu, ja vien viņi nenožēlos grēkus. Viņi un viņu bagātības ir nolādēti. Viņi noraida un nomētā ar akmeņiem praviešus, ir dēmonu apņēmti un tiecas pēc laimes, darot nekrietnības. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tad notika astonešmit un sestajā gadā, nefijieši vēl joprojām palika bezdievībā, jā, lielā bezdievībā, kamēr "lamanieši centās stingri turēt Dieva pavēles saskaņā ar Mozus likumu.

2 Un notika, ka tajā gadā Zahemlas zemē nāca kāds Samuēls, kurš bija lamanietis, un sāka sludināt tautai. Un notika, ka viņš daudz dienas sludināja grēku nožēlošanu ļaudīm, un viņi to padzina, un viņš jau grasījās atgriezties savā pašā zemē.

3 Bet lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, lai viņš atgriežas atpakaļ un pravieto ļaudīm visu to, kas nāks viņa "sirdī.

4 Un notika, ka viņi neļāva tam ienākt pilsētā; tādēļ viņš gāja un uzrāpās uz tās sienas, un izstiepa savu roku un kļiedza skaļā balsī, un pravietoja ļaudīm visu to, ko Tas Kungs lika viņa sirdī.

5 Un viņš sacīja uz tiem: Lūk, es, Samuēls, kurš esmu lamanietis, runāju Tā Kunga vārdus, ko Viņš liek manā sirdī; un lūk,

Viņš ir licis manā sirdī pateikt šai tautai, ka taisnības "zobens karājas pār šo tautu; un četri simti gadu nepaies, kad šis zobens kritīs pār šo tautu.

6 Jā, smaga "iznīcība gaida šo tautu, un tā noteikti nāks pār šo tautu, un nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, kas noteikti nāks pasaulē un izcietīs daudz ciešanas, un tiks Savas tautas nokauts.

7 Un lūk, Tā Kunga "eņģelis ir pasludinājis to man, un viņš atnesa "prieka vēstis manai dvēselei. Un lūk, es tiku sūtīts pie jums, lai paziņotu to arī jums, lai jums būtu prieka vēstis; bet lūk, jūs negribat mani pieņemt.

8 Tādēļ, tā saka Tas Kungs: Dēļ nefijiešu tautas cietsirdības, ja vien viņi nenožēlos grēkus, Es paņemšu Savu vārdu prom no tiem, un Es "atņemšu tiem Savu Garu, un Es necietīšu tos ilgāk, un Es pagriezīšu viņu brāļu sirdis pret tiem.

9 Un "četri simti gadu nepaies, pirms Es likšu, lai viņi tiktu satriekti; jā, Es piemeklēšu tos ar zobenu un ar badu, un ar mēri.

10 Jā, Es piemeklēšu tos Savās kvēlajās dūsmās, un būs tie "ceturtajā paudzē, kas dzīvos no jūsu ienaidniekiem, kas redzēs jūsu pilnīgu iznīcināšanu; un tas noteikti notiks, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, saka Tas

13 1a Hel. 15:4-5.

3a M&D 100:5.

5a Al. 60:29;

3. Nef. 2:19.

6a Al. 45:10-14;

Hel. 15:17.

7a Al. 13:26.

b Jes. 52:7.

8a Hel. 6:35.

9a Al. 45:10-12.

10a 1. Nef. 12:12;

2. Nef. 26:9;

3. Nef. 27:32.

Kungs, un tie ceturtajā paaudzē atnesīs jums iznīcību.

11 Bet, ja jūs nožēlosit grēkus un "atgriezīsities pie Tā Kunga, sava Dieva, Es novērsīšu Savas dusmas, saka Tas Kungs; jā, tā saka Tas Kungs, svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus un pievērsīsies Man, bet ak vai tam, kas nenozēlo!

12 Jā, "ak vai šai lielajai pilsētai Zarahemlai; jo lūk, tas ir dēļ tiem, kas ir taisnīgi, ka tā tiek saglabāta; jā, ak vai šai lielajai pilsētai, jo Es manu, saka Tas Kungs, ka ir daudzi, jā, pat lielākā daļa no šīs lielās pilsētas, kas nocietinās savas sirdis pret Mani, saka Tas Kungs.

13 Bet svētīti ir tie, kas nožēlos grēkus, jo tos Es saudzēšu. Bet lūk, ja tas nebūtu dēļ tiem taisnīgajiem, kas ir šajā lielajā pilsētā, lūk, Es liktu "ugunij nākt no debesīm un iznīcināt to.

14 Bet lūk, tas ir taisnīgo labad, ka tā tiek saglabāta. Bet lūk, nāk laiks, saka Tas Kungs, kad jūs padzīsīt taisnīgos no sava vīdus, tad jūs būsīt nobrieduši iznīcībai; jā, ak vai šai lielajai pilsētai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

15 Jā, un, ak vai būs pilsētai Gideonai par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanī.

16 Jā, un, ak vai būs visām tām pilsētām, kas ir zemē visapkārt, kuras pieder nefijiešiem, par tām bezdievībām un negantībām, kas ir tanīs.

17 Un lūk, "lāsts nāks pār zemi,

saka Pulku Kungs, dēļ to ļaužu darbiem, kas ir uz zemes, jā, dēļ viņu bezdievībām un negantībām.

18 Un notiks, saka Tas Kungs Cebaots, jā, mūsu diženais un patiesais Dievs, ka katrs, kas "noslēps dārgumus zemē, vairs tos neatradīs dēļ tā lielā tās zemes lāsta, izņemot tikai, ja tas būs taisnīgs vīrs un noslēps tos Tam Kungam.

19 Jo Es gribu, saka Tas Kungs, lai tie slēptu savus dārgumus Man; un nolādēti būs tie, kas neslēps savus dārgumus Man; jo neviens neslēpj savus dārgumus Man, kā vien taisnīgais; un tas, kas neslēpj savus dārgumus Man, lai tas ir nolādēts, un arī tie dārgumi, un neviens tos neatgūs dēļ zemes lāsta.

20 Un nāks diena, kad viņi slēps savus dārgumus, tāpēc ka viņi ir pievērsuši savas sirdis bagātībām; un tāpēc ka tie ir pievērsuši savas sirdis savām bagātībām un slēps savus dārgumus, bēgot savu ienaidnieku priekšā; tāpēc, ka viņi neslēps tos Man, nolādēti būs tie un arī viņu dārgumi; un tanī dienā viņi tiks satriekti, saka Tas Kungs.

21 Skatieties jūs, šīs lielās pilsētas ļaudis, un "uzklausiet manus vārdus; jā, uzklausiet tos vārdus, ko saka Tas Kungs; jo lūk, Viņš saka, ka jūs esat nolādēti dēļ savām bagātībām, un arī jūsu bagātības ir nolādētas dēļ tā, ka jūs esat pievērsuši

11a 3. Nef. 10:5–7.

12a 3. Nef. 8:8, 24; 9:3.

13a 1. Moz. 19:24;

2. Kēn. 1:9–16;

3. Nef. 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Et. 14:1.

21a src Uzklausīt.

savas sirdis tām un neklausāt Viņa vārdiem, kas jums tās ir devis.

22 Jūs neatceraties To Kungu, savu Dievu, tanīs lietās, ar kurām Viņš jūs ir svētījis, bet jūs vienmēr atceraties savas "bagātības, nepateicoties Tam Kungam, savam Dievam, par tām; jā, jūsu sirdis nav pievērstas Tam Kungam, bet tās dižojas milzīgā ^blepnībā, līdz pat lielībai, un līdz milzīgai uzpūtībai, "skaudībai, naidam un ļaunprātībai, vajāšanām un slepkavībām, un visādām nekrietnībām.

23 Šī iemesla dēļ Tas Kungs ir licis lāstam nākt pār zemi un arī pār jūsu bagātībām, un tas dēļ jūsu nekrietnībām.

24 Jā, ak vai šai tautai dēļ šī laika, kas ir pienācis, ka jūs "izdzēnat praviešus un izsmejat tos, un metat akmeņus uz tiem, un nokaujāt tos, un visādi nekrietni izrīkojaties ar tiem, patiesi tāpat kā darīja ļaudis senos laikos.

25 Un tagad, kad jūs runājat, jūs sakāt: Ja mūsu dienas būtu bijušas mūsu seno "tēvu dienās, mēs nebūtu nokāvuši praviešus; mēs nebūtu tos nomētājuši ar akmeņiem un izdzinuši tos.

26 Lūk, jūs esat sliktāki nekā viņi, jo, kā Tas Kungs dzīvo, ja "pravietis nāk jūsu vidū un sludina jums Tā Kunga vārdu, kas liecina par jūsu grēkiem un nekrietnībām, jūs esat ^bnikni uz

viņu, un izdzēnat viņu un meklējat visādiem ceļiem, kā viņu nogalināt; jā, jūs teiksit, ka viņš ir viltus "pravietis un ka viņš ir grēcinieks, un no velna, tāpēc ka viņš ^dliecina, ka jūsu darbi ir ļauni.

27 Bet lūk, ja nāks vīrs jūsu vidū un sacīs: Dariet to, un tā nav nekrietnība; dariet šo, un jūs necietīsiet; jā, viņš sacīs: Sekojiet savu siržu lepnībai; jā, sekojiet jūsu acu lepnībai un dariet visu, ko vien jūsu sirds vēlas— un, ja kāds vīrs nāks jūsu vidū un to teiks, jūs viņu pieņemsit un teiksit, ka viņš ir "pravietis.

28 Jā, jūs paaugstināsiet viņu un jūs dosit tam no savas mantas; jūs dosit viņam no sava zelta un no sava sudraba, un jūs gērbsit viņu dārgās drānās; un tāpēc, ka viņš runā jums "glaimojošus vārdus un viņš saka, ka viss ir labi, jūs neatradīsiet viņā nekādas vainas.

29 Ak jūs ļaunā un samaitātā paaudze; jūs cietsirdīgie un stūrgalvīgie ļaudis, cik ilgi, jūs domājat, Tas Kungs jūs pacietīs? Jā, cik ilgi jūs ļausities tikt "ģeķīgu un ^baklu vadītāju vadīti? Jā, cik ilgi jūs "izvēlēsities drīzāk tumsu nekā ^dgaismu?

30 Jā, lūk, Tā Kunga dusmas ir jau iedegtas pret jums; lūk, Viņš ir nolādējis zemi dēļ jūsu nekrietnības.

31 Un lūk, nāk laiks, kad Viņš

22a Lūk. 12:34.

src Bagātības; Pasaulīgums.

b src Lepnība.

c src Skaudība.

24a 2. Laiku 36:15–16;

1. Nef. 1:20.

25a Ap. d. 7:51.

26a 2. Laiku 18:7;

Lūk. 16:31.

b Jes. 30:9–10.

c Mat. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mih. 2:11.

src Viltus priesterība.

28a 2. Tim. 4:3–4.

29a 2. Nef. 28:9.

b Mat. 15:14.

c Jāņa 3:19.

d Īj. 24:13.

nolād jūsu bagātības, ka tās kļūst "slidenas, ka jūs nevarat tās noturēt; un savas nabadzības dienās jūs nevarat tās atgūt.

32 Un savas nabadzības dienās jūs piesauksit To Kungu; un veltiģi jūs sauksit, jo jūsu postaža ir jau atnākusi pie jums, un jūsu iznīcināšana ir kļuvusi droša; un tad jūs raudāsiet un kauksit tanī dienā, saka Pulku Kungs. Un tad jūs žēlosities un teiksiet:

33 Ak, "kaut es būtu nožēlojis grēkus un nebūtu nogalinājis praviešus, un ^bnomētājis tos ar akmeņiem, un izdzinis tos. Jā, tanī pat dienā jūs sacīsiet: Ak, kaut mēs būtu atcerējušies To Kungu, savu Dievu, tanī dienā, kad Viņš deva mums mūsu bagātības, un tad tās nebūtu kļuvušas slidenas, ka mums tās jāzaudē; jo lūk, mūsu bagātības ir mūs pametušas.

34 Lūk, mēs noliekam rīku tur, un no rīta tā vairs nav; un lūk, mūsu zobeni tiek atņemti mums tanī dienā, kad mēs meklējam tos cīņai.

35 Jā, mēs noslēpām savus dārgumus, un tie aizslīdēja no mums, dēļ zemes lāsta.

36 Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus tanī dienā, kad Tā Kunga vārds nāca pie jums; jo lūk, zeme ir nolādēta un visas lietas kļuvušas slidenas, un mēs nevaram tās noturēt.

37 Lūk, mēs esam dēmonu apņemti, jā, mūs ir ielenkuši tā eņģeļi, kurš tiecas iznīcināt mūsu dvēseles. Lūk, mūsu nekrietnības

ir milzīgas. Ak Kungs, vai Tu nevari novērst Savas dusmas no mums? Un tāda būs jūsu valoda tanīs dienās.

38 Bet lūk, jūsu pārbaudes "dienas ir garām; jūs esat ^batlikuši savas glābšanas dienu, līdz ir par vēlu uz visiem laikiem, un jūsu iznīcība ir droša; jā, jo visas savas dzīves dienas jūs esat tiekušies pēc tā, ko jūs nevarējāt iegūt; un jūs esat meklējuši "laimi, darot nekrietnības, kas ir pret-runā ar tās taisnības dabu, kas ir mūsu Dižajā un Mūžīgajā Valdītājā.

39 Ak jūs, zemes ļaudis, kaut jūs uzklausītu manus vārdus! Un es lūdzu, lai Tā Kunga dusmas tiktu novērstas no jums un lai jūs nožēlotu grēkus un tiktu izglābti.

14. NODAĻA

Samuēls pareģo gaismu naktī un jaunu zvaigzni, dzimstot Kristum. Kristus atpestī cilvēkus no laicīgās un garīgās nāves. Viņa nāves zīmes ietver trīs tumsas dienas, klinšu sašķelšanos gabalos un lielas novirzes dabā. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka "Samuēls lamaniētis pravietoja daudz ko vairāk, ko nevar uzrakstīt.

2 Un redzi, viņš sacīja uz tiem: Lūk, es dodu jums zīmi; jo vēl pāiet pieci gadi un lūk, tad nāk Dieva Dēls, lai atpestītu visus tos, kas ticēs Viņa Vārdam.

3 Un lūk, šo es došu jums par

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mat. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Al. 34:33–34.

c Al. 41:10–11.

14 1a Hel. 13:2.

“zīmi Viņa atnākšanas laikā; jo lūk, būs liela gaisma debesīs, tā ka naktī, pirms Viņš nāks, nebūs tumsas, tā ka cilvēkam liksies, it kā tā būtu diena.

4 Tādēļ būs viena diena un nakts, un diena, it kā tā būtu viena diena un nebūtu nakts; un tas būs jums par zīmi; jo jūs zināsit, ka saule uzlec un arī, ka tā noriet; tādēļ būs droši zināms, ka jābūt divām dienām un naktij; tomēr nakts nebūs tumša; un tā būs nakts pirms “Viņa piedzimšanas.

5 Un lūk, būs parādījušies jaunā “zvaigzne, tāda, kādu jūs nekad nebūsit redzējuši; un tā arī būs par zīmi jums.

6 Un lūk, tas vēl nav viss, būs daudzas zīmes un brīnumi debesīs.

7 Un notiks, ka jūs būsiet pārsteigtī un izbrīnītī tiktāl, ka jūs “kritīsiet pie zemes.

8 Un notiks, ka katram, kas “ticēs Dieva Dēlam, tam būs mūžīgā dzīvība.

9 Un lūk, tā Tas Kungs ir man pavēlējis caur Savu eņģeli, lai es nāktu un pastāstītu šīs lietas jums; jā, Viņš ir pavēlējis man, lai es pravietotu šīs lietas jums; jā, Viņš teica man: Sauc uz šiem ļaudīm—nožēlojiet grēkus un sataisiet Tā Kunga ceļu!

10 Un tagad tāpēc, ka es esmu lamanietis un runāju uz jums tos vārdus, ko Tas Kungs man

pavēlēja, un tāpēc, ka tie bija smagi pret jums, jūs esat nikni uz mani un meklējat mani nogalināt, un esat “padzinuši mani no sava vidus.

11 Un jūs dzirdēsiet manus vārdus, jo šajā nolūkā es esmu uzrāpies uz šīs pilsētas sienām, lai jūs varētu dzirdēt un zināt tos Dieva sodus, kas jūs gaida jūsu nekrietnību dēļ, un arī, lai jūs varētu zināt grēku nožēlošanas nosacījumus;

12 un arī, lai jūs varētu zināt par Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Debesu un Zemes “Tēva, visa Radītāja no paša sākuma, atnākšanu; un lai jūs varētu zināt Viņa atnākšanas zīmes, ar nolūku, lai jūs varētu ticēt Viņa Vārdam.

13 Un, ja jūs “ticat Viņa Vārdam, jūs nožēlosiet visus savus grēkus, lai tādējādi jūs varētu saņemt to piedošanu caur Viņa ^b nopelniem.

14 Un lūk, vēl vienu zīmi es dodu jums, jā, zīmi par Viņa nāvi.

15 Jo lūk, Viņam noteikti jāmirst, lai “glābšana nāktu; jā, tas Viņam pienākas un ir nepieciešams, lai viņš mirtu, lai īstenotu mirušo ^b augšāmcelšanos, lai tādējādi cilvēki tiktu vesti Dieva priekšā.

16 Jā, lūk, Viņa nāve īsteno augšāmcelšanos un “atpestī visu cilvēci no pirmās nāves—garīgās

3a 3. Nef. 1:15.

4a SRC Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.

5a Mat. 2:1–2;
3. Nef. 1:21.

7a 3. Nef. 1:16–17.

8a Jāņa 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mos. 3:8;

3. Nef. 9:15;

Et. 4:7.

src Jēzus Kristus.

13a Ap. d. 16:30–31.

b M&D 19:16–20.

15a SRC Glābējs.

b Al. 42:23.

src Augšāmcelšanās.

16a SRC Pestīšanas iecere.

nāves; jo visa cilvēce dēļ Ādama ^bKrišanas, būdama ^cpadzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par ^dmirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām.

17 Bet lūk, Kristus augšāmcelšanās ^aatpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā.

18 Jā, un tā nodibina grēku nožēlošanas nosacījumus, tā ka katrs, kas nožēlo grēkus, tas netiek nocirsts un iemests ugunī; bet katrs, kas nenožēlo grēkus, tiek nocirsts un iemests ugunī; un pār tiem atkal nāk garīgā nāve, jā, otrā nāve, jo viņi tiek atkal padzīti no visa tā, kas piederas taisnīgumam.

19 Tādēļ nožēlojiet jūs, nožēlojiet jūs grēkus, lai, zinādami šīs lietas un nedarīdami tās, jūs nelautu sev nonākt zem nosodījuma un jūs netiktu novesti līdz šai otrajai nāvei.

20 Bet lūk, kā es jau teicu jums par citu zīmi, par Viņa nāves ^azīmi, lūk, tanī dienā, kad Viņš mirs, saule ^baptumšosies un atteiksies dot savu gaismu jums; un arī mēness un zvaigznes, un nebūs gaismas uz visas šīs zemes virsas, tieši no tā brīža, kad Viņš mirs, ^ctrīs dienu garumā līdz brīdim, kad Viņš atkal uzceļies no miroņiem.

21 Jā, tanī brīdī, kad Viņš izlaidīs garu, būs ^apērkonu un zibeņu daudzumu stundu garumā, un

zeme drebēs un trīcēs; un klinītis, kas ir uz zemes virsas, kas ir gan virs zemes, gan zem tās, kurās jūs zināt, ka tagad ir nesašķeltas, jeb lielākā daļa no tām ir viena nesašķelta masa, tiks ^bsašķeltas;

22 jā, tās sašķelsies uz pusēm un pēc tam tiks ^aatrastas saplaisājušas un sasprēgājušas, un salauztos gabalos pa visu zemes virsu, jā, gan virs zemes, gan zem tās.

23 Un lūk, būs lielas vētras, un daudzi kalni tiks nolīdzināti kā ielejas, un būs daudzas vietas, kas tagad tiek sauktas par ielejām, kas kļūs par kalniem, kuru augstums ir liels.

24 Un daudzi lielceļi tiks sabojāti, un daudzas ^apilsētas izpostītas.

25 Un daudzi ^akapi atvērsies un atdos savus mirušos; un daudzi svētie parādīsies daudziem.

26 Un lūk, to ^aenģelis runāja uz mani; jo viņš teica man, ka būs pērkonu un zibeņu daudzumu stundu garumā.

27 Un viņš teica man, kamēr pērkonu un zibeņu, un vētra turpināsies, ka šīs lietas notiks un ka ^atumsa pārklās visu zemi trīs dienu garumā.

28 Un enģelis teica man, ka daudzi redzēs lielākas lietas nekā šīs, ar nolūku, lai viņi varētu ticēt, ka ^ašīs zīmes un šie brīnumi nāks pār visu zemes

16b SRC Ādama un Ievas Krišana.

c Al. 42:6–9.

d SRC Nāve, garīgā.

17a SRC Pestīt, Pestīts, Pestīšana.

20a 3. Nef. 8:5–25.

b Lūk. 23:44.

c Mos. 3:10.

21a 3. Nef. 8:6.

b 3. Nef. 10:9.

22a 3. Nef. 8:18.

24a 3. Nef. 9:3–12.

25a Mat. 27:50–54;

3. Nef. 23:9–11.

26a Al. 13:26.

27a 1. Nef. 19:10;

3. Nef. 8:3.

28a 1. Nef. 12:4–5.

virsu, ar nolūku, lai nebūtu iemesla neticībai starp cilvēku bērniem—

29 un tas ir ar nolūku, lai katrs, kas ticēs, tiktu izglābts, un pār katru, kas neticēs, taisnīgs "sods nāktu pār to; un arī, ja viņi tiek nosodīti, viņi paši izraisa savu nosodīšanu.

30 Un tad atcerieties, atcerieties, mani brāļi, ka katrs, kas iet bojā, iet bojā pats sevis dēļ; un katrs, kas dara nekrietnību, dara to sev pašam; jo lūk, jūs esat "brīvi, jums ir ļauts rīkoties pašiem; jo lūk, Dievs ir devis jums ^bzināšanas un Viņš ir darījis jūs brīvus.

31 Viņš ir devis jums, lai jūs "atšķirtu labu no ļauna, un Viņš ir devis jums, lai jūs ^bizvēlētos dzīvību vai nāvi; un jūs varat darīt labu un tikt "atjaunoti tam, kas ir labs, jeb tas, kas ir labs, tiks atjaunots jums; vai jūs varat darīt ļaunu, un tas, kas ir ļauns, tiks atjaunots jums.

15. NODAĻA

Tas Kungs pārmāca nefījiešus, tāpēc ka Viņš mīl tos. Pievērstie lamaniēši ir stingri un nelokāmi ticībā. Tas Kungs būs žēlīgs pret lamaniēšiem pēdējās dienās. Apmēram 6. g. pr. Kr.

UN tagad, mani mīļotie brāļi, lūk, es pasludinu jums, ka, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu nami tiks jums atstāti "postā.

2 Jā, ja vien jūs nenožēlosit grēkus, jūsu sievām būs liels iemesls sērot tanī dienā, kad viņas zīdīs ar krūti; jo jūs mēģināsīt bēgt un nebūs nevienas vietas kur patverties; jā, un ak vai tām, kas ir "ar bērnu, jo viņas būs grūtas un nevarēs aizbēgt; tādēļ viņas tiks samītas un pamestas, lai ietu bojā.

3 Jā, ak vai tiem ļaudīm, kas tiek saukti par Nefija tautu, ja vien viņi nenožēlos grēkus, kad tie redzēs visas šīs zīmes un brīnumus, kas tiks tiem rādīti; jo lūk, viņi ir Tā Kunga izraudzīta tauta; jā, Nefija tautu Viņš mīl, un Viņš arī to "pārmāca; jā, viņu nekrietnības dienās Viņš tos ir pārmācījis, tāpēc ka Viņš mīl tos.

4 Bet lūk, mani brāļi, lamaniēšus Viņš neieredz dēļ viņu darbiem, kas nemitīgi ir ļauni, un tas dēļ viņu tēvu "paražu nekrietnībām. Bet lūk, glābšana nāk pie tiem caur nefījiešu sludināšanu; un ar tādu nolūku Tas Kungs ir ^bpagarinājis viņu dienas.

5 Un es gribu, lai jūs redzētu, ka "lielākā daļa no tiem ir uz savu pienākumu takas un viņi piesardzīgi staigā Dieva priekšā, un viņi cenšas turēt Viņa pavēles un Viņa likumus, un Viņa spriedumus saskaņā ar Mozus likumu.

6 Jā, es saku jums, ka lielākā daļa no viņiem to dara, un tie pūlas ar nenogurstošu centību,

29a SRC Tiesa, Pēdējā.

30a 2. Nef. 2:26–29;

Moz. 6:56.

src Rīcības brīvība.

b src Zināšanas.

31a Mor. 7:16.

b 2. Nef. 2:28–29;

Al. 3:26–27.

c Al. 41:3–5.

15 1a Mat. 23:37–38.

2a Mat. 24:19.

3a Sal. Pam. 3:12;

Ebr. 12:5–11;

M&D 95:1.

4a src Tradīcijas.

b Al. 9:16.

5a Hel. 13:1.

lai viņi varētu atvest atlikušos savus brāļus pie patiesības atziņas; tādēļ ir daudzi, kas papildina viņu skaitu ik dienas.

7 Un lūk, jūs zināt paši, jo jūs to liecinājāt, ka tie, kas tiek atvesti pie patiesības atziņas un zina par savu tēvu ļaunajām un negantajām paražām, un tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, jā, svēto praviešu pravietojumiem, kas ir rakstīti, kas ved tos pie ticības Tam Kungam un pie grēku nožēlošanas, šī ticība un grēku nožēlošana izraisa "pārmaiņu sirdī—

8 tādēļ, cik pie tā nonāk, jūs zināt paši, ir "stingri un nelokāmi ticībā un tajā, ar ko tie ir darīti brīvi.

9 Un jūs zināt arī, ka viņi ir "aprakuši savus kara ieročus, un viņi baidās tos ņemt, lai kaut kādā veidā nesagrēkotu; jā, jūs varat redzēt, ka viņi baidās grēkot—jo lūk, viņi drīzāk ļaus saviem ienaidniekiem sevi samīt un nokaut, un nepacels savus zobenus pret tiem, un tas dēļ viņu ticības Kristum.

10 Un tad, dēļ viņu nelokāmības, kad viņi tic tam, kam viņi tic, jo dēļ viņu stingrības, kad viņi vienreiz ir tikuši apgaismoti, lūk, Tas Kungs svētīs tos un pagarinās viņu dienas, neskatoties uz viņu nekrietnību—

11 jā, pat ja viņi kritīs neticībā, Tas Kungs "pagarinās viņu dienas, līdz pienāks tas laiks,

par kuru runāja mūsu tēvi un arī pravietis ^bZēnoss, un daudzi citi pravieši, par mūsu brāļu lamaniešu "atjaunošanu atkal patiesības atziņā—

12 jā, es saku jums, ka vēlākos laikos Tā Kunga "solījumi tiks attiecināti uz mūsu brāļiem lamaniešiem; un, neskatoties uz tām daudzajām ciešanām, kas tiem būs, un neskatoties uz to, ka viņi tiks ^bdzenāti turp un šurp pa zemes virsu, un tiks vajāti, un tiks satriekti un visur izkaisīti, un tiem nebūs patvēruma vietas, Tas Kungs būs "žēlīgs pret tiem.

13 Un tas ir saskaņā ar pravietojumu, ka viņi atkal tiks "vesti pie patiesības atziņas, kas ir zināšanas par viņu Pestītāju un viņu diženo un patieso ^bGanu, un tiks ieskaitīti starp Viņa avīm.

14 Tādēļ es saku jums, ka viņiem būs "labāk nekā jums, ja vien jūs nenožēlosit grēkus.

15 Jo lūk, "ja viņiem būtu bijuši rādīti visi šie varenie darbi, kas ir rādīti jums, jā, tiem, kas krita neticībā dēļ savu tēvu paražām, jūs varat paši redzēt, ka viņi vairs nebūtu krituši neticībā.

16 Tādēļ tā saka Tas Kungs: Es pilnīgi neiznīcināšu viņus, bet Es darīšu tā, lai Manas gudrības dienā viņi atkal atgrieztos pie Manis, saka Tas Kungs.

17 Un tad lūk, saka Tas Kungs

7a SRC Pievēršana, Pievērst.

8a Al. 23:6; 27:27;
3. Nef. 6:14.

9a Al. 24:17-19.

11a Al. 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nef. 30:5-8.

12a Ēn. 1:12-13.

b Morm. 5:15.

c 1. Nef. 13:31;

2. Nef. 10:18-19;

Jēk. 3:5-6.

13a 3. Nef. 16:12.

b SRC Labais Gans.

14a Hel. 7:23.

15a Mat. 11:20-23.

par nefijiešu tautu: Ja viņi ne-nožēlos grēkus un necentīsies darīt Manu gribu, Es pilnīgi tos "iznīcināšu, saka Tas Kungs, dēļ viņu neticības, neskatoties uz tiem daudzajiem varenajiem darbiem, ko Es esmu darījis viņu vidū; un, tāpat kā Tas Kungs dzīvo, tas tā notiks, saka Tas Kungs.

16. NODAĻA

Nefijieši, kas tic Samuēlam, top Nefija kristīti. Nefijieši, kas nav nožēlojuši grēkus, nevar nogalināt Samuēlu ar bultām un akmeņiem. Daži nocietina savas sirdis, citi redz eņģelus. Neticīgie saka, ka nav prātīgi ticēt Kristum un Viņa atnākšanai Jeruzālemē. Apmēram 6.–1. g. pr. Kr.

UN tad notika, ka bija daudzi, kas dzirdēja Samuēla lamanieša vārdus, kurus viņš runāja no pilsētas sienām. Un tie, kas noticeja viņa teiktajam, devās un meklēja pēc Nefija; un kad viņi bija nākuši un atraduši to, viņi atzina tam savus grēkus un nenoliedza tos, vēlēdamies, lai viņi taptu kristīti Tam Kungam.

2 Bet visi tie, kas noticeja Samuēla vārdiem, bija nikni uz viņu; un viņi meta ar akmeņiem tam uz sienas, un arī daudzi šāva bultas uz viņu, kad tas stāvēja uz sienas; bet Tā Kunga Gars bija ar viņu, tā ka tie nevarēja trāpīt viņam nedz ar saviem akmeņiem, nedz ar savām bultām.

3 Tad, kad viņi redzēja, ka viņi nevar tam trāpīt, bija daudz

vairāk tādu, kas noticeja viņa vārdiem, tā ka viņi devās pie Nefija, lai taptu kristīti.

4 Jo lūk, Nefijs kristīja un pravietoja, un sludināja, piesaukdams ļaudīm grēku nožēlošanu, rādīdams zīmes un brīnumus, darīdams "brīnumainus darbus ļaužu starpā, lai tie varētu zināt, ka Kristum^b drīz jānāk—

5 stāstīdams tiem par tām lietām, kurām drīz vajadzēja notikt, lai viņi varētu zināt un atcerēties tad, kad tās notiks, ka tās tika darītas tiem zināmas iepriekš ar nolūku, lai viņi varētu ticēt; tādēļ tie, kas noticeja Samuēla vārdiem, devās pie viņa, lai taptu kristīti, jo viņi nāca, nožēlodami un atzīdamies savos grēkos.

6 Bet lielākā daļa no tiem noticeja Samuēla vārdiem; tādēļ, kad tie redzēja, ka viņi nevar trāpīt tam ar saviem akmeņiem un savām bultām, viņi sauca uz saviem virsniekiem, sacīdami: Saņemiet šo cilvēku un sasieniet to, jo lūk, viņš ir velns; un dēļ tā velna spēka, kas ir viņā, mēs nevaram tam trāpīt ar saviem akmeņiem un savām bultām, tādēļ saņemiet to un sasieniet viņu, un aizvāciet to.

7 Un, kad viņi devās, lai saagrābtu to, lūk, viņš nolēca lejā no sienas un aizbēga prom no viņu zemēm, jā, patiesi uz savu paša zemi, un sāka sludināt un pravietot starp saviem ļaudīm.

8 Un lūk, par viņu vairs nekad netika dzirdēts starp nefijiešiem; un tā tas bija ar tiem ļaudīm.

9 Un tā beidzās astoņdesmit un sestais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

10 Un tā beidzās arī astoņdesmit un septītais soģu valdīšanas gads, lielākajai ļaužu daļai paliekot savā lepnībā un bezdievībā, un mazākajai daļai staiģājot daudz piesardzīgāk Dieva priekšā.

11 Un šāds stāvoklis bija arī astoņdesmit un astotajā soģu valdīšanas gadā.

12 Un bija tikai nelielas pārmaiņas ļaužu lietās, izņemot tikai to, ka ļaudis vairāk nocietinājās nekrietnībā un darīja arvien vairāk un vairāk to, kas bija pretēji Dieva pavēlēm, astoņdesmit un devītajā soģu valdīšanas gadā.

13 Bet notika deviņdesmitajā soģu valdīšanas gadā, ka tika "lielas zīmes un brīnumi doti tautai, un praviešu vārdi ^bsāka piepildīties.

14 Un "eņģeļi parādījās cilvēkiem, gudriem cilvēkiem, un sludināja tiem labas vēstis par lielu prieku; tā šajā gadā Raksti sāka piepildīties.

15 Tomēr ļaudis sāka nocietināt savas sirdis, izņemot to daļu no viņiem, kas stiprāk ticēja, gan no nefijiešiem, gan arī no lamaniešiem, un sāka paļauties uz savu pašu spēku un uz savu "pašu gudrību, sacīdami:

16 Dažas lietas viņi varēja uzminēt pareizi starp tik daudzām; bet lūk, mēs zinām, ka visi tie lielie un brīnumainie

darbi nevar notikt, par kuriem ir runāts.

17 Un tie sāka spriest un strīdēties savā starpā, sacīdami:

18 Tas "nav prātīgi, lai tāda būtne kā Kristus nāktu; ja tā ir, un Viņš ir Dieva Dēls, debesu un zemes Tēvs, kā ir teikts, kāpēc Viņš neparādīsies mums tāpat kā tiem, kas būs Jeruzālemē?

19 Jā, kāpēc Viņš neparādīsies šīnī zemē tāpat kā Jeruzālemes zemē?

20 Bet lūk, mēs zinām, ka tā ir ļauna "paraža, kas ir nodota mums no mūsu tēviem, lai liktu mums ticēt kaut kādām lielām un brīnumainām lietām, kam jānotiek, bet ne starp mums, bet zemē, kas ir tālu, zemē, kuru mēs nezinām; tādēļ viņi var turēt mūs neziņā, jo mēs nevaram būt par ^baculieciniekiem, ka tās ir patiesas.

21 Un viņi ar ļaunā viltīgajām un noslēpumainajām izveicībām izdara dažus lielus brīnumus, ko mēs nevaram saprast, kas mūs turēs par viņu vārdu kalpiem, un arī viņu kalpiem, jo mēs esam atkarīgi no tiem, lai tie mācītu mums Vārdu; un tā viņi turēs mūs neziņā, ja mēs atdosim sevi tiem, visas mūsu mūža dienas.

22 Un daudz ko vairāk ļaudis iedomājās savās sirdīs, kas bija ģeķīgs un "tukšs; un daudzi bija uztraukti, jo Sātans nemitīgi tos uzkūdīja nekrietnībai; jā, viņš staigāja apkārt, izplatīdams baumas un strīdus pa visu

13a 3. Nef. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14a Al. 13:26.

15a Jes. 5:21.
18a Al. 30:12–13.
20a src Tradīcijas.

b Et. 12:5–6, 19.
22a src Veltīgs, Uzpūtība.

zemes virsu, lai viņš varētu nocietināt ļaužu sirdis pret to, kas bija labs, un pret to, kam jānāk.

23 Un, neskatoties uz zīmēm un brīnumdarbiem, kas tika darīti starp Tā Kunga ļaudīm, un daudzajiem brīnumiem, ko viņi darīja, Sātans bija ieguvis lielu

varu pār ļaužu sirdīm uz visas zemes virsas.

24 Un tā beidzās deviņdesmitais soģu valdīšanas gads pār Nefija tautu.

25 Un tā beidzās Helamana grāmata, saskaņā ar Helamana un viņa dēlu pierakstu.

TREŠAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ BIJA DĒLS NEFIJAM, KAS BIJA DĒLS HELAMANAM

Un Helamans bija dēls Helamanam, kas bija dēls Almam, kas bija dēls Almam, kas bija pēctecis no Nefija, kas bija dēls Lehijam, kurš iznāca no Jeruzālemes, Jūdas ķēniņa Cedekijas pirmajā valdīšanas gadā.

1. NODAĻA

Nefijs, Helamana dēls, dodas prom no zemes, un viņa dēls Nefijs ved pierakstus. Kaut arī zīmju un brīnumu ir pārpilnam, ļaunie iecer nokaut taisnīgos. Pienāk Kristus dzimšanas nakts. Zīme ir dota, un parādās jauna zvaigzne. Melošana un krāpšana pieaug, un Gadiantona laupītāji noslepkavo daudzus. Apmēram 1.–4. g. pēc Kr.

TAD notika, ka deviņdesmit un pirmais gads bija pagājis un tas bija "seši simti gadu no tā laika, kad Lehijš pame-ta Jeruzālemi, un tas bija tajā gadā, kad Lahoneuss bija augstākais soģis un pārvaldnieks pār zemi.

2 Un Nefijs, Helamana dēls, bija devies prom no Zarahem-las zemes, nodevis savam dēlam "Nefijam, kurš bija viņa vecākais dēls, gādību pār "plāksnēm no misiņa, un visiem pierakstiem, kas bija tikuši vesti, un visām tām lietām, kas tika turētas svētas kopš Lehija aiziešanas no Jeruzālemes.

3 Tad viņš devās prom no tās zemes un, "kurp viņš aizgāja, neviens cilvēks nezina; un viņa dēls Nefijs veda pierakstus viņa vietā, jā, pierakstu par savu tautu.

4 Un notika deviņdesmit un otrā gada sākumā, lūk, praviešu pravietojumi sāka piepildīties pilnīgāk, jo tika dotas lielākas

1 1a 2. Nef. 25:19.

2a SRC Nefijs, Helamana

dēla Nefija dēls.

b Al. 37:3–5.

3a 3. Nef. 2:9.

zīmes un lielāki brīnumdarbi darīti tautā.

5 Bet bija daži, kas sāka teikt, ka laiks ir pagājis, lai tie vārdi, ko bija “runājis Samuēls lamaniētis, taptu piepildīti.

6 Un tie sāka ļauni priecāties par saviem brāļiem, sacīdami: Lūk, laiks ir pagājis un Samuēla vārdi nav piepildījušies, tādēļ jūsu prieks un jūsu ticība par tiem ir bijuši velti.

7 Un notika, ka viņi sacēla lielu nemieru visā zemē; un ļaudis, kas ticēja, sāka kļūt ļoti bēdīgi, ka kaut kādā veidā tas, par ko bija ticis runāts, varētu nepiepildīties.

8 Bet lūk, viņi stāvēja nelokāmi par to dienu un to nakti, un to dienu, kas būs kā viena diena, it kā nebūtu nakts, lai viņi varētu zināt, ka viņu ticība nav bijusi velta.

9 Tad notika, ka neticīgie nolika dienu, lai visi tie, kas ticēja šim paražām, tiktu “nodoti nāvei, ja vien nenotiks šī zīme, ko bija devis pravietis Samuēls.

10 Tad notika, kad Nefijs, Nefija dēls, redzēja šo savas tautas bezdievību, viņa sirds bija ārkārtīgi noskumusi.

11 Un notika, ka viņš gāja un noietās ceļos zemē, un spēcīgi piesauca savu Dievu par saviem ļaudīm, jā, par tiem, kurus grāsījās nogalināt dēļ viņu ticības savu tēvu paražām.

12 Un notika, ka viņš spēcīgi

piesauca To Kungu “visu to dienu; un lūk, Tā Kunga balss nāca pie viņa, sacīdama:

13 Pacel savu galvu un turi drošu prātu; jo redzi, tas laiks ir tuvu un šajā naktī zīme tiks dota, un “rīt Es nākšu pasaulē, lai parādītu pasaulei, kā Es piepildīšu visu to, ko Es liku ^brunāt ar Savu svēto praviešu muti.

14 Lūk, Es “nāku pie savējiem, lai ^bizpildītu visas tās lietas, ko Es esmu darījis zināmas cilvēku bērniem kopš pasaules ‘Radīšanas, un izpildītu ^dgan Tēva, gan Dēla gribu—Tēva no Manis, un Dēla no Manas miesas. Un lūk, tas laiks ir tuvu, un šajā naktī zīme tiks dota.

15 Un notika, ka tie vārdi, kas nāca pie Nefija, tika piepildīti atbilstoši tam, kā tie tika runāti; jo lūk, saulei norietot “nebija tumsas; un ļaudis sāka brīnīties, tāpēc ka nebija tumsas, kad pienāca nakts.

16 Un bija daudzi, kas nebija ticējuši praviešu vārdiem, kas “krita pie zemes un kļuva kā miruši, jo viņi zināja, ka tā lielā iznīcināšanas ^biecere, ko viņi bija iecerējuši tiem, kas ticēja praviešu vārdiem, bija izjaukta; jo tā zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt.

17 Un viņi zināja, ka Dieva Dēlam drīz ir jāparādās; jā, īsāk, visi ļaudis uz visas tās zemes virsas no rietumiem līdz austrumiem, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē

5a Hel. 14:2–4.
9a src Mocekļis,
Mocības.
12a Ēn. 1:4;
Al. 5:46.
13a Lūk. 2:10–11.

b src Jēzus Kristus—
Pravietojumi par
Jēzus Kristus
dzimšanu un nāvi.
14a Jāņa 1:11.
b Mat. 5:17–18.

c Al. 42:26.
d M&D 93:3–4.
15a Hel. 14:3.
16a Hel. 14:7.
b 3. Nef. 1:9.

dienvidos, bija tik ārkārtīgi pārsteigti, ka viņi krita pie zemes.

18 Jo viņi zināja, ka pravieši bija liecinājuši par šīm lietām daudzus gadus, un ka zīme, kas bija tikusi dota, bija jau klāt; un viņi sāka baidīties dēļ savas nekrietnības un savas neticības.

19 Un notika, ka nebija tumšas visu to nakti, bet bija tikpat gaišs kā dienas vidū. Un notika, ka saule uzlēca no rīta atkal savā noteiktajā kārtībā, un viņi zināja, ka tā bija tā diena, kad "jāpiedzimst Tam Kungam, dēļ tās zīmes, kas bija tikusi dota.

20 Un viss bija noticis, jā, visas lietas līdz pat katram sīkumam, saskaņā ar praviešu vārdiem.

21 Un notika arī, ka jauna "zvaigzne parādījās saskaņā ar Vārdu.

22 Un notika, ka no tā brīža un turpmāk Sātans izplatīja melus starp ļaudīm, lai nocietinātu viņu sirdis ar nolūku, lai tie neticētu šīm zīmēm un brīnumiem, ko tie bija redzējuši; bet, neskatoties uz šiem meliem un krāpšanām, lielākā daļa ļaužu ticēja un tika pievērsti Tam Kungam.

23 Un notika, ka Nefijs gāja starp ļaudīm, un arī daudzi citi, kristīdami grēku nožēlošanai, kurā bija liela grēku "piedošana. Un tā ļaudīm atkal sākās miers tai zemē.

24 Un nebija strīdu, kaut arī bija daži, kas sāka sludināt, cenšoties pierādīt ar Rakstiem, ka vairs nebija "vajadzīgs ievērot Mozus likumu. Tad nu šinī

lietā viņi maldījās, nesapratuši Rakstus.

25 Bet notika, ka viņi drīz tika pievērsti un tika pārliecināti par tiem maldiem, kuros viņi bija, jo tiem tika darīts zināms, ka likums vēl nebija "piepildīts un ka tam ir jātop piepildītam katrā sīkumā; jā, Vārds nāca pie tiem, ka tam ir jātop piepildītam; jā, nezdīs neviena rakstu zīmīte jeb neviens rakstu galiņš, līdz tas viss netiks piepildīts; tādēļ tajā pašā gadā viņi tika vesti pie savu maldu atziņas un ^batzinās savās kļūdās.

26 Un tā deviņdesmit un otrais gads pagāja, atnesdams prieka vēstis ļaudīm dēļ tām zīmēm, kas notika saskaņā ar visu svēto praviešu pravietojumu vārdiem.

27 Un notika, ka arī deviņdesmit un trešais gads pagāja mierā, izņemot tikai "Gadiantona laupītājus, kas dzīvoja kalnos un kas apsēda zemi; jo tik stipri bija viņu nocietinājumi un viņu slepenās vietas, ka ļaudis nevarēja tos pieveikt; tādēļ tie izdarīja daudzas slepkavības un sarīkoja lielu kaušanu starp ļaudīm.

28 Un notika, ka deviņdesmit un ceturtajā gadā tie sāka lielā mērā pieaugt dēļ tā, ka bija daudzi atkritēji no nefijiešiem, kas aizbēga pie tiem un izraisīja daudz bēdu starp tiem nefijiešiem, kas palika tai zemē.

29 Un arī starp lamaniešiem bija iemesls daudzām bēdām; jo lūk, viņiem bija daudz bērnu, kas ar gadiem izauga, kļuva

19a Lūk. 2:1–7.

21a Mat. 2:1–2;
Hel. 14:5.

23a SRC Grēku piedošana.

24a Al. 34:13.

25a Mat. 5:17–18.

b Mos. 26:29.

27a SRC Gadiantona laupītāji.

stipri un patstāvīgi, un ar dažu, kas bija “zoramiēši, meliem un viņu glaimojošajiem vārdiem tika aizvilināti, lai pievienotos šiem Gadiantona laupītājiem.

30 Un tā arī lamaniēši tika sāpināti, un viņu ticība un taisnīgums sāka mazināties jaunās paaudzes ļaundarību dēļ.

2. NODAĻA

Tautā pieaug bezdievība un negantības. Nefijieši un lamaniēši apvienojas, lai aizstāvētos pret Gadiantona laupītājiem. Pievērstie lamaniēši kļūst balti un tiek saukti par nefijiešiem. Apmēram 5.–16. g. pēc Kr.

UN notika, ka tā pagāja arī deviņdesmit un piektais gads, un ļaudis sāka aizmirst šīs zīmes un brīnumus, ko viņi bija dzirdējuši, un sāka aizvien mazāk un mazāk brīnīties par zīmēm un brīnumdarbiem no debesīm, tā ka viņi palika cieti savās sirdīs un akli savos prātos un pārstāja ticēt visam, ko viņi bija dzirdējuši un redzējuši—

2 Iedomādamies tādas tukšas lietas savās sirdīs, ka to darīja cilvēki un ar velna spēku, lai aizvilinātu un “apkrāptu ļaužu sirdis; un tā Sātans atkal ieguva varu pār ļaužu sirdīm, tā ka viņš padarīja aklas viņu acis un noveda tos pie uzskata, ka Kristus mācība ir ģeķīga un tukša lieta.

3 Un notika, ka ļaudis stipri pieauga bezdievībā un negantībās; un viņi neticēja, ka vēl tiks

dotas kādas zīmes vai brīnumdarbi; un Sātans “staigāja apkārt, aizvezdams ļaužu sirdis, kārdinādams tos un likdams tiem darīt lielas bezdievības tanī zemē.

4 Un tā pagāja deviņdesmit un sestais gads; un arī deviņdesmit un septītais gads; un arī deviņdesmit un astotais gads; un arī deviņdesmit un devītais gads;

5 un arī simtais gads pagāja kopš “Mosijas dienām, kurš bija ķēniņš pār nefijiešu tautu.

6 Un seši simti un deviņi gadi bija pagājuši, kopš Lehijs pame-ta Jeruzālemi.

7 Un deviņi gadi bija pagājuši kopš tā laika, kad zīme tika dota, par ko bija runājuši pravieši, ka Kristus nāks pasaulē.

8 Tagad nefijieši sāka skaitīt savu laiku no tā brīža, kad zīme tika dota, jeb no Kristus atnākšanas; tādējādi deviņi gadi bija pagājuši.

9 Un Nefijs, kurš bija tēvs Nefijam, kura gādībā bija Raksti, “neatgriezās Zarahemlas zemē, un nekur visā zemē viņš nebija atrodams.

10 Un notika, ka tauta vēl joprojām palika bezdievībā, neskatoties uz daudzajām sludināšanām un pravietošanām, kas tika sūtītas to vidū; un tā pagāja arī desmitais gads; un vienpadsmitais gads arī pagāja nekrietnībā.

11 Un notika trīspadsmitajā gadā, ka sākās kari un strīdi visā zemē; jo Gadiantona laupītāju bija kļuvis tik daudz un tie

29a Al. 30:59.
2 2a SRC Pievilt,

Pievilšana, Viltus.
3a M&D 10:27.

5a Mos. 29:46–47.
9a 3. Nef. 1:2–3.

bija nogalinājuši tik daudzus no ļaudīm, un nopostījuši tik daudz pilsētas, un izplatījuši tik daudz nāvi un slepkavības visā zemē, ka kļuva nepieciešams visiem ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, pacelt ieročus pret tiem.

12 Tādēļ visi lamanieši, kas bija tikuši pievērsti Tam Kungam, apvienojās ar saviem brāļiem nefijiešiem un bija spiesti savu dzīvību un savu sievu, un savu bērnu drošībai pacelt ieročus pret šiem Gadiantona laupītājiem, jā, un arī lai saglabātu savas tiesības un savas priekšrocības uz savu baznīcu un savu Dieva pielūgšanu, un savu neatkarību, un savu "brīvību.

13 Un notika, ka pirms šis trīspadsmitais gads bija pagājis, nefijiešiem draudēja pilnīga iznīcība dēļ šī kara, kurš bija kļuvis ārkārtīgi smags.

14 Un notika, ka tie lamanieši, kas bija apvienojušies ar nefijiešiem, tika ieskaitīti starp nefijiešiem;

15 un viņu "lāsts tika noņemts no tiem, un viņu āda kļuva ^bbalta kā nefijiešiem.

16 Un viņu jaunie vīri un viņu meitas kļuva ārkārtīgi skaistas, un viņi tika ieskaitīti starp nefijiešiem un tika saukti par nefijiešiem. Un tā beidzās trīspadsmitais gads.

17 Un notika četrpadsmitā gada sākumā, ka karš starp laupītājiem un Nefija tautu turpinājās un kļuva ārkārtīgi smags; tomēr Nefija tauta guva zināmu

pārākumu pār laupītājiem, tā ka viņi aizdzina tos prom no savām zemēm uz kalniem un to slepenajām vietām.

18 Un tā beidzās četrpadsmitais gads. Un piecpadsmitajā gadā tie nāca pret Nefija tautu; un Nefija tautas bezdievības un tās daudzo strīdu, un šķelšanās dēļ, Gadiantona laupītāji guva lielu pārākumu pār to.

19 Un tā beidzās piecpadsmitais gads, un tā tautai bija daudz ciešanu; un iznīcības "zobens karājās pār to, tā ka viņi jau teju teju tika no tā satriekti, un tas viņu nekrietnības dēļ.

3. NODAĻA

Gidianhijs, gadiantoniešu vadoņi, pieprasa, lai Lahoneuss un nefijieši padodas un atdod savas zemes. Lahoneuss ieceļ Gidgidoņiju par augstāko virsnieku. Nefijieši sapulcējas Zarahemlā un Pārpilnībā, lai aizstāvētos. Apmēram 16.–18. g. pēc Kr.

Un tad notika, ka sešpadsmitajā gadā kopš Kristus atnākšanas Lahoneuss, zemes pārvaldnieks, saņēma vēstījumu no šīs laupītāju bandas vadoņa un valdnieka; un šie bija tie vārdi, kas bija rakstīti, sakot:

2 Lahoneus, viscēlākais un augstākais zemes pārvaldnieks, lūk, es rakstu šo vēstījumu tev un izsaku tev ārkārtīgi lielu uzslavu par tavu nelokāmību un arī par tavu ļaužu nelokāmību, aizstāvot to, ko jūs domājat esam jūsu tiesības un brīvība;

12a SRC Brīvs, Brīvība.
15a Al. 17:15; 23:18.

b 2. Nef. 5:21; 30:6;
Jēk. 3:8.

19a Al. 60:29.

jā, jūs stāvat labi, it kā tiktu atbalstīti ar kāda dieva roku, aizsargājot savu brīvību un savu īpašumu, un savu zemi, jeb to, ko jūs tā saucat.

3 Un man žēl, viscēlāko Lahoneus, ka jūs varat būt tik dumji un velti iedomāties, ka jūs varat stāvēt pretī tik daudziem drosmīgiem vīriem, kas ir manā pakļautībā, kuri patlaban stāv ar saviem ieročiem un ar lielu nepacietību gaida pēc vārda—Ejiet pret nefijiešiem un iznīciniet tos!

4 Un es, zinādams viņu neuzvaramo garu, pārbaudījis tos kaujas laukā un zinādams par viņu nebeidzamo naidu pret jums dēļ tām daudzajām netaisnībām, ko jūs esat tiem darījuši, tādēļ, ja viņi nāks pret jums, viņi piemeklēs jūs ar pilnīgu iznīcību.

5 Tādēļ es rakstīju tev šo vēstījumu, aizzīmogodams to ar savu paša roku, uztraucoties par jūsu labumu, dēļ jūsu nelokāmības tanī, kam jūs ticat, ka tas ir pareizi, un jūsu cēlā gara kaujas laukā.

6 Tādēļ es rakstu tev, vēlēdamies, lai jūs drīzāk nodotu šiem maniem ļaudīm savas pilsētas, savas zemes un savus īpašumus, nekā lai viņi piemeklētu jūs ar zobenu un iznīcība nāktu pār jums.

7 Jeb, citiem vārdiem, padodieties mums un pievienojieties mums, un iepazīstieties ar mūsu "slepenajiem darbiem,

un kļūstiet par mūsu brāļiem, lai jūs būtu tādi kā mēs—nevis mūsu vergi, bet mūsu brāļi un līdzdalībnieki visā mūsu bagātībā.

8 Un lūk, es "zvēru tev ar zvērestu, ja jūs to darīsiet, jūs netiksiet nogalināti; bet, ja jūs to nedarīsiet, es zvēru tev ar zvērestu, ka nākamajā mēnesī es pavēlēšu, lai mani karapulki nāktu pret jums, un viņi neapturēs savu roku un nesaudzēs, bet kaus jūs un ļaus zobenam krist pār jums, līdz jūs izzudīsiet.

9 Un lūk, es esmu Gidianhijs; un es esmu šīs "slepenās Gadiantona biedrības vadonis; šī biedrība un tās darbi, es zinu, ir "labi; un tie ir "seni un tie ir nodoti mums.

10 Un es rakstu šo vēstījumu tev, Lahoneus, un es ceru, ka jūs atdosiet savas zemes un savus īpašumus bez asinsizliešanas, lai šie mani ļaudis, kas ir atšķēlušies no jums dēļ jūsu ļaundarībām, varētu atgūt savas tiesības un valdību, jo jūs paturējāt viņu valdīšanas tiesības, un, ja jūs to nedarīsiet, es atriebšu tiem pāri darīto. Es esmu Gidianhijs.

11 Un tad notika, kad Lahoneuss bija saņēmis šo vēstījumu, viņš bija ārkārtīgi pārsteigts dēļ Gidianhija bezkaunības, pieprasot īpašumā nefijiešu zemes, un arī draudot ļaudīm un atriebjot netaisnības par tiem, kam nav darīts pāri, izņemot vienīgi to, ka viņi paši bija "darījuši

3 7a Hel. 6:22–26.

8a Et. 8:13–14.

9a SRC Slepenās

savienības.

b Al. 30:53.

c Hel. 6:26–30;

Moz. 5:29, 49–52.

11a Hel. 14:30.

nepareizi, pārejot pie šiem ļaunajiem un negantajiem laupītājiem.

12 Tad lūk, šis Lahoneuss, pārvaldnieks, bija taisns vīrs un nevarēja tikt iebiedēts ar "laupītāju prasībām un draudiem; tādēļ viņš neklausīja Gidianhija, laupītāju vadona, vēstījumam, bet viņš lika, lai viņa ļaudis piesauktu To Kungu pēc spēka tanī brīdī, kad laupītāji tiem uzbruks.

13 Jā, viņš sūtīja uzsaukumu starp visiem ļaudīm, lai tie savāktu kopā savas sievas un savus bērnus, savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, izņemot tikai savu zemi, vienā vietā.

14 Un viņš lika, lai nocietinājumi tiktu celti ap viņiem un tie būtu ārkārtīgi stipri. Un viņš lika, lai gan nefijiešu, gan lamaniešu, jeb visu to, kas bija ieskaitīti starp nefijiešiem, karapulki tiktu izvietoti kā sargi visapkārt, lai sargātu tos, un sargātu viņus no laupītājiem gan dienu, gan nakti.

15 Jā, viņš sacīja uz tiem: Kā Tas Kungs dzīvo, ja vien jūs nenozēlosit visas savas nekrietnības un nepiesauksit To Kungu, jūs nekādā ziņā netiksiet atbrīvoti no šo Gadiantona laupītāju rokām.

16 Un tik svarīgi un brīnumaini bija Lahoneusa vārdi un pravietojumi, ka tie izraisīja to, ka bailes nāca pār visu tautu; un viņi sasprindzināja visus savus

spēkus, lai rīkotos saskaņā ar Lahoneusa vārdiem.

17 Un notika, ka Lahoneuss iecēla augstos virsniekus pār visiem nefijiešu karapulkiem, lai komandētu tos tad, kad laupītāji nāks no mežonīgā apvidus pret tiem.

18 Tad nu galvenais starp visiem augstajiem virsniekiem un visu nefijiešu karapulku augstākais pavēlnieks tika iecelts, un viņa vārds bija "Gidgidonijs.

19 Tad nu tā bija paraža starp visiem nefijiešiem—iecelt par saviem augstākajiem virsniekiem (izņemot tikai viņu bezdievības laikos) kādu, kam bija atklāsmes un arī "pravietojuma gars; tādējādi šis Gidgidonijs bija liels pravietis to vidū, kā arī bija augstākais soģis.

20 Tad ļaudis sacīja uz Gidgidoniju: Lūdz To Kungu, un iesim kalnos un mežonīgā apvidū, lai mēs varētu uzbrukt tiem laupītājiem un iznīcināt tos viņu pašu zemēs.

21 Bet Gidgidonijs sacīja uz tiem: Tas Kungs "neļauj; jo, ja mēs iesim pret viņiem, Tas Kungs ^bnodos mūs viņu rokās; tādēļ mēs sagatavosimies savu zemju vidū un mēs sapulcināsim kopā visus mūsu karapulkus, un mēs neiesim pret tiem, bet mēs gaidīsim, līdz viņi nāks pret mums; tādēļ, kā Tas Kungs dzīvo, ja mēs to darīsim, Viņš nodos tos mūsu rokās.

22 Un notika, ka septiņpa-

12a Al. 54:5–11;
3. Nef. 4:7–10.
18a 3. Nef. 6:6.

19a src Pravietojums,
Pravietot.
21a Al. 48:14.

b 1. Sam. 14:12.

dsmītajā gadā, pašās gada beigās, Lahoneusa uzsaukums bija izsūtīts pa visu zemes virsu, un viņi bija paņēmuši savus zirgus un savus kaujas ratus, un savus liellopus, un savus sīklopus, un savus ganāmpulkus, un savu labību, un visu savu mantu un gāja tūkstošiem un desmitiem tūkstošu, līdz viņi bija visi nonākuši tajā vietā, kas bija nozīmēta, lai viņi sapulcētos kopā un lai aizstāvētos pret saviem ienaidniekiem.

23 Un tā zeme, kas bija nozīmēta, bija Zarahemlas zeme, un tā zeme, kas bija starp Zarahemlas zemi un Pārpilnības zemi, jā, līdz robežai, kas bija starp Pārpilnības zemi un Postažas zemi.

24 Un bija daudzi tūkstoši ļaužu, kas tika saukti par nefijiešiem, kas sapulcējās kopā šajā zemē. Tad Lahoneuss lika, lai tie sapulcētos kopā zemē dienvidos tā lielā lāsta dēļ, kas bija pār "zemi ziemeļos.

25 Un viņi nocietinājās pret saviem ienaidniekiem; un viņi dzīvoja vienā zemē un vienā pulkā, un tie baidījās no vārdiem, ko bija runājis Lahoneuss, tā ka viņi nožēloja visus savus grēkus; un viņi izteica savas lūgšanas Tam Kungam, savam Dievam, lai Viņš "atbrīvotu viņus tajā laikā, kad viņu ienaidnieki nāks pret tiem cīnīties.

26 Un viņi bija ārkārtīgi noskumuši dēļ saviem ienaidniekiem. Un Gidgidonijs lika, lai viņi izgatavotu visāda veida

kara "ieročus un lai viņi būtu stipri ar bruņām un ar aizsargiem, un ar vairogiem, pēc viņa norādījumiem.

4. NODAĻA

Nefijiešu karapulki sakauj Gadiantona laupītājus. Gidianhijs ir nogalināts un viņa pēctecis Zennarihass tiek pakārts. Nefijieši slavē To Kungu par savām uzvarām. Apmēram 19.–22. g. pēc Kr.

UN notika, ka astoņpadsmitā gada pašās beigās šie laupītāju karapulki bija sagatavojušies kaujai un sāka nākt un iebrukt no kalniem un no mežonīgā apvidus, un saviem cietokšņiem, un savām slepenajām vietām, un sāka ieņemt zemes, gan tās, kas bija zemē dienvidos, gan tās, kas bija zemē ziemeļos, un sāka sagrābt visas zemes, ko bija "atstājuši nefijieši, un pilsētas, kas bija pamestas neapdzīvotas.

2 Bet lūk, nebija nedz savvaļas zvēru, nedz medījuma tajās zemēs, ko bija atstājuši nefijieši, un tur, izņemot tikai mežonīgā apvidū, nebija nekāda medījuma laupītājiem.

3 Un laupītāji nevarēja izdzīvot dēļ pārtikas trūkuma, kā vien tikai mežonīgā apvidū, jo nefijieši bija atstājuši savas zemes pamestas un bija savākuši kopā savus sīklopus un savus liellopus, un visu savu mantu, un viņi bija vienā pulkā.

4 Tādēļ laupītājiem nebija iespēju laupīt un iegūt pārtiku,

24a Al. 22:31.
25a SRC Uzticība.

26a 2. Nef. 5:14.
4 1a 3. Nef. 3:13–14, 22.

izņemot tikai kā nākt atklātā kaujā pret nefijiešiem; un nefijieši, būdami vienā pulkā un esot tik daudzi pēc skaita, un nodrošinājušies ar pārtiku un zirgiem, un liellopiem, un visādiem sīklopiem, lai viņi varētu pārtikt septiņu gadu garumā, pa to laiku viņi cerēja iznīcināt tos laupītājus no zemes virsas; un tā astoņpadsmitais gads pagāja.

5 Un notika, ka deviņpadsmitajā gadā Gidianhijs atklāja, ka viņam vajag iet cīņā pret nefijiešiem, jo nebija veida, kā viņi varētu izdzīvot, izņemot zagšanu un laupīšanu, un slepkavošanu.

6 Un viņi neuzdrīkstējās izplatīties pa zemes virsu, tā lai viņi varētu audzēt labību, baidoties, ka nefijieši uzbruks tiem un nokaus tos; tādēļ Gidianhijs deva pavēli saviem karapulkiem, lai šajā gadā viņi ietu kaujā pret nefijiešiem.

7 Un notika, ka viņi gāja kaujā; un tas bija sestajā mēnesī; un lūk, liela un briesmīga bija tā diena, kad viņi nāca kaujā; un viņi bija tērpti kā laupītāji; un viņiem bija jērādas ap viņu gurniem, un viņi bija izkrāsojušies asinīm, un viņu galvas bija apcirptas, un viņiem bija bruņucepures, un liels un briesmīgs bija Gidianhija karapulku izskats dēļ viņu bruņām un tāpēc, ka tie bija izkrāsojušies asinīm.

8 Un notika, ka nefijiešu karapulki, kad tie ieraudzīja Gidianhija karapulku izskatu, visi krita

pie zemes un piesauca To Kungu, savu Dievu, lai Viņš sau dzētu viņus un atbrīvotu tos no viņu ienaidnieku rokām.

9 Un notika, kad Gidianhija karapulki to redzēja, tie iesāka kliegt skaļā balsī no prieka, jo viņi domāja, ka nefijieši bija nokrituši bailēs no viņu šausmīgiem karapulkiem.

10 Bet šajā lietā viņi vilās, jo nefijieši nebijās viņus; bet tie "bijās savu Dievu un pielūdza Viņu pēc aizstāvības; tādēļ, kad Gidianhija karapulki skrēja uz tiem, viņi bija sagatavojušies tos sastapt; jā, Tā Kunga spēkā viņi tos saņēma.

11 Un kauja sākās šai sestajā mēnesī; un liela un briesmīga bija tā kauja, jā, liela un briesmīga bija tā kaušana, tiktāl ka nekad nebija zināta tik liela un briesmīga kaušana starp Lehija ļaudīm, kopš viņš pameta Jeruzālemi.

12 Un, neskatoties uz "draudiem un zvērestiem, ko Gidianhijs bija devis, lūk, nefijieši tos sakāva, tā ka viņi atkāpās to priekšā.

13 Un notika, ka "Gidgidonijs pavēlēja, lai viņa karapulki vajātu tos līdz mežonīgā apvidus robežām un lai viņi neželotu nevienu, kas kritis viņu rokās pa ceļam; un tā viņi vajāja tos un kāva tos līdz mežonīgā apvidus robežām, patiesi līdz viņi bija izpildījuši Gidgidonija pavēli.

14 Un notika, ka Gidianhijs, kurš bija stāvējis un drosmīgi cīnījies, tika vajāts, kad viņš

bēga; un, būdams noguris no savas lielās cīnīšanās, viņš tika panākts un nogalināts. Un tāds bija laupītāja Gidianhija gals.

15 Un notika, ka nefijiešu karapulki atgriezās atpakaļ savā drošības nocietinājumā. Un notika, ka šis deviņpadsmitais gads pagāja un laupītāji vairs nenāca kaujā, nedz arī tie nāca divdesmitajā gadā.

16 Un divdesmit un pirmajā gadā viņi nenāca kaujā, bet viņi nāca no visām pusēm, lai aplenkto visapkārt Nefija ļaudis; jo viņi domāja, ka, ja viņi nošķirs Nefija ļaudis no viņu zemēm un ierobežos tos no visām pusēm, un, ja viņi nošķirs tos no visām ārējām priekšrocībām, tad viņi varēs likt tiem padoties, atbilstoši savām vēlmēm.

17 Tagad viņi bija iecēlušī sev citu vadoni, kura vārds bija Zemnarihass; tādēļ tas bija Zemnarihass, kas lika, lai šis aplenkums tiktu izveidots.

18 Bet lūk, tas bija izdevīgi nefijiešiem; jo laupītājiem bija neiespējami turēt aplenkumu pietiekami ilgi, lai tam būtu kāda ietekme uz nefijiešiem to daudzo pārtikas krājumu dēļ, ko viņi bija nolikuši krātuvēs,

19 un pārtikas trūkuma dēļ starp laupītājiem; jo lūk, viņiem nebija nekā, kā vien gaļa viņu iztikai, un šo gaļu tie dabūja mežonīgā apvidū;

20 un notika, ka "medījuma mežonīgajā apvidū kļuva maz, tā ka laupītāji jau gandrīz mira no bada.

21 Un nefijieši nepārtraukti izgāja dienā un naktī, un uzbruka viņu karapulkiem, un cirta tos tūkstošiem un desmitiem tūkstošu.

22 Un tā Zemnarihasa ļaudīs radās vēlēšanās atkāpties no sava nodoma, dēļ tās lielās iznīcības, kas nāca uz tiem dienu un nakti.

23 Un notika, ka Zemnarihass deva pavēli saviem ļaudīm, lai viņi atkāptos no aplenkuma un ietu uz vistālākajām zemes daļām ziemeļos.

24 Un tad Gidgidonijs, sapratis viņu nodomu un zinādams viņu vājumu pārtikas trūkuma un tās lielās kaušanas dēļ, kas bija tikusi veikta to vidū, tādēļ viņš sūtīja savus karapulkus naktī un nogrieza to atkāpšanās ceļu, un izvietoja savus karapulkus viņu atkāpšanās ceļā.

25 Un to viņi darīja naktī un aizgāja aiz laupītājiem, tā ka no rīta, kad laupītāji iesāka savu pārgājienu, tos sastapa nefijiešu karapulki gan no viņu priekšas, gan viņu aizmugures.

26 Un laupītāji, kas bija dienvidos, arī tika nogriezti no savām atkāpšanās vietām. Un viss tas tika darīts pēc Gidgidonija pavēles.

27 Un bija daudzi tūkstoši, kas paši padevās gūstā nefijiešiem, un atlikušie no tiem tika nokauti.

28 Un viņu vadonis Zemnarihass tika saņemts un pakārts kokā, jā, patiesi tā galotnē, līdz viņš bija beigts. Un, kad viņi bija pakāruši, līdz tas bija miris, viņi

nogāza to koku zemē un kļiedza skaļā balsī, sacīdami:

29 Lai Tas Kungs pasargā Savus ļaudis taisnībā un sirds svētumā, lai tie varētu likt gāzties zemē visiem, kas meklēs tos nokaut dēļ varas un slepenām savienībām, patiesi, kā šis vīrs ir nogāzts zemē.

30 Un tie priecājās un atkal kļiedza vienā balsī, sakot: Lai Ābrahāma "Dievs un Izāka Dievs, un Jēkaba Dievs aizsargā šo tautu taisnībā tik ilgi, cik vien tie ^bpiesauks sava Dieva Vārdu aizstāvībai.

31 Un notika, ka viņi visi kā viens izplūda dziedāšanā un sava Dieva "slavēšanā par to milzīgo lietu, ko Viņš bija darījis to labā, pasargājot tos no krišanas viņu ienaidnieku rokās.

32 Jā, tie kļiedza: "Ozianna Visuaugstajam Dievam! Un viņi kļiedza: Svētīts lai ir Tā Kunga, ^bVisuvarēnā Dieva, Visuaugstā Dieva Vārds!

33 Un viņu sirdis pārplūda ar prieku, izplūstot daudz asarām tās milzīgās Dieva labestības dēļ, atbrīvojot tos no viņu ienaidnieku rokām; un viņi zināja, ka tas bija viņu grēku nožēlošanas un pazemības dēļ, ka viņi bija tikuši izglābti no mūžīgās iznīcības.

5. NODAĻA

Nefijieši nožēlo un atmet savus grēkus. Mormons raksta savas tautas vēsturi un pasludina tiem

mūžīgo vārdu. Israēls tiks sapulcināts kopā no savas ilgās izklīdināšanas. Apmēram 22.–26. g. pēc Kr.

UN tad lūk, nebija nevienas dzīvas dvēseles starp nefijiešiem, kas šaubītos kaut vismazākā mērā par visu svēto praviešu vārdiem, ko tie runājuši; jo viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka tie tiktu piepildīti.

2 Un viņi zināja, ka ir nepieciešams, lai Kristus nāktu, dēļ tām daudzajām zīmēm, kas bija dotas saskaņā ar praviešu vārdiem; un dēļ tām lietām, kas jau bija notikušas, viņi zināja, ka ir jābūt tā, ka visas lietas notiks atbilstoši tam, kas ir ticis teikts.

3 Tādēļ viņi atmeta visus savus grēkus un savas negantības, un savas netiklības un kalpoja Dievam ar visu uzcītību dienu un nakti.

4 Un tad notika, kad viņi bija saņēmuši visus laupītājus gūstā, tā ka neviens neizbēga, kas nebija nogalināts, viņi iemeta savus gūstekņus cietumā, un viņi lika, lai Dieva vārds tiktu tiem sludināts; un visi tie, kas nožēloja savus grēkus un stājās derībā, ka viņi vairs neslepkaivos, tika "atsvabināti.

5 Bet visi tie, kas nestājās derībā un kas joprojām turpināja turēt savās sirdīs šīs slepenās slepkavības, jā, visi tie, kas tika atrasti, izdvešot draudus pret saviem brāļiem, tika tiesāti un sodīti saskaņā ar likumu.

6 Un tā viņi darīja galu visām

30a Al. 29:11.

b Et. 4:15.

31a Al. 26:8.

src Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

32a src Ozianna.

b 1. Nef. 1:14.

src Dievs, Dievība.

5 4a src Brīvs, Brīvība.

tām ļaunajām un slepenajām, un negantajām savienībām, kurās bija veiktas tik daudzas bezdievības un tik daudzas slepkavības.

7 Un tā "divdesmit un otrais gads pagāja, un divdesmit un trešais gads arī, un divdesmit un ceturtais, un divdesmit un piektais; un tā divdesmit un pieci gadi bija pagājuši.

8 Un atgadījās daudzas lietas, kas dažu acīs būtu lielas un brīnumainas; tomēr tās visas nevar tikt rakstītas šinī grāmatā, jā, šai grāmatā nevar ietvert pat "simto daļu no tā, kas tika darīts tik daudz u ļaužu starpā divdesmit un piecu gadu garumā;

9 bet lūk, ir "pieraksti, kas ietver visus šīs tautas darbus; un īsāku, bet patiesu aprakstu ir devis Nefijs.

10 Tādēļ es esmu taisījis savu pierakstu par šīm lietām no Nefija pieraksta, kas ir iegravēts uz plāksnēm, kas tiek sauktas par Nefija plāksnēm.

11 Un lūk, es taisu pierakstu uz plāksnēm, kuras es esmu izgatavojis ar savām paša rokām.

12 Un lūk, mani sauc "Mormons, būdams nosaukts pēc ^bMormona zemes, zemes, kurā Alma nodibināja baznīcu starp ļaudīm, jā, pirmo baznīcu, kas tika nodibināta starp tiem pēc viņu pārkāpuma.

13 Lūk, es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēla māceklis. Viņš mani ir aicinājis sludināt Viņa vārdu

starp Viņa ļaudīm, lai tie varētu iegūt mūžīgo dzīvi.

14 Un ir kļuvis nepieciešams, lai es, saskaņā ar Dieva gribu, taisītu "pierakstu par šīm lietām, kas ir tikušas darītas, lai to lūgšanas, kuri ir aizgājuši no šejienes, kuri bija svētie, tiktu piepildītas atbilstoši viņu ticībai,

15 jā, nelielu pierakstu par to, kas notika no tā laika, kad Lehijs pameta Jeruzālemi, līdz pat šim brīdim.

16 Tādēļ es taisu savu pierakstu no aprakstiem, kurus ir devuši tie, kas ir bijuši pirms manis līdz manu dienu sākumam;

17 un tad es taisu "pierakstu par to, ko es esmu redzējis ar savām paša acīm.

18 Un es zinu, ka pieraksts, ko es taisu, ir taisnīgs un paties pieraksts; tomēr ir daudzas lietas, ko mēs dēļ savas valodas nevaram "pierakstīt.

19 Un tagad es beidzu savu sakāmo, kas ir no manis, un turpinu sniegt savu aprakstu par tām lietām, kas ir bijušas pirms manis.

20 Es esmu Mormons un tiešs Lehija pēctecis. Man ir iemesls slavēt savu Dievu un savu Glābēju Jēzu Kristu, ka Viņš izveda mūsu tēvus no Jeruzālemes zemes (un "neviens par to nezina, izņemot Viņu pašu un tos, kurus Viņš izveda no tās zemes) un ka Viņš ir devis man un manai tautai tik daudz zināšanu par mūsu dvēseļu glābšanu.

21 Viņš tiešām ir svētījis

7a 3. Nef. 2:8.

8a 3. Nef. 26:6-12.

9a Hel. 3:13-15.

12a Morm. 1:1-5.

b Mos. 18:4;

Al. 5:3.

14a Ēn. 1:13-18;

M&D 3:19-20.

17a Morm. 1:1.

18a Et. 12:25.

20a 1. Nef. 4:36.

“Jēkaba ^bnamu un ir bijis ‘žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem.

22 Un, “tā kā Lehija bērni turēja Viņa pavēles, Viņš svētīja tos un bija labvēlīgs pret tiem saskaņā ar Savu vārdu.

23 Jā, un Viņš tiešām atkal veda Jāzepa pēcnācēju “atlikumu pie Tā Kunga, viņu Dieva, ^batziņas.

24 Un tiešām, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš “sapulcinās no četrām zemes malām visu Jēkaba pēcnācēju atlikumu, kas ir izkaisīts pa visu zemes virsu.

25 Un, kā Viņš ir derējis ar visu Jēkaba namu, patiesi tā tiks derība, ko Viņš ir derējis ar Jēkaba namu, izpildīta Viņa paša noteiktajā laikā visa Jēkaba nama “atjaunošanai atziņā par to derību, ko Viņš ir derējis ar tiem.

26 Un tad viņi “atzīs savu Pestītāju, kas ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls; un tad viņi tiks sapulcināti kopā no četrām zemes malām savās pašu zemēs, no kurienes tie bija izklidināti; jā, kā Tas Kungs dzīvo, tā tas būs. Āmen.

6. NODAĻA

Nefijieši zeļ. Parādās lepnums, bagātība un šķiru atšķirības. Baznīcu plosa šķelšanās. Sātans vada ļaudis uz atklātu sacelšanos. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu un tiek nogalināti. Viņu slepkavas slepeni sadarbojas, lai pārņemtu valdību. Apmēram 26.–30. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka divdesmit un sestajā gadā visi nefijiešu ļaudis

atgriezās savās pašu zemēs, katrs vīrs ar savu ģimeni, saviem sīklopiem un ganāmpulkiem, saviem zirgiem un saviem lielklopiem, un ar visu to, kas tam piederēja.

2 Un notika, ka viņi nebija apēduši visus savus pārtikas krājumus, tādēļ viņi ņēma sev līdzī visu, ko tie nebija apēduši, visu savu visāda veida labību un savu zeltu, un savu sudrabu un visas savas dārglietas, un viņi atgriezās savās pašu zemēs un savos īpašumos, gan ziemeļos, gan dienvidos, gan tai zemē ziemeļos, gan zemē dienvidos.

3 Un tiem laupītājiem, kas bija stājušies derībā turēt zemē mieru, kas gribēja palikt lamanieši, viņi dāvāja zemes, atbilstoši to skaitam, lai tiem, pašiem strādājot, būtu no kā pārtikt; un tā viņi nodibināja mieru visā zemē.

4 Un viņi atkal sāka plaukt un kļūt stipri; un divdesmit un sestais un septītais gads pagāja, un bija liela kārtība tai zemē; un viņi izveidoja savus likumus atbilstoši godīgumam un taisnīgumam.

5 Un tad nebija nekā visā zemē, kas traucētu tautai nepārtraukti plaukt, izņemot, ja viņi kristu grēkā.

6 Un tad tas bija Gidgidonijs un soģis Lahoneuss, un tie, kas bija iecelti par vadoņiem, kas nodibināja šo lielo mieru šajā zemē.

7 Un notika, ka tika daudzas

21a 1. Moz. 32:29.

b src Israēls.

c 5. Moz. 33:13–17.

22a 2. Nef. 1:20.

23a Al. 46:24.

b 2. Nef. 3:12.

24a src Israēls—Israēla sapulcināšana.

25a 3. Nef. 16:5.

26a 2. Nef. 30:5–8;

3. Nef. 20:29–34.

pilsētas uzceltas no jauna un tika daudzas vecās pilsētas atjaunotas.

8 Un tika daudzi lielceļi izbūvēti, un daudzi ceļi uztaisīti, kas veda no pilsētas uz pilsētu un no zemes uz zemi, un no vietas uz vietu.

9 Un tā pagāja divdesmit un astotais gads, un tautai bija nepārtraukts miers.

10 Bet notika divdesmit un devītajā gadā, ka sākās daži strīdi starp ļaudīm; un daži kļuva augstprātīgi "lepnumā un lielībā dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām, jā, līdz pat lielām vajāšanām;

11 jo bija daudz tirgotāju tai zemē un arī daudz likumu zinātāju, un daudz ierēdņu.

12 Un ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem atbilstoši to "bagātībai un to iespējām mācīties; jā, daži bija neizglītoti dēļ savas nabadzības, un citi saņēma lielas zinības dēļ savām bagātībām.

13 Daži kļuva augstprātīgi lepniecībā un citi bija ārkārtīgi pazemīgi, daži atbildēja ar zaimiem pret zaimiem, turpretī citi pieņēma zaimus un "vajāšanas un visāda veida bēdas, un nepagriezās un ^bnezaimoja pretī, bet bija pazemīgi un nožēlas pilni Dieva priekšā.

14 Un tā radās liela nevienlīdzība visā zemē, tā ka baznīca sāka sašķelties; jā, tā ka

trīsdesmitajā gadā baznīca bija sašķēlusies visā zemē, izņemot tikai nelielu skaitu lamaniešu, kas bija pievērsti patiesai ticībai, un viņi nepameta to, jo viņi bija stingri un nelokāmi, un nesatricināmi, gatavi ar visu "centību turēt Tā Kunga baušļus.

15 Tad nu šīs ļaužu nekrietnības iemesls bija šis—Sātanam bija liela vara uzskūdit ļaudis darīt visādas nekrietnības un uzpūst tos lepnībā, kārdinot tos tiekties pēc spēka un varas, un bagātības, un pasaulesniecīgām lietām.

16 Un tā Sātans aizvilināja ļaužu sirdis darīt visādas nekrietnības; tādēļ viņi baudīja mieru, bet tikai dažus gadus.

17 Un tā, trīsdesmitā gada sākumā tauta bija atstāta ilgu laiku, lai tiktu vadīta ar velna "kārdinājumiem, kurp vien tas gribēja viņus vadīt, un darītu katru nekrietnību, ko tas gribēja, lai viņi darītu; un tā šī trīsdesmitā gada sākumā viņi bija ārkārtīgas bezdievības stāvoklī.

18 Tad nu viņi negrēkoja "neziņā, jo viņi zināja Dieva gribu attiecībā uz sevi, jo tā bija tikusi tiem mācīta; tādējādi viņi apzināti ^bsacēlās pret Dievu.

19 Un tad tas bija Lahoneusa dēla Lahoneusa dienās, jo Lahoneuss ieņēma sava tēva krēslu un valdīja pār tautu tai gadā.

20 Un radās vīri, "iedvesmoti no debesīm un sūtīti, lai,

6 10a SRC Lepnība.
12a 1. Tim. 6:17–19;
Hel. 4:12.
13a SRC Vajāt,
Vajāšanas.
b Mat. 5:39;

4. Nef. 1:34;
M&D 98:23–25.
14a SRC Uzcītība.
17a SRC Kārdināt,
Kārdinājums.
18a Mos. 3:11.

b SRC Sacelšanās.
20a SRC Iedvesma,
Iedvesmot;
Pravietis.

stāvēdami starp ļaudīm visā zemē, droši sludinātu un liecinātu par tautas grēkiem un nekrietnībām, un liecinātu tiem par Izpirkšanu, ko Tas Kungs veiks par Saviem ļaudīm, vai citiem vārdiem, Kristus augšāmcēlšanos; un tie liecināja droši par Viņa ^bnāvi un ciešanām.

21 Tad bija daudzi no ļaudīm, kas bija ārkārtīgi nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām; un tie, kas bija nikni, bija galvenokārt augstākie soģi un tie, kas "bija augstie priesteri un likumu zinātāji; jā, visi tie, kas bija likumu zinātāji, bija nikni uz tiem, kuri liecināja par šīm lietām.

22 Tad nu nebija neviena likumu zinātāja, nedz soģa, nedz augstā priestera, kam būtu vara notiesāt kādu uz nāvi, ja viņu spriedumam nebija parakstījis zemes pārvaldnieks.

23 Tad nu bija daudzi no tiem, kas liecināja par lietām attiecībā uz Kristu, kas liecināja skaidri, kas bija saņemti un kurus soģi nodeva nāvei slepeni, lai ziņa par viņu nāvi nenāktu pie pārvaldnieka līdz to nāvei.

24 Tad lūk, tas bija pretēji zemes likumiem, ka kādam cilvēkam būtu jātiek nodotam nāvei, ja vien tiem nebija pilnvara no zemes pārvaldnieka—

25 tādēļ sūdžība nonāca Zarahemlas zemē zemes pārvaldniekam pret tiem soģiem, kas bija nodevuši Tā Kunga praviešus nāvei, neievērojot likumu.

26 Tad notika, ka tie tika saņemti un vesti soģa priekšā, lai tiktu sodīti par to noziegumu, ko tie bija pastrādājuši, saskaņā ar "likumu, kas bija tautas dots.

27 Tad notika, ka šiem soģiem bija daudz draugu un radnieku; un atlikušie, jā, gandrīz visi likumu zinātāji un augstie priesteri, sapulcējās kopā un apvienojās ar šo soģu, kam bija jātop tiesātiem saskaņā ar likumu, radniekiem.

28 Un viņi stājās "derībā cits ar citu, jā, patiesi tādā derībā, kas tiem bija nodota no senatnes, šo derību deva un vadīja ^bvelns, lai apvienotos pret visu taisnīgo.

29 Tādējādi tie apvienojās pret Tā Kunga ļaudīm un stājās derībā iznīcināt viņus, un tos, kas bija vainīgi slepkavībā, atbrīvojot no tiesas varas, kam bija jānotiek saskaņā ar likumu.

30 Un viņi neievēroja likumu un savas zemes tiesības; un viņi derēja cits ar citu nogalināt pārvaldnieku un iecelt "ķēniņu pār to zemi, lai zemē vairs nebūtu brīvības, bet tā būtu pakļauta ķēniņiem.

7. NODAĻA

Augstākais soģis tiek noslepkavots, valdība tiek iznīcināta un tauta sadalās ciltīs. Jēkabs, antikrists, kļūst par slepenas savienības ķēniņu. Nefijs sludina grēku nožēlošanu un ticību Kristum. Engēli kalpo tam ik dienas, un viņš uzceļ savu

20 *b* src Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Krustā sišana.
21 *a* M&D 121:36–37.

src Atkrišana.
26 *a* Mos. 29:25;
Al. 1:14.
28 *a* src Slepenās

savienības.
b Hel. 6:26–30.
30 *a* 1. Sam. 8:5–7;
Al. 51:5.

brāli no miroņiem. Daudzi nožēlo grēkus un top kristīti. Apmēram 30.–33. g. pēc Kr.

TAD lūk, es parādīšu jums, ka viņi neiecēla ķēniņu pār to zemi; bet tajā pašā gadā, jā, trīsdesmitajā gadā, viņi iznīcināja soģa krēslu, jā, noslepkavoja zemes augstāko soģi.

2 Un ļaudis sadalījās viens pret otru; un viņi atdalījās cits no cita pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radniem, un draugiem; un tā viņi iznīcināja zemes valdību.

3 Un katra cilts iecēla sev virsauti jeb vadoni; un tā viņi izveidoja ciltis un cilšu vadonus.

4 Tad lūk, nebija neviena cilvēka, kam nebūtu lielas ģimenes un daudz radnieku un draugu, tādēļ viņu ciltis kļuva ārkārtīgi lielas.

5 Tad nu tas viss tika darīts, un vēl nebija karu starp viņiem; un visa šī nekrietnība bija nākusi pār tautu tādēļ, ka viņi paši sevi "atdeva Sātana varā.

6 Un valdības kārtība bija iznīcināta to, kuri noslepkavoja praviešus, draugu un radnieku "slepenās savienības dēļ.

7 Un viņi izraisīja lielu strīdu tai zemē, tā ka taisnīgākā tautas daļa gandrīz visa kļuva ļauna; jā, bija tikai daži taisnīgi cilvēki starp tiem.

8 Un tā seši gadi nebija pagājuši, kad jau atkal lielākā tautas daļa bija novērsusies no sava taisnīguma, kā suns atgriežas pie sava "vēmekļa vai kā cūka

mazgājusies atkal vārtās dubļos.

9 Tad šī slepenā savienība, kas bija radījusi tik lielu nekrietnību tautā, sapulcējās kopā un iecēla sev par vadoni kādu vīru, kuru tie sauca par Jēkabu;

10 un tie sauca viņu par savu ķēniņu; tādēļ viņš kļuva par ķēniņu pār šo ļauno bandu; un viņš bija viens no galvenajiem, kas bija pacēlis savu balsi pret tiem praviešiem, kuri liecināja par Jēzu.

11 Un notika, ka viņi skaitā nebija tik stipri kā ļaudis ciltis, kas bija apvienojušies kopā, izņemot to, ka viņu vadoni katrs savai ciltij bija pieņēmuši savus likumus; tomēr viņi bija ienaidnieki; neskatoties uz to, ka tie nebija taisnīgi ļaudis, tagad viņi bija apvienojušies naidā pret tiem, kuri bija stājušies derībā, lai iznīcinātu valdību.

12 Tādēļ Jēkabs, redzēdams, ka viņu ienaidnieku bija vairāk nekā viņu pašu, viņš, būdams bandas ķēniņš, tādēļ viņš pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie bēgtu uz to zemes daļu, kas bija vistālāk uz ziemeļiem, un tur izveidotu sev "ķēniņvalsti, kamēr tiem pievienosies atkritēji (jo viņš tiem glaimoja, ka būs daudz atkritēju) un tie kļūs pietiekami stipri, lai cīnītos ar ļaunžu ciltīm; un viņi tā darīja.

13 Un tik ātrs bija viņu pārgājiens, ka tas nevarēja tikt aizkavēts, līdz tie bija aizgājuši, kur vairs ļaudis nevarēja tos panākt. Un tā beidzās

7 5a Rom. 6:13–16;
Al. 10:25.

6a 2. Nef. 9:9.
8a Sal. Pam. 26:11;

2. Pēt. v. 2:22.
12a 3. Nef. 6:30.

trīsdesmitais gads; un tā tas bija ar Nefija tautu.

14 Un notika trīsdesmit un pirmajā gadā, ka viņi sadalījās pa ciltīm, katrs cilvēks atbilstoši savai ģimenei un saviem radīem, un draugiem; tomēr viņi nonāca pie vienošanās, ka tie neies karā cits pret citu; bet viņi nebija vienoti attiecībā uz saviem likumiem un savu pārvaldes kārtību, jo tie tika radīti atbilstoši viņu vadoņu un viņu vadītāju prātiem. Bet viņi pieņēma ļoti stingrus likumus, ka viena cilts neuzbruks otrai, tā ka zināmā mērā viņiem bija miers zemē; tomēr viņu sirdis bija novērstas no Tā Kunga, viņu Dieva, un viņi nomētāja ar akmeņiem praviešus un izdzina tos no sava vidus.

15 Un notika, ka "Nefijs—ticis eņģeļu un arī Tā Kunga balss piemeklēts, tādējādi, redzējis eņģeļus un būdams aculiecinieks, un viņam bija dota vara, lai viņš varētu zināt par Kristus kalpošanu, un arī būdams aculiecinieks viņu ātrajai atkrišanai no taisnības un viņu bezdievībai, un negantībām;

16 tādējādi, būdams sāpināts par viņu cietsirdību un viņu prātu aklumu—gāja starp tiem tajā pašā gadā un sāka droši liecināt par grēku nožēlošanu un piedošanu caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristum.

17 Un viņš daudz tiem kalpoja; un tas viss nevar tikt rakstīts, un daļa no tā nebūs pietiekami,

tādēļ tas nav rakstīts šinī grāmatā. Un Nefijs kalpoja ar "spēku un ar lielu varu.

18 Un notika, ka tie bija nikni uz viņu tieši tāpēc, ka viņam bija lielāks spēks nekā tiem, jo "nebija iespējams, ka tie varētu neticēt viņa vārdiem, jo tik milzīga bija viņa ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, ka eņģeļi kalpoja viņam ik dienas.

19 Un Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un "nešķīstos garus, un savu brāli viņš pat uzcēla no miroņiem, kad viņš bija ļaužu nomētāts ar akmeņiem un cietis nāvi.

20 Un ļaudis to redzēja un liecināja par to, un bija nikni uz viņu dēļ viņa spēka; un viņš arī darīja "daudz vairāk brīnumu ļaužu acu priekšā, Jēzus Vārdā.

21 Un notika, ka trīsdesmit un pirmais gads pagāja, un bija tikai nedaudzi, kas tika pievērsti Tam Kungam; bet, cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja tautai, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, kas bija Jēzū Kristū, kuram viņi ticēja.

22 Un, no cik daudziem tika izdzīts velns un kas tika izdziedināti no savām slimībām un savām vājībām, tie patiesi paziņoja tautai, ka viņi ir tikuši Dieva Gara ietekmēti un ir tapuši izdziedināti; un viņi arī rādīja zīmes un darīja brīnumus ļaužu vidū.

23 Tā pagāja arī trīsdesmit un otrais gads. Un Nefijs sauca ļaudis trīsdesmit un trešā

15a 3. Nef. 1:2.
17a SRC Spēks, vara.
18a 2. Nef. 33:1;

Al. 4:19.
19a SRC Gars—
Ļaunie gari.

20a 3. Nef. 8:1.

gada sākumā; un viņš sludināja tiem grēku nožēlošanu un piedošanu.

24 Tagad es gribu, lai jūs arī atcerētos, ka nebija neviena, kas tika vests pie grēku nožēlošanas, kas netaptu "kristīts ar ūdeni.

25 Tādēļ Nefijs ordinēja vīrus šai kalpošanai, lai visi tie, kas nāktu pie viņiem, taptu kristīti ar ūdeni, un tas kā liecība un pierādījums Dieva un ļaužu priekšā, ka tie ir nožēlojuši un saņēmuši savu grēku "piedošanu.

26 Un bija daudzi šī gada sākumā, kas tapa kristīti grēku nožēlošanai, un tā lielākā gada daļa pagāja.

8. NODAĻA

Vētras, zemestrīces, uguns, viesuļvētras un dabas novirzes apliecina Kristus krustā sišanu. Daudz ļaužu tiek iznīcināti. Tumsa sedz zemi trīs dienas. Tie, kas paliek, apraud savu likteni. Apmēram 33.–34. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka saskaņā ar mūsu pierakstu, un mēs zinām, ka mūsu pieraksts ir patiess, jo lūk, tas bija taisnīgs vīrs, kas veda šo pierakstu—jo viņš patiesi darīja daudzus "brīnumus Jēzus ^bVārdā; un nebija neviena vīra, kas varētu darīt brīnumu Jēzus Vārdā, ja vien tas nebija attīrīts līdz pat pēdējam sīkumam no savas nekrietnības—

2 un tad notika, ja šis vīrs nebija pieļāvis kļūdu mūsu laika rēķināšanā, ka "trīsdesmit un trešais gads bija pagājis;

3 un tauta sāka raudzīties ar lielu nopietnību pēc tās zīmes, ko bija devis pravietis Samuēls lamanietis, jā, pēc tā laika, kad būs "tumsa trīs dienu garumā pār zemes virsu.

4 Un sākās liela šaubīšanās un vārdu maiņa starp ļaudīm, neskatoties uz to, ka tik daudzas "zīmes bija dotas.

5 Un notika trīsdesmit un ceturtajā gadā, pirmajā mēnesī, mēneša ceturtajā dienā sacēlās liels negaiss, tāds, kāds nekad nebija pieredzēts visā zemē.

6 Un bija arī liela un briesmīga vētra; un bija briesmīgs "pērkons, tāds, ka tas ^bsatricināja zemi tā, it kā to sadalot gabalos.

7 Un bija ārkārtīgi asi zibeņi, tādi, kādi nekad nebija pieredzēti visā zemē.

8 Un "Zarahemlas pilsēta aizdegās.

9 Un Moronija pilsēta nogrima jūras dziļumos, un tās iedzīvotāji tika noslīcināti.

10 Un zeme tika uzbērtā Moronijas pilsētai, tā ka pilsētas vieta izveidojās liels kalns.

11 Un bija liela un briesmīga iznīcināšana tai zemē dienvidos.

12 Bet lūk, bija vēl lielāka un briesmīgāka iznīcināšana tai zemē ziemeļos; jo lūk,

24a SRC Kristīšana, Kristīt.
25a M&D 20:37.
SRC Grēku piedošana.
8 1a 3. Nef. 7:19–20;

Morm. 9:18–19.
b Ap. d. 3:6;
Jēk. 4:6.
2a 3. Nef. 2:8.
3a 1. Nef. 19:10;
Hel. 14:20, 27;

3. Nef. 10:9.
4a SRC Krustā sišana.
6a 1. Nef. 19:11;
Hel. 14:21.
b Mat. 27:45, 50–51.
8a 4. Nef. 1:7–8.

visa zemes virsa tika izmainīta ar vētrām un viesuļvētrām, un pārkoniem un zibeņiem, un ārkārtīgi lielu visas zemes trīcēšanu;

13 un "lielceļi tika izpostīti, un līdzenie ceļi sabojāti, un daudzas līdzenas vietas kļuva nelīdzenas.

14 Un daudzas lielas un ievērojamas pilsētas tika "nogremdētas, un daudzas tika nodedzinātas, un daudzas tika satricinātas, līdz to celtnes nogāzās zemē, un to iedzīvotāji tika nogalināti, un tās vietas tika atstātas izpostītas.

15 Un bija dažas citas pilsētas, kuras palika; bet to postījumi bija ārkārtīgi lieli, un bija daudzi tanīs, kas tika nogalināti.

16 Un bija daži, kas tika aizrauti negaisā; un, kur viņi ir, neviens cilvēks nezina, izņemot tikai to, ka tie zina, ka viņi tika aizrauti.

17 Un tā visas zemes virsa kļuva sakropļota no tām vētrām un pārkoniem, un zibeņiem, un zemes trīcēšanas.

18 Un lūk, "klingtis sašķēlās uz pusēm; tās tika saplēstas pa visu zemes virsu, tā ka tās tika atrastas saplēstas gabalos un saplaisājušas, un sasprēgājušas pa visu zemes virsu.

19 Un notika, kad pārkonis un zibeņi, un viesulis, un vētra, un zemes trīcēšana beidzās—jo lūk, tas bija turpinājies "trīs stundu garumā; un daži teica, ka tas laiks bija ilgāks; tomēr

visas šīs lielās un briesmīgās lietas notika apmēram trīs stundu garumā—un tad, lūk, bija tumsa uz zemes virsas.

20 Un notika, ka bija bieza tumsa pār visu zemes virsu, tā ka tie iedzīvotāji, kas nebija krituši, varēja "sajust tumsas ^bmīglu;

21 un nevarēja būt gaisma tās tumsas dēļ; nedz sveces, nedz lāpas, nedz uguns varēja tikt aizdegta ar viņu labo un ļoti sauso malku, tā ka vispār nevarēja būt nekādas gaismas;

22 un nebija nekāda gaisma redzama, nedz uguns, nedz liesma, nedz saule, nedz mēness, nedz zvaigznes, jo tik liela bija tumsas mīgla, kas bija uz visas zemes virsas.

23 Un notika, ka tā turpinājās "trīs dienu garumā, ka nebija redzama nekāda gaisma; un bija liela sērošana un kaukšana, un raudāšana visā tautā nemītīgi; jā, liela bija tautas vaidēšana dēļ tās tumsas un tās lielās iznīcināšanas, kas bija nākusi pār tiem.

24 Un vienā vietā tos dzirdēja raudam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un tad mūsu brāļi tiktu saudzēti, un tie nebūtu sadeguši tai lielajā pilsētā ^aZarahemlā.

25 Un citā vietā tos dzirdēja raudam un sērojam, sakot: Ak, kaut mēs būtu nožēlojuši grēkus pirms šīs lielās un briesmīgās dienas, un nebūtu nogalinājuši praviešus un izdzinuši tos; tad

13a Hel. 14:24;
3. Nef. 6:8.
14a 1. Nef. 12:4.

18a Hel. 14:21–22.
19a Lūk. 23:44.
20a 2. Moz. 10:21–22.

b 1. Nef. 12:5; 19:11.
23a 1. Nef. 19:10.
24a Hel. 13:12.

mūsu mātes un mūsu skaistās meitas, un mūsu bērni būtu tikuši saudzēti, un nebūtu tikuši aprakti šai lielajā pilsētā Moronihā. Un tā tautas kaukšana bija liela un briesmīga.

9. NODAĻA

Tumsā Kristus balss pasludina daudzu ļaužu un pilsētu iznīcināšanu viņu bezdievības dēļ. Viņš arī pasludina Savu dievišķību, paziņo, ka Mozus likums ir piepildīts, un aicina visus cilvēkus nākt pie Viņa un tapt izglābtiem. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka bija "balss dzirdama starp visiem zemes iedzīvotājiem, pa visu zemes virsu, saucam:

2 Ak vai, vai, vai šai tautai; "ak vai, visas zemes iedzīvotājiem, ja vien tie nenožēlos grēkus; jo velns ^bsmejas un viņa eņģeļi priecājas dēļ tiem, kas ir nokauti no Manas tautas skaistajiem dēliem un meitām; un tas ir viņu nekrietnības un negantību dēļ, ka tie ir krituši!

3 Lūk, to lielo pilsētu Zarahemlu un tās iedzīvotājus Es esmu nodedzinājis ar uguni.

4 Un lūk, to lielo pilsētu Moroniju Es liku nogremdēt jūras dziļumos, un tās iedzīvotājus noslīcināt.

5 Un lūk, to lielo pilsētu Moronihu un tās iedzīvotājus Es pārklāju ar zemi, lai apslēptu viņu nekrietnības un viņu negantības no Mana vaiga, lai praviešu un

svēto asinis nenāktu pie Manis pret tiem.

6 Un lūk, Gilgalas pilsētu Es liku nogremdēt un tās iedzīvotājus aprakt zemes dziļumos;

7 jā, un Onihas pilsētu un tās iedzīvotājus un Mokumas pilsētu un tās iedzīvotājus, un Jeruzālemes pilsētu un tās iedzīvotājus; un "ūdeņiem Es liku nākt to vietā, lai apslēptu viņu bezdievību un negantības no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis vairs nenāktu pie Manis pret tiem.

8 Un lūk, Gadiandi pilsēta un Gadiomnas pilsēta, un Jēkaba pilsēta, un Gimimno pilsēta, visas tās Es liku aprakt un izveidot "kalnus un ielejas to vietā; un to iedzīvotājus Es esmu apracis zemes dziļumos, lai apslēptu viņu bezdievību un negantību no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

9 Un lūk, to lielo pilsētu Jēkabugu, ko apdzīvoja ķēniņa Jēkaba laudis, Es liku nodedzināt ar uguni dēļ viņu grēkiem un viņu bezdievības, kas bija pārāk par visas zemes bezdievību, dēļ viņu "slepenajām slepkavībām un savienībām; jo tie bija viņi, kas iznīcināja Manas tautas mieru un zemes valdību; tādēļ Es liku tiem sadegt, lai ^bizdeldētu viņus no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis nenāktu vairs pie Manis pret tiem.

10 Un lūk, Lamana pilsētu un

9 1a 1. Nef. 19:11;
3. Nef. 11:10.
2a Mat. 11:20-21.

b Moz. 7:26.
7a Ec. 26:19.
8a 1. Nef. 19:11.

9a Hel. 6:17-18, 21.
b Mos. 12:8.

Jošas pilsētu, un Gada pilsētu, un Kiškumena pilsētu un to iedzīvotājus Es liku sadedzināt ar uguni viņu bezdievības dēļ, jo tie padzina praviešus un nomētāja akmeņiem tos, kurus Es sūtīju pasludināt viņiem par viņu bezdievību un viņu negantību.

11 Un tāpēc, ka viņi tos visus izdzina, ka nebija neviena taisnīga to starpā, Es sūtīju uguni un tos izdeldēju, lai viņu bezdievība un negantība tiktu apslēpta no Mana vaiga, lai praviešu un svēto asinis, kurus Es sūtīju starp tiem, nebrēktu uz Mani ^bno zemes pret tiem.

12 Un "daudzām lielām iznīcībām Es liku nākt pār šo zemi un pār šo tautu viņu bezdievības un viņu negantības dēļ.

13 Ak, jūs visi, kas esat "saudzēti tāpēc, ka jūs bijāt taisnīgāki nekā viņi, vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenozēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs ^bdziedināt?

14 Jā, patiesi Es saku jums, ja jūs "nāksit pie Manis, jums būs ^bmūžīgā dzīve. Lūk, Mana žēlastības "roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es

pieņemšu; un svētīti ir tie, kas nāk pie Manis.

15 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Un Es "radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, kas tanīs ir. Es biju ar Tēvu no sākuma. ^bEs esmu Tēvā un Tēvs Manī; un Manī Tēvs ir pagodinājis Savu Vārdu.

16 Es nācu pie savējiem un savējie "Mani neuzņēma. Un Raksti par Manu atnākšanu ir piepildīti.

17 Bet visiem, kas Mani uzņem, Es "dodu varu kļūt par Dieva dēliem; un patiesi tā Es darīšu tiem, kas ticēs Manam Vārdam, jo lūk, ar Mani nāk ^bpestīšana un Manī Mozus "likums ir piepildīts.

18 Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība. Es esmu ^bAlfa un Omega, Sākums un Gals.

19 Un jums "vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz, jo Es nepieņemšu nevienu no jūsu ziedojumiem un jūsu dedzināmajiem upuriem.

20 Un jūs upurēsiet Man kā "ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un

11a 2. Kēn. 1:9–16;

Hel. 13:13.

b 1. Moz. 4:10.

12a 3. Nef. 8:8–10, 14.

13a 3. Nef. 10:12.

b Jer. 3:22;

3. Nef. 18:32.

14a 2. Nef. 26:24–28;

Al. 5:33–36.

b Jāņa 3:16.

c Al. 19:36.

15a Jāņa 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hel. 14:12;

Et. 4:7;

M&D 14:9.

b Jāņa 17:20–22;

3. Nef. 11:27;

19:23, 29.

16a Jāņa 1:11;

M&D 6:21.

17a Jāņa 1:12.

src Cilvēks,

Cilvēki—Cilvēka

iespējas kļūt līdzīgam

Debesu Tēvam;

Dieva dēli un meitas.

b src Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

c 3. Nef. 12:19, 46–

47; 15:2–9.

18a src Gaisma,

Kristus gaisma.

b Jāņa atkl. 1:8.

src Alfa un Omega.

19a Al. 34:13.

20a 3. Nef. 12:19;

M&D 20:37.

nožēlas pilnu garu, to Es ^bkristīšu ar uguni un ar Svēto Garu, tāpat kā lamaniešus, kas dēļ savas ticības Man savas pievēršanas laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.

21 Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai nestu pestīšanu pasaulei, lai glābtu pasauli no grēka.

22 Tādēļ, kas ^anožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs ^bbērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu ^catdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis, jūs zemes gali, un topiet izglābti.

10. NODAĻA

Daudzas stundas zemē ir klusums. Kristus balss apsola sapulcināt Savu tautu, kā vista sapulcina savus cālīšus. Taisnīgākā tautas daļa ir tikusi pasargāta. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad lūk, notika, ka visi tās zemes ļaudis dzirdēja šos vārdus un liecināja par tiem. Un pēc šiem vārdiem bija klusums zemē daudzu stundu garumā;

2 jo tik liels bija ļaužu izbrīns, ka tie pārstāja žēloties un kautk par savu radnieku zaudēšanu, kas bija tikuši nogalināti; tādēļ bija klusums visā zemē daudzu stundu garumā.

3 Un notika, ka atkal nāca

balss pie ļaudīm, un visi ļaudis klausījās un liecināja par balsi, kas teica:

4 Ak jūs, šo ^alielo, kritušo pilsetu ļaudis, kas esat Jēkaba pēcteči, jā, kas esat no Israēla nama, cik reižu Es sapulcināju jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, un ^bgādāju par jums.

5 Un vēl, ^acik reižu Es gribēju sapulcināt jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, kas esat krituši; jā, ak jūs, Israēla nama ļaudis, jūs, kas dzīvojat Jeruzālemē, tāpat kā tie, kas esat krituši; jā, cik reižu Es gribēju jūs sapulcināt kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus, un jūs negribjāt.

6 Ak jūs, Israēla nams, kurus Es esmu ^asaudzējis, cik reižu Es sapulcināšu jūs kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, ja jūs nožēlosit grēkus un ^batgriezīsities pie Manis ar visu ^csirdi.

7 Bet ja nē, ak Israēla nams, jūsu dzīves vietas taps neapdzīvotas līdz jūsu tēviem doto ^aderību piepildīšanas brīdim.

8 Un tad notika, kad ļaudis bija uzklusījuši šos vārdus, viņi atkal iesāka raudāt un kautk savu radu un draugu zaudēšanas.

9 Un notika, ka tā pagāja trīs dienas. Un tas bija no rīta, un ^atumsa izklīda prom no zemes

20b 2. Nef. 31:13–14.

22a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b Marka 10:15;

Mos. 3:19;

3. Nef. 11:37–38.

c Jāņa 10:15–18.

10 4a 3. Nef. 8:14.

b 1. Nef. 17:3.

5a Mat. 23:37;

M&D 43:24–25.

6a 3. Nef. 9:13.

b 1. Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3. Nef. 24:7.

c Ec. 36:26.

7a SRC Derība.

9a 3. Nef. 8:19.

virsas, un zeme pārstāja trīcēt, un klintis pārstāja plīst, un drausmīgā vaidēšana mitējās, un visas satrauktās valodas beidzās.

10 Un zeme atkal savienojās kopā, ka tā stāvēja; un to ļaužu, kas bija atstāti dzīvi, sērošana un raudāšana, un gaudošana mitējās; un viņu sērošana pārvērtās priekā, un viņu vaimanas slavēšanā un pateicībā Tam Kungam Jēzum Kristum, viņu Pestītājam.

11 Un tiktāl Raksti, ko bija runājuši pravieši, bija "piepildīti.

12 Un tā bija "taisnīgākā tautas daļa, kas tika izglābta, un tie bija tie, kas uzņēma praviešus un nenomētāja tos ar akmeņiem; un tie bija tie, kas neizlēja svēto asinis, kas tika saudzēti—

13 un viņi tika saudzēti un netika nogremdēti un aprakti zemē; un viņi netika noslīcināti jūras dziļumos; un viņi netika sadedzināti ar uguni, nedz arī viņiem kas uzkrita un saspieda, tos nonāvējot; un viņi netika aizrauti viesuļvētrā; nedz arī viņi tika dūmu un tumsas miglas pieveikti.

14 Un tagad, kas lasa, tas lai saprot; tas, kam ir Raksti, lai tos "pēta un redz, un ierauga, vai šīs visas nāves un iznīcība ar uguni un ar dūmiem, ar vētrām un ar negaisiem, un ar zemes ^batvēršanos viņu pieņemšanai, un visas šīs lietas nav daudzu svēto

praviešu pravietojumu piepildīšanai.

15 Lūk, es saku jums, jā, daudzi ir liecinājuši par šīm lietām, kas būs Kristus atnākšanas laikā, un tikuši "nokauti par to, ka viņi liecināja par šīm lietām.

16 Jā, pravietis "Zēnoss liecināja par šīm lietām, un arī Zēnoks runāja par šīm lietām, tāpēc viņi liecināja īpaši par mums, kas esam viņu pēcnācēju atlikums.

17 Lūk, mūsu tēvs Jēkabs arī liecināja par Jāzepa pēcnācēju "atlikumu. Un lūk, vai mēs neesam Jāzepa pēcnācēju atlikums? Un šīs lietas, kas liecina par mums, vai tās nav rakstītas uz tām plāksnēm no misiņa, ko mūsu tēvs Lehijs iznesa no Jeruzālemes?

18 Un notika, ka trīsdesmit un ceturtdā gada beigās, lūk, es parādīšu jums, ka Nefija ļaudīm, kas tika pasaudzēti, un arī tiem, kas tika saukti par lamaniešiem, kas tika pasaudzēti, tika parādīta liela labvēlība, un milzīgas svētības tika izlietas uz viņu galvām, tā ka drīz pēc Kristus "uzkāpšanas debesīs Viņš patiesi pasludināja Sevi tiem,—

19 "parādīdams tiem Savu miesu un kalpodams viņiem; un apraksts par Viņa kalpošanu tiks dots tālāk. Tādēļ uz šo brīdi es beidzu savu sakāmo.

Jēzus Kristus parādījās Nefija

11a Ap. d. 3:18–20.

12a 2. Nef. 26:8;

3. Nef. 9:13.

14a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu
nozīmība.

b 1. Nef. 19:11;

2. Nef. 26:5.

15a src Mocekļis,
Mocības.

16a Hel. 8:19–20.

17a 2. Nef. 3:4–5;

Al. 46:24;

3. Nef. 5:23–24.

18a Ap. d. 1:9–11.

19a 3. Nef. 11:12–15.

tautai, kad liels ļaužu pulks bija sapulcējies kopā Pārpilnības zemē, un kalpoja tiem; un tādā veidā Viņš parādījās tiem.

Ietver no 11. līdz 26. nodaļai.

11. NODAĻA

Tēvs liecina par Savu mīļoto Dēlu. Kristus parādās un pasludina Sevis veikto Izpirkšanu. Ļaudis tauta brūces Viņa rokās un kājās, un sānos. Viņi kliež Ozianna. Viņš izklāsta kristīšanas veidu un paņēmienu. Strīdus gars ir no velna. Kristus mācība ir, ka cilvēkiem ir jātic un jātop kristītiem, un jāsaņem Svētais Gars. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka bija liels ļaužu pulks no Nefija tautas sapulcējies kopā apkārt templim, kas bija Pārpilnības zemē; un viņi bija izbrīnīti un pārsteigti cits ar citu, un rādīja viens otram tās "lielās un brīnumainās izmaiņas, kas bija notikušas.

2 Un viņi arī runāja par šo Jēzu Kristu, par kuru "zīme bija tikusi dota, par Viņa nāvi.

3 Un notika, kamēr viņi tā sarunājās cits ar citu, ka viņi izdzirdēja "balsi, kas it kā nāca no debesīm; un viņi pameta savas acis visapkārt, jo tie nesaprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā nebija spalga balss, nedz arī tā bija skaļa balss; un tomēr, neskatoties uz to, ka tā bija ^bkļusa balss, tā iedūrās viņos, ka tie

dzirdēja to pašā sirdī, tā ka nebija nevienas ķermeņa daļas, kam tā neliktu trīcēt; jā, tā iedūrās tiem pašā dvēselē un lika viņu sirdīm degt.

4 Un notika, ka viņi atkal dzirdēja to balsi, un viņi to nesaprata.

5 Un vēl trešo reizi viņi dzirdēja to balsi, un viņi atvēra savas ausis, lai klausītos to; un viņu acis bija pavērstas uz to skaņu; un viņi cieši raudzījās uz debesīm, no kurienes skaņa nāca.

6 Un lūk, trešajā reizē viņi saprata to balsi, ko viņi dzirdēja; un tā sacīja uz tiem:

7 Lūk, šis ir Mans "mīļotais Dēls, ^bpie kura Man labs prāts, kurā Es esmu pagodinājis Savu Vārdu—klausiet Viņu.

8 Un notika, kad viņi saprata, viņi atkal pameta savas acis uz debesīm; un lūk, viņi "redzēja Cilvēku nonākam no debesīm; un Viņš bija ģērbies baltā apmetnī; un Viņš nāca lejā un nostājās to vidū; un visu acis pūlī bija pievērstas Viņam, un tie neuzdrīkstējās pavērt savas mutes pat savā starpā, un nezināja, ko tas nozīmē, jo viņi domāja, ka tas ir eņģelis, kas tiem bija parādījies.

9 Un notika, ka Viņš pastiepa Savu roku un runāja uz ļaudīm, sacīdams:

10 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, par kura nākšanu pasaulē liecināja pravieši.

11 1a 3. Nef. 8:11–14.

2a Hel. 14:20–27.

3a 5. Moz. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1. Ķēn. 19:11–13;
M&D 85:6.

7a Mat. 3:17; 17:5;
DžS—V 1:17.

b 3. Nef. 9:15.

8a 1. Nef. 12:6;

2. Nef. 26:1.

11 Un lūk, Es esmu pasaules "gaisma un dzīvība; un Es esmu izdzēris to rūgto ^bbiķeri, ko Tēvs deva Man, un esmu pagodinājis Tēvu, "uzņemdamies uz Sevi pasaules grēkus, ar ko Es esmu izcietis Tēva ^dgribu un visas lietas no paša iesākuma.

12 Un notika, kad Jēzus bija pateicis šos vārdus, ka viss ļaužu pulks krita pie zemes, jo tie atcerējās, ka bija ticis "pravietots starp tiem, ka Kristus pats parādīsies viņiem pēc Savas uzkāpšanas debesīs.

13 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz tiem, sacīdams:

14 Pielielieties un nāciet pie Manis, lai jūs varētu "likt savas rokas Manos sānos un arī lai jūs varētu ^bpataustīt naglu rētas Manās rokās un Manās kājās, lai jūs varētu zināt, ka Es esmu Israēla "Dievs un visas ^dzemes Dievs, un esmu ticis nonāvēts par pasaules grēkiem.

15 Un notika, ka ļaužu pulks gāja un lika savas rokas Viņa sānos, un taustīja naglu rētas Viņa rokās un Viņa kājās; un to viņi darīja, iedami viens aiz otra, līdz viņi visi bija izgājuši un redzējuši ar savām acīm, un pataustījuši ar savām rokām, un droši zināja un liecināja, ka "tas ir Viņš, par kuru

bija rakstījuši pravieši, ka Tam jānāk.

16 Un, kad viņi visi bija gājuši un paši pārliecinājušies, tie iesaucās vienā balsī, sacīdami:

17 Ozianna! Svētīts lai ir Visu augstā Dieva Vārds! Un tie krita pie Jēzus kājām un "pielūdza Viņu.

18 Un notika, ka Viņš runāja uz "Nefiju (jo Nefijs bija ļaužu pulkā) un Viņš pavēlēja tam, lai tas nāktu priekšā.

19 Un Nefijs piecēlās un gāja, un nometās Tā Kunga priekšā, un skūpstīja Viņa kājas.

20 Un Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš pieceltos. Un tas piecēlās un nostājās Viņa priekšā.

21 Un Tas Kungs sacīja viņam: Es dodu tev "varu, lai tu ^bkristītu šos ļaudis, kad Es atkal uzkāpšu Debesīs.

22 Un vēl Tas Kungs sauca "citus un runāja uz tiem līdzīgi; un Viņš deva tiem varu kristīt. Un Viņš sacīja uz tiem: Tādā veidā jūs kristīsiet, un ^bnebūs strīdu jūsu starpā.

23 Patiesi Es saku jums, ka tas, kas nožēlo savus grēkus caur jūsu "vārdiem un ^bvēlas tapt kristīts Manā Vārdā, tādā veidā jūs to kristīsiet—lūk, jūs iesiet un "nostāsities ūdenī, un Manā Vārdā jūs kristīsiet tos.

11a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

b Mat. 26:39, 42.

c Jāņa 1:29;
M&D 19:18–19.

d Marka 14:36;
Jāņa 6:38;
M&D 19:2.

12a Al. 16:20.

14a Jāņa 20:27.

b Lūk. 24:36–39;

M&D 129:2.

c Jes. 45:3;

3. Nef. 15:5.

d 1. Nef. 11:6.

15a src Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

17a src Pielūgšana.

18a 3. Nef. 1:2, 10.

21a src Spēks, vara.

b src Kristīšana, Kristīt.

22a 1. Nef. 12:7;

3. Nef. 12:1.

b 3. Nef. 18:34.

23a 3. Nef. 12:2.

b src Kristīšana,
Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

c 3. Nef. 19:10–13.

24 Un tad lūk, šie ir tie vārdi, ko jūs teiksit, nosaucot tos vārdā, sacīdami:

25 Būdamš "pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi ^bTēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā. Āmen.

26 Un tad jūs "iegremdēsiet tos ūdenī, un nāksit atkal laukā no ūdens.

27 Un tādā veidā jūs kristīsiet Manā Vārdā; jo lūk, patiesi Es saku jums, ka Tēvs un Dēls, un Svētais Gars ir "viens; un Es esmu Tēvā, un Tēvs ir Manī, un Tēvs un Es esam viens.

28 Un atbilstoši tam, kā Es pavēlēju, tā jūs kristīsiet. Un nebūs "strīdu jūsu starpā, kā jums līdz šim bija; nedz arī jums būs strīdi par Manas mācības punktiem, kā jums līdz šim bija.

29 Jo patiesi, patiesi Es saku jums, ka tas, kam ir "strīda ^bgars, nav no Manis, bet ir no velna, kurš ir strīdu tēvs, un viņš uzkūda cilvēku sirdis strīdēties ar dusmām vienam ar otru.

30 Lūk, šī nav Mana mācība, lai uzkūditu cilvēku sirdis ar dusmām vienam pret otru; bet šī ir Mana mācība, ka tādas lietas ir jāatmet.

31 Lūk, patiesi, patiesi Es saku

jums: Es darīšu zināmu jums Savu "mācību.

32 Un šī ir Mana "mācība, un tā ir tā mācība, ko Tēvs Man ir devis; un Es ^bliecinu par Tēvu, un Tēvs liecina par Mani, un "Svētais Gars liecina par Tēvu un Mani; un Es liecinu, ka Tēvs pavēl visiem cilvēkiem visur nožēlot grēkus un ticēt Man.

33 Un tas, kas tic Man un top "kristīts, tas tiks ^bizglābts; un tie ir tie, kas "iemantos Dieva valstību.

34 Un tas, kas Man netic un nepatīk kristīts, tiks pazudināts.

35 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana mācība, un Es liecinu par to no Tēva; un kas "tic Man, tic arī Tēvam; un tam Tēvs liecinās par Mani, jo Viņš piemeklēs to ^bar uguni un ar "Svēto Garu.

36 Un tā Tēvs liecinās par Mani un Svētais Gars liecinās tam par Tēvu un par Mani; jo Tēvs un Es, un Svētais Gars esam viens.

37 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un "jātop kā maziem bērniem, un jātop kristītiem Manā Vārdā, vai arī jūs nekādi nevarēsiet saņemt to.

38 Un atkal Es saku jums: Jums jānožēlo grēki un jātop

25^a Mos. 18:13;
M&D 20:73.
SRC Kristīšana,
Kristīt—Atbilstošas
pilnvaras.
^b SRC Dievs, Dievība.
26^a SRC Kristīšana,
Kristīt—Kristīšana
ar iegremdēšanu.
27^a Jāņa 17:20–22;
3. Nef. 28:10;
Morm. 7:7;
M&D 20:28.

28^a 1. kor. 1:10;
Ef. 4:11–14;
M&D 38:27.
29^a DZST Ef. 4:26
(Pielikums);
Mos. 2:32–33.
^b 2. Tim. 2:23–24;
Mos. 23:15.
SRC Strīdēšanās.
31^a 2. Nef. 31:2–21.
32^a SRC Kristus mācība.
^b 1. Jāņa 5:7.
^c 3. Nef. 28:11;

Et. 5:4.
33^a Marka 16:16.
SRC Kristīšana,
Kristīt—Būtiska.
^b SRC Glābšana.
^c SRC Celestiālā godība.
35^a Et. 4:12.
^b 3. Nef. 9:20; 12:2.
^c SRC Svētais Gars.
37^a Marka 10:15;
Lūk. 18:17;
Mos. 3:19;
3. Nef. 9:22.

kristītiem Manā Vārdā, un jātop kā maziem bērniem, vai arī jūs nekādi nevarēsiet iemantot Dieva valstību.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka šī ir Mana mācība, un, kas "ceļ uz tās, ceļ uz Manas klints, un elles ^bvārtiem to nebūs uzvarēt.

40 Un, kas sludinās vairāk vai mazāk par šo un uzdos to par Manu mācību, tas nāk no velna un nav celts uz Manas klints; bet tas ceļ uz "smiltīm, un elles vārti stāv atvērti, lai pieņemtu tādu, kad plūdi nāk un vēji tos sit.

41 Tādēļ ejiet pie šiem ļaudīm un dariet tiem zināmus vārdus, ko Es runāju, līdz pat zemes galiem.

12. NODAĻA

Jēzus aicina un pilnvaro divpadsmit mācekļus. Viņš runā ar nefijiešiem līdzīgi kā Kalna sprediķi. Viņš stāsta Svētīgumus. Viņa mācības ir pārākas un nozīmīgākas par Mozus likumu. Cilvēkiem ir pavēlēts būt tikpat pilnīgiem kā Viņš un Viņa Tēvs. Salīdziniet ar Mateja ev. 5. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus Nefijam un tiem, kas tika aicināti (tad to skaits,

kas tika aicināti un saņēma spēku un varu kristīt, bija "divpadsmit), un tad, lūk, Viņš izstiepa Savu roku uz ļaužu pulku un sauca uz tiem, sacīdams: ^bSvētīgi jūs esat, ja jūs uzklausīsiet šo divpadsmit vārdus, kurus Es esmu "izvēlējis no jūsu vidus, lai tie kalpotu jums un būtu jūsu kalpi; un viņiem Es esmu devis varu, lai viņi varētu kristīt jūs ar ūdeni; un pēc tam, kad jūs esat kristīti ar ūdeni, lūk, Es kristīšu jūs ar uguni un ar Svēto Garu; tādēļ svētīgi jūs esat, ja jūs ticēsiet Man un tapsit kristīti pēc tam, kad jūs esat redzējuši Mani un zināt, ka Es esmu.

2 Un vēl, vēl vairāk svētīgi ir tie, kas "ticēs jūsu vārdiem, tāpēc ka jūs liecināsiet, ka jūs esat Mani redzējuši, un ka jūs zināt, ka Es esmu. Jā, svētīgi ir tie, kas ticēs jūsu vārdiem un ^bnonāks pazemības dziļumos, un taps kristīti, jo viņi tiks piemeklēti "ar uguni un ar Svēto Garu, un saņems savu grēku piedošanu.

3 Jā, svētīgi ir "garā nabagi, kas ^bnāk pie Manis, jo tiem pieder Debesu valstība.

4 Un vēl, svētīgi ir visi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti.

5 Un svētīgi ir "lēnprātīgie, jo tie iemantos ^bzemi.

6 Un svētīgi ir visi tie, kas cieš "badu un ^bslāpes pēc "taisnības,

39a Mat. 7:24–29;

Hel. 5:12.

src Klints.

b 3. Nef. 18:12–13.

40a 3. Nef. 14:24–27.

12 1a 3. Nef. 13:25.

b src Svētīt,

Svētīts, Svētība.

c src Aicināt, Dieva

acināts, Aicinājums.

2a M&D 46:13–14.

src Ticība, Ticēt.

b Et. 4:13–15.

c 3. Nef. 11:35; 19:13.

3a M&D 56:17–18.

src Pazemīgs,

Pazemība.

b Mat. 11:28–30.

5a Rom. 12:16;

Mos. 3:19.

src Lēnprātīgs,

Lēnprātība.

b src Zeme.

6a 2. Nef. 9:51;

Ēn. 1:4.

b Jer. 29:13.

c Sal. Pam. 21:21.

jo viņi tiks piepildīti ar Svēto Garu.

7 Un svētīgi ir ^ažēlastības pilnie, jo tie saņems žēlastību.

8 Un svētīgi ir ^asirdsšķīstie, jo tie ^bredzēs Dievu.

9 Un svētīgi ir visi ^amiera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva ^bbērniem.

10 Un svētīgi ir visi tie, kas tiek ^avajāti Mana Vārda dēļ, jo tiem pieder Debesu valstība.

11 Un svētīgi jūs esat, kad cilvēki zaimos jūs un vajās, un runās visu ko ļaunu nepatiesi pret jums Manis dēļ;

12 jo jums būs liels prieks un jūs būsīt ārkārtīgi liksmi, jo liela būs jūsu ^aalga debesīs; jo tā tie vajāja praviešus, kas bija pirms jums.

13 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par zemes ^asāli; bet, ja sāls zaudēs savu garšu, ar ko tad zeme tiks sālīta? No tā laika sāls tad kļūst nekam nederīga, bet kā vien ārā izmetama un saminama zem cilvēku kājām.

14 Patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums būt par gaismu šai tautai. Pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta.

15 Lūk, vai cilvēks iededzina ^a“svenci un liek to zem pūra? Nē, bet gan svečturī, un tā dod gaismu visam namam;

16 tādēļ lai jūsu ^a“gaisma spīd šo ļaužu priekšā, lai tie varētu

redzēt jūsu labos darbus un godināt jūsu Tēvu, kas ir debesīs.

17 Nedomājiet, ka Es esmu atnācis atņemt bauslību vai praviešus. Es neesmu nācis atņemt, bet gan piepildīt;

18 jo patiesi Es saku jums, neviena rakstu zīmīte un neviens rakstu galiņš nav zudis no ^a“bauslības, bet Manī viss ir piepildīts.

19 Un lūk, Es esmu devis jums likumu un baušļus no Sava Tēva, lai jūs ticētu Man un lai jūs nožēlotu savus grēkus, un nāktu pie Manis ar ^a“salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Lūk, jums ir baušļi jūsu priekšā, un ^blikums ir piepildīts.

20 Tādēļ nāciet pie Manis un topiet izglābti; jo patiesi Es saku jums, ka, ja vien jūs neturēsīt Manus baušļus, ko Es jums tagad pavēlu, jūs nekādā gadījumā neieiesīt Debesu valstībā.

21 Jūs esat dzirdējuši, ka tie, no seniem laikiem, ir teikuši, un tas ir arī rakstīts jūsu priekšā, ka tev nebūs ^a“nokaut, un katrs, kas nokaus, to gaida Dieva tiesa;

22 bet Es saku jums, ka ikvienu, kas ir dusmīgs uz savu brāli, gaidīs Viņa tiesa. Un katru, kas sacīs uz savu brāli: Ģeķis!, to gaida Sinedrija; un katru, kas sacīs: Tu muļķis!, gaida elles ugunis.

23 Tādēļ, ja jūs nāksit pie

7a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

8a SRC Šķīstis, Šķīstība.

b M&D 93:1.

9a SRC Miera nesējs.

b SRC Dieva dēli
un meitas.

10a M&D 122:5–9.

src Vajāt, Vajāšanas.

12a Et. 12:4.

13a M&D 101:39–40.

src Sāls.

15a Lūk. 8:16.

16a 3. Nef. 18:24.

18a src Mozus likums,

Mozus bauslība.

19a 3. Nef. 9:20.

src Salauzta sirds.

b 3. Nef. 9:17.

21a 2. Moz. 20:13;

Mos. 13:21;

M&D 42:18.

Manis vai gribēsīt nākt pie Manis, un atcerēsities, ka tavam brālīm ir kaut kas pret tevi—

24 ej savu ceļu pie sava brāļa un vispirms “izlīgsti ar savu brāli, un tad nāc pie Manis ar patiesu sirdi, un Es pieņemšu tevi.

25 Vienojies ar savu pretinieku bez kavēšanās, kamēr tu vēl esi ceļā ar viņu, lai viņš tevi kādā brīdī nesagrābtu un tu ne tiktu iemests cietumā.

26 Patiesi, patiesi Es saku tev, tu no turienes nekādi neiznākksi, kamēr tu neatmaksāsi līdz pat pēdējam senīnam. Un, kad jūs esat cietumā, vai jūs varat samaksāt kaut vienu “senīnu? Patiesi, patiesi es saku jums: Nē!

27 Lūk, tie, no seniem laikiem, ir rakstījuši, ka tev nebūs “laulību pārkāpt;

28 bet Es saku jums, ka ikviens, kas uzlūko sievieti “ar iekāri, tas jau ir pārkāpis laulību savā sirdī.

29 Lūk, Es dodu jums bausli, lai jūs neļautu nevienai no tādām lietām nākt savā “sirdī;

30 jo labāk, lai jūs paši noraidītu šīs lietas, ar ko jūs nesīsīt savu “krustu, nekā jūs tiksīt iemesti ellē.

31 Ir rakstīts, ka ikviens, kas no savas sievas šķiras, tas lai dod viņai “šķiršanās rakstu.

32 Patiesi, patiesi Es saku

jums, ka ikviens, kas no savas sievas “šķiras, izņemot ^bnetiklības gadījumu, spiež to “pārkāpt laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.

33 Un vēl ir rakstīts—tevbūs nepatiesi zvērēt, bet tu izpildīsi Tam Kungam savus “zvērestus;

34 bet patiesi, patiesi Es saku jums, jums vispār nebūs “zvērēt; nedz pie debesīm, jo tās ir Dieva tronis;

35 nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls;

36 nedz arī tev būs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēj padarīt ne vienu vienīgu matu ne baltu, ne melnu;

37 bet, lai tavi vārdi ir: jā, jā! nē, nē!, jo, kas pāri par to, ir no ļauna.

38 Un lūk, ir rakstīts: “aci pret aci un zobu pret zobu;

39 bet Es saku jums, ka jums nebūs “stāvēt pretim ļaunajam; bet ikvienam, kas tevi sitīs pa tavu labo vaigu, tam ^bpagriez arī otru;

40 un, ja kāds grib ar tevi tiesāties un ņemt tavus svārkus, atdod tam arī savu apmetni;

41 un ar katru, kas spiež tevi iet vienu jūdzi, paej ar to divas.

42 “Dod tam, kas tev prasa, un neatsaki tam, kas grib no tevis aizņemties.

43 Un lūk, ir arī rakstīts, ka tev

24a SRC Piedot.

26a Al. 11:3.

27a 2. Nef. 9:36;
M&D 59:6.

28a M&D 42:23.
SRC Iekāre.

29a Ap. d. 8:22.

30a Mat. 10:38; 16:24;

Lūk. 9:23.

31a SRC Šķiršanās.

32a Marka 10:11–12.

b SRC Ārlaulības sakari.

c SRC Laulības

pārkāpšana.

33a SRC Zvērests.

34a SRC Apgānīšana.

38a 3. Moz. 24:20.

39a 3. Nef. 6:13;

4. Nef. 1:34;

M&D 98:23–32.

b SRC Pacietība.

42a Jēk. 2:17–19;

Mos. 4:22–26.

būs mīlēt savu tuvāku un nīst savu ienaidnieku;

44 bet lūk, Es saku jums, mīliet savus "ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un ^blūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs;

45 lai jūs būtu bērni savam Tēvam, kas ir debesīs, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un pār labiem.

46 Tādēļ šīs lietas, kas bija senatnē, kas bija pakļautas likumam, ir piepildītas Manī.

47 "Kas bijis, ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

48 Tādēļ es gribu, lai jūs būtu "pilnīgi, tāpat kā Es vai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, ir pilnīgs.

13. NODAĻA

Jēzus māca nefījiešiem Tā Kunga lūgšanu. Viņiem ir jākrāj man-ta debesīs. Divpadsmit mācekļiem viņu kalpošanā tiek pavēlēts nedomāt par laicīgajām lietām. Salīdziniet ar Mateja ev. 6. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

PATIESI, patiesi Es saku, ka Es gribu, lai jūs dotu "mīlestības dāvanas nabagajiem, bet sargieties, lai jūs nedotu savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, lai tiktu viņu ieraudzīti, citādi jums nav nekādas algas no jūsu Tēva, kas ir debesīs.

2 Tādēļ, kad jūs dosit savas

mīlestības dāvanas, tad nelieciet to izbazūnēt savā priekšā, kā liekuļi to dara sinagogās un ielās, lai cilvēki tos "godinātu. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

3 Bet, kad tu dod mīlestības dāvanas, tad tava kreisā roka lai nezina, ko dara labā;

4 tā ka tavas mīlestības dāvanas paliek apslēptas; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās atklāti.

5 Un, kad tu "Dievu lūdz, nedari tā kā liekuļi, jo tie mīl lūgt, stāvēdami sinagogās un uz ielu stūriem, lai cilvēki tos varētu redzēt. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

6 Bet tu, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī un, kad tu esi aizslēdzis savas durvis, pielūdz savu Tēvu, kas ir slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

7 Bet, kad jūs lūdzat, veltīgi neatkārtojieties kā pagāni, jo tie domā, ka viņi tiks uzklausi dēļ savas lielās runāšanas.

8 Tad nu netopiet tiem līdzīgi, jo jūsu Tēvs "zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat.

9 Tādēļ šādā "veidā jums būs ^blūgt: Mūsu "Tēvs, kas esi debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds.

10 Tavs prāts lai notiek uz zemes tāpat kā debesīs.

11 Un piedod mums mūsu parādus, kā mēs piedodam saviem parādniekiem.

44a Sal. Pam. 24:17;

Al. 48:23.

b Ap. d. 7:59–60.

47a 3. Nef. 15:2, 7;
M&D 22:1.

48a Mat. 5:48;
3. Nef. 27:27.

SRC Pilnīgs.

13 1a SRC Mīlestības
dāvanas,
Mīlestības dāvanu
došana.

2a M&D 121:34–35.

5a SRC Lūgšana.

8a M&D 84:83.

9a Mat. 6:9–13.

b SRC Lūgšana.

c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

12 Un "neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.

13 Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

14 Jo, ja jūs "piedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, jūsu Debesu Tēvs piedos arī jums;

15 bet, ja jūs nepiedosit cilvēkiem viņu pārkāpumus, arī jūsu Debesu Tēvs nepiedos jūsu pārkāpumus.

16 Turklāt, kad jūs "gavējat, neesiet kā liekuļi, saīguši vaigā, jo tie dara savas sejas nejaukas, lai rādītos cilvēkiem kā gavētāji. Patiesi Es saku jums, tiem jau ir sava alga.

17 Bet tu, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu seju;

18 lai tu nerādies cilvēkiem kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas ir "slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās tev atklāti.

19 Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi ielaužas un zog;

20 bet krājiet sev "mantas debesīs, kur ne kodes, ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi neielaužas un nezog.

21 Jo, kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds.

22 Miesas "spīdeklis ir acs; ja nu tava acs būs skaidra, visa tava miesa būs gaismas pilna.

23 Bet, ja tava acs būs ļauna, visa tava miesa būs pilna tumšas. Ja, tādējādi, tava gaisma,

kas ir tevī, ir tumsa, cik gan liela ir tā tumsa!

24 Neviens cilvēks nevar "kalpot diviem kungiem; vai nu viņš vienu nīdīs un otru mīlēs, vai arī pie viena turēsies un otru nicinās. Jūs nevarat kalpot Dievam un Mamonomam.

25 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš paraudzījās uz tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem: Atcerieties tos vārdus, ko Es sacīju. Jo lūk, jūs esat tie, ko Es esmu izraudzījis "kalpot šai tautai. Tādēļ Es saku jums: ^bNezūdieties par savu dzīvību, ko jūs ēdisit vai ko jūs dzersit; nedz arī par savu miesu, ko jūs ģērbsit. Vai dzīvība nav vairāk kā barība un miesa kā apģērbs?

26 Skatieties uz putniem gaisā, jo ne tie sēj, ne tie pļauj, ne sakrāj šķūņos; tomēr jūsu Debesu Tēvs tos baro. Un vai jūs neesat daudz labāki nekā viņi?

27 Kurš no jums ar zūdišanos var kaut vienu olekti pielikt savam augumam?

28 Un kādēļ jūs zūdāties apģērba dēļ? Padomājiet par līlijām laukā, kā tās aug; ne tās strādā, ne tās vērpj;

29 un Es saku jums, ka pat Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām.

30 Tādēļ, ja Dievs tā apģērbj zāli laukā, kas šodien ir un rīt tiek iemesta krāsni, patiesi tā

12a dzst Mat. 6:14
(Pielikums).

14a Mos. 26:30–31;
M&D 64:9.

src Piedot.

16a Jes. 58:5–7.

src Gavēt,
Gavēšana.

18a M&D 38:7.

20a Hel. 5:8; 8:25.

22a M&D 88:67.

24a 1. Sam. 7:3.

25a src Kalpot,
Kalpošana.

b Al. 31:37–38;

M&D 84:79–85.

Viņš apgērbs jūs, ja jūsu ticība nebūs maza.

31 Tādēļ nezūdieties, sacīdami: Ko mēs ēdīsim?, vai: Ko dzersim?, vai: Ar ko gērbsimies?

32 Jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums vajag visas šīs lietas.

33 Bet dzenieties papriekš pēc Dieva "valstības un Viņa taisnības, un tad jums visas šīs lietas taps piemestas.

34 Nezūdieties nākamā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdisies. Katrai dienai pietiek pašai savu bēdu.

14. NODAĻA

Jēzus pavēl: Netiesājiet; lūdziet Dievam; sargieties no viltus praviešiem. Viņš apsola glābšanu tiem, kas darīs Tēva gribu. Salīdziniet ar Mateja ev. 7. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš pagriezās pret ļaužu pulku un atkal atvēra Savu muti uz tiem, sacīdams: Patiesi, patiesi Es saku jums: "Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti.

2 "Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots.

3 Un kāpēc tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi baļķi, kas ir tavā pašā acī?

4 Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilksu skabargu

no tavas acs—un lūk, baļķis ir tavā pašā acī?

5 Tu, liekuli, papriekš izvelc "baļķi no savas pašā acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkt skabargu no sava brāļa acs.

6 Nedodiet to, kas ir "svēts, suņiem, un nemetiet savas pārles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām tās nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa.

7 "Lūdziet, un jums taps dots; meklējiet, un jūs atradīsiet; klausījiet, un jums taps atvērts.

8 Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klauszina, taps atvērts.

9 Jeb, vai ir cilvēks jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizi lūdz, dotu akmeni?

10 Jeb, kad tas zivi lūdz, tam dotu čusku?

11 Ja tad nu jūs, būdami ļauni, protat saviem bērniem dot labas dāvanas, vai tad jūsu Tēvs, kas ir debesis, nedos daudz vairāk laba tiem, kas Viņu lūdz?

12 Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums darītu, tāpat "dariet arī jūs viņiem, jo šis ir likums un pravieši.

13 Ieejiet pa "šaurajiem vārtiem, jo plati ir vārti un ^bceļš ir plats, kas ved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet;

14 tāpēc ka šauri ir "vārti un ^bšauris ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un ^cmaz ir to, kas to atrod.

15 Sargieties no "viltus pra-

33a Lūk. 12:31.

14 1a D&ST Mat. 7:1–2
(Pielikums);
Jāņa 7:24.

2a Morm. 8:19.

5a Jāņa 8:3–11.

6a SRC Svēts.

7a 3. Nef. 27:29.

src Lūgšana.

12a src Līdzjūtība.

13a Lūk. 13:24;

3. Nef. 27:33.

b M&D 132:25.

14a 2. Nef. 9:41; 31:9,

17–18;

M&D 22.

b 1. Nef. 8:20.

c 1. Nef. 14:12.

15a Jer. 23:21–32;

2. Nef. 28:9, 12, 15.

viešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki.

16 No viņu augļiem jums būs tos pazīt. Vai cilvēki vāc vīnogas no ērkšķiem, vai vīģes no dadžiem?

17 Patiesi, tā katrs labs koks nes labus augļus, bet nelabs koks nes nelabus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, nedz arī nelabs koks var nest labus augļus.

19 Katrs koks, kas "nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu "augļiem jums būs tos pazīt.

21 Ne ikkatrs, kas saka uz Mani: Kungs! Kungs!, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu.

22 Daudzi "sacīs uz Mani tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs neesam pravietojuši Tavā Vārdā, un Tavā Vārdā izdzinuši velnus, un Tavā Vārdā daudz brīnumainu darbu darījuši?

23 Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu "pazinis; ^bejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji.

24 Tādēļ ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un dara, Es pielīdzināšu gudram vīram, kas savu namu cēlis uz "klints—

25 un, kad stiprs "lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas ^bne-

sabruka, jo tas bija celts uz klints.

26 Un ikviens, kas dzird šos Manus vārdus un nedara, pielīdzināms ģekim, kas savu namu cēlis uz "smiltīm—

27 un, kad stiprs lietus lija, un plūdi gāzās, un vēji pūta tam namam virsū, tad tas sabruka, un liela bija tā sabrukšana.

15. NODAĻA

Jēzus paziņo, ka Mozus likums ir izpildīts Viņā. Nefijieši ir tās citas avis, par ko Viņš runāja Jeruzālemē. Nekrietnības dēļ Tā Kunga tauta Jeruzālemē nezina par Israēla izklīdinātajām avīm. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pameta Savas acis visapkārt uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem: Lūk, jūs dzirdējāt to, ko Es mācīju, pirms uzkāpu Debesīs pie Sava Tēva; tādēļ, kas atceras šos Manus vārdus un tos "pilda, to Es ^buzcelšu pēdējā dienā.

2 Un notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš manīja, ka bija daži viņu vidū, kas bija pārsteigti un brīnījās, ko Viņš domā par Mozus "likumu; jo viņi nesaprata tos vārdus, ka viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Nebrīnieties, ka Es teicu jums, ka

19a Mat. 3:10;
Al. 5:36–41;
M&D 97:7.

20a Lūk. 6:43–45;
Mor. 7:5.

22a Al. 5:17.

23a Mos. 5:13;

26:24–27.

b Lūk. 13:27.

24a src Klints.

25a Al. 26:6;

Hel. 5:12.

b Sal. Pam. 12:7.

26a 3. Nef. 11:40.

15 1a Jēk. v. 1:22.

b 1. Nef. 13:37;

M&D 5:35.

2a SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

viss vecais ir pagājis, un viss ir tapis jauns.

4 Lūk, Es saku jums, ka tas ^alikums ir izpildīts, kas tika dots Mozum.

5 Lūk, ^aEs esmu Tas, kas deva likumu, un Es esmu Tas, kas derēja ar Savu Israēla tautu; tādēļ likums Manī ir izpildīts, jo Es esmu nācis ^bizpildīt likumu; tādēļ tam ir gals.

6 Lūk, Es ^aneatmetu praviešus, jo tie visi, kas nav piepildīti Manī, patiesi Es saku jums, visi tiks piepildīti.

7 Un tādēļ, ka Es sacīju jums, ka viss vecais ir pagājis, Es neatmetu to, kas ir ticis runāts par to, kam jānāk.

8 Jo lūk, ^aderība, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, visa vēl nav izpildīta; bet likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī.

9 Lūk, Es esmu ^alikums un ^bgaisma. Griezieties pie Manis un pastāviet līdz galam, un jūs ^cdzīvosit; jo tam, kas ^apastāvēs līdz galam, Es došu mūžīgo dzīvi.

10 Lūk, Es esmu devis jums ^abaušļus, tādēļ turiet Manus baušļus. Un tas ir likums un pravieši, jo tie patiesi ^bliecina par Mani.

11 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš sacīja uz tiem divpadsmit, kurus Viņš bija izraudzījis:

12 Jūs esat Mani mācekļi un jūs esat gaisma šai tautai, kas ir ^aJāzepsa nama atlikums.

13 Un lūk, šī ir jūsu mantojuma ^azeme, un Tēvs ir devis to jums.

14 Un nekad Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es ^ateiktu to jūsu brāļiem Jeruzālemē.

15 Nekad arī Tēvs nav devis Man pavēli, lai Es stāstītu tiem par ^acitām Israēla nama ciltīm, kuras Tēvs ir izvedis no tās zemes.

16 Tik daudz Tēvs pavēlēja Man, lai Es teiktu tiem:

17 Ka Man vēl ir citas avis, kas nav no šī ganāmpulka; arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens ^aGans.

18 Un tad nu savas stūrgalvības un neticības dēļ tie ^anesaprata Manu vārdu; tādēļ Tēvs Man pavēlēja nestāstīt tiem vairāk par to.

19 Bet, patiesi Es saku jums, ka Tēvs Man pavēlēja, un Es saku jums, ka jūs tikāt nošķirti no tiem viņu nekrietnības dēļ; tādēļ tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka tie nezina par jums.

20 Un patiesi Es saku jums vēl, ka citas ciltis Tēvs ir atdalījis no tiem; un tas ir viņu nekrietnības dēļ, ka viņi nezina par tām.

21 Un patiesi Es saku jums, ka

4a Mos. 13:27–31;
3. Nef. 9:17–20.

5a 1. kor. 10:1–4;
3. Nef. 11:14.
src Jehova.

b Al. 34:13.

6a 3. Nef. 23:1–5.

8a 3. Nef. 5:24–26.

9a 2. Nef. 26:1.

b src Gaisma,
Kristus gaisma.

c Jāņa 11:25;
M&D 84:44.

d src Izturēt.

10a 3. Nef. 12:20.

b Mos. 13:33.

12a src Jāzeps,
Jēkaba dēls.

13a 1. Nef. 18:22–23.

14a 3. Nef. 5:20.

15a 3. Nef. 16:1–4.

src Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.

17a src Labais Gans.

18a M&D 10:59.

jūs esat tie, par kuriem Es teicu: "Citas avis Man vēl ir, kas nav no šī ganāmpulka, arī tās Man jāatved, un viņas dzirdēs Manu balsi; un būs viens ganāmpulks un viens Gans.

22 Un viņi Mani nesaprata, jo viņi domāja, ka tas ir par "citticībniekiem; jo viņi nesaprata, ka citticībniekiem jātiek ^bpievērštiem caur viņu sludināšanu.

23 Un viņi nesaprata Mani, kad Es teicu, ka tie dzirdēs Manu balsi; un viņi nesaprata Mani, ka "citticībnieki nekad nedzirdēs Manu balsi—ka Es neparādīšos tiem savādāk, kā tikai ar ^bSvēto Garu.

24 Bet lūk, jūs esat gan dzirdējuši "Manu balsi, gan redzējuši Mani; un jūs esat Manas avis, un jūs esat ieskaitīti starp tiem, ko Tēvs ir ^bdevis Man.

16. NODAĻA

Jēzus apmeklēs citas no pazudušajām Israēla avīm. Pēdējās dienās evaņģēlijs nonāks pie citticībniekiem, un tad pie Israēla nama. Tā Kunga ļaudis paši savām acīm redzēs, kā Viņš atkal atjaunos Ciānu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN patiesi, patiesi Es saku jums, ka Man ir "citas avis, kas nav no šīs zemes, nedz arī no Jeruzālemes zemes, nedz arī no citām

tās zemes daļām visapkārt, kur Es esmu kalpojis.

2 Jo tie, par kuriem Es runāju, ir tie, kas nav vēl dzirdējuši Manu balsi; nedz arī kādreiz Es esmu parādījies tiem.

3 Bet Es saņēmu pavēli no Tēva, ka Man ir jāiet pie "tiem un ka tie dzirdēs Manu balsi, un tiks ieskaitīti starp Manām avīm, lai būtu viens ganāmpulks un viens Gans; tādēļ Es eju tiem parādīties.

4 Un Es pavēlu jums, lai jūs pierakstītu šo "sacīto, kad Es būšu aizgājis, lai, ja būs tā, ka Mani ļaudis Jeruzālemē, tie, kas Mani ir redzējuši un bijuši kopā ar Mani Manā kalpošanā, nevaicās Tēvam Manā Vārdā, lai viņi ar Svēto Garu saņemtu zināšanas par jums un arī par citām ciltīm, par kurām viņi nezina, tad lai šis sacītais, ko jūs rakstīsīt, tiktu saglabāts un pasludināts ^bcitticībniekiem, lai caur pilnību no citticībniekiem viņu pēcnācēju atlikums, kas būs izkaisīts pa zemes virsu savas neticības dēļ, tiktu atvests jeb tiktu vests pie "atziņas par Mani, viņu Pestītāju.

5 Un tad Es tos "savākšu no četriem zemes galiem; un tad Es izpildīšu to ^bderību, ko Tēvs ir noslēdzis ar visiem "Israēla nama ļaudīm.

21a Jāņa 10:14–16.
22a SRC Citticībnieki.
b Ap. d. 10:34–48.
23a Mat. 15:24.
b 1. Nef. 10:11.
SRC Svētais Gars.
24a Al. 5:38;
3. Nef. 16:1–5.
b Jāņa 6:37;

M&D 27:14.
16 1a 3. Nef. 15:15.
SRC Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
3a 3. Nef. 17:4.
4a SRC Svētie Raksti.
b 1. Nef. 10:14;
3. Nef. 21:6.

c Ec. 20:42–44;
3. Nef. 20:13.
5a SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b 3. Nef. 5:24–26.
c 1. Nef. 22:9;
3. Nef. 21:26–29.

6 Un svētīti ir ^acitticībnieki dēļ savas ticības Man, iekš un caur ^bSvēto Garu, kurš liecina tiem par Mani un par Tēvu.

7 Lūk, dēļ viņu ticības Man, saka Tēvs, un dēļ jūsu neticības, ak Israēla nams, “pēdējās dienās patiesība nāks pie citticībniekiem, lai šīs lietas pilnībā tiktu darītas tiem zināmas.

8 Bet ak vai, saka Tēvs, neticīgajiem no citticībniekiem—jo neskatoties, ka tie ir nākuši uz šīs zemes virsas un ir “izklīdīnājuši Manu tautu, kas ir no Israēla nama; un Mana tauta, kas ir no Israēla nama, ir tikusi ^bpadzīta no viņu vidus un tikusi mīdīta zem viņu kājām;

9 un dēļ Tēva žēlastības pret citticībniekiem, un arī dēļ sodiem no Tēva Manai tautai, kas ir no Israēla nama, patiesi, patiesi, Es saku jums, ka pēc visa tā,—un Es esmu līcis, lai Mana tauta, kas ir no Israēla nama, tiktu sista un tiktu mōcīta, un tiktu “kauta, un tiktu padzīta no viņu vidus un klūtu viņu ienīsta, un klūtu par nievu vārdu un apsmieklu viņu vidū—

10 un tā pavēl Tēvs, lai Es teiktu jums: Tanī dienā, kad citticībnieki sagrēkos pret Manu evaņģēliju un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, un būs “augstprātīgi savu siržu lepnībā

pār visām tautām un pār visiem visas zemes ļaudīm, un būs pilni ar visādiem meliem un viltu, ļaunumu un visāda veida liekulību, un slepkavībām, un ^bviltus priesterību, un netiklībām, un slepenām negantībām; un, ja viņi darīs to visu un noraidīs Mana evaņģēlija pilnību, lūk, saka Tēvs, Es paņemšu Sava evaņģēlija pilnību prom no tiem.

11 Un tad Es “atcerēšos Savu derību, ko Es noslēdzu ar Savu tautu, ak Israēla nams, un Es nesīšu Savu evaņģēliju tai.

12 Un Es rādīšu tev, ak Israēla nams, ka citticībniekiem nav varas pār tevi; bet Es atcerēšos Savu derību ar tevi, ak Israēla nams, un jūs nāksit pie “atziņas par Mana evaņģēlija pilnību.

13 Bet, ja citticībnieki nožēlos grēkus un atgriezīsies pie Manis, saka Tēvs, lūk, viņi tiks “ieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams.

14 Un Es neļaušu Savai tautai, kas ir no Israēla nama, iet cauri starp viņiem un samīdīt tos, saka Tēvs.

15 Bet, ja viņi nepievērsīsies Man un nepaklausīs Manai balsij, Es ļaušu, lai viņi, jā, Es ļaušu Saviem ļaudīm, ak Israēla nams, lai tie iet cauri starp viņiem un “samīda tos, un tie būs kā sāls,

6a 1. Nef. 13:30–42;

2. Nef. 30:3.

b 2. Nef. 32:5;

3. Nef. 11:32, 35–36.

src Svētais Gars.

7a src Evaņģēlija atjaunošana.

8a 1. Nef. 13:14; Morm. 5:9, 15.

b 3. Nef. 20:27–29.

9a Am. 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

b 2. Nef. 26:29.

11a 3. Nef. 21:1–11;

Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1. Nef. 15:13–17;

2. Nef. 10:18;

3. Nef. 30:2;

Ābr. 2:9–11.

15a Mih. 5:7–14;

3. Nef. 20:16–19;

21:12–21;

M&D 87:5.

kas zaudējusi savu garšu, kas no tā laika ir nekam nederīga, kā vien ārā izmetama un zem Manu ļaužu kājām saminama, ak Israēla nams.

16 Patiesi, patiesi Es saku jums, tā Tēvs Man ir pavēlējis— lai Es dotu šai tautai šo zemi viņu mantojumā.

17 Un tad pravieša Jesajas "vārdi būs piepildīti, kas saka:

18 "Tavi ^bsargi jau paceļ balsi, viņi gavilē visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm, kad Tas Kungs atkal atjaunos Cīānu.

19 Gavilējiet priekā; dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tas Kungs ir mierinājis Savu tautu, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

20 Tas Kungs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Dieva.

17. NODAĻA

Jēzus liek ļaudīm pārdomāt Viņa vārdus un lūgt par sapratni. Viņš izdziedina viņu slimos. Viņš lūdz par tiem ļaudīm, izmantodams tādu valodu, kas nevar tikt rakstīta. Enģeļi kalpo viņiem un uguns ieskauj viņu bērniņus. Apmēram 34. g. pēc Kr.

LŪK, tad notika, kad Jēzus bija sacījis šos vārdus, Viņš paraudzījās atkal apkārt uz ļaužu pulku, un Viņš teica uz tiem: Lūk, Mans "laiks ir tuvu klāt.

2 Es manu, ka jūs esat vāji, ka jūs nevarat "saprast visus Manus vārdus, ko Man Tēvs ir pavēlējis runāt uz jums šinī reizē.

3 Tādēļ ejiet uz savām mājām un "apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, un vaicājiet Tēvam Manā Vārdā, lai jūs varētu saprast, un ^bsagatavojiet savus prātus "rītam, un Es nākšu pie jums atkal.

4 Bet tagad Es "eju pie Tēva un arī lai ^bparādītos "pazudušajām Israēla ciltīm, jo tās nav zudušas Tēvam, jo Viņš zina, kurp Viņš tās ir aizvedis.

5 Un notika, kad Jēzus bija tā runājis, Viņš atkal pameta Savas acis apkārt uz ļaužu pulku un redzēja, ka viņi bija asarās un cieši raudzījās uz Viņu, it kā lūgdami, lai Viņš paliek nedaudz ilgāk ar tiem.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Mana sirds ir pilna "līdzjūtības pret jums.

7 Vai jūsu vidū ir kādi slimie? Vediet viņus šurp. Vai jums ir kādi, kas ir klibi vai akli, vai tizli, vai kropli, vai spītālīgi, vai kas ir izkaltuši, vai kas ir kurlī, vai kas sirgst jebkādā veidā? Vediet viņus šurp un Es tos dziedināšu, jo Es jūtu jums līdzī, Mana sirds ir piepildīta ar žēlastību.

8 Jo Es redzu, ka jūs gribat, lai Es parādu jums to, ko Es darīju jūsu brāļiem Jeruzālemē, jo Es redzu, ka jūsu "ticība ir

17a 3. Nef. 20:11–12.

18a Jes. 52:8–10.

b Ec. 33:1–7.

src Sargāt, Sargs.

17 1a TAS IR atgriezies pie Tēva, skat. 4. p.

2a Jāņa 16:12;

M&D 78:17–18.

3a src Pārdomāt.

b M&D 132:3.

c 3. Nef. 19:2.

4a 3. Nef. 18:39.

b 3. Nef. 16:1–3.

c src Israēls—

Israēla desmit pazudušās ciltis.

6a src Līdzjūtība.

8a Lūk. 18:42.

^bpietiekama, lai Es jūs dziedinātu.

9 Un notika, kad Viņš bija tā runājis, viss ļaužu pulks vienprātīgi gāja ar saviem slimajiem un saviem sirgstošajiem, un saviem klibajiem, un saviem aklažiem, un saviem mēmajiem, un ar visiem tiem, kas sirga jebkādā veidā; un Viņš “dziedināja ikvienu, kad tie tika atvesti pie Viņa.

10 Un viņi visi, gan tie, kas bija dziedināti, gan tie, kas bija veseli, zemojās pie Viņa kājām un pielūdza Viņu; un, cik daudzi varēja, nāca no ļaužu pulka un “skūpstīja Viņa kājas, tā ka tie mazgāja Viņa kājas ar savām asarām.

11 Un notika, ka Viņš pavēlēja, lai viņu “mazie bērni tiktu atnesti.

12 Tā tie atnesa savus mazos bērnus un nolika tos zemē visapkārt Viņam, un Jēzus stāvēja vidū, un ļaužu pulks deva ceļu, līdz tie visi bija atnesti pie Viņa.

13 Un notika, kad viņi visi bija atnesti un Jēzus stāvēja to vidū, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie “nomestos uz ceļiem zemē.

14 Un notika, kad tie bija nometušies uz ceļiem zemē, Jēzus nopūtās pie sevis un teica: Tēvs, Es esmu “satraukts par Israēla nama ļaužu bezdievību.

15 Un, kad Viņš bija pateicis šos vārdus, Viņš arī nometās uz ceļiem zemē; un lūk, Viņš lūdza

Tēvu, un tas, ko Viņš lūdza, nevar tikt uzrakstīts, un ļaužu pulks, kas dzirdēja Viņu, liecināja.

16 Un viņi liecināja šādā veidā: “Acs nekad nav redzējusi, nedz arī auss kādreiz dzirdējusi iepriekš tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs redzējām un dzirdējām Jēzu runājam uz Tēvu;

17 un neviena “mēle nevar izteikt, nedz arī kāds cilvēks var uzrakstīt, nedz arī cilvēku sirdis var aptvert tik lielas un brīnumainas lietas, kā mēs gan redzējām, gan dzirdējām Jēzu runājam; un neviens nevar aptvert to prieku, kas piepildīja mūsu dvēseles tanī brīdī, kad mēs dzirdējām Viņu lūdzam Tēvu par mums.

18 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt Tēvu, Viņš piecēlās; bet tik milzīgs bija ļaužu pulka “prieks, ka viņi bija tā pārņemti.

19 Un notika, ka Jēzus runāja uz tiem un aicināja viņus piecelties.

20 Un tie piecēlās no zemes, un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat dēļ savas ticības. Un tagad, lūk, Mans prieks ir pilnīgs.

21 Un, kad Viņš bija sacījis šos vārdus, Viņš “raudāja, un pūlis liecināja par to, un Viņš ņēma viņu bērnīņus, vienu pēc otra, un ^bsvētīja tos, un lūdza Tēvu par tiem.

8b 2. Nef. 27:23;

Et. 12:12.

9a Mos. 3:5;

3. Nef. 26:15.

10a Lūk. 7:38.

11a Mat. 19:13–14;

3. Nef. 26:14, 16.

13a Lūk. 22:41;

Ap. d. 20:36.

14a Moz. 7:41.

16a Jes. 64:4;

1. kor. 2:9;

M&D 76:10, 114–119.

17a 2. kor. 12:4.

18a Src Prieks.

21a Jāņa 11:35.

b Marka 10:14–16.

22 Un, kad Viņš to bija darījis, Viņš atkal raudāja;

23 un Viņš runāja uz ļaužu pulku un sacīja uz tiem: Skatieties uz saviem bērniņiem.

24 Un, kad viņi skatījās, lai redzētu, viņi pameta savas acis uz debesīm, un viņi redzēja debesis atveramies, un viņi redzēja eņģelus nokāpjam no debesīm, un tie bija it kā uguns vidū, un tie nāca un "ieskāva šos bērniņus, un viņi tika apņemti it kā ar uguni; un eņģeļi kalpoja tiem.

25 Un ļaužu pulks redzēja un dzirdēja, un liecināja; un tie zina, ka viņu pieraksts ir paties, jo viņi visi redzēja un dzirdēja, katrs cilvēks pats; un viņi bija skaitā ap divi tūkstoši un pieci simti dvēseļu, un tur bija vīri, sievas un bērni.

18. NODAĻA

Jēzus ievieš Svēto Vakarēdienu starp nefijiešiem. Viņiem tiek pavēlēts vienmēr lūgt Viņa Vārdā. Tie, kas ēd Viņa miesu un dzer Viņa asinis necienīgi, tiek nosodīti. Mācekļiem tiek dota vara piešķirt Svēto Garu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka Jēzus pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie Viņam atnestu nedaudz "maizes un vīna.

2 Un, kamēr tie gāja pēc maizes un vīna, Viņš pavēlēja ļaužu pulkam, lai tie apsēstos uz zemes.

3 Un, kad Viņa mācekļi atnāca ar "maizi un vīnu, Viņš paņēma maizi un lauza, un svētīja to; un

Viņš deva to mācekļiem un pavēlēja, lai tie ēstu.

4 Un, kad tie bija ēduši un paēduši, Viņš pavēlēja, lai tie dotu ļaužu pulkam.

5 Un, kad ļaužu pulks bija ēdis un paēdis, Viņš sacīja uz mācekļiem: Lūk, viens tiks ordinēts jūsu vidū, un viņam Es došu varu, lai viņš "lauztu maizi un svētītu to, un dotu to Manas baznīcas ļaudīm, visiem tiem, kas ticēs un taps kristīti Manā Vārdā.

6 Un to jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es darīju, tāpat kā Es lauza maizi un svētīju to, un devu to jums.

7 Un to jūs darīsiet, lai "pieminētu Manu miesu, ko Es jums esmu rādījis. Un tas būs kā liecība Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

8 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš sacīja šos vārdus, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem, lai tie ņemtu vīna kausu un dzertu no tā un lai viņi dotu arī ļaužu pulkam, lai tie arī varētu dzert no tā.

9 Un notika, ka viņi tā darīja un dzēra no tā, un bija padzēruši; un viņi deva ļaužu pulkam, un tie dzēra, un tie bija padzēruši.

10 Un, kad mācekļi bija to darījuši, Jēzus sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat par to, ko jūs darījāt, jo tā ir Manu pavēļu pildīšana un tā liecina Tēvam, ka jūs griibat darīt to, ko Es esmu pavēlējis jums.

11 Un to jums vienmēr būs darīt tiem, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā; un jūs darīsīt to, atceroties Manas asinis, kuras Es esmu izlējis par jums, lai jūs varētu liecināt Tēvam, ka jūs vienmēr Mani atceraties. Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.

12 Un Es dodu jums bausli, ka jums būs to darīt. Un, ja jūs vienmēr to darīsīt, svētīti jūs esat, jo jūs esat celti uz Manas "klints.

13 Bet, kas vien jūsu starpā darīs vairāk vai mazāk par šo, nav celti uz Manas klints, bet ir celti uz smilšaina pamata; un, kad lietus līs un plūdi gāzīsies, un vējš pūtīs tiem virsū, tie "kritīs, un elles ^bvārti ir gatavi atvērties, lai pieņemtu tos.

14 Tādēļ svētīti jūs esat, ja jūs turēsīt Manas pavēles, ko Tēvs ir pavēlējis Man, lai Es dotu jums.

15 Patiesi, patiesi Es jums saku, jums jābūt modriem un vienmēr "jālūdz, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā.

16 Un, kā Es lūdzu starp jums, patiesi tādā veidā jums būs lūgt Manā baznīcā starp Maniem ļaudīm, kas nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā. Lūk, Es esmu "gaisma; un Es esmu rādījis jums ^bpiemēru.

17 Un notika, kad Jēzus bija

runājis šos vārdus uz Saviem mācekļiem, ka Viņš atkal pagriezās pret ļaužu pulku un sacīja uz tiem:

18 Lūk, patiesi, patiesi Es jums saku, jums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs nekristu kārdinājumā, jo "Sātans grib jūs iegūt, lai viņš varētu sijāt jūs kā kviešus.

19 Tādēļ jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā;

20 un "visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, kas ir taisnīgi, ticot, ka jūs saņemsīt, lūk, tas jums taps dots.

21 "Lūdziet Tēvu vienmēr Manā Vārdā savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni taptu svētīti.

22 Un lūk, jums būs bieži sanākt kopā; un jūs neliegsīt nevienam nākt pie jums, kad jūs sanākat kopā, bet ļaujiet, lai tie nāktu, un neliedziet tiem;

23 bet jums būs "lūgt par tiem, un jūs tos nepadzīsīt; ja būs tā, ka tie bieži nāks pie jums, jūs lūgsīt par tiem Tēvu Manā Vārdā;

24 tādēļ turiet augstu savu "gaismu, lai tā spīd pasaulei. Lūk, Es esmu ^bgaisma, ko jums būs turēt augstu—kā to jūs esat redzējuši Mani darām. Lūk, jūs redzat, ka Es esmu lūdzis Tēvu, un jūs visi bijāt aculiecinieki.

25 Un jūs redzat, ka Es "nevienam nepavēlēju aiziet, bet

12a SRC Klints.
13a SRC Atrkišana.
b 3. Nef. 11:39.
15a Al. 34:17–27.
SRC Lūgšana.
16a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus piemērs.
18a Lūk. 22:31;
2. Nef. 2:17–18;
M&D 10:22–27.
20a Mat. 21:22;
Hel. 10:5;

Mor. 7:26;
M&D 88:63–65.
21a Al. 34:21.
23a 3. Nef. 18:30.
24a Mat. 5:16.
b Mos. 16:9.
25a Al. 5:33.

drīzāk pavēlēju, lai jūs nāktu pie Manis, lai jūs varētu ^bsajust un redzēt; patiesi tā jums būs darīt pasaulei; un katrs, kas pārkaļp šo pavēli, ļaujas tikt ievests kārdināšanā.

26 Un tad notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, ka Viņš pavērsa savas acis uz mācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, un sacīja uz tiem:

27 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, Es dodu jums vēl vienu pavēli, un tad Man ir jāiet pie Sava "Tēva, lai Es varētu izpildīt ^bcitas pavēles, ko Viņš Man ir devis.

28 Un tad lūk, šī ir tā pavēle, ko Es dodu jums, lai jūs neļautu apzināti nevienam "necienīgam ^bbaudīt no Manas miesas un asinīm, kad jūs to izdalīsiet;

29 jo katrs, kas ēd un dzer Manu miesu un "asinis ^bnecienīgi, ēd un dzer par sodu savai dvēselei; tādēļ, ja jūs zināt, ka cilvēks ir necienīgs, lai ēstu un dzertu no Manas miesas un asinīm, jūs tam to liegsit.

30 Tomēr jūs to "nedzīsiet pro-jām, bet jūs kalposit tam un lūgsit par viņu Tēvu Manā Vārdā; un, ja būs tā, ka viņš nožēlos grēkus un taps kristīts Manā Vārdā, tad jūs pieņemsit to un dosit tam no Manas miesas un asinīm.

31 Bet, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts Maniem ļaudīm, lai viņš nevarētu iznīcināt Manus ļaudis, jo lūk, Es zinu "Savas avis, un tās ir sa-skaitītas.

32 Tomēr jūs neizdzīsiet to no savām sinagogām vai savām lūgšanas vietām, jo tādiem jūs turpināsiet kalpot; jo jūs nezināt—varbūt tie atgriezīsies un nožēlos grēkus, un nāks pie Manis ar patiesu sirdi, un Es "dziedināšu tos; un jūs būsiet līdzekļi glābšanas nešanā tiem.

33 Tādēļ turiet šos vārdus, ko Es jums esmu pavēlējis, lai jūs nenokļūtu zem "nosodījuma; jo ak vai tam, ko Tēvs nosoda.

34 Un Es dodu jums šīs pavēles to strīdu dēļ, kas ir bijuši jūsu starpā. Un svētīgi jūs esat, ja "nav strīdu jūsu starpā.

35 Un tagad Es eju pie Tēva, tādēļ ka ir nepieciešams, lai Es ietu pie Tēva "jūsu labā.

36 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš pieskārās ar Savu "roku ^bmācekļiem, ko Viņš bija izraudzījis, vienam pēc otra, līdz Viņš bija visiem tiem pieskāries, un runāja uz tiem, kad Viņš tiem pieskārās.

37 Un ļaužu pulks nedzirdēja vārdus, ko Viņš runāja, tādēļ tie neliecina, bet mācekļi liecina, ka

b 3. Nef. 11:14–17.
27a SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
b 3. Nef. 16:1–3.
28a 1. kor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29a M&D 46:4.
b SRC Asinis;
Svētais Vakarēdiens.

30a M&D 46:3.
31a Jāņa 10:14;
Al. 5:38;
3. Nef. 15:24.
32a 3. Nef. 9:13–14;
M&D 112:13.
33a SRC Nosodīt,
Nosodišana.
34a 3. Nef. 11:28–30.

35a 1. Jāņa 2:1;
2. Nef. 2:9;
Mor. 7:27–28;
M&D 29:5.
36a SRC Roku uzlikšana.
b 1. Nef. 12:7;
3. Nef. 19:4.

Viņš deva tiem "varu dot ^bSvēto Garu. Un es tālāk jums parādīšu, ka šis pieraksts ir paties.

38 Un notika, kad Jēzus bija pieskāries tiem visiem, ka nāca "mākonis un apēnoja ļaužu pulku, ka tie nevarēja saskatīt Jēzu.

39 Un, kamēr tie bija apēnoti, Viņš aizgāja no tiem un uzkāpa debesīs. Un mācekļi redzēja un liecina, ka Viņš atkal uzkāpa debesīs.

19. NODAĻA

Divpadsmit mācekļi kalpo ļaudīm un lūdz pēc Svētā Gara. Mācekļi top kristīti un saņem Svēto Garu un eņģeļu kalpošanu. Jēzus lūdz Dievu ar vārdiem, kas nevar tikt rakstīti. Viņš apliecina šo nefijiešu ārkārtīgi lielo ticību. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija uzkāpis debesīs, ļaužu pulks izklīda, un katrs vīrs ņēma savu sievu un savus bērņus un atgriezās savā mājā.

2 Un nekavējoties tika izziņots starp ļaudīm, pirms kļuva tumšs, ka ļaužu pulks bija redzējis Jēzu, ka Viņš bija kalpojies tiem un ka Viņš arī rītā parādīsies ļaužu pulkam.

3 Jā, un patiesi visu nakti tika stāstīts par Jēzu; un tik daudz tie stāstīja ļaudīm, ka bija daudzi, jā, ļoti liels skaits, kas ārkārtīgi pūlējās visu to nakti, lai viņi varētu no rīta būt tai vietā, kur Jēzus parādīsies ļaužu pulkam.

4 Un notika, ka no rīta, kad ļaužu pulks bija sapulcējies

kopā, lūk, Nefijs un viņa brālis, ko viņš bija uzcēlis no miroņiem, kura vārds bija Timotejs, un arī Nefija dēls, kura vārds bija Jona, un arī Matonijs, un Matonihass, viņa brālis, un Kumens, un Kumēnonhijs, un Jeremija, un Šemņons, un Jona, un Cedekija, un Jesaja—tad nu šie bija to mācekļu vārdi, ko Jēzus bija izraudzījis—un notika, ka tie nāca un nostājās ļaužu pulka vidū.

5 Un lūk, ļaužu pulks bija tik liels, ka viņi lika, lai tie sadalītos divpadsmit grupās.

6 Un tie divpadsmit mācīja ļaužu pulku; un lūk, tie lika, lai pūlis nomestos ceļos uz zemes virsas un lūgtu Tēvu Jēzus Vārdā.

7 Un mācekļi arī lūdza Tēvu Jēzus Vārdā. Un notika, ka viņi piecēlās un mācīja ļaudis.

8 Un, kad viņi bija mācījuši ar tiem pašiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—neko neizmainot no tiem vārdiem, ko Jēzus bija runājis—lūk, viņi atkal nometās ceļos un lūdza Tēvu Jēzus Vārdā.

9 Un lūdza par to, ko viņi visvairāk vēlējās; un viņi vēlējās, lai "Svētais Gars tiem taptu dots.

10 Un, kad viņi bija tā lūguši, viņi devās lejā ūdens malā, un ļaužu pulks sekoja tiem.

11 Un notika, ka Nefijs devās "ūdenī un tapa kristīts.

12 Un viņš iznāca no ūdens un sāka kristīt. Un viņš kristīja visus tos, kurus Jēzus bija izraudzījis.

37a SRC Spēks, vara.
b SRC Svētā Gara

dāvana.
38a 2. Moz. 19:9, 16.

19 9a 3. Nef. 9:20.
11a 3. Nef. 11:23.

13 Un notika, kad viņi visi bija ^akristīti un bija iznākuši no ūdens, Svētais Gars nolaidās uz tiem, un viņi tika piepildīti ar ^bSvēto Garu un ar uguni.

14 Un lūk, viņi bija it kā uguns ^aieskauti; un tā nāca no debesīm, un ļaužu pulks to redzēja un liecināja par to; un eņģeļi nāca lejā no debesīm un kalpoja tiem.

15 Un notika, kamēr eņģeļi kalpoja mācekļiem, lūk, Jēzus nāca un nostājās vidū un kalpoja tiem.

16 Un notika, ka Viņš runāja uz ļaužu pulku un pavēlēja, lai tie atkal nometos ceļos zemē un arī lai Viņa mācekļi nometos ceļos zemē.

17 Un notika, kad viņi visi bija nometušies ceļos zemē, Viņš pavēlēja Saviem mācekļiem lūgt.

18 Un lūk, tie iesāka lūgt; un viņi lūdza Jēzu, saukdami Viņu par savu Kungu un savu Dievu.

19 Un notika, ka Jēzus aizgāja no viņu vidus un pagāja nedaudz nostāk no tiem, un nometās zemē, un Viņš sacīja:

20 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi devis Svēto Garu tiem, ko Es esmu izraudzījis; un tas ir viņu ticības dēļ, ka Es esmu izraudzījis tos no pasaules.

21 Tēvs, Es lūdzu Tevi, lai Tu dotu Svēto Garu visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem.

22 Tēvs, Tu esi devis Svēto

Garu tiem tāpēc, ka tie tic Man; un Tu redzi, ka tie tic Man tāpēc, ka Tu uzklausīji tos, un viņi lūdz Mani; un viņi lūdz Mani tāpēc, ka Es esmu ar viņiem.

23 Un tagad, Tēvs, Es lūdzu Tev par viņiem un arī par visiem tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie ticētu Man, lai Es būtu viņos ^akā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu ^bviens.

24 Un notika, kad Jēzus bija tā lūdzis Tēvu, Viņš nāca pie saviem mācekļiem, un lūk, tie joprojām turpināja bez apstājas lūgt Viņu; un tie ^aneplāpāja daudziem vārdiem, jo tiem bija dots, par ko tiem ^bjālūdzu, un tie bija pilni ar vēlēšanos.

25 Un notika, ka Jēzus svētīja tos, kad tie lūdza Viņu; un Viņa vaigs smaidīja uz tiem, un Viņa ^avaiga gaisma spīdēja pār tiem, un lūk, viņi bija tikpat ^bbalti kā Jēzus vaigs un arī drānas; un lūk, viņu baltums pārspēja jebkādu baltumu, jā, patiesi uz zemes nevar būt nekas tik balts kā to baltums.

26 Un Jēzus sacīja uz tiem: Turpiniet lūgt! Un viņi nepārstāja lūgt.

27 Un Viņš atkal novērsās no tiem un pagāja nedaudz nostāk, un nometās zemē; un Viņš atkal lūdza Tēvu, sacīdams:

28 Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi ^ašķīstījis tos, kurus Es esmu izraudzījis viņu ticības dēļ, un

13a SRC Kristīšana, Kristīt.

b 3. Nef. 12:2; Morm. 7:10. SRC Svētā Gara dāvana.

14a Hel. 5:23–24, 43–45;

3. Nef. 17:24.

23a 3. Nef. 9:15.

b Jāņa 17:21–23.

src Vienotība.

24a Mat. 6:7.

b M&D 46:30.

25a 4. Moz. 6:23–27.

b SRC Apskaidrošana—Apskaidrotas būtnes.

28a Mor. 7:48; M&D 50:28–29; 88:74–75.

src Šķīsts, Šķīstība.

Es lūdzu par viņiem un arī par tiem, kas ticēs viņu vārdiem, lai tie tiktu šķīstīti Manī caur ticību viņu vārdiem, tāpat kā viņi ir šķīstīti Manī.

29 Tēvs, Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man "no pasaules esi devis viņu ticības dēļ, lai viņi tiktu šķīstīti Manī, lai Es būtu viņos kā Tu, Tēvs, esi Manī, lai mēs būtu viens, lai Es tiktu pagodināts viņos.

30 Un, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš atkal nāca pie Saviem mācekļiem; un lūk, tie nelokāmi un nepārtraukti lūdza Viņu; un Viņš atkal smaidīja uz tiem; un lūk, viņi bija tikpat "balti kā Jēzus.

31 Un notika, ka Viņš atkal pagāja nedaudz nostāk un lūdza Tēvu;

32 un mēle nevar izteikt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza, nedz arī cilvēks var "uzrakstīt tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

33 Un ļaužu pulks dzirdēja un liecina; un viņu sirdis bija atvērtas un viņi saprata savās sirdīs tos vārdus, ar kuriem Viņš lūdza.

34 Tomēr tik lieli un brīnumaini bija tie vārdi, ar kuriem Viņš lūdza, ka tie nevar tikt rakstīti, nedz arī cilvēks tos var "izteikt.

35 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis lūgt, Viņš atkal nāca pie mācekļiem un sacīja uz tiem: Tik lielu "ticību Es nekad neesmu redzējis starp visiem jūdiem;

tādēļ, viņu ^bneticības dēļ, Es nevarēju parādīt tiem tik lielus brīnumus.

36 Patiesi Es saku jums, nav neviena no viņiem, kas būtu redzējis tik lielas lietas, kā jūs redzējāt; nedz arī viņi ir dzirdējuši tik lielas lietas, kā jūs dzirdējāt.

20. NODAĻA

Jēzus brīnumainā veidā dabū maizi un vīnu un atkal izdala Vakarēdienu laudīm. Jēkaba atlikums nāks pie Tā Kunga, sava Dieva, atziņas un mantos Amerikas kontinentu. Jēzus ir pravietis, līdzīgi Mozum, un nefījieši ir praviešu bērni. Citas Tā Kunga tautas tiks sapulcinātas Jeruzālemē. Apmēram 34. g. pēc Kr.

Un notika, ka Viņš pavēlēja ļaužu pulkam un arī Saviem mācekļiem, lai tie pārstātu lūgt. Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu "lūgt savās sirdīs.

2 Un Viņš pavēlēja tiem, lai tie pieceltos un nostātos uz savām kājām. Un tie piecēlās un nostājās uz savām kājām.

3 Un notika, ka Viņš atkal lauzā maizi un svētīja to, un deva mācekļiem to ēst.

4 Un, kad viņi bija ēduši, Viņš tiem pavēlēja, lai tie lauztu maizi un dotu to ļaužu pulkam.

5 Un, kad tie bija devuši ļaužu pulkam, Viņš deva tiem arī vīnu dzert, un pavēlēja viņiem, lai tie to dotu ļaužu pulkam.

29a Jāņa 17:6.
30a Mat. 17:2.
32a M&D 76:116.
34a 2. kor. 12:4;

3. Nef. 17:17.
35a src Ticība, Ticēt.
b Mat. 13:58.
src Neticība.

20 1a 2. Nef. 32:9;
Mos. 24:12.

6 Tad nu nebija bijis nedz "maizes, nedz vīna, ko būtu nesuši mācekļi vai ļaužu pulks;

7 bet Viņš patiesi "deva tiem maizi ēst un arī vīnu dzert.

8 Un Viņš sacīja uz tiem: Tas, kas "ēd šo maizi, ēd no Manas miesas savai dvēselei; un tas, kas dzer no šī vīna, dzer no Manām asinīm savai dvēselei; un viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, bet būs sāta.

9 Tad, kad viss pūlis bija ēdis un dzēris, lūk, viņi tika piepildīti ar Garu; un viņi sauca vienā balsī un deva godu Jēzum, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši.

10 Un notika, kad tie visi bija godinājuši Jēzu, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, tagad Es pabeidzu to pavēli, ko Tēvs Man ir pavēlējis par šo tautu, kas ir Israēla nama atlikums.

11 Jūs atceraties, ka Es runāju uz jums un teicu, ka tad, kad "Jesajas ^bvārdi būs piepildīti—lūk, tie ir rakstīti un tie ir jūsu priekšā, tādēļ pētiet tos—

12 un patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad tie būs piepildīti, tad būs piepildīta tā "derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, ak Israēla nams.

13 Un tad "atlikušie, kas būs ^bizkaisīti pa zemes virsu, tiks

"sapulcināti kopā no austrumiem un no rietumiem, un no dienvidiem, un no ziemeļiem; un viņi tiks vesti pie Tā Kunga, sava Dieva, ^datziņas, kurš ir atpestījis tos.

14 Un Tēvs Man pavēlēja, lai Es dotu šo "zemi jums mantojumā.

15 Un Es saku jums, ka, ja citicībnieki "nenožēlos grēkus pēc tās svētības, ko tie saņems, kad tie būs izklīdinājuši Manu tautu—

16 tad jūs, kas esat Jēkaba nama atlikums, iesit starp tiem; un jūs būsīt viņu vidū, un viņu būs daudz; un jūs būsīt starp tiem kā lauva starp meža zvēriem un kā jauns "lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābt.

17 Tava roka būs pacelta pret taviem pretiniekiem, un visi tavi ienaidnieki taps izdeldēti.

18 Un Es "sapulcināšu Savus ļaudis kopā, kā cilvēks savāc kopā savus kūlišus uz kuļamā klona.

19 Jo Es veidošu Savus ļaudis, ko Tēvs Man ir derējis, jā, Es veidošu tavus "ragus no dzelzs, un Es veidošu tavus nagus no vara. Un tu sasītisi gabalos daudzas tautas; un Es veltīšu viņu ieguvumu Tam Kungam, un viņu

6a Mat. 14:19–21.

7a Jāņa 6:9–14.

8a Jāņa 6:50–58;

3. Nef. 18:7.

src Svētais

Vakarēdiens.

11a 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

b 3. Nef. 16:17–20;

23:1–3.

12a 3. Nef. 15:7–8.

13a 3. Nef. 16:11–12;

21:2–7.

b src Israēls—Israēla

izkaisīšana.

c src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

d 3. Nef. 16:4–5.

14a src Apsolitā zeme.

15a 3. Nef. 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

M&D 19:27.

b Mih. 5:7–8;

3. Nef. 16:14–15;

21:12.

18a Mih. 4:12.

19a Mih. 4:13.

bagātību visas pasaules Kungam. Un lūk, Es esmu Tas, kas to dara.

20 Un notiks—saka Tēvs, ka Manas taisnības “zobens karāsies pār tiem tanī dienā; un, ja vien viņi nenožēlos grēkus, tas kritīs pār tiem, saka Tēvs, jā, patiesi uz visām citticībnieku tautām.

21 Un notiks, ka Es nostiprināšu Savu “tautu, ak Israēla nams!

22 Un lūk, šo tautu Es nostiprināšu šai zemē, izpildot to “derību, ko es noslēdzu ar jūsu tēvu Jēkabu; un šī zeme tiks saukta par ^bJauno Jeruzālemi. Un debesu spēki būs starp šiem ļaudīm; jā, patiesi, ^cEs būšu jūsu vidū.

23 Lūk, Es esmu Tas, par ko Mozus runāja, sacīdams: “Pravieti Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums no jūsu brāļiem tāpat kā mani, Viņu jūs uzklāsisit visās lietās, ko Viņš jums sacīs. Un notiks, ka katra dvēsele, kas neklāsis Tam pravietim, tiks izdeldēta no tautas vidus.

24 Patiesi, patiesi Es saku jums, jā, un “visi pravieši, sākot ar Samuēlu, un tie, kas turpmāk ir runājuši, ir liecinājuši par Mani.

25 Un lūk, jūs esat praviešu

bērni; un jūs esat no Israēla nama; un jūs esat “derībā, ko Tēvs noslēdza ar jūsu tēviem, sacīdams uz Ābrahāmu: Un ^btavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis.

26 Tēvs vispirms cēla jums Mani un sūtīja Mani svētīt jūs, “novēršot ikvienu no jums no jūsu nekrietnībām; un tas tāpēc, ka jūs esat derības bērni—

27 un, kad jūs tikāt svētīti, tad Tēvs izpildīja to derību, ko Viņš bija slēdzis ar Ābrahāmu, sacīdams: “Tavos pēcnācējos tiks svētītas visas zemes ciltis—izlejoj Svēto Garu caur Mani uz citticībniekiem, šī svētība ^bcitticībniekiem padarīs tos vareņākus par visu, līdz pat Manas tautas izklīdināšanai, ak Israēla nams.

28 Un viņi būs “pletne šīs zemes ļaudīm. Tomēr, kad tie būs saņēmuši Mana evaņģēlija pilnību, tad, ja tie atkal nocietinās savas sirdis pret Mani, Es atgriezīšu viņu nekrietnības uz viņu pašu galvām, saka Tēvs.

29 Un Es “atcerēšos to derību, ko Es noslēdzu ar Saviem ļaudīm; un Es derēju ar tiem, ka Es ^bsapulcināšu tos kopā Manis noliktajā laikā, ka Es atkal došu tiem viņu tēvu ^czemi mantojumā, kas ir ^dJeruzālemes zeme,

20a 3. Nef. 29:4.

21a 3. Nef. 16:8–15.

22a 1. Moz. 49:22–26;
M&D 57:2–3.

b Jes. 2:2–5;

3. Nef. 21:23–24;

Et. 13:1–12;

M&D 84:2–4.

src Jaunā Jeruzāleme.

c Jes. 59:20–21;

Mal. 3:1;

3. Nef. 24:1.

23a 5. Moz. 18:15–19;

Ap. d. 3:22–23;

1. Nef. 22:20–21.

24a Ap. d. 3:24–26;

1. Nef. 10:5;

Jēk. 7:11.

25a src Ābrahāma derība.

b 1. Moz. 12:1–3; 22:18.

26a Sal. Pam. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2. Nef. 29:14;

Ābr. 2:9.

b 3. Nef. 16:6–7.

28a 3. Nef. 16:8–9.

29a Jes. 44:21;

3. Nef. 16:11–12.

b src Israēls—Israēla

sapulcināšana.

c Am. 9:14–15.

d src Jeruzāleme.

kas ir apsolītā zeme viņiem uz mūžiem, saka Tēvs.

30 Un notiks, ka laiks pienāks, kad Mana evaņģēlija pilnība tiks sludināta tiem;

31 un viņi "ticēs Man, ka Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, un lūgs Tēvu Manā Vārdā.

32 Tad viņu "sargi pacels savu balsi, viņi gavilēs visi vienā balsī, jo tie redzēs paši savām acīm.

33 Tad Tēvs sapulcinās viņus atkal kopā un dos viņiem Jeruzālemi par viņu mantojuma zemi.

34 Tad tie izplūdīs priekā—"Dziediet visas kopā, jūs, Jeruzālemes izpostītās vietas; jo Tēvs ir mierinājis Savus ļaudis, Viņš ir atpestījis Jeruzālemi!

35 Tēvs ir atsedzis Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs glābšanu, kas nāk no Tēva; un Tēvs un Es esam viens.

36 Un tad tiks izpildīts tas, kas ir rakstīts: "Mosties, mosties atkal un apjoz savu spēku, ak Ciāna, tērpies savās svētku drānās, ak Jeruzāleme, svētā pilsēta! Jo turpmāk tevī vairs nespers kāju neviens, kas neapgraizīts un nešķīsts!

37 Nokrati pīšļus, pacelies, apsedies, ak Jeruzāleme! Atraišies no savām kakla važām, ak sagūstītā Ciānas meita!

38 Jo tā saka Tas Kungs: Par

velti jūs esat sevi pārdevuši, un jūs tiksiet atpirkti bez naudas.

39 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka Mana tauta pazīs Manu Vārdu; jā, tanī dienā viņi zinās, ka Es esmu Tas, kas runā.

40 Un tad viņi sacīs: "Cik brīnišķas kalnos ir tā kājas, kas atnes tiem labas vēstis, kas ^bsludina mieru, kas atnes tiem labas vēstis par labo; kas sludina glābšanu, kas saka Ciānai: Tavs Dievs valda!

41 Un tad skanēs sauciens: "Izeita, izeita no turienes ārā, neaizskariet nekā ^bnešķīsta; izeita no to vidus; esat ^cšķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus.

42 "Nedodieties prom baiļu pilnā steigā, nedz arī bēgot, jo Tas Kungs ies jums pa priekšu, un Israēla Dievs būs jūsu aizmugure.

43 Redzi, Mans kalps rīkosies gudri; Viņš tiks paaugstināts, cildināts un augsti godāts.

44 Kā daudzi par Tevi bija pārsteigti—Viņa vaigs bija tik izkropļots, ka tas nelīdzinājās cilvēkam, un Viņa stāvs nepavisam cilvēku bērniem—

45 tāpat Viņš "apslacis daudzās tautas; ķēniņi aizvērs savas mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, to tie sapratis.

46 Patiesi, patiesi Es saku jums, tas viss noteikti nāks, tieši tā, kā

31a 3. Nef. 5:21–26;
21:26–29.

32a Jes. 52:8;
3. Nef. 16:18–20.
src Sargāt, Sargs.

34a Jes. 52:9.

36a Jes. 52:1–3;

M&D 113:7–10.
src Ciāna.

40a Jes. 52:7;
Nah. 2:1;
Mos. 15:13–18;
M&D 128:19.

b Marka 13:10;

1. Nef. 13:37.

41a Jes. 52:11–15.

b src Tīrs un netīrs.

c M&D 133:5.

42a 3. Nef. 21:29.

45a Jes. 52:15.

Tēvs ir pavēlējis Man. Tad šī derība, ko Tēvs ir slēdzis ar Savu tautu, tiks piepildīta; un tad "Jeruzālemē atkal dzīvos Mana tauta, un tā būs viņu mantojuma zeme.

21. NODAĻA

Israēls tiks sapulcināts, kad parādīsies Mormona Grāmata. Citticībnieki nostiprināsies kā brīva tauta Amerikā. Viņi tiks izglābti, ja viņi ticēs un paklausīs; citādi viņi tiks izdeldēti un iznīcināti. Israēls cels Jauno Jeruzālemi, un pazudušās ciltis atgriezīsies. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN patiesi Es saku jums, Es dodu jums zīmi, lai jūs varētu zināt to "laiku, kad šīm lietām ir jānotiek—kad Es sapulcināšu Savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšu starp tiem Savu Ciānu;

2 un lūk, šī ir tā lieta, ko Es dodu jums par zīmi—jo patiesi Es saku jums, kad šīs lietas, kuras Es pasludinu jums un kuras Es pats pasludināšu jums vēlāk, un kuras ar Svētā Gara spēku jums tiks dotas no Tēva, tiks darītas zināmas citticībniekiem, lai viņi varētu zināt par šo tautu, kas ir Jēkaba nama atlikums, un par to Manu tautu, ko tie izklīdinās;

3 patiesi, patiesi Es saku jums,

kad "šīs lietas tiks darītas zināmas tiem no Tēva, un nāks no Tēva, no tiem pie jums;

4 jo tā ir gudrība Tēvā, ka viņi tiks nostiprināti šinī zemē un tiks nodibināti kā "brīva tauta ar Tēva spēku, lai šīs lietas nāktu no tiem pie atlikušajiem no jūsu pēcnācējiem, lai tā Tēva ^bderība, ko Viņš derēja ar Savu tautu, ak Israēla nams, tiktu piepildīta;

5 tādēļ, kad šie darbi un arī tie darbi, kas tiks veikti starp jums vēlāk, nāk "no citticībniekiem pie jūsu ^bpēcnācējiem, kas dzīvos neticībā dēļ savas nekrietnības;

6 jo tā pienākas Tēvam, lai tas nāktu no "citticībniekiem, lai Viņš parādītu Savu spēku citticībniekiem tādēļ, lai citticībnieki, ja tie nenocietinās savas sirdis, lai tie nožēlotu grēkus un nāktu pie Manis, un taptu kristīti Manā Vārdā un zinātu patiesos Manas mācības punktus, lai viņi tiktu ^bieskaitīti starp Maniem ļaudīm, ak Israēla nams;

7 un, kad šīs lietas notiks un jūsu "pēcnācēji sāks uzzināt par šīm lietām—tā būs zīme tiem, lai viņi varētu zināt, ka Tēva darbs jau ir sācies, piepildot to derību, ko Viņš ir slēdzis ar tautu, kas ir no Israēla nama.

8 Un, kad tā diena pienāks, notiks, ka ķēniņi aizvērs savas

46a Et. 13:5, 11.
21 1a src Pēdējās dienas.
3a Et. 4:17;
DžS—V 1:34–36.
4a 1. Nef. 13:17–19;
M&D 101:77–80.
b Morm. 5:20.

src Ābrahāma
derība.
5a 3. Nef. 26:8.
b 2. Nef. 30:4–5;
Morm. 5:15;
M&D 3:18–19.
6a 1. Nef. 10:14;

Jēk. 5:54;
3. Nef. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29;
3. Nef. 16:13;
Ābr. 2:9–11.
7a 3. Nef. 5:21–26.

mutes, jo, kas tiem nekad nebija stāstīts, to tie tagad redzēs; un, ko tie nekad nebija dzirdējuši, tas tiem kļūs saprotams.

9 Jo tanī dienā Manis dēļ Tēvs darīs darbu, kas būs liels un "brīnumains darbs starp tiem; un būs starp viņiem tādi, kas neticēs, kaut arī cilvēks tiem to paziņos.

10 Bet lūk, Mana kalpa dzīvība būs Manā rokā; tādēļ tie viņu nesisītīs, kaut arī viņš tiks "izkropļots to dēļ. Tomēr Es viņu izdziedināšu, jo Es parādīšu tiem, ka ^bMana gudrība ir pārāka par velna viltību.

11 Tādēļ notiks, ka visi, kas neticēs Maniem,—kas esmu Jēzus Kristus,—vārdiem, ko Tēvs liks "tam nest citticībniekiem un dos tam spēku, lai viņš varētu nest tos citticībniekiem, (tas tiks darīts tā kā Mozus teica), tie tiks ^bizdeldēti no Manas tautas, kas ir derībā.

12 Un Mana tauta, kas ir Jēkaba atlikums, būs starp citticībniekiem, jā, viņu vidū kā "lauva starp meža zvēriem, kā jauns lauvēns avju barā, kas, ja tas iet tam cauri, ^bnomin kājām un saplosa gabalos, un neviens nevar paglābties.

13 Viņu roka būs augsti pacelta pret viņu pretiniekiem, un visi viņu ienaidnieki taps izdeldēti.

14 Jā, ak vai citticībniekiem,

ja vien tie "nenožēlos grēkus; jo notiks, ka tanī dienā, saka Tēvs, Es izdeldēšu tavus zirgus no tava vidus un Es iznīcināšu tavus kaujas ratus;

15 un Es nopostīšu tavas zemes pilsētas un samīšu kājām visus tavus cietokšņus;

16 un Es izdeldēšu burvestības no tavas zemes, un tev vairs nebūs zīlnieku;

17 tavus "izgrieztos tēlus Es arī izdeldēšu un tavus piemiņas akmeņus no tava vidus, un tev vairs nebūs pielūgt savu roku darbu;

18 un Es iznīdēšu elku koku birzis no tava vidus, tāpat Es izdeldēšu tavas pilsētas.

19 Un notiks, ka visi "meli un krāpšanas, un skaudība, un nesaķaņas, un viltus priesterības, un netiklības tiks izbeigtas.

20 Jo notiks, saka Tēvs, ka tanī dienā visus, kas nenožēlos grēkus un nenāks pie Mana mīlotā Dēla, tos Es izdeldēšu no Savas tautas vidus, ak Israēla nams;

21 un Es likšu tādai atriebībai un dusmām nākt pār tiem tāpat kā pret pagāniem, par kādu viņi nekad nav dzirdējuši.

22 Bet, ja tie nožēlos grēkus un paklausīs Maniem vārdiem, un nenocietinās savas sirdis, Es "nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, un tie stāsies derībā un tiks ^bpieskaitīti pie Jēkaba atlikuma, pie tiem,

9a Jes. 29:14; Ap. d. 13:41;

1. Nef. 22:8.

src Evaņģēlija atjaunošana.

10a M&D 135:1–3.

b M&D 10:43.

11a 2. Nef. 3:6–15;

Morm. 8:16, 25.

b M&D 1:14.

12a Mih. 5:7–14;

3. Nef. 20:16.

b 3. Nef. 16:13–15.

14a 2. Nef. 10:18; 33:9.

17a 2. Moz. 20:3–4;

Mos. 13:12–13;

M&D 1:16.

src Elku pielūgšana.

19a 3. Nef. 30:2.

22a src Atklāšana.

b 2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:13.

kam Es esmu devis šo zemi mantojumā;

23 un viņi palīdzēs Manai tautai, Jēkaba atlikumam, un arī visiem tiem no Israēla nama, kas nāks šai zemē, lai viņi varētu celt pilsētu, kas tiks saukta par "Jauno Jeruzālemi.

24 Un tad tie palīdzēs Maniem ļaudīm, lai Jaunajā Jeruzālemē tiktu sapulcināti kopā tie, kas izkaisīti pa visu zemes virsu.

25 Un tad debesu "spēks nāks starp tiem, un ^bEs arī būšu to vidū.

26 Un tad Tēva darbs sāksies tanī dienā, patiesi, kad šis evaņģēlijs tiks sludināts šīs tautas atlikumam. Patiesi Es saku jums, tanī dienā Tēva darbs "sāksies starp visiem, kas izkaisīti no Manas tautas, jā, patiesi ciltīm, kas ir ^bzudušas, kuras Tēvs ir aizvedis prom no Jeruzālemes.

27 Jā, Tēva darbs sāksies starp visiem, kas "izkaisīti no Manas tautas, lai sagatavotu ceļu, pa kuru viņi var nākt pie Manis, lai viņi varētu vērsties pie Tēva Manā Vārdā.

28 Jā, un tad Tēva darbs sāksies starp visām tautām, sagatavojot ceļu, pa kuru Viņa tauta var tikt "sapulcināta mājās sava mantojuma zemē.

29 Un viņi iznāks no visām tautām; un viņi nedosies prom baiļu pilnā "steigā, nedz arī

bēgot, jo Es iešu tiem pa priekšu, saka Tēvs, un Es būšu arī viņu aizmugure.

22. NODAĻA

Pēdējās dienās Ciāna un tās stabu tiks nostiprināti, un Israēls tiks sapulcināts žēlastībā un labirdībā. Viņi triumfēs. Salīdziniet ar Jesajas 54. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad notiks tas, kas ir rakstīts: Gavilē, tu neauglīgā, kas neesi dzemdējusi; izplūsti "dziesmās un skaļi klieudz tu, kas nepazīsti dzemdību sāpes; jo vairāk bērnu būs vientulei nekā precētai sievai, saka Tas Kungs.

2 Paplašini savas telts vietu, un lai tie izpleš jo plaši tavu mājokļu pārsegus; netaupi, pagarini savas virves un nostiprini savus "stabus;

3 jo tu izlauzīsies gan pa labi, gan pa kreisi, un tavi pēcnācēji iemantos to, kas bija "citticībnieku, un padarīs pamestās pilsētas apdzīvotas.

4 Nebīsties, jo tu netiksi apkaunota; neesi arī satriekta, jo tu netapsi likta "kaunā; jo tu aizmirsīsi savas jaunības kaunu un nepieminēsi savas jaunības negodu, un nepieminēsi vairs savas atraitnes laika negodu.

5 Jo tavs Radītājs, tavs Vīrs, Pulku Kungs ir Viņa Vārds; un tavs Pestītājs, Israēla Svētais—

23a 3. Nef. 20:22;
Et. 13:1–12.
src Jaunā Jeruzāleme.

25a 1. Nef. 13:37.
b Jes. 2:2–4;
3. Nef. 24:1.

26a 1. Nef. 14:17;

3. Nef. 21:6–7.
b src Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
27a 3. Nef. 16:4–5.
28a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

29a Jes. 52:12;
3. Nef. 20:42.
22 1a src Dziedāt.
2a src Stabs.
3a src Citticībnieki.
4a 2. Nef. 6:7, 13.

par visas zemes Dievu Viņš tiks saukts.

6 Jo Tas Kungs tevi aicina kā pamestu un garā noskumušu sievieti, un kā jaunības gadu sievu, kad tu bijī atraidīta, saka tavs Dievs.

7 Jo uz mazu brīdi Es biju tevi pametis, bet ar lielu žēlastību Es tevi savāķšu.

8 Nelielās dusmās Es apslēpu Savu vaigu no tevis uz mazu brīdi, bet ar mūžīgu laipnību Es atkal par tevi "apžēlošos, saka Tas Kungs, Tavs Pestītājs.

9 Jo "tas Man ir kā ^bNoas ūdeņi, jo, kā Es zvērēju, ka Noas ūdeņi vairs nepārplūdinās zemi, tā es zvēru, ka Es vairs nebūšu dusmīgs uz tevi.

10 Jo "kalni atkāpsies un kalni sakustēsies, bet Mana laipnība ^bneatkāpsies no tevis, nedz arī Mana miera derība tiks atcelta, saka Tas Kungs, kas ir apžēlojies par tevi.

11 Ak tu nomocītā, vētru mētātā un nemierinātā! Lūk, Es izlikšu tavus "akmeņus skaistās krāsās un izlikšu tavus pamatus ar safīru.

12 Un Es taisīšu tavus logus no ahātiem un tavus vārtus no karbunkuliem, un visas tavas apmales no dārgakmeņiem.

13 Un "visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti; un liels būs tavu bērnu miers.

14 "Taisnībā tu tiksī nostiprināta; tu būsi tālu no nomāktības

un no šausmām, jo tu nebīsies un tās nenāks ne tuvu tev.

15 Lūk, viņi gan noteikti sapulcēsies kopā pret tevi, bet ne ar Mani; katrs, kas nāks pret tevi, kritīs tevis dēļ.

16 Lūk, Es esmu radījis kalēju, kas uzpūš oglēs uguni un kas darina rīkus savam darbam; un Es esmu radījis postītāju, kas sa-posta.

17 Nevienam ierocim, kas ir vērsts pret tevi, neveiksies; un ikvienu mēli, kura tevi zaimos, tu tiesā nosodīsi. Tas ir Tā Kunga kalpu mantojums, un viņu taisnīgums ir no Manis, saka Tas Kungs.

23. NODALA

Jēzus apstiprina Jesajas vārdus. Viņš pavēl laudim pētīt praviešus. Samuēla lamanieša vārdi par augšāmcelšanos tiek pievienoti viņu pierakstiem. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN tad, lūk, Es saku jums, ka jums ir "jāpēta šīs lietas. Jā, bausli Es dodu jums, ka jums būs cītīgi pētīt šīs lietas, jo diženi ir ^bJesajas vārdi.

2 Jo viņš runāja neklūdīgi par visām lietām, kas attiecas uz Manu tautu, kas ir no Israēla nama; tādēļ ir vajadzīgs, lai viņš runātu arī uz citticībniekiem.

3 Un viss, par ko viņš runāja, ir bijis un "būs patiesi saskaņā ar tiem vārdiem, ko viņš runāja.

8a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

9a Jes. 54:9.

b SRC Plūdi Noas laikā.

10a Jes. 40:4.

b Psm. 94:14;

M&D 35:25.

11a Jāņa atkl. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

23 1a SRC Svētie Raksti.

b 2. Nef. 25:1–5;

Morm. 8:23.

SRC Jesaja.

3a 3. Nef. 20:11–12.

4 Tādēļ pievērsiet vērību Maniem vārdiem; rakstiet šīs lietas, ko Es jums esmu stāstījis; un atbilstoši Tēva gribai un laikam tās nonāks pie citticībniekiem.

5 Un ikviens, kas paklausīs Maniem vārdiem un nožēlos grēkus, un taps kristīts, tiks izglābts. Pētiēt "praviešus, jo ir daudzi, kas liecina par šīm lietām.

6 Un tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš atkal sacīja uz tiem pēc tam, kad Viņš bija izskaidrojis visus Rakstus, ko tie bija saņēmuši, Viņš sacīja uz tiem: Lūk, Es gribu, lai jūs rakstītu citus Rakstus, kas jums nav.

7 Un notika, ka Viņš sacīja Nefijam: Atnes pierakstu, kuru tu ved.

8 Un, kad Nefijs atnesa pierakstus un nolika Viņa priekšā, Viņš uzmeta tiem Savas acis un sacīja:

9 Patiesi Es saku jums, Es pavēlēju Savam kalpam "Samuēlam lamanietim, lai viņš liecinātu šai tautai, ka tanī dienā, kad Tēvs pagodinās Savu Vārdu Manī, ka būs ^bdaudzi "svētie, kas ^auzcelsies no miroņiem un parādīsies daudziem, un kalpos tiem. Un Viņš sacīja uz tiem: Vai tas tā nebija?

10 Un Viņa mācekļi atbildēja Viņam un sacīja: Jā, Kungs, Samuēls pravietoja saskaņā ar Taviem vārdiem, un tie visi ir piepildīti.

11 Un Jēzus sacīja uz tiem: Kā tas ir, ka jūs neesat rakstījuši to, ka daudzi svētie uzcēlās un parādījās daudziem, un kalpoja tiem?

12 Un notika, ka Nefijs atcerējās, ka tas nebija ticis pierakstīts.

13 Un notika, ka Jēzus pavēlēja, lai tas tiktu pierakstīts; tādēļ tas tika pierakstīts tā, kā Viņš pavēlēja.

14 Un tad notika, kad Jēzus bija "izskaidrojis visus Rakstus kā vienu, ko tie bija rakstījuši, Viņš pavēlēja, lai tie mācītu tās lietas, ko Viņš bija tiem izskaidrojis.

24. NODALA

Tā Kunga vēstneši sagatavos ceļu Otrajai Atnākšanai. Kristus sēdēs soģa krēslā. Israēlam tiek pavēlēts maksāt desmito tiesu un ziedojumus. Tiek vesta piemiņas grāmata. Salīdziniet ar Maleahija 3. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

UN notika, ka Viņš pavēlēja tiem, lai tie rakstītu tos vārdus, ko Tēvs bija devis Maleahijam, ko Viņam bija jāpasaka tiem. Un notika, kad tie bija pierakstīti, Viņš izskaidroja tos. Un šie ir tie vārdi, ko viņš teica tiem, sacīdams: Tā sacīja Tēvs uz Maleahiju—Lūk, Es sūtīšu Savu ^avēstnesi, un viņš sagatavos ceļu Manā priekšā, un Tas Kungs, pēc kura jūs meklējat, pēkšņi nāks Savā templī, patiesi derības vēstnesis, par ko jūs

5a Lūk. 24:25–27.

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c src Svētais.

d Mat. 27:52–53.

src Augšāmcelšanās.

14a Lūk. 24:44–46.

24 1a M&D 45:9.

būsit priecīgi; lūk, Viņš nāks, saka Pulku Kungs.

2 Bet kas var ^aizturēt Viņa atnākšanas dienu un kas var pastāvēt, kad Viņš parādīsies? Jo Viņš ir kā ^bkausētāja uguns un kā veļas mazgātājas sārms.

3 Un Viņš sēdēs kā kausētājs un sudraba dzidrinātājs; un Viņš šķīstīs ^aLevija dēlus un attīrīs tos kā zeltu un sudrabu, lai tie varētu ^bupurēt Tam Kungam upuri taisnīgumā.

4 Tad Tam Kungam labi patiks Jūdas un Jeruzālemes upuris, kā senās dienās un kā agrākos gados.

5 Un Es nākšu pie jums, lai tiesātu; un Es došu ātru liecību pret burvjiem un pret laulības pārkāpējiem, un pret zvērestu lauzējiem, un pret tiem, kas aspīzē savus algādžus, atraītnes un ^abāriņus, un novēršas no svešiniekiem, un Manis nebīstas, saka Tas Kungs Cebaots.

6 Jo Es esmu Tas Kungs, Es nemainos, tādēļ jūs, Jēkaba bērni, neesat tikuši iznīcināti.

7 Jau kopš savu tēvu dienām jūs esat ^anovērsušies no Maniem priekšrakstiem un neesat tos turējuši. ^bAtgriezieties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums, saka Pulku Kungs. Bet jūs sakāt: Kā tad lai mēs atgriezāties?

8 Vai cilvēks aplaupīs Dievu? Tomēr jūs Mani esat aplaupījuši. Bet jūs sakāt: Kā tad mēs Tevi

esam aplaupījuši? Ar ^adesmito tiesu un ^bupuriem.

9 Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs Mani esat aplaupījuši, patiesi, visa šī tauta.

10 Bet atnesiet jūs visi savu ^adesmito tiesu Manā klētī, lai arī Manā mājā būtu barība; un pārbaudiet Mani tad šai ziņā, saka Pulku Kungs, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizliešu pār jums ^bsvētību tik daudz, ka nepietiks vietas, lai to pieņemtu.

11 Un Es padzišu, jums palīdzēdams, rijīgo kukaini, un tas neizpostīs jūsu zemes augļus, un arī jūsu vīna koks nenometīs savu augli zemē pirms laika, saka Tas Kungs Cebaots.

12 Un visas tautas jūs sauks par svētītiem, jo jūs būsit iekārojama zeme, saka Pulku Kungs.

13 Jūsu vārdi ir bijuši nekautnīgi pret Mani, saka Tas Kungs. Tomēr jūs sakāt: Ko tad mēs esam runājuši pret Tevi?

14 Jūs teicāt: Ir velti kalpot Dievam, un kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus un ka mēs esam staigājuši nožēlas pilni Pulku Kunga priekšā?

15 Un tagad mēs daudzīnām lepnos laimīgus esam; jā, tie, kas dara bezdievības, plaukst; jā, tie, kas kārdina Dievu, ir patiesi atbrīvoti.

16 Tad tie, kas bīstas To Kungu,

2a 3. Nef. 25:1.

b Cak. 13:9;

M&D 128:24.

src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana;

Zeme—Zemes

attīrīšana.

3a 5. Moz. 10:8;

M&D 84:31–34.

b M&D 13.

5a Jēk. v. 1:27.

7a src Atkrišana.

b Hel. 13:11;

3. Nef. 10:6;

Mor. 9:22.

8a src Desmitā tiesa.

b src Ziedojuums.

10a M&D 64:23; 119.

b src Svētīt, Svētīts,

Svētība.

bieži "runā viens ar otru, un Tas Kungs klausās un dzird; un ^bpiemiņas grāmata tiek rakstīta Viņa priekšā par tiem, kas bīstas To Kungu un kas domā par Viņa Vārdu.

17 Un viņi būs Mani, saka Tas Kungs Cebaots, tanī dienā, kad Es "savākšu savus dārgakmeņus; un Es saudzēšu tos, kā vīrs saudzē savu paša dēlu, kas viņam kalpo.

18 Tad jūs atgriezīsities un "redzēsīt starpību starp taisnīgo un bezdievīgo, un starp to, kas kalpo Dievam, un to, kas Viņam nekalpo.

25. NODAĻA

Otrajā Atnākšanā lepnie un bezdievīgie tiks sadedzināti kā rugāji. Elija atgriezīsies pirms tās lielās un briesmīgās dienas. Salīdziniet ar Maleahija 3. nodaļu. Apmēram 34. g. pēc Kr.

Jo lūk, tā diena nāk, kas "degs kā karsta krāsns; un visi ^blepnie, jā, un visi tie, kas dara ļaundarības, būs kā rugāji; un tā diena, kas nāk, tos sadedzinās, saka Pulku Kungs, ka tā neatstās ne saknes, ne zara.

2 Bet jums, kas bīstaties Manu Vārdu, celsies "Taisnības Dēls

ar dziedinājumu Savos spārnos; un jūs iziesit un ^baugsit kā barojamie "teli steliņī.

3 Un jūs "samīsīt bezdievīgos; jo tie būs pelni zem jūsu kāju pēdām tanī dienā, kad Es to darīšu, saka Pulku Kungs.

4 Jūs atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumu, ko Es devu viņam "Horeba kalnā visa Israēla labā, ar visiem likumiem un tiesām.

5 Lūk, Es sūtišu pie jums pravieti "Eliju, iekams nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā ^bdiena;

6 un viņš "pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un jāsit zeme ar lāstu.

26. NODAĻA

Jēzus izskaidro visas lietas no paša sākuma līdz galam. Zidaini un bērni izsaka brīnumainas lietas, kas nevar tikt rakstītas. Tiem, kas ir Kristus Baznīcā, visam ir jābūt kopīgam. Apmēram 34. g. pēc Kr.

Un tad notika, kad Jēzus bija pastāstījis šīs lietas, Viņš izskaidroja tās ļaužu pulkam; un Viņš izskaidroja tiem visas lietas, gan lielas, gan mazas.

2 Un Viņš sacīja: "Šos Rakstus,

16a Mor. 6:5.
b M&D 85:9; Moz. 6:5.
SRC Piemiņas grāmata.
17a M&D 101:3.
18a SRC Saprāšanas dāvana.
25 1a Jes. 24:6;
1. Nef. 22:15;
3. Nef. 24:2;
M&D 29:9; 64:23–24;
133:64;

DžS—V 1:37.
src Zeme—Zemes attīrīšana.
b 2. Nef. 20:33.
src Lepnība.
2a Et. 9:22.
b M&D 45:58.
c Am. 6:4;
1. Nef. 22:24.
3a 3. Nef. 21:12.
4a 2. Moz. 3:1–6.
5a 2. Ķen. 2:1–2;

M&D 2:1; 110:13–16;
128:17–18.
SRC Elija;
Glābšana mirušajiem;
Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana).
b SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.
6a M&D 2:2.
26 2a TAS IR Mal. 3–4, kas citētas 3. Nef. 24–25.

kas jums nav, Tēvs pavēlēja, lai Es dotu jums; jo tā bija gudrība Viņā, lai tie tiktu doti nākamajām paaudzēm.

3 Un Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā "godībā—jā, patiesi, visas lietas, kas notiks uz zemes virsas, līdz pat ^bvisas vielas izkusīs kvēlā karstumā un zeme "saritināsies kā tīstoklis, un debesis un zeme zudīs;

4 un līdz pat tai "lielai un pēdējai dienai, kad visas tautas un visas ciltis, un visas tautības un valodas ^bstāvēs Dieva priekšā, lai tiktu tiesātas par saviem darbiem, vai tie būtu labi, vai tie būtu ļauni—

5 ja tie ir labi, ar "augšāmcelšanos mūžīgā dzīvībā; un ja tie ir ļauni, ar augšāmcelšanos sodībā; kuras ir līdztekus, viena no vienas puses, un otra no otras puses, saskaņā ar žēlastību un ^btaisnību, un svētumu, kas ir Kristū, kurš bija, "pirms pasaules sākās.

6 Un tagad šeit šai grāmatā nevar tikt rakstīta pat "simtā daļa no tā, ko Jēzus patiešām mācīja ļaudīm;

7 bet lūk, "Nefija plāksnes satur lielāko daļu no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm.

8 Un šo es esmu rakstījis, kas ir mazākā daļa no tā, ko Viņš mācīja ļaudīm; un es esmu rakstījis to ar nolūku, lai tās atkal tiktu nestas šai tautai "no cītīcībniekiem, saskaņā ar vārdiem, ko Jēzus runāja.

9 Un, kad viņi saņems šo, kas viņiem vispirms ir vajadzīgs, lai pārbaudītu viņu ticību, un, ja būs tā, ka viņi ticēs šīm lietām, tad "lielākas lietas tiks pasludinātas tiem.

10 Un, ja būs tā, ka tie neticēs šīm lietām, tad lielākas lietas "netiks tiem izpaustas, viņiem par nosodījumu.

11 Lūk, es jau grasījos rakstīt tās, visu, kas bija iegravēts uz Nefija plāksnēm, bet Tas Kungs to aizliedza, sacīdams: Es "pārbaudīšu Savu ļaužu ticību.

12 Tādēļ es, Mormons, rakstu tās lietas, ko man pavēlēja Tas Kungs. Un tagad es, Mormons, beidzu savu sakāmo un turpinu rakstīt tās lietas, kas man tika pavēlētas.

13 Tādēļ es gribu, lai jūs redzētu, ka Tas Kungs patiesi mācīja ļaudis trīs dienu garumā; un pēc tam Viņš "parādījās tiem bieži un lauza ^bmaizi, un svētīja to, un deva to tiem.

14 Un notika, ka Viņš mācīja un kalpoja visa tā ļaužu pulka,

3a SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus
godība.
b Am. 9:13;
2. Pēt. v. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
SRC Pasaule—
Pasaules gals;
Zeme—Zemes
attīrīšana.
c Morm. 5:23.

4a Hel. 12:25;
3. Nef. 28:31.
b Mos. 16:10–11.
SRC Tiesa, Pēdējā.
5a Dan. 12:2;
Jāņa 5:29.
b SRC Taisnība.
c Et. 3:14.
SRC Jēzus Kristus—
Kristus pirmsmirstīgā
eksistence.

6a Jāņa 21:25;
3. Nef. 5:8.
7a SRC Plāksnes.
8a 3. Nef. 21:5–6.
9a Et. 4:4–10.
10a Al. 12:9–11.
11a Et. 12:6.
13a Jāņa 21:14.
b 3. Nef. 20:3–9.
SRC Svētais
Vakarēdiens.

par kuru tika runāts, "bērniem, un Viņš ^batraisīja viņu mēles, un viņi runāja uz saviem tēviem lielas un brīnumainas lietas, pat lielākas, nekā Viņš bija atklājis ļaudīm; un Viņš atraisīja viņu mēles, lai viņi varētu izteikt.

15 Un notika, ka pēc tam, kad Viņš bija uzkāpis debesīs—otro reizi, kad Viņš bija parādījies tiem un aizgājis pie Tēva, "izdziedinājis visus viņu slimos un viņu klibos, un atvēris acis viņu aklajiem, un atdarījis ausis kurlajiem, un patiesi veicis visādu dziedināšanu starp tiem, un uzcēlis cilvēku no mironiņiem, un parādījis tiem savu spēku, un uzkāpis pie Tēva—

16 lūk, notika nākamajā rītā, ka ļaužu pulks sapulcējās kopā, un viņi gan redzēja, gan dzirdēja šos bērnus; jā, pat "zīdaiņi atvēra savas mutes un izteica brīnumainas lietas; un tās lietas, ko tie izrunāja, tika aizliegtas, ka neviens cilvēks nedrīkstēja tās rakstīt.

17 Un notika, ka "mācekļi, kurus Jēzus bija izraudzījis, sāka no tā laika ^bkristīt un mācīt visus, kas nāca pie tiem; un, cik daudzi tika kristīti Jēzus Vārdā, tie visi tika piepildīti ar Svēto Garu.

18 Un daudzi no tiem redzēja

un dzirdēja neizsakāmas lietas, kuras "nav ļauts rakstīt.

19 Un viņi mācīja un kalpoja cits citam; un savā starpā "viss tiem bija ^bkopīgs, katrs cilvēks rīkojās godīgi pret citiem.

20 Un notika, ka viņi visu darīja tā, kā Jēzus bija tiem pavēlējis.

21 Un tie, kas tapa kristīti Jēzus Vārdā, tika saukti par Kristus "baznīcu.

27. NODAĻA

Jēzus pavēl tiem nosaukt Baznīcu Viņa Vārdā. Viņa misija un Izpirkšanas upuris veido Viņa evaņģēliju. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus un tapt kristītiem, lai tie tiktu iesvētīti ar Svēto Garu. Viņiem ir jātop tādiem kā Jēzus. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN notika, kad Jēzus mācekļi ceļoja un sludināja to, ko viņi bija gan redzējuši, gan dzirdējuši, un kristīja Jēzus Vārdā, notika, ka mācekļi sapulcējās kopā un "apvienojās varenā lūgšanā un ^bgavēšanā.

2 Un Jēzus atkal "parādījās tiem, jo tie lūdza Tēvu Viņa Vārdā, un Jēzus nāca un nostājās to vidū, un sacīja uz tiem: Ko jūs gribat, lai Es jums dotu?

3 Un tie sacīja Viņam: Kungs, mēs gribam, lai Tu teiktu mums

14a 3. Nef. 17:11–12.

b Al. 32:23;

3. Nef. 26:16.

15a 3. Nef. 17:9.

src Brīnums;

Dziedināt,

Dziedināšana.

16a Mat. 11:25.

17a 3. Nef. 19:4–13.

b 4. Nef. 1:1.

18a 3. Nef. 26:11.

19a 4. Nef. 1:3.

b src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

21a Mos. 18:17.

src Jēzus Kristus

Baznīca.

27 1a M&D 29:6.

b Al. 6:6.

src Gavēt,

Gavēšana.

2a 3. Nef. 26:13.

src Jēzus Kristus—

Kristus pēcnāves

parādīšanās.

vārdu, kā mums jāsauc šī baznīca; jo šeit ir strīdi ļauzu starpā par to.

4 Un Tas Kungs sacīja uz tiem: Patiesi, patiesi Es saku jums, kāpēc ļaudis kurn un strīdas par šo lietu?

5 Vai tie nav lasījuši Rakstus, kur teikts, ka jums jāuzņemas Kristus "Vārds, kas ir Mans Vārds? Jo ar šo Vārdu jūs tiksit saukti pēdējā dienā;

6 un, kurš uzņemas Manu Vārdu un "pastāv līdz galam, tas tiks izglābts pēdējā dienā.

7 Tādēļ visu, ko jūs darīsiet, dariet Manā Vārdā; tādēļ jums jāsauc baznīca Manā Vārdā; un jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā, lai Viņš svētī baznīcu Manis dēļ.

8 Un kā tā var būt "Mana ^bbaznīca, ja vien tā netiek saukta Manā Vārdā? Jo, ja baznīca tiek saukta Mozus vārdā, tad tā ir Mozus baznīca; jeb, ja tā tiek saukta kāda cilvēka vārdā, tad tā ir tā cilvēka baznīca; bet, ja tā tiek saukta Manā Vārdā, tad tā ir Mana baznīca, ja ir tā, ka tā ir celta uz Mana evaņģēlija.

9 Patiesi Es saku jums, ka jūs esat celti uz Mana evaņģēlija; tādēļ visu, ko jūs sauksit, jūs sauksit Manā Vārdā; tādēļ, ja jūs piesauksit Tēvu baznīcas labad, ja tas būs Manā Vārdā, Tēvs uzklausīs jūs;

10 un, ja būs tā, ka baznīca būs celta uz Mana evaņģēlija, tad Tēvs parādīs Savus darbus tanī.

11 Bet, ja būs tā, ka tā nebūs celta uz Mana evaņģēlija, un būs celta uz cilvēku darbiem vai uz velna darbiem, patiesi Es saku jums, ka tiem būs prieks par saviem darbiem uz laiku, un ar laiku nāk gals, un viņi tiks "nocirsti un iemesti ugunī, no kurienes nav atgriešanās.

12 Jo viņu darbi "seko tiem, jo tas ir viņu darbu dēļ, ka viņi ir nocirsti; tādēļ atcerieties to, ko es jums stāstīju.

13 Lūk, Es devu jums Savu "evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod—ka Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva ^bgribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

14 Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es tiktu "pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es ^bsaistītu visus cilvēkus pie Sevis, lai, kā Es tiku cilvēku pacelts, tāpat arī cilvēki tiktu Tēva pacelti, lai stātos Manā priekšā, lai tiktu "tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni—

15 un šī iemesla dēļ Es esmu ticis "pacelts; tādēļ, saskaņā ar Tēva spēku, Es saistīšu visus cilvēkus pie Sevis, lai tie tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

5a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

6a 3. Nef. 15:9.

8a M&D 115:4.

b SRC Jēzus Kristus—
Baznīcas galva.

11a Al. 5:52.

12a Jāņa atkl. 14:13;
M&D 59:2.

13a M&D 76:40–42.
src Evaņģēlijs.

b Jāņa 6:38–39.

14a 1. Nef. 11:32–33;
Moz. 7:55.

b Jāņa 6:44;

2. Nef. 9:5;
M&D 27:18.

c SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

15a SRC Izpīrkt, Grēku
Izpīrkšana.

16 Un notiks, ka tas, kas “nožēlo savus grēkus un top ^bkristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas “pastāvēs līdz galam, lūk, viņu es turēšu nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli.

17 Un tas, kas nepastāvēs līdz galam, tas ir tas, kas arī tiks nocirsts un iemests ugunī, no kurienes neviens vairs nevarēs atgriezties Tēva “taisnības dēļ.

18 Un šis ir vārds, ko Viņš ir devis cilvēku bērniem. Un šī iemesla dēļ Viņš izpilda vārdus, ko Viņš ir devis, un Viņš nemeļo, bet izpilda visus Savus vārdus.

19 Un “nekas netīrs nevar ietiet Viņa valstībā; tādēļ neviens neieiet Viņa ^batdusā kā tikai tie, kas “mazgājuši savas drānas Manās asinīs dēļ savas ticības un visu savu grēku nožēlošanas, un savas uzticības līdz galam.

20 Tad šis ir bauslis: “Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā, lai jūs tiktu “iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, lai jūs stāvētu “neaptraipīti Manā priekšā pēdējā dienā.

21 Patiesi, patiesi Es jums saku, šis ir Mans evaņģēlijs; un

jūs zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt;

22 tādēļ, ja jūs darīsīt šīs lietas, svētīti jūs esat, jo jūs tiksīt paugstināti pēdējā dienā.

23 Rakstiet šīs lietas, ko jūs gan redzējāt, gan dzirdējāt, izņemot tikai tās, kas ir “aizliegtas.

24 Rakstiet šīs tautas darbus, kuri būs, patiesi kā ir ticis rakstīts par to, kas ir bijis.

25 Jo lūk, no grāmatām, kas ir tikušas rakstītas un kas tiks rakstītas, tiks “tiesāti šie ļaudis, jo no tām viņu ^bdarbi tiks zināmi cilvēkiem.

26 Un lūk, visas lietas ir Tēva “rakstītas; tādēļ no grāmatām, kas būs rakstītas, tiks pasaule tiesāta.

27 Un ziniet, ka “jūs būsīt šīs tautas soģi, saskaņā ar to spriedumu, ko Es jums došu, kas būs taisnīgs. Tādēļ, ^bkādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, “tādiem kā Es.

28 Un tagad Es “eju pie Tēva. Un patiesi Es saku jums, visu, ko jūs lūgsīt Tēvam Manā Vārdā, tas jums taps dots.

29 Tādēļ “lūdziet, un jūs saņemsīt; klauvējiet, un tad jums

16a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

b SRC Kristīšana, Kristīt.

c 1. Nef. 13:37. SRC Izturēt.

17a SRC Taisnība.

19a Al. 11:37.

b M&D 84:24. SRC Atpūta.

c Jāņa atkl. 1:5; 7:14;

Al. 5:21, 27; 13:11–13.

20a Et. 4:18.

b SRC Kristīšana, Kristīt—Būtiska.

c SRC Iesvētīšana.

d M&D 4:2.

23a 3. Nef. 26:16.

25a 2. Nef. 33:10–15; M. v. 1:11.

b 1. Nef. 15:32–33.

26a 3. Nef. 24:16.

SRC Dzīvības grāmata.

27a 1. Nef. 12:9–10; Morm. 3:19.

b SRC Jēzus Kristus— Jēzus Kristus piemērs.

c Mat. 5:48; 3. Nef. 12:48.

28a Jāņa 20:17.

29a Mat. 7:7;

3. Nef. 14:7.

taps atvērts; jo tas, kas lūdz, saņem; un tam, kas klausina, taps atvērts.

30 Un tagad, lūk, Mans prieks ir milzīgs līdz pilnībai jūsu dēļ, un arī par šo paaudzi; jā, un patiesi Tēvs un arī visi svētie eņģeļi priecājas par jums un šo paaudzi; jo “neviens no tiem nav zudis.

31 Lūk, Es gribu, lai jūs saprastu; jo Es domāju tos, kas “tagad ir dzīvi no ^bšīs paaudzes; un neviens no viņiem nav zudis, un viņos Man ir pilnīgs ‘prieks.

32 Bet lūk, Mani apbēdina “ceturkā paaudze no šīs paaudzes, jo viņi tiks aizvesti gūstā tāpat kā pazušanas dēļ; jo viņi pārdo Mani par sudrabu un par zeltu, un to, ko ^bkodes maitā un ko zagļi ielaužoties var nozagt. Un tanī dienā Es piemeklēšu viņus, patiesi atgriežot viņu darbus uz viņu pašu galvām.

33 Un notika, kad Jēzus bija pabeidzis šos vārdus, Viņš teica uz Saviem mācekļiem: Ieejiet pa “šaurajiem vārtiem; jo šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod, bet plaši ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet, līdz pienāk nakts, kad neviens nevar strādāt.

28. NODAĻA

Deviņi no divpadsmit mācekļiem vēlas, un viņiem tiek apsolīts man-

tojums Kristus valstībā, kad tie nomirs. Trīs nefijieši vēlas, un tiem tiek dota vara pār nāvi, tā lai tie paliktu uz Zemes, līdz Kristus atkal nāks. Viņi tiek apskaidroti un redz lietas, ko nav ļauts izteikt, un tagad tie kalpo starp cilvēkiem. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad notika, kad Jēzus bija teicis šos vārdus, Viņš runāja uz saviem mācekļiem, uz katru atsevišķi, sacīdams tiem: Kas ir tas, ko jūs vēlaties no Manis pēc tam, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

2 Un viņi visi runāja, izņemot tikai trīs, sacīdami: Mēs vēlamies, lai pēc tam, kad mēs būsim nodzīvojuši cilvēka mūžu, lai mūsu kalpošana, uz kuru Tu mūs esi aicinājis, varētu beigties un mēs ātri varētu nākt pie Tēvis Tavā valstībā.

3 Un Viņš sacīja uz tiem: Svētīti jūs esat, jo jūs to vēlējāties no Manis; tādēļ pēc tam, kad jūs būsit septiņdesmit un divus gadus veci, jūs nāksit pie Manis Manā valstībā; un ar Mani jūs atradīsiet “atvieglojumu savām dvēselēm.

4 Un, kad Viņš bija runājis uz tiem, Viņš pagriezās pret tiem trim un sacīja uz viņiem: Ko jūs gribat, lai Es darītu jums, kad Es būšu aizgājis pie Tēva?

5 Un viņi bēdājās savās sirdīs, jo tie neuzdrīkstējās teikt Viņam to, ko tie vēlējās.

6 Un Viņš sacīja uz tiem: Lūk,

30a Jāņa 17:12.

31a 3. Nef. 9:11–13; 10:12.

b 3. Nef. 28:23.

c SRC Prieks.

32a 2. Nef. 26:9–10;

Al. 45:10, 12.

b Mat. 6:19–21;

3. Nef. 13:19–21.

33a Mat. 7:13–14;

3. Nef. 14:13–14;

M&D 22.

28 3a SRC Atpūta.

Es "zinu jūsu domas, un jūs vēlējāties to, ko ^bJānis, Mans mīļotais, kas bija kopā ar Mani Manā kalpošanā, pirms Es tiku jūdu pacelts, vēlējās no Manis.

7 Tādēļ, vēl vairāk svētīti jūs esat, jo jūs "nekad neizbaudīsit ^bnāvi; bet jūs dzīvosit, lai redzētu visus Tēva darbus cilvēku bērniem, līdz kamēr visas lietas tiks piepildītas saskaņā ar Tēva gribu, kad Es nākšu Savā godībā ar debesu "spēkiem.

8 Un jūs nekad necietīsiet nāves sāpes; bet, kad Es nākšu Savā godībā, jūs tiksiet izmainīti acumirkli no "mirstības uz ^bnemirstību; un tad jūs būsiet svētīti Mana Tēva valstībā.

9 Un vēl, jums nebūs sāpju, kamēr jūs mitīsiet miesā, nedz arī bēdu, izņemot tikai par pasaules grēkiem; un visu to Es darīšu dēļ tā, ko jūs vēlējāties no Manis, jo jūs vēlējāties, lai jūs varētu "vest cilvēku dvēseles pie Manis, kamēr pasaule pastāvēs.

10 Un šī iemesla dēļ jums būs "prieka pilnība; un jūs sēdēsiet Mana Tēva valstībā; jā, jūsu prieks būs pilnīgs, tāpat kā Tēvs Man ir devis prieka pilnību; un jūs būsiet tādi, kāds Es esmu, un Es esmu kā Tēvs; un Tēvs un Es esam ^bviens;

11 un "Svētais Gars liecina par Tēvu un par Mani, un Tēvs dod

Svēto Garu cilvēku bērniem Manis dēļ.

12 Un notika, kad Jēzus bija runājis šos vārdus, Viņš ar Savu pirkstu pieskārās katram no tiem, izņemot tos trīs, kam bija jāpaliek, un tad Viņš aizgāja.

13 Un lūk, debesis tika atvērtas, un tie tika "aizrauti debēs un redzēja, un dzirdēja neizsakāmas lietas.

14 Un tās tika "aizliegtas tiem izrunāt; nedz arī tiem tika dots spēks, lai tie varētu izrunāt tās lietas, ko viņi redzēja un dzirdēja;

15 un, vai tie bija miesā vai ārpus miesas, viņi nevarēja pateikt; jo tas likās tiem kā viņu "apskaidrošana, ka viņi tika izmainīti no šī miesas ķermeņa nemirstīgā stāvoklī, lai viņi varētu redzēt Dieva lietas.

16 Bet notika, ka viņi atkal kalpoja uz zemes virsas; tomēr viņi nekalpoja ar tām lietām, ko viņi redzēja un dzirdēja, tās pavēles dēļ, kas tiem tika dota debēs.

17 Un tad nu, vai tie bija mirstīgi vai nemirstīgi no viņu apskaidrošanas dienās, es nezinu;

18 bet tik daudz es zinu, saskaņā ar pierakstu, kas ir dots—viņi gāja pa zemes virsu un kalpoja visiem ļaudīm, pievienojot tik daudzus baznīcai, cik

6a Am. 4:13;

Al. 18:32.

b Jāņa 21:21–23;

M&D 7:1–4.

7a 4. Nef. 1:14;

Morm. 8:10–11;

Et. 12:17.

b SRC Pārveidotas

būtnes.

c 3. Nef. 20:22.

8a 3. Nef. 28:36–40.

src Mirstīgs,

Mirstīgā dzīve.

b src Nemirstīgs,

Nemirstība.

9a Fil. 1:23–24;

M&D 7:5–6.

10a M&D 84:36–38.

b Jāņa 17:20–23.

11a 2. Nef. 31:17–21;

3. Nef. 11:32.

13a 2. kor. 12:2–4.

14a M&D 76:114–116.

15a Moz. 1:11.

src Apskaidrošana.

ticēja viņu sludināšanai, kristīdami tos, un, cik daudzi tika kristīti, saņēma Svēto Garu.

19 Un viņus meta cietumā tie, kas nepiederēja pie baznīcas. Un viņus "cietumi nevarēja noturēt, jo tie sašķēlās uz pusēm.

20 Un viņi tika iemesti zemē; bet viņi sita zemi ar Dieva vārdu, tā ka ar Viņa "spēku tie tika atbrīvoti no zemes dziļumiem; un tādēļ ļaudis nevarēja izrakt pietiekamas bedres, lai tos noturētu.

21 Un trīs reizes tie tika mesti "krāsnī, un tiem nenotika nekas slikts.

22 Un divreiz tie tika mesti mežonīgu zvēru "midzeni; un lūk, tie spēlējās ar zvēriem kā bērns ar jēriņu, un tiem nenotika nekas ļauns.

23 Un notika, ka tā viņi gāja starp visiem Nefija ļaudīm un sludināja Kristus "evaņģēliju visiem ļaudīm uz zemes virsas; un tie tika pievērsti Tam Kungam un tika pievienoti Kristus baznīcai, un tā ^btās paaudzes ļaudis tika svētīti, saskaņā ar Jēzus vārdu.

24 Un tagad es, Mormons, uzbrīdi beidzu runāt par šīm lietām.

25 Lūk, es grasījos rakstīt to "vārdus, kas nekad nebaudīs nāvi, bet Tas Kungs aizliedza; tādēļ es tos nerakstīšu, jo tie ir noslēpti no pasaules.

26 Bet lūk, Es viņus esmu redzējis, un viņi man kalpoja.

27 Un lūk, viņi būs starp citticībniekiem, un citticībnieki tos nepazīs.

28 Viņi būs arī starp jūdiem, un jūdi tos nepazīs.

29 Un notiks, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, ka tie kalpos visām "izkaisītajām Israēla ciltīm un visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, un vedīs no to vidus daudzas dvēseles pie Jēzus, lai viņu vēlēšanās tiktu piepildīta, un arī dēļ tā pārliecināšanas spēka no Dieva, kas ir viņos.

30 Un viņi ir kā Dieva "eņģeļi, un, ja tie lūgs Tēvam Jēzus Vārdā, viņi var parādīties katram cilvēkam, kam tie uzskatīs par labu.

31 Tādēļ lielus un brīnumainus darbus tie veiks pirms tās "lielās dienas, kas nāks, kad visiem ļaudīm noteikti vajadzēs stāties Kristus soģa krēsla priekšā;

32 jā, pat starp citticībniekiem "lielu un brīnumainu darbu tie veiks pirms šīs tiesas dienas.

33 Un, ja jums būtu visi Raksti, kas sniedz aprakstu par visiem brīnumainajiem Kristus darbiem, jūs, saskaņā ar Kristus vārdiem, zinātu, ka šīs lietas noteikti nāks.

34 Un ak vai tam, kas "neklausa

19a Ap. d. 16:26;

Al. 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;

4. Nef. 1:32.

22a Dan. 6:16–23;

4. Nef. 1:33.

23a src Evaņģēlijs.

b 3. Nef. 27:30–31.

25a 3. Nef. 19:4.

29a src Israēls—Israēla

desmit pazudušās

ciltis;

Israēls—Israēla

izkaisīšana.

30a src Eņģeļi.

31a Hel. 12:25;

3. Nef. 26:4–5.

32a 2. Nef. 25:17.

34a Et. 4:8–12.

Jēzus vārdiem un arī^b to vārdiem, ko Viņš ir izraudzījis un sūtījis starp tiem; jo tas, kas nepieņem Jēzus vārdus un to vārdus, kurus Viņš ir sūtījis, nepieņem Viņu; un tādēļ Viņš nepieņems tos pēdējā dienā;

35 un tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši. Jo vai jūs domājat, ka jūs varat izbēgt no aizvainota Dieva taisnības, kurš ir ticis "samīdīts zem cilvēku kājām, lai tādējādi glābšana varētu nākt?

36 Un tad lūk, kā es runāju par tiem, ko Tas Kungs ir izraudzījis, jā, par tiem trim, kas tika aizrauti debesīs, ka es nezīnu, vai viņi tika attīrīti no mirstības nemirstībā—

37 bet lūk, kopš es rakstīju, es esmu vaicājis Tam Kungam, un Viņš ir pasludinājis man, ka bija vajadzīgs izmainīt viņu ķermeņus, vai arī viņiem vajadzētu baudīt nāvi;

38 tādēļ, lai tie nebaudītu nāvi, viņu ķermeņi tika "izmainīti, lai viņi neciestu nedz sāpes, nedz bēdas, izņemot vienīgi kā par pasaules grēkiem.

39 Tad nu šīs izmaiņas nebija tādas, kas notiks pēdējā dienā; bet viņi tika izmainīti, tā ka Sātanam nav varas pār tiem, lai viņš nevarētu tos "kārdināt; un viņi tika ^biesvētīti miesā, lai tie būtu "svēti un lai zemes spēki tos nevarētu noturēt.

40 Un šādā stāvoklī tiem ir jāpaliek līdz Kristus tiesas dienai;

un tanī dienā ar tiem notiks lielākas izmaiņas, un viņi tiks pieņemti Tēva valstībā, lai vairs to nepamestu, bet dzīvotu ar Dievu mūžīgi debesīs.

29. NODAĻA

Mormona Grāmatas parādīšanās ir zīme, ka Tas Kungs ir sācis sapulcināt Israēlu un izpildīt Savas derības. Tie, kas noliegs Viņa pēdējo dienu atklāsmes un dāvanas, tiks nolādēti. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

UN tad lūk, es saku jums, ka tad, kad Tas Kungs Savā gudrībā uzskatīs par vajadzīgu, lai šie vārdi "nonāktu pie citticībniekiem, saskaņā ar Viņa vārdu, tad jūs zināsiet, ka tā ^bderība, ko Tēvs ir noslēdzis ar Israēla bērniem par viņu atjaunošanu to mantojuma zemēs, ir jau sākusi tapt piepildīta.

2 Un jūs zināsiet, ka Tā Kunga vārdi, kurus ir runājuši svētie pravieši, visi tiks piepildīti; un jums nevajag teikt, ka Tas Kungs "kavējas ar Savu nākšanu pie Israēla bērniem.

3 Un jums nevajag iedomāties savās sirdīs, ka tie vārdi, kas ir tikuši runāti, ir tukši, jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības, ko Viņš ir slēdzis ar Israēla nama ļaudīm.

4 Un, kad jūs redzēsiet, ka šie vārdi parādās starp jums, tad jums nevajag ilgāk nicināt Tā Kunga darbus, jo Viņa

^b SRC Praviētis.

35a Hel. 12:2.

38a SRC Pārveidotas
būtnes.

39a SRC Kārdināt,

Kārdinājums.

^b SRC Iesvētīšana.

^c SRC Svētums.

29 1a 2. Nef. 30:3–8.

^b Morm. 5:14, 20.

2a Lūk. 12:45–48.

“taisnības ^bzobens ir Viņa labajā rokā; un lūk, tanī dienā, ja jūs nicināsīt Viņa darbus, Viņš liks tam drīz vien pārsteigt jūs.

5 “Ak vai tam, kas ^bnicina Tā Kunga darbus; jā, ak vai tam, kas ^cnoliegs Kristu un Viņa darbus!

6 Jā, “ak vai tam, kas noliegs atklāsmes no Tā Kunga un kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm vai pravietojumiem, vai ^bdāvanām, vai mēlēm, vai dziedināšanām, vai Svētā Gara spēku!

7 Jā, un ak vai tam, kas sacīs tanī dienā, lai gūtu “peļņu, ka Jēzus nevar darīt ^bnekādus brīnumus; jo tas, kas tā dara, kļūst līdzīgs ^cpazušanas dēlam, kam nav žēlastības, saskaņā ar Kristus vārdu!

8 Jā, un jums nevajag vairs ilgāk “šņākt, nedz ^bnicināt, nedz izsmiet ^cjūdus, nedz arī kādu no Israēla nama atlikuma; jo lūk, Tas Kungs atceras Savas derības ar tiem, un Viņš darīs tiem atbilstoši tam, ko Viņš ir zvērējis.

9 Tādēļ jums nevajag domāt, ka jūs varat pagriezt Tā Kunga labo roku pa kreisi, lai Viņš nevarētu spriest tiesu, izpildot tās

derības, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu.

30. NODAĻA

Pēdējo dienu citticībniekiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, nākt pie Kristus un tikt pieskaitītiem pie Israēla nama. Apmēram 34.–35. g. pēc Kr.

KLAUSIETIES, ak jūs, citticībnieki, un uzklausiet Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla vārdus, ko Viņš ir “pavēlējis man, lai es runātu par jums, jo lūk, Viņš pavēl, lai es rakstītu, sacīdams:

2 Novērsieties visi jūs, “citticībnieki, no saviem ļaunajiem ceļiem; un ^bnožēlojiet savus ļaunos darbus, savus melus un krāpšanas, un savas laulību pārkāpšanas, un savas slepenās negantības, un savas elku pielūgšanas, un savas slepkavības, un savas viltus priesterības, un savu skaudību, un savus strīdus, un visu savu bezdievību un negantības un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, lai jūs saņemtu savu grēku piedošanu un taptu piepildīti ar Svēto Garu, lai jūs tiktu ^cpieskaitīti pie Maniem ļaudīm, kas ir no Israēla nama.

4a SRC Taisnība.

b 3. Nef. 20:20.

5a 2. Nef. 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Et. 4:8–10.

c Mat. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b SRC Gara dāvanas.

7a SRC Viltus

priesterība.

b 2. Nef. 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c SRC Pazušanas dēli.

8a 1. Nef. 19:14.

b 2. Nef. 29:4–5.

c SRC Jūdi.

30 1a 3. Nef. 5:12–13.

2a SRC Citticībnieki.

b SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

c Gal. 3:27–29;

2. Nef. 10:18–19;

3. Nef. 16:10–13;

21:22–25;

Ab. 2:10.

CETURTAIS NEFIJS TĀ NEFIJA GRĀMATA,

KURŠ IR DĒLS NEFIJAM—VIENAM NO
JĒZUS KRISTUS MĀCEKĻIEM

Apraksts par Nefija tautu, saskaņā ar viņa pierakstu.

Visi nefijieši un lamanieši tiek pievērsti Tam Kungam. Viņiem viss ir kopīgs, viņi dara brīnumus un plaukst tai zemē. Pēc diviem gadsimtiem rodas šķelšanās, ļauni darbi, viltus baznīcas un vajāšanas. Pēc trīs simt gadiem gan nefijieši, gan lamanieši ir ļauni. Amarons noslēpj svētos pierakstus. Apmēram 35.–321. g. pēc Kr.

UN notika, ka trīsdesmit un ceturtais gads pagāja un arī trīsdesmit un piektais, un lūk, Jēzus mācekļi izveidoja Kristus baznīcu visās apkārtējās zemēs. Un, cik daudzi nāca pie viņiem un patiesi nožēloja savus grēkus, tapa kristīti Jēzus Vārdā; un tie saņēma arī Svēto Garu.

2 Un notika trīsdesmit un sestajā gadā, visi ļaudis bija pievērsti Tam Kungam uz visas zemes virsas, gan nefijieši, gan lamanieši, un nebija strīdu un domstarpību viņu starpā, un katrs cilvēks godīgi rīkojās pret citiem.

3 Un savā starpā viņiem "viss bija kopīgs, tādēļ nebija nedz bagāto, nedz nabago, nedz nebrīvo, nedz brīvo, bet viņi visi

bija brīvi, un visi bija debesu dāvanas dalībnieki.

4 Un notika, ka trīsdesmit un septītais gads arī pagāja, un joprojām bija miers zemē.

5 Un lielus un brīnumainus darbus veica Jēzus mācekļi, tā ka viņi "dziedināja slimos un augšāmcēla mirušos, un lika klibiem staigāt un akliem atgūt savu acu gaismu, un kurliem dzirdēt; un visādus ^bbrīnumus viņi darīja starp cilvēku bērniem; un nevienu brīnumu viņi nedarīja savādāk kā tikai Jēzus Vārdā.

6 Un tā trīsdesmit un astotais gads pagāja un arī trīsdesmit un devītais, un četrdesmit un pirmais, un četrdesmit un otrais, jā, līdz pat četrdesmit un deviņi gadi bija pagājuši un arī piecdesmit un pirmais, un piecdesmit un otrais; jā, un tā līdz pat piecdesmit un deviņi gadi bija pagājuši.

7 Un Tas Kungs bija ārkārtīgi labvēlīgs viņiem tai zemē; jā, tā ka viņi atkal cēla pilsētas tur, kur pilsētas bija nodegušas.

8 Jā, patiesi tā lielā "pilsēta Zarahemla, viņi atkal to uzcēla.

9 Bet bija daudzas pilsētas, kas bija "nogrimušas, un ūdeņi nāca

1 3a Ap. d. 4:32;
3. Nef. 26:19.
src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

5a src Dziedināt,
Dziedināšana.
b Jāņa 14:12.
src Brīnums.

8a 3. Nef. 8:8.
9a 3. Nef. 9:4, 7.

to vietā, tādēļ tās pilsētas nevarēja tikt atjaunotas.

10 Un tad, lūk, notika, ka Nefija ļaudis kļuva stipri un ārkārtīgi ātri vairojās, un kļuva par ļoti "skaistiem un pievilcīgiem ļaudīm.

11 Un viņi precēja un tika precēti, un tika svētīti, saskaņā ar tiem daudzajiem solījumiem, ko Tas Kungs bija tiem devis.

12 Un viņi vairs nesevoja Mozus "likuma" ^brituāliem un priekšrakstiem, bet viņi sekoja tām pavēlēm, ko tie bija saņēmuši no sava Kunga un sava Dieva, turpinādami "gavēt un lūgt, un sanākt bieži kopā, lai lūgtu un uzklausītu Tā Kunga vārdu.

13 Un notika, ka nebija strīdu starp visiem ļaudīm visā zemē, bet vareni brīnumi tika veikti Jēzus mācekļu vidū.

14 Un notika, ka septiņdesmit un pirmais gads pagāja un arī septiņdesmit un otrais, jā, un beidzot līdz septiņdesmit un devītais gads bija pagājis; jā, līdz pat simts gadi bija pagājuši, un Jēzus mācekļi, ko Viņš bija izraudzījis, visi bija aizgājuši Dieva "paradīzē, izņemot tikai tos ^btrīs, kam bija jāpaliek; un citi "mācekļi tika ^dordinēti viņu vietā; un arī daudzi no tās paaudzes bija aizgājuši.

15 Un notika, ka "nebija strīdu

tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs.

16 Un "nebija nedz skaudības, nedz strīdu, nedz nekārtību, nedz netiklības, nedz melu, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida ^bizlaidības; un noteikti nevarēja būt "laimīgāku ļaužu starp visiem ļaudīm, kas bija ti kuši radīti ar Dieva roku.

17 Nebija nedz laupītāju, nedz slepkavu, nedz lamaniešu, nedz jebkādu citu-iesu; bet viņi visi kā "viens bija Kristus bērni un Dieva valstības mantinieki.

18 Un cik svētīti viņi bija! Jo Tas Kungs svētīja tos visos viņu darbos; jā, patiesi viņi bija svētīti un aplaimoti līdz simts un desmit gadi bija pagājuši; un pirmā paaudze no Kristus bija aizgājusi, un nebija strīdu visā zemē.

19 Un notika, ka Nefijs, tas, kurš bija vedis šos pēdējos pierakstus (un viņš tos veda uz "Nefija plāksnēm), nomira, un viņa dēls Amoss veda tos viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm.

20 Un viņš veda tos astoņdesmit un četrus gadus, un joprojām bija miers tai zemē, izņemot tikai nelielu ļaužu daļu, kas sacēlās pret baznīcu un uzņēmās lamaniešu vārdu; tādēļ atkal bija lamanieši tai zemē.

21 Un notika, ka Amoss arī nomira (un tas bija simts un

10a Morm. 9:6.

12a SRC Mozus likums, Mozus bauslība.

b 2. Nef. 25:30;

3. Nef. 15:2–8.

c Mor. 6:5;

M&D 88:76–77.

14a SRC Paradīze.

b 3. Nef. 28:3–9.

src Pārveidotas būtnes.

c SRC Mācekļis.

d SRC Ordinēt, Ordinācija.

15a SRC Miers.

16a SRC Vienotība.

b SRC Iekāre.

c Mos. 2:41;

Al. 50:23.

src Prieks.

17a Jāņa 17:21.

src Ciāna.

19a SRC Plāksnes.

deviņdesmit un četri gadi no Kristus atnākšanas), un viņa dēls Amoss veda pierakstus viņa vietā; un viņš arī veda tos uz Nefija plāksnēm; un tie arī tika rakstīti Nefija grāmatā, kas ir šī grāmata.

22 Un notika, ka divi simti gadu bija pagājuši, un otrā paaudze visa bija aizgājusi, izņemot tikai dažus.

23 Un tagad es, Mormons, gribu, lai jūs zinātu, ka ļaudis bija savairojušies, tā ka tie bija izplatījušies pa visu zemes virsu, un ka viņi bija kļuvuši ārkārtīgi bagāti dēļ savas labklājības Kristū.

24 Un tad, šai divi simti un pirmajā gadā starp viņiem radās tādi, kas bija augstprātīgi "lepnībā, tādā kā dārgu drānu un visa veida skaistu pērļu, un skaistu pasaules lietu nēsāšanā.

25 Un kopš tā laika viņu manta un viņu bagātība tiem vairs nebija "kopīga.

26 Un tie sāka dalīties šķirās; un tie sāka veidot "baznīcas sev, lai gūtu ^bpeļņu, un sāka noliegt patieso Kristus baznīcu.

27 Un notika, kad divi simti un desmit gadu bija pagājuši, bija daudz baznīcu tai zemē; jā, bija daudz baznīcu, kas uzdevās pazīstam Kristus, un tomēr viņi "noliedza lielāko daļu no Viņa evaņģēlija, tā ka tie pieņēma visādas bezdievības un deva to, kas svēts, tam, kam tas bija ^baizliegts necienības dēļ.

28 Un šī "baznīca ārkārtīgi

vairojās dēļ nekrietnības un dēļ Sātana varas, kas bija ieguvis ietekmi pār viņu sirdīm.

29 Un vēl bija cita baznīca, kas noliedza Kristus; un tie "vajāja patieso Kristus baznīcu dēļ viņu pazemības un viņu ticības Kristū; un tie nicināja viņus dēļ tiem daudzajiem brīnumiem, kas tika veikti starp viņiem.

30 Tādēļ viņi izmantoja spēku un varu pār Jēzus mācekļiem, kas palika ar tiem, un tie meta viņus "cietumā; bet ar Dieva spēku un vārdu, kas bija viņos, cietumi sašķēlās uz pusēm, un viņi gāja, darīdami varenus brīnumus starp tiem.

31 Un tomēr, neskatoties uz visiem šiem brīnumiem, ļaudis nocietināja savas sirdis un meklēja viņus nogalināt, tāpat kā jūdi Jeruzālemē meklēja nogalināt Jēzu, saskaņā ar Viņa vārdu.

32 Un tie meta viņus "uguns ^bkrāsnīs, un viņi iznāca, neguvuši nekādu ļaunumu.

33 Un tie arī meta tos mežonīgu zvēru "midzeņos, un viņi spēlējās ar mežonīgiem zvēriem kā bērns ar jēriņu; un viņi iznāca no tiem, neguvuši nekādu ļaunumu.

34 Tomēr ļaudis nocietināja savas sirdis, jo tos vadīja daudzi priesteri un viltus pravieši, lai veidotu daudzas baznīcas un darītu visāda veida nekrietnības. Un tie "sita Jēzus ļaudis; bet Jēzus ļaudis nesita preti. Un tā

24a src Lepnība.

25a 4. Nef. 1:3.

26a 1. Nef. 22:23;

2. Nef. 28:3;

Morm. 8:32–38.

b M&D 10:56.

src Viltus priesterība.

27a src Atkrišana.

b 3. Nef. 18:28–29.

28a src Velns—

Velna baznīca.

29a src Vajāt, Vajāšanas.

30a 3. Nef. 28:19–20.

32a Dan. 3:26–27.

b 3. Nef. 28:21.

33a 3. Nef. 28:22.

34a 3. Nef. 12:39;

M&D 98:23–27.

tie grima neticībā un bezdievībā no gada uz gadu, līdz pat divi simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

35 Un tad notika šajā gadā, jā, divi simti un trīsdesmit pirmajā gadā, bija liela šķelšanās starp ļaudīm.

36 Un notika, ka šajā gadā radās ļaudis, kas tika saukti par nefijiešiem, un viņi bija patiesi ticīgi Kristū; un starp viņiem bija tie, ko lamaniēši sauca—jēkabieši, jāzepieši un zoramieši;

37 tādēļ patiesi ticīgie Kristū un patiesie Kristus pielūdzēji (starp kuriem bija “trīs Jēzus mācekļi, kam bija jāpaliek) tika saukti par nefijiešiem un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem.

38 Un notika, ka tie, kas atraidīja evaņģēliju, tika saukti par lamaniēšiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem; un viņi nekrita neticībā, kā viņu tēvi krita no sākuma, bet viņi apzināti “sacēlās pret Kristus evaņģēliju; un viņi mācīja savus bērnus, lai tie neticētu.

39 Un tas bija viņu tēvu bezdievības un negantības dēļ, tāpat kā tas bija sākumā. Un viņi tika “mācīti ienīst Dieva bērnus, tāpat kā lamaniēši no sākuma tika mācīti ienīst Nefija bērnus.

40 Un notika, ka divi simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši, un tā tas bija ar tiem ļaudīm. Un ļaunākā ļaužu daļa kļuva stipra un kļuva daudz lielāka pēc skaita nekā Dieva ļaudis.

41 Un tie turpināja veidot baznīcas sev pašiem un izgreznot tās ar visādām dārgām lietām. Un tā pagāja divi simti un piecdesmit gadu un arī divi simti un sešdesmit gadu.

42 Un notika, ka ļaunākā ļaužu daļa atkal sāka radīt slepenus zvērestus un Gadiantona “savienības.

43 Un arī tie ļaudis, kas tika saukti par Nefija ļaudīm, sāka kļūt lepni savās sirdīs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām un kļūt uzpūtīgi, līdzīgi saviem brāļiem lamaniēšiem.

44 Un kopš tā laika mācekļi sāka bēdāties par pasaules “grēkiem.

45 Un notika, kad trīs simti gadu bija pagājuši, gan Nefija, gan lamaniēšu ļaudis bija kļuvuši ārkārtīgi ļauni, līdzīgi cits citam.

46 Un notika, ka Gadiantona laupītāji izplatījās pa visu zemes virsu; un nebija neviena, kas būtu taisnīgs, izņemot tikai Jēzus mācekļus. Un zeltu un sudrabu viņi lika savās krātuvēs pārpilnībā un tirgojās visādos tirdzniecības veidos.

47 Un notika, ka pēc tam, kad trīs simti un pieci gadi bija pagājuši (un ļaudis joprojām palika bezdievībā), Amoss nomira; un viņa brālis Amarons veda pierakstus viņa vietā.

48 Un notika, kad trīs simti un divdesmit gadu bija pagājuši, Amarons, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja tos

37a 3. Nef. 28:6–7;
Morm. 8:10–11.
38a SRC Sacelšanās.

39a Mos. 10:17.
42a SRC Slepenās
savienības.

44a 3. Nef. 28:9.

“pierakstus, kas bija svēti—jā, patiesi visus svētos pierakstus, kas bija nodoti no paaudzes paaudzē, kas bija svēti—līdz pat trīs simti un divdesmitajam gadam pēc Kristus atnākšanas.

49 Un viņš noglabāja tos Tam Kungam, lai tie atkal varētu “nonākt pie Jēkaba nama atlikuma, saskaņā ar Tā Kunga pravietojumiem un solījumiem. Un tās ir Amarona pieraksta beigas.

MORMONA GRĀMATA

1. NODAĻA

Amarons dod norādījumus Mormonam par svētajiem pierakstiem. Sākas karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Trīs nefijieši tiek paņemti prom. Bezdievība, neticība, burvestības un pestēlošana ir pārsvarā. Apmēram 321.–326. g. pēc Kr.

UN tagad es, “Mormons, taisu ^bpierakstu par lietām, ko es esmu gan redzējis, gan dzirdējis, un nosaucu to par Mormona grāmatu.

2 Un apmēram tajā laikā, kad “Amarons noglabāja pierakstus Tam Kungam, viņš atnāca pie manis (es biju apmēram desmit gadus vecs un es sāku ^bmācīties kaut ko no savas tautas ziņībām), un Amarons sacīja man: Es manu, ka tu esi prātīgs un apķērīgs bērns;

3 tādēļ, kad tu būsi apmēram divdesmit un četrus gadus vecs, es gribu, lai tu atcerētos tās lietas, ko tu būsi ievērojis attiecībā uz šo tautu; un, kad tu būsi tajā vecumā, ej uz Antuma zemi,

uz pakalnu, ko sauc par “Šimu; un tur es esmu noglabājis Tam Kungam visus svētos pierakstus par šo tautu.

4 Un lūk, tu paņemsi “Nefija plāksnes sev, un atlikušās tu atstāsi tajā vietā, kur tās ir; un tu iegravēsi uz Nefija plāksnēm visas tās lietas, ko tu esi ievērojis attiecībā uz šo tautu.

5 Un es, Mormons, būdams “Nefija pēctecis (un mana tēva vārds arī bija Mormons), es atcerējos to, ko Amarons man pavēlēja.

6 Un notika, ka es, būdams vienpadsmit gadus vecs, tiku sava tēva aizvests uz zemi dienvidos, tieši uz Zarahemlas zemi.

7 Visa zemes virsma bija noklāta ar ēkām, un ļaužu bija tik daudz kā jūras smilšu.

8 Un notika, ka šajā gadā sākās karš starp nefijiešiem, kas sastāvēja no nefijiešiem un jēkabiēšiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem; un šis karš bija starp nefijiešiem un lamaniešiem, un lemuēliešiem, un ismaēliešiem.

48a Hel. 3:13, 15–16.

49a Ēn. 1:13.

nefijiešu pravietis.

b 3. Nef. 5:11–18.

2a 4. Nef. 1:47–49.

b Mos. 1:3–5.

3a Et. 9:3.

4a M. v. 1:1, 11.

src Plāksnes.

5a 3. Nef. 5:12, 20.

[MORMONA]

1 1a src Mormons,

9 Tad lamanieši un lemuēlieši, un ismaēlieši tika saukti par lamaniešiem, un divas puses bija nefijieši un lamanieši.

10 Un notika, ka karš starp tiem sākās Zarahemlas robežās pie Sidonas ūdeņiem.

11 Un notika, ka nefijieši bija sapulcinājuši kopā lielu skaitu vīru, pat vairāk par trīsdesmit tūkstošiem. Un notika, ka tajā pašā gadā viņiem bija vairākas kaujas, kurās nefijieši sakāva lamaniešus un nogalināja daudzus no tiem.

12 Un notika, ka lamanieši atteicās no sava nodoma un miers tika nodibināts zemē; un miers turpinājās četrus gadus, ka nebija asinsizliešanas.

13 Bet bezdievība ņēma virsroku uz visas zemes virsas, tā ka Tas Kungs paņēma prom Savus "mīļotos mācekļus un brīnumu veikšana un dziedināšana beidzās ļaužu nekrietnības dēļ.

14 Un nebija "dāvanu no Tā Kunga, un "Svētais Gars nenāca ne pie viena viņu bezdievības un "neticības dēļ.

15 Un es, būdams piecpadsmit gadus vecs un būdams zināmā mērā prātīgs garā, tādēļ es tiku piemeklēts no Tā Kunga, un izbaudīju un zināju Jēzus labestību.

16 Un es centos sludināt šai tautai, bet mana mute tika aizvērta un man tika aizliegts tiem sludināt; jo lūk, viņi bija apzināti "sacēlušies pret savu Dievu;

un viņu nekrietnības dēļ mīļotie mācekļi tika ^bpaņemti prom no tās zemes.

17 Bet es paliku starp viņiem, taču man bija aizliegts tiem sludināt viņu cietsirdības dēļ; un viņu cietsirdības dēļ zeme viņiem bija "nolādēta.

18 Un šie Gadiantona laupītāji, kas bija starp lamaniešiem, apsēda zemi, tā ka tās iedzīvotāji sāka slēpt savus "dārgumus zemē; bet tie kļuva slideni, tāpēc ka Tas Kungs bija nolādējis to zemi, lai viņi nevarētu tos noturēt, nedz arī atkal atgūt tos.

19 Un notika, ka bija burvestības un pestelošana, un maģija; un ļaunā spēks darbojās pa visu zemes virsu, patiesi papildot Abinadija un arī Samuēla lamanieša vārdus.

2. NODAĻA

Mormons vada nefijiešu karapulku. Asinis un slepkavošana izmēž zemi. Nefijieši vaimanā un sēro, bēdādamies par pazudinātajiem. Viņu žēlastības diena ir pagājusi. Mormons iegūst Nefija plāksnes. Karš turpinās. Apmēram 327.–350. g. pēc Kr.

Un notika, ka tajā pašā gadā atkal sākās karš starp nefijiešiem un lamaniešiem. Un, neskatoties uz to, ka es biju jauns, biju liels augumā, tādēļ Nefija tauta iecēla mani, lai es būtu viņu vadonis jeb viņu karapulku vadonis.

13a 3. Nef. 28:2, 12.

14a Mor. 10:8–18, 24.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Neticība.

16a SRC Sacelšanās.

b Morm. 8:10.

17a 2. Nef. 1:7;

Al. 45:10–14, 16.

18a Hel. 13:18–20;

Et. 14:1–2.

2 Tādēļ notika, ka savos sešpadsmit gados es gāju nefijiešu karapulka priekšgalā pret lamaniešiem; tādējādi trīs simti un divdesmit seši gadi bija pagājuši.

3 Un notika, ka trīs simti un divdesmit un septiņtā gadā lamanieši nāca uz mums ar ārkārtīgi lielu spēku, tā ka viņi nobiedēja manus karapulku; tādēļ tie necīnījās un sāka atkāpties uz ziemeļu zemēm.

4 Un notika, ka mēs nācām Angolas pilsētā, un mēs ieņēmām pilsētu un gatavojāmies aizstāvēties pret lamaniešiem. Un notika, ka mēs nostiprinājām pilsētu ar visu savu spēku, bet, neskatoties uz mūsu nociecinājumiem, lamanieši nāca uz mums un izdzina mūs no pilsētas.

5 Un viņi arī izdzina mūs no Dāvida zemes.

6 Un mēs soļojām un nonācām Jozuas zemē, kas bija uz rietumiem, jūras krastā.

7 Un notika, ka mēs sapulcinājām kopā savus ļaudis cik ātri vien iespējams, lai mēs varētu savākt tos kopā vienā grupā.

8 Bet lūk, zeme bija pilna ar laupītājiem un ar lamaniešiem; un, neskatoties uz lielo iznīcību, kas karājās pār maniem ļaudīm, viņi nenožēloja savus ļaunos darbus; tādēļ asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, gan no nefijiešu puses, gan no lamaniešu puses; un bija viens pilnīgs apvērsums pa visu zemes virsu.

9 Un tad lamaniešiem bija ķēniņš, un viņa vārds bija Arons; un viņš nāca pret mums ar karapulku no četrdesmit un četriem tūkstošiem. Un lūk, es stājos pretī viņam ar četrdesmit un diviem tūkstošiem. Un notika, ka es sasitu viņu ar savu karapulku, ka viņš bēga manā priekšā. Un lūk, viss tas bija darīts, un trīs simti un trīsdesmit gadu bija pagājuši.

10 Un notika, ka nefijieši sāka nožēlot savas nekrietnības un sāka brēkt, patiesi kā pravietis Samuēls bija pravietojis; jo lūk, neviens cilvēks nevarēja noturēt to, kas piederēja viņam pašam, dēļ zagļiem un laupītājiem, un slepkavām, un burvju mākslām un burvestībām, kas bija tai zemē.

11 Tā sākās sērošana un vaimanāšana visā zemē šo lietu dēļ un jo īpaši starp Nefija ļaudīm.

12 Un notika, kad es, Mormons, redzēju viņu vaimanāšanu un viņu sērošanu, un viņu bēdas Tā Kunga priekšā, mana sirds sāka priecāties manī, zinādama Tā Kunga žēlastību un iecietību, tādējādi es domāju, ka Viņš būs žēlīgs pret tiem, lai viņi atkal kļūtu par taisnīgiem ļaudīm.

13 Bet lūk, šis mans prieks bija velts, jo viņu ^abēdas nebija grēku nožēlošanai Dieva labestības dēļ; bet tās drīzāk bija ^b nolādēto bēdas, jo Tas Kungs nekad nelāva tiem gūt ^claimi grēkā.

14 Un viņi nenāca pie Jēzus ar salauztām ^asirdīm un nožēlas

2 13a 2. kor. 7:10;
Al. 42:29.

b SRC Sodība.
c Al. 41:10.

14a SRC Salauzta sirds.

pilnu garu, bet viņi ^bnolādēja Dievu un vēlējās mirt. Tomēr viņi cīnījās ar zobenu par savām dzīvībām.

15 Un notika, ka manas bēdas atkal atgriezās pie manis un es redzēju, ka “labvēlības ^bdiena viņiem ‘bija pagājusi gan laicīgi, gan garīgi; jo Es redzēju tūkstošus nocirstus atklātā dumpī pret savu Dievu un kā mēslus izmētātus pa zemes virsu. Un tā trīs simti un četrdesmit un četri gadi bija pagājuši.

16 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un piektajā gadā nefijieši sāka bēgt lamaniešu priekšā; un viņi tika vajāti, līdz tie nonāca Jašonas zemē, pirms bija iespējams apturēt viņu atkāpšanos.

17 Un tad Jašonas pilsēta bija netālu no tās “zemes, kur Amarons bija noglabājis pierakstus Tam Kungam, lai tie netiktu iznīcināti. Un lūk, es gāju, saskaņā ar Amarona vārdiem, un paņēmu Nefija plāksnes, un taisīju pierakstu, saskaņā ar Amarona vārdiem.

18 Un uz Nefija plāksnēm es taisīju pilnu aprakstu par visām ļaundarībām un negantībām; bet uz šīm “plāksnēm es atturējos taisīt pilnu aprakstu par viņu ļaundarībām un negantībām, jo lūk, nepārtraukta ļaundarību un bezdievību aina ir bijusi manu acu priekšā, kopš es esmu bijis pietiekami vecs, lai skatītu cilvēku ceļus.

19 Un ak vai man viņu ļaundarību dēļ; jo mana sirds ir piepildīta ar bēdām dēļ viņu ļaundarībām visās manās dienās; tomēr es zinu, ka es tikšu “paaugstināts pēdējā dienā.

20 Un notika, ka šinī gadā Nefija ļaudis atkal tika vajāti un dzenāti. Un notika, ka mēs tikām dzenāti, līdz mēs nonācām tai zemē ziemeļos, ko sauca par Šemu.

21 Un notika, ka mēs nostiprinājām Šemas pilsētu un mēs savācām kopā mūsu ļaudis, cik daudz vien bija iespējams, lai varbūt mēs varētu izglābt tos no iznīcināšanas.

22 Un notika, ka trīs simti un četrdesmit un sestajā gadā viņi atkal sāka nākt uz mums.

23 Un notika, ka es runāju uz saviem ļaudīm un skubināju tos ar lielu dedzību, lai viņi drosmīgi stātos pretī lamaniešiem un “cīnītos par savām sievām un saviem bērniem, un saviem namiem un savām mājām.

24 Un mani vārdi zināmā mērā radīja viņos sparū, tā ka tie nebēga lamaniešu priekšā, bet drosmīgi stāvēja tiem pretī.

25 Un notika, ka mēs cīnījāmies ar karapulku no trīsdesmit tūkstošiem pret karapulku no piecdesmit tūkstošiem. Un notika, ka mēs stāvējām tiem pretī ar tādu noturību, ka viņi bēga mūsu priekšā.

26 Un notika, kad viņi bēga, mēs vajājām tos ar saviem

14b src Zaimot,
Zaimošana.

15a src Labvēlība.
b Hel. 13:38.

c Jer. 8:20;
M&D 56:16.

17a Morm. 1:1–4.
18a src Plāksnes.

19a Mos. 23:22;
Et. 4:19.

23a Mos. 20:11;
Al. 43:45.

karapulkiem un atkal cīnījā-
mies, un sasiņām tos; tomēr Tā
Kunga spēks nebija ar mums; jā,
mēs bijām atstāti paši sev, ka Tā
Kunga Gars nebija mūsos, tādēļ
mēs bijām kļuvuši vāji, līdzīgi
saviem brāļiem.

27 Un mana sirds bēdājās par
šo lielo manas tautas nelaimi,
par viņu ļaundarībām un ne-
gantībām. Bet lūk, mēs gājām
pret lamaniešiem un Gadiantona
laupītājiem, līdz mēs atkal
bijām atguvuši savas mantojuma
zemes.

28 Un trīs simti un četrdesmit
un deviņi gadi bija pagājuši. Un
trīs simti un piecdesmitajā gadā
mēs noslēdzām līgumu ar lama-
niešiem un Gadiantona laupī-
tājiem, kurā mūsu mantojuma
zemes tika sadalītas.

29 Un lamanieši deva mums
zemi uz ziemeļiem, jā, tieši to
"šaurumu, kas veda uz zemi
dienvidos. Un mēs devām la-
maniešiem visu zemi uz dien-
vidiem.

3. NODAĻA

*Mormons piesauc nefijiešus uz
grēku nožēlošanu. Viņi gūst lie-
lu uzvaru un lepojas ar savu pašu
spēku. Mormons atsakās tos va-
dīt, un viņa lūgšanas par tiem
ir bez ticības. Mormona Grāma-
ta aicina divpadsmit Israēla ciltis
ticēt evaņģēlijam. Apmēram 360.–
362. g. pēc Kr.*

UN notika, ka lamanieši nenāca
atkal cīnīties, kamēr vēl desmit
gadi nebija pagājuši. Un lūk, es
biju nodarbinājis savus ļaudis

nefijiešus, gatavojot viņu zemes
un viņu karapulku kaujas brī-
dim.

2 Un notika, ka Tas Kungs sa-
cīja uz mani: Sauc uz šo tautu—
Nožēlojiet jūs grēkus un nāciet
pie Manis, un topiet kristīti, un
izveidojiet atkal Manu baznīcu,
un jūs tiksiet pasargāti!

3 Un es saucu uz šo tautu, bet
tas bija veltīgi; un viņi nesapra-
ta, ka tas bija Tas Kungs, kas vi-
ņus bija pasargājis un dāvājis
tiem iespēju nožēlot grēkus. Un
lūk, viņi nocietināja savas sirdis
pret To Kungu, savu Dievu.

4 Un notika, ka pēc tam, kad
šie desmit gadi bija pagājuši,
sastādot kopā trīs simti un seš-
desmit gadu kopš Kristus at-
nākšanas, lamaniešu ķēniņš
sūtīja man vēstījumu, kurā darī-
ja man zināmu, ka viņi gatavo-
jas nākt cīnīties pret mums.

5 Un notika, ka es liku saviem
ļaudīm, lai tie sapulcētos kopā
Postažas zemē, pilsētā, kas bija
tās robežās, pie šauruma, kas
veda uz zemi dienvidos.

6 Un tur mēs izvietojām sa-
vus karapulku, lai mēs varētu
apturēt lamaniešu karapulku,
lai viņi nevarētu sagrābt nevie-
nu no mūsu zemēm; tādēļ mēs
nostiprinājāmies pret tiem ar
visiem saviem spēkiem.

7 Un notika, ka trīs simti un
sešdesmit un pirmajā gadā la-
manieši nāca uz Postažas pil-
sētu, lai cīnītos pret mums; un
notika, ka tanī gadā mēs sasiņām
tos, tā ka viņi atkal atgriezās sa-
vās pašu zemēs.

8 Un trīs simti un sešdesmit

un otrajā gadā viņi atkal nāca cīnīties. Un mēs atkal tos sasi-tām un nonāvējām lielu skaitu no tiem, un viņu kritušie tika ie-mesti jūrā.

9 Un tad, šīs lielās lietas dēļ, ko mani ļaudis, nefījieši, bija da-rījuši, viņi sāka "lielīties ar savu spēku un sāka zvērēt debesu priekšā, ka viņi atriebsies par savu brāļu asinīm, kurus nogalināja viņu ienaidnieki.

10 Un viņi zvērēja pie debesīm un arī pie Dieva troņa, ka viņi "ies cīnīties pret saviem ienaid-niekiem un izdeldēs tos no zemes virsas.

11 Un notika, ka es, Mormons, no tā brīža pilnīgi atteicos būt par šīs tautas pavēlnieku un vado-ni viņu bezdievības un ne-gantības dēļ.

12 Lūk, es viņus biju vadījis, neskatoties uz viņu bezdievību, es biju vadījis viņus daudzas reizes kaujā un mīlēju viņus ar visu savu sirdi, atbilstoši tai Dieva "mīlestībai, kas bija manī; un mana dvēsele tika izlieta lūg-šanā manam Dievam visas die-nas garumā par tiem; tomēr tā bija ^bbez ticības viņu cietsirdī-bas dēļ.

13 Un trīs reizes es biju izglā-bis tos no viņu ienaidnieku ro-kām, un viņi nebija nožēlojuši savus grēkus.

14 Un, kad viņi bija zvērējuši pie visa, ko tiem mūsu Kungs un Glābējs Jēzus Kristus bija

"aizliedzis, un, kad tie gribēja iet cīnīties pret saviem ienaid-niekiem un atriebties tiem par savu brāļu asinīm, lūk, Tā Kun-ga balss nāca pie manis, sacīda-ma:

15 Man pieder "atriebība un Es ^batmaksāšu; un, tāpēc ka ļaudis nenožēloja grēkus pēc tam, kad Es biju tos izglābis, lūk, viņi tiks izdeldēti no zemes virsas.

16 Un notika, ka es pilnīgi atteicos iet pret saviem ienaid-niekiem; un es darīju tā, kā Tas Kungs bija man pavēlējis; un es stāvēju kā atsevišķs liecinieks, lai liecinātu pasaulei par tām lietām, ko es redzēju un dzirdēju, saskaņā ar Gara izpausmēm, kas bija liecinājis par nākama-jām lietām.

17 Tādēļ es rakstu "jums, cit-ticībnieki, un arī jums, Israēla nams, kad darbs sāksies, tad jūs gatavosities atgriezties savās mantojuma zemēs.

18 Jā, lūk, es rakstu visiem zemes galiem; jā, jums, div-padsmit Israēla ciltis, ko "ties-sās atbilstoši jūsu darbiem tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījās par saviem mācekļiem Jeruzālemes zemē.

19 Un es rakstu arī šīs tautas atlikumam, ko arī tiesās tie "div-padsmit, kurus Jēzus izraudzī-jās šinī zemē; un tos tiesās tie otri divpadsmit, kurus Jēzus iz-raudzījās Jeruzālemes zemē.

20 Un Gars šīs lietas man

3 9a 2. Nef. 4:34.
10a 3. Nef. 3:20–21;
Morm. 4:4.
12a SRC Mīlestība.
b Morm. 5:2.

14a 3. Nef. 12:34–37.
15a SRC Atriebība.
b M&D 82:23.
17a 2. Nef. 30:3–8;
3. Nef. 29:1.

18a Mat. 19:28;
Lūk. 22:29–30;
M&D 29:12.
19a 1. Nef. 12:9–10.

pasludina, tāpēc es rakstu jums visiem. Un šī iemesla dēļ es rakstu jums, lai jūs varētu zināt, ka jums visiem būs jāstājas Kristus “soģa krēsla priekšā, jā, katrai dvēselei, kas pieder pie visas Ādama cilvēces ^bģimenes; un jums būs jāstājas, lai jūs taptu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni;

21 un arī, lai jūs varētu “ticēt Jēzus Kristus evaņģēlijam, kas būs starp jums; un arī, lai ^bjūdiem, Tā Kunga derības tautai, būtu cita ‘licība bez Viņa, kuru tie redzēja un dzirdēja, ka Jēzus, ko viņi nogalināja, bija ‘patiesais Kristus un patiesais Dievs.

22 Un es gribu, lai es varētu pārliecināt jūs, “visus zemes galus, nožēlot grēkus un sagatavoties stāties Kristus soģa krēsla priekšā.

4. NODAĻA

Karš un slepkavošana turpinās. Ļaunie soda ļaunos. Virsroku gūst lielāka ļaundarība nekā jebkad visā Israēlā. Sievietes un bērni tiek upurēti elkiem. Lamanieši sāk aizmēzt nefijiešus no savas priekšas. Apmēram 363.–375. g. pēc Kr.

UN tad notika, ka trīs simti un sešdesmit un trešajā gadā nefijieši gāja ar saviem karapulkiem cīnīties pret lamaniešiem ārpus Postažas zemes.

2 Un notika, ka nefijiešu karapulki tika atdzīti atpakaļ

Postažas zemē. Un, kamēr viņi vēl bija noguruši, jauns lamaniešu karapulks uzbruka tiem; un viņiem bija smaga kauja, tā ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu un nogalināja daudzus no nefijiešiem, un daudzus saņēma par gūstekņiem.

3 Un atlikušie bēga un pievienojās Teankuma pilsētas iedzīvotājiem. Tad nu Teankuma pilsēta atradās jūras krasta malā; un tā bija arī netālu no Postažas pilsētas.

4 Un tas bija “tāpēc, ka nefijiešu karapulki gāja pret lamaniešiem, ka viņus sāka sakaut; jo, ja tas nebūtu bijis, lamanieši nevarētu gūt varu pār viņiem.

5 Bet, lūk, Dieva sodi pārsteidza ļaunos; un ar ļaunajiem ļaunie tiek “sodīti; jo tie ir ļaunie, kas uzkūda cilvēku bērnu sirdis uz asinsizliešanu.

6 Un notika, ka lamanieši gatavojās nākt pret Teankuma pilsētu.

7 Un tas notika trīs simti un sešdesmit un ceturtajā gadā, lamanieši nāca pret Teankuma pilsētu, lai viņi varētu sagrābt arī Teankuma pilsētu.

8 Un notika, ka nefijieši tos atsitā un aizdzina atpakaļ. Un, kad nefijieši redzēja, ka viņi bija aizdzinuši lamaniešus, viņi atkal sāka lielīties ar savu pašu spēku, un viņi gāja paši savā varēnībā un atkal ieņēma Postažas pilsētu.

9 Un viss tas bija noticis, un

20a SRC Tiesa, Pēdējā.

b M&D 27:11.

21a M&D 3:20.

b SRC Jūdi.

c 2. Nef. 25:18.

d 2. Nef. 26:12;

Mos. 7:27.

22a Al. 29:1.

4 4a Morm. 3:10.

5a M&D 63:33.

bija tūkstošiem nogalināto no abām pusēm, gan no nefijiešiem, gan lamaniešiem.

10 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un sestais gads pagāja, un lamanieši atkal nāca pret nefijiešiem cīnīties; un pat tagad nefijieši nenožēloja to ļauno, ko viņi bija darījuši, bet nepārtraukti turpināja pastāvēt savās ļaundarībās.

11 Un neiespējami mēlei ir aprakstīt jeb cilvēkam pilnīgi aprakstīt tās šausmīgās asiņu un slepkavību ainas, kas bija starp ļaudīm, gan nefijiešiem, gan lamaniešiem, un katra sirds bija nocietināta, tā ka viņi nemitīgi priecājās par asinsizliešanu.

12 Un nekad nebija bijušas tik milzīgas "ļaundarības starp visiem Lehija bērniem, nedz arī starp visu Israēla namu, saskaņā ar Tā Kunga vārdiem, kā bija šai tautā.

13 Un notika, ka lamanieši sagrāba Postažas pilsētu, un tas tāpēc, ka viņu "skaits pārsniedza nefijiešu skaitu.

14 Un viņi arī soļoja uz priekšu pret Teankuma pilsētu un izdzina iedzīvotājus no tās, un saņēma daudz gūstekņu, gan sievietes, gan bērnus, un ziedoja tos kā upurus saviem "elku dieviem.

15 Un notika, ka trīs simti un sešdesmit un septītajā gadā nefijieši bija nikni, tāpēc ka lamanieši bija upurējuši viņu sievietes un viņu bērnus, tādēļ viņi gāja pret lamaniešiem ar

ārkārtīgi lielām dusmām, tā ka viņi atkal sasita lamaniešus un padzina tos no savām zemēm.

16 Un lamanieši vairs nenāca pret nefijiešiem līdz trīs simti un septiņdesmit un piektajam gadam.

17 Un šajā gadā viņi nāca pret nefijiešiem ar visiem saviem spēkiem; un viņi nebija saskaitāmi to lielā skaita dēļ.

18 Un "kopš tā laika nefijieši vairs neguva varu pār lamaniešiem, bet tika aizslaucīti no tiem kā rasa saulē.

19 Un notika, ka lamanieši nāca pret Postažas pilsētu; un Postažas zemē notika ārkārtīgi smaga kauja, kurā viņi sasita nefijiešus.

20 Un tie atkal bēga viņu priekšā, un tie nonāca Boaza pilsētā; un tur tie stāvēja pretī lamaniešiem ar ārkārtīgu drosmi, tā ka lamanieši tos nesusita, līdz viņi nenāca atkal otru reizi.

21 Un, kad viņi nāca otru reizi, nefijieši tika padzīti un kauti ar ārkārtīgi lielu kaušanu; viņu sievietes un viņu bērni atkal tika upurēti elkiem.

22 Un notika, ka nefijieši atkal bēga viņu priekšā, paņemdami visus iedzīvotājus sev līdzī, gan no pilsētām, gan ciemiem.

23 Un tad es, Mormons, redzēdams, ka lamanieši jau bija gatavi iznīcināt to zemi, tāpēc es gāju uz "Šīma pakalnu un paņēmu visus pierakstus, ko Amarons bija noglabājis Tam Kungam.

12a 1. Moz. 6:5;
3. Nef. 9:9.
13a Morm. 5:6.

14a src Elku
pielūgšana.
18a Morm. 3:3.

23a Morm. 1:3.

5. NODAĻA

Mormons atkal vada nefijiešus asiņu un slepkavību kaujās. Mormona Grāmata parādīsies, lai pārliecinātu visu Israēlu, ka Jēzus ir Kristus. Dēļ savas neticības lamanieši tiks izkaisīti un Gars pārstās būt ar tiem. Viņi pieņems evaņģēliju no citticībniekiem pēdējās dienās. Apmēram 375.–384. g. pēc Kr.

UN notika, ka es gāju starp nefijiešiem un atkāpos no tā "zvēresta, ko es biju devis, ka es vairs tiem nepalīdzēšu; un viņi deva man atkal pavēlniecību pār viņu karapulkiem, jo viņi raudzījās uz mani kā domādami, ka es varu atbrīvot viņus no to bēdām.

2 Bet lūk, man "nebija cerību, jo es zināju Tā Kunga sodus, kam jānāk pār tiem; jo viņi nenozēloja savas nekrietnības, bet cīnījās par savām dzīvībām, nepiesaucot to Būtni, kas bija viņus radījusi.

3 Un notika, ka lamanieši nāca pret mums, kad mēs bijām aizbēguši uz Jordānas pilsētu; bet lūk, viņi tika padzīti atpakaļ, tā ka viņi neieņēma pilsētu tajā reizē.

4 Un notika, ka viņi atkal nāca pret mums, un mēs noturējām pilsētu. Un bija arī citas pilsētas, kuras noturēja nefijieši, šie cietokšņi lamaniešus kavēja, ka tie nevarēja ieiet zemē, kas pletās mūsu priekšā, lai iznīcinātu mūsu zemes iedzīvotājus.

5 Bet notika, ka katra zeme,

kam mēs pagājām garām un kuras iedzīvotāji netika sapulcināti vienkopus, tika lamaniešu iznīcināta, un to torņi un ciemi, un pilsētas tika nodedzinātas ar uguni; un tā trīs simti un septiņdesmit un deviņi gadi pagāja.

6 Un notika, ka trīs simti un astoņdesmitajā gadā lamanieši atkal nāca pret mums cīnīties, un mēs drosmīgi stāvējām tiem pretī; bet tas bija velti, jo tik liels bija viņu skaits, ka tie samina Nefija ļaudis zem savām kājām.

7 Un notika, ka mēs atkal metāmies bēgt, un tie, kas bēga ātrāk nekā lamanieši, izbēga, un tie, kas nebēga tik ātri kā lamanieši, tika noslaucīti un izdelāti.

8 Un tad lūk, es, Mormons, negribu mocīt cilvēku dvēseles, izklāstot viņu priekšā tādas drausmīgas asiņu un slepkavību ainas, kādas notika manā acu priekšā; bet es, zinādams, ka šīm lietām noteikti ir jātop zināmām un ka visām lietām, kas ir apslēptas, būs jātop "atklātām no māju jumtiem—

9 un arī, ka zināšanām par šīm lietām ir "jānāk pie šīs tautas atlikuma un arī pie citticībniekiem, kas, kā Tas Kungs teica, "izklādinās šo tautu, un šī tauta netiks uzskatīta ne par ko viņu vidū—tādēļ es rakstu "īsu saīsinājumu dēļ tām pavēlēm, ko es esmu saņēmis, neuzdrīkstēdams dot pilnu aprakstu par tām lietām, ko es esmu redzējis, un

5 1a Morm. 3:11.

2a Morm. 3:12.

8a Lūk. 12:2–3;

2. Nef. 27:11;

M&D 1:3.

9a 4. Nef. 1:49.

b 3. Nef. 16:8.

c Morm. 1:1.

arī lai jūs pārāk nebēdātos par šīs tautas ļaundarībām.

10 Un tad lūk, šo es runāju uz viņu pēcnācējiem un arī uz cilticībniekiem, kam būs jā rūpējas par Israēla namu, lai aptvertu un atzītu, no kurienes nāk viņu svētības.

11 Jo es zinu, ka tie bēdāsies par Israēla nama postu; tie bēdāsies par šo ļaunu iznīcināšanu, tie bēdāsies, ka šie ļaudis nav nožēlojuši grēkus, lai viņi tiktu Jēzus roku apskauti.

12 Tad nu "šīs lietas tiek rakstītas Jēkaba nama ^batlikumam; un tās tiek rakstītas šādā veidā tāpēc, ka Dievam ir zināms, ka ļaundarība tiem tās nenesīs; un tām ir jātop "noglabātām priekš Tā Kunga, lai tās varētu parādīties Viņa noliktajā laikā.

13 Un šī ir tā pavēle, ko es saņēmu; un lūk, tās parādīsies saskaņā ar Tā Kunga pavēli, kad Viņš Savā gudrībā uzskatīs to par vajadzīgu.

14 Un lūk, tās nonāks pie tiem "jūdiem, kas netic; un ar šādu nolūku tās ies—lai tās varētu ^bpārliecināt, ka Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls; lai Tēvs varētu īstenot, caur Savu vismīļāko Dēlu, Savu dižo un mūžīgo nodomu, atjaunojot jūdus jeb visu Israēla namu viņu mantojuma zemēs, kuras Tās Kungs,

viņu Dievs, tiem ir devis, izpildot Savu "derību;

15 un arī lai "šīs tautas pēcnācēji varētu pilnīgāk ticēt Viņa evaņģēlijam, kas ^bnāks pie tiem no cilticībniekiem; jo šī tauta tiks "izkaisīta un ^aklūs par tumšu, izvirtušu un laisku tautu, vairāk pat par to, kas jebkad ir ticis aprakstīts starp mums, jā, pat to, kas ir bijis starp lamaniešiem, un tas dēļ viņu neticības un elku pielūgšanas.

16 Jo lūk, Tā Kunga Gars ir jau pārstājis "pūlēties ar viņu tēviem; un viņi ir bez Kristus un bez Dieva pasaulē; un viņi tiek dzenāti kā ^bpelavas vējā.

17 Viņi reiz bija mīlota tauta un Kristus bija viņu "gans; jā, viņus pat vadīja Dievs Tēvs.

18 Bet tagad, lūk, viņus "vada Sātans, patiesi, kā pelavas tiek dzenātas vējā vai kā kuģis tiek mētāts viļņos bez buras vai enkura, vai bez jebkā, ar ko to varētu vadīt; un tāpat kā tas, tāpat arī viņi.

19 Un lūk, Tas Kungs ir pataupījis viņu svētības, ko viņi varēja saņemt tai zemē, "cilticībniekiem, kuriem piederēs tā zeme.

20 Bet lūk, notiks, ka viņi tiks cilticībnieku dzenāti un izkaisīti; un, kad viņi būs cilticībnieku dzenāti un izkaisīti, lūk, tad Tas Kungs "atcerēsies ^bderību,

12a Ēn. 1:16;
Hel. 15:11–13.
src Mormona
Grāmata.

b M&D 3:16–20.

c Morm. 8:4, 13–14;

Mor. 10:1–2.

14a 2. Nef. 29:13; 30:7–8.
src Jūdi.

b 2. Nef. 25:16–17.

c 3. Nef. 29:1–3.

15a 3. Nef. 21:3–7, 24–26.

b 1. Nef. 13:20–29, 38;

Morm. 7:8–9.

c 1. Nef. 10:12–14;

3. Nef. 16:8.

d 2. Nef. 26:33.

16a 1. Moz. 6:3;

Et. 2:15.

b Psm. 1:4.

17a src Labais Gans.

18a 2. Nef. 28:21.

19a 3. Nef. 20:27–28.

20a 3. Nef. 16:8–12.

b src Ābrahāma
derība.

ko Viņš slēdza ar Ābrahāmu un visu Israēla namu.

21 Un arī Tas Kungs atcerēsies taisnīgo ^alūgšanas, kas Viņam ir izteiktas par tiem.

22 Un tad, ak jūs, citticībnieki, kā gan jūs varat stāvēt Dieva spēka priekšā, ja vien jūs nenozēlosit grēkus un nenovērsīsities no saviem ļaunajiem ceļiem?

23 Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva rokās? Vai jūs nezināt, ka Viņam ir visa vara un pēc Viņa dižās ^apavēles zeme ^bsartināsies kā tīstoklis?

24 Tādēļ nožēlojiet jūs grēkus un pazemojieties Viņa priekšā, lai Viņš nenāktu ar tiesu pret jums—lai Jēkaba pēcnācēju atlikums neietu jūsu vidū kā ^alauva un nesaplosītu jūs gabalos, un nebūs neviena, kas paglābs.

6. NODAĻA

Nefijieši sapulcējas Kumoras zemē pēdējai kaujai. Mormons noglabā svētos pierakstus Kumoras kalnā. Lamanieši uzvar un nefijiešu tauta tiek iznīcināta. Simtiem tūkstošu ir nokauti ar zobenu. Apmēram 385. g. pēc Kr.

UN tagad es beidzu savu pierakstu par manas tautas, nefijiešu, ^aiznīcināšanu. Un notika, ka mēs soļojām lamaniešu priekšā.

2 Un es, Mormons, rakstiju vēstījumam lamaniešu ķēniņam un vēlējos no viņa, lai viņš ļautu, ka mēs varētu sapulcināt

kopā savus ļaudis Kumoras ^azemē pie kalna, kas tika saukts par Kumoru, un tur varētu dot viņiem kauju.

3 Un notika, ka lamaniešu ķēniņš ļāva man to, ko es vēlējos.

4 Un notika, ka mēs soļojām uz Kumoras zemi, un mēs uzslējām savas teltis ap Kumoras kalnu; un tas bija daudzo ūdeņu, upju un avotu zemē, un tur mums bija cerība gūt pārākumu pār lamaniešiem.

5 Un, kad trīs simti un astoņdesmit un četri gadi bija pagājuši, mēs sapulcinājām visus atlikušos no mūsu ļaudīm Kumoras zemē.

6 Un notika, kad mēs bijām sapulcinājuši visus mūsu ļaudis kopā Kumoras zemē, lūk, es, Mormons, sāku kļūt vecs; un, zinādams, ka tā būs pēdējā manas tautas cīņa, un saņēmis pavēli no Tā Kunga, lai es nepieļautu, ka pieraksti, kas ir tikuši nodoti no mūsu tēviem un kas ir svēti, kristu lamaniešu rokās (jo lamanieši tos iznīcinātu), tādēļ es iztaisīju ^ašo pierakstu no Nefija plāksnēm un ^bnoglabāju Kumoras kalnā visus tos pierakstus, kas man bija uzticēti ar Tā Kunga roku, izņemot tikai ^cšīs dažas plāksnes, ko es devu savam dēlam ^dMoronijam.

7 Un notika, ka mana tauta ar savām sievietēm un saviem bērniem tad redzēja lamaniešu ^akarapulku soļojam uz tiem; un

21 *a* Ēn. 1:12–18;
Morm. 9:36–37.

23 *a* Hel. 12:8–17.
b 3. Nef. 26:3.

24 *a* Mih. 5:7;
3. Nef. 20:15–16.

6 *1 a* 1. Nef. 12:19;
Jar. 1:10;
Al. 45:9–14;
Hel. 13:5–11.

2 *a* Et. 9:3.
6 a SRC Plāksnes.

b Et. 15:11.
c M. v. 1:2.
d Morm. 8:1.
7 a 1. Nef. 12:15.

ar šausmīgām bailēm no nāves, kas piepilda visu bezdievīgo krūtis, viņi gaidīja tos saņemt.

8 Un notika, ka viņi nāca cīnīties pret mums un katra dvēsele tika piepildīta ar šausmām viņu lielā skaita dēļ.

9 Un notika, ka tie uzkrita maniem ļaudīm ar zobenu un ar loku, un ar bultu, un ar cirvi, un ar visa veida kara ieročiem.

10 Un notika, ka mani vīri tika nocirsti; jā, mani desmit tūkstoši, kas bija ar mani, un es kritu ievainots to vidū; un viņi pagāja man garām, ka viņi neatņēma manu dzīvību.

11 Un, kad viņi bija izgājuši cauri un nocirtuši "visus manus ļaudis, izņemot divdesmit un četrus no mums (starp kuriem bija mans dēls Moronijs), un mēs, pārdzīvojuši savu ļaužu nāvi, redzējām no rīta no Kumoras kalna augšas, kad lamanieši bija atgriezušies savās nometnēs, ka desmit tūkstoši no maniem ļaudīm, kas bija tikuši manis vesti uz priekšu, bija nocirsti.

12 Un mēs arī redzējām desmit tūkstošus no maniem ļaudīm, kurus bija vedis mans dēls Moronijs.

13 Un lūk, Gidgidona desmit tūkstoši bija krituši, un viņš arī to vidū.

14 Un Lamahs bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Gilgals bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Límhass bija kritis ar saviem desmit tūkstošiem; un Jeneums bija kritis ar saviem

desmit tūkstošiem; un Kūmenihass, un Moronihass, un Antionums, un Šibloms, un Šems, un Jošs bija krituši ar saviem desmit tūkstošiem katrs.

15 Un notika, ka bija vēl desmit, kas bija krituši no zobena, ar saviem desmit tūkstošiem katrs; jā, patiesi, "visi mani ļaudis, izņemot tikai tos divdesmit un četrus, kas bija ar mani, un arī dažus, kas bija aizbēguši uz dienviņu zemēm, un dažus, kas bija pārbēguši pie lamaniešiem, bija krituši, un viņu miesas un kauli, un asinis gulēja uz zemes virsas, būdamas to roku atstātas, kas viņus nokāva, pūt zemē un sairt, un atgriezies pie savas māmuļas zemes.

16 Un mana dvēsele plīsa aiz sāpēm dēļ manu ļaužu nokaušanas, un es kliežu:

17 Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs pamest Tā Kunga ceļus! Ak jūs skaistie, kā gan varējāt jūs atraidīt Jēzu, kas stāvēja ar atvērtām rokām, lai jūs pieņemtu!

18 Lūk, ja jūs to nebūtu darījuši, jūs nebūtu krituši. Bet lūk, jūs esat krituši, un es sēroju par jūsu zaudēšanu.

19 Ak jūs, skaistie dēli un meitas, jūs tēvi un mātes, jūs vīri un sievas, jūs skaistie, kā tas nākas, ka jūs varējāt krist!

20 Bet lūk, jūs esat aizgājuši, un manas bēdas nevar jūs atgriezt.

21 Un diena nāks drīz, kas jūsu mirstību tērps nemirstībā, un šie ķermeņi, kas tagad pūstot maitājas, drīz kļūs par "nemirstīgiem ķermeņiem, un tad jums

11a 1. Nef. 12:19–20;
Hel. 15:17.

15a Al. 9:24.
21a 1. kor. 15:53–54.

citticībniekiem šis pieraksts nāks ^apie jums.

9 Jo lūk, ^ašis tiek rakstīts ar nolūku, lai jūs tam varētu ^bticēt; un, ja jūs ticat tam, jūs ticēsiet arī šim; un, ja jūs ticat šim, jūs zināsit par saviem tēviem un arī par tiem brīnumainajiem darbiem, kas tika paveikti ar Dieva spēku starp tiem.

10 Un jūs arī zināsit, ka jūs esat Jēkaba pēcnācēju atlikums; tādēļ jūs tiksiet ieskaitīti starp šīs pirmās derības ļaudīm; un, ja būs tā, ka jūs ticēsiet Kristum un tapsit kristīti, vispirms ar ūdeni, tad ar uguni un ar Svēto Garu, sekodami mūsu Glābēja ^apiemēram, saskaņā ar to, ko Viņš mums ir pavēlējis, tad viss būs labi ar jums tiesas dienā. Āmen.

8. NODAĻA

Lamānieši sameklē un iznīcina nefijiešus. Mormona Grāmata parādīsies ar Dieva spēku. Ak vai tiek pasludināts tiem, kas izdvesis dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu. Nefijiešu pieraksts parādīsies ļaundarības, izvirtības un atkrišanas dienā. Apmēram 400.–421. g. pēc Kr.

Lūk, es, ^aMoronijs, beidzu sava tēva Mormona ^bpierakstu. Lūk, man ir tikai dažas lietas ko rakstīt, kuras man pavēlēja mans tēvs.

2 Un tad notika, ka pēc tās ^alielās un milzīgās kaujas pie

Kumoras, lūk, nefijiešus, kuri izbēga uz zemi dienvidos, vajāja ^blamānieši, līdz tie visi bija iznīcināti.

3 Un manu tēvu arī tie nogalināja, un es patiesi esmu palicis ^aviens rakstīt bēdīgo stāstu par savas tautas iznīcināšanu. Bet lūk, viņi ir aizgājuši, un es izpildu sava tēva pavēli. Un vai tie nogalinās mani, es nezinu.

4 Tādēļ es rakstīšu un paslēpsu pierakstus zemē; un kur es iešu, tam nav nozīmes.

5 Lūk, mans tēvs taisīja ^ašo pierakstu, un viņš arī rakstīja par tā nolūku. Un lūk, es arī to rakstītu, ja man būtu vieta uz ^bplāksnēm, bet man nav; un rūdas man nav, jo es esmu viens. Mans tēvs ir nogalināts kaujā, un visi mani radi, un man nav nedz draugu, nedz arī kur iet; un, cik ilgi Tas Kungs ļaus man dzīvot, es nezinu.

6 Lūk, ^ačetri simti gadu ir pagājuši no mūsu Kunga un Glābēja atnākšanas.

7 Un lūk, lamānieši vajāja manus ļaudis, nefijiešus, no pilsētas uz pilsētu un no vietas uz vietu, līdz viņu vairs nav; un liela ir bijusi viņu ^akrišana; jā, liela un apbrīnojama ir manas tautas, nefijiešu, iznīcināšana.

8 Un lūk, tā ir Tā Kunga roka, kas to ir darījusi. Un lūk, arī lamānieši bija ^akarā cits pret citu; un visa šīs zemes virsa ir nepārtraukta asinsizliešanas un

8d 1. Nef. 13:38.

9a SRC Mormona Grāmata.

b 1. Nef. 13:38–41.

10a 2. Nef. 31:5–9.

8 1a SRC Moronijs,

Mormona dēls.

b SRC Plāksnes.

2a Morm. 6:2–15.

b M&D 3:18.

3a Mor. 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Al. 45:10.

7a 1. Nef. 12:2–3.

8a 1. Nef. 12:20–23.

slepkaivību virkne; un neviens nezina galu šim karam.

9 Un tad, lūk, es neteikšu vairāk par nefijiešiem, jo vairs nav neviena, izņemot tikai lamaniešus un ^alaupītājus, kas ir uz zemes virsas.

10 Un nav neviena, kas zinātu patieso Dievu, izņemot tikai Jēzus ^amācekļus, kas palika zemē, līdz ļaužu bezdievība kļuva tik liela, ka Tas Kungs neļāva tiem ^bpalikt ar ļaudīm; un, vai tie ir uz zemes virsas, neviens cilvēks nezina.

11 Bet lūk, mans ^atēvs un es tos redzējām, un tie kalpoja mums.

12 Un katrs, kas saņēm šo pierakstu un nenosoda to par tām nepilnībām, kas ir tanī, tas uzziņās ^alielākas lietas nekā šīs. Lūk, es esmu Moronijs; un, ja būtu iespējams, es darītu visas lietas ziņāmas jums.

13 Lūk, es beidzu runāt par šo tautu. Es esmu Mormona dēls, un mans tēvs bija Nefija ^apēctecis.

14 Un es esmu tas pats, kurš ^anoglabāja šo pierakstu Tam Kungam; tā plāksnēm nav vērtības dēļ Tā Kunga pavēles. Jo Viņš patiesi sacīja, ka nevienam tās nebūs, ^blai gūtu peļņu; bet to pieraksts ir lielā vērtībā, un viņu, kas nesīs to gaismā, viņu Tas Kungs svētīs.

15 Jo nevienam nav varas nest

to gaismā, kā tikai, ja tas viņam tiks dots no Dieva; jo Dievs grib, lai tas tiktu darīts ar ^aaci, vērstu tikai uz Viņa godību vai senās un ilgi izkliedētās Tā Kunga derības tautas labklājību.

16 Un svētīts būs ^atas, kas nesīs šo lietu gaismā; jo tā tiks ^bnesta no tumsas gaismā, saskaņā ar Dieva vārdu; jā, tā tiks izņemta no zemes un spīdēs no tumsas, un nāks ļaudīm zināma; un tas tiks darīts ar Dieva spēku.

17 Un, ja tur būs ^akļūdas, tās būs cilvēka kļūdas. Bet lūk, mēs nezinām kļūdas; tomēr Dievs zina visas lietas; tādēļ tas, kas ^bnosodīs, lai tas uzmanās, ka viņš nenokļūst elles uguns briesmās.

18 Un tas, kas saka: Parādi man tās, vai arī tu tiksī sist,— lai tas sargās, ka viņš nepavēl to, ko Tas Kungs ir aizliedzis.

19 Jo lūk, tas, kas ātri ^atiesā, arī taps ātri tiesāts, jo atbilstoši viņa darbiem būs viņa alga; tādēļ tas, kas sit, arī tiks sist no Tā Kunga.

20 Lūk ko Raksti saka: Cilvēkam nebūs sist, nedz arī viņam būs tiesāt, jo Mana ir tiesa, saka Tas Kungs, un atriebība arī ir Mana, un Es atmaksāšu.

21 Un tas, kurš izdveš dusmas un ķildas pret Tā Kunga darbu un Tā Kunga derības tautu,

9a Morm. 2:8.
10a 3. Nef. 28:7;
Et. 12:17.
SRC Trīs nefijiešu mācekļi.
b Morm. 1:16.
11a 3. Nef. 28:24–26.
12a 3. Nef. 26:6–11.

13a 3. Nef. 5:20.
14a Mor. 10:1–2.
b DžS—V 1:46.
15a M&D 4:5.
16a 2. Nef. 3:6–7,
11, 13–14.
b Jes. 29:18;
2. Nef. 27:29.

17a Morm. 9:31, 33;
Et. 12:23–28.
b 3. Nef. 29:5;
Et. 4:8.
19a DžST Mat. 7:1–2
(Pielikums);
3. Nef. 14:1–2;
Mor. 7:14.

kas ir Israēla nams, un sacīs: Mēs iznīcināsim Tā Kunga darbu, un Tas Kungs neatcerēsies Savu derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu,—tas ir briesmās tapt nocirstam un iemestam ugunī;

22 jo Tā Kunga mūžīgie ^anodomi ritēs, līdz visi Viņa solījumi tiks piepildīti.

23 Pētiēt ^aJesajas pravietojumus! Lūk, es nevaru tos rakstīt. Jā, lūk, es saku jums, ka tie svētie, kas ir aizgājuši pirms manis, kam ir piederējusi šī zeme, ^bsauks, jā, patiesi no pīšļiem tie sauks uz To Kungu; un, kā Tas Kungs dzīvo, Viņš atcerēsies tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar tiem.

24 Un Viņš zina to ^alūgšanas, ka tās bija viņu brāļu labad. Un Viņš zina viņu ticību, jo Viņa Vārdā tie var pārceļt ^bkalnus; un Viņa Vārdā tie var likt zemei drebēt; un ar Viņa vārda spēku tie lika ^ccietumiem sagāzties uz zemes; jā, patiesi kvēlojoša krāsns nevarēja tiem nodarīt nekā sliktā, nedz mežonīgi zvēri, nedz indīgas čūskas dēļ Viņa vārda spēka.

25 Un lūk, to ^alūgšanas arī bija viņa labad, kam Tas Kungs ļaus nest šīs lietas atklātībā.

26 Un nevienam nevajag teikt,

ka tās nenāks, jo tās noteikti nāks, jo Tas Kungs to ir runājis; jo ^ano zemes tās iznāks ar Tā Kunga roku, un neviens to nevarēs apturēt; un pienāks diena, kad tiks teikts, ka ^bbrīnumi ir beigušies; un tās nāks, it kā kāds runātu ^cno miroņiem.

27 Un tās nāks dienā, kad svēto ^aasinis brēks uz To Kungu dēļ ^bslepenām savienībām un tumšības darbiem.

28 Jā, un tās nāks dienā, kad Dieva spēks tiks noliegts un ^abaznīcas taps samaitātas un augstprātīgas savu siržu lepnībā; jā, patiesi dienā, kad baznīcu vadītāji un skolotāji pacelsies savu siržu lepnībā pat līdz tam, ka nievās tos, kas pieder pie viņu baznīcām.

29 Jā, tās notiks dienā, kad ^abūs dzirdams par ugunsgrēkiem un vētrām, un dūmu ^bmīglām svešās zemēs;

30 un būs arī dzirdams par ^akariem, karu daudzinašanu un zemestrīcēm dažādās vietās.

31 Jā, tās nāks dienā, kad būs liela apgānīšanās uz zemes virsas; būs slepkavošanas un lau-pīšanas, un melošana, un krāpšanas, un netiklības, un visa veida negantības, kad būs daudzi, kas sacīs: Dari šo vai dari to, ^anav nozīmes, jo Tas Kungs

22a M&D 3:3.

23a 3. Nef. 20:11; 23:1.

b Jes. 29:4;

2. Nef. 3:19–20; 26:16.

24a Ēn. 1:12–18;

Morm. 9:36;

M&D 10:46.

b Jēk. 4:6;

Hel. 10:9.

c Al. 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Jes. 29:4;

2. Nef. 33:13.

b Morm. 9:15–26;

Mor. 7:27–29, 33–37.

c 2. Nef. 26:15–16;

Morm. 9:30;

Mor. 10:27.

27a Et. 8:22–24;

M&D 87:6–7.

b src Slepenās savienības.

28a 2. Tim. 3:1–7;

1. Nef. 14:9–10;

2. Nef. 28:3–32;

M&D 33:4.

29a Joēla 3:1–5;

2. Nef. 27:2–3.

b 1. Nef. 19:11;

M&D 45:39–42.

30a Mat. 24:6;

1. Nef. 14:15–17.

31a 2. Nef. 28:21–22.

^batbalstīs tādu pēdējā dienā. Bet ak vai tādiem, jo viņi ir ‘rūgtā žultī un nekrietnības saitēs.

32 Jā, tās nāks dienā, kad būs baznīcas izveidotas, kas sacīs: Nāciet pie manis, un par jūsu naudu jums tiks piedoti jūsu grēki.

33 Ak jūs, ļaunie un samaitātie, un stūrgalvīgie ļaudis, kāpēc jūs dibināt sev baznīcas, lai gūtu ‘peļņu? Kāpēc jūs ^bsagrozāt Dieva svēto vārdu, ka jūs nesat ‘sodību savām dvēselēm? Lūk, paraugieties uz Dieva atklāsmēm; jo lūk, laiks pienāks tanī dienā, kad visām šīm lietām vajadzēs tapt piepildītām.

34 Lūk, Tas Kungs ir parādījis man lielas un brīnumainas lietas par to, kas drīz nāks tanī dienā, kad šīs lietas parādīsies starp jums.

35 Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs nesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs, un es zinu jūsu darbus.

36 Un es zinu, ka jūs ‘staigājat savu siržu lepnībā; un nav neviena, izņemot tikai dažus, kas nebūtu ^baugstprātīgi savu siržu lepnībā, nēsājot ‘ļoti smalkas drānas, līdz pat skaudībai un naidam, un ļaunprātībai, un vajāšanām, un visāda veida nekrietnībām; un jūsu baznīcas, jā, patiesi katra, ir kļuvušas samaitātas dēļ jūsu siržu lepnības.

37 Jo lūk, jūs mīlat ^anaudu un

savu mantu, un savas smalkās drānas, un savu baznīcu izgreznojumus vairāk, nekā jūs mīlat nabagos un trūkumcietējus, slimos un nomocītos.

38 Ak jūs samaitātie, jūs liekuļi, jūs skolotāji, kas pārdodat sevi par to, kas sarūsēs, kāpēc jūs samaitājāt Dieva svēto baznīcu? Kāpēc jūs ‘kaunaties uzņemt Kristus Vārdu? Kāpēc jūs nedomājat par to, ka vērtīgāka ir bezgalīga laime nekā ^bbēdas, kas nekad nebeidzas,— pasaules ‘goda dēļ?

39 Kāpēc jūs izrotājat sevi ar to, kam nav dzīvības, un tomēr ļaujāt izsalkušajam un trūkumcietējam, un kailajam, un slimajam, un nomocītajam paiet jums garām, un neievērojot tos?

40 Jā, kāpēc jūs veidojat ‘slepenas negantības, lai gūtu peļņu, un liekat, lai atraitnes sērotu Tā Kunga priekšā un arī bāreņi sērotu Tā Kunga priekšā, un arī viņu tēvu asinis un viņu vīru asinis brēktu uz To Kungu no zemes pēc atriebības pār jūsu galvām?

41 Lūk, atriebības zobens karājas pār jums; un laiks drīzi nāks, kad Viņš ‘atriebīs svēto asinis uz jums, jo Viņš ilgāk necietīs viņu brēkšanu.

9. NODAĻA

Moronijs piesauc tos, kas netic Kristum, nožēlot grēkus. Viņš pa-

31 b 2. Nef. 28:8.

c Al. 41:11.

33a SRC Viltus priesterība.

b 1. Nef. 13:26–29.

c SRC Sodība.

36a SRC Staigāt ar Dievu.

b Jēk. 2:13.

c Al. 5:53.

37a 2. Nef. 28:9–16.

38a Rom. 1:16;

2. Tim. 1:8;

1. Nef. 8:25–28;

Al. 46:21.

b Mos. 3:25.

c 1. Nef. 13:9.

40a SRC Slepēnās savienības.

41a 1. Nef. 22:14.

sludina brīnumu Dievu, kas dod atklāsmes un izlej dāvanas un zīmes uz ticīgajiem. Brīnumi beidzas neticības dēļ. Zīmes iet līdz tiem, kas tic. Cilvēki tiek skubināti būt gudriem un turēt bausļus. *Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.*

UN tagad es runāju par tiem, kas netic Kristum.

2 Lūk, vai jūs ticēsīt savas piemeklēšanas dienā—lūk, kad Tas Kungs nāks, jā, patiesi tanī "lielajā dienā, kad ^bzeme saritināsies kā tīstoklis un visas vielas "izkusīs kvēlā karstumā, jā, tanī lielajā dienā, kad jūs tiksīt atvesti stāties Dieva Jēra priekšā—vai tad jūs sacīsīt, ka Dieva nav?

3 Tad vai jūs turpināsīt noliegt Kristu? Vai jūs varēsīt raudzīties uz Dieva Jēru? Vai jūs domājat, ka jūs dzīvosīt ar Viņu ar savas vainas apziņu? Vai jūs domājat, ka jūs varēsīt būt laimīgi, dzīvojot ar šo svēto Būtni, kad jūsu dvēseles tiks mocītas ar vainas apziņu, ka jūs vienmēr esat sagrozījuši Viņa likumus?

4 Lūk, es jums saku, ka jūs būsit nelaimīgāki, dzīvojot ar svētu un taisnīgu Dievu, zem savas netīrības apziņas Viņa priekšā, nekā jūs dzīvot ar "nosodītām dvēselēm ^bellē.

5 Jo lūk, kad jūs tiksīt atvesti,

lai skatītu savu "kailumu Dieva priekšā un arī Dieva godību, un Jēzus Kristus svētumu, tas iedegs jūsos nedzēšamu uguns liesmu.

6 Ak tad jūs, "neticīgie, ^bpievērsieties Tam Kungam; sauciet vareni Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs tiktu atrasti neaptraipīti, "tīri, skaidri un balti, būdami attīrīti ar ^aJēra asinīm tai lielā un pēdējā dienā.

7 Un vēl es runāju uz jums, kas "noliedzat Dieva atklāsmes un sakāt, ka tās ir beigušās, ka nav vairs atklāsmju, nedz pravietojumu, nedz dāvanu, nedz izdziedināšanas, nedz runāšanas mēlēs; nedz valodu ^bizskaidrošanas;

8 lūk, es saku jums, tas, kas noliedz šīs lietas, nezina Kristus "evanģēliju; jā, tas nav lasījis Rakstus; ja ir, tad tas ^bnesaprot tos.

9 Jo, vai mēs nelasām, ka Dievs ir "tāds pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņā nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas?

10 Un tagad, ja jūs esat iedomājušies dievu, kas mainās un kurā ir kāda pārmaiņu ēna, tad jūs esat iedomājušies dievu, kas nav brīnumu Dievs.

11 Bet lūk, es parādīšu jums brīnumu Dievu, patiesi Ābrahāma Dievu un Īzāka Dievu, un

9 2a Mal. 3:23;
3. Nef. 28:31.
b Morm. 5:23;
M&D 63:20–21.
src Pasaule—
Pasaules gals.
c Am. 9:13;
3. Nef. 26:3.
4a src Sodība.

b src Elle.
5a 2. Nef. 9:14.
6a src Neticība.
b Ec. 18:23, 32;
M&D 98:47.
c src Šķīsts, Šķīstība.
d src Dieva Jērs.
7a 3. Nef. 29:6–7.
b 1. kor. 12:7–10;

TA 1:7.
8a src Evanģēlijs.
b Mat. 22:29.
9a Ebr. 13:8;
1. Nef. 10:18–19;
Al. 7:20;
Mor. 8:18;
M&D 20:12.

Jēkaba Dievu; un Tas ir tas pats "Dievs, kas radīja debesis un zemi, un visu, kas tanīs ir.

12 Lūk, Viņš radīja Ādamu, un ar "Ādamu atnāca cilvēka ^bKrišana. Un cilvēka Krišanas dēļ nāca Jēzus Kristus, kas ir Tēvs un Dēls, un dēļ Jēzus Kristus nāca cilvēka "pestīšana.

13 Un dēļ cilvēka pestīšanas, kas nāca ar Jēzu Kristu, viņi tiek aizvesti atpakaļ pie Tā Kunga; jā, tas ir, kā visi cilvēki tiek atpestīti, tāpēc ka Kristus nāve īsteno "augšāmcelšanos, kas īsteno pestīšanu no bezgalīga ^bmiega, no kura visi cilvēki tiks uzmodināti ar Dieva spēku, kad skanēs bazūne; un tie nāks, gan mazi, gan lieli, un visi stāvēs Viņa tiesas priekšā, būdami atpestīti un atraisīti no šīs mūžīgās nāves "saites, un šī nāve ir laicīgā nāve.

14 Un tad nāk Tā Svētā "tiesa pār tiem; un tad nāk laiks, kad tas, kas ir ^bnešķīsts, nešķīsts arī paliks; un tas, kas ir taisnīgs, taisnīgs arī paliks; tas, kas ir laimīgs, laimīgs arī paliks, un tas, kas ir nelaimīgs, nelaimīgs arī paliks.

15 Un tad, ak jūs visi, kas esat iedomājušies dievu, kas "nevar darīt brīnumus, es gribu vaicāt jums, vai visas tās lietas ir

beigušās, par kurām es runāju? Vai gals jau ir pienācis? Lūk, es saku jums: Nē! Un Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs.

16 Lūk, vai tās lietas, ko Dievs ir darījis mūsu acu priekšā, nav brīnumainas? Jā, un kas var apvert Dieva brīnumainos "darbus?

17 Kurš teiks, ka tas nebija brīnums, ka ar Viņa "vārdu debesis un zeme tika radītas; un ar Viņa vārda spēku cilvēks tika ^bradīts no zemes "pīšļiem; un ar Viņa vārda spēku brīnumi tika darīti?

18 Un kurš teiks, ka Jēzus Kristus nedarija daudz varenu "brīnumu? Un tika daudzi vareni brīnumi paveikti ar apustuļu rokām.

19 Un, ja "brīnumi tika darīti tad, kāpēc tad Dievs ir pārstājis būt brīnumu Dievs un tomēr ir nemainīga Būtne? Un lūk, es saku jums, Viņš nemainās; ja ne tā, tad Viņš pārstātu būt Dievs; bet Viņš nepārstāj būt Dievs un ir brīnumu Dievs.

20 Un iemesls, kāpēc Viņš ir pārstājis darīt "brīnumus starp cilvēku bērniem, ir tas, ka viņi ir krituši neticībā un nogājuši no pareizā ceļa, un nezina to Dievu, kuram tiem ir ^bjāuzticās.

21 Lūk, es saku jums, ka kat-

11a 1. Moz. 1:1;
Mos. 4:2;
M&D 76:20–24.
SRC Jēzus Kristus.
12a Mos. 3:26.
b SRC Ādama un
Ievas Krišana.
c SRC Pestīt, Pestīšana.
13a Hel. 14:15–18.
b M&D 43:18.

c M&D 138:16.
14a SRC Tiesa, Pēdējā.
b Al. 7:21;
M&D 88:35.
15a Mor. 7:35–37;
M&D 35:8.
SRC Brīnums.
16a Psm. 40:6;
M&D 76:114;
Moz. 1:3–5.
17a Jēk. 4:9.

b SRC Radīt, Radišana.
c 1. Moz. 2:7;
Mos. 2:25.
18a Jāņa 6:14.
19a M&D 63:7–10.
20a Soģu 6:11–13;
Et. 12:12–18;
Mor. 7:35–37.
b SRC Uzticība.

ram, kas tic Kristum, nešaubīdamies nenieka, "viss, ko tas lūgs Tēvam Kristus Vārdā, tiks viņam dots; un šis solījums ir visiem, līdz pat pašiem zemes galiem.

22 Jo lūk, tā sacīja Jēzus Kristus, Dieva Dēls, saviem mācekļiem, kam bija jāpaliek, jā, un arī visiem saviem mācekļiem, ļaužu pulkam dzirdot: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju ikvienai radībai;

23 un tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts, bet tas, kas netic, tiks "pazudināts;

24 un šīs "zīmes ies līdztiem, kas tic—Manā Vārdā tie ^bļāunus garus izdzīs; tie runās jaunās mēlēs; tie pacels čūskas; un, ja tie dzers ko nāvīgu, tas tiem nekaitēs; viņi uzliks "rokas neveseliem, un tie kļūs veseli;

25 un katrs, kas ticēs Manā Vārdā, nešaubīdamies nenieka, tam Es "apstiprināšu visus Savus vārdus, līdz pat pašiem zemes galiem.

26 Un tad, lūk, kurš var stāvēt preti Tā Kunga darbiem? "Kurš var noliegt Viņa sacīto? Kurš pacelsies pret visuvareno Tā Kunga spēku? Kurš nicinās Tā Kunga darbus? Kurš nicinās Kristus bērņus? Lūk, visi jūs, kas esat Tā Kunga darbu ^bnici-

nātāji, jo jūs brīnīsities un iesit bojā.

27 Ak, tad neniciniet un nebrīnieties, bet uzklausiet Tā Kunga vārdus un lūdziet Tēvam Jēzus Vārdā to, pēc kā jums ir vajadzība. Nešaubieties, bet esiet ticīgi, un sāciet kā senos laikos, un "nāciet pie Tā Kunga ar visu savu ^bsirdi, un "gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām Viņa priekšā.

28 Esiet "gudri savās pārbaudījumu dienās; noplēsiet katru netīrību no sevis; nelūdziet to, ko šķiēst savās ^bkārībās, bet lūdziet ar nesatricināmu stingrību, lai jūs nepadotos nevienam kārdinājumam, bet lai jūs kalpotu patiesajam un "dzīvajam Dievam.

29 Skatieties, lai jūs netaptu kristīti "necienīgi; skatieties, lai jūs nepieņemtū Kristus Vakarēdienu ^bnecienīgi; bet skatieties, lai jūs darītu visas lietas "cienīgi, un dariet tās Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, Vārdā; un, ja jūs to darīsiet un pastāvēsiet līdz galam, jūs nekādā ziņā netiksiet atstumti.

30 Lūk, es runāju uz jums, it kā es "runātu no miroņiem; jo es zinu, ka jums būs mani vārdi.

31 Nenosodiet mani dēļ manas

21 *a* Mat. 21:22;
3. Nef. 18:20.

22 *a* Marka 16:15–16.
SRC Misionāru darbs.

23 *a* SRC Sodība.

24 *a* Marka 16:17–18.
SRC Zīme.

b Ap. d. 16:16–18.

c SRC Slimo dziedināšana.

25 *a* SRC Atklāsme;

Liecība.

26 *a* 3. Nef. 29:4–7.
b Sal. Pam. 13:13.

27 *a* Mor. 10:30–32.
b Joz. 22:5;
M&D 64:22, 34.

SRC Sirds.

c Fil. 2:12.

28 *a* Jēk. 6:12.

b SRC Iekāre.

c Al. 5:13.

29 *a* SRC Kristīšana,
Kristūt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

b 1. kor. 11:27–30;
3. Nef. 18:28–32.

c SRC Cienīgs,
Cienīgums.

30 *a* Morm. 8:26;
Mor. 10:27.

“nepilnības, nedz manu tēvu dēļ viņa nepilnības, nedz tos, kas rakstījuši pirms viņa; bet drīzāk pateicieties Dievam, ka Viņš ir izpaudis jums mūsu nepilnības, lai jūs varētu mācīties kļūt gudrāki, nekā mēs esam bijuši.

32 Un tad, lūk, mēs rakstījām šo pierakstu atbilstoši savām zināšanām, ar rakstu zīmēm, kas starp mums tiek sauktas par “pārveidoto ēģiptiešu valodu, kas tika mums nodota un izmainīta atbilstoši mūsu runai.

33 Un, ja mūsu plāksnes būtu bijušas pietiekami lielas, mēs būtu rakstījuši ebreju valodā; bet ebreju valodu mēs arī esam izmainījuši; un, ja mēs būtu varējuši rakstīt ebreju valodā, lūk, jums nebūtu nevienas nepilnības mūsu pierakstā.

34 Bet Tas Kungs zina to, ko

mēs esam rakstījuši, un arī, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu; un tāpēc, ka neviena cita tauta nezina mūsu valodu, tādēļ Viņš ir sagatavojis “lidzekļus tās pārtulkošanai.

35 Un šīs lietas ir rakstītas, lai mēs varētu attīrīt savas drānas no mūsu brāļu asinīm, kas ir krituši “neticībā.

36 Un lūk, šīs lietas, kuras mēs “vēlējāties attiecībā uz mūsu brāļiem, jā, patiesi viņu atjaunošanu Kristus atziņā, ir saskaņā ar visu svēto lūgšanām, kas ir dzīvojuši šajā zemē.

37 Un lai Tas Kungs Jēzus Kristus dāvā, ka viņu lūgšanas tiktu atbildētas saskaņā ar viņu ticību; un lai Dievs Tēvs atceras to derību, ko Viņš ir noslēdzis ar Israēla namu; un lai Viņš svētī tos uz mūžiem, caur ticību Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

ETERA GRĀMATA

Jarediešu pieraksts, ņemts no divdesmit četrām plāksnēm, kuras atrada Limhija ļaudis ķēniņa Mosijas dienās.

1. NODAĻA

Moronijs saīsina Etera rakstus. Tiek izklāstīti Etera ciltsraksti. Jarediešu valoda netiek sajaukta pie Bābeles torņa. Tas Kungs apsola vest tos uz izraudzītu zemi un darīt viņus par lielu tautu.

UN tagad es, “Moronijs, turpinu sniegt aprakstu par šiem senajiem iedzīvotājiem, kas tika iznīcināti ar Tā Kunga ^broku uz šīs ziemeļu zemes virsas.

2 Un es ņemu savu aprakstu no “divdesmit un četrām

31a Morm. 8:17;
Et. 12:22–28, 35.

32a 1. Nef. 1:2;
Mos. 1:4.

34a Mos. 8:13–18;
Et. 3:23, 28;

M&D 17:1.

35a 2. Nef. 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
M&D 10:46–49.

[ETERA]

1 1a SRC Moronijs,
Mormona dēls.

b Morm. 5:23;
M&D 87:6–7.

2a Al. 37:21;
Et. 15:33.

plāksnēm, kuras atrada Limhija ļaudis un kuras tiek sauktas par Etera grāmatu.

3 Un, kā es domāju, ka pirmā šī pieraksta daļa, kas runā par pasaules radīšanu un arī par Adamu, un aprakstu no tā laika līdz pat lielajam "tornim, un par visām lietām, kas atgadījās starp cilvēku bērniem līdz tam laikam, ir starp jūdiem—

4 tādēļ es nerakstu šīs lietas, kas notika no "Ādama dienām līdz tam laikam, bet tās ir uz plāksnēm, un, kas tās atradīs, tam būs spēja, lai viņš varētu dabūt pilnu aprakstu.

5 Bet lūk, es nesniedzu pilnu aprakstu, bet daļu no apraksta es dodu, no torņa un līdz pat viņi tika iznīcināti.

6 Un šādā veidā es sniedzu aprakstu. Tas, kas rakstīja šo pierakstu, bija "Eters, un viņš bija Koriantora pēctecis.

7 Koriantors bija Morona dēls.

8 Un Morons bija Etema dēls.

9 Un Etems bija Ahāsa dēls.

10 Un Ahāss bija Seta dēls.

11 Un Sets bija Šiblona dēls.

12 Un Šiblons bija Koma dēls.

13 Un Koms bija Koriantuma dēls.

14 Un Koriantums bija Amnigadaha dēls.

15 Un Amnigadahs bija Ārona dēls.

16 Un Ārons bija Heta pēctecis, kas bija Hīrsoma dēls.

17 Un Hīrsoms bija Liba dēls.

18 Un Libs bija Kīša dēls.

19 Un Kīšs bija Koroma dēls.

20 Un Koroms bija Levija dēls.

21 Un Levijs bija Kima dēls.

22 Un Kims bija Moriantona dēls.

23 Un Moriantons bija Riplakiša dēls.

24 Un Riplakišs bija Šeza dēls.

25 Un Šezs bija Heta dēls.

26 Un Hets bija Koma dēls.

27 Un Koms bija Koriantuma dēls.

28 Un Koriantums bija Emera dēls.

29 Un Emers bija Omera dēls.

30 Un Omers bija Šules dēls.

31 Un Šule bija Kiba dēls.

32 Un Kibs bija Orihasa dēls, kas bija Jareda dēls;

33 šis "Jareds nāca ar savu brāli un viņu ģimenēm, ar dažiem citiem un viņu ģimenēm no lielā torņa tajā laikā, kad Tas Kungs ^bsajauca tautas valodu un zvērēja savās dusmās, ka viņi tiks izkaisīti pa visu zemes "virsu; un saskaņā ar Tā Kunga vārdu ļaudis tika izkaisīti.

34 Un "Jareda brālis bija liels un varens vīrs un Tā Kunga augsti ieredzēts vīrs; Jareds, viņa brālis, sacīja uz to: Piesauc To Kungu, lai Viņš nesajauktu mūs, ka mēs nevarētu saprast mūsu vārdus.

35 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par Jaredu, tādēļ Viņš nesajauca Jareda valodu; un Jareds un viņa brālis netika sajaukti.

3a Omn. 1:22;
Mos. 28:17;
Hel. 6:28.

4a TAS IR aptver to

pašu periodu, ko
1. Mozus 1–10.
6a Et. 12:2; 15:34.
33a SRC Jareds.

b 1. Moz. 11:6–9.
c Mos. 28:17.
34a SRC Jareda brālis.

36 Tad Jareds sacīja uz savu brāli: Piesauc atkal To Kungu, un lai Viņš novērš Savas dusmas no tiem, kas ir mūsu draugi, lai Viņš nesajauc viņu valodu.

37 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, un Tas Kungs iežēlojās par viņu draugiem un arī viņu ģimenēm, ka viņi netika sajaukti.

38 Un notika, ka Jareds atkal runāja uz savu brāli, sacīdams: Ej un pajautā Tam Kungam, vai Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, un, ja Viņš izdzīs mūs no šīs zemes, piesauc Viņu, kurp mums jāiet. Un, kas zina, varbūt Tas Kungs aizvedīs mūs uz vietu, kas ir "izraudzīta pār visu zemi? Un, ja tas tā būs, būsim uzticīgi Tam Kungam, lai mēs varētu saņemt to par mūsu mantojumu.

39 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, atbilstoši tam, kas bija runāts ar Jareda muti.

40 Un notika, ka Tas Kungs uzklusēja Jareda brāli un iežēlojās par viņu, un sacīja uz to:

41 Ej un savāc kopā savus ganāmpulkus, tēviņu un mātīti no katras šķirnes; un arī zemes sēklas no katras šķirnes; un savas "ģimenes; un arī Jaredu, savu brāli, un viņa ģimeni; un arī savus ^bdraugus un viņu ģimenes un Jareda draugus un viņu ģimenes.

42 Un, kad tu to būsi darījis, tu "iesi viņu priekšgalā lejā uz

ieleju, kas ir uz ziemeļiem. Un tur Es tevi sastapšu un iešu tev ^bpa priekšu uz zemi, kas ir "izraudzīta pār visām citām zemēm uz zemes virsas.

43 Un tur Es svētišu tevi un tavus pēcnācējus un radišu Sev no taviem pēcnācējiem un tava brāļa, un visu to, kas ies ar tevi, pēcnācējiem, lielu tautu. Un nebūs nekā lielāka kā tā tauta, ko Es radišu no taviem pēcnācējiem, uz visas zemes virsas. Un tā Es tev darīšu tāpēc, ka tu tik ilgi esi piesaucis Mani.

2. NODAĻA

Jaredieši gatavoja savam ceļojumam uz apsolīto zemi. Tā ir izraudzīta zeme, kurā cilvēkiem jākalpo Kristum vai jātiek aizmēztiem. Tas Kungs runā ar Jareda brāli trīs stundas. Jaredieši būvē baržas. Tas Kungs prasa, lai Jareda brālis ierosina, kā baržas tiks apgaismotas.

Un notika, ka Jareds un viņa brālis, un viņu ģimenes un arī Jareda un viņa brāļa draugi un viņu ģimenes gāja ielejā, kas bija uz ziemeļiem (un tās ielejas vārds bija "Nimroda, tā tika saukta varenā mednieka vārdā), ar saviem ganāmpulkiem, ko viņi bija savākuši kopā, tēviņiem un mātītēm no katras šķirnes.

2 Un viņi arī lika slazdus un ķēra debesu putnus, un viņi sagatavoja arī trauku, kurā viņi veda līdzī ūdens zivis.

3 Un viņi veda sev līdzī arī

38a SRC Apsolītā zeme.

41a Et. 6:20.

b Et. 6:16.

42a 1. Nef. 2:1–2;

Ābr. 2:3.

b M&D 84:88.

c 1. Nef. 13:30.

2 1a 1. Moz. 10:8.

dēseretu, kas, iztulkojot, ir medus bite; un tā viņi veda sev līdzī bišu spietus un visa veida sēklas no katras šķirnes no tā, kas bija uz zemes virsas.

4 Un notika, kad viņi nonāca Nimroda ielejā, Tas Kungs nāca un runāja ar Jareda brāli; un Viņš bija "mākonī, un Jareda brālis neredzēja Viņu.

5 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņi ietu tuksnēsī, jā, tajā pusē, kur cilvēks nekad nebija bijis. Un notika, ka Tas Kungs gāja tiem pa priekšu un runāja ar tiem, kad Viņš stāvēja "mākonī, un deva norādījumus, kurp tiem jādodas.

6 Un notika, ka viņi ceļoja tuksnēsī un būvēja baržas, kurās tie šķērsoja lielos ūdeņus, tīkdami nepārtraukti vadīti ar Tā Kunga roku.

7 Un Tas Kungs neļāva tiem apstāties aiz jūras mežonīgā apvidū, bet Viņš gribēja, lai tie ietu tālāk uz "apsolīto zemi, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm, ko Tas Kungs bija pataupījis taisnīgiem ļaudīm.

8 Un Viņš zvērēja Savās dusmās Jareda brālim, ka katrs, kam piederēs šī apsolītā zeme, no tā laika un mūžīgi "kalpos Viņam, patiesajam un vienīgajam Dievam, vai arī tie tiks ^baizmēzti, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem.

9 Un tagad mēs varam redzēt Dieva spriedumu attiecībā uz

šo zemi, ka tā ir apsolītā zeme; un katra tauta, kurai tā piederēs, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, kad Viņa dusmu pilnība nāks pār tiem. Un Viņa dusmu pilnība nāk pār tiem, kad viņi ir nobrieduši nekrietnībā.

10 Jo lūk, šī ir zeme, kas ir izraudzīta pār visām citām zemēm; tādēļ tam, kam tā pieder, ir jākalpo Dievam vai arī jātiek aizmēzti, jo tas ir mūžīgs Dieva spriedums. Un tas nenotiek, līdz "nekrietnība kļūst pilnīga starp tās zemes bērniem, ka viņi tiek ^baizmēzti.

11 Un tas nāk pie jums, ak jūs, "citticībnieki, lai jūs zinātu Dieva spriedumus, lai jūs nožēlotu grēkus un nepaliktu savās nekrietnībās, līdz pienāk pilnība, lai jūs neizsauktu Dieva dusmu pilnību pār sevi, kā tās zemes iedzīvotāji līdz šim ir darījuši.

12 Lūk, šī ir izraudzīta zeme, un katra tauta, kurai tā piederēs, būs "brīva no jūga un no gūsta, un no visām citām tautām zem debesīm, ja vien tie ^bkalpos zemes Dievam, kas ir Jēzus Kristus, kurš ir pasludināts ar to, ko mēs esam rakstījuši.

13 Un tagad es turpinu savu pierakstu; jo lūk, notika, ka Tas Kungs veda Jaredu un viņa brāli uz priekšu līdz pat tai lielajai jūrai, kas atdala zemes. Un, kad viņi nonāca pie jūras, tie uzslēja savas teltis; un tie nosauca to

4a 4. Moz. 11:25;
M&D 34:7–9;
DžS—V 1:68.

5a 2. Moz. 13:21–22.
7a 1. Nef. 4:14.

src Apsolītā zeme.
8a Et. 13:2.
b Jar. 1:3, 10;
Al. 37:28;
Et. 9:20.

10a 2. Nef. 28:16.
b 1. Nef. 17:37–38.
11a 2. Nef. 28:32.
12a src Brīvs, Brīvība.
b Jes. 60:12.

vietu par Moriankumeru, un viņi dzīvoja teltīs, un dzīvoja teltīs jūras krastā četru gadu garumā.

14 Un notika, ka četru gadu beigās Tas Kungs atkal nāca pie Jareda brāļa un stāvēja mākonī, un runāja ar viņu. Un trīs stundu garumā Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un "pārmācīja viņu, tāpēc ka viņš neatcerējās ^bpiesaukt Tā Kunga Vārdu.

15 Un Jareda brālis nožēloja to ļaunumu, ko viņš bija darījis, un piesauca Tā Kunga Vārdu par brāļiem, kas bija ar viņu. Un Tas Kungs sacīja uz to: Es piedošu tev un taviem brāļiem jūsu grēkus; bet jums nebūs vairāk grēkot, jo jums būs atcerēties, ka Mans "Gars ne vienmēr ^bpūlēsies ar cilvēku; tādēļ, ja jūs grēkosit, līdz jūs būsit pilnīgi nobrieduši, jūs tiksit atstumti no Tā Kunga vaiga. Un šīs ir Manas domas par to zemi, kuru Es došu jums par jūsu mantojumu, jo tā būs "izraudzīta zeme pār visām citām zemēm.

16 Un Tas Kungs sacīja: Ejiet, strādājiet un būvējiet baržas tādā veidā, kā jūs līdz šim esat būvējuši. Un notika, ka Jareda brālis gāja strādāt, un arī viņa brālis, un būvēja baržas tādā veidā, kā viņi bija būvējuši, saskaņā ar Tā Kunga "norādījumiem. Un tās bija mazas, un tās bija vieglas uz ūdens, līdzīgi kā putni ir viegli uz ūdens.

17 Un tās tika būvētas tā, ka tās bija ārkārtīgi "blīvas, patiesi ka tās turēja ūdeni kā trauks; un to apakša bija blīva kā traukam, un to sāni bija blīvi kā traukam; un to gali bija smaili; un to augšas bija blīvas kā traukam; un to garums bija koka garums; un to durvis, kad tās bija aizvērtas, bija ciešas kā trauks.

18 Un notika, ka Jareda brālis piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, es esmu izpildījis to darbu, ko Tu pavēlēji man, un es uzbūvēju baržas atbilstoši tam, kā Tu man norādīji.

19 Un lūk, Kungs, tanīs nav gaismas; kurp mēs tās vadīsim? Un mēs arī aiziesim bojā, jo tanīs mēs nevaram elpot, izņemot tikai to gaisu, kas ir tanīs; tādēļ mēs aiziesim bojā.

20 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu taisīsi caurumu augšā un arī apakšā; un, kad tev pietrūks gaisa, tu atvērsi caurumu un saņemsi gaisu. Un, ja būs tā, ka ūdens nāks iekšā pie tevis, lūk, jūs aiztaisīsiet caurumu, lai jūs neaizietu bojā applūstot.

21 Un notika, ka Jareda brālis darīja tā, atbilstoši tam, ko Tas Kungs bija pavēlējis.

22 Un viņš atkal piesauca To Kungu, sacīdams: Ak Kungs, lūk, es darīju, kā Tu man pavēlēji; un es esmu sagatavojis kuģus saviem ļaudīm, un redzi, nav gaismas tajos. Redzi, Kungs, vai Tu ļausi, lai mēs

14a SRC Pārmācīt,
Pārmācīšana.
b SRC Lūgšana.
15a Et. 15:19.

b 1. Moz. 6:3;
2. Nef. 26:11;
Morm. 5:16.
c Et. 9:20.

16a 1. Nef. 17:50–51.
17a Et. 6:7.

šķērsojam šos lielos ūdeņus tumsā?

23 Un Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Ko tu gribi, lai Es darītu, lai jums būtu gaisma jūsu kuģos? Jo lūk, jums nevar būt logu, jo tie tiks sašķaidīti gabalos; nedz arī jūs varat paņemt uguni sev līdzī, jo jūs nebrauksit pie uguns gaismas.

24 Jo lūk, jūs būsit kā valis jūras vidū; jo vilņi kā kalni trieksies pret jums. Tomēr Es izvedīšu jūs atkal no jūras dziļumiem; jo "vēji ir iznākuši no Manas mutes, un arī ^blietu un straumi Es esmu sūtījis.

25 Un lūk, Es sagatavošu jūs pret šīm lietām; jo jūs nevarat šķērsot šo lielo dziļumu, ja vien Es nesagatavošu jūs pret jūras vilņiem un vējiem, kas pūtīs, un straumēm, kas nāks. Tādēļ ko jūs gribat, lai Es jums sagatavojū, lai jums būtu gaisma, kad jūs tiksit aprīti jūras dziļumos?

3. NODAĻA

Jareda brālis ierauga Tā Kunga pirkstu, kad Viņš pieskaras sešpadsmit akmeņiem. Kristus parāda Savu garīgo ķermeni Jareda brālim. Tie, kam ir pilnīgas zināšanas, nevar tikt noturēti aiz priekškara. Izskaidrotājiem paredzēts nest ja-rediešu pierakstu gaismā.

UN notika, ka Jareda brālis (tad nu to kuģu skaits, kas tika sagatavoti, bija astoņi), devās kalnā, ko viņi sauca par Šelema kalnu, tādēļ ka tas bija ārkārtīgi

augsts, un izkausēja no klints sešpadsmit mazus akmeņus; un tie bija balti un dzidri, patiesi kā caurspīdīgs stikls; un viņš aiznesa tos savās rokās uz kalna virsotni un piesauca To Kungu, sacīdams:

2 Ak Kungs, Tu teici, ka mēs būsīm plūdu ieskauti. Tad lūk, ak Kungs, un neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka Tavā priekšā; jo mēs zinām, ka Tu esi svēts un dzīvo debesīs un ka mēs esam necienīgi Tavā priekšā, tāpēc ka dēļ "krišanas mūsu ^bdaba ir kļuvusi pastāvīgi ļauna; tomēr, ak Kungs, Tu devi mums pavēli, ka mums būs piesaukt Tevi, lai no Tevis mēs varētu saņemt saskaņā ar mūsu vēlmēm.

3 Lūk, ak Kungs, Tu esi sitis mūs dēļ mūsu nekrietnības un esi izvedis mūs, un šos daudzos gadus mēs esam bijuši tuksnesī, tomēr Tu esi bijis "žēlīgs pret mums. Ak Kungs, palūkojies uz mani žēlumā un novērs Savas dusmas no šiem Taviem ļaudīm, un neļauj, lai tie dotos šķērsot šo lielo dziļumu tumsā; bet raugi šīs lietas, ko es esmu izkausējis no klints.

4 Un es zinu, ak Kungs, ka Tev ir visa "vara un Tu vari darīt visu, ko gribi, cilvēka labad; tādēļ pieskaries šiem akmeņiem, ak Kungs, ar Savu pirkstu, un sagatavo tos, lai tie varētu spīdēt tumsā; un lai tie spīdētu mums kuģos, ko mēs esam sagatavojuši, lai mums būtu gaisma, kamēr mēs šķērsosim jūru.

24a Et. 6:5.

b Psm. 148:8.

3 2a SRC Ādama un

Ievas Krišana.

b Mos. 3:19.

3a Et. 1:34–43.

4a SRC Spēks, vara.

5 Lūk, ak Kungs, Tu vari darīt to. Mēs zinām, ka Tu esi spējīgs parādīt lielu spēku, kas "liekas mazs cilvēku saprašanaī.

6 Un notika, kad Jareda brālis bija sacījis šos vārdus, lūk, "Tas Kungs izstiepa Savu roku un pieskārs akmeņiem, katram pēc kārtas ar Savu pirkstu. Un ^bpriekšgars tika noņemts no Jareda brāļa acīm, un viņš redzēja Tā Kunga pirkstu; un tas bija kā cilvēka pirksts, kā no miesas un asinīm; un Jareda brālis nokrita Tā Kunga priekšā, jo viņš tika bailu pārņemts.

7 Un Tas Kungs redzēja, ka Jareda brālis nokrita zemē; un Tas Kungs sacīja viņam: Piecelies, kāpēc tu nokriti?

8 Un viņš sacīja uz To Kungu: Es redzēju Tā Kunga pirkstu, un es izbijos, lai tik Viņš nesis tu mani; jo es nezināju, ka Tam Kungam ir miesa un asinis.

9 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Dēļ savas ticības tu redzēji, ka Es pieņēmu "miesu un asinis; un nekad nav cilvēks nācis Manā priekšā ar tādu ārkārtīgu ticību, kāda ir tev; jo, ja tā nebūtu, tu nebūtu redzējis Manu pirkstu. Vai tu redzēji ko vairāk?

10 Un viņš atbildēja: Nē! Kungs, parādi Sevi man!

11 Un Tas Kungs sacīja uz

viņu: Vai tu ticēsi vārdiem, ko Es runāšu?

12 Un viņš atbildēja: Jā, Kungs, es zinu, ka Tu runāsi patiesību, jo Tu esi patiesības Dievs un "nevari melot.

13 Un, kad viņš bija pateicis šos vārdus, lūk, Tas Kungs "parādījās viņam un sacīja: ^bTāpēc, ka tu zini šīs lietas, tu esi atpestīts no Krišanas; tādēļ tu esi atvests atpakaļ Manā klātbūtnē, tādēļ Es "parādos tev.

14 Lūk, Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai "atpestītu Savu tautu. Lūk, Es esmu Jēzus Kristus. Es esmu ^bTēvs un Dēls. Manī visai cilvēcei būs "dzīvība, un tā būs mūžīga, tieši tiem, kas ticēs Manam Vārdam; un tie kļūs par Maniem "dēliem un Manām meitām.

15 Un nekad Es neesmu parādījies cilvēkam, ko Es esmu radījis, jo nekad cilvēks nav "ticējis Man tā, kā tu. Vai tu redzi, ka jūs esat radīti pēc Manis paša ^btēla? Jā, patiesi visi cilvēki sākumā tika radīti pēc Manis paša tēla.

16 Lūk, šis ķermenis, ko tu tagad redzi, ir Mana "gara ķermenis; un cilvēku Es radīju pēc Sava gara ķermeņa; un tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā.

17 Un tagad, kā es, Moronijs,

5a Jes. 55:8–9;

1. Nef. 16:29.

6a SRC Jēzus Kristus.

b Et. 12:19, 21.

9a SRC Jēzus Kristus;
Miesa;
Mirstīgā, Mirstīgā
dzīve.

12a Ebr. 6:18.

13a M&D 67:10–11.

b Ēn. 1:6–8.

c SRC Jēzus Kristus—
Kristus pirmstīgā
eksistence.

14a SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana;
Pestītājs.

b Mos. 15:1–4.

c Mos. 16:9.

d SRC Dieva dēli
un meitas.

15a SRC Ticība, Ticēt.

b 1. Moz. 1:26–27;

Mos. 7:27;

M&D 20:17–18.

16a SRC Gars.

sacīju, es nevarēju taisīt pilnu aprakstu par šīm lietām, kas ir rakstītas, tādēļ man ir pietiekami pasacīt, ka Jēzus parādījās šim vīram garā, patiesi pēc tā paša ķermeņa tēla un līdzības, kā Viņš "parādījās nefijiešiem.

18 Un Viņš kalpoja tam, tāpat kā Viņš kalpoja nefijiešiem; un Viņš darīja visu šo, lai šis vīrs varētu zināt, ka ir Dievs, dēļ tiem daudzajiem dižajiem darbiem, ko Tas Kungs viņam bija rādījis.

19 Un dēļ šī vīra zināšanām viņš nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz "priekškara; un viņš redzēja Jēzus pirkstu, un, kad viņš to redzēja, viņš nokrita aiz bailēm; jo viņš zināja, ka tas bija Tā Kunga pirksts; un viņam vairs nebija ticības, jo viņš zināja, nemaz nešaubīdamies.

20 Tādēļ, būdams ar šīm pilnīgām zināšanām par Dievu, tas "nevarēja tikt noturēts aiz priekškara; tādēļ tas redzēja Jēzu, un Viņš kalpoja tam.

21 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz Jareda brāli: Lūk, tu neļausi šīm lietām, ko tu esi redzējis un dzirdējis, nonākt pasaulē, līdz pienāks tas "laiks, kad Es pagodināšu Savu Vārdu miesā; tādēļ tu glabāsi kā dārgumu tās lietas, ko tu esi redzējis un dzirdējis, un nerādīsi tās nevienam cilvēkam.

22 Un lūk, kad tu nāksi pie Manis, tu uzrakstīsi tās un aizzīmogosi tās, lai neviens nevarētu tās iztulkot; jo tu rakstīsi tās valodā, ko tie nevar izlasīt.

23 Un lūk, šos "divus akmeņus Es došu tev, un tu aizzīmogosi tos kopā ar tām lietām, ko tu rakstīsi.

24 Jo lūk, valodu, kurā tu rakstīsi, Es esmu sajaucis; tādēļ Es darīšu Savā noliktā laikā, ka šie akmeņi darīs skaidras cilvēku acīs tās lietas, ko tu rakstīsi.

25 Un, kad Tas Kungs bija sacījis šos vārdus, Viņš parādīja Jareda brālim "visus zemes iedzīvotājus, kas ir bijuši, un arī visus, kas būs; un Viņš nenoslēpa tos no viņa acīm, līdz pat zemes galiem.

26 Jo Viņš bija sacījis tam iepriekšējās reizēs, ka, "ja tas ^bticēs Viņam, ka Viņš var parādīt tam "visas lietas—tās tiks parādītas tam, tādēļ Tas Kungs neko nevarēja tam neizpaust, jo viņš zināja, ka Tas Kungs var parādīt viņam visas lietas.

27 Un Tas Kungs sacīja uz viņu: Raksti šīs lietas un "aizzīmogosi tās; un Es parādīšu tās cilvēku bērniem Manis paša noliktā laikā.

28 Un notika, ka Tas Kungs pavēlēja tam, lai viņš aizzīmogotu tos divus "akmeņus, ko viņš saņēma, un nerādītu tos, līdz Tas Kungs parādīs tos cilvēku bērniem.

4. NODAĻA

Moronijam tiek pavēlēts aizzīmogot Jareda brāļa rakstus. Tie netiks atklāti, līdz cilvēkiem nebūs tādas

17a 3. Nef. 11:8–10.
19a SRC Priekškars.
20a Et. 12:19–21.
21a Et. 4:1.

23a SRC Urīms un
Tumīms.
25a Moz. 1:8.
26a Et. 3:11–13.

b SRC Ticība, Ticēt.
c Et. 4:4.
27a 2. Nef. 27:6–8.
28a M&D 17:1.

ticības kā Jareda brālim. Kristus pavēl cilvēkiem ticēt Viņā un Viņa mācekļu vārdiem. Cilvēkiem ir pavēlēts nožēlot grēkus, ticēt evaņģēlijam un tikt izglābtiem.

UN Tas Kungs pavēlēja Jareda brālim iet lejā no kalna, prom no Tā Kunga klātbūtnes, un "rakstīt tās lietas, ko viņš bija redzējis; un bija aizliegts, lai tās nonāktu pie cilvēku bērniem, ^bpirms Viņš tiks pacelts krustā; un šī iemesla dēļ ķēniņš Mosija tās glabāja, lai tās nenonāktu pasaulē, līdz kamēr Kristus parādīsies Savai tautai.

2 UN, kad Kristus patiesi bija parādījies Savai tautai, Viņš pavēlēja, lai tās tiktu pasludinātas.

3 UN tad, pēc tam viņi visi bija krituši neticībā; un nav neviena, izņemot lamaniešus, un tie ir noraidījuši Kristus evaņģēliju; tādēļ man ir pavēlēts, lai es atkal "noslēptu tās zemē.

4 Lūk, es esmu rakstījis uz šīm plāksnēm to pašu, ko Jareda brālis redzēja; un nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim.

5 Tādēļ Tas Kungs man pavēlēja rakstīt tās; un es tās rakstīju. Un Viņš pavēlēja man, lai es tās "aizzīmogotu; un Viņš arī pavēlēja, lai es aizzīmogotu to izskaidrojumu; tādēļ es esmu

aizzīmogojis ^bizskaidrotājus, sašķaņā ar Tā Kunga pavēli.

6 Jo Tas Kungs sacīja man: Tās nenonāks pie citticībniekiem līdz pat tai dienai, kad tie nožēlos savas nekrietnības un kļūs tīri Tā Kunga priekšā.

7 Un tanī dienā, kad tie izrādīs ticību Man, saka Tas Kungs, patiesi kā Jareda brālis darīja, ka tie varēs tikt "iesvētīti Manī, tad Es pasludināšu viņiem to, ko Jareda brālis redzēja, līdz pat visu Manu atklāsmju atklāšanai, saka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes, un visu lietu, kas ir tanīs, ^bTēvs.

8 Un tas, kas "strīdēsies pret Tā Kunga vārdu, lai tas top nolādēts; un tas, kas ^bnoliegs šīs lietas, lai tas top nolādēts; jo tiem Es nerādīšu "lielākas lietas, saka Jēzus Kristus, jo Es esmu Tas, kas runā.

9 Un pēc Manas pavēles debesis tiek atvērtas un "aizvērtas; un pēc Mana vārda ^bzeme drebēs; un pēc Manas pavēles tās iedzīvotāji ies bojā, patiesi kā ugunī.

10 Un tas, kas netic Maniem vārdiem, netic Maniem mācekļiem; un, ja būs tā, ka Es nerunāšu, spriediet paši; jo jūs zināsiet "pēdējā dienā, ka Tas esmu Es, kas runā.

11 Bet tas, kas "tic tam, ko Es esmu runājis, to Es piemeklēšu

4 1a Et. 12:24.

src Svētie Raksti.

b Et. 3:21.

3a Morm. 8:14.

5a Et. 5:1.

b M&D 17:1;

DžS—V 1:52.

src Urīms un

Tumīms.

7a src Iesvētīšana.

b Mos. 3:8.

8a 3. Nef. 29:5–6;

Morm. 8:17.

b 2. Nef. 27:14;

28:29–30.

c Al. 12:10–11;

3. Nef. 26:9–10.

9a 1. Ķēn. 8:35;

M&D 77:8.

b Hel. 12:8–18;

Morm. 5:23.

10a 2. Nef. 33:10–15.

11a M&D 5:16.

ar Sava Gara izpausmēm, un tas zinās un liecinās. Jo Mana Gara dēļ jūs ^bzināsit, ka šīs lietas ir ‘patiesas; jo tās pārliecina cilvēkus darīt labu.

12 Un katra lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt labu, ir no Manis; jo ^alabais nenāk ne no viena, kā tikai no Manis. Es esmu Tas, kas vada cilvēkus pie visa labā; tas, kas ^bnetic Maniem vārdiem, neticēs Man—ka Es esmu; un tas, kas neticēs Man, neticēs Tēvam, kurš Mani sūtīja. Jo lūk, Es esmu Tēvs, Es esmu ^cgaisma un ^ddzīvība, un pasaules patiesība.

13 ^aNāciet pie Manis, ak jūs, cirticībnieki, un Es parādīšu jums lielākas lietas, zināšanas, kas ir noslēptas neticības dēļ.

14 Nāciet pie Manis, ak jūs, Israēla nams, un jums tiks ^apasludināts, cik lielas lietas Tēvs ir sagatavojis jums no pasaules radīšanas; un tās nav nonākušas pie jums neticības dēļ.

15 Lūk, kad jūs noplēsīsiet šo neticības priekškaru, kas liek jums palikt jūsu drausmīgajā bezdievības stāvoklī un cietsirdībā, un prāta aklumā, tad lietas un brīnumainas lietas, kas ir tikušas ^anoslēptas no jums kopš pasaules radīšanas—jā, kad jūs piesausit Tēvu Manā Vārdā ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, tad jūs zināsit, ka Tēvs ir

atcerējies derību, ko Viņš noslēdza ar jūsu tēviem, ak Israēla nams.

16 Un tad Manas ^aatklāsmes, ko Es liku rakstīt Savam kalpam Jānim, tiks atklātas visu ļaužu acīs. Atcerieties, kad jūs redzat šīs lietas, jūs zināsit, ka laiks ir tuvu, kad tās patiešām tiks atklātas.

17 Tādēļ, ^akad jūs saņemsit šo pierakstu, jūs varēsiet zināt, ka Tēva darbs ir sācies uz visas zemes virsas.

18 Tādēļ ^anožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un ticiet Manam evaņģēlijam, un topiet ^bkristīti Manā Vārdā; jo tas, kas tic un top kristīts, tiks izglābts; bet tas, kas netic, tiks nosodīts; un ^czīmes sekos tiem, kas tic Manā Vārdā.

19 Un svētīts ir tas, kas top atarsts ^auzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, jo viņš tiks paaugstināts dzīvot valstībā, kas tam sagatavota ^bkopš pasaules dibināšanas. Un redziet, Tas esmu Es, kas to ir runājis. Āmen.

5. NODAĻA

Trīs liecinieki un pats darbs būs kā liecība par Mormona Grāmatas patiesumu.

Un tad nu es, Moronijs, rakstīju

11 ^b SRC Liecība.

^c Et. 5:3–4;

Mor. 10:4–5.

12 ^a Al. 5:40;

Mor. 7:16–17.

^b 3. Nef. 28:34.

^c SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

^d Jāņa 8:12; Al. 38:9.

13 ^a 3. Nef. 12:2–3.

14 ^a M&D 121:26–29.

15 ^a 2. Nef. 27:10.

16 ^a Jāņa atkl. 1:1;

1. Nef. 14:18–27.

17 ^a 3. Nef. 21:1–9, 28.

18 ^a 3. Nef. 27:20;

Mor. 7:34.

^b Jāņa 3:3–5.

SRC Kristīšana,

Kristīt—Būtiska.

^c SRC Gara dāvanas.

19 ^a Mos. 2:41;

M&D 6:13.

SRC Jēzus Kristus—

Uzņemties Jēzus

Kristus Vārdu.

^b 2. Nef. 9:18.

vārdus, kas man bija pavēlēti, atbilstoši savai atmiņai; un es esmu pastāstījis tev tās lietas, kuras es "aizzīmogojū; tādēļ neaizskar tās, lai tu varētu tulkot, jo tas tev ir aizliegts, izņemot kā tikai ar laiku tā būs gudrība Dievā.

2 Un lūk, tev ir priekšrocība, ka tu vari parādīt plāksnes "tiem, kas palīdzēs nest gaismā šo darbu;

3 un "trim tās tiks parādītas ar Dieva spēku; tādēļ tie droši ^bzinās, ka šīs lietas ir 'patiesas.

4 Un no triju "liecinieku mutes tiks šīs lietas apstiprinātas; un triju liecība un šis darbs, kurā tiks parādīts Dieva spēks un arī Viņa vārds, par ko Tēvs un Dēls, un Svētais Gars liecina—un viss tas būs kā liecība pret pasauli pēdējā dienā.

5 Un, ja būs tā, ka viņi nožēlos grēkus un "nāks pie Tēva Jēzus Vārdā, tie tiks pieņemti Dieva valstībā.

6 Un tagad, ja man nav pilnvaru šīm lietām, spriediet paši; jo jūs zināsiet, ka man bija pilnvaras, kad jūs mani redzēsiet un mēs stāvēsim Dieva priekšā pēdējā dienā. Amen.

6. NODAĻA

Jarediešu baržas tiek vēju dzītas uz apsolīto zemi. Ļaudis slavē To Kungu par Viņa labestību. Orihass tiek iecelts par ķēniņu pār

tiem. Jareds un viņa brālis nomirst.

UN tagad es, Moronijs, turpinu sniegt pierakstu par Jaredu un viņa brāli.

2 Jo notika pēc tam, kad Tas Kungs bija sagatavojis "akmeņus, ko Jareda brālis bija uznesis kalnā, Jareda brālis nāca lejā no kalna, un viņš ielika akmeņus kuģos, kas bija sagatavoti, pa vienam katrā to galā; un lūk, tie deva gaismu kuģiem.

3 Un tā Tas Kungs lika akmeņiem spīdēt tumsā, lai dotu gaismu vīriem, sievietēm un bērniem, lai viņi nevajadzētu šķērsot lielos ūdeņus tumsā.

4 Un notika, kad viņi bija sagatavojuši visa veida barību, lai ar to viņi varētu iztikt uz ūdens, un arī barību saviem sīklopiem un liellopiem, un katram lopam jeb dzīvniekam, vai putnam, ko tiem vajadzēja vest sev līdzī— un notika, kad viņi bija visu to darījuši, viņi uzkāpa uz saviem kuģiem jeb baržām un devās jūrā, uzticot sevi Tam Kungam, savam Dievam.

5 Un notika, ka Dievs Tas Kungs lika, lai būtu "nevaldāms vējš, kas pūstu pār ūdens virsu uz apsolīto zemi; un tā viņi tika dzīti pa jūras viļņiem, vējam pa priekšu.

6 Un notika, ka viņi daudzas reizes tika aprakti jūras dziļumos dēļ tiem viļņiem, kas kā

5 1a 2. Nef. 27:7–8, 21; Et. 4:4–7.

2a 2. Nef. 27:12–14; M&D 5:9–15.

3a 2. Nef. 11:3; 27:12.
b M&D 5:25.

c Et. 4:11.
4a Skat. M&D 17. nodaļas ievadu un 1.–3. pantu; skat. arī „Trīs liecinieku liecība”

Mormona Grāmatas ievadlappusēs.

5a Morm. 9:27; Mor. 10:30–32.

6 2a Et. 3:3–6.
5a Et. 2:24–25.

kalni sitās tiem virsū, un arī lielajām un briesmīgajām vētrām, kas bija nežēlīgā vēja izraisītas.

7 Un notika, kad viņi bija ap-rakti dziļumā, nebija ūdens, kas varētu tiem kaitēt, viņu kuģi bija "cieši kā trauki, un tie arī bija cieši, līdzīgi Noas ^bšķirstam; tādēļ, kad tie tika daudzu ūdeņu apņēmti, tie piesauca To Kungu, un Viņš tos atkal iznesa ūdens virspusē.

8 Un notika, ka vējš nekad nemitējās pūst uz apsolīto zemi, kamēr tie bija uz ūdeņiem; un tā viņi tika dzīti vējam pa priekšu.

9 Un tie "dziedot slavēja To Kungu; jā, Jareda brālis dziedot slavēja To Kungu un viņš ^bpatie-cās un slavēja To Kungu visu dienu; un, kad nakts pienāca, viņi nepārstāja slavēt To Kungu.

10 Un tā viņi tika dzīti uz priekšu; un neviens jūras briesmonis nevarēja tos iedragāt, nedz valis varēja tos sabojāt; un viņiem nepārtraukti bija gaisma, vai tas bija virs ūdens vai zem ūdens.

11 Un tā tie tika dzīti uz priekšu trīs simti un četrdesmit četras dienas uz ūdens.

12 Un tie piestāja apsolītās zemes krastā. Un, kad tie uzkāpa ar savām kājām apsolītās zemes krastā, viņi nometās uz zemes virsas un zemojās Tā Kunga priekšā, un lēja prieka asaras Tā Kunga priekšā dēļ Viņa lielās žēlastības pār tiem.

13 Un notika, ka viņi gāja pa

zemes virsu un sāka apstrādāt zemi.

14 Un Jaredam bija četri dēli; un tie tika saukti Jakoms un Gilgals, un Mahass, un Orihass.

15 Un Jareda brālis arī dzemdināja dēlus un meitas.

16 Un Jareda un viņa brāļa "draugi bija skaitā ap divdesmit un divām dvēselēm; un viņi arī dzemdināja dēlus un meitas, pirms tie nonāca apsolītajā zemē; un tādēļ viņu kļuva daudz.

17 Un viņi tika mācīti "staigāt pazemīgi Tā Kunga priekšā; un viņi tika arī ^bmācīti no augšas.

18 Un notika, ka viņi sāka izplatīties pa zemes virsu un vairoties, un apstrādāt zemi; un viņi kļuva stipri tajā zemē.

19 Un Jareda brālis sāka kļūt vecs un redzēja, ka drīz tam vajadzēs aiziet kapā; tādēļ viņš sacīja Jaredam: Sapulcināsim kopā mūsu ļaudis, lai mēs varētu saskaitīt tos, lai mēs varētu zināt, ko tie vēlēšies no mums, pirms mēs aizejam savos kapos.

20 Un atbilstoši tam ļaudis tika sapulcināti kopā. Tagad Jareda brāļa dēlu un meitu skaits bija divdesmit un divas dvēseles; un Jareda dēli un meitas bija divpadsmit, viņam bija četri dēli.

21 Un notika, ka viņi saskaitīja savus ļaudis; un, kad viņi bija saskaitījuši tos, viņi vēlējās uzzināt no tiem tās lietas, ko tie gribētu, lai viņi dara, pirms viņi aiziet savos kapos.

7a Et. 2:17.

b 1. Moz. 6:14;
Moz. 7:43.

9a SRC Dziedāt.

b 1. Laiku 16:7–9;

Al. 37:37;
M&D 46:32.

16a Et. 1:41.

17a SRC Staigāt ar Dievu.

b SRC Atklāsme.

22 Un notika, ka ļaudis vēlējās no viņiem, lai viņi "iesvaidītu vienu no saviem dēliem par ķēniņu pār tiem.

23 Un tad lūk, tas viņiem bija sāpīgi. Un Jareda brālis sacīja tiem: Noteikti tas "novedīs pie gūsta.

24 Bet Jareds sacīja savam brālim: Pieļausim, lai viņiem ir ķēniņš. Un tādēļ viņš sacīja uz tiem: Izvēliet no mūsu dēliem ķēniņu, kuru jūs gribat.

25 Un notika, ka viņi izvēlēja Jareda brāļa pirmdzimto; un viņa vārds bija Pagags. Un notika, ka tas atteicās un negribēja kļūt par viņu ķēniņu. Un ļaudis gribēja, lai viņa tēvs to piespiestu, bet viņa tēvs negribēja; un viņš pavēlēja, lai tie nespiesu nevienu cilvēku kļūt par viņu ķēniņu.

26 Un notika, ka viņi izvēlēja visus Pagaga brāļus, bet tie negribēja.

27 Un notika, ka neviens no Jareda dēliem negribēja, patiesi neviens, izņemot vienu; un Orihass tika iesvaidīts par ķēniņu pār ļaudīm.

28 Un viņš sāka valdīt, un ļaudīm sāka veikties; un viņi kļuva ārkārtīgi bagāti.

29 Un notika, ka Jareds nomira, un viņa brālis arī.

30 Un notika, ka Orihass stāigāja pazemīgi Tā Kunga priekšā un atcerējās, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņa tēvam, un arī mācīja saviem ļaudīm, cik lielas lietas Tas Kungs bija darījis viņu tēviem.

7. NODAĻA

Orihass valda taisnībā. Starp varas sagrābšanu un nesaskaņām tiek nodibinātas sāncenšu Šules un Kohora valstības. Praviēši nosoda ļaundarību un elku pielūgšanu starp ļaudīm, kuri tad nožēlo grēkus.

UN notika, ka Orihass sprieda tiesu pār zemi taisnībā visās savās dienās, šo dienu bija ārkārtīgi daudz.

2 Un viņš dzemdināja dēlus un meitas; jā, viņš dzemdināja trīsdesmit un vienu, starp kuriem bija divdesmit un trīs dēli.

3 Un notika, ka viņš arī dzemdināja Kibu savā lielā vecumā. Un notika, ka šis Kibs valdīja viņa vietā; un Kibs dzemdināja Korihoru.

4 Un, kad Korihors bija trīsdesmit un divus gadus vecs, viņš sacēlās pret savu tēvu un devās prom, un dzīvoja Nehora zemē; un viņš dzemdināja dēlus un meitas, un tie kļuva ļoti skaisti; tādēļ Korihors aizrāva sev līdzī daudz ļaužu.

5 Un, kad viņš bija sapulcinājies kopā karapulku, viņš nāca Morona zemē, kur dzīvoja ķēniņš, un saņēma to gūstā, kas piepildīja Jareda brāļa "sacīto, ka tie tiks novesti gūstā.

6 Tad nu Morona zeme, kurā dzīvoja ķēniņš, bija tuvu zemei, ko nefijieši sauca par Postažu.

7 Un notika, ka Kibs dzīvoja gūstā, un viņa ļaudis zem Korihora, viņa dēla, līdz Kibs kļuva ļoti vecs; tomēr Kibs dzemdināja

Šuli savā lielā vecumā, kamēr viņš vēl bija gūstā.

8 Un notika, ka Šule bija nikns uz savu brāli, un Šule tapa stiprs un kļuva varens, kas attiecas uz cilvēka spēku; un viņš bija arī varens savos spriedumos.

9 Tādēļ viņš nāca uz Efraima kalnu un viņš kausēja no klints un taisīja zobenus no tērauda tiem, ko viņš aizrāva sev līdzī; un, kad viņš bija tos apbruņojis ar zobeniem, viņš atgriezās Nehora pilsētā un deva kauju savam brālim Korihoram, ar ko viņš ieguva ķēniņvalsti un atjaunoja to savam tēvam Kibam.

10 Un tad, dēļ tā, ko Šule bija darījis, viņa tēvs deva tam ķēniņvalsti; tādēļ viņš sāka valdīt sava tēva vietā.

11 Un notika, ka viņš sprieda tiesu taisnībā, un viņš izpleta savu ķēniņvalsti pa visu zemes virsu, jo ļaužu bija kļuvis ārkārtīgi daudz.

12 Un notika, ka Šule arī dzemdināja daudzus dēlus un meitas.

13 Un Korihors nožēloja daudzus jaunos darbus, ko viņš bija darījis; tādēļ Šule deva tam varu savā ķēniņvalstī.

14 Un notika, ka Korihoram bija daudz dēlu un meitu. Un starp Korihora dēliem bija viens, kura vārds bija Noa.

15 Un notika, ka Noa sacēlās pret Šuli, ķēniņu, un arī savu tēvu Korihoru, un aizrāva Kohoru, savu brāli, un arī visus savus brāļus, un daudzus no ļaudīm.

16 Un viņš deva kauju Šulei, ķēniņam, ar ko viņš ieguva viņu pirmā mantojuma zemi; un viņš kļuva par ķēniņu pār to zemes daļu.

17 Un notika, ka viņš atkal deva kauju Šulei, ķēniņam; un viņš saņēma Šuli, ķēniņu, un aizveda to gūstā uz Moronu.

18 Un notika, kad viņš jau grāsiņās nodot to nāvei, Šules dēli iezagās Noas mājā naktī un nogalināja viņu, un uzlauza cietuma durvis, un izveda ārā savu tēvu, un iecēla viņu tronī viņa paša ķēniņvalstī.

19 Tādēļ Noas dēls izveidoja savu ķēniņvalsti viņa vietā; tomēr vairs neieguva varu pār Šuli, ķēniņu; un tauta, kas bija pakļauta Šulei, ķēniņam, ārkārtīgi plauka un kļuva liela.

20 Un valsts bija sadalīta; un bija divas ķēniņvalstis, Šules ķēniņvalsts un Kohora, Noas dēla, ķēniņvalsts.

21 Un Kohors, Noas dēls, lika, lai viņa ļaudis dotu kauju Šulei, kurā Šule sakāva tos un nogalināja Kohoru.

22 Un tad Kohoram bija dēls, kas tika saukts par Nimrodu; un Nimrods atdeva Kohora ķēniņvalsti Šulei, un viņš atrada labvēlību Šules acīs; tādēļ Šule dāvāja tam lielu labvēlību, un viņš darīja Šules ķēniņvalstī, ko vien vēlējās.

23 Un arī Šules valdīšanas laikā nāca starp ļaudīm pravieši, kas bija Tā Kunga sūtīti, pravietodami, ka ļaužu ļaundarība un "elku pielūgšana nes lāstu

pār zemi, un tie tiks iznīcināti, ja viņi nenožēlos grēkus.

24 Un notika, ka ļaudis zākāja praviešus un izsmēja tos. Un notika, ka ķēniņš Šule sprieda tiesu pret visiem tiem, kas zākāja praviešus.

25 Un viņš izdeva likumu pa visu zemi, kas deva varu praviešiem, ka viņi varēja iet, kurp vien tie vēlējās, un tas bija par iemeslu, ka ļaudis tika vesti pie grēku nožēlošanas.

26 Un tāpēc, ka ļaudis nožēloja savas nekrietnības un elku pielūgšanu, Tas Kungs tos pasaudzēja, un viņi atkal sāka zelt tai zemē. Un notika, ka Šule dzemdināja dēlus un meitas savā lielā vecumā.

27 Un vairs nebija karu Šules dienās; un viņš atcerējās tās diženās lietas, ko Tas Kungs bija darījis viņa tēviem, pārvezdams tos "pāri lielajam dziļumam uz apsolīto zemi; tādēļ viņš sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās.

8. NODAĻA

Ir nesaskaņas un strīdi par ķēniņvalsti. Akišs izveido ar zvērestu apvienotu slepenu savienību, lai nogalinātu ķēniņu. Slepenas savienības ir no velna un noved pie tautu iznīcināšanas. Mūsdienu citticībnieki tiek brīdināti par slepenām savienībām, kas meklēs pēc visu zemju, tautu un valstu brīvības gāšanas.

UN notika, ka viņš dzemdināja Omeru, un Omers valdīja viņa

vietā. Un Omers dzemdināja Jaredu; un Jareds dzemdināja dēlus un meitas.

2 Un Jareds sacēlās pret savu tēvu un nāca un dzīvoja Heta zemē. Un notika, ka viņš glaimoja daudzziem ļaudīm, dēļ saviem lišķīgajiem vārdiem, līdz viņš ieguva pusi no ķēniņvalsts.

3 Un, kad viņš bija ieguvis pusi no ķēniņvalsts, viņš deva kauju savam tēvam, un viņš aizveda gūstā savu tēvu, un viņš lika tam kalpot gūstā;

4 un tad, Omera valdīšanas dienās viņš bija gūstā pusi no savām dienām. Un notika, ka viņš dzemdināja dēlus un meitas, starp kuriem bija Esroms un Koriantumrs;

5 un tie bija ārkārtīgi nikni dēļ tā, ko bija darījuši Jareds un viņa brāļi, tā ka tie izveidoja karapulku un deva kauju Jaredam. Un notika, ka tie deva kauju viņiem naktī.

6 Un notika, kad tie bija sakāvuši Jareda karapulku, tie grāšījās nogalināt arī viņu; un viņš lūdzās tos, lai tie viņu nenogalinātu, un tad viņš atdotu ķēniņvalsti savam tēvam. Un notika, ka tie dāvāja tam viņa dzīvību.

7 Un tad Jareds kļuva ārkārtīgi bēdīgs dēļ ķēniņvalsts zaudēšanas, jo viņš bija pievērsis savu sirdi ķēniņvalstij un pasaules godībai.

8 Tad Jareda meita, būdama ļoti lietpratīga un redzēdama sava tēva bēdas, izdomāja ieceri, kā tā varētu atgūt ķēniņvalsti savam tēvam.

9 Tad nu Jareda meita bija ārkārtīgi skaista. Un notika, ka viņa runāja ar savu tēvu un sacīja tam: Dēļ kā manam tēvam ir tik daudz bēdu? Vai viņš nav lasījis pierakstu, ko mūsu tēvi pārveda pāri lielajam dziļumam? Lūk, vai nav apraksts par viņiem senatnē, ka viņi ar savām "slepenajām iecerēm ieguva ķēniņvalstis un lielu godību?

10 Un tad tādēļ, lai mans tēvs sūta pēc Akiša, Kimnora dēla; un lūk, es esmu skaista, un es "dejošu viņa priekšā, un es iepatīkšos tam, ka viņš gribēs mani par sievu; tādēļ, ja viņš gribēs no tevis, lai tu dotu viņam mani par sievu, tad tu teiksi: Es došu viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

11 Un tad Omers bija Akiša draugs; tādēļ, kad Jareds bija sūtījis pēc Akiša, Jareda meita dejoja viņa priekšā, ka tā iepatīkās viņam, tā ka viņš vēlējas to par sievu. Un notika, ka viņš sacīja Jaredam: Dod viņu man par sievu!

12 Un Jareds sacīja viņam: Es došu tev viņu, ja tu atnesīsi man mana tēva, ķēniņa, galvu.

13 Un notika, ka Akišs sapulcināja Jareda namā visus savus radus un sacīja tiem: Vai jūs man zvērēsīt, ka jūs būsit uzticīgi man tajā, ko es no jums vēlēšos?

14 Un notika, ka tie visi "zvērēja viņam pie debesu Dieva un

arī pie debesīm, un arī pie zemes, un pie savām galvām, ka katrs, kas atteiksies no palīdzības, ko Akišs vēlēšies, zaudēs savu galvu; un katrs, kas izpaužīs kaut ko no tā, ko Akišs darīs tiem zināmu, tas zaudēs savu dzīvību.

15 Un notika, ka tā viņi vienojās ar Akišu. Un Akišs sniedza tiem "zvērestus, ko nodeva tie no senatnes, kuri arī tiecās pēc varas, kas bija nodoti no ^bKaina, kurš bija slepkava no sākuma.

16 Un tie tika saglabāti ar velna varu, lai nodotu šos zvērestus ļaudīm, lai turētu tos tumsībā, lai palīdzētu tādiem, kas meklē spēku, lai iegūtu varu un slepkavotu, un laupītu, un melotu, un veiktu visāda veida ļaundarības un netiklības.

17 Un tā bija Jareda meita, kas ielika viņa sirdī meklēt šīs lietas no senatnes; un Jareds ielika to Akiša sirdī; tādēļ Akišs deva to saviem radiem un draugiem, aizvilinādams tos ar skaistiem solījumiem darīt jebko, ko viņš vēlēšies.

18 Un notika, ka viņi izveidoja "slepenu savienību tāpat kā tie senatnē; šī savienība ir visnegantākā un ļaunākā pār visu Dieva acīs;

19 jo Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, nedz arī Viņš grib, lai cilvēki izlietu asinis, bet visās lietās kopš cilvēka sākuma to ir aizliedzis.

20 Un tagad es, Moronijs, ne-

8 9a Hel. 6:26–30;
3. Nef. 6:28;
Moz. 5:51–52.
10a Marka 6:22–28.

14a src Zaimot,
Zaimošana.
15a src Zvērests.
b 1. Moz. 4:7–8;

Moz. 5:28–30.
18a src Slepenās
savienības.

aprakstu viņu zvērestu un savienību veidu, jo man ir darīts zināms, ka tie ir bijuši starp visiem ļaudīm, un tie ir bijuši arī starp lamaniešiem.

21 Un tie ir izraisījuši šo ļaužu "iznīcināšanu, par kuriem es tagad runāju, un arī Nefija ļaužu iznīcināšanu.

22 Un katra tauta, kas atbalstīs šādas slepenas savienības, lai iegūtu varu un peļņu, līdz tās būs izplatījušās visā tautā, lūk, tā tiks iznīcināta; jo Tas Kungs nepieļaus, lai Viņa svēto "asinis, kas tiks to izlietas, vienmēr sauktu uz Viņu no zemes pēc ^batriebības pār tiem, un tomēr Viņš neatribētu par viņiem.

23 Tādēļ, ak jūs, citicībnieki, tā ir Dieva gudrība, ka šīs lietas tiks parādītas jums, lai ar to jūs varētu nožēlot savus grēkus un nepieļautu, ka šīs slepkavu savienības gūtu varu pār jums, kas ir izveidotas, lai gūtu "varu un peļņu—un darbs, jā, patiesi iznīcības darbs nāktu uz jums, jā, patiesi, Mūžīgā Dieva taisnības zobens kristu pār jums jūsu gāšanai un iznīcināšanai, ja jūs ļausit šīm lietām notikt.

24 Tādēļ Tas Kungs pavēl jums, kad jūs redzēsīt šīs lietas nākam starp jums, lai jūs apzinātos savu drausmīgo stāvokli dēļ šīm slepenajām savienībām, kas būs starp jums; jeb, ak vai būs tām, dēļ to asinīm,

kas tikuši nokauti; jo viņi sauks no pīšļiem pēc atriebības pār tām un arī pār tiem, kas izveidoja tās.

25 Jo notiek, ka tas, kurš izveido tās, meklē gāzt visu zemi, tautu un valstu ^abrīvību, un tās atnes visu ļaužu iznīcināšanu, jo tās ir velna izveidotas, kas ir visu melu tēvs; patiesi, tas pats melis, kas ^bpievīla mūsu pirmos vecākus, jā, patiesi, tas pats melis, kas lika cilvēkam veikt slepkavību no sākuma; kas ir nocietinājis cilvēku sirdis, ka tie jau no sākuma ir slepkavojuši praviešus un nomētājuši akmeņiem tos, un izdzinuši tos.

26 Tādēļ man, Moronijam, ir pavēlēts rakstīt šīs lietas, lai ļaunais tiktu iznīcināts un lai pienāktu laiks, kad Sātanam "nebūs varas pār cilvēku bērnu sirdīm, bet lai tie tiktu ^bpārlicināti nemitīgi darīt labu, lai tie nāktu pie visas taisnības avota un taptu izglābti.

9. NODAĻA

Ķēniņvalsts pāriet no viena pie otra ar mantošanu, intrigām un slepkavošanu. Emers redz Taisnības Dēlu. Daudzi pravieši piesauc grēku nožēlošanu. Bads un indīgas čūskas nomoka ļaudis.

UN tagad es, Moronijs, turpinu ar savu pierakstu. Tādēļ, lūk, notika, ka dēļ Akiša un viņa

21^a Hel. 6:28.

22^a Morm. 8:27, 40–41.

^b SRC Atriebība.

23^a 1. Nef. 22:22–23;

Moz. 6:15.

25^a SRC Brīvs, Brīvība.

^b 1. Moz. 3:1–13;

2. Nef. 9:9;

Mos. 16:3;

Moz. 4:5–19.

26^a 1. Nef. 22:26.

^b 2. Nef. 33:4;

Mor. 7:12–17.

draugu "slepenajām savienībām, lūk, tie sagrāba Omera ķēniņvalsti.

2 Tomēr Tas Kungs bija žēlīgs pret Omeru un arī pret viņa dēliem un viņa meitām, kas nemeklēja viņa pazudināšanu.

3 Un Tas Kungs brīdināja Omeru sapnī, ka tam jādodas prom no tās zemes; tādēļ Omers aizgāja no tās zemes ar savu ģimeni un ceļoja daudzas dienas, un nāca pāri un pagāja garām "Šima kalnam, un nonāca vietā, ^bkur nefijieši tika iznīcināti, un no turienes uz austrumiem, un nonāca vietā, kas tika saukta par Ablomu, pie jūras krasta, un tur viņš uzslēja savu telti, un arī viņa dēli un viņa meitas, un visa viņa saime, izņemot tikai Jaredu un viņa ģimeni.

4 Un notika, ka šis Jareds tika iesvaids par ķēniņu pār tautu ar bezdievības roku; un viņš deva Akišam savu meitu par sievu.

5 Un notika, ka Akišs meklēja pēc sava sievastēva dzīvības; un viņš vērsās pie tiem, kam viņš bija licis zvērēt ar senču zvērestu, un tie ieguva viņa sievastēva galvu, kad tas sēdēja savā tronī, pieņemot savus ļaudis.

6 Jo tik liela bija šo ļauno un slepeno biedrību izplatīšanās, ka tā bija samaitājusi visu ļaužu sirdis, tādēļ Jareds tika noslepkavots savā tronī un Akišs valdīja viņa vietā.

7 Un notika, ka Akišs kļuva greizsirdīgs uz savu dēlu, tādēļ viņš ieslēdza to cietumā un deva

tam ļoti maz vai pavisam nedevas barību, līdz tas cieta nāvi.

8 Un tad tā, kas cieta nāvi, brālis (un viņa vārds bija Nimra) bija dusmīgs uz savu tēvu par to, ko viņa tēvs bija darījis viņa brālim.

9 Un notika, ka Nimra sapulcināja kopā nelielu skaitu cilvēku un bēga no tās zemes, un gāja un dzīvoja ar Omeru.

10 Un notika, ka Akišs dzemdināja citus dēlus, un tie ieguva ļaužu sirdis, neskatoties uz to, ka tie bija viņam zvērējuši darīt visādas nekrietnības atbilstoši tam, ko viņš vēlēšies.

11 Tad nu Akiša ļaudis alka pēc peļņas tāpat kā Akišs pēc varas; tādēļ Akiša dēli piedāvāja tiem naudu, ar ko tie aizrāva sev līdzī lielāko daļu no ļaudīm.

12 Un sākās karš starp Akiša dēliem un Akišu, kas turpinājās daudzu gadu garumā, jā, līdz pat gandrīz visu ķēniņvalsts ļaužu iznīcināšanai, jā, patiesi visu, izņemot tikai trīsdesmit dvēseles un tos, kas bēga ar Omera namu.

13 Tādēļ Omers atkal tika atjaunots sava mantojuma zemē.

14 Un notika, ka Omers kļuva vecs; tomēr savā lielā vecumā viņš dzemdināja Emeru; un viņš iesvaidīja Emeru par ķēniņu valdīt viņa vietā.

15 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Emeru par ķēniņu, viņš redzēja mieru zemē divu gadu garumā, un viņš nomira, piedzīvojis ārkārtīgi daudz dienu, kas bija bēdu pilnas. Un

notika, ka Emers valdīja viņa vietā, un viņš sekoja sava tēva pēdās.

16 Un Tas Kungs atkal sāka noņemt lāstu no zemes, un Emera nams ārkārtīgi zēla zem Emera valdīšanas; un sešdesmit un divu gadu garumā tie kļuva ārkārtīgi stipri, tiktāl ka tie kļuva ārkārtīgi bagāti—

17 viņiem bija visa veida augļi un labība, un zīds, un smalki audumi, un zelts, un sudrabs, un dārglietas;

18 un arī visa veida liellopi, vērši un govīs, un aitas, un cūkas, un kazas, un arī daudzu citu veidu dzīvnieki, kas bija izmantojami cilvēku uzturam.

19 Un viņiem bija arī "zirgi un ēzeļi, un bija ziloņi un kurelomi, un kūmomi; kuri visi bija izmantojami cilvēkam, un jo īpaši ziloņi un kurelomi, un kūmomi.

20 Un tā Tas Kungs izlēja savas svētības pār to zemi, kas bija "izraudzīta pār visām citām zemēm; un Viņš pavēlēja, ka katrs, kam piederēs šī zeme, tā jāpārvalda Tam Kungam, vai arī tie tiks ^biznīcināti, kad tie nobriedīs nekrietnībā, jo uz tādīem, saka Tas Kungs: Es izliešu Savu dusmu pilnību.

21 Un Emers sprieda tiesu taisnībā visās savās dienās, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un viņš iesvaidīja Koriantumu valdīt savā vietā.

22 Un pēc tam, kad viņš bija iesvaidījis Koriantumu valdīt

savā vietā, viņš nodzīvoja četrus gadus, un viņš redzēja mieru tanī zemē; jā, un viņš pat redzēja "Taisnības Dēlu un priecājās un slavēja Viņa dienu; un viņš nomira mierā.

23 Un notika, ka Koriantums staigāja sava tēva pēdās un uz cēla daudzas varenas pilsētas, un deva to, kas bija labs, saviem ļaudīm visās savās dienās. Un notika, ka viņam nebija neviena bērna, līdz viņš bija ļoti vecs.

24 Un notika, ka viņa sieva nomira, būdama simts un divus gadus veca. Un notika, ka Koriantums ņēma par sievu savā lielā vecumā jaunu meiteni un dzemdināja dēlus un meitas; tādēļ viņš dzīvoja, līdz viņš bija simts un četrdesmit un divus gadus vecs.

25 Un notika, ka viņš dzemdināja Komu, un Koms valdīja viņa vietā; un viņš valdīja četrdesmit un deviņus gadus, un viņš dzemdināja Hetu un arī dzemdināja citus dēlus un meitas.

26 Un ļaudis bija atkal izplatījušies pa visu zemes virsu, un atkal sākās ārkārtīgi liela ļaundarība uz zemes virsas, un Hets sāka atkal izmantot slepenās senatnes ieceres, lai iznīcinātu savu tēvu.

27 Un notika, ka viņš gāza no troņa savu tēvu, jo viņš noslepkavoja to ar viņa paša zobenu; un viņš valdīja tā vietā.

28 Un nāca pravieši atkal tai zemē, piesaukdami tiem grēku

19a 1. Nef. 18:25.
20a Et. 2:15.

b Et. 2:8–11.
22a 3. Nef. 25:2.

nožēlošanu—ka tiem ir jāsaprot Tā Kunga ceļš, vai arī nāks lāsts pār zemes virsu; jā, patiesi, būs liels bads, kurā tie tiks iznīcināti, ja tie nenožēlos grēkus.

29 Bet ļaudis neticēja praviešu vārdiem, bet viņi tos izdzina; un dažus no tiem viņi iemeta bedrēs un atstāja tos bojāejai. Un notika, ka viņi darīja visas tās lietas saskaņā ar ķēniņa Heta pavēli.

30 Un notika, ka sākās liels trūkums zemē, un tās iedzīvotāji tika ārkārtīgi ātri iznīcināti dēļ tā trūkuma, jo nebija lietus uz zemes virsas.

31 Un uzradās arī indīgas čūskas uz zemes virsas un noindēja daudzus cilvēkus. Un notika, ka viņu ganāmpulki sāka bēgt no indīgajām čūskām uz zemi dienvidos, ko nefijieši sauca par "Zarahemlu.

32 Un notika, ka bija daudzi no tiem, kas gāja bojā pa ceļam; tomēr bija arī daži, kas aizbēga dienvidu zemē.

33 Un notika, ka Tas Kungs lika, lai "čūskas vairs tos nevajātu, bet lai tās nosprostotu ceļu, lai ļaudis nevarētu tikt garām, lai tie, kas mēģinātu tikt garām, kristu no indīgām čūskām.

34 Un notika, ka ļaudis sekoja dzīvnieku pēdās un aprija to sprāgoņus, kas bija krituši pa ceļam, līdz tie bija visus tos aprijuši. Tagad, kad ļaudis redzēja, ka tiem ir jāiet bojā, tie sāka "nožēlot savas nekrietnības un piesaukt To Kungu.

35 Un notika, ka tad, kad tie bija pietiekoši "pazemojušies Tā Kunga priekšā, Viņš sūtīja lietu uz zemes virsu; un ļaudis sāka atkal atspirgt, un radās augļi ziemeļu zemēs un visās apkārtnējās zemēs. Un Tas Kungs parādīja Savu spēku, pasargādams viņus no bada.

10. NODAĻA

Viens ķēniņš nomaina otru. Daži no ķēniņiem ir taisnīgi, citi ir ļauni. Kad taisnība ir pārsvarā, ļaudis tiek Tā Kunga svētīti un atbalstīti.

UN notika, ka Šezs, kas bija Heta pēctecis—jo Hets un visa viņa saime bija gājuši bojā no bada, izņemot tikai Šezu—tādēļ Šezs sāka atkal stiprināt bēdu salauztos ļaudis.

2 Un notika, ka Šezs atcerējās savu tēvu iznīcināšanu un viņš veidoja taisnīgu ķēniņvalsti; jo viņš atcerējās, ko Tas Kungs bija darījis, pārvezdams Jaredu un viņa brāli "pāri dziļumam; un viņš staigāja Tā Kunga ceļus; un viņš dzemdināja dēlus un meitas.

3 Un viņa vecākais dēls, kura vārds bija Šezs, sacēlās pret viņu; tomēr Šezs dēļ savām ārkārtīgajām bagātībām tika saukts ar laupītāja roku, kas atkal atnesa mieru viņa tēvam.

4 Un notika, ka viņa tēvs uzcēla daudzas pilsētas uz zemes virsas, un ļaudis atkal sāka izplatīties pa visu zemes virsu. Un Šezs dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam; un viņš dzemdināja

31a Omn. 1:13.
33a 4. Moz. 21:6–9.

34a Al. 34:34;
M&D 101:8.

35a M&D 5:24.
10 2a Et. 6:1–12.

Riplakišu. Un viņš nomira, un Riplakišs valdīja viņa vietā.

5 Un notika, ka Riplakišs nedarīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs, jo viņam bija daudz sievu un "blakussievu, un viņš uzlika uz cilvēku pleciem to, ko bija smagi panest; jā, viņš aplika tos ar smagām nodevām; un no nodevām viņš cēla daudzas plašas celtnes.

6 Un viņš uzcēla sev ārkārtīgi skaistu troni; un viņš cēla daudzus cietumus, un, kas nepakļāvās nodevām, viņš meta cietumā; un, kas nebija spējīgs maksāt nodevas, viņš meta cietumā; un viņš lika, lai tie nemītiģi strādātu savam uzturam; un, kas atteicās strādāt, viņš lika nodot nāvei.

7 Tādēļ viņš ieguva visus viņu smalkos izstrādājumus, jā, patiesi, savu smalko zeltu viņš lika attīrīt cietumā; un viņš lika, lai visa veida meistardarbus izstrādātu cietumā. Un notika, ka viņš mocīja ļaudis ar savām netiklībām un negantībām.

8 Un, kad viņš bija valdījis četrdesmit un divu gadu garumā, ļaudis sacēlās dumpī pret viņu; un sākās atkal karš tanī zemē, tā ka Riplakišs tika nogalināts, un viņa pēcteči tika izdzīti no tās zemes.

9 Un notika, ka pēc daudziem gadiem Moriantons (viņš bija Riplakiša pēctecis) sapulcināja kopā karapulku no izdzītajiem un gāja un deva kauju tautai; un viņš ieguva varu pār daudzām pilsētām; un karš kļuva ārkārtīgi smags un turpinājās

daudzu gadu garumā; un viņš ieguva varu pār visu zemi un iecēla pats sevi par ķēniņu pār visu zemi.

10 Un pēc tam, kad viņš pats bija iecēlis sevi par ķēniņu, viņš atviegloja ļaužu slogu, ar ko viņš ieguva labvēlību ļaužu acīs, un viņi iesvaidīja to par savu ķēniņu.

11 Un viņš rīkojās taisnīgi attiecībā uz ļaudīm, bet ne uz sevi, dēļ savām daudzajām netiklībām; tādēļ viņš tika padzīts no Tā Kunga vaiga.

12 Un notika, ka Moriantons uzcēla daudzas pilsētas, un ļaudis kļuva ārkārtīgi bagāti zem viņa valdīšanas, gan celtnēs, gan zeltā un sudrabā, un labības audzēšanā, un siklopos un liellopos, un tādās lietās, kas tiem tika atjaunotas.

13 Un Moriantons dzīvoja līdz ļoti lielam vecumam, un viņš dzemdināja Kimu; un Kims valdīja sava tēva vietā; un viņš valdīja astoņus gadus, un viņa tēvs nomira. Un notika, ka Kims nevaldīja taisnībā, tādēļ viņš netika ieredzēts no Tā Kunga.

14 Un viņa brālis sacēla pret viņu dumpi, ar ko tas noveda viņu gūstā; un viņš palika gūstā visas savas dienas, un gūstā viņš dzemdināja dēlus un meitas, un savā lielā vecumā viņš dzemdināja Leviju; un viņš nomira.

15 Un notika, ka Levijs kalpoja gūstā pēc sava tēva nāves četrdesmit un divu gadu garumā. Un viņš izraisīja karu pret tās

zemes ķēniņu, ar ko viņš ieguva sev ķēniņvalsti.

16 Un pēc tam, kad viņš bija ieguvis sev ķēniņvalsti, viņš darīja to, kas bija pareizi Tā Kunga acīs; un tauta zēla tai zemē; un viņš dzīvoja līdz labam, lielam vecumam un dzemdināja dēlus un meitas; un viņš dzemdināja arī Koromu, kuru viņš iesvaidīja par ķēniņu savā vietā.

17 Un notika, ka Koroms darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs visās savās dienās; un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas; un, kad viņš bija redzējis daudzas dienas, viņš aizgāja, tāpat kā visa zemes radība; un Kišs valdīja viņa vietā.

18 Un notika, ka arī Kišs aizgāja, un Libs valdīja viņa vietā.

19 Un notika, ka Libs arī darīja to, kas bija labs Tā Kunga acīs. Un Liba dienās "indīgās čūskas tika iznīdētas. Tādēļ tie gāja uz zemi dienvidos, lai medītu barību tās zemes ļaudīm, jo tā zeme bija pilna ar meža zvēriem. Un Libs arī kļuva liels mednieks.

20 Un tie cēla lielu pilsētu pie zemes šauruma, netālu no tās vietas, kur jūra sadalīja zemi.

21 Un viņi saglabāja to zemi dienvidos kā mežonīgu apvidu, lai gūtu medījumu. Un visa zemes virsa ziemeļos bija pilna ar iedzīvotājiem.

22 Un viņi bija ārkārtīgi čakli, un viņi pirka un pārdeva, un tirgojās cits ar citu, lai tie varētu gūt peļņu.

23 Un tie apstrādāja visa veida rūdu, un tie taisīja zeltu un

sudrabu, un "dzelzi, un misiņu, un visa veida metālus; un tie izraka to no zemes; tādēļ tie sameta milzīgas zemes grēdas, lai iegūtu rūdu zeltam un sudrabam, un dzelzij, un varam. Un tie izstrādāja visāda veida smalkus darbus.

24 Un tiem bija zīdi un smalki austi audumi; un tie izgatavoja visāda veida drānas, lai tie varētu apsegt savu kailumu.

25 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, lai apstrādātu zemi, gan artu, gan sētu, gan pļautu un kaplētu, un arī kultu.

26 Un tie izgatavoja visāda veida rīkus, ar kuriem tie strādāja ar saviem dzīvniekiem.

27 Un tie izgatavoja visāda veida kara ieročus. Un tie izgatavoja visāda veida ārkārtīgi smalkus meistardarbus.

28 Un nekad ļaudis nav bijuši vairāk svētīti un vairāk atbalstīti ar Tā Kunga roku, kā viņi bija. Un viņi bija zemē, kas bija izraudzīta pār visām citām zemēm, jo Tas Kungs bija to teicis.

29 Un notika, ka Libs dzīvoja daudzus gadus un dzemdināja dēlus un meitas, un viņš arī dzemdināja Hirsomu.

30 Un notika, ka Hirsoms valdīja sava tēva vietā. Un, kad Hirsoms bija valdījis divdesmit un četrus gadus, lūk, ķēniņvalsts viņam tika atņemta. Un viņš kalpoja daudzus gadus gūstā, jā, patiesi visas savas atlikušās dienas.

31 Un viņš dzemdināja Hetu, un Hets dzīvoja gūstā visas savas dienas. Un Hets dzemdināja

Āronu, un Ārons dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Amnigadahu, un Amnigadahs arī dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Koriantumu, un Koriantums dzīvoja gūstā visas savas dienas; un viņš dzemdināja Komu.

32 Un notika, ka Koms aizrāva sev līdzīgu pusi no ķēniņvalsts. Un viņš valdīja pār pusi ķēniņvalsts četrdesmit un divus gadus; un viņš gāja cīnīties pret ķēniņu Amgīdu, un tie cīnījās daudz gadu garumā, kuru laikā Koms guva varu pār Amgīdu un ieguva varu pār visu atlikušo ķēniņvalsti.

33 Un Koma dienās parādījās laupītāji zemē; un viņi pieņēma senās ieceres un nodeva "zvērestus pēc senatnes parauga, un tiecās atkal iznīcināt ķēniņvalsti.

34 Tad nu Koms daudz cīnījās pret tiem, tomēr viņš nespēja tos uzveikt.

11. NODAĻA

Kari, šķelšanās un ļaundarība jarediešu dzīvē ir pārsvarā. Praviēši paredz pilnīgu jarediešu iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus. Ļaudis noraida praviēšu vārdus.

UN nāca Koma dienās daudzi praviēši un pravietoja šīs lielās tautas iznīcināšanu, ja vien tie nenožēlos grēkus un nepievērsīsies Tam Kungam, un neatmetīs savas slepkavības un ļaundarības.

2 Un notika, ka ļaudis praviešus noraidīja un tie bēga pie Koma pēc aizsardzības, jo ļaudis meklēja tos nogalināt.

3 Un tie pravietoja Komam daudzas lietas; un viņš bija svētīts visās savās atlikušajās dienās.

4 Un viņš dzīvoja līdz labi lielam vecumam un dzemdināja Šiblomu; un Šibloms valdīja viņa vietā. Un Šibloma brālis sacēlās pret to, un sākās ārkārtīgi liels karš visā zemē.

5 Un notika, ka Šibloma brālis lika, lai visi pravieši, kas pravietoja par tautas iznīcināšanu, tiktu nodoti nāvei.

6 Un bija liela nelaime visā zemē, jo viņi bija liecinājuši, ka liels lāsts nāks pār zemi un arī pār ļaudīm un ka būs liela iznīcināšana starp tiem, tāda, kāda nekad nav bijusi uz zemes virsas, un viņu kauli būs kā zemes "grēdas uz zemes virsas, ja vien tie nenožēlos savas ļaundarības.

7 Un tie nepaklausīja Tā Kunga balsij dēļ savām slepenajām savienībām; tādēļ sākās kari un strīdi visā zemē, un arī bads un daudz sērgu, tā ka bija liela iznīcināšana, tāda, kāda nekad nebija bijusi zināma uz zemes virsas; un viss tas notika Šibloma dienās.

8 Un ļaudis sāka nožēlot savas nekrietnības; un, cik daudz tie nožēloja, tik Tas Kungs "apžēlojās par tiem.

9 Un notika, ka Šibloms tika nogalināts un Sets tika aizvests

gūstā, un dzīvoja gūstā visas savas dienas.

10 Un notika, ka Ahāss, viņa dēls, ieguva ķēniņvalsti; un viņš valdīja pār tautu visas savas dienas. Un viņš darīja visādas nekrietnības savās dienās, ar ko viņš izraisīja lielu asinsizliešanu; un maz bija viņa dienu.

11 Un Etems, būdams Ahāsa pēctecis, ieguva ķēniņvalsti; un viņš savās dienās arī darīja to, kas bija ļauns.

12 Un notika, ka Etema dienās nāca daudzi pravieši un pravie-toja atkal pret to tautu; jā, viņi pravie-toja, ka Tas Kungs pilnīgi izdeldēs tos no zemes virsas, ja vien viņi nenožēlos savas nekrietnības.

13 Un notika, ka ļaudis nocie-tināja savas sirdis un "nepaklausīja viņu vārdiem; un pravieši sēroja un atkāpās no ļaudīm.

14 Un notika, ka Etems sprieda tiesu bezdievībā visās savās dienās; un viņš dzemdināja Moronu. Un notika, ka Morons valdīja viņa vietā; un Morons darīja to, kas bija ļauns Tā Kunga priekšā.

15 Un notika, ka izcēlās "dum-pis starp ļaudīm dēļ tās slepenās savienības, kas bija izveidota, lai gūtu varu un peļņu; un starp tiem radās varens vīrs nekrietnībā, un viņš deva kauju Moronam, kurā viņš gāza pusi ķēniņvalsts; un viņš paturēja pusi ķēniņvalsts uz daudziem gadiem.

16 Un notika, ka Morons gāza viņu un atkal ieguva ķēniņvalsti.

17 Un notika, ka radās cits varens vīrs; un viņš bija Jareda brāļa pēctecis.

18 Un notika, ka viņš gāza Moronu un ieguva ķēniņvalsti; tādēļ Morons dzīvoja gūstā visu savu dienu atlikumu; un viņš dzemdināja Koriantoru.

19 Un notika, ka Koriantors dzīvoja gūstā visas savas dienas.

20 Un Koriantora dienās arī nāca daudzi pravieši un pravie-toja lielas un brīnumainas lietas, un piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, un, ja vien tie nenožēlos grēkus, Tas Kungs spriedīs "tiesu pret tiem līdz viņu pilnīgai iznīcināšanai.

21 Un ka Dievs Tas Kungs ar savu spēku tādā pat veidā, kā Viņš atveda to tēvus, sūtīs jeb atvedīs "citus ļaudis, lai tiem piederētu šī zeme.

22 Un viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības un ļaunajām negantībām.

23 Un notika, ka Koriantors dzemdināja "Eteru un tad viņš nomira, nodzīvojis gūstā visas savas dienas.

12. NODAĻA

Pravietis Eters skubina ļaudis ticēt Dievam. Moronijs uzskaita brīnumus un brīnumdarbus, kas paveikti ar ticību. Ticība deva iespēju Jareda brālim redzēt Kristu. Tas Kungs dod cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi. Jareda brālis pārvietoja Zerina kalnu ar ticību.

13a Mos. 16:2.
15a SRC Sacelšanās.

20a SRC Tiesāt, Tiesa.
21a Et. 13:20–21.

23a Et. 1:6; 15:33–34.

Ticība, cerība un mīlestība ir nepieciešama, lai glābtos. Moronijs redzēja Jēzu vaigu vaigā.

UN notika, ka Etera dienas bija Koriantumra dienās; un ^aKoriantumrs bija ķēniņš pār visu zemi.

2 Un ^aEters bija Tā Kunga praviets; tādēļ Eters nāca Koriantumra dienās un sāka pravietot ļaudīm, jo viņš nevarēja tapt ^batturēts dēļ Tā Kunga Gara, kas bija viņā.

3 Jo viņš ^asauca no rīta līdz pat saules rietam, skubinādams ļaudis ticēt Dievam uz grēku nožēlošanu, lai tie netiktu ^biznīcināti, sacīdams tiem, ka ar ^cticību viss tiek piepildīts—

4 tādēļ, kas tic Dievam, var droši ^acerēt uz labāku pasauli, jā, patiesi uz vietu pie Dieva labās rokas, šī cerība nāk no ticības, izveido ^benkuru cilvēku dvēselēm, kas padara tos drošus un nelokāmus, vienmēr ^clabu darbu pārpilnus, vadot tos ^dgodināt Dievu.

5 Un notika, ka Eters pravietoja lielas un brīnumainas lietas ļaudīm, kurām tie neticēja, jo tie tās neredzēja.

6 Un tagad es, Moronijs, gribu runāt mazliet par šīm lietām; es gribu parādīt pasaulei, ka ^aticība ir tas, uz ko tiek ^bcerēts un

kas ^cnav redzams; tādēļ neapstrīdiēt tāpēc, ka jūs neredzat, jo jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs ^dpārbaudīta.

7 Jo tas bija ar ticību, ka Kristus parādījās mūsu tēviem pēc tam, kad Viņš bija augšāmcelies no mironiem; un Viņš neparādījās tiem tikmēr, kamēr tiem nebija ticības Viņam; tādēļ ir vajadzīgs, lai daži būtu ticība Viņam, jo Viņš nerāda Sevi pasaulei.

8 Bet cilvēku ticības dēļ Viņš ir parādījis Sevi pasaulei un godājis Tēva Vārdu, un sagatavojis ceļu, lai tādējādi citi būtu debesu dāvanas dalībnieki, lai tiem būtu cerība uz to, ko tie nav redzējuši.

9 Tādēļ jūs arī varat cerēt un būt dāvanas dalībnieki, ja jūs gribat, ja tikai jums ir ticība.

10 Lūk, tas bija ar ticību, ka viņi senatnē tika ^aaicināti pēc Dieva svētās kārtas.

11 Tādēļ ar ticību Mozus likums tika dots. Bet Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl ^alieliskāku ceļu; un tas ir ar ticību, ka tas ir ticis piepildīts.

12 Jo, ja nebūtu ^aticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt ^bbrīnumus starp tiem; tādēļ Viņš nerādīja Sevi, kamēr tiem nebija ticības.

13 Lūk, tā bija Almas un

12 1a Et. 13:13–31.

2a SRC Eters.

b Jer. 20:9;

Ēn. 1:26;

Al. 43:1.

3a M&D 112:5.

b Et. 11:12, 20–22.

c SRC Ticība, Ticēt.

4a SRC Cerība.

b Ebr. 6:19.

c 1. kor. 15:58.

d 3. Nef. 12:16.

6a Ebr. 11:1.

b Rom. 8:24–25.

c Al. 32:21.

d 3. Nef. 26:11;

M&D 105:19; 121:7–8.

10a Al. 13:3–4.

src Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums.

11a 1. kor. 12:31.

12a 2. Nef. 27:23;

Mos. 8:18;

Mor. 7:37;

M&D 35:8–11.

b Mat. 13:58;

Morm. 9:20.

Amuleka ticība, kas lika "cietumam sagāzties zemē.

14 Lūk, tā bija Nefija un Lehija ticība, kas izraisīja "pārmaiņas lamaniešos, ka tie tapa kristīti ar uguni un ar ^bSvēto Garu.

15 Lūk, tā bija "Amona un viņa brāļu ticība, kas ^bpaveica tik lielu brīnumu starp lamaniešiem.

16 Jā, un patiesi visi tie, kas ir veikuši "brīnumus, ir veikuši tos ar ^bticību, patiesi tie, kas bija pirms Kristus, un arī tie, kas bija vēlāk.

17 Un tas bija ar ticību, ka trīs mācekļi saņēma solījumu, ka tie "nebaudīs nāvi; un tie nesaņēma solījumu, līdz tiem nebija ticības.

18 Un neviens nekad nav darījis brīnumus, līdz tiem nav bijusi ticība; tādēļ tie vispirms ticēja Dieva Dēlam.

19 Un bija daudzi, kuru ticība bija tik ārkārtīgi stipra, pat "pirms Kristus nāca, kuri nevarēja tikt noturēti aiz ^bpriekškara, bet patiesi redzēja ar savām acīm tās lietas, ko tie bija redzējuši ar ticības aci, un tie bija laimīgi.

20 Un lūk, mēs redzējam šinī pierakstā, ka viens no tiem bija Jareda brālis; jo tik liela bija viņa ticība Dievam, ka tad, kad Dievs pastiepa Savu "pirkstu, Viņš nevarēja noslēpt to no Jareda brāļa acīm dēļ Sava vārda, ko Viņš

bija runājis uz to, un šo vārdu viņš bija ieguvis ar ticību.

21 Un pēc tam, kad Jareda brālis bija redzējis Tā Kunga pirkstu, tā "solījuma dēļ, ko Jareda brālis bija ieguvis ar ticību, Tas Kungs nevarēja neko atturēt no viņa acīm; tādēļ Viņš parādīja tam visu, jo viņš vairs ilgāk nevarēja tikt turēts aiz ^bpriekškara.

22 Un tas ir ar ticību, ka mani tēvi ir ieguvuši "solījumu, ka šīs lietas nāks pie viņu brāļiem caur citticībniekiem; tādēļ Tas Kungs man ir pavēlējis, jā, patiesi, Jēzus Kristus.

23 Un es sacīju uz Viņu: Kungs, citticībnieki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu "vājības rakstībā; jo Kungs, Tu esi darījis mūs ar ticību varenus vārdā, bet Tu neesi darījis mūs ^bvarenus rakstībā; jo Tu esi darījis visiem šiem ļaudīm, lai tie varētu runāt daudz dēļ Svētā Gara, ko Tu esi devis tiem;

24 un Tu esi darījis mūs, ka mēs varam rakstīt, bet nedaudz, dēļ mūsu roku neveiklības. Lūk, Tu neesi darījis mūs varenus "rakstībā kā Jareda brāli, jo Tu darīji viņu tādu, ka tās lietas, ko viņš rakstīja, bija varenas, tāpat kā Tu esi, un bija neatvairāmas, lai cilvēki tās lasītu.

25 Tu esi arī darījis mūsu vārdus spēcīgus un dižus, pat ka

13a Al. 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

b Hel. 5:45;

3. Nef. 9:20.

15a Al. 17:29–39.

b TAS IR KĀ TEIKTS

Almas 17–26.

16a SRC Brīnums.

b Ebr. 11:7–40.

17a 3. Nef. 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nef. 11:1–4;

Jēk. 4:4–5;

Jar. 1:11;

Al. 25:15–16.

b Et. 3:6.

src Priekškars.

20a Et. 3:4.

21a Et. 3:25–26.

b Et. 3:20;

M&D 67:10–13.

22a Ēn. 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

b 2. Nef. 33:1.

24a SRC Valoda.

mēs nevaram tos rakstīt; tādēļ, kad mēs rakstām, mēs redzam savu vājību un stostāmies dēļ savu vārdu izvietojuma; un es baidos, ka citticībnieki “smiesies par mūsu vārdiem.

26 Un, kad es biju to pateicis, Tas Kungs runāja uz mani, sacīdams: *Muļķi “smiesies, bet viņi sēros; un Mana labvēlība ir pieņemama lēnprātīgajiem, jo tie neizmantos jūsu vājību;*

27 un, ja cilvēki nāks pie Manis, Es parādīšu tiem viņu “vājības. Es ^bdodu cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi; un Mana ^clabvēlība ir pieņemama visiem cilvēkiem, kas ^dpazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka ^evājības kļūs tiem par spēku.

28 Lūk, Es parādīšu citticībniekiem viņu vājības, un Es parādīšu tiem, ka “ticība, cerība un žēlsirdība ved pie Manis—visa taisnīguma avota.

29 Un es, Moronijs, dzirdējis šos vārdus, biju mierināts, un sacīju: Ak Kungs, lai notiek Tavš taisnīgums, jo es zinu, ka Tu visu dari priekš cilvēku bērniem atbilstoši viņu ticībai;

30 jo Jareda brālis sacīja Zerina kalnam: “Pārceļies!, un tas tika pārcelts. Un, ja viņam nebūtu bijusi ticība, tas nebūtu ticis

pārcelts; tādēļ Tu darbojies pēc tam, kad cilvēkiem ir ticība.

31 Jo tā Tu pasludināji Sevi Saviem mācekļiem; jo pēc tam, kad viņiem bija “ticība un viņi runāja Tavā Vārdā, Tu parādījies tiem lielā spēkā.

32 Un es arī atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi sagatavojis namu cilvēkam, jā, patiesi starp Sava Tēva “mājoķļiem, ar ko cilvēkam var būt daudz lieliskāka ^bcerība; tādēļ cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu tajā vietā, kuru Tu esi sagatavojis.

33 Un vēl, es atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi “mīlējis pasauli tiktāl, ka esi atdevis Savu dzīvību par pasauli, lai Tu varētu ņemt to atkal, lai sagatavotu vietu cilvēku bērniem.

34 Un tagad es zinu, ka šī “mīlestība, kas Tev ir pret cilvēku bērniem, ir žēlsirdība; tādēļ, ja cilvēkiem nav žēlsirdības, tie nevar iemantot to vietu, ko Tu esi sagatavojis Sava Tēva mājoķļos.

35 Tādēļ es zinu no tā, ko Tu esi teicis, ka, ja citticībniekiem nav žēlsirdības par mūsu vājību, Tu pārbaudīsi tos un atņemsi tiem viņu “talantu, jā, patiesi to, ko viņi ir saņēmuši, un dosi tiem, kam būs vēl vairāk.

36 Un notika, ka es lūdzu To

25a 1. kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jēk. 4:7.

b 2. Moz. 4:11;

1. kor. 1:27.

c SRC Labvēlība.

d Lūk. 18:10–14;

M&D 1:28.

SRC Pazemīgs,

Pazemība.

e Lūk. 9:46–48;

2. kor. 12:9.

28a 1. kor. 13;

Mor. 7:39–47.

30a Mat. 17:20;

Jēk. 4:6;

Hel. 10:6, 9.

src Spēks, vara.

31a SRC Ticība, Ticēt.

32a Jāņa 14:2;

Ēn. 1:27;

M&D 72:4; 98:18.

b SRC Cerība.

33a Jāņa 3:16–17.

34a Mor. 7:47.

SRC Mīlestība;

Žēlsirdība.

35a Mat. 25:14–30.

SRC Dāvana;

Talents.

Kungu, lai Viņš dotu citticībniekiem ^alabvēlību, lai tiem būtu žēlsirdība.

37 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Ja tiem nav žēlsirdības, tas nav svarīgi tev, jo tu esi bijis uzticīgs; tādēļ tavas drānas tiks darītas ^atīras. Un tāpēc, ka tu esi redzējis savu ^bvājību, tu tiksi darīts stiprs, patiesi pat līdz tam, ka sēdēsi tai vietā, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva mājokļos.

38 Un tagad es, Moronijs, saku ardievas citticībniekiem, jā, un arī saviem brāļiem, kurus es mīlu, līdz mēs satiksīmies Kristus ^asoģa krēsla priekšā, kur visi cilvēki zinās, ka manas ^bdrānas nav notraipītas ar jūsu asinīm.

39 Un tad jūs zināsīt, ka es ^aredzēju Jēzu un ka Viņš runāja ar mani ^bvaigu vaigā, un ka Viņš pastāstīja man skaidrā valodā, tāpat kā kāds cilvēks manā paša valodā stāstītu citam par šīm lietām;

40 un tikai nedaudz es esmu rakstījis dēļ savas vājības rakstīšanā.

41 Un tagad es gribu ieteikt jums ^ameklēt šo Jēzu, par ko pravieši un apustuļi ir rakstījuši, lai Dieva Tēva un arī Tā Kunga Jēzus Kristus, un Svētā Gara, kas ^bliecina par tiem, labvēlība

būtu jūšos un būtu ar jums mūžīgi. Amen.

13. NODAĻA

Eters runā, ka Jauno Jeruzālemi Amerikas kontinentā uzcelš Jāzēpa pēcnācēji. Viņš praviēto, tiek padzīts, raksta Jarediešu vēsturi un pareģo Jarediešu iznīcināšanu. Karš plosās pa visu zemi.

UN tagad es, Moronijs, turpinu pabeigt savu pierakstu par tās tautas iznīcināšanu, par ko es rakstīju.

2 Jo lūk, tie noliedza visus Etera vārdus; jo viņš patiesi stāstīja tiem par visām lietām no cilvēka iesākuma, un, ka pēc tam, kad ūdeņi bija ^aatkāpušies no šīs zemes virsas, tā kļuva par izraudzītu zemi pār visām citām zemēm, Tā Kunga izraudzīta zeme; tādēļ Tas Kungs gribēja, lai visi cilvēki, kas dzīvos uz tās virsas, ^bkalpotu Viņam;

3 un ka tā ir vieta ^aJaunajai Jeruzālemei, kas ^bnāks no debesīm, un tā ir Tā Kunga svēta svētnīca.

4 Lūk, Eters redzēja Kristus dienas, un viņš runāja par ^aJauno Jeruzālemi uz šīs zemes.

5 Un viņš runāja arī par Israēla namu un ^aJeruzālemi, no kurienes nāks ^bLehijs—pēc tam, kad tā tiks sagrauta, tā atkal

36a SRC Labvēlība.

37a M&D 38:42;
88:74–75; 135:4–5.

b Et. 12:27.

38a SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

b Jēk. 1:19.

39a SRC Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves

parādīšanās.

b 1. Moz. 32:31;
2. Moz. 33:11.

41a M&D 88:63;
101:38.

b 3. Nef. 11:32.

13 2a 1. Moz. 7:11–24; 8:3.

b Et. 2:8.

3a 3. Nef. 20:22;

21:23–24.

src Jaunā
Jeruzāleme.

b Jāņa atkl. 3:12; 21:2.

4a SRC Ciāna.

5a SRC Jeruzāleme.

b 1. Nef. 1:18–20.

tiks uzcelta, ‘svēta pilsēta Tam Kungam; tādēļ tā nebūs jauna Jeruzāleme, jo tā jau ir bijusi senatnē, bet tā tiks atkal uzcelta un kļūs par svētu pilsētu Tam Kungam, un tā tiks uzcelta Israēla namam—

6 un ka ^aJaunā Jeruzāleme tiks uzcelta uz šīs zemes ^bJāzepa pēcnācēju atlikumam, par ko ir dots ‘simbols.

7 Jo, kā Jāzepts aizveda savu tēvu uz ^aĒģiptes zemi, patiesi tā viņš tur nomira; tādēļ Tas Kungs izveda Jāzepa pēcnācēju atlikumu no Jeruzālemes zemes, lai Viņš būtu žēlīgs pret Jāzepa pēcnācējiem, ka tie ^bneietu bojā, patiesi tāpat kā Viņš bija žēlīgs pret Jāzepa tēvu, lai tas neietu bojā.

8 Tādēļ Jāzepa nama atlikums tiks nostiprināts uz šīs ^azemes; un tā būs viņu mantojuma zeme; un viņi uzcelš svētu pilsētu Tam Kungam, līdzīgi kā Jeruzālemi senatnē; un viņi ^bvairs netiks sajaukti, līdz nāks gals, kad zeme zudīs.

9 Un būs ‘jauna debess un jauna zeme; un tās būs kā vecās, izņemot tikai to, ka vecās ir zudušas un viss ir tapis jauns.

10 Un tad nāk Jaunā Jeruzāleme; un svētīgi ir tie, kas tur dzīvo, jo viņi ir tie, kuru drānas ir ‘baltas caur Jēra asinīm; un viņi

ir tie, kuri ir pieskaitīti Jāzepa nama atlikumam, kas bija no Israēla nama.

11 Un tad arī nāk senatnes Jeruzāleme un tās iedzīvotāji; svētīgi tie ir, jo viņi ir mazgāti Jēra asinīs; un viņi ir tie, kas bija izklīdināti un ^asapulcināti kopā no četriem zemes galiem un no ^bziemeļu valstīm, un ir izpildes dalībnieki tai derībai, ko Dievs noslēdza ar viņu tēvu ‘Ābrahāmu.

12 Un, kad visas šīs lietas nāk, piepildās Raksti, kas saka, ka ir tie, kas bija ^apirmie, kas būs pēdējie; un ir tie, kas bija pēdējie, kas būs pirmie.

13 Un es jau grasījos rakstīt vairāk, bet man ir aizliegts; bet lieli un brīnumaini bija Etera pravietojumi; bet laudis uzskatīja viņu par niecību un padziņa viņu; un viņš slēpās klints alā dienā, un pa nakti viņš izgāja, skatīdams to, kam jānāk pār laudīm.

14 Un, kad viņš dzīvoja klints alā, viņš uzrakstīja sava pieraksta atlikumu, skatīdams pa nakti to iznīcināšanu, kas nāca pār laudīm.

15 Un notika, ka tajā pašā gadā, kurā viņš tika padzīts no ļaužu vidus, sākās liels karš starp ļaudīm, jo bija daudzi, kas pacēlās, kas bija vareni vīri, un

5c Jāņa atkl. 21:10;

3. Nef. 20:29–36.

6a M&D 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

TA 1:10.

b SRC Jāzepts,
Jēkaba dēls.

c Al. 46:24.

src Symbolisms.

7a 1. Moz. 46:2–7; 47:6.

b 2. Nef. 3:5.

8a src Apsolitā zeme.

b Mor. 10:31.

9a 2. Pēt. v. 3:10–13;

Jāņa atkl. 21:1;

3. Nef. 26:3;

M&D 101:23–25.

10a Jāņa atkl. 7:14;

1. Nef. 12:10–11;

Al. 5:27.

11a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

b M&D 133:26–35.

c src Ābrahāma
derība.

12a Marka 10:31;

1. Nef. 13:42;

Jēk. 5:63;

M&D 90:9.

meklēja nogalināt Koriantumru ar savām slepenajām ļaundarbības iecerēm, par kurām ir ticis runāts.

16 Un tad Koriantumrs, būdams mācījies pats visas kara mākslas un visas pasaules viltības, tādēļ viņš deva kauju tiem, kas meklēja viņu nogalināt.

17 Bet viņš nenozēloja grēkus, nedz viņa skaistie dēli, nedz meitas; nedz Kohora skaistie dēli un meitas; nedz Korihora skaistie dēli un meitas; un, īsāk, nebija neviena no viņu skaistajiem dēliem un meitām uz visas zemes virsas, kas nožēloja savus grēkus.

18 Tādēļ notika, ka pirmajā gadā, kad Eters dzīvoja klints alā, no šīm "slepenajām savienībām tika nokauti ar zobenu daudz ļaužu, kas cīnījās pret Koriantumru, lai viņi varētu iegūt ķēniņvalsti.

19 Un notika, ka Koriantumra dēli daudz cīnījās un daudz noasiņoja.

20 Un otrajā gadā Tā Kunga vārds nāca pie Etera, ka viņam ir jāiet un jāpravieto "Koriantumram, ka, ja viņš un visa viņa saime nožēlos grēkus, Tas Kungs dos viņam viņa ķēniņvalsti un saudzēs ļaudis—

21 citādāk viņi tiks iznīcināti un visa viņa saime, izņemot tikai viņu pašu. Un viņš dzīvos vienīgi, lai redzētu pravietojumu piepildīšanos, kas ir teikti par "citu tautu, kas saņems to zemi par savu mantojumu; un Koriantumrs tiks apbedīts no

tiem; un katra dvēsele tiks iznīcināta, izņemot tikai ^bKoriantumru.

22 Un notika, ka Koriantumrs nenozēloja, nedz viņa saime, nedz viņa ļaudis, un kari nebeidzās; un viņi meklēja nogalināt Eteru, bet viņš aizbēga no tiem un atkal noslēpās klints alā.

23 Un notika, ka cēlās Šareds, un viņš arī deva kauju Koriantumram; un viņš to sakāva, tā ka trešajā gadā viņš to aizveda gūstā.

24 Un Koriantumra dēli ceturtajā gadā sakāva Šaredu un atkal atguva ķēniņvalsti savam tēvam.

25 Tad sākās karš uz visas zemes virsas, katrs vīrs ar savu bandu cīnīdamies par to, ko viņš vēlējas.

26 Un bija ļaupītāji un, īsāk, visāda veida ļaundarbības uz zemes virsas.

27 Un notika, ka Koriantumrs bija ārkārtīgi nikns uz Šaredu, un viņš gāja pret to ar saviem karapulkiem kaujā; un viņi sastapās lielā niknumā, un viņi sastapās Gilgala ielejā; un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

28 Un notika, ka Šareds cīnījās pret viņu trīs dienu garumā. Un notika, ka Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to, līdz viņš nonāca līdz Hešlonas līdzenumiem.

29 Un notika, ka Šareds atkal deva viņam kauju līdzenumos; un lūk, viņš sakāva Koriantumru un aizdzina to atpakaļ uz Gilgala ieleju.

18a Et. 8:9–26.
20a Et. 12:1–2.

21a Omn. 1:19–21;
Et. 11:21.

b Et. 15:29–32.

30 Un Koriantumrs deva kauju Šaredam Gilgala ielejā, kurā viņš sakāva Šaredu un nogalināja to.

31 Un Šareds ievainoja Koriantumru viņa ciskā, ka viņš negāja atkal cīnīties divu gadu garumā, šajā laikā visi ļaudis uz zemes virsas lēja asinis un nebija neviena, kas tos apvaldītu.

14. NODAĻA

Ļaužu nekrietiņība atnes lāstu pār zemi. Koriantumrs uzsāk karu pret Gileadu, tad Libu un tad Šizu. Asinis un slepkavības pārklāj zemi.

UN tad sākās liels "lāsts pār visu zemi dēļ ļaužu nekrietiņības, kurā, ja cilvēks nolika savu darbarīku vai savu zobenu uz sava plaukta vai tajā vietā, kur viņš to turēja, lūk, no rīta viņš nevarēja to atrast, tik liels bija tas lāsts pār zemi.

2 Tādēļ katrs cieši turējās ar savām rokām pie tā, kas bija viņa, un negribēja nedz aizņemties, nedz aizdot; un katrs vīrs turēja sava zobena spalvu savā labajā rokā, sava īpašuma un savas paša dzīvības, un savu sievu, un bērnu aizstāvībai.

3 Un tad, pēc diviem gadiem un pēc Šareda nāves, lūk, cēlās Šareda brālis, un viņš deva kauju Koriantumram, kurā Koriantumrs sakāva viņu un vajāja to līdz Akiša mežonīgajam apvidum.

4 Un notika, ka Šareda brālis deva kauju viņam Akiša mežonīgajā apvidū; un kauja kļuva

ļoti smaga, un daudzi tūkstoši krita no zobena.

5 Un notika, ka Koriantumrs aplenca tos mežonīgajā apvidū, un Šareda brālis devās prom no mežonīgā apvidus naktī un nokāva daļu no Koriantumra karapulka, tā kā tie bija piedzērušies.

6 Un viņš nāca uz Morona zemi un sēdās Koriantumra tronī.

7 Un notika, ka Koriantumrs dzīvoja ar savu karapulku mežonīgā apvidū divu gadu garumā, kurā viņš saņēma lielu spēku savam karapulkam.

8 Tad Šareda brālis, kura vārds bija Gileads, arī saņēma spēkus savam karapulkam slepeno savienību dēļ.

9 Un notika, ka viņa augstais priesteris noslepkavoja to, kad viņš sēdēja savā tronī.

10 Un notika, ka viens no slepenās savienības noslepkavoja viņu slepenā ejā un ieguva sev ķēniņvalsti; un viņa vārds bija Libs; un Libs bija liela auguma vīrs, lielāks nekā jebkurš cits vīrs starp ļaudīm.

11 Un notika, ka pirmajā Liba gadā Koriantumrs nāca Morona zemē un deva kauju Libam.

12 Un notika, ka viņš cīnījās ar Libu, un Libs trāpīja pa viņa roku, ka viņš tika ievainots; tomēr Koriantumra karapulks spieda Libu uz priekšu, ka tas bēga uz jūras krastmalu.

13 Un notika, ka Koriantumrs vajāja to; un Libs deva kauju viņam jūras krastā.

14 Un notika, ka Libs sakāva

Koriantumra karapulku, ka tie atkal bēga uz Akiša mežonīgo apvidu.

15 Un notika, ka Libs vajāja viņu, līdz viņš nonāca Agoša līdzenumos. Un Koriantumrs bija paņēmis visus ļaudis sev līdzī, kad viņš bēga Liba priekšā uz to zemes daļu, kurp viņš bēga.

16 Un, kad viņš bija nonācis Agoša līdzenumos, viņš deva kauju Libam, un viņš sita to, līdz tas mira; tomēr Liba brālis nāca pret Koriantumru tā vietā, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga, kurā Koriantumrs atkal bēga Liba brāļa karapulka priekšā.

17 Tad nu Liba brāļa vārds tika saukts Šizs. Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru, un viņš iekaroja daudzas pilsētas, un viņš nokāva gan sievietes, gan bērnus, un viņš dedzināja pilsētas.

18 Un gāja bailes no Šiza caur visu zemi; jā, baumas izplatījās pa visu zemi—Kas var nostāvēt pret Šiza karapulku? Lūk, viņš noslauka zemi savā priekšā!

19 Un notika, ka ļaudis sāka sapulcēties kopā karapulkos pa visu zemes virsu.

20 Un viņi tika sadalīti; un daļa no viņiem bēga pie Šiza karapulka, un daļa no viņiem bēga pie Koriantumra karapulka.

21 Un tik liels un ilgstošs bija bijis karš, un tik ilgstošas bija bijušas asinsizliešanas un slepkavību ainas, ka visa zemes virsa bija noklāta ar mirušo "līķiem.

22 Un tik spējš un ātrs bija

karš, ka neviens netika atstāts, lai apglabātu mirušos, bet viņi soļoja no asinsizliešanas uz asinsizliešanu, pamezdami gan vīriešu, gan sieviešu un bērnu liķus izmētātus pa zemes virsu, lai tie kļūtu par upuri gaļas "tārpiem.

23 Un to smirdoņa izplatījās pa zemes virsu, patiesi pa visu zemes virsu; tādēļ ļaudis kļuva satraukti dienā un naktī dēļ to smirdoņas.

24 Tomēr Šizs nepārstāja vajāt Koriantumru, jo viņš bija zvērējis atbēties Koriantumram par sava brāļa asinīm, kas bija ticis nogalināts, un Tā Kunga vārds, kas nāca Eteram, bija, ka Koriantumrs nekritis no zobena.

25 Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs piemeklēja tos Savā dusmu pilnībā, un viņu ļaundarbības un negantības bija sagatavojušas ceļu viņu mūžīgajai iznīcināšanai.

26 Un notika, ka Šizs vajāja Koriantumru uz austrumiem, līdz pat jūras krastam, un tur viņš deva Šizam kauju trīs dienu garumā.

27 Un tik briesmīga bija iznīcināšana starp Šiza karapulkiem, ka ļaudis sāka bīties un sāka bēgt Koriantumra karapulku priekšā; un tie bēga uz Korihora zemi un aizslaucīja iedzīvotājus savā priekšā, visus, kas tiem nepievienojās.

28 Un viņi uzslēja savas teltis Korihora ielejā; un Koriantumrs uzslēja savas teltis Šurra ielejā. Tad nu Šurra ieleja bija netālu

no Komnora kalna; tādēļ Koriantumrs sapulcināja savus karapulkus kopā Komnora kalnā un pūta tauri Šiza karapulkiem, aicinot tos cīnīties.

29 Un notika, ka tie nāca, bet tika atkal padzīti; un tie nāca otru reizi, un viņi tika padzīti atkal otru reizi. Un notika, ka tie nāca atkal trešo reizi, un kauja kļuva ārkārtīgi smaga.

30 Un notika, ka Šizs sasita Koriantumru tā, ka viņš radīja tam daudzas dziļas brūces; un Koriantumrs, zaudējis asinis, krita nemaņā, un tika aiznests, it kā viņš būtu miris.

31 Tad vīru, sievu un bērnu zaudējums no abām pusēm bija tik liels, ka Šizs pavēlēja saviem ļaudīm, lai tie nevajātu Koriantumra karapulkus; tādēļ tie atgriezās savā nometnē.

15. NODAĻA

Miljoniem jarediešu ir nogalināti kaujā. Šizs un Koriantumrs sapulcina kopā visus ļaudis nāvīgai cīņai. Tā Kunga Gars pārstāj pūlēties ar tiem. Jarediešu tauta tiek pilnīgi iznīcināta. Tikai Koriantumrs paliek.

UN notika, kad Koriantumrs bija atguvies no savām brūcēm, viņš sāka atcerēties tos "vārdus, ko Eters bija runājis uz viņu.

2 Viņš redzēja, ka bija nokauti no zobena gandrīz divi miljoni no viņa ļaudīm, un viņš sāka bēdāties savā sirdī; jā, bija nokauti divi miljoni varenu vīru un arī viņu sievas, un viņu bērni.

3 Viņš sāka nožēlot to ļauno, ko viņš bija darījis; viņš sāka atcerēties tos vārdus, kas bija tikuši runāti ar visu praviešu muti, un viņš redzēja tos, ka tiktāl tie bija piepildījušies katrā sīkumā; un viņa dvēsele sēroja un nebija iepriecināma.

4 Un notika, ka viņš rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies no tā, lai tas saudzētu ļaudis, un viņš atdotu tam ķēniņvalsti ļaužu dzīvību labad.

5 Un notika, kad Šizs bija saņēmis viņa vēstījumu, viņš rakstīja vēstījumu Koriantumram, ka, ja tas padosies, lai viņš varētu nogalināt to ar viņa paša zobenu, tad viņš pasaudzēs ļaužu dzīvības.

6 Un notika, ka ļaudis nenožēloja savas nekrietnības; un Koriantumra ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Šiza ļaudīm; un Šiza ļaudis tika kūdīti uz dusmām pret Koriantumra ļaudīm, tādēļ Šiza ļaudis deva kauju Koriantumra ļaudīm.

7 Un, kad Koriantumrs redzēja, ka viņš jau teju teju kritīs, viņš atkal bēga Šiza ļaužu priekšā.

8 Un notika, ka viņš nāca pie Ripliankuma ūdeņiem, kas, iztulkojot, ir lielie jeb kas pārspēj visu; tādēļ, kad tie nonāca pie šiem ūdeņiem, tie uzslēja savas teltis; un Šizs arī uzslēja savas teltis netālu no tiem; un tādējādi no rīta tie nāca cīnīties.

9 Un notika, ka tie cīnījās ārkārtīgi smagā kaujā, kurā Koriantumrs atkal tika ievainots, un

viņš krita nemaņā no asins zaudēšanas.

10 Un notika, ka Koriantumra karapulki metās uz Šiza karapulkiem, tā ka tie sakāva tos, ka tie lika tiem bēgt savā priekšā; un tie bēga uz dienvidiem un uzslēja savas teltis vietā, kas tika saukta par Ogatu.

11 Un notika, ka Koriantumra karapulks uzslēja savas teltis pie Rāmas kalna; un tas bija tas pats kalns, kur mans tēvs Mormons “noglabāja Tam Kungam pierakstus, kas bija svēti.

12 Un notika, ka viņi sapulcināja kopā visus ļaudis pa visu zemes virsu, kas nebija tikuši nokauti, izņemot tikai Eteru.

13 Un notika, ka Eters redzēja visas ļaužu izdarības; un viņš redzēja, ka ļaudis, kas bija par Koriantumru, tika sapulcināti kopā Koriantumra karapulkā; un ļaudis, kas bija par Šizu, tika sapulcināti kopā Šiza karapulkā.

14 Tādēļ viņi četru gadu garumā pulcināja kopā visus ļaudis, lai viņi varētu savākt visus, kas bija uz zemes virsas, un lai viņi varētu saņemt visu spēku, ko vien tiem bija iespējams saņemt.

15 Un notika, kad viņi visi bija sapulcināti kopā, katrs tajā karapulkā, kurā viņš gribēja, ar savām sievām un saviem bērniem—gan vīri, gan sievas un bērni, būdami apbruņoti ar kara ieročiem, dabūjuši vairogus un “krūšu bruņas, un bruņu cepures, un būdami apgērbti pēc

kara paraduma—viņi devās cits pret citu cīnīties; un viņi cīnījās visu to dienu un neuzvarēja.

16 Un notika, kad bija nakts, ka viņi bija noguruši un atpūtās savās nometnēs; un, kad tie bija atpūtušies savās nometnēs, tie uzsāka gaudošanu un vaimanāšanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu; un tik skaļi bija viņu brēcieni, viņu gaudošana un vaimanāšana, ka tie ārkārtīgi satricināja gaisu.

17 Un notika, ka no rīta tie atkal devās cīnīties, un liela un briesmīga bija tā diena; tomēr tie neuzvarēja, un, kad pienāca nakts, tie atkal satricināja gaisu ar saviem brēcieniem un savu gaudošanu, un savu sērošanu par savu nogalināto ļaužu zaudēšanu.

18 Un notika, ka Koriantumrs atkal rakstīja vēstījumu Šizam, vēlēdamies, lai viņš vairs nenāktu cīnīties, bet lai viņš ņemtu ķēniņvalsti un saudzētu ļaužu dzīvības.

19 Bet lūk, Tā Kunga Gars bija pārstājis pūlēties ar tiem, un “Sātanam bija pilnīga vara pār ļaužu sirdīm; jo viņi bija atdoti savai cietsirdībai un savu prātu aklumam, lai viņi tiktu iznīcināti; tādēļ tie atkal devās cīnīties.

20 Un notika, ka viņi cīnījās visu to dienu, un, kad pienāca nakts, tie gulēja uz saviem zobeniem.

21 Un no rīta tie cīnījās, līdz pat nakts nāca.

22 Un, kad nāca nakts, tie bija

“piedzērušies no dusmām tāpat kā cilvēks, kas ir piedzēries no vīna; un viņi atkal gulēja uz saviem zobeniem.

23 Un no rīta viņi atkal cīnījās; un, kad nāca nakts, viņi visi bija krituši no zobena, izņemot tikai Korian-
tumra ļaudīm un sešdesmit un deviņus no Šiza ļaudīm.

24 Un notika, ka viņi gulēja uz saviem zobeniem to nakti un no rīta tie cīnījās atkal, un tie cīnījās ar visu savu spēku ar saviem zobeniem un ar saviem vairogiem visu to dienu.

25 Un, kad pienāca nakts, bija trīsdesmit un divi no Šiza ļaudīm un divdesmit un septiņi no Korian-
tumra ļaudīm.

26 Un notika, ka tie ēda un gulēja, un gatavojās nāvei no rīta. Un tie bija lieli un vareni vīri atiecībā uz cilvēku spēku.

27 Un notika, ka tie cīnījās trīs stundu garumā, un viņi krita nemanā no asins zaudēšanas.

28 Un notika, kad Korian-
tumra vīri bija saņēmušies pietiekami spēkā, lai varētu pastaigāt, viņi jau grasījās bēgt, lai glābtu savas dzīvības; bet lūk, Šizs cēlās un arī viņa vīri, un viņš zvērēja savās dusmās, ka viņš nogalinās Korian-
tumru, vai arī viņš ies bojā no zobena.

29 Tādēļ viņš vajāja tos, un no rīta viņš tos panāca; un viņi atkal cīnījās ar zobenu. Un notika, kad viņi “visi bija krituši no zobena, izņemot tikai Korian-
tumru un Šizu, lūk, Šizs bija kritis nemanā no asins zaudēšanas.

30 Un notika, kad Korian-
tumrs bija atbalstījies pret savu zobenu, viņš atpūtās nedaudz, un viņš nocirta Šizam galvu.

31 Un notika, kad viņš bija nocirtis Šizam galvu, ka Šizs pacēlās uz savām rokām un nokrita; un, kad viņš bija cīnījies pēc elpas, viņš nomira.

32 Un notika, ka “Korian-
tumrs nokrita pie zemes un kļuva kā bez dzīvības.

33 Un Tas Kungs runāja uz Eteru un sacīja viņam: Ej! Un viņš gāja un redzēja, ka Tā Kunga vārdi visi bija piepildījušies; un viņš pabeidza savu “pierakstu (un pat simto daļu es neesmu rakstījis); un viņš noglabāja tos tādā veidā, ka Limhija ļaudis tos atrada.

34 Tad nu pēdējie vārdi, ko rakstījis “Eters, ir šie: Vai Tas Kungs darīs, ka es tikšu pārveidots, vai arī es izturēšu miesā Tā Kunga gribu, tas nav svarīgi, ja tikai būs tā, ka es tikšu izglābts Dieva valstībā. Āmen.

22a Mor. 9:23.
29a Et. 13:20–21.
32a Omn. 1:20–22.

33a Mos. 8:9;
Al. 37:21–31;
Et. 1:1–5.

34a Et. 12:2.

MORONIJA GRĀMATA

1. NODAĻA

Moronijs raksta lamaniešu labad. Nefijieši, kas nenoliedz Kristu, tiek nodoti nāvei. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

TAGAD es, "Moronijs, pabeidzis Jareda tautas apraksta saīsinājumu, es nebiju domājis vairāk rakstīt, bet es vēl tomēr neesmu aizgājis bojā; un es pats nerādīšos lamaniešiem, lai tie mani neiznīcinātu.

2 Jo lūk, viņu "kari savā starpā ir ārkārtīgi nikni; un dēļ sava naida tie ^bnodod nāvei katru nefijieti, kas nenoliedz Kristu.

3 Un es, Moronijs, "nenoliegšu Kristu; tādēļ es klejoju tur, kur es to varu, savas paša dzīvības drošībai.

4 Tādēļ es rakstu vēl dažas lietas, pretēji tam, kā es biju domājis; jo es biju domājis vairāk nerakstīt; bet es rakstu vēl dažas lietas, lai varbūt tās būtu noderīgas maniem brāļiem lamaniešiem kaut kad nākamajās dienās, saskaņā ar Tā Kunga gribu.

2. NODAĻA

Jēzus deva divpadsmit nefijiešu mācekļiem varu piešķirt Svētā Gara dāvanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

KRISTUS vārdi, ko Viņš runāja Saviem "mācekļiem, tiem divpadsmit, ko Viņš bija izraudzījis, kad Viņš uzlika tiem Savas rokas—

2 un Viņš nosauca tos vārdā, sacīdams: Jūs piesauksit Tēvu Manā Vārdā varenā lūgšanā; un, kad jūs to būsit darījuši, jums būs "vara, lai tam, kam jūs uzliksit savas ^brokas, "jūs dotu Svēto Garu; un Manā Vārdā jūs to dosit, jo tā dara Mani apustuļi.

3 Tad nu Kristus teica šos vārdus tiem Savā pirmajā parādīšanās reizē; un ļaužu pulks tos nedzirdēja, bet Viņa mācekļi tos dzirdēja; un, kam viņi "uzlika savas rokas, pār tiem nāca Svētais Gars.

3. NODAĻA

Vecajie ordinē priesterus un skolotājus ar roku uzlikšanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

VEIDS, kādā mācekļi, kuri tika saukti par baznīcas "elderiem, ^bordinēja priesterus un skolotājus—

2 pēc tam, kad viņi bija lūguši Tēvu Kristus Vārdā, viņi uzlika tiem savas rokas un sacīja:

3 Jēzus Kristus Vārdā es ordinēju tevi par priesteri (vai, ja tas tika ordinēts par skolotāju,

1 *a* SRC Moronijs, Mormona dēls.
2*a* 1. Nef. 12:20–23.
b Al. 45:14.
3*a* Mat. 10:32–33;
3. Nef. 29:5.

2 1*a* 3. Nef. 13:25.
2*a* SRC Spēks, vara.
b SRC Roku uzlikšana.
c 3. Nef. 18:37.
3*a* Ap. d. 19:6.
3 1*a* Al. 6:1.

SRC Elders (vecajs, vecajais, vecākais).
b SRC Ordinēt, Ordinācija.

es ordinēju tevi par skolotāju) sludināt grēku nožēlošanu un "piedošanu caur Jēzu Kristu, izturot ticībā Viņa Vārdā līdz galam. Āmen.

4 Un tādā veidā tie "ordinēja priesterus un skolotājus, atbilstoši Dieva ^bdāvanām un aicinājumiem cilvēkiem; un tie iecēla tos ar Svētā Gara "spēku, kas bija tajos.

4. NODAĻA

Tiek izskaidrots, kā vecajie un priesteri svētī Vakarēdiena maizi. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

"VEIDS, kā viņu ^belderi un priesteri sniedz Kristus miesu un asinis baznīcā; un viņi to "sniedz saskaņā ar Kristus pavēlēm; tādēļ mēs zinām, ka šis veids ir pareizs; un elderi vai priesteri to darija—

2 un tie nometās ceļos kopā ar draudzi un lūdza Tēvu Kristus Vārdā, sacīdami:

3 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "maizi visu to dvēselēm, kuri no tās ņem, lai viņi ēstu, ^batceroties Tava Dēla miesu, un liecinātu Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru uzņemties Tava

Dēla "Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa ^dGars vienmēr būtu ar viņiem. Āmen.

5. NODAĻA

Tiek izskaidrots Vakarēdiena vīna svētīšanas veids. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

VĪNA sniegšanas "veids—lūk, tie ņēma kausu un sacīja:

2 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "vīnu visu to dvēselēm, kuri no tā dzer, lai viņi to darītu, ^batceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev liecinātu, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars būtu ar viņiem. Āmen.

6. NODAĻA

Cilvēki, kas ir nožēlojuši grēkus, tiek kristīti un ir sadraudzībā. Baznīcas locekļiem, kas nožēlo grēkus, tiek piedots. Sanāksmes tiek vadītas ar Svētā Gara spēku. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

UN tagad es runāju par "kristīšanu. Lūk, elderi, priesteri un

3a SRC Grēku piedošana.
4a M&D 18:32; 20:60.
b SRC Dāvana.
c 1. Nef. 13:37; Mor. 6:9.
4 1a 3. Nef. 18:1–7.
b SRC Elders (vecajis, vecajais, vecākais).

c M&D 20:76–77.
3a SRC Svētais Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19; 1. kor. 11:23–24; 3. Nef. 18:7.
c SRC Jēzus Kristus—Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu.
d SRC Svētais Gars.

5 1a 3. Nef. 18:8–11; M&D 20:78–79.
2a M&D 27:2–4.
SRC Svētais Vakarēdiens.
b Lūk. 22:19–20; 1. kor. 11:25.
6 1a SRC Kristīšana, Kristīt.

skolotāji tapa kristīti; un viņi netapa kristīti savādāk kā tikai, ja viņi nesa pienācīgu augli, ka viņi ir tās ^b cienīgi.

2 Nedz arī viņi pieņēma kādu kristīšanai, ja vien tie nenāca ar ^a salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu un neliecināja baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus.

3 Un neviens netika pieņemts kristīšanai, ja vien tas ^a neuzņēmas Kristus Vārdu, būdams ar apņēmību kalpot Viņam līdz galam.

4 Un, kad tie bija tikuši pieņemti kristīšanai un bija tikuši Svētā Gara spēka ietekmēti, un ^a attīrīti, tie tika ieskaitīti starp Kristus baznīcas ļaudīm; un viņu ^b vārdi tika pierakstīti, lai viņi tiktu pieminēti un baroti ar labo Dieva vārdu, lai turētu tos uz pareizā ceļa, lai turētu tos nepārtraukti ^c modrus lūgšanā, ^d palaujoties vienīgi uz Kristus nopelniem, kurš bija viņu ticības ^e sācējs un piepildītājs.

5 Un ^a baznīca sanāca kopā ^b bieži, lai ^c gavētu un lūgtu, un runātu cits ar citu par savu dvēseļu labklājību.

6 Un viņi sanāca kopā bieži, lai baudītu maizi un vīnu, pieminot To Kungu Jēzu.

7 Un viņi stingri raudzījās, lai nebūtu ^a nekrietnību starp tiem; un, kas vien tika atrasti, darot nekrietnību, un ^b trīs liecinieki no baznīcas nosodīja tos ^c elderu priekšā, un, ja tie nenožēloja grēkus un ^d neatzinās, viņu vārdi tika ^e izdzēsti, un viņi netika skaitīti starp Kristus ļaudīm.

8 Bet, ^a cik bieži tie nožēloja grēkus un meklēja piedošanu ar patiesu nolūku, tik tiem tika ^b piedots.

9 Un viņu sanāksmes baznīca ^a vadīja atbilstoši Gara ietekmei un ar ^b Svētā Gara spēku; jo, kā Svētais Gars vadīja tos vai nu sludināt, vai mudināt, vai lūgt, vai pielūgt, vai dziedāt, patiesi tā tas tika darīts.

7. NODAĻA

Tiek izteikts uzaicinājums ieiet Tā Kunga atdusā. Lūdziet ar patiesu nolūku. Kristus Gars dod iespēju cilvēkam atšķirt labu no ļauna. Sātans pārliecina cilvēkus noliegt Kristu un darīt ļaunu. Praviēši pasludina Kristus atnākšanu. Ar ticību brīnumi tiek paveikti un eņģeļi kalpo. Cilvēkiem ir jācer uz mūžīgo dzīvi un jāturas pie žēlsirdības. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

UN tagad es, Moronijs, rakstu

1^b SRC Cienīgs, Cienīgums.

2^a SRC Salauzta sirds.

3^a SRC Jēzus Kristus— Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu.

4^a SRC Šķīsts, Šķīstība.
b M&D 20:82.

c Al. 34:39;

3. Nef. 18:15–18.

d 2. Nef. 31:19;
M&D 3:20.

e Ebr. 12:2.

5^a SRC Jēzus Kristus Baznīca.

b 3. Nef. 18:22;

4. Nef. 1:12;
M&D 88:76.

c SRC Gavēt, Gavēšana.

7^a M&D 20:54.

b M&D 42:80–81.
SRC Liecinieks.

c Al. 6:1.

SRC Elders

(vecajis, vecajais, vecākajis).

d SRC Atzīt, Atzīšanās.

e 2. Moz. 32:33;
M&D 20:83.

SRC Izslēgšana.

8^a Mos. 26:30–31.

b SRC Piedot.

9^a M&D 20:45; 46:2.

b SRC Svētais Gars.

dažus sava tēva Mormona vārdus, ko viņš runāja par "ticību, cerību un žēlsirdību; jo šādā veidā viņš runāja uz ļaudīm, kad viņš tos mācīja sinagogā, ko tie bija uzcēluši kā vietu, kur pieļūgt.

2 Un tad es, Mormons, runāju uz jums, mani mīļotie brāļi; un tas ir ar Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību, un Viņa svēto gribu dēļ Viņa "aicinājuma dāvanas man, ka man ir ļauts runāt uz jums šajā brīdī.

3 Tādēļ es gribētu runāt uz jums, kas esat no baznīcas, kas esat miermīlīgi Kristus sekotāji un esat ieguvuši pietiekamu cerību, ar ko jūs varat ieiēt Tā Kunga "atdusā, no šī laika un turpmāk, līdz jūs atpūtīsities ar Viņu debesīs.

4 Un tagad, mani brāļi, es spriežu šīs lietas par jums dēļ jūsu miermīlīgās "dzīvošanas ar cilvēku bērniem.

5 Jo es atceros Dieva vārdu, kas saka: pēc viņu darbiem jums būs tos "pazīt, jo, ja viņu darbi ir labi, tad arī viņi ir labi.

6 Jo lūk, Dievs ir teicis, ka cilvēks, būdams "ļauns, nevar darīt to, kas ir labs; jo, ja viņš dod dāvanu vai ^blūdz Dievu, ja vien viņš nedara to ar patiesu nolūku, tas nelīdz viņam nenieka.

7 Jo lūk, tas netiek ieskaitīts viņam par taisnīgumu.

8 Jo lūk, ja cilvēks, būdams "ļauns, dod dāvanu, viņš dara to ^bnelabprāt; tādēļ tas tiek ieskaitīts viņam tāpat, it kā viņš būtu paturējis to dāvanu; tādēļ viņš tiek uzskatīts par ļaunu Dieva priekšā.

9 Un līdzīgi tiek ieskaitīts par ļaunu cilvēkam, ja viņš lūdz, un ne ar "patiesu sirdi; jā, un tas nelīdz tam nenieka, jo Dievs tādus nepieņem.

10 Tādēļ cilvēks, būdams ļauns, nevar darīt to, kas ir labs, nedz arī viņš dos labu dāvanu.

11 Jo lūk, rūgts "avots nevar nest labu ūdeni; nedz arī labs avots var nest rūgtu ūdeni; tādēļ cilvēks, būdams velna kalps, nevar sekot Kristum; un, ja viņš ^bseko Kristum, viņš nevar būt velna kalps.

12 Tādēļ viss, kas ir "labs, nāk no Dieva; un tas, kas ir ^bļauns, nāk no velna, jo velns ir Dieva ienaidnieks un nepārtraukti cīnās pret Viņu, un nepārtraukti aicina un vilina uz "grēku, un darīt to, kas ir ļauns.

13 Bet lūk, tas, kas ir no Dieva, aicina un vilina darīt labu nepārtraukti; tādējādi katra lieta, kas aicina un "vilina darīt labu un mīlēt Dievu, un kalpot Viņam, ir Dieva ^biedvesmota.

7 1a 1. kor. 13;
Et. 12:3-22, 27-37;
Mor. 8:14; 10:20-23.
2a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.
3a SRC Atpūta.
4a 1. Jāņa 2:6;
M&D 19:23.
5a 3. Nef. 14:15-20.
6a Mat. 7:15-18.

b Al. 34:28.
SRC Lūgšana.
8a Sal. Pam. 15:8.
b M&D 64:34.
9a Jēk. v. 1:6-7; 5:16;
Mor. 10:4.
11a Jēk. v. 3:11-12.
b Mat. 6:24;
2. Nef. 31:10-13;
M&D 56:2.

12a Jēk. v. 1:17;
1. Jāņa 4:1-2;
Et. 4:12.
b Al. 5:39-42.
c Hel. 6:30.
SRC Grēks.
13a 2. Nef. 33:4;
Et. 8:26.
b SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

14 Tādēļ pievērsiet uzmanību, mani mīļotie brāļi, lai jūs nespriestu, ka tas, kas ir ^aļauns, ir no Dieva vai ka tas, kas ir labs un no Dieva, ir no velna.

15 Jo lūk, mani brāļi, jums ir dots ^aspriest, ka jūs varat atšķirt labu no ļauna kā dienas gaismu no nakts tumsas; un spriešanas ceļš ir skaidrs, lai jūs varētu to zināt ar pilnīgām zināšanām.

16 Jo lūk, ^aKristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu ^batšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva.

17 Bet jebkura lieta, kas pārliecina cilvēkus darīt ^aļaanu un neticēt Kristum, un noliegt Viņu, un nekalpot Dievam, tad jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no velna; jo tādā veidā darbojas velns, jo viņš nepārliecina nevienu cilvēku darīt labu, nē, nevienu; nedz arī viņa eņģeļi; nedz arī tie, kas pakļaujas viņam.

18 Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir

^aKristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu ^btiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti.

19 Tādēļ es lūdzos jūs, brāļi, lai jūs cītīgi meklētu ^aKristus gaismā, lai jūs varētu atšķirt labu no ļauna; un, ja jūs turēsit pie katras labas lietas un nenosodīsīt to, jūs noteikti būsit Kristus ^bbērni.

20 Un tagad, mani brāļi, kā tas ir iespējams, lai jūs turētos pie visa labā?

21 Un tagad es nonāku pie tās ticības, par kuru, kā es teicu, es runāšu; un es pateikšu jums ceļu, pa kuru jūs varat turēties pie visa labā.

22 Jo lūk, Dievs ^azina visu, būdams no mūžības uz mūžību, lūk, Viņš sūta ^beņģeļus kalpot cilvēku bērniem, pasludināt Kristus atnākšanu; un Kristū atnāks viss labais.

23 Un Dievs arī paziņo praviem ar Savu paša muti, ka Kristus nāks.

24 Un lūk, bija dažādi ceļi, kā Viņš pasludināja cilvēku bērniem to, kas bija labs; un viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādāk cilvēki bija ^akrituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt.

25 Tādēļ ar ^aeņģeļu kalpošanu un ar katru vārdu, kas nāk

14a Jes. 5:20;
2. Nef. 15:20.

15a SRC Saprāšanas
dāvana.

16a SRC Gaisma, Kristus
gaisma;
Sirdsapziņa.

b 1. Moz. 3:5;
2. Nef. 2:5, 18, 26;
Mos. 16:3;
Al. 29:5;

Hel. 14:31.

17a SRC Grēks.

18a Mos. 16:9;
M&D 50:24;
88:7–13.

src Gaisma,
Kristus gaisma.

b dzst Mat. 7:1–2
(Pielikums);
Lūk. 6:37;
Jāņa 7:24.

19a M&D 84:45–46.

b Mos. 15:10–12;
27:25.

src Dieva dēli
un meitas.

22a SRC Dievs, Dievība.

b Moz. 5:58.

src Eņģeļi.

24a 2. Nef. 2:5.

25a Al. 12:28–30.

no Dieva mutes, cilvēki sāk izmantot ticību Kristum; un tā ar ticību viņi turas pie visa labā; un tā tas bija līdz Kristus atnākšanai.

26 Un pēc tam, kad Viņš atnāca, cilvēki arī tika izglābti ar ticību Viņa Vārdā; un ar ticību tie kļuva par Dieva dēliem. Un patiesi, kā Kristus dzīvo, Viņš runāja šos vārdus uz mūsu tēviem, sacīdams: “Visu, ko jūs ticībā lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots.

27 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, vai “brīnumi ir beigušies tāpēc, ka Kristus ir uzkāpis debesīs un ir sēdies pie Dieva labās rokas, lai “prasītu Tēvam Savas tiesības uz žēlastību, kas Viņam ir pār cilvēku bērniem?

28 Jo Viņš ir izpildījis likuma prasības, un Viņš pieprasa visus tos, kam ir ticība Viņam; un tie, kam ir ticība Viņam, “paliks pie visa labā; tādēļ Viņš “aizstāv cilvēku bērnu lietu; un Viņš dzīvo mūžīgi debesīs.

29 Un tāpēc, ka Viņš to ir darījis, mani mīļotie brāļi, vai brīnumi ir beigušies? Lūk, es saku jums: Nē!, nedz arī eņģeļi ir pārstājuši kalpot cilvēku bērniem.

30 Jo lūk, tie ir pakļauti Viņam, lai kalpotu saskaņā ar Viņa vārda pavēli, parādīdams tiem, kam ir stipra ticība un nelokāms prāts katrā dievbiības veidā.

31 Un viņu kalpošanas uzdevums ir aicināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu un izpildīt, un darīt Tēva derību darbu, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem, lai sagatavotu ceļu cilvēku bērnu starpā, sludinot Kristus vārdu Tā Kunga izraudzītajiem traukiem, lai tie varētu liecināt par Viņu.

32 Un, tā darot, Dievs Tas Kungs sagatavo ceļu, lai atlikušajiem cilvēkiem būtu “ticība Kristū, lai Svētajam Garam būtu vieta viņu sirdīs, saskaņā ar Viņa spēku; un tādā veidā Tēvs īsteno tās derības, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku bērniem.

33 Un Kristus ir teicis: “Ja jums būs ticība Manī, jums būs spēks darīt visu, kas ir “noderīgs Manī.

34 Un Viņš ir teicis: “Nožēlojiet grēkus, jūs, visi zemes gali, un nāciet pie Manis, un topiet kristīti Manā Vārdā, un esiet ar ticību Man, lai jūs tiktu izglābti.

35 Un tagad, mani mīļotie brāļi, ja tas viss ir tiesa, ka patiesi ir tas, ko es esmu runājis uz jums, un Dievs parādīs jums ar “spēku un lielu godību pēdējā “dienā, ka tas ir patiesi, un, ja tas ir patiesi, vai brīnumu diena ir beigusies?

36 Vai eņģeļi ir pārstājuši parādīties cilvēku bērniem? Vai Viņš ir “atturējis Svētā Gara spēku no tiem? Vai viņš atturēs tik ilgi, cik vien laiks turpināsies

26a 3. Nef. 18:20.

src Lūgšana.

27a src Brīnums.

b Jes. 53:12;

Mos. 14:12.

28a Rom. 12:9;

M&D 98:11.

b 1. Jāņa 2:1;

2. Nef. 2:9.

src Aizstāvis.

32a src Ticība, Ticēt.

33a Mat. 17:20.

b M&D 88:64–65.

34a 3. Nef. 27:20;

Et. 4:18.

35a 2. Nef. 33:11.

b M&D 35:8.

36a Mor. 10:4–5, 7, 19.

vai zeme stāvēs, vai arī būs kāds cilvēks uz tās virsas, kas jāglābj?

37 Lūk, es saku jums: Nē!, jo tas ir ticības dēļ, ka "brīnumi tiek darīti; un tas ir ticības dēļ, ka eņģeļi parādās un kalpo cilvēkiem; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ak vai būs cilvēku bērniem, jo tas ir ^bneticības dēļ, un viss ir velti.

38 Jo neviens cilvēks nevar tapt izglābts, saskaņā ar Kristus vārdiem, kā tikai, ja tiem būs ticība Viņa Vārdā; tādēļ, ja šīs lietas ir beigušās, tad ticība arī ir beigusies; un drausmīgs ir cilvēku stāvoklis, jo viņiem ir tā, it kā nekāda pestīšana nebūtu veikta.

39 Bet lūk, mani mīļotie brāļi, es vērtēju jūs labāk, jo es spriežu, ka jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ; jo, ja jums nav ticības Viņā, tad jūs neesat "gatavi, lai tiktu ieskaitīti starp Viņa baznīcas ļaudīm.

40 Un vēl, mani mīļotie brāļi, es gribētu runāt uz jums par "cerību. Kā tas ir, ka jūs varētu iegūt ticību, ja vien jums nebūtu cerības?

41 Un, kas ir tas, uz ko jūs "cerēsit? Lūk, es saku jums, ka jums būs ^bcerība caur Kristus Izpirkšanu un Viņa augšāmcelšanās spēku tikt uzceltiem ^cmūžīgā

dzīvē, un tas ir dēļ jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu.

42 Tādēļ, ja cilvēkam ir "ticība, viņam ^bjābūt arī cerībai; jo bez ticības nevar būt nekādas cerības.

43 Un vēl, lūk, es saku jums, ka viņam nevar būt ticība un cerība, kamēr viņš nebūs "lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.

44 Ja nē, viņa "ticība un cerība ir veltas, jo neviens nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie; un, ja cilvēks ir lēnprātīgs un sirdī pazemīgs un ar Svētā Gara spēku ^batzīst, ka Jēzus ir Kristus, tad viņam ir jābūt arī žēlsirdībai; jo, ja viņam nav žēlsirdības, viņš nav nekas; tādēļ viņam ir jābūt žēlsirdībai.

45 Un "žēlsirdība pacieš daudz un ir laipna, un ^bneskauž, un nav uzpūtīga, nemeklē savu labumu, nav viegli aizkaitināma, nepiemin ļaunu un nepriecājas par nekrietnību, bet priecājas par patiesību, panes visu, tic visam, cer uz visu, iztur visu.

46 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, ja jums nav žēlsirdības, jūs neesat nekas, jo žēlsirdība nekad nebeidzas. Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies—

47 bet "žēlsirdība ir tīrā Kristus ^bmīlestība, un tā paliek

37a Mat. 13:58;
Morm. 9:20;
Et. 12:12–18.

b Mor. 10:19–24.

39a SRC Cienīgs,
Cienīgums.

40a Et. 12:4.
SRC Cerība.

41a M&D 138:14.
b Tit. 1:2;

Jēk. 4:4;
Al. 25:16;
Mor. 9:25.

c SRC Mūžīgā dzīvē.

42a SRC Ticība, Ticēt.

b Mor. 10:20.

43a SRC Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

44a Al. 7:24;
Et. 12:28–34.

b Lūk. 12:8–9.

SRC Atzīt, Atzišanās;
Liecība.

45a 1. kor. 13.

b SRC Skaudība.

47a 2. Nef. 26:30.

SRC Žēlsirdība.
b Joz. 22:5.

SRC Mīlestība.

mūžīgi; un, kas tiks atrasts pēdējā dienā, kam tā būs, tam labi klāsies.

48 Tādēļ, mani mīļotie brāļi, "lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs tiktu piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, ^bsekotāji; lai jūs kļūtu par Dieva dēliem; lai, kad Viņš parādīsies, mēs ^cbūtu līdzīgi Viņam, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir; lai mums būtu šī cerība; lai mēs tiktu ^dattīrīti, tāpat kā Viņš ir šķīsts. Āmen.

8. NODAĻA

Mazu bērnu kristīšana ir ļauna negantība. Mazi bērni ir dzīvi Kristū Izpiršanas dēļ. Ticība, grēku nožēlošana, lēnprātība un sirds pazemība, Svētā Gara saņemšana un pastāvēšana līdz galam ved uz glābšanu. Apmēram 401.–421. g. pēc Kr.

MANA "tēva Mormona vēstījums, rakstīts man, Moronijam, un tas tika rakstīts man drīz pēc manas aicināšanas kalpot. Un šādā veidā viņš rakstīja man, sacīdams:

2 Mans mīļotais dēls, Moronij, es ārkārtīgi priecājos, ka tavš Kungs Jēzus Kristus ir pieminējis tevi un ir aicinājis tevi Savai

kalpošanai un Savam svētajam darbam.

3 Es pieminu tevi vienmēr savās lūgšanās, nepārtraukti lūgdams Dievu Tēvu Viņa Svētā Bērna, Jēzus, Vārdā, lai Viņš, caur Savu bezgalīgo "labestību un ^blabvēlību, saglabātu tevi caur pastāvēšanu ticībā Viņa Vārdā līdz galam.

4 Un tagad, mans dēls, es runāju uz tevi par to, kas mani ļoti sāpina; jo mani sāpina tas, ka jūs starpā ceļas "strīdi.

5 Jo, ja es esmu uzzinājis patiesību, starp jums bija strīdi par jūsu mazo bērnu kristīšanu.

6 Un tad, mans dēls, es vēlos, lai jūs cītīgi strādātu, lai šī lielā kļūda tiktu novērsta jūsu starpā; jo ar šo nolūku es rakstu šo vēstījumu.

7 Jo nekavējoties pēc tam, kad es biju to uzzinājis no jums, es vaicāju Tam Kungam par šo lietu. Un Tā Kunga "vārds nāca pie manis ar Svētā Gara spēku, sacīdams:

8 Uzklausi Kristus, tava Pestītāja, tava Kunga un tava Dieva, vārdus. Lūk, Es nācu pasaulē, nevis lai aicinātu taisnīgos, bet grēciniekus nožēlot grēkus; "veseliem ārsta nevajag, bet tiem, kas ir slimi; tādēļ mazi ^bbērni ir "veseli, jo tie nevar ^dsagrēkot; tādēļ ^eĀdama lāsts ir noņemts no

48a SRC Lūgšana.

b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus
piemērs;
Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.
c 1. Jāņa 3:1–3;
3. Nef. 27:27.

d 3. Nef. 19:28–29.

src Šķīsts,
Šķīstība.
8 1a M. v. 1:1.
3a Mos. 4:11.
b SRC Labvēlība.
4a 3. Nef. 11:22, 28;
18:34.
7a src Dieva vārds.

8a Marka 2:17.

b Marka 10:13–16.
c Mos. 3:16;
M&D 74:7.
d SRC Grēks.
e 2. Nef. 2:25–27.
SRC Ādama un
Ievas Krišana.

tiem Manī, ka tam nav varas pār tiem; un ^fapgraižšanas likums ir beidzies Manī.

9 Un šādā veidā Svētais Gars pasludināja Dieva vārdu man; tādēļ, mans mīļotais dēls, es zinu, ka tā būtu vienīgi nīrgāšanās Dieva priekšā, ka jūs kristītu mazus bērnus.

10 Lūk, es saku tev, ka tas tev ir jāmaca—grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir “atbildīgi un spējīgi darīt grēku; jā, māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas kā viņu mazaļiem ^bbērniem, un viņi visi tiks izglābti kopā ar saviem mazaļiem bērniem.

11 Un viņu mazaļiem “bērniem nevajag nedz grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu. Lūk, kristīšana ir grēku nožēlošanai, izpildot baušļus grēku ^bpieņemšanai.

12 Bet mazi “bērni ir dzīvi Kristū, patiesi kopš pasaules radīšanas; ja ne tā, Dievs ir daļējs Dievs un arī mainīgs Dievs, un ^bcilvēka vaiga uzlūkotājs; jo cik daudz mazu bērnu ir nomiruši bez kristīšanas!

13 Tādēļ, ja mazi bērni nevarētu tapt glābti bez kristīšanas, tiem vajadzētu nokļūt nebeidzamajā ellē.

14 Lūk, es saku jums, ka tas,

kas domā, ka maziem bērniem vajag kristīties, ir rūgtā žultī un nekrietnības saitēs; jo viņam nav ne “ticības, ne cerības, ne žēlsirdības; tādēļ, ja viņš tiktu izdeldēts, tā domājot, viņam vajadzētu iet uz ellī.

15 Jo tā ir drausmīga bezdievība domāt, ka Dievs izglābs vienu bērnu kristīšanas dēļ un citam jāiet bojā tāpēc, ka viņš nav kristīts.

16 Ak vai būs tiem, kas sagrozīs Tā Kunga ceļus šādā veidā, jo viņi ies bojā, ja vien tie nenozēlos grēkus. Lūk, es saku skaidri, būdams “pilnvarots no Dieva; un es nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt; jo pilnīga ^bmīlestība “aizdzen visas bailes.

17 Un es esmu piepildīts ar “žēlsirdību, kas ir mūžīgā mīlestība; tādēļ visi bērni ir man vienādi; tādēļ es mīlu mazus ^bbērnus ar pilnīgu mīlestību, un viņi visi ir vienādi un glābšanas dalībnieki.

18 Jo es zinu, ka Dievs nav daļējs Dievs, nedz arī mainīga būtne; bet Viņš ir “nemainīgs no ^bvisas mūžības uz visu mūžību.

19 Mazi “bērni nevar nožēlot grēkus, tādēļ tā ir drausmīga bezdievība noliegt Dieva tīro žēlastību pret tiem, jo viņi visi ir dzīvi Viņā Viņa ^bžēlastības dēļ.

8f 1. Moz. 17:10–11.
src Apgraižšana.

10a src Atskaite,
Atbildīgs,
Atbildība.

b src Bērns, Bērni;
Pazemīgs, Pazemība.

11a src Bērns, Bērni;
Kristīšana, Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.

b src Grēku pieņemšana.
12a M&D 29:46–47; 93:38.

b Ef. 6:9;
2. Nef. 26:33;
M&D 38:16.

14a 1. kor. 13;
Et. 12:6;
Mor. 7:25–28;
10:20–23.

16a src Pilnvaras.
b src Mīlestība.

c 1. Jāņa 4:18.
17a src Žēlsirdība.
b Mos. 3:16–19.

18a Al. 7:20;
Morm. 9:9.
src Dievs, Dievība.

b Mor. 7:22.
19a Lūk. 18:15–17.
b src Žēlīgs,
Žēlastība.

20 Un tas, kas saka, ka maziem bērniem vajag kristīties, noliedz Kristus žēlastību un nonievā Viņa veikto ^aIzpirkšanu un Viņa pestīšanas spēku.

21 Ak vai tādiem, jo viņi ir nāves, ^aelles un ^bbezgalīgu mocību briesmās. Es runāju skaidri; Dievs man pavēlēja. Uzklaušiet šo un ievērojiet to, vai arī tas stāvēs pret jums pie Kristus ^csoģa krēsla.

22 Jo redziet, ka visi mazie bērni un arī visi tie, kam nav ^alikuma, ir ^bdzīvi Kristū. Jo ^cpestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma; tādēļ tas, kas nav nosodīts, vai tas, kas nav zem nosodījuma, nevar nožēlot; un tādām kristīšana nedod ne-nieka—

23 bet tā ir ^aņirgāšanās Dieva priekšā, noliedzot Kristus žēlastību un Viņa Svētā Gara spēku un uzticoties ^anedzīviem darbiem.

24 Lūk, mans dēls, tam tā nevajadzētu būt; jo ^agrēku nožēlošana ir tiem, kas ir zem nosodījuma un zem pārkāpta likuma lāsta.

25 Un ^agrēku nožēlošanas pirmie augļi ir ^bkristīšanās; un

kristīšanās nāk ar ticību uz baušļu pildīšanu; un baušļu pildīšana nes grēku ^cpiedošanu;

26 un grēku piedošana nes ^alēnprātību un sirds pazemību; un lēnprātības un sirds pazemības dēļ nāk ^bSvētā Gara apmeklējums, šis ^cMierinātājs piepilda ar ^dcerību un pilnīgu ^emīlestību, šī mīlestība pastāv ar ^fcītīgu ^glūgšanu, līdz nāks gals, kad visi ^hsvētie dzīvos ar Dievu.

27 Lūk, mans dēls, es rakstīšu jums atkal, ja es neiziešu drīz pret lamaniešiem. Lūk, šīs tautas jeb nefijiešu ļaužu ^alepnums ir izrādījies viņu iznīcība, ja vien tie nenozēlos grēkus.

28 Lūdž par viņiem, mans dēls, lai grēku nožēlošana varētu nākt pie tiem. Bet lūk, es baidos, ka Gars ir pārstājis ^apūlēties ar tiem; un šajā zemes daļā viņi arī meklē gāzt visu varu un spēku, kas nāk no Dieva; un viņi ^bnoliedz Svēto Garu.

29 Un, kad tie ir noraidījuši tik lielas zināšanas, mans dēls, tiem ir drīz vien jāiet bojā, piepildot tos pravietojumus, kurus runāja pravieši, tāpat kā mūsu paša Glābēja vārdus.

30 Ardievu, mans dēls, līdz es

20a SRC Izpirkt, Grēku Izpirkšana;
Pestīšanas iecere.

21a SRC Elle.
b Jēk. 6:10;
Mos. 28:3;
M&D 19:10–12.

c SRC Jēzus Kristus—
Soģis.

22a Ap. d. 17:30;
M&D 76:71–72.

b SRC Glābšana—
Bērnu glābšana.

c SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

23a M&D 22:2.

24a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

25a SRC Kristīšana,
Kristīt—Sagatavo-
šanās kristīšanai.

b Moz. 6:58–60.

c M&D 76:52.

src Grēku
piedošana.

26a SRC Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

b SRC Svētais Gars.

c SRC Mierinātājs.

d SRC Cerība.

e 1. Pēt. v. 1:22;

1. Nef. 11:22–25.

f SRC Uzcītība.

g SRC Lūgšana.

h SRC Svētais.

27a M&D 38:39.

src Lepnība.

28a Morm. 5:16.

b Al. 39:6.

src Nepiedodams
grēks.

rakstīšu tev vai arī atkal tevi satikšu. Āmen.

Mormona otrais vēstījums savam dēlam Moronijam.

Ietver 9. nodaļu.

9. NODAĻA

Gan nefījieši, gan lamanieši ir samaitāti un izvīruši. Viņi moka un nogalina cits citu. Mormons lūdz, lai labvēlība un labestība varētu palikt ar Moroniju mūžīgi. Apmēram 401. g. pēc Kr.

MANS mīlotais dēls, es rakstu tev atkal, lai jūs varētu zināt, ka es vēl esmu dzīvs; bet es rakstu nedaudz no tā, kas ir sāpīgi.

2 Jo lūk, man bija grūta kauja ar lamaniešiem, kurā mēs neuzvarējām, un Arheantuss krita no zobena un arī Lurams un Emrons; jā, un mēs zaudējām lielu skaitu no mūsu izlasītajiem vīriem.

3 Un tad lūk, mans dēls, es baidos, ka lamanieši iznīcinās šo tautu; jo viņi nenožēlo grēkus, un Sātans nemitīgi tos uzkuāda dusmoties citam pret citu.

4 Lūk, es nopūlos ar tiem nepārtraukti; un, kad es runāju Dieva vārdu ar "stingrību, viņi trīc un dusmojas uz mani; un, kad es neizmantoju stingrību, viņi nocietina savas sirdis pret to; tādēļ es baidos, ka Tā Kunga Gars ir pārstājis ^bpūlēties ar viņiem.

5 Jo tik ārkārtīgi viņi dusmojas, ka man liekas, ka tiem nav bailu no nāves; un tie ir pazaudējuši savu mīlestību viens pret otru; un tie "slāpst pēc asinīm un atreibības nepārtraukti.

6 Un tad, mans mīlotais dēls, neskatoties uz viņu cietsirdību, strādāsim ^acītīgi, jo, ja mēs pārtrauksim ^bcensties, mēs paši tiksim sodīti; jo mums ir darbs, kas jāizpilda, kamēr esam šajā pišļu mājoklī, lai mēs varētu uzvarēt visas taisnības ienaidnieku un atpūtināt savas dvēseles Dieva valstībā.

7 Un tagad es rakstu nedaudz par šo ļaužu ciešanām. Jo atbilstoši tām ziņām, ko es saņēmu no Amorona, lūk, lamaniešiem ir daudz gūstekņu, kurus tie aizveda no Šerrizas torņa, un tur bija vīri, sievas un bērni.

8 Un šo sieviešu un bērnu vīrus un tēvus viņi ir nokāvuši; un viņi baro tās sievietes ar viņu vīru miesu un tos bērnus ar viņu tēvu miesu; un nekādu ūdeni, izņemot tikai nedaudz, viņi tiem nedod.

9 Un, neskatoties uz šo lielo lamaniešu negantību, tā nepārspēj mūsu ļaužu negantību Moriantumā. Jo lūk, daudzas no lamaniešu meitām viņi ir ņēmuši par gūsteknēm; un, kad tie bija atņēmuši tām to, kas ir pats dārgākais un vērtīgākais pār visu citu, kas ir ^ašķīstība un ^btikumība—

10 un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi noslepkavoja tās

9 ^a 2. Nef. 1:26–27;
M&D 121:41–43.
^b M&D 1:33.
^{5a} Morm. 4:11–12.

6^a SRC Uzcītība.
^b Jēk. 1:19;
Ēn. 1:20.
src Pienākums.

9^a SRC Šķīstība.
^b SRC Tikumība.

visnežēlīgākajā veidā, nomokot viņu ķermeņus līdz pat nāvei; un pēc tam, kad viņi bija to darījuši, viņi aprija to miesas kā mežonīgi zvēri savas cietsirdības dēļ; un viņi to darīja kā drošsirdības apliecinājumu.

11 Ak, mans mīlotais dēls, kā gan var šādi ļaudis, kam nav nekādas cilvēcības—

12 (un tikai daži gadi ir pagājuši, un viņi bija cilvēcīgi un pievilcīgi ļaudis),

13 bet, ak, mans dēls, kā gan var šādi ļaudis, kas priecājas par tik lielām negantībām—

14 kā gan mēs varam gaidīt, ka Dievs “atraus Savu roku tiesā pret mums?

15 Lūk, mana sirds kliez: Ak vai šai tautai! Nāc ar tiesu, ak Dievs, un noslēp viņu grēkus un bezdievības, un negantības no Sava vaiga!

16 Un vēl, mans dēls, ir daudzās “atraitnes un viņu meitas, kas palika Šerrizā; un to pārtikas daļu, ko neaiznesa lamanieši, lūk, ir aiznesis Zenefija karapulks, un atstājis tās klejot, kur vien tās var, pēc pārtikas; un daudzas vecas sievietes ir pagībušas pa ceļam un nomirušas.

17 Un tas karapulks, kas ir ar mani, ir vājš; un lamaniešu karapulki ir starp Šerrizu un mani; un, cik daudzi ir bēguši pie “Ārona karapulka, tik ir krituši par upuriem viņu drausmīgajai nežēlībai.

18 Ak, manas tautas izvirtība!

Tie ir bez kārtības un bez žēlastības. Lūk, es esmu tikai cilvēks, un man ir tikai cilvēka spēks, un es nevaru ilgāk piespiest pildīt manas pavēles.

19 Un viņi ir kļuvuši stipri savās aplamībās; un viņi ir vienlīdz nežēlīgi, nesaudzēdami nevienu, nedz vecu, nedz jaunu, un viņi priecājas par visu, izņemot tikai to, kas labs; un mūsu sieviešu un mūsu bērnu ciešanas uz visas šīs zemes virsas pārspēj visu; jā, mēle nevar izteikt, nedz to var uzrakstīt.

20 Un tagad, mans dēls, es nekavēšos vairs ilgāk pie šīs briesmīgās ainas. Lūk, tu zini šo ļaužu bezdievību; tu zini, ka tie ir bez sirdsapziņas un nejutīgi, un viņu ļaundarības “pārspēj pat lamaniešu ļaundarības.

21 Lūk, mans dēls, es nevaru runāt Dieva priekšā par labu tiem, lai Viņš mani nesatriektu.

22 Bet lūk, mans dēls, es runāju Dieva priekšā par labu tev, un es paļaujos Kristū, ka tu tiksi izglābts; un es lūdzu Dievu, lai Viņš “saudzētu tavu dzīvību, lai liecinātu par šo ļaužu atgriešanos pie Viņa vai arī par to pilnīgu iznīcināšanu, jo es zinu, ka tiem ir jāiet bojā, ja vien tie ^bnezožēlos grēkus un neatgriezīsies pie Viņa.

23 Un, ja viņi aizies bojā, tas būs līdzīgi kā ar Jarediešiem, dēļ viņu siržu ietiepības, “meklējot pēc asinīm un ^batriebības.

24 Un, ja būs tā, ka tie aizies

14a Al. 10:23.

16a SRC Atraitne.

17a Morm. 2:9.

20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

b Mal. 3:7;

Hel. 13:11;

3. Nef. 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.

b Et. 15:15–31.

bojā, mēs zinām, ka daudzi no mūsu brāļiem ir “pārbēguši pie lamaniešiem, un daudz vairāk vēl arī pārbēgs pie tiem; tādēļ uzraksti kaut ko nedaudz, ja tu tiksī pasaudzēts, un es iešu bojā un neredzēšu tevi; bet es ceru, ka es varēšu tevi drīz ieraudzīt; jo man ir svētie pieraksti, kas man ir ^bjānodod tev.

25 Mans dēls, esi ticīgs Kristū; un lai tas, ko es esmu rakstījis, tevi neapbēdina, nomācot tevi līdz nāvei, bet lai Kristus tevi paceļ augšup, un lai Viņa “ciešanas un nāve, un Viņa miesas parādīšana mūsu tēviem, un Viņa žēlastība un iecietība, un cerība uz Viņa godību un ^bmūžīgo dzīvību paliek mūžīgi tavā “prātā.

26 Un lai Dieva Tēva, kura tronis ir augstu debesīs, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, kurš sēž pie Viņa varas “labās rokas, līdz visas lietas taps pakļautas Viņam, labvēlība ir un paliek ar tevi mūžīgi. Āmen.

10. NODAĻA

Liecība par Mormona Grāmatu nāk ar Svētā Gara spēku. Gara dāvanas tiek dotas uzticīgajiem. Garīgās dāvanas vienmēr pavada ticību. Moronija vārdi runā no

pīšļiem. Nāciet pie Kristus, topiet pilnveidoti Viņā un svētījiet savas dvēseles. Apmēram 421. g. pēc Kr.

TAGAD es, Moronijs, rakstu nedaudz to, kas man šķiet labs; un es rakstu saviem brāļiem “lamaniešiem; un es gribu, lai viņi zinātu, ka vairāk nekā četri simti un divdesmit gadu bija pagājuši, kopš tika dota zīme par Kristus atnākšanu.

2 Un es “aizzīmogoju šos pierakstus pēc tam, kad es esmu runājis dažus vārdus jūsu pārliecināšanai.

3 Lūk, es gribētu jūs pārliecināt, lai tad, kad jūs lasīsīt šos pierakstus, ja tā būs gudrība Dievā, ka jūs tos lasīsīt, jūs atcerētos, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis pret cilvēku bērniem kopš Ādama radīšanas un līdz pat tam laikam, kad jūs saņemsīt šos pierakstus un “pārdomāsīt to savās ^bsirdīs.

4 Un, kad jūs saņemsīt šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs “vaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ^bir patiesi; un, ja jūs vaicāsīt “sirsnīgi, ar ^dpatiesu nolūku, būdami ar ^eticību Kristū, Viņš ^fpasludinās jums ^gpatiesību par tiem ar Svētā Gara spēku.

24a Al. 45:14.

b Morm. 6:6.

25a SRC Izpirkt,

Grēku Izpirkšana.

b SRC Mūžīgā dzīve.

c SRC Prāts.

26a Lūk. 22:69;

Ap. d. 7:55–56;

Mos. 5:9;

Al. 28:12.

10 1a M&D 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.

src Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.

3a 5. Moz. 11:18–19.

src Pārdomāt.

b 5. Moz. 6:6–7.

4a src Lūgšana.

b 1. Nef. 13:39;
14:30;

Mos. 1:6;

Et. 4:10–11; 5:3.

c SRC Godīgs,

Godīgums.

d Jēk. v. 1:5–7;

Mor. 7:9.

e SRC Ticība, Ticēt.

f SRC Atklāsme.

g SRC Patiesība.

5 Un ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt "zināt^b patiesību par visu.

6 Un viss, kas ir labs, ir taisnīgs un paties; tādējādi nekas, kas ir labs, nenoliedz Kristu, bet atzīst, ka Viņš ir.

7 Un jūs varat zināt, ka Viņš ir, ar Svētā Gara spēku; tādēļ es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs nenoliegtu Dieva spēku; jo Viņš darbojas ar spēku, "atbilstoši cilvēku bērnu ticībai, tāpat šodien un rīt, un mūžīgi.

8 Un vēl, es saku jums, mani brāļi, lai jūs nenoliegtu Dieva "dāvanas, jo to ir daudz; un tās nāk no tā paša Dieva. Un ir^b dažādi ceļi, kā šīs dāvanas tiek dotas; bet tas ir tas pats Dievs, kas darbojas visur un visā; un tās tiek dotas cilvēkiem ar Dieva Gara izpausmi, lai nestu tiem labumu.

9 Jo lūk, "vienam tiek dots ar Dieva Garu, lai viņš varētu^b mācīt gudrības vārdu;

10 un citam, lai viņš varētu mācīt atziņas vārdu ar to pašu Garu;

11 un citam ļoti liela "ticība; un citam^b dziedināšanas dāvanas ar to pašu Garu;

12 un vēl citam, lai viņš varētu veikt varenus "brīnumus;

13 un vēl citam, lai viņš varētu pravietot par visu;

14 un vēl citam redzēt enģelus un garus, kas kalpo;

15 un vēl citam runāt visādās mēlēs;

16 un vēl citam valodu un dažādu "mēļu tulkošana.

17 Un visas šīs dāvanas nāk ar Kristus Garu; un tās nāk pie katra cilvēka atsevišķi, atbilstoši Viņa gribai.

18 Un es gribētu pārliecināt jūs, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka "katra laba dāvana nāk no Kristus.

19 Un es gribētu jūs pārliecināt, mani mīļotie brāļi, lai jūs atcerētos, ka Viņš ir "tas pats vāks, šodien un mūžīgi un ka visas šīs dāvanas, par kurām es esmu runājis un kuras ir garīgas, nekad nebeigsies, patiesi tik ilgi, kamēr vien pasaule pastāvēs, ja nu vienīgi tikai cilvēku bērnu^b neticības dēļ.

20 Tādēļ ir jābūt "ticībai; un, ja ir jābūt ticībai, tad ir jābūt arī cerībai; un, ja ir jābūt cerībai, ir jābūt arī žēlsirdībai.

21 Un, ja vien jums nav "žēlsirdības, jūs nekādi nevarat tapt izglābti Dieva valstībā; jūs arī nevarat tapt izglābti Dieva valstībā, ja jums nav ticības nedz arī ja jums nav cerības.

22 Un, ja jums nav cerības, jums ir jābūt izmisumā; un izmisums nāk nekrietnības dēļ.

23 Un Kristus patiesi teica mūsu tēviem: "Ja jums ir ticība,

5a M&D 35:19.

src Liecība;
Saprašanas
dāvana.

b Jāņa 8:32.

7a 1. Nef. 10:17–19.

8a src Gara dāvanas.

b M&D 46:15.

9a 1. kor. 12:8–11;

M&D 46:8–29.

b M&D 88:77–79, 118.

11a src Ticība, Ticēt.

b src Dziedināt,
Dziedināšana.

12a src Brīnums.

16a src Valodu
dāvana.

18a Jēk. v. 1:17.

19a Ebr. 13:8.

b Mor. 7:37.

20a Et. 12:3–37.

21a 1. kor. 13;

Mor. 7:1, 42–48.

src Žēlsirdība.

23a Mor. 7:33.

jūs varat darīt visu, kas ir node-
rīgs Man.

24 Un tagad es runāju uz
visiem zemes galiem—ja pie-
nāks diena, kad Dieva spēks un
dāvanas beigsies jūsu starpā,
tad tas būs “neticības ^bdēļ.

25 Un ak vai būs cilvēku bēr-
niem, ja tas tā notiks; jo nebūs
“neviens, kas dara labu starp
jums, neviens paša. Jo, ja būs
kaut viens jūsu starpā, kas darīs
labu, viņš darīs to ar Dieva spē-
ku un dāvanām.

26 Un ak vai tiem, kas atmetīs
šīs lietas un nomirs, jo tie “no-
mirs savos ^bgrēkos, un tie nevar
tapt izglābti Dieva valstībā; un
es runāju to saskaņā ar Kristus
vārdiem; un es nemeloju.

27 Un es saku jums, lai jūs at-
cerētos šīs lietas; jo laiks ātri
nāk, kad jūs zināsīt, ka es neme-
loju, jo jūs redzēsīt mani Dieva
tiesā; un Dievs Tas Kungs sa-
cīs uz jums: Vai Es nepaziņoju
jums Savus “vārdus, ko rakstī-
ja šis vīrs, kā kāds, kas ^bbrēc no
mirušajiem, jā, patiesi kā kāds,
kas runā no ‘pīšļiem?

28 Es paziņoju šīs lietas, lai
piepildītu pravietojumus. Un
lūk, tie turpinās nākt no Mūži-
gā Dieva mutēs; un Viņa vārds
“izskanēs no paudzes paudzē.

29 Un Dievs jums parādīs, ka
tas, ko es esmu rakstījis, ir pa-
tiess.

30 Un vēl es gribētu jūs pār-
liecināt, lai jūs “nāktu pie Kris-
tus un turētos pie katras labas
dāvanas, un ^bnepieskartos nedz
ļauņai dāvanai, nedz nešķīstai
lietai.

31 Un “mosties un celies no
pīšļiem, ak, Jeruzāleme; jā, un
tērpies savās skaistajās drānās,
ak, ^bCiānas meita; un ‘nostip-
rini savus ^dstabus un paplaši-
ni savas robežas mūžīgi, lai tu
“vairs netiktu sajaukta, lai Mū-
žīgā Tēva derības, kuras Viņš ir
slēdzis ar tevi, ak, Israēla nams,
tiktu piepildītas.

32 Jā, “nāciet pie Kristus un to-
piet ^bpilnveidoti Viņā, un no-
raidiet jebkādu bezdievību; un,
ja jūs noraidīsīt jebkādu bez-
dievību un ‘mīlēsīt Dievu ar
visu savu spēku, prātu un sir-
di, tad Viņa labvēlība ir pietie-
kama jums, lai ar Viņa labvēlību
jūs būtu pilnīgi Kristū; un, ja ar
Dieva “labvēlību jūs esat pilnīgi
Kristū, jūs nekādi nevarat norai-
dīt Dieva spēku.

33 Un vēl, ja jūs ar Dieva lab-
vēlību esat pilnīgi Kristū un ne-
noraidāt Viņa spēku, tad jūs
esat “svētīti Kristū ar Dieva

24a SRC Neticība.

b Mor. 7:37.

25a DZST Psm. 14:1–7
(Pielikums);
Rom. 3:10–12.

26a Ec. 18:26–27;
1. Nef. 15:32–33;
Mos. 15:26.

b Jāņa 8:21.

27a 2. Nef. 33:10–11.

b 2. Nef. 3:19–20;
27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

c Jes. 29:4.

28a 2. Nef. 29:2.

30a 1. Nef. 6:4;

Morm. 9:27;

Et. 5:5.

b Al. 5:57.

31a Jes. 52:1–2.

b SRC Ciāna.

c Jes. 54:2.

d SRC Stabs.

e Et. 13:8.

32a Mat. 11:28;

2. Nef. 26:33;

Jēk. 1:7;

Omn. 1:26.

b Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

src Pilnīgs.

c M&D 4:2; 59:5–6.

d 2. Nef. 25:23.

33a SRC Iesvētīšana.

labvēlību, caur Kristus ^basins iz-
liešanu, kas ir Tēva derībā, lai
^cpiedotu jūsu grēkus, tad jūs
kļūstat ^dsvēti, neaptraipīti.

34 Un tagad es saku visiem
ardievu! Es drīz došos ^aatpūs-
ties Dieva ^bparadīzē, līdz mans

^cgars un ķermenis atkal ^dsa-
vienosies un es liksmojot tik-
šu nests pa ^egaisu, lai sastaptu
jūs Diženā ^fJehovas, gan dzī-
vo, gan mirušo Mūžīgā ^gSoģa,
^hiepriecinošās tiesas priekšā.
Āmen.

33**b** SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
c SRC Grēku piedošana.
d SRC Svētums.
34**a** SRC Atpūta.

b SRC Paradīze.
c SRC Gars.
d SRC Augšāmcelšanās.
e 1. tes. 4:17.
f SRC Jehova.

g SRC Jēzus Kristus—
Soģis.
h Jēk. 6:13.

BEIGAS

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS BAZNĪCAS

MĀCĪBA UN DERĪBAS

KAS IETVER ATKLĀSMES,
DOTAS PRAVIETIM DŽOZEFAM SMITAM,

AR DAŽIEM PAPILDINĀJUMIEM
NO VIŅA PĒCTEČIEM BAZNĪCAS PREZIDIJĀ

SATURS

Ievadsv
Hronolģiskā secība	ix
Nodaļas1
Oficiālās deklarācijas317

IEVADS

Mācība un Derības ir dievišķu atklāsmju un iedvesmotu deklarāciju krājums, kuras dotas Dieva valstības nodibināšanai un regulēšanai uz zemes pēdējās dienās. Kaut arī vairākums no nodaļām ir adresētas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, vēstījumi, brīdinājumi un mudinājumi ir visas cilvēces labā un ietver aicinājumu visiem ļaudīm visur uzklaut Tā Kunga Jēzus Kristus balsi, kas runā uz tiem viņu laicīgajai labklājībai un viņu mūžīgajai glābšanai.

Vairākums no atklāsmēm šinī krājumā tika saņemtas caur Džozefu Smitu, jaunāko, pirmo Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pravieti un prezidentu. Citas nāca klajā caur dažiem viņa pēctečiem prezidijā (skat. M&D 135., 136. un 138. nodaļas ievadu un 1. un 2. oficiālo deklarāciju).

Grāmata Mācība un Derības ir viens no Baznīcas pamatdarbiem kopā ar Svēto Bibli, Mormona Grāmatu un Dārgo Pērli. Tomēr Mācība un Derības ir unikāla, tāpēc ka tā nav sena dokumenta tulkojums, bet ir mūsdienu izcelsmes un tika dota no Dieva caur Viņa izraudzītajiem praviešiem Viņa svētā darba atjaunošanai un Dieva valstības nodibināšanai uz Zemes šinīs dienās. Šajās atklāsmēs ir dzirdama maiga, bet noteikta Tā Kunga Jēzus Kristus balss, kas atkal runā šinī laiku pilnības ērā; un tas darbs, kas tajā tiek uzsākts, ir sagatavošanās Viņa Otrajai Atnākšanai, izpildot visu svēto praviešu vārdus kopš pasaules sākuma un saskaņā ar tiem.

Džozefs Smits, jaunākais, piedzima 1805. gada 23. decembrī Šeronā, Vindzoras apgabalā, Vērmontas štatā. Savas dzīves sākumposmā viņš ar ģimeni pārcēlās uz mūsdienu Mančestru Ņujorkas štata rietumos. Tur dzīvojot, 1820. gada pavasarī, kad viņam bija četrpadsmit gadu, viņš pieredzēja savu pirmo vīziju, kurā viņu personiski apmeklēja Dievs, Mūžīgais Tēvs, un Viņa Dēls Jēzus Kristus. Šajā vīzijā viņam tika pateikts, ka patiesā Jēzus Kristus Baznīca, kas tika nodibināta Jaunās Derības laikos un kas sniedza evaņģēlija pilnību, uz zemes vairs nepastāvēja. Sekoja citi dievišķi vēstījumi, kuros viņu mācīja daudzi eņģeļi; viņam tika parādīts, ka Dievam ir īpašs darbs viņam, darāms uz Zemes, un ka caur viņu Jēzus Kristus Baznīca tiks atjaunota uz Zemes.

Laika gaitā Džozefs Smits ar dievišķu palīdzību spēja pārtulkot un izdot Mormona Grāmatu. Pa to laiku viņš un Oliveris Kaude-rijs tika ordinēti Ārona priesterībā no Jāņa Kristītāja 1829. gada maijā (skat. M&D 13), un drīz vien viņi tika ordinēti arī Melhisedeka priesterībā no senajiem apustuļiem Pētera, Jēkaba un Jāņa (skat. M&D 27:12). Sekoja citas ordinācijas, kurās Mozus, Elija, Ēlija un daudzi senie pravieši piešķīra priesterības atslēgas (skat.

M&D 110; 128:18, 21). Šīs ordinācijas patiesībā bija dievišķo pilnvaru atjaunošana cilvēkam uz Zemes. 1830. gada 6. aprīlī, debesu vadībā, pravietis Džozefs Smits izveidoja Baznīcu, un tā patiesā Jēzus Kristus Baznīca reiz atkal darbojas kā institūcija starp cilvēkiem, ar pilnvarām mācīt evaņģēliju un izpildīt glābšanas priekšrakstus. (Skat. M&D 20 un Dārgā Pērle, Džozefs Smits—Vēsture 1.)

Šīs svētās atklāsmes tika saņemtas kā atbilde uz lūgšanu vajadzību brīžos un radās no reālām dzīves situācijām ar iesaistītiem reāliem cilvēkiem. Pravietis un viņa sabiedrotie meklēja dievišķu vadību, un šīs atklāsmes apliecina, ka viņi to saņēma. Atklāsmēs ir redzama Jēzus Kristus evaņģēlija atjaunošana un atklāšana, un ieviešana laiku pilnības ērā. Baznīcas pārceļšanās uz rietumiem no Ņujorkas un Pensilvānijas štata uz Ūhajo štatu, uz Misūri štatu, uz Ilinoisas štatu un, visbeidzot, uz Lielo Baseinu Amerikas rietumos un svēto varenā cīņa, cenšoties mūsdienās uzcelt Ciānu uz Zemes, arī ir parādīta šajās atklāsmēs.

Dažas no agrīnajām nodaļām ietver jautājumus, kas attiecas uz Mormona Grāmatas tulkošanu un izdošanu (skat. 3., 5., 10., 17. un 19. nodaļu). Dažas vēlākās nodaļas atspoguļo pravieša Džozefa Smita darbu, veicot iedvesmotu Bībeles tulkošanu, kuras laikā tika saņemtas daudzas no svarīgajām doktrinārajām nodaļām (skat. piemēram, 37., 45., 73., 76., 77., 86., 91. un 132. nodaļu, no kurām katrai ir kāda tieša saistība ar Bībeles tulkošanu).

Atklāsmēs evaņģēlija mācības ir izklāstītas ar paskaidrojumiem par tādām būtiskām lietām kā Dievības daba, cilvēka izcelsme, Sātana realitāte, mirstīgās dzīves mērķis, paklausības nepieciešamība, vajadzība pēc grēku nožēlošanas, Svētā Gara iedarbība, priekšraksti un ceremonijas, kas attiecas uz glābšanu, zemes liktenis, cilvēka apstākļi nākamībā pēc Augšāmcelšanās un tiesas, laulības attiecību mūžība un ģimenes mūžīgā daba. Līdzīgi Baznīcas pārvaldes struktūras pakāpeniska atklāšana tiek parādīta bīskapu, Augstākā prezidija, Divpadsmito padomes un Septiņdesmito aicināšanā un citu prezidējošo amatu un kvorumu dibināšanā. Beidzot liecība, kas tiek dota par Jēzu Kristu—Viņa dievišķīgumu, Viņa varenību, Viņa pilnību, Viņa mīlestību un Viņa pestīšanas spēku—padara šo grāmatu ļoti vērtīgu cilvēces ģimenei, un „Baznīcai [tā ir] visu zemes bagātību [vērtā]” (skat. M&D 70. nodaļas ievadu).

Sākotnēji atklāsmes pierakstīja Džozefa Smita rakstveži, un Baznīcas locekļi dedzīgi dalījās cits ar citu ar roku rakstītos eksemplāros. Lai izveidotu pastāvīgāku pierakstu, rakstveži drīz vien pārrakstīja šīs atklāsmes manuskriptu grāmatās, ko Baznīcas vadītāji izmantoja, lai šīs atklāsmes sagatavotu iespiešanai. Džozefs un agrīnie svētie uzlūkoja šīs atklāsmes tāpat, kā viņi uzlūkoja Baznīcu: kā dzīvu un dinamisku organizāciju, kas pakļauta

pilnveidei caur papildus atklāsmēm. Viņi arī apzinājās, ka, pārakstot atklāsmes un sagatavojot tās izdošanai, visdrīzāk bija ieviesušās netīšas kļūdas. Tādēļ 1831. gadā Baznīcas konferencē tika nolemts lūgt Džozefam Smitam „izlabot tās kļūdas, kuras viņš varētu atrast ar Svētā Gara spēku”.

Pēc tam, kad atklāsmes tika pārskatītas un izlabotas, Baznīcas locekļi Misūri štatā sāka iespiest grāmatu ar nosaukumu *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (Pavēļu grāmata Kristus Baznīcas pārvaldīšanai), kurā bija ietvertas daudzas no pravieša agrīnajām atklāsmēm. Tomēr šis pirmais mēģinājums izdot atklāsmes beidzās, kad 1833. gada 20. jūlijā saniknots pūlis sagrāva svētajiem piederošo spiestuvi Džeksonas apgabalā.

Saņēmuši ziņas par spiestuves iznīcināšanu Misūri štatā, Džozefs Smits un citi Baznīcas vadītāji uzsāka sagatavošanas darbus šo atklāsmju izdošanai Kērtlandē, Ohaio štatā. Lai no jauna izlabotu kļūdas, precizētu izteiksmes veidu un atspoguļotu izmaiņas Baznīcas doktrīnā un organizācijā, Džozefs Smits pārraudzīja dažu atklāsmju teksta rediģēšanu, lai tās sagatavotu izdošanai 1835. gadā kā *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (Pēdējo dienu svēto Baznīcas mācība un derības). Džozefs Smits apstiprināja vēl vienu Mācības un Derību izdevumu, kas tika izdots tikai dažus mēnešus pēc pravieša mocekļa nāves 1844. gadā.

Agrīnie pēdējo dienu svētie augstu vērtēja atklāsmes un uzlūkoja tās kā vēstījumus no Dieva. 1831. gada nogalē vairāki Baznīcas elderi svinīgi liecināja, ka Tas Kungs bija liecinājis viņu dvēselēm par šo atklāsmju patiesumu. Šī liecība tika izdota Mācības un Derību 1835. gada izdevumā kā Divpadsmit apustuļu rakstiska liecība:

DIVPADSMIT
APUSTUĻU LIECĪBA PAR
MĀCĪBAS UN DERĪBU GRĀMATAS PATIESUMU

*Liecinieku liecība pie Tā Kunga Pavēļu Grāmatas, šīs pavēles
Viņš deva Savai Baznīcai caur Džozefu Smitu, jaunāko,
kurš šim nolūkam tika nozīmēts ar Baznīcas balsi:*

Mēs tāpēc gribam dot liecību visai cilvēku pasaulei, katrai radībai uz zemes virsas, ka Tas Kungs ir sniedzis liecību mūsu dvēselēm, caur Svēto Garu, izlietu pār mums, ka šīs pavēles tika dotas ar iedvesmu no Dieva un ir noderīgas visiem cilvēkiem, un tiešām ir patiesas.

Mēs dodam šo liecību pasaulei, Tas Kungs ir mūsu palīgs; un tas ir caur Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus žēlastību,

ka mums ir ļauta šī privilēģija dot liecību pasaulei, kurā mēs priedājamies ārkārtīgi, vienmēr lūdzot To Kungu, lai cilvēku bērni varētu gūt labumu no tā.

Divpadsmi vārdi bija:

Tomass B. Māršs	Orsons Haidis	Viljams Smits
Deivids V. Patens	Viljams E. Maklelins	Orsons Prets
Brigams Jangs	Pārlijs P. Prets	Džons F. Bointons
Hibers Č. Kimbals	Lūka S. Džonsons	Laimens E. Džonsons

Nākamajos Mācības un Derību izdevumos tika pievienotas papildus atklāsmes un cita svarīga pierakstāma informācija, kas bija saņemta un atzīta pilntiesīgā Baznīcas sapulcē vai konferencē. 1876. gada izdevumā, ko Brigama Janga vadībā sagatavoja elders Orsons Prets, atklāsmes tika sakārtotas hronoloģiski, un tām tika uzrakstīti jauni ievadi ar vēsturisku informāciju.

Sākot ar 1835. gada izdevumu tika ietverta arī septiņu teoloģisku lekciju sērija; tās tika nosauktas par *Lectures on Faith* (Ticības lekcijas). Tās bija sagatavotas, lai izmantotu Praviešu skolā Kērtlandē, Ohaio štātā, no 1834. līdz 1835. gadam. Kaut arī noderīgas mācībai un izglītošanai, šīs lekcijas, sākot ar 1921. gada izdevumu, tika izņemtas no Mācības un Derībām, tāpēc ka tās nebija dotas vai stādītas priekšā kā atklāsmes visai Baznīcai.

Mācības un Derību 1981. gada izdevumā angļu valodā pirmo reizi tika iekļauti trīs jauni dokumenti. Tie ir 137. un 138. nodaļa, kas izklāsta mirušo glābšanas pamatprincipus, kā arī 2. oficiālā deklarācija, kurā paziņots, ka visi cienīgie vīriešu kārtas Baznīcas locekļi neatkarīgi no rases vai ādas krāsas var tikt ordinēti priesterībā.

Katrā jaunā Mācības un Derību izdevumā ir labotas iepriekšējās kļūdas un pievienota jauna informācija, it īpaši nodaļu ievadu vēsturiskajā informācijā. Arī šajā izdevumā ir precizēti datumi un vietu nosaukumi un veikti citi labojumi. Šīs izmaiņas ir veiktas, lai šo materiālu saskaņotu ar visprecīzāko vēsturisko informāciju. Šajā pēdējā izdevumā ir arī tādi uzlabojumi kā pārstrādātas kartes ar svarīgākajām ģeogrāfiskajām vietām, kur tika saņemtas atklāsmes, kā arī uzlabotas Baznīcas vēsturisko vietu fotogrāfijas, norādes, nodaļu ievadi un tematiskie kopsavilkumi, kas visi ir izstrādāti tā, lai palīdzētu lasītājiem saprast Tā Kunga vēstījumu, kas dots Mācībā un Derībās, un priedāties par to. Nodaļu ievados dotā informācija ir ņemta no Baznīcas vēstures manuskriptiem un izdotās *History of the Church* (Baznīcas vēstures) (nodaļu virsrakstos kopā atsaucoties uz tiem kā uz Džozefa Smita vēsturi), un *Joseph Smith Papers* (Džozefa Smita dokumentiem).

SATURA HRONOĻOĢISKĀ SECĪBA

<i>Datums</i>	<i>Vieta</i>	<i>Nodaļas</i>
1823. gada		
septembris	Mančestra, Ņujorkas štats	2
1828. gada jūlijs	Harmonija, Pensilvānijas štats	3
1829. gada februāris	Harmonija, Pensilvānijas štats	4
marts	Harmonija, Pensilvānijas štats	5
aprīlis	Harmonija, Pensilvānijas štats	6, 7, 8, 9, 10
maijs	Harmonija, Pensilvānijas štats	11, 12, 13*
jūnijs	Feijeta, Ņujorkas štats	14, 15, 16, 17, 18
vasara	Mančestra, Ņujorkas štats	19
1830.	Veinas apgabals, Ņujorkas štats	74
aprīlis	Feijeta, Ņujorkas štats	20*, 21
aprīlis	Mančestra, Ņujorkas štats	22, 23
gada jūlijs	Harmonija, Pensilvānijas štats	24, 25, 26
augusts	Harmonija, Pensilvānijas štats	27
gada		
septembris	Feijeta, Ņujorkas štats	28, 29, 30, 31
oktobris	Mančestra, Ņujorkas štats	32
oktobris	Feijeta, Ņujorkas štats	33
novembris	Feijeta, Ņujorkas štats	34
decembris	Feijeta, Ņujorkas štats	35*, 36*, 37*
1831.		
janvāris	Feijeta, Ņujorkas štats	38, 39, 40
februāris	Kērtlande, Ohaio štats	41, 42, 43, 44
marts	Kērtlande, Ohaio štats	45, 46, 47, 48
maijs	Kērtlande, Ohaio štats	49, 50
maijs	Tompsona, Ohaio štats	51
jūnijs	Kērtlande, Ohaio štats	52, 53, 54, 55, 56
gada jūlijs	Ciāna, Džeksonas apgabals, Misūri štats	57
augusts	Ciāna, Džeksonas apgabals, Misūri štats	58, 59
augusts	Independence, Misūri štats	60
augusts	Misūri upe, Misūri štats	61
augusts	Čeritona, Misūri štats	62
augusts	Kērtlande, Ohaio štats	63
gada		
septembris	Kērtlande, Ohaio štats	64
oktobris	Hairema, Ohaio štats	65, 66
novembris	Hairema, Ohaio štats	1, 67, 68, 69, 70, 133
decembris	Hairema, Ohaio štats	71
decembris	Kērtlande, Ohaio štats	72

*Norādītajā vietā vai netālu no tās

<i>Datums</i>	<i>Vieta</i>	<i>Nodaļas</i>
1832.	janvāris	Hairema, Ohaio štats 73
	janvāris	Amhersta, Ohaio štats 75
	februāris	Hairema, Ohaio štats 76
	marts	Hairema, Ohaio štats 77, 79, 80, 81
	marts	Kērtlande, Ohaio štats 78
	aprīlis	Independence, Misūri štats 82, 83
	augusts	Hairema, Ohaio štats 99
	gada	
	septembris	Kērtlande, Ohaio štats 84
	novembris	Kērtlande, Ohaio štats 85
	decembris	Kērtlande, Ohaio štats 86, 87*, 88
1833.	februāris	Kērtlande, Ohaio štats 89
	marts	Kērtlande, Ohaio štats 90, 91, 92
	maijs	Kērtlande, Ohaio štats 93
	jūnijs	Kērtlande, Ohaio štats 95, 96
	augusts	Kērtlande, Ohaio štats 94, 97, 98
	oktobris	Perisburga, Ņujorkas štats 100
	decembris	Kērtlande, Ohaio štats 101
1834.	februāris	Kērtlande, Ohaio štats 102, 103
	aprīlis	Kērtlande, Ohaio štats 104*
	jūnijs	Fišingas upe, Misūri štats 105
	novembris	Kērtlande, Ohaio štats 106
1835.	aprīlis	Kērtlande, Ohaio štats 107
	augusts	Kērtlande, Ohaio štats 134
	decembris	Kērtlande, Ohaio štats 108
1836.	janvāris	Kērtlande, Ohaio štats 137
	marts	Kērtlande, Ohaio štats 109
	aprīlis	Kērtlande, Ohaio štats 110
	augusts	Salema, Masačūsetsas štats 111
1837.	gada jūlijs	Kērtlande, Ohaio štats 112
1838.	marts	Fārvesta, Misūri štats 113*
	aprīlis	Fārvesta, Misūri štats 114, 115
	maijs	Springhila, Deivīsas apgabals, Misūri štats 116
	gada jūlijs	Fārvesta, Misūri štats 117, 118, 119, 120
1839.	marts	Liberti cietums, Kleijas apgabals, Misūri štats 121, 122, 123
1841.	janvāris	Navū, Ilinoisas štats 124
	marts	Navū, Ilinoisas štats 125
	gada jūlijs	Navū, Ilinoisas štats 126
1842.	gada	
	septembris	Navū, Ilinoisas štats 127, 128

*Norādītajā vietā vai netālu no tās

<i>Datums</i>	<i>Vieta</i>	<i>Nodaļas</i>
1843. februāris	Navū, Ilinoisas štats129
aprīlis	Rāmusa, Ilinoisas štats130
maijs	Rāmusa, Ilinoisas štats131
gada jūlijs	Navū, Ilinoisas štats132
1844. jūnijs	Navū, Ilinoisas štats135
1847. janvāris	Ziemas mītne (tagad Nebraskas štats)136
1890. oktobris	Soltleiksitija, Jūtas štats	1. oficiālā deklarācija
1918. oktobris	Soltleiksitija, Jūtas štats138
1978. jūnijs	Soltleiksitija, Jūtas štats	2. oficiālā deklarācija

MĀCĪBA UN DERĪBAS

1. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu 1831. gada 1. novembrī, īpašas Baznīcas elderu konferences laikā, kas tika noturēta Hairemā, Ohaio štatā. Daudzas atklāsmes bija tikušas saņemtas no Tā Kunga pirms šīs reizes, un to sakopošana publicēšanai grāmatas formā bija viens no galvenajiem jautājumiem, kas tika apstiprināts konferencē. Šī nodaļa ir Tā Kunga priekšvārds mācībām, derībām un pavēlēm, dotām šajā atklāšanā.

1–7, Brīdinājuma balss skan uz visiem ļaudīm; 8–16, Atkrišana un ļaundarība ievadīs Otro Atnākšanu; 17–23, Džozefs Smits ir aicināts atjaunot uz zemes Tā Kunga patiesības un pilnvaras; 24–33, Mormona Grāmata ir dota un patiesā Baznīca ir nodibināta; 34–36, Miers tiks paņemts prom no zemes; 37–39, Pētiēt šīs pavēles.

UZKLAUSIET, ak jūs, Manas "baznīcas ļaudis, saka Viņa balss, kurš dzīvo augstumos un kura ^bacis ir pār visiem cilvēkiem; jā, patiesi Es saku: "Uzklausiet jūs, tautas no tālienes, un jūs, kas esat uz jūras salām, uzklausiet kopā.

2 Jo patiesi Tā Kunga "balss skan uz visiem cilvēkiem, un nav ^bneviena, kas izvairīsies; un nav nevienas acs, kas neredzēs,

nedz auss, kas nedzirdēs, nedz "sirds, kas netiks aizskarta.

3 Un "dumpīgie tiks caurdurti ar lielām bēdām; jo par viņu nekrietnībām tiks ^brunāts no māju jumtiem un viņu slepenie darbi tiks atklāti.

4 Un brīdinājuma "balss skanēs uz visiem ļaudīm, ar Manu mācekļu mutēm, kurus Es esmu izraudzījis šinīs ^bpēdējās dienās.

5 Un viņi dosies un neviens tos neapturēs, jo Es, Tas Kungs, esmu viņiem pavēlējis.

6 Lūk, tā ir Mana "vara un Manu kalpu vara, un Mans priekšvārds Manu pavēļu grāmatai, kuras Es esmu devis tiem, lai ^bdarītu zināmu jums, ak zemes iedzīvotāji.

7 Tādēļ "bīstieties un trīciet, ak jūs, ļaudis, jo ko Es, Tas Kungs, esmu tajās noteicis, tiks ^bpiepildīts.

8 Un patiesi Es saku jums, ka

1 1a 3. Nef. 27:3;
M&D 20:1.
SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

b M&D 38:7–8.
SRC Dievs, Dievība.

c 5. Moz. 32:1.

2a M&D 133:16.

b Fil. 2:9–11.

c SRC Sirds.

3a SRC Sacelšanās.

b Lūk. 8:17; 12:3;

2. Nef. 27:11;

Morm. 5:8.

4a Ec. 3:17–21;

M&D 63:37.

src Brīdināt,

Brīdinājums;

Misionāru darbs.

b SRC Pēdējās dienas.

6a SRC Jēzus Kristus—

Pilnvaras.

b M&D 72:21.

7a 5. Moz. 5:29;

Sal. Māc. 12:13.

b M&D 1:38.

viņiem, kas dosies, nesdami šīs vēstis zemes iedzīvotājiem, viņiem ir dota vara "saistīt gan uz zemes, gan debesīs, neticīgos un ^bdumpīgos;

9 jā, patiesi, saistīt tos tai dienai, kad Dieva "niknums tiks izliets bez mēra pār ^bļaujajiem—

10 tai "dienai, kad Tas Kungs nāks ^batmaksāt katram cilvēkam pēc viņa "darbiem un "atmērot katram cilvēkam pēc tā mēra, ar kādu tas ir mērojis saviem līdzcīvēkiem.

11 Tādēļ Tā Kunga balss skan uz zemes galiem, lai visi, kas grib dzirdēt, varētu dzirdēt:

12 Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs tam, kas nāks, jo Tas Kungs ir tuvu;

13 un Tā Kunga "dusmas ir iedegušās, un Viņa ^bzobens ir mazgāts debesīs, un tas kritīs pār zemes iedzīvotājiem.

14 Un Tā Kunga "elkonis tiks atsegts; un tā diena nāk, kad tie, kas ^bneuzklausā Tā Kunga balsi, nedz Viņa kalpu balsi, nedz "klausā praviešu un apustuļu vārdiem, tiks "izdeldēti no tautas vidus;

15 jo viņi "nomaldījušies no Maniem ^bpriekšrakstiem un ir "lauzuši Manu ^dmūžīgo derību;

16 viņi "nemeklē To Kungu, lai nodibinātu Viņa taisnību, bet katrs cilvēks staigā pats ^bsavu "ceļu, un pēc sava paša dieva ^dtēla, kura tēls ir pēc pasaules līdzības, un kura būtība ir no elka, kurš kļūst "vecs un ies bojā /Bābelē, patiesi lielajā Bābelē, kas kritīs.

17 Tādēļ Es, Tas Kungs, zinādam to postu, kas nāks pār zemes "iedzīvotājiem, aicināju Savu kalpu Džozefu Smitu, jaunāko, un runāju uz viņu no debesīm, un devu viņam pavēles;

18 un arī devu pavēles priekš cītiem, ka viņiem ir jāsludina šīs lietas pasaulei, un visu to darīju, lai tiktu piepildīts tas, kas bija praviešu rakstīts—

19 pasaules "vājie nāks un nogāzīs varenos un stipros, lai cilvēks nedotu padomu savam līdzcīvēkam, nedz ^bpaļautos uz miesas atbalstu,—

20 bet lai katrs cilvēks varētu "runāt Dieva, Tā Kunga, tieši pasaules Glābēja, Vārdā;

<p>8a SRC Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogat, Aizzīmogošana). b SRC Sacelšanās. 9a Jāņa atkl. 19:15–16; 1. Nef. 22:16–17. b Mos. 16:2; DžS—M 1:31, 55. 10a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana. b Ec. 7:4; M&D 56:19. SRC Jēzus Kristus—Sogis. c Sal. Pam. 24:12; Al. 9:28; 41:2–5; M&D 6:33. d Mat. 7:2.</p>	<p>13a M&D 63:6. b Ec. 21:8; M&D 35:14. 14a Jes. 53:1. b 2. Nef. 9:31; Mos. 26:28. c M&D 11:2. d Ap. d. 3:23; Al. 50:20; M&D 50:8; 56:3. 15a Joz. 23:16; Jes. 24:5. b SRC Priekšraksti. c SRC Atkrišana. d SRC Jaunā un mūžīgā derība. 16a Mat. 6:33. b Jes. 53:6.</p>	<p>c M&D 82:6. d 2. Moz. 20:4; 3. Nef. 21:17. SRC Elku pielūgšana. e Jes. 50:9. f M&D 64:24; 133:14. SRC Bābele; Pasaulīgums. 17a Jes. 24:1–6. 19a Ap. d. 4:13; 1. kor. 1:27; M&D 35:13; 133:58–59. SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība. b 2. Nef. 28:31. SRC Uz ticība. 20a SRC Liecināt.</p>
---	--	---

21 lai arī ticība varētu pieaugt uz zemes;

22 lai Mana mūžīgā "derība tiku nodibināta;

23 lai Mana "evanģēlija pilnība tiku ^bpasludināta no "vājajiem un vienkāršajiem uz pasaules galiem un ķēniņu un valdnieku priekšā.

24 Lūk, Es esmu Dievs un esmu runājis to; šīs "pavēles ir no Manis, un tika dotas Maniem kalpiem viņu vājumā, pēc viņu ^bvalodas, lai viņi varētu nākt pie "saprāšanas.

25 Un tā, kā viņi kļūdīsies, tas taptu darīts zināms;

26 un tā, kā viņi meklē "gudrību, viņi tiku apmācīti;

27 un tā, kā viņi grēko, viņi tiku "pārmācīti, lai viņi ^bnožēlotu grēkus;

28 un cik viņi būtu "pazemīgi, tik viņi tiku darīti stipri un svētīti no augstumiem, un saņemtu ^bzināšanas laiku pa laikam.

29 Un, saņēmis nefijiešu pierakstu, jā, tieši Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, spētu pārtulkot caur Dieva žēlsirdību

ar Dieva spēku "Mormona Grāmatu.

30 Un arī tiem, kam šīs pavēles tika dotas, būtu "spēks ielikt šīs ^bbaznīcas pamatu un izvest to laukā no krēslas un "tumsas, vienīgo patieso un dzīvo "baznīcu uz visas zemes virsmas, ar kuru Es, Tas Kungs, esmu ļoti "apmierināts, runājot uz baznīcu kopumā un nevis atsevišķi,—

31 jo Es, Tas Kungs, nevaru raudzīties uz "grēku pat ar vismazāko atlaidi;

32 tomēr, tam, kas nožēlo grēkus un pilda Tā Kunga baušļus, tiks "piedots;

33 un tam, kas "nenožēlo grēkus, tam tiks ^batņemta pat tā gaisma, ko viņš ir saņēmis; jo Mans "Gars ne vienmēr "pūlēsies ar cilvēku, saka Pulku Kungs.

34 Un vēl, patiesi Es saku jums, ak zemes iedzīvotāji: Es, Tas Kungs, gribu darīt šīs lietas zināmas "visai radībai;

35 jo Es "nešķiroju cilvēkus un gribu, lai visi cilvēki zinātu, tā ^bdiena nāk ātri; tā stunda vēl nav,

22a M&D 39:11.

src Derība;

Jaunā un mūžīgā derība.

23a src Evanģēlijs.

b src Misionāru darbs.

c 1. kor. 1:26–29.

24a 2. Nef. 33:10–11;

Mor. 10:27–28.

b 2. Nef. 31:3;

Et. 12:39.

c M&D 50:12.

src Saprāšana.

26a Jēk. v. 1:5;

M&D 42:68.

src Gudrība.

27a src Pārmācīt,

Pārmācīšana.

b src Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

28a src Pazemīgs, Pazemība.

b src Zināšanas.

29a src Mormona Grāmata.

30a M&D 1:4–5, 17–18.

b src Evanģēlija atjaunošana;

Pēdējo Dienu Svēto

Jēzus Kristus Baznīca.

c src Tumsība, garīgā.

d Ef. 4:5, 11–14.

src Patiesās

Baznīcas pazīmes.

e M&D 38:10.

31a Al. 45:16; M&D 24:2.

src Grēks.

32a M&D 58:42–43.

src Piedot.

33a Mos. 26:32.

b Al. 24:30;

M&D 60:2–3.

c src Svētās Gars.

d 1. Moz. 6:3;

2. Nef. 26:11;

Morm. 5:16; Et. 2:15;

Mor. 9:4.

34a Mat. 28:19;

M&D 1:2; 42:58.

35a 5. Moz. 10:17;

Ap. d. 10:34;

Mor. 8:12;

M&D 38:16.

b src Pēdējās dienas.

bet ir tuvu, kad ‘miers tiks paņemts prom no zemes un ^dvelnam būs vara pār viņa paša valdījumu.

36 Un arī Tam Kungam būs vara pār Viņa ‘svētajiem un Tas ^bvaldīs viņu ‘vidū un nāks lejā ^dtiesai pār ^eEdomu jeb pasauli.

37 Pētiēt šīs ‘pavēles, jo tās ir patiesas un uzticamas, un pravietojumi un ^bsolījumi, kas ir tanīs, tiks visi piepildīti.

38 Ko Es, Tas Kungs, esmu

runājis, Es esmu runājis, un Es neattaisnojos, un kaut arī debesis un zeme zudīs, Mani ^avārdi nezudīs, bet tiks visi ^bpiepildīti vai ar Manu paša ‘balsi, vai ar Manu ^dkalpu balsi, tas ir viens un ^etas pats.

39 Jo skaties un raugi, Tas Kungs ir Dievs, un ^aGars dod liecību un tās pieraksts ir paties, un ^bpatiesība pastāv mūžīgi mūžos. Āmen.

2. NODAĻA

Izvilks no Džozafa Smita vēstures, kurā atstāstīti eņģeļa Moronija vārdi pravietim Džozefam Smitam Pravieša tēva mājās Mančestrā, Ņujorkas štatā, 1823. gada 21. septembra vakarā. Moronijs bija pēdējais garajā vēsturnieku rindā, kuri veidoja pierakstu, kas tagad pasaules priekšā ir pazīstams kā Mormona Grāmata. (Salīdziniet ar Maleahija 3:23–24; tāpat arī ar rakstvietām 27:9; 110:13–16 un 128:18.)

1, *Elijam būs jāatklāj priesterība; 2–3, Solījumiem, kas doti tēviem, ir jātop iedēstītiem bērnu sirdīs.*

LŪK, Es atklāšu jums priesterību, ar pravieša ^aElijas roku, pirms Tā Kunga ^blielās un šausmu pilnās dienas atnākšanas.

2 Un ^aviņš iedēstīs bērnu sirdīs ^bsolījumus, kas doti tēviem, un bērnu sirdis pievērsīsies saviem tēviem.

3 Ja tas tā nebūtu, visai zemei vajadzētu tikt pilnīgi iznīcinātai Viņa atnākšanā.

35c M&D 87:1–2.

src Laiku zīmes;
Miers.

d src Velns.

36a src Svētais.

b src Jēzus Kristus—
Kristus valdīšana
Tūkstošgadē.

c Cak. 2:14–15;
M&D 29:11;
84:118–119.

d src Tiesāt, Tiesa.

e src Pasaule.

37a src Svētie Raksti.

b M&D 58:31;

62:6; 82:10.

38a 2. Kēn. 10:10;
Mat. 5:18; 24:35;

2. Nef. 9:16;

DžS—M 1:35.

b M&D 101:64.

c 5. Moz. 18:18;
M&D 18:33–38; 21:5.

src Atklāsme;
Balss.

d src Pravietis.

e src Baznīcas vadītāju
atbalstīšana;

Pilnvaras.

39a 1. Jāņa 5:6;

M&D 20:27; 42:17.

b src Patiesība.

2 1a Mal. 3:23–24;

3. Nef. 25:5–6;

M&D 110:13–15; 128:17;
DžS—V 1:38–39.

src Elija;
Priesterības atslēgas.

b M&D 34:6–9; 43:17–26.

2a M&D 27:9; 98:16–17.

b src Glābšana
mirušajiem;
Saistīt, Saistīšana
(Aizzimogot,
Aizzimogšana).

3. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1828. gada jūlijā, attiecībā uz 116 lappušu manuskripta pazaudēšanu, kas tika pārtulkots no Mormona Grāmatas pirmās daļas, kura tika saukta par Lehija grāmatu. Pravietis negribīgi bija atļāvis, lai šīs lappuses no viņa uzraudzības pārietu Martinam Herisam, kurš īsu laiku bija kalpojis kā pierakstītājs Mormona Grāmatas tulkošanā. Atklāsme tika dota caur Urīmu un Tumīmu. (Skat. 10. nodaļu.)

1–4, *Tā Kunga ceļš ir viens mūžīgs aplis; 5–15, Džozefam Smitam ir jānožēlo grēki vai viņš zaudēs spēju tulkot; 16–20, Mormona Grāmata iznāk, lai glābtu Lehija pēcnācējus.*

DIEVA “darbi un nodomi, un plāni nevar tikt izjaukti, nedz tie var iznīkt.

2 Jo “Dievs nestaigā pa likumotām takām, nedz arī Viņš nogriežas pa labo roku, nedz pa kreiso, nedz arī Viņš atkāpjas no tā, ko Viņš ir sacījis, tādējādi Viņa takas ir taisnas un Viņa ^bceļš ir viens mūžīgs aplis.

3 Atceries, atceries, ka tas nav Dieva “darbs, kas tiek izjaukts, bet cilvēku darbs.

4 Jo, lai gan cilvēkam var būt daudzas atklāsmes un spēks darīt daudzus varenus darbus, ja viņš “lielās ar savu paša spēku un nonievā Dieva ^bpadomus, un

seko savas paša gribas un ‘miešīgo vēlmju pavēlēm, viņam jākrit un viņš izsauc taisnā Dieva “atriebību pār sevi.

5 Lūk, tev tika uzticētas šīs lietas, bet cik stingras bija pavēles tev; un atceries arī solījumus, kas tev tika doti, ja tu tās nepārkāpsi.

6 Un lūk, cik bieži tu esi “pārkāpis Dieva pavēles un likumus un lāvies cilvēku ^bpierunāšanai.

7 Jo lūk, tev nav “jābīstas cilvēka vairāk kā Dieva. Lai arī cilvēki nonievā Dieva padomus un ^bnicina Viņa vārdus,—

8 tomēr tev bija jābūt uzticīgam; un Viņš būtu izstiepis Savu roku un aizsargājis tevi pret visām “pretinieka ugunīgajām ^bbultām, un Viņš būtu bijis kopā ar tevi katrā ‘grūtību reizē.

9 Lūk, tu esi Džozefs un tu tiki izvēlēts darīt Tā Kunga darbu,

3 1a Psm. 8:4–10;
M&D 10:43.

2a Al. 7:20.
src Dievs, Dievība.
b 1. Nef. 10:18–19;
M&D 35:1.

3a Ap. d. 5:38–39;
Morm. 8:22;
M&D 10:43.

4a M&D 84:73.
src Lepnība.

b Jēk. 4:10; Al. 37:37.
src Dieva pavēles,
baušļi;
Padoms.

c src Miesīgs.
d src Atriebība.

6a M&D 5:21;
DžS—V 1:28–29.
b M&D 45:29; 46:7.

7a Psm. 27:1;
Lūk. 9:26;

M&D 122:9.
src Bailes;
Drosme, Drosmīgs.
b 3. Moz. 26:42–43;

1. Nef. 19:7;
Jēk. 4:8–10.

8a src Velns.
b Ef. 6:16;
1. Nef. 15:24;
M&D 27:17.

c Al. 38:5.

bet pārkāpuma dēļ, ja tu neuzmanīsies, tu kritīsi.

10 Bet atceries, Dievs ir žēlsirdīgs; tādēļ nožēlo to, ko tu esi darījis, kas ir pretrunā ar to pavēli, ko Es tev devu, un tu joprojām esi izraudzīts un atkal tiec aicināts pie darba;

11 ja tu to nedarīsi, tu tiksi atstāts un kļūsi kā pārējie cilvēki un tev vairs nebūs dāvanas.

12 Un kad tu nodod to, ko Dievs tev bija devis redzēt, un spēku "tulkot, tu nodod to, kas bija svēts, ļauna ^bcilvēka rokās,

13 kurš nonievājis Dieva padomus un lauzis svētākos solījumus, kas tika doti Dieva priekšā, un paļāvies uz savu paša spriedumu un "lielīties ar savu paša gudrību.

14 Un šis ir iemesls tam, ka tu uz laiku esi zaudējis savas privilēģijas,—

15 jo tu esi ļāvis, ka tava "vadītāja padoms tiek samīdīts jau sākumā.

16 Tomēr Mans darbs turpināsies, jo tā kā zināšanas par "Glābēju nonāca pasaulē caur jūdu

^bliecību, patiesi tā "zināšanas par Glābēju nāks pie Maniem ļaudīm—

17 un pie "nefījiešiem, un jēkabiešiem, un jāzepiešiem, un zoramiešiem, caur viņu tēvu liecību—

18 un šī "liecība nāks zināma ^blamaniešiem un lemuēliešiem, un ismaēliešiem, kas "krita neticībā dēļ savu tēvu nekrietnības, kuriem Tas Kungs bija ļāvis "iznīcināt to brāļus nefījiešus dēļ viņu nekrietnībām un viņu negantībām.

19 Un tieši šim "nolūkam ir saglabātas šīs ^bplāksnes, kas satur šos pierakstus—lai Tā Kunga "solījumi taptu piepildīti, kurus Viņš ir devis Saviem ļaudīm;

20 un lai "lamanieši uzzinātu par saviem tēviem, un lai viņi zinātu Tā Kunga solījumus, un lai viņi ^bticētu evaņģēlijam un "paļautos uz Jēzus Kristus nopelniem, un tikt "slavināti caur ticību Viņa Vārdam, un lai caur savu grēku nožēlošanu viņi tiktu izglābti. Āmen.

4. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu viņa tēvam, Džozefam Smitam, vecākajam, Harmonijā, Pensilvānijas štātā, 1829. gada februārī.

12a M&D 1:29; 5:4.

b M&D 10:6–8.

13a SRC Lepnība.

15a TAS IR Tas Kungs.

16a SRC Glābējs.

b 1. Nef. 13:23–25;

2. Nef. 29:4–6.

c Mos. 3:20.

17a 2. Nef. 5:8–9.

18a SRC Mormona

Grāmata.

b 2. Nef. 5:14;

Ēn. 1:13–18.

c 2. Nef. 26:15–16.

d Morm. 8:2–3.

19a 1. Nef. 9:3, 5.

b SRC Zelta plāksnes.

c 3. Nef. 5:14–15;

M&D 10:46–50.

20a 2. Nef. 30:3–6;

M&D 28:8; 49:24.

b Morm. 3:19–21.

c 2. Nef. 31:19;

Mor. 6:4.

d Mor. 7:26, 38.

1–4, *Drosmīga kalpošana glābj Tā Kunga kalpotājus*; 5–6, *Dievišķīgās īpašības dara tos atbilstošus kalpošanai*; 7, *Ir jātiecas pēc Dieva lietām.*

TAGAD lūk, "brīnumains darbs drīz sāksies starp cilvēku bērniem.

2 Tāpēc, ak jūs, kas stājaties "kalpībā Dievam, skatieties, lai jūs ^bkalpotu Viņam ar visu "sirdi, spēku, prātu un izturību, lai jūs varētu stāvēt "nevainīgi Dieva priekšā pēdējā dienā.

3 Tāpēc, ja jums ir vēlēšanās kalpot Dievam, jūs esat "aicināti šim darbam;

4 jo lūk, "druvas jau ir baltas ^bplaujai; un rau, tas, kas laiž darbā savu sirpi ar visu savu spēku, tas liek "krātuvē to, ka viņš neiet bojā, bet nes glābšanu savai dvēselei;

5 un "ticība, ^bcerība, "žēlsirdība un ^dmīlestība, ar "aci, vērstu tikai uz Dieva ^fgodību, padara viņus atbilstošus šim darbam.

6 Atcerieties: ticība, "tikumība, atziņa, atturība, ^bpacietība, brālīga laipnība, dievbijība, žēlsirdība, "pazemība, "uzcītība.

7 "Lūdziet, un jūs saņemsit; klauvējiet, un jums taps atvērts. Āmen.

5. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada martā, pēc Martina Herisa lūguma.

1–10, *Šī paaudze saņems Tā Kunga vārdu caur Džozefu Smitu*; 11–18, *Trīs liecinieki liecinās par Mormona Grāmatu*; 19–20, *Tā Kunga vārds tiks apstiprināts tāpat kā agrākajos laikos*; 21–35, *Martins Heriss var nožēlot grēkus un būt viens no lieciniekiem.*

LŪK, Es saku tev, ka tā kā Mans kalps "Martins Heriss vēlējās liecību no Manas rokas, ka tu, Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, esi dabūjis tās ^bplāksnes, par kurām tu esi liecinājis un sniedzis liecību, ka tu tās esi saņēmis no Manis;

4 1a Jes. 29:14;
1. Nef. 14:7; 22:8;
M&D 6:1; 18:44.
SRC Evaņģēlija atjaunošana.
2a SRC Kalpot, Kalpošana.
b Joz. 22:5;
1. Sam. 7:3;
M&D 20:19; 76:5.
c SRC Prāts; Sirds.
d 1. kor. 1:8;
Jēk. 1:19;
3. Nef. 27:20.

3a M&D 11:4, 15; 36:5;
63:57.
SRC Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.
4a Jāņa 4:35;
Al. 26:3–5;
M&D 11:3; 33:3, 7.
b SRC Plauja.
c 1. Tim. 6:19.
5a SRC Ticība, Ticēt.
b SRC Cerība.
c SRC Žēlsirdība.
d SRC Mīlestība.
e Psm. 141:8;
Mat. 6:22;

Morm. 8:15.
f SRC Godība.
6a SRC Tikumība.
b SRC Pacietība.
c SRC Pazemīgs, Pazemība.
d SRC Uzcītība.
7a Mat. 7:7–8;
2. Nef. 32:4.
SRC Lūgšana.
5 1a M&D 5:23–24;
DŽS—V 1:61.
b SRC Zelta plāksnes.

2 un tagad lūk, to tu pateiksi viņam—Tas, kurš runāja uz tevi, sacīja tev: Es, Tas Kungs, esmu Dievs, un esmu devis šīs lietas tev, Savam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, un esmu pavēlējis tev, lai tu stāvētu kā ^a“licinieks par šīm lietām;

3 un Es esmu licis tev, lai tu stātos derībā ar Mani, ka tu nerādīsi tās, izņemot tikai tiem ^a“cilvēkiem, kuriem Es tev pavēlēšu; un tev nav ^bvaras pār tām, ja vien Es tev to nedodu.

4 Un tev ir dota dāvana tulkot plāksnes; un šī ir pirmā dāvana, ko Es tev esmu devis; un Es esmu pavēlējis, lai tu nepretendētu ne uz vienu citu dāvanu, līdz Mans nodoms ir piepildīts šajā; jo Es nedāvāšu tev nevienu citu dāvanu, līdz tas nebūs pabeigts.

5 Patiesi Es saku tev, ka ak vai nāks pār zemes iedzīvotājiem, ja viņi ^a“neuzklausīs Manus vārdus;

6 jo nākotnē tu tiksī ^a“ordinēts un dosies, un nodosi Manus ^bvārdus cilvēku bērniem.

7 Lūk, ja viņi ^a“neticēs Maniem vārdiem, viņi neticēs tev, Manam kalpam Džozefam Smitam, pat ja būtu iespējams, ka tu parādītu viņiem visas šīs lietas, ko Es tev esmu nodevis.

8 Ak, šī ^a“neticīgā un ^bstūrgalvī-

gā paaudze—Manas dusmas ir iedegušās pret tiem.

9 Lūk, patiesi Es saku tev, Es esmu ^a“pataupījis šīs lietas, ko Es esmu uzticējis tev, Savam kalpam Džozefam, Manam gudram nolūkam, un tas tiks darīts zināms nākamajām paaudzēm;

10 bet šī paaudze saņems Manu vārdu caur tevi;

11 un papildus tavai licībai, ^a“licība no trim Maniem kalpiem, kurus Es aicināšu un ordinēšu, kuriem Es parādīšu šīs lietas, un viņi ies ar Maniem vārdiem, kas ir doti caur tevi.

12 Jā, viņi droši zinās, ka šīs lietas ir patiesas, jo no debesīm Es to paziņošu viņiem.

13 Es došu viņiem spēku, lai viņi varētu ieraudzīt un apskatīt šīs lietas, kā tās ir;

14 un ^a“nevienam citam Es nedāvāšu šo spēku saņemt šo pašu licību šīnī paaudzē, šīnī pašā sākumā, kad Mana ^bbaznīca ceļas un iznāk no mežonīga apvidus—skaidra kā ^c“mēness un gaiša kā saule, un briesmīga kā armija ar karogiem.

15 Un trīs ^a“licinieku licību Es sūtīšu par Manu vārdu.

16 Un lūk, itin visus, kas ^a“tic Maniem vārdiem, tos ^bpiemeklēšu Es ar Sava ^c“Gara ^d“izpaušmēm;

2a SRC Licinieks.

3a 2. Nef. 27:13. Skat. arī „Trīs licinieku licība” un „Astoņu licinieku licība” Mormona Grāmatas ievadlappusēs.

b 2. Nef. 3:11.

5a Jer. 26:4–5; Al. 5:37–38; M&D 1:14.

6a M&D 20:2–3.

src Ordinēt, Ordinācija.

b 2. Nef. 29:7; 7a Lūk. 16:27–31; M&D 63:7–12.

8a src Neticība. b Morm. 8:33.

src Lepnība. 9a Al. 37:18.

11a 2. Nef. 27:12; Et. 5:3–4; M&D 17:1–5.

14a 2. Nef. 27:13.

b src Evgāņēlija atjaunošana; Jēzus Kristus Baznīca. c M&D 105:31; 109:73.

15a M&D 17. src Mormona Grāmatas licinieki.

16a Et. 4:11.

b 1. Nef. 2:16. c src Svētais Gars. d M&D 8:1–3.

un tie ^epiedzims no Manis, patiesi no ūdens un no Gara—

17 un jums ir vēl jāpagaida mazliet, jo jūs vēl neesat ^aordinēti—

18 un viņu liecība arī tiks sūtīta šīs paaudzes ^anosodišanai, ja viņi nocietinās savas sirdis pret tiem;

19 jo iznīcinošs ^aposts tiks sūtīts starp zemes iedzīvotājiem, un tiks turpmāk izliets laiku pa laikam, ja viņi ^bnenožēlos grēkus, līdz zeme būs ^ctukša un tās iedzīvotāji izdeldēti un pilnīgi iznīcināti ar Manas ^datnākšanas spožumu.

20 Lūk, Es stāstu tev šīs lietas, tāpat kā Es ^astāstīju ļaudīm par Jeruzālemes izpostīšanu; un Mans ^bvārds tiks apstiprināts šīnī laikā, kā tas līdz šim ir ticis apstiprināts.

21 Un tagad, Mans kalp Džozef, Es pavēlu tev nožēlot grēkus un staigāt taisnīgāk Manā priekšā, un nepieķāpties vairs cilvēku pierunāšanām;

22 un lai tu būtu stingrs to pavēlu ^aturēšanā, kuras Es tev došu; un ja tu to darīsi, lūk, Es dāvāšu tev mūžīgo dzīvi, pat ja tu tiks ^bnogalināts.

23 Un tagad, Mans kalp Džozef, Es runāju uz tevi vēlreiz par to ^avīrietī, kas gribēja liecību—

24 lūk, Es saku viņam, viņš paugstina pats sevi un pietiekami nepazemojas Manā priekšā; bet ja viņš metīsies ceļos Manā priekšā un pazemosies varenā lūgšanā un ticībā, ar patiesu sirdi, tad Es ļaušu viņam ^askatīt tās lietas, ko viņš grib redzēt.

25 Un tad viņš sacis šīs paaudzes ļaudīm: Lūk, es esmu redzējis tās lietas, ko Tas Kungs ir rādījis Džozefam Smitam, jaunākajam, un es tiešām ^azinu, ka tās ir patiesas, jo es tās esmu redzējis, jo tās ir tikušas parādītas man ar Dieva un nevis ar cilvēka spēku.

26 Un Es, Tas Kungs, pavēlu viņam, Savam kalpam Martinam Herisam, lai viņš tiem neteiktu neko vairāk par šīm lietām, izņemot to, ka viņš pateiks: Es esmu redzējis tās, un tās ir tikušas parādītas man ar Dieva spēku; un šie ir tie vārdi, ko viņš sacis.

27 Bet, ja viņš to noliegs, viņš laužīs derību, ko viņš pirms tam ir derējis ar Mani, un lūk, viņš ir nosodīts.

28 Un tagad, ja vien viņš nepazemosies un neatzīsies Man par to, ko viņš ir darījis, kas ir bijis nepareizi, un nenoslēgs derību ar Mani, ka viņš turēs Manas pavēles, un neīstenos ticību

16e SRC Kristīšana, Kristīt; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Svētā Gara dāvana.

17a SRC Ordinēt, Ordinācija; Pilnvaras.

18a 1. Nef. 14:7; M&D 20:13–15.

19a M&D 29:8; 35:11; 43:17–27.

src Laiku zīmes; Pēdējās dienas.

b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

c Jes. 24:1, 5–6.

d Jes. 66:15–16; M&D 133:41.

src Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

20a 1. Nef. 1:18; 2. Nef. 25:9.

b M&D 1:38.

22a SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

b Al. 60:13; M&D 6:30; 135.

23a M&D 5:1.

24a Skat. „Trīs liecinieku liecība” Mormona Grāmatas ievadlappusēs.

25a Et. 5:3.

Manī, lūk, Es saku viņam, viņš to neredzēs, jo Es neļaušu viņam skatīt tās lietas, par kurām Es esmu runājis.

29 Un ja tas ir tā, Es pavēlu tev, Mans kalp Džozef, lai tu teiktu viņam, lai viņš vairs tā nedarītu, nedz arī traucētu Mani vēl par šo lietu.

30 Un, ja tas ir tā, lūk, Es saku tev, Džozef, kad tu būsi pārtulkojis nedaudz vairāk lappušu, tu pārtrauksi uz kādu brīdi, līdz kamēr Es tev atkal nepavēlēšu; tad tu atkal varēsi tulkot.

31 Un, ja tu tā nedarīsi, lūk, tev vairs nebūs dāvanas, un Es paņemšu prom no tevis tās lietas, kuras Es tev esmu uzticējis.

32 Un tagad, lūk, tāpēc, ka Es

paredzu slēpņus, kas būs, lai iznīcinātu tevi, jā, Es paredzu, ka, ja Mans kalps Martins Heriss nepazemosies un nesaņems liecību no Manas rokas, tad viņš kritīs grēkā;

33 un ir daudzi, kas ir slēpnī, lai "iznīcinātu tevi no zemes virsas; un dēļ tā, lai tavas dienas tiktu paildzinātas, Es dodu tev šīs pavēles.

34 Jā, dēļ tā Es esmu teicis: Apstājies un stāvi klusu, līdz Es tev nepavēlēšu, un Es "nodrošināšu līdzekļus, ar kuriem tu varēsi paveikt to, ko Es tev esmu pavēlējis.

35 Un, ja tu būsi "uzticīgs, turot Manas pavēles, tu tiksī ^bpaugstināts pēdējā dienā. Āmen.

6. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada aprīlī. Olivera Kauderija sāka savu darbu kā pierakstītājs Mormona Grāmatas tulkošanā 1829. gada 7. aprīlī. Viņš jau bija saņēmis dievišķu izpausmi par Pravieša liecības patiesumu attiecībā uz plāksnēm, uz kurām bija iegravēts Mormona Grāmatas pieraksts. Pravietis jautāja Tam Kungam caur Urīmu un Tumīmu, un saņēma šo atbildi.

1–6, Strādnieki Tā Kunga druviā iegūst glābšanu; 7–13, Nav lielākas dāvanas kā glābšanas dāvana; 14–27, Liecība par patiesību nāk ar Gara spēku; 28–37, Griežieties pie Kristus un dariet labu nepārtraukti.

LIELS un "brīnumains darbs drīz sāksies pie cilvēku bērniem.

2 Lūk, Es esmu Dievs; pievērsiet vērību Manam "vārdam, kas ir dzīvs un spēcīgs, ^basāks par abās pusēs griezīgu zobenu, kas pāršķeļ gabalos gan locītavas,

33a M&D 10:6;
38:13, 28.

34a 1. Nef. 3:7.

35a 2. Moz. 15:26;
M&D 11:20.

b Jāņa 6:39–40;

1. tes. 4:17;

3. Nef. 15:1;

M&D 9:14; 17:8;

75:16, 22.

6 1a Jes. 29:14;

M&D 4; 18:44.

2a Ebr. 4:12;

Jāņa atkl. 1:16;

M&D 27:1.

b Hel. 3:29;

M&D 33:1.

gan kaulu smadzenes; tāpēc pievērsiet vērību Maniem vārdiem.

3 Lūk, "druva jau ir balta pļaujajai; tādēļ, kurš vēlas pļaut, lai tas laiž darbā savu sirpi ar visu savu spēku un pļauj, līdz diena beidzas, lai viņš varētu sakrāt savai dvēselei mūžīgo glābšanu Dieva valstībā.

4 Jā, ikviens, kas "laidīs darbā savu sirpi un pļaus, ir Dieva aicināts.

5 Tāpēc, ja jūs "lūgsit no Manis, jūs saņemsit; ja jūs klauvēsit, jums taps atvērts.

6 Tagad, tā kā jūs esat lūguši, lūk, Es saku jums, turiet Manas pavēles un "centieties radīt un nostiprināt ^bCiānas lietu;

7 "nemeklējiet ^bbagātību, bet "gudrību, un lūk, Dieva "noslēpumi tiks atklāti jums, un tad jūs būsiet padarīti bagāti. Lūk, tas, kuram ir "mūžīgā dzīve, ir bagāts.

8 Patiesi, patiesi Es saku tev, tā kā tu vēlies no Manis, tā tev tas būs; un ja tu vēlies, tu būsī līdzeklis, lai darītu daudz laba šai paaudzē.

9 Neteic neko kā vien "grēku nožēlošanu šai paaudzei; turi Manas pavēles un palīdzi izplatīt

Manu darbu, saskaņā ar Manām pavēlēm, un tu tiksī svētīts.

10 Lūk, tev ir dāvana un svētīts tu esi dēļ savas dāvanas. Atceries, ka tā ir "svēta un nāk no augšienes—

11 un ja tu "vaicāsi, tu uzzināsi ^bnoslēpumus, kas ir lieli un brīnumaini; tādēļ tu pielietosi savu "dāvanu, lai tu varētu uzzināt noslēpumus, lai tu varētu vest daudzus pie patiesības atziņas, jā, "pārliecināt viņus par viņu maldīgajiem ceļiem.

12 Nedari savu dāvanu zināmu nevienam, izņemot tikai tiem, kas ir no tavas ticības. Neniekojies ar "svētām lietām.

13 Ja tu darīsi labu, jā, un "noturēsies ^buzticīgs līdz "galam, tu tiksī izglābts Dieva valstībā, kas ir lielākā no visām Dieva dāvanām; jo nav lielākas dāvanas kā "glābšanas dāvana.

14 Patiesi, patiesi Es saku tev, svētīts tu esi par to, ko tu esi darījis; jo tu esi Man "jautājies, un lūk, cik bieži vien tu esi jautājis, tu esi saņēmis norādījumus no Mana Gara. Ja tas tā nebūtu, tu nebūtu varējis nonākt tur, kur tu esi tagad.

15 Lūk, tu zini, ka tu jautāji Man

3a Jāņa 4:35;

M&D 31:4;

33:3; 101:64.

4a Jāņa atkl. 14:15–19;

Al. 26:5;

M&D 11:3–4, 27.

5a Mat. 7:7–8.

6a 1. Nef. 13:37.

b src Ciāna.

7a Al. 39:14;

M&D 68:31.

b 1. Kēn. 6:310–13;

Mat. 19:23;

Jēk. 2:18–19.

src Bagātības;

Pasaulīgums.

c src Gudrība.

d M&D 42:61, 65.

src Dieva noslēpumi.

e M&D 14:7.

9a Al. 29:9;

M&D 15:6; 18:14–15;

34:6.

src Misionāru darbs;

Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

10a M&D 63:64.

11a M&D 102:23;

DzS—V 1:18, 26.

b Mat. 11:25; 13:10–11;

Al. 12:9.

c Src Dāvana;

Gara dāvanas.

d Jēk. v. 5:20;

Al. 62:45;

M&D 18:44.

12a Mat. 7:6.

13a 1. Nef. 15:24.

b Mos. 2:41;

Et. 4:19;

M&D 51:19; 63:47.

c src Izturēt.

d src Glābšana.

14a src Lūgšana.

un Es apgaismoju tavu "prātu; un tagad Es stāstu tev šīs lietas, lai tu varētu zināt, ka tu esi ticis apgaismots no patiesības Gara;

16 jā, es stāstu tev, lai tu varētu zināt, ka nav neviena cita, izņemot Dievu, kas "zinātu tavas domas un tavas ^bsirds vēlmes.

17 Es stāstu tev šīs lietas kā liecību tev—ka tie vārdi jeb darbs, ko tu esi rakstījis, ir "patiesi.

18 Tādēļ esi "uzcītīgs; uzticīgi ^batbalsti Manu kalpu Džozefu, lai arī kādos sarežģītos apstākļos viņš būtu vārda dēļ.

19 Brīdini to par viņa kļūdām un arī pieņem brīdinājumu no viņa. Esi pacietīgs, esi prātīgs, esi atturīgs, lai tev ir pacietība, ticība, cerība un žēlsirdība.

20 Lūk, tu esi Olivers, un Es esmu runājis uz tevi dēļ tavām vēlmēm; tādēļ "paglabā šos vārdus savā sirdī. Esi uzticīgs un uzcītīgs, turot Dieva pavēles, un Es tevi ieskaušu Savas mīlestības rokās.

21 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, "Dieva Dēls. Es esmu Tas, kurš nāca pie ^bsavējiem, un savējie Mani neuzņēma. Es esmu "gaisma, kas spīd "tumsībā, un tumšība to nesaprot.

22 Patiesi, patiesi Es saku tev,

ja tu vēlies tālāku liecību, atgriezies savā prātā pie tās nakts, kad tu sauci Mani savā sirdī, lai tu varētu "zināt to, kas attiecas uz patiesību par šīm lietām.

23 Vai Es neiedvesu "mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu? Kāda tev var būt lielāka ^bliecība kā no Dieva?

24 Un tagad, lūk, tu esi saņēmis liecību; jo, ja Es tev esmu pateicis to, ko neviens cilvēks nezina, vai tu neesi saņēmis liecību?

25 Un lūk, ja tu to vēlies no Manis, Es dāvāju tev dāvanu "tulkot tāpat kā Savam kalpam Džozefam.

26 Patiesi, patiesi Es saku tev, ka ir "pieraksti, kuri satur daudz no Mana evaņģēlija, kuri ir noglabāti dēļ ļaužu ^bļaudarības;

27 un tagad Es tev pavēlu, ka tad, ja tev ir labas vēlmes—vēlme sakrāt sev mantas debesīs—tad ar savu dāvanu tu palīdzēsi nest gaismā tās Manu "Svēto Rakstu daļas, kuras ir tikušas noslēptas nekrietnības dēļ.

28 Un tagad, lūk, Es dodu tev un arī Savam kalpam Džozefam šīs dāvanas atslēgas, kas nesīs gaismā šo kalpošanu, un no divu vai trīs "liecinieku mutes katrs vārds tiks apstiprināts.

15a src Prāts.

16a 1. Laiku 28:9;
Mat. 12:25;
Ebr. 4:12;
Mos. 24:12;
3. Nef. 28:6.
src Vizinošs.

b 1. Kēn. 8:39.

17a M&D 18:2.

18a src Uzcītība.

b M&D 124:95–96.

20a Et. 3:21;

M&D 84:85.

21a src Jēzus Kristus.

b Jāņa 1:10–12;

Ap. d. 3:13–17;

3. Nef. 9:16;

M&D 45:8.

c Jāņa 1:5;

M&D 10:58.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

d src Tumsība, garīgā.

22a src Saprašanas

dāvana.

23a src Miers.

b 1. Jāņa 5:9;

M&D 18:2.

25a Mos. 8:13;

M&D 5:4; 9:1–5, 10.

26a M&D 8:1; 9:2.

src Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravioti.

b src Ļauns,

Ļaudarība.

27a M&D 35:20.

28a 5. Moz. 19:15;

2. Nef. 27:12–14;

M&D 128:3.

29 Patiesi, patiesi Es saku jums, ja viņi noliegs Manus vārdus un šo Mana evaņģēlija un kalpošanas daļu, svētīgi jūs esat, jo viņi nevar nodarīt jums neko vairāk kā Man.

30 Un, pat ja tie "nodarīs jums tāpat, kā tie nodarīja Man, svētīgi jūs esat, jo jūs ^bdzīvosit ar Mani "godībā.

31 Bet, ja viņi "nenoraidīs Manus vārdus, kas tiks apstiprināti ar ^bliecību, kura tiks dota, svētīgi tie ir un tad jums būs prieks jūsu darba augļos.

32 Patiesi, patiesi Es saku jums, kā Es teicu Saviem mācekļiem, kur divi vai trīs ir "sapulcējušies Manā Vārdā par kādu lietu, lūk, tur Es būšu viņu ^bvidū—patiesi tā Es esmu jūsu vidū.

33 "Nebaidieties darīt labu,

Mani dēli, jo, ko jūs ^bsēsīt, to jūs arī pļausit; tādēļ, ja jūs sēsīt labu, jūs arī pļausit labu sev par atalgojumu.

34 Tādēļ nebīsties, mazais ganāmpulciņ, dari labu; lai zeme un elle apvienojas pret jums, jo, ja jūs esat celti uz Manas "klints, tie nevar uzvarēt.

35 Lūk, Es jūs nenosodu; ejiet savus ceļus un "negrēkojiet vairs; izpildiet prātīgi to darbu, ko Es esmu pavēlējis jums.

36 "Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties.

37 "Lūk, brūces, kas caurdurtas Manos sānos, un arī ^bnaglu rētas Manās rokās un kājās; esiet uzticīgi, turiet Manas pavēles, un jūs "iemantosit Debesu "valstību. Āmen.

7. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Oliveram Kaude-rijam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada aprīlī, kad viņi jautāja caur Urīmu un Tumīmu, vai Jānis, mīļotais māceklis, palika miesā, vai viņš nomira. Atklāsme ir tulkotā versija no pieraksta, ko Jānis bija taisījis uz pergamenta un pats noslēpis.

1–3, Mīļotais Jānis dzīvos, līdz Tas Kungs nāks; 4–8, Pēterim, Jēkabam un Jānim ir evaņģēlija atslēgas.

UN Tas Kungs sacīja man: "Jāni, Mans mīļotais, ko tu ^bvēlies? Jo, ja tu lūgsi, ko tu gribi, tas tiks tev dāvāts.

30a M&D 5:22; 135.

src Moceklis, Mocības.

b Jāņa atkl. 3:21.

c src Godība.

31a 3. Nef. 16:10–14;

M&D 20:8–15.

b src Liecība.

32a Mat. 18:19–20.

src Vienotība.

b M&D 29:5; 38:7.

33a src Drosme, Drosmīgs.

b Gal. 6:7–8;

Mos. 7:30–31;

Al. 9:28; M&D 1:10.

34a Psm. 71:3;

Mat. 7:24–25;

1. kor. 10:1–4;

Hel. 5:12;

M&D 10:69; 18:4, 17;

33:13;

Moz. 7:53.

src Klints.

35a Jāņa 8:3–11.

36a Jes. 45:22; M&D 43:34.

37a src Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

b src Krustā sišana.

c Mat. 5:3, 10;

3. Nef. 12:3, 10.

d src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

7 1a src Jānis,

Cebedeja dēls.

b 3. Nef. 28:1–10.

2 Un es sacīju viņam: Kungs, dod man varu pār ^anāvi, lai es varu dzīvot un vest dvēseles pie Tevis.

3 Un Tas Kungs sacīja man: Patiesi, patiesi Es saku tev, tāpēc ka tu to vēlējies, tu ^apaliksi, līdz Es nākšu Savā ^bgodībā, un ^cpravietosi tautu, cilšu, valodu un tautību priekšā.

4 Un šī iemesla dēļ Tas Kungs sacīja Pēterim: Ja Es gribu, lai viņš paliek, tiekāms Es nāku, kāda tev daļa? Jo viņš vēlējās no Manis, lai viņš varētu vest dvēseles pie Manis, bet tu vēlējies, lai tu varētu ātrāk nākt pie Manis Manā ^avalstībā.

5 Es saku tev, Pēter, tā bija laba vēlēšanās, bet Mans mīļotais ir

vēlējies, lai viņš varētu darīt vairāk jeb vēl lielāku darbu starp cilvēkiem, nekā viņš iepriekš bija darījis.

6 Jā viņš ir uzņēmies lielāku darbu; tādēļ Es darišu viņu kā liesmojošu uguni un par ^akalpojošu eņģeli; viņš kalpos tiem, kas būs glābšanas ^bmantinieki un kas dzīvo uz ^czemes.

7 Un Es darišu tevi par kalpotāju viņam un tavam brālim Jēkabam; un jums trijiem Es došu šo varu un šīs kalpošanas ^aatslēgas, līdz Es nākšu.

8 Patiesi Es saku jums, jums abiem ir ticis atbilstoši jūsu vēlmēm, jo jūs abi ^apriecājaties tanī, ko jūs esat vēlējušies.

8. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Oliveram Kauderijam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada aprīlī. Mormona Grāmatas tulkošanas gaitā Olivers, kurš turpināja kalpot kā pierakstītājs, pierakstot to, ko Pravietis diktēja, vēlējās tikt apveltīts ar tulkošanas dāvanu. Tas Kungs atbildēja uz viņa lūgumu, dāvājot šo atklāsmi.

1–5, *Atklāsmes nāk ar Svētā Gara spēku*; 6–12, *Zināšanas par Dieva noslēpumiem un spēks tulkot senos pierakstus nāk ar ticību.*

^aOLIVER Kauderij, patiesi, patiesi Es saku tev, ka tikpat droši,

kā Tas Kungs, kurš ir tavs Dievs un tavs Pestītājs, dzīvo, tā tikpat droši tu saņemsi ^bzināšanas par visu, ko vien tu ^cprasīsi ticībā, ar godīgu sirdi, ticot, ka tu saņemsi zināšanas par gravējumiem vecajos ^apierakstos, kas ir seni,

2a Lūk. 9:27.

src Nāve, fiziskā.

3a Jāņa 21:20–23.

src Pārveidotas

būtnes.

b src Godība;

Jēzus Kristus Otrā

Atnākšana.

c Jāņa atkl. 10:11.

4a src Dieva valstība

jeb Debesu valstība.

6a M&D 130:5.

b M&D 76:86–88.

c Jāņa 10:8–11;

M&D 77:14.

7a Mat. 16:19;

Ap. d. 15:7;

DžS—V 1:72.

src Priesterības

atslēgas.

8a src Prieks.

8 1a DžS—V 1:66.

src Kauderijs

Olivers.

b src Zināšanas.

c src Lūgšana.

d M&D 6:26–27; 9:2.

kas satur tās Manu Svēto Rakstu daļas, par kurām ir ticis runāts ar Mana Gara ‘izpaušmi.

2 Jā, lūk, Es “pateikšu tev tavā prātā un tavā ^bsirdī ar “Svēto Garu, kurš nāks pār tevi un kurš mitīs tavā sirdī.

3 Tagad, lūk, šis ir atklāsmes gars; lūk, šis ir tas gars, ar kuru Mozus izveda Israēla bērņus caur “Sarkano jūru pa sausu zemi.

4 Tādēļ šī ir tava dāvana, pielieto to, un svētīts esi tu, jo tā atbrīvos tevi no tavu ienaidnieku rokām, turpretim, ja tas tā nebūtu, viņi tevi nogalinātu un novestu tavu dvēseli iznīcībā.

5 Ak, atceries šos “vārdus un turi Manas pavēles. Atceries, šī ir tava dāvana.

6 Tad nu šī nav tava vienīgā dāvana, jo tev vēl ir cita dāvana, kas ir Ārona dāvana; lūk, tā tev ir daudz ko pastāstījusi;

7 lūk, nav cita spēka, kā vien Dieva spēks, kas var likt, lai šī Ārona dāvana būtu ar tevi.

8 Tādēļ nešaubies, jo tā ir dāvana no Dieva; un tu turēsi to savās rokās un darīsi brīnumainus darbus; un nekāda vara nevarēs izraut to no tavām rokām, jo tas ir Dieva darbs.

9 Un tādēļ visu, ko vien tu prasīsi Man tev pateikt ar šo līdzekli, to Es tev dāvāšu, un tev būs zināšanas par to.

10 Atceries, ka bez ^aticības tu nevari darīt neko; tādēļ prasi ticībā. Neniekojies ar šīm lietām; ^bneprasi to, ko tev nevajag.

11 Prasi, lai tu varētu zināt Dieva noslēpumus un lai tu varētu “tulkot un saņemt zināšanas no visiem šiem senajiem pierakstiem, kas ir tikuši noslēpti, kas ir svēti; un tas tiks darīts tev pēc tavas ticības.

12 Lūk, tas esmu Es, kas to ir runājis; un Es esmu tas pats, kurš runāja uz jums no sākuma. Āmen.

9. NODAĻA

Atklāsmē, dota caur pravieti Džozefu Smitu Oliveram Kauderijam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada aprīlī. Oliverš tiek pamācīts būt pacietīgs un tiek mudināts pagaidām drīzāk būt apmierinātam ar tā, ko diktē tulkotājs, pierakstīšanu, nekā mēģināt tulkot.

1–6, Citiem senajiem pierakstiem vēl vajadzēs tikt tulkotiem; 7–14, Mormona Grāmata jātulko ar mācīšanos un garīgu apstiprinājumu.

LŪK, Es saku tev, Mans dēls, ka, tāpēc ka tu “netulkoji atbilstoši tam, ko tu biji vēlējies no Manis, un iesāki atkal ^brakstīt Manam

1e M&D 5:16.

2a M&D 9:7–9.

src Atklāsmē.

b src Sirds.

c src Svētais Gars.

3a 2. Moz. 14:13–22;

5. Moz. 11:4;

1. Nef. 4:2;

Mos. 7:19.

src Sarkanā jūra,

Niedru jūra.

5a 5. Moz. 11:18–19.

10a src Ticība, Ticēt.

b M&D 88:63–65.

11a M&D 9:1, 10.

9 1a M&D 8:1, 11.

b DžS—V 1:67.

kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, tādēļ Es gribu, lai tu turpinātu, līdz tu būsi pabeidzis šo pierakstu, ko Es esmu uzticējis viņam.

2 Un tad, lūk, Man ir "citi^b pieraksti, kurus Es došu tavā varā, lai tu varētu palīdzēt pārtulkot.

3 Esi pacietīgs, mans dēls, jo tā ir gudrība Manī, un nav nepieciešams, lai tu pašreizējā brīdī tulkotu.

4 Lūk, darbs, ko tu esi aicināts darīt, ir rakstīt Manam kalpam Džozefam.

5 Un lūk, tas ir tāpēc, ka tu neturpināji, kā tu biji iesācis, kad tu sāki tulkot, ka Es esmu paņēmis šo privilēģiju prom no tevis.

6 "Nekurni, mans dēls, jo tā ir gudrība Manī, ka Es esmu rīkojies ar tevi šādā veidā.

7 Lūk, tu neesi sapratis, tu domāji, ka Es tev to došu, kad tu pats nepūlēsi, izņemot tikai, kā palūgt Man.

8 Bet, lūk, Es saku tev, ka tev ir "jānoskaidro tas savā prātā; tad tev ir "jāprasa Man, vai tas ir pareizi, un, ja tas ir pareizi, Es likšu, lai tava "sirds tevī "degtu;

tādējādi tu "jutīsi, ka tas ir pareizi.

9 Bet, ja tas nav pareizi, tev nebūs tādu sajūtu, bet tev būs "prāta apstulbums, kas tev liks "prāta apstulbums, kas tev liks aizmirst to, kas ir bijis nepareizi, tādējādi tu nevarēsi rakstīt to, kas ir svēts, izņemot tikai, ja tas tev būs dots no Manis.

10 Tagad, ja tu būtu to zinājis, tu būtu varējis "tulkot; tomēr nav nepieciešams, lai tu tagad tulkotu.

11 Lūk, tas bija nepieciešams, kad tu iesāki; bet tu "nobijies, un laiks ir pagājis, un tagad tas nav nepieciešams.

12 Jo, vai tu neredzi, ka Es esmu devis Savam kalpam "Džozefam pietiekami spēka, ar ko tas tiek kompensēts? Un nevienu no jums Es neesmu nosodījis.

13 Dari to, ko Es esmu pavēlējis tev, un tev veiksies. Esi uzticīgs un nepadodies nevienam "kārdinājumam.

14 Stāvi stingri tanī "darbā, kuram Es esmu "aicinājis tevi, un neviens mats no tavas galvas nezudīs, un tu tiksi "paaugstināts pēdējā dienā. Āmen.

10. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, visticamāk ap 1829. gada aprīli, lai gan daļa no tās

2a Norādījums uz citiem tulkošanai paredzētiem darbiem, ieskaitot Džozefa Smita veikto Bībeles un Ābrahama grāmatas tulkojumu, kuru palīdzēja pierakstīt Olivers Kauderijšs. SRC Džozefa Smita

Tulkojums (DZST).
b M&D 6:26; 8:1.
6a SRC Kurnēšana.
8a SRC Pārdomāt.
b SRC Lūgšana.
c Lūk. 24:32.
d SRC Iedvesma, Iedvesmot; Liecība.
e M&D 8:2-3.

9a M&D 10:2.
10a M&D 8:11.
11a SRC Bailes.
12a M&D 18:8.
13a SRC Kārdināt, Kārdinājums.
14a 1. kor. 16:13.
b SRC Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.
c Al. 13:29; M&D 17:8.

varēja tikt saņemta jau 1828. gada vasarā. Te Tas Kungs paziņo Džozefam par izmaiņām, kuras veikuši ļauni cilvēki 116 manuskripta lappusēs no Lehija grāmatas tulkojuma Mormona Grāmatā. Šīs manuskripta lappuses no tulkojuma tika pazaudētas, kad tās bija Martina Herisa pārziņā, kuram lapas bija īslaicīgi uzticētas. (Skat. 3. nodaļas ievadu.) Ļaunais nodoms bija sagaidīt gaidāmo atkārtoto pārtulkošanu tam, ko ietvēra nozagtās lappuses, un tad diskreditēt tulkotāju, parādot neatbilstības, kuras būs radītas ar izmaiņām. Mormona Grāmatā ir parādīts, ka šis negodīgais nodoms bija ļaunā iecerēts un bija zināms Tam Kungam pat tad, kad Mormons, senais nefijiešu vēsturnieks, veica saīsinājumu no uzkrātajām plāksnēm (skat. Mormona vārdi 1:3–7).

1–26, Sātans uzkūda ļaunos cilvēkus pretoties Tā Kunga darbam; 27–33, Viņš meklē iznīcināt cilvēku dvēseles; 34–52, Evaņģēlijs ies pie lamaniešiem un visām tautām caur Mormona Grāmatu; 53–63, Tas Kungs nodibinās Savu Baznīcu un Savu evaņģēliju starp cilvēkiem; 64–70, Viņš sapulcinās grēkus nožēlojušos Savā Baznīcā un izglābs paklausīgos.

TAGAD, lūk, Es saku tev, ka tāpēc, ka tu nodevi rakstus, kurus tev bija dota vara pārtulkot ar "Urīma un Tumīma palīdzību, b¹ļauna vīra rokās, tu esi tos pazaudējis.

2 Un tu arī zaudēji savu dāvanu tajā pašā brīdī, un tavs "prāts kļuva aptumšots.

3 Tomēr tagad tā tev atkal ir "atjaunota; tādēļ skaties, lai tu būtu uzticīgs un turpinātu pabeigt atlikušo tulkošanas darbu, kā tu biji iesācis.

4 Neskrien "ātrāk vai nestrādā

vairāk, nekā tev ir ^bspēka un līdzekļu, kas doti, lai tu varētu tulkot, bet esi ^cuzcītīgs līdz galam.

5 "Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs; jā, lai tu varētu uzvarēt Sātānu un lai tu varētu izbēgt no Sātana kalpu rokām, kuri atbalsta viņa darbu.

6 Lūk, viņi centās "iznīcināt tevi; jā, pat ^bvīrs, kam tu uzticējies, centās iznīcināt tevi.

7 Un šī iemesla dēļ Es teicu, ka viņš ir ļauns vīrs, jo viņš centās atņemt tev tās lietas, kas tev ir tikušas uzticētas; un viņš arī centās iznīcināt tavu dāvanu.

8 Un tāpēc, ka tu nodevi šos rakstus viņa rokās, lūk, ļaunie cilvēki ir atņēmuši tos tev.

9 Tādējādi tu esi nodevis tos, jā, tos, kas bija svēti, ļaundarībai.

10 Un lūk, "Sātans ielika viņu sirdīs izmainīt vārdus, ko tu esi licis rakstīt jeb ko tu esi pārtulkojis, kas ir nākuši no tavām rokām.

11 Un lūk, Es saku tev, ka tādēļ,

10 1a SRC Urīms un Tumīms.
b M&D 3:1–15.
2a SRC Prāts.
3a M&D 3:10.

4a Mos. 4:27.
b 2. Moz. 18:13–26.
c Mat. 10:22.
SRC Uzcītība.
5a 3. Nef. 18:15–21.

SRC Lūgšana.
6a M&D 5:32–33; 38:13.
b M&D 5:1–2.
10a SRC Velns.

ka viņi ir izmainījuši vārdus, tie lasāmi pretēji tam, ko tu esi tulkojis un licis pierakstīt;

12 un šādā veidā velns centās īstenot viltīgu ieceri, lai viņš varētu iznīcināt šo darbu;

13 jo tas ir ielicis viņu sirdīs to darīt, lai ar meliem viņi varētu teikt, ka viņi ir “pieķēruši tevi tajos vārdos, kurus tu teicies tulkojis.

14 Patiesi Es saku tev, ka Es neļaušu, lai Sātans pabeigtu šo ļauno nodomu šai lietā.

15 Jo lūk, tas ir ielicis viņu sirdīs likt tev kārdināt To Kungu, savu Dievu, prasot to vēlreiz pārtulkot.

16 Un tad, lūk, viņi saka un domā savās sirdīs: Mēs redzēsim, vai Dievs ir devis viņam varu tulkot; ja tā, tad Viņš dos tam vēlreiz varu;

17 un, ja Dievs dod viņam vēlreiz varu jeb viņš vēlreiz pārtulkos, jeb, citiem vārdiem, ja viņš rakstīs tos pašus vārdus, lūk, pie mums ir tie paši, un mēs tos esam izmainījuši;

18 tādējādi tie nesakrītīs, un mēs pateiksim, ka viņš ir melojis savos vārdos un ka viņam nav nekādas dāvanas, un ka viņam nav nekāda spēka;

19 tādējādi mēs iznīcināsim viņu un arī to darbu; un mēs to izdarīsim, lai mēs beigās netiktu

apkaunoti un lai mēs varētu iegūt pasaules godību.

20 Patiesi, patiesi Es saku tev, ka Sātānam ir liela vara pār viņu sirdīm; viņš “uzkūda tos ^bnekrietnībā pret to, kas ir labs;

21 un viņu sirdis ir “samaitātas un pilnas ^bļaudarības, un negantības; un viņi “mīl drīzāk ^dtumsību nekā gaismu, tāpēc viņu “darbi ir ļauni; tādēļ viņi nelūgs no Manis.

22 “Sātans viņus uzkūda, lai viņš varētu ^bvest viņu dvēseles uz iznīcību.

23 Un tā viņš ir īstenojis viltīgu ieceri, domādams iznīcināt Dieva darbu; bet Es prasīšu to no viņu rokām un tas pārvērtīsies viņiem par kaunu un nosodījumu “tiesas dienā.

24 Jā, viņš uzkūda viņu sirdis dusmās pret šo darbu.

25 Jā, viņš saka tiem: Krāpiet un uzglūniet no slēptuves, lai jūs varētu iznīcināt; lūk, tur nav nekā slihta. Un tā viņš tiem glaimo un saka tiem, ka tas nav grēks—“melot, lai viņi varētu pieķert cilvēku melos, lai viņi varētu to iznīcināt.

26 Un tā viņš glaimo tiem un “vada tos uz priekšu, līdz viņš aizvelk viņu dvēseles lejā ^bellē; un tā viņš liek tiem iekrist pašiem savās ^dlamatās.

27 Un tā viņš iet augšā un lejā,

13a Jer. 5:26.

20a 2. Nef. 28:20–22.

b SRC Grēks.

21a M&D 112:23–24.

b SRC Ļauns,

Ļaudarība.

c Moz. 5:13–18.

d Mos. 15:26.

src Tumsība, garīgā.

e Jāņa 3:18–21;

M&D 29:45.

22a 2. Nef. 2:17–18.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

23a Hel. 8:25;

M&D 121:23–25.

25a 2. Nef. 2:18;

28:8–9;

Al. 10:17;

Moz. 4:4.

src Meli.

26a SRC Atkrišana.

b SRC Elle.

c Sal. Pam. 29:5–6;

1. Nef. 14:3.

“turp un šurp pa zemi, meklēdams ^biznīcināt cilvēku dvēseles.

28 Patiesi, patiesi Es saku tev, ak vai tam, kas melo, lai “piekrāptu, tāpēc ka viņš domā, ka otrs melo, lai piekrāptu, jo tāds netiek atbrīvots no Dieva ^btaisnības.

29 Tad lūk, viņi ir izmainījuši šos vārdus, tāpēc Sātans saka tiem: Viņš jūs ir piekrāpis—un tā viņš aizvilina tos darīt nekrietnību, likt tev “kārdināt To Kungu, savu Dievu.

30 Lūk, Es saku tev, ka tu netulkosi vēlreiz tos vārdus, kas izgājuši no tavām rokām;

31 jo lūk, viņi nepiepildīs savus ļaunos nodomus, melojot pret šiem vārdiem. Jo lūk, ja tu rakstīsi tos pašus vārdus, viņi teiks, ka tu esi melojis un ka tu teicies tulkojis, bet ka tu esi pretrunā pats ar sevi.

32 Un lūk, viņi to pasludinās un Sātans nocietinās ļaužu sirdis, lai uzkūditu tos dusmām pret tevi, lai viņi neticētu Maniem vārdiem.

33 Tā “Sātans domā pieveikt tavu liecību šinī paaudzē, lai darbs nevarētu risināties šinī paaudzē.

34 Bet lūk, šeit ir gudrība, un tāpēc Es rādu tev “gudrību un dodu tev pavēles attiecībā uz šīm lietām, kas tev ir jādara, nerādi to pasaulei, līdz tu nebūsi pabeidzis tulkošanas darbu.

35 Nebrīnies, ka Es teicu tev:

Šeit ir gudrība, nerādi to pasaulei, jo Es teicu—nerādi to pasaulei—, lai tu tiktu pasargāts.

36 Lūk, es nesaku tev, lai tu nerādītu to taisnīgajiem;

37 bet, tā kā tu vienmēr nevari vērtēt “taisnīgos jeb tā kā tu nevari vienmēr atšķirt ļauno no taisnīgā, tādēļ Es saku tev, ^bciet klusu, līdz Es uzskatīšu par vajadzīgu darīt visu zināmu pasaulei par šo lietu.

38 Un tagad patiesi Es saku tev, ka atskaite par šīm “lietām, kuras tu esi rakstījis, kuras ir izgājušas no tavām rokām, ir iegravēta uz ^bNefija plāksnēm;

39 jā, un tu atceries, ka tajos rakstos bija teikts, ka sīkāka atskaite par šīm lietām tika dota uz Nefija plāksnēm;

40 un tagad, tāpēc ka atskaitē, kas ir iegravēta uz Nefija plāksnēm, ir sīkāka attiecībā uz lietām, kuras Savā gudrībā Es vēlos darīt zināmas ļaudīm šajā atskaitē—

41 tādēļ tu pārtulkosi gravējumus, kuri ir uz “Nefija plāksnēm, tālāk, līdz tu nonāksi līdz ķēniņa Benjamīna valdīšanai jeb līdz tu nonāksi līdz tam, ko tu esi pārtulkojis, ko tu esi saglabājis;

42 un lūk, tu izdosi to kā Nefija pierakstu, un tā Es apklusināšu tos, kuri ir izmainījuši Manus vārdus.

43 Es nepieļaušu, lai viņi

27a Īj. 1:7.

b 2. Nef. 28:19–23;
M&D 76:28–29.

28a SRC Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

b Rom. 2:3.

src Taisnība.

29a Mat. 4:7.

33a src Velns.

34a src Gudrība.

37a Mat. 23:28.

b 2. Moz. 14:14.

38a Priekšvārdā

Mormona Grāmatas
pirmajam izdevumam
Pravietis paskaidroja,

ka materiāls pazaudētajās 116 lappusēs bija pārtulkots no plāksņu daļas, kas tika saukta „Lehija grāmata”.

b SRC Plāksnes.

41a M. v. 1:3–7.

iznīcinātu Manu darbu; jā, Es parādīšu tiem, ka Mana gudrība ir pārāka par velna viltību.

44 Lūk, viņi ir dabūjuši tikai daļu jeb saīsinājumu no Nefija pieraksta.

45 Lūk, ir daudzas lietas, iegravētas uz Nefija plāksnēm, kas dod plašāku skatījumu uz Manu evaņģēliju; tādēļ tā ir gudrība Manī, ka tu pārtulkosi šo pirmo daļu no Nefija gravējumiem un izdosi to šinī darbā.

46 Un lūk, viss pārējais šinī ^adarbā satur visas tās Mana ^bevaņģēlija daļas, kuras Mani svētītie pravieši, jā, un arī Mani mācekļi, ^cvēlējās savās lūgšanās, lai tās nāktu pie šīs tautas.

47 Un Es sacīju tiem, ka tas tiks ^adāvāts tiem, atbilstoši viņu ^bticībai viņu lūgšanās;

48 jā, un tā bija viņu ticība—ka Mans evaņģēlijs, kuru Es devu tiem, lai viņi varētu sludināt savās dienās, varētu nākt pie viņu brāļiem ^alamaniešiem un arī visiem tiem, kas bija kļuvuši par lamaniešiem dēļ saviem strīdiem.

49 Tagad, tas nav viss—viņu ticība viņu lūgšanās bija, lai šis evaņģēlijs tiktu darīts zināms arī šīs zemes iedzīvotājiem, ja, iespējams, šī zeme piederētu citām tautām;

50 un tā viņi atstāja svētību pār šo zemi savās lūgšanās, lai

katrs, kas ticēs evaņģēlijam šinī zemē, iegūtu mūžīgo dzīvi;

51 jā, lai tā būtu brīva visiem, lai arī no kuras tautas, cilts, valodas jeb tautības tie būtu.

52 Un tagad, lūk, saskaņā ar viņu ticību viņu lūgšanās, Es darīšu šo Mana evaņģēlija daļu zināmu Saviem ļaudīm. Lūk, Es to nenesu, lai iznīcinātu to, ko viņi ir saņēmuši, bet lai nostiprinātu to.

53 Un šī iemesla dēļ Es esmu teicis: Ja šī paaudze nenocietnās savas sirdis, Es nodibināšu Savu baznīcu starp tiem.

54 Tad Es nesaku to, lai iznīcinātu Savu baznīcu, bet Es saku, lai uzceltu Savu baznīcu;

55 tāpēc, katram, kurš pieder pie Manas baznīcas, nevajag ^abities, jo tādi ^biemantos debesu ^cvalstību.

56 Bet tie, kas nedz ^abīstas Manis, nedz tur Manas pavēles, bet veido ^bbaznīcas sev, lai gūtu ^cpeļņu, jā, un visi tie, kas dara ļaunu un ceļ velna valstību,—jā, patiesi, patiesi Es saku jums, ka viņi ir tie, kurus Es izjaukšu un likšu trīcēt, un drebēt līdz pat sirds dziļumiem.

57 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, ^aDieva Dēls. Es nācu pie savējiem, un savējie Mani neuzņēma.

58 Es esmu ^agaisma, kas spīd tumsībā, un tumsība to nesa-prot.

59 Es esmu Tas, kurš teica

46a src Mormona Grāmata.
b src Evaņģēlijs.
c Ēn. 1:12–18;
Morm. 8:24–26;
9:34–37.
47a 3. Nef. 5:13–15;

M&D 3:19–20.
b src Ticība, Ticēt.
48a Mor. 10:1–5;
M&D 109:65–66.
55a src Bailes.
b Mat. 5:10.
c src Dieva valstība

jeb Debesu valstība.
56a Sal. Māc. 12:13–14.
b src Velns—Velna baznīca.
c 4. Nef. 1:26.
57a Rom. 1:4.
58a M&D 6:21.

Saviem mācekļiem: "Citas ^bavis Man vēl ir, kas nav no šī ganāmpulka,—un daudzi tur bija, kas Mani 'nesaprata.

60 Un es parādīšu šai tautai, ka Man bija citas avis un ka tās bija zars no "Jēkaba nama.

61 Un Es nesīšu gaismā viņu brīnumainos darbus, ko tie darīja Manā Vārdā;

62 jā, un Es nesīšu gaismā arī Manu evaņģēliju, kas tika mācīts tiem, un lūk, šī tauta nenoliegs to, ko tu esi saņēmis, bet viņi to uzcelš un nesīs gaismā Manas "mācības patiesos punktus, jā, un vienīgo mācību, kas ir Manī.

63 Un to Es daru, lai es varētu apstiprināt Manu evaņģēliju, lai nebūtu tik daudz strīdu; jā, "Sātans uzkūda cilvēku sirdis ^bstrīdiem par Manas mācības punktiem; un tajos viņi maldās, jo viņi 'sagroza Svētos Rakstus un nesaprot tos.

64 Tāpēc Es atklāšu viņiem šo lielo noslēpumu;

65 jo, lūk, es "sapulcināšu viņus kopā, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, ja viņi nenocietinās savas sirdis;

66 jā, ja viņi grib nākt, viņi var, un brīvi dzert no "dzīvības ūdeņiem.

67 Lūk, šī ir Mana mācība—katrs, kas nožēlo grēkus un "nāk pie Manis, tas ir Mana ^bbaznīca.

68 Katrs, kas "sludina vairāk vai mazāk par šo, tas nav no Manis, bet ir ^bpret Mani; tāpēc tas nav no Manas baznīcas.

69 Un tagad, lūk, katrs, kas ir no Manas baznīcas un pastāv Manā baznīcā līdz galam, to Es celšu uz Manas "klints, un elles ^bvārtiem tos nebūs uzvarēt.

70 Un tagad, atcerieties Tā vārdus, kurš ir pasaules dzīvība un "gaisma, jūsu Pestītājs, jūsu ^bKungs un jūsu Dievs. Āmen.

11. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu viņa brālim Hairamam Smitam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada maijā. Šī atklāsme tika saņemta caur Urīmu un Tumīmu, atbildot uz Džozeru lūgumu un jautājumu. Džozeru Smita vēsturē ir izteikta doma, ka tā tika saņemta pēc Ārona priesterības atjaunošanas.

1–6, Strādnieki viņa dārzā iegūs glābšanu; 7–14, Meklē gudrību,

piesauc grēku nožēlošanu, paļaujies uz Garu; 15–22, Turi pavēles

59a Jāņa 10:16.
b SRC Labais Gans.
c 3. Nef. 15:16–18.

60a SRC Tā Kunga vīnadārzs.

62a 3. Nef. 11:31–40.

63a SRC Velns.
b SRC Strīdēšanās.
c 2. Pēt. v. 3:16.

65a Lūk. 13:34;
3. Nef. 10:4–6;
M&D 43:24.

66a SRC Dzīvais ūdens.

67a Mat. 11:28–30.
b SRC Jēzus Kristus Baznīca.

68a 3. Nef. 11:40.
b Lūk. 11:23.

69a SRC Klints.
b Mat. 16:18;
2. Nef. 4:31–32;
M&D 17:8; 128:10.

70a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.
b SRC Jēzus Kristus.

un mācies Tā Kunga darbu; 23–27, Nenoliedz atklāsmes un pravieto-
juma garu; 28–30, Tie, kas pieņem
Kristu, kļūst par Dieva dēliem.

“LIELS un brīnumains darbs drīz
sāksies starp cilvēku bērniem.

2 Lūk, Es esmu Dievs; “pievēr-
siet vērību Manam ^bvārdam, kas
ir dzīvs un “spēcīgs, ^dasāks par
abpusgriezīgu zobenu, pārške-
ļot gabalos gan locītavas, gan
kaulu smadzenes; tāpēc pievēr-
siet vērību Manam vārdam.

3 Lūk, druva jau ir “balta pļau-
jai; tāpēc, kurš vēlas pļaut, tas
lai laiž darbā savu sirpi ar visu
savu spēku un pļauj, līdz diena
beidzas, lai viņš varētu ^bsakrāt
savai dvēselei “mūžīgo glābša-
nu Dieva valstībā.

4 Jā, ikviens, kas laidīs darbā
savu “sirpi un pļaus, tas ir Dieva
aicināts.

5 Tāpēc, ja jūs “lūgsit no Ma-
nis, jūs saņemsit; ja jūs klauvē-
sit, jums taps atvērts.

6 Tagad, tā kā jūs esat lūguši,
lūk, Es saku jums, turiet Manas
pavēles, un centieties radīt un
nodibināt “Ciānas lietu.

7 Nemeklējiet “bagātību, bet

^bgudrību; un, lūk, Dieva noslē-
pumi tiks atklāti jums, un tad
jūs būsit padarīti bagāti. Lūk,
tas, kuram ir mūžīgā dzīve, ir
bagāts.

8 Patiesi, patiesi Es saku tev,
tā kā tu vēlies no Manis, tā tev
tas tiks darīts; un, ja tu vēlies, tu
būsi līdzeklis, lai darītu daudz
laba šajā paaudzē.

9 “Neteic neko, kā vien ^bgrē-
ku nožēlošanu šai paaudzei.
Turi Manas pavēles un palīdzi
izplatīt Manu darbu, “saskaņā
ar Manām pavēlēm, un tu tiksī
svētīts.

10 Lūk, tev ir “dāvana, jeb tev
būs dāvana, ja tu vēlēties no
Manis ticībā, ar ^bgodīgu sirdi,
ticot Jēzus Kristus spēkam jeb
Manam, kurš runāju uz tevi,
spēkam;

11 jo lūk, Tas esmu Es, kas
runā; lūk, Es esmu “gaisma, kas
spīd tumsībā, un ar Savu ^bspēku
Es dodu šos vārdus tev.

12 Un tagad, patiesi, patiesi Es
saku tev, “uzticies tam ^bGaram,
kas vada darīt labu—jā, rīkoties
taisnīgi, “staigāt “pazemīgi, “tie-
sāt taisnīgi; un tas ir Mans Gars.

13 Patiesi, patiesi Es saku tev,

11 1a Jes. 29:14;
M&D 4.
SRC Evanģēlija
atjaunošana.
2a 1. Nef. 15:23–25;
M&D 1:14;
84:43–45.
b Ebr. 4:12.
c Al. 4:19; 31:5.
d Hel. 3:29–30;
M&D 6:2.
3a M&D 12:3.
b Lūk. 18:22;
Hel. 5:8.
c 1. Tim. 6:19.
4a Jāņa atkl. 14:15;

M&D 14:3–4.
5a SRC Lūgšana.
6a Jes. 52:7–8;
M&D 66:11.
src Ciāna.
7a 1. Kēn. 3:11–13;
2. Nef. 26:31;
Jēk. 2:17–19;
M&D 38:39.
b src Gudrība.
9a M&D 19:21–22.
b src Nožēlot
grēkus, Grēku
nožēlošana.
c M&D 105:5.
10a M&D 46:8–12.

b Lūk. 8:15.
11a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.
b SRC Spēks, vara.
12a M&D 84:116.
src Uzticība.
b Rom. 8:1–9;
1. Jāņa 4:1–6.
c SRC Staigāt ar
Dievu.
d SRC Pazemīgs,
Pazemība.
e Mat. 7:1–5;
Al. 41:14–15.

Es došu tev no Sava Gara, kas "apgaismos tavu ^bprātu, kas piepildīs tavu dvēseli ar ^cprieku;

14 un tad tu zināsi, jeb ar to tu zināsi visas lietas, kuras tu vēlēties no Manis, kuras piederas "taisnības lietām, ticībā ticot Man, ka tu saņemsi.

15 Lūk, Es pavēlu, ka tev nevajag domāt, ka tu esi aicināts sludināt, līdz tu tiks ^aicināts.

16 Pagaidi mazliet ilgāk, līdz tev būs Mans vārds, Mana "klints, Mana baznīca un Mans evaņģēlijs, lai tu droši varētu zināt Manu mācību.

17 Un tad, lūk, pēc tavām vēlmēm, jā, patiesi pēc tavas ticības tas tiks darīts tev.

18 Turi Manas pavēles; ciet klusu, piesauc Manu Garu;

19 jā, "paliec Man uzticīgs ar visu savu sirdi, lai tu varētu palīdzēt, nesot gaismā tās lietas, par kurām ir ticis runāts—jā, Mana darba tulkojumu; esi pacietīgs, līdz tu paveiksi to.

20 Lūk, šis ir tavs darbs—"turēt Manas pavēles, jā, ar visu savu spēku, prātu un izturību.

21 Nemeklē paziņot Manu vārdu, bet vispirms meklē "iegūt Manu vārdu, un tad tava

mēle tiks atraisīta; un tad, ja tu vēlēties, tev būs Mans Gars un Mans vārds, jā, Dieva spēks cilvēku pārliecināšanai.

22 Bet tagad ciet klusu; mācies "Manu vārdu, kas ir nonācis starp cilvēku bērniem, un arī ^bmācies ^cManu vārdu, kas nonāks starp cilvēku bērniem, jeb to, kas tagad tiek tulkots, jā, līdz tu būsi ieguvis visu, ko Es ^ddāvāšu cilvēku bērniem šai paudzē, un tad taps visas lietas piemestas pie tā.

23 Lūk, tu esi "Hairams, Mans dēls; ^bdzenies pēc Dieva valstības, un visas lietas taps piemestas saskaņā ar to, kas ir taisnīgi.

24 "Cel uz Manas klints, kas ir Mans ^bevaņģēlijs;

25 nenoliedz "atklāsmes garu, nedz ^bpravietojuma garu, jo ak vai tam, kas noliedza šīs lietas;

26 tāpēc "krāj savā sirdī, līdz laikam, kad pēc Manas gudrības tu iziesi.

27 Lūk, Es runāju uz visiem, kam ir labas vēlmes un kas "laiduši darbā savus sirpjus, lai pļautu.

28 Lūk, Es esmu "Jēzus Kristus, Dieva Dēls. Es esmu pasaules dzīvība un ^bgaisma.

29 Es esmu Tas, kurš nāca pie

13a M&D 76:12.

b SRC Prāts.

c SRC Prieks.

14a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

15a TA 1:5.

src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Pilnvaras.

16a M&D 6:34.

src Klints.

19a Jēk. 6:5;

M&D 98:11.

20a src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

21a Al. 17:2–3;

M&D 84:85.

22a TAS IR Bībele.

b SRC Svētie Raksti—

Svēto Rakstu

nozīmība.

c TAS IR Mormona

Grāmata.

d Al. 29:8.

23a DžS—V 1:4.

b Mat. 6:33.

24a Mat. 7:24–27.

b SRC Evaņģēlijs.

25a SRC Atklāsmē.

b Jāņa atkl. 19:10.

src Pravietojums,

Pravietot.

26a 5. Moz. 11:18;

M&D 6:20; 43:34;

DžS—M 1:37.

27a SRC Misionāru darbs.

28a SRC Jēzus Kristus.

b SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

savējiem, un savējie Mani neuzņēma;

30 bet patiesi, patiesi Es saku jums, ka visiem, kas Mani uz-

ņem, tiem Es dodu "varu kļūt par Dieva ^bdēliem, tieši tiem, kas tic Manam Vārdam. Āmen.

12. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Džozefam Naitam vecākajam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1829. gada maijā. Džozefs Naits noticeja Džozefa Smita paziņojumiem par to, ka viņa valdījumā ir Mormona Grāmatas plāksnes, un tulkošanas darbam, kas tiek veikts, un vairākas reizes sniedza materiālu palīdzību Džozefam Smitam un viņa pierakstītājam, kas ļāva tiem turpināt tulkošanu. Pēc Džozefa Naita lūguma Pravietis vaicāja Tam Kungam un saņēma atklāsmi.

1–6, *Strādnieki viņa dārzā iegūs glābsanu; 7–9, Visi, kas vēlas un ir apmācīti, var palīdzēt Tā Kunga darbā.*

"LIELS un brīnumains darbs drīz sāksies starp cilvēku bērniem.

2 Lūk, Es esmu Dievs; pievērsiet vērību Manam vārdam, kas ir dzīvs un spēcīgs, asāks par abpusgriezīgu zobenu, pāršķeļot gabalos gan locītavas, gan kaulu smadzenes; tāpēc pievērsiet vērību Manam vārdam.

3 Lūk, druva jau ir balta pļaujajai; tāpēc, kurš vēlas pļaut, tas lai laiž darbā savu sirpi ar visu savu spēku un pļauj, līdz diena beidzas, lai viņš varētu sakrāt savai dvēselei mūžīgo glābsanu Dieva valstībā.

4 Jā, ikviens, kas laidīs darbā savu sirpi un pļaus, ir Dieva aicināts.

5 Tāpēc, ja jūs lūgsit no Manis, jūs saņemsit; ja jūs klauvēsit, jums taps atverts.

6 Tagad, tā kā jūs esat lūguši, lūk, Es saku jums, turiet Manas pavēles un centieties radīt un nodibināt Cīanas lietu.

7 Lūk, Es runāju uz tevi un arī uz visiem tiem, kam ir vēlēšanās iesākt un nostiprināt šo darbu.

8 Un neviens nevar palīdzēt šinī darbā, izņemot, ja viņš būs "pazemīgs un pilns ^bmīlestības, būdams ar ^cticību, ^dcerību un ^ežēlsirdību, būdams atturīgs visās lietās, lai arī kas tiktu uzticēts viņa gādībai.

9 Lūk, Es esmu pasaules gaisma un dzīvība, kas runāju šos vārdus, tādēļ pievērs vērību ar visu savu spēku, un tad tu esi aicināts. Āmen.

30a Jāņa 1:12.

b SRC Dieva dēli un meitas.

12 1a Skat. M&D 11:1–6

līdzīgai norādei.

8a SRC Pazemīgs, Pazemība.

b SRC Mīlestība.

c SRC Ticība, Ticēt.

d SRC Cerība.

e SRC Žēlsirdība.

13. NODAĻA

Izvilums no Džozefa Smita vēstures, kurā ir stāstīts par Praviša un Olivera Kauderija ordinēšanu Ārona priesterībā netālu no Harmonijas Pensilvānijas štatā 1829. gada 15. maijā. Ordinēšana tika veikta ar kāda eņģeļa rokām, kurš nosauca sevi par Jāni, to pašu, kas tiek saukts par Jāni Kristītāju Jaunajā Derībā. Eņģelis paskaidroja, ka viņš darbojās Pētera, Jēkaba un Jāņa—seno apustuļu—vadībā, kuriem bija augstākās priesterības, kas tiek saukta par Melhisedeka priesterību, atslēgas. Džozefam un Oliveram tika dots solījums, ka noteiktā laikā tiem tiks piešķirta šī augstākā priesterība. (Skat. 27:7–8, 12.)

Tiek piešķirtas Ārona priesterības atslēgas un pilnvaras.

JUMS, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es "piešķiru ^bĀrona priesterību, kas tur "eņģeļu kalpošanas un ^dgrēku nožēloša-

nas evaņģēlija, un "kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, un tā nekad netiks vairs paņemta prom no zemes, līdz ^fLeviņa dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam "taisnīgumā.

14. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Deividam Vitmeram Feijetā, Nujorkas štatā, 1829. gada jūnijā. Vitmeru ģimene bija kļuvusi dziļi ieinteresēta Mormona Grāmatas tulkošanā. Pravietis bija apmeties Pētera Vitmera, vecākā, mājā, kur viņš dzīvoja, līdz tulkošanas darbs tika novests līdz galam un autortiesības uz iznākošo grāmatu bija nostiprinātas. Trīs no Vitmera dēliem, katrs saņēmis liecību par darba patiesumu, sāka dziļi interesēties par saviem personīgajiem pienākumiem. Šī atklāsme un divas nākamās (15. un 16. nodaļa) tika dotas, atbildot caur Urīmu un Tumīmu uz vaicāto. Deivids Vitmers vēlāk kļuva par vienu no Mormona Grāmatas Trim lieciniekiem.

1–6, Vīna dārza strādnieki iegūs glābšanu; 7–8, Mūžīgā dzīve ir lielākā no Dieva dāvanām; 9–11, Kristus radīja debesis un zemi.

"LIELS un brīnumains darbs drīz sāksies pie cilvēku bērniem.

2 Lūk, Es esmu Dievs; pievērsiet vērību Manam vārdam, kas

13 1a DžS—V 1:68–75.

src Ordinēt,

Ordinācija.

b M&D 27:8; 84:18–34.

src Ārona priesterība.

c SRC Eņģeļi.

d SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

e SRC Kristīšana, Kristīt.

f Skat. Džozefs Smits—

Vēsture beigās Olivera Kauderija atskaiti par Ārona priesterības atjaunošanu.

5. Moz. 10:8;

1. Laiku 6:33;

M&D 128:24.

g SRC Taisnīgs, Taisns,

Taisnīgums.

14 1a Skat. M&D 11:1–6

līdzīgai norādei.

ir dzīvs un spēcīgs, asāks par abpusgriezīgu zobenu, pāršķeļot gabalos gan locītavas, gan kaulu smadzenes; tāpēc pievērsiet vērību Manam vārdam.

3 Lūk, druva jau ir balta pļaujaj; tāpēc tas, kurš vēlas pļaut, tas lai laiž darbā savu sirpi ar visu savu spēku un pļauj, līdz diena beidzas, lai viņš varētu sakrāt savai dvēselei mūžīgo glābšanu Dieva valstībā.

4 Jā, ikviens, kas laidīs darbā savu sirpi un pļaus, ir Dieva aicināts.

5 Tāpēc, ja tu lūgsi no Manis, tu saņemsi; ja tu klauvēsi, tev taps atvērts.

6 Centies radīt un nostiprināt Manu Ciānu. Turi Manas pavēles visās lietās.

7 Un, ja tu "turēsi Manas pavēles un ^bpastāvēsi līdz galam, tev

būs "mūžīgā dzīve, šī dāvana ir lielākā no visām Dieva dāvanām.

8 Un notiks, ka, ja tu lūgsi Tēvam Manā Vārdā, ticībā ticot, tu saņemsi "Svēto Garu, kas dod atziņu, lai tu varētu stāvēt kā ^bliecinieks par tām lietām, ko tu būsi gan "dzirdējis, gan redzējis, un arī lai tu varētu sludināt grēku nožēlošanu šai paaudzei.

9 Lūk, Es esmu "Jēzus Kristus, ^bdzīvā Dieva "Dēls, kas "radījis debesis un "zemi, ^fgaisma, kura nevar tikt noslēpta ^gtumsībā;

10 tādēļ Man jānes Mana evaņģēlija "pilnība no ^bcitticībniekiem līdz Israēla namam.

11 Un lūk, tu esi Deivids, un tu esi aicināts palīdzēt, par ko, ja tu to darīsi un būsi uzticīgs, tu tiksī svētīts gan garīgi, gan laicīgi, un liels būs tavs atalgojums. Āmen.

15. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Džonam Vitmeram Feijetā, Ņujorkas štatā, 1829. gada jūnijā (skat. 14. nodaļas ievadu). Vēstījums ir ļoti un iespaidīgi personisks tajā apstākļi, ka Tas Kungs pasaka par to, kas bija zināms tikai Džonam Vitmeram un Viņam pašam. Džons Vitmers vēlāk kļuva par vienu no Mormona Grāmatas Astoniem lieciniekiem.

1–2, Tā Kunga roka ir pār visu zemi; 3–6, Sludināt evaņģēliju

un glābt dvēseles ir pati vērtīgākā lieta.

7a 3. Moz. 26:3–12;

Jāņa 15:10;

Mos. 2:22, 41;

M&D 58:2.

b SRC Iztūrēt.

c 2. Nef. 31:20;

M&D 6:13.

SRC Mūžīgā dzīve.

8a SRC Svētais Gars.

b Mos. 18:8–10.

SRC Liecinieks.

c Skat. „Trīs

liecinieku liecība”

Mormona Grāmatas

ievadlappusēs.

9a Mos. 4:2;

M&D 76:20–24.

b Dan. 6:26;

Al. 7:6;

M&D 20:19.

c Rom. 1:4.

d Jāņa 1:1–3, 14;

3. Nef. 9:15;

M&D 45:1.

SRC Radīt, Radišana.

e Ābr. 4:12, 24–25.

f 2. Sam. 22:29.

SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

g SRC Tumsība, garīgā.

10a M&D 20:8–9;

DžS—V 1:34.

b SRC Citticībnieki.

KLAUSIES, manu kalp Džon, un ieklausies Jēzus Kristus, Tava Kunga un Tava Pestītāja, vārdos.

2 Jo lūk, Es runāju uz tevi bargi un ar "spēku, jo Mana roka ir pār visu zemi.

3 Un Es pateikšu tev to, ko nezina neviens cilvēks, izņemot tikai Mani un tevi—

4 jo daudzas reizes tu esi vēlējies uzzināt no Manis to, kas būtu visvērtīgākais tev.

5 Lūk, svētīts tu esi par to un par to, ka runāji Manus vārdus, kurus Es devu tev saskaņā ar Savām pavēlēm.

6 Un tagad, lūk, Es saku tev, ka tas, kas būs visvērtīgākais priekš tevis, būs "sludināt grēku nožēlošanu šai tautai, lai tu varētu vest dvēseles pie Manis, lai tu varētu ^batpūsties ar tām Mana ^cTēva ^dvalstībā. Āmen.

16. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Pīteram Vitmeram, jaunākajam, Feijetā, Ņujorkas štatā, 1829. gada jūnijā (skat. 14. nodaļas ievadu). Pīters Vitmers, jaunākais, vēlāk kļuva par vienu no Mormona Grāmatas Astoņiem lieciniekiem.

1–2, Tā Kunga roka ir pār visu zemi; 3–6, Sludināt evaņģēliju un glābt dvēseles ir pati vērtīgākā lieta.

"KLAUSIES, manu kalp Pīter, un ieklausies Jēzus Kristus, Tava Kunga un Tava Pestītāja, vārdos.

2 Jo lūk, Es runāju uz tevi bargi un ar spēku, jo Mana roka ir pār visu zemi.

3 Un Es pateikšu tev to, ko nezina neviens cilvēks, izņemot tikai Mani un tevi—

4 jo daudzas reizes tu esi vēlējies uzzināt no Manis to, kas būtu visvērtīgākais tev.

5 Lūk, svētīts tu esi par to un par to, ka runāji Manus vārdus, kurus Es devu tev saskaņā ar Savām pavēlēm.

6 Un tagad, lūk, Es saku tev, ka tas, kas būs visvērtīgākais priekš tevis, būs sludināt grēku nožēlošanu šai tautai, lai tu varētu vest dvēseles pie Manis, lai tu varētu atpūsties ar tām Mana Tēva valstībā. Āmen.

17. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Oliveram Kauderijam, Deividam Vitmeram un Martinam Herisam Feijetā, Ņujorkas štatā, 1829. gada jūnijā, pirms viņi skatīja iegravētās plāksnes,

15 2a Hel. 3:29–30.
src Spēks, vara.

6a M&D 18:15–16.
src Misionāru darbs.

b src Atpūta.
c src Tēvs Debesīs.
d src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

16 1a Lidzīgas norādes
skat. M&D 15.

kas saturēja Mormona Grāmatas pierakstu. Džozefs un viņa pierakstītājs Olivers Kauderijs bija uzzinājuši no Mormona Grāmatas plāksņu tulkošanas, ka tiks nozīmēti trīs īpaši liecinieki (skat. Etera 5:2-4; 2. Nefija 11:3; 27:12). Olivers Kauderijs, Deivids Vitmers un Martins Heriss bija aizkustināti ar iedvesmotu vēlmi būt par šiem trīs īpašajiem lieciniekiem. Praviētis prasīja Tam Kungam, un šī atklāsme tika dota kā atbilde, caur Urīmu un Tumīmu.

1-4, Ar ticību Trīs liecinieki redzēs plāksnes un citus svētos priekšmetus; 5-9, Kristus sniedz liecību par Mormona Grāmatas dievišķīguumu.

LŪK, Es saku jums, ka jums jāpaļaujas uz Manu vārdu, ja jūs to darīsiet ar visu sirdi, jūs ^askatīsiet ^bplāksnes un arī krūšu bruņas, Lābana ^czobenu, ^dUrīmu un Tumīmu, kas tika doti ^eJareda brālim kalnā, kad viņš runāja ar To Kungu ^fvaigu vaigā, un ^gbrīnumainos rādītājus, kas tika doti Lehijam, kad viņš bija tuksnesī pie ^hSarkanās jūras krastiem.

2 Un tas ir ar jūsu ticību, ka jūs tos skatīsiet, tieši ar to ticību, kas bija seno laiku praviešiem.

3 Un pēc tam, kad jūs būsit ieguvuši ticību un būsit tos redzējuši ar savām acīm, jūs ^aliecināsit par tiem ar Dieva spēku;

4 un to jūs darīsiet, lai Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, netiktu iznīcināts, lai Es varētu īstenot Savus taisnīgos

nodomus cilvēku bērniem šai darbā.

5 Un jūs liecināsit, ka jūs tos esat redzējuši, tāpat kā Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, ir tos redzējis; jo tas ir ar Manu spēku, ka viņš tos ir redzējis, un tas ir tāpēc, ka viņam bija ticība.

6 Un viņš ir pārtulkojis ^agrāmatu, tieši to ^bdaļu, ko Es viņam pavēlēju, un, kā jūsu Kungs un jūsu Dievs dzīvo, tā ir patiesa.

7 Tādēļ jūs esat saņēmuši to pašu spēku un to pašu ticību, un to pašu dāvanu, līdzīgi viņam;

8 un, ja jūs pildīsiet šīs Manas pēdējās pavēles, ko Es jums esmu devis, ^aelles vārtiem nebūs jūs uzvarēt, jo Mana ^blabvēlība ir pietiekama jums, un jūs tiksiet ^cpaaugstināti pēdējā dienā.

9 Un Es, Jēzus Kristus, jūsu ^aKungs un jūsu Dievs, esmu to runājis uz jums, lai Es varētu īstenot Savus taisnīgos nodomus cilvēku bērniem. Āmen.

17 1a 2. Nef. 27:12;
Et. 5:2-4; M&D 5:15.
Skat. arī „Trīs
liecinieku liecība”
Mormona Grāmatas
ievadlappusēs.
b Morm. 6:6;
DžS—V 1:52.
src Plāksnes.
c 1. Nef. 4:8-9;
2. Nef. 5:14;
Jēk. 1:10; Mos. 1:16.

d src Urīms un
Tumīms.
e Et. 3.
f 1. Moz. 32:31;
2. Moz. 33:11;
Moz. 1:2.
g 1. Nef. 16:10, 16,
26-29;
Al. 37:38-47.
h 1. Nef. 2:5.
3a src Liecināt;
Liecinieks.

6a src Mormona
Grāmata.
b 2. Nef. 27:22;
3. Nef. 26:7-10.
8a Mat. 16:18;
3. Nef. 11:39;
M&D 10:69.
b src Labvēlība.
c 1. Nef. 13:37;
3. Nef. 27:14-15, 22;
M&D 9:14.
9a src Tas Kungs.

18. NODAĻA

Atklāsme pravietim Džozefam Smitam, Oliveram Kauderijam un Deividam Vitmeram, dota Feijetā, Ņujorkas štatā, 1829. gada jūnijā. Saskaņā ar Praviēša teikto, šī atklāsme darīja zināmu „divpadsmīt apustuļu aicināšanu šajās pēdējās dienās, un arī deva norādījumus Baznīcas izveidošanai”.

1–5, Raksti rāda, kā veidot Baznīcu; 6–8, Pasaule nobriest nekrietnībā; 9–16, Dvēseļu vērtība ir liela; 17–25, Lai iegūtu glābšanu, cilvēkiem ir jāuzņemas Kristus Vārds; 26–36, Tiek atklāts Divpadsmīto aicinājums un misija; 37–39, Oliveram Kauderijam un Deividam Vitmeram ir jāatrod Divpadsmītie; 40–47, Lai iegūtu glābšanu, cilvēkiem ir jānožēlo grēki, jātop kristītiem un jātur baušļi.

TAGAD, lūk, dēļ tās lietas, ko tu, Mans kalp Oliver Kauderij, vēlējies uzzināt no Manis, Es dodu tev šos vārdus;

2 lūk, Es esmu pasludinājis tev ar Savu Garu daudzos gadījumos, ka tās lietas, ko tu esi rakstījis, ir “patiesas; tādēļ tu zini, ka tās ir patiesas.

3 Un ja tu zini, ka tās ir patiesas, lūk, Es dodu tev šo pavēli, lai tu palautos uz tām lietām, kas ir “rakstītas;

4 jo tajās ir rakstīts viss par Manas baznīcas, Mana “evaņģēlija un Manas ^bklints pamatu.

5 Tādēļ, ja tu celsi uz Manas

baznīcas, uz Mana evaņģēlija pamata un uz Manas klints, elles vārtiem nebūs tevi uzvarēt.

6 Lūk, “pasaule nobriest nekrietnībā; un ir vajadzīgs, lai cilvēku bērni tiktu pamudināti nožēlot grēkus, gan ^bcitticībnieki, gan arī Israēla nams.

7 Tādēļ, tā kā tu esi tapis “kristīts ar Mana kalpa Džozefa Smita, jaunākā, rokām, saskaņā ar to, ko Es biju viņam pavēlējis, viņš ir izpildījis to, ko Es pavēlēju viņam.

8 Un tagad, nebrīnies, ka Es esmu aicinājis viņu Savam paša nodomam, šis nodoms ir zināms Manī, tālab, ja viņš būs “uzcītīgs Manu pavēļu ^bturēšanā, viņš tiks ‘svētīts mūžīgajai dzīvei, un viņa vārds ir ^dDžozefs.

9 Un tagad, Oliver Kauderij, Es runāju uz tevi, un arī uz Deividu Vitmeru, pavēles veidā; lūk, Es pavēlu visiem cilvēkiem visur nožēlot grēkus, un Es runāju uz jums tāpat kā uz Pāvilu, Manu “apustuļi, jo jūs esat aicināti ar to pašu aicinājumu, ar kuru viņš tika aicināts.

18 2a M&D 6:15–17.

3a M&D 98:11.

src Svētie

Raksti—Svēto

Rakstu nozīmība.

4a SRC Evaņģēlijs.

b SRC Klints.

6a SRC Pasaule.

b src Citticībnieki.

7a DžS—V 1:70–71.

8a src Uzcītība.

b src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

c src Svētīt, Svētīts,

Svētība.

d 2. Nef. 3:14–15.

src Smits Džozefs,

jaunākais.

9a Rom. 1:1.

10 Atcerieties—^advēseļu ^bvērtība ir liela Dieva acīs;

11 jo lūk, Tas Kungs jūsu ^aPestītājs izcieta ^bnāvi miesā; tādēļ Viņš ^cizcieta visu cilvēku ^dsāpes, lai visi cilvēki varētu nožēlot grēkus un nākt pie Viņa.

12 Un Viņš atkal ^auzcēlās no mirušajiem, lai Viņš varētu vest visus cilvēkus pie sevis uz ^bgrēku nožēlošanas noteikumiem.

13 Un cik liels ir Viņa ^aprieks par dvēseli, kas nožēlo grēkus!

14 Tādēļ jūs esat aicināti ^apiesaukt grēku nožēlošanai šos ļaudis.

15 Un ja būs tā, ka jūs strādāsit visas savas dienas, piesaucot grēku nožēlošanai šos ļaudis, un atvedīsīt kaut vienu ^advēseli pie Manis, cik liels būs jūsu prieks ar to Mana Tēva valstībā!

16 Un tagad, ja jūsu prieks būs liels ar vienu dvēseli, ko jūs būsīt atveduši pie Manis Mana Tēva ^avalstībā, cik liels būs jūsu ^bprieks, ja jūs ^catvedīsīt daudzas dvēseles pie Manis!

17 Lūk, jūsu priekšā ir Mans evaņģēlijs un Mana klints, un Mana ^aglābšana.

18 ^aLūdziet Tēvu Manā ^bVārdā ticībā, ticot, ka jūs saņemsīt, un jums būs Svētais Gars, kas pavēsta visu, kas ir ^cnepieciešams, cilvēku bērniem.

19 Un, ja jums nav ^aticības, ^bcerības un ^cžēlsirdības, jūs nevarat darīt neko.

20 ^aNecīnieties ne pret vienu baznīcu, izņemot tikai, ja tā ir ^bvelna baznīca.

21 Uzņemieties Kristus ^aVārdu un ^brunājiet patiesību ^cnopietnībā.

22 Un cik daudzi nožēlo grēkus un top ^akristīti Manā Vārdā, kas ir Jēzus Kristus, un ^bpastāv līdz galam, tie taps izglābti.

23 Lūk, Jēzus Kristus ir ^aVārds, kas dots no Tēva, un nav neviens cits vārds dots, ar ko cilvēks var tikt izglābts;

24 tādēļ visiem cilvēkiem ir jāuzņemas Vārds, kas ir dots no Tēva, jo tanī Vārdā viņi tiks saukti pēdējā dienā.

25 Tādēļ, ja viņi nezina ^aVārdu, ar kuru tie tiek saukti, viņiem nevar būt vietas Mana Tēva ^bvalstībā.

26 Un tagad, lūk, šeit ir citi,

10a SRC Dvēsele.

b SRC Dvēsele—

Dvēseļu vērtība.

11a SRC Pestītājs.

b SRC Krustā sišana.

c SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

d Jes. 53:4–5.

SRC Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

12a SRC Augšāmcelsšanās.

b M&D 19:4–18.

SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

13a Lūk. 15:7.

14a Al. 29:1–2;

M&D 34:5–6; 63:57.

15a SRC Dvēsele—

Dvēseļu vērtība.

16a SRC Dieva valstība

jeb Debesu valstība.

b Al. 26:11.

SRC Prieks.

c SRC Misionāru darbs.

17a SRC Glābšana.

18a SRC Lūgšana.

b Jāņa 15:16.

c M&D 88:63–65.

19a SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Cerība.

c SRC Žēlsirdība.

20a 2. Tim. 2:23–24;

3. Nef. 11:29–30.

b SRC Velns—Velna

baznīca.

21a 2. Nef. 31:13;

Mos. 5:8;

3. Nef. 27:5;

M&D 20:37.

b M&D 100:5–8.

c Rom. 12:3.

22a SRC Kristīšana,

Kristīt.

b SRC Izturēt.

23a Mal. 1:11;

Ap. d. 4:12;

Mos. 3:17;

Hel. 3:28–29.

25a Mos. 5:9–14.

b SRC Celestiālā godība.

kas tiek aicināti, lai darītu zināmu Manu evaņģēliju gan "citticībniekiem, gan jūdiem;

27 jā, tieši divpadsmit; un "Divpadsmit būs Mani mācekļi, un viņi uzņemsies Manu Vārdu; un Divpadsmitie ir tie, kas vēlas uzņemties Manu ^bVārdu ar visu sirdi.

28 Un, ja viņi vēlas uzņemties Manu Vārdu ar visu sirdi, viņi ir aicināti iet pa visu "pasauli sludināt Manu ^bevaņģēliju "katrai radībai.

29 Un viņi ir tie, kas ir Manis ordinēti, lai "kristītu Manā Vārdā, atbilstoši tam, kas ir rakstīts;

30 un jums ir tas, kas rakstīts, jūsu priekšā; tādēļ jums tas ir jāizpilda atbilstoši tiem vārdiem, kas ir rakstīti.

31 Un tagad Es runāju uz jums, "Divpadsmitie—Lūk, Mana labvēlība ir pietiekama jums; jums ir jāstaigā taisnīgi Manā priekšā un nav jāgrēko.

32 Un, lūk, jūs esat tie, kas ir Manis ordinēti, lai "ordinētu priesterus un skolotājus; lai darītu zināmu Manu evaņģēliju, ^batbilstoši Svētā Gara spēkam, kas ir jūsos, un atbilstoši Dieva "aicinājumiem un dāvanām cilvēkiem;

33 un Es, Jēzus Kristus, jūsu Kungs un jūsu Dievs, esmu runājis to.

34 Šie "vārdi nav no cilvēkiem,

nedz no cilvēka, bet no Manis; tādēļ jūs liecināsiet, ka tie ir no Manis un ne no cilvēka;

35 jo tā ir Mana "balss, kas saka tos jums; jo tie jums ir doti ar Manu Garu, un ar Manu spēku jūs varat lasīt tos cits citam, un, ja vien tas nebūtu ar Manu spēku, jums tie nevarētu būt;

36 tādēļ jūs varat "liecināt, ka jūs esat dzirdējuši Manu balsi un zināt Manus vārdus.

37 Un tagad, lūk, Es uzdošu tev, Oliver Kauderij, un arī Deivid Vitmer, lai jūs sameklētu tos Divpadsmit, kuriem būs tā vēlēšanās, par ko Es runāju;

38 un pēc viņu vēlmēm un viņu "darbiem jūs tos pazīsit.

39 Un kad jūs būsiet viņus atraduši, jūs parādīsiet šīs lietas viņiem.

40 Un jūs zemosities un "pielūgsiet Tēvu Manā Vārdā.

41 Un jums ir jāsludina pasaulei, sakot: Jums ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem Jēzus Kristus Vārdā;

42 jo visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un ne vien vīriešiem, bet arī sievietēm un bērniem, kas ir saņieguši "atbildības vecumu.

43 Un tagad, pēc tam, kad jūs esat šo saņēmuši, jums ir jātur Manas "pavēles visās lietās;

44 un ar jūsu rokām Es darīšu

26a M&D 90:8–9; 112:4.

27a SRC Apustulis.

b M&D 27:12.

28a Marka 16:15–16.

b SRC Evaņģēlijs.

c M&D 1:2; 42:58.

29a 3. Nef. 11:21–28;

M&D 20:72–74.

31a M&D 107:23–35.

32a Mor. 3;

M&D 20:60;

107:58.

src Ordinēt,

Ordinācija.

b 2. Pēt. v. 1:21;

M&D 68:3–4.

c M&D 20:27.

34a SRC Svētie Raksti.

35a M&D 1:38.

src Balss.

36a SRC Liecināt.

38a SRC Darbi.

40a SRC Pielūgšana.

42a M&D 20:71; 29:47;

68:27.

src Atskaite,

Atbildība, Atbildība.

43a SRC Dieva pavēles,

baušji.

“brīnumainu darbu starp cilvēku bērniem, lai ^bpārliecinātu daudzus par viņu grēkiem, lai viņi varētu nākt pie grēku nožēlošanas un lai viņi varētu nākt Mana Tēva valstībā.

45 Tādēļ svētības, ko Es dodu jums, ir “pāri pār visām citām lietām.

46 Un pēc tam, kad jūs esat saņēmuši šo, ja jūs “neturat Manas pavēles, jūs nevarat tapt izglābti Mana Tēva valstībā.

47 Lūk, Es, Jēzus Kristus, jūsu Kungs un jūsu Dievs, un jūsu Pestītājs, ar Sava Gara spēku esmu runājis to. Āmen.

19. NODAĻA

Atklāsme, dota caur Džozefu Smitu Mančestrā, Ņujorkas štatā, visticamāk 1829. gada vasarā. Savā vēsturē Praviētis to piesaka kā „pavēli Martinam Herisam no Dieva, un nevis no cilvēka, dotu no Tā, Kurš ir Mūžīgs”.

1–3, *Kristum ir visa vara; 4–5, Visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki vai jācieš; 6–12, Mūžīgs sods ir Dieva sods; 13–20, Kristus cieta par visiem, lai tie varētu neciest, ja viņi nožēlotu grēkus; 21–28, Sludini grēku nožēlošanas evaņģēliju; 29–41, Dari zināmas priecīgas vēstis.*

Es esmu ^aAlfa un Omega, Tas Kungs ^bKristus; jā, patiesi Es esmu Viņš, Sākums un Gals, pasaules Pestītājs.

2 Es, būdams izpildījis un “pabeidzis Tā gribu, kuram Es piederu, tieši Tēva, attiecībā uz Mani—būdams izdarījis to, lai Es varētu ^bpakļaut Sev visas lietas—

3 saglabājis visu “varu, pat Sātana un viņa darbu ^biznīcināšanai pasaules ‘galā un pēdējā lielajā tiesas dienā, ko Es sūtīšu pār tās iedzīvotājiem, “tiesādamas ikvienu cilvēku pēc viņa rīcības un pēc ‘darbiem, ko viņš ir darījis.

4 Un noteikti katram cilvēkam ir “jānožēlo grēki vai ^bjācieš, jo Es, Dievs, esmu ‘bezgalīgs.

5 Tādēļ Es “neatceļu spriedumus, ko Es izdošu, bet bēdas izplatīsies, raudāšana, ^bgaudošana un zobu griešana, jā, uz tiem, kas tiks atrasti pie Manas ‘kreisās rokas.

6 Tomēr, “nav rakstīts, ka

44a Jes. 29:14;

M&D 4:1.

b Al. 36:12–19; 62:45.

45a M&D 84:35–38.

46a M&D 82:3.

19 1a Jāņa atkl. 1:8, 11;

3. Nef. 9:18;

M&D 35:1; 61:1.

src Alfa un Omega.

b src Jēzus Kristus.

2a Jāņa 17:4;

3. Nef. 11:11.

b Fil. 3:21.

3a src Spēks, vara.

b Jes. 14:12–17;

1. Jāņa 3:8;

1. Nef. 22:26;

M&D 88:111–115.

c src Pasaule—

Pasaules gals.

d src Tiesa, Pēdējā.

e src Darbi.

4a src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

b Lūk. 13:3;

Hel. 14:19.

c Moz. 1:3.

5a M&D 56:4; 58:32.

b Mat. 13:42.

c Mat. 25:41–43.

6a M&D 76:105–106;

138:59.

nebūs gala šīm mokām, bet ir rakstīts—^bbezgalīgās mokas.

7 Turklāt ir rakstīts—^amūžīgā sodība; tādēļ tas vairāk izsaka nekā citi Svētie Raksti, lai tas varētu iedarboties uz cilvēku bērnu sirdīm, pilnīgi Mana Vārda godībai.

8 Tādēļ Es izskaidrošu jums šo noslēpumu, jo jums to ir derīgi zināt tāpat kā Maniem apustuļiem.

9 Es runāju uz jums, kas esat izraudzīti šai lietā, pat kā viens, lai jūs varētu ieiet Manā “atdusā.”

10 Jo lūk, dievišķības “noslēpums, cik liels tas ir! Jo lūk, Es esmu bezgalīgs, un sods, kas tiek uzlikts no Manas rokas, ir bezgalīgs sods, jo ^bBezgalīgais ir Mans Vārds. Tādēļ—

11 “mūžīgs sods ir Dieva sods.

12 Bezgalīgs sods ir Dieva sods.

13 Tādēļ Es pavēlu tev nožēlot grēkus un turēt tās “pavēles, ko tu esi saņēmis no Mana kalpa Džozefa Šmita, jaunākā, rokas, Manā Vārdā;

14 un tas ir ar Manu visvareno spēku, ka tu esi tās saņēmis;

15 tādēļ Es pavēlu tev nožēlot grēkus—nožēlo, lai Es nesistu tevi ar Savas mutes rīksti un ar Savām dusmām, un ar Savu niknumu, un tavas “ciešanas

nebūtu smagas—cik smagas, tu nezini, cik skaudras, tu nezini, jā, cik grūti būs paciest, tu nezini.

16 Jo lūk, Es, Dievs, esmu “izcietis tās par visiem, lai viņi ^bvarētu neciest, ja tie “nožēlos grēkus;

17 bet, ja viņi nenožēlos grēkus, viņiem nāksies “ciest tāpat kā Man;

18 šīs ciešanas lika Man, tieši Dievam, lielākajam no visiem, trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā—un gribēju, lai Es varētu “nedzert to rūgto biķeri un izvairīties—

19 tomēr, gods lai ir Tēvam, un Es baudīju to un “pabeidzu Savus sagatavošanas darbus cilvēku bērniem.

20 Tādēļ Es vēlreiz pavēlu Tev nožēlot grēkus, lai Es nepazemotu tevi ar Savu visvareno spēku; un lai tu “atzītu savus grēkus, lai tu neciestu šos sodus, par kuriem Es runāju, no kuriem nelielā, jā, patiesi mazākajā mērā tu nobraudīji tai laikā, kad Es atņēmu Savu Garu.

21 Un Es pavēlu tev, lai tu “nesludinātu neko citu, kā vien grēku nožēlošanu, un ^bnerādītu šīs lietas pasaulei, kamēr tā ir gudrība Manī.

22 Jo viņi nevar tagad “panest

6b M&D 76:33, 44–45.

7a Hel. 12:25–26;

M&D 29:44.

9a SRC Atpūta.

10a Jēk. 4:8;

M&D 76:114–116.

b Moz. 1:3; 7:35.

SRC Bezgalīgs.

11a Mat. 25:46.

13a M&D 5:2; 10:6–7; 17.

15a Al. 36:11–19.

16a Al. 11:40–41.

src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

b src Žēlīgs, Žēlastība.

c src Grēku piedošana.

17a M&D 29:17.

18a Lūk. 22:42–44.

19a Jāņa 17:4; 19:30.

20a 4. Moz. 5:6–7;

Mos. 26:29;

M&D 58:43; 64:7.

src Atzīt, Atzišanās.

21a M&D 11:9.

b DžS—V 1:42.

22a M&D 78:17–18.

gaļu, bet ^bpiens tiem ir jāsaņem; tādēļ viņiem nevajag zināt šīs lietas, lai viņi neietu bojā.

23 Mācies no Manis un klausies Manos vārdos; ^astaigā Mana Gara ^blēnprātībā, un tev būs ^cmiers Manī.

24 Es esmu ^aJēzus Kristus; Es nācu pēc Tēva gribas, un Es daru Viņa gribu.

25 Un vēl, Es pavēlu tev, ka tev nebūs ^aiekārot sava tuvākā ^bsievu; nedz meklēt pēc sava tuvākā dzīvības.

26 Un vēl, Es pavēlu tev, ka tev nebūs iekārot savu paša mantu, bet dot to brīvi Mormona Grāmatas drukāšanai, kas satur ^apatiesību un Dieva vārdu—

27 kas ir Mans vārds ^acitticībniekiem, lai drīz tā varētu iet pie ^bjūdiem, no kuriem lamanieši ir ^catlikums, lai viņi varētu ticēt evaņģēlijam un neraudzīties pēc ^aMesijas, kam jānāk, kas jau ir atnācis.

28 Un vēl, Es pavēlu tev, lai tu ^alūgtu ^bbalsi tāpat kā savā sirdī; jā, pasaules priekšā tāpat kā slepenībā, publiski tāpat kā personiski.

29 Un tu ^adarīsi zināmas priecīgas vēstis, jā, sludināsi tās

kalnos un katrā augstā vietā, un starp visiem ļaudīm, ko tev būs ļauts redzēt.

30 Un tu darīsi to ar visu pazemību, ^auzticēdamies Manī, nezaimodams pret zaimotājiem.

31 Un par ^adoktrīnām tu nerunāsi, bet tu darīsi zināmu grēku nožēlošanu un ^bticību Glābējam, un grēku ^cpiedošanu ar ^dkristīšanu un ar ^euguni, jā, tieši ar ^fSvēto Garu.

32 Lūk, šī ir liela un pēdējā ^apavēle, ko Es došu tev attiecībā uz šo lietu; jo ar to pietiks tavām ikdienas gaitām, pat līdz tavas dzīves galam.

33 Un bēdas tu saņemsi, ja tu nevērīgi izturēsies pret šiem ^apadomiem, jā, tieši tevis un īpašuma iznīcināšanu.

34 ^aDod daļu no sava īpašuma, jā, pat daļu no savām zemēm un visu, izņemot savas ģimenes uzturēšanai.

35 Samaksā ^aparādu, ko tu ^bbuznēmieš ar iespiedēju. Atbrīvo sevi no ^cjūga.

36 ^aAtstāj savu namu un māju, izņemot tikai, kad tu vēlēsies redzēt savu ģimeni.

37 ^aRunā atklāti ar visiem, jā, sludini, skubini, dari zināmu

22b Ebr. 5:11–14;
M&D 50:40.

23a Mor. 7:3–4.
b SRC Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

c SRC Miers.

24a SRC Jēzus Kristus.

25a SRC Iekārot.
b 2. Moz. 20:17;
1. kor. 7:2–4.
SRC Lailības
pārkāpšana.

26a SRC Patiesība.

27a SRC Citticībnieki.
b SRC Jūdi.

c Omn. 1:14–19;
Mos. 25:2–4;
Hel. 8:21;
3. Nef. 2:12–16.

d SRC Mesija.

28a 1. Tim. 2:8.

src Lūgšana.

b M&D 20:47, 51; 23:6.

29a SRC Misionāru darbs.

30a SRC Uzticība.

31a 2. Tim. 2:23–24.

b SRC Ticība, Ticēt.

c SRC Grēku piedošana.

d SRC Kristīšana,
Kristīt.

e Mat. 3:11.

f SRC Svētā Gara
dāvana.

32a M&D 58:26–29.

33a SRC Dieva
pavēles, baušļi.

34a Ap. d. 4:34–35.

35a SRC Parāds.

b TAS IR samaksāt par
Mormona Grāmatas

pirmā izdevuma
publicēšanu.

c Sal. Pam. 22:7.

36a Mat. 19:29.

37a M&D 58:47; 68:8; 71:7.

^bpatiesību, tieši skaļā balsī, ar prieka skaņu, saucot—Ozianna! Ozianna! Svētīts lai ir Dieva Tā Kunga Vārds!

38 ^a“Lūdz vienmēr, un Es ^bizliešu Savu Garu pār tevi, un liela būs tava svētība—jā, pat vairāk, nekā, ja tu iegūtu zemes dārgumus un to samaitātību.

39 Lūk, vai tu vari lasīt šo bez priecāšanās un liksmošanās savā sirdī?

40 Jeb vai tu vari turpināt skraidīt apkārt kā akls pavadonis?

41 Jeb vai tu vari būt “pazemīgs un lēnprātīgs, un izturēties gudri Manā priekšā? Jā, ^bnāc pie Manis, tava Glābēja. Āmen.

20. NODAĻA

Atklāsme par Baznīcas organizāciju un pārvaldi, dota caur pravieti Džozefu Smitu Feijetā, Ņujorkas štātā, vai netālu no tās. Daļa no šīs atklāsmes varēja tikt dota jau 1829. gada vasarā. Visa atklāsme, kas tolaik bija pazīstama ar nosaukumu „Direktīvas un Derības”, visticamāk tika pierakstīta drīz pēc 1830. gada 6. aprīļa (Baznīcas organizēšanas dienas). Pravietis rakstīja: „Mēs ieguvām no Viņa [Jēzus Kristus] sekojošo, ar pravietoījuma un atklāsmes garu; kurš ne vien deva mums daudz informācijas, bet arī norādīja mums precīzu dienu, kurā, saskaņā ar Viņa gribu un pavēli, mums vajadzēja noorganizēt Viņa Baznīcu vēl vienu reizi šeit, uz Zemes.”

1–16, Mormona Grāmata pierāda pēdējo dienu darba dievišķīgumu; 17–28, Tiek apstiprinātas radīšanas, krišanas, izpiršanas un kristīšanas mācības; 29–37, Tiek izklāstīti likumi, kas nosaka grēku nožēlošanu, attaisnošanu, iesvētīšanu un kristīšanu; 38–67, Tiek apkopotī elderu, priesteru, skolotāju un diakonu pienākumi; 68–74, Tiek atklāti Baznīcas locekļu pienākumi, bērnu svētīšana un kristīšanas veids; 75–84, Tiek dotas Svētā Vakarēdiena lūgšanas un noteikumi, kas nosaka Baznīcas locekļu piederību.

KRISTUS “baznīcas” rašanās šinīs pēdējās dienās, kas ir vienu tūkstoši astoņus simtus un trīsdesmit gadus pēc mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus atnākšanas miesā, tā, būdama pareizi “organizēta un izveidota, saskaņā ar mūsu valsts likumiem, pēc Dieva gribas un pavēlēm, ceturtajā mēnesī, un tā mēneša, kurš tiek saukts par aprīli, sestajā dienā—

2 šīs pavēles tika dotas Džozefam Smitam, jaunākajam, kurš tika Dieva “aicināts un ordinēts par Jēzus Kristus ^bapustuli, lai

37b M&D 75:4.

38a Lūk. 18:1;

2. Nef. 32:9;

M&D 10:5.

b Sal. Pam. 1:23;

Ap. d. 2:17.

41a SRC Pazemīgs,

Pazemība.

b Mat. 11:28–30.

20 1a 3. Nef. 27:1–8.

src Baznīcas

nosaukums;

Pēdējo Dienu Svēto

Jēzus Kristus

Baznīca.

b DžS—V 1:2.

c M&D 21:3.

2a SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums;

Pilnvaras.

b SRC Apustulis.

būtu par pirmo šīs baznīcas ‘elderi;

3 un Oliveram Kauderijam, kurš arī tika Dieva aicināts par Jēzus Kristus apustuli, lai būtu par šīs baznīcas otro elderi, un ordinēts zem viņa rokas;

4 un tas saskaņā ar mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus labvēlību, kuram lai ir viss gods, tagad un mūžīgi. Āmen.

5 Pēc tam, kad tika patiesi pavēstīts šim pirmajam elderim, ka viņš ir saņēmis savu grēku piedošanu, viņš atkal tika ‘iepiņts pasaules niecībās;

6 bet pēc grēku nožēlošanas un sirsnīgas pazemošanās, caur ticību, Dievs kalpoja viņam ar svētu ‘eņģeli, kura ^bvaiņš bija kā zibens un kura drānas bija tīras un baltas, baltākas par jebkuru baltumu;

7 un deva viņam pavēles, kuras iedvesmoja to;

8 un deva viņam spēku no augšienes, ar ‘līdzekļiem, kas bija iepriekš sagatavoti, pārtulkot Mormona Grāmatu;

9 kas satur pierakstu par kriptušu tautu, un Jēzus Kristus ‘evaņģēlija ^bpilnību citticībniekiem un arī jūdiem;

10 kas tika dota ar iedvesmu, un ir apstiprināta ‘citiem ar

eņģeļu kalpošanu, un ir ^bdarīta zināma pasaulei caur tiem—

11 pierādot pasaulei, ka Svētie Raksti ir ‘patiesi un ka Dievs ^biedvesmo cilvēkus un aicina tos Savā ‘svētajā darbā šajā laikmetā un paaudzē tāpat kā senajās paaudzēs;

12 tādējādi parādīdams, ka Viņš ir ‘tāds pats Dievs vakar, šodien un mūžīgi. Āmen.

13 Tāpēc, būdama ar tik lielām liecībām, ar tām tiks pasaule tiesāta, tāpat kā visi tie, kas vēlāk nāks pie zināšanām par šo darbu.

14 Un tie, kas pieņems to ticībā un darīs ‘taisnības darbus, saņems mūžīgās dzīves ^bkroni;

15 bet tiem, kas nocietinās savas sirdis ‘neticībā un noliegs to, tas pārvērtīsies viņiem par nosodījumu—

16 jo Dievs Tas Kungs ir sacījis to; un mēs, baznīcas elderi, esam dzirdējuši un liecinām par vārdiem, ko sacījis brīnišķīgais Majestāte augstībā, kuram gods lai ir mūžīgi mūžos. Āmen.

17 Ar šīm lietām mēs ‘zinām, ka ir ^bDievs debesīs, Kurš ir bezgalīgs un mūžīgs, no mūžības uz mūžību tas pats nemainīgais Dievs, debess un zemes, un visu lietu, kas ir tajās, izveidotājs;

18 un ka Viņš ‘radīja cilvēku,

2c SRC Elders (vecajs, vecajais, vecākais).

5a DžS—V 1:28–29.

6a DžS—V 1:30–35.
SRC Eņģeļi.

b Mat. 28:2–3.

8a SRC Urīms un Tumīms.

9a SRC Evaņģēlijs.
b DžS—V 1:34.

10a Mor. 7:29–32;
M&D 5:11.

b Skat. „Trīs liecinieku liecību” un „Astoņu liecinieku liecību” Mormona Grāmatas ievadlappusēs.

11a SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu nozīmība.

b SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

c SRC Svēts.

12a Ebr. 13:8;

1. Nef. 10:18–19;

Morm. 9:9–10;

M&D 35:1; 38:1–4.

14a SRC Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.

b SRC Mūžīgā dzīve;
Paaugstināšana.

15a SRC Neticība.

17a M&D 76:22–23.

b Joz. 2:11.

src Dievs, Dievība.

18a SRC Radīt, Radišana.

vīrieti un sievieti, pēc Sava ^btēla un Savas līdzības radija Viņš tos;

19 un deva tiem baušļus, lai tie ^amīlētu un ^bkalpotu Viņam, vienīgajam dzīvajam un patiesajam Dievam, un lai Viņš būtu vienīgā Būtne, ko tie ^cpielūgtu.

20 Bet ar šo svēto likumu pārkaņšanu cilvēks kļuva ^ajuteklisks un ^bvelnišķīgs, un kļuva par ^ckritušu cilvēku.

21 Tādēļ Visuvarētais Dievs deva Savu ^aVienpiedzimušo Dēlu, kā tas ir rakstīts šajos Svētajos Rakstos, kas ir doti par Viņu.

22 Viņš izcietā ^akārdinājumus, bet nepaļāvās tiem.

23 Viņš tika ^asists krustā, nomira un atkal ^baugšāmcelās trešajā dienā;

24 un ^auzkāpa debesīs sēsties pie ^bTēva labās rokas, valdīt ar visvarenu spēku saskaņā ar Tēva gribu;

25 un cik daudzi ^aticēs un taps kristīti Viņa Svētajā Vārdā, un ^bpastāvēs ticībā līdz galam, tiks izglābti—

26 ne tikai tiem, kas ticēja pēc tam, kad Viņš nāca ^alaika zenītā

miesā, bet visiem tiem no sākuma, tieši tik daudziem, kas bija, pirms Viņš nāca, kas ticēja ^bsvēto praviešu vārdiem, kuri runāja, kā tie tika iedvesmoti ar Svētā Gara ^cdāvanu, kuri patiesi ^dliecināja par Viņu visās lietās, būs mūžīgā dzīvē,

27 tāpat kā tiem, kas nāks vēlāk, kas ticēs Dieva aicinājumiem un ^adāvanām caur Svēto Garu, kurš ^bliecina par Tēvu un par Dēlu;

28 kuri Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir ^aviens Dievs, bezgalīgs un mūžīgs, nebeidzams. Amen.

29 Un mēs zinām, ka visiem cilvēkiem ir ^ajānožēlo grēki un jātic Jēzus Kristus Vārdam, un jāpielūdz Tēvu Viņa Vārdā, un jāpastāv ^bticībā Viņa Vārdam līdz galam, vai arī viņi nevar tikt ^cizglābti Dieva valstībā.

30 Un mēs zinām, ka ^aattaisnošana caur mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus ^blabvēlību ir taisnīga un patiesa;

31 un mēs arī zinām, ka ^aiesvētīšana caur mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus labvēlību ir taisnīga un patiesa visiem tiem,

18b 1. Moz. 1:26–27;
Mos. 7:27;
Et. 3:14–17.

19a 5. Moz. 11:1;
Mat. 22:37;
Mor. 10:32;
M&D 59:5–6.

b 5. Moz. 6:13–15.
src Kalpot,
Kalpošana.

c src Pielūgšana.

20a src Juteklisks,
Juteklība.

b src Velns.

c src Miesīgais cilvēks.

21a src Vienpiedzimušais.

22a Mat. 4:1–11; 27:40.

23a src Krustā sišana.

b src Augšāmcelšanās.

24a src Debesbraukšana.

b src Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs;
Tēvs Debesīs.

25a M&D 35:2; 38:4;
45:5, 8; 68:9; 76:51–53.

b src Izturēt.

26a M&D 39:1–3.

b Jēk. 4:4; 7:11;

Mos. 13:33.

c Moz. 5:58.

src Svētais Gars.

d src Jēzus Kristus—

Pravietojumi par

Jēzus Kristus

dzimšanu un nāvi.

27a M&D 18:32.

b M&D 42:17.

28a Jāņa 17:20–22;

3. Nef. 11:27, 36.

src Dievs, Dievība.

29a src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

b src Ticība, Ticēt.

c src Glābšana;

Pestīšanas iecere.

30a src Attaisnošana,

Attaisnot.

b src Labvēlība.

31a src Iesvētīšana.

kas mīl Dievu un kalpo Viņam ar visu savu ^bspēku, prātu un izturību.

32 Bet ir iespēja, ka cilvēks var "atkrist no labvēlības un atkāpties no Dzīvā Dieva;

33 tāpēc, lai baznīca rūpējas un lūdz vienmēr Dievu, lai viņi nekristu "kārdinājumā;

34 jā, un pat tiem, kas ir iesvētīti, arī ir jā rūpējas.

35 Un mēs zinām, ka šīs lietas ir patiesas un saskaņā ar Jāņa atklāsmēm, nedz ko "pieliekot, nedz atņemot no viņa grāmatas pravietojuma, ^bSvētajiem Rakstiem vai Dieva atklāsmēm, kas nāks vēlāk ar Svētā Gara dāvanu un spēku, Dieva "balsi vai eņģeļu kalpošanu.

36 Un Dievs Tas Kungs ir to sacījis; un gods, vara un slava lai ir Viņa Svētajam Vārdam gan tagad, gan mūžīgi. Āmen.

37 *Un vēl, pavēles veidā baznīcai par kristīšanās veidu:* Visi tie, kas pazemojas Dieva priekšā un vēlas tapt "kristīti, un nāk ar ^bsalauztām sirdīm un nožēlas pilniem gariem, un liecina baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus un grib uzņemties Jēzus Kristus "Vārdu, būdami ar ^dapņēmību kalpot Viņam līdz galam, un patiesi vēsta

ar saviem "darbiem, ka viņi ir saņēmuši no Kristus Gara savu grēku ^fpiedošanu, tiks pieņemti ar kristīšanu Viņa baznīcā.

38 *Elderu, priesteru, skolotāju, diakonu un Kristus baznīcas locekļu pienākumi:* "Apustulis ir elderis, un viņa aicinājums ir ^bkristīt;

39 un "ordinēt citus elderus, priesterus, skolotājus un diakonus;

40 un "sniegt maizi un vīnu—Kristus miesas un asins simbolus—

41 un "konfirmēt tos, kas tiek kristīti baznīcā, ar ^broku uzlikšanu kristīšanai ar uguni un "Svēto Garu, saskaņā ar Svētajiem Rakstiem;

42 un mācīt, izskaidrot, skubināt, kristīt un uzraudzīt baznīcas locekļus;

43 un konfirmēt baznīcas locekļus ar roku uzlikšanu un Svētā Gara došanu;

44 un vadīt visas sanāksmes.

45 Elderiem ir "jāvada sanāksmes, kā tos vada Svētais Gars, saskaņā ar Dieva pavēlēm un atklāsmēm.

46 "Priesteru pienākumi ir sludināt, ^bmācīt, izskaidrot, skubināt un kristīt, un sniegt Svēto Vakarēdienu,

31 *b* 5. Moz. 6:5;
Mor. 10:32.

32 *a* SRC Atkrišana;
Sacelšanās.

33 *a* SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

35 *a* Jāņa atkl. 22:18–19.
b SRC Svētie Raksti.
c M&D 18:33–36.

37 *a* SRC Kristīšana, Kristīt.
b SRC Salauzta sirds.
c Mos. 5:7–9; 18:8–10.

src Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.

d SRC Izturēt.

e Jēk. v. 2:18.

src Darbi.

f SRC Grēku piedošana.

38 *a* SRC Apustulis.

b 3. Nef. 11:21–22.

39 *a* Mor. 3;

M&D 107:58.

40 *a* SRC Svētais

Vakarēdiens.

41 *a* M&D 33:11,
14–15; 55:3.

b SRC Roku uzlikšana.

c SRC Svētā Gara
dāvana.

45 *a* Mor. 6:9;
M&D 46:2.

46 *a* M&D 84:111; 107:61.

src Priesteris,
Ārona priesterība.

b SRC Mācīt, Skolotājs.

47 un apmeklēt mājās katru baznīcas locekli, un skubināt tos "lūgt Dievu ^bbalsī un slepenībā, un izpildīt visus "ģimenes pienākumus.

48 Un viņš var arī "ordinēt citus priesterus, skolotājus un diakonus.

49 Un viņam ir jāvada sanāksmes, ja nav klāt neviena eldera;

50 bet, kad ir kāds elderis klāt, viņam vienīgi ir jāsludina, jā-māca, jāizskaidro, jāskubina un jākrista,

51 un jāapmeklē mājās katrs baznīcas loceklis, skubinot tos lūgt Dievu balsī un slepenībā, un izpildīt visus ģimenes pienākumus.

52 Visos šajos pienākumos priesterim ir "jāpalīdz elderim, ja apstākļi to prasa.

53 "Skolotāja pienākumi ir vienmēr ^buzraudzīt baznīcas locekļus, un būt ar tiem un stiprināt tos;

54 un skatīties, lai baznīcā nebūtu nekrietnības, nedz "cietsirdības savā starpā, nedz melu, aprunāšanas, nedz ^bļauna runāšanas;

55 un skatīties, lai baznīcas locekļi bieži sanāktu kopā, un arī skatīties, lai visi baznīcas locekļi pildītu savus pienākumus.

56 Un viņam ir jāvada sanāksmes, ja nav ne eldera, ne priestera—

57 un "diakoniem vienmēr

viņam ir jāpalīdz, visos viņa pienākumos baznīcā, ja apstākļi to prasa.

58 Bet nedz skolotājiem, nedz diakoniem nav pilnvaru kristīt, svētīt Svēto Vakarēdienu vai uzlikt rokas;

59 tomēr viņiem ir jābrīdina, jāizskaidro, jāskubina un jā-māca, un jāaicina visi nākt pie Kristus.

60 Katram "elderim, priesterim, skolotājam vai diakonam ir jātiek ordinētam, atbilstoši Dieva dāvanām un ^baicinājumiem katram; un viņam ir jātiek ordinētam ar Svētā Gara spēku, kas ir tajā, kurš viņu ordinē.

61 Dažādiem elderiem, kas veido šo Kristus baznīcu, ir jāsatiekas konferencēs reizi trijos mēnešos, jeb laiku pa laikam, kā minētās konferences norādīs vai noteiks;

62 un minētajām konferencēm ir jānokārto visas baznīcas darīšanas, ko nepieciešams nokārtot tanī laikā.

63 Elderiem ir jāsaņem savas atļaujas no citiem elderiem ar tās draudzes "balsi, kurai tie pieder, jeb no konferences.

64 Katrs priesteris, skolotājs vai diakons, kas ir priesteri ordinēts, var saņemt apliecību no viņa tanī laikā, šī "apliecība, kad tiek uzrādīta elderim, dos tiesības tam uz atļauju, kas pilnvaros to izpildīt viņa aicinājuma

47a 1. Tim. 2:8.

b M&D 19:28.

c SRC Ģimene.

48a SRC Ordinēt, Ordinācija.

52a M&D 107:14.

53a SRC Skolotājs,

Ārona priesterība.

b SRC Sargāt, Sargs.

54a 1. tes. 5:11–13.

b SRC Ļauna runāšana.

57a SRC Diakons.

60a SRC Elders (vecajs, vecajais, vecākais).

b SRC Aicināt,

Dieva aicināts,

Aicinājums.

63a SRC Vienprātība.

64a M&D 20:84; 52:41.

pienākumus, vai arī viņš var saņemt to no konferences.

65 Nevieni cilvēks nedrīkst tikt "ordinēts nevienā amatā šinī baznīcā, tur, kur ir atbilstoši organizēta tās draudze, bez šīs draudzes ^bbalss.

66 Bet prezidējošajiem elde-riem, ceļojošajiem bīskapiem, augstajiem padomniekiem, augstajiem priesteriem un elderiem var būt priekšrocība ordinēt, kur nav baznīcas draudzes, kurā balsošana varētu tikt pieprasīta.

67 Katram augstās priesterības prezidentam (jeb prezidējošajam elderam), "bīskapam, augstajam padomniekam un ^baugstajam priesterim ir jātiek ordinētam pēc "augstās padomes vai vispārējās konferences norādījuma.

68 *Baznīcas locekļu "pienākumi pēc tam, kad tie ir pieņemti ar kristīšanu*—Elderiem vai priesteriem ir jābūt pietiekami laika, lai izskaidrotu visas lietas par Kristus baznīcu viņu ^bsaprašānai, pirms viņi pieņem "Svēto Vakarēdienu un tiek confirmēti no elderiem ar ^droku uzlikšanu, tā lai visas lietas tiktu darītas kārtībā.

69 Un baznīcas locekļiem baznīcas priekšā un arī elderu priekšā ar dievbijīgu dzīvošanu

un runāšanu ir jāvēsta, ka viņi ir tā cienīgi, lai būtu "darbi un ticība, atbilstoši Svētajiem Rakstiem—staigājot ^bsvētumā Tā Kunga priekšā.

70 Katram Kristus baznīcas loceklim, kam ir bērni, tie ir jāatved baznīcas priekšā pie elderiem, kuriem ir jāuzliek savas rokas uz tiem Jēzus Kristus Vārdā, un "jāsvēta tie Viņa Vārdā.

71 Nevieni nevar tikt pieņemts Kristus baznīcā, kā vien, ja viņš ir sasniedzis "atbildības vecumu Dieva priekšā un ir spējīgs ^bnožēlot grēkus.

72 "Kristīšana ir jāveic sekojošā veidā visiem tiem, kuri ir nožēlojuši grēkus—

73 Cilvēkam, kurš ir Dieva aicināts un kuram no Jēzus Kristus ir pilnvaras kristīt, jāieiet ūdenī ar cilvēku, kurš pārstāv sevi pašu kristīšanai, un jāsaka, nosaucot viņu vārdā: Būdam pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen.

74 Tad viņam ir "jāiegremdē to ūdenī un jānāk atkal laukā no ūdens.

75 Ir nepieciešams, lai baznīcas locekļi sanāktu kopā bieži, lai "dalītos ar maizi un vīnu, ^bpieminot To Kungu Jēzu;

65a SRC Ordinēt,

Ordinācija.

b M&D 26:2.

SRC Vienprātība.

67a SRC Bīskaps.

b SRC Augstais

priesteris.

c SRC Augstā padome.

68a SRC Pienākums.

b SRC Saprašāna.

c SRC Svētais

Vakarēdiens.

d SRC Roku uzlikšana.

69a Jēk. v. 2:14–17.

b SRC Svētums.

70a SRC Svētīt, Svētīts, Svētība—Bērnu svētīšana.

71a M&D 18:42; 29:47; 68:25–27.

SRC Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Kristīšana, Kristīt—Sagatavošanās

kristīšanai.

b SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

72a 3. Nef. 11:22–28.

74a SRC Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu.

75a Ap. d. 20:7.

b SRC Svētais Vakarēdiens.

76 un elderim vai priesterim ir tas jāsniedz; un tas viņam ir jāsniedz šādā "veidā: viņam jānometas ceļos kopā ar draudzi un jāpiesauc Tēvs svinīgā lūgšanā, sakot:

77 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "maizi visu to dvēselēm, kuri no tās ņem, lai viņi ēstu, atceroties Tava Dēla miesu, un ^bliecinātu Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru "uzņemties Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un ^dpildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis, lai Viņa "Gars vienmēr būtu ar viņiem. Āmen.

78 Vīna sniegšanas "veids: viņam ir jāpaņem arī ^bkauss, un jāsaka:

79 Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo "vīnu visu to dvēselēm, kuri no tā dzer, lai viņi to darītu, atceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev liecinātu, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars būtu ar viņiem. Āmen.

80 Ar katru Kristus baznīcas

locekli, kurš grēko vai tiek pieķerts pārkāpumā, ir jārikojas, kā Svētie Raksti norāda.

81 Tas būs atšķirīgu draudžu, kuras veido Kristus baznīcu, pienākums sūtīt vienu vai vairākus no saviem skolotājiem apmeklēt dažādas konferences, kuras rīko baznīcas eldieri,

82 ar atsevišķu baznīcas locekļu "vārdu sarakstu, kuri pievienojušies draudzei kopš pēdējās konferences; vai jāšūta ar kāda priesteru roku; tā lai pilnīgs visas baznīcas visu vārdu saraksts tiktu vests grāmatā no kāda eldera, kuru laiku pa laikam norīkos citi eldieri;

83 un arī, ja kāds ir ticis "izslēgts no draudzes, tā lai viņu vārdi tiktu izdzēsti no vispārējā baznīcas vārdu pieraksta.

84 Visi baznīcas locekļi, kas pārbrauc no draudzes, kur tie dzīvo, ja tie iet uz draudzi, kur tos nepazīst, var paņemt vēstuli, kas apliecina, ka viņi ir pastāvīgi un cienīgi baznīcas locekļi, šo apliecību var parakstīt jebkurš eldieris vai priesteris, ja baznīcas loceklis, kas saņem šo vēstuli, ir personiski pazīstams ar šo eldieri vai priesteri, vai arī var parakstīt skolotāji vai diakoni draudzē.

21. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Feijetā, Ņujorkas štatā, 1830. gada 6. aprīlī. Šī atklāsme tika dota, dibinot Baznīcu, minētajā

76a Mor. 4.

77a Lūk. 22:19.

b Mos. 18:8–10;

M&D 20:37.

c Mos. 5:8–12.

d src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

e Jāņa 14:16.

78a Mor. 5.

b Lūk. 22:20.

79a M&D 27:2–4.

82a Mor. 6:4.

83a 2. Moz. 32:33;

Al. 5:57; Mor. 6:7.

src Izslēgšana.

datumā Pītera Vitmera, vecākā, mājā. Piedalījās seši vīri, kuri iepriekš bija tikuši kristīti. Šie cilvēki vienbalsīgi izteica savu vēlmi un apņemšanos izveidot Baznīcu, saskaņā ar Dieva pavēli (skat. 20. nodaļu). Viņi arī balsoja, lai atzītu un atbalstītu Džozefu Smitu, jaunāko, un Oliveru Kauderiju kā Baznīcas vadošās amatpersonas. Tad Džozefs ar roku uzlikšanu iecēla Oliveru par Baznīcas elderu, un Oliverš tāpat iecēla Džozefu. Pēc Svētā Vakarēdiena pasniegšanas Džozefs un Oliverš uzlika katram dalībniekam individuāli rokas Svētā Gara došanai un katra konfirmēšanai par Baznīcas locekli.

1-3, Džozefs Smits ir aicināts par gaišreģi, tulku, pravieti, apustuli un elderu; 4-8, Viņa vārds vadīs Ciānas lietu; 9-12, Svētie ticēs viņa vārdiem, kad viņš runās caur Mierinātāju.

LŪK, "pieraksts tiks vests starp jums, un tanī tu tiks saukts par ^bgaišreģi, tulkotāju, pravieti, Jēzus Kristus ^capustuli un baznīcas elderu caur Dieva Tēva gribu un jūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību,

2 būdams "iedvesmots no Svētā Gara likt tās pamatu un uzcelt to visusvētākajai ticībai.

3 Šī "baznīca tika ^bizveidota un nodibināta jūsu Kunga tūkstoš astoņi simti un trīsdesmitajā gadā, ceturtajā mēnesī, un tā mēneša, kas tiek saukts par aprīli, sestajā dienā.

4 Tādēļ, domājot baznīcu, tu pievērsīsī vērību visiem viņa "vārdiem un pavēlēm, ko viņš dos jums, kā viņš tos saņem,

staigādams visā ^bsvētumā Manā priekšā;

5 jo viņa "vārdu jūs pieņemsit kā no Manas pašā mutes, visā pacietībā un ticībā.

6 Jo jums tā darot, elles "vārtiem nebūs jūs uzvarēt; jā, un Dievs Tas Kungs izklīdinās ^btumsības spēkus jūsu priekšā un "satricinās debesis jūsu labumam un Sava Vārda ^dgodībai.

7 Jo tā saka Dievs Tas Kungs: Viņu Es esmu iedvesmojis virzīt "Ciānas lietu varenā spēkā labajam, un viņa uzcītību Es zinu, un viņa lūgšanas Es esmu klausījies.

8 Jā, viņa raudāšanu Ciānas dēļ Es esmu redzējis, un Es darīšu, ka viņš vairs ilgāk nesēros tās dēļ; jo viņa prieka dienas ir atnākušas no viņa grēku "piedošanas un Manu svētību izpaušanas pār viņa darbiem.

9 Jo lūk, Es "svētišu visus tos, kas strādā Manā ^bvīna dārzā, ar varenu svētību, un tie ticēs viņa vārdiem, kas tiek doti viņam

21 1a M&D 47:1; 69:3-8; 85:1.

b SRC Gaišreģis, redzētājs.

c SRC Apustulis.

2a SRC Iedvesma, Iedvesmot.

3a SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca.

b M&D 20:1.

4a SRC Svētie Raksti.

b SRC Svētums.

5a M&D 1:38.

src Baznīcas vadītāju atbalstīšana;

Pravietis.

6a Mat. 16:18; M&D 10:69.

b Kol. 1:12-13.

c M&D 35:24.

d SRC Godība.

7a SRC Ciāna.

8a M&D 20:5-6.

9a 1. Nef. 13:37; Jēk. 5:70-76.

b SRC Tā Kunga vīnadārzs.

caur Mani ar ^cMierinātāju, kurš ^dpavēsta, ka ^egrēcīgi cilvēki ^fsita krustā Jēzu par ^gpasaules grēkiem, jā, grēku piedošanai ^hnožēlas pilnai sirdij.

10 Tādēļ Man pienākas, Manu apustuli Oliver Kauderij, lai viņš tiktu tevis ^aordinēts;

11 tas, būdams priekšraksts tev,

lai tu būtu elders zem viņa rokas, viņš būdams tev ^apirmais, lai tu būtu elders šinī Kristus baznīcā, kura nes Manu Vārdu—

12 un pirmais šīs baznīcas sludinātājs šai baznīcai un pasaules priekšā, jā, citticībnieku priekšā; jā, un tā saka Dievs Tas Kungs: Rau, rau!,—arī ^ajūdiem. Āmen.

22. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Mančestrā, Ņujorkas štatā, 1830. gada 16. aprīlī. Šī atklāsme tika dota Baznīcai kā sekas tam, ka daži, kuri iepriekš bija tikuši kristīti, vēlējās pievienoties Baznīcai bez atkārtotas kristīšanas.

1, Kristīšana ir jauna un mūžīga derība; 2–4, Ir vajadzīga atbilstoši pilnvarota kristīšana.

LŪK, Es saku jums, ka visas ^avecās derības Es esmu licis atmest ar šo lietu; un šī ir ^bjauna un mūžīga derība, patiesi tā, kas bija kopš sākuma.

2 Tādēļ, kaut arī cilvēks būtu kristīts simtiem reižu, tas viņam

neko nedod, jo jūs nevarat ieiet pa šaurajiem vārtiem ar Mozus ^alikumu, nedz ar saviem ^bnedzīvajiem darbiem.

3 Jo tas ir jūsu nedzīvo darbu dēļ, ka Es esmu licis uzcelt Man šo pēdējo derību un šo baznīcu, tāpat kā senās dienās.

4 Tādēļ ieejiet pa ^avārtiem, kā Es esmu pavēlējis, un ^bnecentieties dot padomu jūsu Dievam. Āmen.

23. NODAĻA

Piecu atklāsmju virkne, dota caur pravieti Džozefu Smitu Mančestrā, Ņujorkas štatā, 1830. gada aprīlī, Oliveram Kauderijam, Hairamam Smitam, Samuēlam H. Smitam, Džozefam Smitam,

9c SRC Mierinātājs.	11a M&D 20:2.	src Mozus likums,
d SRC Liecināt.	12a 1. Nef. 13:42;	Mozus bauslība.
e SRC Grēks.	M&D 19:27; 90:8–9.	b Mor. 8:23–26.
f SRC Krustā sišana.	22 1a Ebr. 8:13;	4a Mat. 7:13–14;
g 1. Jāņa 2:2.	3. Nef. 12:46–47.	Lūk. 13:24;
src Pasaule—Laudis,	b M&D 66:2.	2. Nef. 9:41; 31:9,
kas neklausā pavēlēm.	src Derība;	17–18;
h SRC Salauzta sirds.	Jaunā un mūžīgā	3. Nef. 14:13–14.
10a SRC Ordinēt,	derība.	src Kristīšana, Kristīt.
Ordinācija.	2a Gal. 2:16.	b Jēk. 4:10.

vecākajam, un Džozefam Naitam, vecākajam. Tā kā pieci nosauktie cilvēki dedzīgi vēlējās uzzināt savus pienākumus, Praviētis vaicāja Tam Kungam un saņēma atklāsmi par katru no viņiem.

1-7, *Šie agrīnie mācekļi ir aicināti sludināt, skubināt un stiprināt Baznīcu.*

Lūk, Es runāju uz tevi, Oliver, dažus vārdus. Lūk, tu esi svētīts un neesi zem nosodījuma. Bet bīsties "lepnības, lai tu nekristu ^bkārdinājumā.

2 Dari zināmu savu aicinājumu baznīcai un arī pasaules priekšā, un tava sirds tiks atvērta, lai sludinātu patiesību no šī brīža un mūžīgi. Āmen.

3 Lūk, Es runāju uz tevi, Hairam, dažus vārdus; jo tu arī neesi zem nosodījuma, un tava sirds ir atvērta un tava mēle atraisīta; un tavs aicinājums ir skubināšana un nepārtraukta baznīcas "stiprināšana. Tādēļ tas ir pienākums pret baznīcu uz mūžiem, un tas ir dēļ tavas ģimenes. Āmen.

4 Lūk, Es runāju dažus vārdus uz tevi, "Samuēl; jo tu arī

neesi zem nosodījuma, un tavs aicinājums ir skubināšana un baznīcas stiprināšana, un tu vēl neesi aicināts sludināt pasaules priekšā. Āmen.

5 Lūk, Es runāju dažus vārdus uz tevi, Džozef; jo tu arī neesi zem nosodījuma un tavs aicinājums arī ir skubināšana un baznīcas stiprināšana; un tas ir tavs pienākums no šī brīža un mūžīgi. Āmen.

6 Lūk, Es pavēstu tev, Džozef Nait, ar šiem vārdiem, ka tev ir jāuzņemas savs "krusts, tas ir,— ka tev ir ^bjāludz Dievu "balsī pasaules priekšā tāpat kā slepenībā, un tavā ģimenē, un starp taviem draugiem, un visās vietās.

7 Un lūk, tas ir tavs pienākums—"pievienoties patiesajai baznīcai un nepārtraukti izmantot savu valodu skubināšanai, lai tu varētu saņemt strādnieka algu. Āmen.

24. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Oliveram Kaude-rijam Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1830. gada jūlijā. Kaut arī mazāk nekā četri mēneši bija aizritējuši, kopš Baznīca bija tikusi izveidota, vajāšana bija kļuvusi spēcīga, un vadītājiem bija nācies meklēt drošību daļējā noslēgtībā. Sekojošās trīs atklāsmes tika dotas šajā laikā, lai stiprinātu, iedrošinātu un mācītu viņus.

1-9, *Džozefs Smits ir aicināts tulkot, sludināt un izskaidrot Svētos*

Rakstus; 10-12, Olivera Kauderija ir aicināts sludināt evaņģēliju;

23 1a SRC Lepnība.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

3a M&D 81:4-5; 108:7.

4a DžS—V 1:4.

6a Mat. 10:38;

3. Nef. 12:30.

b SRC Lūgšana.

c M&D 20:47, 51.

7a SRC Kristīšana,
Kristīt—Būtiska.

13–19, *Ir atklāts likums attiecībā uz brīnumiem, lāstiem, pīšļu no-kratīšanu no kājām un iešanu bez naudas maka un ceļasomas.*

LŪK, tu tiki aicināts un izvēlēts rakstīt Mormona Grāmatu un Manai kalpošanai; un Es esmu izglābis tevi no tavām ciešanām un devis tev padomu, ka tu tiki atbrīvots no visiem saviem ienaidniekiem un tu tiki atbrīvots no Sātana varas un no tumsības!

2 Tomēr tu neesi attaisnots savos "pārkāpumos; tomēr ej savu ceļu un negrēko vairs.

3 "Turi godā savu amatu; un pēc tam, kad tu esi apsējis savus laukus un nodrošinājis tos, dodies ātri uz baznīcu, kas ir ^bKolesvilā, Feijetā un Mančestrā, un viņi ^catbalstīs tevi; un Es svētīšu tos gan garīgi, gan laicīgi;

4 bet, ja viņi tevi nepieņems, Es sūtīšu uz tiem lāstu svētības vietā.

5 Un tu turpināsi piesaukt Dievu Manā Vārdā un rakstīt tās lietas, ko tev dos "Mierinātājs, un izskaidrot visus Svētos Rakstus baznīcai.

6 Un tas tev tiks dots tajā pašā mirklī, kad tev būs "jārunā un jāraksta, un viņiem to būs jāklausās, vai arī Es sūtīšu uz tiem lāstu svētības vietā.

7 Jo tu veltīsi visu savu ^akalpošanu Ciānai; un tajā tev būs spēks.

8 Esi ^apacietīgs ^bciešanās, jo to būs daudz; bet ^cpaciet tās, jo, raugi, Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu ^dgalam.

9 Un laicīgos darbos tev nebūs spēka, jo tas nav tavs aicinājums. Nododies savam ^aaicinājumam, un tev būs, ar ko turēt godā savu amatu un izskaidrot visus Svētos Rakstus, un turpini roku uzlikšanu un baznīcas locekļu konfirmēšanu.

10 Un tavs brālis Oliveris turpinās nest Manu Vārdu pasaules un arī baznīcas priekšā. Un viņam nav jādomā, ka viņš var pateikt pietiekami Manā lietā; un raugi, Es esmu ar viņu līdz galam.

11 Manī viņam būs godība, un ne no sevis paša, vai vājībā vai spēkā, vai važās vai brīvībā;

12 un visos laikos un visās vietās viņš vērs savu muti un ^asludinās Manu evaņģēliju kā ar ^bbazūnes balsi, gan dienu, gan nakti. Un Es došu viņam tādu spēku, kāds nav zināms starp cilvēkiem.

13 Neprasiet "brīnumus, izņemot, ja Es jums ^bpavēlēšu, izņemot ^cļauņu garu ^dizdzīšanu, slimo ^eizdziedināšanu, un pret ^findīgām čūskām, un pret nāvējošām indēm;

24 2a M&D 1:31–32.

3a Jēk. 1:19; 2:2.

b M&D 26:1; 37:2.

c M&D 70:12.

5a SRC Mierinātājs.

6a 2. Moz. 4:12;

Mat. 10:19–20;

Lūk. 12:11–12;

Hel. 5:18–19;

M&D 84:85; 100:5–8;

Moz. 6:32.

7a SRC Kalpot,

Kalpošana.

8a SRC Pacietība.

b SRC Likstas.

c SRC Izturēt.

d Mat. 28:20.

9a SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

12a SRC Sludināt.

b M&D 34:6.

13a SRC Brīnums;

Zīme.

b 1. Nef. 17:50.

c SRC Gars—

Ļaunie gari.

d Marka 16:17.

e SRC Dziedināt,

Dziedināšana.

f Ap. d. 28:3–9;

M&D 84:71–72;

124:98–99.

14 un "šīs lietas jūs nedarīsīt, izņemot, ja to prasīs no jums tie, kas to vēlas, lai Svētie Raksti tiktu piepildīti; jo jūs darīsīt saskaņā ar to, kas ir rakstīts.

15 Un katrā vietā, kur jūs "ieiesīt, un viņi nepieņems jūs Manā Vārdā, jūs atstāsīt lāstu svētības vietā, nokratot ^bpīšļus no savām kājām pret tiem kā liecību un noslaukot savas kājas ceļmalā.

16 Un notiks, ka katru, kas varmācīgi uzliks jums savas rokas, jūs pavēlēsīt satriekt Manā Vārdā; un lūk, Es satriekšu tos saskaņā ar jūsu vārdiem, Manis noliktajā laikā.

17 Un katrs, kas ies ar likumu pret tevi, tiks sodīts ar likumu.

18 Un tu neņemsi nedz "nau-das maku, nedz ceļasomu, nedz nūjas, nedz divus svārkus, jo baznīca tev dos tanī pašā stundā, ko tev vajadzēs ēdienam un apģērbam, un apaviem, un nau-dai, un ceļasomai.

19 Jo tu esi aicināts "apgriezīt Manu vīna dārzu ar kvēlu apgriešanu, jā, patiesi pēdējo reizi; jā, un arī visi tie, kurus tu esi ^bordinējis, un viņi to darīs patiesi pēc šī parauga. Āmen.

25. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1830. gada jūlijā (skat. 24. nodaļas ievadu). Šī atklāsme pavēsta Tā Kunga gribu Emmai Smitai, Pravieša sievai.

1–6, Emma Smita, izredzēta kundze, ir aicināta palīdzēt un mierināt savu vīru; 7–11, Viņa arī ir aicināta rakstīt, izskaidrot Svētos Rakstus un atlasīt garīgās dziesmas; 12–14, Taisnīgo dziesmas ir lūgšana Tam Kungam; 15–16, Paklausības principi šajā atklāsmē attiecas uz visiem.

UZKLAUSI Tā Kunga, tava Dieva, balsi, kamēr Es runāju uz tevi, Emma Smita, Mana meita;

jo patiesi Es saku tev, visi, kas "pieņem Manu evaņģēliju, ir dēli un meitas Manā ^bvalstībā.

2 Atklāsmi Es dodu tev attiecībā uz Manu gribu, un, ja tu esi uzticīga un "staigā ^bšķīstības takas Manā priekšā, Es saglabāšu tavu dzīvību, un tu saņemsi "mantojumu Ciānā.

3 Lūk, tavi "grēki ir tev piedoti, un tu esi izredzēta kundze, kuru Es esmu ^baicinājis.

14a src Slimo dziedināšana.
15a Mat. 10:11–15.
b Marka 6:11;
Lūk. 10:11;
M&D 60:15;
75:19–22; 99:4–5.
18a Mat. 10:9–10;
Lūk. 10:4;

M&D 84:78–79.
19a Jēk. 5:61–74;
M&D 39:17; 71:4.
b src Ordinēt,
Ordinācija.
25 1a Jāņa 1:12.
src Dieva dēli
un meitas.
b src Dieva valstība

jeb Debesu valstība.
2a src Staigāt ar Dievu.
b src Tikumība.
c M&D 52:42; 64:30;
101:18.
src Ciāna.
3a Mat. 9:2.
b src Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.

4 Nekurni par tām lietām, kuras tu neesi redzējusi, jo tās ir noslēptas no tevis un no pasaulē, kas ir gudrība Manī nākamajam laikam.

5 Un tava aicinājuma pienākums būs būt par "mierinājumu Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, tavam vīram, viņa ciešanās, ar mierinošiem vārdiem, lēnprātīgā garā.

6 Un tu iesi ar viņu tad, kad viņam būs jāiet, un būsi viņam par pierakstītāju, kad viņam nebūs neviena cita pierakstītāja, lai Es varētu sūtīt Savu kalpu Oliveru Kauderiju, kurp vien Es gribēšu.

7 Un tu tiksī "ordinēta zem viņa rokas izskaidrot Svētos Rakstus, un skubināt baznīcu, atbilstoši tam, kā tas tiks tev dots ar Manu Garu.

8 Jo viņš uzlikts tev savas "rokas, un tu saņemsi Svēto Garu, un tavs laiks daudz tiks veltīts rakstīšanai un mācīšanai.

9 Un tev nevajag baidīties, jo tavs vīrs atbalstīs tevi baznīcā; jo priekš viņiem ir viņa

"aicinājums, lai visas lietas tiktu atklātas tiem, ko vien Es gribēšu, saskaņā ar viņu ticību.

10 Un patiesi Es saku tev, ka tu noliksi šīs "pasaulē b"lietas un "meklēsi pēc labākām lietām.

11 Un tev tiks dots arī izveidot svēto "garīgo dziesmu izlasi, kā tas tiks tev dots, kas Man ir patīkami, lai būtu Manā baznīcā.

12 Jo Mana dvēsele priecājas "sirds b"dziesmā; jā, taisnīgo dziesma ir lūgšana Man, un tā tiks atbildēta ar svētību uz viņu galvām.

13 Tādēļ priecājies savā sirdī un liksmojies, un paliec pie derībām, kuras tu esi noslēgusi.

14 Turpini "lēnprātīgā garā un bīsties b"lepnības. Lai tava dvēsele priecājas par tavu vīru un godību, kas nāks uz viņu.

15 Turi Manas pavēles nepātraukti, un "taisnības b"kroni tu saņemsi. Un ja tu to nedarīsi, tad kur Es esmu, tu "nevari nākt.

16 Un patiesi, patiesi Es saku tev, ka šī ir Mana "balss visiem. Āmen.

26. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam, Oliveram Kauderijam un Džonam Vitmeram Harmonijā, Pensilvānijas štatā, 1830. gada jūlijā (skat. 24. nodaļas ievadu).

5a SRC Līdzjūtība.	Pravietot.	14a SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.
7a VAI iecelta. SRC Iecelšana.	10a SRC Pasaulīgums.	b SRC Lepnība.
8a SRC Roku uzlikšana.	b SRC Bagātības; Iekārot.	15a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.
9a SRC Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Pravietis.	c Et. 12:4.	b SRC Kronis; Paaugstināšana.
b SRC Atklāsme; Pravietojums,	11a SRC Garīgā dziesma. 12a SRC Sirds. b 1. Laiku 16:9. src Dziedāt.	c Jāņa 7:34. 16a M&D 1:38.

1, *Viņiem tiek dots norādījums studēt Svētos Rakstus un sludināt; 2, Tiek apstiprināts vispārējās vienprātības likums.*

LŪK, Es saku jums, ka jūs vēlēsīt savu laiku Svēto Rakstu "studēšanai un sludināšanai, un baznīcas locekļu apstiprināšanai ^bKolesvilā, un savu zemes

darbu veikšanai, kas ir nepieciešami, līdz tam, kad vēlāk jūs iesit uz rietumiem noturēt nākošo konferenci; un tad tiks darīts zināms, kas jums ir jādara.

2 Un viss tiks darīts ar "vispārēju vienprātību baznīcā, ar daudzām lūgšanām un ticību, jo visu jūs saņemsit ar ticību. Amen.

27. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Harmonijā, Pensilvānijas statā, 1830. gada augustā. Gatavojot dievkalpojumu, kurā bija jāsniedz Svētais Vakarēdiens no maizes un vīna, Džozefs devās sagādāt vīnu. Viņš sastapa debesu vēstnesi un saņēma šo atklāsmi, daļa no kuras tika pierakstīta tajā brīdī un atlikusi daļa pēc tam septembrī. Tagad Baznīcas Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos vīna vietā tiek izmantots ūdens.

1–4, *Tiek izskaidroti simboli, kas jāizmanto Svētā Vakarēdiena izdalīšanā; 5–14, Kristus un Viņa kalpi no visiem laikiem pieņems Svēto Vakarēdienu; 15–18, Apvelciet visas Dieva bruņas.*

UZKLAUSIET JĒZUS KRISTUS, jūsu Kunga, jūsu Dieva un jūsu Pestītāja, balsi, kura vārds ir "dzīvs un spēcīgs.

2 Jo lūk, Es saku jums, ka nav svarīgi, ko jūs ēdīsīt vai ko jūs dzersīt, kad jūs pieņemat "Svēto Vakarēdienu, ja būs tā, ka jūs to darāt ar aci, vērstu tikai uz Manu ^bgodību—atceroties Tēva priekšā Manu miesu, kas tika nolikta par

jums, un Manas "asinis, kas tika izlietas jūsu grēku "piedošanai.

3 Tādēļ pavēli Es došu jums, lai jūs nepirktu nedz vīnu, nedz stipru dzērienu no jūsu ienaidniekiem;

4 tādēļ jūs nebaudīsiet neko tādu, izņemot tikai, ja tas ir jauns vīns, pagatavots starp jums; jā, šajā Mana Tēva valstībā, kura tiks uzcelta uz zemes.

5 Lūk, šī ir gudrība Manī; tādēļ nebrīnieties, jo nāk stunda, kad es "dzeršu no vīna koka augļiem kopā ar jums uz zemes, un ar ^bMoroniju, kuru Es esmu sūtījis pie jums atklāt Mormona Grāmatu, kas satur Mana mūžīgā

26 1a SRC Svētie Raksti—Svēto Rakstu nozīmība.
b M&D 24:3; 37:2.
2a 1. Sam. 8:7;
Mos. 29:26.

src Vienprātība.
27 1a Hel. 3:29;
M&D 6:2.
2a SRC Svētais Vakarēdiens.
b SRC Godība.

c SRC Asinis.
d SRC Grēku piedošana.
5a Mat. 26:29;
Marka 14:25;
Lūk. 22:18.
b DŽS—V 1:30–34.

evanģēlija pilnību, kuram Es esmu uzticējies Efraima ‘vēzdas pieraksta atslēgas;

6 un arī ar ‘Ēliju, kuram Es esmu uzticējies atslēgas visu lietu īstenošanai, kas ir runātas ar visu svēto praviešu muti kopš pasaules sākuma, attiecībā uz pēdējām dienām;

7 un arī Jāni, Caharijas dēlu, tā Caharijas, kuru viņš ‘(Ēlija) apmeklēja un deva solījumu, ka viņam būs dēls, un viņa vārds būs ‘Jānis, un viņš tiks piepildīts ar Ēlijas garu;

8 to Jāni Es sūtīju pie jums, Saviem kalpiem, Džozefa Smita, jaunākā, un Olivera Kauderija, lai ordinētu jūs pirmajā ‘priesterībā, ko jūs esat saņēmuši, lai jūs tiktu acināti un ‘ordinēti tāpat kā ‘Ārons;

9 un arī ‘Eliju, kuram Es esmu uzticējies atslēgas spēkam ‘pievērst tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem, lai visa zeme netiktu sista ar lāstu;

10 un arī ar Jāzepu un Jēkabu, un Īzāku, un Ābrahāmu, jūsu tēviem, pie kuriem ‘solījumi paliek;

11 un arī ar Mihaēlu jeb

‘Ādamu, visu tēvu, visu vadoni, senāko pēc dienām;

12 un arī ar Pēteri un Jēkabu, un Jāni, kurus Es sūtīju pie jums, ar kuriem Es esmu ‘ordinējis jūs un apstiprinājis jūs par ‘apustuljiem un Mana Vārda īpašiem ‘lieciniekiem, un nest jūsu kalpošanas un to pašu lietu atslēgas, ko Es esmu atklājis viņiem;

13 jums, kam Es esmu ‘uzticējis Manas valstības ‘atslēgas un ‘evanģēlija ‘atklāšanu ‘pēdējos laikos; un laiku ‘pilnībā, kurā Es sapulcināšu kopā ‘vienā visu, gan kas ir debesīs, gan kas ir uz zemes;

14 un arī visiem tiem, kurus Mans Tēvs ir ‘devis Man no pasaules.

15 Tādēļ priedājieties savās sirdīs un līksmojieties, un apjoziet savus gurnus, un uzvelciet visas Manas ‘bruņas, lai jūs varētu nostāvēt tajā ļaunajā dienā, izdarījuši visu, lai jūs varētu ‘pastāvēt.

16 Tāpēc stāviet, ‘apjozuši savus gurnus ar ‘patiesību, uzvilkuši ‘taisnības ‘krūšu bruņas un savas kājas apāvuši ar gatavību ‘miera evanģēlijam, ko Es esmu

5c Ec. 37:16.

src Efraims—Efraima jeb Jāzēpa vēzda.

6a src Ēlija.

7a Lūk. 1:17–19.

b Lūk. 1:13;

M&D 84:27–28.

8a M&D 13.

src Ārona priesterība.

b src Ordinēt,

Ordinācija.

c 2. Moz. 28:1–3, 41;

M&D 107:13.

9a 1. Kēn. 17:1–22;

2. Kēn. 1–2;

M&D 2; 110:13–16;

DžS—V 1:38–39.

src Elija.

b src Ģenealoģija, ciltsraksti.

10a src Ābrahāma derība.

11a src Ādams.

12a DžS—V 1:72.

src Melhisedeka priesterība.

b src Apustulis.

c Ap. d. 1:8.

13a Mat. 16:19.

b src Priesterības atslēgas.

c src Evanģēlijs.

d src Atklāšana.

e Jēk. 5:71;

M&D 43:28–30.

f Ef. 1:9–10;

M&D 112:30; 124:41.

g M&D 84:100.

14a Jāņa 6:37; 17:9, 11;

3. Nef. 15:24;

M&D 50:41–42; 84:63.

15a Rom. 13:12;

Ef. 6:11–18.

b Mal. 3:2;

M&D 87:8.

16a Jes. 11:5.

b src Patiesība.

c src Taisnīgs, Taisns,

Taisnīgums.

d Jes. 59:17.

e 2. Nef. 19:6.

sūtījis Savus ņeņģelus jums nodot;

17 satvēruši ticības vairogu, ar ko jūs varēsīt dzēst visas ļaunā "ugunīgās bultas;

18 un ņemiet glābšanas bruņu cepuri, un Mana Gara, kuru Es iz-

liešu pār jums, zobenu, un Manu vārdu, ko Es atklāšu jums, un esiet vienoti attiecībā par visām lietām, ko jūs prasāt no Manis, un esiet uzticīgi, līdz Es nākšu, un jūs tiksīt "aizrauti, lai tur, kur Es esmu, būtu ^barī jūs. Āmen.

28. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Oliveram Kauderijam Feijetā, ņujorkas štatā, 1830. gada septembrī. Hairemam Peidžam, Baznīcas loceklim, bija kāds akmens, un viņš bija uzdevis, ka saņēmis atklāsmes ar tā palīdzību attiecībā uz Ciānas uzcelšanu un Baznīcas kārtību. Vairāki locekļi bija pievilti ar šiem nepatiesajiem apgalvojumiem, un pat Oliveris Kauderijis bija aplami ietekmēts no tiem. Īsi pirms nozīmētās konferences Pravietis nopietni vaicāja To Kungu attiecībā par šo lietu, un sekoja šī atklāsme.

1–7, Džozefam Smitam ir noslēpumu atslēgas, un tikai viņš saņem atklāsmes Baznīcai; 8–10, Oliveram Kauderijam ir jāsludina lamaniēšiem; 11–16, Sātans pievīla Hairemu Peidžu un deva tam viltus atklāsmes.

LŪK, Es saku tev, "Oliver, ka tev tiks dots tas, ka tu tiksī baznīcas uzklaušīs visās lietās, ko tu tiem ^bmācīsī ar "Mierinātāju, attiecībā uz atklāsmēm un pavēlēm, kuras Es esmu devis.

2 Bet, lūk, patiesi, patiesi Es saku tev, "neviens netiks nozīmēts saņemt pavēles un atklāsmes šajā baznīcā, izņemot Manu kalpu ^bDžozefu Smitu, jaunāko,

jo viņš tās saņem tāpat kā Mozus.

3 Un tu būsi, tāpat kā "Ārons, paklausīgs tam, ko Es došu viņam, lai uzticīgi, ar spēku un ^bvaru, paziņotu pavēles un atklāsmes baznīcai.

4 Un ja tu kādā brīdī tiec Mierinātāja vadīts "runāt vai mācīt, vai katreiz, kad ir pavēle baznīcai, tu vari to darīt.

5 Bet tu nerakstīsī pavēles veidā, bet kā gudrību;

6 un tev nebūs pavēlēt viņam, kurš ir tev priekšgalā un visas baznīcas priekšgalā;

7 jo Es esmu devis viņam "atslēgas no ^bnoslēpumiem un atklāsmēm, kuras ir aizzīmogo-

16f M&D 128:19–21.

17a 1. Nef. 15:24;
M&D 3:8.

18a 1. Nef. 13:37;
M&D 17:8.

b Jāņa 14:3.

28 1a M&D 20:3.

b src Mācīt, Skolotājs—
Mācīšana ar Garu.

c src Mierinātājs.
2a M&D 35:17–18; 43:4.

b 2. Nef. 3:14–20.
src Smits Džozefs,
jaunākais.

3a src Ārons,
Mozus brālīs.

b src Pilnvaras.
4a 2. Moz. 4:12–16;
M&D 24:5–6.

7a M&D 64:5; 84:19.
b src Dieva noslēpumi.

tas, līdz es nozīmēšu tiem citu viņa vietā.

8 Un tagad, lūk, Es saku tev, ka tev ir jāiet pie lamaniešiem un jāsludina tiem Mans ^bevaņģēlijs; un kā viņi pieņems tavas mācības, tā tu veidosi Manu baznīcu viņu vidū; un tev būs atklāsmes, bet neraksti tās pavēles veidā.

9 Un tagad, lūk, Es saku tev, ka tas nav atklāts un neviens cilvēks nezina, kur Ciānas ^bpilsēta tiks uzcelta, bet tas tiks dots vēlāk. Lūk, Es saku tev, ka tas būs pie robežas ar lamaniešiem.

10 Tu nepametīsi šo vietu, pirms beigsies konference; un Mans kalps Džozefs tiks nozīmēts būt par priekšsēdētāju konferencē ar tās balsi, un ko viņš sacīs tev, tu runāsi.

11 Un vēl, tu ņem savu brāli Hairemu Peidžu, "viens pret

vienu, un saki viņam, ka tas, ko viņš ir rakstījis no tā akmens, nav no Manis, un ka ^bSātans viņu ir 'pievīlis;

12 jo lūk, šīs lietas viņam nav tikušas nozīmētas, nedz arī tiks nozīmētas kādam no šīs baznīcas pretēji baznīcas derībām.

13 Jo visam ir jātiek darītam kārtībā un ar "vispārēju vienprātību baznīcā, ar ticības lūgšanu.

14 Un tu palīdzēsi atrisināt visas šīs lietas, saskaņā ar baznīcas derībām, pirms tu dosies savā ceļojumā starp lamaniešiem.

15 Un no tā brīža, kad tu dosies, līdz tam laikam, kad tu atgriezīsies, tev tiks "dots, kas tev ir jādara.

16 Un tev ir jāver sava mute visu laiku, sludinot Manu evaņģēliju ar prieka skaņu. Āmen.

29. NODALA

Atklāsmes, dota caur pravieti Džozefu Smitu sešu elderu klātbūtnē Feijetā, Ņujorkas štatā, 1830. gada septembrī. Šī atklāsmes tika dota dažas dienas pirms konferences, kas sākās 1830. gada 26. septembrī.

1–8, Kristus sapulcina Savus izraudzītos; 9–11, Viņa atnākšana ieies Tūkstošgadē; 12–13, Divpadsmit tiesās visu Israēlu; 14–21, Zīmes, sērgas un posts ievadīs Otro Atnākšanu; 22–28, Pēdējā augšāmcelšanās un galīgā tiesa būs pēc Tūkstošgades; 29–35, Visas lietas ir garīgas Tam Kungam; 36–39, Velns un viņa

pulki tika padzīti no debesīm kārdināt cilvēku; 40–45, Krišana un Izpirkšana atnes glābšanu; 46–50, Mazi bērni ir atpestīti caur Izpirkšanu.

KLAUSIETIES Jēzus Kristus, jūsu Pestītāja, Diženā "Es ESMU, balsi, kura ^bžēlastības roka ir 'izpirkusi jūsu grēkus;

8a 2. Nef. 3:18–22;
M&D 30:5–6; 32:1–3.
b M&D 3:19–20.
9a M&D 52:42–43.
SRC Ciāna.

b M&D 57:1–3.
11a Mat. 18:15.
b Jāņa atkl. 20:10.
c M&D 43:5–7.
13a SRC Vienprātība.

15a 2. Nef. 32:3, 5.
29 1a SRC ES ESMŪ.
b SRC Žēlīgs, Žēlastība.
c SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

2 kurš "sapulcinās Savus ļaudis tāpat kā vista sapulcina kopā savus cālišus apakš saviem spārniem, patiesi tik daudzus, cik uzklausīs Manu balsi un ^bpazemosies Manā priekšā, un piesauks Mani varenā lūgšanā.

3 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, ka tagad jūsu grēki ir jums "piedoti, tādēļ jūs saņemat šīs lietas, bet atcerieties vairs negrēkot, lai briesmas nenāktu pār jums.

4 Patiesi Es saku jums, ka jūs esat izraudzīti no pasaules sludināt Manu evaņģēliju ar prieka skaņu, kā ar bazūnes "balsi.

5 Priecājieties savā sirdī un līksmojieties, jo Es esmu jūsu "vidū un esmu jūsu ^baizstāvis Tēva priekšā; un tā ir Viņa labā griba dot jums "valstību.

6 Un, kā ir rakstīts: Visu, ko jūs "ticībā ^blūgsit, būdami "vienoti lūgšanā, saskaņā ar Manu pavēli, jūs saņemsit.

7 Un jūs esat aicināti īstenot Manu "izredzēto ^bsapulcināšanu; jo Mani izredzētie "klausās Manu balsi un nenocietina savas "sirdis;

8 tādēļ no Tēva ir nācis lēmums,

ka viņiem ir jātiek "sapulcinātiem vienā vietā uz šīs zemes virsas, lai ^bsagatavotu viņu sirdis un būtu sagatavoti visās lietās uz to dienu, kad "bēdas un posts tiks sūtīts ļaunajiem.

9 Jo tā stunda ir tuvu un tā diena drīz būs klāt, kad zeme būs nobriedusi; un visi "lepnie un tie, kas dara ļaundarības, būs kā ^brugāji; un Es tos "sadedzināšu, saka Pulku Kungs, tā ka ļaundarības vairs nebūs uz zemes;

10 jo tā stunda ir tuvu, un tam, kas tika Manu apustuļu "runāts, ir jātiek piepildītam; jo kā viņi teica, tā tam ir jānotiek;

11 jo Es atklāšu Sevi no debesīm ar spēku un lielu godību, ar visiem debesu "pulkiem, un dzīvošu ^btaisnībā ar cilvēkiem uz zemes "tūkstoš gadus, un ļaunie nepastāvēs.

12 Un vēl, patiesi, patiesi Es saku jums, un tas iznācis kā stingrs lēmums pēc Tēva gribas, ka Mani "apustuļi, tie Divpadsmit, kas bija ar Mani Manā kalpošanā Jeruzālemē, stāvēs pie Manas labās rokas Manas atnākšanas dienā ^buguns stabā, būdami

2a Mat. 23:37;
3. Nef. 10:4–6.

b src Pazemīgs,
Pazemība.

3a src Piedot.

4a Al. 29:1–2;
M&D 19:37; 30:9.

5a Mat. 18:20;
M&D 6:32; 38:7;
88:62–63.

b src Aizstāvis.

c src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

6a Marka 11:24.

b Mat. 21:22; Jāņa 14:13.

c 3. Nef. 27:1–2;
M&D 84:1.

7a Marka 13:20;
M&D 84:34.

src Izredzētie.

b src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

c Al. 5:37–41.

d src Sirds.

8a M&D 45:64–66; 57:1.

b M&D 58:6–9; 78:7.

c M&D 5:19; 43:17–27.

9a 2. Nef. 20:33;

3. Nef. 25:1.

src Lepnība.

b Nah. 1:10;

Mal. 3:19;

1. Nef. 22:15, 23;

DžS—V 1:37.

c M&D 45:57; 63:34, 54;
64:24; 88:94;

101:23–25; 133:64.

src Zemes—Zemes
attīrīšana.

10a src Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

11a DžS—M 1:37.

b src Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.

c src Jēzus Kristus—
Kristus valdīšana

Tūkstošgadē;

Tūkstošgade.

12a src Apustuļi.

b Jes. 66:15–16;

M&D 130:7; 133:41.

ietērti taisnības apmetņos, ar kroņiem uz savām galvām, ‘godībā, tāpat kā Es esmu, lai ‘tiesātu visu Israēla namu, patiesi tos, kas Mani ir mīlējuši un turējuši Manas pavēles, un nevienu citu.

13 Jo ‘bazūne skanēs gan ilgi, gan skaļi, tāpat kā Sinaja kalnā, un visa zeme trīcēs, un viņi ‘bīznāks—jā, patiesi—‘mirušie, kas nomira Manī, lai saņemtu taisnības ‘kroni un tiktū ietērti, ‘tāpat kā Es esmu, lai būtu ar Mani, lai mēs būtu vienoti.

14 Bet, lūk, Es saku jums, ka pirms šī lielā ‘diena nāks, ‘saule aptumšosies un mēness pārvērtīsies asinīs, un zvaigznes kritīs no debesīm, un būs lielākas ‘zīmes debesis augšā un uz zemes apakšā;

15 un būs raudāšana un ‘gau-došana starp cilvēku pūļiem;

16 un tiks stipra ‘krusa sūtīta, lai iznīcinātu labību uz zemes.

17 Un notiks, dēļ pasaules ļaundarības, ka Es ‘atriebšos ‘bezdievīgajiem, jo tie nenožēlos grēkus; jo Mana sašutuma kauss ir pilns; jo lūk, Manas

‘asinis tos neattīrīs, ja viņi Manī neklausīsies.

18 Tādēļ Es, Dievs Tas Kungs, sūtīšu kukaiņus uz zemes virsas, kas sagrābs tās iedzīvotājus un ēdīs viņu miesu, un tiks kāpuriem rasties viņos;

19 un viņu mēles tiks apturētas, lai viņi ‘nerunātu pret Mani; un viņu miesa atkritīs no viņu kauliem, un viņu acis no viņu dobumiem;

20 un notiks, ka meža ‘zvēri un putni gaisā tos aprīs.

21 Un lielā un ‘nešķīstā baznīca, kas ir visas zemes ‘netikle, tiks nogāzta ar ‘iznīcinošu uguņi, atbilstoši tam, kā tas tika runāts ar pravieša Ecēhiēla muti, kurš runāja par šīm lietām, kas vēl nav notikušas, bet noteikti ‘notiks, kā Es dzīvoju, jo negantībai nebūs valdīt.

22 Un vēl, patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad ‘tūkstoš gadi būs beigušies un cilvēki atkal sāks noliegt savu Dievu, Es saudzēšu zemi, bet tikai ‘neilgu laiku;

23 un nāks ‘gals, un debesis un zeme tiks aprītas un ‘pazudīs,

12c SRC Godība;
Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus godība.
d Mat. 19:28;
Lūk. 22:30;
1. Nef. 12:9;
Morm. 3:18–19.
13a M&D 43:18; 45:45.
b M&D 76:50.
c M&D 88:97; 133:56.
d SRC Kronis;
Paaugstināšana.
e M&D 76:94–95;
84:35–39.
14a SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.
b Joēla 2:10;

DžS—M 1:33.
c SRC Laiku zīmes.
15a Mat. 13:42.
16a Ec. 38:22;
Jāņa atkl. 11:19; 16:21.
17a Jāņa atkl. 16:7–11;
2. Nef. 30:10;
DžS—M 1:53–55.
SRC Atriebība.
b SRC Ļauns,
Ļaundarība.
c 1. Jāņa 1:7;
Al. 11:40–41;
M&D 19:16–18.
19a Cak. 14:12.
20a Jes. 18:6; Ec. 39:17;
Jāņa atkl. 19:17–18.

21a SRC Velns—Velna
baznīca.
b Jāņa atkl. 19:2.
c Joēla 1:19–20; 2:3;
M&D 97:25–26.
SRC Zeme—Zemes
attīrīšana.
d M&D 1:38.
22a SRC Tūkstošgade.
b Jāņa atkl. 20:3;
M&D 43:30–31;
88:110–111.
23a Mat. 24:14.
SRC Pasaule—
Pasaules gals.
b Mat. 24:35;
DžS—M 1:35.

un būs jaunas debesis un ‘jauna zeme.

24 Jo visam vecajam ir ‘jāpriet, un visam jāklūst jaunam, pat debesīm un zemei, un visam, kas ir uz tām—cilvēkiem un zvēriem, putniem gaisā un zivīm jūrā;

25 un neviens ‘mats, neviens puteklītis nezudīs, jo tas ir Manu roku darbs.

26 Bet, lūk, patiesi Es saku jums, pirms zeme zudīs, ‘Mihaēls, Mans ^berceņģelis, pūtīs savu ‘bazūni, un tad visi mirušie ‘pamodīsies, jo viņu kapi tiks atvērti, un viņi ‘iznāks laukā—jā, patiesi visi.

27 Un visi ‘taisnīgie tiks sapulcināti pie Manas ^blabās rokas mūžīgajai dzīvei; un bezdievīgos pie Manas kreisās rokas Es kaunēšos atzīt par savējiem Tēva priekšā;

28 tādēļ Es teikšu tiem: ‘Eita nost no manis, jūs nolādētie, mūžīgajā ^bugunī, kas sataisīta ‘velnam un viņa eņģeļiem.

29 Un tagad, lūk, Es saku jums, nekad nevienu reizi Es neesmu darījis zināmu ar Savu paša muti, ka viņi atgriezīsies, jo, ‘kur Es esmu, viņi nevar nākt, jo viņiem nav spēka.

30 Bet atcerieties, ka visi Mani sodi nav doti cilvēkiem; un kā

vārdi ir nākuši no Manas mutes, patiesi tā tie tiks piepildīti, ka ‘pirmie būs pēdējie un pēdējie būs pirmie visās lietās, ko Es esmu radījis ar Mana spēka vārdu, kas ir Mana Gara spēks.

31 Jo ar Sava Gara spēku Es tās ‘radīju; jā, visas lietas, gan ^bgarīgi, gan laicīgi—

32 vispirms ‘garīgi, pēc tam laicīgi, kas ir Mana darba sākums; un tad, vispirms laicīgi, un pēc tam garīgi, kas ir Mana darba beigās—

33 sacīdams jums, lai jūs varētu dabiski saprast; bet Man pašam Maniem darbiem nav nedz ‘gala, nedz sākuma; bet tas ir dots jums, lai jūs varētu saprast, tāpēc, ka jūs to jautājāt Man un esat saskaņā.

34 Tādēļ patiesi Es saku jums, ka visas lietas Man ir garīgas, un nekad Es neesmu devis jums likumu, kurš būtu bijis laicīgs—nedz kādam cilvēkam, nedz cilvēku bērniem, nedz Ādamam, jūsu tēvam, kuru Es radīju.

35 Lūk, Es devu viņam, lai viņš ‘rīkotos pats, un Es devu viņam pavēles, bet nevienu laicīgu pavēli Es viņam nedevu, jo Manas ^bpavēles ir garīgas; tās nav nedz dabiskas, nedz laicīgas, nedz miesiskas, nedz jutekliskas.

36 Un notika, ka Ādams,

23c SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.

24a Jāņa atkl. 21:1–4.

25a Al. 40:23.

26a SRC Ādams; Mihaēls, Miķelis.

b SRC Erceņģelis.

c 1. kor. 15:52–55.

d SRC Augšamcelšanās; Nemirstīgs, Nemirstība.

e Jāņa 5:28–29.

27a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

b Mat. 25:33.

src Tiesa, Pēdēja.

28a Mat. 25:41;

M&D 29:41.

b M&D 43:33.

c SRC Velns.

29a Jāņa 7:34; M&D 76:112.

30a Mat. 19:30; 1. Nef. 13:42.

31a SRC Radīt, Radīšana.

b Moz. 3:4–5.

32a SRC Garīgā radīšana.

33a Psm. 111:7–8;

Moz. 1:4.

35a SRC Rīcības brīvība.

b SRC Dieva pavēles, baušļi.

būdams velna kārdināts,—jo lūk, “velns bija pirms Ādama, jo viņš ^bsacēlās pret Mani, sacīdams: Dod man Savu ‘godu,—kas ir Mans ^dspēks; un arī ^etrešo daļu no debesu ^fpulkiem novērsa viņš no Manis dēļ viņu ^gricības brīvības;

37 un viņi tika nogāzti lejā, un tā radās ^avelns un viņa ^benģeļi;

38 un lūk, vieta ir sagatavota tiem no sākuma, šī vieta ir ^aelle.

39 Un ir nepieciešams, lai velns varētu ^akārdināt cilvēku bērnus, vai arī viņi nevarēs rīkoties paši; jo, ja viņiem nekad nebūs bijis ^brūgtuma, viņi nevarēs zināt, kas ir salds,—

40 tādēļ notika, ka velns kārdināja Ādamu, un viņš baudīja aizliegto ^aaugli un pārkāpa pavēli, ar ko viņš tika ^bpakļauts velna gribai, tāpēc ka viņš ļāvās kārdinājumam.

41 Tādēļ Es, Dievs Tas Kungs, liku, lai viņš tiktu ^aizdzīts no ^bĒdenes dārza, no Manas klātbūtnes, dēļ viņa pārkāpuma, ar ko viņš kļuva ^cgarīgi miris, kas ir pirmā nāve, tieši tā pati

nāve, kas ir pēdējā ^dnāve, kas ir garīga, kas tiks pasludināta bezdievīgajiem, kad Es teikšu: Eita prom, jūs ^anolādētie.

42 Bet, lūk, Es saku jums, ka Es, Dievs Tas Kungs, devu Ādamam un viņa pēcnācējiem, ka viņi ^anemirs laicīgajā nāvē, kamēr Es, Dievs Tas Kungs, nebūšu sūtījis ^benģeļus sludināt tiem ^cgrēku nožēlošanu un ^dpestīšanu caur ticību Mana ^eVienpiezimumšā Dēla Vārdam.

43 Un tā Es, Dievs Tas Kungs, nozīmēju cilvēkam viņa ^apārbaudes dienas, lai ar savu dabisko nāvi viņš tiktu ^buzcelts ^cnemirstībā ^dmūžīgajai dzīvei, tieši tik daudz, cik ticēs;

44 un tie, kas neticēs—mūžīgajai ^asodībai; jo viņi nevar tikt atpestīti no viņu garīgās krišanas, tāpēc ka viņi nenožēlo grēkus;

45 jo viņi drīzāk mīl tumsību nekā gaismu, un viņu ^adarbi ir ļauni, un viņi saņems savas ^balgas no tā, kuru izvēlējušies paklausīt.

46 Bet lūk, Es saku jums, ka

36a M&D 76:25–26;
Moz. 4:1–4.

b SRC Padome debesīs.

c SRC Gods.

d Jes. 14:12–14;
M&D 76:28–29.

e Jāņa atkl. 12:3–4.

f M&D 38:1; 45:1.
SRC Pirmsmirstīgā dzīve.

g SRC Ricības brīvība.

37a SRC Velns.

b 2. Pēt. v. 2:4;

Jūd. v. 1:6;

Moz. 7:26.

src Enģeļi.

38a SRC Elle.

39a Moz. 4:3–4.

src Kārdināt,
Kārdinājums.

b Moz. 6:55.

40a 1. Moz. 3:6;

Moz. 4:7–13.

b 2. Nef. 10:24;

Mos. 16:3–5;

Al. 5:41–42.

41a src Ādama un
Ievas Krišana.

b src Ēdene.

c src Nāve, garīgā.

d Al. 40:26.

e M&D 29:27–28;

76:31–39.

42a 2. Nef. 2:21.

src Nāve, fiziskā.

b Al. 12:28–30.

c SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

d SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

e Moz. 5:6–8.

43a Al. 12:24; 42:10.

b SRC Augšāmcelšanās.

c Moz. 1:39.

src Nemirstīgs,
Nemirstība.

d SRC Mūžīgā dzīve.

44a M&D 19:7–12.

src Sodība.

45a Jāņa 3:18–20;

M&D 93:31–32.

b Mos. 2:32–33;

Al. 3:26–27;

5:41–42; 30:60.

mazi "bērni ir ^batpestīti kopš pasaules radīšanas caur Manu Vienpiedzimušo;

47 tādēļ viņi nevar grēkot, jo Sātanam nav dota vara "kārdināt mazus bērnus, līdz tie kļūst ^batbildīgi Manā priekšā;

48 jo tiem tiek dots patiesi tā, kā Es gribu, saskaņā ar Mana paša labpatiku, lai lielas lietas

tiktu pieprasītas no viņu "tēvu rokas.

49 Un vēl, Es saku jums, kuram, kam ir zināšanas, Es neesmu pavēlējis nožēlot grēkus?

50 Un tas, kam nav "saprāšanas, tas paliek Manī, rīkoties atbilstoši tam, kas ir rakstīts. Un tagad Es nesludinu jums vairāk šajā reizē. Āmen.

30. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Deividam Vitmeram, Pīteram Vitmeram, jaunākajam, un Džonam Vitmeram Feijetā, Ņujorkas štatā, 1830. gada septembrī, pēc trīs dienu konferences Feijetā, bet pirms Baznīcas elderi šķīrās. Sākotnēji šis materiāls tika publicēts kā trīs atklāsmes; to vienā nodaļā apvienoja Praviētis grāmatas „Mācība un Derības” 1835. gada izdevumā.

1–4, Deivids Vitmers ir sodīts par nespēju kalpot uzcītīgi; 5–8, Pīteram Vitmeram, jaunākajam, ir jāpavada Olivera Kauderija misijā pie lamaniēšiem; 9–11, Džons Vitmers tiek aicināts sludināt evaņģēliju.

LŪK, Es saku tev, "Deivid, ka tu esi ^bnobijies cilvēku un neesi "paļāvies uz Mani pēc spēka, kā tev vajadzēja.

2 Bet tavs prāts bija uz "zemes lietām vairāk nekā uz Manām, tava Radītāja, un tās kalpošanas lietām, kurai tu tiki aicināts; un tu neesi uzklausījis Manu Garu un tos, kas bija nolikti pār tevi,

bet tiki pārliecināts no tiem, kuriem Es nebiju pavēlējis.

3 Tādēļ tu esi atstāts, lai prasītu pats no Manas rokas un "pārdomātu par tām lietām, ko tu esi saņēmis.

4 Un tavas mājas būs tava tēva namā, līdz Es došu tev tālākās pavēles. Un tev "jākalpo baznīcā un pasaules priekšā, un apgabalos visapkārt. Āmen.

5 Lūk, Es saku tev, "Pīter, ka tu dosies ^bceļojumā ar savu brāli Oliveru, jo pienācis ir "laiks, kad ir noderīgi Manī, lai tu vērtu savu muti, lai sludinātu Manu evaņģēliju; tādēļ nebaidies, bet

46a Mor. 8:8, 12;
M&D 93:38.

src Bērns, Bērni.

b M&D 74:7.

src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

47a src Kārdināt,
Kārdinājums.

b src Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

48a M&D 68:25.

50a M&D 137:7–10.

src Saprašana.

30 1a src Vitmers Deivids.

b Ap. d. 5:29.

c 2. Laiku 16:7–9.

2a M&D 25:10.

3a src Pārdomāt.

4a src Kalpot,

Kalpošana.

5a src Vitmers Pīters,
jaunākais.

b M&D 32:1–3.

c M&D 11:15.

“paklausī sava brāļa vārdiem un padomam, ko viņš tev dos.

6 Un tev būs ciest visās viņa ciešanās, vienmēr paceldams savu sirdi uz Mani lūgšanā un ticībā par viņu un tavu izglābšanu; jo Es esmu devis viņam varu uzcelt Manu “baznīcu starp ^blamaniešiem;

7 un nevienu Es neesmu nozīmējis būt par viņa padomdevēju “virs viņa baznīcā, attiecībā uz baznīcas lietām, izņemot viņa brāli Džozefu Smitu, jaunāko.

8 Tādēļ paklausī šīm lietām un esi uzcītīgs, turot Manas

pavēles, un tu tiksī svētīts mūžīgajai dzīvei. Āmen.

9 Lūk, Es saku tev, Mans kalp Džon, ka tu sāksi no šī brīža un turpmāk “sludināt Manu evaņģēliju kā ar bazūnes ^bbalsi.

10 Un tavs darbs būs būt pie tava brāļa Filipa Barrafa un tajā apgabalā visapkārt, jā, kur vien tu vari tikt uzklauts, līdz Es pavēlēšu tev aiziet no turienes.

11 Un viss tavs darbs būs Ciānā, ar visu tavu dvēseli, no šī brīža; jā, tu allaž vērsi savu muti Manā lietā, “nebaidoties no tā, ko ^bcilvēks var darīt, jo Es esmu “ar tevi. Āmen.

31. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Tomasam B. Māršam 1830. gada septembrī. Šis notikums sekoja tūlīt pēc Baznīcas konferences (skat. 30. nodaļas ievadu). Tomass B. Māršs bija ticis kristīts agrāk tajā mēnesī un bija ticis iesvētīts par Baznīcas elderu, pirms šī atklāsme tika dota.

1–6, Tomass B. Māršs tiek aicināts sludināt evaņģēliju un saņemt apstiprinājumu, ka viņa ģimenei klājas labi; 7–13, Viņam tiek dots padoms būt pacietīgam, vienmēr lūgt un sekot Mierinātājam.

“TOMAS, Mans dēls, svētīts tu esi dēļ savas ticības Manam darbam.

2 Lūk, tev ir bijis daudz ciešanu dēļ savas ģimenes; tomēr Es

svētīšu tevi un tavu ģimeni, jā, tavus mazos; un nāk diena, kad viņi ticēs un zinās patiesību, un būs vienoti ar tevi Manā baznīcā.

3 Priecājies savā sirdī un līksmojies, jo tava misijas stunda ir pienākusi; un tava mēle tiks atraisīta, un tu sludināsi “liela prieka vēstis šai paaudzei.

4 Tu “pasludināsi tās lietas, kas ir tikušas atklātas Manam

5d src Baznīcas vadītāju atbalstīšana; Padoms.

6a src Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.
b M&D 3:20; 49:24.

src Lamanieši.
7a M&D 20:2–3.
9a M&D 15:6.
b M&D 33:2.
11a src Bailes; Drosme, Drosmīgs.
b Jes. 51:7.

c Mat. 28:19–20.

31 1a src Māršs Tomass B.
3a Jes. 52:7;
Lūk. 2:10–11;
Mos. 3:3–5.
4a Mos. 18:19;
M&D 42:12; 52:36.

kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam. Tu sāksi sludināt no šī brīža, jā, lai pļautu tai druvā, kas ir jau ^bbalta sadedzināšanai.

5 Tāpēc ^alaid darbā savu sirpi ar visu savu dvēseli, un tavi grēki ir tev ^bpiedoti, un tev uz muguras tiks sakrauti ^ckūliši, jo ^dstrādnieks ir savas algas cieņīgs. Tādēļ tava ģimene dzīvos.

6 Lūk, patiesi Es saku tev, aizej no viņiem tikai uz neilgu laiku un sludini Manu vārdu, un Es sagatavošu viņiem vietu.

7 Jā, Es ^aatvēršu ļaužu sirdis un tie tevi pieņems. Un Es nodibināšu draudzi ar tavu roku;

8 un tu viņus ^astiprināsi un sagatavosi viņus tam laikam, kad tie tiks sapulcināti.

9 Esi ^apacietīgs ^bciešanās, nezaimo pret tiem, kas zaimo. Pārvaldi savu ^cmāju lēnprātībā un esi nelokāms.

10 Lūk, Es saku tev, ka tu būsi ārsts baznīcai, bet ne pasaulei, jo viņi tevi nepieņems.

11 Eļ savu ceļu kurp vien Es gribēšu, un tev tiks dots ar ^aMierinātāju, kas tev būs jādara un kurp tev būs jāiet.

12 ^aLūdz vienmēr, lai tu nekristu ^bkārdinājumā un nepazaudētu savu algu.

13 Esi ^auzticīgs līdz galam, un raugi, Es esmu ^bar tevi. Šie vārdi nav no cilvēka, nedz no cilvēkiem, bet no Manis, patiesi Jēzus Kristus, tava Pestītāja, pēc Tēva ^cgribas. Āmen.

32. NODALA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Pārlijam P. Pretam un Zibam Pītersonam Mančestrā, Ņujorkas štatā, 1830. gada oktobra sākumā. Elderi juta lielu interesi un vēlēšanos attiecībā uz lamaniēšiem, par kuru pareģotajām svētībām Baznīca bija uzzinājusi no Mormona Grāmatas. Tāpēc tika pielūgts Tas Kungs, lai Viņš norādītu Savu gribu attiecībā uz to, vai elderiem bija jātiek sūtītiem tajā laikā pie indiāņu ciltīm Rietumos. Sekoja atklāsme.

1–3, Pārlijs P. Prets un Ziba Pītersons tiek aicināti sludināt lamaniēšiem un pavadīt Oliveru Kauderiju un Pīteru Vitmeru, jaunāko; 4–5, Viņiem ir jālūdz, lai saprastu Svētos Rakstus.

UN tagad, attiecībā uz Manu kalpu ^aPārliju P. Pretu, lūk, Es saku viņam, ka tā, kā Es dzīvoju, Es gribu, lai viņš sludinātu Manu evaņģēliju un ^bmācītos no

4b M&D 4:4–6.
5a Jāņa atkl. 14:15.
b SRC Piedot.
c M&D 79:3.
d Lūk. 10:3–11;
M&D 75:24.
7a SRC Pievēršana,
Pievērst.
8a M&D 81:5; 108:7.

9a SRC Pacietība.
b SRC Likstas.
c SRC Ģimene—
Vecāku atbildība.
11a SRC Mierinātājs;
Svētais Gars.
12a 3. Nef. 18:17–21.
SRC Lūgšana.
b SRC Kārdināt,

Kārdinājums.
13a SRC Izturēt.
b Mat. 28:20.
c SRC Jēzus Kristus—
Pilnvaras.
32 1a SRC Prets Pārlijs
Pārkers.
b Mat. 11:28–30.

Manis, un būtu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs.

2 Un tas, ko Es esmu nozīmējis viņam, ir—lai viņš ^aietu ar Maniem kalpiem Oliveru Kauderiju un Pīteru Vitmeru, jaunāko, mežonīgā apvidū starp ^blamaniešiem.

3 Un ^aZiba Pītersons arī ies ar viņiem, un Es pats iešu ar viņiem un būšu viņu ^bvidū; un Es

esmu viņu ^caizstāvis Tēva priekšā, un nevienam nebūs viņus uzvarēt.

4 Un viņi ^auzklausīs to, kas ir rakstīts un nepretendēs ne uz vienu citu ^batklāsmi; un viņiem vienmēr ir jālūdz, lai Es varētu ^catklāt to pašu viņu ^dsaprašānai.

5 Un viņi uzklausīs šos vārdus un neniekosies, un Es svētīšu viņus. Āmen.

33. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Ezram Teiram un Norsropam Svītam Feijetā, Ņujorkas štatā, 1830. gada oktobrī. Iepazīstinot ar šo atklāsmi, Džozefa Smita vēsturē tiek apliecināts, ka „Tas Kungs . . . vienmēr ir gatavs apmācīt tādus, kas uzcītīgi meklē ticībā”.

1–4, Strādnieki tiek aicināti sludināt evaņģēliju vienpadsmitajā stundā; 5–6, Baznīca ir nodibināta, un izredzētajiem ir jātop sapulcinātiem; 7–10, Nožēlojiet grēkus, jo debesu valstība ir tuvu; 11–15, Baznīca ir celta uz evaņģēlija klints; 16–18, Sagatavojieties līgavaiņa atnākšanai.

LŪK, Es saku jums, Mani kalpi Ezra un Norsrop, atveriet savas ausis un uzklausiet Tā Kunga, jūsu Dieva, balsi, kura ^avārds ir dzīvs un spēcīgs, asāks par abpusgriezīgu zobenu, pāršķeļot gabalos gan locītavas, gan

kaulu smadzenes, dvēseli un garu, un zina sirds domas un ^bvēlmes.

2 Jo patiesi, patiesi Es saku jums, ka jūs tiekat aicināti pacelt savas balsis kā ar ^abazūnes skaņu, lai sludinātu Manu evaņģēliju sabojātai un samaitātai paaudzei.

3 Jo lūk, ^adruva jau ir balta plaujaj; un ir ^bvienpadsmitā stunda, un ^cpēdējo reizi Es aicināšu strādniekus Savā vīna dārzā.

4 Un Mans ^avīna dārzs ir kļūvis ^bsamaitāts līdz katram sīkumam; un nav neviena, kas

2a M&D 28:8; 30:5.

b M&D 3:18–20.

3a M&D 58:60.

b Mat. 18:20;
M&D 6:32; 38:7.

c SRC Aizstāvis.

4a 1. Nef. 15:25;

M&D 84:43–44.

b M&D 28:2.

c DŽS—V 1:74.

d SRC Saprašāna.

33 1a Ebr. 4:12;

Hel. 3:29–30.

b Al. 18:32; M&D 6:16.

2a Jes. 58:1.

3a Jāņa 4:35;

M&D 4:4; 12:3; 14:3.

b Mat. 20:1–16.

c Jēk. 5:71;

M&D 43:28.

4a SRC Tā Kunga
vīnadārzs.

b 2. Nef. 28:2–14;

Morm. 8:28–41.

darītu labu, izņemot tikai dažus; un daudzos gadījumos viņi ^akļūdās dēļ ^eviltus priesterībām, būdami visi ar samaitātiem prātiem.

5 Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka šo ^abaznīcu Es esmu ^bnodibinājis un aicinājis no mežonīgā apvidus.

6 Un patiesi tā Es ^asapulcināšu Savus izredzētos no ^bčetrām zemes pusēm, patiesi tik daudz Man, kas ticēs Man un uzklausīs Manu balsi.

7 Jā, patiesi, patiesi Es saku jums, ka druva ir jau balta pļaujaj; tādēļ laidiet darbā savus sirpjus un pļaujiet ar visu savu spēku, prātu un izturību.

8 ^aAtveriet savas mutes, un tās tiks piepildītas, un jūs tapsit tāpat kā ^bNefijs senatnē, kurš ceļoja no Jeruzālemes tuksnesī.

9 Jā, atveriet savas mutes un nesaudzējiet, un ^akūliši tiks sakrauti jums uz muguras, jo raugi, Es esmu ar jums.

10 Jā, atveriet savas mutes, un tās tiks piepildītas, sakot: ^aNožēlojiet, nožēlojiet grēkus, un sagatavojiet Tam Kungam ceļu, un taisiet taisnas Viņa takas, jo debesu valstība ir tuvu.

11 Jā, nožēlojiet grēkus un

topiet ^akristīti, ikviens no jums savu grēku piedošanai; jā, topiet kristīti tieši ar ūdeni, un tad nāks kristīšana ar uguni un ar Svēto Garu.

12 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, šis ir Mans ^aevanģēlijs, un atcerieties, ka viņiem jābūt ticībai Manī, vai arī viņi nekādi nevar tapt izglābti;

13 un uz šīs ^aklints Es celšu Savu baznīcu; jā, uz šīs klints jūs esat celti, un, ja jūs turpināsiet, elles ^bvārtiem nebūs jūs uzvarēt.

14 Un jums būs atcerēties baznīcas ^anorādījumus un derības, lai turētu tās.

15 Un tos, kam ir ticība, jūs ^akonfirmēsiet Manā baznīcā ar ^broku uzlikšanu, un Es dāvāšu tiem Svētā Gara ^cdāvanu.

16 Un Mormona Grāmata un Svētie ^aRaksti ir Manis doti jums jūsu ^bapmācībai, un Mana Gara spēks ^catdzīvina visas lietas.

17 Tādēļ esiet uzticīgi, vienmēr lūdzot Dievu, lai jūsu lukturi būtu kārtībā un degtu, un jums būtu eļļa, lai jūs būtu gatavi ^alīgavaini atnākšanai—

18 jo lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, ka Es ^anākšu ātri. Patiesi tā. Āmen.

4c Rom. 3:12;
M&D 35:12.
d 2. Nef. 28:14.
e SRC Viltus priesterība.
5a SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.
b SRC Evanģēlija atjaunošana.
6a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.
b 1. Nef. 19:15–17.
8a M&D 88:81.

b 2. Nef. 1:26–28.
9a Psm. 126:6;
Al. 26:3–5;
M&D 75:5.
10a Mat. 3:1–3.
11a SRC Kristīšana, Kristīt.
12a 3. Nef. 27:13–22.
13a SRC Klints.
b Mat. 16:16–19;
M&D 10:69–70.
14a TAS IR M&D 20 (skat. 20. nodaļas ievadu).

M&D 42:13.
15a SRC M&D 20:41.
b SRC Roku uzlikšana.
c SRC Svētā Gara dāvana.
16a SRC Svētie Raksti.
b 2. Tim. 3:16.
c Jāņa 6:63.
17a Mat. 25:1–13.
SRC Līgavainis.
18a Jāņa atkl. 22:20.
SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

34. NODAĻA

*Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Orsonam Pretam Fei-
jetā, Ņujorkas štatā, 1830. gada 4. novembrī. Brālis Prets tajā laikā
bija deviņpadsmit gadus vecs. Viņš bija ticis pievērstis un kristīts,
kad viņš pirmo reizi izdzirdēja atjaunotā evaņģēlija sludināšanu no
sava vecākā brāļa Pārlija P. Preta sešas nedēļas iepriekš. Šī atklāsme
tika saņemta Pītera Vitmera, vecākā, mājā.*

1–4, *Uzticīgie kļūst par Die-
va dēliem caur Izpirkšanu; 5–9,
Evaņģēlija sludināšana sagatavo
ceļu Otrajai Atnākšanai; 10–12,
Pravietošana nāk ar Svētā Gara
spēku.*

MANS dēls "Orson, klausies un
dzirdi, un raugi, ko tev teikšu
Es, Dievs Tas Kungs, patiesi
Jēzus Kristus, tavs Pestītājs;

2 pasaules "gaisma un dzīvība,
gaisma, kas spīd tumsībā, un
tumsība to nesaprot;

3 kurš tā "mīlēja pasauli, ka
"Viņš "atdeva Savu dzīvību, lai
visi, kas tic, varētu kļūt par Die-
va "dēliem. Tāpēc tu esi Mans
dēls;

4 un "svētīts tu esi tāpēc, ka tu
ticēji;

5 un vēl vairāk svētīts tu esi
tāpēc, ka tu esi Manis "aicināts
sludināt Manu evaņģēliju—

6 pacelt savu balsi kā ar bazū-
nes skaņu, kas skan skaļi un ilgi,
un "piesaukt grēku nožēlošanu

un sabojātai un samaitātai paau-
dzei, sataisot Tam Kungam ceļu
Viņa "Otrajai Atnākšanai.

7 Jo lūk, patiesi, patiesi Es saku
tev, "laiks drīz būs klāt, kad Es
nākšu "mākonī ar spēku un lielu
godību.

8 Un tā būs "liela diena Manas
atnākšanas laikā, jo visas tautas
"drebēs.

9 Bet pirms šī lielā diena nāks,
saule aptumšosies un mēness
pārvērtīsies asinīs; un zvaigznes
nedos savu gaismu, un dažas
kritīs, un lielas iznīcības gaida
bezdievīgos.

10 Tādēļ pacel savu balsi un
"nesaudzē, jo Dievs Tas Kungs
ir runājis; tādēļ pravieto, un tas
tiks dots ar Svētā Gara "spēku.

11 Un ja tu būsi uzticīgs, lūk,
Es būšu ar tevi, līdz Es nākšu—

12 un patiesi, patiesi Es saku
tev, Es nākšu ātri. Es esmu tavs
Kungs un tavs Pestītājs. Patiesi
tā. Āmen.

34 1a SRC Prets Orsons.

2a Jāņa 1:1–5.

SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

3a Jāņa 3:16; 15:13.

SRC Mīlestība.

b SRC Pestītājs.

c SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana;
Pestīt, Pestīts,
Pestišana.

d Jāņa 1:9–12;

Rom. 8:14, 16–17;

Moz. 6:64–68.

src Dieva dēli
un meitas.

4a Jāņa 20:29.

5a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.

6a M&D 6:9.

b src Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

7a Jāņa atkl. 1:3.

b Lūk. 21:27.

8a Joēla 2:11;

Mal. 3:23;

M&D 43:17–26.

src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

b Jes. 64:2.

10a Jes. 58:1.

b 2. Pēt. v. 1:21.

35. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Feijetā vai netālu no tās, Ņujorkas štatā, 1830. gada 7. decembrī. Šajā laikā Pravietis gandrīz katru dienu bija aizņemts, veicot Bībeles tulkošanu. Tulkošana sākās agrākais 1830. gada jūnijā, un gan Olivera Kauderijs, gan Džons Vitmers bija kalpojuši kā pierakstītāji. Tā kā viņi tagad bija aicināti citiem pienākumiem, Sidnijs Rigdons tika dievišķi aicināts un iecelts, lai kalpotu par Pravieša pierakstītāju šajā darbā (skat. 20. pantu). Džozefa Smita vēsturē, šīs atklāsmes pieraksta ievadā, ir teikts: „Decembrī Sidnijs Rigdons ieradās [no Ohajo], lai izjautātu To Kungu, un ar viņu ieradās Edvards Pārtridžs. . . . Neilgi pēc šo divu brāļu ierašanās, tā teica Tas Kungs.”

1-2, *Kā cilvēki var kļūt par Dieva dēliem; 3-7, Sidnijs Rigdons tiek aicināts kristīt un piešķirt Svēto Garu; 8-12, Zīmes un brīnumi tiek veikti ar ticību; 13-16, Tā Kunga kalpi kuls visas tautas ar Gara spēku; 17-19, Džozefs Smits tur noslēpumu atslēgas; 20-21, Izredzētie izturēs Tā Kunga atnākšanas dienu; 22-27, Israēls tiks izglābts.*

KLAUSIETIES “Tā Kunga, jūsu Dieva, balsi, kurš ir tieši ^bAlfa un Omega, sākums un gals, kura “ceļš ir viens mūžīgs aplis, “tāds pats vakar, šodien un mūžīgi.

2 Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, kurš tika ^asists krustā par pasaules grēkiem, tieši par visiem, kas ^bticēs Manam Vārdam, lai viņi kļūtu par Dieva “dēliem, patiesi ^dvienoti Manī,

kā Es esmu “vienots Tēvā, kā Tēvs ir vienots Manī, lai mēs būtu vienoti.

3 Lūk, patiesi, patiesi Es saku Savam kalpam Sidnijam, Es esmu raudzījies uz tevi un taviem darbiem. Es esmu dzirdējis tavas lūgšanas un sagatavojis tevi lielākam darbam.

4 Tu esi svētīts, jo tu darīsi lielas lietas. Lūk, tu tiki sūtīts, tāpat kā “Jānis, sagatavot ceļu Manā un ^bElijas priekšā, kam jānāk, un tu to nezināji.

5 Tu kristīji ar ūdeni grēku nožēlošanai, bet viņi “nesaņēma Svēto Garu;

6 bet tagad Es dodu tev pavēli, lai tu ^akristītu ar ūdeni, un viņi saņems ^bSvēto Garu ar “roku uzlikšanu, tāpat kā apustuļi senatnē to deva.

7 Un notiks, ka būs liels darbs

35 1a SRC Tas Kungs.

b Jāņa atkl. 1:8.

src Alfa un Omega.

c 1. Nef. 10:19;

M&D 3:2.

d Ebr. 13:8;

M&D 38:1-4; 39:1-3.

2a SRC Krustā sišana.

b M&D 20:25; 45:5, 8.

c SRC Dieva dēli un meitas.

d Jāņa 17:20-23.

src Vienotība.

e SRC Dievs, Dievība.

4a Mal. 3:1; Mat. 11:10;

1. Nef. 11:27;

M&D 84:27-28.

b 3. Nef. 25:5-6;

M&D 2:1; 110:13-15.

5a Ap. d. 19:1-6.

6a SRC Kristīšana, Kristīt.

b SRC Svētā Gara

dāvana.

c SRC Roku uzlikšana.

tajā zemē, tieši starp ^acitticībniekiem, jo viņu neprāts un viņu negantības būs darītas zināmas visu laužu acīs.

8 Jo Es esmu Dievs, un Mana roka nav ^akļuvusi īsāka, un Es rādīšu ^bbrīnumus, ^czīmes un brīnumdarbus visiem tiem, kas ^dticēs Manam Vārdam.

9 Un kas vien to lūgs Manā Vārdā ^aticībā, tie ^bizdzīs ^cvelnus; tie ^ddziedinās slimos, tie darīs, ka aklie atgūs savu acu gaismu un kurlie dzirdēs, un mēmie runās, un klibie staigās.

10 Un drīzi nāks laiks, kad lielas lietas tiks rādītas cilvēku bērniem;

11 bet ^abez ticības nekas netiks rādīts, izņemot ^bBābeles ^cizpostīšanu, tās pašas, kas lika visām tautām dzert no viņas ^dnetiklības dusmu vīna.

12 Un nav ^aneviens, kas darītu labu, izņemot tos, kas ir gatavi pieņemt Mana evaņģēlija pilnību, ko Es esmu sūtījis šai paauzdei.

13 Tādēļ Es aicinu pasaules ^avājos, tos, kas ir ^bnemācīti un nicināti, lai kultu tautas ar Mana Gara spēku;

14 un viņu roka būs Mana roka, un Es būšu viņu ^avairogs un viņu aizsargs; un Es apjozīšu viņu gurnus, un viņi vīrišķīgi cīnīsies par Mani; un viņu ^bieņaidnieki būs zem viņu kājām; un Es likšu zobenam ^ckrist viņu labad, un ar Sava sašutuma ^duguni Es pasargāšu tos.

15 Un ^anabadzīgajiem un ^blēnprātīgajiem tiks sludināts evaņģēlijs, un viņi ^craudzīsies pēc Manas atnākšanas laika, jo tas ir ^dtuvu—

16 un viņi mācīsies līdzību par ^avīģes koku, jo patiesi tagad vasara ir tuvu.

17 Un Es esmu sūtījis Mana evaņģēlija ^apilnību ar Mana kalpa ^bDžozefa roku, un viņa vājība Es esmu to svētījis;

18 un Es esmu devis viņam to lietu, kuras bija ^aaizzīmogotas, noslēpumu ^batslēgas, tieši to lietu, kas bija no pasaules ^cradīšanas, un to lietu, kas nāks no šī brīža līdz Manas atnākšanas laikam, ja viņš būs Manī, un ja nē, citu Es iestādīšu viņa vietā.

19 Tādēļ uzraugi viņu, lai viņa ticība nemitētos, un tas tiks dots

7a SRC CITTICĪBNIKI.

8a Jes. 50:2; 59:1.

b SRC BRĪNUMS.

c SRC ZĪME.

d SRC TICĪBA,
TICĒT.

9a SRC TICĪBA,
TICĒT.

b Marka 16:17.

c Marka 1:21–45.

d SRC DZIEDINĀT,
DZIEDINĀŠANA.

11a M&D 63:11–12.

b SRC BĀBELE.

c M&D 5:19–20.

d Jāņa atkl. 18:2–4.

12a Rom. 3:10–12;

M&D 33:4;

38:10–11; 84:49.

13a 1. kor. 1:27;

M&D 1:19–23;
124:1.

b Ap. d. 4:13.

14a 2. Sam. 22:2–3.

b M&D 98:34–38.

c M&D 1:13–14.

d M&D 128:24.

15a Mat. 11:5.

b SRC LĒNPRĀTĪGS,
LĒNPRĀTĪBA.

c 2. Pēt. v. 3:10–13;

M&D 39:23; 45:39;

Moz. 7:62.

d M&D 63:53.

16a Mat. 24:32;

M&D 45:36–38;

DžS—M 1:38.

src LAIKU ZĪMES.

17a M&D 42:12.

b M&D 135:3.

18a Dan. 12:9;

Mat. 13:35;

2. Nef. 27:10–11;

Et. 4:4–7;

DžS—V 1:65.

b M&D 84:19.

c M&D 128:18.

ar ^aMierinātāju, ^bSvēto Garu, kas zina visas lietas.

20 Un pavēli Es dodu tev—lai tu ^arakstītu priekš viņa; un Svētie Raksti tiks doti tieši tā, kā tie ir Manā paša sirdī, Manis ^bizredzēto glābšanai;

21 jo viņi uzklausīs Manu ^abalsi un redzēs Mani, un nebūs miegā, un ^bizturēs Manas ^catnākšanas dienu, jo viņi būs šķīstīti, tāpat kā Es esmu ^dšķīsts.

22 Un tagad Es saku ^atev, paliec ar viņu, un viņš ceļos ar tevi, neatstāj viņu, un noteikti šīs lietas tiks piepildītas.

23 Un ^akad jūs nerakstīsiet, lūk, viņam tiks dots pravietot; un tu sludināsi Manu evaņģēliju un piesauksi ^bsvēto praviešus, lai

pierādītu viņa vārdus, kā tie tiks doti viņam.

24 ^aTuriet visas pavēles un derības, ar kurām jūs esat saistīti; un Es ^bsatricināšu debesis jūsu labumam, un ^cSātans drebēs, un Ciāna ^dlikšmos uz kalniem un plauks;

25 un ^aIsraēls tiks ^bizglābts Manis noliktajā laikā; un ar ^catslēgām, kuras Es došu, viņi tiks vadīti, un vairs vispār netiks samulsināti.

26 Pricājieties savās sirdīs un esiet laimīgi, jūsu ^apestīšana tuvojas.

27 Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, ^avalstība ir tava, līdz Es nākšu. Lūk, Es ^bnākšu ātri. Patiesi tā. Āmen.

36. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Edvardam Pārtridžam, netālu no Feijetas Ņujorkas štatā 1830. gada 9. decembrī (skat. 35. nodaļas ievadu). Džozefa Smīta vēsturē ir teikts, ka Edvards Pārtridžs „bija godbijības paraugs un viens no Tā Kunga dižajiem vīriem”.

1–3, *Tas Kungs uzliek Savu roku uz Edvardu Pārtridžu ar Sidnija Rigdona roku; 4–8, Katram vīrietim, kas pieņem evaņģēliju un*

priesterību, ir jātiek aicinātam iet un sludināt.

Tā saka Dievs Tas Kungs, ^aIsraēla

19a Jāņa 14:16, 26; 15:26.
src Mierinātājs.

b src Svētais Gars.

20a Pravietis šajā laikā
uzsācis iedvesmoto
Bībeles tulkošanu,
kurā Sidnijs Rigdons
tika aicināts kalpot
kā rakstītājs.

b src Izredzētie.

21a Joēla 2:11;
M&D 43:17–25;
88:90; 133:50–51.

b Mal. 3:2–3.

c src Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

d src Šķīsts, Šķīstība.

22a M&D 100:9–11.

23a TAS IR kad vien
Sidnijs Rigdons
nebija nodarbināts
pie rakstīšanas.

b TAS IR Svētie Raksti.

24a M&D 103:7.

b M&D 21:6.

c 1. Nef. 22:26.

d src Prieks.

25a src Israēls.

b Jes. 45:17;

1. Nef. 19:15–16;
22:12.

c src Priesterības
atslēgas.

26a Lūk. 21:28.

27a src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

b Jāņa atkl. 22:20.

36 1a src Jehova;
Jēzus Kristus.

varenais: Lūk, Es saku tev, mans kalp ^bEdvard, ka tu esi svētīts, un tavi grēki ir tev piedoti, un tu esi aicināts sludināt Manu evaņģēliju kā ar bazūnes balsi;

2 un Es uzlikšu Savu ^aroku tev ar Mana kalpa Sidnija Rigdona roku, un tu saņemsi Manu Garu, Svēto Garu, patiesi ^bMierinātāju, kurš tev mācīs valstības ^cmiermīlīgās lietas;

3 un tu vēstīsi tās skaļā balsī, sacīdams: Ozianna, svētīts lai ir Visuaugstā Dieva Vārds.

4 Un tagad šo aicinājumu un pavēli dodu Es tev attiecībā uz visiem cilvēkiem—

5 ka visiem, kas nāks Manu kalpu Sidnija Rigdona un

Džozefa Smita, jaunākā, priekšā, pieņemot šo aicinājumu un pavēli, jātop ^aordinētiem un sūtītiem ^bsludināt mūžīgo evaņģēliju starp visām tautām,—

6 piesaucot grēku nožēlošanu, sakot: “Glābieties no šīs samaitātās paaudzes un izraujieties no uguns, ienīzdami pat miesas apgānītās ^bdrēbes.

7 Un šī pavēle tiks dota Manas baznīcas elderiem, lai katrs cilvēks, kurš pieņems to ar atklātu sirdi, var tikt ordinēts un sūtīts, patiesi kā Es esmu runājis.

8 Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls; tādēļ apjoziet savus gurnus un Es pēkšņi nākšu Savā ^atemplī. Patiesi tā. Āmen.

37. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam netālu no Feijetas Ņujorkas štatā 1830. gada decembrī. Tajā tiek dota pirmā pavēle attiecībā uz sapulcināšanu šajā laiku pilnībā.

1–4, *Svētie tiek aicināti sapulcēties Ohaio štatā.*

LŪK, Es saku jums, ka nav nepieciešams Manī, lai jūs ^atulko tu vairāk, līdz jūs iesiet uz Ohaio štatu, un tas—ienaidnieka dēļ un jūsu pašu labā.

2 Un vēl, Es saku jums, ka jūs neiesiet, līdz jūs nebūsiat sludinājuši Manu evaņģēliju šajās vietās un nebūsiat stiprinājuši

baznīcu, kur vien tā ir nodibināta, un jo īpaši ^aKolesvilā; jo lūk, viņi lūdz Mani ar lielu ticību.

3 Un vēl, pavēli Es dodu baznīcai, ka ir nepieciešams Manī, lai viņi sapulcētos kopā ^aOhaio, uz to laiku, kad Mans kalps Oliver Kauderijs atgriezīsies pie tiem.

4 Lūk, šeit ir gudrība, un lai katrs cilvēks ^aizvēlas pats, līdz Es nākšu. Patiesi tā. Āmen.

1b M&D 41:9–11.

2a SRC Roku uzlikšana.

b SRC Mierinātājs;
Svētais Gars.

c M&D 42:61.

5a M&D 63:57.

SRC Ordinēt,

Ordinācija.

b SRC Sludināt.

6a Ap. d. 2:40.

b Jūd. v. 1:23.

8a Mal. 3:1.

37 1a TAS IR Bībeles
tulkošana jau

bija iesākta.

2a M&D 24:3; 26:1.

3a TAS IR Ohaio štats.

M&D 38:31–32.

4a SRC Rīcības brīvība.

38. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Feijetā, Ņujorkas štatā, 1831. gada 2. janvārī. Tajā laikā notika Baznīcas konference.

1-6, Kristus ir radījis visas lietas; 7-8, Viņš ir Savu svēto vidū, kuri drīz vien redzēs Viņu; 9-12, Visa miesa ir samaitāta Viņa priekšā; 13-22, Viņš ir pataupījis apsolīto zemi Saviem svētajiem laikā un mūžībā; 23-27, Svētiem tiek pavēlēts būt vienotiem un cienīt citam citu kā savus brāļus; 28-29, Tiek pareģoti kari; 30-33, Svētie tiks apveltīti ar spēku no augšienes un viņiem būs jāiet starp visām tautām; 34-42, Baznīcai tiek pavēlēts rūpēties par nabagiem un trūkumcietējiem un meklēt pēc mūžības bagātībām.

Tā saka Tas Kungs, jūsu Dievs, patiesi Jēzus Kristus, Diženais "Es ESMU, Alfa un Omega, ^bsākums un gals, tas pats, kurš raudzījās uz plašo mūžības izplatījumu un serafu debesu ^cpulkiem, ^dpirms pasaule tika ^eizveidota;

2 tas pats, kurš "zina visas lietas, jo ^bvisas lietas ir Manu acu priekšā;

3 Es esmu tas pats, kurš runāja, un pasaule tika "izveidota, un visas lietas nāca no Manis.

4 Es esmu tas pats, kurš paņēma Ēnoha "Ciānu Savā klēpī; un patiesi Es saku, tāpat kā visus, kas ^bticējuši Manā Vārdā, jo Es esmu Kristus, un Savā paša Vārdā, ar ^casiņu, ko Es esmu izlējis, ietekmi, Es esmu aizstāvējis tos Tēva priekšā.

5 Bet lūk, atlikušos "bezdievīgos Es esmu ieslēdzis tumsības ^bvazās līdz lielās dienas ^ctiesai, kas nāks zemes galā;

6 un patiesi tā Es likšu, lai bezdievīgie tiktu turēti, kas neklausīsies Manā balsī, bet nocietinās savas sirdis, un ak vai, vai, vai ir viņu liktenis.

7 Bet lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, ka Manas ^aacis ir pār jums. Es esmu jūsu ^bvidū, un jūs nevarat Mani redzēt;

8 bet drīz pienāks tā diena, kad jūs Mani "redzēsit un zināsīt, ka Es esmu; jo tumsības priekšgars drīz tiks norauts; un tas, kas nav ^bšķīstīts, ^cneizturēs to dienu.

9 Tādēļ apjoziet savus gurnus un esiet gatavi. Lūk, "valstība ir jūsu, un ienaidniekiem nebūs uzvarēt.

38 1a SRC ES ESMU.
b Jāņa atkl. 1:8.
c M&D 45:1.
d SRC Pirmsmirstīgā dzīve.
e Psm. 90:2.
2a M&D 88:41;
Moz. 1:35.
SRC Vizīnošs.
b Sal. Pam. 5:21;
2. Nef. 9:20.
3a Psm. 33:6-9.
SRC Radīt, Radīšana.

4a DŽST 1. Moz. 14:25-40
(Pielikums);
M&D 45:11-14;
76:66-67; 84:99-100;
Moz. 7:18-21.
SRC Ciāna.
b M&D 20:25;
35:2; 45:3-5.
c SRC Izpirkt, Grēku
Izpiršana.
5a SRC Netainīgs,
Netainība.
b 2. Pēt. v. 2:4;

Jūd. v. 1:6.
SRC Elle.
c SRC Tiesa, Pēdējā.
7a M&D 1:1.
b M&D 6:32; 29:5.
8a Jāņa atkl. 22:4-5.
SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.
b SRC Šķīsts, Šķīstība.
c Mal. 3:2.
9a Lūk. 6:20.
SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

10 Patiesi Es saku jums, jūs esat "tīri, bet ne visi; un nav neviena cita, ar kuriem Es būtu ļoti ^bapmierināts;

11 jo visa "miesa Manā priekšā ir samaitāta; un ^btumsības spēki ņem virsroku uz zemes starp cilvēku bērniem, visu debesu pulku klātbūtnē,—

12 kas liek klusumam valdīt, un visa mūžība ir "sāpināta, un ^beņģeļi gaida to svarīgo pavēli "nopļaut zemi, salasīt "nezāles, lai tās tiktu "sadedzinātas; un lūk, ienaidnieki ir apvienojušies.

13 Un tagad Es jums rādu noslēpumu, to, kas ir slepenos kambaros, lai īstenotu patiesi jūsu "iznīcināšanu laika gaitā, un jūs to nezinājat;

14 bet tagad Es jums to pateicu, un jūs esat svētīti, nevis dēļ jūsu nekrietnības, nedz jūsu neticīgajām sirdīm; jo patiesi daži no jums ir vainīgi Manā priekšā, bet Es būšu žēlīgs dēļ jūsu vājībām.

15 Tādēļ no šī brīža esiet "stipri; ^bnebaidieties, jo valstība ir jūsu.

16 Un jūsu glābšanai dodu Es jums pavēli, jo Es esmu dzirdējis jūsu lūgšanas, un "nabagi ir žēlojušies Manā priekšā, un

^bbagātos Es esmu radījis, un visa miesa ir Mana, un Es "nešķiroju cilvēkus.

17 Un Es esmu radījis zemi bagātu, un lūk, tā ir Manu "kāju pamesls, tādēļ Es atkal uz tās stāvēšu.

18 Un Es turu un Man labpatik dot jums lielākas bagātības, patiesi apsolīto zemi—zemi, kur piens un medus tek, uz kuras nebūs lāsta, kad nāks Tas Kungs;

19 un Es došu to jums par jūsu mantojuma zemi, ja jūs tieksities pēc tās ar visu savu sirdi.

20 Un šī būs Mana derība ar jums, jums tā būs par jūsu mantojuma zemi un par jūsu bērnu "mantojumu mūžīgi, kamēr vien zeme pastāvēs, un jums tā būs atkal mūžībā, lai vairs nekad nezustu.

21 Bet patiesi Es saku jums, ka ar laiku jums nebūs nedz ķēniņa, nedz valdnieka, jo Es būšu jūsu "ķēniņš un gādāšu par jums.

22 Tādēļ klausieties Manu balsi un "sekojiet Man, un jūs būsit ^bbrīvi ļaudis, un jums nebūs citu likumu, kā vien Mani likumi, kad Es nākšu, jo Es esmu jūsu "likumu devējs, un kas var apturēt Manu roku?

10a SRC Tīrs un netīrs.

b M&D 1:30.

11a Jes. 1:3–4;

M&D 33:4.

b Mih. 3:6;

M&D 112:23;

Moz. 7:61–62.

12a Moz. 7:41.

b M&D 86:3–7.

c SRC Pļauja.

d M&D 88:94;

101:65–66.

e Mat. 13:30.

13a M&D 5:32–33.

15a SRC Drosme,

Drosmīgs.

b SRC Bailes—Bīties

cilvēka.

16a Mos. 4:16–18.

b 1. Sam. 2:7.

c Ap. d. 10:34;

Mor. 8:11–12;

M&D 1:34–35.

17a 1. Nef. 17:39;

Ābr. 2:7.

20a M&D 45:58.

21a Cak. 14:9;

2. Nef. 10:14;

Al. 5:50.

22a Jāņa 10:27.

b SRC Jēzus Kristus—

Kristus valdīšana

Tūkstošgadē.

c Jes. 33:22;

Mih. 4:2;

M&D 45:59.

23 Bet patiesi Es saku jums, “māciet cits citu atbilstoši tam amatam, kurā Es esmu jūs ieceļis;

24 un lai katrs cilvēks “ciena savu brāli kā sevi pašu un īsteno ^bšķīstību un ^csvētumu Manā priekšā.

25 Un vēl Es saku jums, lai katrs cilvēks ciena savu brāli kā sevi pašu.

26 Jo kurš gan no jums, ja viņam ir divpadsmit dēli un viņš tos nešķiro, un tie kalpo viņam paklausīgi, un viņš saka vienam: Tērpies krāsnās drānās un apsēdies šeit; un citam: Tērpies skrandās un nosēdies tur—un, raugoties uz saviem dēliem, saka: Es esmu taisnīgs?

27 Lūk, to Es devu jums kā līdžību, un tā patiesi ir, kā Es esmu. Es saku jums: esiet “vienoti, un, ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani.

28 Un vēl Es saku jums, ka ienaidnieki slepenos kambaros meklē pēc jūsu “dzīvībām.

29 Jūs dzirdat par “kariem tālās valstīs, un jūs sakāt, ka drīz būs lieli kari tālās valstīs, bet jūs nezināt cilvēku sirdis jūsu pašu zemē.

30 Es stāstu jums to dēļ jūsu lūgšanām; tādēļ “paglabājiet ^bgudrību savās sirdīs, lai

cilvēku ļaundarība neatklātu šīs lietas jums ar viņu ļaundarību tādā veidā, kas runās jūsu ausīs ar skaļāku balsi nekā tā, kas satricinās zemi; bet, ja jūs esat sagatavojušies, jūs nebaidīsities.

31 Un lai jūs varētu izbēgt no ienaidnieka varas un tiktu sapulcināti pie Manis kā taisnīgi ļaudis, “neaptraipīti un nevainojami,—

32 tādēļ šī iemesla dēļ Es devu jums pavēli, lai jūs dotos uz “Ohaio; un tur Es došu jums Savu ^blikumu; un tur jūs tiksit “apdāvināti ar spēku no augšienes;

33 un no turienes, kurp vien Es gribēšu, “ies starp visām tautām, un tiem tiks pateikts, kas viņiem jādara; jo Man ir liels darbs nolikts krātuvē, jo Israēls tiks ^bizglābts, un Es vadīšu tos, kurp vien Es gribēšu, un nekāds spēks “neapturēs Manu roku.

34 Un tagad Es dodu baznīcai šajos apgabalos pavēli, lai kādi vīri starp tiem tiktu nozīmēti un viņi tiktu nozīmēti ar baznīcas “balsi;

35 un viņi rūpēsies par nabagiem un trūkcietējiem, un sniegs tiem “palīdzību, lai tie neciestu; un sūtīs tos uz to vietu, kur Es viņiem būšu pavēlējis;

23a M&D 88:77–79, 118, 122.

src Mācīt, Skolotājs.

24a 5. Moz. 17:20;

1. kor. 4:6.

b M&D 46:33.

src Tikumība.

c src Svētums.

27a Jāņa 17:21–23;

1. kor. 1:10;

Ef. 4:11–14;

3. Nef. 11:28–30;

Moz. 7:18.

src Vienotība.

28a M&D 5:33; 38:13.

29a M&D 45:26, 63;

87:1–5; 130:12.

30a DžS—M 1:37.

b src Gudrība.

31a 2. Pēt. v. 3:14.

32a M&D 37:3.

b M&D 42.

c Lūk. 24:49;

M&D 39:15; 95:8;

110:9–10.

33a src Misionāru darbs.

b Jes. 45:17;

Jer. 30:10;

M&D 136:22.

c Dan. 4:32.

34a src Vienprātība.

35a src Labklājība.

36 un šis būs viņu darbs—pārvaldīt šīs baznīcas īpašuma lietas.

37 Un tie, kam ir saimniecības, ko nevar pārdot, lai tās tiek pamestas vai iznomātas, kā viņiem šķiet labāk.

38 Skatieties, lai visas lietas tiktu saglabātas; un kad cilvēki tiek apdāvināti ar spēku no augšienes un sūtīti uz priekšu, visas šīs lietas tiks savāktas kopā baznīcas klēpī.

39 Un, ja jūs meklējat "bagātības, ko Tēvs grib dot jums, jūs būsit bagātākie no visiem laudīim, jo jums būs mūžības bagātības; un ir tā, ka zemes

"bagātības ir Manas, lai dotu; bet bīstieties "lepnības, lai jūs nekļūtu kā seno laiku "nefijieši.

40 Un vēl, Es saku jums, Es dodu jums pavēli, lai katrs vīrietis, gan elderis, priesteris, skolotājs un arī baznīcas loceklis, ietu ar visu savu spēku, strādājot ar savām "rokām, lai sagatavotu un izpildītu to, ko Es esmu pavēlējis.

41 Un lai jūsu "sludināšana būtu kā "brīdinājuma balss, katrs cilvēks savam tuvākajam, maigumā un lēnprātībā.

42 Un ejiet "prom no bezdievīgajiem. Izglābieties. Esiet šķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus. Patiesi tā. Āmen.

39. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Džeimsam Kovelam Feijetā, Ņujorkas štatā, 1831. gada 5. janvārī. Džeimss Kovels, kurš bija bijis metodistu kalpotājs apmēram četrdesmit gadus, noslēdza derību ar To Kungu, ka viņš paklausīs jebkurai pavēlei, ko Tas Kungs dos viņam caur Pravieti Džozeru.

1–4, Svētajiem ir spēks kļūt par Dieva dēliem; 5–6, Pieņemt evaņģēliju nozīmē pieņemt Kristu; 7–14, Džeimsam Kovelam tiek pavēlēts kristīties un strādāt Tā Kunga viņa dārzā; 15–21, Tā Kunga kalpiem ir jāsludina evaņģēlijs pirms Otrās Atnākšanas; 22–24, Tie, kas pieņem evaņģēliju, tiks sapulcināti laikā un mūžībā.

KLAUSIETIES un uzklausiet Tā balsi, kurš ir no visas "mūžības uz visu mūžību, Diženais ^bEs ESMU, patiesi Jēzus Kristus—

2 pasaules "gaisma un dzīvība; gaisma, kas spīd tumsībā, un tumsība to nesaprot;

3 tas pats, kurš nāca "laika zenītā pie savējiem, un savējie Mani neuzņēma;

38a SRC Endauments.

39a Jēk. 2:17–19;

M&D 11:7.

b Hag. 2:8.

c SRC Lepnība.

d Mor. 8:27.

40a 1. kor. 4:12.

41a SRC Sludināt.

b SRC Brīdināt,

Brīdinājums.

42a Jes. 52:11.

39 1a Ebr. 13:8;

M&D 20:12; 35:1;

38:1–4.

b 2. Moz. 3:14.

SRC Jehova.

2a SRC Gaisma,

Kristus gaisma.

3a M&D 20:26;

Moz. 6:57, 62.

4 bet visiem, kas Mani uzņēma, Es devu spēku kļūt par Maniem “dēliem; un tāpat Es došu visiem, kas pieņems Mani, spēku kļūt par Maniem dēliem.

5 Un patiesi, patiesi Es saku tev, tas, kurš “pieņem Manu evaņģēliju, pieņem Mani, un tas, kurš nepieņem Manu evaņģēliju, nepieņem Mani.

6 Un šis ir Mans “evaņģēlijs—grēku nožēlošana un kristīšana ar ūdeni, un tad nāk ^bkristīšana ar ūdeni un Svēto Garu, tieši Mierinātāju, kas parāda visu un ‘māca valstības miermīlīgās lietas.

7 Un tagad, lūk, Es saku tev, mans kalp “Džeims, Es esmu raudzījies uz taviem darbiem un Es tevi pazīstu.

8 Un patiesi Es saku tev, tava sirds tagad ir taisna Manā priekšā šajā brīdī; un lūk, Es esmu dāvājis lielas svētības pār tavu galvu;

9 tomēr tu esi redzējis lielas bēdas, jo tu esi noliedzis Mani daudzās reizes dēļ lepnības un “pasaulīgajām rūpēm.

10 Bet, lūk, tavas izglābšanas dienas ir pienākušas, ja tu paklausīsi Manai balsij, kas saka tev: Celies augšā, liecies “kristīties un nomazgā savus grēkus, piesaukdams Manu Vārdu, un

tu saņemsi Manu Garu, un tik lielu svētību, kādu tu nekad nesi redzējis.

11 Un ja tu to darīsi, Es esmu sagatavojis tevi lielākam darbam. Tu sludināsi Mana evaņģēlija pilnību, ko Es esmu sūtījis pēdējās dienās, derību, ko Es esmu sūtījis, lai “atgūtu Manus ļaudis, kas ir no Israēla nama.

12 Un notiks, ka spēks “nāks pār tevi; tev būs liela ticība, un Es būšu ar tevi un iešu tavā priekšā.

13 Tu tiec aicināts “strādāt Manā vīna dārzā un uzcelt Manu baznīcu, un ^bnostiprināt Ciānu, lai tā līksmotu uz kalniem un ‘plauktu.

14 Lūk, patiesi, patiesi Es saku tev, tu netiec aicināts iet uz austrumu zemēm, bet tu tiec aicināts iet uz Ohio.

15 Un tā, kā Mani ļaudis sapulcēsies Ohio, Es esmu paglabājis tādu “svētību, kāda nekad nav redzēta starp cilvēku bērniem, un tā tiks izlieta pār viņu galvām. Un no turienes vīri dosies starp ^bvisām “tautām.

16 Lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, ka ļaudis Ohio piesauc Mani lielā ticībā, domādami, ka Es apturēšu Savu roku, lai

4a Jāņa 1:12.
src Dieva dēli
un meitas.

5a Jāņa 13:20.

6a src Evaņģēlijs;
Kristīšana, Kristīt;
Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

b src Piedzimis no
jauna, Piedzimis

no Dieva;
Svētais Gars.

c M&D 42:61.

7a M&D 40:1.

9a Mat. 13:22.

10a M&D 40.

src Kristīšana,
Kristīt.

11a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

12a 2. kor. 12:9.

13a Mat. 20:1–16.

b Jes. 52:8.

c M&D 117:7.

15a M&D 38:32;

95:8; 110:8–10.

b M&D 1:2.

c src Misionāru darbs.

netiesātu tautas, bet Es nevaru noliegt Savu vārdu.

17 Tādēļ sāciet ar visu savu spēku un aiciniet uzticamus strādniekus Manā vīna dārzā, lai tas tiktu “apgriezts pēdējo reizi.

18 Un cik daudz viņi nožēlos grēkus un pieņems Mana evaņģēlija pilnību, un taps iesvētīti, Es apturēšu Savu roku “tiesā.

19 Tādēļ ejiet, saukdami skālā balsī, sakot: Debesu valstība ir tuvu; saukdami: Ozianna! Svētīts lai ir Visuaugstā Dieva Vārds!

20 Ejiet, kristīdami ar ūdeni,

sagatavodami ceļu Manā priekšā Manas “atnākšanas laikam;

21 jo laiks ir tuvu; “dienu vai stundu ^bnezina neviens cilvēks, bet tā noteikti nāks.

22 Un tas, kas pieņem šīs lietas, pieņem Mani; un tie tiks sapulcināti Man laikā un mūžībā.

23 Un vēl, notiks, ka uz visiem, ko jūs kristīsīt ar ūdeni, jūs uzliksit savas “rokas, un viņi saņems Svētā Gara ^bdāvanu un “raudzīsies pēc Manas “atnākšanas zīmēm, un pazīs Mani.

24 Lūk, Es nākšu ātri. Patiesi tā. Āmen.

40. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Feijetā, Ņujorkas štatā, 1831. gada 6. janvārī. Ievadot šīs atklāsmes pierakstu, Pravieša vēsturē ir teikts: „Kad Džeimss [Kovels] noraidīja Tā Kunga vārdu un atgriezās pie saviem iepriekšējiem principiem un cilvēkiem, Tas Kungs deva man un Sidnijam Rigdonam sekojošo atklāsmi” (skat. 39. nodaļu).

1–3, *Bailes no vajāšanas un pasaulīgās rūpes izraisa evaņģēlija atraidīšanu.*

Lūk, patiesi Es saku jums, ka Mana kalpa “Džeimsa Kovela sirds bija taisna Manā priekšā, jo viņš noslēdza derību ar Mani, ka viņš paklausīs Manam vārdam.

2 Un viņš “uzņēma vārdu ar prieku, bet tūliņ Sātans kārdināja viņu; un bailes no ^bvajāšanas un pasaulīgās rūpes lika viņam “noraidīt vārdu.

3 Tādēļ viņš lauza Manu derību, un tas paliek Manā ziņā rīkoties ar viņu, kā Man šķiet labi. Āmen.

17a Jēk. 5:61–75;
M&D 24:19.

18a SRC Jēzus Kristus—
Sogis.

20a SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

21a Mat. 24:36.

b DžS—M 1:40.
23a SRC Roku uzlikšana.

b SRC Svētā Gara
dāvana.

c Jāņa atkl. 3:3;
M&D 35:15;

45:39–44.

d 2. Pēt. v. 3:10–14.
40 1a M&D 39:7–11.

2a Marka 4:16–19.

b Mat. 13:20–22.

3 SRC Vajāt, Vajāšanas.

c SRC Atkrišana.

41. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Baznīcai Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 4. februārī. Šajā atklāsmē Pravietīm un Baznīcas elderiem ir norādīts lūgt Dievu, lai saņemtu Dieva „likumu” (skat. 42. nodaļu). Džozefs Smits bija tikko ieradies Kērtlandē no Ņujorkas štata, un Lemans Kaplijs, Baznīcas loceklis no tuvējās Tompsonas, Ohaio štata, „lūdza, lai brālis Džozefs un Sidnijs [Rigdons] . . . dzīvotu ar viņu, un viņš nodrošinātu viņiem mājas un pārtiku”. Tālāk dotajā atklāsmē ir paskaidrots, kur Džozefam un Sidnijam būtu jādzīvo, kā arī Edvards Pārtridžs tiek aicināts būt par Baznīcas pirmo bīskapu.

1-3, Elderi pārvaldīs Baznīcu ar atklāsmes garu; 4-6, Patiesi mācekļi pieņems un turēs Tā Kunga likumu; 7-12, Edvards Pārtridžs tiek nosaukts par Baznīcas bīskapu.

KLAUSIETIES un dzirdiet, ak jūs, Mani ļaudis, saka Tas Kungs un jūsu Dievs, jūs, ko Man ir prieks “svētīt ar vislielākajām no visām svētībām, jūs, kas dzirdat Mani; un jūs, kas Mani nedzirdat, Es ^bnolādēšu, jūs, kas esat “teikušies pazīstam Manu Vārdu, ar vissmagāko no visiem lāstiem.

2 Klausieties, ak jūs, Manas baznīcas elderi, kurus Es esmu aicinājis, lūk, Es dodu jums pavēli, lai jūs sapulcētos kopā, lai “vienotos par Manu vārdu;

3 un ar jūsu ticības lūgšanu jūs saņemsit Manu “likumu, lai jūs varētu zināt, kā pārvaldīt Manu baznīcu, un lai viss būtu pareizi Manā priekšā.

4 Un Es būšu jūsu “valdnieks,

kad Es ^bnākšu; un lūk, Es nākšu ātri, un jūs skatīsities, lai Mans likums tiktu turēts.

5 Tas, kas “pieņem Manu likumu un ^bpilda to, tas ir Mans māceklis; un tas, kas saka, ka viņš pieņem to un to nepilda, tas nav Mans māceklis un tiks “padzīts no jūsu vidus;

6 jo nav pareizi, ka tas, kas pieradas valstības bērniem, tiktu dots tiem, kas nav cienīgi, jeb “suņiem, vai ka ^bpērles tiktu mestas cūkām priekšā.

7 Un vēl, ir pareizi, lai Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, tiktu uzcelta “māja, kurā dzīvot un ^btulkot.

8 Un vēl, ir pareizi, ka Mans kalps Sidnijs Rigdons dzīvo, kā viņam šķiet labi, ja vien viņš tur Manas pavēles.

9 Un vēl, Es esmu aicinājis Manu kalpu “Edvardu Pārtridžu; un Es dodu pavēli, ka viņam ir jātiek nozīmētam ar baznīcas

41 1a SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

b 5. Moz. 11:26-28;
1. Nef. 2:23.

c M&D 56:1-4;
112:24-26.

2a SRC Vienotība.

3a M&D 42.

4a Cak. 14:9;

M&D 45:59.

src Jēzus Kristus—
Kristus valdīšana
Tūkstošgadē.

b SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

5a Mat. 7:24.

b Jēk. v. 1:22-25;
M&D 42:60.

c M&D 50:8-9.

src Izslegšana.

6a Mat. 15:26.

b Mat. 7:6.

7a M&D 42:71.

b TAS IR tulkot Biblii.

M&D 45:60-61.

9a M&D 36:1.

balsi un ordinētam par baznīcas ^bbīskapu, pamest savu tirdzniecību un ^cpavadīt visu savu laiku baznīcas darbā;

10 lai pārraudzītu visu, kā tas tiks viņam nozīmēts Manos likumos tanī dienā, kad Es tos došu.

11 Un tas tādēļ, ka viņa sirds

ir šķīsta Manā priekšā, jo viņš ir līdzīgs seno laiku ^aNātānaēlam, kurā nav ^bviltības.

12 Šie vārdi tiek doti jums, un tie ir tīri Manā priekšā; tādēļ sargieties, kā jūs tos turat, jo par tiem tiks prasīta atbildība no jūsu dvēselēm tiesas dienā. Patiesi tā. Āmen.

42. NODAĻA

Atklāsme, dota divās daļās caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gadā 9. un 23. februārī. Pirmā daļa, kas ietver 1. līdz 72. pantu, tika saņemta divpadsmit elderu klātbūtnē un izpildot Tā Kunga iepriekš dotu solījumu, ka „likums” tiks dots Ohaio (skat. 38:32). Otrā daļa ietver 73. līdz 93. pantu. Pravietis apzīmē šo atklāsmi kā „Baznīcas likumu ietverošu”.

1–10, Elderi ir aicināti sludināt evaņģēliju, kristīt jaunpievērstos un celt baznīcu; 11–12, Viņiem ir jātiek aicinātiem un ieceltiem, un ir jā māca Svētajos Rakstos atrodami evaņģēlija principi; 13–17, Viņiem ir jā māca un jāpravieto ar Gara spēku; 18–29, Svētajiem tiek pavēlēts nenogalināt, nezagt, nemelot, neiekārot, nepārkāpt laulību un nerunāt ļaunu par citiem; 30–39, Tiek noteikti likumi, kas regulē īpašumu ziedošanu; 40–42, Tiek nosodīta lepnība un dīkdienība; 43–52, Slimajiem jātiek izdziedinātiem caur rituālu izpildīšanu un ar ticību; 53–60, Svētie Raksti nosaka kārtību Baznīcā un tiem jātiek sludinātiem pasaulei; 61–69, Jaunās Jeruzālemes vieta un valstības noslēpumi tiks atklāti; 70–73, Ziedotie īpašumi ir

jāizmanto, lai atbalstītu Baznīcas amatpersonas; 74–93, Tiek noteikti likumi, kas nosaka netiklību, laulības pārkāpšanu, nogalināšanu, zagšanu un grēku atzīšanu.

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas baznīcas elderi, kas esat sapulcējušies kopā Manā, patiesi Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, pasaules Glābēja Vārdā, tā kā jūs ticat Manam Vārdam un turat Manas pavēles.

2 Atkal Es saku jums, klausieties un dzirdiet, un paklausiet „likumam, ko Es došu jums.

3 Jo patiesi Es saku, kā jūs esat sapulcējušies kopā saskaņā ar „pavēli, ko Es jums devu, un esat vienoti ^battiecībā uz šo vienu lietu, un esat lūguši Tēvu Manā Vārdā, patiesi tā jūs saņemsit.

9b M&D 72:9–12;
107:68–75.
SRC Bīskaps.
c M&D 51.

11a Jāņa 1:47.
b SRC Viltus.
42 a M&D 58:23.
SRC Likums.

3a M&D 38:32.
b Mat. 18:19.

4 Lūk, patiesi Es saku jums, Es dodu jums šo pirmo pavēli, lai jūs dotos Manā Vārdā, katrs no jums, izņemot Manus kalpus Džozefu Smitu, jaunāko, un Sidniju Rigdonu.

5 Un Es dodu viņiem pavēli, lai viņi ietu uz neilgu laiku un ar "Gara spēku tiks dots, kad viņiem būs jāatgriežas.

6 Un jūs dosities uz priekšu Mana Gara spēkā, sludinot Manu evaņģēliju, "ik pa divi, Manā Vārdā, paceļot savas balsis kā ar bazūnes skaņu, pavēstot Manu vārdu līdzīgi Dieva eņģeļiem.

7 Un jūs dosities uz priekšu, kristot ar ūdeni, sakot: Nožēlojiet, nožēlojiet jūs grēkus, jo Debesu valstība ir tuvu.

8 Un no šīs vietas jūs dosities uz apgabaliem rietumos; un kā jūs atradīsiet tos, kas jūs pieņems, jūs celsit Manu baznīcu katrā apgabalā—

9 līdz pienāks laiks, kad jums tiks atklāts no augšienes, kad "Jaunā Jeruzāleme tiks sagatavota, lai jūs tiktu ^bsapulcināti kopā, lai jūs būtu Mana "tauta, un Es būšu jūsu Dievs.

10 Un vēl, Es saku jums, ka Mans kalps "Edvards Pārtridžs paliks tai amatā, kurā Es viņu

esmu nozīmējis. Un notiks, ka, ja viņš noziegsies, ^bcits tiks nozīmēts viņa vietā. Patiesi tā. Āmen.

11 Vēl Es saku jums, ka nevienam netiks dots iet uz priekšu "sludināt Manu evaņģēliju vai celt Manu baznīcu, ja vien viņš nebūs ^bordinēts no kāda, kuram ir "pilnvaras, un baznīcai ir zināms, ka viņam ir pilnvaras, un kas ir atbilstoši ordinēts no baznīcas vadītājiem.

12 Un vēl, šīs baznīcas "elderiem, priesteriem un skolotājiem ir ^bjāmāca Mana evaņģēlija principi, kas ir "Bībelē un "Mormona Grāmatā, kurā ir "evaņģēlija pilnība.

13 Un viņi ievēros "derības un baznīcas direktīvas, lai tās pildītu, un tās būs viņu mācības, kā viņi tiks Gara vadīti.

14 Un Gars tiks dots jums ar ticības "lūgšanu; un, ja jūs nesaņemsit ^bGaru, jūs nemācīsiet.

15 Un visu šo jūs ievērosit, lai pildītu, kā Es esmu pavēlējis attiecībā uz jūsu mācīšanu, līdz Manu "Svēto Rakstu pilnība ir dota.

16 Un kā jūs pacelsit savas balsis ar "Mierinātāju, jūs runāsiet un pravietosiet, kā Man šķitīs labi;

17 jo lūk, Mierinātājs zina

5a SRC Svētais Gars.

6a Marka 6:7.

SRC Misionāru darbs.

9a Et. 13:2–11;

M&D 45:66–71;

57:1–2; 84:2–5;

Moz. 7:62; TA 1:10.

src Jaunā Jeruzāleme.

b SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

c Cak. 8:8.

10a M&D 41:9–11; 124:19.

b M&D 64:40.

11a SRC Sludināt.

b SRC Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Ordinēt, Ordinācija.

c SRC Pilnvaras; Priesterība.

12a SRC Elders (vecājs, vecajais, vecākais).

b Mos. 18:19–20;

M&D 52:9, 36.

src Mācīt, Skolotājs.

c SRC Bībele.

d SRC Mormona

Grāmata;

Svētie Raksti—Svēto

Rakstu nozīmība.

e SRC Evaņģēlijs.

13a TAS IR M&D 20 (skat. 20. nodaļas ievadu).

14a M&D 63:64.

src Lūgšana.

b SRC Mācīt, Skolotājs—Mācīšana ar Garu; Svētais Gars.

15a M&D 42:56–58.

16a 1. kor. 2:10–14;

M&D 68:2–4.

src Mierinātājs.

visas lietas un liecina par Tēvu un par Dēlu.

18 Un tagad lūk, Es runāju uz baznīcu. Tev nebūs "nogalināt; un tam, kas ^bnogalina, nebūs piedošanas nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē.

19 Un vēl Es saku, tev nebūs nogalināt; bet tas, kas nogalina, "mirs.

20 Tev nebūs "zagt; un tas, kas zog un nenožēlo grēkus, tiks padzīts.

21 Tev nebūs "melot; tas, kas melo un nenožēlo grēkus, tiks padzīts.

22 Tev būs "mīlēt savu sievu no visas savas sirds, un ^bpieķerties viņai un nevienam citam.

23 Un tas, kas uzlūko sievieti ar "iekāri, aizliegs ticību; un tam nebūs Gara; un, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš tiks padzīts.

24 Tev nebūs "laulību pārkāpt, un tas, kas pārkāpj laulību un nenožēlo grēkus, tiks padzīts.

25 Bet tam, kas pārkāpj laulību un "nožēlo grēkus ar visu savu sirdi, un atmet to, un vairāk nedara, tev būs ^bpiedot;

26 bet ja viņš "atkal to dara, viņam netiks piedots, bet viņš tiks padzīts.

27 Tev nebūs "Jaunu runāt par savu tuvāko, nedz kaitēt viņam.

28 Tu zini, Mani likumi par šīm lietām ir doti Manos Svētajos Rakstos; tas, kas grēko un nenožēlo grēkus, tiks "padzīts.

29 Ja tu Mani "mīli, tev būs ^bkalpot Man un "turēt visas Manas pavēles.

30 Un lūk, tev būs atcerēties "nabagus un ^bziedot no sava īpašuma viņu "atbalstam to, ko tev būs dot viņiem ar derību un līgumu, kas nevar tikt laužti.

31 Un ko jūs "dosīt no savas mantas ^bnabagiem, jūs to darīsiet Man; un tam jātiek noliktam priekšā Manas baznīcas "bīskapam un viņa padomniekiem, diviem no elderiem vai augstajiem priesteriem, tādiem, ko viņš iecels vai būs nozīmējis un "ieciels šim nolūkam.

32 Un notiks, ka pēc tam, kad tas ir nolikts Manas baznīcas bīskapa priekšā, un pēc tam, kad viņš ir saņēmis šīs liecības par īpašuma "ziedošanu Manai baznīcai, lai tas nevarētu

18a 2. Moz. 20:13–17;
Mat. 5:21–37;
2. Nef. 9:35;
Mos. 13:21–24;
3. Nef. 12:21–37.
b SRC Slepkaivība.
19a SRC Nāvessods.
20a SRC Zagt, Zagšana.
21a SRC Godīgs,
Godīgums;
Meli.
22a SRC Laulība, Precēt;
Mīlestība.
b 1. Moz. 2:23–24;
Ef. 5:25, 28–33.
23a Mat. 5:28;

3. Nef. 12:28;
M&D 63:16.
SRC Iekāre.
24a SRC Laulības
pārkāpšana.
25a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b Jāņa 8:3–11.
SRC Piedot.
26a 2. Pēt. v. 2:20–22;
M&D 82:7.
27a SRC Tenkas.
28a SRC Izslēgšana.
29a Jāņa 14:15, 21.
b SRC Kalpot,
Kalpošana.

c SRC Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.
30a Mos. 4:16–26;
Al. 1:27.
SRC Nabags.
b SRC Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.
c SRC Labklājība.
31a Mos. 2:17.
SRC Mīlestības
dāvanas, Mīlestības
dāvanu došana.
b SRC Nabags.
c SRC Bīskaps.
d SRC Iecelšana.
32a M&D 51:4.

tikt atņemts baznīcai, saskaņā ar Manām pavēlēm, katrs cilvēks tiks darīts Man ^batbildīgs, ‘pārvaldnieks pār savu paša īpašumu, jeb pār to, ko viņš būs saņēmis ar ziedošanu, tik daudz, cik ir pietiekami viņam pašam un ^aģimenei.

33 Un vēl, ja būs īpašumi baznīcas rokās vai kādu tās locekļu rokās vairāk nekā nepieciešams viņu uzturam pēc šīs pirmās ziedošanas, kas ir ^aatlikums, kam jātiek ziedotam bīskapam, tam jātiek paturētam, lai laiku pa laikam sniegtu tiem, kam nav, lai katrs cilvēks, kuram ir vajadzība, tiktu pietiekami apgādāts un saņemtu atbilstoši savām vēlmēm.

34 Tādēļ atlikumam jātiek uzglabātam Manā krātuvē, lai sniegtu nabagiem un trūkcietējiem, kā noteiks baznīcas Augstā padome un bīskaps, un viņa padome;

35 un ar nolūku iegādāties zemes baznīcas kopējam labumam un uzcelt lūgšanu namus, un uzcelt ^aJauno Jeruzālemi, par kuru vēlāk tiks atklāts—

36 lai Mani derības ļaudis tiktu sapulcināti kopā tajā dienā, kad Es ^anākšu Savā ^btemplī. Un to Es daru Savu ļaužu glābšanai.

37 Un notiks, ka tam, kas

grēko un nenožēlo grēkus, būs jātiek ^apadzītam no baznīcas, un viņš nesaņems atpakaļ to, ko viņš būs ^bziedojis Manas baznīcas nabagiem un trūkcietējiem, jeb, citiem vārdiem, Man—

38 jo ko jūs esat ^adarījuši vienam no šiem vismazākajiem, jūs esat darījuši Man.

39 Jo notiks, ka tas, ko Es runāju ar Savu praviešu muti, tiks piepildīts; jo Es ziedošu no to bagātībām, kas pieņem Manu evaņģēliju starp citticībniekiem, Savas tautas nabagiem, kas ir no Israēla nama.

40 Un vēl, tev nebūs būt ^alepnam savā sirdī; lai visas tavas ^bdrānas ir vienkāršas un viņu skaistums ir tavu paša roku darba skaistums;

41 un lai visas lietas tiek darītas tīrībā Manā priekšā.

42 Tev nebūs būt ^aslinkam; jo tam, kas ir slinks, nebūs nedz ēst maizi, nedz valkāt strādnieka drānas.

43 Un kas starp jums ir ^aslimi, un kam nav ticības tikt dziedinātiem, bet tic, jātiek barotiem pilnīgā labsirdībā ar augiem un vieglu ēdienu, un ne jau ar ienaidnieka roku.

44 Un baznīcas elderi, divi vai vairāk, lai tiek ataicināti un lūdz Dievu, un uzliek tiem savas

32^b M&D 72:3–11.
src Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

^c src Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

^d M&D 51:3.

33^a M&D 42:55;
51:13; 119:1–3.

35^a src Ciāna;

Jaunā Jeruzāleme.

36^a M&D 36:8.

^b Mal. 3:1.

37^a M&D 41:5; 50:8–9.

src Izslēgšana.

^b src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

38^a Mat. 25:34–40.

src Labklājība;

Želsirdība.

40^a Sal. Pam. 16:5.

src Lepnība.

^b src Atturība.

42^a M&D 68:30–32.

src Slinks,

Slinkums.

43^a src Slims, Slimība.

“rokas Manā Vārdā; un, ja tie mirs, tie ^bmirs Man, un ja viņi dzīvos, viņi dzīvos Man.

45 Tev būs ^adzīvot kopā ^bmīlestībā, tā ka tu ^craudāsi par to, kas mirs, zaudēšanu, un jo īpaši par tiem, kam nav ^dcerību uz brīnišķīgu augšāmcelšanos.

46 Un notiks, ka tie, kas mirst Manī, nebaudīs ^anāvi, jo tā tiem būs ^bsalda;

47 un tie, kas nemirst Manī, ak vai tiem, jo viņu nāve ir rūgta.

48 Un vēl, notiks, ka tas, kam ir ^aticība Manī tikt ^bdziedinātam un nav ^cnolemts nāvei, tiks dziedināts.

49 Tas, kuram ir ticība redzēt, redzēs.

50 Tas, kuram ir ticība dzirdēt, dzirdēs.

51 Klībais, kuram ir ticība lēkāt, lēkās.

52 Un tiem, kam nav ticības darīt šīs lietas, bet kas tic Man, būs spēks kļūt par Maniem ^adēliem; un kā viņi nepārkāpj Manus likumus, tev būs ^bnest viņu vājības.

53 Tev būs palikt pie sava ^apārvaldījuma.

54 Tev nebūs ņemt sava brāļa

drānas, tev būs maksāt par to, ko tu saņemsi no sava brāļa.

55 Un ja tu ^adabūsi vairāk par to, kas vajadzīgs tavam uzturam, tu dosi to Manā ^bkrātuvē, lai viss tiktu darīts atbilstoši tam, ko Es esmu sacījis.

56 Tev būs lūgt, un Mani ^aSvētie Raksti tiks doti, kā Es esmu noteicis, un tie tiks ^bsaglabāti drošībā;

57 un ir nepieciešams, lai tu ciestu klusu par tiem un nemācītu tos, līdz jūs nebūsit saņēmuši tos pilnībā.

58 Un Es dodu jums pavēli, ka tad jums būs tos mācīt visiem cilvēkiem; jo tiem jātiek mācītiem ^avisām tautām, ciltīm, valodām un tautībām.

59 Tev būs ņemt tās lietas, ko tu esi saņēmis, kas ir dotas tev Manos Svētajos Rakstos kā likums, kā Mans likums Manas baznīcas pārvaldīšanai;

60 un tas, kas ^arīkojas atbilstoši šīm lietām, tiks izglābts, un tas, kas tās nepilda, tiks ^bnosodīts, ja viņš tā turpinās.

61 Ja tu lūgsi, tu saņemsi ^aatklāsmi pēc atklāsmes, ^bzināšanas pēc zināšanām, lai tu varētu zināt ^cnoslēpumus un ^dmiermīlīgās

44a SRC Roku uzlikšana; Slimo dziedināšana.

b Rom. 14:8;
Jāņa atkl. 14:13;
M&D 63:49.

45a 1. Jāņa 4:16, 20–21.

b SRC Mīlestība.

c Al. 28:11–12.

d 1. kor. 15:19–22.
SRC Cerība.

46a SRC Nāve, fiziskā.

b Jāņa atkl. 14:13.

48a M&D 46:19.

SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Dziedināt,
Dziedināšana.

c Sal. Māc. 3:1–2;

Ap. d. 17:26;

Ebr. 9:27;

M&D 122:9.

52a SRC Dieva dēli
un meitas.

b Rom. 15:1.

src Sadraudzība.

53a SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

55a M&D 82:17–19;
119:1–3.

b M&D 42:34; 51:13.

56a M&D 45:60–61.

b SRC Svētie Raksti—
Svēto Rakstu

nozīmība.

58a M&D 1:2.

60a M&D 41:5.

src Paklausība,

Paklausīgs,

Paklausīt.

b Moz. 5:15.

src Sodība.

61a SRC Atklāsme.

b Ābr. 1:2.

src Liecība;

Zināšanas.

c M&D 63:23.

src Dieva noslēpumi.

d M&D 39:6.

lietas—to, kas nes ‘prieku, to, kas nes dzīvi mūžīgo.

62 Tev būs lūgt, un tev tiks atklāts Manis noliktajā laikā, kur “Jaunajai Jeruzālemei ir jātiek uzceltai.

63 Un lūk, notiks, ka Mani kalpi tiks sūtīti uz priekšu uz austrumiem un uz rietumiem, uz ziemeļiem un uz dienvidiem.

64 Un pat tagad, lai tas, kas iet uz austrumiem, māca tos, kas tiks pievērsti, bēgt uz “rietumiem, un tas ir kā sekas tam, kas notiks uz zemes, un ^bslepeno savienību dēļ.

65 Lūk, tev būs ievērot visas šīs lietas, un liels būs tavš atalgojums; jo jums ir dots zināt valstības noslēpumus, bet pasaulei nav dots zināt tos.

66 Jums būs ievērot likumus, ko jūs esat saņēmuši, un būt uzticīgiem.

67 Un jūs vēlāk saņemsit baznīcas “derības, tādas, kas būs pietiekamas, lai nostiprinātu jūs gan šeit, gan Jaunajā Jeruzālemē.

68 Tādēļ tas, kam trūkst “gudrības, tas lai to lūdz no Manis, un Es došu viņam devīgi un nepārmezdams.

69 Priecājieties savās sirdīs un līksmojieties, jo jums “valstība jeb, citiem vārdiem, baznīcas ^batslēgas ir tikušas dotas. Patiesi tā. Āmen.

70 “Priesteriem un ^bskolotājiem būs savs ‘pārvaldījums tāpat kā baznīcas locekļiem.

71 Un elderiem vai augstajiem priesteriem, kas ir nozīmēti bīskapam kā padomnieki visās lietās, ir jāuztur savas ģimenes no tā īpašuma, kas tiek “ziedots bīskapam nabagu labā un citiem nolūkiem, kā iepriekš minēts;

72 vai viņiem ir jāsaņem taisnīga atlīdzība par visu viņu kalpošanu, vai nu pārvaldījums, vai arī kā savādāk, kā bīskaps un padomnieki uzskatīs par labāku vai kā viņi nolems.

73 Un bīskapam arī ir jāsaņem uzturs jeb taisnīga atlīdzība par visu viņa kalpošanu baznīcā.

74 Lūk, patiesi Es saku jums, visi cilvēki starp jums, kas ir pametuši savus dzīvesbiedrus “netiklības gadījuma dēļ, jeb, citiem vārdiem, ja viņi liecinās jūsu priekšā visā sirds pazemībā, ka šis ir tas iemesls, jūs nepadzīsīt viņus no sava vidus;

75 bet, ja jūs atklāsit, ka kādi cilvēki ir pametuši savus dzīvesbiedrus “laulības pārkāpuma dēļ, un viņi paši ir tie pārkāpēji, un viņu laulātie draugi ir dzīvi, tādiem ir jātiek ^bpadzītiem no jūsu vidus.

76 Un vēl, Es saku jums, ka jums jābūt “uzmanīgiem un piesardzīgiem iztaujājot, lai jūs

61e SRC Prieks.

62a M&D 57:1–5.

64a M&D 45:64.

b SRC Slepenās savienības.

67a M&D 82:11–15.

68a Jēk. v. 1:5.

SRC Gudrība.

69a SRC Dieva valstība jeb Debesu valstība.

b Mat. 16:19;

M&D 65:2.

src Priesterības atslēgas.

70a src Priesteris, Ārona priesterība.

b src Skolotājs, Ārona priesterība.

c src Pārvaldnieks, Pārvaldījums.

71a SRC Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums.

74a SRC Ārlaulības sakari; Seksuālā netikumība.

75a SRC Laulības pārkāpšana.

b SRC Izslēgšana.

76a SRC Sargāt, Sargs.

nepieņemtu nevienu tādu savā vidū, ja tie ir precēti;

77 un ja viņi nav precēti, viņiem ir jānožēlo visi savi grēki, vai arī jūs viņus nepieņemsit.

78 Un vēl, katram cilvēkam, kas pieder šai Kristus baznīcai, ir jācenšas turēt visas baznīcas pavēles un derības.

79 Un notiks, ka, ja kāds cilvēks starp jums "nogalinās, tādām ir jātiek nodotam un tiesātam saskaņā ar zemes likumiem; jo atcerieties, ka tādām nav piedošanas; un tam ir jātiek pierādītam saskaņā ar zemes likumiem.

80 Un ja kāds vīrietis vai sieviete pārkāps laulību, viņam vai viņai ir jātiek tiesātai divu vai vairāku baznīcas elderu priekšā, un katrs vārds pret katru no viņiem tiks apstiprināts no diviem baznīcas lieciniekiem, un nevis no ienaidniekiem, bet, ja ir vairāk nekā divi liecinieki, tad tas ir labāk.

81 Bet viņam vai viņai ir jātiek nosodītiem no divu liecinieku mutes, un elderi izklāstīs šo lietu baznīcas priekšā, un baznīcas locekļi cels savas rokas pret katru no viņiem, lai viņi tiktu tiesāti saskaņā ar Dieva likumu.

82 Un, ja tas ir iespējams, ir nepieciešams, lai arī bīskaps būtu klāt.

83 Un tā jūs rīkosities visās lietās, kas nonāks jūsu priekšā.

84 Un, ja vīrietis vai sieviete

laupīs, viņam vai viņai ir jātiek nodotiem zemes likumam.

85 Un, ja viņš vai viņa "zags, viņam vai viņai ir jātiek nodotiem zemes likumam.

86 Un, ja viņš vai viņa "melos, viņam vai viņai ir jātiek nodotiem zemes likumam.

87 Un, ja viņš vai viņa darīs jebkādu nekrietnību, viņam vai viņai ir jātiek nodotiem likumam, tieši tam, kas no Dieva.

88 Un, ja tavs "brālis vai māsa "aizvaino tevi, tu ņemsi katru no viņiem viens pret vienu; un, ja viņš vai viņa "atzīstas, tu izlīgsi.

89 Un, ja viņš vai viņa neatzīstas, tu nodosi katru no viņiem baznīcai, nevis tās locekļiem, bet elderiem. Un tam jānotiek sapulcē un nevis pasaules priekšā.

90 Un, ja tavs brālis vai māsa aizvaino daudzus, viņam vai viņai ir jātiek "pārmācītiem daudzumu priekšā.

91 Un, ja kāds pārkāpj atklāti, viņam vai viņai ir jāpārmet atklāti, lai viņš vai viņa tiktu noķautināti. Un, ja viņš vai viņa neatzīstas, viņam vai viņai ir jātiek nodotiem Dieva likumam.

92 Ja kāds pārkāps slepenībā, viņam vai viņai ir jāpārmet slepenībā, lai viņam vai viņai būtu iespēja atzīties slepenībā tam vai tai, kurus viņš vai viņa aizvainojuši, un Dievam, lai baznīca nerunātu pārmetoši par pārkāpēju.

93 Un tā jums būs uzvesties visās lietās.

79a SRC Slepavība.
85a SRC Zagt, Zagšana.
86a SRC Godīgs,
Godīgums;

Meli.
88a SRC Brāli, Brālis;
Māsa.
b Mat. 18:15–17.

c SRC Atzīt, Atzīšanās.
90a SRC Pārmācīt,
Pārmācīšana.

43. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada februārī. Šajā laikā dažus Baznīcas locekļus bija uztraukuši ļaudis, kas nepatiesi uzdevās kā atklājēji. Pravietis jautāja Tam Kungam un saņēma šo paziņojumu, vērstu pie Baznīcas elderiem. Pirmā daļa runā par Baznīcas iekārtas lietām; beidzamā daļa satur brīdinājumu, kas elderiem ir jānodod zemes tautām.

1–7, *Atklāsmes un pavēles nāk tikai caur vienu iecelto; 8–14, Svētie ir svētīti, rīkojoties pilnīgā svētumā Tā Kunga priekšā; 15–22, Elderiem ir jātiek sūtītiem sludināt grēku nožēlošanu un sagatavot cilvēkus Tā Kunga lielajai dienai; 23–28, Tas Kungs griežas pie cilvēkiem ar Savu paša balsi un caur dabas spēkiem; 29–35, Nāks Tūkstošgade un Sātana saistīšana.*

Ак, klausieties, jūs Manas baznīcas eldieri, un pievērsiet ausi vārdiem, kurus Es runāšu uz jums.

2 Jo lūk, patiesi, patiesi Es saku jums, ka jūs esat saņēmuši pavēli par "likumu Manai baznīcai, caur to, kuru Es esmu iecēlis jums saņemt ^bpavēles un atklāsmes no Manas rokas.

3 Un to jūs zināsiet droši, ka nav neviena cita iecelta jums saņemt pavēles un atklāsmes, līdz viņš tiks paņemts, ja viņš "būs Manī.

4 Bet patiesi, patiesi Es saku jums, ka "neviens cits netiks iecelts šai dāvanai, izņemot kā caur viņu; jo, ja tas tiks atņemts

viņam, viņam nebūs spēka, izņemot kā iecelt citu savā vietā.

5 Un tas būs likums jums, ka jūs nepieņemsiet mācības ne no viena, kas nāks jūsu priekšā kā atklāsmes vai pavēles;

6 un to Es dodu jums, lai jūs netiktu "pievilti, lai jūs varētu zināt, ka tās nav no Manis.

7 Jo patiesi Es saku jums, ka tas, kas ir Manis "ordinēts, ienāks pa ^bvārtiem un tiks ordinēts, kā Es jums pastāstīju iepriekš, lai mācītu tās atklāsmes, ko jūs esat saņēmuši un saņemsit caur to, kuru Es esmu iecēlis.

8 Un tagad, lūk, Es dodu jums pavēli, lai, kad jūs esat sapulcējušies kopā, jūs "pamācītu un iedvesmotu cits citu, lai jūs zinātu, kā rīkoties un vadīt Manu baznīcu, kā rīkoties atbilstoši Mana likuma punktiem un pavēlēm, ko Es esmu devis.

9 Un tā jūs kļūsit apmācīti Manas baznīcas likumam un tiksit "iesvētīti ar to, ko jūs esat saņēmuši, un jums būs jāapņemas rīkoties pilnīgā svētumā Manā priekšā,—

10 ka, cik daudz jūs to darīsiet,

43 2a M&D 42.

b SRC Atklāsme;
Dieva pavēles,
baušļi.

3a Jāņa 15:4.

4a M&D 28:2–3.

6a M&D 46:7.

src Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

7a src Ordinēt,
Ordinācija.

b Mat. 7:13–14;

2. Nef. 9:41; 31:9,
17–18;

3. Nef. 14:13–14;
M&D 22.

8a M&D 88:77.

9a SRC Iesvētīšana.

godība tiks ^apievienota tai valstībai, ko jūs esat saņēmuši. Ciktāl jūs to nedarīsīt, tas tiks ^bpaņemts, patiesi tas, ko jūs esat saņēmuši.

11 Iztīriet to ^anekrietnību, kas ir jūsu vidū, iesvētiet sevi Manā priekšā;

12 un, ja jūs vēlaties valstības godību, ieceliet Manu kalpu Džozefu Smitu, jaunāko, un ^aatbalstiet viņu Manā priekšā ar ticības lūgšanu.

13 Un vēl, Es saku jums, ka, ja jūs vēlaties valstības ^anoslēpumus, nodrošiniet viņu ar pārtiku un apģērbu, un visu, kas viņam nepieciešams, lai paveiktu to darbu, ko Es viņam esmu pavēlējis;

14 un, ja jūs to nedarīsīt, viņš paliks pie tiem, kas viņu ir pieņēmuši, lai Es varētu pataupīt Man pašam ^ašķīstus ļaudis Manā priekšā.

15 Vēl Es saku, klausieties jūs, Manas baznīcas eldēri, kurus Es esmu iecēlis: Jūs neesat sūtīti, lai tiktu ^amācīti, bet gan lai mācītu cilvēku bērniem tās lietas, ko Es esmu licis jūsu rokās ar Sava ^bGara spēku;

16 un jums ir jātiek ^amācītiem no augšienes. ^bIesvētiet sevi, un jūs tiksīt ^capdāvināti ar spēku, lai jūs varētu dot tieši tā, kā Es esmu runājis.

17 Klausieties jūs, jo, lūk, Tā Kunga ^alielā ^bdiena ir tuvu.

18 Jo tā diena nāk, kad Tas Kungs runās ar Savu ^abalsi no debesīm; debesis ^btrīcēs un zeme ^cdrebēs, un Dieva ^dbazūne skanēs skaļi un ilgi, un sacīs guļošajām tautām: Jūs, svētie, ^ecelieties un dzīvojiet; jūs, grēcinieki, ^fpalieciet un ^gguliet, līdz Es atkal saukšu.

19 Tādēļ apjoziet savus gurnus, lai jūs netiktu atrasti starp bezdievīgajiem.

20 Paceliet savas balsis un nesaudzējiet. Aiciniet tautas nožēlot grēkus, kā vecu, tā jaunu, kā nebrīvu, tā brīvu, sakot: Sagatavojieties Tā Kunga lielajai dienai;

21 jo, ja Es, kas esmu Cilvēks, paceļu Savu balsi un aicinu jūs nožēlot grēkus, un jūs ienīstat Mani, ko gan jūs sacīsīt, kad tā diena pienāks, kad ^apērkonī runās savas balsis no zemes galiem, runājot visu to, kas dzīvo, ausīm, sakot: Nožēlojiet grēkus, un sagatavojieties Tā Kunga lielajai dienai?

22 Jā, un vēl, kad zibeņi izšausies no austrumiem līdz rietumiem, un runās savas balsis uz visiem tiem, kas dzīvo, un liks džinkstēt visu ausīm, kas dzirdēs, sakot šos vārdus:

10a Al. 12:10.

b Marka 2:25.

11a SRC Grēks.

12a SRC Baznīcas vadītāju atbalstīšana.

13a SRC Dieva noslēpumi.

14a SRC Šķīsts, Šķīstība.

15a SRC Misionāru darbs.

b SRC Mācīt, Skolotājs—Mācīšana ar Garu.

16a SRC Iedvesma,

Iedvesmot.

b SRC Iesvētīšana.

c Lūk. 24:49;

M&D 38:32;

95:8–9; 110:8–10.

17a Mal. 3:23;

M&D 2:1; 34:6–9.

b M&D 29:8.

src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

18a Joēla 2:11;

M&D 133:50.

b Joēla 2:10; 3:16;

M&D 45:48.

c M&D 88:87.

d M&D 29:13; 45:45.

e SRC Augšāmcēlšanās.

f M&D 76:85;

88:100–101.

g Morm. 9:13–14.

21a 2. Nef. 27:2;

M&D 88:90.

Nožēlojiet grēkus, jo Tā Kunga lielā diena nāk?

23 Jā, un vēl, Tas Kungs runās ar Savu balsi no debesīm, sacīdams: Klausieties, ak jūs, zemes tautas, un dzirdiet Tā Dieva vārdus, kurš jūs radījis.

24 Ak, jūs, zemes tautas, cik reižu Es gribēju jūs sapulcināt kopā, kā "vista sapulcina savus cālišus apakš saviem spārnieniem, bet jūs "negribējāt!

25 Cik reižu Es esmu "aicinājis jūs ar Savu ^bkalpu muti un ar eņģeļu ^ckalpošanu, un ar Savu paša balsi, un ar pārkonu balsi, un ar zibeņu balsi, un ar vētru balsi, un ar zemestrīču un stipru krusu balsi, un ar ^dbada un visāda veida sārgu balsi, un ar stipru bazūnes skaņu, un ar tiesas balsi, un ar ^ežēlastības balsi visas dienas garumā, un ar godības un cieņas, un mūžīgās dzīves bagātību balsi, un būtu izglābis jūs ar ^fbezgalīgo glābšanu, bet jūs negribējāt!

26 Lūk, tā diena ir pienākusi, kad Mana sašutuma kauss ir pilns.

27 Lūk, patiesi Es saku jums, ka šie ir Tā Kunga, jūsu Dieva, vārdi.

28 Tādēļ strādājiet jūs, "strādājiet jūs Manā vīnadārzā pēdējo reiži—pēdējo reiži aiciniet zemes iedzīvotājus.

29 Jo Manis noliktajā laikā Es "nākšu uz zemi ar tiesu, un Mani ļaudis tiks atpestīti un valdīs ar Mani uz zemes.

30 Jo dižā "Tūkstošgade, par kuru Es esmu runājis ar Savu kalpu muti, nāks.

31 Jo "Sātans tiks ^bsasiets, un kad viņš atkal tiks atsvabināts, viņš valdīs tikai uz "neilgu laiku, un tad nāks zemes ^dgals.

32 Un tas, kas dzīvo "taisnībā, tiks ^bizmainīts acumirkļi, un zeme zudīs kā ugunī.

33 Un ļaunie aizies nedzēšamā "ugunī, un viņu galu nezin neviens cilvēks uz zemes, nedz kādreiz zinās, līdz tie nāks Manā priekšā ^btiesā.

34 Uz klausiet jūs šos vārdus. Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, pasaules "Glābējs. ^bPaglabājiet šīs lietas savās sirdīs, un lai mūžības "nopietnība "paliek jūsu "prātos.

35 Esiet "prātīgi. Turiet visas Manas pavēles. Patiesi tā. Āmen.

24a Mat. 23:37;
3. Nef. 10:4–6.
b SRC Sacelšanās.

25a Hel. 12:2–4.
b Mat. 23:34.
SRC Pravietis.
c M&D 7:6; 130:4–5.
d Jer. 24:10;
Am. 4:6;
M&D 87:6;
DžS—M 1:29.
e SRC Žēlīgs, Žēlastība.
f SRC Glābšana;
Mūžīgā dzīve;
Nemirstīgs,
Nemirstība.

28a Jēk. 5:71;
M&D 33:3.
SRC Tā Kunga
vīnadārzs.
29a SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.
30a SRC Tūkstošgade.
31a 1. Nef. 22:26.
SRC Velns.
b M&D 45:55;
84:100; 88:110.
c Jāņa atkl. 20:3;
Jēk. 5:77;
M&D 29:22.
d SRC Pasaule—
Pasaules gals.

32a SRC Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.
b 1. kor. 15:51–52;
M&D 63:51; 101:31.
SRC Augšamcelšanās.
33a Mat. 3:12.
b SRC Jēzus Kristus—
Soģis.
34a SRC Glābējs.
b DžS—M 1:37.
c M&D 84:61; 100:7–8.
d SRC Pārdomāt.
e SRC Prāts.
35a Rom. 12:3;
M&D 18:21.

44. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Kērtlandē, Ohio štātā, 1831. gada februāra beigās. Pakļaujoties prasībai, kas tajā tika izteikta, Baznīca noteica, ka jūnija sākumā tiks noturēta konference.

1–3, *Elderiem ir jāsapulcējas uz konferenci; 4–6, Viņiem ir jāorganizējas saskaņā ar zemes likumiem un lai rūpētos par nabagiem.*

Lūk, tā saka Tas Kungs Saviem kalpiem—ir noderīgi Manī, lai Manas baznīcas elderi tiktu saukti kopā no austrumiem un no rietumiem, un no ziemeļiem un no dienvidiem ar vēstuli vai kādā citā veidā.

2 Un notiks, ka cik daudz viņi būs uzticīgi un īstenos ticību Manī, Es izliešu Savu “Garu pār tiem tanī dienā, kad viņi sapulcēsies kopā.

3 Un notiks, ka viņi dosies apgabalos visapkārt un “sludinās grēku nožēlošanu ļaudīm.

4 Un daudzi tiks “pievērsti, tik daudzi, ka jūs iegūsit spēju organizēties ^bsaskaņā ar cilvēku likumiem;

5 lai jūsu “ienaidniekiem nebūtu varas pār jums, lai jūs tiktu pasargāti visās lietās; lai jums būtu iespēja turēt Manus likumus; lai katra saite tiktu sarauta, ar ko ienaidnieks mēģina Manus ļaudis iznīcināt.

6 Lūk, Es saku jums, ka jums ir “jāapmeklē nabagi un trūkumcietēji, un jāsniedz tiem palīdzība, lai viņi tiktu uzturēti, līdz visas lietas tiks paveiktas saskaņā ar Manu likumu, ko jūs esat saņēmuši. Āmen.

45. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Baznīcai Kērtlandē, Ohio štātā, 1831. gada 7. martā. Ievadot šīs atklāsmes pierakstu, Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka „šajā Baznīcas laikā . . . daudzi viltus ziņojumi . . . un mulķīgi izdomājumi tika izdoti . . . un klīda, . . . lai atturētu ļaudis no darba pētīšanas jeb ticības pieņemšanas . . . Bet svētajiem par prieku, . . . es saņēmu sekojošo”.

1–5, *Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā; 6–10, Evaņģēlijs ir vēstnesis, kas sagatavo ceļu Tā Kunga priekšā; 11–15, Ēnohu un*

viņa brāļus Tas Kungs paņēma pie Sevis; 16–23, Kristus atklāja zīmes par Savu atnākšanu, kā tās tika dotas Eļļas kalnā; 24–38,

44 2a Ap. d. 2:17.

3a SRC Sludināt.

4a SRC Pievēršana,

Pievērst.

b M&D 98:5–7.

5a 2. Nef. 4:33.

6a Jēk. v. 1:27.

SRC Labklājība;

Līdzjūtība.

Evanģēlijs tiks atjaunots, citticībnieku laiki būs piepildīti un iznīcinošā slimība pārklās zemi; 39-47, Zīmes, brīnumi un augšāmcelšanās pavādīs Otro Atnākšanu; 48-53, Kristus stāvēs Eļļas kalnā un jūdi redzēs brūces Viņa rokās un kājās; 54-59, Tas Kungs valdīs Tūkstošgades laikā; 60-62, Pravietim tiek norādīts sākt Jaunās Derības tulkošanu, caur ko tiks darīta zināma svarīga informācija; 63-75, Svētiem tiek pavēlēts sapulcēties un uzcelt Jauno Jeruzālemi, uz kuru nāks ļaudis no visām tautām.

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas "baznīcas ļaudis, kuriem ^bvalstība ir tikusi dota; klausieties jūs un pievērsiet ausi Viņam, kurš ielika zemes pamatus, kurš ^cizveidoja debesis un visus tās pulkus, un ar kuru viss, kas dzīvo, kustas un eksistē, tika radīts.

2 Un vēl Es saku, klausieties Manu balsi, lai "nāve jūs nepārsteigtu; tanī ^bstundā, ko jūs nedomājat, vasara būs pagājusi un ^cplaujamais laiks beidzies, un jūsu dvēseles nebūs izglābtas.

3 Uzklusiet To, kas ir "aizstāvis Tēva priekšā, kas aizstāv jūsu lietu Viņa priekšā—

4 sacīdams: Tēvs, redzi Tā, kurš nav darījis ^agrēku, pie kura Tev labs prāts, ^bciešanas un nāvi; redzi Tava Dēla asinis, kas tika izlietas, Tā asinis, kuru Tu atdevi, lai Tu tiktu ^cpagodināts;

5 tādēļ, Tēvs, saudzē šos Manus brāļus, kas ^atic Manam Vārdam, lai viņi varētu nākt pie Manis un tiem būtu ^bmūžīgā dzīve.

6 Klausieties, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis, un jūs, elderi, klausieties kopā, un dzirdiet Manu balsi, kamēr tā sauc "šodien, un nenocietiniet savas sirdis;

7 jo patiesi Es saku jums, ka Es esmu ^aAlfa un Omega, sākums un gals, pasaules gaisma un dzīvība—^bgaisma, kas spīd tumsībā un tumsība to nesaprot.

8 Es nācu pie savējiem, un savējie Mani neuzņēma; bet visiem, kas Mani uzņēma, Es devu ^aspēku darīt daudzus ^bbrīnumus un kļūt par Dieva ^cdēliem; un patiesi tiem, kas ^aticēja Manam Vārdam, Es devu spēju iegūt ^bmūžīgo dzīvi.

9 Un tāpat Es sūtīju Savu ^amūžīgo ^bderību pasaulē būt par gaismu pasaulei un būt par ^ckarogu Maniem ļaudīm un ^dcitticībniekiem, lai to meklētu, un

45 1a SRC Jēzus Kristus

Baznīca.

b M&D 50:35.

c Jer. 14:22;

3. Nef. 9:15;

M&D 14:9.

SRC Radīt, Radīšana.

2a Al. 34:33-35.

b Mat. 24:44.

c Jer. 8:20; M&D 56:16.

SRC Plauja.

3a M&D 62:1.

SRC Aizstāvis.

4a Ebr. 4:15.

b M&D 19:18-19.

src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

c Jāņa 12:28.

5a M&D 20:25; 35:2; 38:4.

b Jāņa 3:16.

6a Ebr. 3:13;

M&D 64:23-25.

7a Jāņa atkl. 1:8; 21:6;

M&D 19:1.

b Jāņa 1:5.

8a Mat. 10:1.

src Spēks, vara.

b SRC Brīnums.

c SRC Dieva dēli

un meitas.

d SRC Ticība, Ticēt.

e M&D 14:7.

9a SRC Jaunā un

mūžīgā derība.

b Jer. 31:31-34;

Morm. 5:20.

c 2. Nef. 29:2.

d Jes. 42:6;

2. Nef. 10:9-18.

būt par "vēstnesi Manā priekšā, lai sagatavotu ceļu Manā priekšā.

10 Tādēļ nāciet jūs pie tās, un ar to, kas nāk, Es pārspriedīšu kā ar cilvēkiem senās dienās, un Es rādīšu jums Savu "spēcīgo spriešanu.

11 Tādēļ klausieties jūs kopā un ļaujiet Man rādīt jums patiesi Manu gudrību—Tā gudrību, kurš, jūs sakāt, ir Dievs "Ēnoham un viņa brāļiem,

12 kas tika "atšķirti no zemes un tika pieņemti pie Manis—^bpilsētā, kas pataupīta, līdz taisnības diena nāks—diena, kuru gaidīja visi svētie vīri, un viņi to neatrada ļaundarības un negantību dēļ;

13 un atzinuši, ka viņi bija "svēšinieki un svētselnieki uz zemes;

14 bet ieguvuši "solījumu, ka viņi to atradīs un redzēs savā miesā.

15 Tādēļ klausieties un Es pārspriedīšu ar jums, un Es runāšu uz jums un pravietošu kā uz seno dienu cilvēkiem.

16 Un Es rādīšu to skaidri, kā Es "rādīju to Saviem mācekļiem, kad Es stāvēju viņu priekšā miesā un runāju uz tiem, sacīdams: Tā kā jūs prasījāt Man par Manas atnākšanas ^bzīmēm, tanī dienā, kad Es nākšu Savā godībā debesu mākoņos, lai

izpildītu solījumus, ko es devu jūsu tēviem,

17 jo kā jūs raudzījāties uz savu "garu ilgo ^bprombūtni no jūsu ķermeņiem kā uz jūgu, Es rādīšu jums, kā nāks pestīšanas un arī "izkaisītā Israēla ^datjaunošanas diena.

18 Un tagad jūs redzat šo templi, kas ir Jeruzālemē, kuru jūs saucat par Dieva namu, un jūsu ienaidnieki saka, ka šis nams nekad nekritīs.

19 Bet patiesi Es saku jums, ka iznīcība nāks pār šo paaudzi kā zaglis naktī, un šī tauta tiks iznīcināta un izkaisīta starp visām tautām.

20 Un šis templis, kuru jūs tagad redzat, tiks nopostīts, ka akmens uz akmens nepaliks.

21 Un notiks, ka šī jūdu paaudze nepaies, līdz katra iznīcība, par ko Es jums teicu attiecībā uz tiem, nebūs īstenojusies.

22 Jūs sakāt, ka jūs zināt, ka pasaules "gals nāk; jūs sakāt arī, ka jūs zināt, ka debesis un zeme zudīs;

23 un šajā ziņā jūs runājat patiesi, jo tā tas ir; bet šīs lietas, ko Es jums pateicu, nezudīs, līdz viss tiks piepildīts.

24 Un šo Es teicu jums attiecībā par Jeruzālemi, un kad tā diena nāks, atlikums tiks "izkaisīts starp visām tautām;

9e Mal. 3:1.

10a Jes. 41:21;
M&D 50:10–12.

11a Moz. 7:69.

12a Džst 1. Moz. 14:30–34
(Pielikums);
M&D 38:4;
Moz. 7:21.

b Moz. 7:62–64.

src Ciāna.

13a Ebr. 11:13;

1. Pēt. v. 2:11.

14a Ebr. 11:8–13;

Moz. 7:63.

16a Mat. 24;

Lūk. 21:7–36;

DžS—M 1.

b src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

17a src Gars.

b M&D 138:50.

c 1. Nef. 10:12–14.

src Israēls—Israēla
izkaisīšana.

d src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

22a src Pasaule—

Pasaules gals.

24a 2. Nef. 25:15.

25 bet viņi tiks ^asapulcināti atkal; bet viņi paliks, līdz ^bcitticībnieku laiki būs piepildīti.

26 Un ^atanī dienā būs dzirdams par ^bkariem un karu daudzinašanu, un visa zeme būs satraukta un cilvēku sirdis ^cpamirs izbailēs, un viņi sacīs, ka Kristus ^dkavē Savu atnākšanu līdz zemes galam.

27 Un cilvēku mīlestība kļūs vēsa, un nekrietnība ies vairumā.

28 Un kad ^acitticībnieku laiki būs pienākuši, ^bgaisma izplūdīs pie tiem, kas sēd tumsā, un tā būs Mana evaņģēlija pilnība;

29 bet viņi to ^anepieņems; jo viņi nesaprot gaismu, un viņi novērsīs savas ^bsirdis no Manis dēļ cilvēku ^cpriekšrakstiem.

30 Un tajā paaudzē citticībnieku laiki būs piepildīti.

31 Un būs cilvēki, kas paliks tajā paaudzē, kas nenomirs, līdz viņi neredzēs ^apostu pārpilnībā; jo iznīcinoša slimība pārklās zemi.

32 Bet Mani mācekļi ^astāvēs svētajās vietās un netīks izkustināti; bet starp bezdievīgajiem cilvēki pacels savas balsis un ^bnolādēs Dievu, un mirs.

33 Un būs arī ^azemestrīces

dažādās vietās un liels posts; tomēr cilvēki nocietinās savas sirdis pret Mani, un viņi pacels ^bzobenu cits pret citu, un viņi nogalinās cits citu.

34 Un tad, kad Es, Tas Kungs, biju runājis šos vārdus uz Saviem mācekļiem, viņi bija satraukti.

35 Un Es sacīju uz tiem: ^aNeuztraucieties, jo, kad visas šīs lietas notiks, jūs varēsiet zināt, ka solījumi, kas ir doti jums, tiks izpildīti.

36 Un kad gaisma sāks izlauzties, tā būs ar tiem kā līdzība, ko Es jums parādīšu—

37 jūs raugāties un redzat ^avīģes kokus, un skatāt tos ar savām acīm, un jūs sakāt, kad pumpuri sāk raisīties, un viņu lapas vēl nav nobriedušas, ka vasara jau ir tuvu;

38 patiesi tā tas būs tanī dienā, kad viņi redzēs visas šīs lietas, tad viņi zinās, ka tā stunda ir tuvu.

39 Un notiks, ka tas, kas Mani ^abīstas, ^braudzīsies pēc Tā Kunga lielās ^cdienas atnākšanas, patiesi pēc ^dCilvēka Dēla atnākšanas ^ezīmēm.

40 Un viņi redzēs zīmes un

25a Neh. 1:9;
Jes. 11:12–14;
1. Nef. 22:10–12;
2. Nef. 21:12–14.

b Lūk. 21:24.

26a src Pedējās dienas.

b M&D 87;

DžS—M 1:23.

c Lūk. 21:26.

d 2. Pēt. v. 3:3–10.

28a 1. Efv. 15:13.

b src Evaņģēlija
atjaunošana;
Gaisma,

Kristus gaisma.

29a Jāņa 1:5.

b Mat. 15:8–9.

c M&D 3:6–8; 46:7;

DžS—V 1:19.

31a M&D 5:19–20;

97:22–25.

32a M&D 101:21–22, 64.

b Jāņa atkl. 16:11, 21.

33a M&D 43:18;

88:87–90.

b M&D 63:33.

35a Mat. 24:6.

37a Marka 13:28;

Lūk. 21:29–31.

39a M&D 10:55–56.

src Bailes—

Bīties Dievu;

Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

b 2. Pēt. v. 3:10–13;

M&D 35:15–16;

Moz. 7:62.

c src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

d src Cilvēka Dēls.

e src Laiku zīmes.

brīnumus, jo tie tiks rādīti augšā debesīs un apakšā virs zemes.

41 Un viņi redzēs asinis un "uguni, un dūmu miglu.

42 Un pirms Tā Kunga diena nāks, "saule aptumšosies un mēness pārvērtīsies asinīs, un zvaigznes kritīs no debesīm.

43 Un atlikums tiks sapulcināts šajā vietā;

44 un tad viņi raudzīsies pēc Manis, un lūk, Es nākšu; un viņi redzēs Mani debesu mākoņos, tērptu spēkā un lielā "godībā; ar visiem svētajiem eņģeļiem, un tas, kas ^bnevēro pēc Manis, tiks izdeldēts.

45 Bet pirms Tā Kunga roka kritīs, eņģelis pūtīs savu "bazūni, un svētie, kas būs dusējuši, ^bcelsies, lai satiktu Mani "mākonī.

46 Tādēļ, ja jūs būsiet dusējuši "mierā, svētīti jūs būsiet; jo, kā jūs tagad skatāt Mani un zināt, ka Es esmu, patiesi tā jūs ^bnāksiet pie Manis un jūsu dvēseles "dzīvos, un jūsu pestīšana tiks pilnveidota; un svētie iznāks no četriem zemes galiem.

47 Tad Tā Kunga "roka kritīs pār tautām.

48 Un tad Tas Kungs nostāsies ar Savām kājām uz šī "kalna, un tas pāršķelsies divās daļās, un

zeme ^bdrebēs un zvalstīsies šurp un turp, un arī debesis "trīcēs.

49 Un Tas Kungs runās ar Savu balsi, un visi zemes gali dzirdēs to; un zemes tautas "sēros, un tie, kas būs smējušies, redzēs savu muļķību.

50 Un posts pārņems to, kas nīrgājās, un paļātāja vairs nebūs; un visi, kas tiecas uz nekrietnību, tiks nocirsti un iemesti ugunī.

51 Un tad "jūdi ^braudzīsies uz Mani un sacīs: Kas tās ir par brūcēm tavās rokās un tavās pēdās?

52 Tad viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs; jo es sacīšu uz tiem: Šīs brūces ir tās brūces, ar ko es tiku "ievainots manu draugu namā. Es esmu tas, kurš tika paugstināts. Es esmu Jēzus, kas tika ^bsists krustā. Es esmu Dieva Dēls.

53 Un tad viņi "raudās dēļ savām nekrietnībām; tad viņi vaimanās dēļ tā, ka viņi vajāja savu ^bķēniņu.

54 Un tad "pagānu tautas tiks pestītas, un tiem, kas nezināja likumu, būs daļa pie pirmās ^baugšāmcelšanās; un tas viņiem būs "paciešams.

55 Un "Sātans tiks ^bsasiets, ka viņam nebūs vietas cilvēku bērnu sirdīs.

41a M&D 29:21; 97:25–26.

42a Joēla 2:10;

Jāņa atkl. 6:12;

M&D 88:87; 133:49.

44a SRC Jēzus Kristus—

Jēzus Kristus godība.

b Mat. 24:43–51;

Marka 13:32–37.

45a M&D 29:13; 43:18.

b M&D 88:96–97.

src Augšāmcelšanās.

c 1. tes. 4:16–17.

46a Al. 40:12.

b Jes. 55:3.

c src Mūžīgā dzīve.

47a M&D 1:12–16.

48a Cak. 14:4.

b M&D 43:18; 88:87.

c Joēla 4:16;

M&D 49:23.

49a M&D 87:6.

51a src Jūdi.

b Cak. 12:10.

52a Cak. 13:6.

b SRC Krustā sišana.

53a Jāņa atkl. 1:7.

b Lūk. 23:38;

Jāņa 19:3, 14–15.

54a Ec. 36:23; 39:21.

b src Augšāmcelšanās.

c M&D 75:22.

55a src Velns.

b Jāņa atkl. 20:2;

1. Nef. 22:26;

M&D 43:31; 88:110.

56 Un tanī "dienā, kad Es nākšu Savā godībā, tiks piepildīta līdzība, ko Es stāstīju par desmit^b jaunavām.

57 Jo tie, kas ir gudri un ir pieņēmuši "patiesību, un ņēmuši Svēto Garu par savu^b ceļvedi, un nav tikuši "pievilti—patiesi Es saku jums, tie netiks nocirsti un iemesti^d ugunī, bet izturēs to dienu.

58 Un "zeme tiem tiks dota^b mantojumā; un viņi vairošies un kļūs stipri, un viņu bērni "augš bez grēka uz^d glābšanu.

59 Jo Tas Kungs būs viņu "vidū, un Viņa godība būs pār tiem, un Viņš būs viņu ķēniņš un viņu^b likumu devējs.

60 Un tagad, lūk, Es saku tev: Tev netiks dots zināt jebko vairāk par šo nodaļu, līdz "Jaunā Derība nebūs iztulkota, un tanī visas šīs lietas tiks darītas zināmas;

61 tādēļ Es dodu tev, lai tu tagad varētu to tulkot, lai jūs varētu sagatavoties tam, kas nāks.

62 Jo patiesi Es saku jums, ka lielas lietas jūs sagaida;

63 jūs dzirdat par "kariem svešās valstīs; bet, lūk, Es saku jums, tie ir tuvu, patiesi pie jūsu durvīm, un tikai pēc dažiem

gadiem jūs dzirdēsiet par kariem jūsu pašu zemēs.

64 Tādēļ Es, Tas Kungs, esmu teicis: Sapulcējieties jūs no "austrumu zemēm, sapulcējieties kopā jūs, Manas baznīcas elderi, ejiet jūs uz rietumu zemēm, aiciniet iedzīvotājus nožēlot grēkus, un kā viņi nožēlos, celiet baznīcas Man.

65 Un ar vienu sirdi un vienu prātu, savāciet savas bagātības, lai jūs varētu "nopirkt mantojumu, kas nākotnē ir nozīmēts jums.

66 Un tas tiks saukts par "Jauno Jeruzālemi, ^bmiera "zemi, "patvēruma pilsētu, drošu vietu Visuaugstā Dieva svētajiem.

67 Un Tā Kunga "godība būs tur, un Tā Kunga šausmas arī būs tur, tā ka bezdievīgie tur nenāks, un tas tiks saukts par Ciānu.

68 Un notiks starp bezdievīgajiem, ka katram cilvēkam, kas necels zobenu pret savu tuvāko, vajadzēs bēgt uz Ciānu pēc drošības.

69 Un tanī tiks "sapulcināti no visām zemes tautām zem debess; un tie būs vienīgie ļaudis, kas nekaros cits ar citu.

70 Un tiks sacīts starp bezdie-

56a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

b Mat. 25:1–13;
M&D 63:54.

57a SRC Patiesība.

b SRC Svētais Gars.
c DžS—M 1:37.

d M&D 29:7–9; 63:34;
64:23–24; 101:22–25.

58a SRC Tūkstošgade.

b Mat. 5:5.
c M&D 63:51;
101:29–31.

d SRC Glābšana.

59a M&D 29:11; 104:59.

b 1. Moz. 49:10;

Cak. 14:9;
M&D 38:21–22.

60a SRC Džozefa Smita

Tulkojums (DžST).
Skat. arī Izvilkumi no
Džozefa Smita veiktā
Bībeles tulkojuma.

63a M&D 38:29;
87:1–5; 130:12.

64a M&D 42:64.

65a M&D 63:27.

66a Et. 13:5–6;
Moz. 7:62;

TA 1:10.

SRC Ciāna;

Jaunā Jeruzāleme.

b SRC Miers.

c M&D 57:1–3.

d Jes. 4:6;
M&D 115:6.

67a M&D 64:41–43;
97:15–18.

SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus godība.

69a 5. Moz. 30:3;
Jer. 32:37–39;

M&D 33:6.

vīgajiem: Neiesim cīnīties pret Ciānu, jo Ciānas iedzīvotāji ir briesmīgi; tādēļ mēs nevaram stāvēt pretī.

71 Un notiks, ka taisnīgie tiks sapulcināti no visām tautām un nāks uz Ciānu, dziedādami mūžīgā prieka dziesmas.

72 Un tagad Es saku jums, turiet šīs lietas, lai tās neizplatītos pasaulē, līdz tas būs noderīgi Manī, lai jūs varētu izpildīt šo darbu ļaužu acu priekšā un jūsu

ienaidnieku acu priekšā, lai viņi nezinātu jūsu darbus, līdz jūs būsit izpildījuši to, ko Es jums esmu pavēlējis;

73 lai tad, kad viņi to uzzinās, lai viņi varētu pārdomāt šīs lietas.

74 Jo kad Tas Kungs parādīsies, Viņš tiem būs "briesmīgs, lai bailes tos varētu sagrābt, un viņi stāvēs tālu nost un drebēs.

75 Un visas tautas bīsies dēļ Tā Kunga šausmām un Viņa vareņības spēka. Patiesi tā. Āmen.

46. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Baznīcai Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 8. martā. Šajā Baznīcas pirmsākuma laikā vēl nebija izstrādāti vienoti paraugi Baznīcas sanāksmju vadīšanai. Tomēr paraža pielaist tikai Baznīcas locekļus un nopietnus interesentus Vakarēdiena sapulcēs un citās Baznīcas sanāksmēs bija kļuvusi savā ziņā vispārēja. Šī atklāsme izsaka Tā Kunga gribu attiecībā uz sapulču pārvaldīšanu un vadīšanu un Viņa norādījumus par Gara dāvanu meklēšanu un atpazīšanu.

1–2, Elderiem ir jāvada sapulces, kā vada Svētais Gars; 3–6, Patiesi meklētāji nav jāizslēdz no Vakarēdiena rituāla; 7–12, Lūdziet Dievu un meklējiet Gara dāvanas; 13–26, Tiek dots dažu šo dāvanu uzskaitījums; 27–33, Baznīcas vadītājiem tiek dota spēja atšķirt Gara dāvanas.

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis; jo patiesi Es saku jums, ka šīs lietas tika runātas uz jums jūsu "labumam un mācībai.

2 Bet neskatoties uz to, kas ir rakstīts, tas vienmēr ir ticis dots

Manas baznīcas "elderiem no paša iesākuma, un vienmēr tiks dots ^bvadīt visas sanāksmes, kā vada un norāda Svētais Gars.

3 Tomēr jums tiek pavēlēts nekad nevienu "neizdzīt no jūsu publiskajām sanāksmēm, kas tiek noturētas pasaules priekšā.

4 Jums arī tiek pavēlēts neizdzīt nevienu, kas pieder pie "Baznīcas, no jūsu Vakarēdiena sanāksmēm, tomēr, ja kāds ir izdarījis pārkāpumu, lai viņš ^bnebauda, līdz viņš nav izlīdzis.

5 Un vēl Es saku jums, jums

74a Cef. 2:11.

46 1a 2. Tim. 3:16–17.

2a Al. 6:1.

b Mor. 6:9;

M&D 20:45.

3a 3. Nef. 18:22–25.

src Sadraudzība.

4a src Jēzus Kristus

Baznīca.

b 3. Nef. 18:26–32.

src Svētais

Vakarēdiens.

nebūs izdzīt nevienu no jūsu Vakarēdiena sanāksmēm, kurš nopietni meklē valstību—Es runāju to attiecībā par tiem, kas nav no Baznīcas.

6 Un vēl Es saku jums attiecībā par jūsu "konfirmācijas sanāksmēm, ja būs kāds, kas nav no Baznīcas, kurš nopietni meklē pēc valstības, jums nebūs viņu izdzīt.

7 Bet jums tiek pavēlēts visās lietās "lūgt Dievu, kurš dod devīgi; un tas, ko Gars liecina jums, tieši tā Es gribu, lai jūs darītu visā sirds "svētumā, staigādami taisnīgi Manā priekšā, "pārdomādami jūsu glābšanas nobeigumu, darīdami visas lietas ar lūgšanu un "pateicību, lai jūs netiktu "aizvilināti no ļauniem gariem, "velnu mācībām vai cilvēku "pavēlēm; jo dažas ir no cilvēkiem, un citas no velniem.

8 Tādēļ sargieties, lai jūs netiktu pievilti; un lai jūs netiktu pievilti, "ticieties nopietni pēc labākajām dāvanām, vienmēr atcerēdamies, kādēļ tās tiek dotas;

9 jo patiesi Es saku jums, tās tiek dotas to labumam, kas mīl Mani un tur Manas pavēles, un to, kas tiecas to darīt; lai viss būtu par labumu tam, kas meklē vai kas lūdz no Manis, kas lūdz, un ne jau "zīmi, lai "bšķiestu to savās kāribās.

10 Un vēl, patiesi Es saku jums, Es gribu, lai jūs vienmēr atcerētos, un vienmēr paturētu savos "prātos, kas ir tās "dāvanas, kas tiek dotas baznīcai.

11 Jo visiem nav katra dāvana dota, jo ir daudz dāvanu, un "katram cilvēkam tiek dota dāvana ar Dieva Garu.

12 Dažiem tiek dota viena, un citiem tiek dota cita, lai visi tādējādi gūtu labumu.

13 Dažiem tiek dots ar Svēto Garu "zināt, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un ka Viņš tika sists krustā par pasaules grēkiem.

14 Citiem tiek dots "ticēt viņu vārdiem, lai tiem arī būtu mūžīgā dzīve, ja viņi paliek uzticīgi.

15 Un vēl, dažiem tiek dots ar Svēto Garu zināt "dažādas kalpošanas, kā tās būs tīkamas Tam pašam Kungam, atbilstoši tam, kā Tas Kungs grib, kas piemēro Savu žēlastību atbilstoši cilvēku bērnu apstākļiem.

16 Un vēl, ar Svēto Garu tiek dots dažiem zināt dažādas izpausmes, vai tās ir no Dieva, lai Gara izpausmes tiktu dotas ikvienam cilvēkam, lai ar to dotu labumu.

17 Un vēl, patiesi Es saku jums, dažiem ir dots ar Dieva Garu "gudrības vārds.

18 Citiem tiek dots "atziņas

6a TAS IR lai konfirmētu tos, kas nesen kristīti.

7a Jēk. v. 1:5–6;

M&D 88:63.

b SRC Svētums.

c SRC Pārdomāt.

d Psm. 100; Al. 34:38.

SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

e 1. Tim. 4:1–4;

M&D 43:5–7.

f SRC Velns.

g M&D 3:6–7; 45:29.

8a 1. kor. 12:31.

9a SRC Zīme.

b Jēk. v. 4:3.

10a SRC Prāts.

b 1. kor. 14:12.

SRC Gara dāvanas.

11a 1. kor. 12:4–11.

13a SRC Liecība.

14a 3. Nef. 12:2.

SRC Ticība, Ticēt.

15a Mor. 10:8.

17a Mor. 10:9.

SRC Gudrība.

18a SRC Zināšanas.

vārds, lai visi tiktu mācīti būt gudri un būt ar zināšanām.

19 Un vēl, dažiem tiek dota "ticība tikt dziedinātiem;

20 un citiem tiek dota ticība, lai "dziedinātu.

21 Un vēl, citiem tiek dots darīt "brīnumus;

22 un citiem tiek dots "pravietot;

23 un citiem "pazīt garus.

24 Un vēl, dažiem tiek dots runāt "mēlēs;

25 un citiem ir dota mēļu tulkošana.

26 Un visas šīs "dāvanas nāk no Dieva, Dieva ^bbērnu labumam.

27 Un baznīcas "bīskapam un tiem, ko Dievs nozīmēs un ordinēs uzraudzīt baznīcas locekļus un būt par elderiem baznīcai,

tiem tiks dots ^bpazīt visas šīs dāvanas, lai nebūtu neviena, kas uzdodas un tomēr nav no Dieva.

28 Un notiks, ka tas, kas lūdz "Garā, saņems Garā;

29 lai dažiem tiktu dotas visas šīs dāvanas, lai būtu vadītājs, tādā veidā, lai katrs loceklis gūtu ar to labumu.

30 Tas, kas "lūdz ^bGarā, lūdz atbilstoši Dieva ^cgribai; tādējādi tas tiek darīts tieši tā, kā viņš lūdz.

31 Un vēl, Es saku jums, visam ir jātiek darītam Kristus Vārdā, lai arī ko jūs darāt Garā;

32 Un jums ir "jāpateicas Dieva Garā par katru svētību, ar ko jūs tiek atsvētīti.

33 Un jums ir jāisteno "šķīstība un ^bsvētums Manā priekšā.

47. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štātā, 1831. gada 8. martā. Džons Vitmers, kurš jau bija kalpojies par Pravieša lietvedi, sākotnēji vilcinājās, kad viņam lūdza kalpot par Baznīcas vēsturnieku un pierakstītāju Olivera Kauderija vietā. Viņš rakstīja: „Labāk es to nedarītu, taču sapratu, ka ir jānotiek Tā Kunga gribai, un, ja Viņš to vēlas, es vēlos, lai Viņš to darītu zināmu caur Gaišreģi Džozefu.” Kad Džozefs Smits bija saņēmis šo atklāsmi, Džons Vitmers pieņēma viņam uzticēto amatu un kalpoja tajā.

1–4, Džons Vitmers tiek nozīmēts vest Baznīcas vēsturi un rakstīt Pravietim.

LŪK, ir noderīgi Manī, lai Mans kalps Džons rakstītu un vestu pastāvīgu "vēsturi, un palīdzētu

19a M&D 42:48–52.
src Ticība, Ticēt.

20a src Dziedināt,
Dziedināšana.

21a src Brīnums.

22a src Pravietojums,
Pravietot.

23a Moz. 1:13–15.

24a src Valodu dāvana.

26a Mor. 10:8–19.

b src Dieva dēli
un meitas.

27a src Bīskaps.

b src Saprāšanas
dāvana.

28a M&D 88:64–65.

30a M&D 50:29.

b src Svētais Gars.

c 2. Nef. 4:35.

32a 1. Laiku 16:8–15;
1. tes. 1:2; Al. 37:37;
M&D 59:7, 21.

src Pateicīgs,
Pateicība, Pateikšanās.

33a src Tikumība.

b src Svētums.

47 1a M&D 69:2–8; 85:1–2.

tev, Mans kalp Džozef, pārrakstot visu, kas tev tiks dots, līdz viņš tiks aicināts tālākiem pienākumiem.

2 Vēl patiesi Es saku tev, ka viņam būs arī pacelt savu balsi sanāksmēs, kad vien tas būs nodērīgi.

3 Un vēl, Es saku tev, ka viņš

tiks nozīmēts pastāvīgi vest baznīcas pierakstus un vēsturi, jo Oliveru Kauderiju Es esmu iecēlis citā amatā.

4 Tādēļ tas tiks dots viņam ar "Mierinātāju, tik daudz, cik viņš ir uzticīgs, rakstīt šīs lietas. Patiesi tā. Āmen.

48. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 10. martā. Pravietis bija vaicājis Tam Kungam par procedūras veidu zemes iegūšanai svēto nomitināšanai. Tas bija svarīgs jautājums dēļ Baznīcas locekļu pārceļšanās no Savienoto Valstu austrumiem, paklausot Tā Kunga pavēlei, ka viņiem ir jāsapulcējas Ohaio (skat. 37:1–3; 45:64).

1–3, Svētajiem Ohaio ir jādalās ar savām zemēm ar saviem brāļiem; 4–6, Svētajiem ir jānopērk zemes, jāuzceļ pilsēta un jāseko savu vadošo amatpersonu padomiem.

Ir nepieciešams, lai jūs šobrīd paliktu savās uzturēšanās vietās, cik tas būs piemērots jūsu apstākļiem.

2 Un tik, cik jums ir zemes, jums ir "jādod austrumu brāļiem;

3 un tik, cik jums nav zemes, lai viņi šobrīd pērk šajos apgabalos visapkārt, kā tiem šķiet labi, jo ir vajadzīgs, lai viņiem būtu vieta, kur tagad dzīvot.

4 Ir vajadzīgs, lai jūs sakrātu visu naudu, ko jūs varat, un lai jūs iegūtu visu, ko jūs varat

taisnībā, lai ar laiku jūs varētu "nopirkt zemi mantojumam, ^btieši pilsētai.

5 Tā vieta vēl netiks atklāta; bet, kad jūsu brāļi būs atnākuši no austrumiem, ir jātiek ieceltiem "dažiem vīriem, un viņiem tiks dots ^bzināt to vietu, jeb viņiem tā tiks atklāta.

6 Un viņi tiks iecelti nopirkt tās zemes un iesākt likt pamatus "pilsētai, un tad jūs sāksit sapulcēties ar savām ģimenēm, katrs cilvēks ar savu ^bģimeni, atbilstoši saviem apstākļiem, un kā viņam būs noteikuši prezidijs un baznīcas bīskaps, saskaņā ar likumiem un pavēlēm, ko jūs esat saņēmuši, un ko jūs saņemsit turpmāk. Patiesi tā. Āmen.

4a SRC Mierinātājs;
Svētais Gars.

48 2a SRC Labklājība.

4a M&D 57:4–5.

b M&D 42:35–36;
45:65–67.

5a M&D 57:6–8.

b M&D 57:1–3.

6a SRC Jaunā Jeruzāleme.
b M&D 51:3.

49. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Sidnijam Rigdonam, Pārlījam P. Pretam un Lemanam Kaplijam Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 7. maijā. Lemans Kaplijs bija pieņēmis evaņģēliju, bet vēl joprojām pieturējās pie dažām mācībām, kurām ticēja šeikeri (kratītāji) (United Society of Believers in Christ's Second Appearing [Kristus Otrās Atnākšanas Ticīgo Apvienotās Sabiedrības]), pie kuriem viņš agrāk bija piederējis. Daži no šeikeru ticējumiem bija, ka Kristus Otrā Atnākšana jau ir notikusi un ka Viņš ir parādījies sievietes Annas Lī izskatā. Viņi uzskatīja, ka kristīšana ar ūdeni nav nepieciešama. Viņi noraidīja laulību un ticēja stingram celibātam mūža garumā. Daži šeikeri arī aizliedza ēst gaļu. Ievadot šo atklāsmi, Džozefa Smīta vēsturē ir teikts: „Lai iegūtu pilnīgāku sapratni par šo tematu, es vaicāju Tam Kungam un saņēmu sekojošo.” Atklāsme atspēko dažus no šeikeru grupas pamatpriekšstatiem. Iepriekšminētie brāļi paņēma šīs atklāsmes kopiju uz šeikeru kopieņu (netālu no Klīvolendas Ohaio štatā), un nolāsīja to tiem pilnībā, bet tā tika noraidīta.

1–7, Kristus atnākšanas diena un stunda paliks nezināma, līdz Viņš nāks; 8–14, Cilvēkiem ir jānožēlo grēki, jātic evaņģēlijam un jāievēro priekšraksti, lai iegūtu glābšanu; 15–16, Laulība ir Dieva nolikta; 17–21, Gaļas ēšana tiek atzīta; 22–28, Cīāna plauks un lamanieši ziedēs kā roze pirms Otrās Atnākšanas.

KLAUSIETIES Manu vārdu, mani kalpi Sidnij un Pārlīj, un Leman; jo lūk, patiesi Es saku jums, ka Es došu jums pavēli, lai jūs ietu un “sludinātu šeikeriem Manu evaņģēliju, ko jūs esat saņēmuši, tāpat kā jūs to esat saņēmuši.

2 Lūk, Es saku jums, ka viņi vēlas zināt daļu patiesības, bet

ne visu, jo viņi nav “taisni Manā priekšā un viņiem ir jānožēlo grēki.

3 Tādēļ Es sūtu jūs, Mani kalpi Sidnij un Pārlīj, sludināt tiem evaņģēliju.

4 Un Manam kalpam Lemanam ir jātiek ordinētam šim darbam, lai viņš varētu pārspriest ar tiem, nevis atbilstoši tam, ko viņš ir saņēmis no tiem, bet atbilstoši tam, ko viņam “mācīsīt jūs, Mani kalpi; un tā darot, Es svētīšu viņu, savādāk viņam neveiksies.

5 Tā saka Tas Kungs: Jo Es esmu Dievs, un esmu “sūtījis Savu Vienpiedzimušo Dēlu pasaulē pasaules^b pestīšanai, un esmu izdevis rīkojumu, ka tas, kas pieņem Viņu, tiks izglābts,

49 1a SRC Sludināt.
2a Ap. d. 8:21.
4a SRC Evaņģēlijs;
Patiesība.

5a Jāņa 3:16–17;
M&D 132:24.
SRC Jēzus Kristus—
Pilnvaras.

b SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana;
Pestītājs.

un tas, kas nepieņem Viņu, tiks ‘nosodīts—

6 un tie ar ‘Cilvēka Dēlu darīja, ko gribēja; un Viņš ir ņēmis Savu spēku pie Viņa ^bgodības ‘labās rokas, un tagad valda debesīs, un valdīs, līdz Viņš nolaidīsies uz zemes, lai noliktu visus ienaidniekus ‘zem Savām kājām, šis laiks ir tuvu—

7 Es, Dievs Tas Kungs, esmu runājis to; bet to stundu un ‘dienu neviens cilvēks nezina, nedz eņģeļi debesīs, nedz arī tie uzziņās, līdz Viņš nāks.

8 Tādēļ Es gribu, lai visi cilvēki nožēlotu grēkus, jo visi ir zem ‘grēka, izņemot tos, kurus Es esmu Sev atlicinājis, ^bsvēti vīri, par kuriem jūs nezināt.

9 Tādēļ Es saku jums, ka Es esmu sūtījis jums Savu mūžīgo ‘derību, tieši to, kas bija kopš sākuma.

10 Un ka to, ko Es biju solījis, to Es esmu tā izpildījis, un zemes ‘tautas ^blieksies tā priekšā; un, ja ne pašī, viņi tiks nospiesti zemē, jo tas, kas tagad ir paaugstinājis sevi, tiks notriekts ‘zemē ar spēku.

11 Tādēļ Es dodu jums pavēli,

lai jūs ‘ietu starp šiem ļaudīm, un sacītu tiem, tāpat kā Mans apustulis senatnē, kura vārds bija Pēteris:

12 Ticiet Tā Kunga Jēzus Vārdam, kurš bija uz zemes un nāks, sākums un gals;

13 ‘nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Jēzus Kristus Vārdā, saskaņā ar svēto pavēli, grēku piedošanai;

14 un kas to dara, saņems Svētā Gara ‘dāvanu, ar baznīcas elderu ^broku uzlikšanu.

15 Un vēl, patiesi Es saku jums, ka tas, kurš ‘aizliedz stāties laulībā, nav Dieva ordinēts, jo ^blaulība cilvēkam ir noteikta no Dieva.

16 Tādēļ ir likumīgi, lai viņam būtu viena ‘sieva, un tie divi kļūs par ^bvienu miesu, un tas viss, lai ‘zeme varētu atbilst tās radīšanas mērķim;

17 un lai tā tiktu piepildīta ar cilvēku mēru, atbilstoši Viņa ‘radīšanai, ^bpirms pasaule tika radīta.

18 Un kas pavēl atturēties no ‘gaļas, lai cilvēks neēstu to, nav Dieva ordinēts;

19 jo lūk, lauka ‘zvēri un debe-

5c SRC Sodība.

6a SRC Cilvēka Dēls.

b SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus godība.

c Ap. d. 7:55–56;
M&D 76:20–23.

d 1. kor. 15:25;
M&D 76:61.

7a Mat. 24:36;
Marka 13:32–37;
Jāņa atkl. 16:15;
M&D 133:11.

8a Gal. 3:22;
Mos. 16:3–5.

b Ebr. 13:2;
3. Nef. 28:25–29.

9a 1. Moz. 17:7;
M&D 66:2.

src Jaunā un
mūžīgā derība.

10a Cak. 2:15;
M&D 45:66–69;
97:18–21.

b Jes. 60:14.

c Mat. 23:12.

11a SRC Misionāru darbs.

13a 3. Nef. 27:19–20.

14a SRC Svētā Gara
dāvana.

b SRC Roku uzlikšana.

15a 1. Tim. 4:1–3.

b 1. Moz. 2:18, 24;

1. kor. 11:11.
SRC Laulība, Precēt.

16a Jēk. 2:27–30.

b 1. Moz. 2:24;
Mat. 19:5–6.

c SRC Zeme—Radīta
cilvēkam.

17a Moz. 3:4–5.
SRC Radīt, Radīšana.

b SRC Pirmsmirstīgā
dzīve.

18a 1. Moz. 9:3;

1. Tim. 4:1–3.

19a M&D 89:10–13.

su putni, un tas, kas ir uz zemes, ir noteikts lietošanai cilvēkam barībai un tērpam, un lai tam būtu pārpilnībā.

20 Bet nav dots, lai vienam cilvēkam "piederētu vairāk nekā otram, tādēļ^b pasaule guļ grēkā.

21 Un, ak vai būs cilvēkam, kas "izlej asinis jeb kas izposta miesu bez vajadzības.

22 Un vēl, patiesi Es saku jums, ka Cilvēka Dēls "nenāk sievietes, nedz arī vīra, kas staigā pa zemi, izskatā.

23 Tādēļ "nepievilieties, bet turpiniet nelokāmībā, ^braudzīdamies pēc tā, kad debesis trīcēs un zeme drebēs un valstīsies šurp un turp kā piedzērusies, un pēc tā, kad "ielejas tiks paceltas un pēc tā, kad "kalni tiks nolīdzināti, un pēc tā, kad nelīdzenas vietas tiks nogludinātas—un

viss tas, kad eņģelis pūtīs savu "bazūni.

24 Bet iekams nāks Tā Kunga lielā diena, "Jēkabs plauks tukšnesī, un lamanieši ^bziedēs kā roze.

25 Ciāna "plauks uz ^bpakalniem un liksmos uz kalniem, un tiks sapulcināta kopā tai vietā, ko Es esmu nolīcis.

26 Lūk, Es saku jums, dodieties, kā Es jums pavēlēju; nožēlojiet visus savus grēkus; "lūdziet, un jūs saņemsit, klausījiet, un jums taps atvērts.

27 Lūk, Es iešu jums pa priekšu un kā sargs būšu jums "aizmugurē; un Es būšu jūsu ^bvidū, un jūs netiksit "satriekti.

28 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, un Es nākšu "ātri. Patiesi tā. Āmen.

50. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 9. maijā. Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka daži no elde-riem nav sapratuši dažādu garu, kas bija uz zemes, vēstījumus un ka šī atklāsme tika dota, atbildot uz viņa īpašo jautājumu par šo lietu. Tā saucamie garīgie fenomeni nebija neparasta lieta starp Baznīcas locekļiem, daži no tiem paziņoja, ka saņem vīzijas un atklāsmes.

1–5, Daudz viltus garu ir visapkārt uz zemes; 6–9, Ak vai liekuļiem un tiem, kas tiek padzīti no Baznī-

cas; 10–14, Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs ar Garu; 15–22, Gan sludinātājiem, gan klausītājiem

20a Ap. d. 4:32;
M&D 51:3; 70:14; 78:6.
b SRC Pasaulīgums.

21a DZST 1. Moz. 9:10–15
(Pielikums).

22a SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

23a Mat. 24:4–5.
b 2. Pēt. v. 3:12;

M&D 45:39.
c Jes. 40:4; M&D 109:74.
d Mih. 1:3–4.

e Mat. 24:29–31.
24a 3. Nef. 5:21–26.

b Jes. 35:1;
2. Nef. 30:5–6;
3. Nef. 21:22–25;
M&D 3:20; 109:65.

25a M&D 35:24.
b 1. Moz. 49:26;
2. Nef. 12:2–3.

26a M&D 88:63.
27a Jes. 52:12.

b 3. Nef. 20:22.
c 1. Pēt. v. 2:6;
M&D 84:116.

28a M&D 1:12.

jātiek Gara apgaismotiem; 23–25, *Tas, kas neizglīto, nav no Dieva; 26–28, Uzticīgie ir visu lietu īpašnieki; 29–36, Šķīstīto lūgšanas tiek atbildētas; 37–46, Kristus ir Labais Gans un Israēla klints.*

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas baznīcas elderi, un pievērsiet ausi dzīvā Dieva balsij; un pievērsiet uzmanību gudrības vārdiem, kas jums tiks doti atbilstoši tam, kā jūs esat jautājuši un esat saskaņā, kas attiecas uz baznīcu un gariem, kas izplatījušies visapkārt uz zemes.

2 Lūk, patiesi Es saku jums, ka ir daudz garu, kas ir ^aviltus gari, kas ir izplatījušies pa zemi, pievilot pasauli.

3 Un arī ^aSātans ir centies jūs pievilt, lai viņš varētu jūs nogāzt.

4 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu raidzījies uz jums un esmu redzējis negantības baznīcā, kas ^auzņēmies Manu Vārdu.

5 Bet svētīti ir tie, kas ir uzticīgi un ^aiztur vai dzīvē, vai nāvē, jo viņi iemantos mūžīgo dzīvi.

6 Bet ak vai tiem, kas ir ^akrāpnieki un liekuļi, jo, tā saka Tas Kungs, Es vedīšu tos uz tiesu.

7 Lūk, patiesi Es saku jums, ka starp jums ir ^aliekuļi, kas ir apkrāpuši dažus, kas ir devuši

^bienaidniekam ^cspēku; bet lūk, ^dtādi tiks atprasīti.

8 Bet liekuļi tiks pieķerti un tiks ^apadzīti vai nu dzīvē, vai nāvē, patiesi kā Es gribēšu; un ak vai tiem, kas tiek padzīti no Manas baznīcas, jo tie ir pasaules uzveikti.

9 Tādēļ lai katrs cilvēks sargājas, lai viņš nedarītu to, kas nav patiesībā un taisnībā Manā priekšā.

10 Un tagad nāciet, saka Tas Kungs caur Garu Savas baznīcas elderiem, un ^apārsprīdīsim kopīgi, lai jūs varētu saprast;

11 pārsprīdīsim, tāpat kā cilvēks pārsprīdē viens ar otru, seju pret seju.

12 Tad, kad cilvēks pārsprīdē, viņš tiek cilvēka saprasts, tāpēc ka viņš spriež kā cilvēks; patiesi tā darīšu Es, Tas Kungs, pārsprīdē ar jums, lai jūs varētu ^asaprast.

13 Tādēļ Es, Tas Kungs, uzdošu jums šo jautājumu—kam jūs tikāt ^aordinēti?

14 Sludināt Manu evaņģēliju ar ^aGaru, tieši ar ^bMierinātāju, kas tika sūtīts mācīt patiesību.

15 Un tad pieņēmat ^agarus, kurus jūs nevarējāt saprast, un pieņēmat tos kā no Dieva, un vai šajā jūs esat attaisnoti?

16 Lūk, jūs atbildēsiet uz šo jautājumu paši; tomēr Es būšu

50 2a M&D 129.
SRC Gars—
Ļaunie gari.
3a Lūk. 22:31;
3. Nef. 18:18.
4a SRC Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus
Kristus Vārdu.
5a SRC Izturēt.
6a SRC Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

7a Mat. 23:13–15;
Al. 34:28.
b SRC Velns.
c Mos. 27:8–9.
d TAS IR tie, kas ir
tikuši pievilti.
8a M&D 1:14; 56:3;
64:35.
SRC Izslēgšana.
10a Jes. 1:18;
M&D 45:10.

12a M&D 1:24.
13a SRC Ordinēt,
Ordinācija.
14a M&D 43:15.
SRC Mācīt,
Skolotājs—
Mācīšana ar Garu.
b SRC Mierinātājs.
15a SRC Saprāšanas
dāvana.

žēlīgs pret jums; tas, kas ir vājš jūsu vidū, turpmāk tiks darīts "stiprs.

17 Patiesi Es saku jums, tas, kas ir Manis ordinēts un sūtīts "sludināt patiesības vārdu ar Mierinātāju, patiesības Garā, vai viņš sludina to ar ^bpatiesības Garu vai kādā citādā veidā?

18 Un ja tas ir kādā citādā veidā, tas nav no Dieva.

19 Un vēl, tas, kas saņem patiesības vārdu, vai viņš saņem to ar patiesības Garu vai kādā citādā veidā?

20 Ja tas ir kādā citādā veidā, tas nav no Dieva.

21 Tādēļ kāpēc ir tā, ka jūs nevarat saprast un zināt, ka tas, kas saņem vārdu ar patiesības Garu, saņem to tā, kā tas tiek sludināts ar patiesības Garu?

22 Tādēļ tas, kas sludina, un tas, kas saņem, saprot viens otru, un abi "iedvesmojas un ^bpriecājas kopā.

23 Un tas, kas neiedvesmo, nav no Dieva, un ir "tumsa.

24 Tas, kas ir no Dieva, ir "gaisma; un tas, kas saņem gaismu un ^bturpina Dievā, saņem "vairāk gaismas; un šī gaisma kļūs spožāka un spožāka, līdz iestājas pilnīga diena.

25 Un vēl patiesi Es saku jums, un Es saku to, lai jūs varētu zināt "patiesību, lai jūs varētu padzīt tumsu no sava vidus;

26 tas, kas ir Dieva ordinēts un sūtīts, tas ir nozīmēts būt "lielākais, neskatoties, ka viņš ir vismazākais un ^bkalps visiem.

27 Tādēļ viņš ir visu lietu "īpašnieks; jo visas lietas ir pakļautas viņam, gan debesis, gan uz zemes, dzīvība un gaisma, Gars un ^bspēks, sūtīti pēc Tēva gribas caur Jēzu Kristu, Viņa Dēlu.

28 Bet neviens cilvēks nav visu lietu īpašnieks, ja vien viņš nav "šķīstīts un ^battīrīts no visiem grēkiem.

29 Un ja jūs esat šķīstīti un attīrīti no visiem grēkiem, jūs "lūgsit, ko vien jūs gribēsīt Jēzus Vārdā, un tas tiks darīts.

30 Bet ziniet šo, tas tiks jums dots, kas jums ir jālūdz, un tādēļ, ka jūs esat nozīmēti "vadībā, gari tiks pakļauti jums.

31 Tādēļ notiks, ka, ja jūs redzat "garu vēstām, ko jūs nevarat saprast, un jūs nesaņemat to garu, jūs lūgsit Tēvam Jēzus Vārdā, un, ja Viņš nedod jums to garu, tad jūs varat zināt, ka tas nav no Dieva.

32 Un tas tiks dots jums, "spēks

16a Et. 12:23–27.

17a SRC Misionāru darbs; Sludināt.

b M&D 6:15.
SRC Patiesība;
Svētais Gars.

22a 1. kor. 14:26.

b Jāņa 4:36.

23a SRC Tumsība, garīgā.

24a 1. Jāņa 2:8–11;
Mor. 7:14–19;
M&D 84:45–47;
88:49.

src Gaisma,
Kristus gaisma.

b Jāņa 15:4–5, 10.

c 2. Nef. 28:30.

25a Jāņa 8:32.

26a Mat. 23:11.

b Marka 10:42–45.

src Kalpot,

Kalpošana.

27a M&D 76:5–10,

53–60; 84:34–41.

b src Spēks, vara.

28a 3. Nef. 19:28–29;

M&D 88:74–75.

src Iesvētīšana;

Šķīsts, Šķīstība.

b 1. Jāņa 1:7–9.

29a Hel. 10:5;

M&D 46:30.

src Lūgšana.

30a src Pilnvaras.

31a 1. Jāņa 4:1.

src Gars—

Ļaunie gari.

32a Mat. 10:1.

pār tādu garu; un jums būs liecināt pret tādu garu skaļā balsī, ka tas nav no Dieva—

33 ne ar ^azaimu spriedumu, lai jūs netiktu uzveikti, nedz ar ^blielīšanos, nedz prieku, lai jūs netiktu tā sagrābti.

34 Tas, kas saņem no Dieva, lai tas uzskata to no Dieva; un lai viņš priecājas, ka Dievs viņu uzskata par cienīgu saņemt.

35 Un pievēršot uzmanību un darot šīs lietas, ko jūs esat saņēmuši, un ko jūs saņemsit vēlāk—un ^avalstība ir dota jums no Tēva, un ^bspēks uzvarēt visas lietas, kas nav Viņa noteiktas—

36 un lūk, patiesi Es saku jums, svētīti esat jūs, kas tagad klausāties šos Manus vārdus no Mana kalpa mutes, jo jūsu grēki ir jums ^apiedoti.

37 Lai Mans kalps Džozefs Veikfilds, pie kura Man labs prāts, un Mans kalps ^aPārlijs P. Prets dodas starp draudzēm un stiprina tās ar ^bpamācības vārdu;

38 un arī Mans kalps Džons Korills, vai arī visi Mani kalpi, kas ir ordinēti šai amatā, un lai viņi strādā ^avīna dārzā, un lai

neviens cilvēks netraucē viņiem darīt to, ko Es tiem esmu nolīcis,—

39 tādēļ šai lietā Mans kalps ^aEdvards Pārtridžs nav attaisnots; tomēr lai viņš nožēlo grēkus, un viņam tiks piedots.

40 Lūk, jūs esat mazi bērni, un jūs nespējat tagad visu ^apanest; jums ir ^bjāaug ^clabvēlībā un ^dpatiesības atziņā.

41 ^aNebīstieties, ^bbērniņi, jo jūs esat Mani, un Es esmu ^cuzvarējis pasauli, un jūs esat no tiem, ko Mans Tēvs Man ir ^ddevis;

42 un neviens no tiem, ko Mans Tēvs Man ir devis, netiks ^apazaudēts.

43 Un Tēvs un Es esam ^aviens. Es esmu Tēvā, un Tēvs ir Manī; un cik daudz jūs Mani esat pieņēmuši, jūs esat Manī, un Es esmu jūsos.

44 Tādēļ Es esmu jūsu vidū, un Es esmu ^aLabais Gans un Israēla ^bklints. Tas, kas ir cēlis uz šīs ^cklints, ^dnekad nekritīs.

45 Un diena nāk, kad jūs dzirdēsiet Manu balsi un ^aredzēsiet Mani, un zināsiet, ka Es esmu.

46 ^aSargieties tādēļ, lai jūs būtu ^bgatavi. Patiesi tā. Āmen.

33a Jūd. v. 1:9.

b M&D 84:67, 73.

35a SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

b 1. Jāņa 4:4;

M&D 63:20, 47.

36a M&D 58:42–43.
SRC Piedot.

37a SRC Prets Pārlijs
Pārkers.

b M&D 97:3–5.

38a SRC Tā Kunga
vīnadārzs.

39a SRC Pārtridžs
Edvards.

40a 3. Nef. 17:2–3;

M&D 78:17–18.

b 1. kor. 3:2–3;

M&D 19:22–23.

c SRC Labvēlība.

d SRC Patiesība.

41a 1. Jāņa 4:18.

b SRC Dieva dēli
un meitas.

c Jāņa 16:33.

d Jāņa 10:27–29;
17:2;

3. Nef. 15:24;

M&D 27:14;

84:63.

42a Jāņa 17:12;

3. Nef. 27:30–31.

43a Jāņa 17:20–23;

3. Nef. 11:35–36.

SRC Dievs, Dievība.

44a Jāņa 10:14–15.

SRC Labais Gans.

b 1. Moz. 49:24;

1. Pēt. v. 2:4–8.

SRC Stūra akmens.

c 1. kor. 10:1–4.

SRC Jēzus Kristus;

Klints.

d Hel. 5:12.

45a M&D 67:10–13.

46a SRC Sargāt, Sargs.

b Al. 34:32–33.

51. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Tompsonā, Ohaio štātā, 1831. gada 20. maijā. Šajā laikā svētie, pārceļoties no austrumu štatiem, sāka ierasties Ohaio, un kļuva nepieciešams veikt noteiktus sagatavošanas darbus viņu izvietojšanai. Tā kā šis pasākums attiecās tieši uz bīskapa amatu, bīskaps Edvards Pārtridžs meklēja norādījumus attiecībā uz šo lietu, un Praviētis jautāja Tam Kungam.

1–8, Edvards Pārtridžs tiek nozīmēts vadīt namturību un īpašumus; 9–12, Svētajiem ir jārikojas godīgi un jāsaņem vienādi; 13–15, Viņiem ir jābūt bīskapa krātuvei un jāpārvalda īpašumi atbilstoši Tā Kunga likumam; 16–20, Ohaio ir pagaidu sapulcēšanās vieta.

KLAUSIETIES Mani, saka Tas Kungs jūsu Dievs, un Es runāšu uz Savu kalpu "Edvardu Pārtridžu un došu viņam norādījumus; jo ir vajadzīgs, lai viņš saņemtu norādījumus, kā organizēt šos ļaudis.

2 Jo ir vajadzīgs, lai viņi tiktu organizēti atbilstoši Maniem "likumiem; ja savādāk, viņi tiks padzīti.

3 Tādēļ lai mans kalps Edvards Pārtridžs un tie, kurus viņš ir izraudzījis, pie kuriem Man labs prāts, izdalā šiem ļaudīm viņu daļu, katram cilvēkam "vienādi, atbilstoši viņa ģimenei, atbilstoši viņa apstākļiem un viņa vēlmēm, un ^bvajadzībām.

4 Un lai Mans kalps Edvards Pārtridžs, kad viņš izdalīs cil-

vēkam viņa daļu, dod viņam rakstu, kas nodrošinās viņam tā daļu, ka viņš to turēs, tieši šīs tiesības un šo mantojumu baznīcā, līdz viņš izdarīs pārkāpumu un ar baznīcas balsi, saskaņā ar baznīcas likumiem un "derībām, tiks uzskatīts par necienīgu piederēt pie baznīcas.

5 Un ja viņš izdarīs pārkāpumu un tiks uzskatīts par necienīgu piederēt pie baznīcas, viņam nebūs tiesību pretendēt uz to daļu, ko viņš ir veltījis bīskapam priekš Manas baznīcas nabagiem un trūkcietējiem, tādēļ viņš nepaturēs dāvanu, bet viņam būs tiesības tikai uz to daļu, kas ir nodota viņam.

6 Un tā visam ir jātiek nodrošinātam "saskaņā ar zemes ^blikumiem.

7 Un lai tas, kas pieder šiem ļaudīm, tiek izdalīts šiem ļaudīm.

8 Un "nauda, kas paliek šiem ļaudīm—lai šiem ļaudīm tiek norikots pārstāvis paņemt ^bnaudu un nodrošināt uzturu un apģērbu, atbilstoši šo cilvēku vajadzībām.

51 1a SRC Pārtridžs Edvards.

2a M&D 42:30–39; 105:5.

3 SRC Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums.

3a M&D 49:20.

b Ap. d. 2:44–45; 4. Nef. 1:2–3.

4a TAS IR 20. nodaļa tiek saukta par Kristus Baznīcas direktīvām un derībām.

M&D 33:14; 42:13.

SRC Derība.

6a 1. Pēt. v. 2:13;

M&D 98:5–7.

b M&D 58:21–22.

8a M&D 84:104.

b M&D 104:15–18.

9 Un lai katrs cilvēks rīkojas "godīgi un ir līdzīgs starp šiem ļaudīm, un saņem vienādi, lai jūs būtu ^bvienoti, patiesi kā Es esmu jums pavēlējis.

10 Un lai tas, kas pieder šiem ļaudīm, netiek paņemts un atdots tiem no "citas draudzes.

11 Tādēļ, ja cita draudze vēlas saņemt naudu no šīs draudzes, lai viņi atmaksā šai draudzei atpakaļ, atbilstoši tam, kā viņi vienosies;

12 un tas tiks darīts caur bīskapu vai pārstāvi, kas tiks nozīmēts ar baznīcas "balsi.

13 Un vēl, lai bīskaps izveido "krātuvi šai draudzei, un lai visas lietas, gan nauda, gan pārtika, kas ir vairāk, nekā ^bnepieciešams šo ļaužu vajadzībām, tiktu glabātas bīskapa rokās.

14 Un lai viņš arī pataupa sev savām paša vajadzībām un savas ģimenes vajadzībām, tā kā

viņš būs nodarbināts, veicot šo darbu.

15 Un tā Es dāvāju šiem ļaudīm privilēģiju organizēties atbilstoši Maniem "likumiem.

16 Un Es iesvētu viņiem "šo zemi uz neilgu laiku, līdz Es, Tas Kungs, nodrošināšu viņus savādākā veidā un pavēlēšu viņiem aiziet no šejienes;

17 un tā stunda un tā diena nav tiem dota, tādēļ lai viņi rīkojas šajā zemē kā uz gadiem, un tas izrādīsies viņiem par labumu.

18 Lūk, tas būs par "piemēru Manam kalpam Edvardam Pārtīdžam citās vietās, visās draudzēs.

19 Un kas tiek atrasts uzticīgs, taisns un gudrs "pārvaldnieks, tas ieies sava Kunga ^bpriekā un tas iemantos mūžīgo dzīvi.

20 Patiesi Es saku jums, Es esmu Jēzus Kristus, kas "nāk ātri, tanī ^bstundā, ko jūs nedomājat. Patiesi tā. Āmen.

52. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Baznīcas elderiem Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 6. jūnijā. Kērtlandē bija tikusi noturēta konference, kas sākās 3. un noslēdzās 6. jūnijā. Šajā konferencē tika veiktas pirmās īpašās iesvētīšanas augstā priesteram amatā, un daži viltus un maldus garu vēstījumi tika atpazīti un norāti.

1–2, Tiek norādīts nākamo konferenci noturēt Misūri štatā; 3–8,

Tiek doti rīkojumi dažiem elderiem ceļot kopā; 9–11, Elderiem ir

9a SRC Godīgs,
Godīgums.

b M&D 38:27.

src Vienotība.

10a TAS IR citai Baznīcas draudzei, nevis citai konfesijai.

12a SRC Vienprātība.

13a M&D 42:55.

src Krātuve.

b M&D 42:33–34, 55;
82:17–19.

15a M&D 51:2.

16a TAS IR Kērtlandē,
Ohaio apgabals.

18a TAS IR paraugs.

19a Mat. 24:45–47.

src Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

b SRC Prieks.

20a Jāņa atkl. 22:6–16.

b Mat. 24:44.

jāmāca to, ko apustuļi un pravieši rakstījuši; 12–21, Tie, kas ir Gara apgaismoti, nes uzslavas un gudrības augļus; 22–44, Dažādi elderi tiek nozīmēti doties sludināt evaņģēliju, dodoties uz konferenci Misūri.

LŪK, tā saka Tas Kungs elde-riem, kurus Viņš ir ^aaicinājis un izraudzījis šajās pēdējās dienās, ar Sava Gara balsi—

2 sakot: Es, Tas Kungs, darišu zināmu jums, ko Es gribu, lai jūs darītu no šī brīža līdz nākamajai konferencijai, kas tiks noturēta Misūri, uz ^azemes, ko Es ^biesvētīšu Saviem ļaudīm, kas ir Jēkaba ^catlikums, un tiem, kas ir mantinieki saskaņā ar ^dderību.

3 Tādēļ patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, un Sidnijs Rigdons dodas ceļā uzreiz, kolīdz sagatavošanās var tikt veikta, lai pamestu savas mājas, un ceļo uz Misūri zemi.

4 Un kā viņi būs uzticīgi Man, tā viņiem tiks darīts zināms, kas viņiem būs jādara;

5 un arī, kā viņi būs uzticīgi, viņiem tiks darīta zināma jūsu mantojuma ^azeme.

6 Un kā viņi nebūs uzticīgi, viņi tiks padzīti, patiesi kā Es gribēšu, kā Man šķitis labi.

7 Un vēl, patiesi Es saku jums,

lai Mans kalps Laimens Vaits un Mans kalps Džons Korills dodas ceļā steidzīgi;

8 un arī Mans kalps Džons Mērdoks, un Mans kalps Hairams Smits dodas ceļā uz to pašu vietu pa Detroitas ceļu.

9 Un lai viņi dodas no šejienes, sludinādami vārdu pa ceļam, nesakot ^aneko citu kā vien to, ko ^bpravieši un apustuļi rakstījuši, un to, kas tiem ir mācīts no ^cMierinātāja caur ticības lūgšanu.

10 Lai viņi iet ^apa divi, un lai viņi sludina pa ceļam katrā sanāksmē, kristīdami ar ^būdeni un uzlikdami tiem ^crokas ūdens malā.

11 Jo tā saka Tas Kungs, Es ātri pabeigšu Savu darbu ^ataisnībā, jo nāk dienas, kad Es sūtīšu savu tiesu uzvarai.

12 Un lai Mans kalps Laimens Vaits sargās, jo Sātans viņu grib ^asijāt kā pelavas.

13 Un lūk, tas, kas ir ^auzticīgs, tiks iecelts par valdnieku pār daudzām lietām.

14 Un vēl, Es došu jums paraugu visās lietās, lai jūs netiktu pievilti, jo Sātans ir visapkārt zemē, un viņš iet, pievildams tautas—

15 tādēļ to, kas lūdz, kura gars ir ^anozēlas pilns, to Es ^bpieņemu, ja viņš paklausa Maniem ^cpriekšrakstiem.

52 1a SRC Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.
2a M&D 57:1–3.
b M&D 58:57; 84:3–4.
c Psm. 135:4;
3. Nef. 5:21–26.
d Ābr. 2:6–11.
SRC Ābrahāma derība.
5a M&D 57:1–3.

9a Mos. 18:19–20.
b M&D 42:12; 52:36.
SRC Svētie Raksti.
c SRC Mācīt, Skolotājs—
Mācīšana ar Garu;
Mierinātājs;
Svētais Gars.
10a Marka 6:7;
M&D 61:35.
b Jāņa 1:26.

c Ap. d. 8:14–17.
11a Rom. 9:28.
12a Lūk. 22:31;
3. Nef. 18:17–18.
13a Mat. 25:23;
M&D 132:53.
15a SRC Salauzta sirds.
b M&D 97:8.
c SRC Priekšraksti.

16 Tas, kurš runā, kura gars ir nožēlas pilns, kura valoda ir lēnprātīga un iedvesmojoša, tas ir no Dieva, ja viņš paklausa Maniem priekšrakstiem.

17 Un vēl, tas, kas trīc zem Mana spēka, tiks darīts "stiprs un nesīs uzslavas un ^bgudrības augļus, saskaņā ar atklāsmēm un patiesībām, ko Es esmu devis jums.

18 Un vēl, tas, kas tiek uzvarēts un "nenes augļus, patiesi atbilstoši šim paraugam, tas nav no Manis.

19 Tādēļ pēc šī parauga jūs "pazīsit garus visos gadījumos zem visas debess.

20 Un tās dienas ir pienākušas; pēc cilvēku ticības tiem tiks "darīts.

21 Lūk, šī pavēle tiek dota visiem eldieriem, kurus Es esmu izraudzījis.

22 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps "Tomass B. Māršs un Mans kalps Ezra Teirs arī dodas ceļā, sludinādami vārdu pa ceļam, uz to pašu zemi.

23 Un vēl, lai Mans kalps Īzāks Morlijs un Mans kalps Ezra Būts dodas ceļā, arī sludinādami vārdu pa ceļam, uz to pašu zemi.

24 Un vēl, lai Mans kalps "Edvards Pārtridžs un Martins Heriss dodas ceļā ar Maniem kalpiem Sidniju Rigdonu un Džozefu Smitu, jaunāko.

25 Lai Mani kalpi Deivids Vitmers un Hervijs Vaitloks arī

dodas ceļā, un sludina pa ceļam, uz to pašu zemi.

26 Un lai Mani kalpi "Pārlijs P. Prets un ^bOrsons Prets dodas ceļā un sludina pa ceļam, līdz pat tai pašai zemei.

27 Un lai Mani kalpi Salamans Henkoks un Simeons Kārters arī dodas ceļā uz to pašu zemi un sludina pa ceļam.

28 Lai Mani kalpi Edsons Fullers un Džeikobs Skots arī dodas ceļā.

29 Lai Mani kalpi Lēvijs V. Henkoks un Cebedijs Koltrins arī dodas ceļā.

30 Lai Mani kalpi Reinolds Kehūns un Samuēls H. Smits arī dodas ceļā.

31 Lai Mani kalpi Vīlers Boldivins un Viljams Kārters arī dodas ceļā.

32 Un lai Mani kalpi "Ņuēls Naitis un Sela Dž. Grifins abi tiek ordinēti un arī dodas ceļā.

33 Jā, patiesi Es saku, lai viņi visi dodas uz vienu vietu pa dažādiem ceļiem, un nevienam cilvēkam nebūs celt uz cita "pamata nedz ceļot pa cita pēdām.

34 Tas, kas ir uzticīgs, tas tiks pasargāts un svētīts ar daudz "augļiem.

35 Un vēl, Es saku jums, lai Mani kalpi Džozefs Veikfilds un Salamans Hamfrijs dodas ceļā uz austrumu zemēm;

36 lai viņi strādā ar savām ģimenēm, "nesludinot neko citu kā vien praviešus un apustuļus, to,

17a M&D 66:8; 133:58.

b src Gudrība.

18a Mat. 3:10.

19a src Sapašanas dāvana.

20a Mat. 8:5–13.

22a M&D 56:5.

src Māršs Tomass B.

24a src Pārtridžs Edvards.

26a src Prets Pārlijs

Pārkers.

b src Prets Orsons.

32a M&D 56:6–7.

33a Rom. 15:20.

34a Jāņa 15:16;
M&D 18:15–16.

36a Mos. 18:19–20;

M&D 52:9.

ko viņi ir ^bredzējuši un dzirdējuši un kam nešaubīdamies "tic, lai pravietojumi tiktu piepildīti.

37 Kā pārkāpuma sekas, lai tas, kas tika dāvāts Hemanam Basetam, tiek viņam "noņemts un uzlikts uz Saimonsa Raidera galvas.

38 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Džareds Kārters tiek "ordinēts par priesteri, un arī Džordžs Džeimss tiek ordinēts par ^bpriesteri.

39 Lai atlikušie elderi "uzrauga draudzes un sludina vārdu apgabalos visapkārt tiem; un lai viņi strādā ar savām pašu rokām, lai netiktu piekopta nedz ^belku pielūgšana, nedz ļaunprātība.

40 Un atcerieties visās lietās "nabagos un ^btrūkcūcietējus, slimos un nomocītos, jo tas, kas

tā nedara, tas nav Mans mācekļis.

41 Un vēl, lai Mani kalpi Džozefs Smits, jaunākais, un Sidnijs Rigdons, un Edvards Pārtridžs paņem sev līdzī "ieteikumu no baznīcas. Un lai viens tiek paņemts arī Manam kalpam Ōliveram Kauderijam.

42 Un tā, patiesi kā Es teicu, ja jūs esat uzticīgi, jūs sapulcēsities kopā, lai liksmotu "Misūri zemē, kas ir jūsu ^bmantojuma zeme, kas tagad ir jūsu ienaidnieku zeme.

43 Bet, lūk, Es, Tas Kungs, pasteidzināšu pilsētu tās laikā un kronēšu uzticīgos ar "prieku un ar liksmi.

44 Lūk, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls, un Es viņus "paaugstināšu pēdējā dienā. Patiesi tā. Āmen.

53. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Algernonam Sidnijam Gilbertam Kērtlandē, Ohajo štatā, 1831. gada 8. jūnijā. Pēc Sidnija Gilberta lūguma Pravietis jautāja Tam Kungam par brāļa Gilberta darbu un nozīmēšanu Baznīcā.

1–3, Sidnija Gilberta aicinājums un izredzēšana Baznīcā ir tikt ieceltam par elderu; 4–7, Viņam arī ir jākalpo kā bīskapa pārstāvim.

LŪK, Es saku tev, Mans kalp Sidnij Gilbert, ka Es esmu dzirdējis

tavas lūgšanas; un tu esi piesaucis Mani, lai tev tiktu darīts zināms no Tā Kunga, tava Dieva, attiecībā par tavu aicinājumu un "izredzēšanu baznīcā, kuru Es, Tas Kungs, esmu uzcēlis šajās pēdējās dienās.

36b Jāņa 3:11.

c SRC Ticība, Ticēt.

37a Mat. 25:25–30.

38a M&D 79:1.

b SRC Priesteris, Ārona priesterība.

39a Al. 6:1.

b SRC Elku pielūgšana.

40a M&D 104:15–18.

src Nabags.

b SRC Labklājība.

41a M&D 20:64.

42a SRC Cīāna.

b M&D 25:2; 57:1–3.

43a SRC Prieks.

44a M&D 88:96–98.

53 1a SRC Aicināšana un izredzēšana; Izredzēšana; Izredzētie.

2 Lūk, Es, Tas Kungs, kas tiku "sists krustā par pasaules grēkiem, dodu tev pavēli, lai tu ^batmestu pasauli.

3 Uzņemies Manu ordināciju—tieši to par elderu, sludināt ticību, grēku nožēlošanu un grēku "piedošanu, saskaņā ar Manu vārdu, un Svētā Gara saņemšanu caur ^broku uzlikšanu;

4 un arī būt par šīs baznīcas "pārstāvi tai vietā, ko norādīs bīskaps, saskaņā ar pavēlēm, kuras tiks dotas vēlāk.

5 Un vēl, patiesi Es saku tev, tev jādodas ceļā ar Maniem kalpiem Džozefu Smitu, jaunāko, un Sidniju Rigdonu.

6 Lūk, šie ir pirmie priekšraksti, kurus tu saņemsi; un pārējie tiks darīti zināmi, kad pienāks laiks, atbilstoši tavam darbam Manā vīna dārzā.

7 Un vēl, Es gribu, lai tu mācītos to, ka tikai tas, kas "pastāv līdz galam, tiek izglābts. Patiesi tā. Āmen.

54. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Nūelam Naitam Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 10. jūnijā. Tompsonā, Ohaio štatā, dzīvojošiem Baznīcas locekļiem bija atšķirīgi viedokļi par jautājumiem, kas attiecās uz īpašumu ziedošanu. Tika izrādīta savtība un mantkārība. Pēc savas misijas pie šeikeriem (skat. 49. nodaļas ievadu) Lemans Kaplijs bija lauzis savu derību ziedot savu lielo saimniecību kā mantojuma vietu svētajiem, kas ieradās no Kolesvilas Ņujorkas štatā. Kā sekas tam, Nūels Naitis (Tompsonā dzīvojošo Baznīcas locekļu vadītājs) un citi elderi bija atnākuši pie Praviēša, vaicādami kā rīkoties. Pravietis jautāja Tam Kungam un saņēma šo atklāsmi, kurā ir pavēlēts Baznīcas locekļiem Tompsonā pamest Lemana Kaplija saimniecību un doties uz Misūri.

1–6, Svētajiem ir jātur evaņģēlija derības, lai iegūtu žēlastību; 7–10, Viņiem ir jābūt pacietīgiem ciešanās.

LŪK, tā saka Tas Kungs, patiesi "Alfa un Omega, sākums un gals, patiesi Tas, kurš tika ^bsists krustā par pasaules grēkiem—

2 lūk, patiesi, patiesi Es saku

tev, Mans kalp Nūel Nait, tev ir jāstāv stingri tajā amatā, kurā Es esmu Tevi iecēlis.

3 Un ja tavi brāļi vēlas izbēgt no saviem ienaidniekiem, lai viņi nožēlo visus savus grēkus un top patiesi "pazemīgi Manā priekšā un nožēlas pilni.

4 Un tā kā "derība, ko viņi bija

2a SRC Krustā sišana.

b SRC Pasaule; Pasaulīgums.

3a SRC Grēku piedošana.

b SRC Roku uzlikšana.

4a M&D 57:6, 8–10,

14–15; 84:113.

7a SRC Izturēt.

54 1a Jāna atkl. 1:8;

M&D 19:1.

SRC Alfa un Omega.

b SRC Krustā sišana.

3a SRC Pazemīgs,

Pazemība.

4a M&D 42:30–39.

SRC Veltīt (ziedot),

Ziedošanās likums.

noslēguši ar Mani, ir laužta, patiesi tā ir ^btukša un nederīga.

5 Un ak vai tam, caur kuru nāk šī ^aapgrēcība, jo viņam būtu bijis labāk, ja viņš būtu noslīcināts jūras dziļumā.

6 Bet svētīti ir tie, kas ir turējuši derību un ievērojuši pavēles, jo viņi iegūs ^ažēlastību.

7 Tādēļ tagad ejiet un bēdziet no tās zemes, lai jūsu ienaidnieki nenāktu pret jums; un dodieties ceļā, un ieceliet kuru jūs gribat, lai būtu par jūsu vadītāju un maksātu naudu par jums.

8 Un tā jums ir jādodas ceļā uz apgabaliem rietumos, uz ^aMisūri zemi, pie robežām ar lamaaniešiem.

9 Un pēc tam, kad jūs būsit aizceļojuši, lūk, Es saku jums, meklējiet sev ^aiztiku kā cilvēki to dara, līdz Es sagatavošu jums vietu.

10 Un vēl, esiet ^apacietīgi ciešanās, līdz Es ^bnākšu; un lūk, Es nākšu ātri, un Mana alga būs Man līdzī, un tie, kas būs laikus Mani ^cmeklējuši, atradīs ^dmieru savām dvēselēm. Patiesi tā. Āmen.

55. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Viljamam V. Felpsam Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 14. jūnijā. Viljams V. Felpss, iespiedējs, un viņa ģimene bija tikko ieradušies Kērtlandē, Ohaio štatā, un Praviētis meklēja pie Tā Kunga ziņas attiecībā uz viņu.

1–3, Viljams V. Felpss tiek aicināts un izraudzīts, lai taptu kristīts, ordinēts par elderu un sludinātu evaņģēliju; 4, Viņam arī ir jāraksta grāmatas bērniem Baznīcas skolās; 5–6, Viņam ir jādodas uz Misūri, kas būs viņa darba vieta.

LŪK, tā saka Tas Kungs tev, Mans kalp Viljam, jā, patiesi visas ^azemes Kungs, tu tiec aicināts un izraudzīts; un pēc tam, kad tu būsi ^bkristīts ar ūdeni, ja tu to darīsi ar aci, vērstu tikai uz Manu godību, tev tiks piedoti

tavi grēki, un tu saņemsi Svēto Garu caur ^croku uzlikšanu;

2 un tad tu tiksī ordinēts ar Mana kalpa Džozefa Smita, jaunākā, roku būt par elderu šai baznīcā, lai sludinātu grēku nožēlošanu un grēku ^apiedošanu caur kristīšanos Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, Vārdā.

3 Un tiem, kam tu uzliksi Savas rokas, ja viņi būs nožēlas pilni Manā priekšā, tev būs spēks dot Svēto Garu.

4 Un vēl, tu tiksī ordinēts, lai palīdzētu Manam kalpam

4b M&D 58:32–33.

5a Mat. 18:6–7.

6a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

8a M&D 52:42.

9a 1. tes. 4:11.

10a SRC Pacietība.

b Jāņa atkl. 22:12.

SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

c Sal. Pam. 8:17.

SRC Lūgšana.

d Mat. 11:28–30.

SRC Atpūta.

55 1a 5. Moz. 10:14;

1. Nef. 11:6;

2. Nef. 29:7.

b SRC Kristīšana,

Kristīt.

c SRC Roku uzlikšana.

2a SRC Grēku piedošana.

Oliveram Kauderijam veikt iepiešanas darbu un atlasīt, un rakstīt "grāmatas skolām šajā baznīcā, lai mazie bērni arī varētu saņemt norādījumus Manā priekšā, kā Man labpatīk.

5 Un vēl, patiesi Es saku tev, šī iemesla dēļ tu dosies ceļā ar

Maniem kalpiem Džozefu Smitu, jaunāko, un Sidniju Rigdonu, lai jūs tiktu "iedēstīti jūsu mantojuma zemē darīt šo darbu.

6 Un vēl, lai Mans kalps Džozefs Koe arī dodas ceļā ar viņiem. Pārējais tiks darīts zināms vēlāk, tā kā Es gribēšu. Āmen.

56. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 15. jūnijā. Šajā atklāsmē Ezra Teirs tiek norāts par nepaklausību iepriekšējai atklāsmei („pavēlei”, kas minēta 8. pantā), ko Džozefs Smits bija viņam saņēmis un kurā Teiram bija doti norādījumi par viņa pienākumiem Frederika G. Viljamsa saimniecībā, kur viņš dzīvoja. Tālāk dotajā atklāsmē arī ir atsaukts Teira aicinājums—doties uz Misūri ar Tomasu B. Māršu (skat. 52:22).

1–2, Svētajiem ir jāuzņemas savs krusts un jāseko Tam Kungam, lai iegūtu glābšanu; 3–13, Tas Kungs pavēl un atsauc, un nepaklausīgie tiek padzīti; 14–17, Ak vai bagātajiem, kas nepalīdzēs nabagiem, un ak vai nabagiem, kuru sirdis nav salauztas; 18–20, Svētīti ir nabagie, kas ir šķīsti sirdī, jo viņi iemantos zemi.

KLAUSIETIES, ak jūs, ļaudis, kas "uzņēmušies Manu Vārdu, saka Tas Kungs, jūsu Dievs; jo lūk, Manas dusmas ir iedegušās pret dumpīgajiem, un viņi iepazīs Manu roku un Manu sašutumu ^bpiemeklēšanas un niknuma dienā pār tautām.

2 Un tas, kas neuzņemsies savu "krustu un ^bnesekos Man, un neturēs Manus bausļus, tas netiks izglābts.

3 Lūk, Es, Tas Kungs, pavēlu, un tas, kas "nepaklausīs, tiks ^bpadzīts Manis noliktajā laikā, pēc tam kad Es esmu pavēlējis, un pavēle tiek pārkāpta.

4 Tādēļ Es, Tas Kungs, pavēlu un "atsaucu, kā Man šķiet labi; un par visu to atbildēs ^bdumpīgo galvas, saka Tas Kungs.

5 Tādēļ Es atsaucu pavēli, kas tika dota Maniem kalpiem "Tomasam B. Māršam un Ezram Teiram, un dodu jaunu pavēli Savam kalpam Tomasam, lai viņš steidzīgi dotos ceļā uz Misūri

4a M&D 88:118;
109:7, 14.

5a Am. 9:15.

56 1a M&D 41:1.

b Jes. 10:3–4; Morm. 9:2;
M&D 1:13–14; 124:10.

2a Lūk. 14:27.

b 1. Pēt. v. 2:21;
2. Nef. 31:10–13;
Mor. 7:11.

src Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus piemērs.

3a src Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.

b M&D 1:14–16; 50:8.

4a M&D 58:31–33.

b src Sacelšanās.

5a src Māršs Tomass B.

zemi un Mans kalps Sela Dž. Gri-
fins arī ietu tam līdzi.

6 Jo lūk, Es atsaucu pavēli,
kas tika dota Maniem kalpiem
Sīlam J. Grifinam un Ņūelam
Naitam, kā sekas Manu ļaužu,
kuri ir Tompsonā, stūrgalvībai
un tam, ka viņi sacēlās.

7 Tādēļ lai Mans kalps Ņūels
Naits paliek ar viņiem, un cik
daudzi gribēs iet, lai iet, kas ir
nožēlas pilni Manā priekšā, un
tiek viņa aizvesti uz to zemi, ko
Es esmu noteicis.

8 Un vēl, patiesi Es saku jums,
ka Manam kalpam Ezram Tei-
ram ir jānožēlo savs "lepnums
un sava savtība un jāpaklausa
tām iepriekšējām pavēlēm, ku-
ras Es esmu devis attiecībā uz to
vietu, kur viņš dzīvo.

9 Un ja viņš to darīs, tā ka ne-
tik veikta zemes dalīšana, viņš
vēl joprojām būs nozīmēts do-
ties uz Mīsūri zemi;

10 savādāk viņš saņems to
naudu, ko viņš ir samaksājis, un
viņam būs jāpamet šī vieta, un
viņš tiks "padzīts no Manas baz-
nīcas, saka Dievs, Pulku Kungs;

11 un kaut arī debesis un zeme
zudīs, šie vārdi "nezudīs, bet
tikš piepildīti.

12 Un ja Manam kalpam Džo-
zefam Smitam, jaunākajam, va-
jadzēs maksāt naudu, lūk, Es,
Tas Kungs, samaksāšu to viņam
atkal Mīsūri zemē, lai tie, no

kuriem viņš saņems, varētu at-
kal tikt atalgoti atbilstoši tam,
ko viņi darīs;

13 jo atbilstoši tam, ko viņi
dara, viņi saņems, patiesi, ze-
mēs sev mantojumā.

14 Lūk, tā saka Tas Kungs sa-
viem ļaudīm—jums daudz kas
ir jādara un jānožēlo, jo lūk,
jūsu grēki ir nonākuši līdz Ma-
nīm un nav piedoti, tāpēc ka jūs
meklējat "padomu paši saviem
spēkiem.

15 Un jūsu sirdis nav ap-
mierinātas. Un jūs neklausāt
patiesībai, bet jums "labpatik
netaisnība.

16 Ak vai jums, "bagātie, kas
b'nedos savu mantu "nabagiem,
jo jūsu "bagātībās sarūsēs jūsu
dvēseles; un tādas būs jūsu rau-
das piemeklēšanas un tiesas,
un sašutuma dienā: "pļaujamais
laiks ir pagājis, vasara ir beigu-
sies, un Mana dvēsele nav iz-
glābta!

17 Ak vai jums, "nabagie, kuru
sirdis nav salauztas, kuru gari
nav nožēlas pilni un kuru vē-
deri nekad nav apmierināti, un
kuru rokas netiek apturētas,
lai netiktu uzliktas citu cilvēku
mantai, kuru acis ir pilnas ^bal-
katības, un kuri negribat strādāt
paši ar savām rokām!

18 Bet svētīti ir "nabagie, kas
ir šķīsti sirdī, kuru sirdis ir ^bsa-
lauztas un kuru gari ir nožēlas

8a SRC Lepnība.

10a SRC Izslēgšana.

11a 2. Nef. 9:16.

14a Jēk. 4:10.

15a Al. 41:10;

3. Nef. 27:11.

16a Jer. 17:11; 2. Nef. 9:30.

b SRC Milestības

dāvanas, Milestības

dāvanu došana.

c Sal. Pam. 14:31;

Al. 5:55–56.

src Nabags.

d Jēk. v. 5:3.

e Jer. 8:20; Al. 34:33–35;

M&D 45:2.

17a Mos. 4:24–27;

M&D 42:42; 68:30–32.

b SRC Iekārot.

18a Mat. 5:3, 8;

Lūk. 6:20;

3. Nef. 12:3.

src Nabags.

b SRC Salauzta sirds.

pilni, jo viņi redzēs Dieva valstību nākam spēkā un lielā godībā viņu izglābšanai, jo zemes treknums būs viņu.

19 Jo lūk, Tas Kungs nāks, un Viņa alga būs viņam līdz, un

viņš atmaksās ikvienam cilvēkam, un nabagie priecāsies;

20 un viņu pēcnācēji iemantos zemi no paaudzes paaudzē, mūžīgi mūžos. Un tagad Es beidzu runāt uz jums. Patiesi tā. Āmen.

57. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Ciānā, Džeksonas apgabālā, Misūri štātā, 1831. gada 20. jūlijā. Pakļaujoties Tā Kunga pavēlei—doties uz Misūri, kur Viņš atklās tiem viņu „mantojuma zem[i]” (52. nodaļa), elderi bija devušies no Ohaio štata līdz Misūri štata rietumu robežai. Džozefs Smits apcerēja lamaniešu stāvokli un izbrīnā sev vaicāja: „Kad tuksnesis uzplauks kā roze? Kad Ciāna tiks uzcelta savā godībā, un kur Tavs templis stāvēs, pie kura visas tautas nāks pēdējās dienās?” Pēc tam viņš saņēma šo atklāsmi.

1–3, *Independence Misūri štātā ir vieta Ciānas pilsētai un templim; 4–7, Svētajiem ir jāpērk zemes un jāsaņem mantojums šajā apgabalā; 8–16, Sidnijam Gilbertam ir jānodibina veikals, Viljamam V. Felpsam ir jābūt iespiedējam, un Oliveram Kauderijam ir jāredīgē materiāls publicēšanai.*

KLAUSĪTIES, ak jūs, Manas baznīcas elderi, saka Tas Kungs, jūs Dievs, kas ir sapulcinājis jūs kopā, saskaņā ar Manām pavēlēm, šajā zemē, kas ir Misūri zeme, kas ir zeme, ko Es esmu noteicis un iesvētījis svēto sapulcināšanai.

2 Tādēļ šī ir apsolītā zeme un vieta Ciānas pilsētai.

3 Un tā saka Tas Kungs, jūs Dievs, ja jūs gribat saņemt gudrību, šeit ir gudrība. Lūk, šī vieta, kas tagad tiek saukta Independence, ir centrālā vieta; un vieta templim atrodas uz rietumiem, uz zemesgabala, kas nav tālu no tiesas nama.

4 Tādēļ tā ir gudrība, ka šo zemi ir jānopērk svētajiem un arī katru gabalu, kas atrodas uz rietumiem, līdz pat līnijai, kas iet tieši starp jūdiem un citticībniekiem;

5 un arī katru gabalu, kas robežojas ar prērijām, cik daudz Mani mācekļi var nopirkt zemes. Lūk,

18c SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.
d SRC Zeme.

19a Jāņa atkl. 22:12;
M&D 1:10.

20a Mat. 5:5;
M&D 45:56–58.

57 1a M&D 52:42.
b M&D 29:7–8;

45:64–66.
c M&D 61:17.
d src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

2a M&D 28:9; 42:9, 62.
b src Ciāna.
3a M&D 58:57;
97:15–17.
4a M&D 48:4.

b TAS IR JŪDI šeit
attiecas uz
lamaniešiem un
citticībnieki—
uz baltajiem
kolonistiem.
5a M&D 58:49, 51;
101:68–74.

tā ir gudrība, lai viņi varētu ^biegūt to mūžīgā mantojumā.

6 Un lai Mans kalps Sidnijs Gilberts paliek tajā amatā, kurā Es esmu viņu nozīmējis—saņemt naudu, būt par baznīcas ^apārstāvi, pirkt zemes visos apgabalos visapkārt tik, cik vien var izdarīt taisnībā un kā gudrība norādīs.

7 Un lai Mans kalps ^aEdvards Pārtridžs paliek tajā amatā, kurā Es esmu viņu nozīmējis, un ^bizdala svētajiem viņu mantojumu, tā kā Es esmu pavēlējis; un arī tie, kurus viņš ir nozīmējis palīdzēt viņam.

8 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Sidnijs Gilberts apmetas šajā vietā un nodibina veikalu, lai viņš varētu pārdot preces bez apmāna, lai viņš varētu iegūt naudu, ar ko pirkt zemes svēto labumam, un lai viņš varētu iegūt visu, kas mācekļiem var būt nepieciešams, lai izvietotu tos viņu mantojumā.

9 Un arī lai Mans kalps Sidnijs Gilberts dabū atļauju—lūk, šeit ir gudrība, un, kas lasa, tas lai saprot—lai viņš varētu sūtīt preces arī ļaudīm, tieši ar tiem, kurus viņš kā lietvežus nodarbina savā darbā;

10 un tā apgādāt Manus svētos, lai Mans evaņģēlijs tiktu

sludināts tiem, kas sēd ^atumsībā un ^bnāves zonā un ēnā.

11 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps ^aViljams V. Felpss tiek izvietots šajā vietā un nozīmēts par ^biespiedēju baznīcai.

12 Un raugiet, ja pasaule pieņems viņa rakstus—lūk, šeit ir gudrība,—lai viņš iegūst visu, ko viņš var iegūt taisnībā svēto labumam.

13 Un lai Mans kalps ^aOlivers Kauderijs palīdz viņam, tā kā Es esmu pavēlējis, katrā vietā, ko Es viņam noteikšu, kopēt, labot un atlasīt, lai viss būtu pareizi Manā priekšā, kā to pierādīs Gars caur viņu.

14 Un tā lai tie, par kuriem Es runāju, tiek izvietoti Ciānas zemē tik ātri, cik vien var, ar savām ģimenēm, lai darītu tās lietas, par kurām Es runāju.

15 Un tagad attiecībā uz sapulcināšanu,—lai bīskaps un pārstāvis veic sagatavošanas darbus priekš tām ģimenēm, kam ir pavēlēts nākt uz šo zemi, cik ātri vien iespējams, un izvietoto tos viņu mantojumā.

16 Un atlikušajiem, gan elde-riem, gan baznīcas locekļiem, tālākie norādījumi tiks doti vēlāk. Patiesi tā. Āmen.

58. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Ciānā, Džeksonas apgabalā, Misūri štātā, 1831. gada 1. augustā. Iepriekš, pirmajā

5b M&D 56:20.

6a M&D 53.

7a M&D 58:24.

src Pārtridžs Edvards.

b M&D 41:9–11;

58:14–18.

10a Jes. 9:1; Mat. 4:16.

src Tumsība, garīgā.

b Psm. 23:4.

11a src Felpss Viljams V.

b M&D 58:37, 40–41.

13a src Kauderijs Olivers.

sabata dienā pēc Pravieša un to, kas bija ar viņu, ierašanās Džeksonas apgabālā, Misūri štatā, tika noturēts dievkalpojums, kurā divi cilvēki caur kristīšanos tika pieņemti par Baznīcas locekļiem. Tās nedēļas laikā ieradās daži no Kolesvilas svētajiem no Tompsonas draudzes un citi (skat. 54. nodaļu). Daudzi dedzīgi vēlējās uzziņāt Tā Kunga gribu attiecībā uz viņiem jaunajā sapulcēšanās vietā.

1–5, Tie, kas izturēs bēdas, tiks kronēti ar godību; 6–12, Svētajiem ir jāsapatavojas Jēra kāzām un Tā Kunga mielastam; 13–18, Bīskapi ir soģi Israēlā; 19–23, Svētajiem ir jāklausa zemes likumiem; 24–29, Cilvēkiem ir jāizmanto sava rīcības brīvība, lai darītu labu; 30–33, Tas Kungs pavēl un atsauc; 34–43, Lai nožēlotu grēkus, cilvēkiem ir jāatzīst un jāatmet savi grēki; 44–58, Svētajiem ir jānopērk savs mantojums un jāsapulcējas Misūri; 59–65, Evaņģēlijam ir jātiek pasludinātam ikvienai radībai.

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas baznīcas elderi, un pievērsiet ausi Manam vārdam, un mācieties no Manis, ko Es gribu attiecībā uz jums un arī attiecībā uz "šo zemi, uz kuru Es esmu jūs sūtījis.

2 Jo patiesi Es saku jums, svētīts ir tas, kurš "tur Manas pavēles, vai dzīvē, vai ^bnāvē, un tā, kas ir "uzticīgs "bēdās, tā alga būs lielāka debesu valstībā.

3 Jūs nevarat ieraudzīt ar savām miesīgajām acīm šinī laikā jūsu "Dieva nodomu attiecībā

uz tām lietām, kas nāks vēlāk, un ^bgodību, kas sekos pēc daudzām bēdām.

4 Jo pēc daudzām "bēdām nāk ^bsvētības. Tādēļ tā diena nāk, kad jūs tiksit "kronēti ar lielu ^dgodību; tā stunda vēl nav, bet ir tuvu.

5 Aterieties to, ko Es jums teicu iepriekš, lai jūs varētu to "nolikt sirdī un pieņemt to, kas sekos.

6 Lūk, patiesi Es saku jums, šī iemesla dēļ Es esmu jūs sūtījis—lai jūs būtu paklausīgi un lai jūsu sirdis tiktu "sagatavotas sniegt ^bliecību par tām lietām, kas nāks;

7 un arī lai jūs tiktu pagodināti, ieliekot pamatu un liecinot par zemi, uz kuras stāvēs Tā Kunga "Ciāna;

8 un arī lai trekns mielasts tiktu sagatavots "nabagajiem; jā, mielasts ar trekniem ēdieniem, ar labi ^bnogulējušos vīnu, lai zeme zinātu, ka praviešu mutes nepievils;

9 jā, Tā Kunga nama mielasts, labi sagatavots, uz kuru visas tautas būs ielūgtas.

10 Vispirms bagātie un mācītie, gudrie un dižciltīgie;

58 1a M&D 57:1–8.

2a Mos. 2:22.

b 1. Pēt. v. 4:6.

c 2. tes. 1:4.

d SRC Likstas.

3a SRC Dievs, Dievība.

b SRC Godība.

4a Psm. 30:6;

M&D 101:2–7;

103:11–14; 109:76.

b SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

c SRC Kronis;

Paaugstināšana.

d Rom. 8:17–18;

M&D 136:31.

5a 5. Moz. 11:18–19.

6a M&D 29:8.

b SRC Liecība.

7a SRC Ciāna.

8a SRC Nabags.

b Jes. 25:6.

11 un pēc tam nāks Manas varas diena; tad nabagie, klibie un aklie, un kurlie nāks uz Jēra ^akāzām un baudīs Tā Kunga ^bmielastu, kas sagatavots tai lielajai dienai, kas nāks.

12 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu runājis to.

13 Un lai ^aliecība varētu iziet no Ciānas, jā, no Dieva mantojuma pilsētas mutes—

14 jā, šī iemesla dēļ Es esmu sūtījis jūs šurp, un esmu izvēlējis Savu kalpu ^aEdvardu Pārtridžu, un esmu noteicis viņam viņa norīkojumu šajā zemē.

15 Bet, ja viņš nenožēlo savus grēkus, kas ir neticība un sirds aklums, tad lai viņš piesargās, ka ^anekrīt.

16 Lūk, viņa norīkojums ir dots viņam, un tas netiks dots vēlreiz.

17 Un kam ir šis norīkojums, tas ir nolikts būt par ^asoģi Israēlā, līdzīgi kā tas bija senās dienās, sadalīt Dieva mantojuma zemes Viņa ^bbērniem;

18 un tiesāt Viņa ļaudis ar taisno liecību un ar savu padomnieku palīdzību, saskaņā ar valstības likumiem, kurus dod Dieva ^apravieši.

19 Jo patiesi Es saku jums, Manam likumam ir jātiek turētam šajā zemē.

20 Lai neviens cilvēks nedomā,

ka viņš ir valdnieks, bet lai Dievs valda to, kas tiesā, atbilstoši Savas gribas nodomam, jeb, citiem vārdiem, to, kas dod padomu vai sēž soģa krēslā.

21 Lai neviens cilvēks nepārkāpj zemes ^alikumus, jo tam, kas tur Dieva likumus, nav vajadzības pārkāpt zemes likumus.

22 Tādēļ esiet paklausīgi varām, kas valda, tiekams valda ^aTas, kuram ir tiesības valdīt, un noliek visus ienaidniekus Sev zem kājām.

23 Lūk, ^alikumi, ko jūs esat saņēmuši no Manas rokas, ir baznīcas likumi, un tādā gaismā jums tos būs turēt. Lūk, šeit ir gudrība.

24 Un tagad, kā Es teicu attiecībā uz Savu kalpu Edvardu Pārtridžu, šī zeme ir viņa un to dzīvesvieta, kurus viņš ir nozīmējis sev par padomniekiem, un arī tā dzīvesvieta, kuram Es esmu nozīmējis turēt Manu ^akrātuvi;

25 tādēļ lai viņi atved savas ģimenes uz šo zemi, kā viņi pārspriedīs savā starpā un ar Mani.

26 Jo lūk, tas nav pareizi, ka Man ir jāpavēl visās lietās, jo tas, kas visās lietās tiek piespiests, ir ^akūtrs un nav gudrs kalps, tādēļ viņš nesaņem algu.

27 Patiesi Es saku, cilvēkiem ir ^adedzīgi jānododas labai lietai

11a Mat. 22:1–14;
Jāņa atkl. 19:9;
M&D 65:3.

b Lūk. 14:16–24.

13a Mih. 4:2.

14a src Pārtridžs
Edvards.

15a 1. kor. 10:12.

17a M&D 107:72–74.

src Bīskaps.

b src Dieva dēli
un meitas.

18a src Pravietis.

21a Lūk. 20:22–26;

M&D 98:4–10;

TA 1:12.

src Valdība.

22a src Jēzus Kristus;

Mesija;

Tūkstošgade.

23a src Likums.

24a M&D 51:13; 70:7–11.

26a Mat. 24:45–51;

M&D 107:99–100.

27a src Darbi;

Uzcītība.

un daudz kas jādara pašiem pēc savas brīvas gribas, un jāīsteno daudz taisnīguma;

28 jo viņos ir spēks, ar ko viņi "rikojas paši. Un ciktāl cilvēki dara labu, viņi savu algu nezaudēs nekādā ziņā.

29 Bet tas, kas nedara neko, līdz viņam tiek pavēlēts, un pieņem pavēli ar šaubu pilnu sirdi, un tur to ar kūtrumu, tas tiek "nosodīts.

30 Kas esmu Es, kas "radīju cilvēku, saka Tas Kungs, kas turēšu nevainīgu to, kas neklausa Manām pavēlēm?

31 Kas esmu Es, saka Tas Kungs, kas esmu "solījis un neesmu izpildījis?

32 Es pavēlu, un cilvēki nepaklausa; Es "atsaucu, un viņi nesaņem svētību.

33 Tād viņi saka savās sirdīs: Šis nav Tā Kunga darbs, jo Viņa solījumi nav izpildīti. Bet ak vai tādiem, jo viņu alga glūn no "apakšas un nevis no augšas.

34 Un tagad Es dodu jums tālākos norādījumus attiecībā uz šo zemi.

35 Tā ir gudrība Manī, lai Mans kalps Martins Heriss būtu par paraugu baznīcai, "noliekot savu naudu baznīcas bīskapa priekšā.

36 Un arī, tas ir likums katram cilvēkam, kas nāks šajā zemē, lai saņemtu mantojumu; un viņam būs rīkoties ar savu naudu atbilstoši tam, kā norāda likums.

37 Un arī tā ir gudrība, lai tiktu pirkta zemes Independencē krātuves vietai un arī "spiestuvei.

38 Un citi norādījumi attiecībā uz Manu kalpu Martinu Herisu tiks doti viņam caur Garu, lai viņš varētu saņemt savu mantojumu, kā viņam šķiet labi;

39 un lai viņš nožēlo savus grēkus, jo viņš tiecas pēc "pasaules slavas.

40 Un arī lai Mans kalps "Viljams V. Felpss paliek tajā amatā, kurā Es esmu viņu nozīmējis, un saņem savu mantojumu šajā zemē;

41 un arī viņam vajag nožēlot grēkus, jo Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar viņu, jo viņš tiecas izcelties, un viņš nav pietiekami lēnprātīgs Manā priekšā.

42 Lūk, tam, kurš "nožēlojis savus grēkus, tam tiek ^bpiedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs "nepieminu.

43 Bet to jūs varat zināt—ja cilvēks nožēlo savus grēkus—lūk, viņš "atzīsies tajos un ^batmetīs tos.

44 Un tagad, patiesi, Es saku attiecībā uz atlikušajiem Manas baznīcas elderiem, laiks vēl nav pienācis un nepienāks daudzus gadus viņiem saņemt savu mantojumu šajā zemē, ja vien viņi nevēlēsies to caur ticības lūgšanu, tikai kā tas tiks nolikts viņiem no Tā Kunga.

28a SRC Rīcības brīvība.

29a SRC Sodība.

30a Jes. 45:9–10;
Hel. 12:6.

31a M&D 1:37–38; 82:10.

32a M&D 56:3–4.

33a M&D 29:45.

35a M&D 42:30–32.

37a M&D 57:11–12.

39a 2. Nef. 26:29;
M&D 121:34–37.

40a SRC Felpss Viljams V.

42a SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

b Jes. 1:18.

src Piedot.

c Jes. 43:25.

43a M&D 19:20; 64:7.

src Atzīt, Atzišanās.

b M&D 82:7.

45 Jo lūk, viņi "skubinās cilvēkus nākt kopā no zemes galiem.

46 Tādēļ sapulcējieties kopā; un tie, kas nav nozīmēti palikt šai zemē, lai viņi sludina evaņģēliju apgabalos visapkārt; un pēc tam lai viņi atgriežas savās mājās.

47 Lai viņi sludina pa ceļam un "sniedz liecību par patiesību visās vietās, un aicina bagātos, augstos un zemos, un nabagos nožēlot grēkus.

48 Un lai viņi ceļ "baznīcas tik daudz, cik zemes iedzīvotāji nožēlos grēkus.

49 Un lai ar baznīcas balsi tiek nozīmēts pārstāvis baznīcai Ohaio saņemot naudu, lai pirktu zemes "Cīānā.

50 Un Es dodu Savam kalpam Sidnijam Rigdonam pavēli, lai viņš "rakstītu Cīānas zemes aprakstu un paziņojumu par Dieva gribu, kā tas tiks darīts viņam zināms ar Garu;

51 un vēstuli un parakstīšanos, lai tiktu stādīta priekšā visām draudzēm, lai iegūtu naudu, kas tiks likta bīskapa rokās, viņa paša vai pārstāvja, kā viņam šķitis labi, vai kā viņš norādīs, lai pirktu zemes mantojumam Dieva bērniem.

52 Jo lūk, patiesi Es saku jums, Tas Kungs grib, lai mācekļi un cilvēku bērni atvērtu savas sirdis, lai nopirktu šo visu zemes apgabalu, tiklīdz laiks atļaus.

53 Lūk, šeit ir gudrība. Lai viņi

dara to, savādāk viņi nesaņems nekādu "mantojumu, izņemot tikai, ja tas būs ar asins izliešanu.

54 Un vēl, cik daudz šeit tiek iegūta zeme, lai visāda veida amata vīri tiek sūtīti uz šo zemi, lai strādātu Dieva svētajiem.

55 Lai visas lietas tiek darītas kārtībā, un lai zemju priekšrocības tiek darītas zināmas laiku pa laikam no bīskapa vai baznīcas pārstāvja.

56 Un lai sapulcēšanās darbs netiek veikts nedz steigā, nedz bēgot, bet lai tas tiek darīts, kā ieteiks baznīcas eldери konferencēs, atbilstoši tām zināšanām, ko viņi saņem laiku pa laikam.

57 Un lai Mans kalps Sidnijs Rigdons iesvēta un novēl šo zemi un vietu "templim Tam Kungam.

58 Un lai tiek sasaukta konferences sanāksme; un pēc tam lai Mani kalpi Sidnijs Rigdons un Džozefs Smits, jaunākais, atgriežas, un arī Oliveris Kaude-rijs ar tiem, lai pabeigtu atlikušo darbu, ko Es esmu nolīcis tiem viņu pašu zemē, un atlikušais—kā tiks "noteikts konferencēs.

59 Un lai neviens cilvēks neatgriežas no šīs zemes savādāk, kā vien "sniedzot liecību pa ceļam par to, ko viņš zina un kam nešaubīdamies tic.

60 Lai tas, kas tika dāvāts Zibam Pītersonam, tiek viņam atņemts; un lai viņš paliek kā baznīcas loceklis un strādā ar savām paša rokām ar brāļiem,

45a 5. Moz. 33:17.
src Israēls—Israēla
sapulcināšana.
47a M&D 68:8.
48a TAS IR Baznīcas

draudzes.
49a src Cīāna.
50a M&D 63:55–56.
53a M&D 63:27–31.
57a M&D 57:3; 84:3–5, 31;

97:10–17.
58a src Vienprātība.
59a SRC Liecība.

līdz viņš būs pietiekami "pārmācīts par visiem saviem grēkiem; jo viņš tajos neatzīstas, un viņš domā tos noslēpt.

61 Lai šīs baznīcas atlikušie elderi, kuri nāk šajā zemē, daži no kuriem ir ārkārtīgi svētīti, pat pārmēru, arī notur konferenci šajā zemē.

62 Un lai Mans kalps Edvards Pārtridžs vada konferenci, kuru viņš noturēs ar tiem.

63 Un lai viņi arī atgriežas, sludinādami evaņģēliju pa ceļam, sniedzot liecību par tām lietām, kas tiem ir atklātas.

64 Jo, patiesi, skaņai ir jāiziet no šīs vietas visā pasaulē un līdz vistālākajām zemes daļām— evaņģēlijam ir jātiek "pasludinātam katrai radībai, ar ^bzīmēm, kas sekos tiem, kas tic.

65 Un lūk, Cilvēka Dēls "nāk. Āmen.

59. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Ciānā, Džeksonas apgabālā, Misūri štatā, 1831. gada 7. augustā. Pirms šīs atklāsmes šī zeme tika iesvētīta svētiem mērķiem, kā Tas Kungs bija norādījis, un arī vieta nākamajam templim tika iesvētīta. Dienā, kad tika saņemta šī atklāsme, nomira Palijs Naita, kura bija sieva Džozefam Naitam, vecākajam, un kura bija pirmā Baznīcas locekle, kas nomira Ciānā. Agrīnie Baznīcas locekļi raksturoja šo atklāsmi kā tādu, kas „pamācīja svētos, kā ievērot sabata dienu un kā gavēt un lūgt”.

1–4, Uzticīgie svētie Ciānā tiks svētīti; 5–8, Viņiem ir jāmīl Tas Kungs un jākalpo Viņam, un jātur Viņa pavēles; 9–19, Turot Tā Kunga dienu svētu, svētie tiek svētīti laicīgi un garīgi; 20–24, Taisnīgajiem tiek apsolīts miers šinī pasaulē un mūžīgā dzīve nākamajā pasaulē.

LŪK, svētīti, saka Tas Kungs, ir tie, kas ir atnākuši šajā zemē, ar "aci vērstu tikai uz Manu godību, saskaņā ar Manām pavēlēm.

2 Jo tie, kas dzīvo, "iemantos zemi, un tie, kas ^bmirst, atpūtīsies no visiem saviem darbiem, un viņu darbi tiem sekos, un viņi saņems "kroni Mana Tēva "mājokļos, kurus Es esmu tiem sagatavojis.

3 Jā, svētīti ir tie, kuru kājas stāv uz Ciānas zemes, kuri ir paklausījuši Manam evaņģēlijam, jo viņi tiks atalgoti ar zemes labajām lietām, un tā nesīs pārplīnībā savā "spēkā.

4 Un viņi arī tiks kronēti ar

60a SRC Pārmācīt,
Pārmācīšana.
64a SRC Sludināt.
b SRC Zīme.
65a SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.
59 1a Mat. 6:22–24;

M&D 88:67.
2a Mat. 5:5;
M&D 63:20, 48–49.
b Jāņa atkl. 14:13.
SRC Nāve, fiziskā;
Paradīze.
c SRC Kronis;

Paaugstināšana.
d Jāņa 14:2;
M&D 72:4; 76:111;
81:6; 98:18.
3a 1. Moz. 4:12;
Moz. 5:37.

svētībām no augšas, jā, un ne jau tikai ar dažām pavēlēm un ar "atklāsmēm savā laikā—viņi, kas ir ^buzticīgi un ^cuzcītīgi Manā priekšā.

5 Tādēļ Es dodu tiem pavēli, sakot tā: Un tev būs To Kungu, savu Dievu, "mīlēt no visas savas ^bsirds un ar visu savu spēku, prātu un izturību; un Jēzus Kristus Vārdā tev būs Viņam ^ckalpot.

6 Tev būs mīlēt savu "tuvāko kā sevi pašu. Tev nebūs ^bzagt; nedz ^cpārkāpt laulību, nedz "nogalināt, nedz darīt ko līdzīgu tam.

7 Tev būs "pateikties Tam Kungam, tavam Dievam, visās lietās.

8 Tev būs "upurēt Tam Kungam, tavam Dievam, ^btaisnīgumā, patiesi, salauztu sirdi un "nožēlas pilnu garu.

9 Un lai tu varētu pilnīgāk turēt sevi pasaules "neaptraipītu, tev ir jāiet lūgšanas namā un jāpienes savi Svētie Vakarēdieni Manā ^bsvētajā dienā;

10 jo patiesi, šī ir diena, kas tev nolikta, lai tu atpūstos no saviem darbiem un lai "veltītu savas lūgšanas Visuaugstākajam;

11 tomēr savus solījumus tev būs upurēt taisnībā visās dienās un visos laikos;

12 bet atceries, ka šinī, Tā Kunga dienā, tev būs pienest savus "ziedojumus un savus Svētos Vakarēdienus Visuaugstākajam, ^batzīstoties savos grēkos savu brāļu un Tā Kunga priekšā.

13 Un šajā dienā tev nebūs darīt nevienu citu darbu, tikai lai tavs ēdiens tiek sagatavots ar atklātu sirdi, lai tavs "gavēnis būtu pilnīgs jeb, citiem vārdiem, lai tavs ^bprieks būtu pilns.

14 Patiesi, tas ir gavēnis un lūgšana jeb, citiem vārdiem, priecēšanās un lūgšana.

15 Un ciktāl jūs darīsīt šīs lietas ar "pateicību, ar ^blīksmām "sirdīm un priecīgu vaigu, nevis ar skaļiem "smiekliem, jo tas ir grēks, bet ar laimīgu sirdi un priecīgu vaigu—

16 patiesi Es saku, ka ciktāl jūs to darīsīt, zemes pilnība ir jūsu, lauku zvēri un debesu putni, un tie, kas rāpjas kokos un staigā pa zemi;

17 jā, un augi, un viss labais, kas nāk no zemes, vai nu uzturam vai apgērbam, vai mājām,

4a M&D 42:61; 76:7; 98:12; 121:26–29.
src Atklāsmē.
b src Cienīgs, Cienīgums.
c src Uzcītība.
5a 5. Moz. 11:1; Mat. 22:37; Mor. 10:32; M&D 20:19.
src Mīlestība.
b src Sirds.
c src Kalpot, Kalpošana.
6a src Sadraudzība.
b src Zagt, Zagšana.

c src Laulības pārkāpšana.
d src Slepkaivība.
7a Psm. 92:2; Al. 37:37; M&D 46:32.
src Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.
8a src Upuris.
b src Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.
c src Salauzta sirds.
9a Jēk. v. 1:27.
b src Sabata diena.
10a src Pielūgšana.

12a TAS IR vai nu laika, talantu vai līdzekļu ziedojumus Dievam un apkārtnējiem.
src Upuris.
b src Atzīt, Atzīšanās.
13a src Gavēt, Gavēšana.
b src Prieks.
15a src Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.
b 2. Moz. 25:2; M&D 64:34.
c Sal. Pam. 17:22.
d M&D 88:69.

vai šķūņiem, vai augļu dārziem, vai dārziem, vai vīna dārziem;

18 jā, viss, kas nāk no "zemes savā laikā, ir radīts cilvēka labumam un izmantošanai, gan lai labpatiktu acij, gan iepriecinātu sirdi;

19 jā, gan uzturam, gan apgērbam, gan garšai, gan smaržai, lai stiprinātu miesu un uzmuntrinātu dvēseli.

20 Un Dievam labpatik, ka Viņš ir devis visas šīs lietas cilvēkam; jo šādam nolūkam tās tika radītas, lai tiktu izmantotas saprātīgi, bez pārmērībām, bez spiešanas.

21 Un nekā cilvēks "neaizvaino Dievu jeb ne pret vienu Viņa dusmas nav iedegušās, kā vien pret tiem, kas ^bneatzīst Viņa roku visās lietās un neklausa Viņa pavēlēm.

22 Lūk, tas ir saskaņā ar likumu un ar praviešiem, tādēļ netraucējiet Mani vairs par šo lietu.

23 Bet mācieties, ka tas, kas dara "taisnības darbus, saņems savu ^balgu, patiesi "mieru šajā pasaulē un ^dmūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē.

24 Es, Tas Kungs, esmu to runājis, un Gars sniedz liecību. Amen.

60. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Independencē, Džeksonas apgabalā, Misūri štātā, 1831. gada 8. augustā. Šajā gadījumā elderi, kuri bija ieradušies Džeksonas apgabalā un piedalījušies zemes un tempļa vietas iesvētīšanā, vēlējās zināt, kas viņiem jādara.

1–9, Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs ļauno sanāksmēs; 10–14, Viņi nedrīkst vēltīgi izšķīst savu laiku nedz aprakt savus talantus; 15–17, Viņi var mazgāt savas kājas kā liecību pret tiem, kas atraidīs evaņģēliju.

LŪK, tā saka Tas Kungs Savas baznīcas elderiem, kuriem ir steidzīgi jāatgriežas tajā zemē, no kurienes tie nākuši: Lūk, Man labpatik, ka jūs esat nākuši šurp;

2 bet ar dažiem Es neesmu apmierināts, jo viņi negrib atvērt savas "mutes, bet viņi, ^bbīstoties cilvēka, "slēpj talantu, kuru Es tiem esmu devis. Ak vai tādiem, jo Manas dusmas ir iedegušās pret viņiem.

3 Un notiks, ja viņi vairs nebūs Man uzticīgi, tas viņiem tiks "atņemts, patiesi tas, kas viņiem ir.

4 Jo Es, Tas Kungs, valdu augšā debesīs un pār "karapulkiem uz zemes; un tanī dienā, kad Es

18a SRC Zeme.

21a SRC Pārkāpt.

b Ij. 1:21.

23a SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

b SRC Svētīt, Svētīts,

Svētība.

c Mat. 11:28–30.

src Miers.

d M&D 14:7.

60 2a Ef. 6:19–20.

b Mat. 25:14–30.

src Bailes—Bīties cilvēka.

c Lūk. 8:16, 18.

3a Marka 4:25;

M&D 1:33.

4a Al. 43:50.

savākšu Savus ^bdārgakmeņus, visi cilvēki zinās, kas tas ir, kas vēsta par Dieva spēku.

5 Bet, patiesi, Es runāšu uz jums par jūsu ceļojumu uz zemi, no kurienes jūs atnācāt. Lai tiek pagatavots kuģis vai nopirkts, kā jums šķitīs labāk, tas Man nav svarīgi, un dodieties steidzīgi uz vietu, kas tiek saukta Sentluisa.

6 Un no turienes lai Mani kalpi Sidnijs Rigdons, Džozefs Smits, jaunākais, un Oliveris Kauderijs dodas ceļā uz Cincināti.

7 Un tur lai viņi paceļ savu balsi un pasludina Manu vārdu skaļās balsīs, bez dūsmām vai šaubām paceldami svētās rokas pār tiem. Jo Es varu padarīt jūs "svētus, un jūsu grēki ir jums ^bpiedoti.

8 Un lai atlikušie dodas ceļā no Sentluisas pa divi un sludina vārdu, bet ne steigā, ļauno sanāksmēs, līdz viņi atgriezīsies draudzēs, no kurienes tie atnāca.

9 Un viss tas draudžu labumam; šim nolūkam Es viņus esmu sūtījis.

10 Un lai Mans kalps "Edvards Pārtridžs dod no naudas, kuru Es viņam esmu devis, daļu Maniem eldieriem, kuriem ir pavēlēts atgriezties;

11 un lai tas, kas ir spējīgs, lai tas atdod to pārstāvim, un tas, kas nav, no viņa tā netiek prasīta.

12 Un tagad Es runāju uz atlikušajiem, kuriem ir jānāk uz šo zemi.

13 Lūk, viņi tika sūtīti sludināt Manu evaņģēliju ļauno sanāksmēs; tādēļ Es dodu tiem šādu pavēli: Tev nebūs veltīgi "izšķiest savu laiku, nedz arī aprakt savu ^btalantu, ka tas netop zināms.

14 Un pēc tam, kad tu būsi nonācis līdz Ciānas zemei, un pasludinājis Manu vārdu, tev būs steidzīgi atgriezties, pasludinot Manu vārdu ļauno sanāksmēs, bet ne steigā, nedz ar "dūsmām, nedz ķildām.

15 Un nokrati "pīšļus no savām kājām pret tiem, kas tevi nepieņem, taču ne viņu klātbūtnē, lai tu tos nekaitinātu, bet slepenībā, un mazgā savas kājas kā liecību pret tiem tiesas dienā.

16 Lūk, šis jums ir pietiekami un Viņa, kurš jūs ir sūtījis, griba.

17 Un ar Viņa kalpa Džozefa Smita, jaunākā, muti tiks darīts zināms attiecībā uz Sidniju Rigdonu un Oliveru Kauderiju. Pārējais vēlāk. Patiesi tā. Āmen.

61. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Misūri upes krastā, Makilveinbendā, 1831. gada 12. augustā. Atpakaļceļā uz Kērtlandi Praviētis un desmit eldieri ceļoja lejup pa Misūri upi kanoe laivās.

4b Jes. 62:3; Cak. 9:16;
Mal. 3:17;
M&D 101:3.
7a SRC Svētums.
b SRC Piedot.

10a SRC Pārtridžs Edvards.
13a M&D 42:42.
src Slinks, Slinkums.
b Mat. 25:24–30;
M&D 82:18.

14a Sal. Pam. 14:29.
15a Mat. 10:14; Lūk. 9:5;
Ap. d. 13:51;
M&D 24:15;
75:20; 84:92.

Ceļojuma trešajā dienā bija piedzīvotas daudzas bīstamas situācijas. Elders Viljams V. Felpss vīzijā dienas gaismā redzēja postītāju, brāžoties spēkā pār ūdens virsu.

1-12, *Tas Kungs ir noteicis daudzas iznīcības uz ūdeņiem; 13-22, Ūdeņi tika Jāņa nolādēti, un postītājs brāžas pār to virsu; 23-29, Dažiem ir vara pavēlēt ūdeņiem; 30-35, Elderiem ir jāceļo pa divi un jāsludina evaņģēlijs; 36-39, Viņiem ir jāsaņem Ciltveka Dēla atnākšanai.*

SKATIETIES un klausieties Viņa balsi, kuram ir visa "vara, kurš ir no mūžības uz mūžību, patiesi ^bAlfa un Omega, sākums un gals.

2 Lūk, patiesi tā saka Tas Kungs uz jums: Ak jūs, Manas baznīcas elderi, kas esat sapulcējušies šajā vietā, jūsu grēki tagad jums ir piedoti, jo Es, Tas Kungs, "piedoju grēkus un esmu ^bžēlīgs pret tiem, kas "atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm;

3 bet patiesi Es saku jums, ka nav vajadzīgs visai šai Manu elderu grupai ātri pārvietoties pa ūdeņiem, kamēr iedzīvotāji abos krastos iet bojā neticībā.

4 Tomēr Es to pieļāvu, lai jūs varētu liecināt; lūk, ir daudz briesmu uz ūdeņiem un it īpaši turpmāk;

5 jo Es, Tas Kungs, esmu noteicis Savās dūsmās daudzas iznīcības uz ūdeņiem, jā, un īpaši uz šiem ūdeņiem.

6 Tomēr visa miesa ir Manā rokā un tas, kas ir uzticīgs starp jums, neies bojā no ūdeņiem.

7 Tādēļ ir nepieciešams, lai Mans kalps Sidnijs Gilberts un Mans kalps "Viljams V. Felpss steigtos uz savu uzdevumu un norikojumu.

8 Tomēr Es negribēju pieļaut, lai jūs sadalītos, kamēr jūs nebijāt "pārmācīti par visiem saviem grēkiem, lai jūs būtu vienoti, lai jūs neietu bojā ^bļaudarībā;

9 bet tagad, patiesi Es saku, Man vajadzīgs, lai jūs sadalītos. Tādēļ lai Mani kalpi Sidnijs Gilberts un Viljams V. Felpss ņem savu iepriekšējo grupu, un lai viņi steidzīgi dodas ceļā, lai viņi varētu izpildīt savu norikojumu, un caur ticību viņi uzvarēs.

10 Un cik daudz viņi būs uzticīgi, tik viņi tiks pasargāti, un Es, Tas Kungs, būšu ar viņiem.

11 Un lai pārējie paņem to, kas ir nepieciešams apgērbam.

12 Lai Mans kalps Sidnijs Gilberts paņem līdzīgu sev to, kas nebūs vajadzīgs, kā jūs vienosities.

13 Un tagad, lūk, jūsu "labumam Es devu jums ^bpavēli attiecībā uz šīm lietām, un Es, Tas Kungs, pārspriedīšu ar jums kā ar cilvēkiem senās dienās.

14 Lūk, Es, Tas Kungs, sāku mā svētīju "ūdeņus; bet pēdējās

61 1a SRC Spēks, vara.
b SRC Alfa un Omega.
2a Mos. 4:10-11.
SRC Piedot.
b SRC Žēlīgs,
Žēlastība.

c SRC Atzīt, Atzīšanās.
7a SRC Felpss Viljams V.
8a SRC Pārmācīt,
Pārmācīšana.
b SRC Ļauns,
Ļaudarība.

13a M&D 21:6.
b SRC Dieva
pavēles, baušļi.
14a 1. Moz. 1:20.

dienās ar Sava kalpa Jāņa muti Es ^bnolādēju ūdeņus.

15 Tādēļ pienāks diena, kad neviena miesa nebūs droša uz ūdeņiem.

16 Un nākamajās dienās tiks teikts, ka neviens nespēj nokļūt Ciānas zemē pa ūdeņiem, kā vien tikai tas, kas ir taisns sirdī.

17 Un kā Es, Tas Kungs, sāku mā "nolādēju zemi, patiesi tā pēdējās dienās Es esmu to svētījis tās laikā Saviem svētajiem izmantošanai, lai viņi varētu baudīt tās treknumu.

18 Un tagad Es dodu jums pavēli, ka tas, ko Es saku vienam, Es saku visiem, lai jūs brīdinātu savus brāļus attiecībā uz šiem ūdeņiem, lai viņi nenāktu, ceļojot pa tiem, lai viņu ticība nemītu un viņi netiktu notverti lamātās;

19 Es, Tas Kungs, esmu noteicis, un postītājs brāžas pār to virsu, un Es neatsaucu lēmumu.

20 Es, Tas Kungs, biju dusmīgs uz jums vakar, bet šodien Manas dusmas ir rimušas.

21 Tādēļ lai tie, par kuriem Es runāju, lai steidzīgi dodas ceļā—vēlreiz Es saku jums, lai viņi steidzīgi dodas ceļā.

22 Un Man nebūs svarīgi, pēc kāda laiciņa, ja būs tā, ka viņi izpilda savu misiju, vai viņi dodas pa ūdeni vai pa zemi; lai tas ir tā, kā tas tiks darīts vēlāk tiem zināms pēc viņu pašu spriedumiem.

23 Un tagad, attiecībā uz Maniem kalpiem Sidniju Rigdonu, Džozefu Smitu, jaunāko, un

Oliveru Kauderiju, lai viņi vairs nenāk uz ūdeņiem, izņemot ja tas būs kanāls, dodoties uz savām mājām; jeb, citiem vārdiem, viņiem nebūs nākt uz ūdeņiem, lai ceļotu, izņemot tikai kanālu.

24 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu nolīcis ceļu Savu svēto ceļojumiem; un lūk, šis ir tas ceļš—ka pēc tam, kad viņi pamet kanālu, viņiem jāceļo pa zemi, cik daudz viņiem tiks pavēlēts ceļot un doties uz Ciānas zemi;

25 un viņi to darīs līdzīgi Israēla bērniem, "uzslejot savas teltis pa ceļam.

26 Un lūk, šo pavēli jūs dosit visiem saviem brāļiem.

27 Tomēr tam, kam ir dota "vara pavēlēt ūdeņiem, tam ir dots ar Garu zināt visus Viņa ceļus;

28 tādēļ lai tas dara, kā dzīvā Dieva Gars viņam pavēl, vai uz zemes, vai ūdeņiem, Man paliek tas, kā rīkoties tālāk.

29 un jums tiek dots virziens svētajiem jeb ceļš Tā Kunga noņemtas svētajiem, pa kuru doties.

30 Un vēl, patiesi Es saku jums: Maniem kalpiem Sidnijam Rigdonam, Džozefam Smitam, jaunākajam, un Oliveram Kauderijam nebūs atvērt savas mutes ļauno sanāksmēs, līdz viņi sasniegs Cincinati;

31 un tajā vietā viņi pacels savas balsis uz Dievu pret tiem ļaudīm, jā, uz Viņu, kura dusmas ir iedegušās pret viņu ļaundarību, ļaudīm, kas ir gandrīz "nobrieduši iznīcībai.

32 Un no turienes lai viņi

14b Jāņa atkl. 8:8–11.

17a Moz. 4:23.

25a 4. Moz. 9:18.

27a src Priesterība;

Spēks, vara.

31a Al. 37:31;

Hel. 13:14;

M&D 101:11.

dodas uz savu brāļu draudzēm, jo viņu darbi vairāk tiek gaidīti starp tiem nekā ļauno draudzēs.

33 Un tagad attiecībā uz pārējiem, lai viņi dodas ceļā un "sludina vārdu ļauno sanāksmēs tik daudz, kā tas tiek dots;

34 un cik daudz viņi to darīs, viņi "attīrīs savas drānas un viņi būs neaptraipīti Manā priekšā.

35 Un lai viņi ceļo kopā jeb "pa divi, kā viņiem šķiet labi, tikai lai Mans kalps Reynolds Kahūns un Mans kalps Samuēls H. Smits, ar ko Es esmu ļoti apmierināts, nešķiras, pirms tie atgriezīsies savās mājās, un tas ir gudram nolūkam Manī.

36 Un tagad, patiesi Es saku jums, un, ko Es saku vienam, Es saku visiem, turiet drošu prātu, "bērniņi, jo Es esmu jūsu "bīdū un Es jūs neesmu "pametis;

37 un cik daudz jūs pazemosities Manā priekšā, tik "valstības svētības ir jūsu.

38 Apjoziet savus gurnus un esiet "modri un prātīgi, raudzīdamies pēc Cilvēka Dēla atnākšanas, jo Viņš nāks tanī stundā, ko jūs nedomājat.

39 "Lūdziet vienmēr, lai jūs nekristu "kārdinājumā, lai jūs varētu izturēt Viņa atnākšanas dienu, vai dzīvē vai nāvē. Patiesi tā. Āmen.

62. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Misūri upes krastā Čaritonā, Misūri štatā, 1831. gada 13. augustā. Tajā dienā Praviētis un viņa grupa, kas bija ceļā no Independences uz Kērtlandi, satika dažus elderus, kas bija ceļā uz Ciānas zemi, un, pēc prieka pilniem sveicieniem, saņēma šo atklāsmi.

1–3, Liecības tiek ierakstītas debesīs; 4–9, Elderiem ir jāceļo un jāsludina atbilstoši saprātam un kā norāda Gars.

SKATIETIES un klausieties, ak jūs, Manas baznīcas elderi, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, patiesi Jēzus Kristus, jūsu "aizstāvis, kurš zina cilvēku vājības un kā

"palīdzēt tiem, kas tiek "kārdināti.

2 Un patiesi Manas acis ir pār tiem, kuri nav vēl devušies uz Ciānas zemi; tādēļ jūsu misija vēl nav izpildīta.

3 Tomēr jūs esat svētīti, jo "liecība, ko jūs esat snieguši, ir "ierakstīta debesīs, uz ko eņģeļiem raudzīties, un tie priecājas par

33a SRC Liecināt;
Sludināt.

34a 2. Nef. 9:44;
Jēk. 2:2;
Mos. 2:28.

35a SRC Misionāru darbs.

36a Jāņa 13:33.
b Mat. 18:20.

c Jes. 41:15–17;
1. Nef. 21:14–15.

37a M&D 50:35.
38a SRC Sargāt, Sargs.
39a SRC Lūgšana.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

62 1a M&D 45:3–4.

SRC Aizstāvis.

b Ebr. 2:18;
Al. 7:12.

c SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

3a Lūk. 12:8–9.
SRC Liecība.

b SRC Dzīvības grāmata.

jums, un jūsu ‘grēki ir jums piedoti.

4 Un tagad turpiniet savu ceļu. Sapulcējieties kopā “Ciānas zemē un noturiet sanāksmi, un priecājieties kopā, un pienesiet Svēto Vakarēdienu Visuaugstākajam.

5 Un tad jūs varat atgriezties, lai sniegtu liecību, jā, tieši kopā vai pa divi, kā jums šķiet labi, tas Man nav svarīgi; tikai esiet uzticīgi un “sludiniet prieka vēstis zemes iedzīvotājiem jeb ļauno sanāksmēs.

6 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu sавedis jūs kopā, lai solījums tiktu

izpildīts, ka uzticīgie starp jums tiks pasargāti un priecāsies kopā Misūri zemē. Es, Tas Kungs, solu uzticīgajiem un nevaru “melot.

7 Es, Tas Kungs, esmu gatavs, ja kāds no jums vēlas jāt ar zirgiem vai mūļiem, vai braukt ratos, viņš saņems šo svētību, ja viņš saņems to no Tā Kunga rokas ar “pateicīgu sirdi visās lietās.

8 Tas paliek jūsu ziņā, rīkoties atbilstoši saprātam un Gara norādījumiem.

9 Lūk, “valstība ir jūsu. Un skatieties un raugiet, Es vienmēr esmu ^bar uzticīgajiem. Patiesi tā. Amen.

63. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štātā, 1831. gada 30. augustā. Pravietis, Sidnijs Rigdons un Oliveris Kauderijis bija ieradušies Kērtlandē 27. augustā no sava Misūri apmeklējuma. Džozefa Smita vēsturē šī atklāsme ir raksturota šādi: „Šajās Baznīcas bērnu dienās bija dedzīga vēlēšanās saņemt Tā Kunga vārdu par katru jautājumu, kas jebkādā veidā attiecās uz mūsu glābšanu; un tā kā Ciānas zeme tagad bija vissvarīgākais laicīgais objekts acu priekšā, es jautāju Tam Kungam pēc tālākās informācijas par svēto sapulcināšanu un šīs zemes pirkšanu, un citiem jautājumiem.”

1–6, Dusmu diena nāks pār ļaunajiem; 7–12, Zīmes nāk ar ticību; 13–19, Laulības pārkāpējs sirdī noliegs ticību un tiks iemests uguns jūrā; 20, Uzticīgie saņems mantojumu uz apskaidrotās zemes; 21, Pilna atskaite par notikumiem Apskaidrošanas kalnā vēl nav tikusi atklāta; 22–23, Paklausīgie saņem valstības noslēpumus;

24–31, Zeme mantojumiem Ciānā ir jānopērk; 32–35, Tas Kungs nosaka karus, un ļaunie nogalina ļaunos; 36–48, Svētajiem ir jāsapulcējas Ciānā un jānodrošina nauda, lai to uzceltu; 49–54, Uzticīgajiem ir nodrošinātas svētības Otrajā Atnākšanā, augšāmcelšanās reizē un Tūkstošgades laikā; 55–58, Šī ir brīdināšanas diena;

3c M&D 84:61.

4a M&D 57:1–2.

5a SRC Misionāru darbs.

6a Et. 3:12.

7a src Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

9a M&D 61:37.

b Mat. 28:20.

59–66, *Tā Kunga Vārdu nelietīgi valkā tie, kas to izmanto bez pilnvarām.*

KLAUSIETIES, ak jūs, ļaudis, un atveriet savas sirdis, un pievērsiet ausi no tālienes, un ieklausieties jūs, kas sevi sauc par Tā Kunga ļaudīm, un klausieties Tā Kunga vārdu un Viņa gribu attiecībā uz jums.

2 Jā, patiesi Es saku, dzirdiet Viņa vārdu, kura dusmas ir iedegušās pret ļaunajiem un "dumpīgajiem;

3 kurš grib ņemt tos, kurus Viņš grib "ņemt, un pasargā dzīvē tos, kurus Viņš grib pasargāt;

4 kurš ceļ pēc Savas gribas un patikas; un noposta, kad Viņam labpatīk, un var iemest dvēseli ellē.

5 Lūk, Es, Tas Kungs, runāju ar Savu balsi, un ļaudīm būs tai klausīt.

6 Tādēļ patiesi Es saku, lai ļaunie piesargās un lai dumpīgie bīstas un trīc; un lai neticīgie pietur savas lūpas, jo dusmu "diena nāks pār tiem kā ^bviesulis, un visa miesa "zinās, ka Es esmu Dievs.

7 Un tas, kas meklē "zīmes, redzēs zīmes, bet ne uz glābšanu.

8 Patiesi Es saku jums, starp jums ir tie, kas meklē zīmes, un tādi ir bijuši no paša sākuma;

9 bet, lūk, ticība nenāk ar zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic.

10 Jā, zīmes nāk ar "ticību,

nevis pēc cilvēku gribas, nevis kā tiem labpatīktu, bet pēc Dieva gribas.

11 Jā, zīmes nāk ar ticību, līdz pat varenēm darbiem, jo bez "ticības neviens cilvēks nepatīk Dievam; un ar to, uz ko Dievs ir nikns, Viņš nav apmierināts; tādēļ tādiem Viņš nerāda zīmes, tikai ^bdusmās viņu "nosodišanai.

12 Tādēļ Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar tiem starp jums, kas meklē zīmes un brīnumus ticībai un nevis cilvēku labumam Manai godībai.

13 Tomēr Es dodu pavēles, bet daudzi ir novērsušies no Manām pavēlēm un nav tās turējuši.

14 Starp jums bija "laulības pārkāpēji un laulības pārkāpējas; daži no tiem ir novērsušies no jums, un citi paliek ar jums, kas vēlāk tiks atklāti.

15 Lai tādi sargās un steidzīgi nožēlo grēkus, lai tiesa nenāktu pār tiem kā valgs, un viņu neprātība netiktu pasludināta, un viņu darbi cilvēku acīs nesekotu tiem.

16 Un patiesi Es saku jums, kā Es jau teicu iepriekš, tas, kas "uzlūko sievieti, to ^biekārodams, jeb, ja kādi "pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, bet viņi noliegs ticību un bīsies.

17 Tādēļ Es, Tas Kungs, esmu teicis, ka "bailpilnais un

63 2a SRC Sacelšanās.

3a SRC Nāve, fiziskā.

6a SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana;

Taisnība.

b Jer. 30:23.

c Jes. 49:26.

7a M&D 46:9.

src Zīme.

10a Mor. 7:37.

src Ticība, Ticēt.

11a Ebr. 11:6.

b M&D 35:11.

c M&D 88:65.

14a M&D 42:24–25.

16a Mat. 5:27–28;

M&D 42:23–26.

b SRC Iekāre.

c SRC Laulības

pārkāpšana.

17a Jāņa atkl. 21:8.

neticīgais, un visi ^bmeļi, un ikviens, kas mīl un ^crunā melus, un netikļi, un burvji—tiem būs vieta tai degošajā uguns un sēra ^djūrā, kas ir ^eotrā nāve.

18 Patiesi Es saku, ka viņiem nebūs daļas pie ^apirmās augšāmcelšanās.

19 Un tagad lūk, Es, Tas Kungs, saku jums, ka jūs netiekat ^aattaisnoti tāpēc, ka šīs lietas ir starp jums.

20 Tomēr tas, kas ^apastāv ticībā un pilda Manu gribu, tas pārvarēs un saņems ^bmantojumu uz zemes, kad pienāks apskaidrošanas diena;

21 Kad ^azeme tiks ^bapskaidrota, patiesi pēc tā parauga, kas Maniem apustuļiem ^ckalnā tika parādīts; par ko pilnu atskaiti jūs vēl neesat saņēmuši.

22 Un tagad, patiesi Es saku jums, ka tā, kā Es teicu, ka Es darišu jums zināmu Savu gribu, lūk, Es darišu to zināmu jums, bet ne pavēles veidā, jo ir daudzi, kas necenšas turēt Manas pavēles.

23 Bet tam, kas tur Manas pavēles, Es došu Savas valstības ^anoslēpumus, un tie kļūs viņā par ^bdzīvā ūdens avotu, kas ^cverd mūžīgai dzīvībai.

24 Un tagad, lūk, šī ir Tā Kunga, jūsu Dieva, griba attiecībā

uz Viņa svētajiem, lai viņi sapulcētos kopā Ciānas zemē, bet ne steigā, lai nebūtu apjukuma, kas nes sērgu.

25 Lūk, ^aCiānas zeme—Es, Tas Kungs, turu to Savās paša rokās;

26 tomēr Es, Tas Kungs, dodu ^aķeizaram to, kas pieder ķeizaram.

27 Tādēļ Es, Tas Kungs, gribu, lai jūs nopirktu šīs zemes, lai jums būtu pasaules priekšrocības, lai jums būtu tiesības pret pasauli, lai viņi netiktu uzskūdi dūsmās.

28 Jo ^aSātans ieliek to viņu sirdīs—dusmoties uz jums un izliet asinis.

29 Tādēļ Ciānas zeme netiks iegūta savādāk, kā tikai caur pirkšanu vai asinīm, savādāk jums nebūs mantojuma.

30 Un, ja caur pirkšanu, lūk, svētīti jūs esat;

31 un, ja caur asinīm, tā kā jums ir aizliegts izliet asinis, raug, jūs ienaidnieki ir pār jums, un jūs tiksīti šausīti no pilsētas pilsētā, no sinagogas sinagogā, un tikai nedaudzi izturēs, lai saņemtu mantojumu.

32 Es, Tas Kungs, esmu dusmīgs uz ļaunajiem; Es atturu Savu Garu no zemes iedzīvotājiem.

33 Es esmu zvērējis Savās

17b SRC Meli.

c Jāņa atkl. 22:15;
M&D 76:103.

d Jāņa atkl. 19:20;
2. Nef. 9:8–19, 26;
28:23;
Jēk. 6:10;
Al. 12:16–18;
M&D 76:36.
SRC Elle.

e SRC Nāve, garīgā.

18a Jāņa atkl. 20:6.

19a SRC Attaisnošana,
Attaisnot.

20a M&D 101:35.
b Mat. 5:5;
M&D 59:2; 88:25–26.

21a SRC Zeme—Zemes
galīgais stāvoklis.
b SRC Pasaule—
Pasaules gals.
c Mat. 17:1–3.

23a Al. 12:9–11;
M&D 42:61; 84:19;
107:18–19.

b SRC Dzīvais ūdens.
c Jāņa 4:14.
25a SRC Ciāna.
26a Lūk. 20:25;
M&D 58:21–23.
SRC Valdība.
28a SRC Velns.

dusmās un noteicis ^akarus uz zemes virsas, un ļaunie nokaus ļaunos, un bailes nāks pār katru cilvēku;

34 un ^asvētie tik tikko izbēgs; tomēr Es, Tas Kungs, esmu ar tiem un ^bnākšu lejā debesīs no Sava Tēva vaiga, un aprīšu ^cļautos ar nedzēšamu ^duguni.

35 Un lūk, tas vēl nav tagad, bet ar laiku.

36 Tādēļ redzot, ka Es, Tas Kungs, esmu noteicis visas šīs lietas uz zemes virsas, Es gribu, lai Mani svētie sapulcētos Cīānas zemē;

37 un lai katrs cilvēks paņemtu ^ataisnīgumu savās rokās un uzticību ap saviem gurniem un paceltu brīdinājuma ^bbalsi uz zemes iedzīvotājiem; un paziņotu gan ar vārdu, gan ar bēgšanu, ka ^ciznīcība nāks pār ļaunajiem.

38 Tādēļ lai Mani mācekļi Kērtlandē saved kārtībā savas pasaulīgās lietas, kuri dzīvo šai fermā.

39 Lai Mans kalps Tituss Bilings, kurš rūpējas par to, atbrīvojas no zemes, lai viņš būtu gatavs nākamajā pavasarī doties ceļā uz Cīānas zemi ar tiem, kas dzīvo uz tās, izņemot tos, kurus Es pataupīšu Sev, kas neies, līdz Es tiem pavēlēšu.

40 Un lai visa nauda, kas var tikt atlicināta—Man nav svarīgi, vai tas būs maz vai daudz—tiek

sūtīta uz Cīānas zemi tiem, kurus Es esmu noteicis to saņemt.

41 Lūk, Es, Tas Kungs, došu Savam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, varu, lai viņš varētu ^aatšķirt ar Garu tos, kam jāiet uz Cīānas zemi, un tos Manus mācekļus, kam jāpaliek.

42 Lai Mans kalps Nūels K. Vitnijs saglabā savu veikalu jeb, citiem vārdiem, to veikalu vēl tikai uz neilgu laiku.

43 Tomēr lai viņš dod visu naudu, ko viņš var dot, lai sūtītu uz Cīānas zemi.

44 Lūk, tas ir viņa paša rokās, lai viņš rīkojas pēc gudrības.

45 Patiesi Es saku, lai viņš tiek ordinēts kā pārstāvis tiem mācekļiem, kas paliks, un lai viņš tiek ordinēts šai varā;

46 un tagad steidzīgi apmeklē draudzes, izskaidrodams šīs lietas tiem, ar Manu kalpu Oliveru Kauderiju. Lūk, tā ir Mana griba, iegūt naudu tā, kā Es esmu norādījis.

47 Tas, kas ir ^auzticīgs un patstāv, uzvarēs pasauli.

48 Tas, kas sūta dārgumus uz Cīānas zemi, saņems ^amantojumu šajā pasaulē, un viņa darbi sekos tam, un arī alga nākamajā pasaulē.

49 Jā, un svētīti ir mirušie, kas ^amirst Tajā Kungā no šī brīža, kad Tas Kungs nāks un vecais ^bpaies, un viss kļūs jauns, viņi ^cuzcelsies

33a SRC Karš.

34a SRC Svētais.

b SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

c Mat. 3:12;

2. Nef. 26:6;

M&D 45:57; 64:24;

101:23–25, 66.

src Ļauns,

Ļaundarība.

d SRC Uguns.

37a SRC Taisnīgs, Taisns,

Taisnīgums.

b M&D 1:4.

c Jes. 47:11.

41a SRC Saprāšanas

dāvana.

47a Mos. 2:41;

M&D 6:13.

48a M&D 101:18.

49a Jāņa atkl. 14:13;

M&D 42:44–47.

b 2. kor. 5:17.

c SRC Augšāmcelsšanās.

no mirušajiem un vairs ^anemirs, un saņems mantojumu Tā Kunga priekšā svētājā pilsētā.

50 Un tas, kas dzīvo, kad Tas Kungs nāks, un būs turējis ticību, ^asvētīts viņš ir; tomēr viņam ir noteikts ^bmirt cilvēka vecumā.

51 Tādēļ bērni ^aaugš, līdz tie kļūs veci; veci cilvēki mirst, bet viņi negulēs pišļos, bet viņi tiks ^bizmainīti acumirkli.

52 Tādējādi, šī iemesla dēļ apustuļi sludināja pasaulei mirušo augšāmcelsanos.

53 Šīs lietas ir tās lietas, pēc kurām jums jāraugās; un, runājot Tā Kunga veidā, tās tagad ir ^atuvu un ar laiku nāks, patiesi Cilvēka Dēla atnākšanas dienā.

54 Un līdz tai stundai būs ģeķīgās ^ajaunavas starp gudrajām; un tajā stundā nāk pilnīga taisnīgo atdalīšana no ļaunajiem; un tajā dienā Es sūtīšu Savus eņģeļus ^bizraut ļaunos un iemest tos nedzēšamā ugunī.

55 Un tagad, lūk, patiesi Es saku jums, Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar Savu kalpu ^aSidņiju Rigdonu; viņš pats sevi ^bcēlis godā savā sirdī un nav pieņēmis padomu, bet apbēdinājis Garu;

56 tādēļ viņa ^araksti nav pieņemami Tam Kungam, un viņam ir jāuzraksta citi, un, ja Tas Kungs tos nepieņems, lūk, viņš

vairs nepaliks tajā amatā, kurā Es esmu nozīmējis viņu.

57 Un vēl, patiesi Es saku jums, ^atie, kas vēlas savās sirdīs lēnprātībā ^bbrīdināt grēciniekus nožēlot grēkus, lai tie tiek ordiņēti šim pilnvarām.

58 Jo šī ir brīdināšanas diena un nevis daudzu vārdu diena. Jo Mani, To Kungu, nebūs apsmiet pēdējās dienās.

59 Lūk, Es esmu no augšienes, un Mana vara ir apakšā. Es esmu pār visu un visā, un viscaur, un ^aizdibinu visas lietas, un tā diena nāk, kad visas lietas būs pakļautas Man.

60 Lūk, Es esmu ^aAlfa un Omega, patiesi Jēzus Kristus.

61 Tādēļ lai visi cilvēki piesargās, kā viņi ņem Manu ^aVārdu uz savām lūpām—

62 jo lūk, patiesi Es saku, ka ir daudzi, kas ir zem šī nosodījuma, kas lieto Tā Kunga Vārdu un valkā to velti, būdami bez pilnvarām.

63 Tādēļ lai baznīca nožēlo savus grēkus, un Es, Tas Kungs, atzišu tos; savādāk viņi tiks padzīti.

64 Atcerieties, ka tas, kas nāk no augšienes, ir ^asvēts, un par to ir ^bjārūnā uzmanīgi un ar Gara pamudinājumu; un šajā nav nosodījuma, un jūs saņemat Garu

49d Jāņa atkl. 21:4;

Al. 11:45;

M&D 88:116.

src Nemirstīgs,

Nemirstība.

50a src Svētīt, Svētīts, Svētība.

b src Nāve, fiziskā.

51a Jes. 65:20–22;

M&D 45:58;

101:29–31.

src Tūkstošgade.

b 1. kor. 15:51–52;

M&D 43:32.

53a M&D 35:15.

54a Mat. 25:1–13;

M&D 45:56–59.

b Mos. 16:2.

55a src Rigdons Sidņijs.

b src Lepnība.

56a M&D 58:50.

57a M&D 4:3–6.

b M&D 18:14–15.

src Brīdināt,

Brīdinājums;

Misionāru darbs.

59a 1. kor. 2:10.

60a src Alfa un Omega.

61a src Apgānīšana.

64a src Svēts.

b src Godbijība.

‘caur lūgšanu, tādēļ bez tā paliek nosodījums.

65 Lai Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, un Sidnijs Rigdons meklē sev māju, kā viņi ir mācīti caur ^alūgšanu ar Garu.

66 Šīs lietas atliek pārvarēt caur pacietību, lai tādi varētu saņemt ^alielāku mūžīgo ^bgodību, savādāk lielāku nosodījumu. Āmen.

64. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Baznīcas elderiem Kērtlandē, Ohaio štatā, 1831. gada 11. septembrī. Pravietis gatavojās pārcelties uz Hairemu Ohaio štatā, lai atsāktu savu darbu pie Bībeles tulkošanas, kas bija atlikts malā, kamēr viņš bija Misūri. Brāļu grupa, kuriem bija pavēlēts doties uz Ciānu (Misūri štatā), bija nopietni uzsākuši sagatavošanos, lai dotos ceļā oktobrī. Šajā aizņemtajā laikā šī atklāsme tika saņemta.

1–11, Svētajiem tiek pavēlēts, lai tie piedotu cits citam, lai viņos nepaliktu lielāks grēks; 12–22, Tiem, kas nenožēlo grēkus, jātiek vestiem Baznīcas priekšā; 23–25, Tas, kas maksā desmito tiesu, netiks sadedzināts Tā Kunga atnākšanā; 26–32, Svētie tiek brīdināti par parādiem; 33–36, Dumpīgie tiks padzīti no Ciānas; 37–40, Baznīca tiesās tautas; 41–43, Ciāna plauks.

LŪK, tā saka Tas Kungs, jūsu Dievs, jums: Ak jūs, Manas baznīcas elderi, klausieties, jūs, un dzirdiet, un pieņemiet Manu gribu attiecībā uz jums.

2 Jo patiesi Es saku jums, Es gribu, lai jūs ‘uzvarētu pasauli; tādēļ Es ^biežēlojos par jums.

3 Starp jums ir tādi, kas ir

grēkojuši; bet patiesi Es saku, tikai šoreiz, Manai ‘godībai un dvēseļu glābšanai, Es esmu ^bpiedevis jums jūsu grēkus.

4 Es būšu žēlīgs pret jums, jo Es esmu devis jums valstību.

5 Un valstības noslēpumu ‘atslēgas netiks atņemtas Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, caur tiem līdzekļiem, ko Es esmu noteicis, kamēr viņš dzīvo, kamēr viņš paklausa Maniem ^bpriekšrakstiem.

6 Ir tādi, kas meklējuši vainu pret viņu bez pamata;

7 tomēr viņš ir grēkojis; bet patiesi Es saku jums, Es, Tas Kungs, ‘piedodu grēkus tiem, kas ^batzīst savus grēkus Manā priekšā un lūdz piedošanu, kas nav grēkojuši līdz ‘nāvei.

64c M&D 42:14.

65a SRC Lūgšana.

66a 2. kor. 4:17.

b Rom. 8:18;

M&D 58:4; 136:31.

64 2a 1. Jāņa 5:4.

b SRC Līdzjūtība.

3a Moz. 1:39.

b Jes. 43:25.

5a M&D 28:7; 84:19.

src Priesterības atslēgas.

b src Priekšraksti.

7a src Grēku

piedošana;

Piedot.

b 4. Moz. 5:6–7;

M&D 19:20; 58:43.

src Atzīt, Atzišanās.

c M&D 76:31–37.

8 Mani mācekļi senās dienās meklēja "vainas viens pret otru un nepiedeva viens otram savās sirdīs; un dēļ šī ļaunuma viņi tika mocīti un stipri ^bpārmācīti.

9 Tādēļ Es saku jums, lai jūs ^apiedotu cits citam; jo tas, kas ^bnepiedod savam brālim viņa pārkāpumus, paliek nosodīts Tā Kunga priekšā; jo viņā paliek lielāks grēks.

10 Es, Tas Kungs, ^apiedošu tam, kuram Es piedošu, bet no jums tiek prasīts ^bpiedot visiem cilvēkiem.

11 Un jums vajag teikt savās sirdīs—lai Dievs "tiesā starp mani un tevi un atmaksā tev pēc taviem ^bdarbiem.

12 Un to, kurš nenožēlo savus grēkus un neatzīstas tajos, jums būs vest Manas "baznīcas priekšā un rīkoties ar viņu kā Svētie Raksti jums saka, vai nu ar pavēli vai atklāsmi.

13 Un šo jums būs darīt, lai Dievs tiktu godināts—nevis tāpēc, ka jūs nepiedotu, būdami bez līdzjūtības, bet lai jūs tiktu attaisnoti likuma acīs, lai jūs nepārkāptu pret to, kas ir jūsu likumu devējs—

14 patiesi Es saku, šī iemesla dēļ jums būs darīt šīs lietas.

15 Lūk, Es, Tas Kungs, biju dusmīgs uz viņu, kas bija Mans kalps Ēzra Būts, un arī Manu kalpu Īzāku Morliju, jo viņi neturēja nedz likumu, nedz pavēli;

16 savās sirdīs viņi tiecās pēc ļauna, un Es, Tas Kungs, atturēju Savu Garu. Viņi ^anosodīja kā ļaunu to, kur nebija ļaunuma; tomēr Es esmu piedēvis Savam kalpam Īzākam Morlijam.

17 Un arī Manam kalpam ^aEdvardam Pārtridžam, lūk, viņš pats grēkoja, un ^bSātans meklēja iznīcināt viņa dvēseli; bet kad šīs lietas tiek darītas zināmas viņiem un viņi nožēlo ļauno, viņiem tiks piedots.

18 Un tagad, patiesi Es saku, ka ir noderīgi Manī, lai Mans kalps Sidnijs Gilberts pēc dažām nedēļām atgrieztos pie savas nodarbošanās un pie savas pārstāvniecības Ciānas zemē;

19 un tas, ko viņš ir redzējis un dzirdējis, tiktu darīts zināms Maniem mācekļiem, lai tie neaizietu bojā. Un šī iemesla dēļ Es esmu runājis šīs lietas.

20 Un vēl, Es saku jums, lai Mans kalps Īzāks Morlijs netiktu ^akārdināts pāri par to, ko viņš var panest, un nedotu nepatiesu padomu jums par sliktu, Es devu pavēli, lai viņa ferma tiktu pārdota.

21 Es negribu, lai Mans kalps Frederiks G. Viljamss pārdotu savu fermu, jo Es, Tas Kungs, gribu paturēt stipru balstu Kērtlandes zemē piecu gadu garumā, kuros Es vēl negāzīšu ļaunos, lai tādējādi Es varētu dažus izglābt.

8a SRC Strīdēšanās.

b SRC Pārmācīt, Pārmācīšana.

9a Marka 11:25–26; M&D 82:1.

b Mat. 6:14–15; Ef. 4:32.

10a 2. Moz. 33:19;

Al. 39:6;

M&D 56:14.

b Mos. 26:29–31.

11a 1. Sam. 24:13.

b 2. Tim. 4:14.

12a M&D 42:80–93.

16a 2. Nef. 15:20;

M&D 121:16.

17a SRC Pārtridžs

Edvards.

b SRC Vēlms.

20a SRC Kārdināt,

Kārdinājums.

22 Un pēc tās dienas Es, Tas Kungs, neturēšu nekādu "vainu nevienam, kas ies ar atvērtu sirdi uz Ciānas zemi, jo Es, Tas Kungs, pieprasu cilvēku bērnu ^bsirdis.

23 Lūk, pašreizējais brīdis tiek saukts par "šodienu, līdz Cilvēka Dēla ^batnākšanai, un patiesi tā ir "upurēšanas diena un diena Manu ļaužu desmitajai tiesai; jo tas, kas ^dmaksā desmito tiesu, netiks "sadedzināts Viņa atnākšanā.

24 Jo pēc šodienas nāk "dedzināšana—tas ir runājot Tā Kunga veidā—jo patiesi Es saku, rīt visi ^blepnie un tie, kas dara ļaunu, būs kā rugāji; un Es tos sadedzināšu, jo Es esmu Pulku Kungs, un Es nesaudzēšu nevienu, kas paliek "Bābelē.

25 Tādēļ, ja jūs ticat Man, jūs strādāsīt tagad, kamēr tas tiek saukts par šodienu.

26 Un nav pareizi, lai Mani kalpi "Nūels K. Vitnijs un Sidnijs Gilberts pārdotu savu ^bveikalu un savus īpašumus šeit; jo tā nav gudriba, līdz atlikušie no baznīcas, kuri paliek šai vietā, aizies uz Ciānas zemi.

27 Lūk, ir teikts Manos likumos

jeb aizliegts nonākt "parādā saviem ienaidniekiem;

28 bet lūk, nekad nav ticis teikts, ka Tas Kungs nevarētu ņemt, kad Viņam labpatik, un samaksāt, kā Viņam šķiet labi.

29 Tādēļ, tā kā jūs esat pārstāvji, jūs esat Tā Kunga uzdevumā; un viss, ko jūs darāt atbilstoši Tā Kunga gribai, ir Tā Kunga darbs.

30 Un Viņš ir nolīcis jūs apgādāt Viņa svētos šajās pēdējās dienās, lai viņi varētu iegūt "mantojumu Ciānas zemē.

31 Un lūk, Es, Tas Kungs, paziņoju jums, un Mani "vārdi ir nekļūdiģi un ^bnepievils, ka viņi to iegūs.

32 Bet visam ir jānotiek savā laikā.

33 Tādēļ "nepiekūstiet, labu darīdami, jo jūs ieliekat liela darba pamatu. Un no ^bmazām lietām rodas tas, kas ir liels.

34 Lūk, Tas Kungs "pieprasa ^bsirdi un labu gribu; un labprātīģie un "paklausīģie ēdīs Ciānas zemes labumus šajās pēdējās dienās.

35 Un "dumpīģie tiks ^bpadzīti no Ciānas zemes un tiks izsūtīti, un nemantos to zemi.

36 Jo patiesi Es saku, ka dum-

22a SRC Vaina.

b 2. Moz. 35:5;
M&D 59:15; 64:34.

23a M&D 45:6; 64:24–25.

b SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

c SRC Upuris.

d Mal. 3:10–11.
SRC Desmitā tiesa.

e Mal. 3:19;
3. Nef. 25:1;
DŽS—V 1:37.

24a Jes. 66:15–16.
SRC Pasaule—
Pasaules gals;

Zeme—Zemes
attīrīšana.

b Mal. 3:15;
2. Nef. 12:12; 23:11.

src Lepnība.

c M&D 1:16.

src Bābele.

26a src Vitnijs Nūels K.

b M&D 57:8.

27a src Parāds.

30a M&D 63:48.

31a Marka 13:31;

2. Nef. 31:15;

M&D 1:37–38.

b M&D 76:3.

33a Gal. 6:9.

b M&D 123:16.

34a Mih. 6:8.

b 5. Moz. 32:46;

Joz. 22:5;

Morm. 9:27.

src Sirds.

c Jes. 1:19.

src Paklausība,

Paklausīģs, Paklausīt.

35a src Sacelšanās.

b M&D 41:5;

50:8–9; 56:3.

src Izslēģšana.

pīgie nav no ^aEfraima asinīm, tādēļ viņi tiks izrauti.

37 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu izveidojis Savu baznīcu šajās pēdējās dienās līdzīgi tiesnesim, kas sēd pakalnā jeb augstā vietā, lai tiesātu tautas.

38 Jo notiks, ka Ciānas iedzīvotāji ^aspriedīs tiesu pār visu, kas piederas Ciānai.

39 Un meļi un liekuļi tiks viņu atmaskoti, un tie, kas nav ^aapusuļi un pravieši, būs zināmi.

40 Un pat ^abīskaps, kurš ir

^bsoģis, un viņa padomnieki, ja viņi nebūs uzticīgi savā ^cpārvaldījumā, tiks nosodīti, un ^dciti tiks iestādīti viņu vietā.

41 Jo lūk, Es saku jums, ka ^aCiāna plauks un Tā Kunga ^bgodība būs pār to;

42 un viņa būs par ^akarogu tautām, un pie viņas nāks no katras tautas zem debess.

43 Un tā diena nāks, kad zemes tautas ^atrīcēs viņas dēļ un bīsies no viņas briesmīgajiem. Tas Kungs to ir runājis. Āmen.

65. NODAĻA

Atklāsme par lūgšanu, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 30. oktobrī.

1–2, Dieva valstības atslēgas ir nodotas cilvēkam uz zemes, un evaņģēlija lieta triumfēs; 3–6, Debesu Tūkstošgades valstība nāks un pievienosies Dieva valstībai uz zemes.

KLAUSIETIES un, rau, balss kā no kāda, kas sūtīts no augšienes, kas ir varens un spēcīgs, kas iet līdz zemes galiem, jā, kura balss ir uz cilvēkiem: ^aSagatavojiet Tam Kungam ceļu un taisiet taisnas Viņa takas.

2 Dieva ^avalstības ^batslēgas ir nodotas cilvēkam uz zemes, un

no šejienes evaņģēlijs aizvēlsies līdz zemes galiem kā ^cakmens, kas, atraisījies no kalna bez kādas cilvēku roku palīdzības, vēlsies, līdz tas būs ^dpiepildījis visu zemi.

3 Jā, balss, kas sauc: Sagatavojiet Tam Kungam ceļu, sagatavojiet Jēra ^amielastu, sagatavojiet ^bLīgavaīna atnākšanai.

4 Lūdziet To Kungu, piesauciet Viņa svēto Vārdu, dariet zināmus Viņa brīnumainos darbus starp ļaudīm.

5 Piesauciet To Kungu, lai Viņa

36a 5. Moz. 33:16–17.

38a Jes. 2:3–4;

M&D 133:21.

39a Jāņa atkl. 2:2.

src Apustulis.

40a src Bīskaps.

b M&D 58:17; 107:72–74.

c src Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

d M&D 107:99–100.

41a src Ciāna.

b M&D 45:67; 84:4–5;

97:15–20.

src Godība.

42a src Karogs.

43a Jes. 60:14;

M&D 97:19–20.

65 1a Jes. 40:3; Mat. 3:3;

Jāņa 1:23.

2a M&D 90:1–5.

b Mat. 16:19;

M&D 42:69.

src Priesterības atslēgas.

c Dan. 2:34–45.

d Psm. 72:19.

src Daniēls—Daniēla

grāmata;

Pēdējās dienas.

3a Mat. 22:1–14;

Jāņa atkl. 19:9;

M&D 58:11.

b src Līgavainis.

valstība varētu izplatīties uz zemes, lai tās iedzīvotāji varētu to saņemt un būt gatavi nākamajām dienām, kurās Cilvēka Dēls ^anāks lejā debesīs, ^btērpts Savas ^cgodības spožumā, lai satiktu Dieva ^dvalstību, kas ir nodibināta uz zemes.

6 Tādēļ lai Dieva ^avalstība izplatās, lai debesu ^bvalstība nāktu, lai Tu, ak Dievs, tiktu godināts kā debesīs, tā uz zemes, lai Tavi ienaidnieki tiktu pakļauti; jo ^cTev pieder slava, spēks un gods mūžīgi mūžos. Āmen.

66. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 29. oktobrī. Viljams E. Maklelins bija lūdzis To Kungu slepenībā, lai caur Pravieti uzzinātu atbildi uz pieciem jautājumiem, kas Džozefam Smitam nebija zināmi. Pēc Maklelina lūguma Pravietis vaicāja Tam Kungam un saņēma šo atklāsmi.

1–4, Mūžīgā derība ir evaņģēlija pilnība; 5–8, Elderiem ir jāsludina, jāliecina un jāpārsprīž ar ļaudīm; 9–13, Uzticīga garīgā kalpošana nodrošina mūžīgās dzīves mantojumu.

LŪK, tā saka Tas Kungs Savam kalpam Viljamam E. Maklelinam: Svētīts tu esi, tā kā tu esi novērsies no savām nekrietnībām un esi pieņēmis Manas patiesības, saka Tas Kungs, tavš Pestītājs, pasaules Glābējs,—patiesi visu to, kas ^aticēs Manam Vārdam.

2 Patiesi Es saku tev, svētīts tu esi par to, ka esi pieņēmis Manu ^amūžīgo derību, tas ir,—Mana evaņģēlija pilnību, kas sūtīta cilvēku bērniem, lai tiem būtu ^bdzīvība un viņi būtu to godību, kas tiks atklātas pēdējās dienās,

dalībnieki, kā to rakstija pravieši un apustuļi senās dienās.

3 Patiesi Es saku tev, Mans kalp Viljam, ka tu esi tīrs, bet ne viss; nožēlo tādēļ to, kas nav labs Manās acīs, saka Tas Kungs, jo Tas Kungs ^aparādīs tev to.

4 Un tagad, patiesi Es, Tas Kungs, parādīšu tev, ko Es gribu attiecībā uz tevi jeb kāda ir Mana griba attiecībā uz tevi.

5 Lūk, patiesi Es saku tev, ka tā ir Mana griba, lai tu ^apasludinātu Manu evaņģēliju no zemes uz zemi un no pilsētas uz pilsētu, jā, tajos apgabalos visapkārt, kur tas nav ticis sludināts.

6 Neuzkavējies daudzas dienas šajā vietā; neej uz Ciānas zemi vēl pagaidām; bet cik daudz tu vari sūtīt—sūti; citādi nedomā par savu īpašumu.

5a Mat. 24:30.

b Psm. 93:1.

c SRC Godība.

d Dan. 2:44.

6a SRC Dieva valstība jeb Debesu valstība.

b Jāņa atkl. 11:15.

c 1. Laiku 29:11;

Mat. 6:13.

66 1a Jāņa 1:12.

SRC Ticība, Ticēt.

2a SRC Jaunā un

mūžīgā derība.

b Jāņa 10:10;

3. Nef. 5:13.

3a Jēk. 4:7;

Et. 12:27.

5a Marka 16:15.

7 ^aEj uz austrumu zemēm, sniedz ^bliecību katrā vietā katram cilvēkam un viņu sinagogās, pārspriežot ar ļaudīm.

8 Lai Mans kalps Samuēls H. Smits iet ar tevi un nepamet viņu, un sniedz viņam savus norādījumus, un tas, kas ir uzticīgs, tiks darīts ^astiprs katrā vietā; un Es, Tas Kungs, iešu ar tevi.

9 Uzliec savas ^arokas slimajiem, un tie kļūs ^bveseli. Neatgriezies, līdz Es, Tas Kungs, tevi nesūtīšu atpakaļ. Esi pacietīgs ciešanās. ^cLūdz, un tu saņemsi; klauvē, un tev taps atvērts.

10 Nemeklē sevi apgrūtināt.

Atmet visu netaisnību. ^aNepār-kāp laulību—kārdinājums, ar ko tev ir bijušas grūtības.

11 ^aTuri šos vārdus, jo tie ir patiesi un uzticami; un tev būs turēt godā savu amatu un skubināt daudzus ļaudis uz ^bCiānu ar mūžīgā prieka ^cdziesmām pār viņu galvām.

12 ^aTurpini šīs lietas līdz pat galam, un tev būs mūžīgās dzīves ^bkronis pie Mana Tēva labās rokas, kurš ir pilns labvēlības un patiesības.

13 Patiesi, tā saka Tas Kungs, jūsu ^aDievs, jūsu Pestītājs, patiesi Jēzus Kristus. Āmen.

67. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeфу Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada novembra sākumā. Tajā laikā notika īpaša konference, un tika apspriestas un gatavotas publicēšanai atklāsmes, kas jau bija saņemtas no Tā Kunga caur Pravieti (skat. 1. nodaļas ievadu). Viljams V. Felpss nesen bija izveidojis Baznīcas spiestuvi Independencē, Misūri štatā. Konferencē tika nolemts izdot atklāsmes grāmatā ar nosaukumu Book of Commandments (Pavēļu Grāmata) un iespiest to 10 000 eksemplāros (vēlāk neparedzētu grūtību dēļ eksemplāru skaits tika samazināts līdz 3 000). Daudzi no brāļiem sniedza svinīgu liecību, ka atklāsmes, kas uz to brīdi bija savāktas publikācijai, patiešām bija patiesas, kā to liecināja Svētais Gars, kas tika izliets pār viņiem. Džozeфа Smita vēsturē ir pierakstīts, ka pēc tam, kad bija saņemta atklāsme, kas pazīstama kā 1. nodaļa, bija dažas runas par valodu, kas izmantota atklāsmēs. Sekoja šī atklāsme.

1–3, Tas Kungs dzird lūgšanas un uzrauga Savus elderus; 4–9, Viņš izaicina visgudrāko personu atdari-

nāt kaut mazāko no Viņa atklāsmēm; 10–14, Uzticīgie elderi tiks atdzīvināti Garā un redzēs Dieva vaigu.

7a M&D 75:6.

b src Liecība.

8a M&D 52:17; 133:58.

9a src Roku uzlikšana;

Slimo dziedināšana.

b Mat. 9:18.

src Dziedināt,

Dziedināšana.

c Jēk. v. 1:5.

10a src Laulības

pārkāpšana.

11a M&D 35:24.

b M&D 11:6.

c Jes. 35:10; M&D 45:71.

src Dziedāt.

12a 2. Tim. 3:14–15;

2. Nef. 31:20.

b Jes. 62:3; Mat. 25:21;

1. Pēt. v. 5:4.

13a src Dievs, Dievība—

Dievs Dēls.

SKATIETIES un klausieties, ak jūs, Manas baznīcas “elderi, kas esat sapulcējušies kopā, kuru lūgšanas Es esmu dzirdējis un kuru sirdis Es pazīstu, un kuru vēlmes ir nonākušas Manā priekšā.

2 Skatieties un raugiet, Manas “acis ir pār jums, un debesis un zeme ir Manās rokās, un mūžības bagātības ir Manas, lai dotu.

3 Jūs centāties ticēt, ka jūs saņemsit to svētību, kas jums tika piedāvāta; bet lūk, patiesi Es saku jums, ka “bailes bija jūsu sirdīs, un patiesi tas ir tas iemesls, ka jūs nesaņēmt.

4 Un tagad Es, Tas Kungs, dodu jums “licību par šo pavēļu, kas guļ jūsu priekšā, patiesumu.

5 Jūsu acis ir bijušas uz Manu kalpu Džozefu Smitu, jaunāko, un viņa “valodu jūs zinājāt, un viņa nepilnības jūs zinājāt; un jūs esat meklējuši savās sirdīs, kā jūs to varētu izteikt augstāk par viņa valodu; to jūs arī zināt.

6 Tagad izmeklējiet no Pavēļu Grāmatas patiesi vismazāko, kas ir starp tām, un ieceliet to, kas ir pats “gudrākais no jums;

7 jeb, ja starp jums ir kāds, kas uzrakstīs ko līdzīgu tai, tad jūs esat attaisnoti, sakot, ka jūs nezina, vai tās ir patiesas;

8 bet, ja jūs nevarat uzrakstīt

kaut vienu, līdzīgu tai, jūs esat zem nosodījuma, ka jūs “nesniedzat licību, ka tās ir patiesas.

9 Jo jūs zināt, ka nav nekādas netaisnības tanīs un ka tas, kas ir “taisnīgs, nāk no augšienes, no ^bgaismas Tēva.

10 Un vēl, patiesi Es saku jums, ka tā ir jūsu priekšrocība, un solījumu dodu Es jums, kas esat tikuši ordinēti šai kalpošanai, ka cik daudz jūs noplēsīsiet no sevis “greizsirdību un ^bbailes un “pazemosities Manā priekšā, jo jūs neesat pietiekami pazemīgi, ^apriekšgars tiks norauts, un jūs “redzēsiet Mani un zināsiet, ka Es esmu,—nevis ar miesīgo, nedz dabisko prātu, bet ar garīgo.

11 Jo neviens “cilvēks miesā nekad nav redzējis Dievu, kā vien Dieva Gara atdzīvināts.

12 Nedz arī var kāds “miesīgs cilvēks izturēt Dieva klātbūtni, nedz arī miesīgs prāts.

13 Jūs neesat spējīgi tagad izturēt Dieva klātbūtni, nedz eņģeļu kalpošanu; tādēļ turpiniet “pacietībā, līdz jūs tapsit ^bpilnīgi.

14 Lai jūsu prāti nenovēršas atpakaļ; un, kad jūs esat “cienīgi, Manis noliktajā laikā jūs redzēsiet un pazīsiet to, kas jums tika piešķirts ar Mana kalpa Džozefa Smita, jaunākā, rokām. Āmen.

67 1a SRC Elders (vecajs, vecajais, vecākais).

2a Psm. 34:16.

3a SRC Bailes.

4a SRC Licība; Patiesība.

5a M&D 1:24.

6a 2. Nef. 9:28–29, 42.

8a SRC Liecinieks.

9a Mor. 7:15–18.

b Jēk. v. 1:17; M&D 50:24;

84:45; 88:49.

10a SRC Greizsirdīgs, Greizsirdība.

b SRC Bailes.

c SRC Pazemīgs, Pazemība.

d SRC Priekšgars.

e M&D 88:68; 93:1; 97:16.

11a DZST 2. Moz. 33:20, 23 (Pielikums); Jāņa 1:18; 6:46;

DZST 1. Jāņa 4:12 (Pielikums);

M&D 84:19–22;

Moz. 1:11, 14.

12a Mos. 3:19.

src Miesīgais cilvēks.

13a Rom. 2:7.

src Pacietība.

b Mat. 5:48;

3. Nef. 12:48.

14a SRC Cienīgs, Cienīgums.

68. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 1. novembrī, atbildot uz lūgšanu, lai Tā Kunga prāts tiktu darīts zināms attiecībā uz Orsonu Haidu, Lūku S. Džonsonu, Laimenu E. Džonsonu un Viljamu E. Maklelinu. Lai arī daļa no šīs atklāsmes bija adresēta šiem četriem vīriem, vairums satura ir attiecināms uz visu Baznīcu. Džozefa Smita vadībā šī atklāsme tika paplašināta, kad tā tika izdota Mācības un Derību 1835. gada izdevumā.

1–5, *Elderu vārdi, kad viņi ir Svētā Gara iedvesmoti, ir Svētie Raksti; 6–12, Elderiem ir jāsludina un jākristī, un zīmes sekos tiem, kas patiesi tic; 13–24, Pirmdzimtais no Ārona dēliem var kalpot kā prezidējošais bīskaps (tas ir, turēt vadības atslēgas kā bīskaps) Augstākā prezidija vadībā; 25–28, Vecākiem tiek pavēlēts mācīt evaņģēliju saviem bērniem; 29–35, Svētajiem ir jāievēro sabats, cītīgi jāstrādā un jālūdz.*

MANS kalps Orsons Haidis tika aicināts ar savu ordināciju pasludināt mūžīgo evaņģēliju ar dzīvā Dieva "Garu no ļaudīm uz ļaudīm un no zemes uz zemi, ļauno sanāksmēs, viņu sinagogās, pārspriežot un izskaidrojot tiem visus Svētos Rakstus.

2 Un skatieties un raugiet, šis ir paraugs visiem tiem, kas tika ordinēti šai priesterībā, kuru misija ir nolikta tiem doties uz priekšu—

3 un šis ir paraugs tiem, lai viņi "runātu, kā tie tiek Svētā Gara iedvesmoti.

4 Un tas, ko tie runās "Svētā Gara iedvesmoti, būs Svētie Raksti, būs Tā Kunga griba, būs Tā Kunga prāts, būs Tā Kunga vārds, būs Tā Kunga balss un Dieva ^bspēks glābšanai.

5 Lūk, šis ir Tā Kunga solījums jums, ak jūs, Mani kalpi.

6 Tādēļ turiet drošu prātu un "nebīstieties, jo Es, Tas Kungs, esmu ar jums un stāvēšu jums klāt, un jūs sniegsit liecību par Mani, patiesi Jēzu Kristu, ka Es esmu dzīvā Dieva Dēls, ka Es biju, ka Es esmu un ka Es nāksu.

7 Šis ir Tā Kunga vārds uz tevi, Mans kalp "Orson Haid, un arī uz Manu kalpu Lūku Džonsonu un uz Manu kalpu Laimenu Džonsonu, un uz Manu kalpu Viljamu E. Maklelinu, un uz Manas baznīcas uzticīgajiem elderiem:

8 "Eita pa visu pasauli un ^bpasludiniet evaņģēliju ikvienai "radībai, darbodamies ^dvarā, ko Es esmu jums devis, ^ekristīdami Tēva un Dēla, un Svētā Gara Vārdā.

9 Un "tas, kas tic un top kristīts,

68 1a SRC Svētais Gars.

3a 2. Pēt. v. 1:21;
M&D 18:32;
42:16; 100:5.

4a SRC Atklāsme;
Svētais Gars.

b Rom. 1:16.

6a Jes. 41:10.

7a SRC Haidis Orsons.

8a M&D 1:2; 63:37.

b SRC Misionāru darbs;
Sludināt.

c Marka 16:15.

d SRC Pilnvaras.

e SRC Kristīšana,
Kristīt.

9a Marka 16:16;
M&D 20:25.

tiks ^bizglābts, un tas, kas netic, tiks ^cpazudināts.

10 Un tas, kas tic, tiks svētīts ar ^azīmēm, kas sekos, tā kā tas ir rakstīts.

11 Un jums tiks dots zināt laiku ^azīmes un zīmes par Cilvēka Dēla atnākšanu;

12 un par cik daudziem Tēvs sniegs liecību, jums tiks dota vara ^asaistīt tos mūžīgajai dzīvei. Āmen.

13 Un tagad, attiecībā uz punktiem papildus derībām un pavēlēm, tie ir šie:

14 Tur atliek vēlāk, Tā Kunga noliktajā laikā, iecelt citus ^abīskapus baznīcā, lai kalpotu tāpat kā pirmais;

15 tādēļ tiem jābūt par ^aaugstajiem priesteriem, kas ir cienīgi, un viņus iecels Melhisedeka priesterības ^bAugstākais prezidijs, izņemot tikai, ja viņi ir ^cĀrona īstenie pēcteči.

16 Un ja viņi ir ^aĀrona īstenie pēcteči, viņiem ir likumīgas tiesības uz bīskapa amatu, ja viņi ir pirmdzimtie no Ārona dēliem;

17 jo pirmdzimtajam pieder tiesības uz priekšsēdētāja amatu pār šo priesterību un tās ^aatslēgām jeb pilnvarām.

18 Nevienam vīrietim nav likumīgu tiesību uz šo amatu—turēt šīs priesterības atslēgas,

ja vien viņš nav Ārona ^aīstenais pētecis un pirmdzimtais.

19 Bet, tā kā Melhisedeka priesterības ^aaugstajam priesterim ir pilnvaras pildīt pienākumus visos zemākajos amatos, viņš var pildīt pienākumus ^bbīskapa amatā, ja neviens Ārona īstenais pētecis nav atrodams, ja viņš tiek aicināts un iecelts, un ordinēts šai varā zem Melhisedeka priesterības Augstākā prezidija rokām.

20 Un Ārona īstenajam pētecim arī ir jātiek šī Prezidija noteiktam un atrastam par cienīgu, un ^aiesvaidītam, un ^bordinētam zem šī Prezidija rokām, savādāk viņi nav likumīgi pilnvaroti izpildīt pienākumus savā priesterībā.

21 Bet, pamatojoties uz lēmumu attiecībā par viņu tiesībām uz priesterību, kas pāriet no tēva dēlam, viņi var pieprasīt savu iesvaidīšanu, ja jebkurā brīdī viņi var pierādīt savu izcelsmi jeb noteikt to ar atklāsmi no Tā Kunga zem augstāk nosauktā Prezidija rokām.

22 Un vēl, neviens bīskaps, ne augstais priesteris, kas tiks nozīmēts šai kalpošanai, nevar tikt tiesāts vai sodīts par jebkuru noziegumu, izņemot kā vien baznīcas ^aAugstākā prezidija priekšā;

9b SRC Glābšana.

c SRC Sodība.

10a SRC Zīme.

11a SRC Laiku zīmes.

12a M&D 1:8; 132:49.

SRC Saistīt,
Saistīšana
(Aizzimogot,
Aizzimogošana).

14a SRC Bīskaps.

15a M&D 72:1.

b SRC Augstākais
prezidijs.

c SRC Ārons,
Mozus brālis.

16a M&D 107:15–17.

SRC Ārona
priesterība.

17a SRC Priesterības
atslēgas.

18a 2. Moz. 40:12–15;

M&D 84:18;

107:13–16, 70–76.

19a SRC Augstais
priesteris.

b SRC Bīskaps.

20a SRC Iesvaidīšana.

b SRC Ordinēt,
Ordinācija.

22a SRC Augstākais
prezidijs.

23 un ja viņš tiek atrasts par vainīgu šī Prezidija priekšā ar liecību, kas nevar tikt apšaubīta, viņš tiks nosodīts;

24 un, ja viņš nožēlo grēkus, viņam tiks "piedots, saskaņā ar baznīcas derībām un pavēlēm.

25 Un vēl, cik daudz "vecākiem ir bērni Ciānā vai jebkurā no tās ^bstabiem, kas ir izveidoti, kuri "nemāca tiem saprast grēku nožēlošanas, ticības Kristum, dzīvā Dieva Dēlam, un kristīšanas, un Svētā Gara dāvanas ar roku uzlikšanu mācību, kad tie ir ^dastoņus gadus veci, "grēks būs uz vecāku galvām.

26 Jo tas būs likums "Ciānas iedzīvotājiem vai jebkurā no tās stabiem, kas ir izveidoti.

27 Un viņu bērniem ir jātop "kristītiem savu grēku ^bpiedošanai, kad tie ir "astoņus gadus veci, un jāsaņem roku uzlikšana.

28 Un viņiem arī ir jāmača saviem bērniem "lūgt un staigāt taisnīgi Tā Kunga priekšā.

29 Un Ciānas iedzīvotājiem

būs arī ievērot "sabata dienu, lai turētu to svētu.

30 Un Ciānas iedzīvotājiem arī būs atcerēties savus darbus, ciktāl viņi ir nozīmēti strādāt, visā uzticībā, jo dīkdienis tiks pieminēts Tā Kunga priekšā.

31 Tagad Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar Ciānas iedzīvotājiem, jo starp tiem ir "dīkdienī; un viņu bērni arī aug ^bļaudarībā; un viņi "netiecas nopietni pēc mūžības bagātībām, bet viņu acis ir pilnas alkatības.

32 Tam nevajadzētu tā būt un tas ir jāizbeidz viņu starpā; tādēļ lai Mans kalps Olivers Kauderijs aiznes šos vārdus uz Ciānas zemi.

33 Un pavēli Es dodu tiem: Ka tas, kas neievēro savas "lūgšanas Tā Kunga priekšā noteiktajā laikā, lai tas tiek ^bpieminēts Manu ļaužu soģa priekšā.

34 Šie "vārdi ir patiesi un uzticami; tādēļ nepārkāpiet tos nedz ko ^batņemiet no tiem.

35 Lūk, Es esmu "Alfa un Omega, un Es ^bnākšu ātri. Āmen.

69. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 11. novembrī. Atklāsmju apkopojums, ko bija domāts drīz publicēt, bija apstiprināts īpašā konferencē 1.–2. novembrī. 3. novembrī tam tika pievienota atklāsme, kas šeit parādās kā 133. nodaļa, vēlāk saukta par Pielikumu. Olivers Kauderijs jau iepriekš tika norīkots

24a SRC Piedot.

25a SRC Ķimene—

Vecāku atbildība.

b SRC Stabs.

c SRC Mācīt, Skolotājs.

d M&D 18:42; 20:71.

e Jēk. 1:19;

M&D 29:46–48.

26a SRC Ciāna.

27a SRC Kristīšana, Kristīt.

b SRC Grēku piedošana.

c SRC Atskaite, Atbildīgs, Atbildība.

28a SRC Lūgšana.

29a M&D 59:9–12.

src Sabata diena.

31a SRC Slinks, Slinkums.

b SRC Ļauns, Ļaudarība.

c M&D 6:7.

33a SRC Lūgšana.

b SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana;

Tiesāt, Tiesa.

34a Jāņa atkl. 22:6.

b M&D 20:35; 93:24–25.

35a SRC Alfa un Omega.

b M&D 1:12.

aiznest apkopoto atklāsmju un pavēļu manuskriptu uz Independenci Misūri štātā publicēšanai. Viņam arī bija jāpaņem līdzī nauda, kas bija saziedota Baznīcas uzcelšanai Misūri. Šajā atklāsmē tiek norādīts, lai Džons Vitmers pavada Oliveru Kauderiju, un Vitmeram tiek pavēlēts ceļot un apkopot vēsturiskos materiālus, pildot savu Baznīcas vēsturnieka un rakstveža aicinājumu.

1-2, Džonam Vitmeram ir jāpavada Olivera Kauderijs uz Misūri; 3-8, Viņam arī ir jāsludina un jāvāc, jāpieraksta un jāraksta vēsturiski dati.

KLAUSIETIES Mani, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, Mana kalpa "Olivera Kauderija labad. Tā nav gudrība Manī, ka viņam tiktu uzticētas pavēles un nauda, kas viņam ir jāaiznes uz Ciānas zemi, ja vien kāds, kas būs patiess un uzticams, neies kopā ar viņu.

2 Tādēļ Es, Tas Kungs, gribu, lai Mans kalps "Džons Vitmers ietu ar Manu kalpu Oliveru Kauderiju.

3 Un arī, lai viņš turpinātu rakstīt un veidot "vēsturi par visām svarīgām lietām, ko viņš ievēros un zinās attiecībā uz Manu baznīcu.

4 Un arī, lai viņš pieņemtu

"padomu un palīdzību no Mana kalpa Olivera Kauderija un citiem.

5 Un arī, Maniem kalpiem, kas ir visapkārt zemē, ir jāsūta atskaites par viņu "pārvaldījumu uz Ciānas zemi;

6 jo Ciānas zeme būs rezidence un vieta, lai saņemtu un darītu visas šīs lietas.

7 Tomēr lai Mans kalps Džons Vitmers ceļo daudzas reizes no vietas uz vietu un no draudzes uz draudzi, lai viņš vieglāk varētu iegūt zināšanas—

8 sludinādams un izskaidrodams, rakstīdams, norakstīdams, vākdams un iegūdams visu, kas noderēs baznīcai un jaunajām paaudzēm, kas uzauzgs "Ciānas zemē, lai tā piedēvētu tiem no paaudzes paaudzē, mūžīgi mūžos. Āmen.

70. NODAĻA

Atklāsmē, dota caur pravieti Džozeru Smitu Kērtlandē, Ohaio štātā, 1831. gada 12. novembrī. Pravieša vēsturē ir teikts, ka četras īpašas konferences tika noturētas no 1. līdz 12. novembrim ieskaitot. Pēdējā no šīm sapulcēm tika apspriests tas, cik nozīmīgas ir atklāsmes, kas vēlāk tika izdotas kā Book of Commandments (Pavēļu Grāmata) un tad kā Mācība un Derības. Šī atklāsmē tika dota pēc tam, kad konferencē tika nobalsots, ka šīs atklāsmes „Baznīcai ir visu zemes bagātību vērtas”. Džozeru Smita vēsturē par šīm atklāsmēm ir runāts kā par „Baznīcas

69 1a SRC Kauderijs
Olivers.

2a SRC Vitmers Džons.

3a M&D 47:1-3; 85:1.

4a SRC Padoms.

5a SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

8a SRC Ciāna.

pamatu šajās pēdējās dienās un labumu pasaulei, kas parāda, ka mūsu Glābēja valstības noslēpumu atslēgas atkal ir uzticētas cilvēkam”.

1-5, Pārvaldniekiem tiek noteikts publicēt atklāsmes; 6-13, Tie, kas dara garīgas lietas, ir savas algas cienīgi; 14-18, Svētajiem ir jābūt vienlīdzīgiem laicīgajās lietās.

SKATIETIES un klausieties, ak jūs, Cīanas iedzīvotāji, un visi jūs, Manas baznīcas ļaudis, kas esat tālu prom, un dzirdiet Tā Kunga vārdu, ko Es dodu Savam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, un arī Savam kalpam Martinam Herisam, un arī Savam kalpam Oliveram Kauderijam, un arī Savam kalpam Džonam Vitmeram, un arī Savam kalpam Sidnijam Rigdonam, un arī Savam kalpam Viljamam V. Felpsam pavēles veidā tiem.

2 Jo Es dodu tiem pavēli, tādēļ klausieties un dzirdiet, jo tā saka Tas Kungs uz tiem:

3 Es, Tas Kungs, esmu noteicis tiem un ordinējis viņus par “pārvaldniekiem pār atklāsmēm un pavēlēm, ko Es esmu tiem devis un ko Es turpmāk došu tiem.

4 Un atskaiti par šo pārvaldījumu Es prasīšu no viņiem tiesas dienā.

5 Tādēļ Es esmu noteicis tiem, un tas ir viņu pienākums Dieva baznīcā, pārzināt tās un visas ar tām saistītās rūpes, jā, labumus no tām.

6 Tādēļ pavēli Es dodu viņiem, ka viņi nedos tos baznīcai, nedz pasaulei;

7 tomēr tik, cik viņi saņems vairāk, nekā ir vajadzīgs viņu nepieciešamībai un viņu vajadzībām, tam ir jātiek dotam Manā “krātuvē;

8 un labumi tiks veltīti Cīanas iedzīvotājiem un viņu pēcnācējiem tādā mērā, kā viņi kļūs par “mantiniekiem saskaņā ar valstības likumiem.

9 Lūk, tas ir tas, ko Tas Kungs pieprasa no katra cilvēka viņa “pārvaldījumā, patiesi kā Es, Tas Kungs, esmu noteicis jeb turpmāk noteikšu katram cilvēkam.

10 Un lūk, neviens, kurš pie-der dzīvā Dieva baznīcai, nav atbrīvots no šī likuma.

11 Jā, nedz bīskaps, nedz “pār- stāvis, kurš pārvalda Tā Kunga krātuvi, nedz tas, kurš ir nolikts par pārvaldnieku pār laicīgajām lietām.

12 Tas, kurš ir nolikts vadīt garīgās lietas, tas ir savas algas “cienīgs, tāpat kā tie, kas ir no- likti par pārvaldniekiem, lai va- dītu laicīgās lietas;

13 jā, pat bagātīgāk, un šī pār- pilnība tiek vairota viņos ar Gara izpausmēm.

14 Tomēr savās laicīgajās lie- tās jums ir jābūt “vienlīdzīgiem, bet ne nelabprāt, citādi Gara iz- pausmju pārpilnība netiks dota.

15 Tagad šo “pavēli Es dodu Saviem kalpiem viņu labumam, kamēr tie paliek, par Manu svē- tību izpausmi pār viņu galvām

70 3a 1. kor. 4:1;
M&D 72:20.
7a M&D 72:9-10.
8a M&D 38:20.

9a SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.
11a M&D 57:6.
12a Lūk. 10:7.

14a M&D 49:20.
SRC Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.
15a 5. Moz. 10:12-13.

un kā atalgojumu par viņu ^buzcītību, un viņu drošībai;

16 uzturam un ^aapgērbam; mantojumam; mājām un zemei, jebkuriem apstākļiem, kuros Es, Tas Kungs, tos nolikšu, un visur, kur vien Es, Tas Kungs, tos sūtīšu.

17 Jo viņi ir bijuši uzticīgi ^adaudzās lietās un rīkojušies labi, cik viņi nav grēkojuši.

18 Lūk, Es, Tas Kungs, esmu ^ažēlīgs un svētīšu tos, un viņi ieies priekā par šīm lietām. Patiesi tā. Āmen.

71. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 1. decembrī. Pravietis bija turpinājis tulkot Bībeli ar Sidniju Rigdonu kā savu pierakstītāju, līdz šī atklāsme tika saņemta, kad tulkošana uz laiku tika atlikta, tā lai viņi varētu izpildīt šeit doto norādījumu. Brāļiem bija jādodas sludināt, lai mazinātu nedraudzīgās jūtas, kas bija izveidojušās pret Baznīcu dažu publicētu vēstuļu dēļ, kuras bija uzrakstījis atkritējs Ezra Būts.

1–4, Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons tiek sūtīti pasludināt evaņģēliju; 5–11, Svēto ienaidnieki tiks satriekti.

LŪK, tā saka Tas Kungs jums, Mani kalpi Džozef Smit, jaunākais, un ^aSidnij Rigdon, ka patiesi ir pienācis laiks, kad ir nepieciešami un noderīgi Manī, lai jūs atvērtu savas muts, ^bpasludinot Manu evaņģēliju, valstības lietas, izskaidrodami tās ^cnoslēpumus no Svētajiem Rakstiem, atbilstoši tai Gara un spēka daļai, kas jums tiks dota, tā kā Es gribēšu.

2 Patiesi Es saku jums, pasludiniet pasaulei apkārtējos apgalbos un arī baznīcā, kādu laika sprīdi, līdz kamēr jums tiks darīts zināms tālākais.

3 Patiesi tas ir norīkojums uz laiku, ko Es dodu jums.

4 Tādēļ strādāriet Manā vīna dārzā. Aiciniet zemes iedzīvotājus un sniedziet liecību, un sagatavojiet ceļu pavēlēm un atklāsmēm, kas nāks.

5 Tagad lūk, šī ir gudrība; kas lasa, tas lai ^asaprot un arī ^bpieņem;

6 jo tam, kas pieņem, tiks dots ^apārpilnam, pat spēks.

7 Tādēļ ^aapklusiniet savus ienaidniekus; aiciniet tos ^bstāties jums pretī gan publiski, gan personiski; un ciktāl jūs būsit uzticīgi, viņu kauns tiks izpausts.

8 Tādēļ lai viņi izklāsta savus spēcīgos apgalvojumus pret To Kungu.

9 Patiesi, tā saka Tas Kungs

15^b SRC Uzcītība.

16^a M&D 59:16–20.

17^a Mat. 25:21–23.

18^a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

71 1^a SRC Rigdons Sidnijs.

^b SRC Misionāru darbs.

^c M&D 42:61, 65.

5^a SRC Saprāšana.

^b Al. 12:9–11.

6^a Mat. 13:12.

7^a Moz. 7:13–17.

^b M&D 63:37; 68:8–9.

jums: Nevienam "ierocim, kas ir vērsts pret jums, neveiksies; 10 un ja kāds cilvēks pacels balsi pret jums, viņš tiks satriekts Manis noliktajā laikā.

11 Tādēļ turiet Manas pavēles; tās ir patiesas un uzticamas. Patiesi tā. Āmen.

72. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohio štatā, 1831. gada 4. decembrī. Daži elderi un Baznīcas locekļi bija sapulcējušies, lai mācītos savus pienākumus un tiktu tālāk izglītoti Baznīcas mācībās. Šī nodaļa ir trīs atklāsmju apkopojums, kuras tika saņemtas tajā pašā dienā. 1. līdz 8. pants pavēsta par Ņūela K. Vitniņa aicinājumu būt par bīskapu. Viņš tika aicināts un iecelts, pēc tam tika saņemts 9. līdz 23. pants, kas sniedz papildus informāciju attiecībā uz bīskapa pienākumiem. Pēc tam tika dots 24. līdz 26. pants, kas sniedza norādījumus par pulcēšanos Ciānā.

1–8, Elderiem ir jāsniedz atskaite par viņu pārvaldījumu bīskapam; 9–15, Bīskapam ir jātur krātuve un jārūpējas par nabagiem un trūkcimcietējiem; 16–26, Bīskapiem ir jāaplicina elderu cienīgums.

KLAUSIETIES un uzklausiet Tā Kunga balsi, ak jūs, kas esat sapulcējušies kopā, kas esat Manas baznīcas "augstie priesteri, kuriem ^bvalstība un vara ir tikusi dota.

2 Jo patiesi tā saka Tas Kungs, ir noderīgi Manī, lai "bīskaps tiktu jums nozīmēts jeb no jums baznīcai šajā Tā Kunga vīna dārza daļā.

3 Un patiesi šajā lietā jūs esat rīkojušies gudri, jo to prasa Tas Kungs no katra "pārvaldnieka

rokas, sniegt ^batskaiti par viņa "pārvaldījumu gan laikā, gan mūžībā.

4 Jo tas, kas ir uzticīgs un "gudrs laikā, tiek uzskatīts par cienīgu iemantot ^bmājokļus, ko tam ir sagatavojis Mans Tēvs.

5 Patiesi Es saku jums, baznīcas elderiem šajā Mana "vīna dārza daļā ir jāsniedz atskaites par viņu pārvaldījumu bīskapam, kurš tiks Manis iecelts šajā Mana vīna dārza daļā.

6 Tām ir jātiek pierakstītām, lai tiktu nodotas Ciānas bīskapam.

7 Un "bīskapa pienākumi tiks darīti zināmi ar pavēlēm, kuras ir dotas, un ar konferences balsi.

8 Untagad, patiesi Essakujums, Mans kalps "Ņūels K. Vitnijs ir tas vīrs, kam jātiek nozīmētam

9a Jes. 54:17.
72 1a M&D 68:14–19.
b SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.
2a SRC Bīskaps.
3a SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.
b M&D 42:32;
104:11–13.
c Lūk. 19:11–27.
4a Mat. 24:45–47.
b M&D 59:2.

5a SRC Tā Kunga
vīnadārzs.
7a M&D 42:31; 46:27;
58:17–18; 107:87–88.
8a SRC Vitnijs Ņūels K.

un ordinētam šai varā. Tā ir Tā Kunga, jūsu Dieva, jūsu Pestītāja, griba. Patiesi tā. Amen.

9 Tā Kunga vārds pie likuma, kas tika dots, darot zināmus bīskapa pienākumus, kurš ir ticis ordinēts baznīcai šajā vīna dārza daļā, kas ir patiesi šie—

10 turēt Tā Kunga "krātuvi; saņemt baznīcas līdzekļus šajā vīna dārza daļā;

11 pieņemt atskaiti no elderiem, kā iepriekš tika pavēlēts; un "sniegt palīdzību atbilstoši viņu vajadzībām, kuriem būs jāmaksā par to, ko viņi saņem, tik daudz, cik viņiem būs ko maksāt;

12 lai tas arī tiktu veltīts baznīcas labumam, nabagiem un trūkcūcietējiem.

13 Un tas, kuram "nav ko maksāt, atskaitei ir jātiek ņemtai un nodotai Ciānas bīskapam, kuram ir jāsamaksā parāds no tā, ko Tas Kungs liks viņa rokās.

14 Un uzticīgo darbi, kuri pildīs garīgas lietas, vadot evaņģēliju un valstības lietas baznīcai un pasaulei, būs samaksa par parādu bīskapam Ciānā;

15 tā tas nāk no baznīcas, jo saskaņā ar "likumu katram cilvēkam, kas nāk uz Ciānu, ir jānoliek viss bīskapa priekšā Ciānā.

16 Un tagad, patiesi Es saku jums, tā kā katram elderam šajā vīna dārza daļā ir jāsniedz atskaite par savu pārvaldījumu bīskapam šajā vīna dārza daļā—

17 "aplicība no soģa jeb bīska-

pa šajā vīna dārza daļā bīskapam Ciānā padara katru cilvēku pieņemamu un izpilda visas mantojuma prasības, lai viņš tiktu pieņemts kā gudrs^b pārvaldnieks un kā uzticīgs strādnieks;

18 savādāk bīskaps Ciānā viņu nepieņems.

19 Un tagad, patiesi Es saku jums, lai katru elderu, kam ir jānodod atskaite baznīcas bīskapam šajā vīna dārza daļā, ieteic draudze vai draudzes, kurās viņš darbojas, lai viņš varētu darīt sevi un savas atskaites pieņemamas visos veidos.

20 Un vēl, lai Maniem kalpiem, kas ir iecelti par pārvaldniekiem pār Manas baznīcas "literārajām lietām, ir tiesības uz palīdzību no bīskapa vai bīskapiem visās lietās,—

21 lai "atklāsmes tiktu publicētas un izplatītas līdz zemes galiem; lai viņi arī iegūtu līdzekļus, kas dotu labumu baznīcai visos veidos;

22 lai viņi arī varētu padarīt sevi pieņemamu visos veidos un tiktu uzskatīti par gudriem pārvaldniekiem.

23 Un tagad lūk, tas būs par paraugu visām plaši izplatītajām Manas baznīcas draudzēm, lai arī kurā zemē tās tiktu nodibinātas. Un tagad Es beidzu Savu sakāmo. Āmen.

24 Daži vārdi, papildus likumiem par valstību, attiecībā uz Baznīcas locekļiem—tiem, kas ir "iecelti no Svētā Gara doties

10a M&D 70:7–11; 78:3.

src Krātuve.

11a M&D 75:24.

13a src Nabags.

15a M&D 42:30–31.

src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās likums.

17a M&D 20:64, 84.

b M&D 42:32.

20a M&D 70:3–5.

21a src Mācība un
Derības.

24a src Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.

uz Ciānu, un tiem, kam ir tās priekšrocības iet uz Ciānu—

25 lai viņi aiznes bīskapam aplicību no trīs baznīcas eldieriem vai aplicību no bīskapa.

26 Savādāk tas, kurš ies uz Ciānas zemi, netiks uzskatīts par gudru pārvaldnieku. Šis arī ir paraugs. Āmen.

73. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Hairemā, Ohaio štatā, 1832. gada 10. janvārī. Kopš pagājušā decembra sākuma Pravietis un Sidnijs bija iesaistīti sludināšanā, un šādā veidā daudz bija paveikts nelabvēlīgo jūtu mazināšanai, kas bija radušās pret Baznīcu (skat. 71. nodaļas ievadu).

1–2, Eldieriem ir jāturpina sludināt; 3–6, Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam ir jāturpina tulkot Bībeli, līdz tā tiks pabeigta.

Jo patiesi, tā saka Tas Kungs, ir noderīgi Manī, lai "viņi turpinātu, sludinot evaņģēliju un pārlicinot draudzēs apgabalos visapkārt, līdz konferencei;

2 un tad, lūk, tas tiks tiem darīts zināms ar konferences "balsi, viņu dažādie norīkojumi.

3 Tagad patiesi Es saku jums, Mani kalpi, Džozef Smit, jau-

nākais, un Sidnij Rigdon—saka Tas Kungs—ir "nepieciešams atkal ^btulkot;

4 un, ciktāl tas ir iespējams, sludināt apgabalos visapkārt līdz konferencei; un pēc tam ir nepieciešams turpināt tulkošanas darbu, līdz tas būs pabeigts.

5 Un lai tas ir par paraugu eldieriem līdz nākamajām zināšanām, kā tas ir rakstīts.

6 Tagad Es nedodu jums vairāk šoreiz. "Apjoziet savus gurnus un esiet prātīgi. Patiesi tā. Āmen.

74. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Veinas apgabalā, Ņujorkas štatā, 1830. gadā. Pat pirms Baznīcas organizēšanas bija radušies jautājumi par pareizo kristīšanas veidu, kas lika Pravietim meklēt atbildes uz šo jautājumu. Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka šī atklāsme ir 1. vēstules korintiešiem 7:14 skaidrojums; šis pants bieži tika lietots, lai attaisnotu zīdaiņu kristīšanu.

73 1a TAS IR citi, kas bija misijās; skat. M&D 57–68.

2a M&D 20:63.

3a TAS IR Džozefam un

Sidnijam jau iepriekš bija ticis pavēlēts pārtraukt Bībeles tulkošanu un sludināt evaņģēliju.

M&D 71:2.

b M&D 45:60–61; 76:15. SRC Džozefa Smita Tulkojums (Dzst).

6a 1. Pēt. v. 1:13.

1–5, Pāvils iesaka savu dienu Baznīcai neturēt Mozus likumu; 6–7, Mazi bērni ir svēti un ir svētīti caur Izpirkšanu.

Jo "neticīgais vīrs ir svētīts caur sievu, un neticīgā sieva ir svētīta caur vīru; citādi jūsu bērni būtu nešķīsti, bet tagad tie ir svēti.

2 Tād, apustuļu dienās, apgraižīšanas likums tika turēts starp visiem jūdiem, kas neticēja Jēzus Kristus evaņģēlijam.

3 Un notika, ka izcēlās liels "strīds starp ļaudīm par ^bapgraižīšanas likumu, jo neticīgais vīrs vēlējās, lai viņa bērni tiktu apgraižīti un taptu pakļauti Mozus ^alikumam, kurš bija izpildīts.

4 Un notika, ka bērni, būdami

audzināti pakļauties Mozus likumam, sekoja savu tēvu ^atradīcijām un neticēja Kristus evaņģēlijam, ar ko tie vairs nebija svēti.

5 Tādēļ šī iemesla dēļ apustulis rakstīja baznīcai, dodams tiem pavēli nevis no Tā Kunga, bet no sevis, ka ticīgajam nevajag ^aapvienoties ar neticīgo; ja vien Mozus ^blikums netiek izbeigts to starpā,

6 lai viņu bērni varētu palikt bez apgraižīšanas; un lai tradīcijas varētu tik izbeigtas, kuras saka, ka mazi bērni nav svēti, jo tā tas bija starp jūdiem;

7 bet mazi ^abērni ir ^bsvēti, būdami "svētīti caur Jēzus Kristus ^aIzpirkšanu; un tas ir tas, ko Svētie Raksti nozīmē.

75. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Amherstā, Ohio štatā, 1832. gada 25. janvārī. Šajā nodaļā ir ietvertas divas atsevišķas atklāsmes (pirmā ir dota 1. līdz 22. pantā un otrā—23. līdz 36. pantā), kas dotas vienā dienā. Tas notika konferencē, kurā Džozefs Smits tika atbalstīts un ordinēts par Augstās priesterības prezidentu. Daži elderi vēlējās vairāk uzzināt par saviem tiešajiem pienākumiem. Sekoja šīs atklāsmes.

1–5, Uzticīgie elderi, kuri sludina evaņģēliju, iematos mūžīgo dzīvi; 6–12, Lūdziet, lai saņemtu Mierinātāju, kurš māca visas lietas; 13–22, Elderi spriedīs tiesu pār tiem, kuri noraida viņu vēstījumu; 23–36, Misionāru ģi-

menēm ir jāsaņem palīdzība no Baznīcas.

PATIESI, patiesi Es saku jums, Es, kas runāju tieši ar Sava Gara "balsi, patiesi ^bAlfa un Omega, jūsu Kungs un jūsu Dievs:

74 1a 1. kor. 7:14–19.

3a Ap. d. 15:1–35;
Gal. 2:1–5.

b SRC Apgraižīšana.

c SRC Mozus likums,
Mozus bauslība.

4a SRC Tradīcijas.

5a SRC Laulība, Precēt—
Dažādu ticību laulība.
b 2. Nef. 25:24–27.

7a Mor. 8:8–15;
M&D 29:46–47;
137:10.

b SRC Svēts.

c SRC Glābšana—
Bērnu glābšana.

d SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

75 1a SRC Atklāsme.

b Jāņa atkl. 1:8.

SRC Alfa un Omega.

2 Klausieties, ak jūs, kas esat devuši savus vārdus, lai dotos sludināt Manu evaņģēliju un "apgrieziet Manu ^bvīna dārzu.

3 Lūk, Es saku jums, ka tā ir Mana griba, lai jūs dotos uz priekšu un nevilcinātos, un nebūtu "slinki, bet strādātu ar visu savu spēku—

4 paceldami savas balsis kā ar bazūnes skaņu, "pasludinādami ^bpatiesību atbilstoši tām atklāsmēm un pavēlēm, ko Es esmu jums devis.

5 Un tā, ja jūs esat uzticīgi, jūs tiksit apkrauti ar daudziem "kūlīšiem un ^bkronēti ar "godu, "slavu un "nemirstību, un ^fmūžīgo dzīvi.

6 Tādēļ patiesi Es saku Savam kalpam Viljamam E. Maklelinam—Es "atsaucu to uzdevumu, ko Es devu viņam iet uz austrumu zemēm;

7 un Es dodu viņam jaunu uzdevumu un jaunu pavēli, kurā Es, Tas Kungs, "pārmācu viņu par viņa ^bkurnēšanu sirdī;

8 un viņš grēkoja; tomēr Es piedodu viņam un saku viņam atkal: Ej tu uz dienvidu zemēm.

9 Un lai Mans kalps Lūka Džonsons iet ar viņu un pasludina tās lietas, ko Es esmu pavēlējis viņiem—

10 piesaucot Tā Kunga Vārdu pēc "Mierinātāja, kurš mācīs

tiem visu, kas tiem ir nepieciešams—

11 "lūdzot vienmēr, lai viņi nepagurtu; un ciktāl viņi to darīs, Es būšu ar tiem līdz pat galam.

12 Lūk, tā ir Tā Kunga, jūsu Dieva, griba attiecībā uz jums. Patiesi tā. Āmen.

13 Un vēl, patiesi tā saka Tas Kungs, lai Mans kalps "Orsons Haidis un Mans kalps ^bSamuēls H. Smits dodas ceļā uz austrumu zemēm un pasludina tās lietas, ko Es esmu tiem pavēlējis; un ciktāl viņi ir uzticīgi, raugi, Es būšu "ar viņiem līdz pat galam.

14 Un vēl, patiesi Es saku Savam kalpam Laimenam Džonsonam un Savam kalpam "Orsonam Pretam, viņiem arī ir jādodas ceļā uz austrumu zemēm, un lūk, un raugi, Es esmu arī ar viņiem līdz pat galam.

15 Un vēl, Es saku Savam kalpam Eisam Dadsam un Savam kalpam Kelvam Vilsonam, lai viņi arī dodas ceļā uz rietumu zemēm un pasludina Manu evaņģēliju, kā Es tiem esmu pavēlējis.

16 Un tas, kurš ir uzticīgs, uzvarēs visu un tiks "paaugstināts pēdējā dienā.

17 Un vēl, Es saku Savam kalpam Meidžoram N. Ešlijam un Savam kalpam Bēram Rigsam,

2a Jēk. 5:62.

b SRC Tā Kunga vīnadārzs.

3a SRC Slinks, Slinkums.

4a SRC Misionāru darbs.

b M&D 19:37.

5a Psm. 126:6; Al. 26:5.

b SRC Kronis.

c SRC Gods.

d SRC Godība.

e SRC Nemirstīgs, Nemirstība.

f SRC Mūžīgā dzīve.

6a M&D 66.

7a SRC Pārmācīt, Pārmācīšana.

b SRC Domas; Kurnēšana.

10a Jāņa 14:26.

SRC Mierinātājs.

11a 2. Nef. 32:9.

13a SRC Haidis Orsons.

b SRC Smits Samuēls H.

c Mat. 28:19-20.

14a SRC Prets Orsons.

16a M&D 5:35.

lai viņi dodas ceļā arī uz dienvidu zemēm.

18 Jā, lai visi viņi dodas ceļā, kā Es esmu tiem pavēlējis, iedami no nama uz namu un no ciemata uz ciematu, un no pilsētas uz pilsētu.

19 Un katrā namā, kur jūs iejāt, un viņi jūs uzņem, atstājiet savu svētību pār to namu.

20 Un katrā namā, kur jūs iejāt, un viņi jūs neuzņem, jūs steidzīgi atstājiet to namu un "nokratiet pīšļus no savām kājām kā liecību pret tiem.

21 Un jūs tiksit piepildīti ar "prieku un līksmību un zināsīt to, ka tiesas dienā jūs būsīt tā nama ^bsoģi, un nosodīsīt viņus;

22 un pagāniem būs vieglāk tiesas dienā, nekā tam namam; tādēļ "apjoziet savus gurnus un esiet uzticīgi, un jūs pārvarēsīt visu un tiksīt paaugstināti pēdējā dienā. Patiesi tā. Āmen.

23 Un vēl, tā saka Tas Kungs jums, ak jūs, Manas baznīcas elderi, kas esat devuši savus vārdus, lai jūs varētu zināt Viņa gribu attiecībā uz jums—

24 lūk, Es saku jums, ka tas ir baznīcas pienākums palīdzēt viņu ģimeņu atbalstīšanā un arī atbalstīt to ģimenes, kuri ir aicināti un kuriem ir jātiek sūtītiem pasaulē pasludināt evaņģēliju pasaulei.

25 Tādēļ Es, Tas Kungs, dodu jums šo pavēli, lai jūs dabūjat vietas savām ģimenēm, ciktāl

jūsu brāļi vēlas atvērt savas sirdis.

26 Un lai visi tie, kas var dabūt vietas savām ģimenēm un baznīcas atbalstu tiem, nekavējas doties pasaulē vai nu uz austrumiem, vai rietumiem, vai uz ziemeļiem, vai uz dienvidiem.

27 Lai viņi lūdz, un viņi saņems, klauvē, un tiem taps atvērts un darīts zināms no augšienes, patiesi ar "Mierinātāju, kurp viņiem jāiet.

28 Un vēl, patiesi Es saku jums, ka katrs vīrs, kam ir "jāapgādā sava paša ^bģimene, lai viņš apgādā, un viņš nekādā ziņā nezaudēs savu kroni; un lai viņš darbojas baznīcā.

29 Lai katrs cilvēks ir "uzcītīgs visās lietās. Un ^bdīkdienim nav vietas baznīcā, ja vien viņš ne-nožēlo grēkus un neizlabo savus ceļus.

30 Tādēļ lai Mans kalps Si-meons Kārteris un Mans kalps Emers Heriss apvienojas kalpošanā.

31 Un arī Mans kalps Ezra Teirs un Mans kalps "Tomass B. Māršs;

32 un arī Mans kalps Hairams Smits un Mans kalps Reynolds Kehūns;

33 un arī Mans kalps Daniels Stentons un Mans kalps Seimors Bransons;

34 un arī Mans kalps Silvesters Smits un Mans kalps Gideons Karters;

20a Mat. 10:14;
Lūk. 10:11–12;
M&D 24:15; 60:15.
21a Mat. 5:11–12.
b SRC Tiesāt, Tiesa.
22a Ef. 6:14;

M&D 27:15–18.
27a 2. Nef. 32:5;
M&D 8:2;
SRC Svētais Gars.
28a 1. Tim. 5:8;
M&D 83:2.

b SRC Ģimene.
29a SRC Uzcītība.
b SRC Slinks, Slinkums.
31a SRC Māršs Tomass B.

35 un arī Mans kalps Raglss
Īmss un Mans kalps Stīvens
Bērnets;

36 un arī Mans kalps Mika
B. Veltons un arī Mans kalps
Edens Smits. Patiesi tā. Āmen.

76. NODĀLA

Vīzija, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Hairemā, Ohaio štatā, 1832. gada 16. februārī. Ievadot šīs vīzijas pierakstu, Džozefa Smita vēsturē ir teikts: „Atgriezies no Amherstas konferences, es atsāku Svēto Rakstu tulkojumu. No dažādām atklāsmēm, kas bija tikušas saņemtas, bija acīmredzams, ka daudzas svarīgas lietas, kas attiecas uz cilvēka glābšanu, bija izņemtas no Bībeles vai pazaudētas, pirms tā tika sastādīta. Kļuva pats par sevi saprotams no palikušajām patiesībām, ka, ja Dievs atalgo katru atbilstoši darbiem, kas veikti ķermenī, terminam „debesis”, saprotot ar to svēto mūžīgās mājas, ir jāietver sevī vairāk nekā viena valstība. Tādējādi, tulkojot Jāņa evaņģēliju, es un elders Rigdons redzējām sekojošo vīziju.” Šī vīzija tika dota laikā, kad Pravietis tulkoja Jāņa 5:29.

1–4, Tas Kungs ir Dievs; 5–10, Valstības noslēpumi tiks atklāti visiem uzticīgajiem; 11–17, Visi augšāmcelsies pie taisno un netaisno augšāmcelsšanās; 18–24, Daudzu pasaulu iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu; 25–29, Dieva eņģelis krita un kļuva par velnu; 30–49, Pazušanas dēli cieš mūžīgo sodību, visi pārējie iegūst noteiktu glābšanas pakāpi; 50–70, Tiek aprakstīta paaugstināto būtņu godība un alga celestiālajā valstībā; 71–80, Tiek aprakstīti tie, kas iemantos terestriālo valstību; 81–113, Tiek izskaidrots to stāvoklis, kas ir telestiālajā, terestriālajā un celestiālajā valstībā; 114–119,

Uzticīgie var redzēt un saprast Dieva valstības noslēpumus ar Svētā Gara spēku.

^aDZIRDIET, ak jūs, debesis, un pievērs ausi, ak zeme, un priecājieties jūs, tās iedzīvotāji, jo Tas Kungs ir ^bDievs, un bez Viņa ^cnav cita ^dGlābēja.

2 ^aLiela ir Viņa gudrība, ^bbrīnumaini ir Viņa ceļi, un viņa darbu mēru neviens nevar izdibināt.

3 Viņa ^anodomi necieš neveiksmi, nedz arī ir kāds, kas var apturēt Viņa roku.

4 No mūžības uz mūžību Viņš ir ^atas pats, un Viņa gadi nekad ^bnebeidzas.

5 Jo tā saka Tas Kungs: Es, Tas

76 1a Jes. 1:2.

b Jer. 10:10.

src Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

c Jes. 43:11;

Hoz. 13:4.

d src Glābējs.

2a 2. Nef. 2:24;

M&D 38:1–3.

b Jāņa atkl. 15:3.

3a 1. Kēn. 8:56;

M&D 1:38; 64:31.

4a Ebr. 13:8;

M&D 35:1;

38:1–4; 39:1–3.

b Psm. 102:26–28;

Ebr. 1:12.

Kungs, esmu ^ažēlīgs un laipns pret tiem, kas ^bbīstas Manis, un priecājos pagodināt tos, kas ^ckalpo Man taisnībā un patiesībā līdz galam.

6 Liels būs viņu atalgojums, un mūžīga būs viņu ^agodība.

7 Un viņiem Es ^aatklāšu visus ^bnoslēpumus, jā, visus apslēptos Savas valstības noslēpumus kopš senām dienām un līdz nākamajiem laikmetiem, darīšu Es zināmu tiem Savas gribas labo nodomu attiecībā uz visām lietām, kas piederas Manai valstībai.

8 Jā, pat mūžības brīnumus tie zinās, un nākamās lietas Es tiem rādīšu, pat daudz puaudžu lietas.

9 Un viņu ^agudrība būs liela, un viņu ^bsaprašana sniegsies līdz debesīm; un viņu priekšā gudro gudrība ^ciznīks un prātīgo saprāts izrādīsies velts.

10 Jo ar Savu ^aGaru Es ^bapgaismošu viņus, un ar Savu ^cspēku Es darīšu tiem zināmus Savas gribas noslēpumus—jā, patiesi to, ko ^aacs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un kas vēl neviena cilvēka sirdī nav nācis.

11 Mēs, Džozefs Smits, jaunākais, un Sidnijs Rigdons, būdami ^aGarā, februāra sešpadsmitajā

dienā, mūsu Kunga tūkstošastoņi simti un trīsdesmit otrajā gadā—

12 ar ^aGara spēku mūsu ^bacis tika atvērtas un mūsu sapratne tika apgaismota, tā lai redzētu un saprastu Dieva lietas—

13 pat tās lietas, kuras bija kopš sākuma, pirms pasaule bija, kuras bija noteiktas no Tēva, caur Viņa Vienpiedzimušo Dēlu, kurš bija Tēva klēpī no paša ^asākuma;

14 par kuru mēs sniedzam liecību; un tā liecība, ko mēs sniedzam, ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, Viņš ir Dēls, kuru mēs redzējām un ar kuru mēs ^arunājām debesu ^bvīzijā.

15 Jo kamēr mēs darījām ^atulkošanas darbu, kuru Tas Kungs bija mums nolīcis, mēs nonācām pie Jāņa evaņģēlija piektās nodaļas divdesmit devītā panta, kas mums tika dots sekojoši—

16 runājot par mirušo augšāmcelšanos, attiecībā uz tiem, kas ^adzirdēs ^bCilvēka Dēla balsi:

17 Un nāks ārā; tie, kas ^alabu darījuši, ^btaisno ^caugšāmcelšanā; un tie, kas darījuši ļaunu, netaisno augšāmcelšanā.

18 Tad nu tas lika mums brīnīties, jo tas tika dots mums no Gara.

19 Un kamēr mēs ^aapcerējām

5a 2. Moz. 34:6;
Psm. 103:8.
SRC Žēlīgs, Žēlastība.
b 5. Moz. 6:13;
Joz. 4:23–24.
SRC Bailes;
Godbijība.
c M&D 4:2.
6a SRC Celestiālā godība.
7a M&D 42:61; 59:4;
98:12; 121:26–33.
b SRC Dieva noslēpumi.
9a SRC Gudrība.

b SRC Saprašana.
c Jes. 29:14;
2. Nef. 9:28–29.
10a Mor. 10:5.
b SRC Atklāsme;
Liecība.
c SRC Spēks, vara.
d Jes. 64:4;
1. kor. 2:9;
3. Nef. 17:15–17;
M&D 76:114–116.
11a Jāņa atkl. 1:10.
12a SRC Apskaidrošana.

b M&D 110:1; 137:1;
138:11, 29.
13a Moz. 4:2.
14a M&D 109:57.
b SRC Vīzija.
15a SRC Džozefa Smita
Tulkojums (DZST).
16a Jāņa 5:28.
b SRC Cilvēka Dēls.
17a SRC Darbi.
b Ap. d. 24:15.
c SRC Augšāmcelšanās.
19a SRC Pārdomāt.

šīs lietas, Tas Kungs aizskāra mūsu sapratnes acis, un tās tika atvērtas, un Tā Kunga godība spīdēja visapkārt.

20 Un mēs redzējām Dēla "godību pie ^bTēva labās rokas un saņēmām no Viņa pilnības;

21 un redzējām svētos "eņģeļus un tos, kas ir ^bsvētīti Viņa troņa priekšā, pielūdzam Dievu un Jēru, kuri "pielūdz Viņu mūžīgi mūžos.

22 Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir "liecība, pēdējā no visām, ko mēs dodam par Viņu,—ka Viņš ^bdzīvo!

23 Jo mēs "redzējām Viņu, patiesi pie ^bDieva labās rokas; un mēs dzirdējām balsi liecinām, ka Viņš ir Tēva "Vienpiedzimušais Dēls,—

24 ka ar ^aViņu un caur Viņu, un no Viņa ^bpasaules ir un tika radītas, un to iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva "dēliem un meitām.

25 Un to mēs arī redzējām un sniedzam liecību, ka Dieva "eņģelis, kuram bija vara Dieva klātbūtnē, kurš sacēlās pret Vienpiedzimušo Dēlu, ko Tēvs mīlēja un kas bija Tēva klēpī, tika padzīts no Dieva un Dēla vaiga,

26 un tika nosaukts par Pazudošo, jo debesis raudāja par viņu—viņš bija "Lucifers, rīt ausmas dēls.

27 Un mēs skatījāmies un rau, viņš ir "kritis! kritis, patiesi rīt ausmas dēls!

28 Un kamēr mēs vēl bijām Garā, Tas Kungs pavēlēja mums, lai mēs pierakstītu vīziju; jo mēs redzējām Sātanu, veco "čūsku, patiesi ^bvelnu, kurš "sacēlās pret Dievu un centās paņemt mūsu Dieva un Viņa Kristus valstību,—

29 tādēļ viņš "karo ar Dieva svētajiem un ielenc tos visapkārt.

30 Un mēs redzējām vīziju par to ciešanām, ar kuriem viņš karoja un uzvarēja, jo tā nāca Tā Kunga balss uz mums:

31 Tā saka Tas Kungs attiecībā uz visiem tiem, kas pazīst Manu varu un ir bijuši tās dalībnieki, un ļāvuši "uzvarēt sevi caur velna spēku, un nolieguši patiesību, un izaicinājuši Manu varu—

32 viņi ir tie, kas ir "pazušanas ^bdēli, par kuriem Es saku, ka tiem būtu labāk, ja tie nebūtu dzimuši;

33 jo viņi ir dusmības trauki,

20a SRC Jēzus Kristus—
Jēzus Kristus godība.

b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

c Ap. d. 7:56.

21a Mat. 25:31;
M&D 130:6–7; 136:37.

b SRC Iesvētīšana.

c SRC Pielūgšana.

22a SRC Liecība.

b M&D 20:17.

23a SRC Jēzus Kristus—
Kristus pēcnāves
parādīšanās.

b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

c Jāņa 1:14.
SRC Vienpiedzimušais.

24a Ebr. 1:1–3;
3. Nef. 9:15;

M&D 14:9; 93:8–10.

b Moz. 1:31–33; 7:30.

src Radīt, Radīšana.

c Ap. d. 17:28, 29;

Ebr. 12:9.

src Dieva dēli
un meitas.

25a M&D 29:36–39;

Moz. 4:1–4.

src Velns.

26a Jes. 14:12–17.

src Lucifers.

27a Lūk. 10:18.

28a Jāņa atkl. 12:9.

b SRC Velns.

c SRC Karš debesis.

29a Jāņa atkl. 13:7;

2. Nef. 2:18; 28:19–23.

31a SRC Atrīšana.

32a SRC Pazušanas dēli.

b M&D 76:26;

Moz. 5:22–26.

nolemti ciest Dieva dusmas kopā ar velnu un viņa eņģeļiem mūžībā;

34 attiecībā par kuriem Es esmu teicis, ka nav "piedošanas nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē—

35 "noliegdami Svēto Garu pēc tam, kad viņi to saņēma, un noliedzdami Tēva Vienpiedzimušo Dēlu, pie sevis ^bsituši Viņu krus-tā un atklāti likuši Viņu kaunā.

36 Viņi ir tie, kas ies uguns un sēra "jūrā ar velnu un viņa eņģeļiem—

37 un vienīgie, pār kuriem otrajai "nāvei būs kāda vara;

38 jā, patiesi "vienīgie, kas netiks atpestīti Tā Kunga noliktajā laikā pēc Viņa dusmu izciešanas.

39 Jo visi pārējie tiks "uzcelti ar mirušo ^baugšāmcelšanos, caur "Jēra triumfu un godību, kurš tapa nokauts, kurš bija Tēva klēpī pirms pasaules tika izveidots.

40 Un šis ir "evanģēlijs, prieka vēstis, ko balss no debesīm liecināja mums,—

41 ka Viņš nāca pasaulē, patiesi Jēzus, lai tiktu "sists krustā par pasauli un ^bnestu "pasaules grēkus, un "iesvētītu pasauli, un "attīrītu to no visas netaisnības;

42 ka caur Viņu visi var tikt "izglābti, kurus Tēvs ir devis Viņa varā un radījis ar Viņu;

43 kurš godina Tēvu un izglābj visu Savu roku darbu, izņemot tos pazušanas dēlus, kuri noliedz Dēlu pēc tam, kad Tēvs Viņu ir atklājis.

44 Tādēļ Viņš izglābj visus, izņemot tos—tie aizies "nebeidzamā ^bsodībā, kas ir bezgalīga sodība, kas ir mūžīga sodība, lai valdītu ar "velnu un viņa eņģeļiem mūžībā, kur viņu ^dtārps nemirst un uguns neizdzies, kas ir viņu mokas—

45 un nedz tās "galu, nedz tās vietu, nedz viņu mokas zina kāds cilvēks;

46 tas nedz tika atklāts, nedz ir, nedz tiks atklāts cilvēkam, izņemot tos, kas ir darīti par tās dalībniekiem;

47 tomēr Es, Tas Kungs, parādu vīzijā to daudziem, bet tūlīņ atkal to aizveru;

48 tādēļ tās galu, platumu, augstumu, "dziļumu un bēdas tie nesaprot, nedz arī kāds cits cilvēks, izņemot tos, kas ^bnolikti šai "nosodīšanai.

49 Un mēs dzirdējām balsi, sakot: Rakstiet vīziju, jo rau, šis ir

34a Mat. 12:31–32.

src Piedot.

35a 2. Pēt. v. 2:20–22;

Al. 39:6.

src Nepiedodams grēks.

b Ebr. 6:4–6;

1. Nef. 19:7;

M&D 132:27.

36a Jāņa atkl. 19:20;

20:10; 21:8;

2. Nef. 9:16; 28:23;

Al. 12:16–18;

M&D 63:17.

37a src Nāve, garīgā.

38a src Pazušanas dēli.

39a TAS ir atpestīts;

skat. 38. pantu. Visi

tiks augšāmcelti.

Skat. Al. 11:41–45.

src Atdzīvīnāt.

b src Augšāmcelšanās.

c src Jēzus Kristus.

40a 3. Nef. 27:13–22.

src Evanģēlijs;

Pestīšanas iecere.

41a src Krustā sišana.

b Jes. 53:4–12;

Ebr. 9:28.

c 1. Jāņa 2:1–2.

d src Iesvētīšana.

e src Pestīt, Pestīties,

Pestīšana.

42a src Glābšana.

44a M&D 19:6–12.

b src Sodība.

c src Velns.

d Jes. 66:24;

Marka 9:43–48.

45a M&D 29:28–29.

48a Jāņa atkl. 20:1.

b TAS ir notiesāti,

nodoti.

c Al. 42:22.

vīzijas gals par bezdievīgo ciešanām.

50 Un atkal mēs liecinām—jo mēs redzējām un dzirdējām, un šī ir "liecība par Jēzus Kristus evaņģēliju attiecībā uz tiem, kas nāks ārā taisno "augšāmcelšanās reizē—

51 viņi ir tie, kas pieņēma Jēzus liecību un "ticēja Viņa Vārdam, un tapa ^bkristīti pēc Viņa apglabāšanas "veida, tikdami "apglabāti ūdenī Viņa Vārdā, un tas saskaņā ar pavēli, ko Viņš ir devis—

52 ka turot Viņa pavēles tie var tikt "mazgāti un ^battīrīti no visiem saviem grēkiem, un saņemt Svēto Garu ar "roku uzlikšanu no tā, kurš ir "ordinēts un aizzīmogots šai "varai;

53 un tie, kas uzvar ar ticību un tiek "apzīmogoti ar ^bapsolījuma Svēto Garu, ko Tēvs izlej pār visiem tiem, kas ir taisnīgi un patiesi.

54 Viņi ir tie, kas ir "Pirmdzimtā baznīca.

55 Viņi ir tie, kuru rokās Tēvs ir devis "visas lietas—

56 viņi ir tie, kas ir "priesteri un kēniņi, kas ir saņēmuši no Viņa pilnības un no Viņa godības;

57 un ir Visuaugstākā "priesteri pēc Melhisedeka kārtas, kas bija pēc ^bĒnoha kārtas, kas bija pēc Vienpiedzimušā Dēla "kārtas.

58 Tādēļ, kā tas ir rakstīts, viņi ir "dievi, patiesi ^bDieva "dēli—

59 tādēļ "viss ir viņu, vai dzīvība vai nāve, vai tagadējās vai nākamās lietas, viss ir viņu, un viņi pieder Kristum, un Kristus pieder Dievam.

60 Un viņi "uzvarēs visu.

61 Tādēļ neviens lai "nelielās ar cilvēkiem, bet drīzāk lai ^bgodina Dievu, kas "noliks visus ienaidniekus Sev zem kājām.

62 Šie "dzīvos Dieva un Viņa Kristus ^bklātbūtnē mūžīgi mūžos.

63 Šie ir "tie, kurus Viņš atvedīs Sev līdzī, kad Viņš ^bnāks

50a SRC Liecība.
b SRC Augšāmcelšanās.
51a M&D 20:25–27, 37.
b SRC Kristīšana, Kristīt.
c M&D 128:13.
d Rom. 6:3–5.
SRC Kristīšana,
Kristīt—Kristīšana
ar iegremdēšanu.
52a 2. Nef. 9:23;
Mor. 8:25–26.
b SRC Šķīsts, Šķīstība.
c SRC Roku uzlikšana;
Svētā Gara dāvana.
d SRC Ordinēt,
Ordinācija.
e SRC Pilnvaras.
53a SRC Saistīt, Saistīšana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).
b Ef. 1:13; M&D 88:3–5.
SRC Apsolījuma

Svētais Gars.
54a Ebr. 12:23;
M&D 93:21–22.
SRC Pirmdzimtais.
55a 2. Pēt. v. 1:3–4;
M&D 50:26–28;
84:35–38.
56a 2. Moz. 19:6;
Jāņa atkl. 1:5–6; 20:6.
57a SRC Priesteris,
Melhisedeka
priesterība.
b 1. Moz. 5:21–24.
SRC Ēnohs.
c M&D 107:1–4.
58a Psm. 82:1, 6;
Jāņa 10:34–36.
SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas klūt līdzīgam
Debesu Tēvam.
b M&D 121:32.

SRC Dievs, Dievība.
c SRC Dieva dēli
un meitas.
59a Lūk. 12:42–44;
3. Nef. 28:10;
M&D 84:36–38.
60a Jāņa atkl. 3:5; 21:7.
61a Jāņa 5:41–44;
1. kor. 3:21–23.
b 2. Nef. 33:6;
Al. 26:11–16.
SRC Godība.
c M&D 49:6.
62a Psm. 15:1–3; 24:3–4;
1. Nef. 15:33–34;
Moz. 6:57.
b M&D 130:7.
SRC Mūžīgā dzīve.
63a M&D 88:96–98.
SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.
b Mat. 24:30.

debesu mākoņos, lai ‘valdītu uz zemes pār Saviem ļaudīm.

64 Šie ir tie, kam būs daļa pie ‘pirmās augšāmcelšanās.

65 Šie ir tie, kas iznāks taisno ‘augšāmcelšanās reizē.

66 Šie ir tie, kas nākuši pie ‘Ciānas ^bkalna un pie dzīvā Dieva pilsētas, debesu vietas, vissvētākās no visām.

67 Šie ir tie, kas nākuši pie eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, vispārējā sapulcē un ‘Ēnoha un ^bPirmdzimtā baznīcā.

68 Šie ir tie, kuru vārdi ir ‘rakstīti debesīs, kur Dievs un Kristus ir ^bsoģi pār visu.

69 Šie ir tie, kuri ir ‘taisnie, kas sasnieguši ^bpilnību caur Jēzu, ‘Jaunās Derības starpnieku, kurš veica šo pilnīgo ‘Izpirkšanu caur Savu ‘asiņu izliešanu.

70 Šie ir tie, kuru ķermeņi ir ‘celestiāli, kuru ^bgodība ir tā, kas no ‘saules, tieši Dieva Visuaugstākā godība, šī godība simboliski aprakstīta kā saule debess jumā.

71 Un vēl, mēs redzējam ‘terestriālo pasauli, un, skatieties un raugiet, šie ir tie, kas ir no terrestriālā, kuru godība atšķiras

no tās, kas ir Pirmdzimtā baznīcai, kas ir pieņēmuši Tēva pilnību, tāpat kā ^bmēness atšķiras no saules debess jumā.

72 Lūk, šie ir tie, kas nomira ^abez ^blikuma;

73 un arī tie cilvēku ^agari, kas tiek turēti ^bcietumā, kurus Dēls apmeklēja un ‘sludināja tiem ^aevanģēliju, lai viņi taptu tiesāti tāpat kā cilvēki miesā;

74 kas nepieņēma Jēzus ^aliecību miesā, bet vēlāk to pieņēma.

75 Šie ir tie, kas ir godājami zemes cilvēki, kas bija cilvēku viltības apžilbināti.

76 Šie ir tie, kas saņēma no Viņa godības, bet ne no Viņa pilnības.

77 Šie ir tie, kas saņēma no Dēla klātbūtnes, bet ne no Tēva pilnības.

78 Tādēļ viņiem ir ‘terestriāli ķermeņi un nevis celestiāli ķermeņi, un atšķiras godībā kā mēness atšķiras no saules.

79 Šie ir tie, kas nav ^adrosmīgi Jēzus liecībā; tādēļ viņi neiegūst kroni pār mūsu Dieva valstību.

80 Un tagad šis ir beigas vīzijai, ko mēs redzējam no terrestriālās, ko Tas Kungs pavēlēja

63c M&D 58:22.

src Jēzus Kristus—
Kristus valdīšana
Tūkstošgadē.

64a Jāņa atkl. 20:6.

65a src Augšāmcelšanās.

66a src Ciāna.

b Jes. 24:23;

Ebr. 12:22–24;

Jāņa atkl. 14:1;

M&D 84:2; 133:56.

67a M&D 45:9–12.

b Ebr. 12:23;

M&D 76:53–54.

src Pirmdzimtais.

68a src Dzīvības grāmata.

b src Jēzus Kristus—
Soģis.

69a M&D 129:3; 138:12.

b Mor. 10:32–33.

c src Jaunā un

mūžīgā derība.

d src Izpirkt, Grēku

Izpirkšana.

e src Asinis.

70a M&D 88:28–29;

131:1–4; 137:7–10.

src Celestiālā godība.

b M&D 137:1–4.

c Mat. 13:43.

71a M&D 88:30.

src Terestriālā

godība.

b 1. kor. 15:40–41.

72a M&D 137:7, 9.

b src Likums.

73a Al. 40:11–14.

src Gars.

b M&D 88:99; 138:8.

src Elle;

Glābšana mirušajiem.

c 1. Pēt. v. 3:19–20; 4:6;

M&D 138:28–37.

d src Evanģēlijs.

74a src Liecība.

78a 1. kor. 15:40–42.

79a M&D 56:16.

mums rakstīt, kamēr mēs vēl bijām Garā.

81 Un vēl, mēs redzējām "telestiālo godību, šī godība ir no tās, kas ir mazākā, tāpat kā zvaigžņu godība atšķiras no mēness godības debess jumā.

82 Šie ir tie, kas nepieņēma nedz Kristus evaņģēliju, nedz "liecību par Jēzu.

83 Šie ir tie, kas nenoliedz Svēto Garu.

84 Šie ir tie, kas ir nogāzti "ellē.

85 Šie ir tie, kas netiks atpestīti no "velna līdz ^bpēdējai augšāmcelšanās reizei, līdz Tas Kungs, patiesi "Jērs Kristus, būs pabeidzis Savu darbu.

86 Šie ir tie, kas nesaņēma no Viņa pilnības mūžīgajā pasaulē, bet no Svētā Gara caur terestriālo kalpošanu;

87 un terestriālie caur celestiālo "kalpošanu.

88 Un arī telestiālie saņem to no eņģeļu kalpošanas, kas ir nolikti kalpot tiem jeb kuri ir nozīmēti būt par gariem, kas kalpo tiem; jo tie būs glābšanas mantinieki.

89 Un tā mēs redzējām debesu vīzijā telestiālo godību, kas ir augstāk par visu saprašānu;

90 un neviens cilvēks to nezina, kā vien tas, kam Dievs to ir atklājis.

91 Un tā mēs redzējām terestriālo godību, kas ir pārāka visās lietās par telestiālo godību, tieši

godībā un spēkā, un varenībā, un varā.

92 Un tā mēs redzējām celestiālo godību, kas ir pārāka visās lietās—kur Dievs, patiesi Tēvs, valda Savā tronī mūžīgi mūžos;

93 kura troņa priekšā visas būtnes noliecas pazemīgā "godbijībā un godina Viņu mūžīgi mūžos.

94 Tie, kas dzīvo Viņa "klātbūtnē, ir ^bPirmdzimtā baznīca; un viņi redz, kā paši tiek redzēti, un "zina, kā paši tiek zināti, būdami saņēmuši no Viņa pilnības un no Viņa ^alabvēlības;

95 un Viņš dara tos "vienlīdzīgus spēkā un varenībā, un varā.

96 Un celestiālā godība ir viena, tāpat kā "saules godība ir viena.

97 Un terestriālā godība ir viena, tāpat kā mēness godība ir viena.

98 Un telestiālā godība ir viena, tāpat kā zvaigžņu godība ir viena; jo, kā viena zvaigzne atšķiras no citas zvaigznes godībā, tāpat atšķiras viens no otra godībā telestiālajā pasaulē;

99 jo šie ir tie, kas ir no "Pāvila un no Apolla, un no Kēfas.

100 Šie ir tie, kas saka, ka viņi daži ir no viena un citi no otra—citi no Kristus un citi no Jāņa, un citi no Mozus, un citi no Ēlijas, un citi no Esajas, un citi no Jesajas, un citi no Ēnoha;

101 bet nepieņēma nedz evaņ-

81 *a* M&D 88:31.
src Telestiālā godība.

82 *a* M&D 138:21.

84 *a* 2. Nef. 9:12;
Al. 12:11.

src Elle.

85 *a* src Velns.

b Al. 11:41;
M&D 43:18;
88:100–101.

c src Dieva Jērs.
87 *a* M&D 138:37.
93 *a* src Godbijība.
94 *a* M&D 130:7.

b src Pirmdzimtais.

c 1. kor. 13:12.

d src Labvēlība.

95 *a* M&D 29:13; 78:5–7;
84:38; 88:107; 132:20.

96 *a* 1. kor. 15:40–41.

99 *a* 1. kor. 3:4–7, 22.

gēliju, nedz Jēzus liecību, nedz praviešus, nedz "mūžīgo derību.

102 Visbeidzot, šie visi ir tie, kas netiks sapulcināti ar svētajiem, lai tiktu "aizrauti Pirmdzimtā ^bbaznīcā un uzņemti mākonī.

103 Šie ir "tie, kas ir ^bmeli un burvji, un "laulības pārkāpēji, un netikļi, un katrs, kas mīl un runā melus.

104 Šie ir tie, kas cieš Dieva "dusmas uz zemes.

105 Šie ir tie, kas cieš mūžīgās uguns "atriebību.

106 Šie ir tie, kas tiek nogāzti "ellē un ^bcieš "Visvarenā Dieva dusmas līdz laiku "pilnībai, kad Kristus būs "nolicis visus ienaidniekus Sev zem kājām un būs ^fpabeidzis Savu darbu;

107 kad Viņš nodos valstību un stādīs to priekšā Tēvam neotraipītu, sacīdams: Es esmu uzvarējis, un esmu "minis ^bvīna spaidu viens pats, patiesi Visvarenā Dieva dusmu niknuma vīna spaidu.

108 Tad Viņš tiks kronēts ar Viņa godības kroni, lai sēdētu Viņa varas "tronī valdīt mūžīgi mūžos.

109 Bet skatieties un raugiet,

mēs redzējām telestiālās pasaules godību un iedzīvotājus, ka viņi bija neskaitāmi kā zvaigznes debess jumā vai kā smiltis jūras krastā;

110 un dzirdējām Tā Kunga balsi sakām: Šie visi lieksies ceļos, un katra mēle "atzīsies Viņam, kas sēž tronī mūžīgi mūžos;

111 jo viņi tiks tiesāti pēc saviem darbiem, un katrs cilvēks saņems atbilstoši saviem paša "darbiem, savu paša valdījumu ^bmājokļos, kas ir sagatavoti;

112 un viņi būs Visuaugstākā kalpi; bet "kur Dievs un Kristus ^bmīt, tie nevar nākt, pasaulēs bez gaļa.

113 Šīs ir beigas vīzijai, ko mēs redzējām, ko mums bija pavēlēts pierakstīt, kamēr mēs vēl bijām Garā.

114 Bet "lieli un brīnumaini ir Tā Kunga darbi un Viņa valstības ^bnoslēpumi, ko Viņš mums parādīja, kas ir augstāk par visu saprašānu godībā un varenībā, un valdīšanā;

115 ko Viņš pavēlēja mums, kamēr mēs vēl bijām Garā, ka mēs nedrīkstam rakstīt un nevienam cilvēkam nav "ļauts izrunāt;

116 nedz arī cilvēks ir "spējīgs tos darīt zināmus, jo tos var

101 *a* SRC Jaunā un mūžīgā derība.

102 *a* 1. tes. 4:16–17; M&D 88:96–98.
b M&D 78:21.

103 *a* Jāņa atkl. 21:8; M&D 63:17–18.

b SRC Meli.
c SRC Laulības pārkāpšana.

104 *a* SRC Sodība.

105 *a* Jūd. v. 1:7.

106 *a* SRC Elle.

b M&D 19:3–20.

c M&D 87:6.

d Ef. 1:10.

e 1. kor. 15:24–28.

f Ebr. 10:14.

107 *a* Jāņa atkl. 19:15;

M&D 88:106;

133:46–53.

b 1. Moz. 49:10–12;

Jes. 63:1–3.

108 *a* M&D 137:3.

110 *a* Fil. 2:9–11;

Mos. 27:31.

111 *a* Jāņa atkl. 20:12–13.
src Darbi.

b Jāņa 14:2;
M&D 59:2; 81:6.

112 *a* M&D 29:29.

b Jāņa atkl. 21:23–27.

114 *a* Jāņa atkl. 15:3;

Morm. 9:16–18;

Moz. 1:3–5.

b Jēk. 4:8.

115 *a* 2. kor. 12:4.

116 *a* 3. Nef. 17:15–17;
19:32–34.

redzēt un ^bsaprast tikai ar Svēto Garu, ko Dievs dāvā tiem, kas mīl Viņu un šķīstās Viņa priekšā;

117 kuriem Viņš dāvā šo privilēģiju redzēt un zināt pašiem;

118 lai caur Gara spēku un

izpausmi, kamēr miesā, viņi varētu izturēt Viņa klātbūtni godības pasaulē.

119 Un gods, un slava, un vara Dievam un Jēram mūžīgi mūžos. Āmen.

77. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Hairemā, Ohaio štatā, aptuveni 1832. gada martā. Džozefa Smita vēsturē ir teikts: „Saisītībā ar Svēto Rakstu tulkošanu es saņēmu sekojošo Jāņa Atklāsmes izskaidrojumu.”

1–4, *Zvēriem ir gari un tie dzīvos mūžīgā laimē; 5–7, Šīs zemes laicīgā eksistence ir 7 000 gadu; 8–10, Dažādi eņģeļi atjauno evaņģēliju un kalpo uz zemes; 11, 144 000 apzīmogošana; 12–14, Kristus nāks septītā gadu tūkstoša sākumā; 15, Divi pravieši tiks celti jūdu tautai.*

JAUTĀJUMS. Kas ir tā “stikla jūra, par ko runā Jānis Atklāsmes grāmatas 4. nodaļas 6. pantā?

Atbilde. Tā ir ^bzeme tās svētītajā, nemirstīgajā un ^cmūžīgajā stāvoklī.

2 J. Kas mums ir jāsaprot ar četrām dzīvām būtnēm, par ko runāts tajā pašā pantā?

A. Tas ir “tēlainis apraksts, ko izmanto atklājējs Jānis, aprakstot ^bdebesis, Dieva ^cparadīzi, cilvēka ^dlaimi un zvērus, rūpuļus un debesu putnus, to, kas

ir garīga būtne, līdzīga tai, kas ir laicīga; un to, kas ir laicīga, līdzīga tai, kas ir garīga; cilvēka ^egars ir līdzīgs viņa miesai, tāpat kā arī ^fzvēra un katras citas radības gars, ko Dievs ir radījis.

3 J. Vai četri zvēri attēlo atsevišķus zvērus, vai tie pārstāv šķiras vai kārtas?

A. Tie attēlo četrus atsevišķus zvērus, kas tika parādīti Jānim, lai simbolizētu būtnu šķiru godību to iepriekš nolemtajā kārtā jeb radišanas “sfērā, priedājoties par viņu mūžīgo ^blaimi.

4 J. Kas mums ir jāsaprot ar acīm un spārnēm, kas bija tām būtnēm?

A. Viņu acis ir gaismas un “zināšanu simbols, tas ir,—tās ir pilnas ar zināšanām; un viņu spārni ir ^bspēka simbols kustībai, darbībai, u.c.

5 J. Kas mums ir jāsaprot ar

116 *b* 1. kor. 2:10–12.
77 *1a* M&D 130:6–9.
b M&D 88:17–20,
25–26.
c SRC Celestiālā
godība;
Zeme—Zemes

galīgais stāvoklis.
2a SRC Symbolisms.
b SRC Debesis.
c SRC Paradīze.
d SRC Prieks.
e Et. 3:15–16;
Ābr. 5:7–8.

SRC Gars.
f Moz. 3:19.
3a M&D 93:30;
Moz. 3:9.
b M&D 93:33–34.
4a SRC Zināšanas.
b SRC Spēks, vara.

divdesmit un četriem "vecajiem, par ko runā Jānis?

A. Mums ir jāsaprot, ka šie vecaji, kurus Jānis redzēja, bija vecaji, kas bijuši ^buzticīgi kalpošanas darbam un bija miruši; kas piederēja "septiņām draudzēm un tad bija Dieva paradīzē.

6 J. Kas mums ir jāsaprot ar grāmatu, ko Jānis redzēja, kas bija "aizzīmogota aizmugurē ar septiņiem zīmogiem?

A. Mums ir jāsaprot, ka tā satur atklāto Dieva grību, ^bnoslēpumus un darbus, Viņa saimniecības apslēptās lietas, kas attiecas uz šo "zemi septiņu tūkstošu gadu laikā jeb tās laicīgo eksistenci.

7 J. Kas mums ir jāsaprot ar septiņiem zīmogiem, ar ko tā bija aizzīmogota?

A. Mums ir jāsaprot, ka pirmais zīmogs ietver "pirmo tūkstoš gadu lietas un tāpat otrais zīmogs otrs tūkstoš gadus, un tā tālāk līdz septītajam.

8 J. Kas mums ir jāsaprot ar četriem eņģeļiem, par ko runāts Atklāsmes grāmatas 7. nodaļas 1. pantā?

A. Mums ir jāsaprot, ka tie ir četri eņģeļi, sūtīti no Dieva, kuriem ir dota vara pār četrām zemes daļām, glābt dzīvību un iznīcināt; šie ir tie, kam ir "mūžīgais eņģeļi, nododams katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai; kam ir vara aizvērt debesis, saistīt dzīvei vai nogāzt tumsības ^bapgabalos.

9 J. Kas mums ir jāsaprot ar eņģeļi, uzkāpjām no austrumiem, Atklāsmes grāmatas 7. nodaļas 2. pantā?

A. Mums ir jāsaprot, ka eņģeļi, kas uzkāpj no austrumiem, ir tas, kuram ir dots dzīvā Dieva zīmogs pār divpadsmit "Israēla ciltīm; tādēļ viņš sauc četriem eņģeļiem, kam ir mūžīgais eņģeļi, sakot: Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu ^bpierēm. Un, ja jūs pieņemsit to, šis ir "Ēlija, kam bija jānāk, lai sapulcinātu kopā Israēla ciltis un visu "atjaunotu.

10 J. Kurā laikā tas, par ko tiek runāts šajā nodaļā, tiks paveikts?

A. Tam ir jātieks paveiktam "sestajā gadu tūkstoši jeb atdarot sesto zīmogu.

11 J. Kas mums ir jāsaprot ar "simts četrdesmit un četri tūkstošu apzīmogošanu no visām Israēla ciltīm—divpadsmit tūkstoši no katras ciltis?

A. Mums ir jāsaprot, ka tie, kas ir apzīmogoti, ir ^baugstie priesteri, ordinēti pēc Dieva svētās kārtas, lai vadītu mūžīgo eņģeļi; jo viņi ir tie, kas ir iecelti no katras tautas, cilts, valodas un tautības no eņģeļiem, kam ir dota vara pār tautām uz zemes, lai vestu tik daudzus, cik nāks, "Pirmdzimtā baznīcā.

5a Jāņa atkl. 4:4, 10.

b Jāņa atkl. 14:4–5.

c Jāņa atkl. 1:4.

6a Jāņa atkl. 5:1.

b SRC Dieva noslēpumi.

c SRC Zeme.

7a M&D 88:108–110.

8a Jāņa atkl. 14:6–7.

b Mat. 8:11–12; 22:1–14;

M&D 133:71–73.

9a Jāņa atkl. 7:4–8.

b Ec. 9:4.

c SRC Ēlija.

d SRC Eņģeļi

atjaunošana.

10a Jāņa atkl. 6:12–17.

11a Jāņa atkl. 14:3–5.

b SRC Augstais priesteris.

c M&D 76:51–70.

src Pirmdzimtās.

12 J. Kas mums ir jāsaprot ar "bazūņu bazūnēšanu, kas minēts Atklāsmes grāmatas 8. nodaļā?

A. Mums ir jāsaprot, ka tā kā Dievs radīja pasauli sešās dienās un septītajā dienā Viņš pabeidza Savu darbu, un ^bsvētīja to, un arī izveidoja cilvēku no zemes ^cpīšļiem, tāpat septītā gadu tūkstoša sākumā Tas Kungs ^dsvētīs zemi un pabeigs cilvēku glābšanu, un ^etiesās visu, un ^fpestīs visu, izņemot to, ko Viņš nav licis Savā varā, kad Viņš būs apzīmojis visu visu lietu galam, un septiņu eņģeļu bazūņu bazūnēšana ir Viņa darba sagatavošana un pabeigšana septītā gadu tūkstoša sākumā—ceļa sataisīšana pirms Viņa atnākšanas laika.

13 J. Kad ir jātiek paveiktam

tam, kas ir rakstīts Atklāsmes grāmatas 9. nodaļā?

A. Tam ir jātiek paveiktam pēc septītā zīmoga atdarīšanas, pirms Kristus atnākšanas.

14 J. Kas mums ir jāsaprot ar mazo grāmatu, ko "apēda Jānis, kā minēts Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā?

A. Mums ir jāsaprot, ka tas bija norīkojums un priekšraksts viņam ^bsapulcināt Israēla ciltis; lūk, šis ir Ēlija, kuram, kā ir rakstīts, jānāk un visu ^cjāatjauno.

15 J. Kas ir jāsaprot ar diviem "lieciniekiem Atklāsmes grāmatas 11. nodaļā?

A. Tie ir divi pravieši, kas tiks celti ^bjūdu tautai ^cpēdējās dienās, "atjaunošanas laikā, un pravietos jūdiem pēc tam, kad tie tiks sapulcināti un uzcelts Jeruzālemes pilsētu savu tēvu ^ezemē.

78. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1832. gada 1. martā. Todien Pravietis un citi vadītāji bija sapulcējušies, lai apspriestu Baznīcas darīšanas. Sākotnēji šajā atklāsmē Pravietim, Sidnijam Rigdonam un Ņūelam K. Vitnijam tika norādīts doties uz Misūri un organizēt Baznīcas tirdzniecības un iespiešanas darbību, izveidojot „uzņēmumu”, kas uzraudzītu šos pūliņus, tādējādi radot līdzekļus Ciānas nodibināšanai un nabago labumam. Šis uzņēmums, kas bija pazīstams kā Apvienotais uzņēmums, tika izveidots 1832. gada aprīlī un likvidēts 1834. gadā (skat. 82. nodaļu). Kādu laiku pēc tā likvidēšanas atklāsmē minētā frāze „tirdzniecības un iespiešanas

12a Jāņa atkl. 8:2.
b 1. Moz. 2:1–3;
2. Moz. 20:11;
31:12–17;
Mos. 13:16–19;
Moz. 3:1–3;
Ābr. 5:1–3.
c 1. Moz. 2:7.

d M&D 88:17–20.
e SRC Jēzus Kristus—
Soģis.
f SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.
14a Ec. 2:9–10; 3:1–4;
Jāņa atkl. 10:10.
b SRC Israēls—Israēla

sapulcināšana.
c Mat. 17:11.
15a Jāņa atkl. 11:1–14.
b SRC Jūdi.
c SRC Pēdējās dienas.
d SRC Evanģēlija
atjaunošana.
e Am. 9:14–15.

uzņēmumi” Džozefa Smita vadībā tika aizvietota ar frāzi „krātuve nabagajiem”, un vārds „uzņēmušs” aizvietots ar vārdu „ordenis”.

1–4, Svētajiem ir jānodibina un jāizveido krātuve; 5–12, Gudra viņu īpašumu izmantošana vedīs uz glābšanu; 13–14, Baznīcai ir jābūt neatkarīgai no zemes spēkiem; 15–16, Mihaēls (Ādams) kalpo Svētā (Kristus) vadībā; 17–22, Svētīti ir uzticīgie, jo tie iemantos visu.

Tas Kungs runāja uz Džozefu Smitu, jaunāko, teikdams: Klaušieties Mani, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, kas esat ordinēti Manas baznīcas “Augstajā priesterībā, kas esat sapulcējušies kopā;

2 un uzklausiet “padomu no Tā, kurš ir ^bordinējis jūs no augstumiem, kurš runās jūsu ausīs gudrības vārdus, lai glābšana varētu jums būt taņī, ko jūs esat stādījuši Man priekšā, saka Dievs Tas Kungs.

3 Jo patiesi Es saku jums, laiks ir pienācis un ir tuvu; un skatieties un raugiet, ir vajadzīgs, lai būtu Manu ļaužu “organizācija, kas regulētu un izveidotu ^bkrātuvi “nabagajiem no Maniem ļaudīm, gan šajā vietā, gan ^dCiānas zemē—

4 par ilgstošu un mūžīgu veidojumu un kārtību Manai baznīcai, lai virzītu uz priekšu to lietu, ko jūs esat atbalstījuši, uz cilvēka glābšanu un jūsu Tēva, kas ir debesīs, godībai;

5 lai jūs būtu “vienlīdzīgi debesu lietu saistībās, jā, un zemes lietās arī, lai iegūtu debesu lietas.

6 Jo, ja jūs neesat vienlīdzīgi zemes lietās, jūs nevarat būt vienlīdzīgi, iegūstot debesu lietas;

7 jo, ja jūs gribat, lai Es dotu jums vietu “celestiālajā pasaulē, jums ir ^bjāsagatavojas, “darot to, ko Es esmu pavēlējis jums un pieprasījis no jums.

8 Un tagad, patiesi tā saka Tas Kungs, ir nepieciešams, lai jūs, kas esat apvienojušies šajā “ordenī, visu darītu Manai ^bgodībai;

9 jeb, citiem vārdiem, lai Mans kalps Ņūels K. Vitnijs un Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, un Mans kalps Sidnijs Rigdons apspriežas ar svētajiem, kas ir Ciānā;

10 savādāk “Sātans meklē novērst viņu sirdis no patiesības, ka viņi tiktu aptumšoti un nesaprastu tās lietas, kas ir sagatavotas priekš viņiem.

11 Tādēļ pavēli Es dodu jums, sagatavoties un noorganizēties ar saistību jeb mūžīgo “derību, kas nevar tikt lauza.

12 Un tas, kas to lauž, zaudēs savu amatu un stāvokli baznīcā un tiks nodots Sātana “sitieniem līdz pestīšanas dienai.

13 Lūk, tā ir sagatavošanās, ar

78 1a SRC Melhisedeka priesterība.

2a SRC Padoms.

b SRC Ordinēt, Ordinācija.

3a M&D 82:11–12, 15–21.

b M&D 72:9–10;

83:5–6.

c M&D 42:30–31.

src Labklājība.

d M&D 57:1–2.

5a M&D 49:20.

src Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums.

7a SRC Celestiālā godība.

b M&D 29:8; 132:3.

c M&D 82:10.

8a M&D 92:1.

b Moz. 1:39.

10a SRC Velns.

11a SRC Derība.

12a 1. kor. 5:5; M&D 82:21; 104:8–10.

ko Es jūs sagatavoju, un pamats, un paraugs, ko Es jums dodu, ar ko jūs varat izpildīt tās pavēles, kas jums ir dotas;

14 lai caur Manu gādību, neskatoties uz ^a“bēdām, kas jums uzbruks, lai Mana baznīca varētu stāvēt neatkarīga pār visām citām radībām zem celestiālās pasaules;

15 lai jūs varētu nonākt pie tā ^a“kroņa, kas jums sagatavots, un tiktū darīti par ^bvaldniekiem pār daudzām valstībām, saka Dievs Tas Kungs, Cīanas Svētais, kurš radījis ^cĀdam-ondi-Āmana pamatu;

16 kurš iecēla ^a“Mihaēlu par jūsu princi un nostiprināja viņa pēdas, un pacēla viņu augšā, un deva viņam glābšanas atslēgas Tā Svētā—kurš ir bez dienu sākuma vai dzīves gala—vadībā un zem Viņa padoma.

17 Patiesi, patiesi Es saku jums,

jūs esat mazi bērni, un jūs vēl neesat sapratuši, cik lielas svētības Tēvam ir rokās un sagatavotas priekš jums;

18 un jūs nespējat tagad visu ^a“pānest, tomēr turiet drošu prātu, jo Es ^bvadišu jūs uz priekšu. Valstība ir jūsu, un tās svētības ir jūsu, un ^c“mūžības bagātības ir jūsu.

19 Un tas, kurš pieņem visu ar ^a“pateicību, tiks darīts godības pilns; un šīs zemes lietas tiks piemestas, jā, pat ^bsimtkārt vairāk.

20 Tādēļ dariet to, ko Es esmu jums pavēlējis, saka jūsu Pestītājs, patiesi Dēls ^a“Āmans, kurš visu sagatavo, pirms Viņš jūs ^bpaņem;

21 jo jūs esat Pirmdzimtā ^a“baznīca, un Viņš ^bpaņems jūs mākonī un noteiks katram cilvēkam viņa daļu.

22 Un tas, kas ir uzticīgs un ^a“gudrs ^bpārvaldnieks, iemantos ^c“visu. Āmen.

79. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1832. gada 12. martā.

1–4, *Džareds Kārters tiek aicināts sludināt evaņģēliju ar Mierinātāju.*

PATIESI Es saku tev, ka tā ir Mana

griba, lai Mans kalps Džareds Kārters atkal ietu uz austrumu zemēm, no vietas uz vietu un no pilsētas uz pilsētu, ^a“ordinācijas spēkā, ar kuru viņš ir ordinēts,

14a M&D 58:2–4.

15a SRC Kronis;
Paaugstināšana.

b Jāņa atkl. 5:10;
M&D 76:56–60; 132:19.

c SRC Ādam-ondi-
Āmana.

16a M&D 27:11; 107:54–55.
SRC Ādams.

18a Jāņa 16:12;

3. Nef. 17:2–3;

M&D 50:40.

b M&D 112:10.

c SRC Mūžīgā dzīve.

19a Mos. 2:20–21.

SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

b Mat. 19:29.

20a M&D 95:17.

b 1. tes. 4:17.

21a M&D 76:53–54.

b M&D 88:96–98.

22a M&D 72:3–4.

b SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

c M&D 84:38.

79 1a M&D 52:38.

SRC Ordinēt,

Ordinācija.

pasludinojot liela prieka vēstis, patiesi mūžīgo evaņģēliju.

2 Un Es sūtīšu viņam "Mierinātāju, kas mācīs viņam patiesību un ceļu, pa kuru viņam jāiet;

3 un tik daudz, cik viņš ir

uzticīgs, Es viņu kronēšu atkal ar kūlīšiem.

4 Tādēļ lai tava sirds līksmojas, Mans kalp Džared Kārter, un "nebīsties, saka tavs Kungs, patiesi Jēzus Kristus. Āmen.

80. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Stīvenam Bērnetam Hairemā, Ohaio štatā, 1832. gada 7. martā.

1–5, Stīvens Bērnets un Edens Smits tiek aicināti sludināt jebkurā vietā, ko viņi izvēlēšies.

PATIESI tā saka Tas Kungs Savam kalpam Stīvenam Bērnetam: Tu ej, tu ej pasaulē un "sludini evaņģēliju katrai radībai, kas dzird tavas balss skaņu.

2 Un tā kā tu vēlies ceļabiedru, Es došu tev Savu kalpu Edenu Smitu.

3 Tādēļ jūs ejiet un sludiniet Manu evaņģēliju, vai nu uz ziemeļiem vai dienvidiem, uz austrumiem vai rietumiem, tas nav svarīgi, jo jūs nevarat aiziet nepareizi.

4 Tādēļ pasludiniet to, ko jūs esat dzirdējuši un patiesi ticat, un "zināt, ka tā ir patiesība.

5 Lūk, šī ir Tā, kurš jūs ir "aicinājis, jūsu Pestītāja, patiesi Jēzus Kristus, griba. Āmen.

81. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1832. gada 15. martā. Frederiks G. Viljamss tiek aicināts būt par augsto priesteri un padomnieku Augstās priesterības prezidijā. Vēsturiskie pieraksti rāda, ka tad, kad šī atklāsme tika saņemta 1832. gada martā, tā aicināja Džesiju Gauzi prezidijā Džozefa Smita padomnieka amatā. Tomēr, kad viņš nespēja turpināt dzīvot tādā veidā, kas atbilstu šim aicinājumam, aicinājums pēc tam tika pārcelts uz Frederiku G. Viljamsu. Atklāsme (datēta ar 1832. gada martu) ir jāuzskata par soli uz oficiālu Augstākā prezidija izveidošanu, konkrēti aicinot padomnieka amatā šajā institūcijā un izskaidrojot šīs iecelšanas dievišķīgumu. Brālis Gauze kalpoja kādu laiku, bet tika izslēgts no Baznīcas 1832. gada decembrī. Brālis Viljamss tika iecelts minētajā amatā 1833. gada 18. martā.

2a Jāņa 14:26.
src Mierinātājs.
4a M&D 68:5–6.

80 1a Marka 16:15.
4a SRC Liecība.
5a SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums.

1–2, *Valstības atslēgas vienmēr tur Augstākais prezidijs*; 3–7, *Ja Frederiks G. Viljamss būs uzticīgs šajā kalpošanā, viņam būs mūžīgā dzīve.*

PATIESI, patiesi Es saku tev, Mans kalp Frederik G. Viljams: Uzklausi Tā, kurš runā, balsi, Tā Kunga, tava Dieva, vārdu un ieklausies tajā aicinājumā, kurā tu tiec aicināts, patiesi būt par ^aaugsto priesteri Manā baznīcā un par padomnieku Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam;

2 kuram Es esmu devis valstības ^aatslēgas, kas vienmēr pieder Augstās priesterības ^bprezidijam;

3 tādēļ patiesi Es atzīstu viņu un svētīšu viņu, un arī tevi, ciktāl tu būsi uzticīgs padomē, amatā, kuru Es tev esmu nozīmējis,

lūdzot vienmēr, balsī un savā sirdī, publiski un personiski, arī tavā kalpošanā, pasludinot evaņģēliju dzīvo zemē un starp taviem brāļiem.

4 Un darot to, tu darīsi lielāko labumu saviem apkārtējiem un veicināsi Tā, kurš ir tavs Kungs, ^agodību.

5 Tādēļ esi uzticīgs, paliec tajā amatā, ko Es tev esmu nozīmējis; ^apalīdzi vājajiem, pacel gurdenās rokas un ^bstiprini ^cnespēcīgos ceļus.

6 Un, ja tu būsi uzticīgs līdz galam, tev būs ^anemirstības kronis, un ^bmūžīgā dzīve ^cmājokļos, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva namā.

7 Skaties un raugi, šie ir Alfas un Omegas, patiesi Jēzus Kristus, vārdi. Āmen.

82. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Independencē, Džeksonas apgabalā, Misūri štātā, 1832. gada 26. aprīlī. Tas notika Baznīcas augsto priesteru un elderu padomē. Šajā padomē Džozefs Smits tika atbalstīts kā Augstās priesterības prezidents, šajā amatā viņš jau iepriekš bija iecelts augsto priesteru, elderu un Baznīcas locekļu konferencē Amherstā, Ohio štātā, 1832. gada 25. janvārī (skat. 75. nodaļas ievadu). Šajā atklāsmē atkārtojas norādījumi, kas doti agrākā atklāsmē (78. nodaļa), par uzņēmuma izveidošanu, kas pazīstams kā Apvienotais uzņēmums (Džozefa Smita vadībā termins „uzņēmums” vēlāk tika aizstāts ar terminu „ordenis”)—lai pārvaldītu Baznīcas tirdzniecības un iespiešanas darbību.

1–4, *Kur daudz tiek dots, daudz tiek prasīts*; 5–7, *Tumsība valda*

pasaulē; 8–13, *Tas Kungs ir saistīts, kad mēs darām to, ko Viņš*

81 1a SRC Augstais priesteris.

2a SRC Priesterības atslēgas.

b M&D 107:8–9, 22.
SRC Augstākais

prezidijs.

4a Moz. 1:39.

5a Mos. 4:15–16.

b M&D 108:7.

c Jes. 35:3.

6a SRC Nemirstīgs,

Nemirstība.

b SRC Mūžīgā dzīve;
Paaugstināšana.

c Jāņa 14:2–3;
M&D 59:2; 106:8.

saka; 14–18, *Ciānai jāpieaug skaistumā un svētumā; 19–24, Katram cilvēkam ir jāmeklē labums savam tuvākam.*

PATIESI, patiesi Es saku jums, Mani kalpi, ka, cik daudz jūs esat "piedevuši cits citam jūsu pārkāpumus, tāpat Es, Tas Kungs, piedodu jums.

2 Tomēr starp jums ir tādi, kas ir ārkārtīgi grēkojuši; jā, patiesi "visi no jums ir grēkojuši; bet patiesi Es saku jums, bīstieties turpmāk un atturieties no grēka, lai smagi sodi nekristu pār jūsu galvām.

3 Jo no tā, kuram "daudz tiek dots, daudz tiek ^bprasīts; un tas, kurš "grēko pret lielāku "gaismu, saņems lielāku nosodījumu.

4 Jūs piesaucat Manu Vārdu pēc "atklāsmēm, un Es dodu tās jums; un ciktāl jūs neturat Manus vārdus, ko Es dodu jums, jūs kļūstat par pārkāpējiem; un ^btaisnība un tiesa ir sods, kas no teikts Manā likumā.

5 Tādēļ ko Es saku vienam, Es saku visiem: "Sargieties, jo ^bie- naidnieks izplata savas valdīšanas, un "tumsība valda;

6 un Dieva dusmas iedegas pret zemes iedzīvotājiem, un nav neviena, kas dara labu, visi ir novirzījušies no ^aceļa.

7 Un tagad, patiesi Es saku jums, Es, Tas Kungs, nepielīdzināšu jums nevienu "grēku, ejiet savus ceļus un negrēkojiet vairs, bet pie tās dvēseles, kas grēko, atgriezīsies ^biepriekšējie grēki, saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

8 Un vēl, Es saku jums, Es dodu jums "jaunu pavēli, lai jūs varētu saprast Manu gribu attiecībā uz jums;

9 jeb, citiem vārdiem, Es dodu jums norādījumus, kā jums ir "jārikojas Manā priekšā, lai tas pārvērstos jums par glābšanu.

10 Es, Tas Kungs, esmu "sais- tīts, kad jūs darāt, ko Es saku, bet kad jūs nedarāt, ko Es saku, jums nav solījuma.

11 Tādēļ patiesi Es saku jums, ka ir nepieciešams Maniem kalpiem Edvardam Pārtridžam un Ņūelam K. Vitnijam, A. Sidnijam Gilbertam un Sidnijam Rigdonam, un Manam kalpam Džozefam Smitam un Džonam Vitmeram, un Oliveram Kauderijam, un V. V. Felpsam, un Martinam Herisam tikt "sais- tītiem ar saistībām un derību, kas nevar tikt laužta ar pārkāpumu, citādi nekavējoties sekos sods, jūsu dažādajos pārvaldījumos—

12 lai vadītu nabago lietas un visu, kas piederas bīskapijai,

82 1a Mat. 6:14–15;
M&D 64:9–11.

2a Rom. 3:23.

3a Lūk. 12:48;

Jēk. v. 4:17.

SRC Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība.

b SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

c SRC Atkrišana;
Grēks.

d Jāņa 15:22–24.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

4a SRC Atklāsme.

b src Taisnība.

5a SRC Sargāt, Sargs.

b src Vēlns.

c src Tumsība, garīgā.

6a Rom. 3:12;

M&D 1:16.

7a src Grēks.

b M&D 1:32–33; 58:43.

8a Jāņa 13:34.

9a M&D 43:8.

10a Joz. 23:14;

1. Kēn. 8:23;

M&D 1:38; 130:20–21.

src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt;

Svētīt, Svētīts, Svētība.

11a M&D 78:3–7, 11–15.

gan Ciānas zemē, gan Kērtlandes zemē;

13 jo Es esmu iesvētījis Kērtlandes zemi Manis noliktajā laikā Visuaugstā svēto labumam un Ciānas "stabam.

14 Jo Ciānai jāpieaug skaistumā un svētumā; tās robežām ir jāpaplašinās; tās stabiem ir jānostiprinās; jā, patiesi Es saku jums, "Ciānai ir jāceļas un jātērpjas savās skaistajās drānās.

15 Tādēļ Es dodu jums šo pavēli, lai jūs saistītos ar šo derību, un tas tiks darīts saskaņā ar Tā Kunga likumiem.

16 Lūk, šeit arī ir gudrība Manī jūsu labumam.

17 Un jums ir jābūt "vienlīdzīgiem jeb, citiem vārdiem, jums ir jābūt vienādām tiesībām uz īpašumiem, lai jūs labi pārvaldītu jūsu pārvaldījumu lietas, katram cilvēkam atbilstoši viņa vēlmēm un viņa vajadzībām, ciktāl viņa vēlmes ir taisnīgas—

18 un tas viss dzīvā Dieva baznīcas labumam, lai katrs cilvēks varētu pilnveidot savu "talantu, lai katrs cilvēks varētu iegūt

citus talantus, jā, pat simtkārtīgi, lai nodotu Tā Kunga "krātuvē, lai kļūtu par visas baznīcas kopīgo īpašumu—

19 katrs cilvēks, meklēdams labumu savam tuvākam un darīdams visu ar "aci, vērstu tikai uz Dieva godību.

20 Šo "ordeni Es esmu nolīcis, lai būtu par mūžīgu ordeni jums un jūsu pēctečiem, ciktāl jūs negrēkojat.

21 Un ar dvēseli, kas grēko pret šo derību un nocietina savu sirdi pret to, ir jārikojas saskaņā ar Manas baznīcas likumiem un jānodod Sātana "sitieniem līdz pestīšanas dienai.

22 Un tagad, patiesi Es saku jums, un tā ir gudrība, dariet sev draugus ar netaisnā mamona līdzekļiem, un viņi jūs neiznīcinās.

23 Atstājiet tiesu Manā ziņā, jo tā ir Mana, un Es "atmaksāšu. Miers lai ir ar jums; Manas svētības lai paliek ar jums.

24 Jo patiesi "valstība vēl ir jūsu un būs mūžīgi, ja jūs neatkritisit no savas nelokāmības. Patiesi tā. Āmen.

83. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Independencē, Misūri štātā, 1832. gada 30. aprīlī. Šī atklāsme tika saņemta, kad Pravietis sēdēja padomē ar saviem brāļiem.

13a Jes. 33:20; 54:2.

src Stabs.

14a src Ciāna.

b Jes. 52:1;

M&D 113:7–8.

17a M&D 51:3.

src Veltīt (ziedot),

Ziedošanās likums.

18a Mat. 25:14–30;

M&D 60:13.

src Dāvana;

Gara dāvanas.

b M&D 42:30–34, 55;

119:1–3.

src Krātuve.

19a M&D 88:67.

src Acs, Acis.

20a src Apvienotais

ordenis.

21a M&D 104:8–10.

23a Rom. 12:19;

Morm. 3:15.

24a Lūk. 12:32;

M&D 64:3–5.

src Dieva valstība

jeb Debesu valstība.

1–4, *Sievietēm un bērniem ir tiesības uz uzturu no saviem vīriem un tēviem; 5–6, Atraitnēm un bāreņiem ir tiesības uz uzturu no Baznīcas.*

PATIESI tā saka Tas Kungs, papildinot baznīcas likumus attiecībā uz sievietēm un bērniem, tiem, kas pieder pie baznīcas, kas ir "zaudējuši savus vīrus vai tēvus:

2 Sievietēm ir "tiesības uz apgādību no saviem vīriem, līdz viņu vīri tiek paņemti; un ja tās netiek atrastas kā pārkāpējas, viņām ir jāpaliek baznīcā.

3 Un ja viņas nav uzticīgas, viņām nebūs palikt baznīcā, tomēr tās var palikt savos mantojumos saskaņā ar zemes likumiem.

4 Tiesības uz apgādību no saviem vecākiem ir visiem "bērniem, līdz tie kļūst pilngadīgi.

5 Un pēc tam viņiem ir tiesības saņemt no baznīcas jeb, citiem vārdiem, no Tā Kunga "krātuves, ja viņu vecākiem nav nekā, ko dot viņiem mantojumā.

6 Un krātuvei ir jātiek uzturētai ar baznīcas ziedojumiem, un "atraitnes un bāreņi ir jānodrošina, kā arī ^bnabagi. Āmen.

84. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štātā, 1832. gada 22. un 23. septembrī. Septembra mēnesī elderi sāka atgriezties no savām misijām austrumu zemēs un atskaitīties par saviem darbiem. Tas bija tad, kad viņi bija kopā šajā prieka laikā, kad sekojošais ziņojums tika saņemts. Pravietis to nosauca par atklāsmi par priesterību.

1–5, *Jaunā Jeruzāleme un templis tiks uzcelts Misūri štātā; 6–17, Tiek dota priesterības līnija no Mozus līdz Ādamam; 18–25, Lielākā priesterība tur Dieva atziņas atslēgas; 26–32, Mazākā priesterība tur eņģeļu kalpošanas un sagatavošanas eņģeļija atslēgas; 33–44, Vīrieši iegūst mūžīgo dzīvi caur priesterības zvērestu un derību; 45–53, Kristus Gars apgaismo cilvēkus, un pasaule guļ grēkā; 54–61, Svētajiem ir jāliecina par tām lietām, ko viņi*

ir saņēmuši; 62–76, Viņiem ir jāsludina eņģeļijs, un zīmes sekos; 77–91, Eļderiem ir jānododas uz priekšu bez naudas maka un ceļa somas, un Tas Kungs parūpēsies par viņu vajadzībām; 92–97, Sērgas un lāsti gaida tos, kas noraida eņģeļiju; 98–102, Tiek dota jauna Ciānas pestīšanas dziesma; 103–110, Lai katrs cilvēks paliek savā paša amatā un strādā savā paša aicinājumā; 111–120, Tā Kunga kalpiem ir jāpasludina pēdējo dienu postīšanas negantība.

83 1a Jēk. v. 1:27.
2a 1. Tim. 5:8.
4a Mos. 4:14.
5a M&D 78:3.

src Krātuve.
6a src Atraitne.
b Mos. 4:16–26;
Hel. 4:11–13;

M&D 42:30–39.
src Nabags.

ATKLĀSME no Jēzus Kristus viņa kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, un sešiem elderiem, kad viņi apvienoja savas sirdis un "raidīja savas balsis uz augstumiem.

2 Jā, Tā Kunga vārds attiecībā uz Viņa baznīcu, nodibinātu pēdējās dienās Viņa ļaužu "atjaunošanai, kā Viņš ir teicis ar Savu ^bpraviešu muti, un Viņa "svēto sapulcināšanai, lai stāvētu uz "Ciānas kalna, kas būs "Jaunās Jeruzālemes pilsēta.

3 Šī pilsēta tiks uzcelta, sākot ar "templja zemesgabalu, kas ir nozīmēts ar Tā Kunga pirkstu Misūri štata rietumu robežās un iesvētīts ar Džozefa Smita, jaunākā, roku, un citiem, ar kuriem Tas Kungs ir ļoti apmierināts.

4 Patiesi šis ir Tā Kunga vārds, ka pilsētai "Jaunā Jeruzāleme ir jātop uzceltai, sapulcinot svētos, sākot no šīs vietas, tas ir, no ^btemplja vietas, šis templis tiks uzcelts šīnī paudzē.

5 Jo patiesi visa šī paaudze nezudīs, tiekams tiks uzcelts nams Tam Kungam, un mākonis nolaidīsies pār to, šis mākonis patiesi būs Tā Kunga "godība, kas piepildīs to namu.

6 Un Mozus dēli, saskaņā ar

svēto priesterību, ko viņš saņēma zem sava sievastēva "Jetrus ^brokas;

7 un Jetrus saņēma to zem Kāleba rokas;

8 un Kālebs saņēma to zem Ēlihus rokas;

9 un Ēlihus zem Jeremaja rokas;

10 un Jeremaja zem Gada rokas;

11 un Gads zem Esajas rokas;

12 un Esaja saņēma to zem Dieva rokas.

13 Esaja arī dzīvoja Ābrahāma dienās un tika viņa svētīts—

14 šis "Ābrahāms saņēma priesterību no ^bMelhisedeka, kurš saņēma to caur savu tēvu izcelsmī līdz pat "Noam;

15 un no Noas līdz "Ēnoham caur viņu tēvu izcelsmī;

16 un no Ēnoha līdz "Ābelam, kurš tika nokauts ar sava brāļa ^bsazvērestību un "saņēma priesterību pēc Dieva pavēles ar sava tēva "Ādama roku, kurš bija pirmais cilvēks—

17 šī "priesterība turpinās Dieva baznīcā visās paaudzēs un ir bez dienu sākuma vai gadu gala.

18 Un Tas Kungs piešķīra "priesterību arī ^bĀronam un viņa pēcnācējiem caur visām viņu paaudzēm, šī priesterība arī tur-

84 1a SRC Lūgšana.

2a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

b Ap. d. 3:19–21.

c SRC Svētais.

d Jes. 2:2–5;

Ebr. 12:22;

Jāņa atkl. 14:1;

M&D 76:66; 84:32;

133:18, 56.

e Et. 13:2–11;

M&D 42:8–9;

45:66–67;

TA 1:10.

src Jaunā Jeruzāleme.

3a M&D 57:3.

4a src Jaunā Jeruzāleme.

b src Templis,

Tā Kunga nams.

5a M&D 45:67; 64:41–43;

97:15–20; 109:12, 37.

6a src Jetrus.

b src Roku uzlikšana.

14a src Ābrahāms.

b src Melhisedeks.

c src Noa, Bībeles

patriarhs.

15a src Ēnohs.

16a src Ābels.

b Moz. 5:29–32.

c M&D 107:40–57.

d src Ādams.

17a Al. 13:1–19;

Ābr. 2:9, 11.

src Melhisedeka

priesterība.

18a src Ārona priesterība.

b src Ārons,

Mozus brālis.

pinās un ‘paliek mūžīgi ar priesterību, kas ir pēc Dieva svētākās kārtas.

19 Un šī lielākā priesterība vada evaņģēliju un tur valstības ‘noslēpumu atslēgu, patiesi Dieva ^batzīņas atslēgu.

20 Tādēļ tās ‘priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks.

21 Un bez tās priekšrakstiem un priesterības ‘pilnvarām dievišķības spēks netiek pasludināts cilvēkiem miesā;

22 jo bez tām neviens ‘cilvēks nevar redzēt Dieva, patiesi Tēva, seju un palikt dzīvs.

23 Tad nu šīs ‘Mozus skaidri mācīja Israēla bērniem tuksnesī un uzcītīgi centās ^biesvētīt savus ļaudis, lai viņi varētu ‘redzēt Dieva seju;

24 bet viņi ‘nocietināja savas sirdis un nevarēja izturēt Viņa klātbūtni; tādēļ Tas Kungs Savās ^bdūsmās, jo Viņa nīkums bija iededzies pret tiem, zvērēja, ka tie ‘neieies Viņa atdusā, būdami tuksnesī, kura atdusa ir Viņa godības pilnība.

25 Tādēļ Viņš paņēma ‘Možu no viņu vidus un svēto ^bpriesterību arī;

26 un mazākā ‘priesterība

turpinājās, šī priesterība tur eņģeļu ^bkalpošanas un sagatavošanas evaņģēlija ‘atslēgas;

27 kurš evaņģēlijs ir ^agrēku nožēlošanas un ^bkristīšanas, un grēku ‘piedošanas evaņģēlijs, un ^amiesīgo baušļu ^elikums, ko Tas Kungs Savās dūsmās lika turpināt Ārona namam starp Israēla bērniem līdz ^fJānim, kuru Dievs cēla ^gpiepildītu ar Svēto Garu jau no mātes miesām.

28 Jo viņš tika kristīts jau savā bērnībā un tika Dieva eņģeļa ordinēts tajā laikā, kad viņš vēl bija astoņas dienas vecs, šai varai—uzvarēt jūdu valstību un ‘darīt taisnu Tā Kunga ceļu Viņa ļaužu priekšā, lai sagatavotu tos Tā Kunga atnākšanai, kura rokās ir dota ^bvisa vara.

29 Un vēl, eldara un bīskapa amati ir nepieciešams ‘pielikums, kas pieder augstajai priesterībai.

30 Un vēl, skolotāja un diakona amati ir nepieciešams pielikums, kas pieder mazākajai priesterībai, kura tika piešķirta Āronam un viņa dēliem.

31 Tādēļ, kā Es sacīju attiecībā uz Mozus dēliem—jo Mozus dēli un arī Ārona dēli ziedos pieņemamu ^aziedojumu un

18c M&D 13.

19a M&D 63:23;
107:18–19.

src Dieva noslēpumi.

b Ābr. 1:2.

20a src Priekšraksti.

21a src Pilnvaras;
Priesterība.

22a M&D 67:11.

23a 2. Moz. 19:5–11; 33:11.

b src Iesvētīšana.

c 2. Moz. 24:9–11;
M&D 93:1.

24a 2. Moz. 20:18–21; 32:8;
5. Moz. 9:23;

1. Nef. 17:30–31, 42.

b Psm. 95:8; Ebr. 3:8–11;
Jēk. 1:7–8; Al. 12:36.

c dzst 2. Moz. 34:1–2
(Pielikums);

4. Moz. 14:23;

Ebr. 4:1–11.

25a 5. Moz. 34:1–5.

b src Melhisedeka
priesterība.

26a src Ārona priesterība.

b M&D 107:20.

c M&D 13.

27a src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

b src Kristīšana, Kristīt.

c src Grēku piedošana.
d Ebr. 7:11–16.

e src Mozus likums,
Mozus bauslība.

f src Jānis Kristītājs.

g Lūk. 1:15.

28a Jes. 40:3; Mat. 3:1–3;
Jāņa 1:23.

b Mat. 28:18;

Jāņa 17:2;

1. Pēt. v. 3:22;

M&D 93:16–17.

29a M&D 107:5.

31a M&D 128:24.

upuri Tā Kunga namā, šis nams tiks uzcelts Tam Kungam šajā paaudzē uz šī iesvētītā ^bzemes gabala, ko Es esmu noteicis—

32 un Mozus un Ārona dēli tiks piepildīti ar Tā Kunga “godību ^bCiānas kalnā Tā Kunga namā, šie dēli esat jūs; un arī daudzi, kurus Es esmu aicinājis un sūtījis uz priekšu celt Manu ^cbaznīcu.

33 Jo tie, kas ir ^auzticīgi, iegūstot šīs divas ^bpriesterības, par kurām Es runāju, un vairojot savus aicinājumus, tiek ^ciesvētīti ar Garu savu ķermeņu atjaunošanai.

34 Viņi kļūst par Mozus un Ārona dēliem un ^aĀbrahāma ^bpēcnācējiem, un Dieva baznīcu un valstību, un ^cizredzētajiem.

35 Un arī, visi tie, kas pieņem šo priesterību, pieņem Mani, saka Tas Kungs;

36 jo kas pieņem Manus kalpus, ^apieņem Mani;

37 un kas ^apieņem Mani, pieņem Manu Tēvu;

38 un kas pieņem Manu Tēvu, pieņem Mana Tēva valstību; tādēļ tam tiks dots ^aviss, kas ir Manam Tēvam.

39 Un šis ir saskaņā ar ^azvēres-

tu un derību, kas piederas priesterībai.

40 Tādēļ visi tie, kas pieņem priesterību, pieņem šo zvērestu un derību no Mana Tēva, ko tie nevar lauzt, nedz arī tā var tikt izmainīta.

41 Bet tam, kurš ^alauž šo derību pēc tam, kad viņš to ir pieņēmis, un pilnīgi novēršas no tās, ^bnebūs grēku piedošanas nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē.

42 Un ak vai visiem tiem, kas nenāk pie šīs priesterības, ko jūs esat saņēmuši, ko Es tagad piešķiru jums, kas esat klāt šajā dienā, ar Savu paša balsi no debesīm, un patiesi Es esmu uzdevis debesu pulkiem un Saviem ^aeņģeļiem rūpēties par jums.

43 Un tagad Es dodu jums pavēli piesargāties, uzcītīgi pievērst ^avērību mūžīgās dzīves vārdiem.

44 Jo jūs ^adzīvosit ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes.

45 Jo Tā Kunga ^avārds ir patiesība, un kas ir ^bpatiesība, ir gaisma, un kas ir gaisma, ir Gars, patiesi Jēzus Kristus Gars.

46 Un Gars dod ^agaismu ^bkatram cilvēkam, kas nāk pasaulē;

31 *b* M&D 57:3.

32 *a* SRC Godība.

b Ebr. 12:22;

M&D 76:66;

84:2; 133:56.

c SRC Jēzus Kristus Baznīca.

33 *a* SRC Cienīgs,

Cienīgums.

b SRC Priesterība.

c SRC Iesvētīšana.

34 *a* M&D 132:30–32.

SRC Ābrahāma derība.

b Gal. 3:29;

Ābr. 2:9–11.

src Ābrahāms—

Ābrahāma pēcnācēji.

c SRC Izredzētie.

36 *a* Mat. 10:40–42;

Lūk. 10:16;

M&D 112:20.

37 *a* Jāņa 13:20.

38 *a* Lūk. 12:43–44;

Rom. 8:32;

Jāņa atkl. 21:7;

3. Nef. 28:10;

M&D 132:18–20.

src Paaugstināšana.

39 *a* SRC Priesterības

zvērests un derība.

41 *a* SRC Atkrišana.

b M&D 76:34–38;

132:27.

42 *a* M&D 84:88.

43 *a* 1. Nef. 15:23–25;

M&D 1:14.

44 *a* 5. Moz. 8:3;

Mat. 4:4;

M&D 98:11.

45 *a* Psm. 33:4.

src Dieva vārds.

b SRC Patiesība.

46 *a* SRC Gaisma,

Kristus gaisma;

Sirdsapziņa.

b Jāņa 1:9;

M&D 93:2.

un Gars apgaismo katru cilvēku visā pasaulē, kas uzklausa Gara balsi.

47 Un katrs, kas uzklausa Gara balsi, nāk pie Dieva, patiesi Tēva.

48 Un Tēvs "māca tam par ^bderību, ko Viņš ir atjaunojis un piešķiris jums, kas ir piešķirta jums jūsu labumam un ne tikai jūsu labumam, bet arī visas pasaules labumam.

49 Un visa "pasaule guļ grēkā un sten zem ^btumsības un zem grēka jūga.

50 Un ar šo jūs varat zināt, ka tie ir zem "grēka ^bjūga, tāpēc ka tie nenāk pie Manis.

51 Jo kas nenāk pie Manis, ir zem grēka jūga.

52 Un kas nepieņem Manu balsi, nepazīst "Manu balsi un nav no Manis.

53 Un ar šo jūs varat atšķirt taisnīgos no ļaunajiem un zināt, ka visa "pasaule pat tagad ^bsten zem "grēka un tumsības.

54 Un jūsu prāti iepriekš ir bijuši aptumšoti "neticības dēļ un tādēļ, ka jūs esat nevērigi izturējušies pret to, ko jūs esat saņēmuši—

55 šī "uzpūtība un neticība ir novedusi visu baznīcu zem nosodījuma.

56 Un šis nosodījums gulstas

uz visiem Ciānas bērniem, patiesi visiem.

57 Un viņi paliks zem šī nosodījuma, līdz viņi nožēlos grēkus un atcerēsies jauno "derību, tieši ^bMormona Grāmatu un "iepriekšējās pavēles, ko Es tiem esmu devis, ne tikai runāt, bet ^ariķoties atbilstoši tam, ko Es esmu rakstījis—

58 lai viņi varētu nest Tēva valstībai pienācīgu augli, savādāk paliek pletne un sods, kas tiks izlieti pār Ciānas bērniem.

59 Jo vai valstības bērni apgānīs Manu svēto zemi? Patiesi Es saku jums: Nē.

60 Patiesi, patiesi Es saku jums, kas tagad dzirdat Manus "vārdus, kas ir Mana balss, svētīti jūs esat, ciktāl jūs pieņemat šīs lietas;

61 jo Es "piedošu jums jūsu grēkus ar šo pavēli—ka jūs paliekat nelokāmi savos prātos ^bnopietnībā un lūgšanas garā, liecinot visai pasaulei par tām lietām, kas jums ir darītas zināmas.

62 Tādēļ "eita pa visu pasauli; un uz katru vietu, kurp jūs nevarat iet, jūs sūtīsiet, lai liecība varētu iziet no jums pa visu pasauli pie katras radības.

63 Un kā Es sacīju Saviem apustuļiem, patiesi tā Es saku

48a SRC Iedvesma, Iedvesmot.

b SRC Derība; Jaunā un mūžīgā derība.

49a 1. Jāņa 5:19.

b SRC Tumsība, garīgā.

50a SRC Grēks.

b Gal. 4:9.

52a Jāņa 10:27.

53a SRC Pasaule.

b Rom. 8:22; Moz. 7:48.

c SRC Pasaulīgums.

54a SRC Neticība.

55a SRC Veltīgs, Uzpūtība.

57a Jer. 31:31–34.

b SRC Mormona Grāmata.

c 1. Nef. 13:40–41.

d Jēk. v. 1:22–25;

M&D 42:13–15.

60a M&D 18:34–36.

61a Dan. 9:9.

SRC Piedot.

b M&D 43:34;

88:121; 100:7.

62a Marka 16:15;

M&D 1:2–5.

SRC Misionāru darbs.

jums, jo jūs esat Mani "apustuļi, patiesi Dieva augstie priesteri; jūs esat tie, kurus Mans Tēvs ir ^bdevis Man; jūs esat Mani "draugi;

64 tādēļ, kā Es sacīju Saviem apustuļiem, Es saku jums atkal, ka katra "dvēsele, kas ^btic jūsu vārdiem un top kristīta ar ūdeni grēku "piedošanai, saņems "Svēto Garu.

65 Un šīs "zīmes sekos tiem, kas tic—

66 Manā Vārdā tie darīs daudz "brīnumu;

67 Manā "Vārdā tie izdzīs velnus;

68 Manā Vārdā tie "dziedinās slimos;

69 Manā Vārdā tie atvērs acis aklajiem un atdarīs ausis kurlajiem;

70 un mēmo mēles runās;

71 un ja kāds cilvēks iedos tiem "indī, tā tiem nekaitēs;

72 un čūskas indei nebūs spēka tiem nodarīt ļaunu.

73 Bet pavēli Es dodu tiem, ka tiem nebūs "lielīties ar šīm lietām, nedz runāt par tām pasaulē priekšā; jo šīs lietas ir dotas jums jūsu labumam un glābšanai.

74 Patiesi, patiesi Es saku jums, tie, kuri netic jūsu vārdiem un netop "kristīti ūdenī

Manā Vārdā savu grēku piedošanai, lai viņi varētu saņemt Svēto Garu, tiks ^bpazudināti un nenāks Mana Tēva valstībā, kur Mans Tēvs un Es esam.

75 Un šī atklāsme jums un pavēle ir spēkā no šīs pašas stundas visai pasaulei, un evaņģēlijs ir visiem, kas to nav saņēmuši.

76 Bet patiesi Es saku visiem tiem, kam valstība ir tikusi dota—no jums tam jātiek sludinātam tiem, lai viņi nožēlotu savus agrākos ļaunos darbus; jo viņi ir jāšabar par viņu ļaunajām neticības sirdīm un jūsu brālī Cīānā par viņu sacelšanos pret jums tajā laikā, kad Es jūs sūtīju.

77 Un vēl Es saku jums, Mani draugi, jo no šī brīža Es saukšu jūs par draugiem, ir noderīgi, lai Es jums dotu šo pavēli, ka jūs kļūstat tāpat kā Mani draugi tanīs dienās, kad Es biju ar viņiem, ceļodams sludināt evaņģēliju Savā spēkā,

78 jo Es neļāvu, ka tiem būtu "naudas maks vai ceļa soma, nedz divi svārki.

79 Lūk, Es izsūtu jūs pārbaudīt pasauli, un strādnieks ir savas "algas cienīgs.

80 Un katrs cilvēks, kas ies un "sludinās šo valstības ^bevaņģēliju, un necietīs neveiksmi

63a SRC Apustulis.

b 3. Nef. 15:24;
M&D 50:41–42.

c Jāņa 15:13–15;
M&D 93:45.

64a SRC Dvēsele.

b Marka 16:15–16.
SRC Ticība, Ticēt.

c SRC Grēku piedošana.

d SRC Svētā Gara
dāvana.

65a Marka 16:17–18.

src Zīme.

66a src Darbi.

67a Mat. 17:14–21.

68a src Dziedināt,
Dziedināšana.

71a Marka 16:18;
Ap. d. 28:3–9;
M&D 24:13;
124:98–100.

73a M&D 105:24.

src Lepnība.

74a 2. Nef. 9:23;

M&D 76:50–52.

src Kristīšana,
Kristīt—Būtiska.

b Jāņa 3:18.

78a Mat. 10:9–10;

M&D 24:18.

79a M&D 31:5.

80a src Misionāru darbs.

b src Evaņģēlijs.

palikt uzticīgam visās lietās, netiks aptumšots un noguris nedz prātā, nedz miesā, nedz locekļos, nedz locītavās; un neviens ‘mats no viņa galvas nenokritis zemē nepamanīts. Un viņi neies nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.

81 Tādēļ “nezūdaities nākamā rīta dēļ, ko jūs ēdīsiet vai ko jūs dzersiet, vai ar ko gērsbitsies.

82 Jo padomājiet par lilijām laukā, kā tās aug, ne tās strādā, ne tās vērpj; un visas pasaules ķēniņvalstis visā savā godībā nav bijušas tā apgērtas kā viena no tām.

83 Jo jūsu Debesu “Tēvs ^bzina, ka jums vajag visas šīs lietas.

84 Tādēļ lai ritdiena pati par sevi “zūdās.

85 Nedz uztraucieties iepriekš, “ko jūs runāsit; bet ^bpaglabājiet savos prātos nepārtraukti dzīvības vārdus, un jums tiks ‘dota tanī pašā stundā tā daļa, kas tiks piešķirta katram cilvēkam.

86 Tādēļ lai neviens cilvēks no jums, jo šī pavēle ir visiem “uzticīgajiem, kas ir Dieva aicināti baznīcā kalpošanai, no šīs stundas neņem nedz naudas maku, nedz ceļa somu, kas dodas uz priekšu sludināt valstības evaņģēliju.

87 Lūk, Es “izsūtu jūs norāt

pasauli par visiem viņu netaisnīgajiem darbiem un mācīt tos par tiesu, kas nāks.

88 Un kas “pieņems jūs, tur Es būšu arī, jo Es iešu jūsu vaiga priekšā. Es būšu pie jūsu labās rokas un jūsu kreisās, un Mans Gars būs jūsu sirdīs, un Mani ^bēnģeļi jums apkārt, lai jūs atbalstītu.

89 Kas pieņem jūs, pieņem Mani; un tas jūs pabaros un apgērbs jūs, un dos jums naudu.

90 Un tas, kurš pabaro jūs vai apgērbj jūs, vai dod jums naudu, nekādā ziņā “nezaudēs savu algu.

91 Un tas, kas to nedara, nav Mans mācekļis; ar šo jūs varēsiet pazīt “Manus mācekļus.

92 Tas, kas jūs nepieņem, ejiet prom no viņa vienī pašī un “notīriet savas kājas patiesi ar ūdeni, tīru ūdeni, vai nu karstumā vai aukstumā, un lieciniet par to savam Tēvam, kas ir debesīs, un neatgriezieties vairs pie tā cilvēka.

93 Un kurā ciemā vai pilsētā jūs ieiesit, dariet tāpat.

94 Tomēr meklējiet uzcītīgi un netaupieties; un ak vai tam namam, ciemam vai pilsētai, kas noraida jūs vai jūsu vārdus, vai jūsu liecību attiecībā uz Mani.

95 Ak vai, Es saku vēlreiz,

80c Lūk. 21:18.

81a Mat. 6:25–28.

83a src Tēvs Debesīs.

b Mat. 6:8.

84a Mat. 6:34.

85a Mat. 10:19–20;

Lūk. 12:11–12;

M&D 100:6.

b 2. Nef. 31:20;

Al. 17:2–3;

M&D 6:20; 11:21–26.

src Pārdomāt.

c src Mācīt,

Skolotājs—

Mācīšana ar Garu.

86a Mat. 24:44–46;

M&D 58:26–29;

107:99–100.

87a src Misionāru darbs.

88a Mat. 10:40;

Jāņa 13:20.

b M&D 84:42.

src Eņģeļi.

90a Mat. 10:42;

Marka 9:41.

91a Jāņa 13:35.

92a Mat. 10:14;

Lūk. 9:5;

M&D 60:15.

tam namam vai tam ciemam, vai pilsētai, kas noraida jūs, vai jūsu vārdus, vai jūsu liecību par Mani;

96 jo Es, "Visuvarenais, esmu sagrābis tautas, lai ^bšautītu tās par viņu ^cļaudarību.

97 Un sērgas izplatīsies, un tās netiks paņemtas no zemes, līdz Es būšu pabeidzis Savu darbu, kas tiks "ātri pabeigts taisnībā—

98 līdz visi Mani pazīs, kas paliks, no paša mazākā līdz lielākajam, un tiks piepildīti ar Tā Kunga atziņu, un "redzēs paši savām acīm, un pacels balsi, un vienā balsī ^bdziedās šo jauno dziesmu, sakot:

99 Tas Kungs atkal ir atjaunojis Cīanu;

Tas Kungs ir "atpestījis Savu tautu, ^bIsraēlu,

Pēc ^clabvēlības ^dizredzēšanas, Kas tika īstenota ar ticību Un viņu tēvu ^ederību.

100 Tas Kungs ir atpestījis Savu tautu;

Un Sātans ir "sasiets, un laiks vairs nepastāv.

Tas Kungs visu ir ^bapvienojis.

Tas Kungs ir nonesis ^cCiānu leajā no augšas.

Tas Kungs ir ^duznesis Ciānu no lejas.

101 "Zeme ir izcietusi dzemdī-

bu sāpes un dzemdējusi tās spēku;

Un patiesība ir nostiprināta tās dzīlēs;

Un debesis smaida pār to;

Un tā ir tērpta sava Dieva ^bgodībā;

Jo Viņš stāv savu ļaužu vidū.

102 Gods un slava, un spēks, un vara

Ir mūsu Dievam, jo Viņš ir "žēlastības,

Taisnības, labvēlības un patiesības, un ^bmiera pilns,

Mūžīgi mūžos, Āmen.

103 Un vēl, patiesi, patiesi Es saku jums, ir noderīgi, lai visi cilvēki, kas dodas sludināt Manu mūžīgo evaņģēliju, ja viņiem ir ģimenes un ja tie saņem naudu dāvanā, lai tie sūtītu to tām vai izmantotu to viņu labā, kā Tas Kungs viņiem to norādījis, jo tas Man šķiet labi.

104 Un lai visi tie, kam nav ģimenes, kas saņem "naudu, sūta to bīskapam Cīanā vai bīskapam Ohaio, lai tā tiktu veltīta atklāsmju izplatīšanai un to publicēšanai, un Cīanas nostiprināšanai.

105 Un ja kāds cilvēks dos kādam no jums mēteli vai uzvalku, ņemiet veco un atdodiet to "nabagam, un ejiet savu ceļu liksmi.

96a SRC Visvarens.

b M&D 1:13–14.

c SRC Ļauns, Ļaudarība.

97a Mat. 24:22.

98a Jes. 52:8.

b Psm. 96:1;

Jāņa atkl. 15:3;

M&D 25:12; 133:56.

src Dziedāt.

99a Jāņa atkl. 5:9;

M&D 43:29.

b SRC Israēls.

c SRC Labvēlība.

d SRC Izredzēšana.

e SRC Ābrahāma derība.

100a Jāņa atkl. 20:2–3;

M&D 43:31;

45:55; 88:110.

b Ef. 1:10;

M&D 27:13.

c M&D 45:11–14;

Moz. 7:62–64.

src Cīāna.

d M&D 76:102; 88:96.

101a SRC Zeme.

b SRC Godība.

102a SRC Žēlīgs, Žēlastība.

b SRC Miers.

104a M&D 51:8–9, 12–13.

105a SRC Nabags—Nabags materiālajās lietās.

106 Un ja kāds cilvēks starp jums būs stiprs Garā, lai viņš "ņem sev līdzī to, kas ir vājš, lai tas tiktu iedvesmots visā ^blēnprātībā, lai tas arī kļūtu stiprs.

107 Tādēļ ņemiet sev līdzī tos, kas ir ordinēti šajā "mazākajā priesterībā, un sūtiet tos sev pa priekšu norunāt tikšanās un sagatavot ceļu, un apmeklēt tās tikšanās, kuras jūs paši nevarat apmeklēt.

108 Lūk, tas ir tas ceļš kā Mani apustuļi senās dienās cēla Manu baznīcu Man.

109 Tādēļ lai katrs cilvēks paliek savā paša amatā un strādā savā paša aicinājumā; un lai galva nesaka kājām, ka viņai nevalga ķāju; jo kā ķermenis bez kājām varēs nostāvēt?

110 Arī ķermeņiem ir vajadzīgs katrs "loceklis, lai visi varētu iedvesmoties kopā, lai sistēma varētu palikt pilnīga.

111 Un lūk, "augstajiem priesteriem ir jāceļo, un arī elderiem, un arī mazākajiem ^bpriesteriem, bet "diakoniem un "skolotājiem ir jātiek nozīmētiem "uzraudzīt baznīcu, būt par pastāvīgajiem kalpotājiem draudzei.

112 Un bīskapam Ņuelam K. Vitnijam arī ir jāceļo visapkārt un pa visām draudzēm, meklējot pēc nabagajiem, lai "sniegtu palīdzību viņu vāja-

dzībās, ^bpazemojot bagātos un lepnos.

113 Viņam arī ir jānoalgo "pārstāvis, lai rūpētos un pildītu viņa pasaulīgās lietas, kā viņš norādīs.

114 Tomēr lai bīskaps iet uz Ņujorkas pilsētu, arī uz Olbanī pilsētu, un arī uz Bostonas pilsētu, un brīdina šo pilsētu ļaudis ar evaņģēlija skaņu skaļā balsī par "izpostīšanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas tos gaida, ja viņi noraidīs šīs lietas.

115 Jo, ja viņi noliedz šīs lietas, viņu tiesas stunda ir tuvu, un viņu nams tiks tiem atstāts "izpostīts.

116 Lai viņš "uzticas Man, un viņš netiks ^bsamulsināts, un neviens "mats no viņa galvas nenokritīs zemē nepamanīts.

117 Un patiesi Es saku jums, Mani atlikušie kalpi, dodieties uz priekšu kā jūsu apstākļi ļaus, savos dažādajos aicinājumos, uz lielām un nozīmīgām pilsētām un ciemiem, norādot pasauli taisnībā par visiem viņu netaisnīgajiem un bezdievīgajiem darbiem, izklāstot skaidri un saprotami negantības postu pēdējās dienās.

118 Jo ar jums, saka Visvarenais Kungs, Es "saplosīšu viņu valstības, Es ne tikai ^bsatricināšu zemi, bet zvaigžņotā debess trīcēs.

106a SRC Sadraudzība.

b SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.

107a SRC Ārona priesterība.

110a 1. kor. 12:12–23.

111a SRC Augstais priesteris.

b SRC Priesteris, Ārona priesterība.

c SRC Diakons.

d SRC Skolotājs, Ārona priesterība.

e SRC Sargāt, Sargs.

112a SRC Labklājība.

b M&D 56:16.

113a M&D 90:22.

114a M&D 1:13–14.

115a Lūk. 13:35.

116a SRC Uzticība.

b Psm. 22:6;

1. Pēt. v. 2:6.

c Mat. 10:29–31.

118a Dan. 2:44–45.

b Joēla 2:10;

M&D 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90.

src Laiku zīmes;

Pēdējās dienas.

119 Jo Es, Tas Kungs, esmu izstiepis Savu roku, lai izrādītu debesu spēkus; jūs to tagad nevarat redzēt, vēl mazliet, un jūs to redzēsīt un zināsīt, ka Es

esmu un ka Es ^anākšu un ^bvaldīšu ar Savu tautu.

120 Es esmu ^aAlfa un Omega, sākums un gals. Āmen.

85. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1832. gada 27. novembrī. Šī nodaļa ir izvilkums no Praviēša vēstules Viljamam V. Felsam, kurš dzīvoja Independencē, Misūri štatā. Tā sniedz atbildes uz jautājumiem par tiem svētajiem, kuri bija pārcēlušies uz Ciānu, bet kuri nebija sekojuši pavēlei—ziedot savus īpašumus, un tādējādi nebija saņēmuši savus mantojumus, atbilstoši noteiktajai kārtībai Baznīcā.

1–5, Mantojumiem Ciānā ir jātiek saņemtiem caur ziedošanu; 6–12, Kāds varens un stiprs dos svētajiem viņu mantojumu Ciānā.

Tas ir Tā Kunga lietveža pienākums, kuru Viņš ir nozīmējis vest vēsturi un vispārējos baznīcas ^apierakstus par visu, kas atgadās Ciānā, un par visiem tiem, kas ^bziedo īpašumus un saņem mantojumu likumīgi no bīskapa;

2 un arī par viņu dzīves veidu, viņu ticību un darbiem, un arī par atkritējiem, kas atkrīt pēc savu mantojumu saņemšanas.

3 Tas ir pretēji Dieva gribai un pavēlei, ka tie, kas nesaņem mantojumu ar ^aziedošanu, saskaņā ar Viņa likumu, ko Viņš ir devis, lai Viņš varētu ^bņemt desmito tiesu no Saviem ļaudīm, lai

sagatavotu tos ^aatriebības un dedzināšanas dienai, lai viņu vārdi būtu ierakstīti ar Dieva ļaudīm.

4 Nedz lai viņu ciltsraksti tiktu vesti vai būtu tur, kur tie var tikt atrasti kādā no baznīcas pierakstiem vai baznīcas vēsturē.

5 Viņu vārdiem nav jābūt atrodamiem, nedz viņu tēvu vārdiem, nedz bērnu vārdiem rakstītiem Dieva likumu ^agrāmatā, saka Pulku Kungs.

6 Jā, tā saka ^aklusā, mierīgā balss, kas čukst cauri un ^bizlaužas visur, un daudzas reizes tā liek maniem kauliem trīcēt, kad tā pavēsta, sakot:

7 Un notiks, ka Es, Dievs Tas Kungs, sūtīšu kādu varenu un stipru, turot savā rokā varas zizli, tērptu gaismā kā tērpā, kura mute runās vārdus, mūžīgus

119^a M&D 1:12, 35–36; 29:9–11; 45:59.

src Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

^b src Tūkstošgade.

120^a src Alfa un Omega.

85 ^{1a} M&D 21:1; 47:1;

69:3–6.

^b M&D 42:30–35.

3^a src Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums.

^b src Desmitā tiesa.

^c Mal. 3:10–11, 17;

M&D 97:25–26.

5^a src Dzīvības grāmata.

6^a 1. Kēn. 19:11–12;

Hel. 5:30–31;

3. Nef. 11:3–7.

^b Ebr. 4:12.

vārdus; turpretim viņa miesa būs taisnības avots, lai savestu kārtībā Dieva namu un sakārtotu ar zemesgabaliem svēto mantojumus, kuru vārdi ir atrodami, un viņu tēvu vārdi, un viņu bērnu vārdi ierakstīti Dieva likumu grāmatā;

8 kamēr tas cilvēks, kurš tika Dieva aicināts un nozīmēts, kas pastiepa savu roku, lai saturētu Dieva "šķirstu, kritīs no nāves bultas kā koks, ko satriec spilgta zibens bulta.

9 Un visi tie, kas nav atrodami ierakstīti "piemiņas grāmatā, neatradīs savu mantojumu tajā dienā, bet viņi tiks satriekti gabalos un viņu daļa būs tikt nozīmētiem

starp neticīgajiem, kur ir ^bgau-došana un zobu griešana.

10 Šīs lietas es nesaku pats no sevis; tādēļ, kā Tas Kungs saka, Viņš arī izpildīs.

11 Un tie, kas ir no augstās priesterības, kuru vārdi nav atrodami ierakstīti likumu "grāmatā, vai tiek atklāts, ka tie ir ^batkrituši vai ir tikuši "padzīti no baznīcas, tāpat kā mazākā priesterība vai locekļi, tanī dienā neatradīs mantojumu starp Visuaugstākā svētajiem;

12 tādēļ viņiem tiks darīts tāpat kā priesteru bērniem, kā atrodams Ezras otrās nodaļas sešdesmit pirmajā un sešdesmit otrajā pantā.

86. NODAĻA

Aklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohajo štatā, 1832. gada 6. decembrī. Šī atklāsme tika saņemta, kad Pravietis pārskatīja un rediģēja Bībeles tulkojuma manuskriptu.

1–7, Tas Kungs atklāj līdzības par kviešiem un nezālēm nozīmi; 8–11, Viņš izskaidro priesterības svētības tiem, kas ir likumīgie mantinieki pēc miesas.

PATIESI, tā saka Tas Kungs uz jums, Mani kalpi, attiecībā par "līdzību par kviešiem un nezālēm:

2 Lūk, patiesi Es saku, lauks bija pasaule, un apustuļi bija sēklas sējēji;

3 un pēc tam, kad viņi bija

aizmiguši uz mūžu, lielā baznīcas vajātāja, atkritēja, netikle, patiesi "Bābele, kas liek visām tautām dzert no sava kausa, kuru sirdīs ienaidnieks, patiesi Sātans, sēž, lai valdītu—lūk, viņš iesēj nezāles; tādējādi nezāles pārmāc kviešus un aizdzen ^bbaznīcu mežonīgā apvidū.

4 Bet lūk, "pēdējās dienās, tieši tagad, kad Tas Kungs sāk ieviest vārdu, un stādi aug un ir vēl maigi—

8a 2. Sam. 6:6–7;
1. Laiku 13:9–10.
SRC Derības šķirsts.
9a 3. Nef. 24:16;
Moz. 6:5–6.
SRC Piemiņas

grāmata.
b M&D 19:5.
11a SRC Dzīvības
grāmata.
b SRC Atkrišana.
c SRC Izslēgšana.

86 1a Mat. 13:6–43;
M&D 101:64–67.
3a Jāņa atkl. 17:1–9.
SRC Bābele.
b Jāņa atkl. 12:6, 14.
4a SRC Pēdējās dienas.

5 lūk, patiesi Es saku jums, "eņģeļi, kas ir gatavi un gaida, lai tiktu sūtīti ^bnoņļaut laukus, sauc uz To Kungu dienu un nakti;

6 bet Tas Kungs saka uz tiem: neravējiet nezāles, kamēr asns vēl ir maigs (jo patiesi jūsu ticība ir vāja), lai jūs neiznīcinātu arī kviešus.

7 Tādēļ lai kvieši un nezāles aug kopā, līdz raža būs pilnīgi nobriedusi; tad jūs vispirms savāksit kviešus starp nezālēm, un pēc kviešu savākšanas, skatieties un raugiet, nezāles ir jāsasien kūlišos, un pārējais lauks jāsadedzina.

8 Tādēļ, tā saka Tas Kungs

jums, ar kuriem "priesterība turpinās caur jūsu tēvu izcelsmi—

9 jo jūs esat likumīgie "mantiņieki pēc miesas un esat tikuši ^bapslēpti no pasaules ar Kristu Dievā—

10 tādēļ jūsu dzīve un priesterība ir palikusi, un tai ir jāsauglabājas caur jums un jūsu izcelsmi līdz visu lietu "atjaunošanai, kas runātas ar svēto praviešu muti, kopš pasaule sākās.

11 Tādēļ svētīti jūs esat, ja jūs turpināsit Manā labestībā kā "gaisma cītīcībniekiem un caur šo priesterību glābējs Manai ^bIsraēla tautai. Tas Kungs to ir teicis. Āmen.

87. NODAĻA

Atklāsme un pravietojums par karu, dots caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē vai netālu no tās, Ohaio štatā, 1832. gada 25. decembrī. Šajā laikā Amerikas Savienotajās Valstīs bija plaši izplatīti strīdi par verdzību un Dienvidkarolīnas štata anulētajiem federālajiem tarifiem. Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka „nesaskaņas, kas izcēlās starp tautām”, kļuva Pravietim „redzamākas . . . nekā tās bija iepriekš, kopš Baznīca uzsāka savu ceļojumu ārā no mežonīgā apvidus”.

1–4, Tiek pareģots karš starp Ziemeļu štatiem un Dienvidu štatiem; 5–8, Lielas nelaimes kritīs pār visiem zemes iedzīvotājiem.

PATIESI tā saka Tas Kungs attiecībā par kariem, kas drīz notiks, sākoties ar "Dienvidkarolīnas sacelšanos, kuri galu galā beig-

sies ar daudzu dvēseļu nāvi un bēdām;

2 un pienāks laiks, kad "karš tiks izliets pār visām tautām, sākot ar šo vietu.

3 Jo lūk, Dienvidu štati atdalīsies pret Ziemeļu štatiem, un Dienvidu štati sauks citas tautas, pat Lielbritānijas tautu, kā

5a M&D 38:12.

b SRC Plauja.

8a M&D 113:8.

src Melhisedeka priesterība.

9a Ābr. 2:9–11.

src Ābrahāma derība.

b Jes. 49:2–3.

10a Ap. d. 3:19–21.

src Evanģēlija atjaunošana.

11a Jes. 49:6.

b M&D 109:59–67.

87 1a M&D 130:12–13.

2a Joēla 4:9–16;

Mat. 24:6–7;

M&D 45:26, 63;

63:33.

tā tiek saukta, un viņi sauks arī citas tautas, lai aizstāvētos pret citām tautām; un tad "karš tiks izliets pār visām tautām.

4 Un notiks pēc daudzām dienām, "vergi sacelsies pret saviem kungiem, kas tiks sakārtoti ierindā un apmācīti karam.

5 Un notiks arī, ka atlikušie, kas paliks tai zemē, paši sakārtosies ierindā un kļūs ļoti nikni, un sagādās cirticībniekiem sāpīgas ciešanas.

6 Un tā no zobena un asinsizliešanas zemes iedzīvotāji "sēros; un no ^bbada un sērgas, un

zemestrīcēm, un debesu pārkoņiem, un stipriem un spilgtiem zibeņiem arī, zemes iedzīvotāji jutīs Visvarenā Dieva dusmas un sašutumu, un "pārmācības roku, līdz nolemtā iznīcināšana būs darījusi ^dgalu visām tautām;

7 ka svēto un svēto "asins saucieni no zemes nonāks Tā Kunga ^bCebaota ausīs, lai atriektu viņu ienaidniekiem.

8 Tādēļ "palieciēt svētajās vietās un neizkustieties, līdz Tā Kunga diena nāks; jo lūk, tā nāks ^bātri, saka Tas Kungs. Āmen.

88. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1832. gada 27. un 28. decembrī un 1833. gada 3. janvārī. Pravietis to nosauca par „„olīvas lapu” . . . noplūktu no Paradīzes koka, Tā Kunga miera vēsti mums”. Šī atklāsme tika dota pēc tam, kad augstie priesteri konferencē bija lūguši „To Kungu katrs atsevišķi un visi kopā, lai Viņš atklātu mums Savu gribu par Cīānas uzcelšanu”.

1–5, Uzticīgie svētie saņem to Mierinātāju, kas ir mūžīgās dzīves solījums; 6–13, Viss tiek kontrolēts un vadīts ar Kristus Gaismu; 14–16, Augšāmcelšanās nāk caur pestīšanu; 17–31, Paklausība celestiālajam, terestriālajam vai telestiālajam likumam sagatavo cilvēkus atbilstošajai valstībai un godībai; 32–35, Tie, kas dzīvos grēkā, tā arī paliks nešķīsti; 36–41, Visas valstības tiek pārvaldītas ar likumu; 42–45, Dievs ir devis likumu visam; 46–50, Cilvēks sa-

prātis pat Dievu; 51–61, Līdzība par vīru, kas sūta savus kalpus uz lauku un pēc kārtas tos apmeklē; 62–73, Tuvojieties Tam Kungam, un jūs ieraudzīsīt Viņa vaigu; 74–80, Iesvētieties un māciēt viens otram valstības mācības; 81–85, Katram cilvēkam, kurš ir ticis brīdināts, ir jābrīdina savs tuvākais; 86–94, Zīmes, pamatelementu novirzes un eņģeļi sagatavo ceļu Tā Kunga atnākšanai; 95–102, Eņģeļu bazūnes sauks mirušos pēc viņu kārtas; 103–116, Eņģeļu bazūnes

3a M&D 45:68–69.

4a M&D 134:12.

6a M&D 29:14–21; 45:49.

b DžS—M 1:29.

c SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

d src Pasaule—

Pasaules gals.

7a Et. 8:22–24.

b Jēk. v. 5:4;

M&D 88:2; 95:7.

8a Mat. 24:15;

M&D 45:32;

101:21–22.

b Jāņa atkl. 3:11.

pasludina evaņģēlija atjaunošanu, Bābeles krišanu un dīženā Dieva kauju; 117–126, Meklējiet zināšanas, veidojiet Dieva namu (templi) un tērpieties žēlsirdības saitēs; 127–141, Tiek noteikta Praviešu skolas kārtība, ieskaitot kāju mazgāšanas rituālu.

PATIESI tā saka Tas Kungs jums, kas esat sapulcējušies kopā, lai saņemtu Viņa gribu attiecībā uz jums:

2 Lūk, tas ir patīkami jūsu Kungam, un eņģeļi ^apriecājas par jums; jūsu lūgšanu ^bmīlestības dāvanas ir nonākušas Tā Kunga ^cCebaota ausīs un ir pierakstītas ^dgrāmatā, kur ir iesvētīto vārdi, patiesi to, kas ir no celestiālās pasaules.

3 Tādēļ Es tagad sūtu jums citu ^aMierinātāju, patiesi jums, Mani draugi, lai tas būtu jūsu sirdīs, tieši ^bapsolījuma Svētais Gars, šis cits Mierinātājs ir tas pats, ko Es solīju Saviem mācekļiem, kā tas ir pierakstīts Jāņa liecībā.

4 Šis Mierinātājs ir solījums, kuru Es dodu jums par ^amūžīgo dzīvi, tieši celestiālās valstības ^bgodību;

5 šī godība ir tā, kas ir no ^aPirmdzimtā baznīcas, tieši no

Dieva, vissvētākā, caur Jēzu Kristu, Viņa Dēlu—

6 ^aViņu, kurš nonāca no augstumiem, kā arī Viņš ^bpazemojās visam, tā, lai Viņš ^csaprastu visu, lai Viņš būtu visā un caur visu, patiesības ^dgaisma;

7 šī patiesība spīd. Tā ir ^aKristus gaisma. Kā arī Viņš ir saulē un saules gaisma, un tās spēks, ar ko tā tika ^bradīta.

8 Kā arī Viņš ir mēnesī un ir mēness gaisma, un tā spēks, ar ko tas tika radīts;

9 kā arī zvaigžņu gaisma un to spēks, ar ko tās tika radītas;

10 un arī zemes gaisma, un tās spēks, patiesi zemes, uz kuras jūs ^astāvat.

11 Un gaisma, kas spīd, kas dod jums gaismu, ir caur Viņu, kurš apgaismo jūsu acis, kas ir tā pati gaisma, kas atdzīvina jūsu ^asaprašanu;

12 šī ^agaisma nāk no Dieva klātbūtnes, lai ^bpiepildītu izplatījuma bezgalību—

13 gaisma, kas ir ^avisā, kas dod ^bdzīvību visam, kas ir ^clikums, ar ko viss tiek pārvaldīts, patiesi Dieva, kurš sēž Savā tronī, kurš ir mūžības klēpī, kurš ir visa vidū, spēks.

14 Tagad, patiesi Es saku jums,

88 2a Lūk. 15:10.
 b Ap. d. 10:1–4.
 SRC Lūgšana.
 c Jēk. v. 5:4;
 M&D 95:7.
 d SRC Dzīvības grāmata.
 3a Jāņa 14:16.
 b M&D 76:53.
 SRC Apsolījuma Svētais Gars.
 4a M&D 14:7.
 b SRC Celestiālā

godība.
 5a SRC Pirmdzimtais.
 6a SRC Jēzus Kristus.
 b M&D 122:8.
 SRC Izpirkt, Grēku Izpiršana.
 c SRC Vizinošs.
 d M&D 93:2, 8–39.
 SRC Gaisma, Kristus gaisma; Patiesība.
 7a Mor. 7:15–19;
 M&D 84:45.

b 1. Moz. 1:16.
 SRC Radīt, Radišana.
 10a Moz. 2:1.
 11a SRC Saprašana.
 12a SRC Gaisma, Kristus gaisma.
 b Jer. 23:24.
 13a Kol. 1:16–17.
 b 5. Moz. 30:20;
 M&D 10:70.
 c Īj. 38;
 M&D 88:36–38.
 SRC Likums.

ka caur "pestīšanu, kas ir veikta priekš jums, tiek īstenota augšāmcelšanās no mirušajiem.

15 Un "gars un ^bķermenis ir cilvēka "dvēsele.

16 Un "augšāmcelšanās no mirušajiem ir dvēseles pestīšana.

17 Un dvēseles pestīšana ir caur Viņu, kas visu atdzīvina, kura dvēseles dziļumos ir nolēmts, ka "zemes ^bnabagie un "lēnprātīgie to iemantos.

18 Tādēļ tai ir jātiek iesvētītai pret visu netaisnību, lai tā tiktu sagatavota "celestiālajai godībai;

19 jo pēc tam, kad tā būs papildījusi savas radīšanas mērķi, tā tiks kronēta ar "godību, patiesi ar Dieva Tēva klātbūtni;

20 lai ķermeņiem, kas ir no celestiālās valstības, tā varētu "būt mūžīgi mūžos; jo ar tādu ^b nolūku tā tika izveidota un radīta, un šim nolūkam viņi ir "iesvētīti.

21 Un tiem, kas nav iesvētīti caur likumu, ko Es jums esmu devis, patiesi Kristus likumu, vajadzēs iemantot citu valstību, tieši to, kas ir terestriālā valstība, vai to, kas ir telestiālā valstība.

22 Jo tas, kurš nespēj pakļauties celestiālās valstības

"likumam, nevar izturēt celestiālo godību.

23 Un tas, kurš nespēj pakļauties terestriālās valstības likumam, nevar izturēt "terestriālo godību.

24 Un tas, kurš nespēj pakļauties telestiālās valstības likumam, nevar izturēt "telestiālo godību; tādējādi viņš neatbilst godības valstībai. Tādējādi viņam ir jādzīvo valstībā, kas nav godības valstība.

25 Un vēl, patiesi Es saku jums, "zeme ievēro celestiālās valstības likumu, jo tā piepilda savas radīšanas mērķi un nepārkāpj likumu—

26 tādēļ tā tiks "iesvētīta; jā, neskatoties, ka tai būs ^b jāmirst, tā atkal tiks atdzīvīnāta un izturēs to spēku, ar kuru tā tiks atdzīvīnāta, un "taisnīgie "iemantos to.

27 Jo neskatoties, ka viņi mirst, viņi arī "augšāmcelsies kā ^b garīgs ķermenis.

28 Tie, kuriem ir celestiāls gars, saņems to pašu ķermeni, kas bija dabīgais ķermenis; patiesi jūs saņemsit savus ķermeņus, un jūsu "godība būs tā godība, ar kuru jūsu ķermeņi tiks ^b atdzīvīnāti.

29 Jūs, kas tiks atdzīvīnāti ar

14a SRC Izipirkt, Grēku Izipirkšana; Pestīšanas iecere.
15a SRC Cilvēks, Cilvēki—Cilvēks, Debesu Tēva garīgais bērns; Gars.
b SRC Ķermenis.
c 1. Moz. 2:7.
SRC Dvēsele.
16a Al. 11:42.
SRC Augšāmcelšanās.
17a SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.
b SRC Nabags.

c SRC Lēnprātīgs, Lēnprātība.
18a SRC Celestiālā godība.
19a M&D 130:7–9.
20a M&D 38:20.
b Moz. 1:39.
SRC Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam.
c SRC Iesvētīšana.
22a M&D 105:5.
23a SRC Terestriālā godība.
24a SRC Telestiālā godība.
25a SRC Zeme.

26a SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.
b SRC Pasaule—Pasaules gals.
c 2. Pēt. v. 3:11–14.
SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.
d Mat. 5:5;
M&D 45:58;
59:2; 63:49.
27a SRC Augšāmcelšanās.
b 1. kor. 15:44.
28a SRC Tiesa, Pēdējā.
b M&D 43:32;
63:51; 101:31.

daļu no ^acelestiālās godības, tad saņemsit no tās, patiesi pilnību.

30 Un tie, kas tiks atdzīvināti ar daļu no ^aterestriālās godības, tad saņems no tās, patiesi pilnību.

31 Un arī tie, kas tiks atdzīvināti ar daļu no ^atelestiālās godības, tad saņems no tās, patiesi pilnību.

32 Un tie, kas paliks, arī tiks ^aatdzīvināti; tomēr viņi atkal atgriezīsies savā vietā, lai baudītu to, ko viņi ^bvēlas saņemt, tāpēc ka viņi negribēja baudīt to, ko viņi varētu saņemt.

33 Jo kāds labums cilvēkam, ja viņam tiek dota dāvana, un viņš nepieņem to dāvanu? Lūk, viņš nepriecājas par to, kas tiek dots viņam, nedz arī priecājas par to, kurš ir tās dāvanas devējs.

34 Un vēl, patiesi Es saku jums, ka tas, kas tiek pārvaldīts ar likumu, tiek arī pasargāts ar likumu un pilnveidots, un ^aiesvētīts ar to pašu.

35 Ka tas, kurš ^apārkāpj likumu un nedzīvo pēc likuma, bet cenšas pats sev kļūt par likumu un grib dzīvot grēkā, un pilnīgi paliek grēkā, nevar tikt iesvētīts ar likumu, nedz ar ^bžēlastību, nedz ^ataisnību, nedz tiesu. Tādēļ viņiem ir jāpaliek ^anešķīstiem.

36 Visām valstībām ir dots likums;

37 un ir daudz ^avalstību; jo nav vietas, kur nebūtu valstības; un nav valstības, kurai nav vietas, vai nu lielāka vai mazāka valstība.

38 Un katrai valstībai ir dots ^alikums; un arī katram likumam ir zināmi ierobežojumi un noteikumi.

39 Neviena būtne, kas nedzīvo saskaņā ar šiem ^anoteikumiem, netiek ^battaisnota.

40 Jo ^asaprāts pielīp saprātam; ^bgudrība saņem gudrību; ^cpatiesība apskauj patiesību; ^dšķīstība mīl šķīstību; ^egaisma pielīp gaismai; žēlastība ^fiežēlojas par žēligajiem un pieprasa savējos; taisnība turpina savu kursu un pieprasa savējos; tiesa noris Viņa, kurš sēž tronī un pārvalda, un īsteno visu, priekšā.

41 Viņš ^aizprot visu, un viss ir Viņa priekšā, un viss ir visapkārt Viņam; un Viņš ir pār visu un visā, un Viņš ir cauri visam un visapkārt visam; un viss ir ar Viņu un no Viņa, patiesi Dieva, mūžīgi mūžos.

42 Un vēl, patiesi Es saku jums, Viņš visām lietām ir devis likumu, ar ko tās kustas savā ^abrīdī un savā laikā;

29a SRC Celestiālā godība; Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam.

30a SRC Terestriālā godība.

31a SRC Telestiālā godība.

32a Al. 11:41–45.

b SRC Rīcības brīvība.

34a SRC Iesvētīšana.

35a SRC Sacelšanās.

b SRC Žēlīgs, Žēlastība.

c SRC Taisnība.

d Jāņa atkl. 22:11;

1. Nef. 15:33–35;

2. Nef. 9:16; Al. 7:21.

37a M&D 78:15.

38a M&D 88:13.

39a M&D 130:20–21.

b SRC Attaisnošana, Attaisnot.

40a SRC Saprāts, saprāti (Prāts, prāti).

b SRC Gudrība.

c SRC Patiesība.

d SRC Tikumība.

e SRC Gaisma, Kristus gaisma.

f SRC Līdzjūtība.

41a 1. Jāņa 3:20;

1. Nef. 9:6;

2. Nef. 9:20;

M&D 38:1–3.

src Vizziņošs.

42a Dan. 2:20–22;

Ābr. 3:4–19.

43 un viņu kursi ir noteikti, tieši debess un zemes kursi, kas ietver zemi un visas planētas.

44 Un tās dod "gaismu viena otrai savā brīdī un savā laikā, savās minūtēs, savās stundās, savās dienās, savās nedēļās, savos mēnešos, savos gados—viss tas ir ^bviens gads Dievam, bet ne cilvēkam.

45 Zeme griežas uz saviem spārnjiem, un "saule dod savu gaismu dienā, un mēness dod savu gaismu naktī, un zvaigznes arī dod savu gaismu, kā tās griežas uz saviem spārnjiem savā godībā, Dieva ^bspēkā.

46 Kam Man pielīdzināt šīs valstības, lai jūs varētu saprast?

47 Lūk, tās visas ir valstības, un katrs cilvēks, kas ir redzējis jebkuru vai mazāko no tām, ir "redzējis Dievu, rikojoties Viņa varenībā un spēkā.

48 Es saku jums, tas ir redzējis Viņu; tomēr Viņš, kas nāca pie "savējiem, netika saprasts.

49 "Gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nesaprot; tomēr pienāks diena, kad jūs ^bsapratīsiet pat Dievu, būdami atdzīvināti Viņā un ar Viņu.

50 Tad jūs zināsiet, ka jūs esat redzējuši Mani, ka Es esmu un ka Es esmu patiesā gaisma, kas ir jūsos, un ka jūs esat Manī; savādāk jums nevarētu veikties.

51 Lūk, Es pielīdzināšu šīs valstības cilvēkam, kam bija lauks,

un viņš sūtīja savus kalpus uz lauku uzrakt lauku.

52 Un viņš sacīja pirmajam: Ej un strādā uz lauka, un pirmajā stundā es nākšu pie tevis, un tu redzēsi prieku manā vaigā.

53 Un viņš sacīja otrajam: Ej tu arī uz lauku, un otrajā stundā es apmeklēšu tevi ar prieku savā vaigā.

54 Un arī trešajam, sakot: Es apmeklēšu tevi;

55 un arī ceturtajam un tā tālāk līdz divpadsmitajam.

56 Un lauka kungs devās pie pirmā pirmajā stundā un uzkavējās ar viņu visu to stundu, un viņš tika darīts laimīgs ar kunga vaiga gaismu.

57 Un tad viņš aizgāja no pirmā, lai viņš varētu apmeklēt arī otro un trešo, un ceturto, un tā tālāk līdz divpadsmitajam.

58 Un tā viņi visi saņēma sava kunga vaiga gaismu, katrs cilvēks savā stundā un savā brīdī, un savā laikā—

59 sākot ar pirmo un tā tālāk līdz "pēdējam, un no pēdējā līdz pirmajam, un no pirmā līdz pēdējam;

60 katrs cilvēks savā kārtā, līdz viņa stunda bija beigusies, atbilstoši tam, kā viņa kungs bija viņam pavēlējis, lai viņa kungs tiktu godināts viņā un viņš savā kungā, lai viņi visi tiktu godināti.

61 Tādējādi šai līdzībai Es

44a SRC Gaisma,
Kristus gaisma.

b Psm. 90:4;
2. Pēt. v. 3:8.

45a 1. Moz. 1:16;
Ābr. 4:16.

b M&D 88:7–13.

47a Al. 30:44;
Moz. 1:27–28;

6:63;
Ābr. 3:21.

48a Jāņa 1:11;
3. Nef. 9:16;
M&D 39:1–4.

49a M&D 6:21;
50:23–24;

84:45–47.
b Jāņa 17:3;

M&D 93:1, 28.

59a Mat. 20:1–16.

pielīdzināšu visas šīs valstības un to "iedzīvotājus—katra valstība savā stundā un savā brīdī, un savā laikā, atbilstoši tam lēmumam, ko pieņēmis Dievs.

62 Un vēl, patiesi Es saku jums, Mani "draugi, Es atstāju šo sacīto ar jums, lai jūs to "pārdomātu savās sirdīs, ar šo pavēli, ko Es dodu jums, ka jums būs "piesaukt Mani, kamēr Es esmu tuvu—

63 "tuvojieties Man, un Es tuvošos jums; "meklējiet uzcītīgi Mani, un jūs "atradīsiet Mani; lūdziet, un jūs saņemsit; klausījiet, un jums taps atvērts.

64 Viss, ko jūs "lūgsit Tēvam Manā Vārdā, tiks jums dots, kas jums ir "noderīgs;

65 un, ja jūs lūgsit kaut ko, kas nav jums "noderīgs, tas pārvērtīsies jums par "nosodījumu.

66 Lūk, tas, ko jūs dzirdat, ir saucēja "balss tuksnesī—tuksnesī, tāpēc ka jūs nevarat Viņu redzēt—Mana balss, tāpēc ka Mana balss ir "Gars, Mans Gars ir patiesība; "patiesība dzīvo un tai nav gala; un ja tā būs jūsos, tā ies vairumā.

67 Un, ja jūsu acs būs "vērsta vienīgi uz Manu "godību, viss

jūsu ķermenis tiks piepildīts ar gaismu, un nebūs tumsības jūsos; un tas ķermenis, kas ir piepildīts ar gaismu, "saprot visu.

68 Tādēļ "iesvētiet sevi, lai jūsu "prāti pievērstos vienīgi Dievam, un pienāks dienas, kad jūs Viņu "redzēsiet; jo Viņš atsegs Savu seju jums, un tas būs Viņa paša laikā un Viņa paša veidā, un saskaņā ar Viņa paša gribu.

69 Atcerieties to lielo un pēdējo solījumu, kuru Es jums esmu devis; aizmetiet savas "tukšās domas un savus pārmērīgos "smieklus tālu prom no sevis.

70 Uzkavējieties, uzkaucējieties šajā vietā, un sasauciet svētu sapulci, tieši no tiem, kas ir pirmie strādnieki šajā pēdējā valstībā.

71 Un lai tie, kurus viņi ir "brīdinājuši savā ceļojumā, piesauc To Kungu un apdomā savās sirdīs to brīdinājumu, ko viņi ir saņēmuši, neilgu laiku.

72 Skatieties un raugiet, Es parūpēšos par jūsu ganāmpulkiem un celšu elderus, un sūtīšu pie tiem.

73 Lūk, Es pasteidzināšu Savu darbu savā laikā.

74 Un Es dodu jums, kas esat pirmie "strādnieki šajā pēdējā

61a M&D 76:24.

62a M&D 84:63; 93:45.

b src Pārdomāt.

c Jes. 55:6;

Jēk. v. 1:5;

M&D 46:7.

63a Cak. 1:3;

Jēk. v. 4:8;

Jāņa atkl. 3:20.

b 1. Laiku 28:9;

Et. 12:41;

M&D 101:38.

c M&D 4:7; 49:26.

64a src Lūgšana.

b M&D 18:18; 46:28–30.

65a Jēk. v. 4:3.

b M&D 63:7–11.

66a Jes. 40:3;

1. Nef. 17:13;

Al. 5:37–38;

M&D 128:20.

b src Gaisma, Kristus gaisma;

Svētais Gars.

c src Patiesība.

67a Mat. 6:22;

Lūk. 11:34–36;

M&D 82:19.

b Jāņa 7:18.

c Sal. Pam. 28:5;

M&D 93:28.

src Saprāšanas

dāvana.

68a src Iesvētīšana.

b src Prāts.

c M&D 67:10–13;

93:1; 97:15–17.

69a Mat. 12:36;

Mos. 4:29–30;

Al. 12:14.

b M&D 59:15; 88:121.

71a src Brīdināt,

Brīdinājums.

74a Mat. 20:1, 16.

valstībā, pavēli, lai jūs sapulcētos kopā un noorganizētos, un sagatavotos, un ^biesvētītu sevi; jā, šķīstiet savas sirdis un ‘attīriet savas rokas un kājas Manā priekšā, lai Es varētu darīt jūs ^atīrus;

75 lai Es varētu liecināt jūsu ‘Tēvam un jūsu Dievam, un Manam Dievam, ka jūs esat tīri no šīs ļaunās paaudzes asinīm; lai Es varētu izpildīt šo solījumu, šo lielo un pēdējo solījumu, kuru Es jums esmu devis, kad Es gribēju.

76 Es dodu jums arī pavēli, lai no šī brīža jūs turpinātu ‘lūgšanā un ^bgavēšanā.

77 Un Es dodu jums pavēli, lai jūs ‘mācītu cits citam ^bvalstības mācību.

78 Māciet uzcītīgi, un Mana ‘labvēlība jūs pavadīs, lai jūs tiktu ^bapmācīti pilnīgāk teorijā, principos, mācībā, evaņģēlija likumā, visās lietās, kas piederas Dieva valstībai, kuras jums ir nepieciešams saprast;

79 par lietām gan ‘debesīs, gan uz zemes, un zem zemes; par to, kas ir bijis, kas ir, kam drīz jānotiek, par to, kas ir mājās, par to, kas ir aiz robežām; par ^bkariem un tautu apjukumiem, un par spriedumiem, kas ir pār zemi;

un arī zināšanām par valstīm un valstībām,—

80 lai jūs būtu sagatavoti visās lietās, kad Es sūtīšu jūs atkal vairojot tos aicinājumus, kuros Es esmu jūs aicinājis, un misiju, kurai Es esmu jūs pilnvarojis.

81 Lūk, Es sūtu jūs ‘liecināt un brīdināt ļaudis, un katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas ^bbrīdināt savu tuvāko.

82 Tādēļ viņi paliek bez attaisnojuma, un viņu grēki ir uz viņu pašu galvām.

83 Tas, kas Mani ‘laikus ^bmeklēs, atradīs Mani un netiks atmests.

84 Tādēļ uzkavējieties un strādājiet uzcītīgi, lai jūs taptu pilnveidoti savā kalpošanā, lai dotos uz priekšu starp ‘citticībniekiem pēdējo reizi, visi tie, kurus nosauks Tā Kunga mute, lai ‘aizsietu bauslību un aizīmogotu liecību, un sagatavotu svētos tiesas stundai, kas nāks;

85 lai viņu dvēseles varētu izbēgt no Dieva dusmām, ‘negantības posta, kas sagaida bezdievīgos gan šajā pasaulē, gan nākamajā pasaulē. Patiesi Es saku jums, lai tie, kas nav pirmie elderi, turpina vīna dārzā, līdz Tā Kunga mute tos ^aaicinās, jo viņu laiks vēl nav pienācis;

74 b 3. Moz. 20:7–8;
3. Nef. 19:28–29;
M&D 50:28–29;
133:62.

c SRC Tīrs un netīrs.
d Et. 12:37.

75 a SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēks,
Debesu Tēva
garīgais bērns;
Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs;

Tēvs Debesis.
76 a SRC Lūgšana.
b SRC Gavēt, Gavēšana.
77 a SRC Mācīt, Skolotājs.
b SRC Kristus mācība.
78 a SRC Labvēlība.
b M&D 88:118;
90:15; 93:53.
79 a SRC Debesis.
b SRC Karš.
81 a SRC Liecināt.
b M&D 63:58.

src Brīdināt,
Brīdinājums.
83 a Al. 37:35.
b 5. Moz. 4:29–31;
Jer. 29:12–14;
M&D 54:10.
84 a DžS—V 1:41.
b Jes. 8:16–17.
85 a Mat. 24:15.
b M&D 11:15.

viņu drānas vēl nav ‘tīras no šīs paaudzes asinīm.

86 Palieciet tanī ^bbrīvībā, ar ko jūs esat darīti ^bbrīvi; ‘neiepinieties ^dgrēkā, bet lai jūsu rokas ir ‘tīras, līdz Tas Kungs nāks.

87 Jo tikai nedaudz dienas, un ^azeme ^bdrebēs un zvalstīsies šurp un turp kā piedzēries cilvēks; un ‘saule paslēps savu seju un atteiks dot savu gaismu; un mēness peldēsies ^dasinīs; un ‘zvaigznes kļūs ļoti dusmīgas un kritīs uz zemi kā vīģes krit no vīģes koka.

88 Un pēc jūsu liecības nāk niknums un sašutums pār ļaudīm.

89 Jo pēc jūsu liecības nāk ^azeme strīču liecība, kas radīs vaimanas tās vidū, un cilvēki kritīs zemē un nevarēs nostāvēt.

90 Un arī nāk pārkonu ^abals un zibeņu balss, un vētru balss, un jūras viļņu, kas bangojas pāri savām robežām, liecība.

91 Un viss būs ^asatraukts; un noteikti cilvēku sirdis pamirs izbailēs; jo bailes nāks pār visiem ļaudīm.

92 Un ^aenģeļi lidos debesu vidū, saukdami stiprā balsī, pūzdami Dieva bazūni, sakot:

Sagatavojieties, sagatavojieties, ak, zemes iedzīvotāji; jo ir atnākusi mūsu Dieva tiesa. Skatieties un raugiet, ^bLīgavainis nāk; izejiet viņam pretim.

93 Un nekavējoties parādīsies ^aliela zīme debesīs, un visi ļaudis kopā to redzēs.

94 Un cits enģelis pūtīs savu bazūni, sakot: Tā ^alielā ^bbaznīca, negantību ‘māte, kas lika visām tautām dzert no savas ^dnetiklības dusmu vīna, kas vajāja Dieva svētos, kas izlēja viņu asinis—tā, kura sēž pār lielajiem ūdeņiem un pār jūras salām—lūk, viņa ir zemes ‘nezāles, viņa ir sasieta kulišos; viņas saites ir stipras, neviens cilvēks nevar tās atraisīt; tādēļ viņa ir gatava, lai tiktu ^fsadedzināta. Un viņš pūtīs savu bazūni gan ilgi, gan skaļi, un visas tautas to dzirdēs.

95 Un būs ^aklusums debesīs pusstundas garumā; un uzreiz pēc tam debesu aizkars tiks atvērts, kā ^brullis tiek atvērts, kad tas tiek atrullēts, un Tā Kunga ‘vaigs tiks atsegts;

96 un svētie, kas būs dzīvi uz zemes, tiks atdzīvināti un tiks ^aaizrauti satikt Viņu.

85c 1. Nef. 12:10–11;
Jēk. 1:19; 2:2;
M&D 112:33.
src Šķīsts, Šķīstība.

86a Mos. 5:8.
src Brīvs, Brīvība.
b Jāņa 8:36.
src Brīvs, Brīvība;
Rīcības brīvība.

c Gal. 5:1.
d src Grēks.

e Īj. 17:9;
Psm. 24:4;
Al. 5:19.

87a Jes. 13:4–13.
b M&D 43:18.

c Joēla 2:10;
M&D 45:42; 133:49.
d Jāņa atkl. 6:12.
e Joēla 4:15.

89a M&D 45:33.
90a Jāņa atkl. 8:5;
M&D 43:17–25.

91a M&D 45:26.
92a Jāņa atkl. 8:13;
M&D 133:17.

b Mat. 25:1–13;
M&D 33:17;
133:10, 19.

93a Mat. 24:30;
Lūk. 21:25–27.
src Laiku zīmes.

94a 1. Nef. 13:4–9.
b src Velns—Velna
baznīca.
c Jāņa atkl. 17:5.
d Jāņa atkl. 14:8.
e Mat. 13:38.
f M&D 64:23–24;
101:23–25.
src Zeme—Zemes
attīrīšana.

95a M&D 38:12.
b Jāņa atkl. 6:14.
c src Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

96a 1. tes. 4:16–17.

97 Un tie, kas gulēs kapos, “uzcelsies, jo viņu kapi atvērsies, un viņi arī tiks aizrauti satikt Viņu debesu balstu vidū—

98 viņi ir Kristus, “pirmie augļi, tie, kas nolaidīsies ar Viņu vispirms, un tie, kas ir uz zemes un savos kapos, kas vispirms tiks aizrauti satikt Viņu; un tas viss ar Dieva eņģeļa skanošās bazūnes balsi.

99 Un pēc tam cits eņģelis pūtīs, kas ir otrā bazūne, un tad nāks to pestīšana, kuri kļūs par Kristus ļaudīm pie Viņa atnākšanas, kuri ir saņēmuši savu daļu tajā “cietumā, kas ir sagatavots tiem, lai viņi varētu pieņemt evaņģēliju un tapt ^btiesāti kā cilvēki miesā.

100 Un vēl, cita bazūne skanēs, kas ir trešā bazūne; un tad nāks to cilvēku “gari, kuriem jātiek tiesātiem, un kuri tiek atrasti zem ^bnosodījuma;

101 un šie ir atlikušie no “mirušajiem; un vairs nedzīvos, līdz ^btūkstoš gadi nebūs beigušies, nedz vairs līdz zemes galam.

102 Un cita bazūne skanēs, kas ir ceturta bazūne, sakot: Starp tiem ir atrodami tie, kuriem ir jāpaliek līdz tai lielajai un pēdējai dienai, patiesi galam, tie, kas paliks “nešķīsti.

103 Un cita bazūne skanēs, kas ir piektā bazūne, kas ir piektais eņģelis, kurš nodod “mūžīgo evaņģēliju—laizdamies debesu vidū, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām;

104 un šī būs viņa bazūnes balss, kas saka visiem ļaudīm gan debesīs, gan uz zemes un tiem, kas ir zem zemes—jo “katra auss to dzirdēs un katrs celis ^blieksies, un katra mēle atzīsies, kamēr viņi dzirdēs bazūnes skaņu, sakot: “Bīstieties Dieva un dodiet godu Viņam, kurš sēž tronī mūžīgi mūžos; jo Viņa tiesas stunda ir atnākusi.

105 Un vēl, cits eņģelis pūtīs savu bazūni, kas ir sestais eņģelis, sakot: Viņa, kas lika visām tautām dzert no savas netiklības dusmu vīna, ir “kritusi; viņa ir kritusi, kritusi!

106 Un vēl, cits eņģelis pūtīs savu bazūni, kas ir septītais eņģelis, sakot: Tas ir beidzies; tas ir beidzies! Dieva “Jērs ir ^buzvarējis un “minis vīna spaidu viens pats, patiesi Visvarenā Dieva dusmu niknuma vīna spaidu.

107 Un tad eņģeļi tiks kronēti ar Viņa varenības godību, un “svētie tiks piepildīti ar Viņa ^bgodību un saņems savu

97a M&D 29:13; 45:45–46; 133:56.
src Augšāmcelšanās.
98a 1. kor. 15:23.
99a M&D 76:73; 138:8.
src Glābšana mirušajiem.
b 1. Pēt. v. 4:6.
100a Jāņa atkl. 20:12–13; Al. 11:41; M&D 43:18; 76:85.
b src Nosodīt,

Nosodišana.
101a Jāņa atkl. 20:5.
b src Tūkstošgade.
102a src Nešķīsts, Nešķīstība.
103a Jāņa atkl. 14:6–7.
src Evaņģēlija atjaunošana.
104a Jāņa atkl. 5:13.
b Jes. 45:23; Fil. 2:9–11.
c src Bailes—Bīties Dievu;

Godbijība.
105a Jāņa atkl. 14:8; M&D 1:16.
106a src Dieva Jērs.
b 1. kor. 15:25.
c Jes. 63:3–4; Jāņa atkl. 19:15; M&D 76:107; 133:50.
107a src Svētais.
b src Celestiālā godība.

‘mantojumu, un tiks darīti
‘vienlīdzīgi ar Viņu.

108 Un tad pirmais eņģelis atkal pūtīs savu bazūni visu dzīvo ausīs un ‘atklās cilvēku slepenos darbus un Dieva varenos darbus ^bpirmajos tūkstoš gados.

109 Un tad otrais eņģelis pūtīs savu bazūni un atklās cilvēku slepenos darbus un viņu sirds domas, un vēlmes, un Dieva varenos darbus otrajos tūkstoš gados—

110 un tā tālāk, līdz septītais eņģelis pūtīs savu bazūni; un viņš stāvēs uz zemes un uz jūras un zvērēs Tā Vārdā, kurš sēd tronī, ka ‘laika vairs nebūs, un ^bSātans tiks sasiets, tā vecā čūska, kas tiek saukts par velnu, un netiks atraisīts ‘tūkstoš gadu garumā.

111 Un tad viņš tiks ‘atraisīts uz īsu brīdi, lai viņš varētu sapulcināt kopā savus karapulku.

112 Un ‘Mihaēls, septītais eņģelis, tieši erceņģelis, sapulcinās kopā savus karapulku, tieši debesu pulku.

113 Un velns sapulcinās kopā savus karapulku; tieši elles pulku, un nāks kaujā pret Mihaēlu un viņa karapulkiem.

114 Un tad nāk diženā Dieva ‘kauja, un velns un viņa

karapulki tiks padzīti uz tiem atbilstošo vietu, lai viņiem vispār vairs nebūtu varas pār svētajiem.

115 Jo Mihaēls izcīnīs viņu kaujas un uzvarēs to, kas ‘tiekas pēc Viņa, kas sēd tronī, patiesi Jēra, troņa.

116 Šī ir Dieva un ‘iesvētīto godība; un viņi vairs neredzēs ^bnāvi.

117 Tādēļ patiesi Es saku jums, Mani ‘draugi, sasauciet svētu sapulci, kā Es jums esmu pavēlējis.

118 Un tā kā visiem nav ticības, meklējiet uzcītīgi un ‘māciet cits citam ^bgudrības vārdus; jā, meklējiet labākajās ‘grāmātās gudrības vārdus; meklējiet zināšanas studējot un arī ar ticību.

119 Organizējieties; sagatavojiet katru nepieciešamo lietu; un izveidojiet ‘namu, patiesi lūgšanu namu, gavēņa namu, ticības namu, mācīšanās namu, godības namu, kārtības namu, Dieva namu;

120 lai jūsu ienākšana būtu Tā Kunga Vārdā; lai jūsu iznākšana būtu Tā Kunga Vārdā; lai visi jūsu sveiciens būtu Tā Kunga Vārdā ar paceltām rokām uz Visuaugstāko.

121 Tādēļ ‘novērsieties no

107c SRC Paaugstināšana.

d M&D 76:95.

108a Al. 37:25;

M&D 1:3.

b M&D 77:6–7.

110a M&D 84:100.

b Jāņa atkl. 20:1–3;

1. Nef. 22:26;

M&D 101:28.

src Velns.

c SRC Tūkstošgade.

111a M&D 29:22; 43:30–31.

112a src Mihaēls, Miķelis.

114a Jāņa atkl. 16:14.

115a Jes. 14:12–17;

Moz. 4:1–4.

116a src Iesvētīšana;

Paaugstināšana.

b Jāņa atkl. 21:4;

Al. 11:45; 12:18;

M&D 63:49.

src Nemirstīgs,

Nemirstība.

117a M&D 109:6.

118a M&D 88:76–80.

src Mācīt, Skolotājs.

b SRC Gudrība.

c M&D 55:4; 109:7, 14.

119a M&D 95:3; 97:10–17;

109:2–9; 115:8.

src Templis,

Tā Kunga nams.

121a M&D 43:34; 100:7.

visām jūsu vieglajām runām, visiem ^bsmieklīem, visām jūsu ‘miesaskārīgajām vēlmēm, visas jūsu ^dlepības un vieglprātības, un visiem jūsu ļaunajiem darbiem.

122 Nozīmējiet savā starpā skolotāju, un lai visi nav runātāji vienlaicīgi; bet lai viens runā noteiktā laikā un lai visi klausās viņa vārdos, lai, kad visi būs runājuši, visi būtu iedvesmoti par visu, un lai katram cilvēkam būtu vienādas privilēģijas.

123 Skatieties, lai jūs ^amīlētu cits citu, mitējieties būt ^balkatīgi; mācieties dalīties cits ar citu kā evaņģēlijs prasa.

124 Mitējieties būt ^aslinki; mitējieties būt netīri; mitējieties ^bmeklēt vainu cits citā; mitējieties gulēt ilgāk nekā ir nepieciešams; dodieties savā gultā agri, lai jūs nebūtu noguruši; celieties agri, lai jūsu ķermeņi un jūsu prāti tiktu stiprināti.

125 Un pāri visam, tērpieties ^ažēlsirdības saitēs kā apmetnī, kas ir pilnības un ^bmiera saites.

126 ^aLūdziet vienmēr, lai jūs nepagurtu, līdz Es ^bnākšu. Skatieties un raugiet, Es nākšu ātri un ņemšu jūs pie Sevis. Āmen.

127 Un vēl, nama, kas sagatavots ^apraviešu skolas prezidijam, kārtība; šī skola izveidota viņu apmācīšanai visās lietās, kas ir tiem nepieciešamas, patiesi visām baznīcas

^bamatpersonām jeb, citiem vārdiem, tiem, kas ir aicināti kalpošanai baznīcā, sākot ar augstajiem priesteriem līdz pat diakoniem—

128 un šī būs skolas prezidija nama kārtība: Tas, kurš ir nozīmēts par prezidentu jeb skolotāju, būs pastāvīgi atrodams savā vietā namā, kas būs viņam sagatavots.

129 Tādēļ viņš būs pirmais Dieva namā, vietā, kur draudze tai namā var dzirdēt viņa vārdus kārtīgi un skaidri, nerunājot skaļā balsī.

130 Un kad viņš nāk Dieva namā, jo viņam ir jābūt pirmajam namā—lūk, tas ir brīnišķīgi, lai viņš būtu piemērs—

131 lai viņš ^aziedo sevi lūgšanā uz ceļiem Dieva priekšā, par mūžīgās derības zīmi vai atgādinājumu.

132 Un kad kāds nāks pēc viņa, lai skolotājs pieceļas un ar rokām, kas paceltas uz debesīm, jā, tieši taisni, sveic savu brāli vai brāļus ar šiem vārdiem:

133 Vai tu esi brālis (vai brāļi)? Es sveicu tevi Tā Kunga Jēzus Kristus Vārdā, par mūžīgās derības zīmi vai atgādinājumu, šajā derībā es pieņemu tevi ^asekot ar apņēmiņu, kas ir noteikta, nesatricināma un nemainīga, lai būtu par tavu draugu un ^bbrāli caur Dieva labvēlību mīlestības saitēs, lai staigātu pēc

121 *b* M&D 59:15; 88:69.

c SRC Miesīgs.

d SRC Lepnība.

123 *a* SRC Mīlestība.

b SRC Iekārot.

124 *a* SRC Slinks,
Slinkums.

b M&D 64:7–10.

SRC Ļauna runāšana.

125 *a* SRC Žēlsirdība.

b SRC Miers.

126 *a* SRC Lūgšana.

b M&D 1:12.

127 *a* SRC Praviešu skola.

b SRC Amats,

Amatpersona.

131 *a* SRC Pielūgšana.

133 *a* SRC Sadraudzība.

b SRC Brāļi, Brālis;
Māsa.

visām Dieva pavēlēm nevainojams, pateicībā, mūžīgi mūžos. Amen.

134 Un tam, kurš tiek atrasts par necienīgu šim sveicienam, nebūs vietas starp jums; jo jūs nepieļausit, lai Mans nams tiek viņa "apgānīts".

135 Un tas, kurš nāk iekšā un ir uzticīgs Manā priekšā, un ir brālis vai ja viņi ir brāļi, viņš sveicinās prezidentu vai skolotāju ar rokām, kas paceltas uz debesīm, ar to pašu lūgšanu un derību vai sakot „āmen”, par zīmi tam pašam.

136 Lūk, patiesi Es saku jums, šis jums ir paraugs sveicienam savā starpā Dieva namā, praviešu skolā.

137 Un jūs esat aicināti darīt to ar lūgšanu un pateicību, kā paudis Gars visos jūsu darbos

Tā Kunga namā, praviešu skolā, lai tas varētu kļūt par svētnīcu, par Svētā Gara mājokli jūsu "iedvesmošanai".

138 Un jūs nepieņemsit nevienu savā starpā šajā skolā, kā tikai tad, ja tas ir tīrs no šīs paaudzes "asinīm";

139 un viņš tiks pieņemts ar kāju "mazgāšanas priekšraksta izpildīšanu, jo šādam nolūkam kāju mazgāšanas priekšraksts tika ieviests.

140 Un vēl, kāju mazgāšanas priekšraksta izpildīšana ir jāvada prezidentam vai baznīcas prezidējošajam elderam.

141 Tas ir jāizpilda ar lūgšanu; un pēc maizes un vīna "baudīšanas viņam ir jāapsienas pēc ^bparauga, kas ir dots Jāņa liecības par Mani trīspadsmitajā nodaļā. Amen.

89. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 27. februārī. Kā sekas tam, ka agrīnie brāļi lietoja tabaku savās sapulcēs, Praviētis sāka pārdomāt šo lietu, rezultātā viņš jautāja Tam Kungam par to. Sekoja šī atklāsme, kas zināma kā Gudrības vārds.

1–9, Tiek aizliegta vīna, stipru dzērienu, tabakas un karstu dzērienu lietošana; 10–17, Augi, augļi, gaļa un graudi ir nolemti cilvēka un dzīvnieku lietošanai; 18–21, Paklausība evaņģēlija likumam, ieskaitot Gudrības vārdu, nes laicīgas un garīgas svētības.

"GUDRĪBAS VĀRDS, augsto priesteru, kas sapulcējušies Kērtlandē, padomes un baznīcas, un visu svēto Ciānā labumam—

2 lai tiktu sūtīts kā sveiciens; nevis ar pavēli vai piespiešanu, bet ar atklāsmi un gudrības vārdu, parādot Dieva kārtību un

134a M&D 97:15–17;
110:7–8.

137a M&D 50:21–24.

138a M&D 88:74–75, 84–85.

139a SRC Mazgāt, Mazgāts,
Mazgāšana.

141a SRC Svētais
Vakarēdiens.

b Jāņa 13:4–17.

89 1a SRC Gudrības vārds.

“gribu visu pēdējo dienu svēto laicīgajā glābšanā—

3 dots par principu ar “solījumu, pielāgots vājo un visvājāko no visiem ^bsvētajiem spējām, kas tiek vai var tikt saukti par svētajiem.

4 Lūk, patiesi tā saka Tas Kungs jums: Kā rezultāts ^aļaudnumam un nodomiem, kas ir un būs cilvēku, kas rīko ^bsazvērestības, sirdīs pēdējās dienās, Es esmu ^bbrīdinājis un brīdinu jūs, dodams jums šo gudrības vārdu ar atklāsmi—

5 ka tiktāl, cik kāds cilvēks dzer ^avīnu vai stipru dzērienu jūsu vidū, lūk, tas nav labi, nedz pareizi jūsu Tēva acīs, kā vienīgi sapulcējoties kopā, lai upurētu jūsu Svēto Vakarēdienu Viņa priekšā.

6 Un lūk, tam jābūt vīnam, jā, “tīram vīnam no vīnogām, jūsu pašu taisītam.

7 Un vēl, “stipri dzērieni nav vēderam, bet jūsu ķermeņu mazgāšanai.

8 Un vēl, tabaka nav nedz “ķermenim, nedz vēderam un nav laba cilvēkam, bet ir augs sasitumiem un visiem slimiem liellopiem, lai tiktu lietota ar sa-prātu un iemaņām.

9 Un vēl, karstie dzērieni nav nedz ķermenim, nedz vēderam.

10 Un vēl, patiesi Es saku jums, visus vērtīgos ^aaugus Dievs ir noteicis cilvēka veselībai, organismam un lietošanai—

11 katrs augs savā laikā, un katrs auglis savā laikā; tiem visiem jātiek lietoti ar piesardzību un ^apateicību.

12 Jā, un ^adzīvnieku un gaisa putnu ^bgaļu arī Es, Tas Kungs, esmu noteicis cilvēka lietošanai ar pateicību; tomēr tā ir jālieto ^aatturīgi;

13 un Man ir patīkami, ja tā netiek lietota, kā vien ziemas jeb aukstuma, jeb bada laikā.

14 Visi ^agraudi ir noteikti cilvēka un dzīvnieku lietošanai, lai būtu par dzīvības atbalstu, ne tikai cilvēkam, bet arī lauka dzīvniekiem un putniem debesīs, un visiem mežonīgiem zvēriem, kas skraida vai rāpo pa zemi;

15 un tos visus Dievs ir radījis cilvēka lietošanai tikai bada un ārkārtīga izsalkuma laikos.

16 Visi graudi ir labi cilvēka uzturam, kā arī vīnakoku augļi; tie, kas nes augļus, vai nu zemē vai virs zemes—

17 tomēr kvieši cilvēkam un kukurūza ragulopam, un auzas zirgam, un rudzi putniem un cūkai, un visiem lauka dzīvnie-

2a M&D 29:34.
SRC Dieva pavēles,
baušļi.

3a M&D 89:18–21.

b SRC Svētais.

4a SRC Pievilt,
Pievilšana, Viltus.

b SRC Slepēnās
savienības.

c SRC Brīdināt,
Brīdinājums.

5a 3. Moz. 10:9–11;
Jes. 5:11–12;
1. kor. 6:10.

6a M&D 27:1–4.

7a Sal. Pam. 20:1;
23:29–35.

8a 1. kor. 3:16–17.
SRC Ķermeņis.

10a TAS IR augi.
1. Moz. 1:29;
M&D 59:17–20.

11a SRC Pateicīgs,
Pateicība,
Pateikšanās.

12a 1. Moz. 9:3;
3. Moz. 11:1–8.

b 1. Tim. 4:3–4;
M&D 49:18–21.

c M&D 59:20.

14a Dan. 1:6–20.

kiem, un mieži visiem noderīgajiem dzīvniekiem un viegliem dzērieniem, kā arī citi graudi.

18 Un visi svētie, kas atceras turēt un pildīt šos vārdus, staigājot paklausībā pavēlēm, saņems "veselību nabā un smadzenes kaulos;

19 un atradīs "gudrību un

lielus ^bzināšanu dārgumus, patiesi apslēptus dārgumus;

20 un "skries un nepiekusīs, un staigās un nepagurs.

21 Un Es, Tas Kungs, dodu viņiem "solījumu, ka iznīcināšanas eņģelis ^bpaies tiem garām kā Israēla bērniem un nenogalinās viņus. Āmen.

90. NODAĻA

Atklāsme pravietim Džozefam Smitam, dota Kērtlandē, Ohaio štātā, 1833. gada 8. martā. Šī atklāsme ir nākamais solis Augstākā prezidija izveidošanā (skat. 81. nodaļas ievadu); tās rezultātā minētie padomnieki tika iecelti 1833. gada 18. martā.

1–5, Valstības atslēgas ir nodotas Džozefam Smitam un caur viņu Baznīcai; 6–7, Sidnijam Rigdonam un Frederikam G. Viljamsam ir jākalpo Augstākajā prezidijā; 8–11, Evaņģēlijam ir jātiek sludinātam Israēla tautām, citticībniekiem un jūdiem, katram cilvēkam dzirdot to savā mēlē; 12–18, Džozefam Smitam un viņa padomniekiem ir jāsaved kārtībā Baznīca; 19–37, Dažādiem cilvēkiem Tas Kungs dod padomu staigāt taisnīgi un kalpot Viņa valstībā.

TĀ saka Tas Kungs, patiesi, patiesi Es saku tev, Mans dēls, tavi grēki ir tev "piedoti, atbilstoši tavam lūgumam, jo tavas

lūgšanas un tavu brāļu lūgšanas ir nonākušas Manās ausīs.

2 Tādēļ tu esi svētīts no šī brīža, kas nes tev dotās valstības "atslēgas; šī ^bvalstība nāk pēdējo reizi.

3 Patiesi Es saku tev, šīs valstības atslēgas nekad tev netiks atņemtas, kamēr tu esi pasaulē, nedz arī nākamajā pasaulē;

4 tomēr caur tevi "Dieva vārds tiks nodoti citiem, jā, patiesi baznīcai.

5 Un visi tie, kas saņem Dieva vārdus no Dieva, lai viņi "piesargās, kā viņi tos tur, lai tie netiktu uzskatīti par mazsvarīgu lietu un viņi ar to nenokļūtu zem nosodījuma, un nepakluptu, un nekristu, kad straumes

18a Sal. Pam. 3:8.

19a SRC Gudrība.

b SRC Liecība;
Zināšanas.

20a Jes. 40:31.

21a M&D 84:80.

b 2. Moz. 12:23, 29.

90 1a SRC Piedot.

2a M&D 65:2.

SRC Priesterības
atslēgas.

b SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

4a Ap. d. 7:38;

Rom. 3:2;

Ebr. 5:12;

M&D 124:39, 126.

SRC Pravietojums,
Pravietot.

5a M&D 1:14.

nāk un vēji pūš, un ^blietus līst un gāžas virsū viņu namam.

6 Un vēl, patiesi Es saku tavam brālim Sidnijam Rigdonam un Frederikam G. Viljamsam, viņu grēki tiem arī ir piedoti, un viņi tiek uzskatīti par vienlīdzīgiem ar tevi, turot šīs pēdējās valstības atslēgas;

7 kā arī caur tavu vadību "praviešu skolas, ko Es pavēlēju izveidot, atslēgas;

8 lai tādējādi viņi tiktu pilnveidoti savā kalpošanā Cīānas un Israēla tautu, un citticībnieku, tik daudz, cik ticēs, glābšanai;

9 lai caur tavu vadību viņi varētu saņemt vārdu, un caur viņu vadību vārds varētu iet līdz zemes galiem, "vispirms pie ^bcitticībniekiem un tad, skaties un raugi, viņiem jāpievēršas jūdiem.

10 Un tad nāk diena, kad Tā Kunga elkonis tiks "atsegts spēkā visu tautu pārliecināšanai—pagāņu tautu, ^bJāzēpa nama—par viņu glābšanas evaņģēliju.

11 Jo notiks tanī dienā, ka katrs cilvēks "dzirdēs evaņģēlija pilnību savā mēlē un savā valodā caur tiem, kas ir ^bordinēti šai "varā, ar ^dMierinātāja vadību, kas izliets pār tiem Jēzus Kristus atklāšanai.

12 Un tagad, patiesi Es saku jums, Es dodu jums pavēli, lai jūs turpinātu "kalpošanā un virsvadībā.

13 Un kad jūs būsit pabeiguši praviešu tulkošanu, no tā brīža jūs "vadīsīt baznīcas un ^bskolas lietas;

14 un laiku pa laikam, kā pavēstīs Mierinātājs, saņemsit "atklāsmes, lai atklātu valstības ^bnoslēpumus;

15 un savestu kārtībā draudzes, un "studēsīt un ^bmācīsities, un iepazīsīt visas labas grāmatas un "valodas, mēles un ļaudis.

16 Un tas būs jūsu pienākums un jūsu misija visās jūsu dzīvēs, prezidēt padomēs un savest kārtībā visas šīs baznīcas un valstības lietas.

17 Netopiet "apkaunoti, nedz satriekti; bet esiet brīdināti par visu savu augstprātību un ^blepniību, jo tās nes slazdus jūsu dvēselēm.

18 Savediet kārtībā savas mājas; turiet "laiskumu un ^bnešķīstību tālu no sevis.

19 Tagad, patiesi Es saku jums, lai tiek dota vieta, tiklīdz tas ir iespējams, tava padomnieka un rakstītāja, patiesi Frederika G. Viljamsa, ģimenei.

5b Mat. 7:26–27.

7a SRC Praviešu skola.

9a Mat. 19:30;

Et. 13:10–12.

b 1. Nef. 13:42;

M&D 107:33; 133:8.

10a M&D 43:23–27;

88:84, 87–92.

b 1. Moz. 49:22–26;

1. Nef. 15:13–14.

11a SRC Misionāru darbs.

b SRC Aicināt, Dieva

aicināts, Aicinājums;

Ordinēt, Ordinācija.

c SRC Priestertība.

d SRC Mierinātājs.

12a SRC Kalpot,

Kalpošana.

13a M&D 107:91–92.

b SRC Praviešu skola.

14a SRC Atklāsme.

b SRC Dieva noslēpumi.

15a M&D 88:76–80, 118;

93:53.

b M&D 107:99–100;

130:18–19.

c SRC Valoda.

17a Rom. 1:16;

2. Nef. 6:13.

b M&D 88:121.

SRC Lepnība.

18a M&D 58:26–29.

SRC Slinks, Slinkums.

b M&D 38:42.

20 Un lai Mans kalps gados, "Džozefs Smits, vecākais, turpina ar savu ģimeni tajā vietā, kur viņš patlaban dzīvo; un lai tā netiek pārdota, līdz Tā Kunga mute noteiks.

21 Un lai mans padomnieks, patiesi "Sidnijs Rigdons, paliek, kur viņš patlaban dzīvo, līdz Tā Kunga mute noteiks.

22 Un lai bīskaps uzcītīgi meklē dabūt "pārstāvi, un lai tas ir vīrs, kam ir ^bbagātības krātuvē— Dieva vīrs un stipras ticības—

23 lai tādējādi viņš varētu samaksāt katru parādu, lai Tā Kunga krātuve nevarētu nokļūt negodā ļaužu acīs.

24 Meklējiet "uzcītīgi, ^blūdziet vienmēr un esiet ticīgi, un "visas lietas strādās kopā jūsu labumam, ja jūs staigāsiet taisnīgi un atcerēsities "derību, ko jūs esat derējuši viens ar otru.

25 Lai jūsu "ģimenes ir mazas, it īpaši mana kalpa gados Džozefa Smita, vecākā, attiecībā uz tiem, kas nepieder jūsu ģimenēm;

26 lai šīs lietas, kas tiek dotas jums, lai īstenotu Manu darbu, netiktu atņemtas jums un atdotas tiem, kas nav cienīgi—

27 un tādējādi jūs tiktu kavēti pildīt to, ko Es esmu jums pavēlējis.

28 Un vēl, patiesi Es saku jums, tā ir Mana griba, lai Mana kalpone Vjēna Džeiksa saņemtu

naudu, ko segt savus izdevumus, un dotos uz Ciānas zemi;

29 un atlikusī nauda tiktu ziedota Man, un viņa tiktu atalgota Manis noliktajā laikā.

30 Patiesi Es saku jums, ka tas ir pareizi Manās acīs, lai viņa ietu uz Ciānas zemi un saņemtu mantojumu no bīskapa rokas;

31 lai viņa varētu apmesties mierā, ciktāl viņa ir uzticīga, un nebūtu slinka savās dienās kopš šī brīža.

32 Un lūk, patiesi Es saku jums, lai jūs rakstītu šo pavēli un sacītu saviem brāļiem Ciānā, mīlestībā sveicinot, ka Es esmu jūs aicinājis arī "prezidēt Ciānā Manis noliktajā laikā.

33 Tādēļ lai viņi pārstāj Mani nogurdināt par šo lietu.

34 Lūk, Es saku jums, ka jūsu brāļi Ciānā sāk nožēlot grēkus, un eņģeļi priecājas par viņiem.

35 Tomēr Es neesmu apmierināts ar daudzām lietām, un Es neesmu apmierināts ar Savu kalpu "Viljamu E. Maklelinu, nedz ar Savu kalpu Sidniju Gilbertu, nedz arī ar bīskapu, un citiem ir daudz ko nožēlot.

36 Bet patiesi Es saku jums, ka Es, Tas Kungs, cīnīšos ar "Ciānu un lūgšu viņas stipros, un ^bpārmācīšu viņu, līdz viņa uzvarēs un būs "tīra Manā priekšā.

37 Jo viņa netiks izkustināta no savas vietas. Es, Tas Kungs, esmu to runājis. Āmen.

20a SRC Smits Džozefs, vecākais.

21a SRC Rigdons Sidnijs.

22a M&D 84:112–113.

b Jēk. 2:17–19.

24a SRC Uzcītība.

b SRC Lūgšana.

c Ezr. 8:22;

Rom. 8:28;

M&D 100:15; 122:7–8.

d SRC Derība.

25a TAS IR nabagie, par kuriem rūpējās Džozefs Smits,

vecākais.

32a M&D 107:91–92.

35a M&D 66:1; 75:6–9.

36a SRC Ciāna.

b SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

c SRC Šķists, Šķistība.

91. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 9. martā. Pravietis šajā laikā bija aizņemts ar Vecās Derības tulkošanu. Nonācis līdz to seno rakstu daļai, ko sauc par Apokrifiem, viņš jautāja Tam Kungam un saņēma šo norādījumu.

1–3, *Apokrifi lielākoties ir pārtulkoti pareizi, bet satur daudzus cilvēku roku iestarpinājumus, kas nav patiesi; 4–6, Tie dod labumu tiem, kas ir Gara apgaismoti.*

PATIESI tā saka jums Tas Kungs par "Apokrifiem: Tajos ir ietvertas daudzas lietas, kas ir patiesas, un lielākoties tie ir pārtulkoti pareizi;

2 tajos ir ietvertas daudzas lietas, kas nav patiesas, kuras ir cilvēku roku iestarpinājumi.

3 Patiesi Es saku jums, ka nav nepieciešams, lai Apokrifi tiktu pārtulkoti.

4 Tādēļ, kurš tos lasa, lai tas "saprot, jo Gars pavēsta patiesību;

5 un kurš ir "Gara apgaismots, gūs labumu no tiem;

6 un kurš nesaņem no Gara, nevar gūt labumu. Tādēļ nav nepieciešams, lai tie tiktu tulkoti. Āmen.

92. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 15. martā. Atklāsmē ir doti norādījumi Frederikam G. Viljamsam, kurš nesen bija ticis iecelts par padomnieku Džozefam Smitam, attiecībā uz viņa pienākumiem Apvienotajā uzņēmumā (skat. 78. un 82. nodaļas ievadu).

1–2, *Tas Kungs dod pavēli attiecībā uz uzņemšanu Apvienotajā ordenī.*

PATIESI tā saka Tas Kungs: Es dodu "Apvienotajam ordenim, izveidotam atbilstoši agrāk dotai pavēlei, atklāsmi un pavēli attiecībā uz Savu kalpu

Frederiku G. Viljamsu, ka jūs pieņemsit viņu šajā ordenī. Ko Es saku vienam, Es saku visiem.

2 Un vēl, Es saku tev, Mans kalp Frederik G. Viljams, tu būsi spēcīgs šī ordeņa loceklis; un ciktāl tu esi uzticīgs, turot visas iepriekšējās pavēles, tu tiksī svētīts uz mūžiem. Āmen.

91 1a SRC Apokrifi.
4a SRC Saprašana.
5a SRC Iedvesma,

Iedvesmot;
Svētais Gars.
92 1a M&D 82:11, 15–21.

src Apvienotais
ordenis.

93. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 6. maijā.

1–5, *Visi, kas ir uzticīgi, redzēs To Kungu; 6–18, Jānis liecina, ka Dieva Dēls gāja no labvēlības uz labvēlību, līdz Viņš saņēma Tēva godības pilnību; 19–20, Uzticīgie cilvēki, iedami no labvēlības uz labvēlību, arī saņems no Viņa pilnības; 21–22, Tie, kas ir piedzi-
muši caur Kristu, ir Pirmdzimtā Baznīca; 23–28, Kristus saņēma visas patiesības pilnību, un cilvēks ar paklausību var darīt tāpat; 29–32, Cilvēks bija sākumā ar Dievu; 33–35, Elementi ir mūžīgi, un cilvēks var saņemt prieka pilnību pie augšāmcelsšanās; 36–37, Dieva godība ir saprāts; 38–40, Bērni ir nevainīgi Dieva priekšā Kristus pestīšanas dēļ; 41–53, Vadošajiem brāļiem tiek pavēlēts savest kārtībā savas ģimenes.*

PATIESI tā saka Tas Kungs: Notiks, ka katra dvēsele, kas "atmet savus grēkus un nāk pie Manis, un ^bpiesauc Manu Vārdu, un ^cpaklausā Manai balsij, un tur Manas pavēles, "redzēs Manu ^evaigu un zinās, ka Es esmu;

2 un ka Es esmu patiesā "gaisma, kas apgaismo katru cilvēku, kurš nāk pasaulē;

3 un ka Es esmu "Tēvā, un Tēvs Manī, un Tēvs un Es esam viens—

4 Tēvs "tāpēc, ka Viņš ^bdeva Man no Savas pilnības, un Dēls tāpēc, ka Es biju pasaulē un darīju "miesu par Savu mājokli, un dzīvoju starp cilvēku dēliem.

5 Es biju pasaulē un saņēmu no Sava Tēva, un Viņa "darbi tika skaidri pavēstīti.

6 Un "Jānis redzēja un liecināja par Manas ^bgodības pilnību, un "Jāņa liecības pilnība tiks atklāta vēlāk.

7 Un viņš liecina, sakot: Es redzēju Viņa godību, ka Viņš bija "sākumā, pirms pasaule tika radīta;

8 tādējādi sākumā bija "Vārds, jo Viņš bija Vārds, patiesi glābšanas vēstnesis—

9 "gaisma un pasaules ^bPestītājs; patiesības Gars, kurš nāca pasaulē, tāpēc ka pasaule tika Viņa radīta, un viņā bija cilvēku dzīve un cilvēku gaisma.

93 1a SRC Cienīgs, Cienīgums; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.
b Joēla 3:5.
c SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.
d 2. Moz. 33:11; M&D 38:7–8; 67:10–12; 88:68; 101:23; 130:3.
SRC Mierinātājs.
e DZST 1. Jāņa 4:12

(Pielikums).
2a Jāņa 1:4–9; M&D 14:9; 84:45–47; 88:6–7.
SRC Gaisma, Kristus gaisma.
3a Jāņa 10:25–38; 17:20–23; M&D 50:43–45.
4a Mos. 15:1–7.
b SRC Jēzus Kristus—Pilnvaras.
c Lūk. 1:26–35; 2:4–14; 3. Nef. 1:12–14;

Et. 3:14–16.
5a Jāņa 5:36; 10:25; 14:10–12.
6a Jāņa 1:34.
b SRC Jēzus Kristus—Jēzus Kristus godība.
c Jāņa 20:30–31.
7a Jāņa 1:1–3, 14; 17:5; M&D 76:39.
8a SRC Jehova; Jēzus Kristus.
9a SRC Gaisma, Kristus gaisma.
b SRC Pestītājs.

10 Pasaules tika Viņa "radītas; cilvēki tika Viņa radīti; visas lietas tika Viņa radītas, un caur Viņu, un no Viņa.

11 Un es, Jānis, liecinu, ka Es redzēju Viņa godību kā Tēva Vienpiedzimušā, pilna labvēlības un patiesības, patiesi patiesības Gara, godību, kurš nāca un dzīvoja miesā un dzīvoja starp mums.

12 Un es, Jānis, redzēju, ka viņš nesaņēma uzreiz no "pilnības, bet saņēma ^blabvēlību pēc labvēlības;

13 un viņš nesaņēma uzreiz no pilnības, bet turpināja no "labvēlības uz labvēlību, līdz Viņš saņēma pilnību;

14 un tā viņš tika nosaukts par "Dieva Dēlu, tāpēc ka Viņš nesaņēma uzreiz no pilnības.

15 Un es, "Jānis, liecinu, un, raugiet, debesis bija atvērtas, un ^bSvētais Gars nolaidās uz Viņu "baloža izskatā un nosēdās uz Viņu, un nāca balss no debesīm, sakot: Tas ir Mans "mīlais Dēls.

16 Un es, Jānis, liecinu, ka Viņš saņēma Tēva godības pilnību;

17 un Viņš saņēma "visu ^bvaru,

gan debesīs, gan uz zemes, un "Tēva godība bija ar Viņu, jo Viņš mita Viņā.

18 Un notiks, ka, ja jūs esat uzticīgi, jūs saņemsit Jāņa liecības pilnību.

19 Es dodu jums šos vārdus, lai jūs varētu saprast un zināt, kā "pielūgt, un zinātu, ko jūs pielūdzat, lai jūs varētu nākt pie Tēva Manā Vārdā un noliktajā laikā saņemt no Viņa pilnības.

20 Jo, ja jūs turat Manas "pavēles, jūs saņemsit no Viņa ^bpilnības un tiksit "pagodināti Manī, kā Es esmu Tēvā; tāpēc Es saku jums, jums jāsaņem "labvēlība pēc labvēlības.

21 Un tagad, patiesi Es saku jums, Es biju "sākumā ar Tēvu, un Es esmu ^bPirmdzimtais;

22 un visi tie, kas ir dzimuši caur Mani, ir arī Manas "godības ^bdalībnieki un ir Pirmdzimtā baznīca.

23 Jūs arī bijāt sākumā "ar Tēvu, kas ir Gars, patiesi patiesības Gars;

24 un "patiesība ir ^bzināšanas par to, kas ir un kas bija, un kas nāks;

25 un kas ir "vairāk vai mazāk

10a Ebr. 1:1–3;
M&D 76:24;
Moz. 1:31–33.

12a Fil. 2:6–11.
b Jāņa 1:16–17.

13a Lūk. 2:52.

14a Lūk. 1:31–35;
M&D 6:21.
src Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

15a Jāņa 1:29–34.
b src Svētais Gars.
c src Baloža zīme.
d Mat. 3:16–17.

17a Mat. 28:18;
Jāņa 17:2;

1. Pēt. v. 3:22.
b src Jēzus Kristus—
Pilnvaras;
Spēks, vara.

c src Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
19a Jāņa 4:21–26; 17:3;
Ap. d. 17:22–25.
src Pielūgšana.

20a M&D 50:28.
b Jāņa 1:16;
M&D 84:36–39.
c Jāņa 17:4–5, 22.
src Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas kļūt līdzīgam

Debesu Tēvam.
d src Labvēlība.
21a Jāņa 1:1–2;
1. Pēt. v. 1:19–20;
Moz. 4:2.
b src Pirmdzimtais.
22a src Celestiālā godība.
b 1. Pēt. v. 5:1;
M&D 133:57.
23a src Cilvēks, Cilvēki—
Cilvēks, Debesu
Tēva garīgais bērns.
24a src Patiesība.
b src Zināšanas.
25a M&D 20:35.

nekā šis, ir tā ļaunā gars, kurš bija ^bmelis no sākuma.

26 ^aPatiesības Gars ir no Dieva. Es esmu patiesības Gars, un Jānis liecina par Mani, sakot: Viņš saņēma patiesības pilnību, jā, patiesi visu pilnību;

27 un neviens cilvēks nesaņem ^a“pilnību, ja viņš netur Viņa pavēles.

28 Tas, kas ^a“tur Viņa pavēles, saņem patiesību un ^bgaismu, līdz viņš ir godināts patiesībā un ^czina visas lietas.

29 Cilvēks arī bija ^a“sākumā ar Dievu. ^bSaprāts jeb patiesības gaisma netika radīta vai izveidota, nedz arī var tikt.

30 Visa patiesība ir neatkarīga tanī jomā, kur Dievs to ir nolīcis, lai ^a“rīkotos pati, kā arī viss saprāts, savādāk nav esamības.

31 Lūk, šeit ir cilvēka ^a“rīcības brīvība, un šeit ir cilvēka nosodījums; tāpēc ka tas, kas bija no sākuma, tiem ir ^bskaidri pavēstīts, un viņi nepieņem gaismu.

32 Un katrs cilvēks, kura gars nepieņem ^a“gaismu, ir zem nosodījuma.

33 Jo cilvēks ir ^a“gars. ^bElementi ir mūžīgi, un gars un elements, nedalāmi savienoti, saņem prieka pilnību.

34 Un kad tie ir ^a“atdalīti, cilvēks nevar saņemt ^bprieka pilnību.

35 ^aElementi ir Dieva mājoklis; jā, cilvēks ir Dieva mājoklis, pat ^btemplis; un katru templi, kurš tiek apgānīts, tādu templi Dievs iznīcinās.

36 Dieva ^a“godība ir ^bsaprāts jeb, citiem vārdiem, ^cgaisma un patiesība.

37 Gaisma un patiesība atmet to ^a“ļauo.

38 Katrs cilvēka gars bija ^a“nevainīgs sākumā; un tā kā Dievs ^bpestīja cilvēku no ^ckrišanas, cilvēki atkal kļuva savā bērna stāvoklī ^a“nevainīgi Dieva priekšā.

39 Un tas ļaunais nāk un ^a“paņem gaismu un patiesību caur

25^b Jāņa 8:44;
2. Nef. 2:18;
Moz. 4:4.
26^a Jāņa 14:6.
27^a SRC Pilnīgs.
28^a SRC Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt.
^b M&D 50:24; 84:45.
SRC Gaisma,
Kristus gaisma.
^c Jāņa 17:3;
M&D 88:49, 67.
29^a Ābr. 3:18.
SRC Cilvēks, Cilvēki;
Pirmsmirstīgā dzīve.
^b SRC Saprāts, saprāti
(Prāts, prāti).
30^a 2. Nef. 2:13–27.
31^a SRC Rīcības brīvība.
^b 5. Moz. 30:11–14;
M&D 84:23–24.

32^a SRC Gaisma,
Kristus gaisma;
Patiesība.
33^a M&D 77:2;
Ābr. 5:7–8.
SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēks,
Debesu Tēva
garīgais bērns.
^b M&D 131:7–8; 138:17.
SRC Augšamcelšanās.
34^a 2. Nef. 9:8–10.
^b SRC Prieks.
35^a M&D 130:22.
^b 1. kor. 3:16–17.
36^a SRC Godība;
Jēzus Kristus—Jēzus
Kristus godība.
^b M&D 130:18–19;
Ābr. 3:19.
SRC Saprāts, saprāti

(Prāts, prāti).
^c M&D 88:6–13.
37^a Moz. 1:12–16.
SRC Velns.
38^a SRC Nevainība,
Nevainīgs.
^b Mos. 27:24–26;
Moz. 5:9;
TA 1:3.
SRC Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.
^c SRC Ādama un
Ievas Krišana.
^d Mor. 8:8, 12, 22;
M&D 29:46–47.
SRC Glābšana—
Bērnu glābšana.
39^a Mat. 13:18–19;
2. kor. 4:3–4;
Al. 12:9–11.

nepaklausību prom no cilvēku bērniem un dēļ viņu tēvu ^bparažām.

40 Bet Es esmu jums pavēlējis audzināt savus ^abērnus gaismā un patiesībā.

41 Bet patiesi Es saku tev, Mans kalp, Frederik G. Viljams, tu esi turpinājis zem šī nosodījuma;

42 tu neesi ^amācījis saviem bērniem gaismu un patiesību, saskaņā ar pavēlēm; un pagaidām tam ļaunajam ir vara pār tevi, un šis ir tavu ciešanu cēlonis.

43 Un tagad Es dodu tev pavēli—ja tu tiks atbrīvots, tu savedīsi ^akārtībā savu māju, jo ir daudz kas, kas nav pareizi tavā mājā.

44 Patiesi Es saku Savam kalpam Sidnijam Rigdonam, ka dažās lietās viņš nav turējis pavēles attiecībā uz saviem bērniem, tāpēc vispirms saved kārtībā savu namu.

45 Patiesi Es saku Savam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, jeb, citiem vārdiem, Es saukšu jūs par ^adraugiem, jo jūs esat Mani draugi, un jums būs mantojums kopā ar Mani—

46 es saucu jūs par ^akalpiem pasaules dēļ, un jūs esat viņu kalpi Manis dēļ—

47 un tagad, patiesi Es saku Džozefam Smitam, jaunākajam,—tu neesi turējis pavēles, un tev jāstāv ^anorātam Tā Kunga priekšā;

48 tavai ^aģimenei ir jānožēlo un jāatmet dažas lietas, un jāpievērš nopietnāka vērība taviem vārdiem, vai arī viņi tiks izstumti no savas vietas.

49 Ko Es saku vienam, Es saku visiem—^alūdz vienmēr, lai ļaunajam nebūtu varas pār tevi un vara izstumt tevi no tavas vietas.

50 Arī Mans kalps Nūels K. Vitnijs, Manas baznīcas bīskaps, ir jāpārmāca, un viņam ir jāsaved kārtībā sava ģimene un jāskatās, lai viņi būtu uzcītīgi—ki un vairāk rūpētos mājās, un lūgtu vienmēr, vai arī viņi tiks izstumti no savas ^avietas.

51 Tagad Es saku jums, Mani draugi, lai Mans kalps Sidnijs Rigdons dodas savā ceļojumā un pasteidzas, un arī pasludina Tā Kunga ^ažēlastības gadu un glābšanas evaņģēliju, kā Es viņam došu runāt; un ar jūsu ticības lūgšanu vienprātībā Es viņu atbalstīšu.

52 Un lai Mani kalpi Džozefs Smits, jaunākais, un Frederiks G. Viljams arī pasteidzas, un viņiem tiks dots tieši atbilstoši ticības lūgšanai; un tiktāl, kā jūs turat Manus vārdus, jūs netiksiet satriekti nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē.

53 Un patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana griba, lai jūs pasteigtos ^apārtulkot Manus Svētos Rakstus un ^biegūt ^czināšanas

39b Ec. 20:18–19; Al. 3:8.
src Tradīcijas.

40a src Ģimene—
Vecāku atbildība.

42a 1. Sam. 3:11–13;
M&D 68:25–31.

43a 1. Tim. 3:4–5.

45a M&D 84:63; 88:62.

46a 3. Moz. 25:55;
1. Nef. 21:3–8.

src Kalpot,
Kalpošana.

47a M&D 95:1–2.
src Pārmācīt,
Pārmācīšana.

48a src Ģimene—Bērnu

atbildība.

49a 3. Nef. 18:15–21.

50a M&D 64:40.

51a Lūk. 4:19.

53a src Džozefa Smita
Tulkojums (Dzst).

b M&D 88:76–80, 118.

c src Zināšanas.

par vēsturi un par valstīm, un
par valstībām, par Dieva un cil-

vēka likumiem, un to visu Ci-
ānas glābšanai. Āmen.

94. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 2. augustā. Hairsms Smits, Reinolds Kehūns un Džareds Kārters tiek iecelti par Baznīcas celtniecības komitejas locekļiem.

1–9, *Tas Kungs dod pavēli attiecībā uz nama uzsliešanu prezidija darbam; 10–12, Ir jāuzceļ nams spiestuvei; 13–17, Tiek noteikti dažādi mantojumi.*

UN vēl, patiesi Es saku jums, Mani “draugi, pavēli Es dodu jums, ka jums būs iesākt plānot un sagatavot iesākšanu un dibināšanu Ciānas ^bstaba pilsētai šeit Kērtlandes zemē, sākot no Mana nama.

2 Un lūk, tam ir jātiek darītam saskaņā ar to “paraugu, ko Es esmu jums devis.

3 Un lai pirmais gabals uz dienvidiem tiek ziedots Man nama uzcelšanai prezidijam, prezidija darbam, lai gūtu atklāsmes, un “prezidija kalpošanas darbam visās lietās, kas piederas baznīcai un valstībai.

4 Patiesi Es saku jums, ka tam jātiek uzceltam piecdesmit piecas reiz sešdesmit piecas pēdas tā platumā un tā garumā iekšējā telpā.

5 Un jābūt zemākajai telpai un augstākajai telpai, atbilstoši tam paraugam, kas jums tiks dots vēlāk.

6 Un tam ir jātop iesvētītam Tam Kungam kopš tā dibināšanas, saskaņā ar priesterības kārtu, saskaņā ar to paraugu, kas jums tiks dots vēlāk.

7 Un tas pilnībā tiks iesvētīts Tam Kungam prezidija darbam.

8 Un jūs nepieļausit nekam “netīram nākt tanī; un Mana ^bgodība būs tur, un Mana klātbūtne būs tur.

9 Bet, ja tur nāks iekšā kas “netīrs, Mana godība nebūs tur; un Mana klātbūtne tur nenāks iekšā.

10 Un vēl, patiesi Es saku jums, otrais gabals uz dienvidiem ir jāiesvēta Man nama uzcelšanai Man Manu Svēto Rakstu “tulkojumu un visu lietu, ko Es jums pavēlēšu, ^biespiešanai.

11 Un tam ir jābūt piecdesmit piecas reiz sešdesmit piecas pēdas tā platumā un tā garumā iekšējā telpā; un jābūt zemākajai un augstākajai telpai.

12 Un šis nams kopš tā dibināšanas tiks pilnībā iesvētīts Tam Kungam iespiešanas darbam visām lietām, ko Es jums pavēlēšu, lai būtu svēts, neaptraipīts, saskaņā ar paraugu visās lietās, kā tas jums tiks dots.

94 1a M&D 93:45.

b SRC Stabs.

2a M&D 52:14–15.

3a M&D 107:9, 22.

8a Lūk. 19:45–46;

M&D 109:16–20.

b 1. Kēn. 8:10–11.

src Godība.

9a M&D 97:15–17.

10a SRC Džozefa Smīta

Tulkojums (DŽST).

b M&D 104:58–59.

13 Un uz trešā gabala Mans kalps Hairams Smits saņems savu mantojumu.

14 Un uz pirmā un otrā gabala uz ziemeļiem Mani kalpi Reinolds Kehūns un Džareds Kārters saņems savus mantojumus,—

15 lai viņi varētu darīt to darbu, ko Es esmu tiem nolīcis—būt

par komiteju, lai celtu Manus namus saskaņā ar pavēli, ko Es, Tas Kungs, esmu jums devis.

16 Šiem diviem namiem nav jātiek uzceltiem, līdz Es došu jums pavēli attiecībā uz tiem.

17 Un tagad Es nedodu jums vairāk šajā reizē. Āmen.

95. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozeru Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 1. jūnijā. Šī atklāsme ir turpinājums dievišķajiem norādījumiem uzcelt namu pielūgšanai un apmācībai, Tā Kunga namu (skat. 88:119–136).

1–6, Svētie tiek pārmācīti par viņu nespēju uzcelt Tā Kunga namu; 7–10, Tas Kungs vēlas izmantot Savu namu, lai apdavinātu Savus ļaudis ar spēku no augšienes; 11–17, Namam ir jātop iesvētītam kā pielūgšanas vietai un Apustuļu skolai.

PATIESI tā saka Tas Kungs uz jums, kurus Es mīlu, un kurus Es mīlu—Es arī ^apārmācu, lai viņu grēki taptu ^bpiedoti, jo ar pārmācīšanu Es sagatavoju ceļu viņu ^catbrīvošanai visās lietās no ^dkārdinājumiem, un Es jūs esmu mīlējis,—

2 tādēļ jūs ir jāpārmāca, un

jums ir jāstāv norātiem Mana vaiga priekšā;

3 jo jūs esat grēkojuši pret Mani ļoti smagu grēku tanī, ka jūs neesat apdomājuši to lielo pavēli visās lietās, ko Es jums esmu devis attiecībā uz Mana ^anama uzcelšanu;

4 tai sagatavošanai, ar ko Es esmu iecerējis sagatavot Manus apustuļus, lai ^aapgrieztu Manu vīna dārzu pēdējo reizi, lai Es varētu īstenot Savu ^bneparasto rīcību, lai es varētu ^cizliet Savu Garu pār visu miesu,—

5 bet lūk, patiesi Es saku jums, ka ir daudzi, kas ir tikuši ordinēti starp jums, kurus Es esmu

95 1a 5. Moz. 11:1–8;
Sal. Pam. 13:18;

Ebr. 12:5–11;

Hel. 15:3;

M&D 101:4–5; 105:6.

src Pārmācīt,
Pārmācīšana.

b src Piedot.

c 1. kor. 10:13.

d src Kārdināt,
Kārdinājums.

3a Hag. 1:7–11;

M&D 88:119.

src Templis,
Tā Kunga nams.

4a Jēk. 5:61–75;

M&D 24:19; 33:3–4.

src Tā Kunga

vīnadārzs.

b Jes. 28:21;

M&D 101:95.

c Sal. Pam. 1:23;

Joēla 3:1;

M&D 19:38.

src Gara dāvanas;

Svētais Gars.

aicinājis, bet tikai daži no tiem ir "izredzēti.

6 Tie, kas nav izredzēti, ir grēkojuši ļoti smagu grēku tanī, ka viņi staigā "tumsībā dienas vidū.

7 Un šī iemesla dēļ Es devu jums pavēli, lai jūs sasauktu jūsu "svēto sapulci, lai jūsu ^bgavēni un jūsu sērošana varētu notikt Tā Kunga "Cebaota ausīs, kurš, iztulkojot, ir pirmās dienas "radītājs, sākums un gals.

8 Jā, patiesi Es saku jums, Es dodu jums pavēli, lai jūs uzceltu namu, šajā namā Es domāju "apdāvināt tos, kurus Es esmu izraudzījis, ar spēku no augšienes;

9 jo šis ir Tēva "solījums jums; tādēļ Es pavēlu jums palikt, tāpat kā Maniem apustuļiem Jeruzālemē.

10 Tomēr Mani kalpi grēkoja ļoti smagu grēku; un "strīdi izcēlās praviešu ^bskolā, kas bija ļoti smagi Man, saka jūsu Kungs; tādēļ Es tos sūtīju prom, lai pārmācītu.

11 Patiesi Es saku jums, tā ir Mana griba, lai jūs celtu namu. Ja jūs turat Manas pavēles, jums būs spēks to uzbūvēt.

12 Ja jūs "neturat Manas pavēles, Tēva ^bmīlestības nebūs jūsos, tādēļ jūs staigāsit tumsībā.

13 Tagad šeit ir gudrība un Tā Kunga prāts—lai nams tiek uzcelts, nevis pēc pasaules veida, jo Es nedodu jums, ka jums būtu jādzīvo pēc pasaules veida;

14 tādēļ lai tas tiek uzbūvēts pēc tā veida, ko Es parādīšu trijiem no jums, kurus jūs nozīmēsiet un ordinēsiet šai varai.

15 Un tā izmērs būs piecdesmit un piecas pēdas platumā, un lai tas ir sešdesmit un piecas pēdas garumā, tā iekšējā telpā.

16 Un lai iekšējās telpas zemākā daļa tiek iesvētīta Man jūsu Svētā Vakarēdiena ziedojumiem un jūsu sludināšanai, un jūsu lūgšanām, un jūsu vissvētāko vēlmju "upurēšanai Man, saka jūsu Kungs.

17 Un lai iekšējās telpas augšējā daļa tiek iesvētīta Man Manu apustuļu skolai, saka Dēls "Āmans; jeb, citiem vārdiem, Alfa; jeb, citiem vārdiem, Omega—patiesi Jēzus Kristus, jūsu ^bKungs. Āmen.

96. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam 1833. gada 4. jūnijā Kērtlandē, Ohaio štatā, kas parāda Ciānas pilsētas jeb staba kārtību kā paraugu svētajiem Kērtlandē. Tajā laikā notika augsto priesteru konference, un pārdomu galvenais temats bija noteiktu zemju

5a Mat. 20:16;
M&D 105:35–37;
121:34–40.

6a SRC Izredzēšana.
6a SRC Tumsība, garīgā.

7a M&D 88:70,
74–82, 117–120.

b SRC Gavēt, Gavēšana.
c SRC Jehova.
d SRC Radīt, Radišana.

8a M&D 38:32; 39:15;
43:16; 110:9–10.
SRC Endauments.

9a Lūk. 24:49.

10a SRC Strīdēšanās.
b SRC Praviešu skola.

12a Jāņa 15:10.
b 1. Jāņa 2:10, 15.

16a M&D 59:9–14.
17a M&D 78:20.

b SRC Tas Kungs.

pārvaldīšana, kas pazīstamas kā Frenča ferma, kas piederēja Baznīcai netālu no Kērtlandes. Tā kā konference nevarēja vienoties, kura pārziņā būs ferma, visi piekrita jautāt par to Tam Kungam.

1, Ciānas Kērtlandes stabam ir jāklūst stipram; 2-5, Bīskapam ir jāsadala mantojums svētajiem; 6-9, Džonom Džonsonam ir jāklūst par Apvienotā ordeņa locekli.

LŪK, Es saku jums, šeit ir gudrība, ar ko jūs varat zināt, kā rīkoties attiecībā uz šo lietu, jo tas ir nepieciešams Manī, lai šis "stabs, ko Es esmu izveidojis Ciānas spēkam, taptu stiprs.

2 Tādēļ lai Mans kalps Ņūels K. Vitnijs rūpējas par šo vietu, kas ir tikusi nosaukta jūsu vidū, uz kuras Es esmu nodomājis uzcelt Savu svēto namu.

3 Un vēl, lai tā tiek sadalīta gabalos, atbilstoši gudrībai, to labumam, kuri meklē mantojumu, kā tas padomē tiks noteikts jūsu starpā.

4 Tādēļ pievērsiet uzmanību, lai jūs parūpētos par šo lietu un to daļu, kas ir nepieciešama Mana "ordeņa labumam, nolūkā nest Manu vārdu cilvēku bērniem.

5 Jo lūk, patiesi Es saku jums,

tas ir visnepieciešamākais Manī, lai Mans vārds ietu pie cilvēku bērniem ar nolūku padarīt maiģākas cilvēku bērnu sirdis jūsu labumam. Patiesi tā. Āmen.

6 Un vēl, patiesi Es saku jums, tā ir gudrība un tas ir nepieciešams Manī, lai Mans kalps Džons Džonsons, kura ziedojumu Es esmu pieņēmis un kura lūgšanas Es esmu izdzirdējis, kuram Es dodu mūžīgās dzīves solījumu, ciktāl viņš tur Manas pavēles no šī brīža—

7 jo viņš ir "Jāzeps pēctecis un to svētību un solījumu, kas doti viņa tēviem, līdzdalībnieks—

8 patiesi Es saku jums, tas ir nepieciešams Manī, lai viņš kļūtu šī ordeņa loceklis, lai viņš varētu palīdzēt nest Manu vārdu cilvēku bērniem.

9 Tādēļ jūs ordinēsiet viņu šajā svētībā, un viņš uzcītīgi tieksies noņemt visus apgrūtinājumus, kas ir uz to namu, nosauktu jūsu vidū, lai viņš tur varētu dzīvot.

Patiesi tā. Āmen.

97. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 2. augustā. Šī atklāsme sīki aplūko svēto lietas Ciānā, Džeksonas apgabalā, Misūri štatā, atbildot uz Pravieša lūgumu Tam Kungam pēc informācijas. Baznīcas locekļi Misūri štatā tajā laikā bija pakļauti smagām vajāšanām un 1833. gada 23. jūlijā bija spiesti parakstīt vienošanos par Džeksonas apgabala pamešanu.

96 1a Jes. 33:20; 54:2.

SRC Stabs.

4a M&D 78:3-4.

SRC Apvienotais

ordenis.

7a SRC Jāzeps,

Jēkaba dēls.

1–2, Daudzi no svētajiem Ciānā (Džeksonas apgabalā, Misūri štātā) ir svētīti par savu uzticību; 3–5, Pārlijs P. Prets tiek uzslavēts par savu darbu skolā Ciānā; 6–9, Tie, kas ievēro savas derības, tiek Tā Kunga pieņemti; 10–17, Ciānā ir jātiek uzceltam namam, kurā sirdsšķīstie redzēs Dievu; 18–21, Ciāna ir sirdsšķīstie; 22–28, Ciāna izbēgs no Tā Kunga pletnes, ja viņa būs uzticīga.

PATIESI Es saku jums, Mani draugi, Es runāju uz jums ar Savu balsi, patiesi ar Mana Gara balsi, lai Es varētu parādīt jums Savu gribu attiecībā uz jūsu brāļiem "Ciānas zemē, daudzi no kuriem ir patiesi pazemīgi un uzcītīgi tiecas mācīties gudrību, un atrast patiesību.

2 Patiesi, patiesi Es saku jums, svētīti ir tādi, jo viņi iegūs; jo Es, Tas Kungs, parādu žēlastību visiem "lēnprātīgajiem un visiem tiem, kuriem Es gribu, lai Es tiktu attaisnots, kad Es vedīšu tos uz tiesu.

3 Lūk, Es saku jums attiecībā uz "skolu Ciānā, Es, Tas Kungs, esmu ļoti apmierināts, ka būs skola Ciānā, un arī ar Savu kalpu ^bPārliju P. Pretu, jo viņš ir Manī.

4 Un ciktāl viņš turpinās būt Manī, viņš turpinās vadīt skolu Ciānas zemē, līdz Es došu viņam citas pavēles.

5 Un Es svētīšu viņu ar lielu daudzumu svētību, izskaidrojot visus Svētos Rakstus un noslēpumus skolas un baznīcas Ciānā apmācīšanai.

6 Un atlikušajiem no skolas Es, Tas Kungs, vēlos parādīt žēlastību, tomēr ir tie, kam ir jātiek "pārmācītiem, un viņu darbi tiks darīti zināmi.

7 "Cirvis kokam pie saknes ir pielikts; un katrs koks, kas nenes labus ^baugļus, taps nocirsts un iemests ugunī. Es, Tas Kungs, esmu to runājis.

8 Patiesi Es saku jums, visiem no tiem, kas zina, ka viņu "sirdis ir ^bgodīgas un ir salauztas un viņu gari ir nožēlas pilni, un "vēlas ievērot savas derības ar "upuri—jā, katru upuri, ko Es, Tas Kungs, pavēlēšu—viņi ir Manis "pieņemti.

9 Jo Es, Tas Kungs, likšu tiem nest kā ļoti auglīgam kokam, kas ir iestādīts labā zemē pie tīra strautiņa un nes daudz vērtīgu augļu.

10 Patiesi Es saku jums, ka tā ir Mana griba, lai "nams tiktu uzcelts Man Ciānas zemē pēc tā ^bparauga, ko Es jums esmu devis.

11 Jā, lai tas tiek uzcelts steidzīgi no Manu ļaužu desmitās tiesas.

12 Lūk, šī ir "desmitā tiesa un upuris, ko Es, Tas Kungs, pieprasu no viņu rokām, lai tiktu

97 1a SRC Ciāna.

2a Mat. 5:5; Mos. 3:19.

3a SRC Praviēšu skola.

b SRC Prets Pārlijs Pārkers.

6a SRC Pārmācīt, Pārmācīšana.

7a Mat. 3:10.

b Lūk. 6:43–45;

Al. 5:36, 52;

3. Nef. 14:15–20.

8a SRC Salauzta sirds.

b SRC Godīgs, Godīgums.

c M&D 64:34.

d SRC Upuris.

e M&D 52:15; 132:50.

10a M&D 57:3;

88:119; 124:51.

b M&D 115:14–16.

12a SRC Desmitā tiesa.

uzcelts Man ^bnams Ciānas glābšanai—

13 par vietu ^apateicības izrādīšanai visiem svētajiem un par vietu apmācībai visiem tiem, kas tiek aicināti kalpošanas darbam visos viņu dažādos aicinājumos un amatos;

14 lai viņi tiktu pilnveidoti viņu kalpošanas ⁱizpratnē, teorijā, principos un mācībā, visās lietās, kas piederas Dieva ^bvalstībai uz zemes, šīs valstības ^catslēgas ir tikušas jums piešķirtas.

15 Un ciktāl Mani ļaudis cels Man namu Tā Kunga Vārdā un neļaus tur nākt nekam ^anetīram, lai tas netiktu apgānīts, Mana ^bgodība būs uz tā;

16 jā, un Mana ^aklātbūtne būs tur, jo Es nākšu tanī; un visi ^bsirdsšķīstie, kas nāks tanī, redzēs Dievu.

17 Bet ja tas tiks apgānīts, Es nenākšu tanī un Mana godība tur nebūs; jo Es nenākšu nešķīstos tempļos.

18 Un tagad, lūk, ja Ciāna dara šīs lietas, tā ^aplauks un izplatīsies, un kļūs ļoti brīnīšķīga, ļoti liela un ļoti briesmīga.

19 Un zemes ^atautas godās to un sacīs: Noteikti ^bCiāna ir mūsu Dieva pilsēta, un noteikti Ciāna nevar krist, nedz arī tikt

izkustināta no savas vietas, jo Dievs ir tur un Tā Kunga roka ir tur;

20 un Viņš ir zvērējis ar Savas varenības spēku būt par tās glābšanu un tās augsto ^atorņi.

21 Tādēļ patiesi tā saka Tas Kungs, lai Ciāna priecājas, jo šī ir ^aCiāna—SIRDŠKĪSTIE; tādēļ lai Ciāna priecājas, kamēr visi ļaunie sēros.

22 Jo skatieties un raugiet, ^aatriebība nāk steidzīgi pār bezdievīgajiem kā viesulis; un kurš no tā izbēgs?

23 Tā Kunga ^apletne nāks pāri naktī un dienā, un ziņojumi par to uztrauks visus ļaudis; jā, tas netiks pārtraukts, līdz Tas Kungs nāks;

24 jo Tā Kunga dusmas ir iedegušās pret viņu negantībām un visiem viņu ļaunajiem darbiem.

25 Tomēr Ciāna ^aizbēgs, ja tā ievēros darīt visas lietas, ko vien Es tai esmu pavēlējis.

26 Bet ja viņa neievēros darīt visu, ko Es tai esmu pavēlējis, Es ^apiemeklēšu viņu atbilstoši visiem tās darbiem ar smagām bēdām, ar ^bmēri, ar sērgu, ar zobenu, ar ^catriebību, ar ^dpostīgu uguni.

27 Tomēr lai tas šoreiz tiek lašs viņas ausīs, ka Es, Tas Kungs,

12^b SRC Templis, Tā Kunga nams.

13^a SRC Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

14^a SRC Saprāšana.
^b SRC Dieva valstība jeb Debesu valstība.
^c SRC Priesterības atslēgas.

15^a M&D 94:9; 109:20–21.
^b Hag. 2:7; M&D 84:5.

16^a M&D 110:1–10.

^b Mat. 5:8;

M&D 67:10–13; 88:68.

src Šķīsts, Šķīstība.

18^a M&D 90:24; 100:15.

19^a Jes. 60:14;

Cak. 2:14–16;

M&D 45:66–70; 49:10.

^b SRC Jaunā Jeruzāleme.

20^a 2. Sam. 22:3.

21^a Moz. 7:18.

src Ciāna;

Šķīsts, Šķīstība.

22^a SRC Atriebība.

23^a Jes. 28:14–19;

M&D 45:31.

25^a 2. Nef. 6:13–18;

M&D 63:34;

DžS—M 1:20.

26^a M&D 84:54–59.

^b Lūk. 21:10–13.

^c Mal. 3:19–21;

3. Nef. 21:20–21.

^d Joēla 1:15–20.

esmu pieņēmis viņas ziedojumu; un, ja viņa vairs negrēkos, "neviens no šīm lietām nenāks pār to; 28 un Es "svētīšu viņu ar svētī-

bām un vairošu svētību daudzumu pār to un pār tās paaudzēm mūžīgi mūžos, saka Tas Kungs, jūsu Dievs. Āmen.

98. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1833. gada 6. augustā. Šī atklāsme nāca dēļ svēto vajāšanām Misūri štatā. Baznīcas locekļu, kuri pārvācās uz dzīvi Misūri štatā, pieaugošais skaits uztrauca dažus citus pārceļotājus, kuri jutās apdraudēti svēto skaita, politiskās un ekonomiskās ietekmes, kā arī kultūras un reliģisko atšķirību dēļ. 1833. gada jūlijā saniknots pūlis iznīcināja Baznīcas īpašumu, nosmērēja ar darvu un izvērtēja spalvās divus Baznīcas locekļus un pieprasīja, lai svētie pamet Džeksonas apgabalu. Kaut arī daži jaunumi par problēmām Misūri, bez šaubām, bija sasnieguši Pravieti Kērtlandē (deviņsimt jūdžu attālumā), situācijas nopietnība šajā datumā viņam varēja būt zināma tikai ar atklāsmi.

1–3, Svēto ciešanas būs viņu labumam; 4–8, Svētajiem ir jāatbalsta zemes konstitucionālais likums; 9–10, Godīgi, gudri un labi cilvēki ir jāatbalsta laicīgajā valdībā; 11–15, Tiem, kuri noliks savas dzīvības Tā Kunga lietā, būs mūžīgā dzīve; 16–18, Atsauciet karu un pasludniet mieru; 19–22, Svētie Kērtlandē tiek norāti, un tiem tiek pavēlēts nožēlot grēkus; 23–32, Tas Kungs atklāj Savus likumus, kas nosaka vajāšanas un ciešanas, kuras uzspiestas Viņa ļaudīm; 33–38, Karš ir attaisnojams vienīgi tad, kad Tas Kungs to pavēl; 39–48, Svētajiem ir jāpiedod saviem ienaidniekiem, kuri, ja viņi nožēlos grēkus, arī izbēgs no Tā Kunga atriebības.

PATIESI Es saku jums, Mani

draugi, "nebīstieties, lai jūsu sirdis top mierinātas; jā, esiet priecīgi vienmēr un ^bpateicieties visās lietās;

2 "gaidot pacietīgi uz To Kungu, jo jūsu lūgšanas ir nākušas Tā Kunga Cebaota ausīs un ir pierakstītas ar šo zīmogu un liecību—Tas Kungs ir zvērējis un noteicis, ka tās tiks apmierinātas.

3 Tādēļ Viņš dod jums šo solījumu ar nemainīgu derību, ka tās tiks piepildītas; un visas lietas, ar ko jums ir sagādātas "ciešanas, darbosies kopā jūsu labumam un Mana Vārda godībai, saka Tas Kungs.

4 Un tagad, patiesi Es saku jums attiecībā uz zemes likumiem, tā ir Mana griba, lai Mani

27a Ec. 18:27.

28a SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

98 1a M&D 68:6.

b SRC Pateicīgs,

Pateicība,
Pateikšanās.

2a Psm. 27:14;

Jes. 30:18–19;

M&D 133:45.

3a M&D 122:7.

src Likstas.

ļaudis ievērotu darīt visas lietas, ko vien Es tiem pavēlu.

5 Un tas zemes ^alikums, kurš ir ^bkonstitucionāls, atbalstot to brīvības principu tiesību un priekšrocību saglabāšanā, pieder visai cilvēcei un ir attaisnojams Manā priekšā.

6 Tādēļ Es, Tas Kungs, attaisnoju jūs un jūsu brāļus no Manas baznīcas, atbalstot to likumu, kas ir konstitucionāls zemes likums;

7 un kas attiecas uz cilvēku likumu, kas ir vairāk vai mazāk nekā šis, nāk no ļaunā.

8 Es, Tas Kungs, daru jūs ^abrīvus, tādēļ jūs esat patiesi brīvi; un likums arī dara jūs brīvus.

9 Tomēr, kad ^abezdievis valda, ļaudis sēro.

10 Tādēļ ^agodīgi cilvēki un gudri cilvēki ir uzcītīgi jāmeklē, un labus cilvēkus jums jārauga atbalstīt; citādāk, kas ir mazāk nekā šie, nāk no ļaunā.

11 Un Es dodu jums pavēli, lai jūs atmestu visu ļauno un paliktu pie visa labā, lai jūs dzīvotu ar katru ^avārdu, kas nāk no Dieva mutes.

12 Jo Viņš ^ados uzticīgajiem rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta; un Es ^bizmēģināšu jūs un pārbaudīšu jūs ar to.

13 Un kas ^anoliek savu dzīvību par Manu lietu, Mana Vārda dēļ, atradīs to atkal, patiesi mūžīgo dzīvi.

14 Tādēļ ^anebīstieties no saviem ienaidniekiem, jo Es esmu noteicis Savā sirdī, saka Tas Kungs, ka Es ^bpārbaudīšu jūs visās lietās, vai jūs paliksiet Manā derībā pat līdz ^cnāvei, lai jūs tiktu atrasti par cienīgiem.

15 Jo, ja jūs nepaliksiet Manā derībā, jūs neesat Manis cienīgi.

16 Tādēļ ^aatsauciet ^bkaru un pasludiniet ^cmieru, un uzcītīgi centieties ^apievērst bērnu sirdis viņu tēviem un tēvu sirdis bērniem;

17 un vēl, ^ajūdu sirdis praviešiem un praviešu—jūdiem, lai Es nenāktu un nesistu visu zemi ar lāstu, un visa miesa netiktu iznīcināta Manā priekšā.

18 Lai jūsu sirdis neuztraucas; jo Mana Tēva namā ir ^adaudz mājokļu, un Es esmu sagatavojis vietu jums; un kur Mans Tēvs un Es esmu, tur jūs arī būsit.

19 Lūk, Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar daudziem, kuri ir baznīcā Kērtlandē;

20 jo viņi neatmet savus grēkus un savus negantos ceļus, savu siržu lepnību un savas iekāres, un visas savas riebīgās lietas un neievēro gudrības un mūžīgās

5a 1. Pēt. v. 2:13–14;
M&D 58:21; 134:5.

b M&D 101:77–80;
109:54.
SRC Brīvs, Brīvība;
Konstitūcija.

8a Jāņa 8:32;
2. kor. 3:17.
SRC Brīvs, Brīvība;
Rīcības brīvība.

9a Sal. Pam. 29:2.
10a SRC Godīgs,

Godīgums.

11a 5. Moz. 8:3; Mat. 4:4;
M&D 84:43–44.

12a Jes. 28:10; M&D 42:61.
b Ābr. 3:25–26.

13a Lūk. 9:24;
M&D 101:35–38;
103:27–28.

src Moceklis,
Mocības.

14a Neh. 4:14; M&D 122:9.
b M&D 124:55.

c Jāņa atkl. 2:10;
M&D 136:31, 39.

16a Al. 48:14.
src Miera nesējs.

b SRC Karš.
c SRC Miers.
d Mal. 3:23–24;
M&D 2:1–2.

17a SRC Jūdi.
18a Jāņa 14:2;
M&D 59:2;
76:111; 81:6.

dzīves vārdus, ko Es tiem esmu devis.

21 Patiesi Es saku jums, ka Es, Tas Kungs, "pārmācīšu tos un darīšu visu, ko vien Es gribēšu, ja viņi nenožēlos grēkus un neievēros visu, ko Es tiem esmu teicis.

22 Un vēl Es saku jums, ja jūs ievērosit "darīt visu, ko Es jums pavēlu, Es, Tas Kungs, novērsīšu no jums visu niknumu un sašutumu, un elles ^bvārtiem nebūs jūs uzvarēt.

23 Tagad Es runāju uz jums attiecībā par jūsu ģimenēm,—ja cilvēki "sitīs jūs vai jūsu ģimenes vienreiz un jūs to panesīsiet pacietīgi, un nezaimosiet pret tiem, nedz meklēsiet atmaksu—jūs tiksi atalgoti;

24 bet, ja jūs to nepanesīsiet pacietīgi, tas tiks ieskaitīts jums kā "piešķirts taisnīgs mērs.

25 Un vēl, ja jūsu ienaidnieks sitīs jūs otreiz un jūs nezaimosiet pret savu ienaidnieku, un panesīsiet to pacietīgi, jūsu alga būs simtkārtīga.

26 Un vēl, ja viņš sitīs jūs trešo reizi un jūs panesīsiet to "pacietīgi, jūsu alga tiks dubultota jums četrkārtīgi;

27 un šīs trīs liecības stāvēs pret jūsu ienaidnieku, ja viņš nenožēlos, un netiks izdzēstas.

28 Un tagad, patiesi Es saku jums, ja šis ienaidnieks izbēgs no Manas atriebības, ka viņš netiks atvests uz tiesu Manā priekšā, jūs skatīsities, lai jūs ^abrīdinātu viņu

Manā Vārdā, lai viņš vairs nenāk uz jums, nedz uz jūsu ģimeni, pat uz jūsu bērnu bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei.

29 Un tad, ja viņš nāks uz jums vai jūsu bērniem, vai jūsu bērnu bērniem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei, Es esmu nodevis savu ienaidnieku tavās rokās;

30 un tad, ja tu viņu saudzēsi, tu tiksi atalgots par savu taisnīgumu; un arī tavi bērni un tavu bērnu bērni līdz trešajai un ceturtajai paaudzei.

31 Tomēr tavs ienaidnieks ir tavās rokās; un ja tu atmaksāsi viņam atbilstoši viņa darbiem, tu esi attaisnots; ja viņš meklēja tavu dzīvību un tava dzīvība ir apdraudēta no viņa, tavs ienaidnieks ir tavās rokās, un tu esi attaisnots.

32 Lūk, šis ir tas likums, ko Es devu Savam kalpam Nefijam un taviem "tēviem Jāzepam un Jēkabam, un Īzākam, un Ābrahāmam, un visiem Saviem senajiem praviešiem un apustuļiem.

33 Un vēl, šis ir tas "likums, ko Es devu Saviem senajiem, ka viņiem nebūs iet kaujā ne pret vienu tautu, cilti, valodu vai tautību, ja vien Es, Tas Kungs, viņiem nepavēlēšu.

34 Un ja kāda tauta, cilts vai tautība pasludinās karu pret tiem, viņiem vispirms vajadzēs pacelt "miera karogu pret tādu tautību, tautu vai valodu;

35 un ja šie ļaudis nepieņems

21a Mos. 23:21; Hel. 12:3.

src Pārmācīt,

Pārmācīšana.

22a src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

b Mat. 16:17–18;

M&D 33:12–13.

23a Lūk. 6:29;

Al. 43:46–47.

src Vajāt, Vajāšanas.

24a Mat. 7:1–2.

26a src Pacietība.

28a src Brīdināt,

Brīdinājums.

32a M&D 27:10.

33a 5. Moz. 20:10;

Al. 48:14–16.

34a M&D 105:38–41.

miera piedāvājumu, nedz otro, nedz trešo reizi, viņi nesīs savas liecības Tā Kunga priekšā;

36 tad Es, Tas Kungs, došu viņiem pavēli un attaisnošu viņus par to, ka viņi ies kaujā pret to tautu, valodu vai tautību.

37 Un Es, Tas Kungs, "izcīnīšu viņu kaujas un viņu bērnu kaujas, un viņu bērnu bērnu kaujas, līdz viņi būs atriebešies visiem saviem ienaidniekiem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei.

38 Lūk, tas ir piemērs visiem ļaudīm, saka Tas Kungs, jūsu Dievs, attaisnošanai Manā priekšā.

39 Un vēl, patiesi es saku jums, ja pēc tam, kad tavs ienaidnieks ir nācis pret tevi pirmo reizi, viņš nožēlo un nāk pie tevis, lūdzot tavu piedošanu, tev būs tam piedot un nebūs turēt to vairs kā liecību pret tavu ienaidnieku—

40 un tā tālāk otro un trešo reizi; un tik bieži, cik tavs ienaidnieks nožēlo pārkāpumu, ar ko viņš ir pārkāpis pret tevi, tev būs "piedot viņam, līdz septiņdesmit septiņām reizēm.

41 Un ja viņš pārkāpj pret tevi un nenožēlo pirmo reizi, tomēr tev būs viņam piedot.

42 Un ja viņš pārkāpj pret tevi otro reizi un nenožēlo, tomēr tev būs viņam piedot.

43 Un ja viņš pārkāpj pret tevi trešo reizi un nenožēlo, tev arī būs viņam piedot.

44 Bet, ja viņš pārkāpj pret tevi ceturto reizi, tev nebūs viņam piedot, bet būs nest šīs liecības Tā Kunga priekšā; un tās netiks izdzēstas, līdz viņš nenožēlos grēkus un neatalgos tev četrkārtīgi visās lietās, kurās viņš ir pārkāpis pret tevi.

45 Un ja viņš to dara, tev būs piedot viņam ar visu savu sirdi; un ja viņš to nedara, Es, Tas Kungs, "atriebšu par tevi tavam ienaidniekam simtkārtīgi;

46 un viņa bērniem un visu to bērnu bērniem, kas ienīst Mani, līdz "trešajai un ceturtajai paaudzei.

47 Bet, ja bērni nožēlos grēkus vai bērnu bērni un "pievērsīsies Tam Kungam, viņu Dievam, ar visu savu sirdi un visu savu spēku, prātu un izturību, un atjaunos četrkārtīgi par visiem saviem pārkāpumiem, ko viņi ir pārkāpuši vai ar ko viņu tēvi ir pārkāpuši, vai viņu tēvu tēvi, tad tavs sašutums ir jānovērš;

48 un "atriebība vairs nenāks pār tiem, saka Tas Kungs, tavs Dievs, un viņu pārkāpumi vairs nekad netiks nesti kā liecība pret tiem Tā Kunga priekšā. Āmen.

99. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Džonam Mērdokam 1832. gada 29. augustā Hairemā, Ohaio štatā. Džons Mērdoks

37a Joz. 23:10; Jes. 49:25.

40a Mat. 18:21–22;

M&D 64:9–11.

src Piedot.

45a Morm. 8:20.

46a 5. Moz. 5:9–10.

47a Mos. 7:33;

Morm. 9:6.

48a Ec. 18:19–23.

vairāk nekā gadu bija sludinājis evaņģēliju, kamēr viņa bērni, palikuši bez mātes pēc viņa sievas, Džūlijas Klepas, nāves 1831. gada aprīlī, uzturējās pie citām ģimenēm Ohaio.

1–8, Džons Mērdoks tiek aicināts sludināt evaņģēliju, un tie, kas pieņem viņu, pieņem To Kungu un iegūs žēlastību.

Lūk, tā saka Tas Kungs Savam kalpam Džonam Mērdokam: Tu tiec aicināts doties uz austrumu zemēm no nama uz namu, no ciemata uz ciematu un no pilsētas uz pilsētu, lai sludinātu Manu mūžīgo evaņģēliju to iedzīvotājiem “vajāšanu un ļaundarības vidū.

2 Un kas “pieņem tevi, pieņem Mani; un tev būs spēks paziņot Manu vārdu Mana Svētā Gara ^bizpaušmē.

3 Un kas pieņem tevi ^a“kā mazs bērns, pieņem Manu ^bvalstību; un svētīti ir tie, jo viņi iegūs ^cžēlastību.

4 Un kas ^a“atraidīs tevi, tiks

Mana Tēva un Viņa nama atraidīts; un tev būs mazgāt savas ^bkājas slepenās vietās pa ceļam par liecību pret tiem.

5 Un skaties un raugi, Es ^a“nākšu ātri, lai ^btiesātu, lai pārliecinātu visus par viņu bezdievīgajiem darbiem, ko tie ir darijuši pret Mani, kā tas ir rakstīts par Mani grāmatas sējumā.

6 Un tagad, patiesi Es saku tev, ka nav nepieciešams, lai tu ietu, līdz tavi bērni nebūs apgādāti un laipni aizsūtīti pie bīskapa Ciānā.

7 Un pēc nedaudziem gadiem, ja tu vēlēšies no Manis, tu arī varēsi iet uz labo zemi, lai pārvaldītu savu mantojumu;

8 savādāk tu turpināsi sludināt Manu evaņģēliju, “līdz tu tiksī paņemts. Āmen.

100. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam Perisburgā, Ņujorkas štatā, 1833. gada 12. oktobrī. Divi brāļi, kas bija bijuši prom no savām ģimenēm vairākas dienas, sajuta zināmas bažas par tām.

1–4, Džozefam un Sidnijam jāsludina evaņģēlijs dvēseļu glābšanai; 5–8, Tanī pašā stundā tiem taps dots, kas tiem jārunā; 9–12, Sidnijam ir jābūt runasvīram,

un Džozefam ir jābūt atklājējam un varenam liecībā; 13–17, Tas Kungs cels šķīstus laudis, un paklausīgie taps izglābti.

99 1a SRC Vajāt, Vajāšanas.
2a Mat. 10:40.
b 1. kor. 2:4–5.
3a Mat. 18:1–6.
b SRC Dieva valstība

jeb Debesu valstība.
c SRC Žēlīgs, Žēlastība.
4a Jāņa 12:44–50.
b M&D 75:19–22.
5a M&D 1:11–14.

b Jūd. v. 1:14–15.
SRC Jēzus Kristus—
Soģis.
8a Mat. 19:29.

PATIESI, tā saka Tas Kungs uz jums, Mani draugi, "Sidnij un ^bDžozef, jūsu ģimenēm iet labi; viņi ir Manās rokās, un Es rikošos ar tiem, kā Man šķitīs labi, jo Manī ir visa vara.

2 Tādēļ sekojiet Man un uzklausiet to padomu, ko Es jums došu.

3 Skatieties un raugiet, Man ir daudz ļaužu šajā vietā, apkārtējos apgabalos; un plašas durvis tiks atvērtas apkārtējos apgabalos šajā austrumu zemē.

4 Tādēļ Es, Tas Kungs, esmu ļāvis jums nākt uz šo vietu; jo tā tas bija nepieciešams Manī dvēseļu "glābšanai.

5 Tādēļ, patiesi Es saku jums, padeliet savas balsis uz šiem ļaudīm; "sakiet tās domas, ko Es likšu jūsu sirdīs, un jūs ne tiksīt apkaunoti cilvēku priekšā;

6 jo tas jums tiks "dots tanī pašā stundā, jā, tanī pašā mirklī, kas jums jārūnā.

7 Bet pavēli Es dodu jums, ka jums būs darīt zināmu katru lietu, ko jūs "darīsīt zināmu Manā Vārdā, sirds nopietnībā, ^blēnprātības garā visās lietās.

8 Un Es dodu jums šo solījumu, ka ciktāl jūs to darīsīt, "Svētais Gars tiks izliets, liecinot par visām lietām, ko jūs teiksīt.

9 Un ir nepieciešams Manī, lai tu, Mans kalp Sidnij, būtu par "runasvīru šiem ļaudīm; jā, patiesi, Es tevi ordinēšu šim aicinājumam, patiesi būt par runasvīru Manam kalpam Džozefam.

10 Un Es došu viņam spēku būt varenam "licībā.

11 Un Es došu tev spēku būt "varenam visu Svēto Rakstu izskaidrošanā, lai tu būtu par runasvīru viņam, un viņš būs ^batklājējs tev, lai tu droši zinātu par visām lietām, kas piederas Manai valstībai uz zemes.

12 Tādēļ turpiniet savu ceļojumu, un lai jūsu sirdis priecājas; jo, skatieties un raugiet, Es esmu ar jums līdz pat galam.

13 Un tagad Es došu jums vārdu attiecībā par "Ciānu. Ciāna tiks ^bpestīta, kaut arī tā uz īsu brīdi tiek pārmācīta.

14 Tavi brāļi, Mani kalpi "Orsons Haidis un Džons Gulds, ir Manās rokās, un, ciktāl viņi turēs Manas pavēles, viņi tiks izglābti.

15 Tādēļ lai jūsu sirdis top mierinātas; jo "visas lietas strādās kopā to labumam, kuri staigā taisnīgi, un baznīcas iesvētīšana.

16 Jo Es celšu Sev pašam "šķīstus ļaudis, kas kalpos Man taisnībā;

100 1a src Rigdons Sidnijs.
b src Smits Džozefs, jaunākais.
4a src Glābšana.
5a Hel. 5:18; M&D 68:3-4.
6a Mat. 10:19-20; M&D 84:85.

7a M&D 84:61.
b src Lēnprātīgs, Lēnprātība.
8a 2. Nef. 33:1-4.
9a 2. Moz. 4:14-16; 2. Nef. 3:17-18; M&D 124:103-104.
10a src Liecināt.
11a Al. 17:2-3.
b M&D 124:125.

13a src Ciāna.
b M&D 84:99; 105:9-10, 31, 37.
14a src Haidis Orsons.
15a Rom. 8:28; M&D 90:24; 105:40.
16a src Šķīsts, Šķīstība.

17 un visi tie, kas "piesauc Tā | vēles, tiks izglābti. Patiesi tā.
Kunga Vārdu un tur Viņa pa- | Āmen.

101. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Kērtlandē, Ohaio štātā, 1833. gada 16. un 17. decembrī. Šajā laikā svētie, kuri bija sapulcējušies Misūri, cieta lielas vajāšanas. Pūlis bija padzinis tos no viņu mājām Džeksonas apgabalā; un daži no svētajiem centās iekārtoties Van Burenas, Lafejetas un Rejas apgabalā, taču vajāšana turpinājās. Lielākā daļa svēto tajā laikā bija Kleijas apgabalā, Misūri štātā. Atsevišķi Baznīcas locekļi daudzkārt saņēma nāves draudus. Svētie Džeksonas apgabalā bija zaudējuši mājas iedzīvi, apģērbu, mājdzīvniekus un citu personīgo īpašumu, un liela daļa no viņu labības bija iznīcināta.

1–8, Svētie tiek pārmācīti un mocīti savu pārkāpumu dēļ; 9–15, Tā Kunga sašutums kritīs pār tautām, bet Viņa laudis tiks sapulcināti un mierināti; 16–21, Ciāna un tās stabi tiks nostiprināti; 22–31, Tiek izklāstīta dzīves būtība Tūkstošgades laikā; 32–42, Tad svētie tiks svētīti un atalgo ti; 43–62, Līdzība par augstmani un eļļas kokiem vēsta par grūtībām un galīgo Ciānas pestīšanu; 63–75, Svētajiem ir jāturpina pulcēties kopā; 76–80, Tas Kungs izveidoja Savienoto Valstu konstitūciju; 81–101, Svētajiem ir neatlaidīgi jāprasa pēc atlīdzības par pārestībām, atbilstoši līdzībai par sievieti un netaisnīgo tiesnesi.

PATIESI Es saku jums attiecībā

par jūsu brāļiem, kuri ir tikuši mocīti un "vajāti, un ^bpadzīti no sava mantojuma zemes:

2 Es, Tas Kungs, esmu pieļāvis, lai pār tiem nāktu "ciešanas, kuras viņi ir cietuši, kā sekas viņu ^bpārkāpumiem;

3 tomēr Es viņus atzīšu, un viņi būs "Mani tanī dienā, kad Es nākšu savākt Savus dārgakmeņus.

4 Tādēļ viņiem ir jātiek "pārmācītiem un pārbaudītiem tāpat kā ^bĀbrahāmam, kuram tika pavēlēts upurēt savu vienīgo dēlu.

5 Jo visi tie, kas neizturēs pārmācību, bet "noliegs Mani, nevar tikt ^biesvētīti.

6 Lūk, Es saku jums, bija nesaņķaņš un "strīdi, un ^bskaudība,

17a Joēla 3:5;
Al. 38:4–5.
101 1a src Vajāt,
Vajāšanas.
b M&D 103:1–2,
11; 109:47.
2a M&D 58:3–4.
b Mos. 7:29–30;

M&D 103:4; 105:2–10.
3a Jes. 62:3;
Mal. 3:17;
M&D 60:4.
4a M&D 95:1–2; 136:31.
src Pārmācīt,
Pārmācīšana.
b 1. Moz. 22:1–14;

Jēk. 4:5.
src Ābrahāms.
5a Mat. 10:32–33;
Rom. 1:16;
2. Nef. 31:14.
b src Iesvētīšana.
6a src Strīdēšanās.
b src Skaudība.

un ķildas, un ‘miesaskārīgas un iekāres pilnas vēlmes viņu starpā; tādēļ ar to viņi apgānīja savu mantojumu.

7 Viņi bija lēni ‘uzklausīt Tā Kunga, viņu Dieva, balsi; tādēļ Tas Kungs, viņu Dievs, ir lēns uzklausīt viņu lūgšanas, lai atbildētu tiem viņu grūtību dienā.

8 Sava miera dienā viņi nevērīgi izturējās pret Manu padomu; bet savu ‘grūtību, trūkuma dienā viņi ^bjūt vēlēšanos pēc Manis.

9 Patiesi Es saku jums, neskatoties uz viņu grēkiem, Mana sirds ir pilna ‘žēluma pret tiem. Es neļaušu tos pilnīgi ^bpadzīt, un ‘dusmu dienā Es atcerēšos žēlastību.

10 Es esmu zvērējis, un lēmums ir nācis ar iepriekšējo pavēli, ko Es esmu jums devis, ka Es likšu krist Mana sašutuma ‘zobenam Manu ļaužu aizstāvbai; un kā Es esmu teicis, tā tas notiks.

11 Mans sašutums drīz tiks izliets bez mēra pār visām tautām; un to Es darīšu, kad viņu nekrietnības kauss būs ‘pilns.

12 Un tanī dienā visi, kas tiks atrasti ‘sargtornī jeb, citiem vārdiem, viss Mans Israēls, tiks izglābti.

13 Un tie, kas ir tikuši izklīdināti, tiks ‘sapulcināti.

14 Un visi tie, kas ir ‘sērojuši, taps mierināti.

15 Un visi tie, kas ir atdevuši savas ‘dzīvības Mana Vārda dēļ, tiks kronēti.

16 Tādēļ lai jūsu sirdis top mierinātas attiecībā uz Cīanu; jo visa miesa ir Manās ‘rokās; esiet mierīgi un ^bziniet, ka Es esmu Dievs.

17 ‘Ciāna netiks izkustināta no savas vietas, neskatoties uz to, ka viņas bērni ir izklīdināti.

18 Tie, kas paliks un ir šķīsti sirdī, atgriezīsies un nāks pie sava ‘mantojuma, viņi un viņu bērni, ar mūžīgā prieka ^bdziesmām, lai ‘atjaunotu Ciānas posta vietas—

19 un viss tas, lai praviešu teiktais tiktu piepildīts.

20 Un, lūk, nav nevienas citas ‘vietas nozīmētas kā tā, ko Es esmu nozīmējis; nedz būs kāda cita vieta nozīmēta kā tā, ko Es esmu nozīmējis Manu svēto sapulcināšanas darbam—

21 līdz diena nāks, kad tiem vairs nebūs vietas; un tad Man ir citas vietas, ko Es tiem nozīmēšu, un tās tiks sauktas par ‘stabiem Ciānas priekškarjiem jeb spēkam.

22 Lūk, tā ir Mana griba, lai

6c src Iekāre.

7a Jes. 59:2;

Mos. 11:22–25; 21:15;
Al. 5:38.

8a Hel. 12:3.

b Ap. d. 17:27;
Al. 32:5–16.

9a src Lidzjūtība;
Žēlīgs, Žēlastība.

b Jer. 30:11.

c M&D 98:21–22.

10a M&D 1:13–14.

11a Hel. 13:14;

Et. 2:9–11.

12a src Sargāt, Sargs.

13a 5. Moz. 30:3–6;

1. Nef. 10:14.

src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

14a Mat. 5:4.

15a Mat. 10:39.

src Mocekļis,

Mocības.

16a Moz. 6:32.

b 2. Moz. 14:13–14;

Psm. 46:11.

17a src Ciāna.

18a M&D 103:11–14.

b Jes. 35:10; M&D 45:71.

src Dziedāt.

c Am. 9:13–15;

M&D 84:2–5; 103:11.

20a M&D 57:1–4.

21a M&D 82:13–14;

115:6, 17–18.

src Stabs.

visi tie, kas piesauc Manu Vārdu un pielūdz Mani saskaņā ar Manu mūžīgo evaņģēliju, "sapulcētos kopā un ^bstāvētu svētajās vietās;

23 un sagatavotos atklāsmei, kas nāks, kad "priekšgars, kurš sedz Manu templi Manā mājoklī un kurš slēpj zemi, tiks noņemts, un visa miesa kopā ^bredzēs Mani.

24 Un visi, kas ir "samaitāti—vai nu cilvēks, vai lauka zvēri, vai nu putni gaisā, vai nu zivis jūrā—visi, kas mīt uz visas zemes virsas, tiks ^baprīti;

25 un arī tas, kas ir no vielas, "izkusīs kvēlā karstumā; un viss taps ^bjauns, lai Mana atziņa un "godība būtu uz visas zemes.

26 Un tanī dienā cilvēka "naidīgums un zvēru naidīgums, jā, visas miesas naidīgums ^bbeigsies Mana vaiga priekšā.

27 Un tanī dienā viss, ko jebkurš cilvēks lūgs, taps viņam dots.

28 Un tanī dienā "Sātanam nebūs varas kārdināt nevienu cilvēku.

29 Un nebūs "bēdu, tāpēc ka nebūs nāves.

30 Tanī dienā "zīdains nemirs,

līdz viņš nekļūs vecs; un viņa dzīve būs kā koka mūžs;

31 un kad viņš mirs, viņš negulēs, tā sakot, zemē, bet tiks "izmainīts acumirkli un tiks ^baizrauts, un viņa atdusa būs godības pilna.

32 Jā, patiesi Es saku jums, tanī "dienā, kad Tas Kungs nāks, Viņš ^batklās visas lietas—

33 lietas, kas ir pagājušas, un "apslēptās lietas, ko neviens cilvēks nezina; zemes lietas, no kā tā tika radīta, un tās nolūku un mērķi—

34 visvērtīgākās lietas, lietas, kas ir augšā, un lietas, kas ir apakšā, lietas, kas ir zemē un uz zemes, un debesīs.

35 Un visi tie, kas cieš "vajāšanas Mana Vārda dēļ un iztur ticībā, kaut arī viņi ir acināti nolikt savas dzīvības Manis ^bdēļ, tomēr viņi baudīs no visas šīs godības.

36 Tādēļ nebīstieties pat no "nāves; jo šinī pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, bet Manī jūsu ^bprieks ir pilnīgs.

37 Tādēļ neuztraucieties par ķermeni, nedz par ķermeņa dzīvību, bet uztraucieties par "dvēseli un par dvēseles dzīvību.

22a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

b Mat. 24:15;
M&D 45:32; 115:6.

23a SRC Priekšgars.

b Jes. 40:5;
M&D 38:8; 93:1.
SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

24a M&D 29:24.

b Cef. 1:2–3;
Mal. 3:19;
M&D 88:94;
DžS—V 1:37.

25a Am. 9:5;

2. Pēt. v. 3:10–14.
SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

b Jāņa atkl. 21:5.

c SRC Tūkstošgade.

26a Jes. 11:6–9.

SRC Ienaidis.

b SRC Miers.

28a Jāņa atkl. 20:2–3;

1. Nef. 22:26;
M&D 88:110.

29a Jāņa atkl. 21:4.

30a Jes. 65:20–22;

M&D 63:51.

31a 1. kor. 15:52;

M&D 43:32.

b 1. tes. 4:16–17.

32a M&D 29:11.

SRC Tūkstošgade.

b M&D 121:26–28.

33a SRC Dieva noslēpumi.

35a M&D 63:20.

SRC Vajāt, Vajāšanas.

b M&D 98:13.

36a SRC Nāve, fiziskā.

b SRC Prieks.

37a SRC Dvēsele.

38 Un "meklējiet Tā Kunga vaigu vienmēr, lai ^bpacietībā jūs varētu iemantot savas dvēseles, un jums būs mūžīgā dzīve.

39 Kad cilvēki tiek aicināti Manam "mūžīgajam evaņģēlijam un noslēdz derību mūžīgajā derībā, viņi tiek uzskatīti par zemes ^bsāli un svētiem cilvēkiem;

40 viņi tiek aicināti būt par svētiem cilvēkiem; tādēļ, ja sāls zaudē savu garšu, lūk, no tā laika tā kļūst nekam nederīga, kā vien ārā izmetama un saminama zem cilvēku kājām.

41 Lūk, šeit ir gudrība attiecībā uz Ciānas bērniem, patiesi daudzumi, bet ne visiem; viņi tika atrasti kā pārkāpēji, tādēļ viņiem ir jātiek "pārmācītiem—

42 tas, kas pats "paaugstinās, taps pazemots, un tas, kas pats ^bpazemojas, taps paaugstināts.

43 Un tagad es parādīšu jums līdzību, lai jūs varētu zināt Manu gribu attiecībā uz Ciānas pestīšanu.

44 Kādam "augstmanim bija zemes gabals, ļoti labs; un viņš sacīja saviem kalpiem: Ejiet manā ^bvīna dārzā, patiesi uz šo ļoti labo zemes gabalu, un iestādiet divpadsmit eļļas kokus;

45 un nolieciet "sargus visapkārt tiem un uzceliet torni, lai viens pārraudzītu zemi visapkārt, lai būtu par sargu tornī, lai

mani eļļas koki netiktu nolauzti, kad ienaidnieks nāks laupīt un ņemt mana vīna dārza augļus.

46 Tad augstmaņa kalpi gāja un darīja, kā viņu kungs tiem pavēlēja, un iestādīja eļļas kokus, un uzcēla sētu visapkārt, un nolika sargu, un sāka būvēt torni.

47 Un kad viņi lika tā pamatus, viņi sāka runāt savā starpā: Un kam manam kungam vajadzīgs šis tornis?

48 Un apspriedās ilgu laiku, runājot savā starpā: Kam manam kungam vajadzīgs šis tornis, ja redzams, ka šis ir miera laiks?

49 Vai šī nauda nevarētu tikt dota naudas mainītājiem? Jo nav vajadzības pēc šīm lietām.

50 Un kamēr viņi nebija saskaņā cits ar citu, viņi kļuva ļoti kūtri, un viņi neuzklausa sava kunga pavēles.

51 Un ienaidnieks nāca naktī un salauza "sētu; un augstmaņa kalpi pamodās un nobijās, un bēga; un ienaidnieks iznīcināja viņu darbu un nolauza eļļas kokus.

52 Tad, lūk, augstmanis, vīna dārza kungs, sasauca savus kalpus un teica tiem: Kāpēc?! Kas ir šī lielā ļaunuma iemesls?

53 Vai jums nevajadzēja darīt, kā es jums pavēlēju, un—pēc tam, kad jūs bijāt iestādījuši

38a 2. Laiku 7:14; M&D 93:1.

^b SRC Pacietība.

39a SRC Jaunā un mūžīgā derība.

^b Mat. 5:13;

M&D 103:10.

41a SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

42a Ob. 1:3–4;

Lūk. 14:11;

Hel. 4:12–13.

^b Lūk. 18:14.

src Pazemīgs,

Pazemība.

44a M&D 103:21–22.

^b SRC Tā Kunga vīnadārzs.

45a Ec. 33:2, 7;

3. Nef. 16:18.

src Sargāt, Sargs.

51a Jes. 5:1–7.

vīna dārzu un uzcēluši sētu visapkārt, un nolikuši sargu uz tās sienām—uzbūvēt arī torni, un nolikt sargu tornī, un sargāt manu vīna dārzu, un nekrīst miegā, lai ienaidnieks nevarētu nākt uz jums?

54 Un lūk, sargs tornī būtu redzējis ienaidnieku, kamēr tas vēl bija tālu; un tad jūs varētu sagatavoties un atturēt ienaidnieku no sētas nojaukšanas, un izglābt manu vīna dārzu no postītāja rokām.

55 Un vīna dārza kungs sacīja uz vienu no saviem kalpiem: Ej un sapulcini kopā manus atlikušos kalpus, un ņem “visu mana nama spēku, kas ir mani karavīri, mani jaunie vīri un tie, kas ir pusmūžā starp visiem maniem kalpiem, kas ir mana nama spēks, izņemot tikai tos, kuriem es noteikšu palikt;

56 un ejiet taisnā ceļā uz mana vīna dārza zemi un atpestiet manu vīna dārzu, jo tas ir mans; es to esmu pircis par naudu.

57 Tādēļ ejiet taisnā ceļā uz manu zemi; nojauciet manu ienaidnieku sienas; nogāziet viņu torni un izklidiniet viņu sargus.

58 Un ciktāl viņi pulcēsies kopā pret jums, “atriebiet par mani maniem ienaidniekiem, lai ar laiku es varētu nākt ar sava nama atlikumu un pārņemt savu zemi.

59 Un tas kalps sacīja savam kungam: Kad tas notiks?

60 Un viņš sacīja savam kalpam: Kad es gribēšu; ej taisnā ceļā un dari visu, ko es tev esmu pavēlējis;

61 un šis būs mans zīmogs un mana svētība pār tevi—uzticīgais un “gudrais pārvaldnieks manā namā, ^bvaldnieks manā valstībā.

62 Un viņa kalps devās taisnā ceļā un darīja visu, ko viņa kungs bija tam pavēlējis; un “pēc daudzām dienām viss bija izpildīts.

63 Vēl, patiesi Es saku jums, Es parādīšu jums gudrību Manī attiecībā uz visām draudzēm, ciktāl viņi vēlas tapt vadīti pareizā un atbilstošā veidā uz savu glābšanu;

64 lai manu svēto sapulcināšanas darbs varētu turpināties, lai es varētu uzcelt tos Manam Vārdam “svētajās vietās; jo ^bplaujas laiks ir pienācis, un Manam vārdam ir jātiek “piepildītam.

65 Tādēļ Man ir jāsapulcina kopā Mani ļaudis, atbilstoši līdzībai par kviešiem un “nezālēm, lai kvieši tiktu saglabāti klētīs, lai iemantotu mūžīgo dzīvi un tiktu kronēti ar ^bcelestiālo godību, kad Es nākšu Sava Tēva valstībā atmaksāt ikkatram cilvēkam pēc viņa darbiem;

66 kamēr nezāles tiks sasietas kūlīšos, un viņu saites darītas stipras, lai tās tiktu “sadedzinātas ar neizdzēšamu uguni.

55a M&D 103:22, 29–30;
105:16, 29–30.

58a M&D 97:22–24;
105:15.

61a M&D 78:22.
b Mat. 25:20–23.

62a M&D 105:37.

64a M&D 87:8.
b M&D 33:3, 7.
src Pļauja.

c M&D 1:38.

65a Mat. 13:6–43;

M&D 86:1–7.

b SRC Celestiālā godība.
66a Nah. 1:5;
Mat. 3:12;
M&D 38:12;
63:33–34.

67 Tādēļ pavēli Es dodu visām draudzēm, lai viņi turpinātu sapulcēties kopā tajās vietās, ko Es esmu nozīmējis.

68 Tomēr, kā Es jums esmu teicis iepriekšējā pavēlē, lai jūsu "sapulcēšanās nenotiek nedz steigā, nedz bēgot; bet lai viss ir sagatavots jums iepriekš.

69 Un lai viss būtu sagatavots jums iepriekš, ievērojiet to pavēli, ko Es esmu devis attiecībā uz šīm lietām,

70 kura saka jeb māca "pirkt visas zemes par naudu, kuras var tikt nopirktas par naudu, apgabalos visapkārt tai zemei, ko Es esmu nolīcis būt par Ciānas zemi, par Manu svēto sapulcināšanas sākumu—

71 visu zemi, ko var nopirkt Džeksonas apgabalā un apkārtnēs apgabalos, un atlikušo atstājat Manā rokā.

72 Tagad patiesi Es saku jums, lai visas draudzes savāc kopā visu savu naudu; lai šīs lietas tiek darītas savā laikā, bet ne "steigā; un ievērojiet, lai visas lietas jums būtu sagatavotas iepriekš.

73 Un lai godājami vīri tiek nozīmēti, patiesi gudri vīri, un sūtiet tos pirkt šīs zemes.

74 Un austrumu valstīs draudzes, kad tās ir izveidotas, ja viņi paklausīs šim padomam, viņi var pirkt zemes un pulcēties kopā uz tām; un šādā veidā viņi var izveidot Ciānu.

75 Tur pat tagad jau krātuvē ir pietiekami, jā, pat pārpilnam, lai pestītu Ciānu un atjaunotu tās posta vietas, lai vairs nekad netīktu nopostītas, kur draudzes, kas saucas Manā Vārdā, "vēlas uzklaut Manu balsi.

76 Un vēl Es saku jums, tie, kurus ir izklīdinājuši viņu ienaidnieki, tā ir Mana griba, lai viņi turpinātu neatlaidīgi prasīt pēc atlīdzības un izpirkuma no to rokām, kuri ir iecelti kā valdnieki un kuriem ir vara pār jums—

77 atbilstoši ļaužu likumiem un "konstitūcijai, ko Es esmu ļāvis izveidot, un kas ir jāsaglabā visas miesas ^btiesībām un aizsardzībai, atbilstoši taisnīgiem un svētiem principiem;

78 lai katrs cilvēks rīkotos attiecībā uz nākamību mācībā un principos, atbilstoši tai tikumiskajai "rīcības brīvībai, ko Es tam esmu devis, lai katrs cilvēks būtu ^batbildīgs par saviem paša grēkiem "tiesas dienā.

79 Tādēļ tas nav pareizi, ka kāds cilvēks būtu kāda cita jūgā.

80 Un ar šo nolūku Es esmu izveidojis šīs zemes "konstitūciju, ar gudru vīru rokām, kurus Es esmu cēlis šim īpašajam nolūkam, un izpircis šo zemi ar ^basinsizliešanu.

81 Tad kam Es pielīdzināšu Ciānas bērņus? Es pielīdzināšu tos ^alīdzībai par sievieti un

68a M&D 58:56.

70a M&D 63:27–29.

72a Jes. 52:10–12.

75a Al. 5:37–39.

77a SRC Valdība.

^b SRC Brīvs, Brīvība.

78a SRC Rīcības brīvība.

^b SRC Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība.

^c SRC Tiesa, Pedējā.

80a 2. Nef. 1:7–9;

M&D 98:5–6.

SRC Konstitūcija.

^b 1. Nef. 13:13–19.

81a Lūk. 18:1–8.

netaisnīgo tiesnesi—jo cilvēkiem aizvien būs ^blūgt un nebūs pagurt—kas saka:

82 Kādā pilsētā bija tiesnesis, kas Dieva nebijās un cilvēkus neņēma vērā.

83 Un tajā pilsētā bija atraitne, un tā nāca pie viņa, sakot: Atrieb par mani manam pretiniekam.

84 Un kādu laiku viņš to negribēja, bet pēc tam viņš teica pats sev: Kaut arī es Dieva nebīstos un cilvēkus neņemu vērā, tomēr tāpēc, ka šī atraitne man neliek mieru, es atriebšu par viņu, lai ar savu nepārtraukto nākšanu viņa mani nenogurdinātu.

85 Tā Es pielīdzināšu Ciānas bērnus.

86 Lai viņi neatlaidīgi prasa pie tiesneša kājām;

87 un ja viņš tiem nepievērš uzmanību, tad lai tie neatlaidīgi prasa pie gubernatora kājām;

88 un ja gubernators tiem nepievērš uzmanību, lai tie neatlaidīgi prasa pie prezidenta kājām;

89 un ja prezidents tiem nepievērš uzmanību, tad Tas Kungs celsies un iznāks no Savas “slēptās vietas, un Savā niknumā satrauks tautu;

90 un Savā karstajā nepatikā un Savās kvēlajās dūsmās Savā laikā padzīs šos bezdievīgos, neuzticīgos un netaisnīgos

“pārvaldniekus un noliks tiem viņu daļu pie liekuļiem un ^bneticīgajiem;

91 patiesi ārējā tumsībā, kur ir “raudāšana un gaudošana, un zobu griešana.

92 Lūdziet jūs tādēļ, lai viņu ausis taptu atvērtas jūsu saucieniem, lai Es būtu “žēlīgs pret tiem, lai šīs lietas nenāktu pār viņiem.

93 Tam, ko Es jums esmu sacījis, ir jānotiek, lai visi cilvēki tiktu atstāti bez “attaisnojuma;

94 lai gudri vīri un valdnieki varētu izdzirdēt un zināt to, par ko tie nekad nebija “domājuši;

95 lai Es varētu uzsākt īstenot Savu rīcību, savu “neparasto rīcību, un izpildīt Savu darbu, savu neparasto darbu, lai cilvēki varētu ^batšķirt starp taisnīgo un bezdievīgo—saka jūsu Dievs.

96 Un vēl, Es saku jums, tas ir pret Manu pavēli un Manu gribu, ka Mans kalps Sidnijs Gilberts pārdotu Manu “krātuvi, ko Es esmu nolīcis Saviem ļaudīm, Manu ienaidnieku rokās.

97 Lai tas, ko Es esmu noteicis, netiek Manu ienaidnieku apgānīts, ar to piekrišanu, kuri “saucas Manā Vārdā;

98 jo šis ir ļoti liels un smags grēks pret Mani un pret Maniem ļaudīm, kā sekas tam, ko Es esmu nolēmis un kas drīz notiks ar tautām.

81 *b* SRC Lūgšana.

89 *a* Jes. 45:15;
M&D 121:1, 4;
123:6.

90 *a* SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.
b Jāņa atkl. 21:8.
SRC Neticība.

91 *a* Mat. 25:30;

M&D 19:5;
29:15–17; 124:8.

92 *a* SRC Žēlīgs, Žēlastība.

93 *a* Rom. 1:18–21.

94 *a* Jes. 52:15;

3. Nef. 20:45; 21:8.

95 *a* Jes. 28:21;

M&D 95:4.

b Mal. 3:18.

SRC Saprašanas
dāvana.

96 *a* SRC Krātuve.

97 *a* M&D 103:4;

112:25–26; 125:2.

99 Tādēļ tā ir Mana griba, lai Mani ļaudis pieprasītu un turētu tiesības uz to, ko Es tiem esmu nolīcis, lai arī viņiem nav ļauts tur dzīvot.

100 Tomēr Es nesaku, ka viņiem nevajag uz tās dzīvot; jo

ciktāl viņi nesīs Manai valstībai pienācīgu augli un darbus, viņi uz tās dzīvos.

101 Viņi cels, un neviens cits to "neiemantos; viņi dēstīs vīna dārzus, un viņi ēdīs tā augļus. Patiesi tā. Āmen.

102. NODAĻA

Baznīcas pirmās Augstās padomes veidošanas protokols, Kērtlandē, Ohaio štatā, 1834. gada 17. februārī. Originālo protokolu rakstīja elderi Oliveris Kauderijs un Orsons Haidi. Praviētis izskatīja protokolu nākamajā dienā, un vēl pēc dienas izlabotais protokols tika Augstās padomes vienbalsīgi pieņemts kā Baznīcas „Augstās padomes vispārpieņemtā kārtība un konstitūcija”. 30. līdz 32. pants, kas attiecas uz Divpadsmit apustuļu padomi, tika pievienots 1835. gadā Džozefa Smita vadībā, kad šī nodaļa tika sagatavota izdošanai Mācībā un Derībās.

1–8, Augstā padome ir nozīmēta, lai risinātu nozīmīgas grūtības, kuras rodas Baznīcā; 9–18, Tiek dota procedūra izskatāmajām lietām; 19–23, Padomes prezidents pieņem lēmumu; 24–34, Tiek noteikta pārsūdzēšanas procedūra.

ŠAJĀ dienā divdesmit četru augsto priesteru vispārējā padome sapulcējās Džozefa Smita, jaunākā, mājā, ar atklāsmi, un uzsāka veidot Kristus baznīcas "Augsto padomi, kam bija jāsaistāv no divpadsmit augstajiem priesteriem un viena vai trīs prezidentiem, kā apstākļi to prasa.

2 Augstā padome tika nozīmēta ar atklāsmi nolūkā, lai risinātu nozīmīgas grūtības, kuras var rasties baznīcā un kuras nevar

atrisināt baznīca vai "bīskapa padome, lai apmierinātu puses.

3 Džozefs Smits, jaunākais, Sidnijs Rigdons un Frederiks G. Viljamss bija ar padomes balsi atzītie prezidenti; un Džozefs Smits, vecākais, Džons Smits, Džozefs Koe, Džons Džonsons, Martins Heriss, Džons S. Kārters, Džareds Kārters, Oliveris Kauderijs, Samuēls H. Smits, Orsons Haidi, Silvesters Smits un Lūka Džonsons—augstie priesteri ar padomes vienbalsīgu balsi tika izvēlēti būt par pastāvīgo padomi baznīcai.

4 Augstāk minētajiem padomniekiem tad tika vaicāts, vai viņi pieņem savu iecelšanu un vai tie darbosies šajā amatā atbilstoši debesu likumam, uz ko viņi visi atbildēja, ka viņi pieņem savu

iecelšanu un pildīs savus amata pienākumus saskaņā ar Dieva labvēlību, kas tiem dāvāta.

5 Padomes veidojošo skaits, kuri balsoja par baznīcu un tās vārdā, ieceļot augstāk minētos padomniekus, bija četrdesmit trīs, tas ir: deviņi augstie priesteri, septiņpadsmit elderi, četri priesteri un trīspadsmit locekļi.

6 Balsoja: ka Augstā padome nav tiesīga darboties, ja klāt ir mazāk kā septiņi no augstāk minētajiem padomniekiem vai pareizā kārtībā ieceltie viņu pēcteči.

7 Šiem septiņiem ir vara nozīmēt citus augstos priesterus, kurus tie var uzskatīt par cieņīgiem un spējīgiem darboties promesošo padomnieku vietā.

8 Balsoja: ka tad, kad parādās kāda brīva vieta nāves gadījumā, atbrīvošanas no amata pārkāpuma dēļ vai aizbraukšanas no šīs baznīcas pārvaldīšanas robežām, tai ir jātiek aizpildītai ar prezidenta vai prezidentu izvirzītu kandidatūru un atbalstītai ar balsošanu augsto priesteru vispārējā padomē, kas sasaukta šim nolūkam, lai rīkotos baznīcas vārdā.

9 Baznīcas prezidents, kas ir arī padomes prezidents, tiek nozīmēts ar "atklāsmi un ^batzīts savā amatā ar baznīcas balsi.

10 Un tas ir atbilstoši viņa amata dievišķīgumam, ka viņam ir jāņem virsvadība pār baznīcas padomi; un tā ir viņa privilēģija, ka tam palīdz citi divi prezidenti, nozīmēti tādā pašā veidā, kā viņš tika nozīmēts.

11 Un gadījumā, ja nav klāt viens vai abi no tiem, kas ir nozīmēti viņam palīdzēt, viņam ir vara prezidēt padomē bez palīgiem; un gadījumā, ja viņa paša nav klāt, citiem prezidentiem ir vara prezidēt viņa vietā, gan abiem, gan katram no tiem.

12 Kad vien Kristus baznīcas Augstā padome tiek pareizi izveidota, saskaņā ar iepriekš doto paraugu, viņu pienākums būs vilkt lozes un tādējādi noteikt, kurš no divpadsmit runās pirmais, sākot ar pirmo numuru un tā pēc kārtas līdz divpadsmitajam numuram.

13 Kad vien šī padome sanāk, lai rīkotos kādā lietā, divpadsmit padomniekiem jāapsver, vai tā ir sarežģīta vai ne; ja nav, tikai diviem padomniekiem jārunā par to, atbilstoši augstāk rakstītajai kārtībai.

14 Bet ja domājams, ka tā ir sarežģīta, tiks nozīmēti četri; un ja vēl sarežģītāka—seši; bet nevienā gadījumā netiks nozīmēti runāt vairāk kā seši.

15 Apsūdzētajam visos gadījumos ir tiesības uz pusi no padomes, lai novērstu aizvainojumu vai netaisnību.

16 Un padomniekiem, kas nozīmēti runāt padomes priekšā, ir jāizklāsta lieta tās patiesajā gaismā padomes priekšā pēc tam, kad pierādījumi ir pārbaudīti; un katram cilvēkam ir jārunā atbilstoši godīgumam un "taisnīgumam.

17 Tie padomnieki, kas izvelk pāra skaitļus, tas ir, 2, 4, 6, 8,

^{9a} SRC Atklāsme.

^b SRC Baznīcas vadītāju

atbalstīšana.

16a SRC Taisnība.

10 un 12, ir tie, kam ir jāstājas apsūdzētā pusē un jānovērš aizvainojums vai netaisnība.

18 Visās lietās apsūdzētajam un apsūdzētajam ir privilēģija padomes priekšā runāt pašam, pēc tam, kad ir noklausīti pierādījumi un padomnieki, kuri ir nozīmēti runāt par šo lietu, ir pabeiguši savas piezīmes.

19 Pēc tam, kad pierādījumi ir noklausīti, padomnieki, apsūdzētais un apsūdzētais ir runājuši, prezidentam jāpieņem lēmums atbilstoši tai sapratnei, kas viņam ir par to lietu, un jāaicina divpadsmit padomniekus sankcionēt to ar savu balsošanu.

20 Bet ja atlikušie padomnieki, kuri nav runājuši, vai jebkurš no tiem, pēc pierādījumu un lūgumu uzklaušanās taisnīgi atklāj kādu kļūdu prezidenta lēmumā, viņi var to paziņot, un lieta ir jāizskata atkārtoti.

21 Un, ja pēc rūpīgas otrreizējas izskatīšanas parādās jebkāds papildus aspekts attiecībā uz lietu, tad lēmums ir atbilstoši jāizmaina.

22 Bet gadījumā, ja nekādi papildu aspekti netiek doti, pirmais lēmums paliks spēkā, un padomes vairākumam ir tiesības noteikt to pašu.

23 Gadījumā, ja ir grūtības attiecībā uz "mācību vai principiem, ja nav pietiekami rakstīts, lai lieta būtu skaidra padomes prātiem, prezidents var lūgt un saņemt Tā Kunga prātu ar "atklāsmi.

24 Augstajiem priesteriem, kad tie ir citās vietās, ir vara sasaukt un izveidot padomi pēc iepriekš dotā parauga, lai risinātu grūtības, kad puses vai kāda no tām to prasa.

25 Un augsto priesteru minētajai padomei būs vara nozīmēt vienu no sava vidus, lai prezidētu tādā padomē tajā noteiktajā reizē.

26 Tas būs minētās padomes pienākums, nekavējoties nodot savas sēdes norakstu ar pilnu paziņojumu par liecību, kas pavada viņu lēmumu, Augstajai padomei baznīcas Augstākā prezidija atrašanās vietā.

27 Ja puses vai kāda no tām būs neapmierinātas ar minētās padomes lēmumu, tās var pārsūdzēt to Augstajai padomei baznīcas Augstākā prezidija atrašanās vietā, un jābūt otrreizējai izskatīšanai, šī lieta tad ir jāvada atbilstoši iepriekš rakstītajam paraugam, it kā nekāds lēmums vispār nebūtu ticis pieņemts.

28 Šī augsto priesteru padome citā vietā ir jāsauc tikai par baznīcas "vissarežģītākajām lietām; un neviena vienkārša vai parasta lieta nav pietiekama, lai sasauktu tādu padomi.

29 Augstajiem priesteriem, kuri ceļo vai atrodas prom, ir vara teikt, vai ir nepieciešams sasaukt tādu padomi vai ne.

30 Ir atšķirība lēmumos starp Augsto padomi jeb ceļojošajiem augstajiem priesteriem, kuri ir citās vietās, un "ceļojošo Augsto

23a 4. Moz. 9:8.
b SRC Atklāsme.

28a M&D 107:78.
30a M&D 107:23–24, 35–38.

padomi, kas sastāv no divpadsmit ^bapustuļiem.

31 Pirmās lēmums var tikt pārsūdzēts; bet otrās lēmums—nevar.

32 Otro var apšaubīt tikai baznīcas augstākie pilnvarotie pārkāpuma gadījumā.

33 Nolēma: ka prezidentam vai prezidentiem Baznīcas Augstākā prezidija atrašanās vietā būs vara noteikt, vai jebkura tāda lieta, kas var tikt pārsūdzēta, ir taisnīgi jānozīmē otrreizējai izskatīšanai, pārbaudot pārsūdzību un pierādījumus, un paziņojumus, kas to pavadā.

34 Tad divpadsmit padomnieki vilka lozes jeb lozēja, lai noteiktu, kuram jārunā pirmajam, un rezultāts bija sekojošs, proti: 1. Olivers Kauderijs; 2. Džozefs Koe; 3. Samuēls H. Smits; 4. Lūka Džonsons; 5. Džons S. Kārters; 6. Silvesters Smits; 7. Džons Džonsons; 8. Orsons Haidis; 9. Džareds Kārters; 10. Džozefs Smits, vecākais; 11. Džons Smits; 12. Martins Heriss. Pēc lūgšanas konference beidzās.

OLIVERS KAUDERIJS
ORSONS HAIDS
Lietveži

103. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1834. gada 24. februārī. Šī atklāsme tika saņemta pēc Pārlīja P. Preta un Laimena Vaita ierašanās Kērtlandē, Ohaio štatā, kuri bija nākuši no Misūri štata, lai apspriestos ar Pravieti attiecībā uz palīdzību un svēto atjaunošanu viņu zemēs Džeksonas apgabalā.

1–4, *Kāpēc Tas Kungs ļāva, lai svētie Džeksonas apgabalā tiktu vajāti; 5–10, Svētie gūs virsroku, ja viņi turēs pavēles; 11–20, Ciānas pestīšana nāks ar spēku, un Tas Kungs ies Saviem ļaudīm pa priekšu; 21–28, Svētajiem ir jāsapulcējas Ciānā, un tie, kas noliek savas dzīvības, tās atkal atradīs; 29–40, Dažādi brāļi tiek aicināti veidot Ciānas nometni un doties uz Ciānu; viņiem tiek apsolīta uzvara, ja viņi būs uzticīgi.*

PATIESI Es saku jums, Mani draugi, lūk, Es došu jums atklāsmi un pavēli, lai jūs varētu zināt, kā "rīkoties, izpildot savus pienākumus, kas attiecas uz jūsu brāļu glābšanu un ^bpestīšanu, kuri ir tikuši izklīdināti pa Ciānas zemi;

2 tikdami "dzīti un sisti no Manu ienaidnieku rokām, uz kuriem Es izliešu Savas dusmas bez mēra Manis noliktajā laikā.

3 Jo Es esmu pacietis viņus

30b SRC Apustulis.
103 1a M&D 43:8.

b M&D 101:43–62.
2a M&D 101:1; 109:47.

tiiktāl, lai viņi "piepildītu savu nekrietnību mēru, lai viņu kauss būtu pilns;

4 un lai tie, kas saucas Manā Vārdā, tiktu "pārmācīti īsu brīdi ar lielu un smagu pārmācību, tāpēc ka viņi pilnībā ^bneuzklausīja tos priekšrakstus un pavēles, ko Es tiem devu.

5 Bet patiesi Es saku jums, ka Es esmu pieņēmis lēmumu, ko Mani ļaudis izpildīs, tiiktāl cik viņi uzklausīs no šīs pašas stundas "padomu, ko Es, Tas Kungs, viņu Dievs, tiem došu.

6 Lūk, viņi sāks—tāpēc ka Es to esmu nolēmis—gūt virsroku pār Maniem ienaidniekiem no šīs pašas stundas.

7 Un "raugoties pildīt visus vārdus, ko Es, Tas Kungs, viņu Dievs, runāšu uz tiem, viņi nekad nepārstās gūt virsroku, līdz pasaules ^bķēniņvalstis būs pakļautas zem Manām kājām un zeme tiks "atdota "svētajiem, lai "būtu tiem mūžīgi mūžos.

8 Bet ciktāl viņi "neturēs Manas pavēles un neraudzīsies ievērot visus Manus vārdus, pasaules ķēniņvalstis gūs virsroku pār tiem.

9 Jo viņi bija nolikti būt par pasaules "gaismu un par cilvēku glābējiem;

10 un ciktāl viņi nav cilvēku glābēji, viņi ir kā "sāls, kas

zaudējusi savu garšu, un no tā laika kļūst nekam nederīga, bet kā vien ārā izmetama un samina zem cilvēku kājām.

11 Bet patiesi Es saku jums, Es esmu nolēmis, ka jūsu brāļi, kas ir tikuši izklīdināti, atgriezīsies savu mantojumu "zemēs un atjaunos Ciānas izpostītās vietas.

12 Jo pēc "daudzām bēdām, kā Es teicu jums iepriekšējā pavēlē, nāk svētība.

13 Lūk, šī ir tā svētība, ko Es jums esmu apsolījis pēc jūsu bēdām un jūsu brāļu bēdām—jūsu pestīšana un jūsu brāļu pestīšana, patiesi viņu atjaunošana Ciānas zemē, lai tiktu nostiprināti un nekad vairs netiktu gāzti.

14 Tomēr, ja viņi apgānīs savus mantojumus, viņi tiks gāzti; jo Es nesaudzēšu viņus, ja viņi apgāna savus mantojumus.

15 Lūk, Es saku jums, Ciānas pestīšanai jānāk ar spēku;

16 tādēļ Es celšu Saviem ļaudīm vīru, kurš vadīs viņus, līdzīgi kā "Mozus vadīja Israēla bērņus.

17 Jo jūs esat Israēla bērņi un no "Ābrahāma sēklas, un jums ir jātiek izvestiem no jūga ar spēku un ar izstieptu roku.

18 Un kā jūsu tēvi tika vesti pirmo reizi, patiesi tā notiks Ciānas pestīšana.

19 Tādēļ lai jūsu sirdis nepagurst, jo Es nesaku jums, kā Es

3a Al. 14:10–11; 60:13.

4a M&D 95:1.

src Pārmācīt,
Pārmācīšana.

b M&D 101:2; 105:2–6.

5a src Padoms.

7a M&D 35:24.

src Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.

b Dan. 2:44.

c Dan. 7:27.

d src Svētais.

e M&D 38:20.

8a Mos. 1:13;

M&D 82:10.

9a 1. Nef. 21:6.

10a Mat. 5:13–16;

M&D 101:39–40.

11a M&D 101:18.

12a Jāņa atkl. 7:13–14;

M&D 58:4; 112:13.

16a 2. Moz. 3:2–10;

M&D 107:91–92.

src Mozus.

17a src Ābrahāma

derība;

Ābrahāms—

Ābrahāma pēcnācēji.

teicu jūsu tēviem: Mans "eņģelis ies jums pa priekšu, bet ^bEs pats ne.

20 Bet Es saku jums: Mani "eņģeļi ies jums pa priekšu, un arī Es pats būšu klāt, un pēc laika jūs ^biegūsit labu zemi.

21 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, ir tas "vīrs, ko Es pielīdzināju kalpam, uz kuru ^bvīna dārza kungs runāja līdzībā, ko Es jums devu.

22 Tādēļ lai Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, saka Mana nama "spēkam, maniem jaunajiem un pusmūža vīriem: Sapulcējieties kopā Ciānas zemē, uz zemes, ko Es esmu pircis par naudu, kas tikusi Man veltīta.

23 Un lai visas draudzes sūta gudrus vīrus ar savu naudu un "pērk zemes, kā Es tiem esmu pavēlējis.

24 Un cik daudz Mani ienaidnieki nāks pret jums, lai izdzītu jūs no Manas labās "zemes, ko Es esmu iesvētījis būt par Ciānas zemi, patiesi no jūsu pašu zemēm, pēc šīm liecībām, ko jūs esat nesuši Manā priekšā pret tiem, jūs tos nolādēsiet;

25 un kuru jūs nolādēsiet, to Es nolādēšu, un jūs atriebsit par Mani Maniem ienaidniekiem.

26 Un Es būšu jums klāt, pat "atriebjot par Mani Maniem ienaidniekiem līdz trešajai un

ceturtajai paaudzei tiem, kas ienīst Mani.

27 Lai neviens cilvēks nebīstas nolikt savu dzīvību Manis dēļ, jo kurš "noliek savu dzīvību Manis dēļ, to atkal atradīs.

28 Un kurš nevēlas nolikt savu dzīvību Manis dēļ, nav Mans mācekļis.

29 Tā ir Mana griba, lai Mans kalps "Sidnijs Rigdons paceltu savu balsi draudzēs austrumu zemēs, sagatavojot draudzes turēt tās pavēles, ko Es esmu devis tiem attiecībā par Ciānas atjaunošanu un pestīšanu.

30 Tā ir Mana griba, lai Mans kalps "Pārlis P. Prets un Mans kalps Laimens Vaits neatgrieztos savu brāļu zemē, līdz viņi nesavāks grupas, lai dotos uz Ciānas zemi, pa desmit vai pa divdesmit, vai pa piecdesmit, vai pa simts, līdz viņi savāks skaitā pieci simti no Mana nama ^bspēka.

31 Lūk, tā ir Mana griba, lūdziet un jūs saņemsit, bet cilvēki "ne vienmēr dara Manu gribu.

32 Tādēļ, ja jūs nevarat savākt piecus simtus, centieties uzcītīgi, lai varbūt jūs varētu savākt trīs simtus.

33 Un, ja jūs nevarat savākt trīs simtus, centieties uzcītīgi, lai varbūt jūs varētu savākt vienu simtu.

34 Bet patiesi Es saku jums, pavēli Es dodu jums, lai jūs

19a SRC Eņģeļi.

b M&D 84:18–24.

20a 2. Moz. 14:19–20.

b M&D 100:13.

21a M&D 101:55–58.

b SRC Tā Kunga vīnadārzs.

22a M&D 35:13–14;

105:16, 29–30.

23a M&D 42:35–36;

57:5–7; 58:49–51;

101:68–74.

24a M&D 29:7–8;

45:64–66; 57:1–2.

26a M&D 97:22.

27a Mat. 10:39;

Lūk. 9:24;

M&D 98:13–15;

124:54.

29a SRC Rigdons Sidnijs.

30a SRC Prets Pārlis

Pārkers.

b M&D 101:55.

31a M&D 82:10.

nedotos uz Ciānas zemi, līdz jūs nebūsit savākuši simtu no Mana nama spēka, lai dotos ar jums uz Ciānas zemi.

35 Tādēļ, kā Es jums teicu, lūdziet, un jūs saņemsit, lūdziet nopietni, lai varbūt Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, varētu iet ar jums un vadīt Manus ļaudis, un organizēt Manu valstību uz "iesvētītās zemes, un nostiprināt Ciānas bērnus uz likumiem un pavēlēm, kas ir tikušas un kas tiks dotas jums.

36 Visa uzvara un godība tiks īstenota caur jūsu "uzcītību, uzticību un ticības" blūgšanām.

37 Lai Mans kalps Pārlijs P. Prets ceļo ar Manu kalpu Džozefu Smitu, jaunāko.

38 Lai Mans kalps Laimens Vaits ceļo ar Manu kalpu Sidniju Rigdonu.

39 Lai Mans kalps Hairams Smits ceļo ar Manu kalpu Frederiku G. Viljamsu.

40 Lai Mans kalps Orsons Haidis ceļo ar Manu kalpu Orsonu Pretu, kur vien Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, tiem ieteiks, izpildot šīs pavēles, ko Es esmu jums devis, un pārējo atstājiet Manās rokās. Patiesi tā. Āmen.

104. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Kērtlandē vai netālu no tās, Ohaio štatā, 1834. gada 23. aprīlī par Apvienoto uzņēmumu (skat. 78. un 82. nodaļas ievadu). Visdrīzāk tā bija Apvienotā uzņēmuma padomes locekļu sapulce, kur tika pārrunātas Baznīcas neatliekamās laicīgās vajadzības. Kādā uzņēmuma iepriekšējā sapulcē 10. aprīlī tika nolemts, ka uzņēmums tiks likvidēts. Šajā atklāsmē ir norādīts, ka tā vietā uzņēmums ir jāreorganizē; tā īpašumi ir jāsadala starp tā locekļiem kā viņu pārvaldījums. Džozefa Smīta vadībā frāze „Apvienotais uzņēmums” vēlāk atklāsmē tika aizstāta ar frāzi „Apvienotais ordenis”.

1–10, Svētie, kas izdara pārkāpumu pret Apvienoto ordeni, tiks nolādēti; 11–16, Tas Kungs apgādā Savus svētos Savā veidā; 17–18, Evaņģēlija likums regulē rūpes par nabadzīgajiem; 19–46, Tiek nozīmēti dažādu brāļu pārvaldījumi un svētības; 47–53, Apvienotajam ordenim Kērtlandē un ordenim Ciānā ir jādarbojas atsevišķi; 54–66, Tā Kunga svētā dārgumu glabātuve ir izveidota,

lai iespīestu Svētos Rakstus; 67–77, Apvienotā ordeņa kopējai dārgumu krātuvei ir jādarbojas uz vispārējās vienprātības pamata; 78–86, Tiem, kas ir Apvienotajā ordenī, ir jāsamaksā visi savi parādi, un Tas Kungs atbrīvos viņus no finansu jūga.

PATIESI Es saku jums, Mani draugi, Es dodu jums padomu un pavēli attiecībā uz visiem īpašu-

miem, kas pieder tam ordenim, ko Es pavēlēju noorganizēt un izveidot, lai būtu “apvienots ordenis un mūžīgs ordenis Manas baznīcas labumam un cilvēku glābšanai, līdz Es nākšu—

2 ar solījumu, nemainīgu un negrozāmu, ka ciktāl tie, kuriem Es esmu pavēlējis, būs uzticīgi, viņi tiks svētīti ar lielu daudzumu svētību;

3 bet tā kā viņi nebija uzticīgi, viņi bija tuvu lāstam.

4 Tādēļ, tā kā daži no Maniem kalpiem nav turējuši pavēli, bet ir lauzuši derību caur “mantkāriību un izdomātiem vārdiem, Es esmu nolādējis viņus ar ļoti lielu un smagu lāstu.

5 Jo Es, Tas Kungs, esmu nolēmis Savā sirdī, ka ciktāl jebkurš cilvēks, kas pieder ordenim, tiks atrasts par pārkāpēju jeb, citiem vārdiem, lauzīs derību, ar ko jūs esat saistīti, viņš tiks nolādēts savā dzīvē un tiks samīts no tā, kuru Es gribēju;

6 jo Mani, To Kungu, nebūs “apsmiet šajās lietās—

7 un tas viss, lai nevainīgais starp jums netiktu nosodīts ar netaisno; un lai vainīgais starp jums nevarētu izbēgt; tāpēc Es, Tas Kungs, esmu apsolījis jums godības “kroni pie Savas labās rokas.

8 Tādēļ, ciktāl jūs tiek atrasti par pārkāpējiem, jūs nevarat

izbēgt Manas dusmas savā dzīvē.

9 Ciktāl jūs tiek “padzīti pārkāpuma dēļ, jūs nevarat izbēgt ^bSātana “sitieniem līdz pestīšanas dienai.

10 Un Es tagad dodu jums varu no šīs pašas stundas, ka, ja kāds cilvēks starp jums, no ordeņa, tiek atrasts par pārkāpēju un nenožēlo ļaunumu—jūs nodosit viņu Sātana sitieniem; un viņam nebūs spēka “nodarīt jums ļaunu.

11 Tā ir gudrība Manī; tādēļ pavēli Es dodu jums, ka jūs noorganizēsities un nozīmēsiet katram cilvēkam viņa “pārvaldījumu;

12 lai katrs cilvēks varētu dot atskaiti Man par savu pārvaldījumu, kas tam ir nozīmēts.

13 Jo ir nepieciešams, lai Es, Tas Kungs, darītu katru cilvēku “atbildīgu, kā ^bpārvaldnieku pār zemes svētībām, ko Es esmu radījis un sagatavojis savām radībām.

14 Es, Tas Kungs, izpletu debesis un “izveidoju zemi, Savu ^broku darbu, un visas lietas tās ir Manas.

15 Un tas ir Mans nolūks apgādāt Savus svētos, jo visas lietas ir Manas.

16 Bet tam ir jātiek darītam Manā paša “veidā, un lūk, šis ir tas veids, ka Es, Tas Kungs, esmu nolēmis apgādāt Savus

104 1a M&D 78:3–15.
src Apvienotais ordenis.
4a src Iekārot.
6a Gal. 6:7–9.
7a Jes. 62:3;
M&D 76:56.
src Godība.

9a src Izslēgšana.
b src Velns.
c M&D 82:21.
10a M&D 109:25–27.
11a M&D 42:32.
src Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.
13a src Atskaite,

Atbildīgs, Atbildība.
b M&D 72:3–5, 16–22.
14a Jes. 42:5; 45:12.
src Radīt, Radišana.
b Psm. 19:2; 24:1.
16a M&D 105:5.
src Labklājība.

svētos, lai ^bnabagie tiktu paugstināti tanī, ka bagātie tiek pazemoti.

17 Jo “zeme ir pilna, un tajā ir pietiekami un papildnam; jā, Es sagatavoju visas lietas un esmu devis cilvēku bērniem ^brīkoties pašiem.

18 Tādēļ, ja kāds cilvēks ņems no “pārpilnības, kuru Es esmu radījis, un nedos savu daļu, saskaņā ar Manu evaņģēlija ^blikumu, ‘nabagam un trūkumcietējam, viņš, kopā ar bezdievjiem, pacels savas acis “ellē, ciešot mokas.

19 Un tagad, patiesi Es saku jums attiecībā uz “ordeņa īpašumiem,—

20 lai Manam kalpam Sidnijam Rigdonam tiek nozīmēta tā vieta, kur viņš tagad dzīvo, un miecētavas gabals viņa pārvaldījumam, viņa apgādāšanai, kamēr viņš strādā Manā viņa dārzā, patiesi kā Es gribēšu, kad Es viņam pavēlēšu.

21 Un lai visas lietas tiek darītas atbilstoši ordeņa padomam un ordeņa vienprātībā vai balsošanā, kuri dzīvo Kērtlandes zemē.

22 Un šo pārvaldījumu un svētību Es, Tas Kungs, piešķiru Savam kalpam Sidnijam Rigdonam par svētību tam un tā pēcnācējiem pēc viņa;

23 un Es vairošu svētības pār viņu, tiktāl, cik viņš būs pazemīgs Manā priekšā.

24 Un vēl, lai Manam kalpam Martinam Herisam tiek nozīmēts viņa pārvaldījumam zemes gabals, kuru Mans kalps Džons Džonsons ieguva apmaiņā pret viņa bijušo mantojumu, tam un tā pēcnācējiem pēc viņa;

25 un tiktāl, cik viņš ir uzticīgs, Es vairošu svētības pār to un tā pēcnācējiem pēc viņa.

26 Un lai Mans kalps Martins Heriss ziedo savu naudu Manu vārdu pasludināšanai, atbilstoši tam, kā Mans kalps Džozefs Smits, jaunākais, norādīs.

27 Un vēl, lai Manam kalpam Frederikam G. Viljamsam ir tā vieta, kur viņš tagad dzīvo.

28 Un lai Manam kalpam Oliveram Kauderijam ir tas gabals, kas ir blakus ēkai, kur būs spiestuve, kas ir gabals numur viens, un arī tas gabals, uz kura dzīvo viņa tēvs.

29 Un lai Maniem kalpiem Frederikam G. Viljamsam un Oliveram Kauderijam ir spiestuves ēka un viss, kas tam pieder.

30 Un tas būs viņu pārvaldījums, kas tiks nozīmēts tiem.

31 Un tiktāl, cik viņi ir uzticīgi, lūk, Es svētīšu un vairošu svētības pār tiem.

32 Un šis ir sākums tam pārvaldījumam, ko Es esmu nozīmējis viņiem, viņiem un to pēcnācējiem pēc viņiem.

33 Un tiktāl, cik viņi ir uzticīgi, Es vairošu svētības pār tiem un

16b 1. Sam. 2:7–8;
Lūk. 1:51–53;
M&D 88:17.
17a M&D 59:16–20.
src Zeme.

b src Rīcības brīvība.
18a Lūk. 3:11;
Jēk. v. 2:15–16.
b M&D 42:30.
c Sal. Pam. 14:21;

Mos. 4:26;
M&D 52:40.
d Lūk. 16:20–31.
19a src Apvienotais
ordenis.

viņu pēcnācējiem pēc tiem, pat svētību daudzumu.

34 Un vēl, lai Manam kalpam Džonam Džonsonam ir tā māja, kurā viņš dzīvo, un mantojums, viss, izņemot zemi, kas paredzēta Manu namu "celtniecībai, kas piederas tam mantojumam un tiem gabaliem, kas ir noteikti Manam kalpam Oliveram Kauderijam.

35 Un tiktāl, cik viņš ir uzticīgs, Es vairošu svētības pār to.

36 Un tā ir Mana griba, lai viņš pārdotu tos gabalus, kas ir atlikti Manu svēto pilsētas celtniecībai, tik daudz, cik tas tiks darīts zināms viņam ar Gara "balsi un saskaņā ar ordeņa padomu, un ar ordeņa balsi.

37 Un šis ir sākums tam pārvaldījumam, ko Es esmu nolīcis viņam, par svētību tam un tā pēcnācējiem pēc viņa.

38 Un tiktāl, cik viņš ir uzticīgs, Es vairošu svētību daudzumu pār to.

39 Un vēl, lai Manam kalpam "Nūelam K. Vitnijam tiek nozīmētas mājas un gabals, kur viņš tagad dzīvo, un gabals un ēka, uz kura stāv tirdzniecības uzņēmums, un arī tas gabals, kas ir uz stūra dienvidos no tirdzniecības uzņēmuma, un arī tas gabals, kur novietota pelnu tvertne.

40 Un visu to Es esmu nozīmējis Savam kalpam Nūelam K. Vitnijam viņa pārvaldījumam, par svētību tam un tā pēcnācējiem pēc viņa, par labumu

Mana ordeņa tirdzniecības uzņēmumam, ko Es esmu izveidojis Manam stabam Kērtlandes zemē.

41 Jā, patiesi, šis ir pārvaldījums, ko Es esmu nozīmējis Savam kalpam N. K. Vitnijam, patiesi šo visu tirdzniecības uzņēmumu, viņam un viņa "pārstāvim, un viņa pēcnācējiem pēc viņa.

42 Un tiktāl, cik viņš ir uzticīgs, turot Manas pavēles, ko Es esmu tam devis, Es vairošu svētības pār to un tā pēcnācējiem pēc viņa, patiesi svētību daudzumu.

43 Un vēl, lai Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, tiek nozīmēts gabals, kas ir atlikts Mana nama celtniecībai, kas ir četrdesmit kāršu garumā un divdesmit platumā, un arī tas mantojums, uz kura tagad dzīvo viņa tēvs;

44 un šis ir tā pārvaldījuma sākums, ko Es esmu nozīmējis viņam, par svētību tam un viņa tēvam.

45 Jo lūk, Es esmu aiztaupījis mantojumu viņa "tēvam, tā apgādāšanai; tādēļ viņš tiks ieskaitīts Mana kalpa Džozefa Smita, jaunākā, namā.

46 Un Es vairošu svētības pār Mana kalpa Džozefa Smita, jaunākā, namu tiktāl, cik viņš ir uzticīgs, patiesi svētību daudzumu.

47 Un tagad, pavēli Es dodu jums attiecībā par Ciānu, ka jūs vairs ilgāk nebūsit saistīti Ap-

34a M&D 94:3, 10.

36a SRC Atklāsme.

39a SRC Vitnijs Nūels K.

41a M&D 84:112–113.

45a M&D 90:20.

src Smits Džozefs,

vecākais.

vienotā ordenī ar jūsu brāļiem no Ciānas, tikai šajā veidā—

48 pēc tam, kad jūs būsit noorganizējušies, jūs tiksit saukti Ciānas “staba Apvienotais ordenis Kērtlandes pilsētā. Un jūsu brāļi, pēc tam kad viņi tiks noorganizēti, tiks saukti Ciānas pilsētas Apvienotais ordenis.

49 Un viņiem jātiek organizētiem savos pašu vārdos un viņu pašu vārdā; un viņi kārtos savas lietas savos pašu vārdos un viņu pašu vārdā.

50 Un jūs kārtosit savas lietas jūsu pašu vārdā un savos pašu vārdos.

51 Un šo Es esmu pavēlējis, lai tas tiktu darīts jūsu glābšanai un arī viņu glābšanai, kā sekas tam, ka viņi tika “izdzīti, un tam, kas vēl nāks.

52 “Derības tikušas lauztas caur pārkāpumu, ar ^bmantkāribu un izdomātiem vārdiem—

53 tādēļ jūs tiekat atbrīvoti no Apvienotā ordeņa ar jūsu brāļiem, ka jūs vairs neesat saistīti ar tiem, kā tikai līdz šai stundai, kā tikai šajā veidā, kā Es teicu, ar aizdevumu, kā vienosities ar šo ordeni padomē, kā jūsu apstākļi ļaus un padomes balss norādīs.

54 Un vēl, pavēli Es dodu jums attiecībā par jūsu pārvaldījumu, ko Es jums esmu nozīmējis.

55 Lūk, visi šie īpašumi ir Mani, vai arī jūsu ticība ir velta un jūs tiekat atrasti par

liekuļiem, un derības, kuras jūs esat noslēguši ar Mani, tiek lauztas;

56 un ja šie īpašumi ir Mani, tad jūs esat “pārvaldnieki; savādāk jūs neesat pārvaldnieki.

57 Bet patiesi Es saku jums, Es esmu nolīcis jūs būt par pārvaldniekiem pār Manu namu, patiesi pārvaldniekiem no tiesas.

58 Un šim nolūkam Es esmu pavēlējis jums organizēties, pat izdot “Manus vārdus, Manu Svēto Rakstu pilnību, atklāsmes, kuras Es esmu jums devis un kuras Es vēlāk, laiku pa laikam, došu jums—

59 ar nolūku uzcelt Manu baznīcu un valstību uz zemes un sagatavot Manus ļaudis tam “laikam, kad Es ^bdzīvošu ar tiem, kas jau ir tuvu.

60 Un jūs sagatavosit sev vietu dārgumu krātuvei un veltīsiet to Manam Vārdam.

61 Un jūs nozīmēsiet vienu jūsu starpā, lai turētu krātuvi, un viņš tiks ordinēts šai svētībai.

62 Un būs zīmogs uz tās krātuves; un nevienam cilvēkam jūsu starpā nebūs to saukt par savu, nedz kādu daļu no tās, jo tā piederēs jums visiem kopā.

63 Un Es dodu to jums no šīs pašas stundas, un tagad rūpējieties par to, lai jūs ietu un izmantotu šo pārvaldījumu, ko Es jums esmu nozīmējis, tikai svētām lietām, ar nolūku izdot šīs svētās lietas, kā Es esmu teicis.

48a M&D 82:13; 94:1;

109:59.

src Stabs.

51a M&D 109:47.

52a src Derība.

^b src Iekārot.

56a src Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

58a src Džozefa Smita
Tulkojums (DžST).

59a src Tūkstošgade.

^b M&D 1:35–36;

29:9–11.

64 Un ^alabumiem no šīm svētajām lietām ir jābūt krātuvē, un zīmogam jābūt uz tās; un neviens to nedrīkst izmantot vai ko izņemt no krātuves, nedz zīmogs var tikt atraisīts, kas būs uzlikts uz tās, kā tikai ar ordeņa balsi vai ar pavēli.

65 Un tā jums būs glabāt labumus no svētajām lietām krātuvē svētiem un svētiem nolūkiem.

66 Un tā tiks saukta par Tā Kunga svēto dārgumu krātuvi; un zīmogs tiks turēts uz tās, lai tā būtu svēta un veltīta Tam Kungam.

67 Un vēl tiks sagatavota cita krātuve, un mantzinis nozīmēs, lai pārvaldītu krātuvi, un zīmogs tiks uzlikts uz tās;

68 un visa nauda, ko jūs saņemat no saviem pārvaldījumiem, uzlabojot īpašumus, kurus Es jums esmu nozīmējis, no namiem vai zemēm, vai liellopiem, vai visām lietām, izņemot tikai svētos un svētos rakstus, kurus Es esmu pataupījis Sev pašam svētiem un svētiem nolūkiem, ir jāmet krātuvē, tiklīdz jūs saņemat naudu pa simtiem vai pa piecdesmit, vai pa divdesmit, vai pa desmit, vai pa pieci.

69 Jeb, citiem vārdiem, ja kāds cilvēks jūsu starpā dabū piecus dolārus, lai viņš met tos krātuvē; jeb, ja viņš saņem desmit vai divdesmit, vai piecdesmit, vai simts, lai viņš dara tāpat;

70 un lai neviens no jums nesaka, ka tie ir viņa; jo tie netiks saukti par viņa, nedz kāda daļa no tiem.

71 Un nebūs nevienu daļu no tiem izmantot vai izņemt no krātuves, kā tikai ar ordeņa balsi un vienprātīgu piekrišanu.

72 Un šī būs ordeņa balss un vienprātīga piekrišana,—ka jebkurš cilvēks no jums teiks mantzinim: Man vajag no tās, lai palīdzētu man manā pārvaldījumā—

73 ja tas būs pieci dolāri vai ja tas būs desmit dolāri, vai divdesmit, vai piecdesmit, vai simts, mantzinis dos viņam to summu, ko viņš prasa, lai palīdzētu viņam viņa pārvaldījumā—

74 līdz viņš tiks atrasts par pārkāpēju, un tas tiks skaidri pavēstīts ordeņa padomes priekšā, ka viņš ir neuzticams un ^anesaprātīgs pārvaldnieks.

75 Bet kamēr viņš ir pilntiesīgs biedrs un ir uzticīgs, un saprātīgs savā pārvaldījumā, šī būs viņa zīme mantzinim, ka mantzinis nedrīkst nedot.

76 Bet pārkāpuma gadījumā mantzinis ir pakļauts ordeņa padomei un balsij.

77 Un gadījumā, ja mantzinis tiek atrasts par neuzticīgu un nesaprātīgu pārvaldnieku, viņš būs pakļauts ordeņa padomei un balsij un tiks izstumts no savas vietas, un ^acits tiks nozīmēts viņa vietai.

78 Un vēl, patiesi Es saku jums, attiecībā uz jūsu parādiem—lūk, tā ir Mana griba, lai jūs ^asamaksātu visus savus ^bparādus.

79 Un tā ir Mana griba, lai jūs

64a TAS IR PEĻŅA jeb
ienākumi.

74a Lūk. 16:1–12.
77a M&D 107:99–100.

78a M&D 42:54.
b SRC Parāds.

“pazemotos Manā priekšā un iegūtu šo svētību ar savu ^buzcītību un pazemību, un ticības lūgšanu.

80 Un ciktāl jūs esat uzcītīgi un pazemīgi un lūdzat ticības “lūgšanā, lūk, Es mīkstināšu to sirdis, kuriem jūs esat parādā, līdz Es sūtīšu jums līdzekļus jūsu atbrīvošanai.

81 Tādēļ rakstiet steidzīgi uz Ņujorku un rakstiet atbilstoši tam, ko diktēs Mans “Gars; un Es mīkstināšu to sirdis, kuriem jūs esat parādā, lai aizdzītu no viņu prātiem domas sagādāt jums ciešanas.

82 Un ciktāl jūs būsit “pazemīgi un uzticīgi un piesausit Manu Vārdu, lūk, Es došu jums ^buzvaru.

83 Es dodu jums solījumu, ka jūs šoreiz tiksit atbrīvoti no sava jūga.

84 Cik daudz jūs gūstat iespēju aizņemties naudu pa simtiem vai tūkstošiem, līdz pat jūs aizņemsities pietiekami, lai atbrīvotos no jūga, tā ir jūsu privilēģija.

85 Un ieķīlājiet šoreiz īpašumus, ko Es esmu nodevis jūsu rokās, dodot savus vārdus ar vienbalsīgu vienprātību vai citādi, kā jums šķitīs labi.

86 Es dodu jums šoreiz šo privilēģiju; un lūk, ja jūs turpināsiet darīt to, ko Es esmu licis jūsu priekšā, saskaņā ar Manām pavēlēm, visas šīs lietas ir Manas, un jūs esat Mani pārvaldnieki, un kungs neļaus ielauzties savā namā. Patiesi tā. Āmen.

105. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu uz Fišingas upes Misūri štātā 1834. gada 22. jūnijā. Praviēša vadībā svētie no Ohaio un citām vietām maršēja uz Misūri; šī ekspedīcija vēlāk kļuva pazīstama kā Ciānas noņemšana. Viņu nolūks bija pavadīt svētos, kas bija izdzīti no Misūri, atpakaļ uz viņu zemēm Džeksonas apgabālā. Misūri štata iedzīvotāji, kas iepriekš vajāja svētos, baidījās no Ciānas noņemšanas atriebības un steidzīgi uzbruka daži svētajiem, kas dzīvoja Kleijas apgabālā, Misūri štātā. Pēc tam, kad Misūri štata gubernators atsauca savu solījumu—atbalstīt svētos, Džozefs Smits saņēma šo atklāsmi.

1–5, Ciāna tiks uzcelta atbilstoši celestiālajam likumam; 6–13, Ciānas pestīšana tiek atlikta uz neilgu laiku; 14–19, Tas Kungs izcīnīs Ciānas kaujas; 20–26, Svētajiem ir jābūt saprātīgiem

un nav jālielās ar varenajiem darbiem, tiem pulcējoties; 27–30, Ir jāpērk zemes Džeksonā un apkārtnējos apgabalos; 31–34, Elderiem ir jāsaņem endauments Tā Kunga namā Kertlandē; 35–37, Svētie,

79a SRC Pazemīgs,
Pazemība.
b SRC Uzcītība.

80a Jēk. v. 5:15.
81a SRC Svētais Gars.
82a Lūk. 14:11;

M&D 67:10.
b M&D 103:36.

kuri ir gan aicināti, gan izredzēti, tiks iesvētīti; 38–41, Svētajiem ir jāpaceļ miera karogs pasaulei.

PATIESI Es saku jums, kas esat sapulcējušies kopā, lai jūs varētu uzzināt Manu gribu attiecībā par Manu mocīto ļaužu "pestīšanu—

2 lūk, Es saku jums, ja nebūtu manu ļaužu "pārkāpumi, runājot par baznīcu un nevis par atsevišķiem cilvēkiem, viņi būtu pestīti jau tagad.

3 Bet lūk, viņi nav mācījušies būt paklausīgi tam, ko Es esmu prasījis no viņu rokām, bet ir pilni visāda veida ļaunuma un "nedalās savā mantā, kā pienākas svētajiem, ar nabagiem un mocītajiem starp tiem;

4 un nav "vienoti atbilstoši tai vienotībai, ko pieprasa celestiālās valstības likums;

5 un "Ciāna nevar tikt uzcelta ^bsavādāk, kā vien uz celestiālās valstības "likuma principiem; savādāk Es nevaru to pieņemt pie Sevis.

6 Un Maniem ļaudīm ir jātiek "pārmācītiem, līdz viņi iemācīsies ^bpaklausību, ja tas ir vajadzīgs, ar to, ko viņi izcieš.

7 Es nerunāju par tiem, kas ir nozīmēti vadīt Manus ļaudis, kas ir Manas baznīcas "pirmie

elderi, jo viņi nav zem šī nosodījuma;

8 bet Es runāju par Manu baznīcu citur—ir daudzi, kas sacis: Kur ir viņu Dievs? Lūk, Viņš atbrīvos tos viņu grūtajā dienā, savādāk mēs neiesim uz Ciānu un paturēsim savu naudu.

9 Tādēļ, kā sekas Manu ļaužu "pārkāpumiem, ir nepieciešams, lai Mani elderi gaidītu īsu brīdi uz Ciānas pestīšanu,—

10 lai viņi paši var būt sagatavoti un lai Mani ļaudis tiktu pilnīgāk mācīti, un gūtu pieredzi, un pilnīgāk zinātu savus "pienākumus, un to, ko Es prasu no viņu rokām.

11 Un tas nevar tikt īstenots, līdz Mani "elderi netiek ^bapdāvināti ar spēku no augšienes.

12 Jo lūk, Es esmu sagatavojis lielu endaumentu un svētību, lai "izlietu pār tiem, ciktāl viņi ir uzticīgi un turpina pazemībā Manā priekšā.

13 Tādēļ ir nepieciešams Mani, lai Mani elderi gaidītu īsu brīdi uz Ciānas pestīšanu.

14 Jo lūk, Es neprasu no viņu rokām izcīnīt Ciānas kaujas; jo, kā Es teicu iepriekšējā pavēlē, tā arī Es izpildīšu—Es "izcīnīšu jūsu kaujas.

15 Lūk, "postītāju Es esmu sūtījis postīt un iznīcināt Manus

105 1a M&D 100:13.
2a M&D 104:4–5, 52.
3a Ap. d. 5:1–11;
M&D 42:30.
src Veltīt (ziedot),
Ziedošanās
likums.
4a M&D 78:3–7.
5a src Ciāna.
b M&D 104:15–16.
c M&D 88:22.

6a M&D 95:1–2.
src Pārmācīt,
Pārmācīšana.
b src Paklausība,
Paklausīgs,
Paklausīt.
7a M&D 20:2–3.
9a M&D 103:4.
10a src Pienākums.
11a src Elders
(vecajs, vecajais,

vecākais).
b M&D 38:32;
95:8.
src Endauments.
12a M&D 110.
14a Joz. 10:12–14;
Jes. 49:25;
M&D 98:37.
15a M&D 1:13–14.

ienaidniekus; un nedaudz gadu vēlāk viņi netiks atstāti apgānīt Manu mantojumu un ^bzaimot Manu Vārdu zemēs, ko Es esmu ‘veltījis Manu svēto sapulcināšanai.

16 Lūk, Es esmu pavēlējis Savam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, teikt Mana nama ^a‘spēkam, patiesi Maniem karavīriem, Maniem jaunajiem un pusmūža vīriem, pulcēties kopā Manu ļaužu atpestīšanai un nojaukt Manu ienaidnieku torņus, un izklīdināt viņu ^bsargus;

17 bet Mana nama spēks nav uzklausījis Manus vārdus.

18 Bet tā kā ir tie, kas ir uzklausījuši Manus vārdus, Es esmu sagatavojis svētību un ^a‘endaumentu tiem, ja viņi paliks uzticīgi.

19 Es esmu izdzirdējis viņu lūgšanas un pieņemšu viņu ziedojumu; un ir nepieciešams Manī, lai viņi tiktu vesti tik tālu viņu ^a‘ticības pārbaudīšanai.

20 Un tagad, patiesi Es saku jums, pavēli Es dodu jums, ka visi tie, kas ir nākuši šurp, kas var palikt apkārtējos apgabalos, lai viņi paliek;

21 un tie, kas nevar palikt, kuriem ir ģimenes austrumos, lai viņi paliek uz neilgu laiku, atbilstoši tam, kā Mans kalps Džozefs tiem norādīs;

22 jo Es došu viņam padomu par šo lietu, un visam, ko viņš tiem noliks, ir jātiek izpildītam.

23 Un lai visi Mani ļaudis, kas dzīvo apkārtējos apgabalos, ir ļoti uzticīgi un lūgšanu pilni, un pazemīgi Manā priekšā, un neatklāj tās lietas, ko es esmu atklājis viņiem, līdz tā būs gudrība Manī, ka tām ir jātop atklātām.

24 Nerunājiet par sodiem, nedz ^a‘lielieties ar ticību vai vareniem darbiem, bet uzmanīgi pulcējieties kopā, cik vien daudz vienā apgabalā var, atbilstoši cilvēku noskaņojumam;

25 un lūk, Es došu jums labvēlību un laipnību viņu acīs, lai jūs varētu palikt ^a‘mierā un drošībā, kad jūs teiksīt ļaudīm: Spriediet ar tiesu un taisnību mums saskaņā ar likumu un atlīdziniet par mums pāri nodarīto.

26 Tagad, lūk, Es saku jums, Mani draugi, šādā veidā jūs varat atrast labvēlību ļaužu acīs, līdz Israēla ^a‘karapulks kļūs ļoti liels.

27 Un Es mīkstināšu ļaužu sirdis, kā Es mīkstināju ^a‘faraona sirdi, laiku pa laikam, līdz Manam kalpam Džozefam Smitam, jaunākajam, un Maniem eldejiem, kurus Es esmu nozīmējis, būs laiks sapulcināt Mana nama spēku,

28 un sūtīt ^a‘gudrus vīrus izpildīt to, ko Es esmu pavēlējis attiecībā uz visu zemju ^b‘pirkšanu, kas var tikt pirktas Džeksonas apgabalā un blakus apgabalos visapkārt.

29 Jo tā ir Mana griba, lai šīs

15b M&D 112:24–26.

src Zaimot,
Zaimošana.

c M&D 84:3–4; 103:35.

16a M&D 101:55;
103:22, 30.

b src Sargāt, Sargs.

18a M&D 110:8–10.

19a src Ticība, Ticēt.

24a M&D 84:73.

src Lepnība.

25a src Miers.

26a Joēla 2:11.

27a 1. Moz. 47:1–12.

28a M&D 101:73.

b M&D 42:35–36.

zemes tiktu pirktas, un pēc tam, kad tās būs nopirktas, lai tās būtu Maniem svētajiem saskaņā ar ziedošanas "likumiem, ko Es esmu devis.

30 Un pēc tam, kad šīs zemes būs nopirktas, Es turēšu Israēla "karapulku par nevainīgiem, ieņemot savas pašu zemes, ko viņi iepriekš nopirkuši par savu naudu, un par Manu ienaidnieku torņu nojaukšanu, kas uz tām varētu būt, un viņu sargu izklīdināšanu, un par ^batriebšanu par Mani Maniem ienaidniekiem līdz trešajai un ceturtajai paaudzei tiem, kas nīst Mani.

31 Bet vispirms lai Mans karapulks kļūst ļoti liels, un lai tas tiek "iesvētīts Manā priekšā, lai tas var kļūt gaišs kā saule, skaidrs kā ^bmēness un lai tā karogi būtu briesmīgi visām tautām;

32 lai šīs pasaules ķēniņvalstis tiktu piespiestas atzīt, ka Ciānas valstība patiesi ir mūsu Dieva un mūsu Kristus "valstība; tādēļ ^bpaklausimies viņas likumiem.

33 Patiesi Es saku jums, ir nepieciešams Manī, lai Manas baznīcas pirmie eldieri saņemtu savu "endaumentu no augšienes Manā namā, ko Es esmu pavēlējis uzcelt Manā Vārdā Kērtlandes zemē.

34 Un lai šīs pavēles, ko Es esmu devis attiecībā uz Ciānu un viņas "likumiem, tiek ievērotas un izpildītas pēc viņas pestīšanas.

35 Ir bijusi "aicināšanas diena, bet laiks pienācis izraudzīšanas dienai; un lai tiek izraudzīti tie, kas ir ^bcienīgi.

36 Un tas tiks pavēstīts Manam kalpam ar Gara balsi, kuri tiek "izraudzīti, un viņi tiks ^biesvētīti;

37 un ciktāl viņi sekos "padomam, ko viņi saņem, viņiem būs spēks pēc daudzām dienām pabeigt visu, kas piederas Ciānai.

38 Un vēl Es saku jums, lūdziet pēc miera, ne tikai tiem ļaudīm, kas jūs ir situši, bet arī visiem ļaudīm;

39 un paceliet "miera ^bkarogu un pasludiniet mieru zemes galiem;

40 un piedāvāiet miera priekšlikumus tiem, kas jūs ir situši, saskaņā ar Gara balsi, kas ir jūsos, un "visas lietas strādās kopā jūsu labumam.

41 Tādēļ esiet uzticīgi; un skatieties un raugiet, "Es esmu ar jums līdz pat galam. Patiesi tā. Amen.

29a M&D 42:30.

src Arvienotais ordenis;

Veltīt (ziedot),

Ziedošanās likums.

30a M&D 35:13–14;

101:55; 103:22, 26.

^b M&D 97:22.

31a src Iesvētīšana.

^b Augstā Dz. 6:10;

M&D 5:14; 109:73.

32a Jāņa atkl. 11:15.

src Dieva valstība

jeb Debesu valstība.

^b src Valdība.

33a M&D 95:8–9.

src Endauments.

34a TAS IR M&D 42.

nodaļa ir pazīstama kā „likums”.

35a src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

^b src Cienīgs,

Cienīgums.

36a M&D 95:5.

src Izvēlēties,

Izvēlēt, Izraudzīt.

^b src Iesvētīšana.

37a src Padoms.

39a src Miers.

^b src Karogs.

40a Rom. 8:28;

M&D 90:24; 100:15.

41a Mat. 28:19–20.

106. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1834. gada 25. novembrī. Šī atklāsme ir vērsta uz Vorenu A. Kauderiju, Olivera Kauderija vecāko brāli.

1–3, *Vorens A. Kauderijs tiek aicināts kā vietējā prezidējošā amatpersona; 4–5, Otrā Atnākšana nepārsteigs gaismas bērņus kā zaglis; 6–8, Lielas svētības seko uzticīgai kalpošanai Baznīcā.*

TĀ ir Mana griba, lai Mans kalps Vorens A. Kauderijs tiktu nozīmēts un ordinēts kā prezidējošais augstais priesteris pār Manu draudzi "Frīdomas zemē un apkārtējos apgabalos;

2 un sludinātu Manu mūžīgo evaņģēliju un paceltu savu balsi, un brīdinātu ļaudis ne tikai savā vietā, bet arī blakus apgabalos;

3 un ziedotu visu savu laiku šim augstajam un svētajam aicinājumam, ko Es tagad dodu viņam, uzticīgi "tiekdamiēs pēc Debesu ^bvalstības un tās taisnības, un visas nepieciešamās lietas tad tiks piemestas; jo "strādnieks ir savas algas cienīgs.

4 Un vēl, patiesi Es saku jums, Tā Kunga "atnākšana ^btuvojas, un tā pārsteidz pasauli kā "zaglis naktī—

5 tādēļ apjoziet savus gurnus, lai jūs būtu "gaismas bērņi, un tā diena ^bnepārsteigs jūs kā zaglis.

6 Un vēl, patiesi Es saku jums, debesīs bija prieks, kad Mans kalps Vorens klanījās Manam zizlim un novērsās no cilvēku viltībām;

7 tādēļ svētīts ir Mans kalps Vorens, jo Es apžēlojos par viņu; un, neskatoties uz viņa sirds "uzpūtību, Es viņu pacelšu augšup, cik daudz viņš zemosies Manā priekšā.

8 Un Es došu viņam "labvēlību un palāvību, ar ko viņš varēs pastāvēt; un ja viņš turpinās būt uzticīgs liecinieks un gaisma baznīcai, Es esmu sagatavojis kroni viņam Sava Tēva ^bmājokļos. Patiesi tā. Āmen.

107. NODAĻA

Atklāsme par priesterību, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, aptuveni 1835. gada aprīlī. Lai arī šī nodaļa tika pierakstīta 1835. gadā, vēsturiskie pieraksti apstiprina, ka lielākā daļa pantu no 60. līdz 100. ietver sevī atklāsmi, kas dota caur

106 1a TAS IR pilsēta
Frīdoma Ņujorkas
štatā un tās
apkaime.
3a Mat. 6:33.
^b src Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

c Mat. 10:10;
M&D 31:5.
4a Jēk. v. 5:8.
^b src Pēdējās dienas.
c 1. tes. 5:2.
5a src Gaisma,
Kristus gaisma.

^b Jāņa atkl. 16:15.
7a src Veltīgs, Uzpūtība.
8a src Labvēlība.
^b Jāņa 14:2;
Et. 12:32–34;
M&D 59:2; 76:111;
81:6; 98:18.

Džozeru Smitu 1831. gada 11. novembrī. Šī nodaļa bija saistīta ar Diopadsmīto kворuma organizēšanu 1835. gada februārī un martā. Praviētis, visticamāk, to deva, klātesot tiem, kas 1835. gada 3. maijā gatavojās doties savā pirmajā kворuma misijā.

1–6, Ir divas priesterības—Melhisedeka un Ārona; 7–12, Tiem, kam ir Melhisedeka priesterība, ir vara darboties visos amatos Baznīcā; 13–17, Bīskapija prezidē pār Ārona priesterību, kas izpilda ārīgos priekšrakstus; 18–20, Melhisedeka priesterība tur visu garīgo svētību atslēgas; Ārona priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas; 21–38, Augstākais prezidijs, Diopadsmītie un Septiņdesmitie veido prezidējošos kворumus, kuru lēmumi ir jāpieņem vienotībā un taisnīgumā; 39–52, Patriarhālā kārtība ir izveidota no Ādama līdz Noam; 53–57, Senie svētie sapulcējās Ādam-ondi-Āmanā, un Tas Kungs parādījās tiem; 58–67, Diopadsmītajiem ir jāorganizē Baznīcas amatpersonas; 68–76, Bīskapi kalpo kā soģi Israēlā; 77–84, Augstākais prezidijs un Diopadsmītie veido Baznīcas augstāko tiesu; 85–100, Priesterību prezidenti pārvalda savus attiecīgos kворumus.

BAZNĪCĀ ir divas priesterības, proti—^aMelhisedeka un ^bĀrona, kas ietver Levija priesterību.

2 Kāpēc pirmā tiek saukta par Melhisedeka priesterību?—tas

ir tāpēc, ka “Melhisedeks bija tāds dižs augstais priesteris.

3 Pirms viņa dienām tā tika saukta Svētā priesterība pēc Dieva Dēla “kārtas.

4 Bet aiz cieņas jeb “godbijības pret Augstākās Būtnes Vārdu, lai novērstu pārāk biežu Viņa Vārda atkaršanu, viņi—baznīca senās dienās—nosauca šo priesterību pēc Melhisedeka jeb par Melhisedeka priesterību.

5 Visas citas pilnvaras vai amati baznīcā ir “pielikumi šai priesterībai.

6 Bet ir divas daļas jeb galvenās iedaļas—viena ir Melhisedeka priesterība, un otra ir Ārona jeb “Levija priesterība.

7 “Eldera amats ir Melhisedeka priesterībā.

8 Melhisedeka priesterība tur virsvadības tiesības, un tai ir vara un “pilnvaras pār visiem amatiem baznīcā visos pasaules laikos, lai vadītu garīgās lietas.

9 Augstās priesterības pēc Melhisedeka kārtas “prezidijam ir tiesības pildīt pienākumus visos amatos baznīcā.

10 “Augstajiem priesteriem pēc Melhisedeka priesterības kārtas ir ^btiesības pildīt pienākumus

107 1a SRC Melhisedeka priesterība.

b SRC Ārona priesterība.

2a DZST 1. Moz. 14:25–40 (Pielikums); M&D 84:14.

src Melhisedeks.

3a Al. 13:3–19; M&D 76:57.

4a SRC Godbijība.

5a M&D 84:29; 107:14.

6a 5. Moz. 10:8–9.

7a SRC Elders (vecājs, vecākais).

8a SRC Pilnvaras.

9a M&D 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.

10a SRC Augstais priesteris.

b M&D 121:34–37.

viņu pašu amatos prezidija vadībā, vadot garīgās lietas, un arī eldera, priestera (pēc Levija kārtas), skolotāja, diakona un baznīcas locekļa amatā.

11 Elderam ir tiesības pildīt pienākumus viņa vietā, kad augstā priestera nav klāt.

12 Augstajam priesterim un elderam ir jāvada garīgās lietas, atbilstoši baznīcas derībām un pavēlēm; un viņiem ir tiesības pildīt pienākumus visos šajos baznīcas amatos, kad augstāku pilnvaroto nav klāt.

13 Otrā priesterība tiek saukta par ^aĀrona priesterību tāpēc, ka tā tika piešķirta ^bĀronam un viņa pēctečiem caur visām viņu paaudzēm.

14 Kāpēc tā tiek saukta par mazāko priesterību?—tas ir tāpēc, ka tā ir ^apielikums lielākajai jeb Melhisedeka priesterībai, un tai ir vara pildīt ārīgos priekšrakstus.

15 ^aBīskapiņa ir šīs priesterības prezidijs un tur tās atslēgas jeb pilnvaras.

16 Nevienam cilvēkam nav likumīgu tiesību uz šo amatu, turēt šīs priesterības atslēgas, ja vien viņš nav Ārona ^aīstenais pēctečis.

17 Bet tā kā augstajam priesterim Melhisedeka priesterībā ir pilnvaras pildīt pienākumus

visos mazākos amatos, viņš var pildīt pienākumus bīskapa amatā, kad neviens īstenais Ārona pēctečis nav atrodams, ar noteikumu, ka viņš ir aicināts un iecelts, un ^aordinēts šai varā ar Melhisedeka priesterības ^bprezidija rokām.

18 Augstākās jeb Melhisedeka priesterības spēks un pilnvaras ir turēt visu baznīcas garīgo svētību ^aatslēgas;

19 priekšrocības saņemt Debesu valstības ^anoslēpumus, redzēt debesis tiem atvērtas, satikties ar ^bvispārējo sapulci un baudīt Dieva Tēva un Jēzus—Jaunās Derības ^aStarpnieka, sazināšanos un klātbūtni.

20 Mazākās jeb Ārona priesterības spēks un pilnvaras ir turēt eņģeļu kalpošanas ^aatslēgas un vadīt ārīgos ^bpriekšrakstus, evaņģēlija burtu, grēku nožēlošanas ^ckristīšanu grēku ^apiedošanai, atbilstoši derībām un pavēlēm.

21 Ir nepieciešams, lai būtu prezidenti jeb prezidējošās amatpersonas, kas izaug jeb tiek nozīmētas no vai starp tiem, kas ir ordinēti dažādos amatos šajās divās priesterībās.

22 No ^aMelhisedeka priesterības—trīs ^bprezidējošie augstie priesteri, ko izvēlējis kolektīvs,

13a SRC Ārona priesterība.

b SRC Ārons, Mozus brālis.

14a M&D 20:52; 107:5.

15a SRC Bīskaps.

16a M&D 68:14–21; 107:68–76.

17a SRC Ordinēt, Ordinācija.

b M&D 68:15.

18a SRC Priesterības atslēgas.

19a Al. 12:9–11; M&D 63:23; 84:19–22. SRC Dieva noslēpumi.

b Ebr. 12:22–24.

c SRC Starpnieks.

20a M&D 13; 84:26–27.

b SRC Priekšraksti.

c SRC Kristīšana, Kristīt.

d SRC Grēku piedošana.

22a SRC Melhisedeka priesterība.

b M&D 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.

nozīmēti un ordinēti šajā amatā, un ^aatbalstīti ar uzticību, ticību un baznīcas lūgšanu, veido baznīcas Prezidija kvorumu.

23 ^aDivpadsmit ceļojošie padomnieki tiek saukti par Divpadsmit ^bapustuļiem jeb īpašiem Kristus Vārda lieciniekiem visā pasaulē—tā atšķiroties no citām amatpersonām baznīcā savu aicinājumu pienākumos.

24 Un viņi veido kvorumu, vienlīdzīgu pilnvarās un spēkā trīs iepriekš minētajiem prezidentiem.

25 ^aSeptiņdesmitie arī tiek aicināti sludināt evaņģēliju un būt par īpašiem lieciniekiem cittedibniekiem un visai pasaulei, tā atšķiroties no citām amatpersonām baznīcā savu aicinājumu pienākumos.

26 Un viņi veido kvorumu, vienlīdzīgu pilnvarās ar to, kas ir no tikko minētajiem Divpadsmit īpašajiem lieciniekiem jeb apustuļiem.

27 Un katram lēmumam, ko pieņēmis kāds no šiem kvorumiem, ir jābūt vienbalsīgam; tas ir—katram katra kvoruma loceklim ir jāpiekrīt tā lēmumiem, lai padarītu viņu lēmumus vienu ar otru vienlīdz spēkā esošus jeb likumīgus—

28 kad apstākļi savādāk neļauj, kvorumu var izveidot vairākums,

29 pretējā gadījumā viņu lēmumiem nav tās pašas svētības,

kas trīs prezidentu kvorumam bija senatnē, kuri tika ordinēti pēc Melhisedeka kārtas un bija taisnīgi un svēti vīri.

30 Šo kvorumu vai katra no tiem lēmumi ir jāpieņem visā ^ataisnīgumā, svētumā un sirds pazemībā, lēnprātībā un daudz izciešot, un ticībā, un ^btikumībā, un atziņā, atturībā, pacietībā, dievbijībā, brālīgā laipnībā un žēlsirdībā;

31 tāpēc ka solījums ir, ja šīs lietas būs viņos papildam, viņi nebūs ^aneauglīgi Tā Kunga atziņā.

32 Un gadījumā, ja kāds no šo kvorumu lēmumiem tiek pieņemts netaisnībā, tas var tikt nests dažādu kvorumu vispārējās sapulces priekšā, kas veido baznīcas garīgo varu; savādāk viņu lēmumus nevar pārsūdzēt.

33 Divpadsmitie ir Ceļojošā Prezidējošā Augstā padome, lai pildītu pienākumus Tā Kunga Vārdā baznīcas Prezidija vadībā, atbilstoši debesu organizācijai; lai izveidotu baznīcu un vadītu visas tās lietas visās tautās, pirmkārt pie ^acittedibniekiem un otrkārt pie jūdiem.

34 Septiņdesmitiem ir jādabojas Tā Kunga Vārdā ^aDivpadsmito jeb Ceļojošās Augstās padomes vadībā, veidojot baznīcu un vadot visas tās lietas visās tautās, vispirms pie cittedibniekiem un tad pie jūdiem—

35 Divpadsmitie, turēdami

22c SRC Baznīcas vadītāju atbalstīšana.

23a M&D 107:33–35.
b SRC Apustulis.

25a SRC Septiņdesmitais.

30a M&D 121:36.
SRC Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.
b M&D 121:41.
src Tikumība.

31a 2. Pēt. v. 1:5–8.
33a 1. Nef. 13:42;
3. Nef. 16:4–13;
M&D 90:8–9.
34a M&D 112:21.

atslēgas, tiek izsūtīti, lai atvērtu durvis, pasludinot Jēzus Kristus evaņģēliju vispirms citticībniekiem un tad jūdiem.

36 Pastāvīgās "Augstās padomes Ciānas stabos veido kvorumu vienlīdzīgu pilnvarās attiecībā uz baznīcas lietām visos to lēmumos ar Prezidija kvorumu vai Ceļojošo Augsto padomi.

37 Augstā padome Ciānā veido kvorumu, vienlīdzīgu pilnvarās attiecībā uz baznīcas lietām visos viņu lēmumos ar Divpadsmito padomēm Ciānas stabos.

38 Tas ir Ceļojošās Augstās padomes pienākums aicināt "Septiņdesmitos, kad viņiem vajadzīga palīdzība, lai izpildītu dažādus aicinājumus evaņģēlija sludināšanā un vadīšanā, jebkur citu vietā.

39 Tas ir Divpadsmito pienākums visās baznīcas lielās draudzēs ordinēt "evaņģēlistus, kā tie tiks viņiem norādīti atklāsmē—

40 šī priesterības kārta bija apstiprināta, lai tiktu nodota no tēva dēlam, un taisnīgi pienākas izraudzīto pēcnācēju—kuriem tika dots solījums—īstenajiem pēctečiem.

41 Šī kārta tika nodibināta "Ādama dienās un turpinājās tālāk pa ^bizcelsmi sekojošā veidā:

42 No Ādama "Setam, kurš tika Ādama ordinēts sešdesmit

deviņu gadu vecumā un tika viņa svētīts trīs gadus pirms viņa (Ādama) nāves, un saņēma Dieva solījumu caur savu tēvu, ka viņa pēcteči būs Tā Kunga izraudzīti un ka viņi tiks saglabāti līdz pat zemes galam;

43 tāpēc viņš (Sets) bija "pilnīgs vīrs, un tā ^bizskats bija ļoti līdzīgs viņa tēva izskatam, tiktāl, ka viņš izskatījās līdzīgs savam tēvam visās lietās un varētu tikt atšķirts no tā tikai ar savu vecumu.

44 Ēnošs tika ordinēts simts un trīsdesmit četrus gadus un četrus mēnešus vecumā ar Ādama roku.

45 Dievs aicināja Kānaānu tuksnesī viņa četrdesmitajā mūža gadā; un viņš sastapa Ādamu, ceļojot uz Šedolamaku. Viņš bija astoņdesmit septiņus gadus vecs, kad viņš saņēma savu ordināciju.

46 Mahalaleēls bija četri simti un deviņdesmit seši gadi un septiņas dienas vecs, kad viņš tika ordinēts ar Ādama roku, kurš viņu arī svētīja.

47 Jareds bija divi simti gadus vecs, kad viņš tika ordinēts zem Ādama rokas, kurš viņu arī svētīja.

48 "Ēnohs bija divdesmit piecus gadus vecs, kad viņš tika ordinēts zem Ādama rokas; un viņam bija sešdesmit pieci, un Ādams viņu svētīja.

49 Un viņš redzēja To Kungu, un viņš vadīja savas gaitas ar Viņu un bija Viņa vaiga priekšā

36a SRC Augstā padome.

38a SRC Septiņdesmitais.

39a SRC Evaņģēlists;
Patriarhs, Patriarhāls.

41a SRC Ādams.

b 1. Moz. 5;

M&D 84:6–16;
Moz. 6:10–25.

42a SRC Sets.

43a SRC Pilnīgs.

b 1. Moz. 5:3.

48a SRC Ēnohs.

nepārtraukti; un viņš “vadīja savas gaitas ar Dievu trīs simti un sešdesmit piecus gadus, kas darīja viņu četri simti un trīsdesmit gadus vecu, kad viņš tika ^bpārveidots.

50 “Metuzāls bija simts gadus vecs, kad viņš tika ordinēts zem Ādama rokas.

51 Lamehs bija trīsdesmit divus gadus vecs, kad viņš tika ordinēts zem Seta rokas.

52 “Noa bija desmit gadus vecs, kad viņš tika ordinēts zem Metuzāla rokas.

53 Trīs gadus pirms Ādama nāves viņš aicināja Setu, Ēnošu, Kānaānu, Mahalaleēlu, Jaredu, Ēnohu un Metuzālu, kuri visi bija “augstie priesteri, ar saviem atlikušajiem pēctečiem, kas bija taisnīgi, ^bĀdam-ondi-Āmana ielejā un tur dāvāja tiem savu pēdējo svētību.

54 Un Tas Kungs tiem parādījās, un viņi cēlās un svētīja “Ādamu, un nosauca viņu par ^bMihaēlu, vadoni, erceņģeli.

55 Un Tas Kungs sniedza mierinājumu Ādamam un sacīja tam: Es esmu sūtījis tevi būt priekšgalā; daudzums tautu nāks no tevis, un tu esi “vadonis pār tiem mūžīgi.

56 Un Ādams piecēlās sanākušo vidū; un, neskatoties, ka viņu nospieda vecums, būdams Svētā

Gara pilns, “pareģoja, kas notiks ar viņa pēctečiem līdz pat pēdējai paaudzei.

57 Šīs lietas visas tika rakstītas Ēnoha grāmatā un tiks apliecinātas noteiktā laikā.

58 Tas arī ir “Divpadsmito pienākums ^bordinēt un noteikt kārtību visām baznīcas amatpersonām, atbilstoši atklāsmei, kas saka:

59 Kristus baznīcai Ciānas zemē, papildus baznīcas “likumiem attiecībā uz baznīcas lietām—

60 patiesi Es saku jums, saka Pulku Kungs, ir jābūt “prezidējošajiem elderiem, lai prezidētu pār tiem, kas ir eldera amatā;

61 un arī “priesteriem, lai prezidētu pār tiem, kas ir priestera amatā;

62 un arī skolotājiem, lai “prezidētu pār tiem, kas ir skolotāja amatā, tādā pašā veidā, un arī diakoniem—

63 tādēļ, no diakoniem līdz skolotājiem, un no skolotājiem līdz priesteriem, un no priesteriem līdz elderiem, atsevišķi, kā viņi ir iecelti, saskaņā ar baznīcas derībām un pavēlēm.

64 Tad nāk Augstā priesterība, kas ir pati lielākā.

65 Tādēļ ir vajadzīgs, lai viens tiktu nozīmēts no Augstās priesterības prezidēt to priesterību,

49a 1. Moz. 5:22;

Ebr. 11:5;

Moz. 7:69.

^b SRC Pārveidotas būtnes.

50a SRC Metuzāls.

52a SRC Noa, Bībeles patriarhs.

53a SRC Augstais

priesteris.

^b M&D 78:15; 116.

src Ādam-ondi-

Āmana.

54a M&D 128:21.

src Ādams.

^b src Mihaēls, Miķelis.

55a M&D 78:16.

56a Moz. 5:10.

58a SRC Apustulis.

^b src Ordinēt,

Ordinācija.

59a M&D 43:2–9.

60a M&D 107:89–90.

61a M&D 107:87.

62a M&D 107:85–86.

un viņš tiks saukts par baznīcas Augstās priesterības prezidentu; 66 jeb, citiem vārdiem, "Prezidējošais augstais priesteris pār baznīcas Augsto priesterību.

67 No viņa nāk priekšrakstu un svētību izpildīšana baznīcā caur "roku uzlikšanu.

68 Tādēļ bīskapa amats nav vienāds ar to; jo "bīskapa amats ir vadīt visas laicīgās lietas;

69 tomēr bīskapam ir jātiek izraudzītam no "Augstās priesterības, ja vien viņš nav Ārona ^bīstenais pēctecis;

70 jo, ja vien viņš nav Ārona īstenais pēctecis, viņš nevar turēt tās priesterības atslēgas.

71 Tomēr augstais priesteris, tas ir—pēc Melhisedeka kārtas, var tikt nozīmēts kalpošanai laicīgajās lietās, un viņam būs zināšanas par tām ar patiesības Garu;

72 un arī būt par "soģi Israēlā, vadīt baznīcas lietas, spriest tiesu pār pārkāpējiem, balstoties uz liecību, kā tā tiks nolikta viņa priekšā, saskaņā ar likumiem, ar savu padomnieku palīdzību, kurus viņš ir izraudzījis starp baznīcas elderiem.

73 Tie ir bīskapa pienākumi, kurš nav Ārona īstenais pēctecis, bet ir ticis ordinēts Augstajā priesterībā pēc Melhisedeka kārtas.

74 Tā viņš būs soģis, patiesi soģis starp Ciānas vai Ciānas staba iedzīvotājiem, vai jebkurā

baznīcas draudzē, kur viņš tiks iecelts šai kalpošanai, līdz Ciānas robežas tiks paplašinātas un būs vajadzīgi vēl citi bīskapi vai soģi Ciānā vai kur citur.

75 Un tā kā tiks nozīmēti citi bīskapi, viņi darbosies tajā pašā amatā.

76 Bet Ārona īstenajam pēctecim ir likumīgas tiesības prezidēt pār šo priesterību, uz šīs kalpošanas "atslēgām, darboties šajā bīskapa amatā neatkarīgi, bez padomniekiem, būt par soģi Israēlā, izņemot gadījumu, kad Augstās priesterības, pēc Melhisedeka kārtas, prezidents tiek tiesāts.

77 Un jebkuram no šo padomju lēmumiem ir jābūt atbilstoši pavēlei, kas saka:

78 Vēl patiesi Es saku jums, pašas svarīgākās baznīcas lietas un pašas "sarežģītākās lietas baznīcā, ciktāl kāds nav apmierināts ar bīskapa vai soģu lēmumu, tām jātiek nodotām un nosūtītām baznīcas padomei, Augstās priesterības ^bprezidijam.

79 Un Augstās priesterības padomes prezidijam būs vara aicināt citus augstos priesterus, tieši divpadsmit, lai palīdzētu kā padomnieki, un tā Augstās priesterības prezidijam un tā padomniekiem būs vara izlemt, pamatojoties uz liecību, saskaņā ar baznīcas likumiem.

80 Un pēc šī lēmuma tā vairs netiks pieminēta Tā Kunga priekšā;

66a M&D 107:9, 91–92.

src Prezidents.

67a src Roku uzlikšana.

68a src Bīskaps.

69a src Melhisedeka

priesterība.

b M&D 68:14–24;

84:18; 107:13–17.

72a M&D 58:17–18.

76a src Priesterības

atslēgas.

78a M&D 102:13, 28.

b M&D 68:22.

jo šī ir Dieva baznīcas Augstā padome, un tas ir galīgais lēmums par strīdiem garīgajās lietās.

81 Nav neviena cilvēka, kas pieder baznīcai, kas nav pakļauts šai baznīcas padomei.

82 Un tādā mērā, kā Augstās priesterības prezidents izdarīs pārkāpumu, viņš tiks tiesāts baznīcas vispārīgās padomes priekšā, kurai palīdzēs divpadsmit padomnieki no Augstās priesterības;

83 un viņu lēmums pār viņa galvu būs beigas strīdiem attiecībā uz viņu.

84 Tā neviens netiks atbrīvots no Dieva "taisnības un likumiem, lai visas lietas tiktu darītas kārtībā un nopietnībā Viņa priekšā, saskaņā ar patiesību un taisnīgumu.

85 Un vēl, patiesi Es saku jums, "diakona amata prezidenta pienākums ir prezidēt pār divpadsmit diakoniem, apspriesties ar tiem un ^bmācīt tiem viņu pienākumus, apmācot citam citu, kā tas ir dots saskaņā ar derībām.

86 Un arī "skolotāja amata prezidenta pienākums ir prezidēt pār divdesmit četriem skolotājiem un apspriesties ar tiem, mācot tiem viņu amatu pienākumus, kā dots derībās.

87 Arī Ārona priesterības prezidenta pienākums ir prezidēt pār četrdesmit astoņiem

"priesteriem un apspriesties ar tiem, mācīt tiem viņu amata pienākumus, kā dots derībās—

88 šim prezidentam ir jābūt "bīskapam; jo šis ir viens no šīs priesterības pienākumiem.

89 Vēl—"eldera amata prezidenta pienākums ir prezidēt pār deviņdesmit sešiem elderiem un apspriesties ar tiem, un mācīt tos saskaņā ar derībām.

90 Šis prezidijs ir atšķirīgs no tā, kas ir Septiņdesmitajiem, un ir noteikts tiem, kas "neceļo pa visu pasauli.

91 Un vēl, Augstās priesterības amata prezidenta pienākums ir "prezidēt pār visu baznīcu un būt kā ^bMozum—

92 lūk, šeit ir gudrība; jā, būt par "gaišreģi, ^batklājēju, tulku un "pravieti, esot ar visām Dieva "dāvanām, kuras Viņš dāvā baznīcas galvai.

93 Un tas ir saskaņā ar vīziju, kas parāda "Septiņdesmito kārtību, ka viņiem ir jābūt septiņiem prezidentiem, lai prezidētu pār tiem, izraudzītiem no Septiņdesmito skaita;

94 un septītajam prezidentam no šiem prezidentiem ir jāprezidē pār sešiem;

95 un šiem septiņiem prezidentiem ir jāizrauga citi septiņdesmit, bez tiem pirmajiem septiņdesmit, pie kuriem viņi pieder, un ir jāprezidē pār tiem;

84a SRC Taisnība.

85a SRC Diakons.

b M&D 38:23;
88:77–79, 118.

86a M&D 20:53–60.

src Skolotājs,
Ārona priesterība.

87a SRC Priesteris,

Ārona priesterība.

88a SRC Bīskaps.

89a SRC Elders (vecājs,
vecājais, vecākais).

90a M&D 124:137.

91a M&D 107:9, 65–67.

b M&D 28:2; 103:16–21.

92a Mos. 8:13–18.

src Gaišreģis,
redzētājs.

b SRC Atklāsme.

c M&D 21:1.

src Pravietis.

d SRC Gara dāvanas.

93a M&D 107:38.

src Septiņdesmitais.

96 un arī citiem septiņdesmit, līdz septiņas reizes pa septiņdesmit, ja to prasa darba nepieciešamība vīna dārzā.

97 Un šiem septiņdesmit ir jābūt "ceļojošajiem kalpotājiem, vispirms citticībniekiem un arī jūdiem.

98 Turpretim citām baznīcas amatpersonām, kas nepieder pie Divpadsmitajiem, nedz pie Septiņdesmitajiem, nav pienākuma ceļot starp visām tautām, bet ir jāceļo, kā viņu apstākļi to

atļaus, neskatoties uz to, kādus augstus un atbildīgus amatus baznīcā viņi var ieņemt.

99 Tādēļ lai katrs vīrs tagad mācās savu "pienākumu un darbojas savā amatā, kurā viņš ir nozīmēts, ar visu ^buzcītību.

100 Tas, kurš ir "kūtrs, netiks uzskatīts par ^b cienīgu nostāvēt, un tas, kas nemācās savus pienākumus un parāda, ka viņš nav atzīts, netiks uzskatīts par cienīgu nostāvēt. Patiesi tā. Āmen.

108. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Kērtlandē, Ohaio štatā, 1835. gada 26. decembrī. Šī nodaļa tika saņemta pēc Laimena Šermana lūguma, kurš pirms tam bija ticis iecelts par Septiņdesmito, un kurš bija atnācis pie Pravieša ar lūgumu pēc atklāsmes, lai uzzinātu savus pienākumus.

1–3, Laimenam Šermanam piedoti viņa grēki; 4–5, Viņš tiek ieskaitīts pie Baznīcas vadošajiem elderiem; 6–8, Viņš tiek aicināts sludināt evaņģēliju un stiprināt savus brāļus.

PATIESI tā saka Tas Kungs uz tevi, Manu kalp Laimen: Tavi grēki ir tev piedoti, tāpēc ka tu esi paklausījis Manai balsij, nākot šurpu šajā rītā, lai saņemtu padomu no tā, kuru Es esmu nozīmējis.

2 Tādēļ lai tava dvēsele "atpūšas attiecībā uz tavu garīgo stāvokli, un nepretojies vairs Manai balsij.

3 Un celies, un esi uzmanīgāks turpmāk savu solījumu ievērošanā, kurus tu esi devis un kurus tu dod, un tu tiksī svētīts ar ārkārtīgi lielām svētībām.

4 Gaidi pacietīgi, līdz "svinīga sapulce tiks sasaukta no Maniem kalpiem, tad tu tiksī pieņemts ar pirmajiem no Maniem elderiem un saņemsi tiesības caur ordināciju kopā ar citiem Maniem elderiem, kurus Es esmu izredzējis.

5 Lūk, šis ir Tēva "solījums tev, ja tu paliksi uzticīgs.

6 Un tas tiks izpildīts pār tevi tanī dienā, kad tev būs tiesības

97a M&D 124:138–139.

99a SRC Pienākums.

b SRC Uzcītība.

100a M&D 58:26–29.

src Slinks,

Slinkums.

b src Cienīgs,

Cienīgums.

108 2a SRC Atpūta.

4a M&D 109:6–10.

5a M&D 82:10.

“sludināt Manu evaņģēliju, kur vien Es tevi sūtīšu, no tā brīža un turpmāk.

7 Tādēļ “stiprini savus brāļus visās savās sarunās, visās savās

lūgšanās, visos savos pamudinājumos un visos savos darbos.

8 Un skaties un raugi, Es esmu ar tevi, lai svētītu tevi un “atbrīvotu tevi uz mūžiem. Āmen.

109. NODAĻA

Lūgšana, kas tika teikta, iesvētot templi Kērtlandē, Ohaio štatā, 1836. gada 27. martā. Saskaņā ar Pravieša rakstīto paziņojumu, šī lūgšana tika dota viņam ar atklāsmi.

1–5, Kērtlandes templis tika uzcelts, kā vieta, ko apmeklēt Cilvēka Dēlam; 6–21, Tam ir jābūt lūgšanas, gavēšanas, ticības, mācīšanās, godības un kārtības namam, un Dieva namam; 22–33, Lai tie, kas nav nožēlojuši grēkus un pretojas Tā Kunga ļaudīm, tiek likti kaunā; 34–42, Lai svētie var doties uz priekšu spēkā un sapulcināt Ciānas taisnīgos; 43–53, Lai svētie tiek atbrīvoti no tām briesmīgajām lietām, kas tiks izlietas pār nekrietnajiem pēdējās dienās; 54–58, Lai tautas, ļaudis un baznīcas tiek sagatavotas evaņģēlijam; 59–67, Lai jūdi, lamaniēši un viss Israēls tiek pestīts; 68–80, Lai svētie tiek kronēti ar godību un slavu un iegūst mūžīgo glābšanu.

“PALDIES Tavam Vārdam, ak Kungs, Israēla Dievs, kas turi^b derību un izrādi žēlastību Saviem kalpiem, kuri staigā

taisnīgi Tavā priekšā no visas savas sirds—

2 Tu, kas esi pavēlējis Saviem kalpiem “uzcelt namu Tavam Vārdam šajā vietā [Kērtlandē].

3 Un tagad Tu redzi, ak Kungs, ka Tavi kalpi ir izdarījuši saskaņā ar Tavu pavēli.

4 Un tagad mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, Jēzus Kristus, Tava klēpja Dēla, Vārdā, vienīgi kura Vārdā cilvēku bērnu glābšana var tikt veikta, mēs lūdzam Tevi, ak Kungs, pieņemt šo “namu, mūsu, Tavu kalpu, ^broku darbu, kuru Tu mums pavēlēji uzcelt.

5 Jo Tu zini, ka mēs esam paveikuši šo darbu cauri lielām bēdām; un no savas nabadzības mēs esam devuši no savas mantas, lai uzceltu “namu Tavam Vārdam, lai Cilvēka Dēlam būtu vieta, lai parādītos Saviem ļaudīm.

6 Un kā Tu esi teicis “atklāsmē, kas dota mums, saukdams mūs

6a src Misionāru darbs.

7a Lūk. 22:31–32.

8a 2. Nef. 9:19.

109 1a Al. 37:37;
M&D 46:32.

src Pateicīgs,
Pateicība,
Pateikšanās.

b Dan. 9:4.

src Derība.
2a M&D 88:119.

4a 1. Kēn. 9:3.

src Templis,
Tā Kunga nams.

b 2. Nef. 5:16.

5a M&D 124:27–28.
6a M&D 88:117–120.

par Taviem draugiem, sakot: Sa-
sauciet svētu sapulci, kā Es jums
esmu pavēlējis;

7 un tā kā visiem nav ticības,
meklējiet uzcītīgi un māciet
cits citam gudrības vārdus; jā,
meklējiet labākajās grāmatās
gudrības vārdus; meklējiet zi-
nāšanas studējot un arī ar ti-
cību;

8 organizējieties; sagatavojiet
katru nepieciešamo lietu; un iz-
veidojiet namu, patiesi lūgšanu
namu, gavēšanas namu, ticības
namu, mācīšanās namu, godī-
bas namu, kārtības namu, Dieva
namu;

9 lai jūsu ienākšana būtu Tā
Kunga Vārdā; lai jūsu izešana
būtu Tā Kunga Vārdā; lai visi
jūsu sveicieni būtu Tā Kunga
Vārdā, ar paceltām rokām uz
Visuaugstāko—

10 un tagad, Svētais Tēvs, mēs
lūdzam Tevi palīdzēt mums,
Taviem ļaudīm, ar Tavu lab-
vēlību, sasaucot mūsu svēto
sapulci, lai tas tiktu darīts Tev
par godu un ar Tavu dievišķo
piekrišanu;

11 un tādā veidā, lai mēs tik-
tu atrasti par cienīgiem Tavās
acīs, lai nodrošinātu to "solījū-
mu izpildīšanu, ko Tu esi devis
mums, Taviem ļaudīm, mums
dotajās atklāsmēs;

12 lai Tava "godība būtu uz
Taviem ļaudīm un uz šī, Tava,
nama, ko mēs tagad iesvētām
Tev, lai tas tiktu iesvētīts un vel-
tīts, un būtu svēts, un lai Tava
svētā klātbūtne nepārtraukti
būtu šajā namā;

13 un lai visi ļaudis, kas nāks
pār Tā Kunga nama sliksni, va-
rētu sajust Tavu spēku un justos
spiesti atzīt, ka Tu esi iesvētījis
to un ka tas ir Tavs nams, Tava
svētuma vieta.

14 Un Tu dāvā, Svētais Tēvs,
lai visi tie, kas pielūgs šajā
namā, tiktu mācīti gudrības
vārdiem no labākajām grāma-
tām un lai viņi meklētu zināša-
nas studējot un arī ar ticību, kā
Tu esi sacījis;

15 un lai viņi augtu Tevī un
saņemtu Svētā Gara pilnību, un
tiktu organizēti atbilstoši Ta-
vīem likumiem, un būtu saga-
tavoti iegūt katru nepieciešamo
lietu;

16 un lai šis nams būtu lūg-
šanu nams, gavēšanas nams,
ticības nams, godības un Dieva
nams, patiesi Tavs nams;

17 lai katra Tavu ļaužu ienāk-
šana šinī namā būtu Tā Kunga
Vārdā;

18 lai katra viņu iznākšana no
šī nama būtu Tā Kunga Vārdā;

19 un lai visi viņu sveicieni
būtu Tā Kunga Vārdā, ar svē-
tām rokām, paceltām uz Visu-
augstāko;

20 un lai nekam "netīram ne-
būtu ļauts ieiet Tavā namā, lai to
neapgānītu;

21 un kad tavi ļaudis pārkāpj,
jebkurš no tiem, viņi steidzīgi
nožēlotu grēkus un atgrieztos
pie Tevis, un atrastu labvēlību
Tavās acīs, un tiktu atjaunoti
tām svētībām, kuras Tu esi no-
teicis izliet pār tiem, kuri Tevi
"godās Tavā namā.

11a M&D 38:32;
105:11–12, 18, 33.

12a SRC Godība.
20a M&D 94:8–9;

97:15–17.
21a SRC Godbijība.

22 Un mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, lai Tavi kalpi izietu no šī nama, apbruņoti ar Tavu spēku, un lai Tavs Vārds būtu uz tiem, un Tava godība būtu tiem apkārt, un Tavi "eņģeļi rūpētos par tiem;

23 un no šīs vietas viņi varētu nest ārkārtīgi lielas un godpilnas vēstis taisnīgumā līdz zemes "galiem, lai viņi varētu zināt, ka šis ir Tavs darbs un ka Tu esi izstiepis Savu roku, lai izpildītu to, ko Tu esi runājis ar praviešu muti attiecībā uz pēdējām dienām.

24 Mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, nostiprināt tos ļaudis, kas pielūgs un godpilni turēs vārdu un stāju šajā, Tavā, namā, uz visām paaudzēm un uz mūžību;

25 lai nevienam ierocim, kas "vērst pret tiem, neveiktos; lai tas, kas rok tiem ^bbedri, pats iekristu tajā;

26 lai nevienai ļaundarības savienībai nebūtu varas pacelties un "uzvarēt Tavus ļaudis, uz kuriem Tavs ^bVārds tiks ienests šinī namā;

27 un, ja kādi ļaudis sacelsies pret šiem ļaudīm, lai Tavas dusmas iedegtos pret tiem;

28 un, ja viņi satrieks šos ļaudis, Tu satrieksi viņus, Tu cīnīsies par Saviem ļaudīm, kā Tu darīji cīņas dienā, lai viņi tiktu atbrīvoti no visu savu ienaidnieku rokām.

29 Mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, likt kaunā un pārsteigt, un likt negodā un apmulsumā visus tos, kas ir izplatījuši melīgus ziņojumus apkārt pa pasauli pret Tavu kalpu vai kalpiem, ja tie nenožēlos grēkus, kad mūžīgais evaņģēlijs tiks sludināts viņu ausīs;

30 un lai visi viņu darbi iznīktu un tiktu aizslaucīti ar "krusu un ar sodiem, kurus tu sūtīsi uz tiem Savās dusmās, lai būtu gals ^bmeliem un neslavas celšanai pret Taviem ļaudīm.

31 Jo Tu zini, ak Kungs, ka Tavi kalpi ir bijuši nevainīgi Tavā priekšā, liecinot par Tavu Vārdu, par ko viņi ir cietuši šīs lietas.

32 Tādēļ mēs lūdzam Tavā priekšā pilnīgu un galīgu atbrīvošanu no šī "jūga;

33 salauz to, ak Kungs, noņem to no Tavu kalpu kakliem ar Savu spēku, lai mēs varētu celties šīs paaudzes vidū un darīt Tavu darbu.

34 Ak Jehova, apžēlojies par šiem ļaudīm, un kā visi cilvēki "grēko, piedod Tavu ļaužu pārkāpumus, un lai tie tiek izdzēsti uz mūžiem.

35 Lai Tavu kalpotāju "iesvaidīšana tiek aizzīmogota uz tiem ar spēku no augšienes.

36 Lai tas uz viņiem tiek izpildīts, kā uz tiem Vasarsvētku dienā; lai dāvana runāt "mēlēs un to tulkošanas dāvana tiek

22a SRC Eņģeļi.

23a M&D 1:2.

25a Jes. 54:17.

^b Sal. Pam. 26:27;

1. Nef. 14:3; 22:14.

26a M&D 98:22.

^b 1. Ķēn. 8:29.

30a Jes. 28:17;

Mos. 12:6;

M&D 29:16.

^b 3. Nef. 21:19–21.

32a SRC Jūgs.

34a Rom. 3:23; 5:12.

SRC Grēks.

35a SRC Iesvaidīšana.

36a SRC Valodu dāvana.

izlieta pār Taviem ļaudīm, pat it kā uguns ^bmēles.

37 Un lai Tavs nams tiek piepildīts ar Tavu "godību kā ar stipru brāzmainu vēju.

38 Uzliec uz Saviem kalpiem derības "licību, lai, kad viņi iziet un pasludina Tavu vārdu, viņi varētu ^baizzīmogot bauslību un sagatavot Tavu svēto sirdis visiem tiem sodiem, kurus Tu grasies sūtīt Savā niknumā pār "zemes iedzīvotājiem viņu pārkāpumu dēļ, lai Tavi ļaudis varētu nepagurt grūtību dienā.

39 Un kurā pilsētā Tavi kalpi ieies, un tās pilsētas ļaudis pieņems viņu licību, lai Tavs miers un Tava glābšana ir pār to pilsētu; lai viņi varētu sapulcināt no tās pilsētas taisnīgos, lai tie varētu nākt uz "Ciānu vai uz tās stabiem, Tavām nozīmētajām vietām, ar mūžīgā prieka dziesmām;

40 un līdz tas tiks paveikts, lai Tavi sodi nekrīt pār to pilsētu.

41 Un kurā pilsētā Tavi kalpi ieies un tās pilsētas ļaudis nepieņems Tavu kalpu licību, un Tavi kalpi brīdinās tos glābties no šīs samaitātās paaudzes, lai ar to pilsētu notiek atbilstoši tam, ko Tu esi runājis ar Savu praviešu muti.

42 Bet atbrīvo, ak Jehova, mēs ļoti lūdzam Tevi, Savus kalpus no viņu rokām, un attīri tos no viņu asinīm.

43 Ak Kungs, mēs nepriecājamies par mūsu līdzcilvēku iznīcināšanu; viņu "dvēseles ir ļoti dārgas Tavā priekšā;

44 bet Tavam vārdam ir jātiek piepildītam. Palīdzī Saviem kalpiem pasacīt, ar Savu "labvēlību palīdzot tiem—Tavs prāts lai notiek, ak Kungs, un ne mūsu.

45 Mēs zinām, ka Tu esi runājis ar Savu praviešu muti briesmīgas lietas attiecībā par ļaunajiem "pēdējās dienās,—ka Tu izliesi Savus sodus bez mēra;

46 tādēļ, ak Kungs, atbrīvo Savus ļaudis no ļauno posta; padari spējīgus Savus kalpus aizzīmogot bauslību un saistīt licību, lai viņi būtu sagatavoti dedzināšanas dienai.

47 Mēs lūdzam Tevi, Svētais Tēvs, atcerēties tos, kurus ir izdzinuši no viņu mantojuma zemēm Misūri štata Džeksonas apgabala iedzīvotāji, un salauz, ak Kungs, šo ciešanu jūgu, kas tiem ir uzlikts.

48 Tu zini, ak Kungs, ka viņi ir ļaunu cilvēku ļoti aspiesti un mocīti; un mūsu sirdis "izplūst bēdās viņu smago slogu dēļ.

49 Ak Kungs, "cik ilgi Tu cietīsi, ka šiem ļaudīm ir jānes šīs ciešanas un viņu nevainīgo brēcieni pacelsies līdz Tavām ausīm, un viņu ^basinis būs kā licība Tavā priekšā, un nepārādīsi Savu licību Viņu labad?

50 "Apžēlojies, ak Kungs, pār

36b Ap. d. 2:1–3.

37a M&D 84:5; 109:12.

src Godība.

38a src Licība.

b Jes. 8:16;

M&D 1:8.

c src Zeme—Zemes

attīrīšana.

39a Jes. 35:10.

43a src Dvēsele.

44a src Labvēlība.

45a src Pēdējās dienas.

48a src Līdzjūtība.

49a Psm. 13:2–3.

b src Mocekļis,

Mocības.

50a src Žēlīgs, Žēlastība.

tiem ļaunajiem laupītājiem, kuri ir izdzinuši Tavus ļaudis, lai viņi varētu pārstāt laupīt, lai viņi varētu nožēlot savus grēkus, ja grēku nožēlošana būs atrodama;

51 bet ja viņi to nedarīs, atsedz Savu roku, ak Kungs, un "atpestī to, ko Tu esi nozīmējis par Ciānu Saviem ļaudīm.

52 Un ja nevar būt savādāk, lai Tavu ļaužu lieta neciestu neveiksmi Tavā priekšā, lai tavas dusmas iedegas un tavs sašutums krīt pār tiem, lai viņi iznīktu, gan saknes, gan zari, zem debess;

53 bet, cik daudz viņi nožēlos grēkus, Tu esi laipns un žēlīgs un novērsīsi Savu nīknumu, kad Tu raugies uz Sava Iesvaidītā vaigu.

54 Apžēlojies, ak Kungs, par visām zemes tautām; apžēlojies par mūsu zemes valdniekiem, lai šie principi, kurus tik godpilni un cēli aizstāvēja mūsu tēvi, proti—mūsu zemes "Konstitūcija—tīktu nostiprināti uz mūžiem.

55 Atceries ķēniņus, valdniekus, augstmaņus un visus zemes diženos, un visus ļaudis, un baznīcas, un zemes nabagos, trūkcūcietējus un nomocītus;

56 lai viņu sirdis tīktu mīkstinātas, kad Tavi kalpi ies no Tava nama, ak Jehova, lai liecinātu par Tavu Vārdu, lai viņu

aizspriedumi dotu ceļu "taisnības priekšā un Tavi ļaudis gūtu labvēlību visu acīs;

57 lai visi zemes gali zinātu, ka mēs, Tavi kalpi, esam "dzirdējuši Tavu balsi un ka Tu esi sūtījis mūs;

58 lai no šiem visiem Tavi kalpi, Jēkaba dēli, sapulcinātu taisnīgos, lai celtu svētu pilsētu Tavam Vārdam, kā Tu tiem esi pavēlējis.

59 Mēs lūdzam Tevi nozīmēt Ciānai citus "stabus bez šī viena, kuru Tu esi nozīmējis, lai Tavu ļaužu ^bpulcēšanās ritētu lielā spēkā un varenībā, lai Tavs darbs tīktu "ātri pabeigts taisnībā.

60 Tad nu šos vārdus, ak Kungs, mēs esam runājuši Tavā priekšā attiecībā par atklāsmēm un pavēlēm, kuras Tu esi devis mums, kuras ir saistītas ar "cittīcībniekiem.

61 Bet Tu zini, ka Tev ir liela mīlestība pret Jēkaba bērniem, kuri ir tikuši izkaisīti pa kalniem ilgu laiku apmākušajā un tumšajā dienā.

62 Mēs tādēļ lūdzam Tevi apžēloties par Jēkaba bērniem, lai "Jeruzāleme no šīs stundas varētu sākt tikt pestīta;

63 un verdzības jūgs varētu sākt tikt noņemts no "Dāvida nama;

64 un "Jūdas bērni varētu sākt

51a M&D 100:13; 105:2.

54a 1. Pēt. v. 2:13–15; M&D 98:5–7; 101:77, 80.
src Konstitūcija.

56a src Patiesība.

57a M&D 20:16;

76:22–24.

59a Jes. 54:2.

b src Israēls—Israēla sapulcināšana.

c Mat. 24:22.

60a 1. Nef. 13:1–32; 15:13–18.

62a 3. Nef. 20:29.

src Jeruzāleme.

63a src Dāvids.

64a Cak. 12:6–9;

Mal. 3:4;

M&D 133:13, 35.

src Jūda.

atgriezties ^bzemēs, kuras Tu devi Ābrahāmam, viņu tēvam.

65 Un izdari, lai Jēkaba "atlikums, kas ir ticis nolādēts un satriekts savu pārkāpumu dēļ, tiktu ^bpievērsti no viņu savvaļas un mežonīgā stāvokļa mūžīgā evaņģēlija pilnībai;

66 lai viņi varētu nolikt savus asins izliešanas ieročus un izbeigt savus dumpjus.

67 Un lai visi "Israēla izklīdinātie atlikumi, kas ir tikuši aizdzīti līdz zemes galiem, nāktu pie patiesības atziņas, noticētu Mesijam un tiktu atpestīti no apspiešanas, un priecātos Tavā priekšā.

68 Ak Kungs, atceries Savu kalpu Džozefu Smitu, jaunāko, un visas viņa ciešanas un vajāšanas—kā viņš "noslēdza derību ar ^bJehovu un solīja Tev, ak Varenais Jēkaba Dievs—un tās pavēles, ko Tu esi devis viņam, un ka viņš sirsnīgi ir centies izpildīt Tavu gribu.

69 Apžēlojies, ak Kungs, par viņa sievu un bērniem, lai viņi tiktu paaugstināti Tavā klātbūtnē un pasargāti ar Tavu palīdzošo roku.

70 Apžēlojies par visiem viņu "tuviniekiem, lai viņu aizspriedumi tiktu salauzti un aizskatoti kā ar plūdiem, lai viņi tiktu pievērsti un pestīti ar Israēlu, un zinātu, ka Tu esi Dievs.

71 Atceries, ak Kungs, prezidentus, patiesi visus Tavas baznīcas prezidentus, lai Tava labā roka tos paaugstinātu, ar visām viņu ģimenēm un viņu tuviniekiem, lai viņu vārdi tiktu iemūžināti un būtu mūžīgā piemiņā no paaudzes uz paaudzi.

72 Atceries visu Tavu baznīcu, ak Kungs, ar visām viņu ģimenēm, un visus viņu tuviniekus, ar visiem viņu slimajiem un nomocītajiem, ar visiem zemes nabagajiem un lēnprātīgajiem; lai "valstība, kuru Tu esi izveidojis bez roku palīdzības, varētu kļūt par lielu kalnu un piepildīt visu zemi;

73 lai Tava baznīca varētu iznākt no tumsības tuksneša un spīdēt spoži kā "mēness, skaidri kā saule un briesmīgi kā karapulks ar karogiem;

74 un tikt saposta kā līgava tai dienai, kad Tu atsegsi debesis un darīsi, ka kalni "izplūdis Tavā klātbūtnē un ^bielejas pascelsies, nelīdzenās vietas tiks nogludinātas; lai Tava godība varētu piepildīt zemi;

75 lai, kad bazūne sauks mirušos, mēs tiktu "aizrauti mākonī satikt Tevi, lai mēs vienmēr būtu ar To Kungu;

76 lai mūsu drānas būtu tīras, lai mēs būtu tērpti taisnības

64b 1. Moz. 17:1–8.
src Apsolitā zeme.

65a 2. Nef. 30:3;
Al. 46:23–24;
3. Nef. 20:15–21;
M&D 19:27.

b 2. Nef. 30:6;
3. Nef. 21:20–22.
src Pievēršana,

Pievērst.
67a src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

68a src Derība.
b src Jehova.
70a TAS IR tuvākie
radinieki.

72a Dan. 2:44–45;
M&D 65:2.

73a Augstā Dz. 6:10;
M&D 5:14; 105:31.

74a M&D 133:21–22, 40.
b Jes. 40:4;
Lūk. 3:5;
M&D 49:23.

75a 1. tes. 4:17.

“apmetņos, ar palmu zariem mūsu rokās un godības ^bkroniem uz mūsu galvām, un pļaut mūžīgo ‘prieku par visām mūsu ^dciešanās.

77 Ak Kungs, Dievs Visuvarenais, uzklausi mūs šajos mūsu lūgumos un atbildi mums no debesīm, Tava svētā mājokļa, kur Tu sēdi tronī ar “godību, slavu, spēku, varenību, varu, valdīšanu, patiesību, taisnību, tiesu, žēlastību un pilnības bezgalību, no mūžības uz mūžību.

78 Ak klausies, klausies, klausies mūs, ak Kungs! Un atbildi

uz šīm lūgšanām, un pieņem šī nama iesvētīšanu Tev, mūsu roku darbu, ko mēs esam uzcēlušī Tavam Vārdam;

79 un arī šo baznīcu, lai uzliktu tai Savu Vārdu. Un palīdzi mums ar Tava Gara spēku, lai mūsu balsis varētu sajaukties ar tiem spožajiem, spīdošajiem “serafiem ap Tavu troni, ar slavējošām ovācijām, dziedot: Ozianna Dievam un ^bJeram!

80 Un lai šie Tavi iesvaidītie tiek “tērpti glābšanā un Tavi svētie gavilē priekā. Āmen un āmen.

110. NODAĻA

Vīzija, parādīta pravietim Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Kērtlandes templī, Ohaio štatā, 1836. gada 3. aprīlī. Tajā laikā notika sabata dienas sanāksme. Džozefa Smita vēsturē ir teikts: „Pēcpusdienā es palīdzēju citiem prezidentiem izdalīt Tā Kunga mielastu Baznīcai, saņemot to no Diopadsmītajiem, kuru privilēģija bija pildīt pienākumus pie svētā galda tanī dienā. Pēc tam, kad biju izpildījis šo kalpošanu saviem brāļiem, es aizgāju aiz kanceles, priekškari bija nolaisti, un es nometos ceļos kopā ar Oliveru Kauderiju svinīgā un klusā lūgšanā. Pieceloties no lūgšanas, sekojošā vīzija tika atklāta mums abiem.”

1–10, Tas Kungs Jehova parādās godībā un pieņem Kērtlandes templi kā Savu namu; 11–12, Mozus un Ēlija katrs parādās un nodod savas atslēgas un atklājamo; 13–16, Elija atgriežas un nodod sava atklājamā atslēgas, kā solījis Maleahijs.

“PRIEKŠKARS tika noņemts no mūsu prātiem, un mūsu sapratnes ^bacis tika atvērtas.

2 Mēs redzējām To Kungu stāvam uz kanceles margām mūsu priekšā; un zem Viņa kājām bija noklāts pamats no tīra zelta dzintara krāsā.

76a Jāņa atkl. 7:13–15;
2. Nef. 9:14.
b SRC Kronis;
Paaugstināšana.
c SRC Prieks.

d Ebr. 12:1–11;
M&D 58:4.
77a SRC Godība.
79a Jes. 6:1–2.
b SRC Dieva Jērs.

80a Psm. 132:16.
110 1a SRC Priekškars.
b M&D 76:12, 19;
136:32; 138:11.

3 Viņa "acis bija kā uguns liesma; mati uz Viņa galvas bija balti kā tīrs sniegs; Viņa ^bvaigs spīdēja spožāk par sauli; un Viņa "balss bija kā lielu bangojošu ūdeņu skaņa, patiesi ^dJehovas balss, sakot:

4 Es esmu "pirmais un pēdējais; Es esmu Tas, kurš ^bdzīvo, Es esmu Tas, kurš tika nokauts; Es esmu jūsu "aizstāvis Tēva priekšā.

5 Lūk, jūsu grēki ir jums "piedoti; jūs esat tīri Manā priekšā; tādēļ paceliet savas galvas un priecājieties.

6 Lai jūsu brāļu sirdis priecājas, un lai visu Manu ļaužu sirdis priecājas, kuri ir ar savu spēku "uzcēluši šo namu Manam Vārdam.

7 Jo lūk, Es esmu "pieņēmis šo ^bnamu, un Mans Vārds būs šeit; un Es parādīšos Saviem ļaudīm žēlastībā šajā namā.

8 Jā, Es "parādīšos Saviem kalpiem un runāšu uz tiem ar Savu paša balsi, ja Mani ļaudis turēs Manas pavēles un ^bneapgānīs šo "svēto namu.

9 Jā, tūkstošiem un desmitiem tūkstošu sirdis priecāsies dēļ tām "svētībām, kuras tiks

izlietas, un dēļ ^bendaumenta, ar ko Mani kalpi tiks apdāvināti šajā namā.

10 Un šī nama slava izplatīsies svešās zemēs; un šis ir sākums tai svētībai, kas tiks "izlieta pār Manu ļaužu galvām. Patiesi tā. Āmen.

11 Pēc tam, kad šī "vīzija beidzās, debesis atkal tika mums atvērtas, un ^bMozus parādījās mūsu priekšā un nodeva mums "atslēgas Israēla ^dsapulcināšanai no četrām zemes daļām un desmit cilšu atvešanai no "ziemeļu zemes.

12 Pēc tam "Ēlija parādījās un nodeva mums Ābrahāma ^bevaņģēlija "atklāšanu, sakot, ka mūsos un mūsu pēcnācējos visas paaudzes pēc mums tiks svētītas.

13 Pēc tam, kad šī vīzija bija beigusies, cita dižena un brīnišķīga vīzija pēkšņi mums parādījās, jo pravietis "Elija, kurš tika ^bpaņemts debesīs, nebaudot nāvi, stāvēja mūsu priekšā un teica:

14 Lūk, tas laiks ir pienācis, par kuru tika runāts ar Malehija muti—liecinot, ka viņš [Elija] tiks sūtīts, iekams nāks

3a Jāņa atkl. 1:14.

b Jāņa atkl. 1:16;

DžS—V 1:17.

c Ec. 43:2;

Jāņa atkl. 1:15;
M&D 133:21–22.

d SRC Jehova.

4a SRC Pirmdzimtais.

b 5. Moz. 5:24.

c SRC Aizstāvis.

5a SRC Piedot.

6a M&D 109:4–5.

7a 2. Laiku 7:16.

b SRC Templis,
Tā Kunga nams.

8a M&D 50:45.

b M&D 97:15–17.

c SRC Svēts.

9a 1. Moz. 12:1–3;

M&D 39:15;
Ābr. 2:8–11.

b M&D 95:8.

src Endauments.

10a M&D 105:12.

11a SRC Vīzija.

b Mat. 17:3.

c SRC Priesterības

atslēgas.

d Jēk. 6:2;

M&D 29:7.

src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

e M&D 133:26–32.

src Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.

12a SRC Elija.

b Gal. 3:6–29.

src Ābrahāma
derība.

c SRC Atklāšana.

13a SRC Elija.

b SRC Pārveidotas
būtnes.

Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena—

15 lai "pievērstu tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem, lai visa zeme netiktu sista ar lāstu—

16 tādēļ šīs atklāšanas atslēgas tiek nodotas jūsu rokās; un ar šo jūs varat zināt, ka Tā Kunga lielā un šausmu pilnā "diena ir tuvu, patiesi durvju priekšā.

111. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Sālemā, Masačūsetsas štatā, 1836. gada 6. augustā. Šajā laikā Baznīcas vadītāji bija smagos parādos sava kalpošanas darba dēļ. Izdzirdējuši, ka Sālemā tiem būs pieejama liela naudas summa, Praviētis, Sidnijs Rigdons, Hairams Smits un Oliveris Kauderijs devās uz turieni no Kērtlandes Ohaio štatā, lai pārbaudītu šo apgalvojumu, pa ceļam sludinādami evaņģēliju. Brāļi nokārtoja vairākas Baznīcas lietas un sludināja. Kad kļuva redzams, ka nekāda nauda nav gaidāma, viņi atgriezās Kērtlandē. Dažas īpatnības, kas bija tā pamatā, atspoguļojas šīs atklāsmes izteikumos.

1–5, *Tas Kungs gādā par Savu kalpu laicīgajām vajadzībām; 6–11, Viņš rīkosies žēlsirdīgi ar Ciānu un sagatavos visu nepieciešamo Savu kalpu labumam.*

Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, nesmu neapmierināts, ka jūs devāties šajā ceļojumā, neskatoties uz jūsu neprātību.

2 Man ir daudz dārgumu šajā pilsētā priekš jums, Ciānas labumam, un daudz ļaužu šajā pilsētā, kurus Es sapulcināšu noliktajā laikā Ciānas labumam caur jūsu starpniecību.

3 Tādēļ ir nepieciešams, lai jūs iepazītos ar cilvēkiem šajā pilsētā, kā jūs tiks vadīti un kā tas jums tiks dots.

4 Un notiks noteiktajā laikā, ka Es došu šo pilsētu jūsu rokās, lai jums būtu vara pār to tiktāl, ka viņi neatklās jūsu slepenos nodomus, un tās bagātības attiecībā uz zeltu un sudrabu būs jūsu.

5 Neuztraucieties par saviem "parādiem, jo Es došu jums spēku tos samaksāt.

6 Neuztraucieties par Ciānu, jo Es rīkošos žēlsirdīgi ar to.

7 Uzskavējieties šajā vietā un apkārtējos apgabalos;

8 un tajā vietā, kur tā ir Mana griba, lai jūs uzskavētos galvenokārt, jums tiks dots zināt ar Mana Gara "mieru un spēku, kas izlīs pār jums.

9 To vietu jūs varat dabūt

irējot. Un izvaicājiet cītīgi par vissenākajiem šīs pilsētas iedzīvotājiem un dibinātājiem;

10 jo priekš jums šajā pilsētā ir vairāk nekā viens dārgums.

11 Tādēļ esiet ^agudri kā čūskas un tomēr bez grēka; un Es sagatavošu visu jūsu ^blabumam, tiklīdz jūs būsit spējīgi to saņemt. Amen.

112. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Tomasam B. Māršam Kērtlandē, Ohio štātā, 1837. gada 23. jūlijā par Jēra Diopadsmīti apustuļiem. Šī atklāsme tika saņemta tanī dienā, kad elderi Hibers C. Kimbals un Orsons Haidi pirmo reizi sludināja evaņģēliju Anglijā. Tomass B. Māršs tajā laikā bija Diopadsmīti apustuļu kvoruma prezidents.

1–10, Diopadsmītiem ir jāsūta evaņģēlijs un jāpaceļ brīdinājuma balss uz visām tautām un ļaudīm; 11–15, Viņiem ir jāuzņemas savs krusts, jāseko Jēzum un jābaro Viņa avis; 16–20, Tie, kas pieņem Augstāko prezidiju, pieņem To Kungu; 21–29, Tumsība pārklāj zemi, un tikai tie, kas tic un top kristīti, tiks izglābti; 30–34, Augstākais prezidijs un Diopadsmītie tur laiku pilnības atklāšanas atslēgas.

PATIESI, tā saka Tas Kungs tev, Mans kalp Tomas, Es esmu dzirdējis tavas lūgšanas; un tavas mīlestības dāvanas ir nākušas kā ^apiemiņa Manā priekšā to tavu brāļu labad, kuri tika izraudzīti, lai liecinātu par Manu Vārdu, un tika ^bsūtīti pasaulē starp visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām, un ordinēti ar Manu kalpu starpniecību.

2 Patiesi Es saku tev, tavā sirdī un ar tevi ir bijušas dažas lietas, ar ko Es, Tas Kungs, nebiju apmierināts.

3 Tomēr tā kā tu esi ^apazemojies, tu tapsi paaugstināts; tādēļ visi tavi grēki ir tev piedoti.

4 Lai tava sirds tur ^adrošu prātu Mana vaiga priekšā, un tu liecināsi par Manu Vārdu ne tikai ^bcitticībniekiem, bet arī ^cjūdiem; un tu sūtīsi Manu vārdu līdz pat zemes galiem.

5 ^aCīnies tādēļ rītu pēc rīta un dienu pēc dienas, lai tava ^bbrīdinājuma balss skan; un kad pienāk nakts, lai zemes iedzīvotāji nesnauž tavas runas dēļ.

6 Lai Ciānā ir zināms, kur tu dzīvo, un ^anepārceļ savu namu; jo Man, Tam Kungam, ir liels darbs priekš tevis, ko darīt, pasludinot Manu Vārdu starp cilvēku bērniem.

7 Tādēļ ^aapjoz savus gurnus

11a Mat. 10:16.

b Rom. 8:28;

M&D 90:24; 100:15.

112 1a Ap. d. 10:4.

b M&D 18:28.

3a Mat. 23:12;

Lūk. 14:11.

4a Mat. 9:2;

Jāņa 16:33.

b M&D 18:6; 90:8–9.

c M&D 19:27.

5a Jūd. v. 1:3.

b M&D 1:4–5.

6a Psm. 125:1.

7a Ef. 6:13–17.

darbam. Lai tavas kājas arī ir apautas, jo tu esi izraudzīts, un tavs ceļš ved starp kalniem un starp daudzām tautām.

8 Un ar tavu vārdu daudzi augstie tiks novesti "pazemībā, un ar tavu vārdu daudzi zemie tiks paaugstināti.

9 Tava balss būs rājiens pārkāpējam; un no tava rājiena neslavas cēlāja mēle lai pārstāj savas aplamības.

10 Esi "pazemīgs; un Tas Kungs, tavs Dievs, vedīs tevi aiz rokas un dos tev atbildes uz tavām lūgšanām.

11 Es zinu tavu sirdi un esmu dzirdējis tavas lūgšanas par taviem brāļiem. Neesi "mīlestībā pret tiem savādāks kā pret daudziem citiem, bet lai tava mīlestība ir pret tiem kā pret sevi pašu; un lai tava mīlestība ir pārpilnam pret visiem cilvēkiem un pret visiem, kas mīl Manu Vārdu.

12 Un lūdž par saviem brāļiem no Divpadsmitajiem. Pārmet tiem asi Mana Vārda dēļ, un lai tiem tiek pārņemts par visiem viņu grēkiem, un esiet jūs uzticīgi Manam "Vārdam Manā priekšā.

13 Un pēc viņu "kārdinājumiem un daudzajām ^bbēdām, lūk, Es, Tas Kungs, jutišu

vajadzību pēc tiem, un, ja viņi nenocietinās savas sirdis un nepadarīs stīvus savus kaklus pret Mani, viņi taps "pievērsti, un Es tos dziedināšu.

14 Tagad Es saku tev, un ko Es saku tev, Es saku visiem Divpadsmitajiem: Celieties un apjoziet savus gurnus, uzņemieties savu "krustu, sekojiet Man un ^bbarojiet Manas avis.

15 Nepaaugstinieties paši, "nesacelieties pret Manu kalpu Džozefu; jo patiesi Es saku jums, Es esmu ar viņu, un Mana roka būs pār viņu; un tās ^batslēgas, ko Es esmu viņam devis, un arī jums, netiks viņam atņemtas, līdz Es nākšu.

16 Patiesi Es saku tev, Manu kalp Tomas, tu esi tas vīrs, kuru Es esmu izraudzījis turēt Manas valstības atslēgas, kas piederas Divpadsmitajiem, starp visām tautām—

17 lai tu būtu Mans kalps, lai atvērtu valstības durvis visās vietās, kur Mans kalps Džozefs un Mans kalps "Sidnijs, un Mans kalps ^bHairams nevar iet;

18 jo uz viņiem Es esmu uzlicis visu Manu draudžu slogu uz neilgu laiku.

19 Tādēļ, kurp vien viņi tevi sūtīs, ej, un Es būšu ar tevi, un katrā vietā, kur tu sludināsi

8a SRC Pazemīgs, Pazemība.

10a Sal. Pam. 18:12.

11a Mat. 5:43–48.

src Mīlestība; Žēlsirdība.

12a src Jēzus Kristus— Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu.

13a src Kārdināt,

Kārdinājums.

b Jāņa 16:33;

Jāņa atkl. 7:13–14;

M&D 58:3–4.

c 3. Nef. 18:32.

src Pievēršana,

Pievērst.

14a Mat. 16:24;

DžST Mat. 16:25–26

(Pielikums);

Lūk. 9:23.

b Jāņa 21:15–17.

15a SRC Sacelšanās.

b M&D 28:7.

src Priesterības atslēgas.

17a SRC Rigdons Sidnijs.

b SRC Smits Hairams.

Manu Vārdu, tev tiks atvērtas “plašas durvis, lai viņi varētu pieņemt Manu vārdu.

20 Katrs, kas “pieņem Manu vārdu, pieņem Mani, un katrs, kas pieņem Mani, pieņem Augstāko prezidiju, tos, kurus Es esmu sūtījis, kurus Es esmu darījis par padomniekiem jums Mana Vārda dēļ.

21 Un vēl Es saku jums, ka katram, ko jūs sūtīsiet Manā Vārdā, ar savu brāļu, “Divpadsmīto, balsi, jūsu pienācīgi ieteiktu un pilnvarotu, būs spēks atvērt Manas valstības durvis katrai tautai, kurp vien jūs tos sūtīsiet—

22 tiktāl, cik viņi pazemosies Manā priekšā un paliks Manā vārdā, un “uzklausīs Mana Gara balsi.

23 Patiesi, patiesi Es saku jums, “tumsība pārklāj zemi un bieža tumsība cilvēku prātus, un visa miesa ir kļuvusi ^bsamaitāta Mana vaiga priekšā.

24 Lūk, “atriebība nāk steidzīgi pār zemes iedzīvotājiem, nikuma diena, dedzināšanas diena, posta, ^braudāšanas, sēru un žēlabu diena; un kā viesulis tā nāks pār visu zemes virsu, saka Tas Kungs;

25 un uz Manu namu tā

“sāksies, un no Mana nama tā ies tālāk, saka Tas Kungs;

26 vispirms starp tiem no jums, saka Tas Kungs, kas “uzdevušies pazīstam Manu Vārdu un nav Mani ^bpazīnuši, un ir ‘zaimojuši Mani Manā namā, saka Tas Kungs.

27 Tādēļ skatieties, lai jūs neuztrauktos par Manas baznīcas lietām šajā vietā, saka Tas Kungs.

28 Bet “šķīstiet savas sirdis Manā priekšā; un tad ^bdodieties pa visu pasauli un sludiniet Manu evaņģēliju katrai radībai, kas to nav pieņēmusi;

29 un tas, kas “tic un top ^bkristīts, tiks izglābts, un tas, kas netic un netop kristīts, tiks ‘nosodīts.

30 Jo jums, “Divpadsmītajiem, un šiem—^bAugstākajam prezidijam, kas ir nozīmēti ar jums, lai būtu jūsu padomnieki un jūsu vadītāji, ir dots šis priesterības spēks pēdējām dienām un pēdējo reizi, kas ir laiku pilnības ‘atklāšana,

31 Šo spēku jūs turat kopā ar visiem tiem, kas ir saņēmuši atklāšanu jebkurā laikā no radīšanas iesākuma;

32 jo patiesi Es saku jums, šīs atklāšanas “atslēgas, ko jūs esat

19a 1. kor. 16:9;
M&D 118:3.

20a M&D 84:35–38.

21a M&D 107:34–35.

^b SRC Pilnvaras.

22a SRC Paklausība,
Paklausīgs, Paklausīt;
Uzklausīt.

23a Jes. 60:2; Mih. 3:6;
M&D 38:11.

src Atkrišana—
Atkrišana agrīnajā
kristiešu Baznīcā.

^b M&D 10:20–23.

24a src Atriebība.

^b M&D 124:8.

25a 1. Pēt. v. 4:17–18.

26a Mat. 7:21–23;
M&D 41:1; 56:1.

^b Lūk. 6:46;

Mos. 26:24–27;

3. Nef. 14:21–23.

^c src Zaimot,
Zaimošana.

28a src Šķīsts, Šķīstība.

^b Marka 16:15–16.

29a Morm. 9:22–23;
M&D 20:25–26.

^b SRC Kristīšana, Kristīt.

^c SRC Sodība.

30a SRC Apustulis.

^b SRC Augstākais
prezidijs.

^c Ef. 1:10; M&D 27:13;
124:40–42.

src Atklāšana.

32a M&D 110:11–16.

src Priesterības
atslēgas.

saņēmuši, ir ^bnākušas no tēviem un, visbeidzot, tikušas sūtītas jums no debesīm.

33 Patiesi, Es saku jums, lūk, cik liels ir jūsu aicinājums. "Attīriet savas sirdis un savas drānas, lai šīs paaudzes asinis netiktu ^batprasītas no jūsu rokām.

34 Esiet uzticīgi, līdz Es nākšu, jo Es "nākšu ātri; un Mana alga būs Man līdzi, lai atmaksātu katram cilvēkam atbilstoši tam, kādi būs viņa ^bdarbi. Es esmu Alfa un Omega. Āmen.

113. NODAĻA

Atbildes uz dažiem jautājumiem par Jesajas rakstiem, dotas praviem Džozefam Smitam Fārvestā vai netālu no tās, Misūri štātā, 1838. gada martā.

1–6, Tiek noteikts Isaja celms, zars, kas no tā riešas, un Isaja sakne; 7–10, Izklīdinātajam Ciānas atlikumam ir tiesības uz priesterību, un tas tiek aicināts atgriezties pie Tā Kunga.

Kas ir "Isaja celms, par ko tiek runāts Jesajas 11. nodaļas 1., 2., 3., 4., un 5. pantā?

2 Patiesi tā saka Tas Kungs: Tas ir Kristus.

3 Kas ir tas zars, par ko runāts Jesajas 11. nodaļas pirmajā pantā, kas riesīsies no Isaja celma?

4 Lūk, tā saka Tas Kungs: Tas ir kalps Kristus rokās, kurš daļēji ir Isaja pēctecis, tāpat kā "Efraima, jeb no Jāzepa nama, kuram ir dots liels ^bspēks.

5 Kas ir Isaja saknes atvase, par ko runāts 11. nodaļas 10. pantā?

6 Lūk, tā saka Tas Kungs, tas

ir Isaja pēctecis, tāpat kā Jāzepa, kuram likumīgi pieder priesterība un valstības "atslēgas par ^bkarogu un Manu ļaužu "sapulcināšanai pēdējās dienās.

7 Ēlijas Higbī jautājumi: Kas ir domāts ar pavēli Jesajas 52. nodaļas 1. pantā, kas saka: Apjot savu spēku, ak Ciāna—un uz kuriem ļaudīm Jesaja ir norādījis?

8 Viņš ir norādījis uz tiem, kurus Dievs aicinās pēdējās dienās, kuriem būs priesterības spēks, lai nestu "Ciānas atjaunošanu un Israēla pestīšanu; un apjot viņas ^bspēku nozīmē apjot priesterības pilnvaras, uz ko viņai—Ciānai, ir "tiesības pēc izcelsmes; arī atgriez to spēku, ko viņa ir zaudējusi.

9 Kas mums ir jāsaprot, kad Ciāna atraisa savas kakla važas; 2. pants?

32b Ābr. 1:2–3.

33a Jēk. 1:19.

b M&D 72:3.

34a Jāņa atkl. 22:7, 12;
M&D 49:28; 54:10.

b src Darbi.

113 1a src Isajs.

4a 1. Moz. 41:50–52;

M&D 133:30–34.

src Efraims.

b src Spēks, vara.

6a src Priesterības
atslēgas.

b M&D 45:9.

src Karogs.

c src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

8a src Ciāna.

b M&D 82:14.

c src Pirmdzimība.

10 Mums ir jāsaprot, ka "izklīdinātais atlikums tiek skubināts ^batgriezties pie Tā Kunga, no kura tie ir atkrituši; ja viņi to darīs, Tā Kunga solījums ir, ka Viņš runās uz tiem jeb dos tiem

atklāsni. Skatīt 6., 7. un 8. pantu. Važas uz viņas kakla ir Dieva lāsti pār to jeb pār Israēla atlikumu tā izklīdinātajā stāvoklī starp citticībniekiem.

114. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štatā, 1838. gada 11. aprīlī.

1–2, *Baznīcas amati, kuros ir tie, kas nav uzticīgi, tiks atdoti citiem.*

PATIESI tā saka Tas Kungs: Tā ir Mana gudrība Manā kalpā Deividā V. Patenā, ka viņš nokārto visus savus darbus, cik vien ātri viņš var, un nodod savas preces, lai viņš varētu pildīt misiju Man nākošajā pavasarī kopā ar

citiem, tieši divpadsmit, ieskaitot viņu, lai liecinātu par Manu Vārdu un sludinātu prieka vēstis visai pasaulei.

2 Jo patiesi tā saka Tas Kungs, ka, cik daudz ir tādi starp jums, kas noliedz Manu Vārdu, citi tiks ^aiestādīti viņu ^bvietā un saņems viņu bīskapa amatu. Āmen.

115. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štatā, 1838. gada 26. aprīlī, kas dara zināmu Dieva gribu attiecībā uz tās vietas iekārtošanu un Tā Kunga nama celtniecību. Šī atklāsme ir vērsta uz Baznīcas prezidējošajām amatpersonām un locekļiem.

1–4, *Tas Kungs nosauc Savu baznīcu par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu; 5–6, Ciāna un tās stabi ir glābiņa un patvēruma vietas svētajiem; 7–16, Svētajiem tiek pavēlēts uzcelt Tā Kunga namu Fārvestā; 17–19, Džozefs Smits tur Dieva valstības atslēgas uz zemes.*

PATIESI tā saka Tas Kungs uz

jums, Manu kalp "Džozef Smit, jaunākais, un arī Manu kalp ^bSidnij Rigdon, un arī Manu kalp ^cHairam Smit, un jūsu padomniekiem, kuri ir un tiks nozīmēti vēlāk;

2 un arī uz tevi, Manu kalp "Edvard Pārtridž, un viņa padomniekiem;

3 un arī uz Saviem uzticīgajiem

10a SRC Israēls—Israēla izkaisīšana.
b Hoz. 3:4–5;
2. Nef. 6:11.

114 2a M&D 118:1, 6.
b M&D 64:40.

115 1a SRC Smits Džozefs, jaunākais.

b SRC Rigdons Sidnijs.
c SRC Smits Hairams.
2a SRC Pārtridžs Edvards.

kalpiem, kas ir no Manas baznīcas Ciānā Augstās padomes, jo tādi tā tiks saukta, un uz visiem elderiem, un Manas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas ļaudīm, kas izklīdināti pa visu pasauli;

4 jo tā tiks Mana ^abaznīca saukta pēdējās dienās, patiesi ^bPēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

5 Patiesi Es saku jums visiem: ^aCelies un mirdzi, lai tava gaisma būtu par ^bkarogu visām tautām;

6 un lai ^asapulcināšana uz ^bCiānas zemes un tās ^cstabos būtu par glābiņu un ^dpatvērumu no vētras un no niknuma, kad tas tiks ^eizliets bez mēra pār visu zemi.

7 Lai pilsēta Fārvesta ir ^asvēta un iesvētīta zeme Man; un tā tiks saukta par vissvētāko, jo zeme, uz kuras tu stāvi, ir svēta.

8 Tādēļ Es pavēlu jums ^auzcelt namu Man Manu svēto sapulcināšanai, lai viņi varētu ^bpielūgt Mani.

9 Un lai šī darba sākums un pamatu likšana, un sagatavošanas darbi ir šajā nākamajā vasarā;

10 un lai sākums ir nākošā jūlija ceturtajā dienā; un no tā laika lai Mani ļaudis strādā uzcītīgi, lai uzceltu namu Manam Vārdam;

11 un pēc ^aviena gada no šīs dienas lai viņi atsāk Mana ^bnama pamatu likšanu.

12 Tā lai viņi no tā laika turpmāk strādā uzcītīgi, līdz tas tiks pabeigts, no tā stūrakmeņa līdz tā augšai, līdz nepaliks nekas, kas nav pabeigts.

13 Patiesi Es saku jums, lai nedz Mans kalps Džozefs, nedz Mans kalps Sidnijs, nedz Mans kalps Hairams neieslīgst vairāk parādos nama celtniecībai Manam Vārdam;

14 bet lai nams tiek celts Manam Vārdam atbilstoši ^aparaugam, ko Es tiem rādīšu.

15 Un, ja Mani ļaudis to necels atbilstoši paraugam, ko Es rādīšu viņu prezidijam, Es nepieņemšu to no viņu rokām.

16 Bet, ja Mani ļaudis to cels atbilstoši paraugam, ko Es rādīšu viņu prezidijam, patiesi Manam kalpam Džozefam un viņa padomniekiem, tad Es pieņemšu to no Savu ļaužu rokām.

17 Un vēl, patiesi Es saku jums, tā ir Mana griba, lai Fārvestas pilsēta tiktu steidzīgi uzcelta Manu svēto sapulcināšanai;

18 un arī lai citas vietas tiktu nozīmētas ^astabiem apkārtējos apgabalos, kā tas tiks pavēstīts Manam kalpam Džozefam laiku pa laikam.

19 Jo lūk, Es būšu ar viņu, un

4a 3. Nef. 27:4–8.

b SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

5a Jes. 60:1–3.

b Jes. 11:12.

SRC Karogs.

6a SRC Israēls—Israēla

sapulcināšana.

b SRC Ciāna.

c M&D 101:21.

src Stabs.

d Jes. 25:1, 4;

M&D 45:66–71.

e Jāna atkl. 14:10;

M&D 1:13–14.

7a SRC Svēts.

8a M&D 88:119; 95:8.

b SRC Pielūgšana.

11a M&D 118:5.

b M&D 124:45–54.

14a Ebr. 8:5; M&D 97:10.

18a M&D 101:21.

src Stabs.

Es iesvētīšu viņu ļaužu priekšā; jo viņam Es esmu devis šīs valstības un kalpošanas "atslēgas. Patiesi tā. Āmen.

116. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam netālu no Vaitferī, vietā, kas tiek saukta par Springhilu, Deivīsas apgabalā, Misūri štatā, 1838. gada 19. maijā.

Tas Kungs Springhilu sauc par "Ādam-ondi-Āmanu tāpēc, Viņš saka, ka tā ir tā vieta, kur ^bĀdams nāks, lai apmeklētu savus ļaudis, jeb "Senākais pēc dienām sēdēs, kā teicis pravietis Daniēls.

117. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štatā, 1838. gada 8. jūlijā, attiecībā par Viljama Mārka, Ņūela K. Vitnija un Olivera Greindžera tiešajiem pienākumiem.

1–9, *Tā Kunga kalpiem nav jāiekāro laicīgās lietas, jo „kas ir manta Tam Kungam?”; 10–16, Viņiem ir jāatmet dvēseles sīkumainība, un viņu upuri būs svēti Tam Kungam.*

PATIESI tā saka Tas Kungs Savam kalpam Viljamam Mārkam un arī Savam kalpam Ņūelam K. Vitnijam, lai viņi nokārto ātri savus darbus un dodas prom no Kērtlandes zemes vēl pirms Es, Tas Kungs, atkal sūtīšu sniegu uz zemi.

2 Lai viņi mostas un ceļas, un dodas uz priekšu, un nekavējas, jo Es, Tas Kungs, to pavēlu.

3 Tādēļ, ja viņi kavēsies, ar tiem nebūs viss labi.

4 Lai viņi nožēlo visus savus grēkus un visas savas iekāres pilnās vēlmes Manā priekšā—saka Tas Kungs—jo kas ir "manta priekš Manis?—saka Tas Kungs.

5 Lai Kērtlandes īpašumi tiek atdoti par "parādiem—saka Tas Kungs. Lai tie aiziet—saka Tas Kungs—un kas paliek, tas lai paliek jūsu rokās—saka Tas Kungs.

6 Jo vai Man nav putni debesīs un arī zivis jūrā, un zvēri kalnos? Vai Es neesmu radījis zemi? Vai Es nevaldu pār visu zemes tautu karapulku "likteņiem?

7 Tādēļ vai Es nelikšu "vientuļām vietām plaukt un ziedēt, un nest pārpilnībā?—saka Tas Kungs.

19a SRC Priesterības
atslēgas.

116 1a M&D 78:15.
src Ādam-
ondi-Āmana.

b SRC Ādams.
c Dan. 7:13–14, 22.

117 4a M&D 104:14.
5a M&D 104:78.
6a Ap. d. 17:26;

1. Nef. 17:36–39.
7a Jes. 35:1;
M&D 49:24–25.

8 Vai nav pietiekami vietas "Ādam-ondi-Āmana kalnos un Olaha ^bŠinehās līdzenumos jeb "zemē, kur Ādams dzīvoja, ka jums ir jāiekāro tas, kas ir tikai piliens, un jāatstāj bez ievēribas svarīgākas lietas?

9 Tādēļ nāciet šurp uz Manu ļaužu zemi, patiesi Ciānu.

10 Lai Mans kalps Viljams Mārkss ir "uzticīgs pār mazumu, un viņš būs valdnieks pār daudzumu. Lai viņš prezidē starp Maniem ļaudīm Fārvestas pilsētā, un lai viņš tiek svētīts ar Manu ļaužu svētībām.

11 Lai Mans kalps Nūels K. Vitnijs kaunas par "Nikolaītu bandu un visām viņu ^bslepenajām negantībām, un par visu savas dvēseles sīkumainību Manā priekšā—saka Tas Kungs—un nāk uz Ādam-ondi-Āmanu un ir "bīskaps Maniem ļaudīm—saka Tas Kungs—nevis vārdos, bet darbos—saka Tas Kungs.

12 Un vēl Es saku jums, Es atceros Savu kalpu "Oliveru Greindžeru; lūk, patiesi Es saku

viņam, ka viņa vārds būs svētā piemiņā no paaudzes uz paaudzi mūžīgi mūžos—saka Tas Kungs.

13 Tādēļ lai viņš cīnās nopietni par Manas baznīcas Augstākā prezidija atpestīšanu—saka Tas Kungs—un kad viņš krīt, viņam būs atkal celties, jo viņa "upuris būs svētāks Man nekā viņa izaugšana—saka Tas Kungs.

14 Tādēļ lai viņš nāk steidzīgi šurp uz Ciānas zemi; un noliktajā laikā viņš tiks darīts par tirgotāju Manam Vārdam—saka Tas Kungs—Manu ļaužu labumam.

15 Tādēļ lai neviens cilvēks nenicina Manu kalpu Oliveru Greindžeru, bet lai Manu ļaužu svētības ir pār viņu mūžīgi mūžos.

16 Un vēl patiesi Es saku jums, lai visi Mani kalpi Kērtlandes zemē atceras To Kungu, viņu Dievu, un Manu namu arī, lai uzturētu un saglabātu to svētu, un gāztu naudas mijējus Manis noliktajā laikā, saka Tas Kungs. Patiesi tā. Āmen.

118. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štātā, 1838. gada 8. jūlijā, atbildot uz lūgumu: „Parādi mums Savu gribu, ak Kungs, attiecībā uz Divpadsmitajiem.”

1–3, Tas Kungs nodrošinās Divpadsmito ģimenes; 4–6, Brīvās vietas Divpadsmitajos tiek aizpildītas.

PATIESI, tā saka Tas Kungs: Lai nekavējoties tiek noturēta konference, lai Divpadsmitie tiek organizēti, un lai tiek nozīmēti

8a M&D 116.
src Ādam-ondi-
Āmana.
b Ābr. 3:13.
c SRC Ēdene.

10a Mat. 25:23.
11a Jāņa atkl. 2:6, 15.
b src Slepenās
savienības.
c src Bīskaps.

12a TAS IR aģents, ko
Pravietis atstāja, lai
tas nokārtotu viņa
lietas Kērtlandē.
13a SRC Upuris.

vīri "aizpildīt to vietas, kuri ir atkrituši.

2 Lai Mans kalps "Tomass paliek uz brīdi Ciānas zemē, lai izdotu Manu vārdu.

3 Lai atlikušie turpina sludināt no šīs stundas, un, ja viņi darīs to visā sirds vienkāršībā, lēnprātībā un "pazemībā, un ^bdaudz izciešot, Es, Tas Kungs, dodu viņiem solījumu, ka Es nodrošināšu viņu ģimenes un plašas durvis tiks atvērtas tiem no šī brīža.

4 Un nākošo pavasari lai viņi dodas pāri lielajiem ūdeņiem un

tur pasludina Manu evaņģēliju, tā pilnību, un liecina par Manu Vārdu.

5 Lai viņi pamet Manus svētos Fārvestas pilsētā nākošā aprīļa divdesmit sestajā dienā uz Mana nama būvlaukuma—saka Tas Kungs.

6 Lai Mans kalps Džons Teilors un arī Mans kalps Džons E. Peidžs, un arī Mans kalps Vilfords Vudrafs, un arī Mans kalps Vilards Ričardss tiek nozīmēti aizpildīt to vietas, kuri ir atkrituši, un tiem tiek oficiāli paziņots par viņu iecelšanu.

119. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štatā, 1838. gada 8. jūlijā, atbildot uz viņa lūgumu: „Ak Kungs! Parādi saviem kalpiem, cik daudz Tu prasi no Savu ļaužu īpašuma desmitajai tiesai.” Desmitās tiesas likums, kā tas tiek saprasts šodien, nebija ticis dots Baznīcai pirms šīs atklāsmes. Termins desmitā tiesa lūgšanā tikai tika citēts un iepriekšējās atklāsmēs (64:23; 85:3; 97:11) bija nozīmējis nevis tieši vienu desmito daļu, bet visus brīvprātīgos ziedojumus jeb ieguldījumus Baznīcas fondos. Tas Kungs iepriekš bija devis Baznīcai ziedošanas un īpašuma pārvaldīšanas likumu, kurā Baznīcas locekļi (galvenokārt vadošie elderi) bija stājušies ar derību, ka tam jābūt mūžīgam. Tāpēc, ka daudzi nespēja dzīvot saskaņā ar šo derību, Tas Kungs to uz laiku atsauc un tās vietā deva desmitās tiesas likumu visai Baznīcai. Pravietis vaicāja Tam Kungam, cik daudz no viņu īpašuma Viņš pieprasa svētajiem mērķiem. Atbilde bija šī atklāsme.

1–5, Svētajiem ir jāvelta savs liekais īpašums un tad ik gadu jādod kā desmitā tiesa viena desmitā daļa no saviem ienākumiem; 6–7, Tādā veidā Ciānas zeme tiks iesvētīta.

PATIESI tā saka Tas Kungs, Es pieprasu, lai viss viņu "liekais īpašums tiktu nodots Manas baznīcas Ciānā bīskapa rokās

2 Mana "nama celtniecībai un Ciānas pamatu ielikšanai, un

118 1a Ap. d. 1:13,
16–17, 22–26.
2a src Māršs
Tomass B.

3a src Pazemīgs,
Pazemība.
b src Izturēt.
119 1a M&D 42:33–34, 55;

51:13; 82:17–19.
2a M&D 115:8.

priesterībai, un Manas baznīcas Prezidija parādiem.

3 Un šis būs sākums Manu ļaužu "desmitajai tiesai.

4 Un pēc tam tie, kam ir jāmaksā desmitā tiesa, ik gadu maksās vieno desmito daļu no visiem saviem ienākumiem; un tas būs viņiem pastāvīgs likums uz mūžiem, Manai svētajai priesterībai—saka Tas Kungs.

5 Patiesi Es saku jums, notiks, ka visi tie, kas pulcējas "Ciānas zemē, kā desmito tiesu nomaksās savus liekos īpašumus un

ievēros šo likumu, vai arī viņi netiks atrasti par cienīgiem, lai dzīvotu starp jums.

6 Un Es saku jums, ja Mani ļaudis neievēro šo likumu, lai turētu to svētu un ar šo likumu iesvētītu "Ciānas zemi Man, lai Mani likumi un Mani spriedumi tiktu tur turēti, lai tā būtu pati svētākā, lūk, patiesi Es saku jums, tā nebūs jums Ciānas zeme.

7 Un tas būs jums par paraugu visiem Ciānas "stabiem. Patiesi tā. Āmen.

120. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Fārvestā, Misūri štatā, 1838. gada 8. jūlijā, kas dara zināmu desmitajā tiesā—kā minēts iepriekšējā atklāsmē 119. nodaļā—savāktā īpašuma izmantošanu.

PATIESI tā saka Tas Kungs—laiks tagad ir pienācis, lai "to izmantotu padome, kas sastāv no Manas baznīcas Augstākā prezidija un

no bīskapa un viņa padomes, un no Manas Augstās padomes; un ar Manu paša balsi uz tiem—saka Tas Kungs. Patiesi tā. Āmen.

121. NODAĻA

Lūgšana un pravietojumi, ko pravietis Džozefs Smits uzrakstīja Baznīcai adresētā vēstulē, kamēr viņš bija ieslodzīts cietumā Libertī, Misūri štatā, kas datēta ar 1839. gada 20. martu. Pravietis un daži viņa pavadoņi vairākus mēnešus bija pavadījuši cietumā. Viņu lūgumi un pārsūdzības, sūtītas izpildinstitūcijām un tiesai, nebija spējušas tos atbrīvot.

1–6, Pravietis aizlūdz Tam Kungam par svēto ciešanām; 7–10, Tas Kungs iedveš viņam mieru; 11–17, Nolādēti ir visi tie, kas pret Tā

Kunga ļaudīm sacel viltus brēku par pārkāpumiem; 18–25, Viņiem nebūs tiesību uz priesterību un viņi tiks nosodīti; 26–32, Brīnišķīgas

3a Mal. 3:8–12;
M&D 64:23.
SRC Desmitā tiesa.

5a M&D 57:2–3.
6a SRC Ciāna.
7a SRC Stabs.

120 1a TAS IR desmito tiesu.

*atklāsmes apsolītas tiem, kas varo-
nīgi izturēs; 33–40, Kāpēc daudzi
ir aicināti un maz ir izredzēti; 41–
46, Priesterība ir jāizmanto tikai
taisnībā.*

AK DIEVS, kur Tu esi? Un kur ir
tā telts, kas sedz Tavu "apslēpto
vietu?

2 "Cik ilgi Tava roka būs ap-
turēta un Tava acs, jā, Tava tīrā
acs, noraudzīsies no mūžīgajām
debesīm uz pārestībām Taviem
laudīm un Taviem kalpiem, un
Tava auss tiks pārņemta ar viņu
k dziedzieniem?

3 Jā, ak Kungs, "cik ilgi viņi
cietīs šīs pārestības un neliku-
mīgās apspiešanas, pirms Tava
sirds tiks mīkstināta pret tiem
un Tu ietricēsies žēlastībā pret
tiem?

4 Ak Kungs, Dievs "Visuvare-
nais, debesu, zemes un jūras,
un visu lietu, kas ir uz tām, Ra-
dītājs, un kas vadi un pakļauj
velnu un drūmo, un tumšo
Šeola valdījumu—izstiep Savu
roku; lai Tava acs izurbjas cauri;
lai Tava telts tiek noņemta; lai
Tava "apslēptā vieta vairs nav
apklāta; lai Tava auss uzklausa;
lai Tava sirds tiek mīkstināta un
Tu ietricies žēlastībā pret mums.

5 Lai Tavas dusmas iedegas
pret mūsu ienaidniekiem; un
Savas sirds niknumā ar Savu
zobenu "atrieb par mums nodar-
rītām pārestībām.

6 Atceries Savus svētos, kas

cieš, ak mūsu Dievs; un Tavi
kalpi priedāsies Tavā Vārdā mū-
žīgi.

7 Mans dēls, miers tavai dvēse-
lei; tavas "likstas un tavas cieša-
nas būs, bet tikai mazu brītiņu;

8 un tad, ja tu tās labi "izturēsi,
Dievs tevi paaugstinās augstu-
mos; tu triumfēsi pār visiem sa-
viem nelabvēļiem.

9 Tavi "draugi stāv tev blakus,
un viņi aņņems tevi ar siltām
sirdīm un draudzīgām rokām.

10 Tev tomēr nav kā "Ījabam;
tavi draugi nestrīdas ar tevi,
nedz apsūdz tevi pārkāpumā,
kā tie darīja ar Ījabu.

11 Un tie, kas tevi apsūdz pār-
kāpumā, un cerība tiks sagrauta,
un to izredzes izkusīs kā "sarma
izkūst uzlecošās saules karsta-
jos staros;

12 un arī, ka Dievs ir izstiepis
Savu roku un zīmogu, lai izmai-
nītu "laikus un gadalaikus un
padarītu aklus to prātus, lai tie
nevarētu saprast Viņa brīnu-
mainos darbus; lai Viņš varētu
tos arī pārbaudīt un noķert tos
viņu pašu viltībā;

13 arī tāpēc, ka to sirdis ir sa-
maitātas, un tas, ko tie grib iz-
darīt citiem, un mīl, ka citi cieš,
varētu nākt pār "viņiem pašiem
visaugstākajā pakāpē;

14 lai viņi arī būtu vīlušies, un
to cerības tiktu izdeldētas;

15 un tikai pēc dažiem gadiem
lai viņi un viņu pēcteči būtu
aizslaucīti prom un nebūtu

121 1a Psm. 13:2–3;

102:2–3.

2a Hab. 1:2.

3a M&D 109:49.

4a src Visvarens.

b M&D 123:6.

5a Lūk. 18:7–8.

7a src Likstas.

8a 1. Pēt. v. 2:19–23.

src Izturēt.

9a M&D 122:3.

10a src Ījabs.

11a 2. Moz. 16:14.

12a Dan. 2:21.

13a Sal. Pam. 28:10;

1. Nef. 14:3.

zem debesīm—saka Dievs—lai neviens no tiem netiktu atstāts stāvam pie sienas.

16 Nolādēti ir visi tie, kas pacēlušī kāju pret Maniem “iesvaidītajiem—saka Tas Kungs—un klieudz, ka viņi ir ^bgrēkojuši, kad tie nav grēkojuši Manā priekšā—saka Tas Kungs—bet ir darījuši to, kas ir pareizi Manās acīs un ko Es esmu tiem pavēlējis.

17 Bet tie, kuri apsūdz pārkāpumā, dara to tādēļ, ka tie ir grēka kalpi un paši ir “nepaklausības bērni.

18 Un tie, kas nepatiesi zvēr pret Maniem kalpiem, lai viņi varētu tos novest jūgā un nāvē—

19 ak vai tiem, tāpēc ka viņi ir “aizskāruši Manus mazos, viņi tiks atšķirti no Mana nama ^bpriekšrakstiem.

20 Viņu “grozs nebūs pilns, viņu nami un viņu šķūņi ies bojā, un viņi paši tiks nicināti no tiem, kas viņiem glaimoja.

21 Viņiem nebūs tiesību uz “priesterību, nedz viņu pēctečiem pēc tiem no paaudzes paaudzē.

22 Tiem būtu “labāk, ka tiem piesietu dzirnakmeni pie kakla un tos noslicinātu jūras dziļumā.

23 Ak vai visiem tiem, kas

rada neērtības Maniem ļaudīm un izdzen, un slepkavo, un liecina pret tiem, saka Pulku Kungs; “odžu dzimumam neizbēgt no elles sodības.

24 Lūk, Manas acis “redz un zina visus viņu darbus, un Man ir pietauptīts ātrs ^bsods savā laikā tiem visiem;

25 jo “laiks ir nolikts katram cilvēkam, atbilstoši tam, kādi būs viņa ^bdarbi.

26 Dievs ar Savu “Svēto Garu, jā, ar neizsakāmo Svētā Gara ^bdāvanu, dos jums “zināšanas, kuras nav tikušas atklātas kopš pasaules sākuma līdz šim brīdim;

27 kuras mūsu tēvu tēvi gaidīja ar nepacietīgām gaidām, ka tās tiks atklātas pēdējās dienās, uz kurām viņu prātas vērsa eņģeļi, ka tās taupītas viņu godības pilnībai;

28 laiks nāk, kurā “nekas netiks aizturēts, vai ir viens Dievs vai daudz ^bdieu—viņi tiks pasludināti.

29 Visi troņi un valdīšanas, valdības un varas tiks “atklātas un dāvātas visiem tiem, kuri varonīgi izturēs Jēzus Kristus evaņģēlija dēļ.

30 Un arī, ja tiks uzlikti “ierobežojumi debesīm vai jūrām,

16a 1. Sam. 26:9;

Psm. 105:15.

b 2. Nef. 15:20;

Mor. 7:14, 18.

17a Ef. 5:6.

19a Mat. 18:6.

src Pārkāpt.

b src Priekšraksti.

20a 5. Moz. 28:15–20.

21a src Priesterība.

22a Mat. 18:6;

M&D 54:5.

23a Mat. 12:34.

24a src Vizinošs.

b Hel. 8:25.

src Tiesāt, Tiesa.

25a Ij. 7:1;

M&D 122:9.

b src Darbi.

26a M&D 8:2–3.

b src Svētā Gara dāvana.

c Dan. 2:20–22;

TA 1:9.

src Atklāsme.

28a M&D 42:61;

76:7–8; 98:12.

b Psm. 82:1, 6;

Jāna 10:34–36;

1. kor. 8:5–6;

M&D 76:58; 132:20;

Ābr. 4:1; 5:1–2.

29a M&D 101:32.

30a Ij. 26:7–14;

Psm. 104:5–9;

Ap. d. 17:26.

vai sauszemei, vai saulei, mēnesim vai zvaigznēm—

31 visi viņu griešanās laiki, visas nozīmētās dienas, mēneši un gadi un visas viņu dienu, mēnešu un gadu dienas, un visas viņu godības, likumi un noteiktie laiki tiks atklāti laiku pilnības atklāšanas dienās—

32 saskaņā ar to, kas tika noteikts visu pārējo dievu Mūžīgā Dieva Padomē, pirms šī pasaule tika radīta, kas bija jāpataupa līdz tās pabeigšanai un galam, kad katrs cilvēks iemies Viņa mūžīgajā klātbūtnē un Viņa neiznīcīgajā atdušā.

33 Cik ilgi vilņojošies ūdeņi var palikt netīri? Kāds spēks apturēs debesis? Tikpat labi cilvēks var izstiept savu vārģo roku, lai apturētu Misūri upi tās noteiktajā kursā vai pagrieztu straumi atpakaļ, kā traucēt Visuvarēno izliet zināšanas no debesīm uz pēdējo dienu svēto galvām.

34 Lūk, daudzi ir aicināti, bet maz ir bizredzēti. Un kāpēc tie nav izredzēti?

35 Tāpēc, ka viņu sirdis pārāk daudz ir pievērstas šīs pasaules lietām un tiecas pēc cilvēku goda, ka viņi nav mācījušies šo vienu mācību—

36 ka priesterības tiesības ir

nesaraujami saistītas ar debesu spēkiem un ka debesu spēki nevar tikt pārvaldīti vai vadīti savādāk kā tikai uz taisnīguma principiem.

37 Ka tās mums var tikt piešķirtas, tā ir tiesa; bet, kad mēs cenšamies apslēpt savus grēkus vai apmierināt savu lepnību, savu tukšo godkāri, vai kontrolēt, pārvaldīt vai piespiest cilvēku bērnu dvēseles jebkurā netaisnīguma pakāpē, lūk, debesis attālinās; Tā Kunga Gars tiek apbēdināts; un kad tas ir prom, āmen tā cilvēka priesterībai vai pilnvarām.

38 Lūk, pirms vēl viņš to aptver, viņš tiek atstāts savā ziņā, spārdīt pret dzenuli, vajāt svētos un cīnīties pret Dievu.

39 Mēs esam mācījušies no bēdīgas pieredzes, ka tā ir gandrīz visu cilvēku daba un raksturs, tikko kā viņi iegūst nedaudz pilnvaras, kā viņi domā, tie nekavējoties sāk īstenot netaisnīgu valdīšanu.

40 Tādēļ daudzi ir aicināti, bet maz ir izredzēti.

41 Nekāds spēks vai ietekme nevar jeb nedrīkst tikt izmantota ar priesterības iedarbību, kā vien ar pārliecināšanu, pacietību, ar maigumu un lēnprātību, un ar neviltotu mīlestību;

31a SRC Atklāšana.

32a 5. Moz. 10:17.

b SRC Padome debesīs.

c SRC Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam.

d SRC Atpūta.

33a M&D 128:19.

src Zināšanas.

34a Mat. 20:16; 22:1–14;

M&D 95:5–6.

src Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

b SRC Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt.

35a SRC Pasaulīgums.

b Mat. 6:2; 2. Nef. 26:29.

36a SRC Pilnvaras; Priesterība.

b SRC Spēks, vara.

c SRC Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums.

37a Sal. Pam. 28:13.

b SRC Grēks.

c SRC Lepnība.

d M&D 1:33.

38a Ap. d. 9:5.

b SRC Vajāt, Vajāšanas.

39a SRC Miesīgais cilvēks.

41a 1. Pēt. v. 5:1–3.

b 2. kor. 6:4–6.

42 ar laipnību un tīrām zināšanām, kas ļoti paplašinās dvēseli bez ^aliekulības un bez ^bviltus—

43 laikus asi ^apārmetot, kad iedvesmo Svētais Gars; un tad pēc tam izrādot vēl lielāku ^bmīlestību pret to, kam tu esi pārmetis, lai viņš tevi neuzskatītu par savu ienaidnieku;

44 lai viņš varētu zināt, ka tava uzticība ir stiprāka par nāves saitēm.

45 Lai arī tava sirds ir pilna žēlsirdības pret visiem cilvē-

kiem un pret ticības saimi, un lai ^atikumība rotā tavas ^bdomas nepārtraukti; un tad tava palāvība kļūs stipra Dieva klātbūtnē; un priesterības mācība pilēs tavā dvēselē kā ^crasa no debesīm.

46 ^aSvētais Gars būs tavš patsāvīgais pavadonis, un tavš zizlis nemainīgs taisnīguma un patiesības zizlis; un tava ^bvaldīšana būs mūžīga valdīšana, un bez piespiedu līdzekļiem tā plūdīs pie tevis mūžīgi mūžos.

122. NODAĻA

Tā Kunga vārds uz pravieti Džozefu Smitu, kad viņš bija ieslodzīts cietumā Libertī, Misūri štātā. Šī nodaļa ir izraksts no Baznīcai adresētas vēstules, kas datēta ar 1839. gada 20. martu (skat. 121. nodaļas ievadu).

1–4, *Zemes gali jautās pēc Džozefa Smita vārda; 5–7, Visas viņa briesmas un sāpes dos viņam pieredzi un nāks viņam par labu; 8–9, Cilvēka Dēls ir pazemojies zem tām visām.*

ZEMES gali vaicās pēc tava ^avārda, un muļķi izsmies tevi, un elle plosīsies pret tevi;

2 kamēr sirdsšķīstie un gudrie, un cēlie, un tikumīgie meklēs ^apadomu un pilnvaras, un svētības pastāvīgi no tavas rokas.

3 Un tavi ļaudis nekad netiks pavērsti pret tevi ar nodevēju liecībām.

4 Un kaut arī to ietekme ie-

metīs tevi nepatīkšanās un aizrestēm, un sienām, tu tiksī turēts godā; un vēl tikai īsu ^abrīdi, un tava balss tavu ienaidnieku vidū būs briesmīgāka kā ^blauvas rēciens dēļ tava taisnīguma; un tavš Dievs stāvēs tev blakus mūžīgi mūžos.

5 Ja tu esi aicināts iziet cauri bēdām; ja tu esi briesmās starp viltus brāļiem; ja tu esi briesmās starp laupītājiem; ja tu esi briesmās uz zemes vai jūrā;

6 ja tu tiek apsūdzēts ar visāda veida viltus apsūdzībām; ja tavi ienaidnieki krīt tev virsū; ja viņi atrauj tevi no tava tēva un mātes,

42a Jēk. v. 3:17.

b SRC Viltus.

43a SRC Pārmācīt, Pārmācīšana.

b SRC Mīlestība; Žēlsirdība.

45a SRC Tikumība.

b SRC Domas.

c 5. Moz. 32:1–2; M&D 128:19.

46a SRC Svētais Gars. b Dan. 7:13–14.

122 1a DžS—V 1:33.

2a SRC Padoms.

4a M&D 121:7–8.

b 3. Nef. 20:16–21; 21:12.

un brāļu, un māsu sabiedrības; un ja ar izvilktu zobenu tavi ienaidnieki atrauj tevi no tavas sievas sirds un tavām atvasēm, un tavs vecākais dēls, kaut tikai sešus gadus vecs, ieķersies tavās drānās un teiks: Mans tēvs, mans tēvs, kāpēc tu nevari palikt ar mums? Ak, mans tēvs, ko šie vīri grasās ar tevi darīt? Un ja tad viņš tiks atrauts no tevis ar zobenu, un tu tiks ievilkts cietumā, un tavi ienaidnieki ložnās tev apkārt kā "vilki pēc jēra asinīm;

7 un ja tu tiks iemests bedrē jeb slepkavu rokās, un tev tiks piespriests nāves spriedums; ja tu tiks iemests "dziļumos; ja bangojošā jūra darbosies pret

tevi; ja negantie vēji kļūs par tavu ienaidnieku; ja debesis satumsīs un visi elementi apvienosies, lai nosprostotu ceļu, un, visbeidzot, ja ^belle plaši atvērs savu muti pēc tevis, zini, Mans dēls, ka tas viss dos tev "pieredzi un nāks tev par labu.

8 "Cilvēka Dēls ^bpazemojās zem tā visa. Vai tu esi dižāks nekā Viņš?

9 Tādēļ turies uz sava ceļa, un priesterība "paliks ar tevi; jo viņu ^brobežas ir noteiktas un nevar tikt pārkāptas. Tavas "dienas ir zināmas, un tavu gadu neklūs mazāk; tādēļ ^anebīsties no tā, ko cilvēks var izdarīt, jo Dievs būs ar tevi mūžīgi mūžos.

123. NODAĻA

Svēto pienākumi attiecībā uz viņu vajātājiem, kā tos uzrakstīja pravietis Džozefs Smits, būdams ieslodzīts cietumā Libertī, Misūri štātā. Šī nodaļa ir izraksts no Baznīcai adresētas vēstules, kas datēta ar 1839. gada 20. martu (skat. 121. nodaļas ievadu).

1–6, Svētajiem ir jāsavāc un jāizdod atskaite par viņu ciešanām un vajāšanām; 7–10, Tas pats gars, kas radīja viltus ticības, arī vada svēto vajāšanas; 11–17, Daudzi starp visām sektām tomēr pieņems patiesību.

UN vēl mēs gribētu piedāvāt jūsu pārdomāšanai, vai tas būs pareizi, ka visi svētie savāks

visus faktus par ciešanām un apvainojumiem, ko tiem radījuši šī štata ļaudis;

2 un arī par visu īpašumu un zaudējumu summām, ko viņi ir cietuši—gan attiecībā uz reputāciju, gan personīgajām traumām, tāpat kā uz nekustamo īpašumu;

3 un arī visu to personu vārdus, kas pielikušas roku viņu

6a Lūk. 10:3.
7a Jon. 2:4–7.
b 2. Sam. 22:5–7;
DžS—V 1:15–16.
c 2. kor. 4:17;
Ebr. 12:10–11;
2. Nef. 2:11.

8a src Cilvēka Dēls.
b Ebr. 2:9, 17–18;
M&D 76:107; 88:6.
9a M&D 90:3.
b Ap. d. 17:26.
c M&D 121:25.
d Neh. 4:14;

Psm. 56:5; 118:6;
Sal. Pam. 3:5–6;
Jes. 51:7;
Lūk. 12:4–5;
2. Nef. 8:7;
M&D 3:7; 98:14.

apspiešanā, tiktāl, cik viņi var tos dabūt un uzzināt.

4 Un varbūt var tikt nozīmēta komiteja, lai izmeklētu šīs lietas un savāktu ziņojumus un ar zvērestu apliecinātas rakstveida liecības; un arī savākt apmelojošās publikācijas, kuras klīst apkārt;

5 un visu, kas ir žurnālos un enciklopēdijās, un visus apmelojošos stāstus, kas ir publicēti un tiek rakstīti, un kas to dara; un parādītu visu šo velnišķīgo nelietību virkni un zemiskās un asiņainās uztiepšanas, ko viņi ir darījuši pret šiem ļaudīm—

6 lai mēs ne tikai publicētu visai pasaulei, bet parādītu tās valdības vadītājiem visās to drūmajās un ellišķīgajās krāsās, kā pēdējo centienu, ko prasa no mums mūsu Debesu Tēvs, pirms mēs varam pilnīgi un galīgi pieprasīt to solījumu, kas izsauks Viņu no Viņa "apslēptās vietas; un arī lai visa tauta tiktu atstāta bez attaisnojuma, pirms Viņš var likt lietā Savas varenās rokas spēku.

7 Tas ir mūsu kategorisks pieņēmums, ka mums ir jāpateicas Dievam, eņģeļiem, ar kuriem mēs tiksīm vesti stāvēt, un arī mums pašiem, mūsu sievām un bērniem, kas ir nospiesti ar bēdām, skumjām un rūpēm zem visnolādētākās slepkavību, tirānijas un apspiešanu rokas, atbalstītas un skubinātas, un uzturētas ar tā gara ietekmi, kas tik stipri piesaistīja tēvu, kuri bija mantojuši melus, ticībai bērnu sirdis un piepildīja pasauli ar

apmulsumu, un ir audzis stiprāks un stiprāks, un tagad ir patiesi galvenais samaitātības dzinulis, un visa "zeme vaid zem viņa nekrietnību smaguma.

8 Tas ir dzelzs "jūgs, tā ir stipra virve; tie ir elles roku dzelži un važas, un skavas, un valgi.

9 Tādēļ tas ir kategorisks pieņēmums, lai mēs pateiktos ne tikai mūsu sievām un bērniem, bet atraitnēm un bāreņiem, kuru vīri un tēvi ir tikuši "noslepkavoti zem šīs dzelzs rokas;

10 šie tumšie un nomelnojošie darbi ir pietiekami, lai liktu pašai ellei nodrebēt un stāvēt, šausmās trīcot un bālot, un paša velna rokām trīcēt un tapt triekas ķertām.

11 Un arī tas ir kategorisks pieņēmums, lai mēs pateiktos visai augošajai paaudzei un visiem sirdsšķīstajiem—

12 jo ir vēl daudzi uz zemes starp visām sektām, grupām un nosaukumiem, kuri ir cilvēku smalkās viltības, ar ko tie gaida, lai piekrāptu, "apžilbināti un kuri ir atturēti no patiesības tāpēc, ka viņi ^bnezina, kur to atrast—

13 tādēļ, ka mums ir jāizšķiež un jāizsmel savas dzīves, nesot gaismu visās tumsas "apslēptajās vietās, kur vien mēs tās zinām; un tās patiesi tiek pasludinātas no debesīm—

14 tas tad ir jādara ar lielu nopietnību.

15 Lai neviens cilvēks to neuzskata par sīkumu; jo ir daudz kas, kas ir nākotnē, kas attiecas

123 6a M&D 101:89;
121:1, 4.
7a Moz. 7:48–49.

8a src Jūgs.
9a M&D 98:13; 124:54.
12a Kol. 2:8;

M&D 76:75.
b 1. Nef. 8:21–23.
13a 1. kor. 4:5.

uz svētajiem, kas ir atkarīgs no šīm lietām.

16 Jūs zināt, brāļi, ka ļoti lielam kuģim ļoti daudz labuma vētras laikā "dod ļoti mazs stūres rats, turot to pret vēju un viļņiem.

17 Tādēļ, dārgi mīļotie brāļi, darīsim "priecīgi visu, kas ir mūsu spēkos; un tad lai mēs varētu stāvēt mierīgi, ar pilnīgu pārliecību, lai redzētu Dieva ^bglābšanu un kā Viņa elkonis tiks atsegts.

124. NODAĻA

Atklāsme, dota pravietim Džozefam Smitam Navū, Ilinoisas štatā, 1841. gada 19. janvārī. Dēļ pieaugošām vajāšanām un nelikumīgām rīcībām, ko pret tiem veica oficiālas amatpersonas, svētie bija tikuši piespiesti pamest Misūri štatu. Izskaušanas pavēle, ko bija izdevis Lilburns V. Bogss, Misūri štata gubernators, datēta ar 1838. gada 27. oktobri, nebija atstājusi tiem izvēli. 1841. gadā, kad šī atklāsme tika dota, Navū pilsēta, kas aizņēma bijušā Komerces ciema teritoriju Ilinoisas štatā, tika svēto uzcelta, un šeit tika izveidota Baznīcas galvenā mītne.

1–14, Džozefam Smitam tiek pavēlēts sūtīt svinīgu ziņu par evaņģēliju Savienoto Valstu prezidentam, gubernatoriem un visu tautu valdniekiem; 15–21, Hairams Smits, Deivids V. Patens, Džozefs Smits, vecākais, Sidnijs Rigdons un citi gan starp dzīvajiem, gan mirušajiem ir svētīti par savu godprātību un tikumību; 22–28, Svētajiem tiek pavēlēts uzcelt namu svešinieku uzņemšanai un templi Navū; 29–36, Kristīšanās par mirušajiem ir jāveic tempļos; 37–44, Tā Kunga ļaudis vienmēr ceļ tempļus svēto priekšrakstu izpildīšanai; 45–55, Svētie tiek atbrīvoti no tempļa celšanas Džeksonas apgabalā dēļ tā, ka viņu ienaidnieki tos apspiež; 56–83, Tiek doti norādījumi Navū nama celtniecībai;

84–96, Hairams Smits tiek aicināts būt par patriarhu, saņemt atslēgas un stāties Olivera Kauderija vietā; 97–122, Viljamam Lo un citiem tiek doti padomi viņu darbos; 123–145, Tiek nosauktas vispārējās un vietējās amatpersonas, līdz ar viņu pienākumiem un kvorumu piederību.

PATIESI tā saka Tas Kungs tev, Manu kalp Džozef Smit, Es esmu ļoti apmierināts ar tavu upuri un atzišanos, ko tu esi veicis; jo šim nolūkam Es esmu tevi cēlis, lai Es varētu parādīt Savu gudrību caur zemes "vājajiem.

2 Tavas lūgšanas ir pieņemamas Manā priekšā; un, atbildot uz tām, Es saku tev, ka tu tagad tiec aicināts nekavējoties sūtīt

16a Jēk. v. 3:4;
Al. 37:6–7;
M&D 64:33.

17a M&D 59:15.
b 2. Moz. 14:13.
124 1a 1. kor. 1:26–28;

M&D 1:19; 35:13.

svinīgu ziņu par Manu evaņģēliju un par šo “stabu, ko Es esmu iestādījis, lai būtu par Ciānas stūrakmeni, kurš tiks pulēts ar izsmalcinātību, līdzīgi pilij.

3 Šī ziņa ir jāsūta visiem “ķēniņiem uz pasaules četriem stūriem, godājamam izvēlētajam prezidentam un augsti godājamiem gubernatoriem tautā, kurā tu dzīvo, un visām zemes tautām, izkaisītām pa pasauli.

4 Lai tā tiek rakstīta “lēnprātības garā un ar Svētā Gara spēku, kurš būs tevī visu tās rakstīšanas laiku;

5 jo tas tev tiks dots ar Svēto Garu zināt Manu gribu attiecībā uz šiem ķēniņiem un pilnvarotajiem, pat kas notiks ar tiem nākotnē.

6 Jo lūk, Es grasos tos aicināt pievērst uzmanību Ciānas gaismai un godībai, jo ir pienācis noliktais laiks izrādīt tai labvēlību.

7 Aicini tādēļ tos ar skaļu ziņu un ar savu liecību, nebaidoties tos, jo viņi ir kā “zāle, un visa viņu godība kā tās ziedi, kas ātri nobirst, lai viņi arī tiktu atstāti bez attaisnojuma—

8 un lai Es varētu piemeklēt tos piemeklēšanas dienā, kad Es atsegšu Sava vaiga aizsegu, lai dotu apspiedēja daļu starp liekuļiem, kur ir “zobu griešana, ja viņi atraidīs Manus kalpus un Manu liecību, ko Es esmu tiem atklājis.

9 Un vēl Es piemeklēšu un mīkstināšu viņu sirdis, daudzu no tiem, jūsu labumam, lai jūs varētu atrast labvēlību viņu acīs, lai viņi varētu nākt pie “patiesības gaismas, un cītīcībnieki pie Ciānas paaugstināšanas jeb pacelšanas.

10 Jo Manas piemeklēšanas diena nāk steidzīgi, “stundā, kad jūs to nedomājat; un kur būs Manu ļaužu drošība un patvērums tiem, kuri no viņiem būs atlikuši?

11 Mostieties, ak zemes ķēniņi! Nāciet, ak, nāciet jūs, ar savu zeltu un savu sudrabu, lai palīdzētu Maniem ļaudīm, namam, kurā mīt Ciānas meitas.

12 Un vēl, patiesi Es saku tev, lai Mans kalps Roberts B. Tompsons palīdz tev uzrakstīt šo ziņu, jo Es esmu ļoti apmierināts ar viņu un lai viņš būtu ar tevi;

13 lai viņš tādēļ uzklausa tavu padomu, un Es svētīšu viņu ar svētību daudzumu; lai viņš ir uzticīgs un paties visās lietās no šī brīža, un viņš būs varens Manās acīs;

14 bet lai viņš atceras, ka viņa “pārvaldījumu Es pieprasīšu no viņa rokām.

15 Un vēl, patiesi Es saku tev, svētīts ir Mans kalps “Hairams Smits; jo Es, Tas Kungs, milu viņu dēļ viņa sirds ^bgodaprāta un tāpēc, ka viņš mīl to, kas ir pareizs Manā priekšā—saka Tas Kungs.

16 Vēl lai Mans kalps Džons

2a SRC Stabs.

3a Psm. 119:46;
Mat. 10:18;
M&D 1:23.

4a SRC Lēnprātīgs,
Lēnprātība.

7a Psm. 103:15–16;

Jes. 40:6–8;

1. Pēt. v. 1:24–25.

8a Mat. 8:12;

Al. 40:13;

M&D 101:91; 112:24.

9a Jes. 60:1–4.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

10a Mat. 24:44;

DžS—M 1:48.

14a SRC Pārvaldnieks,
Pārvaldījums.

15a SRC Smits Hairams.

b SRC Godaprāts.

K. Benets palīdz tev tavā darbā, sūtot Manu vārdu zemes ķēniņiem un ļaudīm, un ir ar tevi, patiesi tevi, Manu kalpu Džozefu Smitu, ciešanu stundā; un viņa alga nezudīs, ja viņš pieņems ^apadomu.

17 Un dēļ savas mīlestības viņš būs varens, jo viņš būs Mans, ja viņš to darīs—saka Tas Kungs. Es esmu redzējis to darbu, ko viņš ir darījis, ko Es pieņemu, ja viņš turpinās, un Es kronēšu viņu ar svētībām un lielu godību.

18 Un vēl, Es saku tev, ka tā ir Mana griba, lai Mans kalps Laimens Vaitis turpina sludināt Ciānai lēnprātības garā un atzīt Mani pasaules priekšā; un Es nesīšu viņu augšup kā uz ^aērgļa spārniem, un viņš radīs godību un slavu sev un Manam Vārdam.

19 Lai, kad viņš pabeigs savu darbu, Es varētu pieņemt viņu pie Sevis, tāpat kā Es pieņemu Savu kalpu ^aDeividu Patenu, kurš tagad ir ar Mani, un arī Savu kalpu ^bEdvardu Pārtridžu, un arī Savu kalpu krietni gados ^cDžozefu Smitu, vecāko, kurš sēž ^aar Ābrahāmu pie viņa labās rokas, un svētīts un svēts viņš ir, jo viņš ir Mans.

20 Un vēl, patiesi Es saku tev, Mans kalps Džordžs Millers ir bez ^aviltības; viņam var uzticēties viņa sirds godaprāta dēļ; un par to mīlestību, kas viņam

ir pret Manu liecību, Es, Tas Kungs, mīlu viņu.

21 Es tādēļ saku tev, Es apstiprinu uz viņa galvas ^abīskapa amatu, līdzīgi kā Manam kalpam Edvardam Pārtridžam, lai viņš varētu saņemt Mana nama ziedojumus, lai viņš varētu izdalīt svētības pār Manu nabadzīgo ļaužu galvām—saka Tas Kungs. Lai neviens cilvēks nenicina Manu kalpu Džordžu, jo viņš godās Mani.

22 Lai Mans kalps Džordžs un Mans kalps Laimens, un Mans kalps Džons Snaiders, un citi ceļ ^anamu Manam Vārdam, tādu, kā Mans kalps Džozefs tiem rādīs, tai vietā, kuru arī viņš tiem parādīs.

23 Un tas būs nams uzņemšanai, nams, lai svešinieki varētu nākt no tālienes un rast tur pajumti; tādēļ lai tas ir labs nams, visādā mērā cienīgs atzīšanai, lai noguris ^aceļotājs varētu atrast veselību un drošību, kamēr viņš pārdomās Tā Kunga vārdu; un to ^bstūrakmeni, ko Es esmu nolīcis Ciānai.

24 Šis nams būs veselīgs mājoklis, ja tas tiks uzcelts Manam Vārdam un ja pārvaldnieks, kas tam tiks iecelts, neļaus nekādai apgānīšanai nākt pār to. Tam jābūt svētam, vai arī Tas Kungs, jūsu Dievs, tur nemitīs.

25 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai visi Mani svētie no tālienes nāk.

16a SRC Padoms.

18a 2. Moz. 19:4;
Jes. 40:31.

19a M&D 124:130.

src Patens Deivids V.

b SRC Pārtridžs

Edwards.

c SRC Smits Džozefs,
vecākais.

d M&D 137:5.

20a SRC Viltus.

21a M&D 41:9.

src Bīskaps.

22a M&D 124:56–60.

23a 5. Moz. 31:12;

Mat. 25:35, 38.

b M&D 124:2.

26 Un sūtiet ātrus vēstnešus, jā, izraudzītus vēstnešus, un sakiet viņiem: Nāciet ar visu savu zeltu un savu sudrabu, un saviem dārgakmeņiem, un ar visām savām senlietām, un ar visiem, kam ir zināšanas par senlietām, kas grib nākt, var nākt, un nesiet buksusa koku un egles koku, un priedes koku kopā ar visiem vērtīgajiem zemes kokiem;

27 un ar dzelzi, ar varu un ar misiņu, un ar cinku, un ar visām jūsu zemes dārglietām; un celiet "namu Manam Vārdam, lai Visuaugstākais tur ^bmājotu.

28 Jo nav vieta atrodama uz zemes, kur Viņš varētu nākt un "atjaunot atkal to, kas priekš jums tika zaudēts, jeb ko Viņš bija paņēmis prom, patiesi priesterības pilnību.

29 Jo nav "kristāmbaseina uz zemes, lai viņi—Mani svētie—taptu ^bkristīti par tiem, kas ir miruši,—

30 jo šis priekšraksts pieder Manam namam un nevar būt Man pieņemams, kā tikai jūsu nabadzības dienās, kad jūs nesat spējīgi uzcelt Man namu.

31 Bet Es pavēlu jums, visiem jums, Mani svētie, "uzcelt Man namu; un Es dodu jums pietiekami laika, lai uzceltu Man namu; un šajā laikā jūsu kristīšanās būs Man pieņemamas.

32 Bet lūk, šī norīkojuma beigās jūsu kristīšanās par jūsu mirušajiem nebūs Man pieņemamas; un, ja jūs nedarīsīt šīs lietas, norīkojuma beigās jūs tiksīt noraidīti kā baznīca, ar saviem mirušajiem—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

33 Jo patiesi Es saku jums, ka pēc tam, kad jums būs bijis pietiekami laika, lai uzceltu Man namu, kuram pieder kristīšanās par mirušajiem priekšraksts un kā dēļ tas tika nodibināts pirms pasaules radīšanas, jūsu kristīšanās par jūsu mirušajiem nevar būt Man pieņemamas;

34 jo tanī ir noteiktas svētās priesterības "atslēgas, lai jūs varētu saņemt slavu un godību.

35 Un pēc šī laika jūsu kristīšanās par mirušajiem no tiem, kas ir izkaisīti svešumā, nav Man pieņemamas—saka Tas Kungs.

36 Jo tas ir noteikts, ka Ciānā un tās stabos, un Jeruzālemē, tajās vietās, ko Es esmu nozīmējis "patvērumam, būs vietas jūsu kristīšanai par jūsu mirušajiem.

37 Un vēl patiesi Es saku jums, kā jūsu "mazgāšanas var būt Man pieņemamas, ja vien jūs tās neizpildāt namā, kuru jūs esat uzcēluši Manam Vārdam?

38 Jo šī iemesla dēļ Es pavēlēju Mozum, lai viņš uzceltu "saiešanas telti, lai viņi nestu to

27^a M&D 109:5.
src Templis,
Tā Kunga nams.
^b 2. Moz. 25:8;
M&D 97:15–17.

28^a src Evaņģēlija

atjaunošana.

29^a M&D 128:13.

^b 1. kor. 15:29;

M&D 127:6; 138:33.
src Glābšana
mirušajiem;
Kristīšana, Kristīt—
Kristīšana par
mirušajiem.

31^a M&D 97:10.

34^a M&D 110:14–16.

src Priesterības

atslēgas.

36^a Jes. 4:5–6.

37^a src Mazgāt, Mazgāts,
Mazgāšana.

38^a 2. Moz. 25:1–9; 33:7.

src Saiešanas telts
(tabernakuls).

līdzī tuksnesī, un uzcelt ^bnamu apsoltajā zemē, lai šie priekšraksti tiktu atklāti, kas bija noslēpti jau pirms bija pasaule.

39 Tādēļ patiesi Es saku jums, ka jūsu ^aiesvaidīšanas un jūsu mazgāšanas, un jūsu ^bkristīšanās par mirušajiem, un jūsu ^csvētās sapulces, un jūsu piemiņas par jūsu ^dupuriem, ko pienesuši Levija dēli, un par jūsu Dieva vārdiem jūsu ^evis-svētākajās vietās, kur jūs saņemat sarunas, un jūsu likumi un spriedumi atklāsmju un Cīānas dibināšanas sākumam un visu tās iedzīvotāju godībai, slavai un endaumentam tiek noteikti ar Mana svētā nama priekšrakstu, kuru Maniem ļaudīm vienmēr tiek pavēlēts uzcelt Manam svētajam Vārdam.

40 Un patiesi Es saku jums, lai šis nams tiek uzcelts Manam Vārdam, lai Es varētu atklāt Savus priekšrakstus tanī Saviem ļaudīm;

41 jo Man labpatīk ^aatklāt Manai baznīcai tās lietas, kas ir tikušas turētas ^bapslēptas kopš pasaules radīšanas, lietas, kas piederas ^claiku pilnības atklāšanai.

42 Un ^aEs parādīšu Savam kalpam Džozefam visu, kas piederas šim namam un tā priesterībai, un to vietu, kur tam ir jātiek uzceltam.

43 Un jums to būs celt tajā vietā, kur jūs esat iecerējuši to celt, jo tas ir tas gabals, ko Es esmu izraudzījis, lai jūs tur to celtu.

44 Ja jūs strādāsiet ar visu savu spēku, Es iesvētišu šo gabalu, lai tas tiktu darīts ^asvēts.

45 Un ja Mani ļaudis uzklausīs Manu balsi un Manu ^akalpu balsis, kurus Es esmu nozīmējis vadīt Savus ļaudis, lūk, patiesi Es saku jums, viņi netiks izkustināti no savas vietas.

46 Bet, ja viņi neuzklausīs Manu balsi, nedz to vīru balsi, kurus Es esmu nozīmējis, viņi netiks svētīti, tāpēc ka viņi apgāna Manas svētās zemes un Manus svētos priekšrakstus, un statūtus, un Manus svētos vārdus, kurus Es tiem dodu.

47 Un notiks, ka, ja jūs uzcelsit namu Manam Vārdam un nedarīsiet tās lietas, ko Es saku, Es neizpildīšu to ^azvērestu, ko Es jums devu, nedz izpildīšu solījumus, kurus jūs gaidāt no Manām rokām—saka Tas Kungs.

48 Jo svētību ^avietā jūs paši ar saviem darbiem nesat lāstus, niknumu, sašutumu un sodus paši pār savām galvām ar savām muļķībām un ar visām savām negantībām, ko jūs darāt Manā priekšā—saka Tas Kungs.

38^b SRC Templis,
Tā Kunga nams.

39^a 2. Moz. 29:7.

SRC Iesvaidīšana.

^b SRC Priekšraksti—
Aizstājošs
priekšraksts.

^c M&D 88:117.

^d M&D 13; 84:31;

128:24;

DžS—V 1:69.

^e Ec. 41:4;

M&D 45:32;

87:8; 101:22.

41^a TA 1:9.

^b M&D 121:26–32.

^c Ef. 1:9–10;

M&D 27:13; 112:30.

42^a M&D 95:14–17.

44^a SRC Svēts.

45^a M&D 1:38.

src Pravietis.

47^a SRC Zvērests.

48^a 5. Moz. 28:15.

49 Patiesi, patiesi Es saku jums, ka tad, kad Es dodu pavēli jebkuram no cilvēku dēliem darīt darbu Manam Vārdam, un šie cilvēku dēli iet ar visu savu spēku un ar visu, kas tiem ir, lai izpildītu šo darbu, un nepārstāj būt "uzcītīgi, un viņu ienaidnieki nāk uz tiem un traucē tiem izpildīt to darbu, lūk, Man vairs nepienākas ^bpieprasīt to darbu no šo cilvēku dēlu rokām, bet pieņemt viņu upurus.

50 Un nekrietnības un Manu svēto likumu un pavēļu pārkāpšanu Es "uzlikšu uz to galvām, kuri traucēja Manu darbu, līdz trešajai un ceturtajai ^bpaaudzei, tik ilgi, cik viņi "nenožēlos grēkus un ienīdīs Mani—saka Dievs Tas Kungs.

51 Tādēļ šī iemesla dēļ Es esmu pieņēmis to upurus, kuriem Es pavēlēju uzcelt pilsētu un "namu Manam Vārdam ^bDžeksonas apgabalā, Misūri štatā, un kuriem traucēja viņu ienaidnieki—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

52 Un Es atbildēju ar "sodu, niknumu un sašutumu, gaudošānu un ciešanām, un zobu griešanu pār viņu galvām līdz trešajai un ceturtajai paudzei, tik ilgi, kamēr viņi nenožēlos grēkus un ienīdīs Mani—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

53 Un šo Es dodu jums par

paraugu, jūsu mierināšanai par visiem tiem, kuriem ir ticis pavēlēts izdarīt darbu un kuriem ir traucējušas viņu ienaidnieku rokas un apspiešana—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

54 Jo Es esmu Tas Kungs, jūsu Dievs, un izglābšu visus tos no jūsu brāļiem, kas ir "sirdsšķīsti un kas tikuši ^bnogalināti Misūri zemē—saka Tas Kungs.

55 Un vēl, patiesi Es saku jums—Es pavēlu jums atkal celt "namu Manam Vārdam, patiesi šinī vietā, lai jūs varētu ^bpierādīt Man, ka jūs esat uzticīgi visās lietās, ko Es jums pavēlu, lai Es varētu svētīt jūs un kronēt jūs ar slavu, nemirstību un mūžīgo dzīvi.

56 Un tagad Es saku jums, kas attiecas uz Manu uzņemšanas "namu, ko Es esmu pavēlējis jums uzcelt svešinieku uzņemšanai, lai tas tiek uzcelts Manam Vārdam, un lai tas tiek nosaukts Manā Vārdā, un lai Manam kalpam Džozefam un viņa namam ir vieta tanī no paudzes paudzē.

57 Jo šo iesvaidīšanu Es esmu licis uz viņa galvu, ka viņa svētības tiks arī uzliktas uz viņa pēcteču galvām pēc viņa.

58 Un kā Es teicu ^aĀbrahāmam attiecībā par zemes ciltīm, tāpat Es saku Savam kalpam Džozefam: Tevī un tavos ^bpēcnācējos

49a SRC Uzcītība.

b M&D 56:4; 137:9.

50a Mos. 12:1.

b 5. Moz. 5:9;

M&D 98:46–47.

c SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

51a M&D 115:11.

b SRC Džeksonas

apgabals, Misūri

štats (ASV).

52a M&D 121:11–23.

54a SRC Šķīsts, Šķīstība.

b M&D 98:13; 103:27–28.

55a M&D 127:4.

b Ābr. 3:25.

56a M&D 124:22–24.

58a 1. Moz. 12:3; 22:18;

Ābr. 2:11.

src Ābrahāms.

b M&D 110:12.

src Ābrahāma derība.

tiks svētītas visas ciltis virs zemes.

59 Tādēļ lai Manam kalpam Džozefam un viņa pēcnācējiem pēc viņa ir vieta šajā namā no paaudzes paaudzē, mūžīgi mūžos—saka Tas Kungs.

60 Un lai tā nama vārds tiek nosaukts Navū Nams, un lai tas ir burvīgs mājoklis cilvēkam un atpūtas vieta nogurušam ceļiniekam, lai viņš varētu pārdomāt par Ciānas godību un šī—tās pamatakmeņa—godību;

61 lai viņš varētu saņemt arī padomu no tiem, kurus Es esmu nolīcis būt kā slavas "augus un b'sargus pār viņas sienām.

62 Lūk, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Džordžs Millers un Mans kalps Laimens Vaits, un Mans kalps Džons Snaiders, un Mans kalps Pīters Hāss organizējas un nozīmē vienu no viņiem būt par prezidentu pār viņu kvorumu ar nolūku uzcelt to namu.

63 Un viņiem jāpieņem pamatlikums, ar ko tie varēs saņemt naudu par akcijām šī nama celtniecībai.

64 Un viņiem nebūs pieņemt mazāk kā piecdesmit dolāru par vienu akciju tanī namā, un viņiem būs atļauts saņemt piecpadsmit tūkstošus dolāru no viena cilvēka par akcijām tajā namā.

65 Bet viņiem nebūs atļauts pieņemt vairāk par piecpadsmit tūkstošiem dolāru par akcijām no viena cilvēka.

66 Un viņiem nebūs ļauts

pieņemt mazāk par piecdesmit dolāriem par vienu akciju no viena cilvēka tanī namā.

67 Un viņiem nebūs ļauts pieņemt nevienu cilvēku par šī nama akcionāru, ja vien tas nesamaksās par savām akcijām viņiem tieši rokās tanī brīdī, kad viņš saņems akcijas;

68 un atbilstoši akciju kapitāla summai, ko viņš samaksās tiem rokās, viņš saņems akcijas tanī namā; bet, ja viņš neko nesamaksās tiem rokās, viņš nesaņems nevienu akciju tajā namā.

69 Un ja kāds samaksā par akcijām viņiem rokās, tas būs par akcijām tajā namā par viņu un par viņa paaudzēm pēc viņa, no paaudzes paaudzē, tik ilgi, cik viņš un viņa mantinieki turēs tās akcijas un nepārdos vai neizlaidīs tās akcijas no savām rokām pēc savas brīvas gribas un rīcības, ja jūs gribat darīt Manu gribu—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

70 Un vēl, patiesi Es saku jums, ja Mans kalps Džordžs Millers un Mans kalps Laimens Vaits, un Mans kalps Džons Snaiders, un Mans kalps Pīters Hāss saņems kādu apmaksu par akcijām savās rokās, naudā vai īpašumos, ar ko tie var saņemt reālu vērtību naudā, viņiem nebūs piešķirt nevienu daļu no šī kapitāla nekādiem citiem mērķiem kā vien tam namam.

71 Un ja viņi piešķirs jebkādu daļu no tā kapitāla kaut kur citur, nevis tikai tam namam,

bez akcionāru piekrišanas, un neatmaksās četrkārtīgi par akcijām, ko viņi būs piešķīruši kaut kur vēl, nevis tikai tam namam, viņi tiks nolādēti un atbrīvoti no savas vietas—saka Dievs Tas Kungs—jo Es, Tas Kungs, esmu Dievs, un Mani nebūs “apsmiet neviēnā no šīm lietām.

72 Patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Džozefs maksā par akcijām viņiem rokās tā nama celtniecībai, kā viņam šķiet labi; bet Mans kalps Džozefs nevar maksāt vairāk par piecpadsmit tūkstošiem dolāru akciju kapitālā tanī namā, nedz mazāk par piecdesmit dolāriem; nedz arī kāds cits cilvēks to var—saka Tas Kungs.

73 Un ir arī citi, kas grib zināt Manu gribu attiecībā uz viņiem, jo viņi to ir prasījuši no Manām rokām.

74 Tādēļ Es saku jums attiecībā uz Savu kalpu Vinsonu Naitu, ja viņš grib darīt Manu gribu, lai viņš iegulda akciju kapitālā tajā namā sev un savām paaudzēm pēc sevis, no paaudzes paaudzē.

75 Un lai viņš paceļ savu balsi skaļi un ilgi ļaužu vidū, lai “aizstāvētu nabago un trūkcumcietēju lietu; un lai viņš nepievil, nedz viņa sirds pagurst; un es ^bpieņemšu viņa upurus, jo tie man nebūs kā Kaina upuri, jo viņš būs Mans—saka Tas Kungs.

76 Lai viņa ģimene priecājas un novērš savu sirdi no ciešanām; jo Es esmu izraudzījis viņu un iesvaidījis viņu, un viņš tiks godāts savā namā, jo Es piedošu

visus viņa grēkus—saka Tas Kungs. Amen.

77 Patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Hairams iegulda akciju kapitālā tajā namā kā viņam šķiet labi, sev un savām paaudzēm pēc sevis, no paaudzes paaudzē.

78 Lai Mans kalps Īzāks Galands iegulda akciju kapitālā tajā namā; jo Es, Tas Kungs, milu viņu par to darbu, ko viņš ir darījis, un piedošu visus viņa grēkus; tādēļ atcerieties, ka viņam ir daļa tajā namā no paaudzes paaudzē.

79 Lai Mans kalps Īzāks Galands tiek nozīmēts starp jums un tiek Mana kalpa Viljama Mārksa ordinēts, un tiek viņa svētīts doties ar Manu kalpu Hairamu paveikt to darbu, ko Mans kalps Džozefs tiem norādīs, un viņi tiks bagātīgi svētīti.

80 Lai Mans kalps Viljams Mārks iegulda akciju kapitālā tajā namā, kā viņam šķiet labi, sev un savām paaudzēm, no paaudzes paaudzē.

81 Lai Mans kalps Henrijs G. Šervuds iegulda akciju kapitālā tajā namā, kā viņam šķiet labi, sev un saviem pēcnācējiem pēc sevis, no paaudzes paaudzē.

82 Lai Mans kalps Viljams Lo iegulda akciju kapitālā tajā namā par sevi un saviem pēcnācējiem pēc viņa no paaudzes paaudzē.

83 Ja viņš grib darīt Manu gribu, lai viņš neņem savu ģimeni uz austrumu zemēm, pat uz Kērtlandi; tomēr Es, Tas Kungs,

71a Gal. 6:7.

75a Sal. Pam. 31:9.

b 1. Moz. 4:4–5;

Moz. 5:18–28.

uzcelšu Kērtlandi, bet Es, Tas Kungs, esmu sagatavojis pletni tās iedzīvotājiem.

84 Un attiecībā uz Manu kalpu Almonu Babitu ir daudzas lietas, ar ko Es neesmu apmierināts; lūk, viņš cenšas noteikt savu padomu tā padoma vietā, ko Es esmu noteicis, pat Manas baznīcas Prezidijam; un viņš izveido “zelta teļu, lai Mani ļaudis to pielūgtu.

85 Lai neviens cilvēks “nedodas prom no šīs vietas, kurš nācis šurp, cenzdamies turēt Manas pavēles.

86 Ja viņi dzīvo šeit, lai viņi dzīvo Man; un, ja viņi nomirst šeit, lai viņi nomirst Man; jo viņi “atpūtīsies no visiem saviem darbiem un turpinās savus darbus.

87 Tādēļ lai Mans kalps Viljams uzticas Man un pārstāj baidīties par savu ģimeni zemes slimības dēļ. Ja jūs Mani “mīlat, turiet Manas pavēles; un zemes slimība ^bvērsīsies jums par godību.

88 Lai Mans kalps Viljams iet un pasludina Manu mūžīgo evaņģēliju ar skaļu balsi un ar lielu prieku, kā viņš tiks Mana “Gara iedvesmots, Varšavas iedzīvotājiem un arī Kārtidžas iedzīvotājiem, un arī Berlingtonas iedzīvotājiem, un arī Medisonas

iedzīvotājiem, un gaida pacietīgi un uzcītīgi pēc tālākiem norādījumiem vispārējā konferencē—saka Tas Kungs.

89 Ja viņš grib darīt Manu gribu, lai viņš no šī brīža uzklausa Mana kalpa Džozefa padomu un ar saviem ienākumiem atbalsta “nabago lietu, un izdod jauno Mana svētā vārda ^btulkojumu zemes iedzīvotājiem.

90 Un, ja viņš to darīs, Es “svētišu viņu ar svētību daudzumu, ka viņš netiks pamests, nedz viņa pēcnācēji tiks atrasti ^bubagojot maizi.

91 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Viljams tiek nozīmēts, ordinēts un iesvaidīts kā padomnieks Manam kalpam Džozefam Mana kalpa Hairama vietā, lai Mans kalps Hairams varētu ieņemt priesterības un “patriarha amatu, kurš viņam tika noteikts no viņa tēva ar svētību un arī likumīgi;

92 ka no šī brīža viņš turēs “patriarhālo svētību atslēgas pār visu Manu ļaužu galvām,

93 lai katrs, kuru viņš svētī, tiktu svētīts, un kuru viņš “nolād, tiktu nolādēts; lai viss, ko viņš ^bsaistīs uz zemes, būtu saistīts debesīs; un viss, ko viņš atraisīs uz zemes, būtu atraisīts debesīs.

94 Un no šī laika turpmāk Es

84a 2. Moz. 32:2–4.

85a Lūk. 9:62.

86a Jāņa atkl. 14:13.

src Atpūta;
Paradīze.

87a Jāņa 14:15.

b M&D 121:8; 122:7.

88a src Dievs, Dievība—
Dievs Svētais Gars.

89a M&D 78:3.

b TAS IR Džozefa
Smita veiktais
Bībeles tulkojums.

90a src Svētīt, Svētīts,
Svētība.

b Psm. 37:25.

91a M&D 107:39–40.
src Patriarhs,

Patriarhāls.

92a src Patriarhālās
svētības.

93a M&D 132:45–47.

b Mat. 16:19.

src Saistīt, Saistišana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).

nozīmēju viņu, lai viņš būtu pravietis un "gaišregis, un atklājējs Manai baznīcai tāpat kā Mans kalps Džozefs;

95 lai viņš varētu rīkoties saskaņoti arī ar Manu kalpu Džozefu, un lai viņš pieņemtu padomu no Mana kalpa Džozefa, kurš rādīs viņam tās "atslēgas, ar kurām viņš var lūgt un saņemt, un tiks kronēts ar to pašu svētību un godību, un slavu, un priesterību, un priesterības dāvanām, kas kādreiz tika dotas viņam, kas bija Mans kalps ^bOlivers Kauderijs;

96 lai Mans kalps Hairams liecinātu par tām lietām, ko Es viņam rādīšu, lai viņa vārds būtu svētā piemiņā no paaudzes uz paaudzi mūžīgi mūžos.

97 Lai Mans kalps Viljams Lo arī saņem tās atslēgas, ar kurām viņš var lūgt un saņemt svētības; lai viņš ir "pazemīgs Manā priekšā un ir bez ^bviltus, un viņš saņems Manu Garu, patiesi "Mierinātāju, kurš pavēstīs tam patiesību par visām lietām un dos tam tanī pašā stundā, kas viņam jārunā.

98 Un šīs "zīmes sekos viņam—viņš ^bdziedinās slimos un izdzīs velnus, un tiks izglābts no tiem, kas gribētu dot viņam nāvējošu indi;

99 un viņš tiks vadīts pa takām, kur "indīgās čūskas nevar iedzelt viņam papēdī, un "iztēlē

savās domās viņš pacelsies kā ērgļa spārnos.

100 Un gadījumā, ja Es gribēšu, lai viņš uzceļ mirušos, lai viņš neaiztur savu balsi.

101 Tādēļ lai Mans kalps Viljams sauc skaļi, nesaudzēdams, ar prieku un liksmību, un ar Oziana Tam, kurš sēž tronī mūžīgi mūžos—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

102 Lūk, Es saku jums, Man ir krājumā misija priekš Mana kalpa Viljama un Mana kalpa Hairama, un tikai priekš viņiem; un lai Mans kalps Džozefs paliek mājās, jo viņš ir vajadzīgs. Pārējo Es jums parādīšu vēlāk. Patiesi tā. Āmen.

103 Un vēl, patiesi Es saku jums, ja Mans kalps "Sidnijs kalpos Man un būs par padomnieku Manam kalpam Džozefam, lai viņš ceļas un nāk, un stājas sava aicinājuma amatā, un pazemojas Manā priekšā.

104 Un ja viņš upurēs Man pieņemamu upuri un atzīšanos, un paliks ar Maniem ļaudīm, lūk, Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, dziedināšu viņu, ka viņš tiks izdziedināts; un viņš pacels savu balsi kalnos un būs par "runasvīru Mana vaiga priekšā.

105 Lai viņš nāk un izvietoto savu ģimeni kaimiņos, kur Mans kalps Džozefs dzīvo.

106 Un visos savos ceļojumos lai viņš paceļ savu balsi kā ar

94a M&D 107:91–92.

src Gaišregis, redzētājs.

95a M&D 6:28.

b src Kauderijs Olivers.

97a src Pazemīgs, Pazemība.

b src Viltus.

c src Mierinātājs.

98a Marka 16:17–18.

src Gara dāvanas.

b src Dziedināt, Dziedināšana.

99a M&D 84:71–73.

b 2. Moz. 19:4;

Jes. 40:31.

103a src Rigdons Sidnijs.

104a 2. Moz. 4:14–16;

2. Nef. 3:17–18;

M&D 100:9–11.

bazūnes skaņu un brīdina zemes iedzīvotājus bēgt no nākamā niknuma.

107 Lai viņam palīdz Mans kalps Džozefs, un arī lai Mans kalps Viljams Lo palīdz Manam kalpam Džozefam sarakstīt "svinīgu ziņu zemes ķēniņiem, kā Es jums pirms tam teicu.

108 Ja Mans kalps Sidnijs grib darīt Manu gribu, lai viņš nepārceļ savu ģimeni uz "austrumu zemēm, bet lai nomaina savu mājokli, patiesi kā Es esmu teicis.

109 Lūk, tā nav Mana griba, lai viņš meklētu drošību un patvērumu ārpus tās pilsētas, ko Es jums esmu noteicis, patiesi "Navū pilsētas.

110 Patiesi, Es saku jums, pat tagad, ja viņš uzklausa Manu balsi, ar viņu viss būs labi. Patiesi tā. Āmen.

111 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Amoss Deiviss maksā akciju kapitālu to rokās, kurus Es esmu nozīmējis uzcelt namu uzņemšanai, patiesi Navū Namu.

112 To lai viņš dara, ja viņš grib daļu; un lai viņš uzklausa Mana kalpa Džozefa padomu un strādā pats ar savām rokām, lai viņš varētu iegūt cilvēku uzticību.

113 Un kad viņš pierādīs, ka viņš ir uzticīgs visās lietās, kas tiks uzticētas viņa pārziņā, jā, pat mazumā, viņš tiks darīts par "valdnieku pār daudzumu;

114 lai viņš tādēļ "pazemojas,

lai viņš tiktu paaugstināts. Patiesi tā. Āmen.

115 Un vēl, patiesi Es saku jums, ja Mans kalps Roberts D. Fosters paklausīs Manai balsij, lai viņš ceļ namu Manam kalpam Džozefam, saskaņā ar līgumu, ko viņš noslēgs ar to, kā durvis tam būs atvērtas laiku pa laikam.

116 Un lai viņš nožēlo visu savu neprātu un tērpjas "žēlsirdībā; un pārstāj darīt ļaunu, un noliek malā visas savas asās runas;

117 un iemaksā akciju kapitālā arī Navū Nama kворuma rokās par sevi un par savu paaudzi pēc sevis, no paaudzes paaudzē;

118 un uzklausa Manu kalpu Džozefa un Hairama, un Viljama Lo padomu un pilnvarniekus, ko Es esmu aicinājis likt Ciānas pamatus; un ar viņu būs labi mūžīgi mūžos. Patiesi tā. Āmen.

119 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai neviens cilvēks nemaksā akciju kapitālā Navū Nama kворumam, ja viņš netic Mormona Grāmatai un tām atklāsmēm, ko Es esmu jums devis—saka Tas Kungs, jūsu Dievs;

120 jo tas, kas ir "vairāk vai mazāk nekā šis, nāk no ļauna, un tiks pavadīts ar lāstiem un nevis svētībām—saka Tas Kungs, jūsu Dievs. Patiesi tā. Āmen.

121 Un vēl, patiesi Es saku jums, lai Navū Nama kворumam ir taisnīga atlīdzība algā par visiem viņu darbiem, ko viņi dara Navū Nama celtniecībā; un

107a M&D 124:2–4.

108a M&D 124:82–83.

109a SRC Navū, Ilinoisas štats (ASV).

113a Mat. 25:14–30.

114a Mat. 23:12;

M&D 101:42.

116a Kol. 3:14.

src Žēlsirdība.

120a Mat. 5:37;

M&D 98:7.

lai viņu algas būtu, kā viņi vienosis savā starpā attiecībā uz to lielumu.

122 Un lai katrs cilvēks, kurš iemaksā akciju kapitālā, sedz savu daļu no viņu algām, ja būs nepieciešams, viņu uzturam—saka Tas Kungs—savādāk viņu darbi tiks ieskaitīti tiem kā daļa akciju kapitālā tajā namā. Patiesi tā. Āmen.

123 Patiesi Es saku jums, Es tagad dodu jums "amatpersonas, kas pieder Manai priesterībai, lai jūs varētu turēt tās ^batslēgas, patiesi priesterības, kura ir pēc "Melhisedeka kārtas, kura ir pēc "Mana Vienpiedzimušā Dēla kārtas.

124 Vispirms Es dodu jums Hairamu Smitu būt par "patriarhu pār jums, lai turētu Manas baznīcas ^bsaistīšanas svētības, pat "solījuma Svēto Garu, ar ko jūs esat "apzīmogoti pestīšanas dienai, lai jūs varētu nekrist, neskatoties uz "kārdināšanas stundu, kas var nākt pār jums.

125 Es dodu jums Savu kalpu Džozefu būt par prezidējošo elderu pār visu Manu baznīcu, būt par tulku, atklājēju, "gaišrēģi un pravieti.

126 Es dodu viņam par padomniekiem Savu kalpu Sidniju Rigdonu un Savu kalpu Viljamu Lo, lai viņi varētu

veidot kvorumu un Augstāko prezidiju, lai saņemtu "Dieva vārdus visai baznīcai.

127 Es dodu jums Savu kalpu "Brigamu Jangu būt par prezidentu pār Divpadsmito ceļojošo padomi;

128 šie "Divpadsmit tur atslēgas, lai atvērtu Manas valstības pilnvaras pār četriem zemes stūriem un pēc tam ^bsūtītu Manu vārdu katrai radībai.

129 Tie ir Hibers Č. Kimbals, Pārlis P. Prets, Orsons Prets, Orsons Haidis, Viljams Smits, Džons Teilors, Džons E. Peidžs, Vilfords Vudrafs, Vilards Ričards, Džordžs A. Smits;

130 "Deividu Patenu Es esmu ^bpaņēmis pie Sevis; lūk, viņa priesterību neviens cilvēks viņam neatņem; bet, patiesi Es saku jums, citam ir jātiek nozīmētam tajā pašā aicinājumā.

131 Un vēl, Es saku jums, Es dodu jums "Augsto padomi Cīānas pamatakmenim—

132 proti: Samuēls Bents, Henrijs G. Šervuds, Džordžs V. Heriss, Čārlzs C. Ričs, Tomass Grovers, Ņūels Naitis, Deivids Dorts, Dunbars Vilsons—Seimoru Bransonu Es esmu paņēmis pie Sevis; neviens cilvēks neatņem viņam priesterību, bet citam ir jātiek nozīmētam tajā pašā priesterībā viņa vietā; un

123a SRC Amats, Amatpersona.

b SRC Priesterības atslēgas.

c SRC Melhisedeka priesterība.

124a SRC Patriarhs, Patriarhāls.

b SRC Saistīt, Saistīšana

(Aizzīmogat, Aizzīmogošana).

c M&D 76:53; 88:3–4.

src Apsolījuma Svētais Gars.

d Ef. 4:30.

e Jāņa atkl. 3:10.

125a M&D 21:1.

src Gaišrēģis,

redzētājs.

126a M&D 90:4–5.

127a SRC Jangs Brigams.

128a SRC Apustulis.

b Marka 16:15.

130a SRC Patens Deivids V.

b M&D 124:19.

131a SRC Augstā padome.

patiesi Es saku jums, lai Mans kalps Ārons Džonsons tiek ordinēts šajā aicinājumā viņa vietā—Deivids Fulmers, Alfeus Katlers, Viljams Hantingtons.

133 Un vēl Es dodu jums Donu K. Smitu būt par prezidentu pār augsto priesteru kворumu;

134 šī iecelšana ir izveidota ar nolūku apmācīt tos, kuri tiks nozīmēti par pastāvīgajiem prezidentiem vai kalpotājiem dažādos “stabos, izkaisītos pa pasauli;

135 un viņi var arī ceļot, ja viņi vēlas, bet drīzāk viņi ir ordinēti par pastāvīgajiem prezidentiem; tas ir viņu aicinājuma amats—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

136 Es dodu viņam Amasu Laimenu un Noa Pakardu par padomniekiem, lai viņi varētu prezidēt pār Manas baznīcas Augsto priesteru kворumu—saka Tas Kungs.

137 Un vēl Es saku jums: Es dodu jums Džonu A. Hixsu, Samuēlu Viljamsu un Džesiju Beikeru, kuru priesterība ir prezidēt pār “elderu kворumu, šis kворums ir nodibināts pastāvīgajiem kalpotājiem, tomēr viņi var ceļot, neskatoties uz to viņi ir ordinēti būt par Manas baznīcas pastāvīgajiem kalpotājiem—saka Tas Kungs.

138 Un vēl, Es dodu jums Džozefu Jangu, Džosiju Baterfildu, Daniēlu Mailsu, Henriju Herimanu, Zeru Pulsiferu, Lēviju

Henkoku, Džeimsu Fosteru prezidēt pār “Septiņdesmito kворumu;

139 šis kворums ir nodibināts ceļojošajiem elderiem, lai liecinātu par Manu Vārdu visā pasaulē, kur vien ceļojošā Augstā padome, Mani apustuļi, tos sūtīs sagatavot ceļu Mana vaiga priekšā.

140 Atšķirība starp šo kворumu un elderu kворumu ir tā, ka vienam ir jāceļo nepārtraukti un otram ir jāprezidē pār draudzēm laiku pa laikam; vienam ir atbildība prezidēt laiku pa laikam, un otram nav atbildības prezidēt—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

141 Un vēl Es saku jums: Es dodu jums Vinsonu Naitu, Samuēlu H. Smitu un Šadrahu Roundiju, ja viņš to pieņems, prezidēt pār “bīskapību; zināšanas par minēto bīskapību jums ir dotas grāmatā ^bMācība un Derības.

142 Un vēl Es saku jums: Es dodu jums Samuēlu Rolfu un viņa padomniekus pār priesteriem un skolotāju prezidentu un viņa padomniekus; un arī diakonu prezidentu un viņa padomniekus, un arī staba prezidentu un viņa padomniekus.

143 Augstāk minētos amatus un to atslēgas Es esmu devis jums palīdzībai kalpošanas un Manu “svēto pilnveidošanas darbā un tā pārvaldīšanai.

144 Un pavēli Es dodu jums,

134a SRC Stabs.

137a M&D 107:11–12,
89–90.

SRC Elders (vecajs,

vecajais, vecākais);
Kvorums.

138a SRC Septiņdesmitais.

141a M&D 68:14; 107:15.

b SRC Mācība un
Derības.

143a Ef. 4:11–14.

ka jums ir jāaizpilda visi šie amati un "jāatbalsta to vārdi, kurus Es esmu minējis, vai arī jābalso pret tiem Manā vispārējā konferencē;

145 un ka jums ir jāsaņemtas telpas visiem šiem amatiem Manā namā, kad jūs celsit to Manam Vārdam—saka Tas Kungs, jūsu Dievs. Patiesi tā. Amen.

125. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Navū, Ilinoisas štatā, 1841. gada martā, attiecībā par svētajiem Aiovas teritorijā.

1–4, *Svētajiem ir jāceļ pilsētas un jāpulcējas Ciānas stabos.*

KĀDA ir Tā Kunga griba attiecībā uz svētajiem Aiovas teritorijā?

2 Patiesi tā saka Tas Kungs: Es saku jums, ja tie, kas "sauc sevi Manā Vārdā un cenšas būt Mani svētie, ja viņi grib darīt Manu gribu un turēt Manas pavēles attiecībā uz tiem, lai viņi pulcējas kopā tajās vietās, ko Es tiem norādīšu ar Savu kalpu Džozefu, un ceļ pilsētas Manam Vārdam,

lai viņi varētu sagatavoties tam, kas ir krātuvē nākamajam laikam.

3 Lai viņi uzceļ pilsētu Manam Vārdam uz tās zemes pretim Navū pilsētai, un lai tās vārds tiek nosaukts "Zarahemla.

4 Un lai visi tie, kas nāk no austrumiem un rietumiem, un ziemeļiem, un dienvidiem, kam ir vēlēšanās tur dzīvot, ņem savu mantojumu tanī, tāpat kā "Nešvilas pilsētā vai Navū pilsētā un visos ^bstabos, ko Es esmu nozīmējis—saka Tas Kungs.

126. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Brigama Janga mājā, Navū, Ilinoisas štatā, 1841. gada 9. jūlijā. Šajā laikā Brigams Jangs bija divpadsmit apustuļu kooruma prezidents.

1–3, *Brigams Jangs tiek uzslavēts par saviem darbiem un turpmāk atbrīvots no ceļošanas uz ārzemēm.*

DĀRGAIS un ļoti mīļotais brāli "Brigam Jang, patiesi tā saka Tas

Kungs uz tevi: Mans kalp Brigam, tas vairs netiek prasīts no tavas rokas pamest savu ģimeni kā iepriekš, jo tavi upuri Man ir pieņemami.

2 Es esmu sūtījis tevi "strādāt

144a M&D 26:2.
src Vienprātība.
125 2a src Jēzus Kristus—
Uzņemties Jēzus

Kristus Vārdu.
3a src Zarahemla.
4a TAS IR Nešvila,
Lī apgabals,

Aiovas štats.
b src Stabs.
126 1a src Jangs Brigams.
2a src Darbi.

un pūlēties ceļojumos Manam Vārdam.

3 Es tādēļ pavēlu tev izsūtīt

Manu vārdu un īpaši rūpēties par savu "ģimēni no šī laika turpmāk un mūžīgi. Āmen.

127. NODAĻA

Vēstule no pravieša Džozefa Smita pēdējo dienu svētajiem Navū, Ilinoisas štatā, kura satur norādījumus attiecībā uz kristīšanos par mirušajiem, datēta Navū ar 1842. gada 1. septembri.

1–4, Džozefs Smits gaviļē vajāšanās un bēdās; 5–12, Jātiek vestiem pierakstiem attiecībā uz kristīšanos par mirušajiem.

Tā kā Tas Kungs ir atklājis man, ka mani ienaidnieki gan Misūri, gan šajā štatā atkal mani vajā, un tā kā viņi vajā mani bez "ie-mesla, un nav pat vismazākās taisnības vai tiesas ēnas vai nokrāsas no viņu puses, ierosinot viņu lietas pret mani; un tā kā viņu pretenzijas ir balstītas uz vismelnākajiem meliem, es domāju, ka tas ir noderīgi un gudrība manī pamest šo vietu uz īsu laiku manai paša drošībai un šo ļaužu drošībai. Es gribētu teikt visiem tiem, ar ko man ir darīšanas, ka es atstāju savas lietas pārstāvjiem un lietvežiem, kuri kārtos visas darīšanas atbilstošā un pareizā veidā un skatīsies, lai mani parādi tiek dzēsti noteiktā laikā, atdodot īpašumu vai kā savādāk, kā lieta var prasīt vai kā apstākļi var atļaut. Kad es uzzināšu, ka

vētra ir pāri, tad es atkal atgriezīšos pie jums.

2 Un runājot par "briesmām, kurām es esmu aicināts iziet cauri, tās liekas man tikai sīkums, tā kā ^bskaudība un cilvēka niknums ir bijuši mani parastie apstākļi visās manas dzīves dienās; un kāda iemesla pēc—tas nav saprotams, ja vien es nebiju "ordinēts kopš pasaules radīšanas kādam labam nolūkam vai sliktam, kā jūs varat izvēlēties to nosaukt. Spriediet paši. Dievs zina visas šīs lietas, vai tās ir labas vai sliktas. Bet tomēr dziļš ir tas ūdens, kurā es esmu paradis peldēt. Tas viss ir kļuvis par manu otro dabu; un es jūtos līdzīgi Pāvilam—gaviļēt ^dbēdās; jo līdz šai dienai manu tēvu Dievs ir atbrīvojis mani no tām visām un atbrīvos mani turpmāk, jo, skatieties un raugiet, es triumfēšu pār visiem saviem ienaidniekiem, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis.

3 Lai tādēļ visi svētie priecājas

3a SRC Ģimene.
127 1a Ij. 2:3;
Mat. 5:10–12;
1. Pēt. v. 2:20–23.

2a Psm. 23.
src Vajāt, Vajāšanas.
b SRC Skaudība.
c SRC Iepriekš

izredzēšana.
d 2. kor. 6:4–5.
src Likstas.

un ir ārkārtīgi liksmi; jo Israēla “Dievs ir viņu Dievs, un Viņš nomērīs taisnīgu atlīdzību jeb algu pār visu viņu apspiedēju galvām.

4 Un vēl patiesi Tā saka Tas Kungs: Lai Mana “tempļa darbs un visi darbi, ko Es esmu jums nolīcis, tiktu turpināti un netiktu pārtraukti; un lai jūsu ^buzcītība un jūsu neatlaidība, un pacietība, un jūsu darbi tiek dubultoti, jūs nekādā ziņā nezaudēsīt savu algu—saka Pulku Kungs. Un ja viņi jūs ‘vajā, tāpat viņi vajāja praviešus un taisnīgos cilvēkus, kas bija pirms jums. Par visu to ir alga debēsīs.

5 Un vēl es dodu jums vārdu attiecībā uz “kristīšanos par jūsu ^bmirušajiem.

6 Patiesi tā saka Tas Kungs uz jums par jūsu mirušajiem: Kad jebkurš no jums top “kristīts par jūsu mirušajiem, lai ir ^bpierakstītājs, un lai viņš ir jūsu kristīšanu aculiecinieks; lai viņš dzird ar savām ausīm, lai viņš var liecināt par patiesību—saka Tas Kungs;

7 lai viss, kas ir jūsu pierakstos, tiktu “pierakstīts debēsīs; ko jūs ^bsaistāt uz zemes, būtu saistīts debēsīs; ko jūs atraisāt uz zemes, būtu atraisīts debēsīs;

8 jo Es grasos “atjaunot uz zemes daudzas lietas, kas piederas ^bpriesterībai—saka Pulku Kungs.

9 Un vēl, lai visi “pieraksti ir kārtībā, lai tie tiktu likti Mana svētā tempļa arhīvos, lai tiktu turēti piemiņā no paaudzes paaudzē—saka Pulku Kungs.

10 Es teikšu visiem svētajiem, ka es vēlos, ar ārkārtīgi spēcīgu vēlēšanos, vērsties pie viņiem no tribīnes par kristīšanos par mirušajiem nākamajā sabbatā. Bet tā kā tas nav manos spēkos to darīt, es rakstīšu Tā Kunga vārdu laiku pa laikam par šo lietu un sūtīšu jums to pa pastu, tāpat kā par daudzām citām lietām.

11 Es tagad pagaidām nobeidzu savu vēstuli laika trūkuma dēļ, jo ienaidnieki ir modri, un, kā teica Glābējs—nāk “šis pasaules valdnieks, bet pār man gan viņš nenieka nespēj.

12 Lūk, mana lūgšana Dievam ir, lai jūs visi tiktu izglābti. Un es parakstos—jūsu kalps Tai Kungā, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pravietis un “gaišreģis.

DŽOZEFS SMITS.

3a 3. Nef. 11:12–14.

4a M&D 124:55.

b SRC Uzcītība.

c SRC Vajāt, Vajāšanas.

5a SRC Kristīšana, Kristīt—Kristīšana par mirušajiem.

b SRC Glābšana mirušajiem.

6a 1. kor. 15:29;

M&D 128:13, 18.

b M&D 128:2–4, 7.

7a SRC Dzīvības grāmata.

b SRC Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana).

8a SRC Evanģēlija atjaunošana.

b SRC Melhisedeka priesterība.

9a M&D 128:24.

11a Jāņa 14:30; DŽST Jāņa 14:30 (Pielikums).

SRC Velns.

12a M&D 124:125.

SRC Gaišreģis, redzētājs.

128. NODAĻA

Vēstule no pravieša Džozefa Smita Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai, kura satur tālākus norādījumus attiecībā uz kristīšanos par mirušajiem, datēta Navū, Ilinoisas štatā, ar 1842. gada 6. septembri.

1–5, Vietējiem un galvenajiem pierakstītājiem ir jāapliecina fakts par kristīšanos par mirušajiem; 6–9, Viņu pieraksti ir saistoši un pierakstīti uz zemes un debesīs; 10–14, Kristāmbaseins—tā ir līdzība ar kapu; 15–17, Elija atjaunoja varu attiecībā uz kristīšanos par mirušajiem; 18–21, Visas iepriekš bijušo atklāšanu atslēgas, varas un pilnvaras ir tikušas atjaunotas; 22–25, Priecīgas un godpilnas vēstis tiek pasludinātas dzīvajiem un mirušajiem.

Kā es paziņoju jums savā vēstulē, pirms es pametu savu vietu, es rakstīšu jums laiku pa laikam un došu jums ziņas attiecībā par daudziem jautājumiem; es tagad apkopuju jautājumu par "kristīšanos par mirušajiem, tā kā šis jautājums, šķiet, aizņem manu prātu un visstiprāk ietekmē manas jūtas, kopš mani vajā mani ienaidnieki.

2 Es rakstīju dažus vārdus par atklāsmi jums attiecībā uz pierakstītāju. Man bija dažas papildus domas attiecībā uz šo lietu, kuras es tagad apliecinu. Tas ir, manā iepriekšējā vēstulē tika pasludināts, ka ir jābūt "pierakstītājam, kam jābūt aculieciniekam un arī jādzird ar savām ausīm, lai viņš varētu veikt patiesu pierakstu Tā Kunga priekšā.

3 Tad nu, attiecībā par šo jautājumu, tas būtu ļoti sarežģīti vienam pierakstītājam būt vienmēr klāt un veikt visu darāmo. Lai izvairītos no šīm grūtībām, var tikt nozīmēts pierakstītājs katrā pilsētas bīskapijā, kas ir labi apmācīts vest precīzus protokolus; un lai viņš ir ļoti precīzs un akurāts, pierakstot visu, kas notiek, apliecinādam savā pierakstā, ka viņš redzēja ar savām acīm un dzirdēja ar savām ausīm, dodams datumu un vārdus, un tā tālāk, un visa notikuma gaitu; nosaukdams arī tās trīs personas, kas ir klāt, ja kāds ir klāt, kas var jebkurā laikā, kad prasīts, apliecināt to pašu, lai no divu vai trīs "liecinieku mutes katrs vārds tiktu apstiprināts.

4 Tad lai ir galvenais pierakstītājs, kam šie citi pieraksti var tikt nodoti, kuriem klāt nāk apliecinājumi ar viņu personīgajiem parakstiem, apliecinot, ka pieraksts, ko viņi ir veikuši, ir paties. Tad galvenais baznīcas pierakstītājs var ierakstīt to pierakstu galvenajā baznīcas grāmatā ar apliecinājumiem un visiem klāt bijušajiem lieciniekiem, ar viņa paša paziņojumu, ka viņš patiesi tic, ka augstākminētais paziņojums un pieraksti ir patiesi, no viņa zināšanām par šo vīru vispārējo reputāciju

un viņu iecelšanu no baznīcas puses. Un kad tas ir izdarīts galvenajā baznīcas grāmatā, pieraksts būs kā svēts un atbildīs priekšrakstam tāpat, kā ja viņš pats būtu redzējis ar savām acīm un dzirdējis ar savām ausīm, un veicis par to pierakstu galvenajā baznīcas grāmatā.

5 Jūs varat domāt, ka šī lietu kārtība ir ļoti sīkumaina, bet ļaujiet man jums teikt, ka tikai tā atbilst Dieva gribai, atbilstot tam priekšrakstam un sagatavošanai, ko Tas Kungs bija noteicis un sagatavojis pirms pasaules radīšanas to mirušo, kuri būs miruši bez "zināšanām par evaņģēliju, ^bglābšanai.

6 Un vēl, es gribu, lai jūs atcerētos, ka Jānis Atklājējs domāja par šo pašu jautājumu attiecībā uz mirušajiem, kad viņš pasludināja, kā jūs atradīsiet pierakstītu Jāņa atklāsmes grāmatā 20:12—*Un es redzēju mirušos, lielos un mazos, stāvam Dieva priekšā; un grāmatas tika atvērtas; un tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir dzīvības grāmata; un mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem.*

7 Jūs atklāsit šajā citātā, ka grāmatas tika atvērtas; un cita grāmata vēl tika atvērta, kas ir "dzīvības grāmata; bet mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem; tād, grāmatām, par kurām ir runāts, ir jābūt grāmatām, kuras satur

viņu darbu pierakstu un attiecas uz ^bpierakstiem, kas tiek vesti uz zemes. Un grāmata, kura bija dzīvības grāmata, ir tas pieraksts, kas tiek vests debesīs; princips, kas precīzi atbilst tai mācībai, kas jums pavēlēja atklāsmē, kas ietverta vēstulē, kuru es rakstīju pirms savas vietas atstāšanas,— lai viss, kas ir jūsu pierakstos, tiktu pierakstīts debesīs.

8 Tad nu šī priekšraksta daba sastāv "priesterības spēkā, caur Jēzus Kristus atklāsmi, caur ko tiek dots, ka viss, ko jūs ^bsaistāt uz zemes, būs saistīts debesīs, un viss, ko jūs atraisāt uz zemes, būs atraisīts debesīs. Jeb, citiem vārdiem, nedaudz savādāk iztulkojot, viss, ko jūs pierakstāt uz zemes, būs pierakstīts debesīs, un viss, ko jūs nepierakstāt uz zemes, nebūs pierakstīts debesīs; ka no grāmatām jūsu mirušie tiks tiesāti, atbilstoši viņu pašu darbiem, vai nu tie paši apmeklēja "priekšrakstu izpildīšanu paši savā personā vai caur saviem pārstāvjiem, atbilstoši tam priekšrakstam, ko Dievs ir sagatavojis viņu ^dglābšanai jau pirms pasaules radīšanas, saskaņā ar pierakstiem, ko viņi ir veduši attiecībā par saviem mirušajiem.

9 Kādam tā var šķist ļoti pārdroša mācība, par ko mēs runājam—spēks, kurš pieraksta jeb saista uz zemes un saista debesīs. Tomēr visos pasaules laikos, kad vien Tas Kungs ir devis

5a 1. Pēt. v. 4:6.

b SRC Glābšana mirušajiem.

7a Jāņa atkl. 20:12;

M&D 127:6–7.

src Dzīvības

grāmata.

b M&D 21:1.

8a src Priesterība;

Spēks, vara.

b src Saistīt, Saistišana

(Aizzīmogot,

Aizzīmogošana).

c SRC Priekšraksti.

d SRC Glābšana

mirušajiem.

priesterības "atklāšanu kādam vīram ar īstu atklāsmi vai kādai vīru grupai, šis spēks vienmēr ir ticis dots. Tādējādi viss tas, ko šie vīri veikuši ar ^bpilnvarām Tā Kunga Vārdā un darījuši to patiesi un uzticīgi, un veduši atbilstošus un precīzus pierakstus par to, ir kļuvis par likumu uz zemes un debesīs un nevar tikt atcelts, saskaņā ar diženā "Jehovas lēmumu. Šis ir paties teiciens: Kas tajā var klausīties?

10 Un vēl piemēram skat. Mateja 16:18, 19: *Un Es arī saku tev, tu esi Pēteris, un uz šīs klints Es celšu Savu baznīcu; un elles vārtiem to nebūs uzvarēt. Un Es došu tev Debesu valstības atslēgas, un viss, ko tu siesi vīrs zemes, būs siets arī debesīs; un viss, ko tu atraisīsi vīrs zemes, būs atraisīts debesīs.*

11 Tad nu tas lielais un diženais visas lietas noslēpums un visa tā jautājuma, kas ir mūsu priekšā, *summum bonum* (vislielākais labums) ir ietverts Svētās priesterības spēka iegūšanā. Tam, kuram šis "atslēgas ir dotas, nav grūtību iegūt zināšanas par faktiem, kas attiecas uz cilvēku bērnu ^bglābšanu, tāpat par mirušajiem kā par dzīvajiem.

12 Šajā ir "godība un ^bslava, un "nemirstība, un mūžīgā dzīve—priekšraksts kristīšanai ar ūdeni, tiekot ^diegremdētam tanī, lai atbilstu nāves līdzībai, lai viens

princips varētu saskanēt ar otru; tikt iegremdētam ūdenī un iznākt no ūdens ir līdzība ar mirušo augšāmcelšanos, iznākot no saviem kapiem; tādējādi šis priekšraksts tika nodibināts, lai veidotu saistību ar kristīšanos par mirušajiem priekšrakstu, esot nāves līdzībai.

13 Tātad "kristāmbaseins bija izveidots kā kapa ^blīdzība, un to tika pavēlēts novietot zem vietas, kur dzīvie parasti sapulcējas, lai parādītu dzīvos un mirušos un lai visām lietām būtu sava līdzība, un lai tās saskanētu viena ar otru—tas, kas ir zemes, atbilstot tam, kas ir debesu; kā Pāvils ir pasludinājis, skat. 1. kor. 15:46, 47 un 48:

14 *Tomēr pirmais nav garīgais, bet dabīgais; tik pēc tam nāk garīgais. Pirmais cilvēks ir no zemes, no pīšļiem; otrs cilvēks ir Tas Kungs no debesīm. Kāds tas, kas no zemes, tādi paši tie, kas ir zemes; un kāds Tas, kas no debesīm, tādi paši tie, kas ir debesu. Un kā ir pieraksti uz zemes attiecībā par jūsu mirušajiem, kuri ir pareizi veikti, tā arī ir pieraksti debesīs. Tas tādēļ ir "saistīšanas un sasiēšanas spēks un, vienā no vārda nozīmēm, valstības ^batslēgas, kuras sastāv no "atziņas atslēgas.*

15 Un tagad, mani dārgi mīļotie brāļi un māsas, ļaujiet man jums apliecināt, ka šie ir tie principi

9a SRC Atklāšana.

b SRC Pilnvaras.

c SRC Jehova.

11a SRC Priesterības atslēgas.

b SRC Glābšana.

12a SRC Godība.

b SRC Gods.

c SRC Nemirstīgs, Nemirstība.

d SRC Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu.

13a M&D 124:29.

b SRC Symbolisms.

14a SRC Saistīt, Saistīšana

(Aizzīmogot, Aizzīmogošana).

b SRC Priesterības atslēgas.

c DZST Lūk. 11:53 (Pielikums).

saistībā ar mirušajiem un dzīvajiem, kuriem nevar vienkārši paiet garām attiecībā uz mūsu glābšanu. Jo viņu "glābšana ir nepieciešama un būtiska mūsu glābšanai, kā Pāvils saka attiecībā uz tēviem—ka viņi bez mums nevar sasniegt ^bpilnību—nedz mēs bez saviem mirušajiem varam sasniegt pilnību.

16 Un tagad, attiecībā uz kristīšanos par mirušajiem, es dodu jums citu citātu. Skat. Pāvila 1. vēstule korintiešiem 15:29: *Citādi ko tad tie darīs, kas liekas kristīties par mirušajiem, ja jau mirušie augšām necelsies? Kam tad viņi liekas kristīties par mirušajiem?*

17 Un vēl saistībā ar šo citātu es došu jums kādu citātu no viena no praviešiem, kura acs bija vērsta uz priesterības "atjaunošanu, godību, kas tiks atklātas pēdējās dienās, un jo īpašā veidā šo pašu brīnišķīgāko no visiem jautājumiem, kas piederas mūžīgajam evaņģēlijam, proti, kristīšanos par mirušajiem; jo Maleahijs saka pēdējās nodaļas 23. un 24. pantā: *Lūk, Es sūtīšu jums pravieti ^bEliju pirms Tā Kunga lielās un briesmīgās dienas atnākšanas; un viņš pievērsīs tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis tēviem, lai Man nevajadzētu nākt un sist visu zemi ar lāstu.*

18 Es varētu dot tā "skaidrāku tulkojumu, bet šis, kāds tas ir,

ir pietiekami skaidrs, lai derētu maniem nolūkiem. Ir pietiekami zināt šinī gadījumā, ka zeme tiks sista ar lāstu, ja vien nebūs tāda vai citāda vienojošā ^bsaikne starp tēviem un bērniem par vienu jautājumu vai par citu—un lūk, kas ir tas jautājums? Tā ir "kristīšanās par mirušajiem. Jo mēs bez viņiem nevaram tikt darīti pilnīgi, nedz arī viņi var bez mums tikt darīti pilnīgi. Nedz viņi, nedz mēs varam tikt darīti pilnīgi arī bez tiem, kas ir nomiruši evaņģēlijā; jo ir nepieciešams, piesakot "laiku pilnības atklāšanu, šī atklāšana tagad sāk pieteikt sevi, lai notiktu vesela un pabeigta, un pilnīga savienība un atklāšanu un atslēgu, un spēku, un godību savienošana, un tiku atklāta no Ādama dienām līdz pat mūsdienām. Un ne tikai tas, bet tās lietas, kas nekad nav tikušas atklātas kopš "pasaules radīšanas, bet ir turētas apslēptas no gudrajiem un apdomīgajiem, tiku atklātas "bērniem un zīdaiņiem šajā laiku pilnības atklāšanā.

19 Tad nu ko mēs dzirdam evaņģēlijā, ko mēs esam saņēmuši? Liksmības balsi! Žēlastības balsi no debesīm; un "patiesības balsi no zemes; priecīgas vēstis mirušajiem; liksmības balsi dzīvajiem un mirušajiem; liela prieka ^bvēstis. Cik brīnišķas kalnos ir

15a SRC Glābšana mirušajiem.

b Ebr. 11:40.
SRC Pilnīgs.

17a SRC Evaņģēlija atjaunošana.

b 3. Nef. 25:5–6;
M&D 2; 110:13–16.

src Elija.

18a DžS—V 1:36–39.

b SRC Ģealoģija, ciltsraksti; Priekšraksti—Aizstājošs priekšraksts.
c M&D 124:28–30;

127:6–7.

d SRC Atklāšana.

e M&D 35:18.
f Mat. 11:25;
Lūk. 10:21;
Al. 32:23.

19a Psm. 85:11–12.
b Lūk. 2:10.

to 'kājas, kas atnes labas prieka vēstis un saka Ciānai: Lūk, tavs Dievs valda! Kā Karmela ^drasa, tā Dieva atziņa pilēs uz tiem!

20 Un vēl ko mēs dzirdam? Prieka vēstis no ^aKumoras! ^bMoronijs, eņģelis no debesīm, pasludināams praviešu piepildīšanu—^cgrāmatu, kurai jātiek atklātai. Tā Kunga balss neapdzīvotā apvidū ^dFeijetā, Senekas apgabalā, kas paziņo trīs lieciniekus, kuri ^eliecinās par grāmatu! ^fMihaēla balss Saskvehanas krastos, pieķerot velnu, kad viņš parādījās kā ^ggaismas eņģelis! ^hPētera, Jēkaba un Jāņa balss neapdzīvotā apvidū starp Harmoniju Saskvehanas apgabalā un Kolesvilu Brūmas apgabalā, pie Saskvehanas upes, pasludinot sevi kā tos, kuriem ir valstības un laiku pilnības atklāšanas ⁱatslēgas!

21 Un vēl, Dieva balss vecā ^atēva Vitmera kambarī Feijetā, Senekas apgabalā, un dažādos laikos un atšķirīgās vietās cauri visiem šīs Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas ceļojumiem un bēdām! Un erceņģeļa Mihaēla balss; ^bGabriēla balss un ^cRafaēla, un dažādu ^deņģeļu,

no Mihaēla jeb ^eĀdama līdz pat šim laikam, visi pasludinot savu ^fatklāšanu, savas tiesības, savas atslēgas, savu slavu, savu vareņību un godību, un savu priesterības spēku; dodot rindiņu pēc rindiņas, ^gpriekšrakstu pēc priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur; dodot mums mierinājumu, vēstot to, kas nāks, apstiprinot mūsu ^hcerību!

22 Brāļi, vai mēs neturpināsim šo diženo lietu? Ejiet uz priekšu un nevis atpakaļ. Drosmi, brāļi; un uz priekšu, uz uzvaru! Lai jūsu sirdis priecājas un ir ārkārtīgi līksmas. Lai zeme izplūst ^adziedāšanā. Lai mirušie teic mūžīgās slavas himnas Ķēniņam ^bImanuēlam, kurš tika ordinēts, pirms pasaule bija, kurš padarīs mūs spējīgus ^catpēstīt tos no viņu ^dcietuma; jo cietumniekiem ir jātiek brīviem.

23 Lai ^akalni gavilē priekā, un visas jūs, ielejas, sauciet skaļi; un visas jūs, jūras un sauszemes, stāstiet par jūsu Mūžīgā Ķēniņa brīnumiem! Un jūs, upes un strauti, un strautiņi, plūstiet ar līksmi. Lai meži un visi koki laukā slavē To Kungu; un jūs, stingrās ^bklintis, raudiet aiz

19c Jes. 52:7–10;
Mos. 15:13–18;
3. Nef. 20:40.

d 5. Moz. 32:2;
M&D 121:45.

20a DžS—V 1:51–52.
src Kumoras
pakalns.

b src Moronijs,
Mormona dēls.

c Jes. 29:4, 11–14;
2. Nef. 27:6–29.
src Mormona
Grāmata.

d src Feijeta, Ņujorkas
štats (ASV).

e M&D 17:1–3.

f M&D 27:11.
src Ādams.

g 2. kor. 11:14.

h M&D 27:12.

i src Priesterības
atslēgas.

21a TAS IR Pīters
Vitmers, vecākais.

b src Gabriēls.

c src Rafaēls.

d src Eņģeļi.

e M&D 107:53–56.

f src Atklāšana.

g Jes. 28:10.

h src Cerība.

22a Jes. 49:13.

b Jes. 7:14;

Al. 5:50.

src Imanuēls.

c src Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

d Jes. 24:22;
M&D 76:72–74.

23a Jes. 44:23.

b Lūk. 19:40.

prieka! Un lai saule, mēness un
 ‘rīta zvaigznes dzied kopā, un
 lai visi Dieva dēli gavilē priekā!
 Un lai mūžīgās radības teic Viņa
 Vārdu mūžīgi mūžos! Un vēl es
 saku—cik brīnišķa ir tā balss,
 ko mēs dzirdam no debesīm,
 kas pasludina mūsu ausīs go-
 dību un glābšanu, un cieņu, un
 ‘nemirstību, un ‘mūžīgo dzīvi,
 valstības, valdības un varas!

24 Lūk, Tā Kunga lielā ‘dienu
 ir tuvu; un kas var ^bizturēt Viņa
 atnākšanas dienu, un kas var
 pastāvēt, kad Viņš parādīsies?
 Jo Viņš ir kā ‘kausētāja uguns un
 kā veļas mazgātājas sārms; un
 Viņš sēdēs kā ‘kausētājs un sud-
 raba dzidrinātājs, un Viņš šķīs-

tīs ‘Levija dēlus un attīrīs tos kā
 zeltu un sudrabu, lai tie varētu
 upurēt Tam Kungam ^fupuri tais-
 nīgumā. Upurēsīm tādēļ mēs,
 kā baznīca un kā ļaudis, un kā
 pēdējo dienu svētie, upuri Tam
 Kungam taisnīgumā; un stādī-
 sim priekšā Viņa svētajā templī,
 kad tas būs pabeigts—grāmatu,
 kas satur ^spierakstus par mūsu
 mirušajiem, kura būtu visādā
 mērā cienīga atzīšanai.

25 Brāļi, man ir daudz ko teikt
 jums par šo jautājumu, bet tagad
 nobeidzu un turpināšu šo jautā-
 jumu citu reizi. Es kā vienmēr
 esmu jūsu pazemīgais kalps un
 nemainīgais draugs

DŽOZEFS SMITS.

129. NODAĻA

Pravieša Džozefa Smita norādījumi, doti Navū, Ilinoisas štatā, 1843. gada 9. februārī, kas dara zināmas trīs galvenās atslēgas, ar kurām var tikt atšķirta kalpojošo eņģeļu un garu patiesā daba.

1–3, Debesīs ir gan augšāmcēlu-
 šies, gan arī garīgie ķermeņi; 4–9,
 Tiek dotas atslēgas, ar kurām var
 noteikt vēstnešus no priekškara
 otras puses.

‘DEBESĪS ir divu veidu būtnes,
 proti: ^beņģeļi, kas ir ‘augšāmcē-
 lušās personas, ar ķermeņiem
 no miesas un kauliem—

2 piemēram, Jēzus sacīja: *Ap-
 taustait Mani un apskatait, jo ga-
 ram nav ‘miesas un kaulu, kā jūs
 redzat Man esam.*

3 Otrkārt, pilnību sasniegušo,
 ‘taisnīgo cilvēku ^bgari, to, kas
 nav augšāmcēlušies, bet ieman-
 to to pašu godību.

4 Kad nāk vēstnesis teikdams,
 ka viņš ir vēstnesis no Dieva,

23c Īj. 38:7.

d SRC Nemirstīgs,
 Nemirstība.

e SRC Mūžīgā dzīve.

24a SRC Jēzus Kristus
 Otrā Atnākšana.

b Mal. 3:1–3.

c 3. Nef. 24:2–3.

src Zeme—Zemes

attīrīšana.

d Cak. 13:9.

e 5. Moz. 10:8;

M&D 13; 124:39.

f M&D 84:31.

src Ziedojuums.

g M&D 127:9.

src Ģenealogija,
 ciltsraksti.

129 1a SRC Debesis.

b SRC Eņģeļi.

c SRC Augšāmcē-
 lušanās.

2a Lūk. 24:39.

3a Ebr. 12:23;

M&D 76:69.

b SRC Gars.

sniedz viņam savu roku un lūdz viņu sarokoties ar tevi.

5 Ja viņš būs eņģelis, viņš to darīs, un tu sajūtīsi viņa roku.

6 Ja viņš būs pilnību sasnieguša taisnīga cilvēka gars, viņš nāks savā godībā, jo tas ir vienīgais veids, kā viņš var parādīties—

7 lūdz viņam sarokoties ar tevi, bet viņš nekustēsies, tāpēc ka tas ir pretēji debesu kārtībai

taisnīgam cilvēkam mānīties; bet viņš tomēr nodos savu vēstījumu.

8 Ja tas būs “velns kā gaismas eņģelis, kad tu palūgsi viņu sarokoties, viņš sniegs tev savu roku, un tu neko nejutīsi; tādējādi tu varēsi viņu atmaskot.

9 Šis ir trīs galvenās atslēgas, ar ko tu vari zināt par jebkuru vadību, vai tā ir no Dieva.

130. NODAĻA

Pravieša Džozeфа Smita norādījumu punkti Rāmusā, Ilinoisas štātā, 1843. gada 2. aprīlī.

1–3, Tēvs un Dēls var parādīties cilvēkiem personīgi; 4–7, Eņģeļi uzturas celestiālajā sfērā; 8–9, Celestiālā zeme būs milzīgs Urīms un Tumīms; 10–11, Baltais akmens tiek dots visiem, kas iemanto debesu pasauli; 12–17, Otrās Atnākšanas laiks netiek izpausts Praviētīm; 18–19, Saprāts, kas iegūts šajā dzīvē, celsies ar mums augšāmcelšanās reizē; 20–21, Visas svētības nāk caur paklausību likumam; 22–23, Tēvam un Dēlam ir ķermeņi no miesas un kauliem.

KAD Glābējs “parādīsies, mēs redzēsīm Viņu, kāds Viņš ir. Mēs redzēsīm, ka Viņš ir ^bvīrs, līdzīgs mums.

2 Un tas pats draudzīgums, kas ir starp mums šeit, būs starp

mums tur, tikai tas būs saistīts ar “mūžīgo godību, kuru mēs tagad nebaudām.

3 Jāņa 14:23—^aTēva un ^bDēla parādīšanās šajā pantā ir personīga ‘parādīšanās; un ideja, ka Tēvs un Dēls ^dmīt cilvēka sirdī, ir vecs sektantisks uzskats un ir nepareizs.

4 Atbildei uz jautājumu—Vai Dieva “laika, eņģeļu laika, praviešu laika un cilvēka laika rēķināšana ir atbilstoša tai planētai, uz kuras tie mīt?

5 Es atbildu: Jā. Bet nav “eņģeļu, kas kalpo šai zemei, kā tikai tie, kas tai pieder vai ir piederējuši.

6 Eņģeļi nemīt uz tādām planētām kā šī zeme.

7 Bet viņi mīt Dieva klātbūtnē, uz lodes, kas līdzīga “stikla

8a 2. kor. 11:14;

2. Nef. 9:9.

130 1a 1. Jāņa 3:2;

Mor. 7:48.

src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

b Lūk. 24:36–40.

2a src Celestiālā godība.

3a src Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

b src Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

c M&D 93:1.

d M&D 130:22.

src Dievs, Dievība.

4a 2. Pēt. v. 3:8;

Ābr. 3:4–10; skat.

ari Ābr., faks.

nr. 2, 1. zīm.

5a src Eņģeļi.

7a Jāņa atkl. 4:6; 15:2.

un ^buguns jūrai, kur visas lietas viņu godībai ir pavēstītas, pagājušās, esošās un nākamās, un pastāvīgi ir Tā Kunga priekšā.

8 Tā vieta, kur mīt Dievs, ir milzīgs ^aUrīms un Tumīms.

9 Šī ^azeme tās svētīgā un nemirstīgā stāvoklī tiks darīta līdzīga kristālam un būs Urīms un Tumīms tiem iedzīvotājiem, kuri uz tās dzīvos, ar ko visas lietas, kas piederas padotai valstībai vai visām valstībām, kas ir zemākas kārtas, tiks pavēstītas tiem, kas uz tās dzīvos; un šī būs Kristus zeme.

10 Tad baltais akmens, kas minēts Jāņa Atklāsmes grāmatā 2:17, kļūs par Urīmu un Tumīmu katram cilvēkam, kurš saņem to, ar ko lietas, kas piederas augstākai valstības kārtībai, tiks darītas zināmas;

11 un ^abalts akmens tiek dots katram no tiem, kas nāk celestijālajā valstībā, uz kā ir ierakstīts jauns ^bvārds, kuru nezin neviens cilvēks, ja vien viņš to nesaņem. Jaunais vārds ir atslēgas vārds.

12 Es pravietoju Dieva Tā Kunga Vārdā, ka sākums tām ^agrūtībām, kuras radīs daudz asins izliešanu pirms Cilvēka Dēla atnākšanas, būs ^bDienvīdkarolinā.

13 Tas, iespējams, var izcelties no verdzības jautājuma. Šo man pasludināja balss, kad es

nopietni lūdzu par šo jautājumu 1832. gada 25. decembrī.

14 Es vienreiz ļoti nopietni lūdzu, lai uzzinātu Cilvēka Dēla ^aatnākšanas laiku, kad es izdzirdēju balsi, atkārtojam sekojošo:

15 Džozef, Mans dēls, ja tu dzīvosi, līdz tu būsi astoņdesmit piecus gadus vecs, tu redzēsi Cilvēka Dēla vaigu, tādēļ lai ar to pietiek, un netraucē Mani vairs par šo lietu.

16 Es tiku tā atstāts, nevarēdams izlemt, vai šī atnākšana attiecas uz Tūkstošgades sākumu vai kādu parādīšanos pirms tam, vai arī es nomiršu un tā redzēšu Viņa vaigu.

17 Es ticu, ka Cilvēka Dēla atnākšana nebūs ātrāk par to laiku.

18 Tas ^asaprāta līmenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums ^baugšāmcelšanās reizē.

19 Un, ja cilvēks iegūst vairāk ^azināšanu un saprāta šajā dzīvē caur savu ^buzcītību un ^cpaklausību nekā cits, tik daudz ^apriekšrocības viņam būs nākamajā pasaulē.

20 Ir ^alikums, neatsaucami izdots debesīs ^bpirms šīs pasaules radīšanas, ar ko ir noteiktas visas ^csvētības—

21 un kad mēs iegūstam jebkuru svētību no Dieva, tas ir caur paklausību tam likumam, ar ko tā ir noteikta.

7b Jes. 33:14.

8a SRC Urīms un Tumīms.

9a M&D 77:1.

SRC Zeme—Zemes galīgais stāvoklis.

11a Jāņa atkl. 2:17.

b Jes. 62:2.

12a M&D 38:29; 45:63.

b M&D 87:1–5.

14a SRC Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

18a SRC Saprāts, saprāti (Prāts, prāti).

b SRC Augšāmcelšanās.

19a SRC Zināšana.

b SRC Uzcītība.

c SRC Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

d Al. 12:9–11.

20a M&D 82:10.

b SRC Pirmsmirstīgā dzīve.

c 5. Moz. 11:26–28;

M&D 132:5.

SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

22 "Tēvam ir ^bķermenis no miesas un kauliem, tikpat tautāms kā cilvēka, Dēlam arī; bet "Svētajam Garam nav ķermeņa no miesas un kauliem, bet tas

ir gars. Ja tas tā nebūtu, Svētais Gars nevarētu mājot mūsos.

23 Cilvēks var saņemt "Svēto Garu, un tas var nolaisties uz viņu un nepalikl ar viņu.

131. NODAĻA

Norādījumi no pravieša Džozefa Smita, doti Rāmusā, Ilinoisas štatā, 1843. gada 16. un 17. maijā.

1–4, *Celestiālā laulība ir nepieciešama paaugstināšanai augstākajās debesīs; 5–6, Tiek izskaidrots, kā cilvēki tiek apzīmogoti mūžīgajai dzīvei; 7–8, Viss garīgais ir matērija.*

"CELESTIĀLAJĀ godībā ir trīs debesis jeb pakāpes;

2 un tādā kārtā, lai iegūtu "augstāko, cilvēkam ir jāstājas šajā priesterības kārtā [domājot ^bjauno un mūžīgo laulības derību];

3 un ja viņš nestājas, viņš to nevar iegūt.

4 Viņš var stāties citā, bet tas ir viņa valstības gals; viņam nevar būt "pieauguma.

5 (17. maijs, 1843. gads) Stiprāks "pravietojuma vārds nozīmē, ka cilvēks zina, ka viņš ir ^baizzīmogots "mūžīgajai dzīvei ar atklāsmi un pravietojuma garu caur svētās priesterības spēku.

6 Nav iespējams cilvēkam tikt "glābtam ^bneziņā.

7 Nav tādas lietas kā nemateriāla matērija. Viss "gars ir matērija, bet tā ir smalkāka jeb tīrāka un var tikt atšķirta tikai ar ^btīrākām acīm;

8 mēs to nevaram redzēt; bet, kad mūsu ķermeņi tiks šķīstīti, mēs redzēsīm, ka tas viss ir matērija.

132. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Navū, Ilinoisas štatā, pierakstīta 1843. gada 12. jūlijā, saistīta ar jauno un mūžīgo derību, kas ietver laulības derības mūžīgumu un daudzsievības principu.

22a src Dievs, Dievība.
b Ap. d. 17:29.
c src Svētais Gars.
23a src Svētā Gara dāvana.
131 1a M&D 76:70.
src Celestiālā godība.
2a M&D 132:5–21.

src Paaugstināšana.
b src Laulība, Precēt—Jaunā un mūžīgā laulības derība.
4a M&D 132:16–17.
5a 2. Pēt. v. 1:19.
src Aicināšana un izredzēšana.
b M&D 68:12; 88:4.

src Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana).
c src Mūžīgā dzīve.
6a src Glābšana.
b M&D 107:99–100.
7a src Gars.
b M&D 76:12; 97:16; Moz. 1:11.

Kaut arī šī atklāsme tika pierakstīta 1843. gadā, pierādījumi rāda, ka daži šajā atklāsmē minētie principi Pravietim bija zināmi jau 1831. gadā. Skat. 1. oficiālo deklarāciju.

1–6, Paaugstināšana tiek sasniegta caur jauno un mūžīgo derību; 7–14, Tiek izklāstīti šīs derības nosacījumi un noteikumi; 15–20, Celestiālā laulība un ģimenes vienības turpinājums dod iespēju cilvēkiem kļūt par dieviem; 21–25, Šaurs jo šaurs ceļš ved uz mūžīgajām dzīvēm; 26–27, Tiek dots likums attiecībā par Svētā Gara zaimošanu; 28–39, Mūžīgā pieauguma un paaugstināšanas solījumi ir doti praviešiem un svētajiem visos laikos; 40–47, Džozefam Smitam tiek dota vara saistīt un aizzīmogot uz zemes un debesīs; 48–50, Tas Kungs aizzīmogo uz viņu viņa paaugstināšanu; 51–57, Emmai Smitai tiek ieteikts būt uzticīgai un patiesai; 58–66, Tiek izklāstīti likumi, kas nosaka daudzsvētību.

PATIESI, tā saka Tas Kungs tev, Manu kalp Džozef, ka tā, kā tu prasīji no Manas rokas uzzināt un saprast, ar ko Es, Tas Kungs, attaisnoju Savus kalpus Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu, kā arī Savus kalpus Mozu, Dāvidu un Salamanu attiecībā uz principu un mācību, ka viņiem bija daudz "sievu un blakussievu—

2 skaties un raugi, Es esmu Tas

Kungs, tavš Dievs, un Es atbildēšu tev attiecībā par šo lietu.

3 Tādēļ "sagatavo savu sirdi saņemt un paklausīt tiem norādījumiem, ko Es tev grasos dot; jo visiem tiem, kam šis likums ir atklāts, ir jāpaklausa tam.

4 Jo lūk, Es atklāju tev jaunu un mūžīgu "derību; un, ja tu nepakļausies šai derībai, tad tu esi ^bnosodīts; jo neviens nevar "noraidīt šo derību un saņemt atļauju ieiet Manā godībā.

5 Jo visiem tiem, kuriem ir "svētība no Manām rokām, ir jāpakļaujas tam ^blikumam, kurš ir noteikts šai svētībai, un tā nosacījumiem, kā tika nodibināts pirms pasaules radīšanas.

6 Un kas attiecas uz "jauno un mūžīgo derību, tā tika nodibināta Manas ^bgodības pilnībai; un tam, kas saņem tās pilnību, vajag un ir jāpakļaujas likumam, vai arī viņš tiks nosodīts—saka Dievs Tas Kungs.

7 Un patiesi Es saku jums, ka šī likuma "nosacījumi ir šie: Visas derības, līgumi, saistības, pienākumi, ^bzvēresti, solījumi, izpildīšanas, savienošanas, apvienības vai cerības, kas nav veiktas un noslēgtas, un "aizzīmogotas ar ^dapsolījuma Svēto

132 1a M&D 132:34, 37–39.

src Laulība,
Precēt—
Daudzsvētība.

3a M&D 29:8;
58:6; 78:7.

4a SRC Derība.
b SRC Sodība.

c M&D 131:1–4.

5a M&D 130:20–21.

b SRC Likums.

6a M&D 66:2.

src Jaunā un
mūžīgā derība.

b M&D 76:70, 92–96.

src Celestiālā godība.

7a M&D 88:38–39.

b SRC Zvērests.

c SRC Saistīt, Saistīšana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).

d SRC Apsolījuma
Svētais Gars.

Garu gan uz laiku, gan uz visu mūžību no tā, kurš ir iesvaidīts pašā svētākajā veidā, ar "atklāsmi un pavēli caur Mana iesvaidītā starpniecību, kuru Es esmu nozīmējis uz zemes turēt šo spēku (un Es esmu nozīmējis Savam kalpam Džozefam turēt šo spēku pēdējās dienās, un nav neviena cita, kā vien viens uz zemes noteiktā laikā, kuram šis priesterības spēks un "atslēgas tiek piešķirtas)—nav nekādas iedarbības, vērtības vai spēka pie augšāmcelšanās no mirušajiem un pēc tās; jo visi līgumi, kas nav slēgti ar šādu nolūku, beidzas, kad cilvēki nomirst.

8 Lūk, Mans nams ir kārtības nams, saka Dievs Tas Kungs, un nevis apjukuma nams.

9 Vai Es pieņemšu "upuri—saka Tas Kungs—kas nav veikts Manā Vārdā?

10 Vai arī Es pieņemšu no jūsu rokām to, ko Es neesmu "noteicis?

11 Un vai Es ko noteikšu jums—saka Tas Kungs—savādāk, kā vien ar likumu, tā kā Es un Mans Tēvs iepriekš "noteicām priekš jums, pirms pasaule bija?

12 Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs; un Es dodu jums šo pavēli,—ka neviens cilvēks "netiks pie Tēva kā vien caur Mani vai caur Manu vārdu, kas ir Mans likums—saka Tas Kungs.

13 Un viss, kas ir pasaulē, vai tas ir cilvēku noteikts, ar

troņiem vai valdībām, vai varām, vai arī slavenības, lai kādas tās arī būtu, kas nav caur Mani vai caur Manu Vārdu—saka Tas Kungs—tiks nogāztas un "nepalikts pēc tam, kad cilvēki nomirs, nedz augšāmcelšanās reizē, nedz pēc tās—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

14 Jo visas lietas, kas paliek, ir caur Mani; un visas lietas, kas nav caur Mani, tiks sagrautas un iznīcinātas.

15 Tādēļ ja vīrietis "prec sev sievu pasaulē, un viņš prec to nedz caur Mani, nedz caur Manu vārdu, un viņš noslēdz derību ar to tik ilgi, cik viņš ir pasaulē un tā ar viņu, viņu derība un laulība nav spēkā, kad tie nomirst un kad tie ir prom no šīs pasaules; tādēļ viņi nav saistīti ne ar kādu likumu, kad tie ir prom no šīs pasaules.

16 Tādēļ, kad viņi ir prom no šīs pasaules, viņi nedz prec, nedz top "precēti; bet tiek nozīmēti par "eņģeļiem debesīs, šie eņģeļi ir kalpojošie kalpotāji, lai kalpotu tiem, kas ir daudz lielāka un neizmērojama, un mūžīgas godības svara cienīgi.

17 Jo šie eņģeļi nepakļāvās Manam likumam; tādēļ viņi nevar pieaugt, bet paliek atšķirti un vieni, bez paaugstināšanas, savā glābtajā stāvoklī uz visu mūžību; un no tā laika nav dievi, bet Dieva eņģeļi mūžīgi mūžos.

18 Un vēl patiesi Es saku jums,

7e SRC Atklāsmē.

f SRC Priesterības
atslēgas.

9a Mor. 7:5–6.

src Upuris.

10a 3. Moz. 22:20–25;

Moz. 5:19–23.

11a M&D 132:5.

12a Jāna 14:6.

13a 3. Nef. 27:10–11.

15a src Laulība,

Precēt.

16a Mat. 22:23–33;

Marka 12:18–25;

Lūk. 20:27–36.

b src Eņģeļi.

ja vīrietis prec sievieti un noslēdz derību ar viņu uz laiku un uz visu mūžību, ja šī derība nav caur Mani vai caur Manu vārdu, kas ir Mans likums, un nav aizzīmogota ar apsolījuma Svēto Garu caur to, ko Es esmu iesvaidījis un nozīmējis šim spēkam, tad tā nav nedz derīga, nedz spēkā, kad viņi ir prom no šīs pasaules, tāpēc ka viņi nav savienoti caur Mani—saka Tas Kungs—nedz caur Manu vārdu; kad viņi vairs nav šai pasaulē, tā nevar tur tikt pieņemta tāpēc, ka tur ir nozīmēti eņģeļi un dievi, kuriem tie nevar paiet garām; tādējādi tie nevar iemantot Manu godību; jo Mans nams ir kārtības nams—saka Dievs Tas Kungs.

19 Un vēl patiesi Es saku jums, ja vīrietis prec sievu caur Manu vārdu, kas ir Mans likums, un ar "jauno un mūžīgo derību, un tā tiek ^baizzīmogota uz tiem ar "apsolījuma Svēto Garu no tā, kurš ir iesvaidīts, kuram Es esmu nozīmējis šīs priesterības ^datslēgas un šo spēku; un tiem tiks teikts: Jūs uzcelsties pie pirmās augšāmcelšanās un, ja tas būs pēc pirmās augšāmcelšanās, tad pie nākamās augšāmcelšanās; un iemantosit ^etroņus, valstības, valdības un varas, valdīšanas,

visus augstumus un dziļumus, tad Jēra ^fDzīvības Grāmatā tiks ierakstīts tas, ka viņš neizdarīs slepkavību, ar ko tiek izlietas nevainīgas asinis, un, ja jūs pakļausities Manai derībai un neizdarīsiet nevienu slepkavību, izlejot nevainīgas asinis, tiem visās lietās tiks izpildīts viss, ko Mans kalps būs tiem piešķīris, laikā un caur visu mūžību; un tas pilnībā būs spēkā, kad viņi vairs nebūs šai pasaulē; un viņi paies garām eņģeļiem un dieviem, kas tur ir nolikti, uz savu ^gpaaugstināšanu un godību visās lietās, kā ticis aizzīmogots uz viņu galvām, šī godība būs pilnība un pēcnācēju turpinājums mūžīgi mūžos.

20 Tad viņi būs dievi, tāpēc ka tiem nebūs gala; tādēļ viņi būs no mūžības uz mūžību, tāpēc ka viņi turpinās; tad viņi būs pār visu, tāpēc ka visas lietas ir pakļautas tiem. Tad viņi būs ^adievi, tāpēc ka viņiem ir ^bvisa vara, un eņģeļi būs tiem pakļauti.

21 Patiesi, patiesi Es saku jums, ja vien jūs nepakļausities Manam ^alikumam, jūs nevarēsiet sasniegt šo godību.

22 Jo ^ašauri ir vārti un šaurs ir ^bceļš, kas ved uz paaugstināšanu un ^cdzīvju turpinājumu, un maz būs to, kas to atradīs, tāpēc

19a SRC Laulība, Precēt—
Jaunā un mūžīgā
laulības derība.
b SRC Saistīt, Saistīšana
(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).
c M&D 76:52–53;
88:3–4.
d SRC Priesterības
atslēgas.
e 2. Moz. 19:5–6;

Jāņa atkl. 5:10; 20:6;
M&D 76:56; 78:15, 18.
f SRC Dzīvības
grāmata.
g SRC Paaugstināšana.
20a Mat. 25:21;
M&D 29:12–13;
132:37.
SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas kļūt līdzīgam

Debesu Tēvam.
b M&D 50:26–29;
76:94–95; 84:35–39.
21a SRC Likums.
22a Lūk. 13:24;
2. Nef. 33:9;
Hel. 3:29–30.
b Mat. 7:13–14, 23;
2. Nef. 9:41; 31:17–21.
c M&D 132:30–31.

ka jūs nepieņemat Mani pasaulē, nedz arī jūs pazīstat Mani.

23 Bet, ja jūs pieņemat Mani pasaulē, tad jūs pazīsit Mani un saņemsit savu paaugstināšanu; lai tur, "kur Es esmu, būtu arī jūs.

24 Šīs ir "mūžīgās dzīves—pazīt vienīgo gudro un patieso Dievu un Jēzu Kristu, kuru Viņš ir ^bsūtījis. Es tas esmu. Pieņemiet jūs tādēļ Manu likumu.

25 "Plati ir vārti, un ceļš ir plats, kas ved uz ^bnāvēm; un daudz ir to, kas pa tiem ieiet, tāpēc ka viņi Mani "nepieņem, nedz arī pakļaujas Manam likumam.

26 Patiesi, patiesi Es saku jums, ja vīrietis prec sievu saskaņā ar Manu vārdu un viņi tiek aizzīmogoti ar "apsolījuma Svēto Garu, saskaņā ar Manu norīkojumu, un viņš vai viņa izdaris jebkādu grēku vai pārkāpumu pret jauno un mūžīgo derību, un jebkāda veida zaimošanu, un ja viņi ^bneizdarīs nekādu slepkavību, ar ko viņi izlietu nevainīgas asinis, tad tomēr viņi augšāmcelsies pie pirmās augšāmcelšanās un ieries savā paaugstināšanā; bet viņi tiks iznīcināti miesā un tiks "nodoti "Sātana sitieniem līdz pestīšanas dienai—saka Dievs Tas Kungs.

27 Svētā Gara "zaimošana, kas ^bnetiks piedota nedz pasaulē, nedz ārpus šīs pasaules, ir tanī, ja jūs izdarāt slepkavību, ar ko jūs izlejat nevainīgas asinis, un piekrītat Manai nāvei pēc tam, kad jūs esat saņēmuši jauno un mūžīgo derību—saka Dievs Tas Kungs; un tas, kas nepakļaujas šim likumam, nekādā veidā nevar ieiet Manā godībā, bet tiks "nosodīts—saka Tas Kungs.

28 Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un došu tev Manas svētās priesterības likumu, kā Es un Mans Tēvs iepriekš noteicām, pirms pasaule bija.

29 "Ābrahāms saņēma visas lietas, ko viņš saņēma, ar atklāsmi un pavēli, ar Manu vārdu—saka Tas Kungs—un ir iegājis savā paaugstināšanā, un sēd savā tronī.

30 Ābrahāms saņēma "solījumus attiecībā uz saviem pēcnācējiem un savu gurnu augļiem—no šiem ^bgurniem tu esi, proti, Mans kalps Džozefs,—kuri turpināsies tik ilgi, cik vien viņi būs pasaulē; un kas attiecas uz Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem, viņi turpināsies ārpus pasaules; gan pasaulē, gan ārpus pasaules viņi turpināsies tik neskaitāmi kā

23a Jāņa 14:2–3.

24a Jāņa 17:3.

src Mūžīgā dzīve.

b Jāņa 3:16–17;

M&D 49:5.

25a Mat. 7:13–14;

3. Nef. 14:13–15.

b src Nāve, garīgā.

c Jāņa 5:43.

26a src Apsolījuma Svētais Gars.

b Al. 39:5–6.

c M&D 82:21;

104:9–10.

d src Velns.

27a src Nepiedodams

grēks;

Zaimot, Zaimošana.

b Mat. 12:31–32;

Ebr. 6:4–6;

M&D 76:31–35.

src Pazušanas dēli.

c src Sodība.

29a src Ābrahāms.

30a 1. Moz. 12:1–3;

13:16.

src Ābrahāma

derība;

Ābrahāms—

Ābrahāma

pēcnācēji.

b 2. Nef. 3:6–16.

‘zvaigznes; jeb, ja jūs gribētu saskaitīt smilšu graudiņus jūras krastā, jūs nevarētu tos saskaitīt.

31 Šis solījums ir arī jūsu, tāpēc ka jūs esat no ^aĀbrahāma, un solījums tika dots Ābrahāmam; un ar šo likumu ir turpinājums Mana Tēva darbiem, ar ko Viņš pagodina Sevi.

32 Jūs ejiet tādēļ un dariet Ābrahāma ^adarbus; jūs stājieties Manā likumā, un jūs tiksit izglābti.

33 Bet, ja jūs neieiesit Manā likumā, jūs nevarēsīt saņemt Mana Tēva solījumu, ko Viņš deva Ābrahāmam.

34 Dievs ^apavēlēja Ābrahāmam, un ^bSāra deva ^cHagaru Ābrahāmam par sievu. Un kāpēc viņi to darīja? Tāpēc, ka tas bija likums; un no Hagaras cēlās daudz ļaužu. Tas, tādējādi, starp visām citām lietām, bija solījumu izpildīšana.

35 Vai Ābrahāms tika tādēļ zem nosodījuma? Patiesi Es saku jums: Nē, jo Es, Tas Kungs, ^apavēlēju to.

36 Ābrahāmam tika ^apavēlēts upurēt savu dēlu ^bĪzāku; tomēr bija rakstīts: Tev nebūs ^c‘nokaut. Taču Ābrahāms neatteicās, un

tas tika ieskaitīts viņam par ^ataisnību.

37 Ābrahāms saņēma ^ablakussievas, un tās dzemdināja viņam bērņus; un tas viņam tika ieskaitīts par taisnību, tāpēc ka tās tika dotas viņam un viņš pakļāvās Manam likumam; kā arī Īzāks un ^bJēkabs nedarīja neko citu, kā vien to, kas tiem bija pavēlēts; un tāpēc, ka viņi nedarīja neko citu, kā vien to, kas tiem bija pavēlēts, viņi ir iegājuši savā ^c‘paaugstināšanā, saskaņā ar solījumiem, un sēd troņos, un nav eņģeļi, bet ir dievi.

38 ^aDāvids arī saņēma ^bdaudzas sievas un blakussievas, un arī Mani kalpi Salamans un Mozus, kā arī daudzi citi no Maniem kalpiem, no radīšanas sākuma līdz šim laikam; un nekur tie negrēkoja, kā vien tanīs lietās, ko tie nesaņēma no Manis.

39 Dāvida sievas un blakussievas tika viņam ^a‘dotas no Manis ar Nātāna, Mana kalpa roku, un citiem no praviešiem, kuriem bija šī spēka ^batslēgas; un nevienā no šīm lietām viņš negrēkoja pret Mani, kā vien gadījumā ar ^c‘Ūriju un viņa sie-

30c 1. Moz. 15:5; 22:17.
31a M&D 86:8–11; 110:12.
32a Jāņa 8:39;
Al. 5:22–24.
34a 1. Moz. 16:1–3.
b SRC Sāra.
c 1. Moz. 25:12–18.
SRC Hagara.
35a Jēk. 2:24–30.
36a 1. Moz. 22:2–12.
b SRC Īzāks.
c 2. Moz. 20:13.
d Jēk. 4:5.

src Taisnīgs, Taisns,
Taisnīgums.
37a TAS IR citas sievas.
1. Moz. 25:5–6.
b 1. Moz. 30:1–4;
M&D 133:55.
src Jēkabs, Īzāka
dēls.
c src Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas klūt
līdzīgam Debesu
Tēvam;

Paaugstināšana.
38a SRC Dāvids.
b 1. Sam. 25:42–43;
2. Sam. 5:13;
1. Kēn. 11:1–3.
39a 2. Sam. 12:7–8.
b SRC Priestēriības
atslēgas.
c 2. Sam. 11:4, 27; 12:9;
1. Kēn. 15:5.
SRC Lauības
pārkāpšana;
Slepkaivība.

vu; un tādēļ viņš ir kritis no savas paaugstināšanas un saņēmis savu daļu; un viņš nemanītos tās ārpus šīs pasaules, jo Es esmu ^adevis tās citam—saka Tas Kungs.

40 Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un Es devu tev, Mans kalp Džozef, norīkojumu un ^aatjaunoju visas lietas. Lūdz, ko vien tu gribi, un tas tiks dots tev saskaņā ar Manu vārdu.

41 Un tā kā tu esi jautājis attiecībā par laulības pārkāpšanu, patiesi, patiesi Es saku tev, ja vīrietis saņem sievu jaunajā un mūžīgajā derībā un ja viņa ir ar citu vīrieti, un Es neesmu nozīmējis viņai ar svēto iesvaidsānu, viņa ir pārkāpusi laulību un tiks iznīcināta.

42 Ja viņa nav jaunajā un mūžīgajā derībā un viņa ir ar citu vīrieti, viņa ir ^apārkāpusi laulību.

43 Un ja viņas vīrs ir ar citu sievieti un viņš bija zem ^azvēresta, viņš ir lauzis savu zvērestu un ir pārkāpis laulību.

44 Un ja viņa nav pārkāpusi laulību, bet ir nevainīga un nav lauzusi savu zvērestu, un viņa to zina, un Es atklāju to tev, Mans kalp Džozef, tad tev būs vara ar Manas svētās priesterības spēku ņemt viņu un dot viņu tam, kas nav pārkāpis laulību, bet ir bijis ^auzticīgs; jo viņš

tiks darīts par valdnieku pār daudzām lietām.

45 Jo Es esmu piešķīris tev priesterības ^aatslēgas un spēku, ar ko Es ^batjaunoju visas lietas un daru zināmas tev visas lietas noliktajā laikā.

46 Un patiesi, patiesi Es saku jums, ka viss, ko jūs ^aaizzīmogojat uz zemes, būs aizzīmogots debesīs; un viss, ko jūs saistāt uz zemes Manā Vārdā un ar Manu vārdu—saka Tas Kungs—būs mūžīgi saistīts debesīs; un visi grēki, ko jūs ^bpieidosit uz zemes, būs mūžīgi piedoti debesīs; un visi grēki, ko jūs atstāsīt uz zemes, būs atstāti debesīs.

47 Un vēl patiesi Es saku tev, ka visu, ko tu svētī, Es svētīšu, un visu, ko tu nolādi, Es ^anolādēšu, saka Tas Kungs, jo Es, Tas Kungs, esmu tavs Dievs.

48 Un vēl patiesi Es saku tev, Mans kalp Džozef, ka viss, ko tu dod uz zemes, un katrs, kam tu kādu dod uz zemes ar Manu vārdu un saskaņā ar Manu likumu, tiks piemeklēts ar svētībām un nevis lāstiem, un ar Manu spēku—saka Tas Kungs—un būs bez nosodījuma uz zemes un debesīs.

49 Jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un būšu ar tevi līdz pat ^apasaules galam un cauri visai mūžībai; jo patiesi

39d Jer. 8:10.

40a DžS—V 1:33.
src Evanģēlija atjaunošana.

42a M&D 42:22–26.

43a SRC Derība;
Laulība, Precēt.

44a SRC Šķīstība.

45a src Priesterības
atslēgas.

b Ap. d. 3:21;
M&D 86:10.
src Evanģēlija
atjaunošana.

46a SRC Saistīt,
Saistišana

(Aizzīmogot,
Aizzīmogošana).

b src Grēku
piedošana.

47a 1. Moz. 12:1–3;
M&D 124:93.

49a Mat. 28:20.

Es ^baizzīmogoju uz tevis tavu ‘paaugstināšanu un sagatavoju troni tev Mana Tēva valstībā ar Ābrahāmu, tavu ^atēvu.

50 Lūk, Es esmu redzējis tavus ‘upurus un piedošu tev visus tavus grēkus; Es esmu redzējis tavus upurus paklausībā tam, ko Es tev esmu sacījis. Ej, tādēļ, un Es sagatavošu ceļu tavai izglābšanai, kā Es ^bpieņēmu, kad Ābrahāms upurēja savu dēlu Īzāku.

51 Patiesi Es saku tev: Pavēli Es dodu savai kalponei Emmai Smitai, tavai sievai, kuru Es esmu tev devis, lai viņa aturās un nebauda no tā, ko Es pavēlēju tev upurēt viņai; jo Es to darīju—saka Tas Kungs—lai pārbaudītu jūs abus, kā Es darīju ar Ābrahāmu, un lai Es varētu pieprasīt upuri no jūsu rokas ar derību un ziedojumu.

52 Un lai Mana kalpone ‘Emma Smita pieņem visas tās, kas ir dotas Manam kalpam Džozefam un kuras ir tikumīgas un šķīstas Manā priekšā; un tās, kuras nav šķīstas, un ir teikušas, ka viņas ir šķīstas, tiks iznīcinātas—saka Dievs Tas Kungs.

53 Jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un jums būs paklausīt Manai balsij; un Es dodu Savam kalpam Džozefam, ka viņš tiks darīts par valdnieku pār daudzām lietām; jo viņš ir bijis

‘uzticīgs pār mazumu, un no šī brīža Es stiprināšu viņu.

54 Un Es pavēlu Savai kalponei Emmai Smitai pakļauties un piekerties Manam kalpam Džozefam un nevienam citam. Bet ja viņa nepakļausies šai pavēlei, viņa tiks iznīcināta—saka Tas Kungs—jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un iznīcināšu viņu, ja viņa nepakļausies Manam likumam.

55 Bet ja viņa nepakļausies šai pavēlei, tad Mans kalps Džozefs darīs viņai visu, kā viņš viņai ir teicis; un Es svētīšu Džozefu un vairošu viņu, un došu viņam ‘simtkārtīgi šai pasaulē tēvus un mātes, brāļus un māsas, namus un zemes, sievas un bērnus, un ^bmūžīgo dzīvju kroņus mūžīgajās pasaulēs.

56 Un vēl patiesi Es saku, lai Mana kalpone ‘piedod Manam kalpam Džozefam viņa pārkāpumus, un tad viņai tiks piedoti viņas pārkāpumi, ar ko viņa ir pārkāpusi pret Mani; un Es, Tas Kungs, tavs Dievs, svētīšu viņu un vairošu viņu, un likšu viņas sirdij priecāties.

57 Un vēl Es saku, lai Mans kalps Džozefs neizlaiž no savām rokām savu īpašumu, lai ienaidnieks nenāktu un neiznīcinātu viņu; jo Sātans ‘meklē iznīcināt; jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, un Džozefs ir Mans kalps; un skaties un

49b M&D 68:12.
c M&D 5:22.
src Aicināšana
un izredzēšana.
d 1. Moz. 17:1–8;
2. Nef. 8:2.
50a src Upuris.

b 1. Moz. 22:10–14;
M&D 97:8.
52a src Smita
Emma Heila.
53a Mat. 25:21;
M&D 52:13.
55a Marka 10:28–31.

b src Ģimene—
Mūžīgā ģimene;
Mūžīgā dzīve.
56a src Piedot.
57a Mat. 10:28.

raugi, Es esmu ar viņu, kā Es biju ar Ābrahāmu, tavu tēvu, līdz pat viņa ^bpaaugstināšanai un godībai.

58 Tagad, kas attiecas uz "priesterības likumu—ir daudz lietas, kas tam pieder.

59 Patiesi, ja vīrietis tiek Mana Tēva aicināts, kā tika "Ārons, ar Manu paša balsi un ar Tā balsi, kurš sūta Mani, un Es esmu apveltījis viņu ar šīs priesterības spēka ^batslēgām, ja viņš dara visu Manā Vārdā un saskaņā ar Manu likumu un Manu vārdu, viņš negrēkos, un Es attaisnošu viņu.

60 Lai tādēļ neviens neuzbrūk Manam kalpam Džozefam; jo Es viņu attaisnošu; jo viņš nesīs upuri, ko Es prasīšu no viņa rokām par viņa pārkāpumiem—saka Tas Kungs, jūsu Dievs.

61 Un vēl, kas attiecas uz priesterības likumu—ja vīrietis apprec "jaunavu un vēlas apprecēt ^bcitū, un pirmā dod savu piekrišanu, un ja viņš apprec otru, un tās ir jaunavas un nav devušas zvērestu nevienam citam vīrietim, tad viņš ir attaisnots; viņš nevar pārkāpt laulību, jo tās ir dotas viņam; jo viņš nevar pārkāpt laulību ar to, kas pieder viņam un nevienam citam.

62 Un ja viņam ir dotas desmit jaunavas ar šo likumu, viņš nevar pārkāpt laulību, jo tās pieder viņam, un tās ir dotas

viņam; tādējādi viņš ir attaisnots.

63 Bet ja viena vai otra no desmit jaunavām pēc tam, kad tā ir apprecēta, būs ar citu vīrieti, tā pārkāps laulību un tiks iznīcināta; jo tās ir dotas viņam "vairoties un piepildīt zemi, saskaņā ar Manu pavēli, un izpildīt to solījumu, kuru deva Mans Tēvs pirms pasaules radīšanas, un viņu paaugstināšanai mūžīgajās pasaulēs, lai viņas dzemdinātu cilvēku dvēseles; jo tanī tiek Mana Tēva ^bdarbs turpināts, lai viņš tiktu godināts.

64 Un vēl patiesi, patiesi Es saku jums, ja vīrietim, kurš tur šī spēka atslēgas, ir sieva, un viņš māca tai Manas priesterības likumu, kas attiecas uz šīm lietām, tad tā ticēs un kalpos viņam, vai arī tā tiks iznīcināta, saka Tas Kungs, jūsu Dievs; jo Es iznīcināšu to; jo Es vairošu Savu Vārdu pār visiem tiem, kas pieņem Manu likumu un pakļaujas tam.

65 Tādēļ tas būs likumīgi Manī, ja tā nepieņems šo likumu—viņam pieņemt visu, ko Es, Tas Kungs, viņa Dievs, tam došu—tāpēc, ka tā netic un nekalpo viņam saskaņā ar Manu vārdu; un viņa tad kļūs par pārkāpēju; un viņš tiek atbrīvots no Sāras likuma, kura kalpoja Ābrahāmam saskaņā ar likumu, kad Es pavēlēju Ābrahāmam ņemt Hagaru par sievu.

57^b SRC Paaugstināšana.

58^a M&D 84:19–26.
SRC Priesterība.

59^a Ebr. 5:4.
SRC Ārons,
Mozus brālis.

^b SRC Priesterības
atslēgas.

61^a SRC Jaunava.

^b 1. OD.
SRC Laulība,
Precēt—

Daudzsievība.

63^a 1. Moz. 1:26–28;

Jēk. 2:30.

^b Moz. 1:39.

66 Un tagad, kas attiecas uz šo likumu, patiesi, patiesi Es saku tev, Es atklāšu vairāk tev vēlāk,

tādēļ lai šis ir pietiekami šim brīdim. Lūk, Es esmu Alfa un Omega. Āmen.

133. NODAĻA

Atklāsme, dota caur pravieti Džozefu Smitu Hairemā, Ohaio štatā, 1831. gada 3. novembrī. Ievadot šo atklāsmi, Džozefa Smita vēsturē ir teikts: „Šajā laikā bija daudzas lietas, kuras elderi vēlējās zināt attiecībā uz evaņģēlija sludināšanu zemes iedzīvotājiem un attiecībā uz sapulcināšanu; un lai staigātu patiesajā gaismā un saņemtu norādījumus no augšas, 1831. gada 3. novembrī es vaicāju Tam Kungam un saņēmu sekojošo svarīgo atklāsmi.” No sākuma šī nodaļa tika pievienota grāmatai „Mācība un Derības” kā pielikums un pēc tam tika piešķirts nodaļas numurs.

1–6, Svētajiem tiek pavēlēts sagatavoties Otrajai Atnākšanai; 7–16, Visiem cilvēkiem tiek pavēlēts bēgt no Bābeles, nākt uz Ciānu un sagatavoties Tā Kunga lielajai dienai; 17–35, Viņš stāvēs Ciānas kalnā, kontinenti kļūs par vienu zemi, un Israēla pazudušās ciltis atgriezīsies; 36–40, Evaņģēlijs tika atjaunots caur Džozefu Smitu, lai tiktu sludināts visā pasaulē; 41–51, Tas Kungs nāks lejā atriebībā ļaunajiem; 52–56, Tas būs Viņa pestīto gads; 57–74, Evaņģēlijs tiks izplatīts, lai glābtu svētos un iznīcinātu ļaunos.

KLAUSIETIES, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis—saka Tas Kungs, jūsu Dievs,—un dzirdiet Tā Kunga vārdu attiecībā uz jums—

2 Tā Kunga, kurš pēkšņi “nāks

Savā templī; Tā Kunga, kurš nāks lejā uz pasauli ar lāstu, lai ^btiesātu; jā, pār visām tautām, kas aizmirst Dievu, un pār visiem bezdievīgajiem starp jums.

3 Jo Viņš “atsegs Savu svēto roku visu tautu acu priekšā, un visi zemes gali redzēs ^bglābšanu, kas nāk no viņu Dieva.

4 Tādēļ sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs, ak Mani ļaudis; iesvētiet sevi; sapulcējieties jūs kopā, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis, uz Ciānas zemes, visi jūs, kam nav ticis pavēlēts aizkavēties.

5 Ejjiet prom no “Bābeles. Esiet ^bšķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus.

6 Sasauciet savas svētās sapulces un “runājiet bieži cits ar citu.

133 2a Mal. 3:1;
M&D 36:8.
b M&D 1:36.
src Jēzus Kristus—
Sogis.
3a Jes. 52:10.

b Jes. 12:2; 52:10.
src Glābšana;
Pestīšanas iecere.
5a Al. 5:57;
M&D 1:16.
src Bābele;

Pasaulīgums.
b 2. Tim. 2:21;
3. Nef. 20:41;
M&D 38:42.
src Šķīstis, Šķīstība.
6a Mal. 3:16–18.

Un lai katrs cilvēks piesauc Tā Kunga Vārdu.

7 Jā, patiesi Es saku jums atkal, tas laiks ir pienācis, kad Tā Kunga balss ir uz jums: Ejiet prom no Bābeles; ^asapulcējieties jūs kopā no visām tautām, no ^bčetriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

8 ^aSūtiet Manas baznīcas elde-
rus pie visām tautām, kas ir tālu
prom, uz ^bjūras salām; sūtiet uz
svešām zemēm; piesauciet visas
tautas, vispirms ^ccitticībniekus
un tad ^djūdus.

9 Un, skatieties un raugiet, šis
būs viņu sauciens un Tā Kunga
balss uz visiem ļaudīm: Ejiet jūs
uz Ciānas zemi, lai Manu ļaužu
robežas tiktu paplašinātas un lai
viņas ^astabi tiktu nostiprināti,
un lai ^bCiāna izplestos apgaba-
los visapkārt.

10 Jā, lai sauciens iet starp
visiem ļaudīm: Mostieties un
celieties, un izejiet sagaidīt ^aLī-
gavaini; skatieties un raugiet,
Līgavainis nāk; izejiet Viņu sa-
gaidīt! Sagatavojieties Tā Kunga
^blielajai dienai.

11 Tāpēc ^aesiet modri, jo jūs
^bnezināt nedz dienu, nedz stun-
du.

12 Lai tādēļ tie, kuri ir ^astarp
citticībniekiem, bēg uz ^bCiānu.

13 Un lai tie, kuri ir no ^aJūdas,
bēg uz ^bJeruzālemi, uz Tā Kun-
ga ^cnama ^dkalniem.

14 Ejiet prom no visām tautām,
patiesi no Bābeles, no ļauno vi-
du, kas ir garīgā Bābele.

15 Bet patiesi tā saka Tas
Kungs: Lai jūsu bēgšana nenotie-
k ^asteigā, bet lai viss ir sagata-
vots jūsu priekšā; un lai tas, kas
iet, lai viņš ^bneraugās atpakaļ,
lai pēkšņa iznīcība nenāktu pār
viņu.

16 Klausieties un dzirdiet, ak
jūs, zemes iedzīvotāji. ^aKlausie-
ties kopā jūs, Manas baznīcas
elderi, un dzirdiet Tā Kunga
balsi; jo Viņš sauc visus cilvēkus
un pavēl visiem cilvēkiem visur
^bnožēlot grēkus.

17 Jo lūk, Dievs Tas Kungs ir
^asūtījis eņģeļus, kuri sauc debe-
su vidū, sakot: Sagatavojiet Tam
Kungam ceļu un taisiet ^btaisnas
Viņa takas, jo Viņa ^catnākšanas
stunda ir tuvu,—

18 kad ^aJērs stāvēs uz ^bCiānas
kalna un līdz ar Viņu ^csimts
četrdesmit un četri tūkstoši to,
kam Viņa Tēva Vārds rakstīts uz
viņu pierēm.

7a M&D 29:8.
src Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b Cak. 2:7–8;
Marka 13:27.
8a src Misionāru darbs.
b Jes. 11:11;
1. Nef. 22:4;
2. Nef. 10:8, 20.
c src Citticībnieki.
d src Jūdi.
9a Jes. 54:2.
src Stabs.
b src Ciāna.
10a Mat. 25:6;

M&D 33:17–18;
45:54–59.
src Līgavainis.
b M&D 1:12–14.
11a Marka 13:32–37;
DžS—M 1:46, 48.
b M&D 49:7.
12a M&D 38:31, 42.
b src Ciāna.
13a src Jūda.
b src Jeruzāleme.
c Psm. 122.
d Jes. 2:1–3;
Ec. 38:8.
15a Jes. 52:10–12;

M&D 58:56.
b 1. Moz. 19:17, 26;
Lūk. 9:62.
16a M&D 1:1–6.
b src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
17a M&D 13; 27:7–8;
88:92.
b Jes. 40:3–5.
c Mal. 3:1.
18a Jāņa atkl. 14:1.
src Dieva Jērs.
b M&D 84:2.
c Jāņa atkl. 7:1–4.

19 Tādēļ sagatavojieties "Līgavaiņa ^batnākšanai; izejiet jūs, izejiet jūs ārā Viņu sagaidīt.

20 Jo lūk, Viņš "stāvēs uz Eļļas kalna un uz varenā okeāna, patiesi lielās dzelmes, un uz jūras salām, un uz Ciānas zemes.

21 Un Viņš "runās ar Savu balsi no ^bCiānas, un Viņš runās no Jeruzālemes, un Viņa balss būs dzirdama starp visiem ļaudīm;

22 un tā būs balss, kā lielu ūdeņu "balss un kā skaļa ^bpērkona balss, kas "nolīdzinās kalnus, un ielejas vairs nebūs atrodamas.

23 Viņš pavēlēs lielajai dzelmei, un tā tiks atstumta uz ziemeļu valstīm, un "salas kļūs par vienu zemi;

24 un "Jeruzālemes zeme un Ciānas zeme tiks atgriezta savā vietā, un zeme būs tāda pati, kāda tā bija tanīs dienās, pirms tā tika ^bsadalīta.

25 Un Tas Kungs, patiesi Glābējs, stāvēs Savu ļaužu vidū un "valdīs pār visu miesu.

26 Un tie, kas ir "ziemeļu valstīs, tiks pieminēti Tā Kunga priekšā; un viņu pravieši dzirdēs Viņa balsi un vairs ilgāk nepaliks

mierā; un viņi satrieks klintis, un ledus izplūdīs viņu klātbūtnē.

27 Un "lielceļš tiks izveidots lielās dzelmes vidū.

28 Viņu ienaidnieki kļūs par upuri tiem,

29 un "neauglīgos tuksnešos radīsies dzīva ūdens dīķi; un izdegusi grunts vairs nebūs izkaltusi zeme.

30 Un viņi nesīs savus bagātos dārgumus "Efraima bērniem, Maniem kalpiem.

31 Un nebeidzamo "pakalnu robežas trīcēs no viņu klātbūtnes.

32 Un tur viņi nometīsies zemē un tiks kronēti ar godību, tieši Ciānā, ar Tā Kunga kalpu, patiesi Efraima bērnu, rokām.

33 Un viņi tiks piepildīti ar mūžīgā prieka "dziesmām.

34 Lūk, šī ir mūžīgā Dieva svētība "Israēla ciltim, un bagātāka svētība uz ^bEfraima un viņa sekojāju galvām.

35 Un arī tie, kas ir no "Jūdas cilts, pēc viņu sāpēm tiks iesvētīti "svētumā Tā Kunga priekšā, lai dzīvotu Viņa klātbūtnē dienu un nakti, mūžīgi mūžos.

19a SRC Līgavainis.

b Mat. 25:1-13;

M&D 33:17-18; 88:92.

src Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

20a Cak. 14:4;

M&D 45:48-53.

21a Joēla 4:16;

Am. 1:2.

b Jes. 2:2-4.

22a Ec. 43:2;

Jāņa atkl. 1:15;

M&D 110:3.

b Psm. 77:19;

Jāņa atkl. 14:2.

c Soģu 5:5;

Jes. 40:4; 64:1;

Jāņa atkl. 16:20;

M&D 49:23; 109:74.

23a Jāņa atkl. 6:14.

24a src Jeruzāleme.

b 1. Moz. 10:25.

src Zeme—Zemes

sadalīšana.

25a src Jēzus Kristus—

Kristus valdīšana

Tūkstošgadē.

26a Jer. 16:14-15;

M&D 110:11.

src Israēls—

Israēla desmit

pazudušās cilts.

27a Jes. 11:15-16;

2. Nef. 21:16.

29a Jes. 35:6-7.

30a Cak. 10:7-12.

src Efraims—

Efraima cilts.

31a 1. Moz. 49:26.

33a Jes. 35:10; 51:11;

M&D 66:11.

34a src Israēls—

Divpadsmit

Israēla cilts.

b 1. Moz. 48:14-20;

1. Laiku 5:1-2;

Et. 13:7-10.

35a src Jūda—Jūdas cilts.

b src Svētums.

36 Un tagad patiesi saka Tas Kungs, lai šīs lietas būtu zināmas starp jums, ak jūs, zemes iedzīvotāji, Es esmu sūtījis Savu "eņģeli laižamies debesu vidū ar mūžīgo ^bevanģēliju, kas ir parādījis dažiem un nodevis to cilvēkam, kas parādīsies daudziem, kas dzīvo uz zemes.

37 Un šis "evanģēlijs tiks ^bsludināts ^ckatrai tautai, ciltij, valodai un tautībai.

38 Un Dieva kalpi dosies uz priekšu, saucot skaļā balsī: Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda;

39 un "pielūdziet To, kas radījis zemi un jūru, un ūdens avotus—

40 piesaukdami Tā Kunga Vārdu dienu un nakti, sakot: Ak, kaut Tu "pāršķeltu debesis, kaut Tu nonāktu lejā, ka kalni varētu izplūst Tavā klātbūtnē.

41 Un tas tiks atbildēts uz viņu galvām; jo Tā Kunga klātbūtne būs kā kausējoša uguns, kas deg, un kā uguns, kas liek ūdeņiem "vārīties.

42 Ak Kungs, Tu nāksi lejā, lai darītu Savu Vārdu zināmu Saviem pretiniekiem, un visas tautas drebēs Tavā klātbūtnē—

43 kad Tu darīsi briesmīgas lietas, lietas, ko viņi negaida;

44 jā, kad Tu nāksi lejā un kalni

izplūdīs Tavā klātbūtnē, Tu "sastapsi to, kurš priecājas un rīkojas taisnībā, kurš piemin Tevi Tavos ceļos.

45 Jo kopš pasaules sākuma cilvēki nav nedz dzirdējuši, nedz saklausījuši ar ausīm, nedz kāda acs ir redzējusi, ak Dievs, bez Tevis, cik lielas lietas Tu esi "sagatavojis tam, kas ^bgaida uz Tevi;

46 un tiks teikts: "Kas tas tāds, kas ^bnāk lejā no Dieva debesīs spilgti sarkanās drēbēs; jā, no apgabaljiem, kas nav zināmi, tērpts Savās spožajās drānās, nākdams Sava spēka diženumā?

47 Un Viņš sacīs: Es esmu Tas, kurš runā taisnībā un kam ir vara izglābt.

48 Un Tas Kungs būs "sarkans Savās drānās, un viņa drēbes būs kā viņa spaida minējams.

49 Un tik liela būs Viņa klātbūtnes godība, ka "saule paslēps savu seju kaunā un mēness atteiks dot savu gaismu, un zvaigznes tiks aizsviestas no savām vietām.

50 Un būs dzirdama Viņa balss: Es "minu viņa spaidu viens pats un spriedu tiesu pār visiem ļaudīm; un neviens nebija ar Mani;

51 un Es mīdīju tos Savā nīknumā, un Es bradāju tos Savās dūsmās, un viņu asinis Es esmu

36a Jāņa atkl. 14:6–7;

M&D 20:5–12.

b SRC Evanģēlija atjaunošana.

37a SRC Evanģēlijs.

b SRC Misionāru darbs; Sludināt.

c M&D 42:58.

39a SRC Pielūgšana.

40a Jes. 64:1–2.

41a Īj. 41:23.

44a 1. tes. 4:15–18.

45a Jes. 64:4; 1. kor. 2:9.

b Raudu Dz. 3:25;

2. Nef. 6:7, 13.

46a Jes. 63:1–2.

b SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

48a 1. Moz. 49:11–12;

Lūk. 22:44;

Jāņa atkl. 19:11–15;

DZST Jāņa atkl. 19:15

(Pielikums);

Mos. 3:7;

M&D 19:18.

49a Jes. 13:10; 24:23;

M&D 45:42; 88:87.

50a Jes. 63:2–3;

M&D 76:107; 88:106.

“uzšlakstījis uz Savām drēbēm un notraipījis visu Savu tērpu; jo tā bija atriebības, kas bija Manā sirdī, diena.

52 Un tagad ir atnācis Manu pestīto gads; un viņi pieminēs sava Kunga mīlo laipnību un visu, ko Viņš ir piešķīris tiem atbilstoši Savai labestībai un atbilstoši Savai mīļajai laipnībai, mūžīgi mūžos.

53 Un Viņš izcieta visas viņu “ciešanas. Un Viņa klātbūtnes eņģelis tos izglāba; un Savā ^bmīlestībā un Savā līdzietībā Viņš tos ‘atpestīja un nesa viņus, un atbalstīja viņus visās senajās dienās;

54 jā, un “Ēnohs arī un tie, kas bija ar viņu; pravieši, kuri bija pirms viņa; un ^bNoa arī un tie, kas bija pirms viņa; un ^cMozus arī un tie, kas bija pirms viņa;

55 un no Mozus līdz Elījam un no Elījas līdz Jānim, kurš bija ar Kristu pie Viņa “augšāmcelšanās, un svētie apustuļi ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu būs kopā ar Jēru.

56 Un “svēto ^bkapi taps ‘atvērti; un viņi iznāks un stāvēs pie “Jēra labās rokas, kad Viņš stāvēs uz ^cCiānas kalna un svētajā pilsētā ^fJaunajā Jeruzālemē; un

viņi dziedās ^gJēra ^hdziesmu dieņu un nakti mūžīgi mūžos.

57 Un šī iemesla dēļ, lai cilvēki varētu kļūt par to “godību dalībniekiem, kurām bija jātop atklātām, Tas Kungs sūtīja Sava ^bevanģēlija pilnību, Savu mūžīgo derību, pārspriežot skaidrībā un vienkāršībā,—

58 lai sagatavotu vājos tām lietām, kuras nāks uz zemi, un Tā Kunga nodomam tai dienā, kad “vājais liks kaunā gudro un ^bmazais kļūs par stipru tautu, un “divi liks desmitiem tūkstošu bēgt.

59 Un ar zemes vājajiem Tas Kungs “kuls tautas ar Sava gara spēku.

60 Un šī iemesla dēļ šīs pavēles tika dotas; viņiem tika pavēlēts sargāt tās no pasaules tai dienā, kad tās tika dotas, bet tagad tām ir “jāiet pie ^bvisiem miesīgajiem—

61 un tas ir saskaņā ar Tā Kunga prātu un gribu, kurš valda pār visu miesu.

62 Un tam, kas “nožēlo grēkus un ^biesvēta sevi Tā Kunga priekšā, tiks dota ‘mūžīgā dzīve.

63 Un pār tiem, kas “neklausa Tā Kunga balsij, tiks piepildīts tas, ko rakstīja pravietis Mozus,

51a 3. Moz. 8:30.

53a Jes. 63:4–9.

b SRC Žēlsirdība.

c SRC Pestīt, Pestītais, Pestīšana.

54a SRC Ēnohs.

b SRC Noa, Bībeles patriarhs.

c SRC Mozus.

55a SRC Augšāmcelšanās.

56a SRC Svētais.

b M&D 29:13.

c M&D 45:45–46;

88:96–97.

d Mat. 25:33–34.

e Jes. 24:23;

Jāņa atkl. 14:1;

M&D 76:66;

84:2, 98–102.

f SRC Jaunā

Jeruzāleme.

g SRC Dieva Jērs.

h Jāņa atkl. 15:3;

M&D 84:98–102.

57a SRC Godības pakāpes.

b SRC Evanģēlijs.

58a Mat. 11:25; 1. kor. 1:27;

Al. 32:23; 37:6–7.

b Jes. 60:22.

c 5. Moz. 32:29–30.

59a Mih. 4:11–13.

60a M&D 104:58–59.

b M&D 1:2.

62a SRC Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

b M&D 88:74.

src Iesvētīšana.

c SRC Mūžīgā dzīve.

63a SRC Uz klausīt.

ka viņi tiks ^bizdeldēti no tautas vidus.

64 Un arī tas, ko rakstīja pravietis "Maleahijs: Jo lūk, tā ^bdiena nāk, kas 'degs kā karsta krāsns, un visi lepnie, jā, un visi tie, kas dara bezdievības, būs kā rugāji; un tā diena, kas nāk, tos sadedzinās—saka Pulku Kungs—ka tā neatstās ne saknes, ne zara.

65 Tādēļ šī būs Tā Kunga atbilde tiem:

66 Tai dienā, kad Es nācu pie savējiem, neviens cilvēks no jums "nepieņēma Mani, un jūs tikāt padzīti.

67 Kad Es atkal saucu, nebija neviena no jums, kas atbildētu; tomēr Mana "roka vispār nebija kļuvusi īsāka, ka Es nevarētu atpestīt, nedz Mans ^bspēks atbrīvot.

68 Lūk, ar Savu rājienu Es

"nosusinū jūru. Es padaru upes par tuksnesi; viņu zivis smird un mirst aiz slāpēm.

69 Es tērpju debesis tumsā un maisaudeklu daru par tās apsegu.

70 Un "tas jums būs no Manas rokas—jūs gulēsiet zemē bēdās.

71 Skatieties un raugiet—nav neviena, kas jūs paglābtu; jo jūs neklausījāt Manai balsij, kad Es saucu jūs no debesīm; jūs neticējāt Maniem kalpiem, un, kad viņi tika "sūtīti pie jums, jūs tos nepieņēmāt.

72 Tādēļ tie "aizzīmogoja liecību un aizsēja bauslību, un jūs tikāt nodoti tumsībai.

73 Šie aizies ārējā tumsībā, kur ir "raudāšana un gaudošana, un zobu griešana.

74 Lūk, Tas Kungs jūsu Dievs to ir sacījis. Āmen.

134. NODAĻA

Ticības deklarācija attiecībā uz valdībām un likumiem kopumā, vienbalsīgi pieņemta Baznīcas vispārējā konferencē, kas tika noturēta Kērtlandē, Ohajo štatā, 1835. gada 17. augustā. Daudzi svētie sapulcējās, lai apspriestu grāmatas „Mācība un Derības” pirmā izdevuma piedāvāto saturu. Tajā laikā šai deklarācijai tika dots sekojošais ievads: „Lai mūsu ticība attiecībā uz zemes valdībām un likumiem kopumā netiktu nepareizi iztulkota, nedz nepareizi saprasta, mēs uzskatām par pareizu izklāstīt šīs grāmatas noslēgumā mūsu viedokli par iepriekšminēto.”

63b Ap. d. 3:22–23;
1. Nef. 22:20–21;
3. Nef. 20:23; 21:11;
M&D 1:14;
DžS—V 1:40.
64a Mal. 3:19.
SRC Maleahijs.
b DžS—V 1:36–37.
c Jes. 66:15–16;
1. Nef. 22:15;

3. Nef. 25:1;
M&D 29:9; 64:24.
SRC Zeme—Zemes
attīrīšana.
66a Jāņa 1:11.
67a 2. Nef. 28:32.
b Jes. 50:2;
2. Nef. 7:2.
68a 2. Moz. 14:21;
Joz. 3:14–17.

70a Jes. 50:11.
71a 2. Laiku 36:15–16;
Jer. 44:4–5.
72a Jes. 8:16–20.
73a Mat. 8:11–12;
Lūk. 13:28;
M&D 19:5.
SRC Elle;
Tumsība, garīgā.

1–4, *Valdībām ir jāaizsargā sirdsapziņas un pielūgšanas brīvība; 5–8, Visiem cilvēkiem ir jāatbalsta savas valdības un jāizrāda respekts un cieņa pret likumu; 9–10, Reliģiskajām sabiedrībām nedrīkst būt civilā vara; 11–12, Cilvēki tiek attaisnoti, aizstāvot sevi un savu īpašumu.*

Mēs ticam, ka "valdības tika Dieva iedibinātas cilvēku labumam; un ka Viņš tur cilvēkus ^batbildīgus par viņu rīcību attiecībā uz tām, gan pieņemot likumus, gan izpildot tos sabiedrības labumam un drošībai.

2 Mēs ticam, ka neviena valdība nevar pastāvēt mierā, ja vien nav noteikti un turēti neaizskartī tādi likumi, kas nodrošinās katram cilvēkam "sirdsapziņas ^bbrīvību, īpašuma tiesības un kontroli, un "dzīvības aizsardzību.

3 Mēs ticam, ka katrai valdībai ir noteikti vajadzīgas civilās "amatpersonas un miertiesneši, lai īstenotu tās likumus; un ka tādiem, kas izpildīs likumu vienlīdzībā un taisnībā, ir jātiek atrastiem un atbalstīti ar tautas balsi, ja tā ir republika, vai ar valdnieka gribu.

4 Mēs ticam, ka reliģija ir Dieva iedibināta; un ka cilvēki ir atbildīgi Viņa un tikai Viņa priekšā par tās īstenošanu, ja vien viņu reliģiskie uzskati nemudina tos aizskart citu tiesības un brīvības; bet mēs neticam, ka cilvēku

likumam ir tiesības iejaukties, nosakot "dievkalpojuma noteikumus, lai saistītu cilvēku sirdsapziņu, nedz diktēt publiskās vai personiskās pielūgšanas formas; ka civilajiem miertiesnešiem ir jāapvalda noziegumi, bet nekad nav jākontrolē sirdsapziņa; jāso da vainīgie, bet nekad nav jāapspiež dvēseles brīvība.

5 Mēs ticam, ka visi cilvēki ir saistīti stiprināt un atbalstīt atbilstošās valdības, kur tie dzīvo, kamēr viņi tiek aizsargāti savās dabiskajās un neatsavināmajās tiesībās ar šo valdību likumiem; un ka musināšana un "pretošanās ir nepiemērotas katram tādā veidā aizsargātam pilsonim, un tām jātiek atbilstoši sodītām; un ka visām valdībām ir tiesības ieviest tādus likumus, kādi pēc to domām vislabāk aizsargā sabiedriskās intereses; tajā pašā laikā tomēr turot svētu sirdsapziņas brīvību.

6 Mēs ticam, ka katram cilvēkam jātiek cienītam savā vietā, arī valdniekiem un miertiesnešiem, viņi ir nolikti nevainīgo aizstāvēšanai un vainīgo sodīšanai; un ka pret "likumiem visiem cilvēkiem ir jāizrāda respekts un cieņa, jo bez tiem miers un saskaņa tiks aizstāti ar nekārtību un varmācību; cilvēku likumi ir iedibināti noteiktam mērķim—lai regulētu mūsu kā atsevišķu cilvēku un tautu intereses, starp cilvēku

134 1a M&D 98:4–7;
TA 1:12.

b src Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

2a src Sirdsapziņa.

b src Rīcības brīvība.

c M&D 42:18–19.

3a M&D 98:8–10.

4a Al. 21:21–22;

TA 1:11.

src Pielūgšana.

5a TA 1:12.

src Sacelšanās.

6a M&D 58:21; 88:34.

un cilvēku; un dievišķie likumi doti no debesīm un nosaka noteikumus garīgām lietām, ticībai un pielūgšanai, par abiem cilvēkam būs jāatbild savam Radītājam.

7 Mēs ticam, ka valdniekiem, valstīm un valdībām ir tiesības un tās ir saistītas ieviest likumus visu pilsoņu reliģiskās ticības brīvas īstenošanas aizsardzībai; bet mēs neticam, ka tām ir tiesības taisnīgi atņemt pilsoņiem šo privilēģiju vai aizliegt tiem viņu uzskatus, ja vien likumiem tiek izrādīta pietāte un godbijība, un šie reliģiskie uzskati neattaisno nedz musināšanu, nedz savvērstību.

8 Mēs ticam, ka nozieguma izdarīšana ir "jāsoda atbilstoši šī nodarījuma būtībai; ka slepkavība, nodevība, laupīšana, zādzība un sabiedriskās kārtības traucēšana visos veidos ir jāsoda atbilstoši to noziedzībai un to tieksmei uz ļauno starp cilvēkiem, saskaņā ar to valdību likumiem, kuru teritorijā šie noziegumi ir veikti; un visiem cilvēkiem ir jāiestājas par sabiedrisko mieru un kārtību un jāizmanto visas savas iespējas, lai labo likumu pārkāpējus nodotu sodīšanai.

9 Mēs neticam, ka ir taisnīgi sajaukt reliģisko ietekmi ar civilo valdību, ar ko viena reliģiskā sabiedrība tiek veicināta un citai aizliegta tās garīgās privilēģijas, un to locekļu, kā pilsoņu, personīgās tiesības tiek noliegta.

10 Mēs ticam, ka visām reliģiskajām sabiedrībām ir tiesības rīkoties ar saviem locekļiem par viņu neatbilstošu uzvedību saskaņā ar šo sabiedrību noteikumiem un nolikumiem; ja šī rīcība ir attiecībā uz biedrību un stāvokli sabiedrībā; bet mēs neticam, ka kādai reliģiskajai sabiedrībai ir pilnvaras tiesāt cilvēkus attiecībā par tiesībām uz īpašumu vai dzīvību, atņemt viņiem šīs pasaules labumus vai arī likt briesmās to dzīvību vai ķermeņa locekļus, vai arī uzlikt tiem jebkādu fizisku sodu. Tās var tikai "izslēgt tos no savas sabiedrības un atņemt tiem viņu locekļa statusu.

11 Mēs ticam, ka visiem cilvēkiem ir jāvēršas pie civilā likuma pēc atlīdzības par visām netaisnībām un pārestībām, ja ir notikuši personīgi aizvainojumi vai arī ir aizskartas tiesības uz īpašumu, vai aizskarta reputācija, kur ir tādi likumi, kas to aizsargās; bet mēs ticam, ka visi cilvēki ir attaisnoti, kritiskos brīžos aizsargājot sevi, savus draugus un īpašumu, un valdību no visu personu nelikumīgiem uzbrukumiem un aizskaršanas, ja nav iespējams nekavējoties vērsties pie likumiem un nodrošināt palīdzību.

12 Mēs ticam, ka ir pareizi "sludināt evaņģēliju zemes tautām un brīdināt taisnīgos glābties no pasaules samaitātības; bet mēs neticam, ka ir taisnīgi traucēt nebrīvos kalpus, nedz sludināt tiem evaņģēliju, nedz

kristīt tos pretēji viņu kungu gribai un vēlmei, nedz jaukties, nedz ietekmēt tos pat vismazākā mērā, lai liktu tiem justies neapmierinātiem ar savu stāvokli šajā dzīvē, tādējādi ris-

kējot ar cilvēku dzīvībām; tādu iejaukšanos mēs uzskatām par nelikumīgu un nepareizu, un bīstamu katras valdības mieram, kura pieļauj, ka cilvēki tiek turēti kalpībā.

135. NODAĻA

Paziņojums par pravieša Džozefa Smīta un viņa brāļa, patriarha Hairama Smīta, mocekļu nāvi Kārtidžā, Ilinoisas štatā, 1844. gada 27. jūnijā. Šis dokuments tika iekļauts Mācības un Derību 1844. gada izdevuma noslēgumā, kas bija gandrīz gatavs izdošanai, kad Džozefs un Hairams Smīti tika noslepkavoti.

1–2, Džozefs un Hairams mirst mocekļu nāvē Kārtidžas cietumā; 3, Tiek pasludināta Pravieša svarīgā nozīme; 4–7, Viņu nevainīgās asinis liecina par darba patiesumu un dievišķumu.

LAI aizzīmogotu šīs grāmatas un Mormona Grāmatas liecību, mēs paziņojam par Pravieša "Džozefa Smīta un patriarha Hairama Smīta" mocekļu nāvi. Viņus nošāva "Kārtidžas cietumā" 1844. gada 27. jūnijā, apmēram piecos pēcpusdienā, bruņots pūlis—izkrāsoti melnā—no 150 līdz 200 cilvēkiem. "Hairams tika nošauts pirmais un klusi nokrita, iesaucoties: „Es mirstu!” Džozefs tika nošauts, mēģinot izlēkt pa logu un iesaucoties: „Ak Kungs, mans Dievs!” Uz viņiem abiem vēl šāva brutālā veidā, kad viņi jau

bija miruši, un katrs saņēma četras lodes.

2 "Džons Teilors un Vilards Ričardss, divi no Divpadsmit, bija vienīgās personas telpā tajā bridī; pirmais bija ievainots mežonīgā veidā ar četrām lodēm, bet ir atvesēļojies; otrais ar Dieva gādību izglābās bez neviena cauruma savā apmetnī.

3 Tā Kunga "Pravietis un "Gaišregis Džozefs Smīts ir izdarījis vairāk cilvēku glābšanai šai pasaulē nekā jebkurš cits cilvēks, kas jebkad tanī ir dzīvojis, izņemot tikai Jēzu. Īsā divdesmit gadu laika posmā viņš ir atnesis Mormona Grāmatu, ko viņš pārtulkoja ar Dieva dāvanu un spēku un kas tika izdota divos kontinentos; ir sūtījis "mūžīgā evaņģēlija pilnību, ko tā satur, uz četrām zemes pusēm; ir atnesis atklāsmes un pavēles,

135 1a src Smīts Džozefs, jaunākais.
b M&D 5:22; 6:30.
src Mocekļi,
Mocības.

c src Kārtidžas cietums (ASV).
d src Smīts Hairams.
2a src Teilors Džons.
3a src Pravietis.

b src Gaišregis, redzētājs.
c M&D 35:17; 42:12.
src Evaņģēlija atjaunošana.

kas veido šo Mācības un Derību grāmatu, un daudzus citus gudrus dokumentus un norādījumus cilvēku bērnu labumam; sapulcinājis daudzus tūkstošus pēdējo dienu svēto, nodibinājis lielu ^dpilsētu un atstājis slavu un vārdu, kas nevar tikt iznīcināti. Viņš dzīvoja dižs un nomira dižs Dieva un savu ļaužu acīs; un kā vairākums no Tā Kunga iesvaidītajiem senos laikos, ir aizzīmogojis savu misiju un savus darbus ar savām paša ^easinīm; un tāpat arī viņa brālis Hairams. Dzīvē viņi nebija šķirti, un nāvē viņi netika atdalīti!

4 Kad Džozefs devās uz Kārtidžu, lai nodotu sevi šķietamajām likuma prasībām, divas vai trīs dienas pirms viņa noslepkavošanas viņš teica: „Es eju kā „jērs uz nokaušanu, bet es esmu kluss kā vasaras rīts; mana sirdsapziņa ir tīra Dieva un visu cilvēku priekšā. Es MIRSĻU NEVAINĪGS, UN PAR MANI TIKS TEIKTS: VIŅŠ TĪKA AUKSTASINĪGI NOSLEPKAVOTS.” Tajā pašā rītā, kad Hairams bija sagatavojies iet—vai mēs teiksim uz nokaušanu? Jā, jo tā tas bija—viņš izlasīja sekojošo pantu Mormona Grāmatā, Etera divpadsmitās nodaļas gandrīz pašā nobeigumā, un ielocīja pie tā lapu:

5 *Un notika, ka es lūdzu To Kungu, lai Viņš dotu cīticībniekiem labvēlību, lai tiem būtu žēlsirdība. Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Ja tiem nav žēlsirdības, tas nav svarīgi tev, jo tu esi bijis*

uzticīgs; tādēļ tavas drānas tiks darītas ^atīras. Un tāpēc, ka tu esi redzējis savu vājiību, tu tiks darīts stiprs, patiesi pat līdz tam, ka sēdēsi tai vietā, ko Es esmu sagatavojis Sava Tēva mājokļos. Un tagad es . . . saku ardievas cīticībniekiem, jā, un arī saviem brāļiem, kurus es mīlu, līdz mēs satiksīmes ^bKristus soģa krēsla priekšā, kur visi cilvēki zinās, ka manas drānas nav notraipītas ar jūsu asinīm. ^cMantojuma atstājēji tagad ir miruši, un viņu testaments ir spēkā.

6 Hairams Smits kļuva četrdesmit četrus gadus vecs 1844. gada februārī, un Džozefs Smits kļuva trīsdesmit astoņus gadus vecs 1843. gada decembrī; un kopš šī brīža viņu vārdi būs ierindoti starp mocekļiem, kas miruši par ticību, un lasītājam katrā tautā tiks atgādināts, ka Mormona Grāmata un šī baznīcas Mācības un Derību grāmata maksāja labākās deviņpadsmitā gadsimta asinis, lai nestu šīs grāmatas pagrimušas pasaules glābšanai; un, ja uguns var nodarīt ļaunumu “zaļam kokam Dieva godības labad, cik gan viegli tā sadedzinās nokaltušos kokus, lai attīrītu vīna dārzu no samaitātības. Viņi dzīvoja godībai; viņi nomira godībai; un godība ir viņu mūžīgais atalgojums. No paaudzes paaudzē viņu vārdi tiks nodoti pēcnācējiem kā dārgakmens iesvētītajiem.

7 Viņi nebija vainīgi nevienā noziegumā, kā viņi to bieži bija pierādījuši iepriekš, un

3d SRC Navu, Illinoisas štats (ASV).
e Ebr. 9:16–17;

M&D 136:39.
4a Jes. 53:7.
5a M&D 88:74–75.

b Et. 12:36–38.
c Ebr. 9:16–17.
6a Lūk. 23:31.

bija ieslodzīti cietumā tikai ar nodevēju un ļaunu cilvēku savzvērestību; un viņu *nevainīgās asinis* uz Kārtidžas cietuma grīdas ir „mormonismam” uzspiests liels zīmogs, ko nevar noraidīt neviena tiesa uz zemes, un viņu *nevainīgās asinis* uz Ilinoisas štata ģērboņa ar laužto ticību štatam—gubernatora solījumam—ir liecība par mūžīgā evaņģēlija patiesību, ko visa

pasaule nevar apšaubīt; un viņu *nevainīgās asinis* uz brīvības karoga un uz Savienoto Valstu Lielās brīvības hartas ir Jēzus Kristus ticības vēstnesis, kas aizskars godīgo cilvēku sirdis visās tautās, un viņu *nevainīgās asinis* kopā ar visu mocekļu nevainīgajām asinīm zem “altāra, ko Jānis redzēja, sauks uz Pulku Kungu, līdz Viņš atriebs šīs asinis uz zemes. Āmen.

136. NODAĻA

Tā Kunga vārds un griba, dota caur prezidentu Brigamu Jangu Israēla nometnes Ziemas mītnē, Omahas tautā, Misūri upes rietumu krastā, netālu no Kauncilblafas Aiovā.

1–16, Tiek izskaidrots, kā jātiek organizētai Israēla nometnei ceļojumam uz rietumiem; 17–27, Svētajiem tiek pavēlēts dzīvot pēc daudzajām evaņģēlija normām; 28–33, Svētajiem ir jādzied, jādejo, jālūdz un jāmācās gudrība; 34–42, Pravieši tiek nogalināti, lai viņi tiktu godināti un ļaunie nosodīti.

Tā Kunga vārds un griba attiecībā uz Israēla nometni viņu ceļojumos uz rietumiem:

2 Lai visi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus “Baznīcas ļaudis un tie, kas ceļo ar tiem, tiek organizēti pa grupām, ar derību un solījumu turēt visas Tā Kunga, mūsu Dieva, pavēles un likumus.

3 Lai grupas tiek organizētas

ar “simtu, piecdesmitu un desmitu virsniekiem, ar prezidentu un diviem viņa padomniekiem viņu priekšgalā, divpadsmit ^bapustuļu vadībā.

4 Un šī būs mūsu ^aderība—ka mēs ^bstaigāsim pēc visiem Tā Kunga ^cpriekšrakstiem.

5 Lai katra grupa nodrošina pati sevi ar visiem pajūgiem, ratiem, uzturu, apģērbu un citu nepieciešamo ceļojumam, ko viņi var.

6 Kad grupas ir noorganizētas, lai viņi iet ar savu spēku sagatavot priekš tiem, kuri paliek.

7 Lai katra grupa, ar saviem virsniekiem un prezidentiem, izlemj, cik daudzī var doties nākamajā pavasarī, tad izraugās pietiekamu skaitu veselīgu un pieredzējušu vīru, lai ņemtu

7a Jāņa atkl. 6:9.

136 2a SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca.

3a 2. Moz. 18:21–26.
b SRC Apustulis.

4a SRC Derība.

b SRC Staigāt ar Dievu.
c SRC Priekšraksti.

pajūgus, sēklas un zemkopības darbarīkus, lai kā pirmie dotos sagatavot sēšanai pavasara graudaugus.

8 Lai katra grupa uzņemas līdzīgā daļā, atbilstoši viņu daļamajam īpašumam, ņemt "nabagos, ^batraitnes, ^cbāreņus un to ģimenes, kuri ir aizgājuši armijā, lai atraitņu un bāreņu saucieni nenāktu Tā Kunga ausīs pret šiem ļaudīm.

9 Lai katra grupa sagatavo namus un laukus graudu audzēšanai tiem, kuri uz šo sezonu paliek aizmugurē; un šī ir Tā Kunga griba attiecībā uz Viņa ļaudīm.

10 Lai katrs cilvēks izmanto visu savu ietekmi un īpašumu, lai pārceļtu šos ļaudis uz to vietu, kur Tas Kungs izvietos Ciānas "stabu.

11 Un ja jūs to darāt ar šķīstu sirdi, pilnā uzticībā, jūs tiksit "svētīti; jūs tiksit svētīti attiecībā uz saviem sīklopiem un saviem liellopiem, un saviem laukiem, un saviem namiem, un savām ģimenēm.

12 Lai Mani kalpi Ezra T. Bensons un Erastus Šnovs organizē grupu.

13 Un lai Mani kalpi Orsons Prets un Vilfords Vudrafs organizē grupu.

14 Arī lai Mani kalpi Amasa

Laimens un Džordžs A. Smits organizē grupu.

15 Un nozīmē prezidentus un simtu, un piecdesmitu, un desmitu virsniekus.

16 Un lai Mani kalpi, kas ir tikuši nozīmēti, iet un māca šo Manu gribu svētajiem, lai viņi būtu gatavi iet uz miera zemi.

17 Ej savu ceļu un dari kā Es tev esmu teicis, un nebīsties savus ienaidniekus; jo viņiem nav spēka apturēt Manu darbu.

18 Ciāna tiks "pestīta Manis noliktajā laikā.

19 Un ja kāds cilvēks meklēs pats pacelties un nemeklēs Manu "padomu, viņam nebūs spēka, un viņa neprātība tiks pasludināta.

20 Meklējiet; un "turiet visus savus solījumus cits pret citu; un ^bneiekāro to, kas ir tavam brālim.

21 "Atturieties no ļauna—nelietīgi valkāt Tā Kunga Vārdu, jo Es esmu Tas Kungs, jūsu Dievs, patiesi ^bjūsu tēvu Dievs, Ābrahāma un Īzāka, un Jekaba Dievs.

22 "Es esmu Tas, kurš izveda Israēla bērņus no Ēģiptes zemes; un Mana roka ir izstiepta pēdējās dienās, lai ^bizglābtu Manu tautu Israēlu.

23 Pārstājiet "strīdēties viens ar otru; pārstājiet runāt ^bļauņu viens par otru.

8a SRC Nabags.

b SRC Atraitne.

c Jēk. v. 1:27;

3. Nef. 24:5.

10a SRC Stabs.

11a 5. Moz. 28:1–14.

SRC Svētīt, Svētīts, Svētība.

18a M&D 100:13.

19a SRC Padoms.

20a SRC Godīgs,

Godīgums.

b SRC Iekārot.

21a SRC Apgānīšana.

b 2. Moz. 3:6;

1. Nef. 19:10.

22a 2. Moz. 13:18;

Jer. 2:5–7;

1. Nef. 5:15;

Al. 36:28.

SRC Jehova.

b Jer. 30:10;

Ec. 20:33–34;

M&D 38:33.

23a 3. Nef. 11:29–30.

SRC Strīdēšanās.

b M&D 20:54.

SRC Ļauna runāšana.

24 Pārstājiet "piedzerties; un lai jūsu vārdi tiecas ^biedvesmot vienam otru.

25 Ja tu aizņemies no sava tuvākā, tev būs atdot to, ko tu esi "aizņēmies; un ja tu nevari atmaksāt, tad ej taisnā ceļā un pasaki savam tuvākam, lai viņš tevi nenosoda.

26 Ja tu atradīsi to, ko tavs tuvākais ir "pazaudējis, tev būs uzcītīgi meklēt, līdz tu nodosi to atkal viņam.

27 Tev būs būt "uzcītīgam, saglabājot to, kas tev ir, lai tu būtu gudrs ^bpārvaldnieks; jo tā ir brīva dāvana no Tā Kunga, tava Dieva, un tu esi pārvaldnieks pie Viņa.

28 Ja tu esi priecīgs, slavē To Kungu ar "dziedāšanu, ar mūziku, ar dejošanu, ar slavēšanas un ^bpateicības "lūgšanu.

29 Ja tu esi "bēdīgs, piesauc To Kungu, savu Dievu, aizlūgšanā, lai jūsu dvēseles būtu ^blīksmas.

30 Nebīsties savus ienaidniekus, jo viņi ir Manās rokās, un Es rīkošos ar tiem pēc Savas patikas.

31 Maniem ļaudīm ir jātiek "pārbaudītiem visās lietās, lai viņi būtu sagatavoti saņemt to ^bgodību, kas Man ir priekš tiem, patiesi Ciānas godību; un tas,

kas nepanesīs "pārmācīšanu, nav Manas valstības cienīgs.

32 Lai tas, kurš ir nezinošs, mācās "gudrību, ^bpazemojoties un piesaucot To Kungu, savu Dievu, lai viņa acis taptu atvērtas, lai viņš redzētu, un viņa ausis atvērtas, lai viņš dzirdētu;

33 jo Mans "Gars ir sūtīts pasaulē, lai apgaismotu pazemīgos un nožēlas pilnos un nosodītu bezdievīgos.

34 Jūsu brāļi ir atraidījuši jūs un jūsu liecību, patiesi tauta, kas jūs ir "padzinusi;

35 un tagad nāk viņu nelai mes diena, patiesi bēdu diena, kā sievietei, kuru pārņēmušas dzemdību sāpes; un viņu bēdas būs lielas, ja vien viņi steidzīgi nenozēlos grēkus, jā, ļoti steidzīgi.

36 Jo viņi nogalināja praviešus un tos, kas bija sūtīti pie tiem; un viņi ir izlējuši nevainīgas asinis, kas brēc no zemes pret tiem.

37 Tādēļ nebrīnieties par šīm lietām, jo jūs vēl neesat "šķīsti, bet jūs to redzēsiet, ja jūs būsit uzticīgi, turot visus Manus vārdus, ko Es jums esmu ^bdevis no Ādama līdz Ābrahāma, no Ābrahāma līdz Mozus, no Mozus līdz Jēzus un Viņa apustuļu un

24a SRC Gudrības vārds.

b M&D 108:7.

25a Psm. 37:21;

Mos. 4:28.

SRC Godīgs,

Godīgums;

Parāds.

26a 3. Moz. 5:23;

5. Moz. 22:3.

27a SRC Uzcītība.

b SRC Pārvaldnieks,

Pārvaldījums.

28a SRC Dziedāt.

b 2. Laiku 5:13;

M&D 59:15–16.

SRC Pateicīgs,

Pateicība,

Pateikšanās.

c SRC Lūgšana.

29a 2. Sam. 22:7.

b SRC Prieks.

31a M&D 101:4.

SRC Likstas.

b Rom. 8:18;

M&D 58:3–4.

SRC Godība.

c SRC Pārmācīt,

Pārmācīšana.

32a SRC Gudrība.

b SRC Pazemīgs,

Pazemība.

33a SRC Svētais Gars.

34a SRC Vajāt, Vajāšanas.

37a SRC Šķīsts, Šķīstība.

b Hel. 8:18.

no Jēzus un Viņa apustuļu līdz Džozefa Smita dienām, kuru Es aicināju ar Saviem ‘eņģeļiem, Saviem kalpojošajiem kalpotājiem un ar Savu paša balsi no debesīm, lai virzītu uz priekšu Manu darbu;

38 kura pamatu viņš ielika un bija uzticīgs; un Es paņēmu viņu pie Sevis.

39 Daudzi ir brīnījušies par viņa nāvi; bet tā bija vajadzīga, lai viņš ‘aizzīmogotu savu ^bliecību ar savām ‘asinīm, lai viņš tiktu godināts un ļaunie tiktu nosodīti.

40 Vai Es neesmu atbrīvojis jūs no jūsu ‘ienaidniekiem un tādā veidā atstājis liecību par Savu Vārdu?

41 Tādēļ tagad klausieties, ak jūs, Manas ‘baznīcas ļaudis; un jūs, elderi, klausieties kopā—jūs esat saņēmuši Manu ^bvalstību.

42 Esiet uzcītīgi visu Manu pavēļu turēšanā, lai sodi nenāktu pār jums un jūsu ticība jums nemitētos, un jūsu ienaidnieki nepriecātos par jums. Tad nu vairāk nebūs šajā reizē. Āmen un āmen.

137. NODAĻA

Vīzija, dota pravietim Džozefam Smitam Kērtlandes templī, Ohaio štatā, 1836. gada 21. janvārī. Tas notika priekšrakstu izpildīšanas laikā, gatavojoties tempļa iesvētīšanai.

1–6, *Pravietis redz savu brāli Alvinu celestiālajā valstībā; 7–9, Tiek atklāta mācība mirušo glābšanai; 10, Visi bērni tiek izglābti celestiālajā valstībā.*

“DEBESIS tika mums atvērtas, un es redzēju Dieva ^bcelestiālo valstību un tās godību—vai ‘miesā vai ārpus—es nevaru pateikt.

2 Es redzēju “vārtu izcilo skaishtumu, caur kuriem tās valstības mantinieki ieies—šie vārti bija līdzīgi lokveida uguns ^bliesmām;

3 arī “liesmojošo Dieva troni, uz kura sēdēja ^bTēvs un ^cDēls.

4 Es redzēju tās valstības brīnišķīgās ielas, kas izskatījās kā noklātas ar “zeltu.

5 Es redzēju Tēvu “Ādamu un

37c Jāņa atkl. 14:6;
M&D 110:11–16;
128:19–21;
DžS—V 1:30–47.

39a Mos. 17:20;
M&D 135:3.

b SRC Liecība.
c SRC Mocekļis,
Mocības.

40a 2. Moz. 23:22;
M&D 8:4; 105:15.

41a SRC Jēzus Kristus
Baznīca.

b Dan. 7:27.

137 1a Ap. d. 7:55–56;

1. Nef. 1:8;
Hel. 5:45–49;
DžS—V 1:43.

b SRC Celestiālā
godība.

c 2. kor. 12:2–4;
1. Nef. 11:1;

Moz. 1:11.

2a 2. Nef. 9:41; 31:17.

b 2. Moz. 24:17;
Jes. 33:14–15;

Hel. 5:23;
M&D 130:7.

3a Jes. 6:1;
Ec. 1:26–28.

b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.

c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Dēls.

4a Jāņa atkl. 21:21;
M&D 110:2.

5a SRC Ādams.

^bĀbrahāmu; un savu ^ctēvu un savu ^dmāti; savu brāli ^eAlvinu, kurš sen jau atdusējās;

6 un brīnījos, kā tas ir, ka viņš ir ieguvis ^amantojumu tanī valstībā, ievērojot to, ka viņš bija pametis šo dzīvi pirms Tas Kungs bija izstiepis savu roku, lai ^botreiz sapulcinātu Israēlu, un nebija ticis ^ckristīts grēku piedošanai.

7 Tā nāca Tā Kunga ^abalss uz mani, sakot: Visi, kuri ir miruši ^bbez zināšanām par šo evaņģēliju, kuri būtu to pieņēmuši, ja

viņiem būtu ticis atļauts palikt ilgāk, būs Dieva ^ccelestiālās valstības ^dmantinieki;

8 arī visi, kuri no šī brīža mirs bez zināšanām par to, kuri ^abūtu to pieņēmuši ar visu savu sirdi, būs tās valstības mantinieki;

9 jo Es, Tas Kungs, ^atiesāšu visus cilvēkus pēc viņu ^bdarbiem, atbilstoši viņu sirds ^cvēlmēm.

10 Un es arī redzēju, ka visi bērni, kuri mirst, pirms viņi sasniedz ^aatbildības vecumu, tiek ^bizglābti debesu celestiālajā valstībā.

138. NODAĻA

Vīzija, dota prezidentam Džozefam F. Smitam Soltleiksitiņā, Jūtas štatā, 1918. gada 3. oktobrī. Savā ievadrūnā Baznīcas 89. pusgada Vispārējā konferencē 1918. gada 4. oktobrī prezidents Smits paziņoja, ka viņš iepriekšējos mēnešos ir saņēmis vairākus dievišķīgus paziņojumus. Vienu no tiem, kas attiecas uz Glābēja apmeklējumu pie mirušo gariem, kamēr Viņa ķermenis bija kapā, prezidents Smits bija saņēmis iepriekšējā dienā. Tas tika pierakstīts nekavējoties pēc konferences noslēguma. 1918. gada 31. oktobrī tas tika nodots Augstākā prezidija padomniekiem, Divpadsmiito padomei un patriarham un tika viņu vienbalsīgi pieņemts.

1–10, Prezidents Džozefs F. Smits pārdomā Pētera rakstus un mūsu Kunga veikto garu pasaules apmeklējumu; 11–24, Prezidents Smits redz taisnīgos mirušos

sapulcinātus paradīzē un Kristus kalpošanu starp tiem; 25–37, Viņš redz, kā evaņģēlija sludināšana tika organizēta starp gariem; 38–52, Viņš redz Ādamu, levu un

5b M&D 132:29.
src Ābrahāms.

c M&D 124:19.
src Smits Džozefs,
vecākais.

d SRC Smita
Lūcija Meka.

e DŽS—V 1:4.

6a SRC Glābšana

mirušajiem.
b Jes. 11:11;
1. Nef. 22:10–12;
Jēk. 6:2.

src Israēls—Israēla
sapulcināšana.

c Jāņa 3:3–5;
2. Nef. 9:23;
Et. 4:18–19;
M&D 76:50–52; 84:74.
src Kristīšana, Kristīt.

7a Hel. 5:30.

src Atklāsme.
b DŽST 1. Pēt. v. 4:6
(Pielikums);
2. Nef. 9:25–26;
Mos. 15:24.

c SRC Celestiālā godība.
d M&D 76:50–70.

8a Al. 18:32;
M&D 6:16.

9a Jāņa atkl. 20:12–13.
src Tiesa, Pēdējā.

b SRC Darbi.
c M&D 64:34.

10a SRC Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība.

b SRC Glābšana—
Bērnu glābšana.

daudzus no svētajiem praviešiem garu pasaulē, kuri uzskatīja savu esamību garā pirms savas augšāmcelšanās par jūgu; 53–60, Šo dienu taisnīgie mirušie turpina savus darbus garu pasaulē.

TREŠAJĀ oktobrī, tūkstoš deviņi simti un astoņpadsmitajā gadā, Es sēdēju savā istabā, "pārdomādam Svētos Rakstus;

2 un domāju par lielo "Izpirkšanas upuri, ko nesa Dieva Dēls pasaules^b pestīšanai;

3 un lielo un brīnišķīgo "mīlestību, ko pasludināja Tēvs un Dēls ar^b Pestītāja nākšanu pasaulē;

4 ka caur Viņa veikto "Izpirkšanu un ar^b paklausību evaņģēlija principiem cilvēce var tikt izglābta.

5 Kamēr es biju tā aizņemts, mans prāts atgriezās pie apustuļa Pētera rakstītā "pirmatnējiem svētajiem^b Pontā, Galatijā, Kapadoķijā un citās Āzijas daļās, kur tika sludināts evaņģēlijs pēc Tā Kunga sišanas krustā.

6 Es atvēru Bībeli un lasīju trešo un ceturto nodaļu no Pētera 1. vēstules, un kā es lasīju, es dziļi iespaidojos, vairāk nekā jebkad agrāk, no sekojošajiem fragmentiem:

7 „Jo arī Kristus ir vienreiz

grēku dēļ cietis, taisnais par netaisnajiem, lai Viņš varētu vest mūs pie Dieva, nonāvēts gan miesā, bet dzīvs darīts garā.

8 Tanī Viņš ir nogājis un arī sludinājis gariem "cietumā;

9 kas kādreiz bija nepaklausīgi, kad Dieva pacietība nogaidīja Noas dienās, kad taisīja šķirstu, kurā izglābās nedaudzas, proti, astoņas dvēseles cauri ūdenim." (1. Pētera 3:18–20.)

10 „Jo tādēļ arī mirušiem tika sludināts evaņģēlijs, lai tie taptu tiesāti kā cilvēki miesā, bet dzīvotu saskaņā ar Dievu garā." (1. Pētera 4:6.)

11 Man pārdomājot šīs lietas, kas ir "rakstītas, manas sapratnes^b acis tika atvērtas, un Tā Kunga Gars "noklājās pār mani, un Es redzēju "mirušo pulkus, gan mazus, gan lielus.

12 Un viņi tika sapulcināti kopā vienā vietā kā neskaitāmu "taisno garu grupa, kuri bija^b ticējuši Jēzus liecībai, kamēr tie dzīvoja mirstībā;

13 un kuri ir nesuši "upuri, līdzīgi Dieva Dēla lielajam upurim, un^b cietuši bēdas sava Pestītāja Vārdā.

14 Visi viņi bija pametuši mirstīgo dzīvi stiprā "cerībā uz brīnišķīgu^b augšāmcelšanos

138 1a src Pārdomāt.

2a Mat. 20:28.

src Izpirkt, Grēku Izpirkšana.

b src Pestīšanas iecere.

3a Jāņa 3:16.

src Mīlestība.

b src Pestītājs.

4a TA 1:3.

b Mat. 7:21.

src Paklausība,

Paklausīgs,

Paklausīt.

5a TAS IR seno dienu svētie.

b 1. Pēt. v. 1:1.

8a Jes. 61:1; Lūk. 4:18;

M&D 76:73–74; 88:99.

11a src Svētie Raksti—

Svēto Rakstu nozīmība.

b Ef. 1:18;

M&D 76:10, 12, 19.

c Jes. 11:2.

d src Gars.

12a M&D 76:69–70.

b M&D 6:13; 51:19; 76:51–53.

13a src Upuris.

b Mat. 5:10–12.

14a Et. 12:4;

Mor. 7:3, 40–44.

src Cerība.

b src Augšāmcelšanās.

caur Dieva ^cTēva un Viņa ^dVienpiedzimušā Dēla Jēzus Kristus ^elabvēlību.

15 Es redzēju, ka viņi bija piepildīti ar ^aprieku un līksmību un priecājās kopā, tāpēc ka viņu atbrīvošanas diena bija klāt.

16 Viņi bija sapulcināti gaidīt Dieva Dēla ierašanos ^agaru pasaulē, lai pasludinātu viņu pestīšanu no ^bnāves saitēm.

17 Viņu dusošajiem pišļiem bija jātiek ^aatjaunotiem to pilnīgā veidolā, ^bkauls pie sava kaula, un cīpslas un miesa uz tiem, ^cgaram un ķermenim jātiek savienotiem, lai nekad vairs netiktu atdalīti, lai viņi varētu saņemt ^dprieka pilnību.

18 Kamēr šis milzīgais pūlis gaidīja un runājās, priecājoties par savas atbrīvošanas stundu no nāves važām, parādījās Dieva Dēls, pasludinādams ^abrīvību gūstekņiem, kas ir bijuši uzticīgi;

19 un tur Viņš ^asludināja tiem mūžīgo ^bevaņģēliju, mācību par cilvēces augšamcelšanos un atpestīšanu no ^ckrišanas un no personīgajiem grēkiem, uz ^dgrēku nožēlošanas noteikumiem.

20 Bet pie ^aļauņajiem Viņš

negāja, un starp bezdievīgajiem un grēkus nenožēlojušajiem, kuri bija ^bapgānījušies miesā, Viņa balss neizskanēja;

21 nedz dumpīgie, kas noraidīja seno praviešu liecības un brīdinājumus, redzēja Viņa klātbūtni, nedz skatīja Viņa vaigu.

22 Kur tie bija, valdīja ^atumsība, bet starp taisnīgajiem bija ^bmiers;

23 un svētie priecājās par savu ^apestīšanu un liecās ^bceļos, un atzina Dieva Dēlu kā savu Pestītāju un Atbrīvotāju no nāves un no ^celles važām.

24 Viņu vaigi spīdēja, un ^amirzums no Tā Kunga klātbūtnes bija pār tiem, un viņi ^bdziedāja par godu Viņa svētajam Vārdam.

25 Es brīnījos, jo es sapratu, ka Glābējs pavadīja apmēram trīs gadus, kalpojot starp jūdiem un tiem, kas no Israēla nama, cenšoties mācīt tiem mūžīgo evaņģēliju un aicināt tos uz grēku nožēlošanu;

26 un tomēr, neskatoties uz Viņa varenajiem darbiem un brīnumiem, un patiesības pasludināšanu lielā ^aspēkā un varā, bija tikai daži, kas uzklausa Viņa

14c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
d SRC Vienpiedzimušais.
e SRC Labvēlība.
15a Jes. 51:11;
Al. 40:12.
16a Lūk. 23:43;
Al. 40:11–12.
src Paradīze.
b Morm. 9:13.
17a 2. Nef. 9:10–13.
b Ec. 37:1–14.
c M&D 93:33–34.
d SRC Prieks.

18a Jes. 61:1.
src Glābšana
mirušajiem.
19a M&D 76:72–74.
b src Evaņģēlijs.
c src Ādama un
Ievas Krišana.
d src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
20a Al. 40:13–14.
src Elle;
Ļauns, Ļaundarība.
b 1. Nef. 10:21.
22a src Tumsība, garīgā.

b SRC Miers.
23a SRC Pestīšanas iecere.
b Rom. 14:11;
Mos. 27:31.
c 2. Nef. 1:13;
Al. 12:11.
24a Psm. 104:1–2;
Jes. 60:19;
Jāņa atkl. 22:5;
DžS—V 1:17.
src Gaisma,
Kristus gaisma.
b SRC Dziedāt.
26a 1. Nef. 11:28.

balsi un priecājās Viņa klātbūtnē, un saņēma glābšanu no Viņa rokām.

27 Bet Viņa kalpošana starp tiem, kas bija miruši, bija ierobežota ar to "īso laika posmu starp krustā sišanu un Viņa augšamcelšanos;

28 un es brīnījos par Pētera vārdiem—kur viņš sacīja, ka Dieva Dēls sludināja gariem cietumā, kas kādreiz bija nepaklausīgi, kad Dieva pacietība nogaidīja Noas dienās—un kā Viņam bija iespējams sludināt tiem gariem un izpildīt visu nepieciešamo darbu starp tiem tik īsā laikā.

29 Un kamēr es brīnījos, manas acis tika atvērtas un mana sapratne tika "paātrināta, un es uztvēru, ka Tas Kungs negāja personīgi starp ļaunajiem un nepaklausīgajiem, kuri bija noraidījuši patiesību, lai mācītu viņus;

30 bet lūk, no taisnīgajiem Viņš izveidoja Savus spēkus un nozīmēja vēstnešus, tērtptus "spēkā un varā, un uzdeva tiem doties uz priekšu un nest evaņģēlija gaismu tiem, kas bija ^btumsā, patiesi "visiem cilvēku gariem; un tā evaņģēlijs tika sludināts mirušajiem.

31 Un izraudzītie vēstneši devās pieteikt Tā Kunga

"žēlastības dienu un pasludināt ^bbrīvību visiem gūstekņiem, kas bija saistīti, patiesi visiem tiem, kuri nožēlotu grēkus un pieņemt evaņģēliju.

32 Tā evaņģēlijs tika sludināts tiem, kuri bija "nomiruši savos grēkos bez ^bpatiesības zināšanām jeb pārkāpumos, noraidījuši praviešus.

33 Tiem tika mācīta "ticība Dievam, grēku nožēlošana, ^baizstājošā kristīšana "grēku piedošanai, "Svētā Gara dāvināšana ar roku uzlikšanu,

34 un visi citi evaņģēlija principi, kurus tiem bija nepieciešams zināt, lai tie sagatavotos un taptu "tiesāti kā cilvēki miesā, bet dzīvotu saskaņā ar Dievu garā.

35 Un tā tas tika darīts zināms starp mirušajiem, gan maziem, gan lieliem, netaisnīgajiem tāpat kā ticīgajiem, ka pestīšana ir tikusi veikta caur "Dieva Dēla upuri ^bkrustā.

36 Tā tika darīts zināms, ka mūsu Pestītājs pavadīja savu laiku garu pasaulē, apmācīdams un sagatavodams uzticīgo "praviešu garus, kuri miesā bija liecinājuši par Viņu;

37 lai viņi varētu nest pestīšanas vēstījumu visiem mirušajiem, pie kuriem Viņš nevarēja iet personiski viņu "dumpības

27a Marka 8:31.

29a M&D 76:12.

30a Lūk. 24:49.

b SRC Tumsība, garīgā.

c M&D 1:2.

31a Jes. 61:2;

Lūk. 4:17–19.

b SRC Brīvs, Brīvība.

32a Jāņa 8:21–24.

b M&D 128:5.

src Zināšanas.

33a TA 1:4.

src Ticība, Ticēt.

b SRC Kristīšana,

Kristīt—Kristīšana

par mirušajiem;

Priekšraksti—

Aizstājošs

priekšraksts.

c SRC Grēku piedošana.

d SRC Svētā Gara

dāvana.

34a SRC Tiesa, Pēdējā.

35a Al. 34:9–16.

src Izpirt, Grēku

Izpirkšana;

Upuris.

b SRC Krustā sišana;

Krusts.

36a M&D 138:57.

37a M&D 138:20.

src Sacelšanās.

un pārkāpumu dēļ, lai viņi caur Viņa kalpu kalpošanu arī varētu izdzirdēt Viņa vārdus.

38 Starp dižajiem un varenajiem, kas bija sapulcināti šajā milzīgajā taisnīgo pulkā, bija tēvs ^aĀdams, senākais pēc dienām un visu tēvs,

39 un mūsu brīnišķīgā māte ^aIeva ar daudzām savām uzticīgajām meitām, kuras bija dzīvojušas cauri paaudzēm un pielūgušas patieso un dzīvo Dievu.

40 ^aĀbels, pirmais ^bmoceklis, bija tur un viņa brālis ^cSets, viens no varenajiem, kurš izskatījās ļoti ^dlīdzīgs savam tēvam Ādamam.

41 ^aNoa, kurš brīdināja par plūdiem; ^bŠems, dižais ^caugstais priesteris; ^dĀbrahāms, uzticīgo tēvs; ^eĪzāks, ^fJēkabs un ^gMozus, dižais baušļu devējs Israēlam;

42 un ^aJesaja, kurš atklāsmē pasludināja, ka Pestītājs tika iesvaidīts dziedināt tos, kam salauztas sirdis, pasludināt brīvību ^bgūstekņiem un ^ccietuma atvēršanu tiem, kas bija saistīti, arī bija tur.

43 Bez tam ^aEcēhiēls, kuram

vīzijā tika parādīta milzīga ieleja ar ^bizkaltošiem kauliem, kuri tapa ietērti miesā, lai nāktu ārā pie mirušo ^caugšāmcelšanās kā dzīvas dvēseles;

44 ^aDaniēls, kurš paredzēja un pareģoja ^bDieva valstības nodibināšanu pēdējās dienās, lai tā nekad vairs netiktu iznīcināta, nedz atdota citiem ļaudīm;

45 ^aĒlija, kurš bija ar Mozu ^bApskaidrošanas kalnā;

46 un ^aMaleahijs, pravietis, kurš liecināja par ^bElījas atnākšanu—par kuru arī Moronijs runāja uz pravieti Džozefu Smitu, paziņodams, ka tam ir jānāk pirms Tā Kunga lielās un briesmīgās ^cdienas pieteikšanas—arī bija tur.

47 Pravietim Elījam bija jādēsta bērnu ^asirdis solījumi, kas bija doti viņu tēviem,

48 vēstot par to lielo ^adarbu, kam jātiek darītam Tā Kunga ^btempļos laiku pilnības ^catklāšanā mirušo pestīšanai un bērnu ^dsaistīšanai ar viņu vecākiem, lai visa zeme netiktu sista ar lāstu un pilnīgi iznīcināta Viņa atnākšanā.

38a SRC Ādams.

39a Moz. 4:26.

SRC Ieva.

40a SRC Ābels.

b SRC Moceklis,
Mocības.

c SRC Sets.

d 1. Moz. 5:3;
Moz. 6:10.

41a SRC Noa, Bībeles
patriarhs.

b SRC Šems.

c SRC Augstais
priesteris.

d 1. Moz. 17:1–8.

SRC Ābrahāms.

e 1. Moz. 21:1–5.

SRC Īzāks.

f 1. Moz. 35:9–15.

SRC Jēkabs, Īzāka dēls.

g SRC Mozus.

42a SRC Jesaja.

b Jes. 61:1–2.

c SRC Elle.

43a SRC Ecēhiēls.

b Ec. 37:1–14.

c SRC Augšāmcelšanās.

44a SRC Daniēls.

b Dan. 2:44–45.

SRC Dieva valstība
jeb Debesu valstība.

45a SRC Ēlija.

b SRC Apskaidrošana.

46a Mal. 3:23–24;

DŽS—V 1:36–39.

SRC Maleahijs.

b M&D 110:13–15.

SRC Ēlija.

c SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

47a M&D 128:17.

48a SRC Glābšana

mirušajiem.

b SRC Tempļis,
Tā Kunga nams.

c SRC Atklāšana.

d SRC Ģimene—
Mūžīgā ģimene;
Saistīt, Saistīšana
(Aizzimogot,
Aizzimogšana).

49 Visi šie un daudzi citi, pat "pravieši, kuri dzīvoja starp nefijiešiem un liecināja par Dieva Dēla atnākšanu, bija iejukuši tai milzīgajā sanāksmē un gaidīja savu atbrīvošanu,

50 jo mirušie raudzījās uz savu "garu ilgo prombūtni no saviem ķermeņiem kā ^bjūgu.

51 Šos Tas Kungs mācīja un deva tiem "spēku nākt ārā pēc Viņa augšāmcelšanās no mirušajiem, lai tie ieietu Viņa Tēva valstībā, kur tiktu kronēti ar ^bnemirstību un "mūžīgo dzīvi,

52 un turpinātu no tā brīža savu darbu, kā bija solīts no Tā Kunga, un būtu līdzdalībnieki visās "svētībās, kas bija taupītas tiem, kas mīl Viņu.

53 Praviētis Džozefs Smits un mans tēvs, Hairams Smits, Brigams Jangs, Džons Teilors, Vilfords Vudrafs un citi izraudzītie gari, kuri tika "taupīti, lai nāktu laiku pilnībā piedalīties lielā pēdējo dienu darba ^bpamatu likšanā,

54 ieskaitot tempļu celšanu un priekšrakstu izpildīšanu tajos "mirušo pestīšanai, arī bija garu pasaulē.

55 Es ievēroju, ka viņi bija arī starp "cēlajiem un dižajiem, kuri

tika sākumā ^bizraudzīti, lai būtu valdnieki Dieva baznīcā.

56 Pat pirms viņi bija dzimuši, tie, ar daudziem citiem, saņēma savas pirmās nodarbības garu pasaulē un tika "sagatavoti nākt Tā Kunga noteiktajā ^blaikā, lai strādātu Viņa "vīna dārzā cilvēku dvēseļu glābšanai.

57 Es redzēju, ka šīs atklāšanas uzticīgie "elderi, kad tie pameta laicīgo dzīvi, turpināja savu darbu, sludinot grēku nožēlošanas un piedošanas caur Dieva Vienpiedzimušā Dēla upuri evaņģēliju starp tiem, kuri ir ^btumsā un grēka jūgā lielajā mirušo garu pasaulē.

58 Mirušie, kas nožēlo grēkus, tiks "pestīti caur paklausību Dieva nama ^bpriekšrakstiem

59 un pēc tam, kad viņi ir samaksājuši sodu par saviem pārkāpumiem un "mazgāti tīri, saņems algu atbilstoši saviem ^bdarbiem, jo viņi ir glābšanas mantinieki.

60 Tā bija man atklātā vīzija par mirušo pestīšanu, un es liecinu, un es zinu, ka šis pieraksts ir "paties, caur mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus svētību, patiesi tā. Āmen.

49a Hel. 8:19–22.

50a SRC Gars.

b M&D 45:17.

51a 1. kor. 6:14;

Al. 40:19–21.

b SRC Nemirstīgs,

Nemirstība.

c M&D 29:43.

src Mūžīgā dzīve.

52a Jes. 64:4;

1. kor. 2:9;

M&D 14:7.

53a SRC Iepriekš

izredzēšana.

b M&D 64:33.

54a SRC Priekšraksti—

Aizstājošs

priekšraksts.

55a Abr. 3:22–24.

b SRC Iepriekš

izredzēšana.

56a Īj. 38:4–7;

Al. 13:3–7.

b Ap. d. 17:24–27.

c Jēk. 6:2–3.

src Tā Kunga

vīnadārzs.

57a SRC Elders (vecajs,

vecajais, vecākais).

b SRC Elle.

58a SRC Pestīt, Pestīts,

Pestīšana.

b SRC Priekšraksti.

59a Al. 5:17–22.

src Piedot.

b SRC Darbi.

60a SRC Patiesība.

1. OFICIĀLĀ DEKLARĀCIJA

Bībelē un Mormona Grāmatā ir mācīts, ka monogāmija ir Dieva noteiktais laulības standarts, ja vien Viņš nenosaka citādāk (skat. 2. Samuēla 12:7–8 un Jēkaba 2:27, 30). Balstoties uz Džozefa Smita saņemto atklāsmi, 1840-to gadu sākumā Baznīcas locekļu starpā tika ieviesta daudzsievība (skat. 132. nodaļu). No 1860-tajiem līdz 1880-tajiem gadiem Amerikas Savienoto Valstu valdība izdeva likumus, lai pasludinātu šo reliģisko paražu par nelikumīgu. Šie likumi galā tika apstiprināti ASV Augstākajā tiesā. Pēc atklāsmes saņemšanas prezidents Vilfords Vudrafs izdeva tālāk doto Maifestu, ko Baznīca 1890. gada 6. oktobrī pieņēma kā autoritatīvu un saistošu. Ar to daudzsievība Baznīcā tika izbeigta.

Katram, uz kuru tas var attiekties:

Aiz politiskiem nolūkiem ir tikuši izplatīti preses paziņojumi no Soltleiksitijas, kas ir plaši publicēti, sakot, ka Jūtas komisija savā jaunākajā ziņojumā Iekšlietu sekretāram apgalvo, ka daudzsievības laulības vēl joprojām tiek svinīgi slēgtas un ka četrdesmit jeb vairāk tādu laulību ir tikušas noslēgtas Jūtā kopš pagājušā jūnija jeb pagājušā gada laikā, arī ka publiskās pārrunās Baznīcas vadītāji ir mācījuši, atbalstījuši un mudinājuši turpināt piekopt poligāmiju,—

tādēļ es, kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents ar šo visnopietnākajā veidā pasludinu, ka šīs apsūdzības ir nepatiesas. Mēs nemācām poligāmiju vai daudzsievību, nedz atļaujam kādam cilvēkam piekopt šādu praksi, un es noliedzu, ka vai nu četrdesmit, vai jebkāds cits skaits daudzsievības laulību ir šī perioda laikā tikušas svinīgi noslēgtas mūsu tempļos vai jebkurā citā vietā mūsu teritorijā.

Tika ziņots par vienu lietu, kad puses apgalvo, ka laulība tika noslēgta Endaumenta namā Soltleiksitijā 1889. gada pavasarī, bet es neesmu varējis uzzināt, kurš izpildīja ceremoniju, ja arī kas ir ticis darīts šai lietā, tas ir bijis bez manas ziņas. Kā sekas šim apgalvojumam Endaumenta nams, pēc maniem norādījumiem, tika nekavējoties nojaukts.

Tā kā Kongress ir ieviesis likumus, kas aizliedz daudzsievības laulības, un pēdējās instances tiesa ir pasludinājusi šos likumus par konstitucionāliem, tādēļ līdz ar šo es paziņoju savu nolūku pakļauties šiem likumiem un izmantot savu ietekmi uz Baznīcas locekļiem, pār kuriem es prezidēju, lai viņi darītu tāpat.

Manās vai manu kolēģu mācībās Baznīcai šajā minētajā laikā nav nekā tāda, kas saprātīgi var tikt iztulkots, lai rosinātu vai atbalstītu poligāmiju, un, ja kāds no Baznīcas elderiem ir izmantojis izteiksmes veidu, kas šķietami izsaka jebkādu tādu mācību, viņš ir

ticis nekavējoties norāts. Un es tagad publiski paziņoju, ka mans padoms pēdējo dienu svētajiem ir—atturēties no jebkādas laulības slēgšanas, kas ir aizliegta ar tās zemes likumu.

VILFORDS VUDRAFS
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus
Baznīcas prezidents.

Prezidents Lorenzo Snovs piedāvāja sekojošo:

„Es ierosinu, ka atzīstot Vilfordu Vudrafu kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidentu un vienīgo cilvēku uz zemes šajā laikā, kurš tur aizzīmogošanas priekšrakstu atslēgas, atzīt viņu pilnībā pilnvarotu, pamatojoties uz viņa amatu, izdot Manifestu, kas mums ir ticis nolasīts, lai mēs to noklausītos, un kas ir datēts ar 1890. gada 24. septembri, un kā Baznīca, sapulcināta Vispārējā konferencē, pieņem šo deklarāciju attiecībā uz daudzsieviņas laulībām kā autoritatīvu un saistošu.”

Soltleiksitija, Jūta, 1890. gada 6. oktobris.

IZRAKSTI NO PREZIDENTA VILFORDA VUDRAFA UZRUNAS ATTIECĪBĀ UZ MANIFESTU

Tas Kungs nekad netaisījis man vai jebkuram citam vīrietim, kas ir šīs Baznīcas prezidents, novest jūs no ceļa. Tas nav paredzēts. Tas Dievam nav prātā. Ja es to mēģinātu, Tas Kungs izstumtu mani no manas vietas, un tā Viņš darīs ar jebkuru citu vīrieti, kurš centīsies novest cilvēku bērnus no Dieva vārda un viņu pienākumiem. (Baznīcas sešdesmit sestā pusgada konference, pirmdienā, 1890. gada 6. oktobris, Soltleiksitija, Jūta. Publicēts *Deseret Evening News*, 1890. gada 11. oktobrī, 2. lpp.)

Nav svarīgi, kurš dzīvo vai kurš mirst, vai kurš ir aicināts vadīt šo Baznīcu, viņiem tā ir jāvada ar iedvesmu no Visvarenā Dieva. Ja viņi to nedara šādā veidā, viņi to nevar darīt vispār. . . .

Man nesen ir bijušas vairākas atklāsmes un man ļoti svarīgas, un es pateikšu, ko Tas Kungs man sacīja. Ļaujiet man pievērst jūsu uzmanību tam, kas ir teikts manifestā. . . .

Tas Kungs man teica uzdot pēdējo dienu svētajiem jautājumu, un Viņš man teica arī, ka, ja viņi gribētu klausīties tanī, ko es viņiem saku, un atbildēt uz jautājumu, kas tiem ir uzdots, ar Dieva Garu un spēku viņi visi atbildētu vienādi, un viņi visi domātu vienādi attiecībā par šo lietu.

Jautājums ir šāds: Kurš ir gudrākais veids, kā pēdējo dienu svētajiem rīkoties—turpināt centties piekopt daudzsieviņas laulības, ar tautas likumiem pret to un sešdesmit miljonu cilvēku pretstatu, un maksājot par to ar visu templu konfiskāciju un zaudēšanu, un visu priekšrakstu pārtraukšanu tajos, gan par dzīvajiem, gan mirušajiem, un Baznīcas Augstākā prezidija un Divpadsmīto, un ģimeņu galvu ieslodzīšanu cietumā, un ļaužu personiskā īpašuma konfiskāciju (kas viss jau pats

par sevi apturēs šo praksi); jeb, izdarījuši un izcietuši to, ko mums nācās, caur savu uzticību šim principam, pārtraukt šo praksi un pakļauties likumam, un, tā darot, atstāt praviešus, apustuļus un tēvus mājās, tā lai viņi varētu mācīt ļaudis un pildīt Baznīcas pienākumus, un arī atstāt tempļus svēto rokās, tā lai viņi varētu rūpēties par Dieva priekšrakstiem gan dzīvajiem, gan mirušajiem?

Tas Kungs skaidri man parādīja vīzijā un atklāsmē, kas notiktu, ja mēs nepārtrauktu šo praksi. Ja mēs to nebūtu pārtraukuši, jums nevajadzētu nevienu vīrieti šai templī Loganā; jo visi priekšraksti būtu pārtraukti visā Ciānas zemē. Šis nepatīkšanas būtu nākušas pār visu Baznīcu, un mēs būtu spiesti pārtraukt šo praksi. Tad nu jautājums ir, vai tā tiktu pārtraukta šādā veidā vai tādā veidā, kā Tas Kungs mums to ir pavēstījis un atstājis mūsu praviešus un apustuļus, un tēvus par brīviem cilvēkiem, un tempļus ļaužu rokās, tā lai mirušie tiktu pestīti. Šie ļaudis jau ir atbrīvojuši lielu skaitu no cietuma garu pasaulē, un vai darbs turpināsies, vai tiks pārtraukts? Šis ir tas jautājums, ko es atstāju jūsu priekšā. Jums ir jānosprīž pašiem. Es uz to neatbildēšu; bet es saku jums, ka tie ir tieši tie apstākļi, kuros mēs kā tauta nonāktu, ja nebūtu uzņēmuši to kursu, kuru mēs esam uzņēmuši.

... es skaidri redzēju, kas notiktu, ja nekas netiktu darīts. Šis gars bija pār mani ilgu laiku. Bet es gribu teikt šo: Es būtu ļāvis izlaist visus tempļus no mūsu rokām; es pats būtu devies uz cietumu un ļāvis ikvienam vīrietim turp doties, ja debesu Dievs man nebūtu pavēlējis darīt to, ko es izdarīju; un kad pienāca tā stunda, kad man tika pavēlēts to darīt, tas bija skaidrs arī man. Es gāju Tā Kunga priekšā, un es rakstīju to, ko Tas Kungs teica man rakstīt. ...

Es atstāju šo jums jūsu pārdomām un apsvēršanai. Tas Kungs strādā ar mums. (Kešas staba konference, Logana, Jūta, svētdiena, 1891. gada 1. novembris. Publicēts *Deseret Weekly*, 1891. gada 14. novembrī.)

Tagad es jums pastāstīšu, kas man tika pavēstīts un ko Dieva Dēls ir piepildījis ar šo lietu. ... Visas šīs lietas notiktu, kā Visvarenais Dievs dzīvo, ja nebūtu ticis dots Manifests. Tādēļ Dieva Dēls jutās noskaņots, lai tas tiktu stādīts priekšā Baznīcai un pasaulei Viņa paša prāta nolūkiem. Tas Kungs ir nolēmis izveidot Ciānu. Viņš ir nolēmis pabeigt šo tempļi. Viņš ir nolēmis, ka dzīvo un mirušo glābšanai ir jātiek dotai šajās kalnu ielejās. Un Visvarenais Dievs nolēma, ka velns to neizjauks. Ja jūs to varat saprast, tā ir atslēga tam. (No runas sestajā Soltleiksitijas tempļa iesvētīšanas sanāksmē, 1893. gada aprīlī. Iesvētīšanas dievkalpojumu mašīnraksts, Baznīcas Vēstures departamenta arhīvi. Soltleiksitija, Jūta.)

2. OFICIĀLĀ DEKLARĀCIJA

Mormona Grāmata māca, ka „visi ir vienādi Dieva priekšā”, tostarp „[baltais un melnais, vergs un brīvais, vīrs un sieva]” (2. Nefija 26:33). Visā Baznīcas pastāvēšanas vēsturē cilvēki no katras rases un tautības daudzās valstīs ir tapuši kristīti un ir dzīvojuši uzticīgu Baznīcas locekļu dzīvi. Džozefa Smita dzīves laikā daži melnādainie vīrieši tika ordinēti priesterībā. Baznīcas vēstures agrīnajā posmā tās vadītāji pārstāja piešķirt priesterību afrikāņu izcelsmes melnādainiem vīriešiem. Baznīcas pieraksti nesniedz skaidru ieskatu par šī paraduma rašanās iemesliem. Baznīcas vadītāji uzskatīja, ka bija

nepieciešama atklāsme no Dieva, lai mainītu šo paradumu, un lūgšanu pilni meklēja vadību. Šī atklāsme nāca pie Baznīcas prezidenta Spensera V. Kimbala un tika apstiprināta citiem Baznīcas vadītājiem Soltleikas templī 1978. gada 1. jūnijā. Šī atklāsme izbeidza visus rasu ierobežojumus, kas reiz tika attiecināti uz priesterību.

Katram, uz kuru tas var attiekties:

1978. gada 30. septembrī Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas 148. pusgada Vispārējā konferencē prezidents N. Eldons Teners, pirmais padomnieks Baznīcas Augstākajā prezidijā, stādīja priekšā sekojošo:

Šā gada jūnija sākumā Augstākais prezidijs paziņoja, ka prezidents Spensers V. Kimbals ir saņēmis atklāsmi, kas izplata priesterību un tempļa svētības uz visiem cienīgiem vīriešiem—Baznīcas locekļiem. Prezidents Kimbals ir lūdzis, lai es paziņoju konferencei, ka pēc tam, kad viņš bija saņēmis šo atklāsmi, kura viņam nāca pēc ilgas meditēšanas un lūgšanas svētā tempļa svētajās istabās, viņš stādīja to priekšā saviem padomniekiem, kuri pieņēma to un piekrita tai. Tad tā tika stādīta priekšā Divpadsmit apustuļu kvorumam, kas vienbalsīgi tai piekrita, un pēc tam tika stādīta priekšā visiem pārējiem Augstākajiem pilnvarotajiem, kuri tāpat to vienbalsīgi apstiprināja.

Prezidents Kimbals palūdza, lai es tagad nolasītu šo vēstuli:

1978. gada 8. jūnijs.

Visām augstākajām un vietējām Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas amatpersonām visā pasaulē:

Dārgie brāļi!

Būdami liecinieki tam, kā Tā Kunga darbs izplešas pa zemi, mēs esam pateicīgi, ka ļaudis no daudzām tautām ir atsaukušies uz atjaunotā evaņģēlija vēstījumu un pievienojušies Baznīcai arvien pieaugošā skaitā. Tas savukārt ir iedvesmojis mūsu vēlēšanos izplatīt uz katru cienīgu Baznīcas locekli visas privilēģijas un svētības, ko evaņģēlijs dod.

Zinot par solījumiem, ko bija devuši pravieši un Baznīcas prezidenti, kas ir bijuši pirms mums, ka kādreiz Dieva mūžīgajā iecerē visi mūsu brāļi, kuri ir cienīgi, varēs saņemt priesterību, un, liecinot par to uzticību, kuriem priesterība netika dota, mēs esam ļoti lūguši, ilgi un nopietni, par šiem mūsu uzticīgajiem brāļiem, pavadīdami daudzas stundas tempļa Augšējā istabā, lūdzoties no Tā Kunga dievišķu vadību.

Viņš ir uzklaušījis mūsu lūgšanas un ar atklāsmi ir apstiprinājis, ka ilgi solītā diena ir pienākusi, kad katrs uzticīgs, cienīgs vīrietis

Baznīcā var saņemt svēto priesterību, ar spēku izmantot tās dievišķās pilnvaras un baudīt ar saviem mīļotajiem katru svētību, kas no tās plūst, ieskaitot tempļa svētības. Tādējādi visi cienīgie vīrieši—Baznīcas locekļi—var tikt ordinēti priesterībā neatkarīgi no rases vai ādas krāsas. Priesterības vadītājiem ir doti norādījumi sekot visu kandidātu rūpīgai intervēšanas politikai, lai nodrošinātu viņu atbilstību noteiktajām cienīguma prasībām to ordinācijai Ārona vai Melhisedeka priesterībā.

Mēs svinīgi paziņojam, ka Tas Kungs tagad ir darījis zināmu Savu gribu visu Viņa bērnu svētībai pa visu zemi, kuri uzklausi Viņa pilnvaroto kalpu balsi un sagatavosies katras evaņģēlija svētības saņemšanai.

Patiesi jūsu,

SPENSERS V. KIMBALS

N. ELDONS TENERS

MERIONS G. ROMNIJS

Augstākais prezidijs

Atzīstot Spenseru V. Kimbalu kā pravieti, gaišreģi un atklājēju, un Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidentu, tiek ierosināts, lai mēs kā Baznīcas locekļu pilnsapulce pieņemtu šo atklāsmi kā Tā Kunga vārdu un gribu. Visi, kas „par”, lūdzu, parādiet to, paceļot savu labo roku. Kas „pret”, parādot to tādā pašā veidā.

Iepriekšminētais priekšlikums tika vienbalsīgi atbalstīts.

Soltleiksitija, Jūtas štats, 1978. gada 30. septembris.

DĀRGĀ PĒRLE

IZLASE NO
DŽOZEFA SMITA,
PĒDĒJO DIENU SVĒTO JĒZUS KRISTUS

BAZNĪCAS PIRMĀ PRAVIEŠA,
GAIŠREĢA UN ATKLĀJĒJA, ATKLĀSMĒM,
TULKOJUMIEM UN STĀSTĪTĀ.

SATURS

Ievads	v
Mozus	1
Ābrahāma	31
Faksimils Nr. 1	32
Faksimils Nr. 2	40
Faksimils Nr. 3	46
Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs	48
Džozefs Smits—Vēsture	52
Ticības apliecinājumi	68

IEVADS

Dārgā Pērle ir atlasītu materiālu izlase, kas attiecas uz daudziem nozīmīgiem Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas ticības un mācības aspektiem. Šos rakstus tulkoja un uzrakstīja pravietis Džozefs Smits, un lielākā daļa no tiem tika izdoti Baznīcas periodiskajos izdevumos viņa dzīves laikā.

Pirmo materiālu krājumu ar nosaukumu Dārgā Pērle 1851. gadā izveidoja elders Frenklins D. Ričardss, tajā laikā Divpadsmi-to padomes loceklis un Britu misijas prezidents. Tā mērķis bija padarīt vieglāk pieejamus dažus nozīmīgus rakstus, kuriem bija ierobežota tirāža Džozefa Smita laikā. Pieaugot Baznīcas locekļu skaitam Eiropā un Amerikā, bija nepieciešams padarīt šos rakstus pieejamus. Dārgo Pērli sāka plaši izmantot, un vēlāk ar Baznīcas Augstākā prezidija un Vispārējās konferences lēmumu, kas tika pieņemts 1880. gada 10. oktobrī Soltleiksitijā, tā kļuva par Baznīcas pamatdarbu.

Tika veiktas vairākas satura pārskatīšanas, kā to prasīja Baznīcas vajadzības. 1878. gadā tika pievienota daļa no Mozus grāmatas, kas nebija ietverta pirmajā izdevumā. 1902. gadā dažas daļas no Dārgās Pērles, kuras dublēja materiālus, kas bija publicēti arī Mācībā un Derībās, tika izlaistas. Sakārtošana nodaļās un pantos ar zemteksta piezīmēm tika veikta 1902. gadā. Pirmā publikācija ar tekstu divās kolonnās un tematu alfabētisko rādītāju bija 1921. gadā. Nekādas citas izmaiņas netika veiktas līdz 1976. gada aprīlim, kad tika pievienotas divas atklāsmes. 1979. gadā šīs divas atklāsmes tika izņemtas no Dārgās Pērles un ievietotas grāmatā Mācība un Derības, kur tās tagad parādās kā 137. un 138. nodaļa. Šajā izdevumā ir veiktas dažas izmaiņas, lai saskaņotu tekstu ar agrākiem dokumentiem.

Tālāk seko īss ievads esošajam saturam:

1. *Izlase no Mozus grāmatas*. Izvilkums no Pirmās Mozus grāmatas no Džozefa Smita Bībeles tulkojuma, ko viņš sāka 1830. gada jūnijā.
2. *Ābrahāma grāmata*. Ābrahāma rakstu iedvesmots tulkojums. Džozefs Smits sāka veikt šo tulkojumu 1835. gadā, kad bija saņēmis kādu ēģiptiešu papirusu. Tulkojums tika izdots turpinājumos *Times and Seasons*, sākot ar 1842. gada 1. martu Navū, Ilinoisas štātā.
3. *Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs*. Izvilkums no Mateja liecības Džozefa Smita Bībeles tulkojumā (skat. Mācība un Derības 45:60–61 pēc dievišķās pavēles sākt Jaunās Derības tulkošanu).

4. *Džozefs Smits—Vēsture*. Izraksti no Džozefa Smita oficiālās liecības un vēstures, ko viņš un viņa rakstveži sagatavoja 1838.–1839. gadā un kas tika publicēta turpinājumos *Times and Seasons* Navū, Ilinoisas štatā, sākot ar 1842. gada 15. martu.
5. *Pēdējo dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Ticības apliecinājumi*. Džozefa Smita paziņojums, publicēts *Times and Seasons* 1842. gada 1. martā kopā ar īsu Baznīcas vēsturi, kas parasti bija pazīstams kā „Wentworth Letter” (Vēstule Ventvortam).

IZLASE NO MOZUS GRĀMATAS

Izvilums no Bībeles tulkojuma, kā tika atklāts pravietim Džocefam Smitam no 1830. gada jūnija līdz 1831. gada februārim.

1. NODAĻA (1830. gada jūnijs)

Dievs atklājas Mozum—Mozus tiek apskaidrots—Viņš stājas pretī Sātanam—Mozus redz daudzas apdzīvotas pasaules—Neskaitāmas pasaules tika Dēla radītas—Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi.

DIEVA vārdi, ko Viņš ^arunāja uz ^bMozu tajā laikā, kad Mozus tika aizrauts ļoti augstā kalnā,

2 un viņš ^aredzēja Dievu ^bvai gu vaigā, un viņš runāja ar Viņu, un Dieva ^cgodība bija pār Mozu, tādēļ Mozus varēja ^dizturēt Viņa klātbūtni.

3 Un Dievs runāja uz Mozu, sacīdams: Lūk, Es esmu Dievs Tas Kungs ^aVisuvarenais, un ^bBezgalīgais ir Mans Vārds; jo Es esmu bez dienu sākuma

vai gadu gala; un vai tā nav bezgalība?

4 Un lūk, tu esi Mans dēls; tādēļ ^askaties, un Es parādīšu tev Savu ^broku darbu, bet ne visu, jo Mani ^cdarbi ir bez ^agala, un arī Mani ^evārdi, jo tie nekad nebeidzas.

5 Tādēļ neviens cilvēks nevar ieraudzīt visus Manus darbus, ja vien Viņš neierauga visu Manu godību; un neviens cilvēks nevar redzēt visu Manu godību un pēc tam palikt miesā uz zemes.

6 Un Man ir darbs priekš tevis, Mozu, Mans dēls; un tu esi pēc Mana ^aVienpiedzimušā ^blīdzības; un Mans Vienpiedzimušais ir un būs ^cGlābējs, jo Viņš ir pilns ^dlabvēlības un ^epatiesības; bet ^fnav neviena cita Dieva bez Manis, un visas lietas ir Manā priekšā, jo Es ^gzinu tās visas.

7 Un tagad, lūk, šo vienu lietu Es parādīšu tev, Mozu, Mans

1 1a Al. 12:30;
Moz. 1:42.
b SRC Mozus.
2a 2. Moz. 3:6; 33:11;
DZST 2. Moz. 33:20, 23
(Pielikums);
Jāņa 1:18; 6:46;
Et. 3:6–16; Moz. 1:11.
b 4. Moz. 12:6–8;
5. Moz. 34:10;
M&D 17:1.
c 5. Moz. 5:24;
Moz. 1:13–14, 25.
SRC Godība.
d SRC Apskaidrošana.
3a Jāņa atkl. 11:17; 19:6;

1. Nef. 1:14;
M&D 121:4.
SRC Dievs, Dievība.
b Jes. 63:16;
M&D 19:9–12;
Moz. 7:35.
SRC Bezgalīgs.
4a Moz. 7:4.
b Moz. 7:32, 35–37.
c Psm. 40:6;
M&D 76:114.
d Psm. 111:7–8;
Moz. 1:38.
e 2. Nef. 9:16;
M&D 1:37–39.
SRC Dieva vārds.

6a SRC Vienpiedzimušais.
b 1. Moz. 1:26;
Et. 3:14–15;
Moz. 1:13–16.
c SRC Glābējs.
d Jāņa 1:14, 17;
Al. 13:9.
SRC Labvēlība.
e Moz. 5:7.
f 1. Kēn. 8:60;
Jes. 45:5–18, 21–22.
g 1. Nef. 9:6;
2. Nef. 9:20;
Al. 18:32;
M&D 38:1–2.
SRC Vizinošs.

dēls, jo tu esi pasaulē, un tagad Es tev to parādīšu.

8 Un notika, ka Mozus skatījās un ieraudzīja ^apasauli, kurā viņš bija radīts, un Mozus ^bieraudzīja pasauli un tās galus, un visus cilvēku bērnus, kuri ir un kuri bija radīti; par to viņš ļoti ^cbrīnījās un apbrīvoja.

9 Un Dieva klātbūtne attālinājās no Mozus, ka Viņa godība nebija pār Mozu; un Mozus tika atstāts viens. Un, kad viņš bija atstāts viens, viņš nokrita pie zemes.

10 Un notika, ka tas bija daudzu stundu garumā, pirms Mozus atkal saņēma savu dabisko ^aspēku kā cilvēks; un viņš sev sacīja: Tagad no tā es zinu, ka cilvēks nav ^bnekas, par ko es nekad nebiju domājis.

11 Bet tagad manas acis ir redzējušas ^aDievu, bet nevis manas ^bdabiskās, bet manas garīgās acis, jo manas dabiskās acis nebūtu varējušas ieraudzīt; jo es būtu ^cnokaltis un ^dnomiris Viņa klātbūtnē; bet Viņa godība bija pār mani, un es redzēju Viņa ^evaigu, jo es biju ^fapskaidrots Viņa priekšā.

12 Un notika, ka tad, kad Mozus bija pateicis šos vārdus, lūk, ^aSātans nāca, ^bkārdinādams viņu, sakot: Mozu, cilvēka dēls, pielūdz mani.

13 Un notika, ka Mozus parauzdzījās uz Sātanu un sacīja: Kas tu esi? Jo lūk, es esmu Dieva ^adēls, pēc līdzības ar Viņa Vienpiedzimušo; un kur ir tava godība, ka man būtu tevi jāpielūdz?

14 Jo lūk, es nebūtu varējis raudzīties uz Dievu, ja vien Viņa godība nebūtu nākusi pār mani, un es nebūtu ^aapskaidrots Viņa priekšā. Bet es varu raudzīties uz tevi kā miesīgs cilvēks. Vai tad tā nav?

15 Svētīts lai top mana Dieva Vārds, jo Viņa Gars nav pavisam mani atstājis, vai arī—kur ir tava godība, jo man tā ir tumšība? Un es varu atšķirt tevi no Dieva; jo Dievs sacīja uz mani: ^aPielūdz Dievu, jo vienīgi Viņam tev būs ^bkalpot.

16 Atkāpies, Sātān, nekrāp mani, jo Dievs man teica: Tu esi pēc Mana Vienpiedzimušā ^alīdzības.

17 Un Viņš arī deva man baušļus, kad viņš sauca uz mani no degošā ^akrūma, sakot: ^bPiesauc Dievu Mana Vienpiedzimušā Vārdā, un pielūdz Mani.

18 Un vēl Mozus sacīja: Es nepārstāšu piesaukt Dievu, man vēl ir citas lietas prasāmas Viņam, jo Viņa godība ir bijusi pār mani, tādēļ es varu atšķirt Viņu no tevis. Atkāpies, Sātān!

8a Moz. 2:1.

b Moz. 1:27.

c Psm. 8:4–5.

10a Dan. 10:8, 17;

1. Nef. 17:47;

Al. 27:17;

DžS—V 1:20.

b Dan. 4:32; Hel. 12:7.

11a src Dievs, Dievība.

b M&D 67:10–13;

Moz. 6:36.

c 2. Moz. 19:21.

d 2. Moz. 20:19.

e 1. Moz. 32:31;

Moz. 7:4.

f Mat. 17:1–8.

src Apskaidrošana.

12a Moz. 4:1–4.

src Velns.

b Moz. 6:49.

src Kārdināt,

Kārdinājums.

13a Psm. 82:6;

Ebr. 12:9;

1. Jāņa 3:2.

14a src Apskaidrošana.

15a Mat. 4:10.

src Pielūgšana.

b 1. Sam. 7:3;

3. Nef. 13:24.

16a Moz. 1:6.

17a 2. Moz. 3:2.

b Moz. 5:8.

19 Un tad, kad Mozus bija sacījis šos vārdus, Sātans iekliedzās skaļā balsī un kļiedza pār zemi, un pavēlēja, sakot: Es esmu ^aVienpiedzimušais, pielūdž mani!

20 Un notika, ka Mozus sāka ārkārtīgi baidīties, un kad viņš sāka baidīties, viņš redzēja ^eelles rūgtumu. Tomēr, ^bpiesaucot Dievu, viņš saņēma spēku, un viņš pavēlēja, sakot: Atkāpies, Sātān, jo es pielūgšu tikai šo vienu Dievu, kurš ir godības Dievs!

21 Un tagad ^aSātans sāka trīcēt, un zeme nodrebēja; un Mozus saņēma spēku un piesauca Dievu, sakot: Vienpiedzimušā Vārdā, atkāpies, Sātān!

22 Un notika, ka Sātans kļiedza skaļā balsī, ar raudāšanu un gaudošanu, un ^azobu griešanu; un viņš atkāpās, patiesi no Mozus klātbūtnes tā, ka viņš to neredzēja.

23 Un tad par šo lietu Mozus sniedza liecību; bet ļaundarības dēļ tās nav starp cilvēku bērniem.

24 Un notika, kad Sātans bija aizgājis no Mozus klātbūtnes, ka Mozus pacēla savas acis uz debesīm, būdams piepildīts ar ^aSvēto Garu, kurš liecina par Tēvu un Dēlu;

25 un piesaukdams Dieva Vārdu, viņš atkal redzēja Viņa godību, jo tā bija pār viņu; un viņš dzirdēja balsi, sakot: Svētīts

tu esi, Mozu, jo Es, Visvarenais, esmu tevi izraudzījis, un tu tiksi darīts stiprāks par daudziem ^aūdeņiem; jo tie klausīs tavai ^bpavēlei, it kā tu būtu ^cDievs.

26 Un raugi, Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu galam; jo tu ^aatbrīvosi Manus ļaudis no ^bījūga, patiesi ^cIsraēlu, Manus ^dizraudzītos.

27 Un notika, kamēr balss vēl runāja, Mozus pameta apkārt savas acis un ^aieraudzīja zemi, jā, patiesi to visu, un nebija nevienas daļiņas no tās, ko viņš neieraudzītu, saskatot to ar Dieva Garu.

28 Un viņš ieraudzīja arī tās iedzīvotājus, un nebija nevienas dvēseles, ko viņš neieraudzītu; un viņš saskatīja tos ar Dieva Garu; un to skaits bija liels, pat bez skaita, kā smiltis jūras krastā.

29 Un viņš redzēja daudzas zemes, un katra no tām tika saukta par ^apasauli, un bija daudz iedzīvotāju uz tām.

30 Un notika, ka Mozus piesauca Dievu, sakot: Pasaki man, es lūdzu Tevi, kāpēc šīs lietas ir tādas, un ar ko tu tās radīji?

31 Un lūk, Tā Kunga godība bija pār Mozu tā, ka Mozus stāvēja Dieva klātbūtnē un runāja ar Viņu ^avaigu vaigā. Un Dievs Tas Kungs sacīja uz Mozu: Pats Savam ^bnodomam Es esmu

19a Mat. 24:4–5.

20a SRC Elle.

b DžS—V 1:15–16.

src Lūgšana.

21a SRC Velns.

22a Mat. 13:41–42;

Mos. 16:1–3.

24a SRC Svētais Gars.

25a 2. Moz. 14:21–22.

b src Priesterība;

Spēks, vara.

c 2. Moz. 4:16.

26a 2. Moz. 3:7–12.

b 1. Nef. 17:23–25.

c 1. Kēn. 8:51–53.

src Israēls.

d src Izraudzīts,
Izredzēts.

27a M&D 88:47;

Moz. 1:8.

src Vīzija.

29a SRC Zeme.

31a 5. Moz. 5:4;

Moz. 1:11.

b Jes. 45:17–18;

2. Nef. 2:14–15.

radījies šīs lietas. Šeit ir gudrība un tā paliek Manī.

32 Un ar "Sava spēka vārdu Es tās esmu radījis, kas ir Mans Vienpiedzimušais Dēls, kurš ir pilns ^blabvēlības un ^cpatiesības.

33 Un "pasaules bez skaita Es esmu ^bradījis; un arī tās Es radīju pats Savam nodomam; un ar Dēlu Es tās radīju, kurš ir Mans ^cVienpiedzimušais.

34 Un "pirmo cilvēku no visiem cilvēkiem Es nosaucu par ^bĀdamu, kas nozīmē—"daudzi.

35 Bet tikai aprakstu par šo Zemi un tās iedzīvotājiem dodu Es tev. Jo lūk, ir daudzas pasaules, kas ir pagājušas ar Mana spēka vārdu. Un ir daudzas, kas tagad stāv, un neskaitāmas tās ir cilvēkam; bet visas lietas Man ir uzskaitītas, jo tās ir Manas un Es tās "zinu.

36 Un notika, ka Mozus runāja uz To Kungu, sakot: Esi žēlīgs pret Savu kalpu, ak Dievs, un pastāsti man par šo Zemi un tās iedzīvotājiem, un arī debesīm, un tad Tavs kalps būs apmierināts.

37 Un Dievs Tas Kungs runāja uz Mozu, sakot: "Debesis—to ir daudz, un cilvēkam tās nav saskaitāmas; bet Man tās ir uzskaitītas, jo tās ir Manas.

38 Un kā viena zeme paies un

tās debess, patiesi tā cita nāks; un nav "gala Maniem darbiem, nedz Maniem vārdiem.

39 Jo lūk, šis ir Mans "darbs un Mana ^bgodība—īstenot cilvēka ^cnemirstību un ^dmūžīgo dzīvi.

40 Un tagad Mozu, Mans dēls, Es runāšu uz tevi par šo zemi, uz kuras tu stāvi, un tev būs "pierakstīt tās lietas, ko Es runāšu.

41 Un tai dienā, kad cilvēku bērni uzskatīs Manus vārdus par nieku un "izņems daudzus no tiem no grāmatas, kuru tu rakstīsi, lūk, Es celšu citu, ^blīdzīgu tev; un "tie atkal būs starp cilvēku bērniem—starp tik daudziem, cik ticēs.

42 (Šie vārdi tika "runāti uz Mozu tai kalnā, kura nosaukums nebūs zināms starp cilvēku bērniem. Un tagad tie tiek runāti uz jums. Nerādiēt tos nevienam, kā vien tiem, kas tic. Patiesi tā. Āmen.)

2. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Dievs rada debesis un zemi—Ir radītas visas dzīvības formas—Dievs rada cilvēku un dod tam valdīšanu pār visu pārējo.

Un notika, ka Tas Kungs runāja

32a Jāņa 1:1–4, 14;

Ebr. 1:1–3;

Jāņa atkl. 19:13;

Jēk. 4:9; Moz. 2:1, 5.

src Jēzus Kristus.

b Psm. 19:2; Moz. 5:7–8.

src Labvēlība.

c src Patiesība.

33a Psm. 8:4–5;

M&D 76:24;

Moz. 7:29–30.

b src Radīt, Radīšana.

c Moz. 1:6.

34a Moz. 3:7.

b Ābr. 1:3.

src Ādams.

c Moz. 4:26; 6:9.

35a Moz. 1:6; 7:36.

src Vizinošs.

37a Ābr. 4:1.

src Debesis.

38a Moz. 1:4.

39a Rom. 8:16–17;

2. Nef. 2:14–15.

src Pestīšanas iecere.

b src Godība.

c src Nemirstīgs,

Nemirstība.

d src Mūžīgā dzīve.

40a 2. Nef. 29:11–12.

41a 1. Nef. 13:23–32;

Moz. 1:23.

b 2. Nef. 3:7–19.

c 1. Nef. 13:32, 39–40;

M&D 9:2.

42a Moz. 1:1.

uz Mozu, sakot: Lūk, Es ^aatklāju tev par šīm ^bdebesīm un šo ^czemi, pieraksti vārdus, kurus Es runāju. Es esmu Sākums un Gals, ^dVisuvarenais Dievs; ar Savu ^eVienpiedzimušo Es ^fradīju šīs lietas; jā, sākumā Es radīju debesis un zemi, uz kuras tu stāvi.

2 Un ^azeme bija bez formas un tukša, un Es liku tumsai nākt pār dziļumu virsu; un Mans Gars lidoja pār ūdens virsu, jo Es esmu Dievs.

3 Un Es, Dievs, sacīju: Lai top ^agaisma, un gaisma tapa.

4 Un Es, Dievs, redzēju gaismu, un tā gaisma bija ^alaba. Un Es, Dievs, atdalīju gaismu no tumsas.

5 Un Es, Dievs, nosaucu gaismu—diena, un tumsu Es nosaucu—nakts; un šo Es darīju ar ^aSava spēka vārdu, un tas tika izdarīts, kā Es ^bteicu, un vakars un rīts bija pirmā ^cdiena.

6 Un vēl Es, Dievs, sacīju: Lai top ^adebess jums ūdeņu vidū, un tā notika, tieši kā Es teicu; un Es sacīju: Lai tas atdala ūdeņus no ūdeņiem, un tas tika darīts;

7 un Es, Dievs, radīju debess jumu un atdalīju ^aūdeņus, jā, lielos ūdeņus zem debess juma no ūdeņiem, kas bija virs debess juma, un tas notika tā, kā Es teicu.

8 Un Es, Dievs, nosaucu debess

jumu par ^adebesīm; un vakars un rīts bija otrā diena.

9 Un Es, Dievs, sacīju: Lai ūdeņi zem debesīm tiek savākti kopā ^avienā vietā, un tā notika; un Es, Dievs, sacīju: Lai top sauszeme, un tā notika.

10 Un Es, Dievs, sauszemi nosaucu—^azeme; un kopā savāktos ūdeņus Es nosaucu—^ajūra; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs.

11 un Es, Dievs, sacīju: Lai zeme izdod ^azāli, augus, kas sēklu nes, augļu kokus, kas augļus nes, pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sēkla būs sevī uz zemes, un notika tā, kā Es sacīju.

12 Un zeme izdeva zāli, katru augu, kas sēklu nes pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevī, pēc savas kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs;

13 un vakars un rīts bija trešā diena.

14 Un Es, Dievs, sacīju: Lai top spīdekļi debess jumā, lai atdalītu dienu no nakts, un lai tie ir par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem;

15 un lai tie ir par spīdekļiem debess jumā, lai tie dod gaismu pār zemi, un tā notika.

16 Un Es, Dievs, radīju divus lielus spīdekļus; lielāko ^aspīdekli, lai valdītu pār dienu, un

2 1a Moz. 1:30, 36.

b SRC Debesis.

c Moz. 1:8.

d SRC Dievs, Dievība—Dievs Tēvs.

e SRC Vienpiedzimušais.

f SRC Radīt, Radīšana.

2a 1. Moz. 1:2; Ābr. 4:2.

3a M&D 88:6-13.

src Gaisma,

Kristus gaisma.

4a 1. Moz. 1:4; Ābr. 4:4.

5a Moz. 1:32.

b 2. kor. 4:6.

c 1. Moz. 1:5.

6a 1. Moz. 1:6-8.

7a Ābr. 4:9-10.

8a SRC Debesis.

9a 1. Moz. 1:9;

Ābr. 4:9.

10a SRC Zeme.

11a 1. Moz. 1:11-12;

Ābr. 4:11-12.

16a 1. Moz. 1:16.

mazāko spīdekli, lai valdītu pār nakti, un lielākais spīdeklis bija saule, un mazākais spīdeklis bija mēness, un zvaigznes arī tika radītas saskaņā ar Manu vārdu.

17 Un Es, Dievs, liku tos debess jumā, lai dotu gaismu pār zemi,

18 un lai saule valdītu pār dienu, un mēness valdītu pār nakti, un lai atdalītu gaismu no tumsas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs;

19 un vakars un rīts bija ceturta diena.

20 Un Es, Dievs, sacīju: Lai ūdeņi nes pārpilnam radības, kas kustas, kurās ir dzīvība, un putni lai lido pār zemi atklātā debess jumā.

21 Un Es, Dievs, radīju lielus "vaļus un ikvienu dzīvu radību, kas kustas, kuras ūdeņi nesa pārpilnam, pēc to kārtas, un ikvienu spārnainu putnu pēc to kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss, ko Es biju radījis, bija labs.

22 Un Es, Dievs, svētīju tos, sakot: Esiet auglīgi un "vairojieties, un piepildiet ūdeņus jūrā, un putni lai vairojas virs zemes;

23 un vakars un rīts bija piektā diena.

24 Un Es, Dievs, sacīju: Lai zeme izdod dzīvus radījumus pēc viņu kārtas, lopus un rāpuļus, un zemes zvērus pēc viņu kārtas, un tā notika;

25 un Es, Dievs, radīju zemes zvērus pēc viņu kārtas, un lopus

pēc viņu kārtas, un ikvienu rāpuli, kas rāpo pa zemes virsu, pēc viņa kārtas; un Es, Dievs, redzēju, ka viss tas bija labs.

26 Un Es, Dievs, sacīju Savam "Vienpiedzimušajam, kurš bija ar Mani kopš sākuma: ^bDarīsim cilvēku pēc Sava "tēla, pēc Savas līdzības; un tā notika. Un Es, Dievs, sacīju: Lai tie ^dvalda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār katru rāpuli, kas rāpo pa zemes virsu.

27 Un Es, "Dievs, radīju cilvēku pēc Sava paša tēla, pēc Mana Vienpiedzimušā tēla Es viņu radīju; vīrieti un sievieti Es radīju.

28 Un Es, Dievs, svētīju viņus un sacīju uz tiem: Augļojieties un "vairojieties, un piepildiet zemi, un pakļaujiet to, un valdiet pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār katru dzīvu radījumu, kas kustas pa zemes virsu.

29 Un Es, Dievs, sacīju uz cilvēku: Redzi, Es esmu devis jums ikvienu augu, kas nes sēklu, kurš vien ir zemes virsū, un ikvienu koku, kurā būs auglis, kas nes sēklu; lai jums tie būtu par "barību.

30 Un visiem zemes zvēriem un visiem putniem gaisā, un visiem, kas rāpo pa zemes virsu, kam vien Es esmu dāvājis dzīvību, tiks dots ikviens tīrs augs barībai; un tā notika, kā Es teicu.

31 Un Es, Dievs, redzēju visu,

21a 1. Moz. 1:21;
Ābr. 4:21.

22a 1. Moz. 1:22–25;
Ābr. 4:22–25.

26a SRC Jēzus Kristus.
b SRC Radīt, Radīšana.

c 1. Moz. 1:26–27;
Moz. 6:8–10;

Ābr. 4:26–27.

d 1. Moz. 1:28;
Moz. 5:1;
Ābr. 4:28.

27a SRC Dievs, Dievība.

28a Moz. 5:2.

29a 1. Moz. 1:29–30;
Ābr. 4:29–30.

ko Es biju radījis, un lūk, viss, ko Es biju radījis, bija ļoti ^alabas; un vakars un rīts bija ^bsestā diena.

3. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Dievs radīja visas lietas garīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes—Viņš radīja vīrieti, pirmo miesu uz zemes—Sieviete ir paļīgs vīrietim.

Tā debesis un zeme tika ^apabeigtas, un visi to ^bpulki.

2 Un septītajā dienā Es, Dievs, pabeidzu Savu darbu un visu, ko Es biju radījis, un Es ^aatpūtos ^bseptītajā dienā no visiem Saviem darbiem, un visas lietas, ko Es biju radījis, bija pabeigtas, un Es, Dievs, redzēju, ka tās bija labas;

3 un Es, Dievs, ^asvētīju septīto dienu un iesvētīju to; tāpēc ka tajā Es atpūtos no visiem Saviem ^bdarbiem, ko Es, Dievs, biju radījis un izveidojis.

4 Un tagad, lūk, Es saku jums, ka šie ir debesu un zemes laikosmi, kad tās tika radītas tanī dienā, kad Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju debesis un zemi,

5 un katru stādu laukā, ^apirms tas nokļuva uz zemes, un katru augu laukā, pirms tas izauga. Jo

Es, Dievs Tas Kungs, ^bradīju visas lietas, par kurām Es runāju, ^cgarīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes virsas. Jo Es, Dievs Tas Kungs, nebiju licis lietum līt pār zemes virsu. Un Es, Dievs Tas Kungs, biju ^dradījis visus cilvēku bērnus; taču vēl nebiju radījis cilvēku, lai apstrādātu ^ezemi; jo ^fdebesīs Es tos ^gradīju; un vēl nebija nevienas miesas uz zemes, nedz ūdenī, nedz gaisā;

6 bet Es, Dievs Tas Kungs, runāju, un cēlās ^amigla no zemes un apūdeņoja visu zemes virsu.

7 Un Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju cilvēku no zemes ^apīšļiem un iedvesu viņa nāsīs dzīvības dvašu; un ^bcilvēks kļuva par dzīvu ^cdvēseli, ^dpirmo miesu uz zemes, arī par pirmo cilvēku; tomēr visas lietas bija iepriekš radītas; bet garīgi tās bija radītas un izveidotas, saskaņā ar Manu vārdu.

8 Un Es, Dievs Tas Kungs, iestādīju dārzu ^aĒdenē austrumos, un tur Es ieliku cilvēku, kuru Es biju izveidojis.

9 Un no zemes Es, Dievs Tas Kungs, liku augt dabiski ikvienam kokam, kas ir patikams cilvēka skatam; un cilvēks to varēja uzlūkot. Un arī tas kļuva par dzīvu dvēseli. Jo tas bija

31a 1. Moz. 1:31;
M&D 59:16–20.

b 2. Moz. 20:11;
Ābr. 4:31.

3 1a SRC Radīt, Radīšana.

b 1. Moz. 2:1;
Ābr. 5:1.

2a 1. Moz. 2:2–3;
Ābr. 5:2–3.

SRC Atpūta.

b SRC Sabata diena.

3a Mos. 13:19.

b 2. Moz. 31:14–15.

5a 1. Moz. 2:4–5;
Ābr. 5:4–5.

b Moz. 6:51.

c M&D 29:31–34;

Ābr. 3:23.

SRC Garīgā radīšana.

d SRC Gars.

e 1. Moz. 2:5.

f SRC Debesis.

g SRC Cilvēks, Cilvēki—
Cilvēks, Debesu
Tēva garīgais bērns.

6a 1. Moz. 2:6.

7a 1. Moz. 2:7;

Moz. 4:25; 6:59;

Ābr. 5:7.

b SRC Ādams.

c SRC Dvēsele.

d Moz. 1:34.

8a SRC Ēdene.

garīgs tanī dienā, kad Es to radīju; jo tas paliek tanī sfērā, kurā Es, Dievs, to radīju, jā, patiesi visas lietas, ko Es sagatavoju cilvēka lietošanai; un cilvēks redzēja, ka tās bija labas uzturam. Un Es, Dievs Tas Kungs, iestādīju arī "dzīvības koku dārza vidū un arī laba un ļauna atzišanas^b koku.

10 Un Es, Dievs Tas Kungs, liku upei tecēt no Ēdenes apūdeņot dārzu; un no turienes tā tika sadalīta un sadalījās četrās "iztekās.

11 Un Es, Dievs Tas Kungs, pirmajai devu vārdu Pišona, un tā plūst apkārt visai Havilas zemei, kur Es, Dievs Tas Kungs, radīju daudz zelta;

12 un tās zemes zelts bija labs, un tur bija balzama sveķi un oniksa akmens.

13 Un otrās upes vārds tika nosaukts Gihona; tā pati, kas plūst apkārt visai Etiopijas zemei.

14 Un trešās upes vārds bija Hidekela; tā, kas plūst uz austrumiem no Asīrijas. Un ceturta upe bija Eifrata.

15 Un Es, Dievs Tas Kungs, paņēmu cilvēku un ieliku to Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un uzturētu.

16 Un Es, Dievs Tas Kungs, pavēlēju cilvēkam, sakot: No ikviena dārza koka tu vari brīvi ēst,

17 bet no ļauna un laba atziņas koka tev nebūs ēst, tomēr tu pats vari "izvēlēties, jo tas tev ir dots; bet atceries, ka Es to aizliedzu, jo tanī^b dienā, kad tu no tā ēdīsi, tu noteikti "mirsi.

18 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju Savam "Vienpiedzimušajam, ka nav labi cilvēkam būt vienam; tādēļ Es darišu^b palīgu viņam.

19 Un no zemes Es, Dievs Tas Kungs, izveidoju katru lauka zvēru un katru putnu gaisā; un pavēlēju, lai tie nāktu pie Ādama, lai redzētu, kā viņš tos nosauks; un arī tie bija dzīvas dvēseles; jo Es, Dievs, iedvesu viņos dzīvības elpu un pavēlēju, ka tā, kā Ādams nosauks katru dzīvu radību, tāds lai būtu tās vārds.

20 Un Ādams deva vārdu visiem lopiem un putniem gaisā, un ikvienam lauka zvēram; bet Ādamam pašam netika at-rasts neviens palīgs.

21 Un Es, Dievs Tas Kungs, liku dziļam miegam nākt pār Ādamu; un viņš gulēja, un Es paņēmu vienu no viņa ribām un aizpildīju to vietu ar miesu;

22 un no ribas, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju paņēmis no cilvēka, Es izveidoju "sievieti un pievedu to pie cilvēka.

23 Un Ādams sacīja: Šī, es zinu, ir kauls no mana kaula un "miesa no manas miesas; viņa

9a SRC Dzīvības koks.

b 1. Moz. 2:9.

10a 1. Moz. 2:10.

17a Moz. 7:32.

SRC Ričības
brīvība.

b Ābr. 5:13.

c 1. Moz. 2:17.

SRC Mirstīgs,
Mirstīgā dzīve;
Nāve, fiziskā.

18a SRC Vienpie-
dzimušais.

b 1. Moz. 2:18;

Ābr. 5:14.

22a SRC Ieva;
Sieviete, Sievietes.

23a 1. Moz. 2:23;
Ābr. 5:17.

sauksies par sievu, jo tā ir no vīra ņemta.

24 Tādēļ vīrs atstās savu tēvu un savu māti, un "pieķersies savai sievai, un tie kļūs par ^bvienu miesu.

25 Un tie abi bija kaili, cilvēks un viņa sieva, un nekaunējās.

4. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Kā Sātans kļuva par velnu—Viņš kārdina Ievu—Ādams un Ieva krīt, un nāve ienāk pasaulē.

UN Es, Dievs Tas Kungs, runāju uz Mozu, sakot: Tas "Sātans, kuram tu pavēlēji Mana Vienpiedzimušā Vārdā, ir tas pats, kurš bija no ^bsākuma, un viņš nāca Manā priekšā, sakot: Lūk, še esmu es, sūti mani, es būšu Tavs dēls un es atpestīšu visu cilvēci, ka neviena dvēsele netiks pazaudēta, un "es to noteikti izdarišu, tādēļ dod man Savu godu.

2 Bet, lūk, Mans Mīļotais "Dēls, kurš bija Mans Mīļotais un ^bIzraudzītais no sākuma, sacīja uz Mani: "Tēvs, Tava ^dgriba tiks darīta, un ^egods būs Tavs mūžīgi.

3 Tādēļ, tāpēc ka Sātans "sacēlās pret Mani un mēģināja iznīcināt cilvēka ^brīcības brīvību, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju tam

devis, un arī lai Es dotu viņam Savu paša spēku; ar Mana Vienpiedzimušā spēku Es liku, lai viņš tiktu "nogāzts;

4 un viņš kļuva par Sātanu, jā, patiesi velnu, visu "melu tēvu, lai pieviltu un padarītu aklus cilvēkus, un vestu tos gūstā pēc savas gribas, visus tos, kas neklausīs Manai balsij.

5 Un tad čūska bija "visviltīgākā no visiem lauka zvēriem, ko Es, Dievs Tas Kungs, biju radījis.

6 Un Sātans ielika to čūskas sirdī (jo viņš bija aizvilcis daudzus sev līdzī, un viņš mēģināja arī pievilt "Ievu, jo viņš nezināja Dieva prātu, tādēļ viņš centās iznīcināt pasauli.

7 Un viņš sacīja uz sievieti: Jā, vai Dievs ir teicis: Jums nebūs ēst no kāda koka "dārzā? (Un viņš runāja ar čūskas muti.)

8 Un sieviete sacīja uz čūsku: Mēs varam ēst ikviena koka augļus dārzā;

9 bet par tā koka, kuru tu redzi dārza vidū, augli, Dievs ir teicis: Jums nebūs ēst no tā, nedz pat tam pieskarties, citādi jūs mirsit.

10 Un čūska sacīja uz sievieti: Jūs noteikti nemirsit;

11 jo Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tā ēdīsiet, tad jūsu "acis taps atvērtas un jūs būsit

24a 1. Moz. 2:24;
M&D 42:22;
49:15–16;
Ābr. 5:17–18.

b SRC Lauība, Precēt.

4 1a SRC Velns.
b M&D 29:36–37.
c Jes. 14:12–15.

2a SRC Jēzus Kristus.
b Moz. 7:39;
Ābr. 3:27.

src Iepriekš
izredzēšana.
c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
d Lūk. 22:42.
e SRC Godība.

3a SRC Padome debesīs.
b SRC Rīcības brīvība.
c M&D 76:25–27.

4a 2. Nef. 2:18;
M&D 10:25.

src Meli;
Pievilt, Pievilšana,
Viltus.

5a 1. Moz. 3:1;
Mos. 16:3;
Al. 12:4.

6a SRC Ieva.
7a SRC Ēdene.

11a 1. Moz. 3:3–6;
Moz. 5:10.

kā Dievi, ^bzinādami labu un ļaunu.

12 Un kad sievietē redzēja, ka koks bija labs barībai un ka tas bija tīkams acīm, un ka koks bija ^akārojams, lai darītu viņu gudru, viņa ņēma no tā augļa un ^bēda, un deva arī savam vīram, kas bija ar viņu, un viņš ēda.

13 Un viņu abu acis tapa atvērtas, un viņi zināja, ka viņi bija ^akaili. Un viņi sašuva vīgu lapas kopā un darīja sev priekšautus.

14 Un viņi izdzirdēja Dieva Tā Kunga balsi, kad viņi ^astaiģāja dārzā dienas vēsumā; un Adams un viņa sieva devās paslēpties no Dieva Tā Kunga klātbūtnes starp dārza kokiem.

15 Un Es, Dievs Tas Kungs, saucu Ādamu un sacīju viņam: Kurp tu ^aej?

16 Un viņš sacīja: Es izdzirdēju Tavu balsi dārzā, un es nobijos, tāpēc ka es redzēju, ka es esmu kails, un es paslēpos.

17 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz Ādamu: Kurš tev teica, ka tu esi kails? Vai tu neesi ēdis no tā koka, no kura Es pavēlēju tev, ka tev nebūs ēst, un ja ēdīsi, tad tu noteikti ^amirsi?

18 Un cilvēks sacīja: Sieviete, kuru Tu man devi un pavēlēji, lai viņa būtu ar mani, viņa deva man tā koka augli, un es ēdu.

19 Un Es, Dievs Tas Kungs,

sacīju uz sievieti: Ko tu esi izdarījusi? Un sieviete sacīja: Čūska mani ^apievīla, un es ēdu.

20 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz čūsku: Tādēļ, ka tu to esi darījusi, tu esi ^anolādēta vairāk par visiem lopiem un par lauka zvēriem; uz sava vēdera tev būs līst un pīšļus tev būs ēst visas tavas mūža dienas;

21 un Es likšu naidu starp tevi un sievieti, starp tavu pēcnācēju un sievietes pēcnācēju; un viņš ievainos tevi galvā, un tu ievainosi viņu papēdī.

22 Uz sievieti Es, Dievs Tas Kungs, sacīju: Es vairodams vairošu tavas bēdas un tavu radību mokas. ^aBēdās tev būs dzemdēt bērnus un tu vēlēšies pēc sava vīra, un viņam būs valdīt pār tevi.

23 Un uz Ādamu Es, Dievs Tas Kungs, sacīju: Tāpēc, ka tu esi klausījis savas sievas balsij un ēdis no šī koka augļa, par kuru Es tev pavēlēju, sacīdams: Tev nebūs no tā ēst, nolādēta lai ir zeme tevis dēļ; bēdās tu no tās ēdīsi visas savas dzīves dienas.

24 Arī ērkšķus un dadžus tā tev dos, un tev būs ēst lauka augus.

25 Sava vaiga ^asviedros tev būs maizi ēst, līdz tu atkal atgriezīsies pie zemes—jo tu noteikti mirsi—jo no tās tu esi ņemts: jo ^bpīšļi tu biji, un pie pīšļiem tev atkal būs atgriezties.

26 Un Ādams sauca savas

11 b Al. 12:31.

12 a 1. Moz. 3:6.

b SRC Ādama un Ievas Krišana.

13 a 1. Moz. 2:25.

14 a 1. Moz. 3:8.

15 a 1. Moz. 3:9.

17 a Moz. 3:17.

19 a 1. Moz. 3:13;

Mos. 16:3.

20 a 1. Moz. 3:13–15.

22 a 1. Moz. 3:16.

25 a 1. Moz. 3:17–19.

SRC Ādama un Ievas Krišana.

b 1. Moz. 2:7;

Moz. 6:59;

Ābr. 5:7.

sievas vārdu: Ieva, tāpēc, ka viņa bija visu dzīvo māte; jo tā Es, Dievs Tas Kungs, nosaucu pirmo no visām sievietēm, kuru ir "daudz.

27 Ādamam un arī viņa sievai Es, Dievs Tas Kungs, taisīju drānas no ādām, un "iegērbu viņus.

28 Un Es, Dievs Tas Kungs, sacīju uz Savu Vienpiedzimušo: Lūk, "cilvēks ir kļuvis kā viens no mums, ^bzinādams labu un ļaunu; un tagad, lai viņš nepastieptu savu roku un "neēstu arī no ^ddzīvības koka, un neēstu un nedzīvotu mūžīgi,

29 tādēļ Es, Dievs Tas Kungs, sūtīšu viņu prom no "Ēdenes dārza apstrādāt zemi, no kuras viņš tika ņemts;

30 jo kā Es, Dievs Tas Kungs, dzīvoju, patiesi tā Mani "vārdi nevar atgriezties tukšā, jo kā tie iziet no Manas mutes, tiem ir jātop piepildītiem.

31 Tā Es izdzinu cilvēku, un Es noliku austrumos no Ēdenes dārza "ķerubu un liesmojošu zobenu, kurš griezās visos veidos, lai sargātu ceļu uz dzīvības koku.

32 (Un šie ir vārdi, kurus Es runāju uz Savu kalpu Mozu, un tie ir patiesi, tā kā Es gribu; un Es esmu runājis tos uz jums. Skatiet, lai jūs nerādītu

tos nevienam cilvēkam, līdz Es jums nepavēlēšu, kā vien izņemot tiem, kas tic. Āmen.)

5. NODAĻA

(1830. gada jūnijs–oktobris)

Ādams un Ieva dzemdē bērņus—Ādams pienes upuri un kalpo Dievam—Piedzimst Kains un Ābels—Kains sacēlas, mīl Sātānu vairāk nekā Dievu un kļūst par Pazudušo—Slepka vības un ļaunums izplatās—Evanģēlijs tiek sludināts no iesākuma.

UN notika, ka pēc tam, kad Es, Dievs Tas Kungs, biju tos izdzinis, Ādams sāka apstrādāt zemi un "valdīt pār visiem lauka zvēriem, un ēst savu maizi savas pieres sviedros, kā Es, Tas Kungs, biju viņam pavēlējis. Un Ieva, viņa sieva, arī strādāja ar viņu.

2 Un Ādams atzina savu sievu, un viņa "dzemdināja tam dēlus un ^bmeitas, un viņi sāka "vairoties un piepildīt zemi.

3 Un no tā laika uz priekšu Ādama dēli un "meitas sāka dalīties pa divi un divi zemē un apstrādāt zemi, un turēt ganāmpulkus, un viņi arī sāka dzemdināt dēlus un meitas.

4 Un Ādams un Ieva, viņa sieva, piesauca Tā Kunga Vārdu, un viņi dzirdēja Tā Kunga

26a Moz. 1:34; 6:9.

27a SRC Atturība.

28a 1. Moz. 3:22.
SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēka
iespējas kļūt
līdzīgam Debesu
Tēvam.

b SRC Zināšanas.

c Al. 42:4–5.

d 1. Moz. 2:9;

1. Nef. 11:25;

Moz. 3:9.

src Dzīvības koks.

29a SRC Ēdene.

30a 1. Kēn. 8:56;

M&D 1:38.

31a Al. 42:3.

src Kerubi.

5 1a Moz. 2:26.

2a 1. Moz. 5:4.

b M&D 138:39.

c 1. Moz. 1:28;

Moz. 2:28.

3a Moz. 5:28.

balsi no ceļa, kas veda uz "Ēdenes dārzu, runājot uz viņiem, un tie Viņu neredzēja; jo tie bija padzīti no Viņa ^bklātbūtnes.

5 Un Viņš deva tiem pavēles, lai tie ^apielūgtu To Kungu, savu Dievu, un upurētu savu ganāmpulku ^bpirmdzimtos par upuri Tam Kungam. Un Ādams bija ^cpaklausīgs Tā Kunga pavēlēm.

6 Un pēc daudzām dienām Tā Kunga ^aenģelis parādījās Ādamam, sacīdams: Kāpēc tu upurē ^bziedojumus Tam Kungam? Un Ādams sacīja uz viņu: Es nezinu, izņemot to, ka Tas Kungs ^blabvēlības un patiesības, ^cupuri.

7 Un tad enģelis runāja, sacīdams: Tā ir ^alīdzība ar Tēva Vienpiedzimušā, kurš ir pilns ^blabvēlības un patiesības, ^cupuri.
8 Tādēļ tev būs darīt visu, ko tu darīsi, Dēla ^aVārdā, un tev būs ^bnožēlot grēkus un ^cpiesaukt Dievu Dēla Vārdā mūžīgi.

9 Un tanī dienā pār Ādamu nāca ^aSvētais Gars, kurš liecina par Tēvu un Dēlu, sakot: Es esmu Tēva ^bVienpiedzimušais no sākuma, turpmāk un mūžīgi,

lai, kā tu esi ^ckritis, tu taptu ^apestīts, un visa cilvēce, patiesi visi, kas gribēs.

10 Un tanī dienā Ādams svētīja Dievu un tika ^apiepildīts, un sāka ^bpravietot par zemes ģimenēm, sakot: Svētīts lai top Dieva Vārds, jo mana pārkāpuma dēļ manas acis ir tapušas atvērtas, un šinī dzīvē man būs ^cprieks, un ^dmiesā es atkal redzēšu Dievu.

11 Un ^aIeva, viņa sieva, dzirdēja to visu un bija laimīga, sakot: Ja nebūtu mūsu pārkāpuma, mums nekad nebūtu ^bpēcnācēju, un mēs nekad nepazītu ne labu, ne ļaunu, ne mūsu pestīšanas prieku, ne mūžīgo dzīvi, ko Dievs dod visiem paklausīgajiem.

12 Un Ādams un Ieva svētīja Dieva Vārdu, un viņi darīja visu ^azināmu saviem dēliem un savām meitām.

13 Un ^aSātans nāca viņu vidū, sacīdams: Es arī esmu Dieva dēls; un viņš pavēlēja tiem, sacīdams: Neticiet! un viņi ^bneticēja, un viņi ^cmīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu. Visi cilvēki sāka no

4a SRC Ēdene.

b Al. 42:9.

5a SRC Pielūgšana.

b 2. Moz. 13:12–13;

4. Moz. 18:17;

Mos. 2:3.

SRC Pirmdzimtais.

c SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

6a SRC Enģeļi.

b SRC Upuris.

7a SRC Jēzus Kristus—
Kristus zīmes
jeb simboli.

b Moz. 1:6, 32.

SRC Labvēlība.

c Al. 34:10–15.

src Asinis.

8a 2. Nef. 31:21.

b Moz. 6:57.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

c SRC Lūgšana.

9a SRC Svētais Gars.

b SRC Jēzus Kristus;
Vienpiedzimušais.

c SRC Ādama un Ievas
Krišana;

Nāve, garīgā.

d Mos. 27:24–26;

M&D 93:38;

TA 1:3.

src Pestīšanas
iecere;

Pestīt, Pestīts,
Pestīšana.

10a SRC Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.

b M&D 107:41–56.

SRC Pravietojums,
Pravietot.

c SRC Prieks.

d Īj. 19:26; 2. Nef. 9:4.

11a SRC Ieva.

b 2. Nef. 2:22–23.

12a 5. Moz. 4:9.

13a SRC Vēlms.

b SRC Neticība.

c Moz. 6:15.

tā laika būt ^dmiesīgi, juteklīgi un velnišķīgi.

14 Un Dievs Tas Kungs visur aicināja cilvēkus ar ^a“Svēto Garu un pavēlēja tiem, lai tie nožēlotu grēkus;

15 un visi, kas ^a“ticētu Dēlam un nožēlotu savus grēkus, tiktu ^bizglābti; un visi, kas neticētu un nenožēlotu grēkus, tiktu ^c“nosodīti; un tie vārdi nāca no Dieva mutes kā stingrs lēmums; tādēļ tiem jātop piepildītiem.

16 Un Adams un Ieva, viņa sieva, nemitējās piesaukt Dievu. Un Adams atzina levu, savu sievu, un viņa kļuva grūta un dzemdēja ^a“Kainu, un sacīja: Es esmu dabūjusi cilvēku no Tā Kunga; tādēļ tas nevarēs noraidīt Viņa vārdus. Bet lūk, Kains neklausīja, sakot: Kas ir Tas Kungs, ka man būtu Viņu jāzina?

17 Un viņa atkal kļuva grūta un dzemdēja viņa brāli ^a“Ābelu. Un Ābels ^bklausīja Tā Kunga balsij. Un Ābels bija aitu gans, bet Kains bija zemkopis.

18 Un Kains ^a“mīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu. Un Sātans pavēlēja viņam, sakot: ^bPienes upuri Tam Kungam.

19 Un laika gaitā notika, ka Kains nesa zemes augli par upuri Tam Kungam.

20 Un Ābels—viņš arī nesa no sava ganāmpulka pirmdzimtajiem, un no to treknākajiem. Un

Tas Kungs uzlūkoja Ābelu un viņa ^a“upuri;

21 bet Kainu un viņa ^a“upuri Viņš neuzlūkoja. Tad nu Sātans to zināja, un tas viņam patika. Un Kains bija ļoti nikns, un viņa vaigs izmainījās.

22 Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: Kāpēc tu esi nikns? Kāpēc tavs vaigs izmainījās?

23 Ja tu dari labu, tu tiks ^a“pieņemts. Un ja tu nedari labu, grēks guļ pie durvīm, un Sātans vēlas tevi iegūt; un ja tu neuzklausīsi Manas pavēles, Es tevi nodošu, un tev būs atbilstoši viņa vēlmei. Un tu valdīsi pār viņu;

24 jo kopš šī brīža un turpmāk tu būsi viņa melu tēvs; tu tiks saukts par ^a“Pazudušo; jo tu arī biji pirms pasaules.

25 Un tiks teiktis nākamajā laikā—ka šis ^a“negantības nāca no Kaina; jo viņš noliedza lielāku padomu, kas bija no Dieva; un šis ir lāsts, kuru Es tev uzlikšu, ja vien tu nenožēlosi grēkus.

26 Un Kains bija nikns un neklausījās vairs Tā Kunga balsī, nedz Ābela, sava brāļa, kurš staigāja svētumā Tā Kunga priekšā.

27 Un Ādams un viņa sieva sēroja Tā Kunga priekšā dēļ Kaina un viņa brāļiem.

28 Un notika, ka Kains ņēma vienu no sava brāļa meitām par

13d SRC Miesīgais cilvēks; Miesīgs.

14a Jāņa 14:16–18, 26.

15a SRC Ticība, Ticēt.

b SRC Glābšana.

c M&D 42:60.

src Sodība.

16a 1. Moz. 4:1–2.

src Kains.

17a SRC Ābels.

b Ebr. 11:4.

18a M&D 10:20–21.

b M&D 132:8–11.

20a SRC Upuris;

Ziedojums.

21a 1. Moz. 4:3–7.

23a 1. Moz. 4:7;

M&D 52:15; 97:8.

24a SRC Pazušanas dēli.

25a Hel. 6:26–28.

sievu, un viņi "mīlēja Sātānu vairāk nekā Dievu.

29 Un Sātans sacīja uz Kainu: Zvēri man pie sava kakla, un, ja tu izpaučīsi, tu mirsi; un liec saviem brāļiem zvērēt pie viņu galvām un pie dzīvā Dieva, ka viņi to neizpaučīs; jo, ja viņi to izpaučīs, viņi noteikti mirs; un tas, lai tavs tēvs neuzzinātu; un šajā dienā es nodošu tavu brāli Ābelu tavās rokās.

30 Un Sātans zvērēja Kainam, ka viņš darīs saskaņā ar viņa pavēlēm. Un visas šīs lietas tika darītas slepenībā.

31 Un Kains sacīja: Patiesi es esmu Mahans, lielā noslēpuma kungs, ka es varu "slepavot un gūt labumu. Tādēļ Kains tika saukts par Kungu ^bMahanu, un viņš lepojās savās ļaundarībās.

32 Un Kains gāja uz lauku, un Kains runāja ar Ābelu, savu brāli. Un notika, ka tad, kad viņi bija laukā, Kains sacēlās pret Ābelu, savu brāli, un nokāva viņu.

33 Un Kains "lepojās tanī, ko viņš bija darījis, sakot: Es esmu brīvs; mana brāļa ganāmpulki droši krīt manās rokās.

34 Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: Kur ir Ābels, tavs brālis? Un viņš sacīja: Es nezinu. Vai es esmu sava brāļa "sargs?

35 Un Tas Kungs sacīja: Ko tu esi darījis? Tava brāļa asiņu balss sauc uz Mani no zemes.

36 Un tagad tu būsi nolādēts

no zemes, kura ir atvērusi savu muti, lai pieņemtu tava brāļa asinis no tavas rokas.

37 Kad tu zemi apstrādāsi, tā tev vairs nedos savu spēku. "Tekulis un bēgulis tu būsi virs zemes.

38 Un Kains sacīja uz To Kungu: Sātans "kārdināja mani dēļ mana brāļa ganāmpulkiem. Un es biju arī nikns; jo Tu pieņēmi viņa upuri un nevis manējo; mans sods ir lielāks, nekā es spēju panest.

39 Lūk, Tu esi padzinis mani kopš šīs dienas no Tā Kunga vaiga, un no Tava vaiga es būšu apslēpts; un tekulis es būšu virs zemes; un bēgulis es būšu virs zemes; un notiks, ka tas, kas mani atrādīs, nokaus mani dēļ manām nekrietnībām, jo šīs lietas nav apslēptas no Tā Kunga.

40 Un Es, Tas Kungs, sacīju uz viņu: Ikvienam, kas nokaus tevi, tiks atriebts septiņkārtīgi. Un Es, Tas Kungs, uzliku "zīmi Kainam, lai neviens, kas viņu atrod, to nenogalinātu.

41 Un Kains tika padzīts no Tā Kunga "klātbūtnes un ar savu sievu un daudziem no saviem brāļiem dzīvoja Noda zemē, uz austrumiem no Ēdenes.

42 Un Kains atzina savu sievu, un viņa kļuva grūta un dzemdēja Ēnohu, un viņš dzemdēja arī daudzus citus dēlus un meitas. Un viņš uzcēla pilsētu, un viņš nosauca tās

28a Moz. 5:13.

31a src Slepavība.

b TAS IR „prāts”, „postītājs” un „dīžais” ir iespējamās vārda „Mahana”

saknes nozīmes.

33a src Lepnība;

Pasaulīgums.

34a 1. Moz. 4:9.

37a 1. Moz. 4:11–12.

38a src Iekārot;

Kārdināt,

Kārdinājums.

40a 1. Moz. 4:15.

41a Moz. 6:49.

“pilsētas vārdu pēc sava dēla, Ēnoha, vārda.

43 Un Ēnoham tika dzemdināts Irads un citi dēli un meitas. Un Irads dzemdināja Mehujaēlu un citus dēlus un meitas. Un Mehujaēls dzemdināja Metusaēlu un citus dēlus un meitas. Un Metusaēls dzemdināja Lamehu.

44 Un Lamehs ņēma sev divas sievas; vienas vārds bija Ada, un otras vārds bija Cilla.

45 Un Ada dzemdēja Jābalu; viņš bija tēvs tiem, kas dzīvo teltīs, un tie bija lopu gani; un viņa brāļa vārds bija Jūbals, kurš bija tēvs visiem tiem, kas spēlē arfu un stabules.

46 Un Cilla—viņa arī dzemdēja Tubal-Kainu, visu misiņa un dzelzs amatnieku skolotāju. Un Tubal-Kaina māsa tika saukta Naāma.

47 Un Lamehs sacīja uz savām sievām, Adu un Cillu: Klausiet manu balsi, jūs, Lameha sievas, dzirdiet, ko es runāju; jo vīru es nogalēju par savu ievainojumu un zēnu par savu brūci.

48 Ja Kains tiks atriebts septiņkārt, patiesi Lamehs tad “septiņdesmit septiņkārt;

49 jo Lamehs bija stājies “derībā ar Sātanu, pēc Kaina veida, ar ko viņš kļuva par Kungu Mahanu, tā lielā noslēpuma, kuru

Sātans nodeva Kainam, kungu, un Irads, Ēnoha dēls, zinādams viņu noslēpumu, sāka to atklāt Ādama dēliem;

50 tādēļ Lamehs, būdams dusmīgs, nogalēja viņu, nevis kā Kains savu brāli Ābelu, lai gūtu labumu, bet viņš nogalināja to zvēresta dēļ.

51 Jo kopš Kaina dienām bija “slepena savienība, un viņu darbi bija tumsā, un ikviens vīrs no viņiem pazina savu brāli.

52 Tādēļ Tas Kungs nolādēja Lamehu un viņa namu, un visus tos, kas bija noslēguši derību ar Sātanu; jo viņi neturēja Dieva pavēles, un tas nepatika Dievam, un Viņš tiem nekalpoja, un viņu darbi bija negantības un sāka izplatīties starp visiem cilvēku “dēliem. Un tas bija starp cilvēku dēliem.

53 Un starp cilvēku meitām šīs lietas netika runātas, tāpēc ka Lamehs bija pateicis šo noslēpumu savām sievām, un viņas sacēlās pret viņu un darīja zināmas šīs lietas citiem, un nejuta līdzī;

54 tādēļ Lamehs tika nicināts un padzīts, un nenāca starp cilvēku dēliem, lai viņš nemirtu.

55 Un tā “tumsības darbi sāka gūt virsroku starp cilvēku dēliem.

56 Un Dievs nolādēja zemi ar

42a TAS IR bija kāds vīrs Kaina radurakstos, kura vārds bija Ēnohs, un arī pilsēta, kas tā tika saukta starp viņa ļaudīm. Nejauciet to ar Ēnohu no Seta taisnīgās līnijas un ar viņa pilsētu Ciānu,

kas tiek saukta arī par „Ēnoha pilsētu”.

48a TAS IR Lamehs dižojās, ka Sātans darītu priekš viņa vairāk, nekā tas bija darījis priekš Kaina. Viņa iedomības iemesli tiek minēti 49.

un 50. pantā.

1. Moz. 4:24.

49a SRC Zvērests.

51a SRC Slepenās savienības.

52a Moz. 8:14–15.

55a SRC Ļauns, Ļaundarība; Tumsība, garīgā.

smagu lāstu un bija dusmīgs uz ļaunajiem, uz visiem cilvēku dēliem, ko Viņš bija radījis;

57 jo tie negribēja uzklaut Viņa balsi, nedz ticēt Viņa "Vienpiedzimušajam Dēlam, patiesi Tam, kuram, kā Viņš bija paziņojis, būs jānāk laika zenītā, kurš bija sagatavots kopš pasaules radīšanas.

58 Un tā "evanģēlijs tika sākts sludināt no sākuma, tiekot pasludināts no svētajiem ^benģeļiem, kas sūtīti no Dieva klātbūtnē, un ar Viņa paša balsi, un ar Svētā Gara "dāvanu.

59 Un tā visas lietas tika apstiprinātas Ādamam ar svētu priekšrakstu, un evanģēlijs sludināts, un lēmums izsūtīts, ka tas būs pasaulē līdz tās galam, un tā tas bija. Āmen.

6. NODĀĻA
(1830. gada
novembris–decembris)

Ādama pēcnācēji ved piemiņas grāmatu—Viņa taisnīgie pēcteči sludina grēku nožēlošanu—Dievs atklājas Ēnoham—Ēnohs sludina evanģēliju—Glābšanas iecere tika atklāta Ādamam—Viņš saņēma kristīšanu un priesterību.

UN ^aĀdams uzklāusīja Dieva balsi un aicināja savus dēlus nožēlot grēkus.

2 Un Ādams atzina savu sievu atkal, un viņa dzemdēja dēlu, un viņš nosauca tā vārdu "Sets. Un Ādams godināja Dieva Vārdu, jo viņš sacīja: Dievs ir nozīmējis man citu pēcnācēju Ābela vietā, kuru Kains nogalēja.

3 Un Dievs atklājās Setam, un viņš nesacēlās, bet ziedoja pieņemamu "upuri, kā viņa brālis Ābels. Un viņam arī piedzima dēls, un viņš nosauca tā vārdu Ēnošs.

4 Un tad sāka šie cilvēki "piesaukt Tā Kunga Vārdu, un Tas Kungs svētīja viņus;

5 un "piemiņas grāmata tika vesta, kurā tika pierakstīts Ādama valodā, jo tik daudziem, cik piesauca Dievu, tika dots rakstīt ar ^biedvesmas garu;

6 un caur viņiem viņu bērni tika mācīti lasīt un rakstīt, un viņiem bija valoda, kas bija tīra un nepiesārņota.

7 Tad nu tā pati "priesterība, kas bija sākumā, būs arī pasaules galā.

8 Tad nu šo pravietojumu Ādams teica, kad viņš bija "Svētā Gara iedvesmots, un tika vesti Dieva ^bbērnu "ciltsraksti. Un šī bija Ādama ^dpaudžu grāmata, kas sacīja: Tai dienā, kad Dievs radīja cilvēku, pēc Dieva līdzības radīja Viņš to;

9 pēc Sava ķermeņa "tēla,

57a SRC Jēzus Kristus.

58a SRC Evanģēlijs.

b Al. 12:28–30;
Mor. 7:25, 29–31.

SRC Enģeļi.

c SRC Svētā Gara
dāvana.

6 1a SRC Ādams.

2a 1. Moz. 4:25.

SRC Sets.

3a SRC Upuris.

4a 1. Moz. 4:26.

src Lūgšana.

5a Ābr. 1:28, 31.

src Piemiņas
grāmata.

b SRC Iedvesma,
Iedvesmot.

7a SRC Priesterība.

8a 2. Pēt. v. 1:21.

b SRC Dieva dēli
un meitas.

c SRC Genealoģija,
ciltsraksti.

d 1. Moz. 5:1.

9a 1. Moz. 1:26–28;
Moz. 2:26–29;
Ābr. 4:26–31.

vīrieti un sievieti radīja Viņš^btos un svētīja viņus, un nosauca viņu^c vārdu: Ādams, tanī dienā, kad tie tika radīti un tapa par dzīvām^d dvēselēm zemē, uz Dieva^e kāju pamesla.

10 Un^a Ādams dzīvoja vienu simtu un trīsdesmit gadus un dzemdināja dēlu pēc savas paša līdzības, pēc sava paša^b tēla, un nosauca tā vārdu: Sets.

11 Un Ādama dienas pēc tam, kad viņš bija dzemdinājis Setu, bija astoņi simti gadu, un viņš dzemdināja daudzus dēlus un meitas;

12 un visas dienas, ko Ādams dzīvoja, bija deviņi simti un trīsdesmit gadi, un viņš nomira.

13 Sets dzīvoja vienu simtu un piecus gadus un dzemdināja Ēnošu, un pravietoja visās savās dienās, un mācīja savu dēlu Ēnošu Dieva ceļiem, tādēļ Ēnošs arī pravietoja.

14 Un Sets dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Ēnošu, astoņus simtus un septiņus gadus un dzemdināja daudzus dēlus un meitas.

15 Un cilvēku bērni bija lielā skaitā uz visas zemes virsas. Un tanīs dienās Sātanam bija liela^a vara starp cilvēkiem, un tas plosījās viņu sirdīs, un no turienes nāca kari un asins izliešana; un cilvēka roka bija pret savu paša brāli, nesot nāvi dēļ^b slepenajiem darbiem, tiecoties pēc varas.

16 Un visas Seta dienas bija deviņi simti un divpadsmit gadu, un viņš nomira.

17 Un Ēnošs dzīvoja deviņdesmit gadus un dzemdināja^a Kānaānu. Un Ēnošs un pārējie Dieva ļaudis iznāca no tās zemes, kas tika saukta par Šulonu, un dzīvoja apsolītajā zemē, kuru viņš sauca pēc sava paša dēla, kam viņš bija devis vārdu Kānaāns.

18 Un Ēnošs dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Kānaānu, astoņus simtus un piecpadsmit gadus un dzemdināja daudzus dēlus un meitas. Un visas Ēnoša dienas bija deviņi simti un pieci gadi, un viņš nomira.

19 Un Kānaāns dzīvoja septiņdesmit gadus un dzemdināja Mahalaleēlu, un Kānaāns dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Mahalaleēlu, astoņi simti un četrdesmit gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un visas Kānaāna dienas bija deviņi simti un desmit gadi, un viņš nomira.

20 Un Mahalaleēls dzīvoja sešdesmit piecus gadus un dzemdināja Jaredu, un Mahalaleēls dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Jaredu, astoņi simti un trīsdesmit gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un visas Mahalaleēla dienas bija astoņi simti un deviņdesmit pieci gadi, un viņš nomira.

21 Un Jareds dzīvoja vienu

9b src Cilvēks, Cilvēki.

c Moz. 1:34; 4:26.

d src Dvēsele.

e Ābr. 2:7.

10a M&D 107:41–56.

b 1. Moz. 5:3;

M&D 107:42–43;

138:40.

15a Moz. 5:13.

b src Slepenās

savienības.

17a 1. Moz. 5:10–14;

M&D 107:45, 53.

simtu un sešdesmit divus gadus un dzemdināja ^aĒnohu; un Jareds dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Ēnohu, astoņi simti gadus un dzemdināja dēlus un meitas. Un Jareds mācīja Ēnohu visos Dieva ceļos.

22 Un šie ir Ādama dēlu ciltsraksti, Ādama—kurš bija Dieva ^adēls, ar kuru Dievs pats sarunājās.

23 Un viņi bija taisnības ^asludinātāji un runāja, un ^bpravietoja, un piesauca visus cilvēkus visur ^cnožēlot grēkus; un ^aticība tika mācīta cilvēku bērniem.

24 Un notika, ka visas Jareda dienas bija deviņi simti un sešdesmit divi gadi, un viņš nomira.

25 Un Ēnohs dzīvoja sešdesmit piecus gadus un dzemdināja ^aMetuzālu.

26 Un notika, ka Ēnohs ceļoja tai zemē starp ļaudīm; un kad viņš ceļoja, Dieva Gars nolaidās no debesīm un palika uz viņa.

27 Un viņš dzirdēja balsi no debesīm, sakot: Ēnoh, Mans dēls, pravieto šiem ļaudīm un saki tiem—Nožēlojiet grēkus, jo tā saka Tas Kungs: Es esmu ^adusmīgs uz šiem ļaudīm, un Manas kvēlās dusmas ir iedegušās pret tiem; jo viņu sirdis ir nocietinājušās, un viņu ^bausis ir nedzirdīgas, un viņu acis ^cnevar tālu redzēt;

28 un pa šīm daudzajām pagaudzēm, vienmēr kopš tās dienas, kad Es viņus radīju, viņi ir ^anomaldījušies un nolieguši Mani, un paši meklējuši savus padomus tumsā, un savās negantībās viņi ir izdomājuši slepkavības, un nav turējuši tos baušļus, ko Es devu viņu tēvam Ādamam.

29 Tādējādi viņi paši ir nepatiesi zvērējuši, un ar saviem ^azvērestiem viņi ir nesuši sev nāvi; un ^belli Es tiem esmu sagatavojis, ja viņi nenožēlos grēkus;

30 un šis ir lēmums, ko Es esmu sūtījis no Savas paša mutes pasaules iesākumā, no tās radīšanas, un ar Savu kalpu, tavu tēvu, mutēm, Es to esmu nolēmis, tāpat kā to, ka tas tiks sūtīts pasaulē līdz tās galiem.

31 Un kad Ēnohs izdzirdēja šos vārdus, viņš noliecās līdz zemei Tā Kunga priekšā un runāja Tā Kunga priekšā, sakot: Kāpēc ir tā, ka es esmu atradis labvēlību Tavās acīs un esmu tikai zēns, un visi ļaudis ienīst mani, jo es esmu ^alēns runā; kāpēc es esmu Tavs kalps?

32 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Ej un dari, kā Es tev esmu pavēlējis, un neviens cilvēks tevi necaurdurs. Atver savu ^amuti, un tā tiks piepildīta, un Es došu tev ko runāt, jo visa

21a 1. Moz. 5:18–24;

Moz. 7:69; 8:1–2.

src Ēnohs.

22a Lūk. 3:38.

23a src Praviētis.

b src Pravietojums,

Pravietot.

c src Nožēlot grēkus,

Grēku nožēlošana.

d src Ticība, Ticēt.

25a src Metuzāls.

27a M&D 63:32.

b Mat. 13:15;

2. Nef. 9:31;

Mos. 26:28;

M&D 1:2, 11, 14.

c Al. 10:25; 14:6.

28a src Sacelšanās.

29a src Zvērests.

b src Elle.

31a 2. Moz. 4:10–16;

Jer. 1:6–9.

32a M&D 24:5–6; 60:2.

miesa ir Manās rokās, un Es darīšu, kā Man šķitīs labi.

33 Saki uz šiem ļaudīm: Jūs "izraugieties šo dienu, lai kalpotu Dievam Tam Kungam, kurš jūs ir radījis.

34 Lūk, Mans Gars ir uz tevis, tādēļ visus tavus vārdus Es attaisnošu; un "kalni atkāpsies tavā priekšā, un "upes novirzīsies no savas gultnes; un tu paliksi Manī un Es tevī, tādēļ "staigā ar Mani.

35 Un Tas Kungs runāja uz Ēnohu un sacīja uz Viņu: Iezied savas acis ar pīšļiem un mazgā tās, un tu redzēsi. Un viņš tā darīja.

36 Un viņš redzēja "garus, ko Dievs bija radījis; un viņš redzēja arī tās lietas, kas nav redzamas ^bdabīgai acij; un no turienes radās teiciens tai zemē: "Gaišreģi Tas Kungs ir cēlis Savai tautai.

37 Un notika, ka Ēnohs devās uz priekšu tai zemē starp ļaudīm, stāvēdams uz pakalniem un augstās vietās un saukdams skaļā balsī, liecinādams pret viņu darbiem; un visi cilvēki bija "aizskarti viņa dēļ.

38 Un tie nāca, lai klausītos viņu, uz augstām vietām, sacīdami telšu sargiem: Palieliet šeit un sargājiet teltis, kamēr mēs iesim tur pāri skatīt gaišreģi, jo viņš praviето, un tā ir dīvainā lieta šai zemē; traks cilvēks ir nācis mūsu starpā.

39 Un notika, kad tie viņu dzirdēja, neviens cilvēks neuzlika viņam rokas; jo bailes nāca uz tiem visiem, kas viņu dzirdēja; jo viņš staigāja ar Dievu.

40 Un pie viņa nāca kāds vīrs, kura vārds bija Mahija, un sacīja uz viņu: Pasaki mums skaidri, kas tu esi un no kurienes tu nāc?

41 Un viņš sacīja uz tiem: Es nāku no Kānaāna zemes, savu tēvu zemes, taisnības zemes līdz šai dienai. Un mans tēvs mācīja mani visos Dieva ceļos.

42 Un notika, kad es ceļoju no Kānaāna zemes gar jūru austrumos, es redzēju vīziju, un, raugi, debesis es redzēju, un Tas Kungs runāja ar mani un deva man pavēli; tādēļ šī iemesla dēļ, lai turētu šo pavēli, es runāju šos vārdus.

43 Un Ēnohs turpināja savu runu, sakot: Tas Kungs, kurš runāja ar mani, tas ir debesu Dievs, un Viņš ir mans Dievs un jūsu Dievs, un jūs esat mani brāļi, un kāpēc jūs paši "dodat sev padomus un noliedzat debesu Dievu?

44 Debesis Viņš radīja; "zeme ir Viņa ^bkāju pamesls; un tās pamati ir Viņa. Lūk, Viņš tos ielika, un cilvēku pulkus Viņš ir atnesis uz tās virsas.

45 Un nāve ir nākusi pār mūsu tēviem; tomēr mēs tos zinām un nevaram noliegt, un pat pirmo no visiem mēs zinām, tieši Ādamu.

33a SRC Rīcības brīvība.

34a Mat. 17:20.

b Moz. 7:13.

c 1. Moz. 5:24;

Moz. 7:69.

src Staigāt ar Dievu.

36a SRC Garīgā

radīšana.

b Moz. 1:11.

c SRC Gaišreģis,
redzētājs.

37a 1. Nef. 16:1–3.

43a Sal. Pam. 1:24–33;

M&D 56:14–15.

44a 5. Moz. 10:14.

b Ābr. 2:7.

46 Jo "piemiņas grāmatu mēs rakstām savā starpā, atbilstoši tam paraugam, kas dots ar Dieva pirkstu; un tas ir dots mūsu pašu valodā.

47 Un kad Ēnohs runāja Dieva vārdus, ļaudis trīcēja un nevarēja nostāvēt viņa klātbūtnē.

48 Un viņš sacīja uz tiem: Tāpēc, ka Ādams "krita, mēs esam; un ar viņa krišanu nāca ^bnāve; un mēs esam darīti par ciešanu un bēdu dalībniekiem.

49 Lūk, Sātans ir nācis starp cilvēku bērniem un "kārdina tos pielūgt viņu; un cilvēki ir kļuvuši ^bmiesiski, "jutekliski un velnišķīgi, un ir "izdzīti no Dieva klātbūtnes.

50 Bet Dievs ir darījis zināmu mūsu tēviem, ka visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki.

51 Un Viņš piesauca mūsu tēvu Ādamu ar Savu pašā balsi, sacīdams: Es esmu Dievs; Es radīju pasauli un "cilvēkus, ^bpirms tie bija miesā.

52 Un Viņš arī sacīja uz to: Ja tu pievērsīsies Man un uzklausīsī Manu balsi, un ticēsi, un nožēlosi visus savus pārkāpumus, un tapsi "kristīts, tieši ūdenī, Mana Vienpiedzimušā Dēla Vārdā, kurš ir pilns ^blabvēlības

un patiesības, kurš ir "Jēzus Kristus, vienīgais "Vārds, kas tiks dots zem debesīm un ar ko "glābšana nāks pie cilvēku bērniem, tu saņemsi Svētā Gara dāvanu, lūgdams visu Viņa Vārdā, un visu, ko tu lūgsi, tas tiks tev dots.

53 Un mūsu tēvs Ādams runāja uz To Kungu, un sacīja: Kāpēc tas ir, ka cilvēkiem jānožēlo grēki un jātop kristītiem ūdenī? Un Tas Kungs sacīja uz Ādamu: Lūk, Es esmu "piedevis tev savu pārkāpumu Ēdenes dārzā.

54 No turienes nāca teiciens starp ļaudīm, ka "Dieva Dēls ir ^bizpircis pirmo grēku, ar ko atbildību par vecāku grēkiem nevar prasīt no "bērnu galvām, jo viņi ir tīri kopš pasaules radīšanas.

55 Un Tas Kungs runāja uz Ādamu, sakot: Tā kā tavi bērni ir ieņemti grēkā, patiesi tā, kad viņi sāk augt, "grēks attīstās viņu sirdīs un viņi nobauda ^brūgtumu, lai viņi varētu mācēt novērtēt labo.

56 Un ir dots tiem atšķirt labu no ļauna; tādēļ viņi "rīkojas paši, un Es esmu devis tev vēl vienu likumu un pavēli.

57 Tādēļ māciet to saviem

46a SRC Piemiņas grāmatā.

48a 2. Nef. 2:25.
SRC Ādama un levas Krišana.

b SRC Nāve, fiziskā.

49a Moz. 1:12.
SRC Kārdināt, Kārdinājums.

b Mos. 16:3–4;

Moz. 5:13.

SRC Miesīgs.

c SRC Juteklisks,

Juteklība.

d SRC Nāve, garīgā.

51a SRC Cilvēks,
Cilvēki—Cilvēks,
Debesu Tēva
garīgais bērns.

b SRC Garīgā radīšana.

52a 3. Nef. 11:23–26.

SRC Kristīšana,
Kristīt.

b SRC Labvēlība.

c SRC Jēzus Kristus.

d Ap. d. 4:12;

2. Nef. 31:21.

e SRC Glābšana.

53a SRC Piedot.

54a SRC Jēzus Kristus.
b SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.

c Mos. 3:16.

55a SRC Grēks.

b M&D 29:39.

SRC Likstas.

56a 2. Nef. 2:26–27;

Hel. 14:29–30.

SRC Rīcības brīvība.

bērniem, ka visiem cilvēkiem visur ir ^ajānožēlo grēki, vai arī viņi nekādā ziņā nevarēs iemantot Dieva valstību, jo nekas ^bnetirs nevar tur dzīvot jeb ^cdzīvot Viņa klātbūtnē; jo Ādama valodā ^dSvētuma Cilvēks ir Viņa Vārds, un Viņa Vienpiedzimušā Vārds ir ^eCilvēka Dēls, patiesi Jēzus Kristus, taisnīgais ^fsoģis, kurš nāks laika zenītā.

58 Tādēļ Es došu tev pavēli mācīt šīs lietas brīvi saviem ^abērniem, sakot:

59 Ka pārkāpumu dēļ nāk krišana, šī krišana atnes nāvi, un kā jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni un asinīm, un ^agaru, ko Es esmu radījis, un tā kļuvāt no ^bpīšļiem par dzīvu dvēseli, tā jums ir ^cjāpiedzimst no jauna debesu valstībā no ^dūdens un no Gara, un jātop attīrītiem ar asinīm, patiesi Mana Vienpiedzimušā asinīm; lai jūs tiktu iesvētīti pret visiem grēkiem un ^ebaudītu ^fmūžīgās dzīves vārdus šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, patiesi nemirstīgo ^ggodību;

60 jo ar ^aūdeni jūs turat pavēli; ar Garu jūs tiekat ^battaisnoti, un ar ^casinīm jūs topat ^diesvētīti;

61 tādēļ tas ir dots, lai mājotu jūsos: debesu pieraksts, ^aMieirinātājs, nemirstīgās godības miermīlīgās lietas, tas, kas atdzīvina visas lietas, kas dod dzīvību visam, tas, kas zina visas lietas un kam ir visa vara atbilstoši gudrībai, žēlsirdībai, patiesībai, taisnībai un tiesai.

62 Un tagad, lūk, Es saku tev: Šī ir ^aglābšanas iecere visiem cilvēkiem, caur Mana ^bVienpiedzimušā asinīm, kurš nāks laika zenītā.

63 Un lūk, visām lietām ir sava līdzība, un visas lietas ir radītas un izveidotas, lai ^aliecinātu par Mani, gan lietas, kuras ir laicīgas, gan lietas, kuras ir garīgas; lietas, kuras ir debesīs augšā, un lietas, kuras ir uz zemes, un lietas, kuras ir zemē, un lietas, kuras ir zem zemes, gan augšā, gan apakšā: visas lietas liecina par Mani.

64 Un notika, kad Tas Kungs bija runājis ar Ādamu, mūsu tēvu, ka Ādams piesauca To Kungu, un viņš tika Tā Kunga ^aGara aizrauts, un viņš tika ierauts ūdenī un tika palikts zem ^būdens, un tika iznests no ūdens.

65 Un tā viņš tapa kristīts, un

57a 1. kor. 6:9–10.
src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
b 1. Nef. 10:21.
src Tirs un netirs.
c Psm. 24:3–4;
1. Nef. 15:33–36;
Morm. 7:7;
M&D 76:50–62.
d Moz. 7:35.
src Svētuma Cilvēks.
e src Cilvēka Dēls.
f src Jēzus Kristus—
Soģis;
Taisnība.

58a src Bērns, Bērni.
59a 1. Jāņa 5:8.
b 1. Moz. 2:7;
Moz. 4:25;
Ābr. 5:7.
c src Piedzimis no
jauna, Piedzimis
no Dieva.
d src Kristīšana,
Kristīt.
e 2. Nef. 4:15–16;
Al. 32:28.
f Jāņa 6:68.
g src Celestiālā godība.
60a Mor. 8:25.

b src Attaisnošana,
Attaisnot.
c src Asinis.
d src Iesvētīšana.
61a src Svētais Gars.
62a src Pestīšanas iecere.
b src Vienpie-
dzimušais.
63a Al. 30:44;
M&D 88:45–47.
64a src Svētais Gars.
b src Kristīšana,
Kristīt.

Dieva Gars nolaidās uz viņu, un tā viņš ^apiedzima no Gara un tapa atdzīvināts ^biekšējā cilvēkā.

66 Un viņš dzirdēja balsi no debesīm, sakot: Tu esi ^akristīts ar ūguni un ar Svēto Garu. Tā ir ^bliecība par Tēvu un par Dēlu no šī brīža un mūžīgi;

67 un tu esi pēc Tā ^akārtas, kurš ir bez dienu sākuma vai gadu gala, no visas mūžības uz visu mūžību.

68 Lūk, tu esi ^avienots Manī, Dieva dēls; un tā visi var kļūt par Maniem ^bdēliem. Āmen.

7. NODAĻA (1830. gada decembris)

Ēnohs māca, vada ļaudis un pārvieta kalnus—Ir nodibināta Ciānas pilsēta—Ēnohs paredz Cilvēka Dēla atnākšanu, Viņa Izpiršanas upuri un svēto augšāmcelšanos—Viņš paredz Atjaunošanu, Sapulcināšanu, Otro Atnākšanu un Ciānas atgriešanos.

UN notika, ka Ēnohs turpināja savu runu, sakot: Lūk, mūsu tēvs Ādams mācīja šīs lietas, un daudzi ir noticējuši un kļuvuši par Dieva ^adēliem, un daudzi nav noticējuši un ir gājuši bojā savos grēkos, un raugās uz priekšu ar ^bbailēm, mokās, jo Dieva dusmu kvēlojošais sašutums tiks izliets pār tiem.

2 Un no tā laika Ēnohs sāka pravietot, sacīdams uz ļaudīm, ka: Kad es ceļoju un apstājos vietā Mehuja, un piesaucu To Kungu, nāca balss no debesīm, sakot—Tu nogriezies, un tu uzej Sīmeona kalnā.

3 Un notika, ka es nogriezos un devos kalnā; un, kad es stāvēju kalnā, es redzēju debesis atveramies, un es tiku ietērpts ^agodībā;

4 un es redzēju To Kungu; un Viņš stāvēja manā priekšā, un Viņš runāja ar mani, tāpat kā cilvēki runā viens ar otru—^avaigu vaigā, un Viņš sacīja uz mani: ^bRaugies, un Es parādīšu pasauli daudz paaudžu garumā.

5 Un notika, ka es redzēju Šuma ieleju, un raugi—milzīgs skaits ļaužu, kuri dzīvoja teltīs, kas bija Šuma tauta.

6 Un vēl Tas Kungs sacīja uz mani: Raugies, un es raudzījos uz ziemeļiem, un es redzēju Kānaāna tautu, kas dzīvoja teltīs.

7 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Pravieto; un es pravietoju, sacīdams: Redziet Kānaāna ļaudis, kuru ir daudz, dosies kaujas kārtībā pret Šuma tautu, un nogalinās tos, ka tie pilnīgi tiks iznīcināti; un Kānaāna tauta sadalīsies tai zemē, un zeme būs tukša un neauglīga, un

65a SRC Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva.

b Mos. 27:25; Al. 5:12–15.

66a M&D 19:31. SRC Svētā Gara dāvana.

b 2. Nef. 31:17–18;

3. Nef. 28:11.

67a SRC Melhisedeka priesterība.

68a 1. Jāņa 3:1–3; M&D 35:2.

b Jāņa 1:12; M&D 34:3.

src Dieva dēli un meitas.

7 1a SRC Dieva dēli un meitas.

b Al. 40:11–14.

3a SRC Apskaidrošana.

4a 1. Moz. 32:31;

5. Moz. 5:4;

Moz. 1:2, 11, 31.

b Moz. 1:4.

neviens cita tauta tur nedzīvos, kā tikai Kānaāna tauta;

8 jo lūk, Tas Kungs nolādēs zemi ar lielu karstumu, un tās neauglība turpināsies mūžīgi; un "melnums nāca pār visiem Kānaāna bērniem, ka tie tika nicināti starp visām tautām.

9 Un notika, ka Tas Kungs sacīja uz mani: Raugies; un es raudzījos, un es redzēju Šarona zemi un Ēnoha zemi, un Omnera zemi, un Hena zemi, un Šema zemi, un Hanera zemi, un Hananiha zemi, un visus to iedzīvotājus;

10 un Tas Kungs sacīja uz mani: Ej pie šiem ļaudīm un saki uz tiem—"Nožēlojiet grēkus, lai Es neiznāktu un nesistu viņus ar lāstu, un viņi nemirtu.

11 Un Viņš deva man pavēli, lai es "kristītu Tēvu un Dēlu, kurš ir pilns labvēlības un patiesības, un "Svētā Gara, kurš liecina par Tēvu un Dēlu, Vārdā.

12 Un notika, ka Ēnohs turpināja aicināt visus ļaudis, izņemot tikai Kānaāna tautu, nožēlot grēkus;

13 un tik liela bija Ēnoha "ticība, ka viņš vadīja Dieva ļaudis, un viņu ienaidnieki nāca kaujā pret tiem; un viņš runāja Tā Kunga vārdu, un zeme trīcēja, un ^bkalni atkāpās, patiesi saskaņā ar viņa pavēli; un "ūdens

upes tika novirzītas no savas gultnes; un lauvu rēcieni bija dzirdami no tuksneša; un visas tautas ārkārtīgi bijās, tik ^dvarens bija Ēnoha vārds, un tik liels bija tās valodas spēks, ko Dievs bija devis viņam.

14 Tur arī iznāca zeme no jūras dziļuma, un tik lielas bija Dieva ļaužu ienaidnieku bailes, ka viņi bēga un stāvēja tālu prom, un gāja uz to zemi, kas iznāca no jūras dziļuma.

15 Un zemes "milži arī stāvēja tālu prom; un nāca lāsts pār visiem ļaudīm, kas cīnījās pret Dievu;

16 un no tā laika bija kari un asinsizliešana viņu starpā; bet Tas Kungs nāca un dzīvoja ar Saviem ļaudīm, un viņi dzīvoja taisnībā.

17 "Bailes no Tā Kunga bija pār visām tautām, tik liela bija Tā Kunga godība, kas bija pār Viņa ļaudīm. Un Tas Kungs ^bsvētīja zemi, un viņi tika svētīti kalnos un augstās vietās un plauka.

18 Un Tas Kungs sauca savus ļaudis par "CIĀNU, tāpēc ka viņi bija ^bvienas sirds un viena prāta un dzīvoja taisnībā; un nebija nabagu starp tiem.

19 Un Ēnohs turpināja savu sludināšanu taisnībā Dieva ļaudīm. Un notika viņa dienās, ka viņš uzcēla pilsētu, kas tika

8a 2. Nef. 26:33.

10a Moz. 6:57.

src Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.

11a src Kristīšana,
Kristīt.

b src Labvēlība.

c src Svētais Gars.

13a src Ticība, Ticēt.

b Mat. 17:20.

c Moz. 6:34.

d src Priesterība;
Spēks, vara.

15a 1. Moz. 6:4;

Moz. 8:18.

17a 2. Moz. 23:27.

b 1. Laiku 28:7–8;

1. Nef. 17:35.

18a src Ciāna.

b Ap. d. 4:32;
Fil. 2:1–4.

src Vienotība.

nosaukta par Svēto Pilsētu, patiesi CIĀNU.

20 Un notika, ka Ēnohs runāja ar To Kungu; un viņš sacīja uz To Kungu: “Ciāna noteikti dzīvos drošībā mūžīgi. Bet Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Ciānu Es esmu svētījis, bet atlikušos no ļaudīm Es esmu nolādējis.

21 Un notika, ka Tas Kungs rādīja Ēnoham visus zemes iedzīvotājus; un viņš skatījās un raudzījās—Ciāna laika gaitā tika “paņemta debesīs. Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Redzi, Mana mūžīgā mītne.

22 Un Ēnohs arī redzēja atlikušos no ļaudīm, kas bija Ādama dēli; un viņi bija visu Ādama pēcnācēju sajaukums, izņemot tikai Kaina pēcnācējus, jo Kaina pēcnācēji bija “melni un tiem nebija vietas starp viņiem.

23 Un pēc tam, kad Ciāna tika paņemta “debesīs, Ēnohs ^bskatījās un, raugi,—“visas zemes tautas bija viņa priekšā;

24 un nāca paaudze pēc paaudzes; un Ēnohs bija augstu un “pacelts, patiesi Tēva un Cilvēka Dēla klēpī, un, lūk, Sātana vara bija pār visu zemes virsu.

25 Un viņš redzēja eņģelus nolaižamies no debesīm; un viņš dzirdēja skaļu balsi sakām: Ak vai, ak vai būs zemes iedzīvotājiem.

26 Un viņš redzēja Sātanu; un tam bija liela ^aķēde viņa rokā, un tā aizklāja visu zemi ar ^btumsu; un viņš raudzījās un smējās, un viņa ^ceņģeļi priecājās.

27 Un Ēnohs redzēja ^aeņģelus nolaižamies no debesīm, ^bliecinot par Tēvu un Dēlu; un Svētais Gars krita uz daudziem, un tie tika aizrauti ar debesu spēkiem uz Ciānu.

28 Un notika, ka debesu Dievs raudzījās uz atlikušajiem ļaudīm, un Viņš raudāja; un Ēnohs liecināja par to, sakot: Kā tas ir, ka debesis raud un izlej savas asaras kā lietu pār kalniem?

29 Un Ēnohs sacīja uz To Kungu: Kā tas ir, ka Tu vari “raudāt, redzot, ka Tu esi svēts un no visas mūžības uz visu mūžību?

30 Un ja tas būtu iespējams, ka cilvēks varētu saskaitīt zemes daļiņas, jā, miljoniem “zemju, līdzīgi šai, tas nebūtu sākums Tava ^bradītā skaitlim; un Tavi aizkari vēl joprojām ir aizvilkti; un tomēr Tu esi līdzās un Tavs klēpis ir līdzās; un Tu esi arī taisnīgs; Tu esi žēlsirdīgs un laipns mūžīgi;

31 un Tu esi paņēmis Ciānu savā klēpī no visa Tevis radītā, no visas mūžības uz visu mūžību; un nekas cits, kā vien ^amiers, ^btaisnība un ^cpatiesība ir Tava troņa mājoklis; un žēlsirdība ies Tavā priekšā, un tai

20a Moz. 7:62–63.

src Jaunā
Jeruzāleme.

21a Moz. 7:69.

22a 2. Nef. 26:33.

23a src Debesis.

b src Vīzija.

c M&D 88:47;

Moz. 1:27–29.

24a 2. kor. 12:1–4.

26a Al. 12:10–11.

b Jes. 60:1–2.

c Jūd. v. 1:6;

M&D 29:36–37.

27a src Eņģeļi.

b src Liecība.

29a Jes. 63:7–10.

30a M&D 76:24;

Moz. 1:33.

b src Radīt, Radīšana.

31a src Miers.

b src Taisnība.

c src Patiesība.

nav gala; kā tas ir, ka Tu vari raudāt?

32 Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Skaties šos savus brāļus; viņi ir Manu "roku darbs, un Es devu tiem viņu ^bzināšanas tajā dienā, kad Es radīju tos; un Ēdenes dārzā devu Es cilvēkam viņa "rīcības brīvību;

33 un taviem brāļiem esmu Es sacījis un arī devis pavēli, ka viņiem ir "jāmīl citam citu un ka viņiem ir jāizvēlas Mani, viņu Tēvu, bet lūk, viņi ir bez mīlestības, un viņi ienīst savas pašu asinis;

34 un Mana sašutuma "uguns ir iedegusies pret tiem; un Savā karstajā nepatikā Es sūtīšu ^bplūdus uz tiem, jo Manas kvēlās dusmas ir iedegušās pret tiem.

35 Lūk, Es esmu Dievs; "Svētuma Cilvēks ir Mans Vārds; Padoma Cilvēks ir Mans Vārds; un arī Bezgalīgais un Mūžīgais ir Mans ^bVārds.

36 Tādēļ Es varu izstiept Savas rokas un satvert visas radības, ko Es esmu radījis; un Mana "acs var arī izurbties tiem cauri, un starp visu Manu roku darbu nav bijusi tik liela ^bļaudarība, kā starp taviem brāļiem.

37 Bet lūk, viņu grēki būs uz viņu tēvu galvām; Sātans būs

viņu tēvs un bēdas būs viņu liktenis; un visas debesis raudās par tiem, patiesi par visu Manu roku darbu; tādēļ, vai debesīm neraudāt, redzot, ka šie cietīs?

38 Bet lūk, šie, uz kuriem ir tavas acis, ies bojā plūdus; un lūk, Es tos ieslodzīšu; "cietumu Es esmu sagatavojis tiem.

39 Un "Tas, kuru Es esmu izraudzījis, ir lūdzis Mana vaiga priekšā. Tādēļ Viņš izcieš par viņu grēkiem tik daudz, cik viņi nožēlos grēkus tai dienā, kad Mans ^bIzraudzītais atgriezīsies pie Manis, un līdz tai dienai viņi būs "mokās;

40 tādēļ par šo debesis raudās, jā, un viss Manu roku darbs.

41 Un notika, ka Tas Kungs runāja uz Ēnohu un pastāstīja Ēnoham visus cilvēku bērnu darbus; tādēļ Ēnohs zināja un raudzījās uz viņu ļaudarību un viņu bēdām, un raudāja, un izstiepa savas rokas, un viņa "sirds bija pilna kā mūžība; un viņa sirds skuma; un visa mūžība notrīcēja.

42 Un Ēnohs arī redzēja "Nou un viņa ^bģimeni; ka visu Noas dēlu pēcteči tiks izglābti ar laicīgu glābšanu;

43 tādēļ Ēnohs redzēja, ka Noa uzbūvēja "šķirstu; un ka Tas Kungs smaidīja pār to un turēja

32a Moz. 1:4.

b SRC Zināšanas.

c SRC Rīcības brīvība.

33a SRC Mīlestība.

34a Jes. 30:27;

Nah. 1:6;

M&D 35:14.

b 1. Moz. 7:4, 10;

Moz. 8:17, 24.

src Plūdi Noas laikā.

35a Moz. 6:57.

b Moz. 1:3.

36a M&D 38:2; 88:41;

Moz. 1:35–37.

b 1. Moz. 6:5–6;

Moz. 8:22, 28–30.

38a 1. Pēt. v. 3:18–20.

src Elle.

39a TAS IR Glābējs.

b Moz. 4:2;

Ābr. 3:27.

src Jēzus Kristus.

c SRC Sodība.

41a Mos. 28:3.

src Līdzjūtība.

42a SRC Noa, Bībeles

patriarhs.

b Moz. 8:12.

43a 1. Moz. 6:14–16;

Et. 6:7.

to Savā rokā; bet pār atlikušajiem ļaunajiem plūdi nāca un aprija tos.

44 Un kad Ēnohs to redzēja, viņam dvēselē bija rūgtums, un viņš raudāja par saviem brāļiem un sacīja uz debesīm: Es “nepiekritīšu nomierināties; bet Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Prieclāji savā sirdī un topi līksms, un raugies.

45 Un notika, ka Ēnohs raudzījās; un no Noas viņš redzēja visas zemes ģimenes; un viņš piesauca To Kungu, sakot: Kad šī Tā Kunga diena pienāks? Kad Taisnīgā asinis tiks izlietas, lai visi, kas sēro, tiktu “iesvētīti, un tiem būtu mūžīgā dzīve?

46 Un Tas Kungs sacīja: Tā būs “laika zenītā, ļaundarības un atreibības dienās.

47 Un lūk, Ēnohs redzēja Cilvēka Dēla atnākšanas, patiesi miesā, dienu, un viņa dvēsele priecājās, sakot: Taisnīgais ir pacelts, un “Jērs ir nokauts kopš pasaules radīšanas; un caur ticību es esmu Tēva klēpī, un, lūk, ^bCiāna ir ar mani.

48 Un notika, ka Ēnohs paraudzījās uz “zemi; un viņš dzirdēja balsi no tās dzīlēm sakām: Ak vai, ak vai ir man, cilvēku mātei; es esmu sāpināta, es esmu nogurusi savu bērnu ļaundarības dēļ. Kad es ^batpūtišos

un tikšu attīrīta no “netīrības, kas ir iznākusi no manis? Kad mans Radītājs iesvētīs mani, lai es varētu atpūsties un taisnība uz laiku pastāvēt uz manas virsas?

49 Un kad Ēnohs dzirdēja zemi sērojam, viņš raudāja un sauca uz To Kungu, sakot: Ak Kungs, vai Tu neiežēlosies par zemi? Vai Tu nesvētīsi Noas bērnus?

50 Un notika, ka Ēnohs turpināja piesaukt To Kungu, sakot: Es lūdzu Tevi, ak Kungs, Tava Vienpiedzimušā, patiesi Jēzus Kristus, Vārdā, lai Tev būtu žēlsirdība pār Nou un viņa pēcnācējiem, lai zeme vairs nekad netiktu aplāta ar plūdiem.

51 Un Tas Kungs nevarēja atturēties; un Viņš derēja ar Ēnohu un zvērēja viņam ar zvērestu, ka Viņš apturēs “plūdus; ka Viņš aicinās Noas bērnus;

52 un Viņš izsūtīja negrozāmu lēmumu, ka viņa “pēcnācēju atlikums vienmēr būs atrodams starp visām tautām, kamēr vien zeme pastāvēs;

53 un Tas Kungs sacīja: Svētīts ir tas, caur kura pēcnācējiem nāks Mesija; jo Viņš saka—Es esmu “Mesija, Ciānas ^bĶēniņš, Debesu ^cKlints, kas ir plata kā mūžība; kurš ienāk pa vārtiem un ^dkāpj augšup ar Mani, nekad nekritīs; tādēļ svētīti ir tie,

44a Psm. 77:3;
Et. 15:3.

45a SRC Iesvētīšana.

46a Moz. 5:57.

47a SRC Dieva Jērs.

^b Moz. 7:21.

48a SRC Zeme—Zemes attīrīšana.

^b Moz. 7:54, 58, 64.

^c SRC Nešķīsts,
Nešķīstība.

51a Psm. 104:6–9.

52a Moz. 8:2.

53a SRC Mesija.

^b Mat. 2:2;
2. Nef. 10:14;

Al. 5:50;

M&D 128:22.

^c Psm. 71:3; 78:35;

Hel. 5:12.

SRC Klints.

^d 2. Nef. 31:19–20.

par kuriem Es esmu runājis, jo viņi nāks ar mūžīgā prieka dziedmām.

54 Un notika, ka Ēnohs piesauca To Kungu, sakot: Kad Cilvēka Dēls nāks miesā vai zeme atpūtīsies? Es lūdzu Tevi, parādi man šīs lietas.

55 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Raugies, un viņš raudzījās un redzēja "Cilvēka Dēlu paceltu ^bkrustā pēc cilvēku paražas;

56 un viņš dzirdēja skaļu balsi; un debesis tika aizklātas; un visas Dieva radības sēroja; un zeme "vaidēja; un klintis saplaisāja; un svētie ^bcēlās un tika "kronēti pie Cilvēka Dēla "labās rokas ar godības kroņiem;

57 un tik daudzi no "gariem, kas bija ^bcietumā, iznāca un stāvēja pie Dieva labās rokas; un atlikušie tika atstāti tumšības važās līdz lielās dienas tiesai.

58 Un atkal Ēnohs raudāja un piesauca To Kungu, sakot: Kad zeme atpūtīsies?

59 Un Ēnohs ieraudzīja Cilvēka Dēlu uzkāpjam pie Tēva; un viņš piesauca To Kungu, sakot: Vai Tu nāksi atkal uz zemi? Tā kā Tu esi Dievs, un es Tevi zinu, un Tu esi zvērējis man un pavēlējis man, ka man ir jālūdz Tava Vienpiedzimušā Vārdā; Tu esi

radījis mani un devis man tiesības uz Tavu troni, un nevis manis dēļ, bet caur Tavu paša labvēlību; tādēļ es vaicāju Tev, vai Tu nāksi atkal uz zemi.

60 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Kā Es dzīvoju, patiesi tā Es nākšu "pēdējās dienās, ļaundarības un atriebības dienās, lai piepildītu to zvērestu, ko Es esmu devis tev attiecībā par Noas bērniem;

61 un pienāks tā diena, kad zeme "atpūtīsies, bet pirms tās dienas debesis ^baptumšosies un tumsības "priekšskars pārklās zemi; un debesis drebēs un arī zeme; un lielas bēdas būs starp cilvēku bērniem, bet Savus ļaudis Es "pasargāšu;

62 un "taisnību Es sūtīšu lejā no debesīm; un ^bpatiesību sūtīšu Es no "zemes, lai nestu "licību par Manu Vienpiedzimušo; Viņa "augšāmcelšanos no mirušajiem; jā, un arī visu cilvēku augšāmcelšanos; un taisnībai un patiesībai Es likšu traukties pār zemi kā plūdiem, lai "sapulcinātu Manus izredzētos no četrām zemes pusēm tai vietā, ko Es sagatavošu, Svētajā Pilsētā, lai Mani ļaudis varētu apjozt savus gurnus un raudzīties pēc Manas atnākšanas laika, jo tur būs Mans mājoklis; un

53e SRC Mūzika.

55a SRC Cilvēka Dēls.

b 3. Nef. 27:14.

SRC Krustā sišana.

56a Mat. 27:45, 50–51.

b SRC Augšāmcelšanās.

c SRC Kronis; Paaugstināšana.

d Mat. 25:34.

57a SRC Gars.

b M&D 76:71–74; 88:99.

60a SRC Pēdējās dienas.

61a SRC Zeme—

Zemes galīgais stāvoklis.

b M&D 38:11–12; 112:23.

c SRC Priekšskars.

d 1. Nef. 22:15–22;

2. Nef. 30:10.

62a Psm. 85:12.

src Evaņģēlija atjaunošana.

b SRC Mormona

Grāmata.

c Jes. 29:4.

d SRC Licība.

e SRC Augšāmcelšanās.

f SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

tā tiks saukta par Ciānu, ⁸Jauno Jeruzālemi.

63 Un Tas Kungs sacīja uz Ēnohu: Tad tu un visa tava "pilsēta sastapsiet viņus tur, un mēs pieņemsim viņus savā klēpī, un viņi mūs redzēs; un mēs kritīsim tiem ap kaklu, un viņi kritīs mums ap kaklu, un mēs skūpstīsim cits citu;

64 un tur būs Mana mītne, un tā būs Ciāna, kas nāks atsevišķi no visa radītā, ko Es esmu radījis; un "tūkstoš gadu garumā zeme ^batpūtīsies.

65 Un notika, ka Ēnohs redzēja Cilvēka Dēla "atnākšanas dienu pēdējās dienās, lai dzīvotu uz zemes taisnībā tūkstoš gadu garumā;

66 bet pirms tās dienas viņš redzēja lielas bēdas starp ļaunajiem; un viņš arī redzēja jūru, ka tā bija nemierīga, un cilvēku sirdis "pamirstam izbailēs, raugoties ar bailēm pēc Visuvarenā ^bsodiem, kas nāks pār ļaunajiem.

67 Un Tas Kungs parādīja Ēnoham visas lietas, patiesi līdz pat pasaules galam, un viņš redzēja taisnīgo dienu, viņu pestīšanas stundu, un saņēma "prieka pilnību;

68 un visas "Ciānas dienas Ēnoha dienās bija trīs simti un sešdesmit pieci gadi.

69 Un Ēnohs un visi viņa ļaudis "staigāja ar Dievu, un Viņš

mita Ciānā; un notika, ka Ciānas vairs nebija, jo Dievs pieņēma to Savā klēpī; un no tā laika radās teiciens: CIĀNA IR PAZUDUSI.

8. NODAĻA

(1831. gada februāris)

Metuzāls pravieto—Noa un viņa dēli sludina evaņģēliju—Pārsvārā ir milzīga ļaundarība—Aicinājumam nožēlot grēkus netiek paklausīts—Dievs nolemj visas miesas iznīcināšanu ar Plūdiem.

UN visas Ēnoha dienas bija četri simti un trīsdesmit gadi.

2 Un notika, ka "Metuzāls, Ēnoha dēls, netika paņemts, lai Tā Kunga derības tiktu papildītas, kuras Viņš deva Ēnoham; jo Viņš patiesi derēja ar Ēnohu, ka Noa būs no viņa gurnu augļiem.

3 Un notika, ka Metuzāls pravietoja, ka no viņa gurniem celsies visas zemes ķēniņvalstis (caur Nou), un viņš ņēma godību sev.

4 Un radās liels bads zemē, un Tas Kungs nolādēja zemi ar smagu lāstu, un daudzi no tās iedzīvotājiem nomira.

5 Un notika, ka Metuzāls dzīvoja vienu simtu un astoņdesmit septiņus gadus un dzemdināja Lamehu;

6 un Metuzāls dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Lamehu, septiņus simtus un astoņdesmit

62g SRC Jaunā Jeruzāleme.

63a Jāņa atkl. 21:9–11; M&D 45:11–12; Moz. 7:19–21.

64a SRC Tūkstošgade. ^b Moz. 7:48.

65a Jūd. v. 1:14.

src Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

66a Jes. 13:6–7.

^b SRC Tiesa, Pēdēja.

67a SRC Prieks.

68a 1. Moz. 5:23;

Moz. 8:1.

69a 1. Moz. 5:24;

Moz. 6:34.

src Staigāt ar Dievu.

8 2a SRC Metuzāls.

divus gadus un dzemdināja dēlus un meitas;

7 un visas Metzāla dienas bija deviņi simti un sešdesmit deviņi gadi, un viņš nomira.

8 Un Lamehs dzīvoja vienu simtu un astoņdesmit divus gadus un dzemdināja dēlu,

9 un viņš nosauca tā vārdu "Noa, sacīdams: Šis dēls mierinās mūs attiecībā par mūsu darbu un mūsu roku pūliņiem dēļ zemes, ko Tas Kungs ir ^bnolādējis.

10 Un Lamehs dzīvoja pēc tam, kad viņš dzemdināja Nou, piecus simtus un deviņdesmit piecus gadus un dzemdināja dēlus un meitas;

11 un visas Lameha dienas bija septiņi simti un septiņdesmit septiņi gadi, un viņš nomira.

12 Un Noa bija četri simti un piecdesmit gadus vecs un "dzemdināja Jafetu; un četrdesmit divus gadus vēlāk viņš dzemdināja ^bŠemu no tās, kura bija Jafeta māte, un kad viņš bija pieci simti gadus vecs, viņš dzemdināja ^cHamu.

13 Un "Noa un viņa dēli ^buzklausīja To Kungu un klausīja, un viņi tika saukti par ^cDieva dēliem.

14 Un kad šie cilvēki sāka vairoties uz zemes virsas, un meitas tiem dzima, "cilvēku dēli redzēja, ka šīs meitas bija daiļas, un viņi ņēma tās par sievām, tā kā tie izvēlējās.

15 Un Tas Kungs sacīja uz Nou: Tavu dēlu meitas ir "pārdevušās; jo lūk, Manas dusmas ir iedegušās pret cilvēku dēliem, jo viņi neuzklausa Manu balsi.

16 Un notika, ka Noa pravietoja un mācīja Dieva lietas, tā kā tās bija sākumā.

17 Un Tas Kungs sacīja uz Nou: Mans Gars ne vienmēr "pūlēsies ar cilvēku, jo viņš zinās, ka visa ^bmiesa mirs; tomēr viņa dienas būs simts un divdesmit gadu; un ja cilvēki nenožēlos grēkus, Es sūtīšu ^cplūdus uz tiem.

18 Un tajās dienās bija "milži uz zemes, un tie meklēja Nou, lai atņemtu viņa dzīvību; bet Tas Kungs bija ar Nou, un Tā Kunga ^bspēks bija pār viņu.

19 Un Tas Kungs "ordinēja ^bNou pēc Savas paša "kārtas un pavēlēja viņam, lai viņš ietu un "darītu zināmu Viņa evaņģēliju cilvēku bērniem, tā kā tas bija dots Ēnoham.

20 Un notika, ka Noa aicināja cilvēku bērnus, lai viņi "nožēlotu

9a SRC Noa, Bībeles patriarhs.

b Moz. 4:23.

12a 1. Moz. 5:32.

src Jafets.

b SRC Šems.

c SRC Hams.

13a M&D 138:41.

src Gabriēls.

b SRC Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

c SRC Dieva dēli un meitas.

14a Moz. 5:52.

15a SRC Laulība, Precēt—Dažādu ticību laulība.

17a 1. Moz. 6:3;

2. Nef. 26:11;

Et. 2:15;

M&D 1:33.

b 2. Nef. 9:4.

src Miesa.

c 1. Moz. 7:4, 10;

Moz. 7:34.

18a 1. Moz. 6:4;

4. Moz. 13:33;

Joz. 17:15.

b SRC Spēks, vara.

19a M&D 107:52.

src Ordinēt,

Ordinācija.

b Ābr. 1:19.

c SRC Melhisedeka priesterība.

d SRC Misionāru darbs.

20a SRC Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

grēkus; bet tie neuzklausīja viņa vārdus;

21 un arī pēc tam, kad tie bija viņu uzklausījuši, tie nāca viņa priekšā, sacīdami: Lūk, mēs esam Dieva dēli; vai mēs nesam ņēmuši sev cilvēku meitas? Un vai mēs “neēdam un nedzeram, un neprecamies, un nedodam laulībā? Un mūsu sievas dzemdē mums bērnus, un tie ir vareni vīri, kas ir līdzīgi senatnes vīriem, lielas slavas vīriem. Un tie neuzklausīja Noas vārdus.

22 Un Dievs redzēja, ka cilvēku “ļaudarība bija kļuvusi liela zemē; un katrs cilvēks bija pacēlies savas sirds ^bdomu iedomās, kas bija nepārtraukti ļaunas.

23 Un notika, ka Noa turpināja savu “sludināšanu ļaudīm, sacīdams: Uzklusiet un paklausiet maniem vārdiem;

24 “ticiet un nožēlojiet savus grēkus, un topiet ^bkristīti Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā, tāpat kā mūsu tēvi, un jūs saņemsit Svēto Garu, lai jums tiktu “pasludinātas visas lietas; un ja jūs to nedarīsīt, plūdi nāks pār jums; tomēr viņi neklausījās.

25 Un Noa to nožēloja, un viņa sirds tika sāpināta, ka Tas Kungs bija radījis cilvēku uz zemes, un tas apbēdināja viņa sirdi.

26 Un Tas Kungs sacīja: Es “iznīcināšu cilvēku, kuru Es esmu radījis, no zemes virsas, gan cilvēku, gan dzīvnieku, un rūpuļus, un putnus gaisā; jo Noa nožēlo, ka Es esmu tos radījis un ka Es esmu tos izveidojis; un Viņš ir piesaucis Mani, jo tie ir meklējuši pēc viņa dzīvības.

27 Un tā Noa atrada “labvēlību Tā Kunga acīs; jo Noa bija taisns vīrs un ^bpilnīgs savā paaudzē; un viņš “staigāja ar Dievu, tāpat darīja arī trīs viņa dēli—Šems, Hams un Jafets.

28 Zeme bija “samaitāta Dieva priekšā, un tā bija piepildīta ar varmācību.

29 Un Dievs raudzījās uz zemi un, lūk, tā bija samaitāta, jo visa miesa bija samaitājusī savus ceļus uz zemes.

30 Un Dievs sacīja uz Nou: Visas miesas gals ir pienācis Manā priekšā, jo zeme ir piepildīta ar varmācību, un, lūk, Es “iznīcināšu visu miesu no zemes.

21a Mat. 24:38–39;
DŽS—M 1:41.

22a 1. Moz. 6:5;
Moz. 7:36–37.

b Mos. 4:30;
Al. 12:14.
src Domas.

23a src Sludināt.

24a src Ticība, Ticēt.

b src Kristīšana,
Kristīt—
Sagatavošanās
kristīšanai.
c 2. Nef. 32:2–5.

26a src Zeme—Zemes
attīrīšana.

27a src Labvēlība.
b 1. Moz. 6:9.

c src Staigāt ar Dievu.
28a 1. Moz. 6:11–13.

30a M&D 56:3.

ĀBRAHĀMA GRĀMATA

NO PAPIRUSA TULKOJIS DŽOZEFS SMITS

Dažu seno pierakstu tulkojums, kuri nonākuši mūsu rokās no Ēģiptes katakombām. Ābrahāma rakstītais, kamēr viņš bija Ēģiptē, saukts par Ābrahāma grāmatu, rakstīts ar viņa paša roku uz papirusa.

1. NODAĻA

Ābrahāms meklē patriarhālās kārtas svētības—Viņš tiek viltus priesteru vajāts Kaldejā—Jehova izglābj viņu—Tiek apskatīta Ēģiptes un tās valdības izveidošanās.

KALDEJU zemē, manu tēvu dzīves vietā, es, ^bĀbrahāms, redzēju, ka man bija vajadzīgs iegūt citu ^cdzīves vietu;

2 un, atklājis, ka bija lielāka ^alaime un miers, un ^batpūta priekš manis, es meklēju pēc tēvu svētībām un tiesībām, ar kurām es tiktu ordinēts tās pārvaldīt; pats būdams ^ctaisnīguma sekotājs, vēlēdamies būt arī viens no tiem, kam ir lielas ^dzināšanas, un būt lielāks taisnīguma sekotājs, un lai man būtu lielākas zināšanas, un būt par daudzu tautu tēvu, miera valdnieku, un vēlēdamies saņemt norādījumus un turēt Dieva pavēles, es kļuvi par likumīgu mantinieku, ^eaugsto priesteri, turēdams ^ftiesības, kas piederēja tēviem.

3 Tās tika man ^apiešķirtas no tēviem, tās nāca no tēviem, no laika sākuma, jā, tieši no sākuma jeb jau pirms zemes radīšanas, tālāk līdz pašreizējam laikam, patiesi ^bpirmdzimtā jeb pirmā cilvēka tiesības, kurš ir ^cĀdams jeb pirmais tēvs, caur tēviem līdz manīm.

4 Es meklēju pēc manas ^aiecelšanas priesterībā atbilstoši Dieva norīkojumam tēviem atiecībā par viņu pēcnācējiem.

5 Mani ^atēvi, novērsušie no sava taisnīguma un no svētājām pavēlēm, kuras Dievs Tas Kungs bija tiem devis, pievērsušie pagānu dievu ^bpielūgšanai, pilnīgi atteicās uzklaut manu balsi;

6 jo viņu sirdis bija vērstas darīt ļaunu un bija pilnībā pievērstas Elkenaha ^adievam un Libnaha dievam, un Māmakraha dievam, un Koraša dievam, un Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievam;

7 tādēļ viņi pievērsa savas sirdis upurēšanai pagāniem,

1 ^a SRC Ūra.

^b SRC Ābrahāms.

^c Ap. d. 7:2–4.

2 ^a SRC Prieks.

^b SRC Atpūta.

^c SRC Taisnīgs, Taisns,

Taisnīgums.

^d M&D 42:61.

src Zināšanas.

^e SRC Augstais priesteris.

^f SRC Melhisedeka priesterība.

3 ^a M&D 84:14.

^b M&D 68:17.

src Pirmdzimtais.

^c Moz. 1:34.

src Ādams.

4 ^a SRC Pirmdzimtība.

5 ^a 1. Moz. 12:1.

^b SRC Elku pielūgšana.

6 ^a TAS IR viltus dievi,

kā attēlots Ābr.,

faks. nr. 1.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 1

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Tā Kunga eņģelis.
2. zīm. Ābrahāms piesiets uz altāra.
3. zīm. Elkus pielūdzošais Elkenaha priesteris, cenšoties pienest Ābrahāmu kā upuri.
4. zīm. Elkus pielūdzošo priesteru altāris, kas stāv Elkenaha, Libnaha, Māmakraha, Koraša un faraona dieva priekšā.
5. zīm. Elkenaha elku dievs.
6. zīm. Libnaha elku dievs.
7. zīm. Māmakraha elku dievs.
8. zīm. Koraša elku dievs.
9. zīm. Faraona elku dievs.
10. zīm. Ābrahāms Ēģiptē.
11. zīm. Uzzīmēts, lai attēlotu debesu balstus, kā to saprata ēģiptieši.
12. zīm. Raukījangs, kas nozīmē izplatījumu jeb jumu virs mūsu galvām; bet šajā gadījumā, attiecībā uz šo subjektu, ēģiptieši domāja apzīmēt Šaumau, kas ir augsts jeb debesis, kas atbilst ebreju vārdam šaumaīm.

ziedojo savus bērņus šiem mēmajiem elkiem, un neuzklausija manu balsi, bet centās atņemt manu dzīvību ar Elkenaha priestera roku. Elkenaha priesteris bija arī Faraona priesteris.

8 Tad nu šajā laikā tā bija Faraona, Ēģiptes ķēniņa, priesteris paraža upurēt uz altāra, kas bija uzcelts Kaldejas zemē, par ziedojumu šiem svešajiem dieviem vīriešus, sievietes un bērņus.

9 Un notika, ka priesteris upurēja Faraona dievam un arī Šegrīla dievam pēc ēģiptiešu veida. Tad nu Šegrīla dievs bija saule.

10 Patiesi, par pateicības upuri Faraona priesteris upurēja bērņus uz altāra, kas stāvēja pie kalna, saukta par Potifara kalnu, Olišema līdzenuma augšdaļā.

11 Tad nu šis priesteris bija upurējis uz šī altāra trīs jaunavas vienā reizē, kuras bija Onitaha, viena no karaliskās cilmes, tieši no "Hama gurniem, meitas. Šīs jaunavas tika upurētas savas tikumības dēļ; viņas ^bnemetās zemē pielūgt koka un akmens dievus, tādēļ viņas tika nogalinātas uz šī altāra, un tas tika izdarīts pēc ēģiptiešu veida.

12 Un notika, ka priesteri ar varu sagrāba mani, lai viņi varētu nokaut arī mani, kā viņi izdarīja ar šīm jaunavām uz šī altāra; un lai jūs varētu zināt par šo altāri, es pievērsīšu

jūs tā aprakstam šī pieraksta sākumā.

13 Tas bija pagatavots gultas rāmja formā, tāda, kādi bija starp kaldejiem, un tas stāvēja Elkenaha, Libnaha, Māmakraha, Koraša dievu un arī tā dieva priekšā, kas līdzinājās Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievam.

14 Lai jums būtu sapratne par šiem dieviem, es esmu devis jums viņu veidolu zīmējumā sākumā, šo zīmējumu veidu kaldeji sauc par rālenos, kas apzīmē hieroglifus.

15 Un kā viņi pacēla savas rokas uz mani, lai viņi varētu upurēt mani un atņemt manu dzīvību, lūk, es pacēlu savu balsi uz To Kungu, savu Dievu, un Tas Kungs "klausījās un dzirdēja, un Viņš piepildīja mani ar Visuvarenā viziju, un Viņa klātbūtnes eņģelis stāvēja man blakus un nekavējoties ^batraisīja manas saites;

16 un Viņa balss bija uz mani: Ābrahām, Ābrahām, lūk, Mans Vārds ir "Jehova, un Es tevi esmu izdzirdējis un nonācis lejā tevi atbrīvot, un paņemt tevi prom no tava tēva nama un no visiem taviem radiem svešā ^bzemē, par kuru tu nezini;

17 un tas tādēļ, ka viņi ir novērsuši savas sirdis no Manis, lai pielūgtu Elkenaha dievu un Libnaha dievu, un Māmakraha dievu un Koraša dievu, un Faraona, Ēģiptes ķēniņa, dievu; tādēļ Es esmu nonācis piemeklēt tos un iznīcināt to, kurš ir pacēlis savu roku pret tevi,

11a SRC Hams.
b Dan. 3:13–18.

15a Mos. 9:17–18.
b Ābr. 2:13.

16a SRC Jehova.
b SRC Apsolitā zeme.

Ābrahām, Mans dēls, lai atņemtu tev dzīvību.

18 Lūk, Es vadīšu tevi ar Savu roku, un Es ņemšu tevi, lai uzliktu tev Manu Vārdu, patiesi tava tēva "priesterību, un Mans spēks būs pār tevi.

19 Kā tas bija ar Nou, tā tas būs ar tevi; bet caur tavu kalpošanu Mans "Vārds būs zināms uz zemes mūžīgi, jo Es esmu tavs Dievs.

20 Lūk, Potifara kalns bija kaldeju "Ūras zemē. Un Tas Kungs salauza Elkenaha un tās zemes dievu altāri un pilnīgi iznīcināja tos, un sita priesteri, ka viņš nomira; un bija liela sērošana Kaldejā un arī Faraona galmā; šis faraons nozīmē ķēniņu pēc karaliskām asinīm.

21 Tad nu šis Ēģiptes ķēniņš bija pēctecis no "Hama gurniem un pēc dzimšanas bija no ^bkānaāniešu asinīm.

22 No šī pēcteča radās visi ēģiptieši, un tā kānaāniešu asinis tika saglabātas tai zemē.

23 "Ēģiptes zeme, ko pirmā atklāja sievietē, kas bija Hama meita un Ēģiptas meita, kas kaldeju valodā nozīmē ēģipte, kas nozīmē to, kas ir aizliegts;

24 kad šī sievietē atklāja to zemi, tā bija zem ūdens, viņa vēlāk izvietoja savus dēlus tanī; un tā no Hama cēlās rase, kas saglabāja lāstu tai zemē.

25 Tad nu sākumā Ēģiptes pārvaldīšanu izveidoja Faraons,

Ēģiptas, Hama meitas, vecākais dēls, un tā bija pēc Hama pārvaldīšanas veida, kas bija patriarhāls.

26 Faraons, būdams taisnīgs vīrs, izveidoja savu ķēniņvalsti un tiesāja savus ļaudis gudri un taisnīgi visās savās dienās, nopietni cenšoties atdarināt to kārtību, ko bija iedibinājuši tēvi pirmajās paaudzēs, pirmās patriarhālās valdīšanas dienās, tieši Ādama valdīšanā un arī Noas, viņa tēva, kurš svētīja viņu ar zemes "svētībām un ar gudrības svētībām, bet nolādēja viņu kas attiecas uz priesterību.

27 Tad nu Faraons, būdams no tās izcelsmes, ar kuru viņam nevarēja būt tiesības uz "priesterību, tomēr faraoni centās pretendēt uz to no Noas, caur Hamu, tādējādi mans tēvs tika aizvilināts ar viņu elku pielūgšanu;

28 bet es centīšos tālāk uzskicēt hronoloģiju atpakaļ no manis uz radīšanas sākumu, jo "pieraksti ir nonākuši manās rokās, kurus es turu līdz šim patreizējam laikam.

29 Tad nu pēc tam, kad priesteris Elkenahs bija sistis, ka viņš nomira, nāca to lietu piepildījums, kuras man bija sacītas attiecībā par kaldeju zemi, ka būs bads tai zemē.

30 Atbilstoši bads valdīja visā kaldeju zemē, un mans tēvs

18a SRC Priesterība.

19a 1. Moz. 12:1–3.

20a 1. Moz. 11:28;
Ābr. 2:4.

21a 1. Moz. 10:6;
Psm. 78:51;

Moz. 8:12.

b Moz. 7:6–8.
src Kānaāns,
Kānaānieši.

23a src Ēģipte.
26a SRC Svētīt, Svētīts,

Svētība.

27a 2. OD.
SRC Priesterība.

28a Moz. 6:5.
SRC Piemīņas
grāmata.

ļoti mocījās šī bada dēļ, un viņš nožēloja to ļauno, ko viņš bija apņēmis pret mani—atņemt manu ^adzīvību.

31 Bet tēvu, tieši patriarhu, pierakstus attiecībā uz tiesībām uz priesterību Tas Kungs, mans Dievs, ir saglabājis manās rokās; tādēļ zināšanas par radīšanas sākumu un arī par ^aplanētām, un zvaigznēm, kā tās tika atklātas tēviem, es esmu turējis līdz šai dienai, un es centīšos rakstīt dažas no šīm lietām šajā pierakstā manu pēcteču labumam, kuri nāks pēc manis.

2. NODAĻA

Ābrahāms pamet Ūru, lai dotos uz Kānaāna zemi—Jehova parādās viņam Hāranā—Visas evaņģēlija svētības tiek apsoltas viņa pēcnācējiem un caur viņa pēcnācējiem visiem—Viņš iet uz Kānaāna zemi un uz Ēģipti.

TAD nu Dievs Tas Kungs lika badam klūt smagam Ūras zemē tiktāl, ka ^aHārans, mans brālis, nomira; bet ^bTera, mans tēvs, vēl dzīvoja kaldeju Ūras zemē.

2 Un notika ka es, Ābrahāms, ņēmu ^aSāraju par sievu, un ^bNahors, mans brālis, ņēma Milku par sievu, kura bija Hārana meita.

3 Tad nu Tas Kungs bija ^asacījis uz mani: Ābrahām, ej prom no savas zemes un no saviem radīem, un no sava tēva nama uz zemi, ko Es tev parādīšu.

4 Tādēļ es pametu kaldeju ^aŪras zemi, lai dotos uz Kānaāna zemi; un es ņēmu Latu, sava brāļa dēlu, un viņa sievu, un Sāraju, manu sievu; un arī mans ^btēvs sekoja man uz zemi, ko mēs nosaucām par Hāranu.

5 Un bads rimās; un mans tēvs palika Hāranā un dzīvoja tur, tā kā bija daudz ganāmpulku Hāranā; un mans tēvs atkal pievērsās savai ^aelku pielūgšanai, tādēļ viņš palika Hāranā.

6 Bet es, Ābrahāms, un ^aLats, mana brāļa dēls, lūdzām Tu Kungu, un Tas Kungs man ^bparādījās un sacīja uz mani: Celies un ņem Latu sev līdzī; jo Es esmu nodomājis ņemt tevi prom no Hāranas un darīt no tevis kalpotāju, lai nestu Manu ^cVārdu svešā ^dzemē, kuru Es došu taviem pēcnācējiem pēc tevis par mūžīgu īpašumu, kad viņi uzklausīs Manu balsi.

7 Jo Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs; Es mītu debesīs; zeme ir Manu ^akāju pamesls; Es izstiepju Savu roku pār jūru un tā paklausa Manai balsij; Es lieku vējam un ugunij būt par Maniem ^bkara ratiem; Es saku

30a Ābr. 1:7.

31a Ābr. 3:1–18.

2 1a 1. Moz. 11:28.

b 1. Moz. 11:24–26;
1. Laiku 1:26.

2a 1. Moz. 11:29.

src Sāra.

b 1. Moz. 11:27;
22:20–24.

3a 1. Moz. 12:1;

Ap. d. 7:1–3.

4a Neh. 9:7.

b 1. Moz. 11:31–32.

5a Joz. 24:2.

6a src Lats.

b 1. Moz. 17:1.

src Jēzus Kristus—
Kristus pirmsmirstīgā

eksistence.

c 1. Moz. 12:2–3;

Ābr. 1:19.

d 1. Moz. 13:14–15; 17:8;

2. Moz. 33:1.

src Apsolitā zeme.

7a 1. Nef. 17:39;

M&D 38:17.

b Jes. 66:15–16.

kalniem—Ejiet prom no šejienes—un lūk, tie tiek paņemti prom ar viesuli vienā acumirkli, pēkšņi.

8 Mans Vārds ir “Jehova, un Es ^bzinu galu kopš sākuma; tādēļ Mana roka būs pār tevi.

9 Un Es darīšu tevi par lielu tautu, un Es “svētīšu tevi pār mēru un darīšu tavu vārdu dzižu starp visām tautām, un tu būsi par svētību saviem pēcnācējiem pēc tevis, ka savās rokās tie nēsīs šo kalpošanu un ^bpriesterību visām tautām;

10 un Es svētīšu viņus caur tavu vārdu; jo visi, kas pieņems šo “evanģēliju, tiks saukti pēc tava vārda un tiks uzskatīti par taviem ^bpēcnācējiem, un celsies, un svētīs tevi kā savu “tēvu;

11 un Es “svētīšu tos, kas svētī tevi, un nolādēšu tos, kas nolād tevi; un tevī (tas ir, tavā priesterībā) un tavos ^bpēcnācējos (tas ir, tavā priesterībā), jo Es dodu tev solījumu, ka šīs “tiesības turpināsies tevī un tavos pēcnācējos pēc tevis (precīzāk sakot, burtiskajos pēcnācējos jeb tava ķermeņa pēcnācējos) tiks visas zemes ģimenes svētītas, tieši ar evanģēlija svētībām, kas ir glābšanas, patiesi mūžīgās dzīves, svētības.

12 Tad nu pēc tam, kad Tas Kungs bija pārstājis runāt ar Mani un attālinājies Savu vaigu no manis, es sacīju savā sirdī: Tavs kalps Tevi nopietni ir “meklējis, tagad es esmu atradis Tevi;

13 Tu sūtīji Savu eņģeli, lai “atbrīvotu mani no Elkenaha dieviem, un es darīšu labi, uzklausot Tavu balsi, tādēļ lai Tavs kalps ceļas un dodas prom mierā.

14 Tā es, Ābrahāms, devos prom, kā Tas Kungs bija man teicis, un Lats ar mani; un es, Ābrahāms, biju “sešdesmit un divus gadus vecs, kad es devos prom no Hāranas.

15 Un es ņēmu “Sāraju, kuru es ņēmu par sievu, kad es biju ^bŪrā Kaldejā, un Latu, sava brāļa dēlu, un visu mūsu mantību, ko mēs bijām savākuši, un dvēseles, ko mēs bijām “iemantojuši Hāranā, un iznācām pa ceļu uz “Kānaāna zemi, un dzīvojām teltīs, kad mēs gājām savu ceļu;

16 tādēļ mūžība bija mūsu aizsargs un mūsu “klints, un mūsu glābšana, kad mēs ceļojām no Hāranas pa Jeršonas ceļu, lai nonāktu Kānaāna zemē.

17 Tad nu es, Ābrahāms,

8a SRC Jehova.

b SRC Vizziņošs.

9a 1. Nef. 17:40;

2. Nef. 29:14;

3. Nef. 20:27;

Morm. 5:20.

src Ābrahāms—
Ābrahāma pēcnācēji.

b M&D 84:17–19;

Moz. 6:7.

src Melhisedeka
priesterība.

10a Gal. 3:7–9.

b 1. Moz. 13:16;

Gal. 3:29;

2. Nef. 30:2.

c src Patriarhs,
Patriarhāls.

11a src Ābrahāma
derība.

b Jes. 61:9.

c src Israēls;
Pirmdzimtība;
Priesterība.

12a M&D 88:63.

13a Ābr. 1:15–17.

14a 1. Moz. 12:4–5.

15a SRC Sāra.

b SRC Ūra.

c SRC Pievēršana,

Pievērst.

d SRC Kānaāns,
Kānaānieši.

16a SRC Klints.

uzcēlu "altāri Jeršonas zemē un upurēju Tam Kungam, un lūdzu, lai ^bbads tiktu novērsts no mana tēva nama, lai viņi neaizietu bojā.

18 Un tad mēs gājām no Jeršonas caur zemi uz vietu Sihema, tā atradās Mamres līdzenumos, un mēs jau gandrīz bijām nonākuši "kānaāniešu zemes robežās, un es pienesu ^bupuri Mamres līdzenumos un sirsniģi piesaucu To Kungu tāpēc, ka mēs jau bijām gandrīz ienākuši šīs elkus pielūdzošās tautas zemē.

19 Un Tas Kungs parādījās Man, atbildot uz manām lūgšanām, un sacīja uz mani: Taviem pēcnācējiem Es došu šo "zemi.

20 Un es, Ābrahāms, cēlos no altāra vietas, kurš bija uzcelts Tam Kungam, un pārcēlos no turienes uz kalnu austrumos no "Bēteles, un uzslēju savu telti tur, Bētele uz rietumiem un ^bAja uz austrumiem; un tur es uzcēlu citu altāri Tam Kungam un atkal "piesaucu Tā Kunga Vārdu.

21 Un es, Ābrahāms, ceļoju, turpinādams iet uz dienvidiem; un bads turpinājās tai zemē; un es, Ābrahāms, nolēmu doties lejup uz Ēģipti, lai uzturētos tur, jo bads kļuva ļoti smags.

22 Un notika, kad Es nonācu netālu lai ieiētu Ēģiptē, Tas Kungs sacīja uz mani: Lūk,

"Sāraja, tava sieva, ir ļoti skaista izskata sieva;

23 tādēļ notiks, kad ēģiptieši viņu ieraudzīs, tie sacīs—Viņa ir tava sieva; un tie nogalinās tevi, bet tie saglabās viņu dzīvu; tādēļ skaties, lai tu darītu šādā veidā:

24 Lai viņa saka ēģiptiešiem, ka viņa ir tava māsa, un tava dvēsele dzīvos.

25 Un notika, ka es, Ābrahāms, pastāstīju Sārajai, savai sievai, visu, ko Tas Kungs bija man sacījis—Tādēļ saki tiem, es lūdzu tevi, ka tu esi mana māsa, lai viss būtu labi ar mani tevis dēļ, un mana dvēsele dzīvos dēļ tevis.

3. NODAĻA

Ābrahāms mācās par sauli, mēnesi un zvaigznēm ar Urīma un Tumīma palīdzību—Tas Kungs atklāj viņam garu mūžīgo dabu—Viņš mācās par pirmszemes dzīvi, priekšordināciju, radīšanu, Pestītāja izraudzīšanu un cilvēka otro stāvokli.

UN man, Ābrahāmam, bija "Urīms un Tumīms, ko Tas Kungs mans Dievs bija man iedevis kaldeju Ūrā;

2 un es redzēju "zvaigznes, ka tās bija ļoti lielas un ka viena no tām bija vistuvāk Dieva tronim; un bija daudzas lielas, kuras bija tuvu tai;

17a SRC Altāris.

b Ābr. 1:29.

18a 1. Moz. 12:6.

b SRC Upuris.

19a 1. Moz. 13:12–15;

17:8;

2. Moz. 3:1–10;

4. Moz. 34:2.

src Apsolitā zeme.

20a src Bētele.

b 1. Moz. 13:3–4.

c 1. Moz. 12:8.

22a 1. Moz. 12:11–13.

3 1a 2. Moz. 28:30;

Mos. 8:13;

28:13–16;

DŽS—V 1:35.

src Urīms un

Tumīms.

2a Ābr. 1:31.

3 un Tas Kungs sacīja uz mani: Šīs ir valdošās; un tās lielās vārds ir “Kolobs, tāpēc ka tā ir tuvu Man, jo es esmu Tas Kungs, tavš Dievs: Es esmu šai vienai līcis pārvaldīt visas tās, kas pieder tai pašai kārtai kā tā, uz kuras tu stāvi.

4 Un Tas Kungs sacīja uz mani, ar Urīmu un Tumīmu, ka Kolobs bija pēc Tā Kunga veida, atbilstoši tā laikiem un gada-laikiem pēc savas griešanās, ka viens apgriezīens bija “diena Tam Kungam pēc Viņa skaitīšanas veida, tas ir viens tūkstotis^b gadu atbilstoši laikam, kas nolikts tai, uz kuras tu stāvi. Šis ir Tā Kunga laika rēķins, atbilstoši Koloba rēķinam.

5 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Planēta, kura ir mazākais spīdeklis, mazāka nekā tā, kura ir, lai valdītu pār dienu, pat arī pār nakti, ir pārāka vai lielāka nekā tā, uz kuras tu stāvi, no rēķina viedokļa, jo tā kustas lēnākā kārtībā; tas ir pareizi, tāpēc ka tā stāv pār zemi, uz kuras tu stāvi, tādēļ tās laika rēķins nav tik liels attiecībā uz tās dienu un mēnešu, un gadu skaitu.

6 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Tad nu, Ābrahām, šīs “divas esamības pastāv, lūk, tavas acis to redz; tas tev ir dots—zināt laiku rēķinu un nolikto laiku, jā, nolikto laiku zemei, uz kuras tu stāvi, un nolikto laiku lielākajam spīdeklim, kurš ir nolikts valdīt pār dienu, un nolikto

laiku mazākajam spīdeklim, kurš ir nolikts valdīt pār nakti.

7 Tad nu mazākā spīdekļa noliktais laiks ir garāks laiks attiecībā uz tā rēķinu nekā laika rēķins uz zemes, uz kuras tu stāvi.

8 Un kur šīs divas esamības pastāv, tur jābūt citai esamībai pār tām, tas ir, jābūt citai planētai, kuras laika rēķins būs vēl garāks;

9 un tā būs vienas planētas laika rēķins pār citu, līdz tu nonāc pie Koloba, šis Kolobs ir pēc Tā Kunga laika rēķina; šis Kolobs ir nolikts tuvu Dieva tronim, lai valdītu pār visām šīm planētām, kuras pieder pie tās pašas “kārtas kā tā, uz kuras tu stāvi.

10 Un tas ir dots tev zināt nolikto laiku visām zvaigznēm, kuras ir noliktas, lai dotu gaismu, līdz tu nonāc pie paša Dieva troņa.

11 Tā es, Ābrahāms, “runāju ar To Kungu vaigu vaigā, kā viens cilvēks runā ar otru; un Viņš pastāstīja man par darbiem, ko Viņa rokas bija veikušas;

12 un Viņš sacīja uz mani: Mans dēls, Mans dēls (un Viņa roka bija izstiepta), lūk, Es parādīšu tev visu šo. Un Viņš uzlika Savu roku man uz acīm, un es redzēju tās lietas, ko Viņa rokas bija radījušas, šo lietu bija daudz; un tās vairojās manu acu priekšā, un es nevarēju redzēt tām galu.

3a Skat. Ābr., faks. nr. 2,
1.–5. zīm.
src Kolobs.
4a Ābr. 5:13.

b Psm. 90:4;
2. Pēt. v. 3:8.
6a Ābr. 3:16–19.
9a M&D 88:37–44.

11a 1. Moz. 17:1;
4. Moz. 12:5–8.

13 Un Viņš sacīja uz mani: Šī ir Šinehā, kas ir saule. Un Viņš sacīja uz mani: Kokobs, kas ir zvaigzne. Un Viņš sacīja uz mani: Ole, kas ir mēness. Un Viņš sacīja uz mani: Kokaubīms, kas nozīmē zvaigznes jeb visus lielos spīdekļus, kuri ir debess jumā.

14 Un tas bija nakts laikā, kad Tas Kungs runāja šos vārdus uz mani: Es "vairošu tevi un tavus^b pēcnācējus pēc tevis, līdzīgi šiem; un, ja tu vari saskaitīt "smilšu skaitu, tāds būs tavu pēcnācēju skaits.

15 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Ābrahām, Es rādu tev šīs lietas pirms tu ieej Ēģiptē, lai tu varētu darīt zināmus visus šos vārdus.

16 Ja pastāv divas esamības, un viena ir pār otru, tad jābūt lielākai lietai pār tām; tādēļ "Kokobs ir lielākais no visa Kokaubīma, ko tu vari redzēt, tāpēc, ka tas ir vistuvāk Man.

17 Tad nu, ja ir divas lietas, viena pār otru, un mēness pār zemi, tad var būt, ka pastāv planēta vai zvaigzne pār to; un nav nekā, ko Tas Kungs tavš Dievs ieņemtu Savā sirdī izdarīt, bet ko Viņš "neizdarītu.

18 Līdzīgi kā Viņš radīja lielāko zvaigzni; kā arī, ja ir divi gari, un viens ir saprātīgāks nekā otrs, tomēr šiem diviem

gariem, neskatoties uz to, ka viens ir saprātīgāks nekā otrs, nav sākuma; viņi pastāvēja jau iepriekš, viņiem nebūs gala, viņi pastāvēs arī pēc tam, jo viņi ir "gnolaum jeb mūžīgi.

19 Un Tas Kungs sacīja uz mani: Šīs divas esamības pastāv, ka ir divi gari, viens ir saprātīgāks nekā otrs; tad ir arī cits vēl saprātīgāks nekā viņi; Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, Es esmu "saprātīgāks nekā viņi visi.

20 Tas Kungs tavš Dievs sūtīja Savu eņģeli, lai "atbrīvotu tevi no Elkenaha priesterā rokām.

21 Es mītu starp viņiem visiem; Es tagad, tādējādi, esmu nācis lejā pie tevis darīt zināmus tev "darbus, ko Manas rokas ir veikušas, kuros Mana^b gudrība pārspēj viņus visus, jo Es valdu augšā debesīs un apakšā uz zemes, visā gudrībā un apdomībā, pār visiem saprātiem, ko tavas acis ir redzējušas no sākuma; Es nācu lejā sākumā starp visiem gariem, ko tu esi redzējis.

22 Tad nu Tas Kungs bija man, Ābrahāmam, parādījis "saprātus, kas tika organizēti^b pirms pasaule bija; un starp tiem visiem bija daudzi "dižciltīgi un diži;

23 un Dievs redzēja šīs dvēseles, ka tās bija labas, un Viņš stāvēja to vidū un Viņš sacīja: Šos

14a Ābr. 2:9.

b 1. Moz. 13:16;
M&D 132:30.

c 1. Moz. 22:17;
Hoz. 2:1.

16a Ābr. 3:3.

17a Īj. 9:4–12.

18a Gnolaum ir ebreju

valodas vārda transliterācija, un tā nozīme ir „mūžīgs”.

19a Jes. 55:8–9.

src Vizinošs.

20a Ābr. 1:15.

21a M&D 88:45–47;

Moz. 1:27–29.

b src Gudrība.

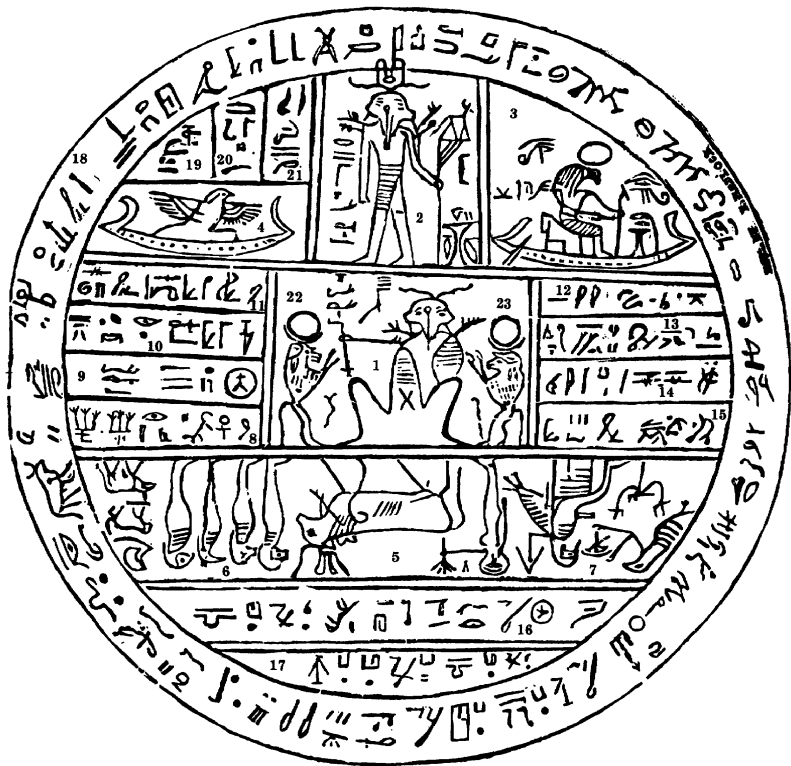
22a src Saprāts, saprāti (Prāts, prāti).

b src Padome debesīs;
Pirmsmirstīgā dzīve.

c M&D 138:55.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 2

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Kolobs, kas apzīmē pirmo, kas tika radīts, vistuvākais celestiālajai pasaulei jeb Dieva dzīvesvietai. Pirmais valdišanā, pēdējais attiecībā uz laika rēķinu. Rēķins atbilstoši celestiālajam laikam, šajā celestiālajā laikā viena diena līdzinās okektij. Viena diena Kolobā ir vienāda ar tūkstoš gadiem, atbilstoši šīs zemes rēķinam, ko ēģiptieši sauc: Jā-o-ē.

2. zīm. Stāv nākamā aiz Koloba, ēģiptieši sauc: Oliblišs, kas ir nākamā galvenā valdošā radišana blakus celestiālajai jeb vietai, kur dzīvo Dievs; tur arī varas atslēgas attiecībā uz citām planētām; kā atklāts no Dieva Ābrahāmam, kad viņš nesa ziedojumu uz altāra, ko viņš bija uzcēlis Tam Kungam.

3. zīm. Ir veidots, lai apzīmētu Dievu, sēžam Savā tronī, tērtu spēkā un varā; ar mūžīgās gaismas kroni galvā; apzīmē arī svētās priesterības galvenos atslēgvārdus, kā atklāts Ādamam Ēdenes dārzā, kā arī Setam, Noam, Melhisedekam, Ābrahāmam un visiem tiem, kam priesterība tika atklāta.

4. zīm. Atbilst ebreju vārdam Raukijangs, kas nozīmē izplatījumu jeb debess jumus; tāpat arī skaitļa cipars, ēģiptiešu valodā apzīmē vienu tūkstoti; atbilst Olibliša laika rēķinam, kas ir vienāds ar Kolobu savā rotācijā un savā laika rēķinā.

5. zīm. Ēģiptiešu valodā tā tiek saukta: Ēniš-go-on-doš; šī arī ir viena no valdošajām planētām, un ēģiptieši saka, ka tā ir Saule un gūst savu gaismu no Koloba ar Kae-e-vanraš starpniecību, kas ir galvenā atslēga jeb, citiem vārdiem, valdošais spēks, kas pārvalda piecpadsmit citas nekustīgas planētas jeb zvaigznes, tāpat kā Floīsi jeb Mēnesi, Zemi un sauli to ikgadējā rotācijā. Šī planēta saņem savu spēku ar Kli-flos-is-es jeb Hā-ko-kau-bīm starpniecību, zvaigznes, attēlotas ar numuriem 22 un 23, kas saņem gaismu no Koloba rotācijas.

6. zīm. Attēlo šo zemi tās četrās daļās.

7. zīm. Attēlo Dievu sēžam Savā tronī, atklājam caur debesīm galvenos atslēgvārdus jeb priesterību; kā arī, Ābrahāmam Svētā Gara zīmi baloža izskatā.

8. zīm. Satur rakstus, kas nevar tikt atklāti pasaulei; bet var tikt iegūti Dieva svētajā templī.

9. zīm. Nedrīkst tikt atklāts pašreizējā brīdī.

10. zīm. Tāpat.

11. zīm. Tāpat. Ja pasaule var izdibināt šos skaitļus, lai tā būtu. Āmen.

12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20. un 21. zīm. tiks dots Tā Kunga noliktajā laikā.

Iepriekš dotais tulkojums tiek dots tiktāl, cik mums ir kādas tiesības dod pašreizējā brīdī.

Es darišu par Saviem valdniekiem; jo Viņš stāvēja starp tiem, kas bija gari, un Viņš redzēja, ka tie bija labi; un Viņš sacīja uz mani: Ābrahām, tu esi viens no tiem; tu biji "izraudzīts pirms tu piedzimi.

24 Un tur stāvēja "viens starp tiem, kas bija līdzīgs Dievam, un Viņš sacīja uz tiem, kas bija ar Viņu: Mēs iesim lejā, jo tur ir vieta, un mēs ņemsim no šiem materiāliem, un ^bmēs izveidosim "zemi, uz kuras šie varētu dzīvot;

25 un mēs ar to viņus "pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi ^bdarīs visu, ko Tas Kungs, viņu Dievs, tiem pavēlēs;

26 un tiem, kas turēs šo "pirmo stāvokli, tiks pielikts klāt; un tiem, kas neturēs savu pirmo stāvokli, nebūs godības tajā pašā valstībā, kur tiem, kas turēs savu pirmo stāvokli; un tiem, kas turēs savu ^botro stāvokli, tiks pievienota "godība pār viņu galvām mūžīgi mūžos.

27 Un "Tas Kungs sacīja: Kuru lai Es sūtu? Un viens atbildēja, līdzīgs ^bCilvēka Dēlam: Šeit Es esmu, sūti Mani. Un vēl ^ccits atbildēja un sacīja: Šeit es esmu, sūti mani. Un Tas Kungs sacīja: Es sūtišu pirmo.

28 Un tas "otrais bija dusmīgs un neturēja savu pirmo stāvokli; un tanī dienā ^bdaudzi sekoja viņam.

4. NODAĻA

Dievi plāno zemes un visas dzīvības uz tās radīšanu—Tiek izklāstīti viņu plāni sešām radīšanas dienām.

UN tad Tas Kungs sacīja: Iesim lejā. Un viņi devās lejā "sākumā, un viņi, tas ir Dievi, ^bveidoja un radīja debesis un zemi.

2 Un zeme pēc tam, kad tā bija radīta, bija tukša un neapdzīvota, tāpēc ka Viņi vēl nebija radījuši neko citu, kā vien zemi; un tumsa valdīja pār dziļumu virsu, un Dievu Gars "apsedza ūdeņu virsu.

3 Un Viņi (Dievi) sacīja: Lai top gaisma; un gaisma tapa.

4 Un Viņi (Dievi) saprata gaisu, jo tā bija spoža; un Viņi atdalīja gaisu jeb lika, lai tā tiktu atdalīta no tumsas.

5 Un Dievi nosauca gaisu: diena, un tumsu Viņi nosauca: nakts. Un notika, ka no vakara līdz rītam Viņi nosauca: nakts; un no rīta līdz vakaram Viņi nosauca: diena; un šī bija pirmā jeb sākums no tā, ko Viņi nosauca: diena un nakts.

23a Jer. 49:1–5;

Jer. 1:5.

src Iepriekš

izredzēšana;

Izvēlēties, Izvēlēt,

Izraudzīt.

24a src Pirmdzimtais.

b src Radīt, Radīšana.

c src Zeme—Radīta

cilvēkam.

25a M&D 98:12–14;

124:55.

src Pestīšanas iecere;

Rīcības brīvība.

b src Paklausība,

Paklausīgs, Paklausīt.

26a Jūd. v. 1:6.

b src Mirstīgs,

Mirstīgā dzīve.

c Tit. 1:2.

src Godība.

27a src Dievs,

Dievība—Dievs Tēvs.

b src Cilvēka Dēls;

Jēzus Kristus.

c Moz. 4:1–2.

28a src Velns.

b src Pazušanas dēli.

4 1a 1. Moz. 1:1;

Moz. 2:1.

b src Radīt, Radīšana.

2a 1. Moz. 1:2;

Moz. 2:2.

6 Un Dievi arī sacīja: Lai top "izplatījums ūdeņu vidū, un tas atdalīs ūdeņus no ūdeņiem.

7 Un Dievi pavēlēja izplatījumam, tā ka tas atdalīja ūdeņus, kuri bija zem izplatījuma, no ūdeņiem, kas bija virs izplatījuma; un tā tas notika, tieši kā Viņi pavēlēja.

8 Un Dievi nosauca izplatījumu: "debesis. Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ko Viņi nosauca: nakts; un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko Viņi nosauca: diena; un šis bija otrais ^blaiks, ko Viņi nosauca: nakts un diena.

9 Un Dievi pavēlēja, sakot: Lai "ūdeņi zem debesīm tiek sapulcināti ^bvienkopus un lai uznāk sausa zeme; un tā tas notika, kā Viņi pavēlēja;

10 un Dievi pasludināja sauso zemi par Zemi; un ūdeņu sakopojumu pasludināja Viņi par "Lielajiem ūdeņiem; un Dievi redzēja, ka tie klausīja.

11 Un Dievi sacīja: Sagatavosim zemi izdot "zāli; augli, kas nes sēklu; augļu koku, kas nes augli pēc savas kārtas, kura sēkla viņā nes tādu pašu uz zemes; un tas tā notika, tieši kā viņi pavēlēja.

12 Un Dievi veidoja zemi, lai tā izdotu zāli no tās sēklas; un auglis nestu augli no savas paša sēklas, nesdams sēklu pēc savas kārtas; un zeme nestu koku no viņa paša sēklas, kas

nes augli, kura sēkla var nest sevī tikai tādu pašu, pēc sava veida; un Dievi redzēja, ka tie klausīja.

13 Un notika, ka skaitīja dienas; no vakara līdz rītam Viņi nosauca: nakts; un notika, no rīta līdz vakaram Viņi nosauca: diena; un tā bija trešā reize.

14 Un Dievi veidoja "spīdekļus debesu izplatījumā un lika tiem atdalīt dienu no nakts; un veidoja tos būt par zīmēm un laikiem, un dienām, un gadiem;

15 un veidoja tos būt par spīdekļiem debesu izplatījumā, lai dotu gaismu uz zemi; un tā tas notika.

16 Un Dievi izveidoja divus lielus spīdekļus, "lielāko spīdekli valdīt pār dienu un mazāko spīdekli valdīt pār nakti, ar mazāko spīdekli Viņi nolika arī zvaigznes;

17 un Dievi nolika tos debesu izplatījumā, lai dotu gaismu uz zemi un valdītu pār dienu un pār nakti, un lai liktu atdalīt gaismu no tumsas.

18 Un Dievi uzraudzīja tās lietas, ko viņi bija pavēlējuši, līdz tās klausīja.

19 Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ka tā bija nakts, un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ka tā bija diena; un tas bija ceturtais laiks.

20 Un Dievi sacīja: sagatavosim ūdeņus nest pārpilnībā rāpuļus, kam ir dzīvība; un

6a 1. Moz. 1:4–6;

Moz. 2:4.

8a SRC Debesis.

b 1. Moz. 1:8.

9a Am. 9:6;

Moz. 2:7.

b 1. Moz. 1:9.

10a 1. Moz. 1:10;

Ābr. 4:22.

11a 1. Moz. 1:11–12;

Moz. 2:11–12.

14a M&D 88:7–11.

16a 1. Moz. 1:16.

putnus, kas var lidot virs zemes atklātā debesu izplatījumā.

21 Un Dievi sagatavoja ūdeņus, lai tie varētu nest lielus ^avaļus; un ikvienu dzīvu radību, kas kustas, kurus ūdeņiem bija jānes pārpilnībā pēc viņu kārtas; un katru spārnotu putnu pēc to kārtas. Un Dievi redzēja, ka tie klausīs un ka Viņu plāns bija labs.

22 Un Dievi sacīja: Mēs svētīsim tos, un liksim tiem būt auglīgiem un vairoties, un piepildīt ūdeņus jūrās jeb ^alielajos ūdeņos; un liksim putniem vairoties uz zemes.

23 Un notika, ka tas bija no vakara līdz rītam, ko viņi nosauca: nakts; un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko viņi nosauca: diena; un tas bija piektais laiks.

24 Un ^aDievi sagatavoja zemi nest dzīvas radības pēc savas kārtas, lopus un rāpuļus, un zemes zvērus pēc to kārtas; un tas tā notika, kā Viņi teica.

25 Un Dievi veidoja zemi, lai nestu zvērus pēc to kārtas un lopus pēc to kārtas, un katru rāpuļi, kas rāpo pa zemi, pēc to kārtas; un Dievi redzēja, ka tie klausīs.

26 Un Dievi ^aapspriedās Savā starpā un sacīja: Iesim lejā un izveidosim ^bcilvēku pēc Sava ^ctēla, pēc Savas līdzības; un mēs dosim tiem varu pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār katru rāpuļi, kas rāpo pa zemi.

27 Tā ^aDievi devās lejā, lai izveidotu cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dievu tēla lai izveidotu to, vīrieti un sievieti lai Viņi izveidotu tos.

28 Un Dievi sacīja: Mēs svētīsim viņus. Un Dievi sacīja: Mēs liksim tiem būt auglīgiem un vairoties, un piepildīt zemi, un pakļaut to, un valdīt pār ikvienu dzīvu radību, kas kustas uz zemes.

29 Un Dievi sacīja: Lūk, mēs dosim tiem ikvienu augu, kas nes sēklu, kas nāks uz zemes virsas, un ikvienu koku, kurā būs auglis; jā, koka auglis, kas nes sēklu, viņiem mēs dosim to; tas būs viņiem par ^abarību.

30 Un katram zemes zvēram un katram putnam gaisā, un katrai radībai, kas rāpo pa zemi, lūk, Mēs dosim tiem dzīvību, un Mēs arī dosim tiem ikvienu zaļu augu par barību, un visas šīs lietas tā tiks veidotas.

31 Un Dievi sacīja: Mēs darīsim visu, ko Mēs esam sacījuši, un izveidosim tos; un lūk, tie būs ļoti paklausīgi. Un notika, ka no vakara līdz rītam viņi nosauca: nakts, un notika, ka tas bija no rīta līdz vakaram, ko viņi nosauca: diena, un viņi pieskaitīja ^asesto laiku.

5. NODAĻA

Dievi pabeidz visu lietu radīšanas plānošanu—Viņi īsteno Radīšanu atbilstoši Saviem plāniem—

21a 1. Moz. 1:21;
Moz. 2:21.

22a Ābr. 4:10.

24a SRC Dievs, Dievība.

26a src Padoms.

b src Cilvēks, Cilvēki.

c Moz. 6:8–10.

27a 1. Moz. 1:26–27;

Ābr. 5:7.

29a 1. Moz. 1:29–30.

31a 2. Moz. 31:17.

Ādams dod vārdu ikvienai dzīvībai radībai.

Un tā mēs pabeigsim debesis un zemi, un visus to pulkus.

2 Un Dievi runāja savā starpā: "Septītajā laikā Mēs beigsim savu darbu, ko Mēs esam apsprieduši; un Mēs atpūtīsimies septītajā laikā no visa Sava darba, ko Mēs esam apsprieduši.

3 Un Dievi pabeidza ar septīto laiku, tāpēc ka septītajā laikā Viņi "atpūtās no visiem Saviem darbiem, ko Viņi (Dievi) apspriedās Savā starpā veikt; un "svētīja to. Un tādi bija Viņu lēmumi, kad Viņi apspriedās Savā starpā, lai radītu debesis un zemi.

4 Un Dievi nāca lejā un radīja šos debesu un zemes laikposmus, kad tie tika radīti tanī dienā, kad Dievi radīja zemi un debesis,

5 atbilstoši visam, ko Viņi bija sacījuši, attiecībā uz ikvienu lauka stādu, "pirms tas bija uz zemes, un katru lauka augu, pirms tas auga; jo Dievi vēl nebija likuši lietum līt pār zemi, kad Viņi apspriedās radīt tos; un nebija radījuši cilvēku, lai apstrādātu zemi.

6 Bet cēlās migla no zemes un apūdeņoja visu zemes virsu.

7 Un "Dievi radīja cilvēku no zemes ^bpīšļiem un ņēma viņa "garu (tas ir, cilvēka garu), un

ielika to viņā; un iepūta viņa nāsīs dzīvības elpu, un cilvēks kļuva par dzīvu ^ddvēseli.

8 Un Dievi iestādīja dārzu austrumos "Ēdenē, un tur Viņi ielika cilvēku, kura garu Viņi bija ielikuši ķermenī, ko Viņi bija radījuši.

9 Un Dievi izdarīja, ka no zemes auga ikviens koks, kas ir tikams skatam un labs barībai; arī "dzīvības koks dārza vidū un laba un ļauna atzīšanas koks.

10 No Ēdenes tecēja upe, lai apūdeņotu dārzu, un no turienes tā sadalījās un pārgāja četrās iztekās.

11 Un Dievi ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai koptu un uzturētu to.

12 Un Dievi pavēlēja cilvēkam, sakot: No katra dārza koka tu vari brīvi ēst,

13 bet no laba un ļauna atzīšanas koka—tev nebūs ēst no tā; jo tanī brīdī, kad tu ēdīsi no tā, tu noteikti mirsi. Tad nu es, Ābrahāms, redzēju, ka tas bija pēc Tā Kunga "laika, kas bija pēc ^bKoloba laika; jo tad vēl Dievi nebija nolikuši Ādamam viņa rēķinu.

14 Un Dievi sacīja: Darīsim palīgu cilvēkam, jo nav labi, ka cilvēks būtu viens, tādēļ mēs radīsim palīgu viņam.

15 Un Dievi lika dziļam miegam krist pār "Ādamu; un viņš gulēja, un Viņi izņēma vienu no

5 ^{2a} SRC Sabata diena.

^{3a} 2. Moz. 20:8–11;
Mos. 13:16–19.

^b M&D 77:12.

^{5a} SRC Garīgā radišana.

^{7a} Ābr. 4:26–31.

^b Moz. 4:25; 6:59.

^c 1. Moz. 2:7;

M&D 93:33.

src Gars;

Pirmsmirstīgā

dzīve.

^d SRC Dvēsele.

^{8a} SRC Ēdene.

^{9a} SRC Dzīvības koks.

^{13a} 2. Pēt. v. 3:8.

^b Ābr. 3:2–4.

src Kolobs.

^{15a} SRC Ādams.

FAKSIMILS NO ĀBRAHĀMA GRĀMATAS

Nr. 3

PASKAIDROJUMS

1. zīm. Ābrahāms sēž faraona tronī ar ķēniņa laipnību, ar kroni galvā, kas attēlo priesterību, kā simbolizējot debesu galveno Prezidiju, ar taisnības un tiesas zizli viņa rokā.
 2. zīm. Ķēniņš Faraons, kura vārds ir dots rakstu zīmēs virs viņa galvas.
 3. zīm. Nozīmē Ābrahāmu Ēģiptē, kā dots arī faksimilā nr. 1, 10. zīmējumā.
 4. zīm. Faraona, Ēģiptes ķēniņa, princis, kā rakstīts virs viņa rokas.
 5. zīm. Šulems, viens no ķēniņa galvenajiem kalpotājiem, kā attēlots rakstu zīmēs virs viņa rokas.
 6. zīm. Olimlahs, vergs, kas pieder princim.
- Ābrahāms ķēniņa galmā spriež par astronomijas principiem.

viņa ribām un aizpildīja miesu tās vietā;

16 un no ribas, ko Dievi bija izņēmuši no cilvēka, radīja Viņi "sievieti, un atveda to pie cilvēka.

17 Un Ādams sacīja: Šis bija kauls no maniem kauliem un miesa no manas miesas; tad nu viņa tiks saukta: Sieviete, tāpēc, ka viņa tika ņemta no vīra;

18 tādēļ vīrs pametīs savu tēvu un savu māti un "pieķersies sievai, un viņi būs ^bviena miesa.

19 Un viņi abi bija kaili, vīrs un viņa sieva, un nekaunējās.

20 Un no zemes Dievi radīja ikvienu lauka zvēru un ikvienu putnu gaisā un veda tos pie Ādama, lai redzētu, kā viņš nosauks tos; un kā Ādams nosauca katru dzīvu radību, tāds arī bija tās vārds.

21 Un Ādams deva vārdus visiem lopiem, putniem gaisā, ikvienam lauka zvēram; un Ādamam—viņam bija atrasts palīgs.

16a SRC Ieva.

18a M&D 42:22; 49:15–16.

b SRC Laulība, Precēt.

DŽOZEFS SMITS— MATEJA EVANĢĒLIJS

*Izvilums no Bībeles tulkojuma, kā atklāts pravietim
Džozefam Smitam 1831. gadā: Mateja ev. 23:39 un 24. nodaļa.*

*Jēzus pareģo gaidāmo Jeruzālemes
izpostīšanu—Viņš runā arī par
Cilvēka Dēla Otro Atnākšanu un
ļauno iznīcināšanu.*

JO Es saku jums, ka jūs Mani
no šī laika neredzēsīt un nezi-
nāsīt, ka Es esmu Tas, par kuru
ir rakstījuši pravieši, tiekāms
jūs sacīsīt: Svētīts ir Tas, kurš
“nāk Tā Kunga Vārdā debesu
mākoņos, un visi svētie eņģeļi
līdz ar Viņu. Tad Viņa mācek-
ļi saprata, ka Viņš nāks atkal
uz zemi pēc tam, kad Viņš būs
godināts un kronēts pie ^bDieva
labās rokas.

2 Un Jēzus izgāja un devās
prom no tempļa; un Viņa mā-
cekļi nāca pie Viņa, lai dzir-
dētu Viņu, sacīdami: Kungs,
rādi mums attiecībā uz tempļa
ēkām, kā Tu esi sacījis—tās
tiks sagrautas un atstātas jums
izpostītas.

3 Un Jēzus sacīja uz tiem: Vai
jūs neredzat visas šīs lietas un
jūs nesaprotat tās? Patiesi Es
saku jums—šeit netiks atstāts,
uz šī tempļa, “akmens uz ak-
mens, kas netiks sagrauts.

4 Un Jēzus atstāja tos un devās
uz “Eļļas kalnu. Un kad Viņš sē-
dēja Eļļas kalnā, mācekļi nāca
pie Viņa vieni paši, sacīdami:
Pastāsti mums par to, ko Tu
esi sacījis attiecībā par tempļa
un jūdu iznīcināšanu, un kas ir
Tavas ^batnākšanas un ‘pasaules
gala “zīme jeb ‘ļauno iznīcināša-
na—kas ir pasaules gals?

5 Un Jēzus atbildēja un sacīja
uz tiem: Pielūkojiet, ka neviens
cilvēks jūs nepievil;

6 jo daudzi nāks Manā Vārdā,
sakot—Es esmu Kristus—un
pievils daudzus;

7 tad tie jūs nodos “mokās un
nogalinās jūs, un jūs tiksīt visu
tautu ‘ienisti Mana Vārda dēļ;

8 un tad daudzi apgrēcināsies
un nodos cits citu, un nīdīs cits
citu;

9 un daudzi viltus pravieši cel-
sies un pievils daudzus;

10 un tāpēc, ka nekrietnība
ies vairumā, daudzu “mīlestība
atdzīsīs;

11 bet tas, kas paliks nelokāms
un netiks pieveikts, tas tiks
izglābts.

12 Kad jūs tādējādi redzēsīt

1 1a Mat. 26:64;

Ap. d. 1:11.

b SRC Dievs, Dievība.

3a Lūk. 19:44.

4a SRC Eļļas kalns.

b SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

c SRC Pasaule—

Pasaules gals.

d Lūk. 21:7–36;

M&D 45:16–75.

src Laiku zīmes;

Pēdējās dienas.

e Mal. 3:19;

M&D 133:64–74.

src Ļauns,

Ļaundarība.

7a 1. Pēt. v. 4:12–14.

b SRC Vajāt, Vajāšanas.

10a M&D 45:27.

“postīšanas negantību, par ko runāja pravietis ^bDaniēls attiecībā uz ‘Jeruzālemes iznīcināšanu, tad jums būs stāvēt ^asvētā vietā; kurš lasa, tas lai saprot.

13 Tad lai tie, kas ir Jūdejā, bēg “kalnos;

14 lai tas, kas ir uz mājas jumta, bēg un neatgriežas kaut ko paņemt no savas mājas;

15 nedz arī tas, kas ir laukā, atgriežas paņemt savu apģērbu;

16 un ak vai tām, kas gaida “bērnus, un tām, kas zīda ar krūti tanīs dienās;

17 tādēļ lūdziet To Kungu, lai jūsu bēgšana nebūtu ziemā, nedz sabata dienā;

18 jo tad, tanīs dienās, būs lielas bēdas “jūdiem un ^bJeruzālemes iedzīvotājiem, tādas, kādas nav tikušas sūtītas Israēlam no Dieva kopš viņu ķēniņvalsts sākuma līdz šim laikam, nedz kādreiz atkal tiks sūtītas Israēlam.

19 Visas šīs lietas, kuras tiem notiks, būs tikai sākums tām bēdām, kuras nāks pār tiem.

20 Un ja šīs dienas netiktu saīsinātas, tad neviens no viņiem miesā netiktu izglābts, bet izredzēto dēļ, saskaņā ar derību, šīs dienas tiks saīsinātas.

21 Lūk, šīs lietas Es esmu runājis uz jums attiecībā uz jūdiem; un vēl, pēc to dienu bēdām, kuras nāks pār Jeruzālemi, ja kāds cilvēks jums sacīs: Rau, šē ir Kristus vai tur, neticiet viņam;

22 jo tanīs dienās celsies arī viltus kristi un viltus pravieši un rādīs lielas zīmes un brīnumus, tiktāl ka, ja iespējams, viņi pievils pat izredzētos, kuri ir izredzēti saskaņā ar derību.

23 Lūk, Es runāju šīs lietas uz jums “izredzēto dēļ; un jūs arī dzirdēsiet par ^bkariem un karu daudzinašanu; skatiet, lai jūs neuztrauktos, jo visam, ko Es jums esmu teicis, ir jānotiek; bet tas vēl nav gals.

24 Lūk, Es jums esmu teicis iepriekš;

25 tādēļ, ja viņi teiks uz jums: Lūk, viņš ir tuksnesī—neejiet, lūk, viņš ir slepenos kambaros—neticiet;

26 jo kā rīta gaisma nāk no “austrumiem un spīd līdz pat rietumiem, un aptver visu zemi, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

27 Un tagad Es rādu jums līdzību. Lūk, kur maita ir, tur salasīsies ērgļi; tāpat līdzīgi Mani izredzētie tiks “sapulcināti no četrām zemes pusēm.

28 Un viņi dzirdēs par kariem un karu daudzinašanu.

29 Lūk, Es runāju Manu izredzēto dēļ; jo tauta sacelsies pret tautu un valstība pret valstību; būs “bads un mēris, un zemes trīces dažādās vietās.

30 Un vēl, tāpēc ka nekrietnība ies vairumā, cilvēku mīlestība atdzīsīs; bet tas, kas netiks uzveikts, tas tiks izglābts.

31 Un vēl, šis Valstības evaņģē-

12a Dan. 12:11.

b SRC Daniēls.

c SRC Jeruzāleme.

d M&D 101:22–25.

13a M&D 133:13.

16a Lūk. 23:29–30.

18a SRC Jūdi.

b Cak. 12; 14:1–5.

23a SRC Izredzētie.

b M&D 45:26.

26a Ec. 43:2.

27a SRC Israēls—Israēla sapulcināšana.

29a M&D 43:24–25.

lijs tiks sludināts visā “pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals jeb ļauno iznīcināšana.

32 Un vēl postīšanas negantība, par ko runāja pravietis Daniels, tiks piepildīta.

33 Un nekavējoši pēc to dienu bēdām “saule aptumšosies un mēness nedos savu gaismu, un zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki tiks satricināti.

34 Patiesi Es saku jums, šī paudze, kurā visas šīs lietas tiks parādītas, nebeigsies, līdz tas, ko Es jums esmu teicis, tiks piepildīts.

35 Kaut arī pienāks diena, kad debess un zeme zudīs, tomēr Mani “vārdi nezudīs, bet visi tiks piepildīti.

36 Un, kā Es teicu iepriekš, pēc to dienu “bēdām un tā, ka debesu spēki tiks satricināti, tad parādīsies Cilvēka Dēla zīme debesīs, un tad visas zemes ciltis sēros; un viņi redzēs Cilvēka Dēlu ^bnākam debesu mākoņos ar spēku un lielu godību;

37 un kas paglabā Manu “vārdu, netiks pievilts, jo Cilvēka Dēls nāks, un Viņš sūtīs Savus ^benģelus Sev pa priekšu ar skaļu bazūnes skaņu, un tie ‘sapulcinās kopā palikušos no Viņa izredzētajiem no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

38 Tagad mācieties līdzību no “vīģes koka—kad viņa zaros vēl

ir pumpuri un lapas metas, jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt;

39 tāpat Mani izredzētie, kad viņi redzēs visas šīs lietas, viņi zinās, ka Viņš ir tuvu, patiesi pie durvīm;

40 bet to dienu un stundu neviens “nezin; nē, pat ne Dieva enģeļi debesīs, bet tikai Mans Tēvs.

41 Bet kā tas bija “Noas dienās, tā tas būs arī pie Cilvēka Dēla atnākšanas;

42 jo ar tiem būs tā, kā tas bija tanīs dienās, kas bija pirms “plūdiem; jo līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķirstā, viņi ēda un dzēra, precējās un deva laulībā;

43 un tie nezināja, līdz plūdi nāca, un aizrāva tos visus; tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana.

44 Tad tiks piepildīts tas, kas ir rakstīts, ka “pēdējās dienās divi būs laukā, viens tiks paņemts, un otrs ^batstāts;

45 divi mals dzirnavās, viens tiks paņemts, otrs atstāts;

46 un ko Es saku vienam, Es saku visiem cilvēkiem; “sargieties tādēļ, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk.

47 Bet ziniet šo, ja nama kungs zinātu, cikoks nāks zaglis, viņš sargātu un neļautu, lai viņa nams tiktu uzlauzts, bet būtu bijis gatavs.

48 Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo tādā stundā, kad jūs nedomājat, Cilvēka Dēls nāk.

31a Mat. 28:19–20.

33a Joēla 2:10;
M&D 29:14.

35a M&D 1:38.

36a Džs—M 1:18.

b SRC Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana.

37a SRC Svētie Raksti.

b M&D 29:11–15.

c SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.

38a M&D 35:16.

40a M&D 39:20–21;
49:7.

41a 1. Moz. 6:5.

42a SRC Plūdi Noas
laikā.

44a SRC Pēdējās dienas.

b Cak. 13:8.

46a SRC Sargāt, Sargs.

49 Kurš tad ir "uzticīgais un gudrais kalps, kuru viņa kungs ir darījis par pārvaldnieku pār savu saimi tiem dot barību noteiktā laikā?

50 Svētīts ir tas kalps, ko viņa kungs, kad tas pārnāks, atradīs tā darām; un patiesi Es saku jums, viņš darīs to par pārvaldnieku pār visu savu mantību.

51 Bet, ja tas ļaunais kalps sacīs savā sirdī: Mans kungs "kavējas,

52 un sāks sist savus darba biedrus, un ēst un dzert ar dzērājiem,

53 tad tā kalpa kungs nāks dienā, kad viņš to negaida, un stundā, kurā viņš nezina,

54 un satrieks to gabalos, un noliks tam viņa daļu ar liekuļiem; tur būs raudāšana un "zobu griešana.

55 Un tā pienāk "gals ļaunajiem, saskaņā ar Mozus pravietojumu, sakot: Tie tiks izdeldēti no tautas; bet tas vēl nav zemes gals, bet ir tuvu.

49a SRC Uzticība.

51a M&D 45:26.

54a Mat. 8:12.

55a 2. Nef. 30:10;

M&D 1:9–10;

29:17.

SRC Pasaule—
Pasaules gals.

DŽOZEFS SMITS—VĒSTURE

IZVILKUMI NO PRAVIEŠA DŽOZEFA SMITA VĒSTURES

Džozefs Smits stāsta par saviem senčiem, ģimenes locekļiem un viņu agrīnajām dzīves vietām—Neparasts reliģisks satraukums valda Ņujorkas štata rietumos—Viņš nolēmj meklēt gudrību, kā norādījis Jēkabs—Parādās Tēvs un Dēls, un Džozefs tiek aicināts savai pravieša kalpošanai. (No 1. līdz 20. pantam.)

SAKARĀ ar daudzajām baumām, ko izplatījušas ļauni noskaņotas un blēdīgas personas, attiecībā uz Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus "Baznīcas" brašanos un attīstību, kuras visas to autori bija iecerējuši, lai apstrīdētu tās kā baznīcas būtību un tās progresu pasaulē—es esmu mudināts rakstīt šo vēsturi, lai atgrieztu no maldiem publisko domu un sniegtu visiem tiem, kas meklē patiesību, faktus, kā tie ir notikuši, attiecībā gan uz mani pašu, gan uz Baznīcu, tik daudz, cik man šie fakti ir zināmi.

2 Šajā vēsturē es parādīšu dažādus notikumus attiecībā uz šo Baznīcu patiesībā un taisnībā, kā tie ir notikuši, vai kā tie patlaban notiek, tagad [1838. g.] ir astotais gads kopš minētās Baznīcas "izveidošanas.

3 "Es piedzimu mūsu Kunga tūkstoš astoņi simti piektā gada divdesmit trešā decembra dienā Šeronas pilsētā, Vindzoras apgabalā, Vermontas štatā. . . . Mans tēvs, ^bDžozefs Smits, vecākais, pameta Vermontas štatu un pārcēlās uz Palmīru Ontārio (tagad Veinas) apgabalā, Ņujorkas štatā, kad es biju desmitajā gadā vai aptuveni tā. Apmēram četrus gadus vēlāk, pēc mana tēva ierašanās Palmīrā, viņš pārcēlās ar savu ģimeni uz Mančestru tajā pašā Ontārio apgabalā.

4 Viņa ģimene sastāvēja no vienpadsmit dvēselēm, proti,—mans tēvs "Džozefs Smits, mana ^bmāte Lūcija Smita (kuras uzvārds pirms viņas laulībām bija Meka, Sālamana Meka meita); mani brāļi "Alvins (kurš nomira 1823. gada 19. novembrī, savas dzīves 26. gadā), ^dHairams, es, "Samuēls Harisons, Viljams, Dons Karloss un manas māsas Sofronija, Katerina un Lūcija.

5 Reiz, otrajā gadā pēc mūsu pārcelšanās uz Mančestru, tajā vietā, kur mēs dzīvojām, izcēlās neparasts satraukums reliģijas dēļ. To sāka metodisti, bet drīz tas izplatījās starp visām sektām šajā apvidū. Tik

1 1a SRC Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.
b SRC Eвангēlija atjaunošana.
2a M&D 20:1.

3a SRC Smits Džozefs, jaunākais.
b 2. Nef. 3:15.
4a SRC Smits Džozefs, vecākais.
b SRC Smita

Lūcija Meka.
c M&D 137:5–6.
d SRC Smits Hairams.
e SRC Smits Samuēls H.

tiešām viss novads likās nemieru pārņemts, un milzīgi ļaužu pulki pievienojās dažādām reliģiskām grupām, izraisot lielus strīdus un šķelšanos cilvēku starpā, dažiem saucot: „Lūk, šeit!” un citiem: „Lūk, turp!” Daži atbalstīja metodistus, daži prezbitērāņus un vēl citi baptistus.

6 Jo, neskatoties uz milzīgo mīlestību, ko izrādīja pievērstie šīm dažādām ticībām savas pievēršanas laikā, un milzīgo centību, ko puda attiecīgie garīdznieki, kuri aktīvi centās izraisīt un pastiprināt šo reliģisko jūtu neparasto skatu, lai pievērstu ikvienu, kā viņiem labpatika to nosaukt, lai tie pievienotos tai sektai, kura tiem tīk; tomēr, kad ticībai pievērstie sāka aiziet, daži uz vienu sektu un daži uz citu, kļuva redzams, ka gan priesteru, gan ticībai pievērsto labās jūtas bija vairāk liekuļotas nekā īstas, jo radās milzīgs apjukums un sekoja sliktās jūtas—priesteris strīdējās ar priesteri un ticībai pievērstais ar ticībai pievērsto, ka visas viņu labās jūtas citam pret citu, ja tādas viņiem vispār bija bijušas, tika pilnīgi pazaudētas “strīdos un uzskatu cīņās.

7 Es šajā laikā biju piecпадsmit gadus vecs. Mana tēva ģimene bija pievērsusies prezbitērāņu ticībai, un četri no viņiem pievienojās tai baznīcai, proti,—mana māte Lūcija, mans brālis Hairams un Samuēls Harisons, un mana māsa Sofronija.

8 Šajā lielā satraukuma laikā mans prāts bija aizņemts ar nopietnām pārdomām un lielu nemieru; bet, neskatoties uz to, ka manas sajūtas bija dziļas un bieži mokošas, es tomēr turējos savrup no visām šīm grupām, lai gan es apmeklēju dažādas to sapulces, cik bieži vien apstākļi ļāva. Laika gaitā mans prāts arvien vairāk pievērsās metodistu sektai, un es jutu zināmu vēlēšanos būt kopā ar tiem; bet tik liels bija apjukums un strīdi starp dažādām konfesijām, ka bija neiespējami tik jaunam, nepiedzīvojušam cilvēkam, kāds biju es, nākt pie kāda noteikta slēdziena, kas ir pareizs un kas nepareizs.

9 Kņada un nemieri bija tik milzīgi un nemitīgi, ka reizēm mans prāts bija ļoti satraukts. Prezbitērāņi bija visvairāk noskaņoti pret baptistiem un metodistiem un izmantoja visus spēkus spriešanā un maldinošos prāta spriedumos, lai pierādītu viņu kļūdas vai vismaz liktu ļaudīm domāt, ka tie maldījās. No otras puses, baptisti un metodisti savukārt bija tikpat dedzīgi, cenšoties pierādīt savas mācības un atspēkot visas pārējās.

10 Šajā vārdu karu un uzskatu sajukuma vidū es bieži sev jautāju: „Kas ir jādara? Kura no visām šīm grupām ir “pareiza; jeb varbūt tās visas ir nepareizas? Ja kāda no tām ir pareiza, kura tā ir un kā lai es to uzzinu?”

11 Kamēr es mocījos ar ārkārtīgajām grūtībām, kurām par

iemeslu bija šo reliģisko grupu strīdi, kādu dienu es izlasīju Jēkaba vēstules pirmās nodaļas piekto pantu, kurā teikts: *Bet ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdam, un viņam taps dots.*

12 Nekad neviena Svēto Rakstu rinda nebija ienākusi cilvēka sirdī ar tādu spēku, kā šī ienāca šoreiz manējā. Likās, tā ienākusi ar milzīgu spēku katrā manā sirdspukstā. Es par to domāju atkal un atkal, apzinoties, ja vien bija kāds, kam vajadzēja Dieva gudrības, tas biju es; jo es nezināju, kā rīkoties, un, ja es nebūtu spējis iegūt vairāk gudrības nekā man toreiz piemita, es nekad to arī neuzzinātu; jo reliģijas sludinātāji no dažādām sektām vienu un to pašu Svēto Rakstu fragmentu “saprata tik dažādi, iznīcinot jebkādu paļāvību, lai, noskaidrojot jautājumu, grieztos pie ^bBībeles.

13 Beidzot es nācu pie slēdziena, ka man vai nu jāpaliek tumšībā un apjukumā, vai jādara tas, ko ieteic Jēkabs, proti, jāprasa Dievam. Beidzot es nolēmu “lūgt no Dieva”, secinot, ja Viņš deva gudrību tiem, kam tās nepietika, un deva brīvi un nepārmeta, es varētu uzdrošināties.

14 Tā, atbilstoši šai savai apņēmībai lūgt no Dieva, es devos uz mežu, lai pamēģinātu. Bija skaistas, skaidras dienas rīts agrā pavasarī tūkstoš astoņi

simti divdesmitajā gadā. Tā bija pirmā reize manā mūžā, kad es mēģināju ko tādu, jo sava nemiera pārņemts, es nekad vēl nebiju mēģinājis “lūgt balsi.

15 Nonācis tai vietā, kur jau es agrāk biju nolēmis iet, paskatīties visapkārt un redzēdams, ka esmu gluži viens, es nometos ceļos un sāku paust savas sirds vēlmes Dievam. Tikko biju sācis to darīt, kad pēkšņi kāds spēks mani sagrāba un pilnīgi pārņēma, un tam bija tik pārsteidzoša ietekme, ka mana mēle sastingā un es vairs nespēju parunāt. Dziļa tumsa mani apņēma, un kādu brīdi man likās, ka es esmu lemts tūlītējai iznīcībai.

16 Bet, sakopojot visus savus spēkus, lai “piesauktu Dievu atbrīvojot mani no šī ienaidnieka varas, kurš bija mani sagrābis, un tieši tajā mirklī, kad es biju gatavs krist izmisumā un ļauties iznīcībai—nevis iedomātai bojāejai, bet kādas reālas būtnes no neredzamas pasaules spēkam, kurai bija tāds brīnumains spēks, kādu es nekad agrāk nebiju jutis nevienā būtnē—tieši šajā lielajā satraukuma mirklī es ieraudzīju ^bgaismas stabu spožāku par ^csauli, tieši virs savas galvas, kas pakāpeniski nolaidās, līdz krita man pāri.

17 Tiklīdz tas parādījās, es jutot atbrīvots no ienaidnieka, kas mani turēja saistītu. Kad gaisma apstājās virs manis, es “ieraudzīju ^bdivas personas stāvam

12a 1. kor. 2:10–16.

b SRC Bībele.

13a SRC Lūgšana.

14a SRC Lūgšana.

16a Moz. 1:20.

b Ap. d. 26:13.

c Jāņa atkl. 1:16.

17a SRC Vīzija.

b Ap. d. 7:55–56;

Kol. 3:1.

src Dievs, Dievība.

virs manis gaisā, kuru spožumu un ‘godību nav pat iespējams aprakstīt. Viena no viņām uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā un, norādot uz otro, sacīja: „Šis ir Mans ‘mīļais ‘Dēls. Uzklausi viņu!”

18 Mans nolūks bija “vaicāt Tam Kungam, lai uzzinātu, kura no sektām ir pareizā, lai es varētu zināt, kurai pievienoties. Tiklīdz mani spēki bija atgriezušies, tā ka es varēju parunāt, es šīm Personām, kas stāvēja virs manis gaismā, vaicāju, kura no sektām ir pareizā (jo tajā laikā man pat nebija ienācis sirdī, ka tās visas bija nepatiesas) un kurai man vajadzētu pievienoties.

19 Man atbildēja, ka man nevajag pievienoties nevienai no tām, jo tās visas ir “nepatiesas, un Persona, kas mani uzrunāja, teica, ka visas viņu mācības bija negantība Viņa acīs, ka visi šie pasniedzēji ir samaitāti, ka: „Tie ^btuvojas Man ar savām lūpām, bet viņu ‘sirdis ir tālu no Manis, viņi sludina mācības, kas ir ‘cilvēku likumi, viņiem ir ‘dievības izskats, bet viņi noliedz tās spēku.”

20 Viņš vēlreiz man aizliedza pievienoties jebkurai no sektām un pateica man daudz ko tādu, par ko es pašlaik nevaru rakstīt. Kad es beidzot attapos, es gulēju uz muguras

un skatījos augšup uz debesīm. Kad gaisma bija attālinājusies, man vairs nebija spēka; bet nedaudz atguvies, es devos mājup. Un kad es atbalstījos pret kamīnu, māte vaicāja, kas par lietu. Es atbildēju: „Nekas, viss kārtībā—ar mani viss ir kārtībā.” Tad es teicu savai mātei: „Es esmu uzzinājis, ka prezbitērānisms nav paties.” Liekas it kā “ienaidnieks zināja, jau ļoti agrīnā manas dzīves posmā, ka es izrādīšos par traucēkli un kavēkli viņa valstībai; kāpēc gan vēl tumsības spēki cīnītos pret mani? Kāpēc gan bija tā ^bpretestība un vajāšanas, kas cēlās pret mani, gandrīz jau no maniem bērna gadiem?”

Daži sludinātāji un citi reliģijas pasniedzēji noliedz Pirmās Vīzijas aprakstu—Pār Džozefu Smitu gāžas vajāšanas—Viņš liecina par vīzijas patiesumu. (No 21. līdz 26. pantam.)

21 Dažas dienas pēc tam, kad biju redzējis šo “vīziju, man gadījās būt kopā ar vienu no metodistu sludinātājiem, kas bija ļoti aktīvs iepriekš minētajos nemieros, un, runājot ar viņu par reliģiju, es izmantoju izdevību, lai pastāstītu viņam par vīziju, kas man bija bijusi. Es biju ļoti pārsteigts par viņa uzvešanos; viņš manu sarunu ne tikai uztvēra nenopietni, bet

c SRC Godība.

d Mat. 3:17; 17:5;
3. Nef. 11:7.

e SRC Jēzus Kristus.

18a M&D 6:11; 46:7.

19a Psm. 14.

src Atkrišana—

Atkrišana agrīnajā kristiešu Baznīcā.

b Jes. 29:13–14;

Ec. 33:30–31.

c src Atkrišana—

Vispārējā atkrišana.

d Tit. 1:14;

M&D 45:29.

e 2. Tim. 3:5.

20a SRC Velns.

b 2. Nef. 2:11;

M&D 58:2–4.

src Likstas.

21a SRC Pirmā vīzija.

pat ar lielu nicināšanu, teikdams, ka tas viss nāk no velna, ka šajās dienās nenotiek tādas lietas kā ^bvīzijas vai ^catklāsmes; ka visas šīs lietas ir beigušās līdz ar apustuļiem, un ka tās vairs nekad nebūs.

22 Tomēr es drīz vien atklāju, ka, stāstīdams par šo notikumu, biju satraucis un radījis pret sevi daudz aizspriedumu starp reliģijas pasniedzējiem, un tas bija par iemeslu manai ^avajāšanai, kas aizvien pieaug; un kaut gan es biju ^bnepazīstams, tikai četrpadsmit-piecpadsmit gadus vecs zēns, un mani dzīves apstākļi neļāva man ne ar ko pasaulē izcelties, tomēr augstu stāvoši vīri mani pietiekami ievēroja, lai izsauktu sabiedrības nosodījumu pret mani un izraisītu vēl rūgtākas vajāšanas; un tā bija parasta lieta starp visām sektām—tās visas apvienojās, lai vajātu mani.

23 Tas man deva iemeslu nopietnām pārdomām toreiz un bieži vien vēlāk, cik tas dīvaini, ka nepazīstams, mazliet vairāk nekā četrpadsmit gadus vecs zēns, kurš bija spiests ikdienas darbā pelnīt trūcīgu iztiku, bija uzskatāms par tik ievērojamu, lai viņam pievērstu uzmanību vispazīstamākie tā laika sektu vadoni, izraisot viņos visrūgtākās vajāšanas un zākāšanas garu. Bet, dīvaini vai nē, tā tas bija un bieži kalpoja par iemeslu manām lielajām bēdām.

24 Tomēr tas bija fakts, ka es

biju redzējis vīziju. Kopš tā laika es domāju, ka jutos līdzīgi ^aPāvilam, kad tas ^b aizstāvējās ķēniņa Agripas priekšā un stāstīja par vīziju, kurā viņš redzēja gaismu un dzirdēja balsi; bet tomēr bija tikai daži, kas viņam ticēja; daži teica, ka viņš bija negodīgs, citi teica, ka viņš esot traks; un viņš tika izsmiets un zākāts. Bet viss tas neiznīcināja viņa vīzijas īstenību. Viņš bija redzējis vīziju, viņš zināja, ka viņš bija redzējis, un nekāda vajāšana zem debesīm nevarēja to pagriezt savādāk; un kaut viņi vajātu to līdz nāvei, viņš tomēr zināja un būtu zinājis līdz savam pēdējam elpas vilcienam, ka viņš bija gan redzējis gaismu, gan dzirdējis balsi runājam uz viņu, un visa pasaule nevarēja piespiest viņu domāt vai ticēt citādi.

25 Tāpat tas bija ar mani. Es patiesi redzēju gaismu, un tās gaismas vidū es saskatīju divas ^apersonas, un tās tik tiešām runāja ar mani; un kaut arī es tiku ienīsts un vajāts par to, ka teicos redzējis vīziju, tomēr tā bija patiesība; un, kamēr tie mani vajāja, zākādami un ar meliem runādami visu kaut ko ļaunu pret mani par to, ka es tā teicu, es tomēr savā sirdī sacīju: „Kāpēc mani vajā par to, ka es saku patiesību? Tik tiešām es biju redzējis vīziju, un kas es tāds esmu, ka drīkstu Dievam pretoties, jeb kāpēc pasaule domā mani piespiest noliegt to, ko es

21 *b* SRC Vīzija.
c SRC Atklāsmes.
 22*a* Jēk. v. 5:10–11.

src Vajāt, Vajāšanas.
b 1. Sam. 16:7;
 Al. 37:35.

24*a* SRC Pāvils.
b Ap. d. 26.
 25*a* DžS—V 1:17.

tiešām biju redzējis? Jo es biju redzējis vīziju; es to zināju, un es zināju, ka Dievs to zina, un es to nevarēju ^bnoliegt, nedz arī iedrošinājos to darīt; vismaz es zināju, ka, tā darot, es apvainotu Dievu un tiktu nosodīts.”

26 Tagad es biju atradis mierinājumu savam prātam attiecībā uz sektantisma pasauli—ka mans pienākums nebija pievienoties nevienai no tām, bet palikt tādām, kāds es esmu, līdz man dos tālākus norādījumus. Es biju pārliecinājies, ka Jēkaba “licība ir patiesa—cilvēks, kam trūkst gudrības, to varēja prasīt Dievam un dāsni saņemt bez pārmetumiem.

Džozefam Smitam parādās Moronijs—Džozefa vārds būs pazīstams par laba un ļauna atziņu starp visām tautām—Moronijs pastāsta viņam par Mormona Grāmatu un par nākamajiem Tā Kunga sodiem un citē daudzus rakstus—Tiek atklāta zelta plāksņu aplēptā atrašanās vieta—Moronijs turpina dot norādījumus Pravietim. (No 27. līdz 54. pantam.)

27 Es turpināju savas dzīves parasto nodarbošanos līdz tūkstoš astoņi simti divdesmit trešā gada divdesmit pirmajam septembrim, visu šo laiku ciezdams smagas vajāšanas no visu šķiru cilvēkiem, gan reliģioziem, gan nereliģioziem, tāpēc ka es turpināju apgalvot, ka biju redzējis vīziju.

28 Laika posmā no tā brīža,

kad es redzēju vīziju, un līdz tūkstoš astoņi simti divdesmit trešajam gadam—es nedrīkstēju pievienoties nevienai no tā laika reliģiskajām sektām. Es biju ļoti jauns, un mani vajāja tie, kuriem vajadzētu būt maniem draugiem un būt pret mani labiem, un, ja arī tie domāja, ka esmu ticis maldināts, tad censties atbilstošā veidā ar mīlestību mani atgriezt. Es biju atstāts visāda veida “kārdinājumiem; un, tiekoties ar dažādu slāņu pārstāvjiem, es bieži izdarīju visādas mulķīgas kļūdas un pieļāvu jaunības vājības, un parādīju cilvēka dabas vājās puses, kuras, man par nožēlu jāsaka, noveda pie dažādiem kārdinājumiem, kas bija aizvainojoši Dieva acīs. Tas, ka izsaku šo nožēlu, lai nevienam neliek domāt, ka es biju vainīgs lielos un ļaunprātīgos grēkos. Tādus darīt nekad nav bijis manā dabā. Bet es biju vainīgs vieglprātībā un dažreiz piedalījos jautrās kompānijās, u.tml.—neatbilstoši tam raksturam, kādam vajadzētu būt tam, kas ir ^bDieva aicināts, kā es biju. Bet tas neliksies nekas dīvains tiem, kas atceras manu jaunību un pazīst manu iedzimto jautro temperamentu.

29 Kā sekas tam, es bieži sevi nosodīju par savām vājībām un trūkumiem, kad, iepriekšminētā divdesmit pirmā septembra vakarā, kad es jau biju nolicies savā gultā uz nakti, es sāku

25b SRC Drosme,
Drosmīgs;
Godaprāts.

26a Jēk. v. 1:5–7.
28a SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

b SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.

skaitīt "lūgšanu un pielūgt Vi-
suvareno Dievu, lai Viņš man
piedod visus manus grēkus
un muļķības un lai Viņš man
arī pauž to, lai es varētu zināt
savu stāvokli un situāciju Viņa
priekšā; jo man bija pilnīga pa-
ļāvība, ka iegūšu dievišķu iz-
paušmi, kā es to jau agrāk biju
saņēmis.

30 Kamēr es tā piesaucu Die-
vu, es ievēroju parādāmius
gaismu manā istabā, kas turpi-
nāja pieaugt, līdz istaba kļuva
gaišāka nekā pusdienas laikā,
kad pēkšņi pie manas gultas
parādījās "persona, stāvot gai-
sā, jo viņa kājas neskāra grīdu.

31 Viņam mugurā bija brīvs,
žilbinoši "balts apmetnis. Tas
bija baltāks par jebko, ko es
jebkad uz zemes biju redzējis. Es
arī nevaru iedomāties, ka kāda
zemes lieta varētu izskatīties tik
balta un spoža. Viņa plaukstas
bija kailas un arī rokas mazliet
virs plaukstas locītavām; arī
viņa kāju pēdas bija kailas, tā-
pat kā viņa stilbi mazliet virs
potītēm. Viņa galva un kakls arī
bija atsegti. Es pamanīju, ka vi-
ņam nebija nekādu citu drēbju,
izņemot šo apmetni, un, tā kā
tas bija valā, es varēju redzēt
viņa krūtis.

32 Ne tikai viņa apmetnis bija
ārkārtīgi balts, bet viss viņa

ķermenis bija neapprakstāmi
"spožs, un viņa vaigs patiesi
bija kā ^bzibens. Istaba bija ār-
kārtīgi gaiša, taču ne tik spoža,
kā tieši ap viņu. Kad es sāku-
mā paskatījos uz viņu—"nobi-
jos, taču drīz vien bailes mani
pameta.

33 Viņš mani nosauca "vārdā
un teica man, ka viņš ir vēstne-
sis, sūtīts no Dieva pie manis,
un ka viņa vārds ir Moronijs; ka
Dievam ir darbs priekš manis,
un ka mans vārds būs par laba
un ļauna atziņu starp visām
tautām, ciltīm un valodām jeb
ka visas tautas to minēs gan ar
labu, gan ļaunu.

34 Viņš teica, ka ir noglabā-
ta "grāmata, kas uzrakstīta uz
^bzelta plāksnēm un sniedz apr-
rakstu par šī kontinenta agrā-
kajiem iedzīvotājiem un viņu
izcelsmes pirmsākumiem.
Viņš arī teica, ka tajā ietver-
ta mūžīgā evaņģēlija "pilnība,
kā to Glābējs deva senajiem
iedzīvotājiem;

35 arī, ka ir divi akmeņi sudra-
ba ietvaros, un šie akmeņi, pie-
stiprināti pie "krūšu bruņām,
izveido to, ko sauc par ^bUrīmu
un Tumīmu, noglabāti kopā ar
plāksnēm; un ka šo akmeņu
piederība un izmantošana bija
tas, kas veidoja ^c"gaišrēģus" se-
najos jeb agrākajos laikos, un

29a SRC Lūgšana.

30a SRC Eņģeļi;
Moronijs,
Mormona dēls.

31a Ap. d. 10:30;
1. Nef. 8:5;
3. Nef. 11:8.

32a 3. Nef. 19:25.
SRC Godība.

b 2. Moz. 34:29–35;

Hel. 5:36;
M&D 110:3.

c 2. Moz. 3:6;
Et. 3:6–8, 19.

33a 2. Moz. 33:12, 17;
Jes. 45:3–4.

34a SRC Mormona
Grāmata.

b SRC Zelta plāksnes.

c SRC Evaņģēlija

atjaunošana.

35a 3. Moz. 8:8.

SRC Krūšu bruņas.

b 2. Moz. 28:30.

SRC Urīms un
Tumīms.

c SRC Gaišrēģis,
redzētājs.

ka Dievs tos ir sagatavojis, lai pārtulkotu grāmatu.

36 Pastāstījis man to, viņš sāka citēt pravietojumus no "Vecās Derības. Vispirms viņš citēja daļu no Maleahija grāmatas ^btrešās nodaļas; un viņš citēja arī pēdējo nodaļu no tā paša pravietojuma, tomēr ar nelielām atšķirībām no tā, kas lasāms mūsu Bībelē. Tā vietā, lai citētu deviņpadsmito pantu tā, kā tas lasāms mūsu grāmatās, viņš citēja šādi:

37 „Jo redzi, nāk ^adiena, kura ^bdegs kā ceplis, un visi lepnie, jā, un visi, kas dara ļaunu, degs kā ^cruģāji; jo tie, kas nāks, tos dedzinās, saka Pulku Kungs, tā ka nepaliks ne saknes, ne zari.”

38 Un vēl viņš citēja piekto pantu šādi: „Redzi, Es tev atklāšu ^apriesterību no pravieša ^bElijas rokas, pirms atnāks Tā Kunga lielā un baigā diena.”

39 Arī nākošo pantu viņš citēja savādāk: „Un Viņš iedēstīs bērnu sirdīs ^asolījumus, kas doti tēviem, un bērnu sirdīs ^bpievērsīsies saviem tēviem. Ja tas tā nebūs, visa zeme tiks pilnīgi nopostīta pie Viņa atnākšanas.”

40 Papildus tam viņš citēja Jesajas vienpadsmito nodaļu, sacīdams, ka tā drīz piepildīsies. Viņš citēja arī Apustuļu darbu

trešās nodaļas divdesmit otro un divdesmit trešo pantu tieši tā, kā tie rakstīti mūsu Jaunajā Derībā. Viņš teica, ka tas "pravietis esot Kristus, bet tā diena nav vēl pienākusi, kad „tie, kas neuzklausīs viņa balsi, tiks ^bizdeldēti no tautas vidus”, bet drīz pienāks.

41 Viņš arī citēja "Joēla grāmatas trešo nodaļu no pirmā līdz pēdējam pantam. Viņš arī teica, ka tas viss vēl nav piepildījies, bet drīz piepildīsies. Un tālāk viņš paziņoja, ka ^bcitticībnieku pilnība drīz pienāks. Viņš citēja daudzas citas vietas no Svētajiem Rakstiem un deva daudz izskaidrojumu, kas šeit nevar tikt minēti.

42 Turklāt viņš man sacīja, kad es dabūšu šīs plāksnes, par kurām viņš bija runājis—jo laiks, kad tās tiks iegūtas, vēl nebija pienācis,—es tās nedrīkstēšu rādīt nevienam, ne arī krūšu bruņas ar Urīmu un Tumīmu, kā vien tiem, kuriem man tiks pavēlēts tās parādīt, citādi es tikšu iznīcināts. Kamēr viņš runāja ar mani par plāksnēm, vīzija tika atklāta manam "prātam, tā ka es varēju redzēt vietu, kur plāksnes bija noglabātas, un tas bija tik skaidri un nepārprotami, ka es

36a SRC Vecā Derība.

b SRC Maleahijs.

37a SRC Jēzus Kristus

Otrā Atnākšana.

b 3. Nef. 25;

M&D 64:23–24.

SRC Pasaule—

Pasaules gals;

Zeme—Zemes

attīrīšana.

c Nah. 1:8–10;

1. Nef. 22:15, 23;

2. Nef. 26:4–6;

M&D 29:9.

38a SRC Priesterība;

Priesterības

atslēgas.

b M&D 27:9;

110:13–16.

src Elija.

39a Gal. 3:8, 19.

b src Glābšana

mirušajiem;

Ģenealogija,

ciltsraksti.

40a 5. Moz. 18:15–19.

b 3. Nef. 20:23; 21:20.

41a Ap. d. 2:16–21.

b Rom. 11:11–25;

M&D 88:84.

src Citticībnieki.

42a src Prāts.

atpazinu to vietu, kad es tur nonācu.

43 Pēc šī vēstījuma es ieraudzīju, ka gaisma istabā sāk savilkties tieši ap to, kas bija runājis ar mani, un tas tā turpinājās, līdz istaba atkal bija kļuvusi tumša, izņemot tikai tieši ap viņu, tad acumirkli es ieraudzīju it kā eju atveramies uz debesīm, un viņš cēlās augšup, līdz pilnīgi izzuda, un telpa atkal bija tāda pati, kāda tā bija pirms šīs debešķīgās gaismas parādīšanās.

44 Es gulēju, pārdomādams savdabīgo redzējumu, un biju ļoti pārsteigts par to, ko man teica šis neparastais sūtnis, kad savu "pārdomu vidū es pēkšņi atklāju, ka mana istaba atkal sāk kļūt gaišāka, un, kā likās, acumirkli tas pats debesu sūtnis atkal bija pie manas gultas.

45 Viņš iesāka un atkal stāstīja to pašu, ko viņš bija stāstījis pirmā apmeklējuma laikā, bez vismazākajām izmaiņām; to pabeidzis, viņš paziņoja man par lieliem sodiem, kuri piemeklēs zemi ar lielu postu no bada, zobena un sērgām, un ka šie lieli sodi piemeklēs zemi šinī paaudzē. To pastāstījis, viņš atkal pacēlās augšup, kā viņš to bija darījis iepriekš.

46 Tobrīd mans prāts bija tik dziļi iespaidots, ka miegs bija pametis manas acis, un es gulēju izbrīna pārņemts par visu, ko es biju gan redzējis, gan dzirdējis. Bet cik liels bija mans pārsteigums, kad es atkal

ieraudzīju to pašu vēstnesi pie savas gultas un izdzirdēju viņu atstāstām jeb atkārtojam atkal man visu to pašu, ko iepriekš; un, piebilstot brīdinājumu, viņš paziņoja man, ka "Sātans mēģinās mani ^bkārdināt (mana tēva ģimenes nabadzīgo apstākļu dēļ) iegūt šīs plāksnes ar nodomu kļūt bagātam. To viņš man aizliedza, sakot, ka man nedrīkst būt nekāda cita nolūka, iegūstot plāksnes, kā vienīgi, lai slavinātu Dievu, un es nedrīkstu iespaidoties ne no viena cita ^cnodoma, kā vien Viņa valstības uzcelšanas, citādāk es tās neiegūšu.

47 Pēc trešā apmeklējuma viņš, kā iepriekš, atkal pacēlās debesīs, un es atkal tiku atstāts, lai apdomātu visa tikko piedzīvotā dīvainību; tad gandrīz uzreiz pēc tam, kad debesu vēstnesis bija pacēlies debesīs prom no manis trešo reizi, gailis iedziedājās, un es sapratu, ka sākusi aust jauna diena, tā ka mūsu sarunas bija ilgušas visu nakti.

48 Drīz pēc tam es piecēlos no savas gultas un kā parasti devos darīt nepieciešamos ikdienas darbus. Bet, mēģinot strādāt kā citās reizēs, es atklāju, ka mani spēki ir izsīkuši un ka es esmu pavisam bezspēcīgs. Mans tēvs, kurš strādāja kopā ar mani, atklāja, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, un teica, lai es eju mājās. Es gāju ar nodomu iet mājās, bet, cenšoties pārvarēt žogu, lai izkļūtu

44a SRC Pārdomāt.
46a SRC Velns.

b SRC Kārdināt,
Kārdinājums.

c M&D 121:37.

no lauka, kur mēs bijām, spēki mani galīgi atstāja, un es bezpalīdzīgs nogāzos zemē un kādu laiku biju pilnīgi bez samaņas.

49 Pirmais, ko varu atcerēties, bija balss, kas uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā. Es paskatījos augšup un ieraudzīju to pašu vēstnesi stāvam virs manas galvas, gaismas apņemtu, kā iepriekš. Tad viņš man atkal atstāstīja visu, ko bija stāstījis iepriekšējā naktī, un pavēlēja man doties pie mana "tēva un pastāstīt viņam par vīziju un pavēlēm, kuras biju saņēmis.

50 Es paklausīju—es atgriezpos pie sava tēva laukā un izklāstīju viņam visu. Viņš man atbildēja, ka tas bija no Dieva, un teica, lai es eju un daru to, ko vēstnesis bija pavēlējis. Es aizgāju no lauka un devos uz to vietu, kur, kā vēstnesis bija man teicis, plāksnes ir noglabātas; un, pateicoties tam, ka vīzija par to bija bijusi tik skaidra, es acurmirklī pazinu to vietu, tiklīdz tur nonācu.

51 Mančestras ciema tuvumā, Ontario apgabalā, Ņujorkas štatā, ir paliels "pakalns, augstākais no visiem šajā apvidū. Šī pakalna rietumu pusē, netālu no virsotnes, zem paliela akmens bija noglabātas plāksnes, ievietotas akmens kastē. Šis akmens bija biezs un virspusē izliekts, bet malās plānāks, tā ka vidusdaļa bija redzama virs zemes,

bet malas visapkārt pārklātas ar zemi.

52 Atrausis zemi, es dabūju sviru, ko es paliku zem akmens malas, un ar nelielu piepūli pacēlu to uz augšu. Es ieskatījos un tur tiešām ieraudzīju "plāksnes, ^bUrīmu un Tumīmu un "krūšu bruņas, kā to bija pavēstījis vēstnesis. Kaste, kurā plāksnes bija ievietotas, bija veidota, saliekot kopā akmeņus un sacementējot tos ar kaut kāda veida cementu. Kastes dibenā šķērsām bija novietoti divi akmeņi, un uz šiem akmeņiem bija novietotas plāksnes un pārējās lietas līdz ar tām.

53 Es mēģināju tās izņemt, bet sūtnis man to aizliedza un vēlreiz paziņoja, ka tagad vēl nav pienācis laiks tās izņemt un nebūs, līdz nepaies četri gadi no šī brīža; bet viņš man teica, ka man ir jānāk šajā vietā precīzi pēc viena gada no šī brīža un ka viņš šeit satiks mani, un ka man tā jāturpina darīt, līdz pienāks laiks saņemt plāksnes.

54 Tādējādi, kā man tika pavēlēts, es gāju turp katra gada beigās, un katru reizi es tur atradu šo pašu vēstnesi un saņēmu norādījumus un ziņas no viņa katrā no mūsu tikšanās reizēm attiecībā uz to, ko Tas Kungs grasās darīt un kā un kādā veidā Viņa "valstība tiks vadīta pēdējās dienās.

Džozefs Smits apprec Emmu

49a src Smits Džozefs, vecākais.

51a src Kumoras pakalns.

52a Morm. 6:6.

src Zelta plāksnes.

b src Urīms un

Tumīms.

c src Krūšu bruņas.

54a src Dieva valstība jeb Debesu valstība.

Heilu—Viņš saņem zelta plāksnes no Moronija un pārtulko dažas rakstu zīmes—Martins Heriss parāda zīmes un tulkojumu profesoram Antonam, kurš saka: „Es nevaru lasīt aizzīmogotu grāmatu.” (No 55. līdz 65. pantam.)

55 Tā kā mana tēva iztika bija stipri ierobežota, mums vajadzēja strādāt ar savām rokām, nolīgšot darbu uz dienu un savādāk, ja vien radās tāda iespēja. Dažreiz mēs bijām mājās un dažreiz citur, un tikai ar nemītīgu darbu mēs varējām tikt pie pietiekama uztura.

56 1823. gadā mana tēva ģimēni skāra lielas bēdas sakarā ar mana vecākā brāļa “Alvina nāvi. 1825. gada oktobra mēnesī es nolīgu pie kāda veca kunga, vārdā Džosija Stouls, kas dzīvoja Čenango apgabalā, Ņujorkas štatā. Viņš bija kaut ko dzirdējis par sudraba raktuvēm, ko atklājuši spānieši Harmonijā, Saskvehanas apgabalā, Pensilvānijas štatā; un bija, jau pirms manas nolīgšanas pie viņa, racis, lai, ja iespējams, atrastu raktuves. Pēc tam, kad es devos dzīvot pie viņa, viņš paņēma mani kopā ar saviem pārējiem strādniekiem, lai raktu un meklētu sudraba raktuves, pie kā es turpināju strādāt gandrīz mēnesi bez panākumiem mūsu pasākumā, un galu galā es pārliecināju veco kungu pārtraukt meklēšanu. Tādēļ radās tas ļoti izpla-

tītais stāsts, ka es esot naudas meklētājs.

57 Kamēr es tur strādāju, es tiku izmitināts pie Īzāka Heila kunga tajā pašā vietā. Tur es pirmo reizi ieraudzīju savu sievu (viņa meitu) “Emmu Heilu. 1827. gada 18. janvārī mēs salaulājāmies, kad es vēl joprojām strādāju pie Stoula kunga.

58 Dēļ tā, ka es turpināju apgalvot, ka esmu redzējis vīziju, “vajāšanas vēl aizvien man sekoja, un manas sievas tēva ģimene bija ļoti pret mūsu laulībām. Tādēļ man vajadzēja aizvest viņu kaut kur citur; tā mēs devāmies un tikām salaulāti mirtiesneša Tarbila namā Dienvidbeinbridžā, Čenango apgabalā, Ņujorkas štatā. Tūlīt pēc apprecēšanās es atstāju Stoula kungu un devos pie sava tēva, kur kopā ar viņu fermā nostrādāju to sezonu.

59 Beidzot pienāca laiks iegūt plāksnes, Urīmu un Tumīmu un krūšu bruņas. Divdesmit otrā septembra dienā, tūkstoš astoņi simti divdesmit septītajā gadā, kad, kā parasti katra gada beigās, biju aizgājis uz vietu, kur tās bija noglabātas, tas pats debesu vēstnesis iedeva man tās ar šo norādījumu—ka man ir jābūt atbildīgam par tām; ka, ja es ar tām apiešos bezrūpīgi vai “nevērīgi, es tikšu padzīts; bet, ja es pielikšu visas savas pūles, lai tās b^hpasargātu, kamēr viņš, vēstnesis, tās pieprasīs, tās tiks aizsargātas.

56a M&D 137:5–8.

57a src Smita

Emma Heila.

58a src Vajāt, Vajāšanas.

59a DžS—V 1:42.

b src Svētie

Raksti—Svētie

Raksti ir jāsaņem.

60 Es drīz vien uzzināju iemeslu, kāpēc es biju saņēmis tik stingrus norādījumus glabāt tās drošībā un kāpēc bija tā, ka vēstnesis man teica—kad es izdarīšu to, kas bija pieprasīts no manas rokas,—viņš tās atprasīs. Tiklīdz kļuva zināms, ka man tās ir, tā tūlīt tika pieliktas vislielākās pūles, lai no manis tās dabūtu. Katra viltība, ko vien varēja sagudrot, tika izmantota šim nolūkam. Vajāšana kļuva daudz nežēlīgāka un briesmīgāka nekā agrāk, un ļaužu pulki nemitīgi bija gatavi man tās atņemt, ja vien tas būtu iespējams. Bet ar Dieva gudrību tās palika drošībā manās rokās, līdz es paveicu visu, kas tika prasīts no manas rokas. Kad, saskaņā ar norunu, vēstnesis tās atprasīja, es viņam tās atdevu, un tās ir pie viņa līdz pat šai dienai, kura ir tūkstoš astoņi simti trīsdesmit astotā gada otrais maijs.

61 Satraukums tomēr nerimās, un baumas ar tūkstoš mēlēm klīda apkārt, izplatot nepatiesību par mana tēva ģimeni un arī par mani. Ja es pastāstītu tikai tūkstošo daļu no tām, tās piepildītu grāmatu grāmatas. Vajāšana tomēr kļuva tik neciešama, ka man bija jāatstāj Mančestra un ar sievu jādodas uz Saskvehanas apgabalu Pensilvānijas štatā. Tajā laikā, kad gatavojamies doties ceļā, bijām ļoti nabadzīgi, nepārtraukti vajāti un jutāmies ārkārtīgi nospiesti, bez cerībām, ka kādreiz varētu būt citādāk. Savā ciešanu laikā

mēs atradām draugu kādā kunģā, vārdā "Martins Heriss, kas ieradās pie mums un iedeva man piecdesmit dolārus, lai palīdzētu mums ceļojumā. Herisa kungs bija Ņujorkas štata, Veinas apgabala, Palmīras rajona iedzīvotājs un cienijams lauksaimnieks.

62 Ar šo palīdzību, kas nāca laikā, es varēju nokļūt savā galamērķī—Pensilvānijā; un tūdaļ pēc manas ierašanās tur es sāku kopēt rakstu zīmes no plāksnēm. Es nokopēju ievērojamu daudzumu no tām un ar "Urīma un Tumīma palīdzību pārtulkotāju dažas no tām. To es darīju tajā laikā, kad dzīvoju sievas tēva mājā, no decembra mēneša līdz nākamajam februārim.

63 Kādu dienu šajā februāra mēnesī iepriekš minētais Martins Herisa kungs ieradās pie mums, paņēma rakstu zīmes, kuras biju nozīmējis no plāksnēm, un ar tām devās uz Ņujorku. Par to, kas notika ar viņu un rakstu zīmēm, es pastāstīšu, atsaucoties uz viņa paša aprakstu par notikušo, kā viņš to atstāstīja man pēc savas atgriešanās, proti:

64 „Es ierados Ņujorkā un iedevu pārrakstītās rakstu zīmes, kuras bija pārtulkotas, kopā ar to tulkojumu profesoram Čārlzam Antonam, kas bija slavens ar savām valodu zināšanām. Profesors Antons paziņoja, ka tulkojums bija pareizs, pat pareizāks nekā tie, kurus viņš agrāk bija redzējis tulkotus no

61a M&D 5:1.
src Heriss, Martins.

62a src Urīms un
Tumīms.

ēģiptiešu valodas. Tad es parādīju viņam tās zīmes, kas vēl nebija tulkotas, un viņš teica, ka tās ir ēģiptiešu, kaldeju, asīriešu un arābu valodā un ka tās ir īstas rakstu zīmes. Viņš iedeva man apliecību, apstiprinot Palmīras iedzīvotājiem, ka tās ir īstas rakstu zīmes un ka to tulkojums, kā tas bija pārtulkots, arī ir pareizs. Es paņēmu apliecību un ieliku to savā kabatā, un jau gatavojos atstāt namu, kad Antona kungs pasauca mani atpakaļ un jautāja, kā šis jaunais cilvēks uzzinājis, ka zelta plāksnes bija tai vietā, kur viņš tās atrada. Es atbildēju, ka Dieva eņģelis bija viņam atklājis.

65 Tad viņš man teica: „Parādiet man to apliecību.” Es to izņēmu no kabatas un iedevu viņam. Viņš to paņēma un saplēsa gabalos, teikdams, ka nav tādās eņģeļu kalpošanas un, ja es atnestu viņam plāksnes, viņš tās pārtulkotu. Es viņam paziņoju, ka viena daļa no plāksnēm ir aizzīmogota un es nedrīkstu tās nekur nest. Viņš atbildēja: „Es nevaru lasīt aizzīmogotu grāmatu.” Es gāju prom un devos pie Dr. Mičela, kas apstiprināja to, ko profesors Antons bija teicis par rakstu zīmēm un tulkojumu.”

.....

Olivers Kauderijs kalpo par pierakstītāju Mormona Grāmatas

tulkošanā—Džozefs un Olivers saņem Ārona priesterību no Jāņa Kristītāja—Viņi top kristīti, ordīnēti un saņem pravietojuma garu. (No 66. līdz 75. pantam.)

66 1829. gada 5. aprīlī “Olivers Kauderijs, kuru pirms tam nekad nebiju redzējis, ieradās manā mājā. Viņš paziņoja man, ka mācot skolā tai apkaimē, kur dzīvoja mans tēvs, un tā kā mans tēvs bija viens no tiem, kas sūtīja bērnus skolā, Kauderijs uz vienu sezonu tika izmitināts viņa mājā, un, kamēr viņš bija tur, ģimene viņam pastāstīja par to, kā es biju saņēmis plāksnes, un tādēļ viņš bija ieradies, lai mani izvaicātu.

67 Divas dienas vēlāk, pēc Kauderija kunga ierašanās (7. aprīlī), es sāku tulkot Mormona Grāmatu, un viņš pierakstīja manu tulkojumu.

.....

68 Mēs vēl turpinājām tulkošanu, kad nākamajā mēnesī (1829. gada maijā) mēs kādu dienu aizgājām uz mežu, lai lūgtu un vaicātu Tam Kungam par a¹kristīšanu b²grēku piedošanai, ko mēs atradām minētu plāksņu tulkojumā. Kamēr mēs tā lūdzām un piesaucām To Kungu, c³vēstnesis nolaidās no debesīm d⁴gaismas mākonī un, uzlicis mums savas e⁵rokas, f⁶ordinēja mūs, sacīdams:

65a SRC Eņģeļi.
b Jes. 29:11–12;
2. Nef. 27:10;
Et. 4:4–7.
66a SRC Kauderijs
Olivers.

68a SRC Kristīšana,
Kristīt.
b SRC Grēku piedošana.
c SRC Jānis Kristītājs.
d 4. Moz. 11:25;
Et. 2:4–5, 14;

M&D 34:7.
e TA 1:5.
SRC Roku uzlikšana.
f SRC Ordinēt,
Ordinācija;
Pilnvaras.

69 „Jums, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es piešķiru ^aĀrona priesterību, kas tur eņģeļu kalpošanas un grēku nožēlošanas evaņģēlija, un kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, un tā nekad netiks vairs paņemta prom no zemes, līdz ^bLeviija dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam taisnīgumā.”

70 Viņš teica, ka šai Ārona priesterībai nav tā spēka, lai ar roku uzlikšanu dotu “Svētā Gara dāvanu, bet ka to mums piešķirs vēlāk, un viņš mums pavēlēja iet un kristīties, un deva mums norādījumus, ka man ir jākrista Oliveris Kauderijs un ka pēc tam viņam ir jākrista mani.

71 Tā mēs gājām un tapām kristīti. Vispirms es nokristīju

viņu, un pēc tam viņš nokristīja mani. Tad es uzliku rokas uz viņa galvas un ordinēju viņu Ārona priesterībā, un pēc tam viņš uzlika rokas man un ordinēja mani tajā pašā priesterībā, jo tā mums tika pavēlēts.*

72 Vēstnesis, kas apciemoja mūs šoreiz un piešķīra šo priesterību, teica, ka viņa vārds ir Jānis, tas pats, kas tiek saukts par ^aJāni Kristītāju Jaunajā Derībā, un ka viņš rīkojoties saskaņā ar ^bPētera, ^cJēkaba un ^dJāņa norādījumiem, kuri tur ^eMelhisedeka priesterības atslēgas, šī priesterība, viņš teica, noteiktā laikā tiks piešķirta arī mums, un ka es tikšu saukts par pirmo Baznīcas ^eelderu un viņš (Oliveris Kauderijs) par otro. Tas bija 1829. gada maija

*Oliveris Kauderijs apraksta šos notikumus šādi: „Tās bija neaizmirstamas dienas—sēdēt un klausīties balss skaņās, kas tika diktēta ar debešķīgu iedvesmu, izraisot vislielāko pateicību sirdī! Dienu pēc dienas es netraucēts turpināju pierakstīt no viņa mutes, kā viņš tulkoja ar Urīmu un Tumīmu jeb, kā nefijieši teiktu—izskaidrotājiem—vēsturi jeb pierakstu, sauktu par Mormona Grāmatu.

Paskaidrojums pat nedaudzos vārdos par šo interesanto atskaiti, ko devis Mormons un viņa uzticīgais dēls Moronijs par ļaudīm, kas kādreiz tikuši debesu milēti un ieredzēti, aizņēnu manu pašreizējo nodomu; tādēļ es atlikšu to uz vēlāku laiku un, kā es sacīju ievadā, pāriešu uzreiz pie dažiem notikumiem, tieši saistītiem ar šīs Baznīcas rašanos, kas var būt interesanti vairākiem tūkstošiem cilvēku, kuri, starp drūmiem fanātiķu un liekļu apmelojumiem, ir uzdrošinājušies un pieņēmuši Kristus evaņģēliju.

Neviens cilvēks, saprātīgi domājot, nevarētu pārtulkot un uzrakstīt norādījumus, kas doti nefijiešiem no Glābēja mutes, par precīzo veidu, kādā cilvēkiem ir jāceļ Viņa Baznīca, un it īpaši tad, kad samaitātība ir izplatījusi nenoteiktību pār visām reliģiskajām formām un sistēmām, kas tiek praktizētas cilvēku vidū, bez vēlēšanās izmantot privilēģiju parādīt sirds gatavību, topot apglabātiem ūdens kapā, lai atbilstu labai sirdsapziņai caur Jēzus Kristus augšamcelšanos.

69a SRC Ārona priesterība.

b 5. Moz. 10:8;
M&D 13; 124:39.
SRC Levijs—
Leviija cilts.

70a SRC Svētā Gara
dāvana.

72a SRC Jānis Kristītājs.

b M&D 27:12–13.
SRC Pēteris.
c SRC Jēkabs,
Cebedeja dēls.
d SRC Jānis,
Cebedeja dēls.

e SRC Melhisedeka
priesterība.

f SRC Priesterības
atslēgas.

g SRC Elders (vecājs,
vecākais).

piecpadsmītajā dienā, kad mēs tikām ordinēti zem šī vēstneša rokas un kristīti.

73 Tikko mēs bijām iznākuši no ūdens pēc tam, kad mēs bijām tikuši kristīti, mēs piedzīvojām lielas un brīnišķīgas svētības no mūsu Debesu Tēva. Tiklīdz es nokristīju Oliveru Kauderiju, tā "Svētais Gars nāca pār viņu, un viņš piecēlās un ^bpravietoja daudzas lietas, kam drīz vajadzēja notikt. Un atkal, tiklīdz viņš bija nokristījis mani, man arī bija pravietojuma gars, kad, piecēlies, es pravietoju par šīs Baznīcas rašanos un daudzām citām lietām, kas saistītas ar Baznīcu un šo cilvēku bērnu paaudzi. Mēs bijām piepildīti ar Svēto Garu un priecājāmies mūsu glābšanas Dievā.

74 Tagad, kad mūsu prāti bija apgaismoti, Svētie Raksti atvērās mūsu "sapatnei, un

noslēpumaināko fragmentu ^bpatiesā nozīme un nolūks atklājās mums tādā veidā, ko mēs iepriekš nekad nebūtu varējuši iegūt nedz vispār bijām iedomājušies. Tajā laikā mēs bijām spiesti turēt slepenībā priesterības saņemšanas apstākļus un to, ka mēs esam tikuši kristīti, jo vajāšanas noskaņojums jau bija izplatījies tuvākajā apkārtne.

75 Laiku pa laikam mums tika draudēts, pat arī no reliģijas pasniedzējiem, ka mūs piekaus. Un viņu nodomam mūs piekaut pretojās vienīgi mana sievastēva ģimene (dievišķā gādībā), kura bija kļuvusi man ļoti draudzīga un pretojās uzbrucējiem, un vēlējas, lai es varētu netraucēti turpināt tulkošanas darbu; un tāpēc piedāvāja un apsolija mums aizsardzību pret visām nelikumīgām rīcībām, cik vien būs viņu spēkos.

Uzrakstot atskaiti par Glābēja kalpošanu Jēkaba pēcnācēju atlikumam šajā kontinentā, bija viegli redzēt—kā pravietis teica—ka bija tā, ka tumsība pārklāja zemi un bieza tumsība cilvēku prātus. Pārdomājot tālāk, bija viegli redzams, ka starp lielajiem strīdiem un troksni attiecībā par reliģiju, nevienam nebija pilnvaras no Dieva vadīt evaņģēlija priekšrakstus. Varētu tikt uzdots jautājums, vai cilvēkiem, kuri noliedz atklāsmes, var būt pilnvaras vadīt Kristus Vārdā, kad Viņa liecība nav mazāk kā pravietojuma gars un Viņa reliģija pamatota, veidota un stiprināta ar tiešām atklāsmēm visos pasaules laikos, kad Viņam ir bijuši ļaudis uz zemes? Ja šos faktus apraka un rūpīgi noklusēja cilvēki, kuru amats būtu briesmās, ja vienreiz tiem būtu ļauts spīdēt cilvēku sejās, tie vairs netika noklusēti no mums, un mēs tikai gaidījām pavēli: Celieties un topiet kristīti!

To nevajadzēja ilgi vēlēties, pirms tas tika īstenots. Tas Kungs, kurš ir bagāts žēlastībā un vienmēr vēlas atbildēt uz pazemīgo neatlaidīgu lūgšanu, pēc tam, kad mēs bijām dedzīgi Viņu piesaukuši nomalūs no cilvēku uzturēšanās vietām, parādīja visžēlīgumu, pavēstīdams mums Savu gribu. Pēkšņi, kā no mūžības vidus, Pestītāja balss runāja mieru uz mums, kamēr priekšgars tika atvērts un Dieva eņģelis nonāca lejā, tērpts godībā, un nodeva ļoti meklēto vēstījumu un pestīšanas evaņģēlija atslēgas. Kāds prieks! Kāds brīnums! Kāds pārsteigums! Kamēr pasaule

73a SRC Svētais Gars.
b SRC Pravietojums,

Pravietot.
74a SRC Saprašana.

b Jāņa 16:13.

bija tirdīta un samulsināta, kamēr miljoni taustījās kā akli pret sienu un kamēr visi cilvēki balstījās uz nenoteiktību kā kopēja masa, mūsu acis redzēja, mūsu ausis dzirdēja kā „dienas gaismā”; jā, pat vairāk—vairāk par maija saulesstaru spožumu, kas tad lēja savu mirdzumu pār dabu! Tad Viņa balss, kaut arī maiga, iedūrās līdz pašai sirdij, un Viņa vārdi—Es esmu tavs kalpošanas biedrs—izkļiedēja visas bailes. Mēs klausījāmies, mēs cieši skatījāmies, mēs apbrīnojām! Tā bija eņģeļa balss no godības, tas bija vēstījums no Visuaugstākā! Kur bija vietas šaubām? Nekur; nenoteiktība bija aizbēgusi, šaubas bija izgaisušas, lai nekad vairs neatgrieztos, kamēr izdomājumi un blēdības bija aizbēgušas uz visiem laikiem!

Bet, dārgo brāli, padomā, padomā tālāk uz brīdi, kāds prieks piepildīja mūsu sirdis un ar kādu pārsteigumu mums vajadzēja nomesties ceļos (jo kurš gan nebūtu nometies ceļos par tādu svētību?), kad mēs saņēmām zem viņa rokas Svēto priesterību, kad viņš sacīja: Uz jums, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es konfirmēju šo priesterību un šis pilnvaras, kas paliks uz zemes, lai Levija dēli varētu upurēt upuri Tam Kungam taisnībā!

Es necentīšos tev aprakstīt šīs sirds sajūtas nedz arī majestātisko daiļumu un godību, kas mūs tad apņēma, bet tu ticēsi man, kad es teikšu, ka nedz zeme, nedz cilvēki ar visos laikos sakrāto daiļrunību nevar ietērt valodu tik interesantā un cēlā veidā, kā šī svētā būtne. Nē, nav šai zemei spēka dot prieku, dot mieru vai saprast to gudrību, kura bija katrā teikumā, kas tika nodots ar Svētā Gara spēku! Cilvēks var pievilt savus līdzcilvēkus, blēdība var sekot blēdībai, un ļauno bērniem var būt vara aizvilināt muļķos un nemācītos, līdz daudzus nebaro nekas cits, kā vien izdomas, un melu auglis ar savu traumi nes apreibušos uz kapu; bet viens pieskāriens ar Viņa mīlestības pirkstu, jā, viens godības stars no augstākās pasaules jeb viens vārds no Glābēja mutes, no mūžības klēpja, padara to visu nenozīmīgu un izdzēš to uz visiem laikiem no prāta. Pārliecība, ka mēs bijām eņģeļa klātbūtnē, noteiktība, ka mēs dzirdējām Jēzus balsi un neaptraipītu patiesību, kā tā plūda no šķīstas būtnes un bija diktēta ar Dieva gribu, man nav aprakstāma, un es vienmēr raudzīšos uz šo Glābēja labvēlības izpausmi ar apbrīnu un pateicību, kamēr vien man būs ļauts uzkavēties; un tajos mājokļos, kur pilnība mīt un grēks nekad neienāk, es ceru pielūgt Viņu tai dienā, kas nekad nebeigsies.”—*Messenger and Advocate* („Vēstnesis un Aizstāvis”), 1. sēj. (1834. gada oktobris), 14.–16. lpp.

TICĪBAS APLIECINĀJUMI

MĒS ^aticam ^bDievam, Mū-
žīgajam Tēvam, un Viņā
^cDēlam Jēzum Kristum, un ^dSvē-
tajam Garam.

2 Mēs ticam, ka cilvēkus sodīs
par viņu ^apašu grēkiem un ne-
vis par ^bĀdama pārkāpumu.

3 Mēs ticam, ka caur Kristus
veikto ^aIzpirkšanu visa cilvēce
var tikt ^bizglābta, ja tā ^cpaklau-
sīs ^devaņģēlija ^elikumiem un
priekšrakstiem.

4 Mēs ticam, ka evaņģēlija va-
došie principi un ^apriekšraksti ir:
pirmais—^bticība Tam Kungam
Jēzum Kristum; otrs—^cgrēku
nožēlošana; trešais—^dkristīšana,
iegremdējot ūdenī, ^egrēku pie-
došanai; ceturtais—^froku uzlik-
šana ^gSvētā Gara dāvināšanai.

5 Mēs ticam, ka cilvēkam
jātiek ^aDieva aicinātam caur

^bpravietojumu un uzliekot vi-
ņam ^crokas, ko dara tie, kam
piešķirtas ^dpilnvaras, lai viņš
^esludinātu evaņģēliju un izpil-
dītu tā ^fpriekšrakstus.

6 Mēs ticam tai pašai ^aorgani-
zācijai, kas pastāvēja agrīnajā
baznīcā, proti,—^bapustuļiem,
^cpraviešiem, ^dmācītājiem, sko-
lotājiem, ^eevaņģēlistiem un tā
tālāk.

7 Mēs ticam ^avalodu, ^bpra-
vietojuumu, ^catklāsmju, ^dvīziju,
^edziedināšanas, ^fvalodu tulko-
šanas un citām ^gdāvanām.

8 Mēs ticam, ka ^aBībele ir ^bDieva
vārds, ciktāl tā ir ^cpareizi pārtul-
kota; mēs arī ticam, ka ^dMormo-
na Grāmata ir Dieva vārds.

9 Mēs ticam visam, ko Dievs ir
^aatklājis, visam, ko Viņš tagad
atklāj, un mēs ticam, ka Viņš vēl

1 ^a SRC Ticība, Ticēt.
^b SRC Dievs, Dievība—
Dievs Tēvs.
^c SRC Dievs, Dievība—
Dievs Dēls;
Jēzus Kristus.
^d SRC Dievs, Dievība—
Dievs Svētais Gars;
Svētais Gars.
2a 5. Moz. 24:16;
Ec. 18:19–20.
SRC Atskaite,
Atbildīgs, Atbildība;
Rīcības brīvība.
^b SRC Ādama un
Ievas Krišana.
3a SRC Izpirkt, Grēku
Izpirkšana.
^b Mos. 27:24–26;
Moz. 5:9.
SRC Glābšana.
^c SRC Paklausība,
Paklausīgs,

Paklausīt.
^d SRC Evaņģēlijs.
^e SRC Likums.
4a SRC Priekšraksti.
^b SRC Ticība, Ticēt.
^c SRC Nožēlot grēkus,
Grēku nožēlošana.
^d SRC Kristīšana, Kristīt.
^e SRC Grēku piedošana.
^f SRC Roku uzlikšana.
^g SRC Svētā Gara
dāvana.
5a SRC Aicināt, Dieva
aicināts, Aicinājums.
^b SRC Pravietojums,
Pravietot.
^c SRC Roku uzlikšana.
^d SRC Pilnvaras;
Priesterība.
^e SRC Sludināt.
^f Al. 13:8–16.
6a SRC Patiesās Baznīcas
pazīmes—Baznīcas

organizācija.
^b SRC Apustulis.
^c SRC Pravietis.
^d SRC Bīskaps.
^e SRC Evaņģēlists;
Patriarhs, Patriarhāls.
7a SRC Valodu dāvana.
^b SRC Pravietojums,
Pravietot.
^c SRC Atklāsmē.
^d SRC Vīzija.
^e SRC Dziedināt,
Dziedināšana.
^f 1. kor. 12:10;
Morm. 9:7–8.
^g SRC Gara dāvanas.
8a SRC Bībele.
^b SRC Dieva vārds.
^c 1. Nef. 13:20–40;
14:20–26.
^d SRC Mormona
Grāmata.
9a SRC Atklāsmē.

^batklās daudz ko lielu un svarīgu attiecībā uz Dieva Valstību.

10 Mēs ticam burtiskai ^aIsraēla sapulcināšanai un ^bDesmit Cilšu atjaunošanai; ka ^cCiāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā; ka Kristus personiski ^dvaldīs uz zemes un ka zeme tiks ^eatjaunota un saņems savu ^fparadīzes ^ggodību.

11 Mēs pieprasām ^aprivilēģiju pielūgt Visuvareno Dievu saskaņā ar mūsu ^bsirdsapziņu un atvēlam visiem cilvēkiem to pašu privilēģiju, lai viņi ^cpielūdz kā, kur vai ko tie vēlas.

12 Mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem,

valdniekiem un miertiesnešiem, paklausot, godājot un atbalstot ^alikumu.

13 Mēs ticam, ka jābūt ^agodīgiem, patiesiem, ^bšķīstiem, labvēlīgiem, tikumīgiem un ^cjādara labais visiem cilvēkiem; tiešām mēs varētu teikt, ka sekojam Pāvila ^datgādinājumam: Mēs ticam visam, mēs ^eceram uz visu, mēs esam daudz izturējuši un ceram ^fizturēt visu. Ja kaut kur ir jebkas ^gtikumīgs, jauks, labi novērtēts vai uzslavas vērts, mēs šādas lietas meklējam.

DŽOZEFS SMITS.

9b Am. 3:7;
M&D 121:26–33.
SRC Svētie Raksti—
Svētie Raksti, par
kuru parādīšanos
ir pravietots.
10a Jes. 49:20–22; 60:4;
1. Nef. 19:16–17.
SRC Israēls—Israēla
sapulcināšana.
b SRC Israēls—
Israēla desmit
pazudušās ciltis.
c Ēt. 13:2–11;
M&D 45:66–67;
84:2–5;

Moz. 7:18.
SRC Ciāna;
Jaunā Jeruzāleme.
d SRC Tūkstošgade.
e SRC Zeme—Zemes
attīrīšana.
f TAS IR TĀDI PAŠI
apstākļi, kādi bija
Ēdenes dārzā; Jes.
11:6–9; 35; 51:1–3;
65:17–25;
Ec. 36:35.
SRC Paradīze.
g SRC Godība.
11a M&D 134:1–11.
b SRC Rīcības brīvība;

Sirdsapziņa.
c SRC Pielūgšana.
12a M&D 58:21–23.
SRC Likums.
13a SRC Godaprāts;
Godīgs, Godīgums.
b SRC Šķīstība.
c SRC Kalpot,
Kalpošana.
d Fil. 4:8.
e SRC Cerība.
f SRC Izturēt.
g SRC Atturība;
Tikumība.

PIELIKUMS

SVĒTO RAKSTU CEĻVEDIS

HRONOLOĢIJA

EVANĢĒLIJU SASKAŅA

DŽOZEFA SMITA TULKOJUMS

BĪBELES KARTES

BĪBELES FOTOGRĀFIJAS

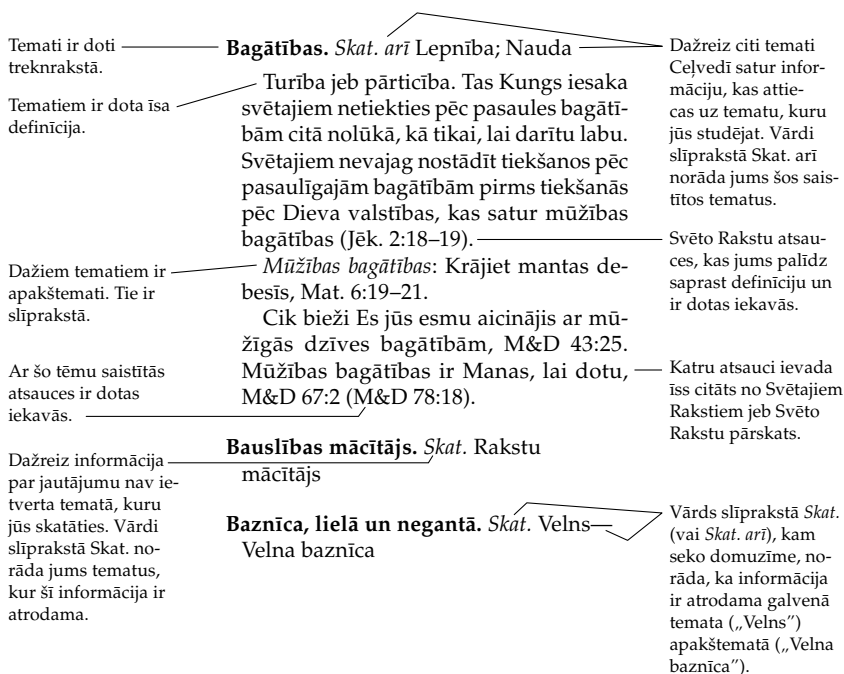
BAZNĪCAS VĒSTURES KARTES

BAZNĪCAS VĒSTURES FOTOGRĀFIJAS

SVĒTO RAKSTU CEĻVEDIS

Svēto Rakstu ceļvedis sniedz informāciju par izvēlētām mācībām, principiem, cilvēkiem un vietām, kas atrodamas Bībelē, Mormona Grāmatā, Mācībā un Derībās un Dārgajā Pērlē. Tajā jums arī ir sniegtas galvenās Svēto Rakstu atsauces, lai jūs varētu studēt katru tematu. Šis ceļvedis var palīdzēt jums, studējot Svētos Rakstus gan individuāli, gan kopā ar ģimeni. Tas var palīdzēt jums atbildēt uz jautājumiem par evaņģēliju, studēt tematus Rakstos, sagatavot uzstāšanās un stundas un vairot jūsu zināšanas un iecību par evaņģēliju.

Tālāk dotajā diagrammā ir paskaidrota šķirklja uzbūve Svēto Rakstu ceļvedī:

Abed-nego

Abed-nego. *Skat. arī Daniēls*

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs israēliešu jaunekļi, kuri kopā ar Daniēlu tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Abed-Nego israēliešu vārds bija Asarja. Šie četri jaunie cilvēki atteicās aptraipīt sevi, baidot ķēniņa ēdienu un vīnu (Dan. 1). Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego tika ķēniņa iemesti degošā ceplī, taču brīnumainā kārtā tika Dieva Dēla pasargāti (Dan. 3).

Abinadijs. *Skat. arī Mocekļis, Mocības*

Nefijiešu pravietis Mormona Grāmatā.

Pravietoja, ka Dievs sodīs ļaunā ķēniņa Noas tautu, ja viņi nenožēlos grēkus, **Mos.** 11:20–25. Tika iemests cietumā par to, ka pravietoja par ķēniņa Noas un viņa tautas iznīcināšanu, **Mos.** 12:1–17. Mācīja ķēniņa Noas ļaunajiem priesteriem par Mozus bauslību un par Kristu, **Mos.** 12–16. Alma, vecākais, noticeja un pierakstīja viņa vārdus, **Mos.** 17:2–4. Tika ķēniņa Noas sadedzināts līdz nāvei, **Mos.** 17:20.

Acs, Acis

Svētajos Rakstos acs bieži tiek izmantota kā simbols cilvēka spējai saņemt Dieva gaismu. Simboliski cilvēka acs arī parāda garīgo stāvokli un saprašanu par Dieva lietām.

Tā Kunga bauslis ir skaidrs, tas apskaidro acis, **Psm.** 19:9. Negudrajiem ir acis, bet tie neredz, **Jer.** 5:21 (Marka 8:18).

Miesas spideklis ir acs, **Mat.** 6:22 (Lūk. 11:34; 3. Nef. 13:22; M&D 88:67). Svētigas ir jūsu acis, jo tās redz, **Mat.** 13:16. Jūsu gara acis tiks apgaismotas, **Ef.** 1:17–18.

Ak vai tiem, kas ir gudri pašu acis, **2. Nef.** 15:21 (Jes. 5:21). Viņi sāka gavēt un lūgt, lai ļaužu acis tiktu atvērtas, **Mos.** 27:22. Sātans padarīja aklas viņu acis, **3. Nef.** 2:2. Nevienam nav varas nest gaismā Mormona Grāmatu, izņemot vienīgi kā ar aci, vērstu tikai uz Dieva godību, **Morm.** 8:15.

Ar Gara spēku mūsu acis tika atvērtas un mūsu saprašana apgaismota, **M&D** 76:12. Gaisma ir caur Viņu, kurš apgaismo jūsu acis, **M&D** 88:11. Ja jūsu acs būs vērsta vienīgi uz Manu godību, viss

jūsu ķermenis tiks piepildīts ar gaismu, **M&D** 88:67.

Agripa. *Skat. arī Pāvils*

Jaunajā Derībā Hēroda Agripas I dēls un Bernikes un Druzillas brālis. Viņš bija Halkīdas, kas atradās Libanonā, ķēniņš. Viņš uzklausijs apustuli Pāvilu un gandrīz tika pārliecināts kļūt par kristieti (Ap. d. 25–26; DžS—V 1:24).

Ahabs. *Skat. arī Izebele*

Vecajā Derībā viens no visļaunākajiem un varenākajiem ziemeļi Israēla ķēniņiem. Viņš apprecēja Izebelu, sidoniešu princesi, caur kuras ietekmi tika ieviesta Baala un Aštartes ietekme un pielūgšana Israēlā (1. Ķēn. 16:29–33; 2. Ķēn. 3:2) un pat tika izdarīti mēģinājumi iznīcināt praviešus un Jehovas pielūgšanu (1. Ķēn. 18:13).

Valdīja pār Israēlu un Samariju divdesmit divus gadus, **1. Ķēn.** 16:29 (1. Ķēn. 16–22). Darīja to, kas ir ļauns Tā Kunga acīs, vēl vairāk nekā visi, kas bija bijuši pirms viņa, **1. Ķēn.** 16:30. Tika nogalināts kaujā, **1. Ķēn.** 22:29–40.

Aicināšana un izredzēšana. *Skat. arī Izredzēšana*

Taisnīgie Kristus sekotāji var tikt ieskaitīti starp izredzētajiem, kuri dabū apsolījumu par paaugstināšanu. Šī acināšana un izredzēšana sākas ar grēku nožēlošanu un kristīšanu. Tā tiek pabeigta, kad tie „[virzās uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāv līdz galam]” (2. Nef. 31:19–20). Svētie Raksti sauc šo procesu par mūsu acināšanas un izredzēšanas nodrošināšanu (2. Pēt. v. 1:4–11; M&D 131:5–6).

Jūs būsit Man par priesteru valsti, **2. Moz.** 19:5–6 (Jāņa atkl. 1:6).

Dievs jūs no paša sākuma izraudzījis pestīšanai, **2. tes.** 2:13. Darbojieties, lai darītu jūsu acināšanu un izredzēšanu drošu, **2. Pēt. v.** 1:10.

Tas Kungs var jūs apzīmogat kā Savus, **Mos.** 5:15. Es noslēdzu derību ar tevi, ka tev būs mūžīgā dzīve, **Mos.** 26:20.

Uzticīgie priesterības nesēji kļūs par Dieva Baznīcu un valstību, un

izredzētajiem, **M&D** 84:33–34. Stiprāks pravietojuma vārds nozīmē, ka cilvēks zina, ka viņš ir aizzīmogots mūžīgajai dzīvei, **M&D** 131:5–6. Es aizzīmogoju uz tevis tavu paaugstināšanu, **M&D** 132:49.

Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums.

Skat. arī Izraudzīts, Izredzēts; Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt; Ordinēt, Ordinācija; Pārvaldnieks, Pārvaldījums; Pilnvaras

Būt Dieva aicinātam ir saņemt norikojumu vai uzaicinājumu no Viņa vai no Viņa atbilstoši pilnvarotiem Baznīcas vadītājiem—kalpot Viņam noteiktā veidā.

Viņš uzlika savas rokas uz viņu un deva tam uzdevumu, **4. Moz.** 27:23. Es ordinēju tevi par pravieti, **Jer.** 1:5.

Es esmu jūs izredzējis un ordinējis jūs, **Jāņa** 15:16. Pāvils tika aicināts par apustuļi, **Rom.** 1:1. Nevieni sev pats neņem šo godu, bet tikai tas, kas ir Dieva aicināts, **Ebr.** 5:4. Jēzus bija Dieva aicināts pēc Melhisedeka kārtas, **Ebr.** 5:10.

Es esmu ticis aicināts sludināt Dieva vārdu, saskaņā ar atklāsmes un pravietojuma garu, **Al.** 8:24. Priesteri tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al.** 13:3.

Ja jums ir vēlēšanās kalpot Dievam, jūs esat aicināti, **M&D** 4:3. Stāvi stingri tanī darbā, kuram Es esmu aicinājis tevi, **M&D** 9:14. Tev nevajag domāt, ka tu esi aicināts sludināt, līdz tu tiks aicināts, **M&D** 11:15. Elderi ir aicināti istenot izredzēto sapulcināšanu, **M&D** 29:7. Nevienam nebūs sludināt Manu evaņģēliju vai celt Manu baznīcu, kamēr viņš nav ticis ordinēts, **M&D** 42:11. Daudz ir aicināti, bet maz ir izredzēti, **M&D** 121:34.

Cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam, **TA** 1:5.

Aizliegtais auglis. *Skat.* Ādama un Ievas Krišana; Ēdēne

Aizstājošs. *Skat.* Glābšana mirušajiem; Priekšraksti—Aizstājošs priekšraksts

Aizstāvis. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā (**Mor.** 7:28) un aizstāv mūsu lietu.

Jēzus Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā, **1. Jāņa** v. 2:1 (**M&D** 110:4).

Jēzus aizlūdza par visiem, **2. Nef.** 2:9 (**Ebr.** 7:25). Jēzus guva uzvaru pār nāvi, kas deva Viņam varu aizlūgt par cilvēku bērniem, **Mos.** 15:8.

Es esmu jūsu aizstāvis Tēva priekšā, **M&D** 29:5. Jēzus Kristus aizstāv jūsu lietu, **M&D** 45:3–5.

Alfa un Omega. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Alfa ir pirmais burts grieķu alfabētā; Omega ir pēdējais. Tie arī ir vārdi, kas doti Jēzum Kristum un tiek izmantoti kā simboli, lai parādītu, ka Kristus ir visas radības sākums un gals (**Jāņa** atkl. 1:8; **M&D** 19:1).

Alkohols. *Skat.* Gudrības vārds

Alma, Almas dēls. *Skat. arī* Alma, vecākais; Amuleks; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā pirmais augstākais soģis un pravietis nefijiešu tautā. Savos agrīnajos gados viņš centās iznīcināt Baznīcu (**Mos.** 27:8–10). Tomēr viņam parādījās eņģelis, un viņš tika pievērstis evaņģēlijam (**Mos.** 27:8–24; **Al.** 36:6–27). Vēlāk viņš atteicās no sava augstākā soģa amata, lai mācītu ļaudis (**Al.** 4:11–20).

Almas grāmata: Atsevišķa grāmata Mormona Grāmatā, kas ietver praviešu Almas, Almas dēla, un viņa dēla Helamana pierakstu saīsinājumu. Notikumi, kas aprakstīti šajā grāmatā, notika apmēram no 91. līdz 52. g. pr. Kr. Grāmatā ir 63 nodaļas. 1. līdz 4. nodaļā aprakstīta Nehora un Amlisija sekotāju sacelšanās pret nefijiešiem. Kari, kas radās tās rezultātā, bija vieni no postošākajiem tā laika nefijiešu vēsturē. 5. līdz 16. nodaļā ietverta Almas atskaite par agrīnajiem misionāra ceļojumiem, ieskaitot viņa sprediķi par Labo Ganu (**Al.** 5) un viņa sludināšanu ar Amuleku Amonihās pilsētā. 17. līdz 27. nodaļā ietverts pieraksts par Mosijas dēliem un viņu kalpošanu starp lamaniešiem. 28. līdz 44. nodaļā ietverti daži no Almas svarīgākajiem sprediķiem. 32. nodaļā Alma salīdzināja vārdu ar sēklu; 36. nodaļā viņš atstāstīja savam dēlam Helamanam stāstu

Alma, vecākais

par savu pievēršanu. 39. līdz 42. nodaļā aprakstīts Almas padoms savam dēlam Koriantonom, kurš bija iesaistīts morālos pārkāpumos; šis svarīgais sprediķis izskaidro taisnību, žēlsirdību, Augšāmcelšanos un Izpirkšanu. 45. līdz 63. nodaļā aprakstīti tā laika perioda nefijiešu kari, kā arī pārcelšanās Hagota vadībā. Tādi diži vadītāji kā kapteinis Moronijs, Teankums un Lehijs ar savu drosmi un savlaicīgu rīcību palīdzēja saglabāt nefijiešu tautu.

Alma, vecākais

Nefijiešu pravietis Mormona Grāmatā, kurš nodibināja Baznīcu ļaunā ķēniņa Noas dienās.

Bija ļaunā ķēniņa Noas priesteris un Nefija pēctecis, **Mos.** 17:1–2. Pēc tam, kad bija uzklusījis Abinadiju un noticējis viņam, tika ķēniņa padzīts. Viņš bēga, slēpās un pierakstīja Abinadija vārdus, **Mos.** 17:3–4. Nožēloja grēkus un mācīja Abinadija vārdus, **Mos.** 18:1. Kristīja Mormona ūdeņos, **Mos.** 18:12–16. Nodibināja Baznīcu, **Mos.** 18:17–29. Ieradās ar saviem ļaudīm Zarahemlā, **Mos.** 24:25. Viņam tika dota vara pār Baznīcu, **Mos.** 26:8. Tiesāja un vadīja Baznīcu, **Mos.** 26:34–39. Piešķīra augstā priesteram amatu savam dēlam, **Al.** 4:4 (**Mos.** 29:42; **Al.** 5:3).

Altāris. *Skat. arī* Upuris

Veidojums, ko izmanto ziedošanai, upurēšanai un pielūgšanai.

Noa uzcēla altāri Tam Kungam un upurēja dedzināmos upurus, **1. Moz.** 8:20. Ābrāms uzcēla altāri Tam Kungam, **1. Moz.** 12:7–8. Ābrahāms sasēja savu dēlu Īzāku uz altāra, **1. Moz.** 22:9 (1. **Moz.** 22:1–13). Jēkabs uzcēla tur altāri un nosauca to vietu Ēl-Bētele, **1. Moz.** 35:6–7. Elija uzcēla altāri un izaicināja Bala priesterus, **1. Ķēn.** 18:17–40.

Ja tu upurē savu dāvanu uz altāra, vispirms izligsti ar savu brāli, **Mat.** 5:23–24. Es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva vārda dēļ, **Jāņa atkl.** 6:9 (**M&D** 135:7).

Lehijs uzcēla altāri no akmeņiem un pateicās Tam Kungam, **1. Nef.** 2:7.

Ābrahāms tika izglābts no nāves uz Elkenaha altāra, **Ābr.** 1:8–20.

Amalekieši (Mormona Grāmata)

Nefijiešu atkritēju grupa, kas veda lamaniēšus kaujā pret nefijiešiem (**Al.** 21:24; 43).

Amalekieši (Vecā Derība)

Arābu cilts, kas dzīvoja Pāranas tukšnesī starp Arābiju un Vidusjūru. Viņi pastāvīgi karoja ar ebrejiem kopš Mozus laikiem (2. **Moz.** 17:8) līdz pat Saulam un Dāvidam (1. **Sam.** 15; 27:8; 30; 2. **Sam.** 8:11–12).

Amalīkija

Mormona Grāmatā nefijiešu nodevējs, kurš ieguva varu pār lamaniēšiem un vadīja tos pret nefijiešiem (**Al.** 46–51).

Amats, Amatpersona. *Skat. arī*

Ordinēt, Ordinācija; Priesterība

Pilnvaru jeb atbildības stāvoklis organizācijā; Svētajos Rakstos bieži lietots, lai apzīmētu priesterības pilnvaras; var arī nozīmēt pienākumus, kas ir noteikti zināmam amatam vai personai, kura ir šajā amatā.

Ne visiem locekļiem ir vienāds uzdevums, **Rom.** 12:4.

Mēs turējām godā mūsu amatus Tam Kungam, **Jēk.** 1:19. Melhisedeks saņēma augstās priesterības amatu, **Al.** 13:18. Eņģeļu kalpošanas uzdevums ir acināt cilvēkus uz grēku nožēlošanu, **Mor.** 7:31.

Neviena persona nedrīkst tikt iecelta nevienā amatā šīnī Baznīcā bez tās draudzes balss, **M&D** 20:65. Lai katrs cilvēks paliek savā paša amatā, **M&D** 84:109. Ir prezidenti jeb prezidējošās amatpersonas, kas nozīmētas no to vidus, kuri ir ordinēti amatos šajās divās priesterībās, **M&D** 107:21. Tiek aprakstīti to pienākumi, kuri prezidē pār priesterības kvorumam amatiem, **M&D** 107:85–98. Lai katrs vīrs mācās savu pienākumu un darbojas tajā amatā, kurā viņš ir nozīmēts, **M&D** 107:99–100. Es tagad dodu jums amatpersonas, kas pieder Manai priesterībai, **M&D** 124:123.

Amlisjjs, Amlisieši

Kāds vīrs Mormona Grāmatā, kurš vadīja grupu nefijiešu, kuri vēlējās iecelt ķēniņu soģu valdīšanas laikā. Šie nefijieši, saukti par amlisiešiem, atklāti sacēlās pret Dievu, par ko tie tika nolādēti (Al. 2–3).

Amons, Mosijas dēls. Skat. arī

Anti-nefij-lehijieši; Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā ķēniņa Mosijas dēls Amons kalpoja kā misionārs, kura uzcītīgās pūles palīdzēja pievērst Kristum daudzas dvēseles.

Bija neticīgais, kurš centās iznīcināt Baznīcu, **Mos.** 27:8–10, 34. Eņģelis parādījās viņam un viņa ceļabiedriem, **Mos.** 27:11. Nožēloja grēkus un sāka sludināt Dieva vārdu, **Mos.** 27:32–28:8. Atteicās kļūt par ķēniņu un tā vietā devās uz lamaniešu zemi, lai sludinātu Dieva vārdu, **Al.** 17:6–9. Gavēja un lūdza pēc vadības, **Al.** 17:8–11. Viņu sagūstīja ķēniņš Lamonijs, **Al.** 17:20–21. Izglāba Lamoniņa ganāmpulkus, **Al.** 17:26–39. Sludināja Lamoniņam, **Al.** 18:1–19:13. Pateicās Dievam un tika prieka pārņemts, **Al.** 19:14. Viņa pievērstie nekad neatkrita, **Al.** 23:6. Pricējās būt par darbarīku Dieva rokās, lai vestu tūkstošus pie patiesības, **Al.** 26:1–8 (Al. 26). Aizveda Anti-nefij-lehija tautu drošībā, **Al.** 27. Juta milzīgu prieku, satiekot Almu, **Al.** 27:16–18.

Amons, Zarahemlas pēctecis. Skat. arī

Limhijjs

Mormona Grāmatā kāds stiprs un varens vīrs, kurš vadīja nefijiešu ekspedīciju no Zarahemlas uz Lehija-Nefija zemi (**Mos.** 7:1–16). Viņam tika parādīti senie pieraksti, un viņš izskaidroja, kas ir gaišreģis (**Mos.** 8:5–18). Vēlāk viņš palīdzēja ķēniņam Limhijam un viņa tautai atbrīvoties no lamaniešiem un atveda tos atpakaļ uz Zarahemlu (**Mos.** 22).

Amoss

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja aptuveni 792. līdz 740. g. pr. Kr.

Usijas, Jūdas ķēniņa, un Jerobeāma, Israēla ķēniņa, dienās.

Amosa grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Daudzi no Amosa pravietojumiem bridināja Israēlu un tā kaimiņu tautas atgriezties pie taisnīguma.

1. līdz 5. nodaļā Israēls un tā kaimiņu tautas tiek aicinātas nožēlot grēkus. 3. nodaļā izskaidrots, ka Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus praviešiem un ka pārkāpumu dēļ Israēlu sakaus ienaidnieks. 6. līdz 8. nodaļā pravietots par Israēla krišanu daudzus gadus pirms asīriešu iebrukuma. 9. nodaļā pravietots, ka Israēls tiks atjaunots savā zemē.

Amuleks. Skat. arī Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, Almas dēla, misijas līdzgaitnieks.

Tika eņģeļa piemeklēts, **Al.** 8:20; 10:7. Uzņēma Almu savā namā, **Al.** 8:21–27. Sludināja ar spēku Amonihās ļaudīm, **Al.** 8:29–32; 10:1–11. Bija Nefija, Lehija un Manases pēctecis, **Al.** 10:2–3. Liecināja par patiesību, **Al.** 10:4–11. Aicināja ļaudis nožēlot grēkus un tika atraidīts, **Al.** 10:12–32. Stridējās ar Zizromu, **Al.** 11:20–40. Mācīja par augšāmcelšanos, tiesu un atjaunošanu, **Al.** 11:41–45. Gribēja pārtraukt ticīgo mocības, **Al.** 14:9–10. Tika ieslodzīts cietumā kopā ar Almu, **Al.** 14:14–23. Caur ticību atbrīvojās no cietuma saitēm, **Al.** 14:24–29. Liecināja par Izpirkšanu, žēlsirdību un taisnību, **Al.** 34:8–16. Mācīja par lūgšanu, **Al.** 34:17–28. Mudināja ļaudis neatlikt grēku nožēlošanu, **Al.** 34:30–41. Almas un Amuleka ticība lika sagāzties cietuma sienām, **Et.** 12:13.

Ananija no Damaskas. Skat. arī Pāvils

Kristiešu māceklis Damaskā, kurš kristīja Pāvilu (Ap. d. 9:10–18; 22:12).

Ananija no Jeruzālemes

Jaunajā Derībā viņš un viņa sieva Sappira meloja Tam Kungam, paturēdami daļu naudas, ko viņi bija ziedojuši Tam Kungam. Kad Pēteris viņus atmaskoja, tie abi nokrita zemē un nomira (Ap. d. 5:1–11).

Andrejs

Andrejs

Jaunajā Derībā Sīmaņa, saukta Pēteris, brālis un viens no Divpadsmit apustuļiem, ko Jēzus aicināja Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 4:18–19; Marka 1:16–18, 29).

Anna. *Skat. arī* Samuēls, Vecās Derības pravietis

Samuēla, Vecās Derības pravieša, māte. Tas Kungs deva Samuēlu Annai, atbildot uz viņas lūgšanām (1. Sam. 1:11, 20–28). Anna veltīja Samuēlu Tam Kungam. Viņas pateicības dziesma var tikt salīdzināta ar Marijas, Jēzus mātes, dziesmu (1. Sam. 2:1–10; Lūk. 1:46–55).

Anna (augstais priesteris). *Skat. arī* Kajafa

Jaunajā Derībā ietekmīgs vīrs sinedrijā. Kad Jēzus tika apcietināts, Viņš vispirms tika aizvests pie viņa (Jāņa 18:13); viņš arī ieņēma vienu no vadošajām lomām, tiesājot apustuļus (Ap. d. 4:3–6).

Anna (praviete)

Jaunajā Derībā praviete no Ašera cilts. Jēzus piedzimšanas laikā viņa bija veca atraitne. Viņa redzēja bērniņu Jēzu, kad Viņu atnesa templī, un atpazīna Viņu kā Pestītāju (Lūk. 2:36–38).

Antikrists. *Skat. arī* Velns

Katrs vai jebkas, kas izliekas par patieso glābšanas ieceres evaņģēlija nesēju un kas atklāti vai slepeni pretojas Kristum. Jānis Atklājējs aprakstīja antikristu kā maldinātāju (1. Jāņa v. 2:18–22; 4:3–6; 2. Jāņa v. 1:7). Lielais antikrists ir Lucifers, bet viņam ir daudz palīgu, kas ir gan garīgas būtnes, gan mirstīgie.

Pazušanas dēļs pretojas un pats sevi ceļ pār visu, kas tiek saukts par Dievu, **2. tes.** 2:1–12. Viņš pieviļ zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, **Jāņa atkl.** 13:13–17.

Šerems noliedza Kristu un daudzus pievīla, **Jēk.** 7:1–23. Nehors mācīja viltus mācības, nodibināja baznīcu un ieviesa viltus priesterību, **Al.** 1:2–16. Korihors izsmēja Kristu, Izpirkšanu un pravietojuma garu, **Al.** 30:6–60.

Anti-nefij-lehijieši. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls; Helamana dēli; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā vārds, kas tika dots tiem lamaniešiem, kurus pievērsa Mosijas dēli. Pēc viņu pievērsanas šie ļaudis, kas tika saukti par Amona tautu, bija uzticīgi visu savu dzīvi (Al. 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Viņi pieņēma anti-nefij-lehijiešu vārdu, **Al.** 23:16–17; 24:1. Viņi atteicās izliet asinis un apraka savus ieročus, **Al.** 24:6–19. Viņu dēli sagatavojās karam un izraudzīja Helamanu par savu vadītāju, **Al.** 53:16–19; 56–58 (šie dēli bija pazīstami arī kā 2000 jaunie karavīri).

Apcerēt. *Skat.* Pārdomāt

Apģānīšana. *Skat. arī* Zaimot, Zaimošana

Izrādīt necieņu vai nicinājumu pret svētām lietām, jo īpaši negodbijību pret Dieva Vārdu.

Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt, **2. Moz.** 20:7 (2. Nef. 26:32; Mos. 13:15; M&D 136:21). Kāpēc mēs laupām svētumu mūsu tēvu derībai, **Mal.** 2:10.

Par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā, **Mat.** 12:34–37. No tās pašas mutes iziet svētība un lāsts, tam nebūs tā notikt, **Jēk. v.** 3:10.

Mūsu vārdi mūs nosodīs, **Al.** 12:14 (Mos. 4:30).

Lai visi cilvēki piesargās, kā viņi ņem Manu Vārdu uz savām lūpām, **M&D** 63:61–62.

Apgraižšana. *Skat. arī* Ābrahāma derība

Ābrahāma derības zīme israēliešu vīriešu kārtas pārstāvjiem Vecās Derības atklāšanas laikos (1. Moz. 17:10–11, 23–27; DžST, 1. Moz. 17:11 [Pielikums]). Apgraižšana tika veikta, nogriežot „miesas priekšādu” vīriešu kārtas zīdaiņiem un tāpat arī pieaugušajiem. Tie, kas to saņēma, baudīja derības priekšrocības un pieņēma tās atbildību. Apgraižšana kā

derības zīme tika izbeigta līdz ar Kristus misiju (Mor. 8:8; M&D 74:3–7).

Apokalipse. *Skat. arī* Jāņa atklāsmes grāmata

Jāņa atklāsmes grāmata, Jaunās Derības pēdējā grāmata; var arī nozīmēt jebkuru nozīmīgu atklāsmi; no grieķu vārda, kas nozīmē „atklāts” vai „atsegts”.

Apokrifi. *Skat. arī* Bībele; Svētie Raksti

Jūdu tautas svētas grāmatas, kas netika iekļautas ebreju Bībelē, bet tiek paturētas dažu kristiešu baznīcu bībelēs. Šīs grāmatas bieži vien ir vērtīgas Vecās un Jaunās Derības sasaistīšanai un Baznīcā tiek uzskatītas par nodēģām lasīšanai.

Apokrifi lielākoties ir pārtulkoti pareizi, bet ar nepareiziem iestarpinājumiem, **M&D** 91:1–3. Apokrifi var dot labumu tiem, kas ir Gara apgaismoti, **M&D** 91:4–6.

Aprunāšana. *Skat.* Ļauna runāšana

Apskaidrošana. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Priesterības atslēgas

Personu stāvoklis, kuras tiek uz laiku izmainītas gan izskatā, gan miesā—tas ir, paceltas augstākā garīgā līmenī—lai tās varētu izturēt debesu būtņu klātbūtni un godību.

Kristus apskaidrošana: Pēteris, Jēkabs un Jānis redzēja To Kungu, pagodinātu un apskaidrotu viņu priekšā. Glābējs pirms tam bija apsolījis, ka Pēteris saņems debesu valstības atslēgas (Mat. 16:13–19; 17:1–9; Marka 9:2–10; Lūk. 9:28–36; 2. Pēt. v. 1:16–18). Šajā svarīgajā notikumā Glābējs, Mozus un Ēlija (Elija) deva apsolītās priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim. Ar šīm priesterības atslēgām apustuļiem bija vara turpināt valstības darbu pēc Jēzus uzkāpšanas debesīs.

Džozefs Smits mācīja, ka Apskaidrošanas kalnā Pēteris, Jēkabs un Jānis arī tika apskaidroti. Viņi redzēja vīziju par Zemi, kā tā izskatīsies nākotnē godības stāvoklī (M&D 63:20–21). Viņi redzēja Mozu un Ēliju, divas pārveidotas būtnes,

un dzirdēja Tēva balsi. Tēvs sacīja: „Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts; To jums būs klausīt” (Mat. 17:5).

Apskaidrotas būtnes: Viņi redzēja Israēla Dievu, **2. Moz.** 24:9–11. Viņa vaiga āda spīdēja, kamēr viņš runāja ar Dievu, **2. Moz.** 34:29 (Marka 9:2–3).

Jēzus vaigs spīdēja, **Mat.** 17:2 (Marka 9:2–3). Israēls nevarēja skatīties Mozus vaigā viņa spožuma dēļ, **2. kor.** 3:7.

Abinadija seja spīdēja ļoti spoži, **Mos.** 13:5–9. Viņi stāvēja it kā uguns vidū, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3. Nef. 17:24; 19:14). Viņi bija tikpat balti kā Jēzus vaigs, **3. Nef.** 19:25. Tas likās tiem kā apskaidrošana, **3. Nef.** 28:15.

Neviens cilvēks miesā nekad nav redzējis Dievu, kā vien Gara atdzīvināts, **M&D** 67:10–12. Ar Gara spēku mūsu acis tika atvērtas, **M&D** 76:12.

Dieva godība bija pār Mozu, **Moz.** 1:2. Viņa godība bija pār mani un es redzēju Viņa vaigu, jo es biju apskaidrots, **Moz.** 1:11. Es redzēju debesis atveramies un es tiku ietērpts godībā, **Moz.** 7:3–4.

Apsolījuma Svētais Gars. *Skat. arī* Svētais Gars

Svētais Gars ir apsolījuma Svētais Gars (Ap. d. 2:33). Tas apstiprina kā Dievam pieņemamu cilvēku taisnīgu rīcību, priekšrakstus un derības. Apsolījuma Svētais Gars liecina Tēvam, ka glābšanas priekšraksti ir pareizi izpildīti un ka derības, kas ar tiem saistītas, ir turētas.

Tie, kas ir apzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, saņem visu, kas Tēvam ir, **M&D** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Visas derības un izpildīšanas ir jāaizīmogo ar apsolījuma Svēto Garu, lai tās būtu spēkā pēc šīs dzīves, **M&D** 132:7, 18–19, 26.

Apsolitā zeme

Zemes, ko Tas Kungs ir apsolījis kā mantojumu Saviem uzticīgajiem sekotājiem un bieži vien arī viņu pēctečiem. Ir daudzas apsolītās zemes. Bieži vien Mormona Grāmatā apsolītā zeme, par ko tiek runāts, ir Amerika.

Taviem pēcnācējiem Es došu šo zemi, **1. Moz.** 12:7 (Ābr. 2:19). Es tev un taviem

Apstiprināšana

pēcnācējiem došu šo Kānaāna zemi, **1. Moz.** 17:8 (1. Moz. 28:13). Mozus norādīja Israēla zemes robežas Kānaāna zemē, **4. Moz.** 34:1–12 (4. Moz. 27:12).

Jūs tiksit aizvesti uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 2:20 (1. Nef. 5:5). Tas Kungs aizved taisnīgos uz vērtīgākajām zemēm, **1. Nef.** 17:38. Ja Lehijs pēcteči turēs Dieva pavēles, viņi plauks apsolītajā zemē, **2. Nef.** 1:5–9. Israēls atgriezīsies savās apsolītajās zemēs, **2. Nef.** 24:1–2 (Jes. 14:1–2). Katra tauta, kurai piederēs šī apsolītā zeme, kalpos Dievam, vai arī tā tiks aizmēzta, **Et.** 2:9–12.

Šī ir apsolītā zeme un vieta Ciānas pilsētai, **M&D** 57:2. Jūda var sākt atgriezties Ābrahāma zemēs, **M&D** 109:64.

Jaunā Jeruzāleme tiks uzcelta Amerikas kontinentā, **TA** 1:10.

Apstiprināšana. *Skat.* Roku uzlikšanaApustulis. *Skat.* arī Atklāsme; Māceklis

Grieķu valodā *apustulis* nozīmē „kāds, kas sūtīts”. Tas bija tituls, ko Jēzus deva tiem divpadsmit, kurus Viņš izraudzīja un ordinēja būt par Saviem tuvākajiem mācekļiem un palīgiem Savas kalpošanas laikā uz Zemes (Lūk. 6:13; Jāņa 15:16). Viņš sūtīja tos pārstāvēt Viņu un kalpot Viņam pēc Viņa uzkāpšanas debesīs. Gan senatnē, gan arī Divpadsmit apustuļu kvorumā atjaunotajā Baznīcā šodien apustuļi ir īpaši Jēzus Kristus liecinieki visā pasaulē, lai liecinātu par Viņa dievišķumu un par Viņa augšāmcelšanos no mirušajiem (Ap. d. 1:22; M&D 107:23).

Kristus Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:20; 4:11.

Lehijs un Nefijs redzēja divpadsmit apustuļus sekojam Jēzum, **1. Nef.** 1:10; 11:34. Apustuļi būs soģi Israēla namam, **Morm.** 3:18.

Tie, kas neklausā praviešu un apustuļu vārdiem, tiks izdeldēti, **M&D** 1:14 (3. Nef. 12:1). Tika atklāts Divpadsmito aicinājums un misija, **M&D** 18:26–36. Džozefs Smits tika ordinēts par apustuli, **M&D** 20:2; 21:1. Apustuļi ir īpaši Kristus Vārda liecinieki un nes kalpošanas atslēgas, **M&D** 27:12 (M&D 112:30–32).

Divpadsmit apustuļi veido kvorumu, kas ir vienlīdzīgs pilnvarās ar Augstāko prezidiju, **M&D** 107:23–24. Divpadsmitie ir Ceļojošā prezidējošā augstā padome, **M&D** 107:33. Apustuļi tur misionāru darba atslēgas, **M&D** 107:35. Tiek aprakstīti daži no apustuļu pienākumiem, **M&D** 107:58. Es saku visiem Divpadsmitajiem: sekojiet Man un barojiet Manas avis, **M&D** 112:14–15.

Mēs ticam apustuļiem, **TA** 1:6.

Apustuļu izraudzīšana: Apustuļi tiek Tā Kunga izraudzīti (Jāņa 6:70; 15:16).

No Saviem mācekļiem Jēzus izraudzīja divpadsmit apustuļus, **Lūk.** 6:13–16. Matijs tika izraudzīts par apustuli, **Ap. d.** 1:21–26.

Oliveram Kauderijam un Deividam Vitmeram tika pavēlēts izvēlēties Divpadsmitos, **M&D** 18:37–39.

Apustuļu darbi. *Skat.* arī Lūka

Šī grāmata ir otrā daļa no darba, ko Lūka rakstījis Teofilam. Pirmā daļa ir pazīstama kā Lūkas evaņģēlijs. No 1. līdz 12. nodaļai aprakstīta daļa no Divpadsmit apustuļu nozīmīgā misionāru darba Pētera vadībā uzreiz pēc Glābēja nāves un augšāmcelšanās. No 13. līdz 28. nodaļai ir iezīmēta daļa no apustuļa Pāvila ceļojumiem un misionāru darba.

Apvienotais ordenis. *Skat.* arī Veltīt (ziedot), Ziedošanās likums

Organizācija, kurā svētie atjaunotās Baznīcas sākuma dienās centās dzīvot saskaņā ar ziedošanas likumu. Katrs cilvēks piedalījās ar savu īpašumu, mantu un peļņu, saņemdamš šīs lietas atbilstoši savām vēlmēm un vajadzībām (M&D 51:3; 78:1–15; 104).

Savās laicīgajās lietās jums ir jābūt vienlīdzīgiem, **M&D** 70:14. Svētie tika organizēti tā, lai būtu vienlīdzīgi visās lietās, **M&D** 78:3–11 (M&D 82:17–20). Tas Kungs deva Apvienotajam ordenim atklāsmi un pavēli, **M&D** 92:1. Džonam Džonsonam bija jāklūst par Apvienotā ordeņa locekli, **M&D** 96:6–9. Tas Kungs deva vispārīgus norādījumus Apvienotā ordeņa darbībai, **M&D** 104. Mani ļaudis

nav vienoti atbilstoši tai vienotībai, ko prasa celestiālā valstība, **M&D** 105:1–13.

Asa

Vecajā Derībā trešais Jūdas ķēniņš. Svētie Raksti saka, ka viņa „sirds atrada mieru pie Tā Kunga visu viņa mūža dienu” (1. Ķēn. 15:14). Savas valdīšanas laikā viņš padarīja karaspēku varenu, nokratīja etiopiešu jūgu, izdeldēja elkus un skubināja tautu noslēgt derību meklēt Jehovu (1. Ķēn. 15–16; 2. Laiku 14–16). Tomēr, kad viņam palika slimas kājas, viņš nemeklēja Tā Kunga palīdzību un nomira (1. Ķēn. 15:23–24; 2. Laiku 16:12–13).

Asinis. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Upuris

Senie israēlieši un daudzas kultūras šodien uzskata asinis par dzīvības iemiesojumu jeb visas miesīgas radības vitālo enerģiju. Vecās Derības laikos Tas Kungs aizlīdzda Israēlam ēst asinis kā barību (3. Moz. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Izpirkšanas jeb upura spēks bija asinīs, jo asinis tika uzskatītas par dzīvei nepieciešamāko. Dzīvnieku upurēšana Vecajā Derībā bija simbols tam lielajam upurim, ko vēlāk veica Jēzus Kristus (3. Moz. 17:11; Moz. 5:5–7). Jēzus Kristus Izpirkšanas asinis attīra no grēka tos, kas nožēlo grēkus (1. Jāņa v. 1:7).

Viņa sviedri bija kā lielas asins lāses, **Lūk.** 22:44. Mēs esam iesvētīti caur Kristus asiņu izliešanu, **Ebr.** 10:1–22.

Asinis nāca no katras poras, **Mos.** 3:7 (**M&D** 19:18).

Tā Kunga asinis tika izlietas grēku piedošanai, **M&D** 27:2. Jēzus veica pilnīgu Izpirkšanu caur Savu asiņu izliešanu, **M&D** 76:69.

Ar asinīm jūs esat iesvētīti, **Moz.** 6:60.

Asīrija, Asura

Sena impērija, kas ar savu sāncensi Bābeli valdīja pār vairākumu no senajām Sīrijas un Palestīnas valstīm gandrīz visos Vecās Derības laikos. Kaut arī asīrieši bija galvenais spēks no 12. g.s. pr. Kr. līdz pat 7. g.s. pr. Kr. beigām, viņiem nekad neizdevās izveidot stabili

politisku struktūru. Viņi valdīja ar teroru, sagraujot savus ienaidniekus ar uguni un zobenu vai novājinot tos, izsūtiet lielas iedzīvotāju grupas uz citām savas impērijas daļām. Cilvēki, kas nonāca asīriešu pakļautībā, pastāvīgi cīnījās pret šo impēriju. (*Skat.* 2. Ķēn. 18–19; 2. Laiku 32; Jes. 7:17–20; 10; 19; 37.)

Ašers. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Zilfas, Leas kalpones, dēls (1. Moz. 30:12–13).

Ašera cilts: Jēkabs svētīja Ašeru (1. Moz. 49:20), un Mozus svētīja Ašera pēctečus (5. Moz. 33:1, 24–29). Šie pēcteči tika saukti par „varonīgiem karotājiem” (1. Laiku 7:40).

Atbildības vecums. *Skat.* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Bērns, Bērni; Kristīšana, Kristīt—Kristīšana nav priekš maziem bērniem; Mazu bērnu kristīšana

Atbrīvotājs. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir cilvēces atbrīvotājs, tāpēc ka Viņš izglāb visus no nāves jūga un tos, kas nožēlo grēkus, arī no soda par grēku.

Tas Kungs ir mans akmens kalns un mans atbrīvotājs, **2. Sam.** 22:2 (**Psm.** 18:3; 144:2). Tu esi mans palīgs un mans atbrīvotājs, **Psm.** 40:18 (**Psm.** 70:6).

No Ciānas nāk Atbrīvotājs, **Rom.** 11:26.

Svētie atzina Dieva Dēlu kā savu Pestītāju un Atbrīvotāju, **M&D** 138:23.

Atdzīvināt. *Skat. arī* Augšāmcelšanās

Padarīt dzīvu, augšāmcelt vai izmainīt cilvēku tā, lai viņš var būt Dieva klātbūtnē.

Dievs mūs darījis dzīvus līdz ar Kristu, **Ef.** 2:4–5 (**Kol.** 2:6, 12–13). Kristus tika nonāvēts miesā, bet dzīvs darīts garā, **1. Pēt.** v. 3:18 (**M&D** 138:7).

Neviens cilvēks nav redzējis Dievu, kā vien Gara atdzīvināts, **M&D** 67:11. Pestīšana ir caur Viņu, kas visu atdzīvina, **M&D** 88:16–17. Svētie tiks atdzīvināti un aizrauti satikt Kristu, **M&D** 88:96.

Atgriešana, Atgriez

Ādams tapa atdzīvināts iekšējā cilvēkā, **Moz.** 6:65.

Atgriešana, Atgriez. *Skat.* Pievēršana, Pievēr

Atklāsmē. *Skat. arī* Balss; Dieva vārds; Gaisma, Kristus gaisma; Iedvesma, Iedvesmot; Pravietojums, Praviētot; Sapnis; Svētais Gars; Vīzija

Dieva sazināšanās ar Saviem bērniem uz Zemes. Atklāsmē var nākt caur Kristus gaismu un Svēto Garu caur iedvesmu, vīzijām, sapņiem vai eņģeļu apmeklējumiem. Atklāsmē dod padomus, kas var vest uzticīgos uz mūžīgo glābšanu celestiālajā valstībā.

Tas Kungs atklāj Savus darbus Saviem praviešiem un apstiprina ticīgajiem, ka atklāsmes praviešiem ir patiesas (**Am.** 3:7). Caur atklāsmi Tas Kungs dod personiskus padomus ikvienam cilvēkam, kas meklē pēc tiem un kam ir ticība, kas nožēlo grēkus un ir paklausīgs Jēzus Kristus evaņģēlijam. „Svētais Gars ir atklājējs,” saka Džozefs Smits, un „nevien cilvēks nevar saņemt Svēto Garu, nesāņemot atklāsmes.”

Tā Kunga Baznīcā Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums ir pravieši, gaišrēgi un atklājēji Baznīcai un pasaulei. Baznīcas prezidents ir vienīgais, kuru Tas Kungs ir pilnvarojis saņemt atklāsmi Baznīcai (**M&D** 28:2–7). Katrs cilvēks var saņemt personisku atklāsmi savam pašam labumam.

Cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes, **5. Moz.** 8:3 (**Mat.** 4:4; **M&D** 98:11). Tas Kungs runā lēnā balsī, **1. Ķēn.** 19:12. Kur nav atklāsmes, tur tauta kļūst mežonīga un nevaldāma, **Sal. Pam.** 29:18. Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklādam savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs, **Mat.** 16:15–19. Gars jūs vadīs visā patiesībā un darīs jums zināmas nākamās lietas, **Jāņa** 16:13. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, **Jēk.** v. 1:5.

Visas lietas tiks atklātas, **2. Nef.** 27:11.

Es došu cilvēku bērniem rindīņu pēc rindīņas, **2. Nef.** 28:30. Nav nekā slepena, kas netiks atklāts, **2. Nef.** 30:17. Svētais Gars jums rādīs visu, **2. Nef.** 32:5. Nevien cilvēks nezina Dieva ceļus, ja vien tas netiek viņam atklāts, **Jēk.** 4:8. Alma gavēja un lūdza pēc atklāsmes, **Al.** 5:46. Lietas, kas nekad nav tikušas atklātas, tiks atklātas uzticīgajiem, **Al.** 26:22. Tie, kas noliedz atklāsmi, nezina Jēzus Kristus evaņģēliju un nesaprot Rakstus, **Morm.** 9:7–8. Jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Mani vārdi visi tiks piepildīti, **M&D** 1:38. Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu, **M&D** 6:22–23. Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2–3. Ja tas ir pareizi, Es likšu, lai tava sirds tevī degtu, **M&D** 9:8. Nenoliedz atklāsmes garu, **M&D** 11:25. Tie, kas lūdz, saņems atklāsmi pēc atklāsmes, **M&D** 42:61. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Tā Kunga balss, **M&D** 68:4. Dievs dos jums zināšanas, **M&D** 121:26.

Džozefs Smits redzēja Tēvu un Dēlu, **DŽS—V** 1:17. Mēs ticam visam, ko Dievs ir atklājis un vēl atklās, **TA** 1:7, 9.

Atklāšana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Evaņģēlijs; Priesterība; Priesterības atslēgas

Evaņģēlija atklāšana ir laika posms, kurā Tam Kungam uz Zemes ir vismaz viens pilnvarots kalps, kas tur svētās priesterības atslēgas.

Ādams, Ēnohs, Noa, Ābrahāms, Mozus, Jēzus Kristus, Džozefs Smits un citi—katrs iesāka jaunu evaņģēlija atklāšanu. Kad Tas Kungs veido atklāšanu, evaņģēlijs tiek atklāts no jauna, tā ka šīs atklāšanas ļaudis nav atkarīgi no iepriekšējām atklāšanām, lai uzzinātu par glābšanas ieceri. Džozefa Smita iesāktā atklāšana ir pazīstama kā „laiku pilnības atklāšana”.

Debesu Dievs cels valsti, **Dan.** 2:44 (**M&D** 65).

Pēdējās dienās Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu, **Ap. d.** 2:17 (**Joēla** 3:1). Debesīm jāuzņem Kristus līdz tam laikam,

kad viss būs panākts, **Ap. d.** 3:21. Laiku pilnības atklāšanā Dievs visu apvienos Kristū, **Ef.** 1:10.

Es nodibināšu Savu baznīcu starp tiem, **3. Nef.** 21:22.

Tas Kungs nodod valstības atslēgas un evaņģēlija atklāšanu pēdējos laikos, **M&D** 27:13. Šīs atklāšanas atslēgas ir nodotas jūsu rokās, **M&D** 110:12–16. Visas iepriekšējo atklāšanu atslēgas ir tikušas atjaunotas laiku pilnības atklāšanā, **M&D** 128:18–21.

Atkrišana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Sacelšanās

Indivīdu, Baznīcas vai veselu tautu novēršanās no patiesības.

Vispārējā atkrišana: Israēlam vajadzēja piesargāties, lai viņu sirdis nenovērstos no Tā Kunga, **5. Moz.** 29:18. Kur nav atklāsmes, tur tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 29:18. Viņi ir laužuši mūžīgo derību, **Jes.** 24:5.

Vēji gāžas tādām namam virsū, un tas sabrūk, **Mat.** 7:27. Es brīnos, ka jūs tik drīz esat pievērsušies citam evaņģēlijam, **Gal.** 1:6.

Viņi uzsāka iet pa labo taku, bet miglā pazaudēja savu ceļu, **1. Nef.** 8:23 (1. Nef. 12:17). Pēc tam, kad viņi bija nobaudījuši augli, viņi atkrita uz aizliegtajām takām, **1. Nef.** 8:28. Nefījiešu atkrišana radīja klupšanas akmeni neticīgajiem, **Al.** 4:6–12. Daudzi Baznīcas locekļi kļuva lepni un vajāja citus Baznīcas locekļus, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Kad Tas Kungs ir labvēlīgs pret Savu tautu, dažreiz tie nocietina savu sirdi un aizmirst Viņu, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefījieši nocietināja savas sirdis un krita Sātana varā, **3. Nef.** 2:1–3. Moronijs pravietoja par atkrišanu pēdējās dienās, **Morm.** 8:28, 31–41.

Atkrišana būs pirms Otrās Atnākšanas, **M&D** 1:13–16.

Atkrišana agrīnajā kristiešu Baznīcā: Šī tauta tuvojas Man ar savu muti, **Jes.** 29:10, 13. Tumsība aplkās zemi, **Jes.** 60:2. Tas Kungs sūtīs badu—badu pēc Tā Kunga vārdu uzklaušanas, **Am.** 8:11.

Uzstāsies viltus kristi un viltus

pravieši, **Mat.** 24:24. Pie jums iebruks plēsīgi vilki, **Ap. d.** 20:29. Es brīnos, ka jūs tik drīz novērsāties no tā, **Gal.** 1:6. Papriekš jānāk atkrišanai pirms Otrās Atnākšanas, **2. tes.** 2:3. Daži cilvēki maldās par patiesību, **2. Tim.** 2:18. Dažiem cilvēkiem ir ārēja dievbijība, bet tie noliedz tās spēku, **2. Tim.** 3:2–5. Nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, **2. Tim.** 4:3–4. Būs viltus pravieši un viltus mācītāji ļaužu starpā, **2. Pēt. v.** 2:1. Ir iezagušies daži cilvēki, noliedzot vienīgo Dievu To Kungu, **Jūd. v.** 1:4. Daži cilvēki teica, ka viņi bija apustuļi, bet nebija, **Jāna atkl.** 2:2.

Nefijs redzēja lielas negantas baznīcas veidošanu, **1. Nef.** 13:26. Cīticībnieki ir paklupuši un nodibinājuši daudzas baznīcas, **2. Nef.** 26:20.

Viņi ir nomaldījušies no Maniem priekšrakstiem un ir laužuši Manu mūžīgo derību, **M&D** 1:15. Tumsība pārklāj zemi un bieza tumsība cilvēku prātus, **M&D** 112:23.

Džozefam tika pateikts, ka visas baznīcas bija nepatiesas; viņu sirdis bija tālu no Dieva, **DžS—V** 1:19.

Atlīdzināšana, atjaunošana. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana

Lietu vai apstākļu atjaunošana, kas bija tikuši paņemti prom vai pazaudēti.

Gars un ķermenis atkal tiks apvienoti to pilnīgā veidā, **Al.** 11:43–44. Atjaunošana ir nest atpakaļ jaunu par jaunu, taisnīgu par to, kas ir taisnīgs, **Al.** 41:10–15.

Mēs ticam Desmit cilšu atjaunošanai un tam, ka Zeme tiks atjaunota un saņems savu paradīzes godību, **TA** 1:10 (**M&D** 133:23–24).

Atpūta. *Skat. arī* Miens; Sabata diena

Miera un brīvības baudīšana pēc raizēm un nemiera. Tas Kungs ir apsolījis šādu atpūtu Saviem uzticīgajiem sekotājiem šīs dzīves laikā. Viņš arī ir sagatavojis tiem atpūtas vietu nākamajā dzīvē.

Es pats iešu ar tevi, un Es došu tev mieru, **2. Moz.** 33:14.

Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt, **Mat.** 11:28–29.

Atraitne

Mēs strādājām, lai viņi varētu ieiet Viņa atdusā, **Jēk.** 1:7 (Ebr. 4:1–11). Katrs, kas nožēlo grēkus, ieies Manā atdusā, **Al.** 12:34. Ļoti daudzi tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga atdusā, **Al.** 13:12–16. Paradīze ir atpūtas stāvoklis, **Al.** 40:12 (Al. 60:13). Neviena neieiet Viņa atdusā, kā tikai tie, kas mazgājuši savas drānas Manās asinīs, **3. Nef.** 27:19.

Sludini grēku nožēlošanu šai tautai, lai tu varētu atpūsties ar tām Mana Tēva valstībā, **M&D** 15:6 (M&D 16:6). Tie, kas mirst, atpūtiesies no visiem saviem darbiem, **M&D** 59:2 (Jāņa atkl. 14:13). Tā Kunga atdusa ir Viņa godības pilnība, **M&D** 84:24.

Atraitne. *Skat. arī* Labklājība

Sieviete, kuras vīrs ir miris un kura nav vēlreiz precējusies.

Bārenis un atraitne lai nāk un ēd, **5. Moz.** 14:29.

Nabaga atraitne bija iemetusi visu, kas viņai bija, **Marka** 12:41–44. Pieskati bārenus un atraitnes viņu bēdās, **Jēk. v.** 1:27.

Tas Kungs dos ātru liecību pret tiem, kas apspiež atraitnes, **3. Nef.** 24:5 (Cak. 7:10).

Ir jānodrošina atraitnes un bāreņi, **M&D** 83:6 (M&D 136:8).

Atriebība. *Skat. arī* Ienaids

Atriebība jeb atmaksa par aizvainojumu vai pāridarījumu.

Jūs Dievs nāks ar atriebību, **Jes.** 35:4.

Man pieder atriebība, Es atmaksāšu, **Rom.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20).

Atriebības zobens karājas pār jums, **Morm.** 8:40–41.

Es atriebšos bezdievīgajiem, jo tie ne-nožēlos grēkus, **M&D** 29:17.

Glābējs nāca ļaundarības un atriebības dienās, **Moz.** 7:45–46.

Atskaite, Atbildīgs, Atbildība. *Skat.*

arī Rīcības brīvība

Tas Kungs ir teicis, ka visi cilvēki ir atbildīgi par saviem motīviem, attieksmi, vēlmēm un darbiem.

Atbildības vecums ir vecums, kurā bērni tiek uzskatīti par atbildīgiem par

saviem darbiem un ir spējīgi grēkot un nožēlot grēkus.

Es ikvienu tiesāšu pēc viņa ceļiem, **Ec.** 18:30.

Tiem būs jāatbild par ikvienu veltīgu vārdu, **Mat.** 12:36. Dod norēķinu par savu namturību, **Lūk.** 16:2. Ikviens no mums atbildēs Dievam par sevi, **Rom.** 14:12. Mirušie tiek tiesāti pēc viņu darbiem, **Jāņa atkl.** 20:12.

Mūsu vārdi, darbi un domas mūs notiešās, **Al.** 12:14. Mēs paši esam sev soģi, vai nu darot labu vai ļaunu, **Al.** 41:7. Mums ir jāaut rīkoties pašiem, **Hel.** 14:29–31. Tas tev ir jāmaca—grēku nožēlošana un kristīšanās tiem, kas ir atbildīgi, **Mor.** 8:10.

Visiem, kas ir sasnējuši atbildības vecumu, ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, **M&D** 18:42. Sātanam nav dota vara kārdināt mazus bērnus, līdz viņi kļūst atbildīgi Manā priekšā, **M&D** 29:46–47. Bērniem ir jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:27. Katrs cilvēks būs atbildīgs par saviem paša grēkiem tiesas dienā, **M&D** 101:78.

Cilvēkiem ir dots atšķirt labu no ļauna, tādēļ viņi rikojas paši, **Moz.** 6:56. Cilvēkus sodīs par viņu pašu grēkiem, **TA** 1:2.

Attainošana, Attainot. *Skat.*

arī Iesvētīšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana

Tikt atbrīvotam no soda par grēku un pasludinātam par nevainīgu. Cilvēks tiek attainots ar Glābēja labvēlību caur ticību Viņam. Šī ticība tiek parādīta ar grēku nožēlošanu un paklausību evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem. Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana dod iespēju cilvēcei nožēlot grēkus un tikt attainotai jeb atbrīvotai no soda, ko pretējā gadījumā tai vajadzētu saņemt.

Tai Kungā viss Israēls tiks attainots, **Jes.** 45:25.

Nevis bauslības klausītāji, bet bauslības darītāji tiks atzīti par taisnotiem, **Rom.** 2:13. Cilvēks tiek taisnots ar Kristus asinīm, **Rom.** 5:1–2, 9. Jūs esat taisnoti Tā Kunga Jēzus Vārdā, **1. kor.** 6:11. Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūsim mantinieki, **Tit.** 3:7. Ābrahāms, mūsu tēvs, vai

ne no darbiem viņš tapa taisnots, **Jēk. v. 2:21**. Ar darbiem cilvēks tiek taisnots, ne tikai ar ticību, **Jēk. v. 2:14–26**.

Pēc likuma neviena radība netiek attaisnota, **2. Nef. 2:5**. Mans taisnīgais kalps attaisnos daudzus, jo Viņš nesīs viņu nekrietnības, **Mos. 14:11** (Jes. 53:11). Vai jūs varat sacīt, ka jūsu drānas ir attīrītas caur Kristu, **Al. 5:27**.

Attaisnošana caur Jēzus Kristus labvēlību ir patiesa, **M&D 20:30–31** (M&D 88:39).

Ar Garu jūs tiek attaisnoti, **Moz. 6:60**.

Atturība. *Skat. arī Pazemīgs, Pazemība*

Izskats vai uzvedība, kas ir pazemīga, apvaldīta un piedienīga. Atturīgs cilvēks izvairās no galējībām un pretenciozitātes.

Dievs darīja drānas no ādām un ietērpa Ādamu un Ievu, **1. Moz. 3:21** (Moz. 4:27).

Sievietes grezno sevi ar pieklājīgām drānām, **1. Tim. 2:9**. Būt prātīgām, krietnām, labām namamātēm, **Tit. 2:5**.

Daudzi ir uzpūtušies lepnībā savu dārgo tērpu dēļ, **Jēk. 2:13**.

Lai visas tavas drānas ir vienkāršas, **M&D 42:40**.

Mēs ticam, ka jābūt šķīstiem un tiku-
mīgiem, **TA 1:13**.

Atzīt, Atzišanās. *Skat. arī Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Piedot*

Svētajos Rakstos *atzišanās* tiek izman-
totā vismaz divos veidos. Vienā nozīmē atzīt nozīmē izpaust savu ticību kaut kam, piemēram, atzīt, ka Jēzus ir Kristus (Mat. 10:32; Rom. 10:9; 1. Jāņa v. 4:1–3; M&D 88:104).

Citā nozīmē atzīt ir piekrist, ka esi vainīgs, piemēram—atzīt grēkus. Tas ir visu cilvēku pienākums atzīt visus savus grēkus Tā Kunga priekšā un saņemt Viņa piedošanu (M&D 58:42–43). Kad nepieciešams, grēki ir jāatzīst tās personas vai to personu priekšā, pret kurām ir ticis grēkots. Nopietni grēki ir jāatzīst Baznīcas amatpersonu priekšā (galvenokārt bīskapam).

Cilvēkam tas jā dara zināms, ka viņš ir apgrēkojis, **3. Moz. 5:5**. Viņi atzīs savus noziegumus, **3. Moz. 26:40–42**. Dod

godu Tam Kungam, Israēla Dievam, un saki Viņam, ko tu esi izdarījis, **Joz. 7:19**.

Laudis tika viņa kristīti Jordānas upē, izsūdžēdami savus grēkus, **Mat. 3:5–6**.

Pārkāpējam, kurš nožēlo savus grēkus, tiks piedots, **Mos. 26:29**.

Atzīsti savus grēkus, lai tu neciestu sodus, **M&D 19:20**. Tie, kas nožēlo grēkus, atzīsies un atmetīs savus grēkus, **M&D 58:43**. Tas Kungs ir žēlīgs pret tiem, kas atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm, **M&D 61:2**. Tas Kungs piedod grēkus tiem, kas atzīst savus grēkus un lūdz piedošanu, **M&D 64:7**.

Augstais priesteris. *Skat. arī Ārona priesterība; Melhisedeka priesterība*

Amats priesterībā. Svētie Raksti runā par „augsto priesteri” divās nozīmēs: (1) amats Melhisedeka priesterībā; un (2) pēc Mozus likuma Ārona priesterības vadošā amatpersona.

Pirmā nozīme attiecas uz Jēzu Kristu kā dižo Augsto Priesteri. Ādams un visi patriarhi arī bija augstie priesteri. Šodien trīs prezidējošie augstie priesteri veido Baznīcas prezidiju un prezidē pār visiem citiem priesterības nesējiem un Baznīcas locekļiem. Turklāt cienīgi vīri šodien atbilstoši tiek ordinēti par augstajiem priesteriem viscaur Baznīcā. Augstie priesteri var tikt aicināti, nozīmēti un ordinēti kā bīskapi (M&D 68:19; 107:69–71).

Otrajā nozīmē pēc Mozus likuma Ārona priesterības vadošā amatpersona tika saukta par augsto priesteri. Amats bija mantojams un pienācās Ārona ģimenes pirmdzimtajam; Ārons pats bija pirmais Ārona kārtas augstais priesteris (2. Moz. 28–29; 3. Moz. 8; M&D 84:18).

Melhisedeks bija visaugstā Dieva priesteris, **1. Moz. 14:18** (Al. 13:14).

Augstie priesteri tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al. 13:1–10**.

Augstie priesteri vada garīgās lietas, **M&D 107:10, 12, 17**.

Augstā padome

Divpadsmit augsto priesteru padome.

Atjaunotās Baznīcas agrinajās dienās termins *Augstā padome* attiecas uz

diviem vadošajiem orgāniem: (1) Baznīcas Divpadsmit apustuļu kvorumu (M&D 107:33, 38) un (2) augsto padomi, kas kalpoja katrā no stabiem (M&D 102; 107:36).

Augstā priesterība. *Skat.* Melhisedeka priesterība

Augstākais prezidijs. *Skat. arī* Atklāsme; Prezidents; Priesterības atslēgas

Baznīcas prezidents un viņa padomnieki. Viņi ir trīs augsto priesteru kvorums un prezidē pār visu Baznīcu. Augstākais prezidijs tur visas priesterības atslēgas.

Valstības atslēgas vienmēr pieder Augstās priesterības prezidijam, **M&D 81:2**. Augstās priesterības prezidijam ir tiesības pildīt pienākumus visos amatos, **M&D 107:9, 22**. Katrs, kas pieņem Mani, pieņem Augstāko prezidiju, **M&D 112:20, 30**. Augstākajam prezidijam ir jāsaņem Dieva vārdi [atklāsmes] visai Baznīcai, **M&D 124:126**.

Augstākie pilnvarotie. *Skat.*

Apustulis; Augstākais prezidijs; Prezidējošais biskaps; Septiņdesmitais

Augšāmcēlšanās. *Skat. arī* Gars; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Ķermenis; Nāve, fiziskā; Nemirstīgs, Nemirstība

Garīgā ķermeņa apvienošana ar ķermeni no miesas un kauliem pēc nāves. Pēc augšāmcēlšanās gars un ķermenis nekad vairs netiks atdalīti, un cilvēks kļūs nemirstīgs. Ikviens cilvēks, kas dzimis uz Zemes, tiks augšāmcēlts, tāpēc ka Jēzus Kristus pārvarēja nāvi (1. kor. 15:20–22).

Jēzus Kristus bija pirmais cilvēks, kas tika augšāmcēlts uz šīs Zemes (Ap. d. 26:23; Kol. 1:18; Jāņa atkl. 1:5). Jaunā Derība dod pietiekami pierādījumu, ka Jēzus uzcēlās ar Savu fizisko ķermeni—Viņa kapene bija tukša, Viņš ēda zivi un medu, Viņam bija ķermenis no miesas un kauliem, ļaudis Viņam pieskārs

un eņģeļi teica, ka Viņš ir augšāmcēlies (Marka 16:1–6; Lūk. 24:1–12, 36–43; Jāņa 20:1–18). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina Kristus un visas cilvēces Augšāmcēlšanās realitāti (Al. 11:40–45; 40; 3. Nef. 11:1–17; M&D 76; Moz. 7:62).

Visi ļaudis netiks augšāmcēlti vienā un tajā pašā godībā (1. kor. 15:39–42; M&D 76:89–98), nedz arī visi tiks augšāmcēlti vienā un tajā pašā laikā (1. kor. 15:22–23; Al. 40:8; M&D 76:64–65, 85; 88:96–102). Daudzi svētie tika augšāmcēlti pēc Kristus Augšāmcēlšanās (Mat. 27:52). Taisnīgie tiks augšāmcēlti pirms ļaunajiem un iznāks pie Pirmās Augšāmcēlšanās (1. tes. 4:16); grēcinieki, kas nebūs nožēlojuši grēkus, iznāks pie pēdējās augšāmcēlšanās (Jāņa atkl. 20:5–13; M&D 76:85).

Ja es arī būšu bez miesas palicis, es tomēr miesā skatīšu Dievu, **Ij. 19:26** (Moz. 5:10). Es atvēršu jūsu kapus un izvedīšu jūs, **Ec. 37:12**.

Kapi atdarījās, un daudzas miesas cēlās augšām, **Mat. 27:52–53** (3. Nef. 23:9). Tas Kungs augšāmcēlies, **Lūk. 24:34**. Garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam, **Lūk. 24:39**. Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība, **Jāņa 11:25**. Divpadsmit apustuļi mācīja, ka Jēzus ir augšāmcēlies, **Ap. d. 1:21–22** (Ap. d. 2:32; 3:15; 4:33). Kristū visi tiks darīti dzīvi, **1. kor. 15:1–22**. Tie, kas miruši Kristū, uzcelsies pirmie, **1. tes. 4:16**. Svētīlaimīgs un svēts ir tas, kam daļa pie pirmās augšāmcēlšanās, **Jāņa atkl. 20:6**.

Kristus atdod Savu dzīvību un atkal to atgūst, lai Viņš varētu īstenot mirušo augšāmcēlšanos, **2. Nef. 2:8** (Mos. 13:35; 15:20; Al. 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Bez augšāmcēlšanās mēs tiktu pakļauti Sātanam, **2. Nef. 9:6–9**. Visi cilvēki augšāmcelsies, **2. Nef. 9:22**. Abinadijs mācīja par pirmo augšāmcēlšanos, **Mos. 15:21–26**. Ļaunie paliek, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis, izņemot vienīgi nāves saišu atraisīšanu, **Al. 11:41–45**. Alma izskaidroja dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcēlšanos, **Al. 40:6, 11–24**.

Pie tā Kunga atnākšanas iznāks mirušie, kas miruši Kristū, **M&D 29:13** (M&D

45:45–46; 88:97–98; 133:56). Raudi īpaši par tiem, kam nav cerību uz brīnišķu augšāmcelšanos, **M&D** 42:45. Tiem, kas nezināja likumu, būs daļa pie pirmās augšāmcelšanās, **M&D** 45:54. Viņi uzcelties no mirušajiem un vairs nemirs, **M&D** 63:49. Augšāmcelšanās no mirušajiem ir dvēseles pestīšana, **M&D** 88:14–16. Gars un elements, nedalāmi savienoti, saņem prieka pilnību, **M&D** 93:33. Eņģeļiem, kas ir augšāmceltas būtnes, ir ķermeņi no miesas un kauliem, **M&D** 129:1. Tas saprāta limenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums augšāmcelšanās reizē, **M&D** 130:18–19.

Auss. *Skat. arī* Uzklaut

Svētajos Rakstos auss bieži vien tiek izmantota kā simbols personas spējai klausīties un saprast Dieva lietas.

Tiem ir ausis, bet tie nedzird, **Psm.** 115:6. Tas Kungs ierosina manas ausis, lai es klausītos, **Jes.** 50:4–5 (2. Nef. 7:4–5).

Kam ausis ir, tas lai dzird, **Mat.** 11:15. Viņu ausis ir nedzirdīgas, **Mat.** 13:15 (Moz. 6:27). Acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi to, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl, **1. kor.** 2:9 (M&D 76:10).

Velnš čukst viņu ausīs, **2. Nef.** 28:22. Atveriet savas ausis, lai jūs varētu dzirdēt, **Mos.** 2:9 (3. Nef. 11:5). Es tiku aicināts daudzas reizes, un es negribēju dzirdēt, **Al.** 10:6. Pievērs ausi maniem vārdiem, **Al.** 36:1 (Al. 38:1; M&D 58:1).

Nebūs nevienas auss, kas nedzirdēs, **M&D** 1:2. Ausis tiek atvērtas caur pazeimību un lūgšanu, **M&D** 136:32.

Ābels. *Skat. arī* Ādams; Kains

Vecajā Derībā Ādama un Ievas dēls.

Upurēja Dievam daudz labāku upuri nekā viņa brālis Kains, **1. Moz.** 4:4–5 (Ebr. 11:4; Moz. 5:16–21). Tika Kaina noslepkavots, **1. Moz.** 4:8 (Moz. 5:32).

Saņēma priesterību no Ādama, **M&D** 84:16.

Sātans stājās savvērestībā ar Kainu, lai noslepkavotu Ābelu, **Moz.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

Ābrahāma derība. *Skat. arī*

Apgraizīšana; Ābrahāms; Derība

Ābrahāms pieņēma evaņģēliju un tika ordinēts augstākajā priesterībā (M&D 84:14; Ābr. 2:11), un viņš noslēdza celestiālo laulību, kas ir paaugstināšanas derība (M&D 131:1–4; 132:19, 29). Ābrahāms saņēma solījumu, ka visas šo derību svētības tiks piedāvātas visiem viņa laicīgajiem pēctečiem (M&D 132:29–31; Ābr. 2:6–11). Kopā šīs derības un solījumi tiek saukti par Ābrahāma derību. Šīs derības atjaunošana bija evaņģēlija Atjaunošana pēdējās dienās, jo caur to tiek svētītas visas Zemes tautas (Gal. 3:8–9, 29; M&D 110:12; 124:58; Ābr. 2:10–11).

Ābrahāma pēcnācēji. *Skat.*

Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji

Ābrahāms. *Skat. arī* Ābrahāma derība

Teras dēls, dzimis kaldeju Ūrā (1. Moz. 11:26, 31; 17:5). Tā Kunga pravietis, ar kuru Tas Kungs noslēdza mūžīgas derības, caur kurām visas Zemes tautas ir tapušas svētītas. Sākotnēji Ābrahāms tika saukts par Ābrāmu.

Pārcēlās uz Hāranu, kur Tera nomira, **1. Moz.** 11:31–32 (Ābr. 2:1–5). Tika Dieva aicināts doties uz Kānaāna zemi un saņemt dievišķu derību, **1. Moz.** 12:1–8 (Ābr. 2:4, 15–17). Ceļoja uz Ēģipti, **1. Moz.** 12:9–20 (Ābr. 2:21–25). Apmetās Hebronā, **1. Moz.** 13:18. Izglāba Latu, **1. Moz.** 14:1–16. Satika Melhisedeku, **1. Moz.** 14:18–20. Hagara dzemdēja viņa dēlu Ismaēlu, **1. Moz.** 16:15–16. Viņa vārds tika izmainīts uz Ābrahāmu, **1. Moz.** 17:5. Tas Kungs pateica Ābrahāmam un Sārai, ka viņiem būs dēls, **1. Moz.** 17:15–22; 18:1–14. Sāra dzemdēja viņa dēlu Īzāku, **1. Moz.** 21:2–3. Viņam tika pavēlēts upurēt Īzāku, **1. Moz.** 22:1–18. Sāra nomira un tika apglabāta, **1. Moz.** 23:1–2, 19. Ābrahāms nomira un tika apglabāts, **1. Moz.** 25:8–10.

Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu, **Jēk.** 4:5. Maksāja desmito tiesu Melhisedekam, **Al.** 13:15. Paredzēja

Ābrāms

un liecināja par Kristus atnākšanu, **Hel.** 8:16–17.

Saņēma priesterību no Melhisedeka, **M&D** 84:14. Ticīgie kļūst par Ābrahāma pēcnācējiem, **M&D** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Saņēma visas lietas ar atklāsmi un ir saņēmis savu paaugstināšanu, **M&D** 132:29.

Meklēja pēc tēvu svētībām un iecelšanas priesterībā, **Ābr.** 1:1–4. Tika kaldeju viltus priesteru vajāts, **Ābr.** 1:5–15. Tika Tā Kunga izglābts, **Ābr.** 1:16–20. Uzzināja par sauli, mēnesi un zvaigznēm, **Ābr.** 3:1–14. Uzzināja par pirmszemes dzīvi un Radīšanu, **Ābr.** 3:22–28.

Ābrahāma grāmata: Sens pieraksts, ko rakstījis Ābrahāms un kas 1835. gadā nonāca Baznīcas valdījumā. Antonio Lebolo atrada Ēģiptes pazemes kapenēs pierakstus un dažas mūmijas un novēlēja šos priekšmetus Maiklam Čandleram. 1835. gadā Čandlers tos izstādīja Amerikas Savienotajās Valstīs. Daži Džozefa Smita draugi nopirka šos priekšmetus no Čandlera un iedeva Pravietim, kurš pārtulkoja šos pierakstus. Daži no šiem pierakstiem tagad ir atrodami grāmatā „Dārgā Pērle”.

1. nodaļā ir aprakstīta Ābrahāma pieredze kaldeju Ūrā, kur ļaunie priesteri centās viņu upurēt. 2. nodaļā ir stāstīts par viņa ceļojumu uz Kānaāna zemi. Tas Kungs parādījās viņam un noslēdza ar viņu derības. 3. nodaļā ir aprakstīts, ka Ābrahāms redzēja visumu un saprata attiecības starp debesu ķermeņiem. 4. un 5. nodaļā ir vēl viena atskaite par Radīšanu.

Ābrahāma pēcnācēji: Ļaudis, kuri caur paklausību Jēzus Kristus evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem pieņem solījumus un derības, ko Dievs noslēdza ar Ābrahāmu. Vīrieši un sievietes var saņemt šīs svētības, ja viņi ir vai nu burtiski cēlušies no Ābrahāma, vai arī tie ir pieņēmti viņa ģimenē, pieņemot evaņģēliju un topot kristīti (Gal. 3:26–29; 4:1–7; **M&D** 84:33–34; 103:17; 132:30–32; **Ābr.** 2:9–11). Caur nepaklausību tiešie Ābrahāma pēcnācēji var zaudēt savas svētības (Rom. 4:13; 9:6–8).

Ābrāms. *Skat.* Ābrahāms

Ādama un Ieva Krišana. *Skat.*

arī Ādams; Ieva; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Miesīgais cilvēks; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana

Process, caur ko cilvēce kļuva mirstīga uz šīs Zemes. Kad Ādams un Ieva nobaudīja no aizliegtā augļa, viņi kļuva mirstīgi, tas ir—pakļauti grēkam un nāvei. Ādams kļuva par „pirmo miesu” uz Zemes (Moz. 3:7). Pēdējo dienu atklāsmes skaidri parāda, ka Krišana ir svētība un ka Ādams un Ieva ir jāgodā kā visas cilvēces pirmie vecāki.

Krišana bija nepieciešams solis cilvēka attīstībā. Tādēļ, ka Dievs zināja, ka Krišana notiks, Viņš jau pirmsmirstīgajā dzīvē bija iecerējis Glābēju. Jēzus Kristus nāca laika pilnībā, lai izpirktu Ādama Krišanu un arī cilvēka personīgos grēkus ar nosacījumu, ka cilvēks nožēlo grēkus.

Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu noiekti mirsi, **1. Moz.** 2:17 (Moz. 3:17). Viņa ņēma no tā augļa un ēda, **1. Moz.** 3:6 (Moz. 4:12).

Kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22.

Visa cilvēce bija zuduša un krituša stāvoklī, **1. Nef.** 10:6. Un ceļš ir sagatavots no cilvēka krišanas, **2. Nef.** 2:4. Pēc tam, kad Ādams un Ieva bija nobaudījuši aizliegto augli, viņi tika izdzīti no Ēdenes dārza, **2. Nef.** 2:19. Ādams krita, lai cilvēce būtu, **2. Nef.** 2:15–26. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama Krišanas, **Mos.** 3:19. Ārons mācīja Lamonija tēvu par Krišanu, **Al.** 22:12–14. Ir jātiek veikta Izpirkšana, vai arī visa cilvēce ir kritusi un zudusi, **Al.** 34:9. Mūsu pirmie vecāki tika izdzīti gan laicīgi, gan garīgi no Tā Kunga klātbūtnes, **Al.** 42:2–15 (Hel. 14:16). Dēļ krišanas mūsu daba ir kļuvusi ļauna, **Et.** 3:2.

Ar šo likumu pārkāpšanu cilvēks kļuva par kritušu cilvēku, **M&D** 20:20 (**M&D** 29:34–44).

Kā tu esi kritis, tu taptu pestīts, **Moz.**

5:9–12. Pārkāpuma dēļ nāk krišana, **Moz.** 6:59. Cilvēki tiks sodīti par saviem pašu grēkiem, **TA** 1:2.

Ādam-ondi-Āmana. *Skat. arī* Ādams

Vieta, kur Ādams svētīja savus taisnīgos pēctečus trīs gadus pirms savas nāves (**M&D** 107:53–56) un kur viņš nāks pirms Otrās Atnākšanas (**M&D** 116).

Ādams. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Ādam-ondi-Āmana; Ercenģelis; Ēdene; Ieva; Mihaēls, Miķelis

Pirmais cilvēks, kas tika radīts uz Zemes.

Ādams ir visas cilvēku cilts tēvs un patriarhs uz Zemes. Viņa pārkāpums Ēdenes dārzā (1. **Moz.** 3; **M&D** 29:40–42; **Moz.** 4) izraisīja viņa krišanu un to, ka viņš kļuva mirstīgs, kas bija nepieciešams solis, lai cilvēce varētu attīstīties uz Zemes (2. **Nef.** 2:14–29; **Al.** 12:21–26). Tādējādi, ir jāpateicas Ādamam un Ievai par viņu lomu, padarot iespējamu mūsu mūžīgo izaugsmi. Seno dienu Ādams ir pazīstams arī kā Mihaēls (**Dan.** 7; **M&D** 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Viņš ir ercenģelis (**M&D** 107:54) un nāks atkal uz Zemi kā cilvēces ģimenes patriarhs (**M&D** 116).

Dievs radīja cilvēku pēc Savas līdzības, **1. Moz.** 1:26–28 (**Moz.** 2:26–28; **Ābr.** 4:26–28). Dievs deva cilvēkam valdīšanu pār visu un pavēlēja tam vairoties un piepildīt Zemi, **1. Moz.** 1:28–31 (**Moz.** 2:28–31; **Ābr.** 4:28–31). Dievs ielika Ādamu un Ievu Ēdenes dārzā un aizliedza tiem ēst no laba un ļauna atziņas koka, **1. Moz.** 2:7–9, 15–17 (**Moz.** 3:7–9, 15–17; **Ābr.** 5:7–13). Ādams deva vārdu katrai dzīvai radībai, **1. Moz.** 2:19–20 (**Moz.** 3:19–20; **Ābr.** 5:20–21). Ādams un Ieva tika Dieva salaulāti, **1. Moz.** 2:18–25 (**Moz.** 3:18–25; **Ābr.** 5:14–21). Ādams un Ieva tika Sātana kārdināti, nobaudīja aizliegto augli un tika padzīti no Ēdenes dārza, **1. Moz.** 3 (**Moz.** 4). Ādams bija 930 gadus vecs, kad viņš nomira, **1. Moz.** 5:5 (**Moz.** 6:12).

Ādams bija pirmais cilvēks, **M&D** 84:16. Pirms savas nāves Ādams sauca kopā savus taisnīgos pēctečus

Ādam-ondi-Āmanā un svētīja tos, **M&D** 107:53–57.

Ādams upurēja ziedojumus, **Moz.** 5:4–8. Ādams tapa kristīts, saņēma Svēto Garu un tika ordinēts priesterībā, **Moz.** 6:51–68.

Āmen. *Skat. arī* Lūgšana

Nozīmē „lai tas tā būtu” vai „tā tas ir”. *Āmen* tiek teikts, lai parādītu sirsnību jeb nopietnu pieņemšanu un piekrišanu (5. **Moz.** 27:14–26) jeb patiesumu (1. **Kēn.** 1:36). Šodien, nobeidzot lūgšanas vai liecības, vai uzstāšanās, tie, kas ir klausījušies lūgšanu vai vēstījumu, dzirdami saka *āmen*, lai parādītu piekrišanu un pieņemšanu.

Vecās Derības laikos personai bija jāsaka *āmen*, kad deva zvērestu (1. **Laiku** 16:7, 35–36; **Neh.** 5:12–13; 8:2–6). Kristus tiek saukts „Āmen, uzticīgais un patiesīgais liecinieks” (**Jāņa atkl.** 3:14). *Āmen* kalpoja arī par derības zīmi Praviešu skolā (**M&D** 88:133–135).

Ārējā tumsība. *Skat.* Elle

Ārlaulības sakari. *Skat. arī* Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana; Šķīstība

Nelikumīgi seksuāli sakari starp diviem cilvēkiem, kas nav laulājušies viens ar otru. Svētajos Rakstos tie bieži tiek izmantoti arī kā atkrišanas simbols. Latviski dažreiz tulkots arī kā netiklība.

Sargies no netiklības, **Ap. d.** 15:20. Ķermenis nav netiklībai, bet Tam Kungam, **1. kor.** 6:13–18. Netiklības novēršanas labā lai katram vīram ir sava sieva, **1. kor.** 7:2–3. Tāda ir Dieva griba, lai jūs atturētos no netiklības, **1. tes.** 4:3.

Jēkabs brīdināja Nefija tautu no netiklības, **Jēk.** 3:12. Jūs nobriestat savu slepkavību un savas netiklības dēļ iznīcībai, **Hel.** 8:26.

Laulības pārkāpējiem ir jānožēlo grēki, lai pievienotos Baznīcai, **M&D** 42:74–78.

Ārona priesterība. *Skat. arī* Ārons, Mozus brālis; Mozus likums, Mozus bauslība; Priesterība

Mazākā priesterība (**Ebr.** 7:11–12;

Ārons, Mosijas dēls

M&D 107:13–14). Tās amati ir bīskaps, priesteris, skolotājs un diakons (M&D 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Senatnē Mozus bauslibā bija augstie priesteri, priesteri un levīti. Tāpēc, ka senie israēlieši sacēlās pret Dievu, Mozus un svētā priesterība tika paņemta no viņiem, un tika atstāta tikai mazākā priesterība. Viņi bija atteikušies tikt iesvētīti un pieņemt Melhisedeka priesterību un tās priekšrakstus. (Skat. M&D 84:23–26.) Ārona priesterība pilda laicīgos un ārīgos bauslibas un evaņģēlija priekšrakstus (1. Laiku 23:27–32; M&D 84:26–27; 107:20). Tā tur eņģeļu kalpošanas, grēku nožēlošanas evaņģēlija un kristīšanas atslēgas (M&D 13). Ārona priesterība tika atjaunota uz Zemes šajā laiku atklāšanā 1829. gada 15. maijā. Jānis Kristītājs piešķīra to Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam netālu no Harmonijas Pensilvānijas štatā (M&D 13; DžS—V 1:68–73).

Un viņam būs mūžīgas priesterības derība, **4. Moz.** 25:13. Tas Kungs šķīstīs Levija dēlus un attīrīs tos, **Mal.** 3:3 (3. Nef. 24:3).

Neviens cilvēks nevar sev pats ņemt šo godu, **Ebr.** 5:4. Pilnība nenāk caur Levija priesterību, **Ebr.** 7:11.

Šī priesterība nekad netiks vairs paņemta prom no Zemes, līdz Levija dēli upurēs upuri, **M&D** 13. Džozefs Smits un Olivera Kauderijš tika ordinēti Ārona priesterībā, **M&D** 27:8. Mazākā priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas, **M&D** 84:26 (M&D 13). Ir divas priesterības, proti, Melhisedeka un Ārona, **M&D** 107:1. Otrā priesterība tiek saukta par Ārona priesterību, **M&D** 107:13.

Ārons, Mosijas dēls. Skat. arī Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā ķēniņa Mosijas dēls. Ārons kalpoja par misionāru, kura uzcītīgās pūles palīdzēja pievērst Kristum daudzas dvēseles.

Bija neticīgais, kurš centās iznīcināt Baznīcu, **Mos.** 27:8–10, 34. Eņģelis parādījās viņam un viņa biedriem, **Mos.** 27:11. Nožēloja grēkus un iesāka Dieva

vārda sludināšanu, **Mos.** 27:32–28:8. Atteicās kļūt par ķēniņu un tā vietā devās uz lamaniešu zemi, lai sludinātu Dieva vārdu, **Al.** 17:6–9. Gavēja un lūdza pēc vadības, **Al.** 17:8–11. Mācīja ķēniņa Lamoniya tēvu, **Al.** 22:1–26. Devās sludināt zoramiešiem, **Al.** 31:6–7.

Ārons, Mozus brālis. Skat. arī Ārona priesterība; Mozus

Vecajā Derībā Amrāma un Johebedas dēls no Levija cilts (2. Moz. 6:16–20); Mozus vecākais brālis (2. Moz. 7:7).

Tika Tā Kunga nozīmēts palīdzēt Mozum izvest Israēla bērņus no Ēģiptes un būt par viņa runātāju, **2. Moz.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Sinaja kalnā Mozus saņēma norādījumus par Ārona un viņa četrus dēlus iecelšanu Ārona priesterībā, **2. Moz.** 28:1–4. Pēc ļaužu prasības darināja zelta teļu, **2. Moz.** 32:1–6, 21, 24, 35. Nomira Hora kalnā 123 gadu vecumā, **4. Moz.** 20:22–29 (4. Moz. 33:38–39).

Tas Kungs piešķīra priesterību arī Āronam un viņa pēcnācējiem, **M&D** 84:18, 26–27, 30. Tie, kas viros priesterības aicinājumus, kļūs par Mozus un Ārona dēliem, **M&D** 84:33–34.

Baals. Skat. arī Elku pielūgšana

Vīriešu dzimtes saulesdievs, ko galvenokārt pielūdza Fenīcijā (1. Ķēn. 16:31), taču pielūdza arī dažādos veidos dažādās vietās citur: moābieši kā Baalu Peoru (4. Moz. 25:1–3), Sihemā kā Baal-Berītu (Soģu 8:33; 9:4), Ekronā kā Baal-Zebubu (2. Ķēn. 1:2). Baals varētu būt tas pats Bābeles Baals un Griekijas Zevs. Vārds *Baals* izsaka attiecības starp kungu un viņa vergu. Parastais Baala simbols bija bulis. Aštarte bija dieviete, kas parasti tika pielūgta kopā ar Baalu.

Baals dažreiz tika apvienots ar citu vārdu vai nosaukumu, lai parādītu saistību ar Baalu, kā, piemēram, vietu, kur viņš tika pielūgts, vai kādu personu, kam bija līdzīgas īpašības kā Baalam. Vēlāk, tāpēc ka vārds *Baals* ieguva ļoti sliktas nozīmes, vārds *Bošets* aizvietoja to sliktajos vārdos. *Bošets* nozīmē „kauns”.

Bagātības. *Skat. arī* Lepnība; Nauda

Turība jeb pārticība. Tas Kungs iesaka svētajiem netiekties pēc pasaules bagātībām citā nolūkā, kā tikai, lai darītu labu. Svētajiem nevajag nostādīt tiekšanos pēc pasaulīgajām bagātībām pirms tiekšanās pēc Dieva valstības, kas satur mūžības bagātības (Jek. 2:18–19).

Kad bagātība vairojas, nepiegriez tai savu sirdi, **Psm.** 62:11. Manta neko nelīdzēs dusmības dienā, **Sal. Pam.** 11:4. Kas palaižas uz savu bagātību, tas ies bojā, **Sal. Pam.** 11:28. Laba slava der vairāk nekā liela bagātība, **Sal. Pam.** 22:1.

Cik grūti bagātīe ieies Dieva valstībā, **Marka** 10:23 (Lūk. 18:24–25). Visa ļaunuma sakne ir mantas kāriba, **1. Tim.** 6:10.

Ak vai tiem bagātajiem, kas nicina nabagos un kuru bagātības ir viņu dievs, **2. Nef.** 9:30. Taisnīgie nepievērš savas sirdis bagātībām, bet dalās ar visiem, **Al.** 1:30. Ļaudis sāka kļūt lepmi bagātību dēļ, **Al.** 4:6–8. Ļaudis sāka atšķirties pēc stāvokļiem, atbilstoši to bagātībai, **3. Nef.** 6:12.

Nemeklējiet bagātību, bet gudrību, **M&D** 6:7 (Al. 39:14; M&D 11:7). Zemes bagātības ir Dieva dotas, bet bīstieties lepnības, **M&D** 38:39.

Mūžības bagātības: Krājiet mantas debesīs, **Mat.** 6:19–21.

Cik bieži Es jūs esmu aicinājis ar mūžīgās dzīves bagātībām, **M&D** 43:25. Mūžības bagātības ir Manas, lai dotu, **M&D** 67:2 (M&D 78:18).

Bailes. *Skat. arī* Drosme, Drosmīgs; Godbijība; Ticība, Ticēt

Bailēm var būt divas nozīmes: (1) bīsties Dievu nozīmē jeb godbijību un bijību pret Dievu un klausīt Viņa pavēlēm; (2) bīsties cilvēku, mirstīgās dzīves briesmas, sāpes un ļaunu, tas ir—baidīties no tādām lietām un sajūst šausmas.

Bīsties Dievu: Šajā vietā nav Dieva bijības, **1. Moz.** 20:11. Tev būs To Kungu, savu Dievu, bīsties, **5. Moz.** 6:13 (Joz. 24:14; 1. Sam. 12:24). Kalpojiet Tam Kungam ar bijāšanu, **Psm.** 2:11. Bijība

Tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums, **Psm.** 111:10. Bīsties To Kungu un vairoies no ļauna, **Sal. Pam.** 3:7. Tiem, kas Dievu bīstas, klāsies labi, **Sal. Māc.** 8:12.

Gādājiet savu glābšanu ar bailēm un drebešanu, **Fil.** 2:12. Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, **Jāņa atkl.** 14:7 (M&D 88:104).

Pravieši mudināja ļaudis nepārtraukti turēties bailēs no Tā Kunga, **Ēn.** 1:23. Alma un Mosijas dēli nokrita zemē, jo bailes no Tā Kunga nāca pār tiem, **Al.** 36:7. Gādājiet par savu glābšanu ar bailēm un trīsām, **Morm.** 9:27.

Tos, kas Manis nebīstas, Es satraukšu un likšu trīcēt, **M&D** 10:56. Tas, kas Mani bīstas, raudzīsies pēc Cilvēka Dēla atnākšanas zīmēm, **M&D** 45:39.

Bīsties cilvēka: Nebīsties, jo Es esmu ar tevi, **1. Moz.** 26:24 (Jes. 41:10). Tas Kungs ir ar mums, nebīstieties, **4. Moz.** 14:9. Nebīstieties, jo to, kas ir ar mums, ir vairāk, **2. KĒn.** 6:16. Es nebīstos nenieka, jo ko gan cilvēki man var darīt, **Psm.** 56:5. Neizbīstieties no cilvēku palājumjiem, **Jes.** 51:7 (2. Nef. 8:7).

Dievs mums nav devis bailības garu, **2. Tim.** 1:7. Pilnīga mīlestība aizdzen bailes, **1. Jāņa v.** 4:18 (Mor. 8:16).

Helamana dēli nebaidījās nāves, **Al.** 56:46–48. Bailes no nāves piepilda bezdievīgo krūtīs, **Morm.** 6:7. Nebaidos no tā, ko cilvēks var darīt, **Morm.** 8:16.

Tevis nav jābīstas cilvēka vairāk kā Dieva, **M&D** 3:7 (M&D 30:1, 11; 122:9). Nebaidies darīt labu, **M&D** 6:33. Katram, kurš pieder pie Manas baznīcas, nevajag bīsties, **M&D** 10:55. Ja jūs esat sagatavojušies, jūs nebaidīsieties, **M&D** 38:30. Noplēsiet no sevis bailes, **M&D** 67:10. Turiet drošu prātu un nebīstieties, jo Es, Tas Kungs, esmu ar jums, **M&D** 68:6. Nebīsties savus ienaidniekus, **M&D** 136:17.

Baloža zīme. *Skat. arī* Svētais Gars

Iepriekšsagatavota zīme, ar ko Jānis Kristītājs pazītu Mesiju (Jāņa 1:32–34). Džozefs Smits mācīja, ka baloža zīme tika iedibināta pirms pasaules radišanas kā liecība par Svēto Garu; tādējādi velns nevar nākt kā baloža zīme.

Balsot

Dieva gars nolaidās kā balodis, **Mat.** 3:16.

Kad Jēzus bija nokristīts, Svētais Gars nāca lejā baloža izskatā, **1. Nef.** 11:27.

Un es, Jānis, liecinu, un raugiet, debesis bija atvērtas, un Svētais Gars nolaidās uz Viņu baloža izskatā, **M&D** 93:15.

Balsot. *Skat.* Vienprātība

Balss. *Skat. arī* Atklāsmē

Kā lietots Svētajos Rakstos, dažreiz sadzirdams vēstījums, ko runā Tas Kungs vai Viņa vēstneši. Gara balss var būt arī nedzirdama un vērsta uz sirdi vai uz prātu.

Ādams un Ieva dzirdēja Dieva Tā Kunga balsi, **1. Moz.** 3:8 (Moz. 4:14). Tas Kungs runāja uz Eliju ar kļu, lēnu balsi, **1. Ķēn.** 19:11–13.

Taisnīgie seko labā gana balsij, **Jāņa** 10:1–16. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi, **Jāņa** 18:37.

Es paklausīju Gara balsij, **1. Nef.** 4:6–18. Nāca balss pie manis, sakot: Ēnos, tavi grēki ir piedoti, **Ēn.** 1:5. Tā bija mierīga, ļoti maiga balss un iedūrās pašā dvēselē, **Hel.** 5:29–33 (3. Nef. 11:3–7).

Vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats, **M&D** 1:38. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmots, būs Tā Kunga balss, **M&D** 68:2–4. Katra dvēsele, kas paklausa Manai balsij, redzēs Manu vaigu un zinās, ka Es esmu, **M&D** 93:1.

Baraba

Tā cilvēka vārds, kurš tika atbrīvots Jēzus vietā, kad Viņš bija sists krustā. Baraba bija dumpinieks, slepkava un laupītājs (Mat. 27:16–26; Marka 15:6–15; Lūk. 23:18–25; Jāņa 18:40).

Barnaba

Vārds, kas tika dots Jāzepam, levītam no Kipras, kurš pārdeva savu zemi un atnesa naudu apustuļiem (Ap. d. 4:36–37). Kaut arī ne no pirmajiem divpadsmit apustuļiem, viņš kļuva par apustuļi (Ap. d. 14:4, 14) un kalpoja dažādos misioņāru ceļojumos (Ap. d. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1. kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

Bartolomejs. *Skat. arī* Nātānaēls

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem Jēzus Kristus divpadsmit apustuļiem (Mat. 10:2–4).

Batseba. *Skat. arī* Dāvids

Ūrijas sieva; vēlāk Dāvida sieva un Salamana māte. Ķēniņš Dāvids ar viņu pārkāpa laulību. Viņš arī nokārtoja tā, ka viņas vīrs krita kaujā (2. Sam. 11); šim grēkam priekš Dāvida bija mūžīgas sekas (M&D 132:39).

Baumas. *Skat. arī* Ļauna runāšana; Tenkas

Sātans izplata baumas un strīdus—dažreiz daļēji balstīti uz patiesību,—lai pagrieztu cilvēkus pret Dievu un visu labo (Hel. 16:22; DžS—V 1:1). Viena no Jēzus Kristus Otrās Atnākšanas zīmēm ir tā, ka ļaudis dzirdēs par kariem un karu daudzinašanu (Mat. 24:6; M&D 45:26; DžS—M 1:23).

Bauslība. *Skat.* Likums

Bauslības mācītājs. *Skat.* Rakstu mācītājs

Baušļi, desmit. *Skat. arī* Dieva pavēles, baušļi; Mozus

Desmit likumi, ko devis Dievs caur pravieti Mozu, lai vadītu morālo uzvedību.

Ebreju vārds tam ir „Desmit vārdi”. Tie tiek saukti arī par derību (5. Moz. 9:9) vai liecību (2. Moz. 25:21; 32:15). Tas, kā Dievs deva desmit baušļus Mozum un caur viņu Israēlam, ir aprakstīts 2. Moz. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Baušļi bija iegravēti uz divām akmens plāksnēm, kuras tika ievietotas šķirstā; kopš tā laika tas tika saukts par derības šķirstu (4. Moz. 10:33). Tas Kungs, citējot no 5. Moz. 6:4–5 un 3. Moz. 19:18, ir apkopojis desmit baušļus divos augstākajos baušļos (Mat. 22:37–39).

Desmit baušļi ir atkārtoti pēdējo dienu atklāsmēs (DžST, 2. Moz. 34:1–2, 14 [Pieļikums]; Mos. 12:32–37; 13:12–24; M&D 42:18–28; 59:5–13).

Baznīca, lielā un negantā. *Skat.* Velns—Velna baznīca

Baznīcas nosaukums. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Mormoņi; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Mormona Grāmatā, kad Jēzus Kristus apmeklēja taisnīgos nefijiešus neilgi pēc Savas Augšāmcelšanās, Viņš teica, ka Viņa Baznīcai ir jāsaucas Viņa Vārdā (3. Nef. 27:3–8). Mūsu laikos Tas Kungs ir atklājis, ka Baznīcas nosaukumam ir jābūt „Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca” (M&D 115:4).

Baznīcas pamatdarbi. *Skat.* Kanons

Baznīcas vadītāju atbalstīšana. *Skat. arī* Vienprātība

Apņemties atbalstīt tos, kas kalpo Baznīcas augstākajos un vietējos vadības amatos.

Ņem Jozuu un noved to visas draudzes priekšā, un dod tam savas pavēles viņu klātbūtnē, **4. Moz.** 27:18–19. Visa tauta uzgavilēja un sauca: „Lai dzīvo ķēniņš!”, **1. Sam.** 10:24. Ticiet Viņa praviešiem, tad jūs uzvarēsiet, **2. Laiku** 20:20.

Paklausiet saviem vadītājiem, **Ebr.** 13:17.

Tu tiksī atbalstīts no Tā Kunga, tāpēc ka tu neesi kurnējis, **1. Nef.** 3:6. Tie, kas pieņēma praviešus, tika saudzēti, **3. Nef.** 10:12–13. Uzklausiet šo divpadsmit vārdus, **3. Nef.** 12:1.

Vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats, **M&D** 1:38. Viņa vārdu jūs pieņemsiet kā no Manas paša mutes, **M&D** 21:5. Tas, kas pieņem Manus kalpus, pieņem Mani, **M&D** 84:35–38. Katrs, kas pieņem Mani, pieņem tos, kurus Es esmu sūtījis, **M&D** 112:20. Ja Mani ļaudis neuzklausīs to vīru balsis, kurus Es esmu nozīmējis, viņi netiks svētīti, **M&D** 124:45–46.

Bābele. *Skat. arī* Nebukadnēcars; Pasaule

Babilonijas galvaspilsēta.

Bābeli nodibināja Nimrods, un tā bija viena no senākajām pilsētām Mezopotāmijas jeb Sineāras zemē (1. Moz. 10:8–10). Tas Kungs sajauca valodu tajā laikā, kad cilvēki cēla Bābeles torni (1. Moz. 11:1–9;

Et. 1:3–5, 33–35). Vēlāk Bābele kļuva par Nebukadnēcara galvaspilsētu. Viņš uzcēla milzīgu pilsētu, kuras drupas ir palikušas vēl šodien. Bābele kļuva par ļoti jaunu pilsētu un kopš tā laika simbolizē pasaules jaunumu.

Bēdziet projām no Bābeles novadiem, **Jer.** 51:6.

Bābele tiks nodibināta un kritīs, **Jāņa atkl.** 17–18.

Bābele tiks sagrauta, **2. Nef.** 25:15.

Bābele kritīs, **M&D** 1:16. Es nesaudzēšu nevienu, kas paliek Bābelē, **M&D** 64:24. Izejiet ārā un prom no Bābeles, **M&D** 133:5, 7, 14.

Belsacars. *Skat. arī* Bābele

Vecajā Derībā pēdējais Bābeles ķēniņš, kas valdīja, pirms Kīrs iekaroja Bābeli; Nebukadnēcara dēls un pēctecis (Dan. 5:1–2).

Benjamīns, Jēkaba dēls. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā otrais Jēkaba un Rahēles dēls (1. Moz. 35:16–20).

Benjamīna cilts: Jēkabs svētīja Benjamīnu (1. Moz. 49:27). Benjamīna pēcteci bija kareivīga cilts. Divi nozīmīgi cilvēki no Benjamīna cilts bija Sauls, pirmais israēliešu ķēniņš (1. Sam. 9:1–2), un Pāvils, Jaunās Derības apustulis (Rom. 11:1).

Benjamīns, Mosijas tēvs. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls

Mormona Grāmatas pravietis un ķēniņš (Mos. 1–6).

Atrisināja nopietnas problēmas, nodibinot miera zemē, **Omn.** 1:23–25 (M. v. 1:12–18). Mācīja savus dēlus, **Mos.** 1:1–8. Piešķīra ķēniņvalsti savam dēlam Mosijam, **Mos.** 1:9–18. Viņa tauta tika sapulcināta kopā, lai klausītos viņa pēdējo uzrunu, **Mos.** 2:1–8. Uzrunāja savu tautu, **Mos.** 2:9–4:30. Viņa tauta noslēdza derību ar To Kungu, **Mos.** 5–6.

Betānija

Ciems, kurā Jēzus Kristus uzturējās Savas mirstīgās dzīves pēdējo nedēļu (Mat. 21:17; Marka 11:11). Betānija atradās Eljas

Bezdievīgs

kalna nogāzē un bija Lācara, Marijas un Martas mājas (Jāņa 11:1–46; 12:1).

Bezdievīgs. *Skat. arī* Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Nešķīsts, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība

Kāds vai kaut kas, kas nav saskaņā ar Dieva gribu vai pavēlēm; Ļauns un nēsveits.

Bezdievīgo ceļš ved uz postu, **Psm.** 1:6.

Ja taisnais tikko tiek izglābts, kur noņāks bezdievis, **1. Pēt. v.** 4:18.

Noraidiet jebkādu bezdievību, **Mor.** 10:32.

Atriebība nāk steidzīgi pār bezdievīgajiem, **M&D** 97:22. Starp bezdievīgajiem Viņa balss neizskanēja, **M&D** 138:20.

Bezgalīgā dzīve. *Skat.* Mūžīgā dzīve

Bezgalīgs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Viens no Dieva Vārdiem, kas norāda uz Viņa mūžīgo dabu (**M&D** 19:10–12; **Moz.** 1:3; 7:35).

Bērns, Bērni. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Glābšana—Bērnu glābšana; Ģimene; Izpirkt, Grēku Izpiršana; Mazu bērnu kristīšana; Svētīt, Svētīts, Svētība—Bērnu svētīšana

Jauna persona, kas nav vēl sasniegusi pubertāti. Tēviem un mātēm ir jāmaņa savi bērni paklausīt Dieva gribai. Bērni ir bez grēka, līdz tie sasniedz atbildības vecumu (**Mor.** 8:22; **M&D** 68:27).

Bērni ir Tā Kunga mantojums, **Psm.** 127:3–5. Māci bērnam viņa ceļu, **Sal. Pam.** 22:6.

Laidiet bērniņus, un neliedziet tiem pie Manis nakt, **Mat.** 19:14. Klausait saviem vecākiem, **Ef.** 6:1–3 (**Kol.** 3:20).

Ja nebūtu Krišanas, Ādamam un Ievai nebūtu bērnu, **2. Nef.** 2:22–23. Māciet bērniem staigāt patiesībā un saprātā, **Mos.** 4:14–15. Maziem bērniem ir mūžīgā dzīve, **Mos.** 15:25. Jēzus ņēma bērniņus un svētīja tos, **3. Nef.** 17:21. Visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, un liels būs tavu bērnu prieks, **3. Nef.** 22:13 (**Jes.** 54:13). Maziem bērniem nevajag nedz

grēku nožēlošanu, nedz kristīšanu, **Mor.** 8:8–24.

Mazi bērni ir pestīti kopš pasaules radīšanas caur Manu Vienpiedzimušo, **M&D** 29:46–47. Vecākiem ir jāmaņa bērniem evaņģēlija principi un to īstenošana, **M&D** 68:25, 27–28. Bērni ir svēti caur Kristus Izpiršanu, **M&D** 74:7. Vecākiem ir pavēlēts audzināt savus bērnus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40. Visi bērni, kuri mirst, pirms viņi sasniedz atbildības vecumu, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Bērnu glābšana. *Skat.* Bērns, Bērni; Glābšana—Bērnu glābšana

Bētle

Ebreju valodā nozīmē „Dieva nams” un ir viena no svētākajām vietām Israēlā. Tā atrodas apmēram desmit jūdžu (sešpadsmit kilometrus) uz ziemeļiem no Jeruzālemes. Šeit Ābrahāms uzcēla savu altāri, pirmo reizi ienākot Kānaāna zemē (1. **Moz.** 12:8; 13:3). Šeit Jēkabs redzēja vīzijā kāpnes, uzslīetas debesīs (1. **Moz.** 28:10–19). Tā bija svēta vieta arī Samuēla dienās (1. **Sam.** 7:16; 10:3).

Bētleme

Neliela pilsētiņa, kas atrodas piecas jūdzes (astoņus kilometrus) uz dienvidiem no Jeruzālemes. Ebreju valodā Bētleme nozīmē „maizes nams”; tā tiek saukta arī par Efratu, kas nozīmē „auglīga”. Jēzus Kristus piedzima Bētleme (Mih. 5:1; **Mat.** 2:1–8). Tur arī ir apglabāta Rahēle (1. **Moz.** 35:19; 48:7).

Tur dzīvoja Rute un Boāss, **Rut.** 1:22. Samuēls tur iesvaidīja Dāvidu, **1. Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Hērods lika tur apkaut bērnus, **Mat.** 2:16.

Bileāms

Pravietis Vecajā Derībā, kurš griebēja naudas dēļ nolādēt Israēlu. Tas Kungs pavēlēja viņam nenolādēt Israēlu (4. **Moz.** 22–24).

Bileāma ēzeļu māte atteicās iet uz priekšu, jo eņģelis stāvēja tai ceļā, **4. Moz.** 22:22–35.

Bībele. *Skat. arī* Apokrifi; Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda; Jaunā Derība; Jūda—Jūdas vēzda; Kanons; Svētie Raksti; Vecā Derība

Ebreju un kristiešu rakstu, kuri satur dievišķas atklāsmes, sakopojums. Vārds *bībele* nozīmē „grāmatas”. Bībele ir daudzu praviešu un iedvesmotu rakstītāju, kuri rīkojās Svētā Gara ietekmē, darbs (2. Pēt. v. 1:21).

Kristiešu Bībelei ir divas daļas, kas parasti pazīstamas kā Vecā un Jaunā Derība. Vecā Derība sastāv no Svēto Rakstu grāmatām, ko jūdi Palestīnā izmantoja Tā Kunga mirstīgās kalpošanas laikā. Jaunā Derība satur rakstus, kas sarakstīti apustuļu laikā, un tiek uzskatīts, ka tie ir tikpat svēti un autoritatīvi kā jūdu Svētie Raksti. Vecās Derības grāmatas ir ņemtas no nacionālās literatūras, kas tika rakstīta daudzu gadsimtu garumā, un tika rakstītas gandrīz tikai ebreju valodā, kamēr Jaunās Derības grāmatas ir vienas paaudzes darbs un tika sarakstītas galvenokārt grieķu valodā.

Vecajā Derībā vārds *derība* nozīmē to pašu, ko ebreju valodā vārds „līgums”. Vecā Derība ir likums, kas tika dots Mozum, kad Israēls noraidīja evaņģēlija pilnību, kas Dieva ļaudīm bija bijusi kopš mirstības iesākuma. Jaunā Derība ir evaņģēlijs, kā to mācīja Jēzus Kristus.

Ebreju Bībelē (Vecajā Derībā) grāmatas tika sadalītas trīs grupās: bauslība, pravieši un raksti. Bībele, ko izmanto kristiešu pasaule, klasificē grāmatas atbilstoši to tematiem, tādiem kā vēsturiskās, poētiskās un pravietojumu grāmatas.

Jaunās Derības grāmatas parasti ir šādā kārtībā: četri evaņģēļi un Apustuļu darbi; Pāvila vēstules; vispārējās Jēkaba, Pētera, Jāņa un Jūdas vēstules; un Jāņa atklāsmes grāmata.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca godā un ciena Bībeli, un arī apgalvo, ka Tas Kungs turpina dot papildus atklāsmes caur Saviem praviešiem pēdējās dienās, kas apstiprina un apliecina Bībeles atskaiti par Dieva darbiem ar cilvēci.

Jūdas vēzda (Bībele) un Jāzepa vēzda

(Mormona Grāmata) klūs par vienu Tā Kunga rokā, Ec. 37:15–20.

Bībeles patiesumu apstiprinās pēdējo dienu Svētie Raksti, **1. Nef.** 13:38–40. Bībele tiks apvienota ar Mormona Grāmatu, satricot nepatiesās mācības, **2. Nef.** 3:12. Bībele! Bībele! Mums ir Bībele, **2. Nef.** 29:3–10. Visi, kas tic Bībelei, ticēs arī Mormona Grāmatai, **Morm.** 7:8–10.

Elderiem ir jāmaca Mana evaņģēlija, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, principi, **M&D** 42:12.

Mēs ticam, ka Bībele ir Dieva vārds, ciktāl tā ir pareizi pārtulkota, **TA** 1:8.

Bībele, Džozefa Smita Tulkojums (DŽST). *Skat.* Džozefa Smita Tulkojums (DŽST)

Bīskaps. *Skat. arī* Ārona priesterība

Nozīmē „pārraugs”, atbildīgs amats jeb stāvoklis. Bīskaps ir ordinēts amats Ārona priesterībā (**M&D** 20:67; 107:87–88), un bīskaps ir soģis Israēlā (**M&D** 107:72, 74).

Svētais Gars jūs iecēlis par sargiem, **Ap. d.** 20:28. Tiek noteiktas prasības bīskapiem, **1. Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7).

Bīskaps ir jāieceļ, **M&D** 20:67. Edvardam Pārtridžam bija jākalpo kā bīskapam Baznīcai, **M&D** 41:9. Bīskapam ir jāatšķir garīgās dāvanas, **M&D** 46:27, 29. Augstais priesteris var darboties bīskapa amatā, **M&D** 68:14, 19 (**M&D** 107:17). Bīskaps tiek Tā Kunga iecelts, **M&D** 72. Bīskapam ir jā rūpējas par nabagajiem, **M&D** 84:112. Bīskapam ir jāvada visas laicīgās lietas, **M&D** 107:68. Bīskaps ir Ārona priesterības prezidents, **M&D** 107:87–88.

Boāss. *Skat. arī* Rute

Rutes vīrs (Rut. 4:9–10); Dāvīda, Israēla ķēniņa, vecvectēvs (Rut. 4:13–17); un Kristus, ķēniņu Ķēniņa, priekštecis (Lūk. 3:32).

Brāļi, Brālis. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Māsa; Sieviete, Sievietes

Kā mūsu Debesu Tēva bērni, visi vīrieši un sievietes ir garīgie brāļi un māsas

Brīdināt, Brīdinājums

Baznīcā. Vīriešu kārtas Baznīcas locekļi un draugi bieži vien tiek uzrunāti kā brāļi.

Kad tu esi pievērst, stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Kas nemil savu brāli, paliek nāvē, **1. Jāņa v.** 3:10–17.

Padomājiet par saviem brāļiem tāpat kā par sevi, **Jēk.** 2:17.

Lai katrs cilvēks ciena savu brāli, kā sevi pašu, **M&D** 38:24–25. Stiprini savus brāļus visās savās sarunās, **M&D** 108:7.

Brīdināt, Brīdinājums. *Skat. arī*

Sargāt, Sargs

Iepriekš paziņot vai pabrīdināt. Praviēši, vadītāji un vecāki brīdina un māca citus būt paklausīgiem Tam Kungam un Viņa mācībām.

Jēkabs brīdināja Nefija tautu no jebkāda grēka, **Jēk.** 3:12.

Brīdinājuma balss skanēs uz visiem ļaudīm, **M&D** 1:4. Lai jūsu sludināšana ir kā brīdinājuma balss, **M&D** 38:41. Šī ir brīdinājuma diena, **M&D** 63:58. Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko, **M&D** 88:81. Es esmu brīdinājis jūs un brīdinu jūs, dodams jums šo Gudrības Vārdu, **M&D** 89:4.

Brīnumus. *Skat. arī* Ticība, Ticēt; Zīme

Ārkārtējs Dieva spēka izraisīts notikums. Brīnumi ir svarīga Jēzus Kristus darba daļa. Tie ietver dziedināšanu, mirušo atdzīvināšanu un augšāmcelšanos. Brīnumi ir daļa no Jēzus Kristus evaņģēlija. Ir nepieciešama ticība, lai brīnumi tiktu rādīti (Marka 6:5–6; Morm. 9:10–20; Et. 12:12).

Kad faraons sacīs jums: rādiet kādu brīnumu, **2. Moz.** 7:9.

Neviens nedara brīnumu Manā Vārdā, kas tūdaļ par Mani varētu runāt ļaunu, **Marka** 9:39. Kāna bija tā vieta, kur Jēzus parādīja Savu pirmo brīnumu, **Jāņa** 2:11.

Es esmu brīnumu Dievs, **2. Nef.** 27:23. Dieva spēks dara brīnumus, **Al.** 23:6. Kristus varēja parādīt lielākus brīnumus tiem, kas bija Amerikas kontinentā, tāpēc ka viņiem bija liela ticība, **3. Nef.** 19:35. Dievs nav pārstājis būt brīnumu Dievs, **Morm.** 9:15.

Neprasiet brīnumus, izņemot, ja Tas

Kungs jums pavēlēs, **M&D** 24:13–14. Citam ir dota dāvana darīt brīnumus, **M&D** 46:21 (Mor. 10:12).

Brīvības karogs. *Skat. arī* Moronijs, virsnieks

Karogs, ko pacēla Moronijs, nefījiešu karapulku virspavēlnieks Mormona Grāmatā. Moronijs iztaisīja karogu, lai iedvesmotu nefījiešu tautu aizsargāt savu reliģiju, brīvību, mieru un ģimenes.

Moronijs iztaisīja brīvības karogu no saviem saplēstajiem svārkkiem, **Al.** 46:12–13. Tie, kas gribēja saglabāt šo karogu, stājās derībā, **Al.** 46:20–22. Moronijs lika, lai karogs tiktu uzvilkt katrā tornī, **Al.** 46:36 (Al. 51:20).

Brīvs, Brīvība. *Skat. arī* Gūsts; Rīcības brīvība

Spēks vai spēja veikt personisku izvēli bez piespiešanas jeb stāvoklis, kad persona var rīkoties un domāt brīvi. Garīgā nozīmē persona, kas nožēlo grēkus un paklausa Dieva gribai, ir brīva no grēka jūga caur Jēzus Kristus Izpirkšanu (Mos. 5:8). Paklausība evaņģēlija principiem atbrīvo personu no grēka garīgā jūga (Jāņa 8:31–36).

Tā es staigāšu brīvi, jo es rūpējos par Tavām pavēlēm, **Psm.** 119:45.

Patiesība darīs jūs brīvus, **Jāņa** 8:32. Tie, kas kļūst brīvi no grēka, iegūst mūžīgo dzīvi, **Rom.** 6:19–23. Kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība, **2. kor.** 3:17. Stāviet stipri svabadībā, kurai Kristus mūs ir atsvabinājis, **Gal.** 5:1 (M&D 88:86).

Cilvēki var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 2:27. Israēla nama tainīgs zars tiks izvests laukā no gūsta brīvībā, **2. Nef.** 3:5. Šī zeme būs brīvības zeme, **2. Nef.** 10:11. Viņi piesauca To Kungu par savu brīvību, **Al.** 43:48–50. Moronijs ieviesa brīvības karogu starp nefījiešiem, **Al.** 46:36. Moronijs priecājās par savas zemes brīvību, **Al.** 48:11. Dieva Gars ir brīvības gars, **Al.** 61:15.

Sekoiet Man, un jūs būsit brīvi ļaudis, **M&D** 38:22. Tas Kungs un Viņa kalpi pasludina brīvību sagūstītajiem gariem, **M&D** 138:18, 31, 42.

Bruņas

Aizsargi, lai aizsargātu ķermeni no bultām vai ieroču dūrieniem. Šis vārds tiek arī lietots, lai apzīmētu garīgās īpašības, kas aizsargā personu no kārdinājumiem jeb ļauna.

Uzvelciet Dieva bruņas, **Ef.** 6:10–18 (M&D 27:15–18).

Caharija. Skat. arī Elizabete; Jānis

Kristītājs

Jaunajā Derībā Jāņa Kristītāja tēvs. Caharija ieņēma priestera amatu un kalpoja templī.

Caharija tika nonāvēts starp Dieva namu un altāri, **Mat.** 23:35 (Lūk. 11:51). Eņģelis Gabriēls apsoliņa Caharijam un viņa sievai Elizabetei dēlu, **Lūk.** 1:5–25 (M&D 27:7). Viņa mēle atraisījās, **Lūk.** 1:59–79.

Cakarija, Zaharja

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja ap 520. g. pr. Kr. Viņš dzīvoja tajā pašā laikā, kad pravietis Hagajs (Ezr. 5:1; 6:14).

Cakarijas grāmata: Grāmata ir ievērojama ar tās pravietojumiem par Kristus mirstīgo kalpošanu un Viņa Otro Atnākšanu (Cak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). 1. līdz 8. nodaļa satur veselu vīziju sēriju par Dieva tautas nākotni. 9. līdz 14. nodaļa satur vīzijas par Mesiju, pēdējām dienām, Israēla sapulcināšanu, pēdējo lielo karu un Otro Atnākšanu.

Cedekija. Skat. arī Muleks

Vecajā Derībā pēdējais Jūdas ķēniņš (2. Ķēn. 24:17–20; 25:2–7). Cedekija apcietināja pravieti Jeremiju (Jer. 32:1–5), un Jeremija pravietoja par Cedekijas sagūstīšanu (Jer. 34:2–8, 21). Lehijis un viņa ģimene dzīvoja Jeruzālemē Cedekijas valdīšanas pirmajā gadā (1. Nef. 1:4). Visi Cedekijas dēli, izņemot vienu, tika nogalināti; viņa dēls Muleks aizbēga uz rietumu puslodi (Jer. 52:10; Omn. 1:15; Hel. 8:21).

Cefanjas

Vecās Derības pravietis, kurš dzī-

voja Josijas valdīšanas laikā (639–608. g. pr. Kr.).

Cefanjas grāmata: 1. nodaļā ir runāts par nākamajām dienām, kas būs pildītas ar naidu un grūtībām. 2. nodaļā Israēla tauta tiek pamācīta meklēt taisnīgumu un lēnprātību. 3. nodaļā ir stāstīts par Otro Atnākšanu, kad visas tautas sapulcēsies cīņai. Tomēr Tas Kungs valdīs Israēla tautas vidū.

Celestiālā godība. Skat. arī

Godības pakāpes; Mūžīgā dzīve; Paaugstināšana

Augstākā no trim godības pakāpēm, ko cilvēks var sasniegt pēc šīs dzīves. Tur taisnīgie dzīvos Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus klātbūtnē.

Celestiālā godība ir viena, **1. kor.** 15:40 (M&D 76:96). Pāvils tika aizrauts trešajās debesīs, **2. kor.** 12:2.

Celestiālā godība tika parādīta vīzijā, **M&D** 76:50–70. Ja svētie grib vietu celestiālajā pasaulē, tiem ir jāsaģatavojas, **M&D** 78:7. Tas, kas nespēj pakļauties celestiālās valstības likumam, nespēj izturēt celestiālo godību, **M&D** 88:15–22. Celestiālajā godībā ir trīs debesis; tiek noteikti nosacījumi augstākās sasniegšanai, **M&D** 131:1–2. Bērni, kuri nomirst pirms atbildības vecuma sasniegšanas, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Celibāts. Skat. Laulība, Precēt

Ceļš. Skat. arī Jēzus Kristus; Staigāt ar Dievu

Trajektorija jeb virziens, pa kuru iet cilvēks. Jēzus teica, ka Viņš ir ceļš (Jāņa 14:4–6).

Turi Tā Kunga baušļus, ka tu staigā Viņa ceļos, **5. Moz.** 8:6. Māci savam bērnam viņa ceļu, **Sal. Pam.** 22:6 (2. Nef. 4:5). Tas Kungs saka, ka Viņa ceļi ir augstāki nekā mūsu ceļi, **Jes.** 55:8–9.

Šauri ir vārti un šauris ir ceļš, kas ved uz dzīvību, **Mat.** 7:13–14 (3. Nef. 14:13–14; 27:33; M&D 132:22, 25).

Tas Kungs nedod pavēles, ja vien Viņš nesagatavos ceļu Saviem bērniem, lai tās izpildītu, **1. Nef.** 3:7 (1. Nef. 9:6; 17:3, 13).

Cerība

Nav neviena cita ceļa, kā tikai caur vārtiem, **2. Nef.** 9:41. Jūs esat brīvi savā rīcībā—izvēlēties mūžīgās nāves ceļu vai mūžīgās dzīvības ceļu, **2. Nef.** 10:23. Šis ir tas ceļš, un nav neviena cita ceļa vai vārda, **2. Nef.** 31:21 (Mos. 3:17; Al. 38:9; Hel. 5:9). Sava Dēla dāvanā Dievs ir sagatavojis vēl lieliskāku ceļu, **Et.** 12:11 (1. kor. 12:31).

Katrs cilvēks staigā pats savu ceļu, **M&D** 1:16. Tam ir jātiek darītam Manā paša veidā, **M&D** 104:16.

Cerība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt

Paļāvīga gaidīšana un ilgas pēc apsolītajām taisnīguma svētībām. Svētie Raksti bieži runā par cerību kā gaidām uz mūžīgo dzīvi caur ticību Jēzum Kristum.

Svētīgs ir tas, kura cerība ir Tas Kungs, **Jer.** 17:7. Tas Kungs būs Viņa tautas cerība, **Joēla** 4:16.

Mēs iegūstam cerību caur pacietību un Svētajiem Rakstiem, **Rom.** 15:4. Dievs ir atdzemdinājis mūs dzīvai cerībai ar Kristus augšāmcēlšanos, **1. Pēt. v.** 1:3. Katrs, kam ir šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi, **1. Jāņa v.** 3:2–3.

Jums ir jāvirzās uz priekšu, esot ar pilnīgu cerības spožumu, **2. Nef.** 31:20. Skatieties, lai jums būtu ticība, cerība un žēlsirdība, **Al.** 7:24 (1. kor. 13:13; Mor. 10:20). Es vēlos, lai jūs uzklausītu manus vārdus, būdami ar cerību, ka jūs saņemsit mūžīgo dzīvi, **Al.** 13:27–29. Ja jums ir ticība, jūs cerat uz to, kas nav redzams, bet kas ir patiess, **Al.** 32:21 (Ebr. 11:1). Cerība nāk no ticības un izveido enkuru dvēselei, **Et.** 12:4 (Ebr. 6:17–19). Cilvēkam ir jācer, vai arī viņš nevar saņemt mantojumu, **Et.** 12:32. Mormons runāja par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7:1. Jums būs cerība caur Kristus Izpirkšanu tikt uzceltiem mūžīgā dzīvē, **Mor.** 7:40–43. Svētais Gars piepilda jūs ar cerību, **Mor.** 8:26 (Rom. 15:13).

Viņi pamata mirstīgo dzīvi stiprā cerībā uz brīnišķīgu augšāmcēlšanos, **M&D** 138:14.

Ceturtais Mozus grāmata. *Skat. Numeri***Ciāna.** *Skat. arī* Ēnohs; Jaunā Jeruzāleme

Sirdsšķīstie (**M&D** 97:21). Ciāna arī nozīmē vietu, kur dzīvo sirdsšķīstie. Pilsēta, kuru uzcēla Ēnohs un viņa ļaudis un kura galu galā tika paņemta debesīs dēļ tās taisnīguma, tika saukta par Ciānu (**M&D** 38:4; Moz. 7:18–21, 69). Pedējās dienās pilsēta, kuru sauks Ciāna, tiks uzcelta Džeksonas apgabalā, Misūri štātā (Amerikas Savienotajās Valstīs), kur tiks sapulcinātas Israēla cilts (**M&D** 103:11–22; 133:18). Svētajiem ir dots padoms celt Ciānu, lai arī kur tie pasaulē dzīvotu.

Dāvida pilsēta tika saukta par Ciānu, **1. Kēn.** 8:1. No Ciānas izies likums, **Jes.** 2:2–3 (Mih. 4:2; 2. Nef. 12:2–3). Pestītājs nāks Ciānā, **Jes.** 59:20. Es jūs atvedīšu Ciānā—vienu no katras pilsētas un divi no katras cilts, **Jer.** 3:14. Ciānas kalnā un Jeruzālemē būs glābšana, **Joēla** 3:5 (Ob. 1:17).

Svētīti ir tie, kas centīsies radīt Manu Ciānu, **1. Nef.** 13:37. Ciānas meitas ir augstprātīgas, **2. Nef.** 13:16 (Jes. 3:16). Ak vai ieglēprātīgajam Ciānā, **2. Nef.** 28:19–25.

Centieties radīt un nostiprināt Ciānas lietu, **M&D** 6:6 (**M&D** 11:6). Viņu Es esmu iedvesmojis virzīt Ciānas lietu varenā spēkā labajam, **M&D** 21:7. Jaunā Jeruzāleme tiks saukta par Ciānu, **M&D** 45:66–67. Independence Misūri štātā ir vieta Ciānas pilsētai, **M&D** 57:1–3. Pletne paliek pār Ciānas bērniem, līdz tie nožēlo grēkus, **M&D** 84:58.

Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18–19. Ciāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā, **TA** 1:10.

Cienīgs, Cienīgums. *Skat. arī* Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Būt taisnīgam un stāvēt atzītam Dieva un Viņa iecelto vadītāju acīs.

Kas savu krustu neuzņemas, tas Manis nav vērts, **Mat.** 10:38. Strādnieks ir savas algas cienīgs, **Lūk.** 10:7 (**M&D** 31:5).

Skatieties, lai jūs darītu visas lietas

cieniņi, **Morm.** 9:29. Viņi netapa kristīti, ja vien viņi nebija cienīgi, **Mor.** 6:1.

Tas, kurš ir kūtrs, netiks uzskatīts par cienīgu nostāvēt, **M&D** 107:100. Tas, kas nepanesis pārmācīšanu, nav Manas valstības cienīgs, **M&D** 136:31. Priesterības piešķiršana tika attiecināta uz visiem vīriešiem—cienīgiem Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Cieņa. *Skat.* Godbijība; Gods

Uzskatīt kādu vai kaut ko kā cienīgu un vērtīgu, it īpaši evaņģēlija kontekstā.

Viņš bija nicināts, un mēs viņu ne par ko neturējām, **Jes.** 53:3–4.

Tas, kas tiek augstu vērtēts starp cilvēkiem, ir negantība Dieva acīs, **Lūk.** 16:15. Lai katrs otru uzskata augstāku par sevi, **Fil.** 2:3.

Tas Kungs visu radību vērtē vienādi, **1. Nef.** 17:35. Katram cilvēkam ir jācieņa savu tuvāko kā sevi pašu, **Mos.** 27:4 (**M&D** 38:24–25).

Savā miera dienā viņi nevērīgi izturējās pret Manu padomu, **M&D** 101:8.

Cietums Libertī, Misūri štatā (ASV).

Skat. arī Smits Džozefs, jaunākais

Mazs cietums, kurā praviētis Džozefs Smits un citi tika netaisnīgi ieslodzīti no 1838. gada novembra līdz 1839. gada aprīlim. Būdam šajos smagajos apstākļos, Džozefs saņēma vairākas atklāsmes, pravietoja un tika iedvesmots uzrakstīt nozīmīgu vēstuli svētajiem, kuras fragmenti ir ietverti grāmatā Mācība un Derības 121–123.

Ciltsraksti. *Skat.* Ģenealogija, ciltsraksti

Cilvēka Dēls. *Skat. arī* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Vārds, ko Jēzus Kristus izmantoja, kad Viņš runāja par Sevi (**Lūk.** 9:22; **Lūk.** 21:36). Tas nozīmē Svētuma Cilvēka Dēls. Svētuma Cilvēks ir viens no Dieva Tēva Vārdiem. Kad Jēzus nosauca Sevi par Cilvēka Dēlu, atklāti tika paziņotas Viņa dievišķās attiecības ar Tēvu. Šis vārds bieži ir atrodams evaņģēlijos. Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina šī Glābēja

Vārda īpašo nozīmi un svētumu (**M&D** 45:39; 49:6, 22; 58:65; **Moz.** 6:57).

Cilvēks, Cilvēki. *Skat. arī* Brāļi, Brālis; Dieva dēli un meitas; Dievs, Dievība; Garīgā radišana; Gars; Māsa; Sieviete, Sievietes

Attiecas uz visu cilvēci, gan vīriešiem, gan sievietēm. Visi vīrieši un sievietes burtiski ir garīgie Debesu Tēva pēcnācēji. Kad tie piedzimst mirstīgajā dzīvē, tie saņem fiziskos, mirstīgos ķermeņus. Šie ķermeņi tika radīti pēc Dieva tēla (**1. Moz.** 1:26–27). Vīrieši un sievietes, kas ir uzticīgi, izpildot nepieciešamos priekšrakstus, turot savas derības un paklausot Dieva pavēlēm, ieies savā paaugstināšanā un kļūs līdzīgi Dievam.

Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, **1. Moz.** 1:27 (**Mos.** 7:27; **M&D** 20:17–18). Kas gan ir cilvēks, ka Tu viņu piemini, **Psm.** 8:4–5. Nolādēts ir, kas paļaujas uz cilvēkiem un tur miesu par savu atbalstu, **Jer.** 17:5 (**2. Nef.** 4:34; 28:26, 31).

Kad es kļuvu vīrs, tad atmetu bērna dabu, **1. kor.** 13:11.

Cilvēki ir, lai viņi gūtu prieku, **2. Nef.** 2:25. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, **Mos.** 3:19. Kādiem vīriem jums jābūt, **3. Nef.** 27:27.

Cilvēka darbi tiek izjaukti, ne Dieva darbi, **M&D** 3:3. Tev nav jābīstas cilvēka vairāk kā Dieva, **M&D** 3:7 (**M&D** 30:11; 122:9). Viss ir radīts cilvēka labumam, **M&D** 59:18.

Es zinu, ka cilvēks nav nekas, **Moz.** 1:10. Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Cilvēks, Debesu Tēva garīgais bērns: Tie krita pie zemes uz sava vaiga un lūdzās: Ak Dievs, visas miesas garu Dievs, **4. Moz.** 16:22 (4. **Moz.** 27:16). Jūs esat Tā Kunga, sava Dieva, bērni, **5. Moz.** 14:1. Jūs esat dievi un visi esat Visuaugstākā dēli, **Psm.** 82:6. Jūs esat tā dzīvā Dieva bērni, **Hoz.** 2:1. Vai mums visiem nav viens tēvs? Vai mūs visus nav viens Dievs radījis, **Mal.** 2:10.

Mēs esam Dieva cilts, **Ap. d.** 17:29. Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam

Cipora

Dieva bērni, **Rom.** 8:16. Paklausiet garu Tēvam, **Ebr.** 12:9.

Visu cilvēku gari tiek paņemti mājās pie Dieva, kas devis viņiem dzīvību, **Al.** 40:11.

Pasaļu iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām, **M&D** 76:24. Cilvēks sākumā bija ar Tēvu, **M&D** 93:23, 29.

Dievs radīja visus cilvēkus garīgi, pirms tie nāca uz zemi, **Moz.** 3:5–7. Es esmu Dievs; Es radīju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51.

Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam: : Esiet pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs, **Mat.** 5:48 (3. Nef. 12:48). Vai nav rakstīts jūs bauslībā, ka jūs esat dievi, **Jāņa** 10:34 (**M&D** 76:58). Ja nu esam bērni, tad arī mantinieki—Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, **Rom.** 8:17. Tu esi dēls, un ja dēls, tad arī Dieva mantinieks caur Kristu, **Gal.** 4:7. Kad Viņš atklāsies, mēs būsim Viņam līdzīgi, **1. Jāņa v.** 3:2. Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, **Jāņa atkl.** 3:21.

Tiem Es dodu varu kļūt par Dieva dēliem, **3. Nef.** 9:17.

Tie, kas iemanto celestiālo valstību, ir dievi, patiesi Dieva dēli, **M&D** 76:50, 58. Tad viņi būs dievi, tāpēc ka viņiem ir visa vara, **M&D** 132:20.

Cipora. *Skat. arī* Mozus

Vecajā Derībā Mozus sieva un Jetrus meita (2. Moz. 2:21; 18:2).

Citticībnieki

Kā tas ir lietots Svētajos Rakstos, vārdam *citticībnieki* ir vairākas nozīmes. Dažreiz tas apzīmē ļaudis, kas nav israēliešu izcelsmes, dažreiz ļaudis, kas nav jūdu izcelsmes, un dažreiz tautas, kas ir bez evaņģēlija, pat ja daļēji ļaudis ir israēliešu asinis. Šī pēdējā nozīme ir īpaši raksturīga vārdam, kas tiek lietots Mormona Grāmatā un grāmatā Mācība un Derības.

Israēlieši nedrīkstēja precēties ar tiem, kas nebija israēlieši (citticībnieki), **5. Moz.** 7:1–3. Tas Kungs nāks, lai būtu par gaismu citticībniekiem, **Jes.** 42:6.

Pēterim tika pavēlēts nest evaņģēliju citticībniekiem, **Ap. d.** 10:9–48. Dievs arī citticībniekiem dāvāja grēku nožēlošanu, **Ap. d.** 11:18. Mēs visi esam kristīti vienā baznīcā, vai nu mēs esam jūdi vai citticībnieki, **1. kor.** 12:13. Citticībnieki Jēzū Kristū kļuvuši par līdzmantiniekiem, **Ef.** 3:6.

Mormona Grāmata tika sarakstīta citticībniekiem, **Mormona Grāmatas titullapa** (Morm. 3:17). Kāds vīrs no citticībniekiem devās pāri ūdeņiem, **1. Nef.** 13:12. Citas grāmatas nāca no citticībniekiem, **1. Nef.** 13:39. Evaņģēlija pilnība nāks pie citticībniekiem, **1. Nef.** 15:13 (3. Nef. 16:7; **M&D** 20:9). Šī zeme būs brīvības zeme citticībniekiem, **2. Nef.** 10:11. Citticībnieki tiek salīdzināti ar savvaļas eļļaskoku, **Jēk.** 5.

Evaņģēlijs nāks citticībnieku laikos, **M&D** 45:28 (**M&D** 19:27). Vārds ies līdz zemes galiem, vispirms pie citticībniekiem un tad pie jūdiem, **M&D** 90:8–10. Septiņdesmitajiem ir jābūt īpašiem lieciniekiem citticībniekiem, **M&D** 107:25. Sūti Manas baznīcas elderus aicināt visas tautas, vispirms citticībniekus un tad jūdus, **M&D** 133:8.

Čūska, misiņa. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Mozus

Misiņa čūska, ko taisīja Mozus pēc Dieva pavēles, lai dziedinātu tos israēliešus, kurus tuksnesī bija sakodušas dzelīgās (indīgas) čūskas (4. Moz. 21:8–9). Šī misiņa čūska tika piestiprināta pie kārts un „pacelta, lai katrs, kas uz to raudzītos, dzīvotu” (**Al.** 33:19–22). Tas Kungs norādīja uz čūskas pacelšanu tuksnesī kā uz simbolu tam, ka Viņš pats tiks pacelts pie krusta (**Jāņa** 3:14–15). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina atskaiti par dzelīgajām čūskām un kā ļaudis tika izdziedināti (1. Nef. 17:41; 2. Nef. 25:20; **Hel.** 8:14–15).

Damaska

Sena Sīrijas pilsēta.

Damaska atrodas auglīgā līdzenumā tuksneša malā un to labi apūdeņo upe Barada. Tā bieži tiek minēta Svētajos

Rakstos (sākot no 1. Moz. 14:15). Pāvils bija ceļā uz Damasku, kad viņam parādījās augšāmcēlies Kungs (Ap. d. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Daniēls

Vecās Derības Daniēla grāmatas galvenais varonis; Dieva praviētis un cilvēks ar lielu ticību.

Nav nekas zināms par viņa vecākiem, kaut gan liekas, ka viņš ir karaliskās ģimenes pēctecis (Dan. 1:3). Viņš tika paņemts gūstā uz Bābeli, kur viņam tika dots vārds Beltsacars (Dan. 1:6–7). Daniēls un trīs citi gūstekņi atteicās no ķēniņa uztura reliģisku iemeslu dēļ (Dan. 1:8–16).

Daniēls iekaroja Nebukadnēcara un Dārija labvēlību ar savu spēju izskaidrot sapņus (Dan. 2; 4; 6). Viņš arī izlasīja un izskaidroja to, ko roka bija uzrakstījusi uz sienas (Dan. 5). Viņa ienaidnieki savērpa intrigu pret viņu, un viņš tika iemests lauvas bedrē, bet Tas Kungs pasargāja viņa dzīvību (Dan. 6).

Daniēla grāmata: Šai grāmatai ir divas daļas: no 1. līdz 6. nodaļai ir stāsti par Daniēlu un viņa trīs līdzgaitniekiem; no 7. līdz 12. nodaļai ir praviētiskas vīzijas, ko Daniēls redzēja. Grāmata māca par to, cik svarīgi ir palikt uzticīgam Dievam, un parāda, kā Tas Kungs svēta uzticīgos.

Galvenais grāmatas devums ir ķēniņa Nebukadnēcara sapņa izskaidrojums. Sapnī Dieva valstība pēdējās dienās ir attēlota kā akmens, kas atdalās no kalna. Akmens velsies, līdz tas piepildīs visu Zemi (Dan. 2; skat. arī M&D 65:2).

Dans. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Bilhas, Rahēles kalpones, dēls (1. Moz. 30:5–6).

Dana ciltis: Jēkaba svētības Danam skat. 1. Moz. 49:16–18. Mozus svētības Dana ciltij skat. 5. Moz. 33:22. Pēc tam, kad viņi apmetās kānaāniešu zemē, Dana ciltis saņēma mazu, bet ļoti auglīgu zemes daļu (Joz. 19:40–48). Viņi bija grūtībās, aizstāvot to pret amoriešiem (Soģu 1:34) un

pret filistiešiem (Soģu 13:1, 25; 18:1). Tā rezultātā Dana ciltis pārcēlās uz Palestīnas ziemeļiem (Soģu 18) pie Laišas un nosauca tās pilsētas vārdu Dana. Šī pilsēta ir plaši pazīstama kā Palestīnas, kas stiepjas no „Danas līdz Bēršebai”, ziemeļu robeža.

Darbi

Personas rīcība, vai nu laba, vai slikta. Katrs cilvēks tiks tiesāts par saviem paša darbiem.

Tas Kungs atmaksās katram cilvēkam pēc viņa darba, **Sal. Pam.** 24:12.

Lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus, **Mat.** 5:16 (3. Nef. 12:16). Tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu, ieies Debesu valstībā, **Mat.** 7:21. Ticība bez darbiem ir mirusi, **Jēk. v.** 2:14–26.

Viņiem vajadzēs tikt tiesātiem par saviem darbiem, **1. Nef.** 15:32 (Mos. 3:24). Mēs zinām, ka tā ir Dieva labvēlība, ka topam izglābti pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam, **2. Nef.** 25:23. Māci viņiem nepieņemt labu darot, **Al.** 37:34. Ir nepieciešams, lai cilvēki tiktu tiesāti atbilstoši saviem darbiem, **Al.** 41:3. Pēc viņu darbiem jums būs tos pazīt, **Mor.** 7:5 (M&D 18:38).

Es, Tas Kungs, tiesāšu visus cilvēkus atbilstoši viņu darbiem, **M&D** 137:9.

Darīt. *Skat.* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Daudzsievība. *Skat.* Laulība, Precēt—Daudzsievība

Dārgā Pērle. *Skat. arī* Kanons; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti

Dieva valstība uz Zemes ir pielīdzināta „sevišķi dārgai pērlei” (Mat. 13:45–46).

Dārgā Pērle ir arī nosaukums, kas dots vienam no četriem Svēto Rakstu sējumiem, kuri tiek saukti par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas pamatdarbiem. Pirmais Dārgās Pērles izdevums tika publicēts 1851. gadā un ietvēra vairākus materiālus, kas tagad ir Mācībā un Derībās. Izdevumi, kas izdoti, sākot ar 1902. gadu, satur: (1) izvilkumus no

Dārijs

Džozefa Smita tulkotās 1. Mozus grāmatas, sauktu par Mozus grāmatu, un no Mateja evaņģēlija 24. nodaļas, sauktu: Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs; (2) Džozefa Smita veikto tulkojumu vairākiem ēģiptiešu papirusiem, kurus viņš ieguva 1835. gadā, sauktu par Ābrahāma grāmatu; (3) izvilcumu no Džozefa Smita rakstītās Baznīcas vēstures, ko viņš uzrakstīja 1838. gadā, sauktu: Džozefs Smits—Vēsture; un (4) Ticības apliecinājumus, trīspadsmit paziņojumus par ticību un mācību.

Dārijs. *Skat. arī* Bābele

Vecajā Derībā mēdiešu ķēniņš, kurš valdīja Bābelē pēc Belsacara nāves (Dan. 5:30; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

Dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas; Svētā Gara dāvana

Dievs dod cilvēkam daudzas svētības un dāvanas.

Ir daudzas garīgas dāvanas, **1. kor.** 12:4–10. Dzenieties pēc vislielākajām dāvanām, **1. kor.** 12:31. Katra pilnīga dāvana ir no Dieva, **Jēk. v.** 1:17.

Svētā Gara spēks ir Dieva dāvana, **1. Nef.** 10:17. Tie, kas saka, ka dāvanu nav, nezina Kristus evaņģēliju, **Morm.** 9:7–8. Katra laba dāvana nāk no Kristus, **Mor.** 10:8–18.

Mūžīgā dzīve ir lielākā no visām Dieva dāvanām, **M&D** 14:7 (1. Nef. 15:36). Dāvanas tiek dotas tiem, kas mīl To Kungu, **M&D** 46:8–11. Visiem nav katra dāvana dota, **M&D** 46:11–29.

Dāvids. *Skat. arī* Batseba; Psalmis

Senā Israēla ķēniņš Vecajā Derībā.

Dāvids bija dēls Isajam no Jūdas cilts. Viņš bija drosmīgs jauneklis, kurš nogalināja lauvu, lāci un filistiešu milzi Goliātu (1. Sam. 17). Dāvids tika izraudzīts un iesvētīts būt par Israēla ķēniņu. Līdzīgi Saulam, savā pieauguša cilvēka dzīvē viņš bija vainīgs smagos noziegumos, bet, atšķirībā no Saula, viņš bija spējīgs uz patiesu nožēlu. Tādējādi viņš spēja atrast piedošanu, izņemot tikai Ūrijas slepkavību (M&D 132:39). Viņa

dzīve var tikt sadalīta četrās daļās: (1) avju gans Bētleme (1. Sam. 16–17); (2) laiks ķēniņa Saula galmā (1. Sam. 18:1–19:18); (3) kad viņš bija bēglis (1. Sam. 19:18–31:13; 2. Sam. 1); (4) kad viņš bija ķēniņš pār jūdiem Hebronā (2. Sam. 2–4) un vēlāk ķēniņš pār visu Israēlu (2. Sam. 5–24; 1. Ķēn. 1:1–2:11).

Dāvīda laulības pārkāpšanas grēkam ar Batsebu sekoja virkne likstu, kas sabojāja pēdējos divdesmit viņa dzīves gadus. Tauta kā tāda plauka viņa valdīšanas laikā, bet pats Dāvids cieta no savu grēku sekām. Bija pastāvīgs ģimenes naidis, kas Absaloma un Adonjas gadījumā beidzās ar atklātu sacelšanos. Šie incidenti ir papildījums pravieša Nātāna paziņojumam par Dāvidu viņa grēka dēļ (2. Sam. 12:7–13).

Par spīti šim nelaimēm Dāvīda valdīšana bija visizcilākā israēliešu vēsturē, jo (1) viņš apvienoja ciltis vienā tautā, (2) viņš nodrošināja neapstrīdamu tautas piederību, (3) viņš valdību balstīja uz patiesu reliģiju, tā ka Dieva griba bija Israēla likums. Šo iemeslu dēļ Dāvīda valdīšanu vēlāk sāka uzskatīt par tautas zelta laikiem un paraugu vēl godpilnākiem laikiem, kad nāks Mesija (Jes. 16:5; Jer. 23:5; Eč. 37:24–28).

Dāvīda dzīve parāda nepieciešamību visiem cilvēkiem pastāvēt taisnīgumā līdz galam. Jaunībā viņš bija, kā teikts, Tā Kunga sirdsprāta vīrs (1. Sam. 13:14); kā pieaudzis vīrietis viņš runāja Gara ietekmē, un viņam bija daudz atklāsmju. Bet viņš samaksāja dārgu cenu par savu nepaklausību Dieva pavēlēm (M&D 132:39).

Dāvinājums. *Skat.* EndaumentsDebesbraukšana. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Jēzus Kristus oficiālā Zemes pamešana četrdesmit dienas pēc Viņa Augšāmcelšanās. Debesbraukšana notika no Eļļas kalna, mācekļiem klātesot (Marka 16:19; Lūk. 24:51). Tani bridī divi eņģeļi no debesīm liecināja, ka nākotnē Tas Kungs atgriezīsies „līdzīgā veidā” (Ap. d. 1:9–12).

Debesis. *Skat. arī* Celestiālā godība; Dieva valstība jeb Debesu valstība; Paradīze

Terminam *debesis* ir divas pamatnozīmes Svētajos Rakstos: (1) tā ir vieta, kur Dievs dzīvo, un tās ir svēto nākamās mājas (1. Moz. 28:12; Psm. 11:5; Mat. 6:9); (2) tas ir izplatījums ap Zemi (1. Moz. 1:1, 17; 2. Moz. 24:10). Debesis nepārprotami nav *paradīze*, kas ir pagaidu uzturēšanās vieta tiem uzticīgajiem gariem, kas ir dzīvojuši un nomiruši uz šīs Zemes. Jēzus apmeklēja paradīzi pēc Savas nāves pie krusta, bet trešajā dienā Viņš teica Marijai, ka Viņš vēl nav bijis pie Tēva (Lūk. 23:39–44; Jāņa 20:17; M&D 138:11–37).

Es redzu debesis, Tavu roku darbu, **Psm.** 8:4. Ar Tā Kunga vārdu ir radītas debesis, **Psm.** 33:6. Kā tu esi kritis no debesīm, ak, Lucifer, **Jes.** 14:12 (2. Nef. 24:12). Debesis saritināsies kā grāmatas ritulis, **Jes.** 34:4. Es radišu jaunas debesis un jaunu zemi, **Jes.** 65:17. Dievs atvērs debesu logus, **Mal.** 3:10.

Mūsu Tēvs debēsīs, svētīts lai top Tavs Vārds, **Mat.** 6:9 (3. Nef. 13:9). Pāvils tika aizrauts trešajās debēsīs, **2. kor.** 12:2. Iestājās klusums debēsīs, **Jāņa atkl.** 8:1 (M&D 88:95–98).

Ja viņi iztur uzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti debēsīs, **Mos.** 2:41. Jūs varat būt bērni savam Tēvam, kas ir debēsīs, **3. Nef.** 12:45.

Es nākšu debesu mākoņos, **M&D** 45:16. Elija tika paņemts debēsīs, nebaudot nāvi, **M&D** 110:13. Priesterības tiesības ir saistītas ar debesu spēkiem, **M&D** 121:36. Ir divu veidu būtnes debēsīs, **M&D** 129:1.

Ciāna tika paņemta debēsīs, **Moz.** 7:23.

Debesu Tēvs. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesīs

Deborā

Praviete Vecajā Derībā, kura bija soģe Israēlā un iedrošināja Baraku cīņai pret kānaāniešiem (Soģu 4). Deboras un Baraka dziesma cildināja Israēla atbrīvošanu no jūga (Soģu 5).

Delīlā. *Skat. arī* Filistieši

Filistiešu sieva Vecajā Derībā, kas pievīla un nodeva Samsonu (Soģu 16).

Derība. *Skat. arī* Ābrahāma derība; Jaunā Derība; Jaunā un mūžīgā derība; Priesterības zvērests un derība; Vecā Derība; Zvērests

Vienošanās starp Dievu un cilvēku, bet tie nav vienlīdzīgi, slēdzot šo vienošanos. Dievs dod derības nosacījumus, un cilvēki piekrist darīt to, ko Viņš no tiem prasa. Dievs apsola cilvēkiem noteiktas svētības par viņu paklausību.

Principi un priekšraksti tiek saņemti ar derību. Baznīcas locekļi, kas noslēdz šādas derības, apsola tās godāt. Piemēram, Baznīcas locekļi noslēdz derību ar To Kungu kristoties un atjauno šo derību, pieņemot Svēto Vakarēdienu. Viņi slēdz nākamās derības templī. Tā Kunga ļaudis ir derības ļaudis un tiek ļoti svētīti, ja tie tur savas derības ar To Kungu.

Ar tevi Es ceľsu derību, **1. Moz.** 6:18. Turiet Manu derību, tad jūs būsit Man īpašs dārgums, **2. Moz.** 19:5. Neslēdziet nekādu derību nedz ar viņiem, nedz ar viņu dieviem, **2. Moz.** 23:32. Turiet sabatu par mūžīgu derību, **2. Moz.** 31:16. Es savu derību ar jums nelauzīšu nemūžam, **Soģu** 2:1. Mani svētie upurēdami slēdza ar Mani derību, **Psm.** 50:5 (M&D 97:8).

Pieminēt Savu svēto derību, **Lūk.** 1:72 (M&D 90:24).

Dieva spēks nolaidās uz Tā Kunga derības ļaudīm, **1. Nef.** 14:14. Derība, kas tika noslēgta ar Ābrahāmu, tiks piepildīta pēdējās dienās, **1. Nef.** 15:18 (3. Nef. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Benjamina tauta gribēja stāties derībā ar Dievu, lai darītu Viņa gribu, **Mos.** 5:5. Kristīšanās ir liecība par to, ka cilvēks ir stājies derībā ar Dievu, lai kalpotu Viņam, **Mos.** 18:13. Jūs esat derības bērni, **3. Nef.** 20:25–26. Eņģeļi piepilda un dara Teva derību darbu, **Mor.** 7:29–31. Kristus asins izliesana ir derība, **Mor.** 10:33.

Katrai personai, kas pieder Kristus Baznīcai, ir jācenšas turēt visas pavēles, **M&D** 42:78. Svētīti ir tie, kas ir turējuši

Derības šķirsts

derību, **M&D** 54:6. Tas, kas lauž šo derību, pazaudēs savu amatu un stāvokli Baznīcā, **M&D** 78:11–12. Visi tie, kas pieņem priesterību, pieņem šo zvērestu un derību, **M&D** 84:39–40. Tie vēlas ievērot savas derības ar upuri, **M&D** 97:8. Lauības derība var būt mūžīga, **M&D** 132. Šī būs mūsu derība—ka mēs staigāsim visos priekšrakstos, **M&D** 136:4.

Derības šķirsts. *Skat. arī* Saiešanas telts (tabernakuls)

Tāpat arī pazīstams kā Jehovas šķirsts un Liecības šķirsts; Derības šķirsts bija iegarena lāde jeb kaste no koka, pārklāta ar zeltu. Tas bija Israēliešu pats nenākais un svētākais reliģiskais simbols. Salīdzināšanas vāks, kas to sedz, tika uzskatīts par vietu, kur Jehova mīt uz Zemes (2. Moz. 25:22). Pēc tempļa pabeigšanas šķirsts tika novietots vissvētākajā vietā celtnē (1. Kĕn. 8:1–8).

Mozus taisīja šķirstu pēc Dieva pavēles, **2. Moz.** 25. Levija bērnu pienākums bija rūpēties par šķirstu, **4. Moz.** 3:15, 31. Derības šķirsts tika tiem nests pa priekšu, **4. Moz.** 10:33. Ņemiet šo bauslības grāmatu un lieciet to derības šķirstā, **5. Moz.** 31:24–26. Jordānas upes ūdeņi apstājās derības šķirsta priekšā, **Joz.** 3:13–17; 4:1–7. Priesteri ņēma derības šķirstu, iekarojot Jēriku, **Joz.** 6:6–20. Filistieši sagrāba Dieva šķirstu, **1. Sam.** 5. Tas Kungs svētīja Obed-Edoma namu dēļ Dieva šķirsta, **2. Sam.** 6:11–12. Tas Kungs nokāva Uzu, kad tas nepaklausīgi centās noturēt šķirstu, **1. Laiku** 13:9–12 (**M&D** 85:8). Celiet svēticu Dievam Tam Kungam, lai varētu pārnest derības šķirstu, **1. Laiku** 22:19.

Tiek aprakstīts derības šķirsta saturs, **Ebr.** 9:4.

Desmit baušļi. *Skat.* Baušļi, desmitDesmit ciltis. *Skat.* IsraēliDesmitā tiesa. *Skat. arī* Nauda; Ziedoņums

Desmitā daļa no personas līdzekļu gada pieauguma, kas tiek dota Tam Kungam caur Baznīcu. Desmitās tiesas fondi tiek izmantoti, lai celtu baznīcas un

tempļus, atbalstītu misionāru darbu un celtu Dieva valstību uz Zemes.

Abrahāms deva Melhisedekam desmito tiesu no visa, kas tam piedēvēja, **1. Moz.** 14:18–21 (Ebr. 7:1–2, 9; Al. 13:15). Ikviens desmitās tiesas deva pieder Tam Kungam, tā ir Tam Kungam svēta, **3. Moz.** 27:30–34. Tev būs dot taisnu desmito tiesu no visa tā, kas tev izaug, **5. Moz.** 14:22, 28. No visa viņi atnesa desmito tiesu vairumā, **2. Laiku** 31:5. Vai ir pareizi, ka cilvēks krāpj Dievu? Kā tad mēs Tevi krāpjam? Ar desmito tiesu un labprātīgiem upuriem, **Mal.** 3:8–11 (3. Nef. 24:8–11).

Tas, kas maksā desmito tiesu, netiks sadedzināts Viņa atmāšanā, **M&D** 64:23 (**M&D** 85:3). Tā Kunga nams tiks uzcelts no Viņa ļaužu desmitās tiesas, **M&D** 97:11–12. Tas Kungs atklāja desmitās tiesas likumu, **M&D** 119. Ar desmito tiesu ir jārīkojas padomei, **M&D** 120.

Deuteronomium. *Skat. arī* Pentateihis

Piektā Vecās Derības grāmata.

Deuteronomium ietver trīs pēdējās Mozus runas, ko viņš teica Moāba klajumos, īsi pirms viņš tika pārveidots. Pirmā runa (no 1. līdz 4. nodaļai) ir ievads. Otrā runa (no 5. līdz 26. nodaļai) sastāv no divām daļām: (1) no 5. līdz 11. nodaļai—Desmit baušļi un to praktiskais izskaidrojums; un (2) no 12. līdz 26. nodaļai—likumu krājums, kas veido visas grāmatas kodolu. Trešā runa (no 27. līdz 30. nodaļai) ietver svinīgu derību, kas noslēgta starp Israēlu un Dievu, atklāšanu un svētību, kas seko paklausībai, kā arī lāstu, kas seko nepaklausībai, pasludināšanu. No 31. līdz 34. nodaļai ir aprakstīta bauslības došana levītiem, Mozus dziesma un pēdējā svētība, kā arī Mozus aiziešana.

Dēserets. *Skat. arī* Jaredieši

Mormona Grāmatā Jarediešu vārds, kas nozīmē „medus bite” (Et. 2:3).

Diadēma. *Skat.* KronisDiakons. *Skat. arī* Ārona priesterība

Aicinājums kalpošanai Baznīcā

apustuļa Pāvila laikā (Fil. 1:1; 1. Tim. 3:8–13) un amats Ārona priesterībā (M&D 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Dieva bērni. *Skat.* Cilvēks, Cilvēki; Dieva dēli un meitas

Dieva dēli un meitas. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Dzemdīnāt; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kristus bērni; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Svētie Raksti izmanto šos terminus divos veidos. Vienā nozīmē mēs visi burtiski esam mūsu Debesu Tēva garīgie bērni. Otrā nozīmē Dieva dēli un meitas ir tie, kas ir piedzimuši no jauna caur Kristus veikto Izpirkšanu.

Tēva garīgie bērni: Jūs esat dievi un visi esat Visaugstākā bērni, **Psm.** 82:6.

Mēs esam Dieva cilts, **Ap. d.** 17:29. Paklausiet garu Tēvam, **Ebr.** 12:9.

Es esmu Dieva dēls, **Moz.** 1:13.

Bērni, kas piedzimuši no jauna caur Grēku Izpirkšanu: Cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva dēliem, **Jāņa** 1:12 (Rom. 8:14; 3. Nef. 9:17; M&D 11:30). Tagad mēs esam Dieva dēli, **1. Jāņa v.** 3:1–2.

Jūs tiksit saukti par Kristus bērniem, Viņa dēliem un Viņa meitām, **Mos.** 5:7. Visiem cilvēkiem ir jāpiedzimst no jauna, kļūstot par Viņa dēliem un meitām, **Mos.** 27:25. Tie kļūs par Maniem dēliem un Manām meitām, **Et.** 3:14. Jūs noteikti būsit Kristus bērni, **Mor.** 7:19.

Visi tie, kas pieņem Manu evaņģēliju, ir dēli un meitas, **M&D** 25:1. Viņi ir dievi, patiesi Dieva dēli, **M&D** 76:58.

Tā visi var kļūt par Maniem dēliem, **Moz.** 6:68. Daudzi noticeja un kļuva par Dieva dēliem, **Moz.** 7:1.

Dieva dēls. *Skat.* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Dieva Jērs. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Pashā

Vārds, kas dots Glābējam un attiecas uz Jēzu kā uz ziedojuma upuri, kas nests mūsu labā.

Viņš tiek vests kā jērs uz nokaušanu, **Jes.** 53:7 (Mos. 14:7).

Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku, **Jāņa** 1:29 (Al. 7:14). Jūs tikāt atpirkti ar Kristus, šī nevainojamā Jēra, dārgajām asinīm, **1. Pēt. v.** 1:18–20. Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, **Jāņa atkl.** 5:12. Mēs uzvaram Sātanu ar Jēra asinīm, **Jāņa atkl.** 12:11.

Šie ir attīrīti balti Jēra asinīs dēļ to ticības Viņam, **1. Nef.** 12:11. Dieva Jērs ir Mūžīgā Tēva Dēls un pasaules Glābējs, **1. Nef.** 13:40 (1. Nef. 11:21). Sauciet vareni Tēvu Jēzus Vārdā, lai varbūt jūs taptu attīrīti ar Jēra asinīm, **Morm.** 9:6 (Jāņa atkl. 7:14; Al. 34:36).

Cilvēka Dēls ir Jērs, nokauts kopš pasaules radīšanas, **Moz.** 7:47.

Dieva noslēpumi

Dieva noslēpumi ir garīgas patiesības, kuras var zināt tikai ar atklāsmi. Dievs atklāj Savus noslēpumus tiem, kas ir paklausīgi evaņģēlijam. Dažiem no Dieva noslēpumiem vēl tikai jātiek atklātiem.

Jums ir dots zināt Debesu valstības noslēpumus, **Mat.** 13:11. Ja es zinātu visus noslēpumus, bet man nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas, **1. kor.** 13:2.

Nefijam bija lielas zināšanas par Dieva noslēpumiem, **1. Nef.** 1:1. Daudziem ir dots zināt Dieva noslēpumus, **Al.** 12:9. Tādiem ir dots zināt Dieva noslēpumus, **Al.** 26:22. Šie noslēpumi vēl nav pilnībā darīti man zināmi, **Al.** 37:11. Ir daudzi noslēpumi, kurus neviens nezina, izņemot pašu Dievu, **Al.** 40:3.

Cik liels ir dievišķības noslēpums, **M&D** 19:10. Ja tu lūgsi, tu saņems atklāsmi un zināsi valstības noslēpumus, **M&D** 42:61, 65 (1. kor. 2:7, 11–14). Tam, kas tur Manas pavēles, Es došu Savas valstības noslēpumus, **M&D** 63:23. Viņiem Es atklāšu visus noslēpumus, **M&D** 76:7. Lielākā priesterība tur noslēpumu atslēgu, **M&D** 84:19. Pie Savas atnākšanas Tas Kungs atklās apslēptās lietas, ko neviens cilvēks nezina, **M&D** 101:32–33. Melhisedeka priesterībai ir priekšrocības saņemt valstības noslēpumus, **M&D** 107:19.

Dieva pavēles, baušļi

Dieva pavēles, baušļi. *Skat. arī* Baušļi, desmit; Dieva vārds; Grēks; Likums; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Likumi un prasības, ko Dievs izvirza cilvēcei vai nu individuāli, vai visiem kopā. Dieva pavēļu turēšana nesīs Tā Kunga svētības paklausīgajiem (M&D 130:21).

Noa darīja visu, ko Dievs viņam pavēlēja, **1. Moz.** 6:22. Staigājiet Manos likumos un turiet Manus baušļus, **3. Moz.** 26:3. Turi manus baušļus un dzīvo, **Sal. Pam.** 4:4 (Sal. Pam. 7:2).

Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles, **Jāņa** 14:15 (M&D 42:29). Visu, ko mēs lūdzam, to saņemam no Viņa, jo mēs turam Viņa baušļus, **1. Jāņa v.** 3:22. Viņa baušļi nav grūti, **1. Jāņa v.** 5:3.

Esiet nesatricināmi, turot Viņa pavēles, **1. Nef.** 2:10. Tas Kungs nedod pavēles, ja vien Viņš nesagatavos ceļu, **1. Nef.** 3:7. Man ir jārikojas saskaņā ar stingrajām Dieva pavēlēm, **Jēk.** 2:10. Kā jūs turēsiet Manas pavēles, tā jums veiksies tai zemē, **Jar.** 1:9 (Al. 9:13; 50:20). Mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus, **Al.** 37:35.

Šīs pavēles ir no Manis, **M&D** 1:24. Pētiēt šīs pavēles, **M&D** 1:37. Tie, kas netur pavēles, nevar tapt izglābti, **M&D** 18:46 (M&D 25:15; 56:2). Manas pavēles ir garīgas; tās nav nedz dabiskas, nedz laicīgas, **M&D** 29:35. Pavēles tiek dotas tā, lai mēs varētu saprast Tā Kunga gribu, **M&D** 82:8.

Es nezinu, izņemot to, ka Tas Kungs man pavēlēja, **Moz.** 5:6. Tas Kungs pārbaudīs cilvēkus, lai redzētu, vai tie darīs visu, ko Viņš tiem pavēlēs, **Ābr.** 3:25.

Dieva valstība jeb Debesu valstība.

Skat. arī Celestiālā godība; Jēzus Kristus Baznīca

Dieva valstība uz Zemes ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca (M&D 65). Baznīcas mērķis ir sagatavot tās locekļus dzīvot mūžīgi celestiālajā valstībā jeb Debesu valstībā. Tomēr Svētie Raksti dažreiz sauc Baznīcu par Debesu valstību, domājot, ka Baznīca ir Debesu valstība uz Zemes.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca ir Dieva valstība uz Zemes, bet tā pašreiz ir ierobežota tikai kā garīgā valstība. Tūkstošgades laikā Dieva valstība būs gan politiska, gan garīga.

Tas Kungs ir ķēniņš uz mūžu mūžiem, **Psm.** 10:16 (Psm. 11:4). Debesu Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44 (M&D 138:44).

Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu pienākusi, **Mat.** 3:2 (Mat. 4:17). Lai nāk Tava valstība, Tavš prāts lai notiek virs zemes, **Mat.** 6:10. Dzenieties papriekš pēc Dieva valstības, **Mat.** 6:33 (3. Nef. 13:33). Es tev došu valstības atslēgas, **Mat.** 16:19. Nāciet, iemantojiet valstību, kas jums ir sataisīta, **Mat.** 25:34. Kad Es ar jums no jauna baudišu vakarēdienu Sava Tēva valstībā, **Mat.** 26:26–29. Jūs redzēsiet visus praviešus Dieva valstībā, **Lūk.** 13:28. Netaisni neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9. Miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, **1. kor.** 15:50.

Pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības, **Jēk.** 2:18. Nekas netīrs nevar iemantot Debesu valstību, **Al.** 11:37.

Tu vari atpūsties ar tām Mana Tēva valstībā, **M&D** 15:6. Jums valstība jeb baznīcas atslēgas ir tikušas dotas, **M&D** 42:69 (M&D 65:2). Lai Dieva valstība izplatās, lai Debesu valstība varētu nākt, **M&D** 65:5–6. Šīs valstības atslēgas nekad tev netiks atņemtas, **M&D** 90:3. Kas kā mazs bērns pieņem jūs, pieņem Manu valstību, **M&D** 99:3. Tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, patiesi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, **M&D** 115:4. Debesis tika atvērtas un es redzēju Dieva celestiālo valstību, **M&D** 137:1–4.

Dieva vārds. *Skat. arī* Atklāsmē; Dieva pavēles, baušļi; Svētie Raksti

Norādījumi, pavēles vai vēstījums no Dieva. Dieva bērni var saņemt Viņa vārdu tieši—ar atklāsmi caur Garu vai arī no Viņa izraudzītajiem kalpiem (M&D 1:38).

Cilvēks dzīvo no visa tā, kas iziet no Tā Kunga mutes, **5. Moz.** 8:3 (Mat. 4:4; M&D 84:43–44). Tavš vārds ir manu kāju

spīdekļis un gaišums uz maniem ceļiem, **Psm.** 119:105.

Tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus, **Ap. d.** 4:31–33.

Marga no dzelzs bija Dieva vārds, kas ved uz dzīvības koku, **1. Nef.** 11:25 (1. Nef. 15:23–25). Jūs bijāt nejutīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus, **1. Nef.** 17:45–46. Ak vai tam, kas noliegs Dieva vārdu, **2. Nef.** 27:14 (2. Nef. 28:29; Et. 4:8). Virzieties uz priekšu, baudot Kristus vārdu, **2. Nef.** 31:20 (2. Nef. 32:3). Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:3 (Al. 12:10). Viņi bija cītīgi pētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu, **Al.** 17:2. Izmēģiniet Dieva vārda iedarbību, **Al.** 31:5. Alma salīdzināja Dieva vārdu ar sēklu, **Al.** 32:28–43.

Tas, ko tie runās Svētā Gara iedvesmoti, būs Tā Kunga vārds, **M&D** 68:4. Dzīvoji ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes, **M&D** 84:44–45.

Kas paglabā Manu vārdu, netiks pievilti, **DŽS—M** 1:37.

Dievišķīgums. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam; Mūžīgā dzīve; Paaugstināšana

Dievs, Dievība. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētais Gars; Tas Kungs; Tēvs Debesis

Dievībā ir trīs atsevišķas personas: Dievs—Mūžīgais Tēvs, Viņa Dēls Jēzus Kristus un Svētais Gars. Mēs ticam katrai no Tām (TA 1:1). No pēdējo dienu atklāsmēm mēs uzzinām, ka Tēvam un Dēlam ir taustāmi ķermeņi no miesas un kauliem un ka Svētais Gars ir garīga būtne bez miesas un kauliem (M&D 130:22–23). Šīs trīs personas ir vienotas pilnīgā vienotībā un mērķa un mācības harmonijā (Jāņa 17:21–23; 2. Nef. 31:21; 3. Nef. 11:27, 36).

Dievs Tēvs: Parasti tas ir Tēvs jeb Elohims, uz kuru attiecinā vārdu Dievs. Viņš tiek saukts par Tēvu tāpēc, ka Viņš ir mūsu garu tēvs (4. Moz. 16:22; 27:16; Mal. 2:10; Mat. 6:9; Ef. 4:6; Ebr. 12:9). Dievs Tēvs ir visuma augstākais

valdnieks. Viņš ir visvarens (1. Moz. 18:14; Al. 26:35; M&D 19:1–3), viszinošs (Mat. 6:8; 2. Nef. 2:24) un visur esošs caur Savu Garu (Psm. 139:7–12; M&D 88:7–13, 41). Cilvēcei ir īpašas attiecības ar Dievu, kas atšķir cilvēku no visām pārējām radībām: vīrieši un sievietes ir Dieva garīgie bērni (Psm. 82:6; 1. Jāņa v. 3:1–3; M&D 20:17–18).

Ir tikai daži pierakstīti gadījumi, kad Dievs Tēvs parādās vai runā ar cilvēku. Svētie Raksti saka, ka Viņš runāja ar Ādamu un Ievu (Moz. 4:14–31) un vairākos gadījumos stādīja priekšā Jēzu Kristu (Mat. 3:17; 17:5; Jāņa 12:28–29; 3. Nef. 11:3–7). Viņš parādījās Stefanam (Ap. d. 7:55–56) un Džozefam Smitam (DŽS—V 1:17). Velāk Viņš parādījās Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam abiem kopā (M&D 76:20, 23). Tiem, kas mīl Dievu un šķīstās Viņa priekšā, Dievs dažreiz dod privilēģiju redzēt un zināt pašiem, ka Viņš ir Dievs (Mat. 5:8; 3. Nef. 12:8; M&D 76:116–118; 93:1).

Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis, **Marka** 15:34. Šie cilvēki ir Visuaugstākā Dieva kalpi, **Ap. d.** 16:17. Mēs esam Dieva atvases, **Ap. d.** 17:28–29.

Tev būs pienest savus rituālus Visuaugstākajam, **M&D** 59:10–12.

Ēnohs redzēja garus, ko Dievs bija radījis, **Moz.** 6:36. Svētuma cilvēks ir Viņa Vārds, **Moz.** 6:57.

Dievs Dēls: Dievs, kas pazīstams kā Jehova, ir Dēls, Jēzus Kristus (Jes. 12:2; 43:11; 49:26; 1. kor. 10:1–4; 1. Tim. 1:1; Jāņa atkl. 1:8; 2. Nef. 22:2). Jēzus darbojas Tēva vadībā un ir pilnīgā harmonijā ar Viņu. Visa cilvēce ir Viņa brāļi un māsas, jo Viņš ir vecākais no Elohima garīgajiem bērniem. Daži Svētie Raksti attiecina uz Viņu vārdu *Dievs*. Piemēram, Svētie Raksti saka, ka „Dievs radīja debesis un zemi” (1. Moz. 1:1), bet patiesībā tas bija Jēzus, kurš bija Radītājs Dieva Tēva vadībā (Jāņa 1:1–3, 10, 14; Ebr. 1:1–2).

Tas Kungs nosauca Sevi kā ES ESMU, **2. Moz.** 3:13–16. Vienīgi Es esmu Tas Kungs [Jehova], bez Manis nav cita Glābēja, **Jes.** 43:11 (Jes. 45:21).

Es esmu pasaules gaisma, **Jāņa** 8:12.

Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:58.

Tas Kungs kalpos starp cilvēkiem pīšļu mājoklī, **Mos.** 3:5–10. Abinadijs izskaidroja, kā Kristus ir Tēvs un Dēls, **Mos.** 15:1–4 (Et. 3:14). Tas Kungs parādījās Jareda brālim, **Et.** 3. Uzklauši Kristus, Tava Kunga un Tava Dieva, vārdus, **Mor.** 8:8. Jehova ir gan dzīvo, gan mirušo soģis, **Mor.** 10:34.

Jēzus parādījās Džozefam Smitam un Sidnijam Rigdonam, **M&D** 76:20, 23. Tas Kungs Jehova parādījās Kērtlandes templī, **M&D** 110:1–4.

Jehova runāja ar Ābrahāmu, **Ābr.** 1:16–19. Jēzus parādījās Džozefam Smitam, **DŽS—V** 1:17.

Dievs Svētais Gars: Svētais Gars arī ir Dievs un tiek saukts par Svēto Garu, Garu un par Dieva Garu līdzās ar citiem līdzīgiem vārdiem un nosaukumiem. Ar Svētā Gara palīdzību cilvēks var zināt Dieva Tēva gribu un zināt, ka Jēzus ir Kristus (1. kor. 12:3).

Svētais Gars jūs mācīs, ko jums būs runāt, **Lūk.** 12:12. Svētais Gars ir Mierinātājs, **Jāņa** 14:26 (Jāņa 16:7–15). Jēzus deva pavēles apustuļiem caur Svēto Garu, **Ap. d.** 1:2. Svētais Gars liecina par Dievu un par Kristu, **Ap. d.** 5:29–32 (1. kor. 12:3). Arī Svētais Gars mums liecina, **Ebr.** 10:10–17.

Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Svētais Gars ir atklāsmes gars, **M&D** 8:2–3 (M&D 68:4).

Divpadsmit Israēla ciltis. *Skat.*

Israēls—Divpadsmit Israēla ciltis

Divpadsmito kvorums. *Skat.*

Apustulis

Divpadsmito padome. *Skat.*

Apustulis

Domas. *Skat. arī* Pārdomāt; Rīcības brīvība

Idejas, priekšstati un tēli kādas personas prātā. Spēja domāt ir dāvana no Dieva, un mums ir izvēles brīvība, kā mēs izmantojam savu spēju domāt.

Veids, kā mēs domājam, ļoti ietekmē mūsu attieksmi un uzvedību, tāpat kā mūsu stāvokli pēc šīs dzīves. Taisnīgas domas ved uz glābšanu, jaunas domas ved uz nosodījumu.

Tas Kungs izzina visas sirdsprāta tieksmes, **1. Laiku** 28:9. Kā viņš domā savā sirdī, tāds viņš arī ir, **Sal. Pam.** 23:7. Manas domas nav jūsu domas, **Jes.** 55:7–9.

Jēzus zināja viņu domas, **Mat.** 12:25 (Lūk. 5:22; 6:8). No iekšienes, no cilvēka sirds iziet jaunas domas, **Marka** 7:20–23. Uzvariet visus prātus, lai tie ir Kristum pakļāvīgi, **2. kor.** 10:5. Kas vien ir patiess, taisns, šķīsts vai patīkams, par to domājiet, **Fil.** 4:8.

Atcerieties, ka miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Ja jūs neuzmanīsīt sevi un savas domas, jūs iesit bojā, **Mos.** 4:30. Mūsu domas mūs notiesās, **Al.** 12:14.

Tikai Dievs zina tavas domas un tavas sirds vēlmes, **M&D** 6:16 (M&D 33:1). Griezies pie Manis katrā domā, **M&D** 6:36. Paglabājiet savos prātos dzīvības vārdus, **M&D** 84:85. Aizmetiet savas tukšās domas, **M&D** 88:69. Cilvēku sirds domas tiks atklātas, **M&D** 88:109. Lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti, **M&D** 121:45.

Katra cilvēka domas bija nepārtraukti jaunas, **Moz.** 8:22.

Dot padomu

Kā lietots Svētajos Rakstos, dot padomu nozīmē ieteikt vai norādīt.

Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, **Jāņa atkl.** 3:18.

Necentieties dot padomu Tam Kungam, **Jēk.** 4:10. Viņš dod padomus gudrībā par visiem Saviem darbiem, **Al.** 37:12.

Jūsu grēki ir nonākuši līdz Manim, tāpēc ka jūs meklējat padomu paši saviem spēkiem, **M&D** 56:14.

Drosme, Drosmīgs. *Skat. arī* Bailes; Ticība, Ticēt

Nebaidīties, it īpaši darīt to, kas ir pareizi.

Esiet stipri un droši, **5. Moz.** 31:6 (Joz. 1:6–7). Esiet drosmīgi turēt un darīt visu, kas ir rakstīts, **Joz.** 23:6.

Dievs nav mums devis bailības garu, **2. Tim.** 1:7.

Kad viņš izdzirdēja, viņa sirds sāka kļūt drošāka, **Al.** 15:4 (Al. 62:1). Helamana dēli bija ārkārtīgi drošsirdīgi, **Al.** 53:20–21. Es nekad nebiju redzējis tik lielu drosmi, **Al.** 56:45.

Drosmi, brāļi, un uz priekšu, uz uzvaru, **M&D** 128:22.

Dusmas. *Skat. arī* Ienīst, Naidis; Milestība

Dusmas ir nevaldīšana pār sevi. Tas Kungs lika Saviem svētajiem kontrolēt savas dusmas (**Mat.** 5:22). Nedz vecāki, nedz bērni drīkst zāķāt citus savā ģimenē. Svētajos Rakstos dusmas bieži vien tēlaini parādītas uguns veidā (2. Nef. 15:25; **M&D** 1:13).

Un Kains bija ļoti nikns, un viņa vaigs raudzījās bargi, **1. Moz.** 4:5. Tas Kungs ir lēns uz dusmām un pilns žēlsirdības, **Psm.** 145:8. Miermīlīga atbilde apklusina dusmas, **Sal. Pam.** 15:1. Dusmīgais cilvēks parasti uzsāk strīdu, pacietīgais turpreti izlīdzina nesaskaņas, **Sal. Pam.** 15:18 (Sal. Pam. 14:29). Sava Vārda dēļ Es pavilcināju Savas dusmas, **Jes.** 48:9. Es izstiepu Savas rokas pret tautu, kas nepārtraukti Manī izraisa dusmas, **Jes.** 65:2–3.

Kas tev sit labajā vaigā, tam pagriez arī otru, **Mat.** 5:39. Tevi, nekaitiniet savus bērnus, **Ef.** 6:4.

Tāpēc, ka es esmu stāstījis jums patiesību, jūs esat dusmīgi uz mani, **Mos.** 13:4. Es piemeklēju šo tautu Savās dusmās, **Al.** 8:29.

Ne pret vienu Viņa dusmas nav iedegušas, kā vien pret tiem, kas neatzīst Viņa roku visās lietās, **M&D** 59:21. Es, Tas Kungs, esmu dusmīgs uz ļaunajiem, **M&D** 63:32.

Dvēsele. *Skat. arī* Gars; Ķermenis

Svētie Raksti trijos veidos runā par dvēselēm: (1) tās ir garīgās būtnes, gan pirmmirstīgās, gan pēcmirstīgās (Al.

40:11–14; **Ābr.** 3:23); (2) tas ir gars un ķermenis, kas savienoti mirstīgajā dzīvē (**M&D** 88:15; **Ābr.** 5:7); un (3) tā ir nemirstīga, augšāmcelta būtne, kuras gars un ķermenis ir kļuvuši nesaraujami saistīti (2. Nef. 9:13; **M&D** 88:15–16).

Asinis salīdzina dvēseli, **3. Moz.** 17:11. Viņš atspirdzina manu dvēseli, **Psm.** 23:1–3.

Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas dvēseles, **Mat.** 22:37 (Marka 12:30).

Velns apmāna viņu dvēseles, **2. Nef.** 28:21. Upurējiet visu savu dvēseli kā upuri Viņam, **Omn.** 1:26. Šis vārds sāk paplašināt manu dvēseli, **Al.** 32:28. Viņa dvēsele nekad nebūs nedz izsalkusi, nedz izslāpusi, **3. Nef.** 20:8. Svētā Vakarēdiena maize un ūdens tiek iesvētīti tām dvēselēm, kuras to bauda, **Mor.** 4–5 (**M&D** 20:77–79).

Tie, kas kalpo Valstībā, nes glābšanu savām dvēselēm caur savu kalpošanu, **M&D** 4:2, 4. Dvēseļu vērtība ir liela, **M&D** 18:10.

Jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni, asinīm un garu, un tā kļūvāt par dzīvu dvēseli, **Moz.** 6:59.

Dvēseļu vērtība: Visi cilvēki ir Dieva garīgie bērni. Viņš rūpējas par katru no Saviem bērniem un katru uzskata par svarīgu. Tāpēc, ka tie ir Viņa bērni, tiem ir iespējas kļūt līdzīgiem Viņam. Tādēļ tie ir ļoti vērtīgi.

Ir prieks par vienu grēcinieku, kas atgriezies, **Lūk.** 15:10. Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzīmušo Dēlu, **Jāņa** 3:16.

Viņi nevarēja izturēt, ka kādai cilvēka dvēselei vajadzētu iet bojā, **Mos.** 28:3. Vai dvēsele šīnī laikā nav tikpat vērtīga Dievam kā dvēsele, kas būs Viņa atnākšanas laikā, **Al.** 39:17.

Visvērtīgākais jums ir vest dvēseles pie Manis, **M&D** 15:6. Atcerieties—dvēseļu vērtība ir liela Dieva acīs, **M&D** 18:10–15.

Šis ir Mans darbs un Mana godība—īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Dzemdīnāt

Dzemdīnāt. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Kristus bērni; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Vienpiedzimušais

Piedzimt. Dzemdīnāt ir dzemdēt, radīt vai dot dzīvību. Svētajos Rakstos šie vārdi bieži vien tiek izmantoti ar nozīmi piedzimis no Dieva. Kaut arī Jēzus Kristus ir vienīgais bērns, kas piedzimis no Tēva mirstīgajā dzīvē, visi ļaudis var tikt garīgi dzemdīnāti no Kristus, pieņemot Viņu, paklausot Viņa pavēlēm un kļūstot par jauniem cilvēkiem caur Svētā Gara spēku.

Es šodien tevi esmu dzemdīnājis, **Psm.** 2:7 (Ap. d. 13:33; Ebr. 1:5–6; 5:5).

Viņa godība bija Tēva Vienpiedzimušā godība, **Jāņa** 1:14 (2. Nef. 25:12; Al. 12:33–34; M&D 76:23). Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka Viņš devis Savu Vienpiedzimušo Dēlu, **Jāņa** 3:16 (M&D 20:21).

Kristus ir garīgi dzemdīnājis Savus ļaudis, **Mos.** 5:7.

Tie, kas ir dzimuši caur To Kungu, ir Pirmdzimtā Baznīca, **M&D** 93:22.

Dzert, Piedzēries. *Skat.* Gudrības vārds

Dziedāt. *Skat. arī* Garīgā dziesma; Mūzika

Pielūgt un slavēt Dievu dziesmās un muzikālā dzejā.

Dziediet Tam Kungam, **1. Laiku** 16:23–36 (Psm. 96). Dziediet Tam Kungam un daudzīniet Viņu, **Psm.** 30:5. Gavilējiet Tam Kungam, **Psm.** 100:1.

Pateicības dziesmu dziedājuši, tie aizgāja uz Elļas kalnu, **Mat.** 26:30.

Svētais Gars vadīja tos dziedāt, **Mor.** 6:9.

Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man, **M&D** 25:12. Ja tu esi priecīgs, slavē To Kungu ar dziedāšanu, **M&D** 136:28.

Dziedināt, Dziedināšana. *Skat. arī* Iesvaidīšana; Slimo dziedināšana

Atveseļot vai atkal padarīt veselu gan fiziski, gan garīgi. Svētie Raksti satur daudzus piemērus par Tā Kunga un Viņa kalpu veikto brīnumaino dziedināšanu.

Es esmu Tas Kungs, kas tevi dziedina,

2. Moz. 15:26. Naamans ienira Jordānas upē septiņas reizes un tapa izdziedināts, **2. Kēn.** 5:1–14. Ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti, **Jes.** 53:5 (Mos. 14:5). Uzlēks taisnības saule ar dziedinājumu spārnos, **Mal.** 3:20.

Jēzus dziedināja visas slimības, **Mat.** 4:23 (Mat. 9:35). Viņš deva tiem varu dziedināt visas slimības, **Mat.** 10:1. Viņš sūtījis Mani dziedināt sirds satriektos, **Lūk.** 4:18.

Viņi tika dziedināti ar Dieva Jēra spēku, **1. Nef.** 11:31. Ja tu tici Kristus Izpirkšanai, tu vari tikt izdziedināts, **Al.** 15:8. Viņš dziedināja ikvienu, **3. Nef.** 17:9.

Tas, kam ir ticība Manī tapt dziedinātam, taps dziedināts, **M&D** 42:48. Manā Vārdā tie dziedinās slimos, **M&D** 84:68.

Mēs ticam dziedināšanas dāvanai, **TA** 1:7.

Dzimstības kontrole. *Skat. arī* Ģimene; Laulība, Precēt

Bērnu skaita kontrolēšana, kuri dzimst pārim, ar ierobežošanas vai novēršanas koncepciju.

Augļojieties un vairojieties, un piepildiet zemi, **1. Moz.** 1:28 (Moz. 2:28). Bērni ir Tā Kunga mantojums, **Psm.** 127:3–5.

Lehija ģimenei bija jārada pēcnācēji Tam Kungam, **1. Nef.** 7:1.

Laulība ir no Dieva nolikta cilvēkam, **M&D** 49:15–17. Tie, kas tiks paaugstināti, saņems pilnību un pēcnācēju turpinājumu mūžīgi mūžos, **M&D** 132:19, 63.

Dzīvais ūdens. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Tā Kunga Jēzus Kristus un Viņa mācību simbols. Ūdens ir nepieciešams, lai uzturētu fizisko dzīvību; Glābējs un Viņa mācības (dzīvais ūdens) ir nepieciešami mūžīgajai dzīvei.

Jūs smelsit ar prieku ūdeni no pestīšanas avotiem, **Jes.** 12:3. Tie ir atstājuši Mani, dzīvā ūdens avotu, **Jer.** 2:13.

Kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam nemūžam vairs neslāps, **Jāņa** 4:6–15. Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer, **Jāņa** 7:37.

Marga no dzelzs veda uz dzīvības ūdens avotu, **1. Nef.** 11:25.

Brīvi dzeriet no dzīvības ūdeņiem, **M&D** 10:66. Manas pavēles kļūs par dzīvā ūdens avotu, **M&D** 63:23.

Dzīve, Dzīvība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Mūžīgā dzīve

Laicīgā un garīgā eksistence, kas ir darīta iespējama ar Dieva spēku.

Redzi, Es šodien lieku tavā priekšā dzīvību un labumu, **5. Moz.** 30:15–20. Tu dariji man zināmu dzīvības ceļu, **Psm.** 16:11. Kas dzenas pēc taisnības, atrod dzīvību, **Sal. Pam.** 21:21.

Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs, bet kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos, **Mat.** 10:39 (**Mat.** 16:25; **Marka** 8:35; **Lūk.** 9:24; 17:33). Cilvēka Dēls nav nācis cilvēku dvēseles nomaiņāt, bet pestīt, **Lūk.** 9:56. Viņā bija dzīvība un dzīvība bija cilvēku gaisma, **Jāņa** 1:4. Kas tic Tam, kas Mani sūtījis, tas no nāves ir iegājis dzīvībā, **Jāņa** 5:24. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Ja mēs tikai šinī dzīvē vien ceram uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki, **1. kor.** 15:19–22. Dievbijībai ir tagadējās un nākamās dzīves apsolījums, **1. Tim.** 4:8.

Mūsu bērni var raudzīties pēc tās dzīvības, kas ir Kristū, **2. Nef.** 25:23–27. Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu, **Al.** 34:32 (**Al.** 12:24). Es esmu pasaules gaisma un dzīvība, **3. Nef.** 9:18 (**Mos.** 16:9; **3. Nef.** 11:11; **Et.** 4:12).

Svētīti ir tie, kas ir uzticīgi, vai dzīvē vai nāvē, **M&D** 50:5. Šīs ir mūžīgās dzīves—pazīt Dievu un Jēzu Kristu, **M&D** 132:24.

Šis ir Mans darbs un Mana godība—īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Dzīvība. *Skat.* Dzīve, Dzīvība

Dzīvības grāmata. *Skat. arī* Piemiņas grāmata

Vienā nozīmē dzīvības grāmata ir cilvēka domu un darbību kopsūmums—viņa dzīves pieraksts. Tomēr Svētie Raksti arī norāda, ka tiek vests debesu pieraksts par uzticīgajiem, ieskaitot viņu vārdus un atskaites par viņu taisnīgajiem darbiem.

Tas Kungs izdzēsīs grēciniekus no Savas grāmatas, **2. Moz.** 32:33.

Kas uzvar, netiks izdzēsts no dzīvības grāmatas, **Jāņa atkl.** 3:5. Vēl cita grāmata tika atvērta, tā ir dzīvības grāmata, **Jāņa atkl.** 20:12 (**M&D** 128:6–7).

Taisno vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā, **Al.** 5:58.

Jūsu lūgšanas ir ierakstītas grāmatā, kur ir iesvētīto vārdi, **M&D** 88:2.

Dzīvības koks. *Skat. arī* Ēdene

Koks Ēdenes dārzā un Dieva paradīzē (**1. Moz.** 2:9; **Jāņa atkl.** 2:7). Lehija sapnī dzīvības koks simbolizē Dieva mīlestību un uz to atsaucas kā uz lielāko no visām Dieva dāvanām (**1. Nef.** 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Ķerubi un abpus liesmojošs zobens sargāja ceļu uz dzīvības koku, **1. Moz.** 3:24 (**Al.** 12:21–23; 42:2–6).

Jānis redzēja dzīvības koku, un viņa lapas bija tautām par dziedināšanu, **Jāņa atkl.** 22:2.

Lehijš redzēja dzīvības koku, **1. Nef.** 8:10–35. Nefijs redzēja koku, kuru bija redzējis viņa tēvs, **1. Nef.** 11:8–9. Dzelzs margas ved uz dzīvības koku, **1. Nef.** 11:25 (**1. Nef.** 15:22–24). Drausmīgs bezdibenis atdala ļaunos no dzīvības koka, **1. Nef.** 15:28, 36. Bija vajadzīgs, lai būtu aizliegtais auglis pretstatā dzīvības kokam, **2. Nef.** 2:15. Nāciet pie Tā Kunga un baudiet dzīvības koka augli, **Al.** 5:34, 62. Ja mūsu pirmie vecāki būtu baudījuši dzīvības koka augli, viņi būtu mūžīgi nelaimīgi, **Al.** 12:26. Ja jūs nekopsit vārdu, jūs nekad nevarēsīt plūkt dzīvības koka augļus, **Al.** 32:40.

Tas Kungs dārza vidū iestādīja dzīvības koku, **Moz.** 3:9 (**Ābr.** 5:9). Dievs sūtīja prom Ādamu no Ēdenes, lai tas nebauzītu no dzīvības koka un nedzīvotu mūžīgi, **Moz.** 4:28–31.

Dzīvības maize. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētais Vakarēdiens

Jēzus Kristus ir dzīvības maize. Svētā Vakarēdiena maize simbolizē Kristus ķermeni.

Es esmu dzīvības maize, **Jāņa** 6:33–58.

Ēdiet, dzeriet dzīvības maizi un ūdeni, Al. 5:34. Maize ir piemiņai par Jēzus ķermeni, 3. Nef. 18:5–7.

Maize ir Kristus miesas simbols, M&D 20:40, 77 (Mor. 4).

Džeksonas apgabals, Misūri štats (ASV). Skat. arī Jaunā Jeruzāleme

Svēto sapulcēšanās vieta pēdējās dienās, tas ir—centrālā vieta, kur tie nodibinās Jauno Jeruzālemi (M&D 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Džozefa Smita Tulkojums (DžST).

Skat. arī Smits Džozefs, jaunākais

Kēniņa Jēkaba Bībeles angļu valodā pārstrādāts izdevums vai tulkojums, ko praviētis Džozefs Smits sāka 1830. gada jūnijā. Viņš bija saņēmis pavēli no Dieva veikt šo tulkojumu un uzskatīja to par daļu no viņa kā pravieša aicinājuma.

Kaut arī Džozefs pabeidza lielāko tulkojuma daļu ap 1833. gada jūliju, līdz pat savai nāvei 1844. gadā viņš turpināja veikt grozījumus, gatavojot manuskriptu izdošanai. Kaut arī viņš izdeva dažas daļas no tulkojuma savas dzīves laikā, iespējams, ka viņš, ja viņš būtu dzīvs, būtu veicis papildus izmaiņas, lai izdotu visu darbu. Reorganizētā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca izdeva Džozefa Smita iedvesmotā tulkojuma pirmo izdevumu 1867. gadā. Kopš tā laika tā ir izdevusi vairākus izdevumus.

Praviētis daudz mācījās tulkošanas procesā. Vairākas Mācības un Derību nodaļas tika saņemtas, pateicoties tulkošanas darbam (kā, piemēram, M&D 76; 77; 91 un 132). Tas Kungs arī deva Džozefam īpašus norādījumus tulkošanai, kas ir ierakstīti Mācībā un Derībās (M&D 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Mozus grāmata un Džozefs Smits—Mateja ev., kas tagad ir iekļauti Dārgajā Pērlē, tika tieši ņemti no Džozefa Smita Tulkojuma.

Džozefa Smita Tulkojums ir atjaunojis dažas no skaidrajām un vērtīgajām lietām, kas bija pazaudētas no Bībeles (1. Nef. 13). Kaut arī tā nav Baznīcas oficiālā Bībele, šis tulkojums piedāvā daudz interesantus ieskatus un ir ļoti

vērtīgs Bībeles izprašanai. Tā arī ir liecība par pravieša Džozefa Smita dievišķo aicinājumu un kalpošanu.

Džozefs Smits, jaunākais. Skat. Smits Džozefs, jaunākais

Ebrejiem, vēstule. Skat. arī Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Pāvils rakstīja šo vēstuli Baznīcas locekļiem—jūdiem, lai pārliecinātu tos, ka nozīmīgākie Mozus likuma aspekti ir piepildīti Kristū un ka to ir nomainījis augstāks Kristus evaņģēlija likums. Kad Pāvils atgriezās Jeruzālemē savas trešās misijas beigās (apmēram 60 g. pēc Kr.), viņš atklāja, ka daudzi Baznīcas locekļi—jūdi—vēl joprojām pakļāvās Mozus likumam (Ap. d. 21:20). Tas bija vismaz desmit gadus pēc tam, kad Baznīcas konference Jeruzālemē bija nolēmusi, ka noteikti Mozus likuma priekšraksti nav nepieciešami kristiešu—citticībnieku glābšanai. Acīmredzot drīz pēc tam Pāvils rakstīja ebrejiem, lai parādītu tiem atbilstoši viņu pašu rakstiem un veselajam saprātam, kāpēc tiem vairs nav jāpilda Mozus likums.

1. un 2. nodaļā ir izskaidrots, ka Jēzus ir lielāks nekā eņģeļi. No 3. līdz 7. nodaļai ir salīdzināts Jēzus ar Mozu un Mozus likumu un liecināts, ka Viņš ir lielāks nekā tie abi. Tās arī māca to, ka Melhisedeka priesterība ir lielāka nekā Ārona priesterība. 8. un 9. nodaļā ir aprakstīts, kā Mozus priekšraksti sagatavoja ļaudis Kristus kalpošanai un kā Kristus ir Jaunās Derības starpnieks (Al. 37:38–45; M&D 84:21–24). 10. nodaļā ir pamudinājums uz uzcītību un uzticību. 11. nodaļā ir lekcija par ticību. 12. nodaļā ir doti aizrādījumi un sveicieni. 13. nodaļa attiecas uz laulības godājamo dabu un paklausības nozīmību.

Ebreju valoda. Skat. arī Israēls

Semītu valoda, kurā runāja Israēla bērni.

Ebreju valodā runāja israēlieši līdz laikam, kad tie atgriezās no sava Babilonijas

gūsta, tad aramiešu valoda kļuva par ikdienas sarunu valodu. Jēzus laikā ebreju valoda bija mācīto ļaužu jeb likuma un reliģiskās literatūras valoda.

Ecēhiēls

Pravietis, kurš sarakstīja Ecēhiēla grāmatu Vecajā Derībā. Viņš bijas Cadoka ģimenes priesteris un viens no jūdu gūstekņiem, ko aizveda Nebukadnēcars. Viņš dzīvoja ar jūdiem trimdā Bābelē un pravietoja apmēram divdesmit divus gadus, no 592. līdz 570. g. pr. Kr.

Ecēhiēla grāmata: Ecēhiēla grāmata var tikt sadalīta četrās daļās. No 1. līdz 3. nodaļai ir stāstīts par Dieva vīziju un Ecēhiēla aicinājumu kalpošanai; 4. līdz 24. nodaļai ir runāts par Jeruzālemes sodiem un kāpēc tie ir tikuši doti; 25. līdz 32. nodaļai ir pasludināti sodi tautām; un 33. līdz 48. nodaļai ir sniegts pieraksts par vīzijām par Israēlu pēdējās dienās.

Efeziešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Jaunajā Derībā vēstule, ko rakstījis apustulis Pāvils svētajiem Efezā. Vēstule ir ļoti nozīmīga, jo tā ietver Pāvila mācības par Kristus Baznīcu.

1. nodaļa satur parastos sveicienus. 2. līdz 3. nodaļai ir izskaidrotas izmaiņas, kas notiek cilvēkos, kad tie kļūst par Baznīcas locekļiem—tie kļūst par vienas valsts pilsoņiem ar svētajiem, cilticībniekiem un jūdiem, apvienojušies vienā Baznīcā. 4. līdz 6. nodaļai ir izskaidrota apustuļu un praviešu loma, nepieciešamība pēc vienotības un nepieciešamība uzvilkt visas Dieva bruņas.

Efraima vēzda. *Skat.* Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda

Efraims. *Skat. arī* Israēls; Jāzeps, Jēkaba dēls; Manase; Mormona Grāmata

Vecajā Derībā otrais Jāzepa un Asnātes dēls (1. Moz. 41:50–52; 46:20). Pretēji ierastajai tradīcijai Efraims saņēma pirmdzimti svētību Manases vietā, kurš bija vecākais dēls (1. Moz. 48:17–20). Efraims kļuva par Efraima cilts tēvu.

Efraima cilts: Efraimam tika dota pirmdzimība Israēlā (1. Laiku 5:1–2; Jer. 31:9). Pēdējās dienās viņu priekšrocība un atbildība ir nest priesterību, nest vēstījumu par atjaunoto evaņģēliju pasaulei un pacelt karogu izkaisītā Israēla sapulcināšanai (Jes. 11:12–13; 2. Nef. 21:12–13). Efraima bērni kronēs ar godību tos no ziemeļu valstīm, kuri atgriezīsies pēdējās dienās (M&D 133:26–34).

Efraima jeb Jāzepa vēzda: Vienas Efraima cilts grupas pieraksts, kuri tika izvesti no Jeruzālemes uz Ameriku apmēram 600. g. pr. Kr. Šīs grupas pieraksts tiek saukts par Efraima jeb Jāzepa vēzdu, jeb Mormona Grāmatu. Tā un Jūdas vēzda (Bībele) veido vienotu liecību par To Kungu Jēzu Kristu, Viņa Augšamcelšanos un Viņa dievišķo darbu starp šīm divām Israēla nama daļām.

Zars no Efraima tiks nolauzts un rakstīs vēl vienu liecību par Kristu, **DŽST, 1. Moz.** 50:24–26, 30–31. Jūdas vēzda un Jāzepa vēzda kļūs par vienu vēzdu, **Ec.** 37:15–19.

Jūdas un Jāzepa rakstītais saauģ kopā, **2. Nef.** 3:12. Tas Kungs runā uz daudzām tautām, **2. Nef.** 29.

Efraima vēzdas pieraksta atslēgas tika nodotas Moronijam, **M&D** 27:5.

Elders (vecajs, vecajais, vecākais).

Skat. arī Melhisedeka priesterība; Priesterība

Jēdziens *vecajs* tiek izmantots vairākos veidos Bībelē. Vecajā Derībā tas bieži attiecas uz vecākajiem vīriešiem cilti, kuriem parasti bija uzticētas valdīšanas funkcijas (1. Moz. 50:7; Joz. 20:4; Rut. 4:2; Mat. 15:2). Viņu padoms bija vērtīgs dēļ viņu vecuma un pieredzes. Viņu amats ne vienmēr bija saistīts ar priesterības aicinājumu.

Vecās Derības laikos bija arī vecaji, kas ordinēti Melhisedeka priesterībā (2. Moz. 24:9–11). Jaunajā derībā vecaji (elderi) tiek minēti kā priesterības amats Baznīcā (Jēk. v. 5:14–15). Starp nefījiešiem arī bija eldери, kas ordinēti priesterībā (Al. 4:7, 16; Mor. 3:1). Šajā atklāšanā Džozefs Smits un Oliveris Kauderijs bija

Elija

pirmie elderi, kas tika ordinēti (M&D 20:2–3).

Elders tagad ir nosaukums, kas tiek dots visiem Melhisedeka priesterības ne-sējiem. Piemēram, vīriešu kārtas misio-nāri tiek uzrunāti kā elderi. Arī apustulis ir elders un ir pareizi, runājot par Divpa-dsmitu kvoruma vai par Septiņdesmito kvoruma locekļiem, lietot šo nosaukumu (M&D 20:38; 1. Pēt. v. 5:1). Baznīcā ordi-nēto elderu pienākumi mūsdienās ir doti pēdējo dienu atklāsmē (M&D 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mozus rakstīja visiem Israēla vecajiem, **5. Moz.** 31:9.

Barnaba sūtīja pabalstu Baznīcas veca-jiem, **Ap. d.** 11:30. Ikvienā draudzē tika iecelti vecajie, **Ap. d.** 14:23 (Tit. 1:5). Ai-ciniet draudzes vecajus lūgt par slima-jiem, **Jēk. v.** 5:14.

Vecajie tika ordinēti, uzliekot tiem ro-sas, **Al.** 6:1.

Elderiem ir jāsvēta bērni, **M&D** 20:70. Elderiem ir jāveda sapolces ar Svēto Garu, **M&D** 46:2. Elderiem ir jādod at-skaite par savu pārvaldījumu, **M&D** 72:5. Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs tautām, **M&D** 133:8.

Elija. Skat. arī Ēlija; Glābšana; Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogot, Aizzīmogošana)

Vecās Derības pravietis, kurš atgrie-zās pēdējās dienās, lai nodotu saistīša-nas varas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam. Savās dienās Elija kalpoja Israēla ziemeļu ķēniņvalstī (1. Ķēn. 17–22; 2. Ķēn. 1–2). Viņam bija liela ticība Tam Kungam un viņš ir ievē-rojams ar daudziem brīnumiem. Pēc viņa lūguma Dievs neļāva lietum līt trīsarpus gadus. Viņš uzcēla zēnu no mirušajiem un izsauca uguni no debesīm (1. Ķēn. 17–18). Jūdu tauta vēl joprojām gaida Eliju atgriežamies, kā Maleahijs pravietojis, ka viņš atgriezīsies (Mal. 3:23). Viņš jopro-jām ir aicināts viesis jūdu Pashā mie-lastos, kur viņu vienmēr gaida atvērtas durvis un brīva vieta.

Pravietis Džozefs Smits sacīja, ka Elija tur Melhisedeka priesterības saistīšanas

varu un bija pēdējais pravietis, kam tā bija pirms Jēzus Kristus laika. Viņš pa-rādījās Apskaidrošanas kalnā ar Mozu un nodeva priesterības atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim (Mat. 17:3). Viņš atkal parādījās kopā ar Mozu un citiem 1836. gada 3. aprīlī Kērtlandes templī, Ohaio štātā, un nodeva tās pašas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam (M&D 110:13–16). Viss tas notika, sagata-vojot Tā Kunga Otro Atnākšanu, kā teikts Maleahija 3:23–24.

Elijas spēks ir priesterības saistīšanas vara, ar ko tas, kas ir saistīts vai atraisīts uz Zemes, ir saistīts vai atraisīts debesis (M&D 128:8–18). Šodien Tā Kunga iz-raudzītiem kalpiem uz Zemes ir šī sais-tīšanas vara, un tie izpilda evaņģēlija glābšanas priekšrakstus par dzīvajiem un mirušajiem (M&D 128:8).

Aizsēja debesis un tika kraukļu barots, **1. Ķēn.** 17:1–7. Pavēlēja atraitnes miltiem tinē neizsīkt un eļļai krūzē nepietrūkt, **1. Ķēn.** 17:8–16. Uzcēla atraitnes dēlu no mirušajiem, **1. Ķēn.** 17:17–24. Uzvarēja Baala priesterus, **1. Ķēn.** 18:21–39. Lēna balss runāja uz viņu, **1. Ķēn.** 19:11–12. Pacēlās debesis uguns karietē, **2. Ķēn.** 2:11. Maleahijs pravietoja par viņa at-griešanas pēdējās dienās, **Mal.** 3:23–24 (3. Nef. 25:5).

Parādījās Kērtlandes templī, Ohaio štātā, 1836. gadā, **M&D** 110:13–16.

Elizabete. Skat. arī Jānis Kristītājs

Jaunajā Derībā Caharijas sieva, Jāņa Kristītāja māte un Marijas radniece (Lūk. 1:5–60).

Elīsa

Vecās Derības Israēla ziemeļu ķēniņ-valsts pravietis un vairāku tās valsts ķē-niņu pilnvarotais padomnieks.

Elisam bija maiga un mīloša nostāja, bez tās ugunīgās dedzības, ar ko atšķi-rās viņa kungs Elija. Viņa ievērojamie brīnumi (2. Ķēn. 2–5; 8) liecina, ka viņš patiesi pārņēma Elijas varu, kad viņš no-mainīja Eliju kā pravietis (2. Ķēn. 2:9–12). Piemēram, viņš dziedināja rūgtā avota ūdeņus, pašķīra Jordānas upes ūdeņus,

vairoja atraitnes eļļu, uzcēla zēnu no mirušajiem, izārstēja spītālīgu vīru, lika uzpeldēt dzelzs cirvim un sita sīriešus ar aklību (2. **Kēn.** 2–6). Viņa kalpošana turpinājās vairāk nekā piecdesmit gadu Jorāma, Jehua, Joahasa un Joasa valdīšanas laikā.

Saņēma Elijas apmetni, **2. Kēn.** 2:13. Vairoja atraitnes eļļu, **2. Kēn.** 4:1–7. Uzcēla sunamiešu sievas dēlu no mirušajiem, **2. Kēn.** 4:18–37. Dziedināja sīrieti Naamanu, **2. Kēn.** 5:1–14. Padarīja aklus sīriešu karavīrus un viņa kalpu acis tika atvērtas, **2. Kēn.** 6:8–23.

Elku pielūgšana

Elku pielūgšana vai pārmērīga pieķeršanās jeb nodošanās kaut kam.

Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā, **2. Moz.** 20:3 (Mos. 12:35; 13:12–13). Ja tu sekosi citiem dieviem, jūs nīktin iznīksit, **5. Moz.** 8:19. Stūrgalvība ir negantība un elku pielūgšana, **1. Sam.** 15:23. Tu esi atkritis no Manis, **Jes.** 57:8. Tu esi daudzīnājis sudraba un zelta dievus, **Dan.** 5:23.

Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai, **Mat.** 6:24. Mantkāriba ir elku pielūgšana, **Kol.** 3:5. Bērniņi, sargaities no elkiem, **1. Jāņa v.** 5:21.

Ak vai tiem, kas pielūdz elkus, **2. Nef.** 9:37. Nefija tautas elku pielūgšanas atnesa tiem viņu karus un iznīcināšanu, **Al.** 50:21.

Katrs cilvēks staigā pēc sava paša dieva tēla, **M&D** 1:16. Lai viņi strādā ar savām pašu rokām, lai netiktu piekopta elku pielūgšana, **M&D** 52:39.

Ābrahāma tēvs tika aizvilināts ar elku pielūgšanu, **Ābr.** 1:27.

Elle. *Skat. arī* Nāve, garīgā; Pazušanas dēli; Sodība; Velns

Pēdējo dienu atklāsme runā par elli vismaz divās nozīmēs. Pirmkārt, tā ir laicīga uzturēšanās vieta garu pasaulē tiem, kas nav bijuši paklausīgi mirstīgajā pasaulē. Šajā nozīmē ellei ir gals. Tur gariem tiks mācīts evaņģēlijs, un kaut kad pēc tam, kad viņi nožēlos grēkus, viņi tiks augšāmcelti tajā godības pakāpē, kurai tie ir

cieniģi. Tie, kas nenožēlos grēkus, bet tomēr nav pazušanas dēli, tiks paturēti ellē visu Tūkstošgadi. Pēc šiem tūkstoš močību gadiem viņi tiks augšāmcelti telesiālajā godībā (**M&D** 76:81–86; 88:100–101).

Otrkārt, tā ir pastāvīgā vieta tiem, kas netiek atpestīti ar Jēzus Kristus Izpiršanu. Šajā nozīmē elle ir pastāvīga. Tā ir tiem, kas tiek atrasti nešķīsti (**M&D** 88:35, 102). Tā ir vieta, kur Sātans, viņa eņģeļi un pazušanas dēli—tie, kas nolieguši Dēlu pēc tam, kad Tēvs tiem Viņu atklājis—dzīvos mūžīgi (**M&D** 76:43–46).

Dažreiz Svētie Raksti atsaucas uz elli kā uz ārējo tumsību.

Dāvīda dvēsele netiks pamesta ellē, **Psm.** 16:10 (**Psm.** 86:13).

Noiet ellē, neizdzēsamā ugunī, **Marka** 9:43 (**Mos.** 2:38). Bagātnieks ellē, kur viņš cieta mokas, pacēla savas acis, **Lūk.** 16:22–23 (**M&D** 104:18). Nāve un elle atdeva savus mirušos, **Jāņa atkl.** 20:13.

Tāda vieta ir sagatavota, jā, tieši tā drausmīgā elle, **1. Nef.** 15:35. Miesas griba atdod garu velna varai, lai novestu mūs lejā ellē, **2. Nef.** 2:29. Kristus sagatavoja ceļu mūsu izglābšanai no nāves un elles, **2. Nef.** 9:10–12. Tie, kas ir nešķīsti, ieies mūžīgajās mokās, **2. Nef.** 9:16. Velns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē, **2. Nef.** 28:21. Jēzus ir atpestījis manu dvēseli no elles, **2. Nef.** 33:6. Atraieties no elles sāpēm, **Jēk.** 3:11. Tikl velna saņemtam gūstā un pēc viņa gribas vestam uz iznīcību ir elles važas, **Al.** 12:11. Ļaunie tiks padzīti ārējā tumsībā līdz savas augšāmcelšanās laikam, **Al.** 40:13–14. Nešķīstie būs nelaimīgāki, dzīvojot ar Dievu, nekā ellē, **Morm.** 9:4.

Sods, kas tiek uzlikts no Manas rokas, ir bezgalīgs sods, **M&D** 19:10–12. Elle ir vieta, kas sagatavota velnam un viņa eņģeļiem, **M&D** 29:37–38. Tie, kas atzīst Dievu, tiek atbrīvoti no nāves un elles važām, **M&D** 138:23.

Elohims. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesis

Eļļa. *Skat. arī* Iesvaidīšana; Olivkoks, eļļas koks; Slimo dziedināšana

Kad eļļa tiek pieminēta Svētajos

Eļļas kalns

Rakstos, parasti tiek domāta olīveļļa. Kopš Vecās Derības laikiem olīveļļa ir tikusi izmantota tempļa un saiešanas telts rituālos, iesvaidīšanai, dedzināšanai lampās un uzturam. Olīveļļa dažreiz ir šķīstības un Svētā Gara un tā ietekmes simbols (1. Sam. 10:1, 6; 16:13; Jes. 61:1–3).

Lai priesteris ziež eļļu uz labās auss skripstīņas, **3. Moz.** 14:28–29. Tas Kungs ir mani sūtījis tevi svaidīt par ķēniņu pār Viņa tautu, **1. Sam.** 15:1. Atraitnei eļļas krūzē nepietrūka, **1. Kēn.** 17:10–16. Tas Kungs svaida ar eļļu manu galvu, **Psm.** 23:5.

Viņi svaidīja daudz vājus ar eļļu, **Marka** 6:13. Lai vecaji lūdz Dievu par viņu, to svaidīdami ar eļļu, **Jēk. v.** 5:13–15.

Lai jūsu lukturi būtu kārtībā un degtu, un jums būtu eļļa, **M&D** 33:17 (Mat. 25:1–13).

Eļļas kalns. *Skat. arī* Ģetzemane

Pakalns uz austrumiem no Kidronas ielejas Jeruzālemes austrumos. Uz tā rietumu nogāzēm, gandrīz pašā apakšā, ir Ģetzemane. Betfaga un Betānija atrodas augšā un austrumu nogāzē. Šis kalns bija daudzdu Bībeles notikumu vieta (Mat. 24:3) un būs arī nozīmīga vieta pēdējo dienu notikumos (Cak. 14:3–5; M&D 45:48–54; 133:20).

Eļļas koks. *Skat.* Olīvkoks, eļļas koksEmanuēls. *Skat.* ImanuēlsEndauments. *Skat. arī* Tempļis, Tā Kunga nams

Vispārējā nozīmē spēka dāvana no Dieva. Angļu valodā šis vārds nozīmē dāvinājums, dažreiz tas tā arī tiek tulkots latviski. Cienīgi Baznīcas locekļi var saņemt spēka dāvanu caur priekšrakstiem templī, kuri dod tiem norādījumus un svētās priesterības derības, kas nepieciešamas, lai sasniegtu paaugstināšanu. Endauments ietver apmācīšanu par glābšanas ieceri.

Tur jūs tiksit apdāvināti ar spēku no augšienes, **M&D** 38:32, 38 (Lūk. 24:49; M&D 43:16). Uzceliet namu, kurā Es

esmu iecerējis apdāvināt tos, kurus Es esmu izredzējis, **M&D** 95:8. Es esmu sagatavojis lielu dāvinājumu un svētību, **M&D** 105:12, 18, 33. Daudzi priecāsies dēļ tā dāvinājuma, ar ko Mani kalpi ir apdāvināti, **M&D** 110:9. Godība, slava un endauments tiek noteikts ar Mana svētā nama priekšrakstu, **M&D** 124:39. Tie, kas ir Tēva acināti, tāpat kā Ārons tika, tiek apdāvināti ar priesterības atslēgām, **M&D** 132:59.

Enģeļi

Debesīs ir divu veidu būtnes, kas tiek sauktas par enģeļiem; tie, kas ir gari, un tie, kam ir ķermenis no miesas un kauliem. Enģeļi, kas ir gari, vēl nav ieguvuši ķermeni no miesas un kauliem, jeb tie ir gari, kam kādreiz ir bijis ķermenis un kas gaida augšāmcēšanu. Enģeļi, kuriem ir ķermenis no miesas un kauliem, ir vai nu augšāmcelti no mirušajiem, vai pārveidoti.

Svētajos Rakstos ir daudz atsauču uz enģeļu darbu. Dažreiz enģeļi runā pērkona balsī, nododot Dieva vēstījumus (Mos. 27:11–16). Taisnīgie mirstīgie cilvēki arī var tikt saukti par enģeļiem (DžST, 1. Moz. 19:15 [Pielikums]). Daži enģeļi kalpo pie Dieva troņa debesis (Al. 36:22).

Svētie Raksti runā arī par velna enģeļiem. Tie ir tie gari, kas sekoja Luciferam un tika padzīti no Dieva klātbūtnes pirmsmirstīgajā dzīvē, un nomesti uz Zemi. (Jāņa atkl. 12:1–9; 2. Nef. 9:9, 16; M&D 29:36–37).

Jēkabs redzēja Dieva enģeļus uzkāpjām un nokāpjām, **1. Moz.** 28:12. Dieva enģeļi parādījās Jēkabam, **1. Moz.** 32:1–2. Gideons redzēja Tā Kunga enģeļi vaigu vaigā, **Soģu** 6:22. Enģelis izstiepa savu roku pār Jeruzālemi, lai to izpostītu, **2. Sam.** 24:16. Enģelis pieskārs Elijam un sacīja uz viņu: „Celies un ēd”, **1. Kēn.** 19:5–7. Daniēls parādībā redzēja enģeļi Gabriēlu, **Dan.** 8:15–16. Enģelis Mihaēls palīdzēja Daniēlam, **Dan.** 10:13.

Enģelis Gabriēls bija sūtīts no Dieva, **Lūk.** 1:19, 26–27. Velna enģeļi būs saistīti ķēdēs līdz tiesai, **Jūd. v.** 1:6 (2. Pēt. v. 2:4).

Ļaudis redzēja eņģeļus nokāpjām no debesīm, **3. Nef.** 17:24. Moronijs rakstīja par eņģeļu kalpošanu, **Mor.** 7:25–32.

Ārona priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas, **M&D** 13. Moronijs, Jānis Kristītājs, Pēteris, Jēkabs, Jānis, Mozus, Elija un Ēlija visi kā eņģeļi kalpoja Džozefam Smitam, **M&D** 27:5–12. Jūs neesat spējīgi izturēt eņģeļu kalpošanu, **M&D** 67:13. Erceņģelis Mihaēls ir Ādams, **M&D** 107:54. Eņģeļi ir augšāmceltas būtnes, kam ir ķermenis no miesas un kauliem, **M&D** 129. Nav neviena cita eņģeļa, kas kalpo šai zemei, kā vien tie, kas tai pieder, **M&D** 130:5. Virieši, kas neklausa Dieva mūžīgās laulības likumam, nedz prec, nedz top precēti, bet tiek nozīmēti par eņģeļiem debesīs, **M&D** 132:16–17.

Erceņģelis. *Skat. arī* Ādams; Mihaēls, Miķelis

Mihaēls jeb Ādams ir erceņģelis jeb augstākais eņģelis.

Tas Kungs nonāks no debesīm, atskanot erceņģeļa balsij, **1. tes.** 4:16. Miķelis ir erceņģelis, **Jūd. v.** 1:9 (**M&D** 29:26; 88:112; 128:20–21).

ES ESMU. *Skat. arī* Jehova; Jēzus Kristus

Viens no Tā Kunga Jēzus Kristus Vārdiem.

Dievs sacīja uz Mozu: ES ESMU, kas ES ESMU, **2. Moz.** 3:14–15. Es esmu Tas Kungs, **2. Moz.** 6:2–3.

Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:56–59.

Klausieties Jēzus Kristus, Diženā Es Esmu, balsi, **M&D** 29:1 (**M&D** 38:1; 39:1).

Esaja

Jaunajā Derībā vārda Jesaja forma (grieķu val.) (Lūk. 4:17). Esaja bija arī pravietis, kas dzīvoja Ābrahāma dienās (**M&D** 76:100; 84:13).

Esterē

Sieviete, kurai bija liela ticība un kas ir galvenā Esteres grāmatas varone.

Esteres grāmata: Grāmata Vecajā Derībā, kas satur stāstu par ķēniņienes Esteres

lielo drosmi, glābjot savu tautu no iznīcināšanas.

No 1. līdz 2. nodaļai ir stāstīts, kā Estere, jūdu sieviete un jūdu vīra Mordohaja adoptētā meita, tika izraudzīta par Persijas ķēniņieni sava skaistuma dēļ. 3. nodaļā izskaidrots, ka Hamans, galvenais vīrs ķēniņa galmā, ienīda Mordohaju un dabūja pavēli nodot visus jūdu ļaudis nāvei. 4. līdz 10. nodaļā stāstīts, kā Estere, ar lielu personisko risku, atklāja savu tautību ķēniņam un panāca pavēles atcelšanu.

Eters. *Skat. arī* Jaredieši

Pēdējais Jarediešu pravietis Mormona Grāmatā (Et. 12:1–2).

Etera grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā, kas satur daļu no Jarediešu pieraksta. Jaredieši bija ļaužu grupa, kas dzīvoja rietumu puslodē daudzus gadsimtus pirms Lehija. Etera grāmata tika ņemta no divdesmit četrām plāksnēm, ko atrada Limhija ļaudis (Mos. 8:8–9).

No 1. līdz 2. nodaļai ir stāstīts, kā Jaredieši pameta savas mājas Bābeles torņā laikā un iesāka savu ceļojumu uz turieni, ko tagad sauc par Amerikas kontinentu. 3. līdz 6. nodaļā ir izskaidrots, ka Jareda brālis redzēja pirmsmirstīgo Glābēju un ka Jaredieši ceļoja astonās baržās. 7. līdz 11. nodaļa satur aprakstu par ļaundarībām, kas daudz dominēja Jarediešu vēsturē. Moronijs, kurš rediģēja Etera pierakstu, rakstīja 12. un 13. nodaļā par brīnumiem, ko paveic ticība, un par Kristu un Jauno Jeruzālemi, kas nāks. 14. un 15. nodaļā ir stāstīts, kā Jaredieši kļuva par varenu tautu, taču tika iznīcināti pilsonkarā ļaundarības dēļ.

Evanģēlija atjaunošana. *Skat. arī* Atklāšana; Atkrišana; Evanģēlijs; Smits Džozefs, jaunākais

Dieva veiktā Viņa evanģēlija patiesību priekšrakstu atjaunošana starp cilvēkiem uz Zemes. Jēzus Kristus evanģēlijs tika pazaudēts no Zemes Atkrišanas laikā, kas notika pēc Kristus apustuļu mirstīgās kalpošanas. Atkrišana radīja nepieciešamību pēc evanģēlija

Evanģēlija pirmie principi

Atjaunošanas. Caur vīzijām, eņģeļu kalpošanu un atklāsmēm cilvēkiem uz Zemes Dievs atjaunoja evaņģēliju. Atjaunošana sākās ar pravieti Džozefu Smitu (DžS—V 1; M&D 128:20–21) un turpinās līdz pat šai dienai caur Tā Kunga dzīvajiem praviešiem.

Tā Kunga nams stāvēs pāri visiem kalniem un pakalniem, **Jes.** 2:2 (Mih. 4:2; 2. Nef. 12:2). Dievs apiesies ar šo tautu brīnišķā un neparastā veidā, **Jes.** 29:14 (2. Nef. 25:17–18; M&D 4:1). Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44.

Ēlija nāks un visu atkal sataisīs, **Mat.** 17:11 (Marka 9:12; M&D 77:14). Nāks laiks, kad viss būs atjaunots, **Ap. d.** 3:21 (M&D 27:6). Laikiem piepildoties, Dievs visu apvienos zem vienas galvas, **Ef.** 1:10. Es redzēju citu eņģeli, tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms, **Jāņa atkl.** 14:6.

Evaņģēlija pilnība nāks pie citticībniekiem, **1. Nef.** 15:13–18. Jūdi tiks atjaunoti patiesajā Baznīcā, **2. Nef.** 9:2. Pēdējās dienas nāks patiesība, **3. Nef.** 16:7.

Jums es piešķiru Ārona priesterību, **M&D** 13 (DžS—V 1:69). Es esmu uzticējies Valstības atslēgas pēdējos laikos, **M&D** 27:6, 13–14 (M&D 128:19–21). Sapulciniet kopā Israēla ciltis un atjaunojiet visas lietas, **M&D** 77:9. Tiek nodotas šīs atklāšanas atslēgas, **M&D** 110:16 (M&D 65:2). Laiku pilnības atklāšanā tiek dota priesterība, **M&D** 112:30.

Es redzēju divas personas, **DžS—V** 1:17. Es tev atklāšu priesterību ar Elijas roku, **DžS—V** 1:38 (Mal. 3:23–24).

Evaņģēlija pirmie principi. *Skat.*

Kristīšana, Kristīt; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Svētais Gars; Ticība, Ticēt

Evaņģēliji. *Skat. arī* Jānis, Cebedeja dēls; Lūka; Marks; Matejs

Četri pieraksti jeb liecības par Jēzus laicīgo dzīvi un notikumiem, kas saistīti ar Viņa kalpošanu un ir ietverti Jaunās Derības pirmās četrās grāmatās. Tās rakstījuši Matejs, Marks, Lūka un Jānis, un tās ir rakstveida liecības par Kristus dzīvi. 3. Nefija grāmata Mormona Grāmatā

daudzās nozīmēs ir līdzīga šiem četriem Jaunās Derības evaņģēlijiem.

Sākotnēji šīs Jaunās Derības grāmatas tika sarakstītas grieķu valodā. Grieķu vārds *evaņģēlijs* nozīmē „labā vēsts”. Labā vēsts ir, ka Jēzus Kristus ir paveicis Izpirkšanu, kas visu cilvēci atpestīs no nāves un katrs cilvēks saņems atalgājumu atbilstoši saviem darbiem (Jāņa 3:16; Rom. 5:10–11; 2. Nef. 9:26; Al. 34:9; M&D 76:69).

Skat. arī Evaņģēliju saskaņa pielikumā.

Evaņģēlijs. *Skat. arī* Atklāšana; Kristus mācība; Pestīšanas iecere

Dieva plāns glābšanai, kas iespējama caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu. Evaņģēlijs ietver mūžīgās patiesības jeb likumus, derības un priekšrakstus, kas nepieciešami cilvēcei, lai atgrieztos atpakaļ Dieva klātbūtnē. Dievs atjaunoja evaņģēlija pilnību uz zemes 19. gadsimtā caur pravieti Džozefu Smitu.

Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju, **Marka** 16:15.

Skaidrās un visvērtīgākās Jēra evaņģēlija daļas tika noklusētas, **1. Nef.** 13:32. Šis ir Mans evaņģēlijs, **3. Nef.** 27:13–21 (M&D 39:6).

Mormona Grāmata satur evaņģēlija pilnību, **M&D** 20:8–9 (M&D 42:12). Šis ir evaņģēlijs, **M&D** 76:40–43. Melhisedeka priesterība vada evaņģēliju, **M&D** 84:19. Katrs cilvēks dzirdēs evaņģēlija pilnību savā mēlē, **M&D** 90:11. Dēls sludināja evaņģēliju mirušo gariem, **M&D** 138:18–21, 28–37.

Evaņģēlijs tika sludināts jau kopš sākuma, **Moz.** 5:58. Tiek aprakstīti evaņģēlija pirmie principi un priekšraksti, **TA** 1:4.

Evaņģēlists. *Skat. arī* Patriarhālās svētības; Patriarhs, Patriarhāls

Tas, kas nes jeb dara zināmas Jēzus Kristus evaņģēlija labās vēstis. Džozefs Smits mācīja, ka evaņģēlists ir patriarhs. Patriarhi tiek aicināti un ordinēti Divpadsmit apustuļu vadībā un dod īpašas svētības, kuras sauc par patriarhālajām svētībām.

Tas Kungs aicina citus vīrus būt par apustuļiem, citus par praviešiem un citus par evaņģelistiem, Ef. 4:11. Dari evaņģēlista darbu, 2. Tim. 4:5.

Mēs ticam apustuļiem, praviešiem, ganiem, skolotājiem, evaņģelistiem, TA 1:6.

Exodus. Skat. arī Pentateihš

Grāmata, ko sarakstījis Mozus Vecajā Derībā, kas apraksta Israēla iziešanu no Ēģiptes. Israēla vēsture, kas pierakstīta Exodus grāmatā, var tikt sadalīta trīs daļās: (1) tautas verdzība Ēģiptē, (2) viņu iziešana no Ēģiptes Mozus vadībā un (3) viņu nodošanās kalpošanai Dievam savā reliģiskajā un politiskajā dzīvē.

Pirmā daļa, 2. Mozus 1:1–15:21, izskaidro israēliešu apspiešanu Ēģiptē, agrīno vēsturi un Mozus aicināšanu; iziešanu un Pashā iedibināšanu, un pārgājienu uz Sarkanā jūru, faraona karapulka iznīcināšanu un Mozus uzvaras dziesmu.

Otrā daļa, 2. Mozus 15:22–18:27, stāsta par Israēla pestīšanu un par notikumiem ceļojumā no Sarkanās jūras uz Sinaju; Māras rūgto ūdeni, paipalu un mannas došanu, sabata ievērošanu, ūdens dāvāšanu pie Refidimas un kauju ar amalekiešiem; Jetrus ierašanos nometnē un viņa padomu par tautas pārvaldes kārtību.

Trešā daļa, no 19. līdz 40. nodaļai, ir par Israēla nodošanos kalpošanai Dievam svinīgo notikumu laikā pie Sinaja. Tas Kungs iecēla tautu būt par ķēniņiem un priesteriem, un par svētu tautu; Viņš deva Desmit baušļus; un Viņš deva norādījumus par Saiešanas telti, tās aprīkojumu un pielūgšanu tanī. Tad seko atskaite par tautas grēkiem un zelta teļa pielūgšanu, un beigās atskaite par Saiešanas telts uzcelšanu un kalpošanas nodrošināšanu.

Ezra

Vecās Derības priesteris un rakstvedis, kurš atveda dažus no jūdiem atpakaļ uz Jeruzālemi no Bābeles gūsta (Ezr. 7–10; Neh. 8; 12). 458. g. pr. Kr. viņš saņēma atļauju no Artakserksa, Persijas ķēniņa, ņemt līdzi uz Jeruzālemi ikvienu jūdu trimdinieku, kurš labprātīgi vēlējās iet (Ezr. 7:12–26).

Pirms Ezras laika priesteriem bija gandrīz pilnīga kontrole pār sarakstīto Svēto Rakstu krājumu, kas tika saukti par „likumu”, lasīšanu. Ezra palīdzēja padarīt Svētos Rakstus pieejamus ikvienam jūdām. Atklātā „likuma grāmatas” lasīšana galu galā kļuva par jūdu nacionālās dzīves centru. Varbūt Ezras lielākā mācība nāk no viņa paša piemēra, sagatavojot savu sirdi meklēt Tā Kunga likumu, paklausīt tam un mācīt to citiem (Ezr. 7:10).

Ezras grāmata: 1. līdz 6. nodaļai ir aprakstīti notikumi, kas notika sešdesmit līdz astoņdesmit gadus pirms Ezra ieradās Jeruzālemē—Kīra lēmumu 537. g. pr. Kr. un jūdu atgriešanos Zerubābela vadībā. 7. līdz 10. nodaļai parādīts, kā Ezra devās uz Jeruzālemi. Viņš ar savu grupu gavēja un lūdza pēc aizstāvības. Jeruzālemē tie atrada daudzus jūdu ļaudis, kas bija devušies uz Jeruzālemi pirms jūdiem, kas atnāca Zerubābela vadībā un bija aprecejuši sievietes, kas nebija derībā, un tādējādi apgānījušies. Ezra lūdza par viņiem un lika tiem noslēgt derību šķirties no šīm sievietēm. Vēlāk Ezras vēsture ir atrodama Nehemijas grāmatā.

Ēdene. Skat. arī Ādams; Ieva

Mūsu pirmo vecāku—Ādama un Ievas—mājas (1. Moz. 2:8–3:24; 4:16; 2. Nef. 2:19–25; Moz. 3–4; Ābr. 5), kas veidotas kā dārzs, austrumos Ēdenē. Ādams un Ieva tika izdzīti no Ēdenes pēc tam, kad bija nobaudījuši aizliegto augli un kļuvuši mirstīgi (Moz. 4:29). Pēdējo dienu atklāsmes apstiprina Bibeles atskaiti par Ēdenes dārzu. Tās papildus dod svarīgu informāciju, ka dārzs atradās tur, kur tagad ir Ziemeļamerikas kontinents.

Ēdenes dārzs. Skat. Ēdene

Ēģipta

Noas dēla Hama sievas un meitas vārds. Kaldeju valodā šis vārds nozīmē „Ēģipte” jeb „tas, kas ir aizliegts” (Ābr. 1:23–25).

Ēģipte

Ēģipte

Valsts Āfrikas ziemeļaustrumu stūrī. Lielākā daļa Ēģiptes ir neauglīga un nepdzīvota. Lielākā daļa iedzīvotāju dzīvo Nīlas ielejā, kas stiepjas kādus 890 kilometrus.

Senā Ēģipte bija bagāta un plaukstoša. Tika uzcelti milzīgi sabiedriski objekti, ieskaitot apūdeņošanas kanālus, stīpras pilsētas aizsardzībai un karaliskus pieminekļus, it īpaši kapus piramidās un tempļus, kas vēl joprojām ir starp pasaules brīnumiem. Kādu laiku Ēģiptes valdība bija priesterības patriarhālās kārtas atdarinājums (Ābr. 1:21–27).

Ābrahāms un Jāzeps tika aizvesti uz Ēģipti, lai glābtu savas ģimenes no bada, **1. Moz.** 12:10 (1. Moz. 37:28). Jāzeps tika pārdots uz Ēģipti, **1. Moz.** 45:4–5 (1. Nef. 5:14–15). Jēkabs tika aizvests uz Ēģipti, **1. Moz.** 46:1–7. Mozus izveda Israēla bērnus no Ēģiptes, **2. Moz.** 3:7–10; 13:14 (Ebr. 11:27; 1. Nef. 17:40; Moz. 1:25–26). Ēģipte simbolizē ļaunumu, **Ec.** 29:14–15 (Hoz. 9:3–7; Ābr. 1:6, 8, 11–12, 23).

Enģelis lika Jāzepam bēgt ar Mariju un Jēzu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13 (Hoz. 11:1).

Ēlija. *Skat. arī* Elija

Svētajos Rakstos *Ēlijas* vārds jeb nosaukums tiek izmantots vairākos veidos:

Elija: Ēlija ir Jaunās Derības (grieķu) forma no Elija (ebr.), kā **Mat.** 17:3–4, **Lūk.** 4:25–26 un **Jēk.** v. 5:17. Šajos gadījumos Ēlija bija senais pravietis Elija, kura kalpošana ir aprakstīta 1. un 2. Ķēn.

Priekšgājējs: Ēlija arī ir nosaukums kādam, kas iet pa priekšu. Piemēram, Jānis Kristītājs bija Ēlija tāpēc, ka viņš bija sūtīts sagatavot ceļu Jēzum (**Mat.** 17:12–13).

Atjaunotājs: Nosaukums Ēlija tiek piemērots arī attiecībā uz citiem, kam jāpilda kāda noteikta misija, piemēram, kā Jānim Atklājējam (**M&D** 77:14) un Gabriēlam (**Lūk.** 1:11–20; **M&D** 27:6–7; 110:12).

Virš Ābrahāma atklāšanā: Pravietis, ko sauca par Esaju jeb Ēliju, kurš acimredzot dzīvoja Ābrahāma dienās (**M&D** 84:11–13; 110:12).

Ēlis. *Skat. arī* Samuēls, Vecās Derības pravietis

Augstais priesteris un sōģis Vecajā Derībā, kad Tas Kungs aicināja Samuēlu būt par pravieti (1. Sam. 3). Dievs norāja viņu par iecietību pret savu dēlu ļaundarību (1. Sam. 2:22–36; 3:13).

Ēnohs. *Skat. arī* Ciāna

Pravietis, kurš vadīja Ciānas pilsētas ļaudis. Viņa kalpošana ir apspriesta gan Vecajā Derībā, gan Dārgajā Pērlē. Viņš bija septītais patriarhs pēc Ādama. Viņš bija Jareda dēls un Metuzāla tēvs (1. Moz. 5:18–24; **Lūk.** 3:37).

Ēnohs bija diža persona, un viņa kalpošana ir daudz nozīmīgāka, nekā norāda īsā Bībeles atskaite par viņu. Bībele norāda, ka viņš tika pārveidots (Ebr. 11:5), bet nenorāda neko sīkāk par viņa kalpošanu. **Jūd.** 1:14 satur citātu no pravietojuma, ko viņš ir teicis. Pēdējo dienu atklāsmes daudz vairāk paskaidro par Ēnohu, it īpaši par viņa sludināšanu, viņa pilsētu, sauktu par Ciānu, viņa vizijām un viņa pravietojumiem (**M&D** 107:48–57; **Moz.** 6–7). Ciāna tika paņemta debesīs dēļ tajā dzīvojošo taisnīguma (**Moz.** 7:69).

Dievs atklāj Sevi Ēnoham, **Moz.** 6:26–37. Ēnohs māca evaņģēliju, **Moz.** 6:37–68. Ēnohs māca ļaudis un nodibina Ciānu, **Moz.** 7:1–21. Ēnohs redzēja visas lietas, pat līdz pasaules galam, **Moz.** 7:23–68.

Ēnos, Jēkaba dēls

Nefijiešu pravietis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš lūdza un saņēma savu grēku piedošanu caur savu ticību Kristum (Ēn. 1:1–8). Tas Kungs noslēdza derību ar Ēnosu nest Mormona Grāmatu lamaniešiem (Ēn. 1:15–17).

Ēnosa grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā, kas stāsta par Ēnosa lūgšanu Tam Kungam, lai saņemtu personīgo piedošanu, par savu tautu un par citiem. Tas Kungs apsoliņa viņam, ka Mormona Grāmata tiks pasargāta un darīta pieejama lamaniešiem nākotnē. Kaut arī grāmata satur tikai vienu nodaļu, tā sniedz spēcīgu stāstu par vīru, kas meklēja savu

Dievu lūgšanā, dzīvoja paklausīgi Dieva pavēlēm un pirms savas nāves priecājās par savām zināšanām par Pestītāju.

Ēsavs. *Skat. arī* Īzāks; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Īzāka un Rebekas vecākais dēls un Jēkaba dvīņubrālis. Šie divi brāļi bija sāncenši jau kopš dzimšanas (1. Moz. 25:19–26). Ēsava pēcteči edomieši un Jēkaba pēcteči israēlieši kļuva par sāncenšu tautām (1. Moz. 25:23).

Ēsavs pārdeva savu pirmdzimtību Jēkabam, **1. Moz.** 25:33 (Ebr. 12:16–17). Ēsavs apprecēja hetiešu sievas, par sirdēstiem saviem vecākiem, **1. Moz.** 26:34–35. Jēkabs un Ēsavs izlīga mieru, **1. Moz.** 33.

Feijeta, Ņujorkas štats (ASV)

Piteram Vitmeram, vecākajam, piederošās saimniecības atrašanās vieta, kur pravietim Džozefam Smitam, jaunākajam, tika dotas daudzas atklāsmes. Šeit 1830. gada 6. aprīlī tika nodibināta Baznīca un bija dzirdama Tā Kunga balss (M&D 128:20).

Faraons. *Skat. arī* Ēģipta; Ēģipte

Hama meitas Ēģiptas vecākais dēls (Ābr. 1:25). Tāpat arī nosaukums, kas dots Ēģiptes ķēniņiem (Ābr. 1:27).

Farizeji. *Skat. arī* Jūdi

Jaunajā Derībā reliģiska grupa starp jūdiem, kuru vārds norāda, ka tie ir atsevišķi vai savrupi. Farizeji lepojās ar to, ka stingri ievēroja Mozus likumu un izvairījās no jebkā, kas saistīts ar citticībniekiem. Viņi ticēja dzīvei pēc nāves, Augšāmcelšanās realitātei un eņģeļu un garu eksistencei. Viņi ticēja, ka mutvārdu likumi un tradīcijas ir tikpat svarīgi kā rakstītie likumi. Viņu mācības sašaurināja reliģiju līdz noteikumam ievērošanai un mudināja uz garīgu lepnību. Viņi lika daudziem jūdu ļaudīm šaubīties par Kristu un Viņa evaņģēliju. Tas Kungs atmaskoja farizejus un viņu darbus Mat. 23; Marka 7:1–23 un Lūk. 11:37–44.

Felpss Viljams V.

Viens no pirmajiem Baznīcas locekļiem un vadītājiem pēc tam, kad tā tika atjaunota 1830. gadā. Tas Kungs aicināja Viljamu V. Felpsu būt par iespiedēju Baznīcai (M&D 57:11; 58:40; 70:1).

Filemonam, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā, kura ņemta no Pāvila rakstītās vēstules. Pāvila vēstule Filemonam ir personiska vēstule par Onēzimu, vergu, kurš aplaupīja savu kungu Filemonu un aizbēga uz Romu. Pāvils aizsūtīja viņu atpakaļ pie viņa kunga Kolosā kopā ar Tihiku, kas nesa Pāvila vēstuli kolosiešiem. Pāvils lūdz, lai Onēzimam tiktu piedots un viņš tiktu pieņemts atpakaļ kā kristietis. Pāvils rakstīja šo vēstuli, kad viņš Romā pirmo reizi bija cietumā.

Filemons. *Skat. arī* Pāvils

Kristietis Jaunajā Derībā, kam bija vergs Onēzims, kurš aizbēga pie Pāvila. Pāvils aizsūtīja Onēzimu atpakaļ pie Filemona kopā ar vēstuli, lūgdams, lai Filemons piedotu vergam.

Filipiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Vēstule, ko Pāvils rakstīja svētajiem Filipos, kad viņš pirmo reizi bija cietumā Romā. Tagad tā ir vēstule filipiešiem Jaunajā Derībā.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un viņa norādījumus par vienotību, pazeitību un neatlaidību. 2. nodaļā ir uzsvērts, ka visi ceļi locīsies Kristus priekšā un ka katram vajag nopelnīt pašam savu glābšanu. 3. nodaļā Pāvils izskaidro, ka viņš visu ir ziedojis Kristum. 4. nodaļā Pāvils pateicās filipiešu svētajiem par viņu palīdzību.

Filips

Jaunajā Derībā Filips no Betsaidas bija viens no sākotnējiem divpadsmit Glābēja apustuļiem (Mat. 10:2–4; Jāņa 1:43–45).

Cits Filips bija viens no septiņiem, kas tika izraudzīti, lai palīdzētu divpadsmit

Filistieši

apustuļiem (Ap. d. 6:2–6). Viņš sludināja Samarijā un etiopiešu galminiekam (Ap. d. 8).

Filistieši

Vecajā Derībā cilts, kas cēlusies no Kaf-toras (Am. 9:7) un aizņēma bagātīgo zemieni Vidusjūras krastā no Jafas līdz Ēģiptes tuksnesim pirms Ābrahāma dienām (1. Moz. 21:32). Daudzus gadus bija militāra cīņa starp filistiešiem un israēliešiem. Galu galā Palestīna, kas ir filistiešu teritorijas nosaukums, kļuva pazīstama kā visas Svētās zemes nosaukums.

Israēls bija filistiešu jūgā četrdesmit gadus, **Soģu** 13:1. Simsons karoja ar filistiešiem, **Soģu** 13–16. Goliāts bija filistietis no Gātas, **1. Sam.** 17. Dāvids sakāva filistiešus, **1. Sam.** 19:8.

Gabriēls. *Skat. arī* Enģeļi; Marija, Jēzus māte; Noa, Bībeles patriarhs

Enģelis, sūtīts pie Daniēla (Dan. 8:16; 9:21), Caharijas (Lūk. 1:11–19; M&D 27:7), Marijas (Lūk. 1:26–38) un citiem (M&D 128:21). Praviētis Džozefs Smits norādīja, ka Gabriēls ir Vecās Derības praviētis Noa.

Gadiantona laupītāji. *Skat. arī* Slepēnās savienības

Mormona Grāmatā laupītāju banda, ko nodibināja kāds ļauns nefijietis, vārdā Gadiantons. Viņu organizācija bija balstīta uz noslēpumainību un sātāniskiem zvērestiem.

Gadiantons noveda nefijiešu tautu pie bojāejas, **Hel.** 2:12–13. Velns deva Gadiantonam slepenos zvērestus un derības, **Hel.** 6:16–32. Slepēnās savienības noveda pie jarediešu tautas iznīcināšanas, **Et.** 8:15–26.

Gads, Jēkaba dēls. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Izāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Zilfas dēls (1. Moz. 30:10–11). Viņa pēcteči kļuva par Israēla cilti.

Gada cilts: Jēkaba svētības savam dēlam Gadam, skat. 1. Moz. 49:19. Mozus

svētības Gada ciltij, skat. 5. Moz. 33:20–21. Atbilstoši šīm svētībām, Gada pēcteči bija kareivīga cilts. Zemes, kas tiem tika atvēlētas kānaāniešu zemē, bija uz austrumiem no Jordānas upes un ietvēra labas gaņību zemes ar daudz ūdens.

Gads, praviētis. *Skat. arī* Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Vecajā Derībā praviētis un uzticams Dāvida draugs un padomdevējs (1. Sam. 22:5; 2. Sam. 24:11–19). Viņš uzrakstīja grāmatu par Dāvida darbiem, kas kļuvis par zudušiem Rakstiem (1. Laiku 29:29).

Gaisma, Kristus gaisma. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Patiesība; Saprāts, saprāti (Prāts, prāti); Sirdsapziņa; Svētais Gars

Dievišķa enerģija, spēks vai ietekme, kas nāk no Dieva caur Kristu un dod dzīvību un gaismu visam. Tas ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts gan debesīs, gan uz Zemes (M&D 88:6–13). Tas arī palīdz cilvēkiem saprast evaņģēlija patiesības un palīdz tiem nostāties uz evaņģēlija takas, kas ved uz glābšanu (Jāņa 3:19–21; 12:46; Al. 26:15; 32:35; M&D 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristus gaismu nevajag jaukt ar Svēto Garu. Kristus gaisma nav persona. Tā ir ietekme, kas nāk no Dieva un sagatavo cilvēku pieņemt Svēto Garu. Tā ir labā ietekme visu cilvēku dzīvēs (Jāņa 1:9; M&D 84:46–47).

Viena no Kristus gaismas izpausmēm ir sirdsapziņa, kas palīdz cilvēkam izvēlēties starp pareizo un nepareizo (Mor. 7:16). Jo vairāk cilvēki uzzina par evaņģēliju, jo viņu sirdsapziņa kļūst jūtīgāka (Mor. 7:12–19). Cilvēki, kas paklausa Kristus gaismai, tiek vesti pie Jēzus Kristus evaņģēlija (M&D 84:46–48).

Tas Kungs ir mans gaišums, **Psm.** 27:1. Staigāsim Tā Kunga gaismā, **Jes.** 2:5 (2. Nef. 12:5). Tas Kungs būs tava mūžīgā gaisma, **Jes.** 60:19.

Patiesais gaišums apgaismo ikvienu cilvēku, kas nāk pasaulē, **Jāņa** 1:4–9 (Jāņa 3:19; M&D 6:21; 34:1–3). Es esmu

pasaules gaisma, **Jāņa** 8:12 (Jāņa 9:5; M&D 11:28).

Viss, kas ir gaisma, ir labs, **Al.** 32:35. Kristus ir pasaules gaisma un dzīvība, **Al.** 38:9 (3. Nef. 9:18; 11:11; Et. 4:12). Kristus gars tiek dots ikvienam cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:15–19.

Tas, kas ir no Dieva, ir gaisma, un tā kļūst spožāka un spožāka, līdz iestājas pilnīga diena, **M&D** 50:24. Gars dod gaismu katram cilvēkam, **M&D** 84:45–48 (M&D 93:1–2). Tas, kas tur Viņa pavēles, saņem gaismu un patiesību, **M&D** 93:27–28. Gaisma un patiesība atmet to ļauno, **M&D** 93:37.

Gaišrēģis, redzētājs. *Skat. arī*

Pravietis; Urīms un Tumīms

Cilvēks, kas pilnvarots no Dieva ar garīgajām acīm skatīt tās lietas, ko Dievs ir apslēpis no pasaules (Moz. 6:35–38). Viņš ir atklājējs un pravietis (Mos. 8:13–16). Mormona Grāmatā Amons mācīja, ka tikai gaišrēģis var lietot īpašus izskaidrotājus jeb Urīmu un Tumīmu (Mos. 8:13; 28:16). Gaišrēģis zina pagātņi, tagadņi un nākotņi. Senatnē pravietis bieži tika saukts par redzētāju (1. Sam. 9:9; 2. Sam. 24:11).

Džozefs Smits ir dižs pēdējo dienu gaišrēģis (M&D 21:1; 135:3). Turklāt Augstākais prezidijs un Divpadsmito padome tiek atbalstīti kā pravieši, gaišrēģi un atklājēji.

Tā ir stūrgalvīga tauta, kas redzētājiem saka: jums nebūs redzēt!—un praviešiem: nesludiniet, **Jes.** 30:9–10.

Izraudzītu gaišrēģi Es ceļšu no tavu gurnu augļiem, **2. Nef.** 3:6–15.

Šeit ir gudrība, jā, būt par gaišrēģi, atklājēju, tulku un pravieti, **M&D** 107:92. Tas Kungs nozīmēja Hairamu Smitu būt par pravieti, gaišrēģi un atklājēju Baznīcai, **M&D** 124:91–94.

Galatiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, ko apustulis Pāvils rakstīja svētajiem, kas dzīvoja viscaur Galatijā.

Šīs vēstules tēma ir, ka patiesa brīvība var tikt atrasta, vienīgi dzīvojot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija. Ja svētie pieņemtu jūdu kristiešu mācības, kuri pastāvēja uz Mozus likuma ievērošanu, tie ierobežotu vai pat iznīcinātu to brīvību, ko viņi bija atraduši Kristū. Vēstulē Pāvils noteica savu kā apustuļa nostāju, izskaidroja mācību par taisnīgumu pēc ticības un apstiprināja garīgas reliģijas vērtību.

1. un 2. nodaļā Pāvils izteica nožēlu par jaunumiem, ko viņš bija saņēmis par atkrišanu starp galatiešiem, un izskaidroja savu vietu starp apustuļiem. 3. un 4. nodaļā ir apspriestas mācības par ticību un darbiem. 5. un 6. nodaļa satur sprediķi par ticības mācības praktiskajiem rezultātiem.

Galileja

Senajos laikos un mūsdienās Israēlas pati ziemeļu daļa uz rietumiem no Jordānas upes un Galilejas jūras. Galileja ir apmēram deviņdesmit septiņus kilometrus gara un četrdesmit septiņus kilometrus plata. Senatnē tur bija vairākas no labākajām zemēm un apdzīvotākajām Israēla pilsētām. Caur Galileju gāja svarīgi lielceļi, kas veda uz Damasku, Ēģipti un austrumu Israēlu. Tās lieliskais klimats un auglīgā augsne deva lielas olīvu, kviešu, miežu un vīnogu ražas. Zvejniecība Galilejas jūrā deva nozīmīgu eksporta tirdzniecību un bija liels bagātību avots. Lielu daļu no Sava laika Glābējs pavadīja Galilejā.

Spoža gaisma atmirdzēs Galilejā, **Jes.** 9:1–3 (2. Nef. 19:1–3).

Jēzus staigāja pa visu Galileju sludinādam, mācīdam un dziedinādam, **Mat.** 4:23. Pēc tam, kad Jēzus bija augšāmcēlies, Viņš parādījās Galilejā, **Marka** 14:28 (Jāņa 21:1–14). Jēzus slava izpaudās pa visu Galileju, **Lūk.** 4:14. Jēzus sāka Savus brīnumus Kānā Galilejā, **Jāņa** 2:11.

Galilejas jūra: Galilejas jūra atrodas Israēla ziemeļos. Tā arī tika saukta par Kinneretes ezeru Vecajā Derībā un par Ģenecaretas ezeru jeb Tiberijas jūru Jaunajā Derībā. Jēzus tur mācīja un teica vairākus sprediķus (Mat. 13:2). Jūra ir

Gamaliēls

bumbierveidīga, 20 kilometrus gara un 12 kilometrus plata savā platākajā vietā. Tā atrodas 207 metrus zem jūras līmeņa, kas bieži vien izraisa to, ka apkārtējais gaiss ir ļoti karsts. Aukstais gaiss, kas nāk lejā no kalniem un sastopas ar karsto gaisu virs ūdens, bieži vien rada pēkšņas vētras (Lūk. 8:22–24).

Gamaliēls. *Skat. arī* Farizeji

Pazīstams farizejs Jaunajā Derībā, kurš zināja un mācīja jūdu bauslību. Apustulis Pāvils bija viens no viņa mācekļiem (Ap. d. 22:3). Viņam bija ļoti liela ietekme sinedrijā (Ap. d. 5:34–40).

Gans. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Labais Gans

Simboliski cilvēks, kas rūpējas par Tā Kunga bērniem.

Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Ganiem ir jāgana avis, **Ec.** 34:2–3.

Gara dāvanas. *Skat. arī* Dāvana

Īpašas garīgas svētības, dotas no Tā Kunga cienīgiem cilvēkiem viņu pašu labumam un izmantošanai, lai svētītu citus. Gara dāvanu apraksta saņemšanai studējiet Mācības un Derību 46:11–33; 1. kor. 12:1–12; Mor. 10:8–18.

Dzenieties pēc vislielākajām dāvanām, **1. kor.** 12:31 (1. kor. 14:1).

Nefijiešiem tika dotas daudzas dāvanas no Gara, **Al.** 9:21. Ak vai tam, kas sacīs, ka Tas Kungs vairs nerīkojas ar dāvanām vai Svētā Gara spēku, **3. Nef.** 29:6. Dievs dod dāvanas uzticīgajiem, **Morm.** 9:7. Dāvanas nāk ar Kristus Garu, **Mor.** 10:17.

Ir daudzas dāvanas, un katram cilvēkam tiek dota dāvana ar Garu, **M&D** 46:11. Baznīcas vadītājiem tiek dots pazīt Gara dāvanas, **M&D** 46:27. Baznīcas prezidentam ir visas dāvanas, ko Dievs dāvā Baznīcas galvai, **M&D** 107:91–92.

Garīgā dziesma. *Skat. arī* Dziedāt; Mūzika

Dziesma Dieva slavināšanai.

Divpadsmit apustuļi dziedāja

pateicības dziesmu, pirms Tas Kungs aizgāja uz Ģetzemani, **Mat.** 26:30.

Tas Kungs aicināja Emmu Smitu izveidot svēto garīgo dziesmu izlasi, **M&D** 25:11. Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man un tiks atbildēta ar svētību uz viņu galvām, **M&D** 25:12. Slavē To Kungu ar dziedāšanu un ar mūziku, **M&D** 136:28.

Garīgā nāve. *Skat.* Nāve, garīgāGarīgā radišana. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Radīt, Radišana

Tas Kungs radīja visas lietas garīgi, pirms Viņš tās radīja fiziski (Moz. 3:5).

Tas Kungs radīja ikvienu augu, pirms tas radās uz zemes, **1. Moz.** 2:4–6 (Ābr. 5:5).

Ar Sava Gara spēku Es radīju visas lietas—vispirms garīgi, pēc tam laicīgi, **M&D** 29:31–32. Tas, kas ir laicīgs, ir līdzīgs tam, kas ir garīgs, **M&D** 77:2.

Es radīju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51.

Garīgās dāvanas. *Skat.* Gara dāvanasGars. *Skat. arī* Augšāmcelšanās; Cilvēks, Cilvēki; Dvēsele; Nāve, fiziskā

Tā dzīvās būtnes daļa, kas pastāv pirms piedzimšanas laicībā, kas mīt fiziskajā ķermenī mirstīgās dzīves laikā un kas pastāv pēc nāves kā atsevišķa būtne līdz Augšāmcelšanās laikam. Visas dzīvās radības—cilvēks, dzīvnieki un augi—bija gari pirms vēl jebkāda dzīvības forma bija uz Zemes (1. Moz. 2:4–5; Moz. 3:4–7). Garīgais ķermenis izskatās kā fiziskais ķermenis (1. Nef. 11:11; Et. 3:15–16; M&D 77:2; 129). Gars ir matērija, bet daudz smalkāka vai tīrāka nekā mirstīgie elementi vai matērija (M&D 131:7).

Ikviens cilvēks burtiski ir Dieva dēls vai meita, būdams piedzimis kā gars Debesu vecākiem pirms tas piedzima mirstīgajiem vecākiem uz Zemes (Ebr. 12:9). Ikvienam cilvēkam uz Zemes ir nemirstīgs garīgais ķermenis, papildus ķermenim no miesas un kauliem. Kā dažreiz noteikts Svētajos Rakstos, gars un fiziskais ķermenis kopā veido dvēseli

(1. Moz. 2:7; M&D 88:15; Moz. 3:7, 9, 19; Ābr. 5:7). Gars var dzīvot bez fiziskā ķermeņa, bet fiziskais ķermenis nevar dzīvot bez gara (Jēk. v. 2:26). Fiziskā nāve ir gara atdalīšana no ķermeņa. Pie Augšamcelšanās gars tiek apvienots ar to pašu fizisko ķermeni no miesas un kauliem, kas tam bija mirstīgajā dzīvē, tikai ar divām galvenajām atšķirībām: tie vairs nekad netiks atdalīti, un fiziskais ķermenis būs nemirstīgs un pilnīgs (Al. 11:45; M&D 138:16–17).

Garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam, **Lūk.** 24:39. Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni, **Rom.** 8:16. Pagodiniet Dievu ar savu miesu un savu garu, **1. kor.** 6:20.

Šis ķermenis ir Mana gara ķermenis, **Et.** 3:16.

Cilvēks ir gars, **M&D** 93:33. Kristus kalpoja taisnīgajiem gariem paradīzē, **M&D** 138:28–30 (1. Pēt. v. 3:18–19).

Jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni, asinīm un garu, **Moz.** 6:59. Viņš stāvēja to vidū, kas bija gari, **Ābr.** 3:23.

Ļaunie gari: Jēzus izdzina daudzus ļaunus garus, **Marka** 1:27, 34, 39. Izej, tu nešķīstais gars, no tā cilvēka, **Marka** 5:2–13.

Ļaunais gars māca cilvēkam, ka viņam nevajag lūgt, **2. Nef.** 32:8. Jēzus Kristus Vārdā viņš izdzina velnus un nešķīstos garus, **3. Nef.** 7:19.

Daudzi viltus gari ir izplatījušies, pievīlot pasauli, **M&D** 50:2, 31–32. Džozefs Smits izklāstīja trīs principus, kā noteikt, vai gars ir no Dieva vai no velna, **M&D** 129.

Gars, Svētais. *Skat.* Svētais Gars

Garu cietums. *Skat.* Elle

Garu pasaule. *Skat.* Elle; Paradīze; Pirmsmirstīgā dzīve

Gavēt, Gavēšana. *Skat. arī* Labklājība; Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana; Nabags; Ziedojums

Brīvprātīgi atteikties no ēšanas vai dzeršanas ar mērķi tuvoties Tam Kungam un lūgt Viņa svētības. Kad kāda persona vai grupa gavē, tiem ir arī jālūdz,

lai saprastu Dieva gribu un attīstītu lielāku garīgo spēku. Patiesi ticīgie vienmēr ir gavējuši.

Šodien Baznīcā viena sabata diena katru mēnesi ir nolikta gavēšanas mērķim. Šajā laikā Baznīcas locekļi neēd un nedzer kādu laika posmu. Tad tie ziedo Baznīcai to naudu, ko viņi būtu iztērējuši uzturam šīm ēdienreizēm. Šī nauda tiek saukta par gavēņa ziedojumu. Baznīca izmanto gavēņa ziedojumus, lai palīdzētu nabadzīgajiem un trūkumcietējiem.

Mēs gavējam un lūdzām mūsu Dievu, **Ezr.** 8:21–23, 31. Es gavēju un griezoz ar lūgšanām pie debesu Dieva, **Neh.** 1:4. Gavējiet manis dēļ, neēdiet un nedzeriet trīs dienas, **Est.** 4:16. Es mērdēju sevi ar gavēšanu, **Psm.** 35:13. Vai tā nav tāda gavēšana, kāda Man patīk, **Jes.** 58:3–12. Es vērsu pret Dievu To Kungu savu vaigu, lūgdams un gavēdams, **Dan.** 9:3. Griezieties atpakaļ pie Manis no visas savas sirds ar gavēšanu, **Joēla** 2:12. Ninives ļaudis ticēja Dievam un izsludināja gavēni, **Jon.** 3:5.

Jēzus gavēja četrdesmit dienas, **Mat.** 4:2 (2. Moz. 34:28; 1. Ķēn. 19:8; Lūk. 4:1–2). Nerādies ļaudīm kā gavētājs, **Mat.** 6:18 (3. Nef. 13:16). Šī suga neiziet citādi, kā vien ar lūgšanas un gavēšanas palīdzību, **Mat.** 17:21.

Turpiniet gavēt un lūgt, **Omn.** 1:26 (4. Nef. 1:12). Viņi sāka gavēt un lūgt To Kungu savu Dievu, **Mos.** 27:22. Es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas, **Al.** 5:46. Dieva bērni apvienojās gavēšanā un varēnā lūgšanā, **Al.** 6:6. Mosijas dēli bija daudz nodevušies gavēšanai un lūgšanām, **Al.** 17:3, 9. Daudzu nefijiešu nāvei sekoja gavēšanas un lūgšanas laiks, **Al.** 28:5–6. Viņi daudz gavēja un daudz lūdza, **Al.** 45:1 (Hel. 3:35).

Lai tavs ēdiens tiek sagatavots ar atklātu sirdi, lai tavs gavēnis būtu pilnīgs, **M&D** 59:13–14. Jums jāturpina lūgšanā un gavēšanā, **M&D** 88:76.

Genesis. *Skat. arī* Pentateihs

Genesis grāmata ir pirmā grāmata Vecajā Derībā un to sarakstīja pravietis

Mozs. Tā dod atskaiti par pašu sākumu, kā piemēram, Zemes radišanu, dzīvnieku un cilvēka izvietošanu uz Zemes, Ādama un Ievas Krišanu, evaņģēlija atklāšanu Ādamam, sākumu ciltīm un rasēm, valodu rašanos Bābelē un Ābrahāma ģimenes sākumu, kas noveda pie Israēla nama izveidošanās. Genesis tiek uzsvērtā Jāzēpa kā Israēla pasargātāja loma.

Pedējo dienu atklāsmes apstiprina un izskaidro Genesis pierakstu (1. Nef. 5; Et. 1; Moz. 1–8; Ābr. 1–5).

Genesis grāmatā 1. līdz 4. nodaļa attiecas uz pasaules radišanu un Ādama ģimenes izaugsmi. No 5. līdz 10. nodaļai ir pierakstīta Noas vēsture. No 11. līdz 20. nodaļai ir stāstīts par Ābrahāmu un viņa ģimeni līdz pat Īzāka laikam. 21. līdz 35. nodaļai ir stāstīts par Īzāka ģimeni. 36. nodaļai ir stāstīts par Ēsavu un viņa ģimeni. No 37. līdz 50. nodaļai stāstīts par Jēkaba ģimeni un dota atskaite par to, kā Jāzeps tika pārdots uz Ēģipti, un viņa lomu Israēla nama glābšanā.

Gideons (Mormona Grāmata)

Uzticīgs nefijiešu vadonis.

Bija stiprs vīrs un ķēniņa Noas ienaidsnieks, **Mos.** 19:4–8. Deva padomu ķēniņam Limhijam, **Mos.** 20:17–22. Piedāvāja plānu kā izbēgt no lamaniešu jūga, **Mos.** 22:3–9. Viņu nogalināja Nehors, **Al.** 1:8–10.

Gideons (Vecā Derība)

Vadonis, kas atbrīvoja Israēlu no midiāniešiem (Soģu 6:11–40; 7–8).

Gileādas balzams

Aromātiski sveķi jeb garšvielas, kas tika izmantotas brūču dziedināšanai (1. Moz. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Krūmi, kas deva sveķus, no kuriem balzams tika taisīts, tik bagātīgi auga Gileādā Vecās Derības laikos, ka balzams kļuva pazīstams kā „Gileādas balzams” (1. Moz. 37:25; Ec. 27:17).

Glābējs. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Kāds kurš glābj. Jēzus Kristus, caur Savu veikto Izpirkšanu, piedāvā

pestīšanu un glābšanu visai cilvēcei. „Glābējs” ir Jēzus Kristus Vārds un tituls.

Tas Kungs ir mans gaišums un mana pestīšana, **Psm.** 27:1 (2. Moz. 15:1–2; 2. Sam. 22:2–3). Es esmu Tas Kungs, un bez Manis nav cita Glābēja, **Jes.** 43:11 (**M&D** 76:1).

Tā Vārdu tev būs saukt: Jēzus, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem, **Mat.** 1:21. Jums šodien Pestītājs dzimis, kas ir Kristus, Tas Kungs, **Lūk.** 2:11. Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai glābtu cilvēkus, **Jāņa** 3:16–17. Nav neviens cits vārds, izņemot Kristu, ar ko cilvēks var tikt izglābts, **Ap. d.** 4:10–12 (2. Nef. 25:20; Mos. 3:17; 5:8; **M&D** 18:23; Moz. 6:52). No debesīm mēs gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu, **Fil.** 3:20. Tēvs ir sūtījis Dēlu par pasaules Glābēju, **1. Jāņa v.** 4:14.

Tas Kungs ir cēlis Mesiju, pasaules Glābēju, **1. Nef.** 10:4. Dieva Jērs ir pasaules Glābējs, **1. Nef.** 13:40. Zināšanas par Glābēju izplatīsies katrā tautā, cilti, valodā un tautībā, **Mos.** 3:20. Kristum bija jāmirst, lai glābšana varētu nākt, **Hel.** 14:15–16.

Attaisnošana un iesvētīšana caur Glābēju ir taisnīga un patiesa, **M&D** 20:30–31. Es esmu Jēzus Kristus, pasaules Glābējs, **M&D** 43:34.

Mans Vienpiedzimušais ir Glābējs, **Moz.** 1:6. Tik daudzi, cik ticēs Dēlam un nožēlos savus grēkus, tiks izglābti, **Moz.** 5:15.

Glābšana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Labvēlība; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Paaugstināšana; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana

Tikt izglābtam gan no fiziskās, gan garīgās nāves. Visi ļaudis tiks izglābti no fiziskās nāves ar Dieva labvēlību, caur Jēzus Kristus nāvi un Augšamcelšanos. Ar Dieva labvēlību ikviens cilvēks var tikt izglābts arī no garīgās nāves caur ticību Jēzum Kristum. Šī ticība tiek parādīta, dzīvojot paklausībā evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem un kalpojot Kristum.

Tas Kungs ir mana gaisma un mana pestīšana, **Psm.** 27:1. Viņš ir mans akmenskalns un mans patvērums, **Psm.** 62:3.

Evanģēlijs ir Dieva spēks glābšanai, **Rom.** 1:16 (M&D 68:4). Gādājiet ar bailēm savu glābšanu, **Fil.** 2:12. Dievs jūs izredzējis pestīšanai caur iesvētīšanu, **2. tes.** 2:13.

Glābšana ir par brīvu, **2. Nef.** 2:4.

Nav lielākas dāvanas, kā glābšanas dāvana, **M&D** 6:13.

Jēzus Kristus ir vienīgais Vārds, ar ko glābšana nāks, **Moz.** 6:52 (Ap. d. 4:10–12). Mēs ticam, ka caur Kristus veikto Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Bērnū glābšana: Ja jūs netopat kā bērni, jūs nenāksit Debesu valstībā, **Mat.** 18:3.

Maziem bērniem arī ir mūžīgā dzīve, **Mos.** 15:25. Mazu bērnu kristīšana ir negantība, un mazi bērni ir dzīvi Kristū Viņa veiktās Izpirkšanas dēļ, **Mor.** 8:8–24.

Mazi bērni ir atpestīti caur Vienpiedzīmušo, Sātans nevar tos kārdināt, **M&D** 29:46–47. Bērniem ir jāmāca evaņģēlijs un jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:25–28. Mazi bērni ir svētīti caur Jēzu Kristu, **M&D** 74:7. Cilvēki atkal kļūva savā bērna stāvoklī nevainīgi, **M&D** 93:38. Visi bērni, kuri nomirst pirms atbildības vecuma sasniegšanas, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Bērni ir tīri kopš pasaules radišanas, **Moz.** 6:54.

Glābšana mirušajiem. *Skat. arī*

Glābšana; Ģenealogija, ciltsraksti; Pestīšanas iecere; Piemiņas grāmata

Iespēja visiem tiem, kas ir nomiruši bez evaņģēlija glābšanas priekšrakstu saņemšanas, ka šos priekšrakstus viņu labā tempļos izpilda cienīgi Baznīcas locekļi. Mirušajiem garu pasaulē tiek mācīts evaņģēlijs, un tie var pieņemt tos priekšrakstus, kas par tiem tiek izpildīti mirstīgajā dzīvē.

Uzticīgi Baznīcas locekļi pēta un sagatavo ģimenes vēsturi, lai noteiktu senču vārdus un dzimšanas datumus, tā lai to labā tīktu izpildīti glābšanas priekšraksti.

Lai sacītu cietumniekiem: nāciet laukā, **Jes.** 49:9 (Jes. 24:22; 1. Nef. 21:9). Pasludināt saistītiem pilnīgu brīvību, **Jes.** 61:1 (Lūk. 4:18). Viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem, **Mal.** 3:23–24 (3. Nef. 25:5–6; M&D 110:13–16).

Mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, **Jāņa** 5:25. Kāpēc tad viņi liekas kristīties par mirušajiem, **1. kor.** 15:29. Kristus sludināja gariem cietumā, **1. Pēt. v.** 3:18–20. Tādēļ arī mirušajiem ir prieka vēsts sludināta, **1. Pēt. v.** 4:6.

Dēls apmeklēja garus cietumā, **M&D** 76:73. Tad nāk pestīšana tiem, kuri ir saņēmuši savu daļu tajā cietumā, **M&D** 88:99. Nav kristāmtrauka uz zemes, lai Mani svētie taptu kristīti par tiem, kas ir miruši, **M&D** 124:29. Visi tie, kas ir nomiruši un kas būtu pieņēmuši evaņģēliju, būs mantinieki celestiālajā valstībā, **M&D** 137:7–10. Parādījās Dieva Dēls, pasludinādams brīvību gūstekņiem, kas ir bijuši uzticīgi, **M&D** 138:18.

Cik daudzi no gariem bija cietumā, iznāca no cietuma, **Moz.** 7:57.

Glābšanas iecere. Skat. Pestīšanas iecere

Godaprāts. Skat. arī Godīgs, Godīgums; Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Taisnīgs, godīgs un sirsnīgs.

Līdz savam pēdējam elpas vilcienam es nenoliegšu pats sev savu godaprātu, **Īj.** 27:5. Taisnais staigā savas sirds skaidrībā, **Sal. Pam.** 20:7.

Viņi bija vīri, kas bija uzticīgi visos laikos un katrā lietā, kas tiem bija uzticēta, **Al.** 53:20.

Tas Kungs mīlēja Hairamu Smitu dēļ viņa sirds godaprāta, **M&D** 124:15.

Godbijība. Skat. arī Bailes; Gods

Dziļā cieņa pret svētām lietām; izbrīns.

Tas Kungs pavēlēja Mozum novilkēt kurpes, jo viņš stāvēja uz svētas zemes, **2. Moz.** 3:4–5. Dievs ir bijāms un iedves bailes, **Psm.** 89:8.

Kalposim patīkami Dievam, ar bijību un bailēm, **Ebr.** 12:28.

Moronijs nometās zemē un spēcīgi lūdz, **Al.** 46:13. Laužu pulks krita pie zemes un pielūdza Kristu, **3. Nef.** 11:12–19.

Meties ceļos Manā priekšā, **M&D** 5:24. Visas būtnes noliecas pazemīgā godbijībā Dieva troņa priekšā, **M&D** 76:93. Jūsu prāti ir tikuši aptumšoti tādēļ, ka jūs esat nevērīgi izturējušies pret to, ko jūs esat saņēmuši, **M&D** 84:54–57. Katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies, **M&D** 88:104. Aiz cieņas jeb godbijības pret Augstākās Būtnes Vārdu baznīca nosauca šo priesterību pēc Melhisedeka, **M&D** 107:4. Svētības tiks izlietas pār tiem, kuri godās To Kungu Viņa namā, **M&D** 109:21.

Godība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Godības pakāpes; Patiesība

Svētajos Rakstos godība bieži attiecas uz Dieva gaismu un patiesību. Tā arī var attiekties uz slavēšanu vai godāšanu un uz notiektiem mūžīgās dzīves apstākļiem vai uz Dieva godību.

Svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības, **Jes.** 6:3 (2. Nef. 16:3).

Mēs topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu, **2. kor.** 3:18.

Viņš uzcels mani, lai dzīvotu ar Viņu godībā, **Al.** 36:28.

Godības, kas tiks saņemtas pie augšāmcelšanās, atšķirsies atbilstoši taisnīgumam, **M&D** 76:50–119. Dieva godība ir saprāts, **M&D** 93:36.

Dieva godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Es ieraudzīju divas personas, kuru spožumu un godību nav pat iespējams aprakstīt, **DžS—V** 1:17.

Godības pakāpes. *Skat. arī* Celestiālā godība; Telestiālā godība; Terestriālā godība

Atšķirīgas valstības debesīs. Pēdējā tiesā katra persona iemantos mūžīgu dzīves vietu noteiktā valstībā vai godībā, izņemot tos, kas ir pazūšanas dēļi.

Jēzus sacīja: Mana Tēva namā ir daudz mājokļu, **Jāņa** 14:2 (Et. 12:32). Citāda godība ir saulei un citāda mēnesim, un

citāda zvaigznēm, **1. kor.** 15:40–41. Pāvils tika aizrauts trešajās debesīs, **2. kor.** 12:2.

Ir tāda vieta, kur vispār nav godības un ir mūžīgā sodība, **M&D** 76:30–38, 43–45. Ir trīs godības pakāpes, **M&D** 76:50–113; 88:20–32.

Godīgs, Godīgums. *Skat. arī* Godaprāts

Būt sirsnīgam, patiesam un bez viltus.

Tie, kas rikojas taisnīgi, patīk Tam Kungam, **Sal. Pam.** 12:22. Ko tu esi apsolījis, to pildi, **Sal. Māc.** 5:3–4.

Mēs esam atraisījušies no slepenām kauna lietām, **2. kor.** 4:1–2. Dzīvojiet godīgi, **1. Pēt. v.** 2:12.

Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē, **2. Nef.** 9:34. Gars runā patiesību un nemelo, **Jēk.** 4:13. Tam, kas aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, **Mos.** 4:28 (**M&D** 136:25). Skaties, lai tu rīkojies taisni, spried taisnīgi un dari labu, **Al.** 41:14.

Lai katrs cilvēks rikojas godīgi, **M&D** 51:9. Visi, kas zina, ka viņu sirdis ir godīgas, ir Manis pieņemti, **M&D** 97:8. Godīgi, gudri un labi cilvēki ir jāmeklē politiskiem amatiem, **M&D** 98:4–10. Tav būs uzcītīgi meklēt, lai atdotu to, ko tavs tuvākais ir pazaudējis, **M&D** 136:26.

Mēs ticam, ka jābūt godīgiem, **TA** 1:13.

Gods. *Skat. arī* Cieņa; Godbijība

Kā parasti lietots Svētajos Rakstos—izrādīt respektu jeb cieņu kādam vai kaut kam.

Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (1. Nef. 17:55; Mos. 13:20). Dod godu Tam Kungam no savas mantas, **Sal. Pam.** 3:9.

Ja kāds Man kalpos, to Mans Tēvs cels godā, **Jāņa** 12:26. Vīriem ir jāgodā savas sievas, **1. Pēt. v.** 3:7.

Tikai ar savām lūpām tie godā To Kungu, **2. Nef.** 27:25 (Jes. 29:13). Es nemeklēju pēc pasaules cieņas, **Al.** 60:36.

Velns sacēlās pret Mani, sacīdams: Dod man Savu godu,—kas ir Mans spēks, **M&D** 29:36. Uzticīgie tiks kronēti ar godu, **M&D** 75:5 (**M&D** 124:55).

Tas Kungs priecājas pagodināt tos, kas kalpo Viņam, **M&D** 76:5. Viņi nav izredzēti tāpēc, ka viņi tiecas pēc cilvēku goda, **M&D** 121:34–35.

Mēs ticam, ka ir jāgodā un jāatbalsta likums, **TA** 1:12 (**M&D** 134:6).

Gogs. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Magoga

Magogas ķēniņš. Ecēhiels pravietoja, ka Gogs iebruks Israēlā Tā Kunga Otrās Atnākšanas laikā (**Ec.** 38–39). Cita kauja, kas tiek saukta par Goga un Magogas kauju, notiks Tūkstošgades beigās (Jāņa atkl. 20:7–9; **M&D** 88:111–116).

Golgāta. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Krustā sišana

Golgāta aramiešu valodā nozīmē „galvaskauss”. Tas ir tās vietas nosaukums, kur Kristus tika sists krustā (**Mat.** 27:33; **Marka** 15:22; **Jāņa** 19:17). Latīņu valodā tās nosaukums ir „Calvariae Locus” (**Lūk.** 23:33).

Goliāts. *Skat. arī* Dāvids

Vecajā Derībā filistiešu milzis, kurš meta izaicinājumu israēliešu karapulkiem. Dāvids pieņēma viņa izaicinājumu un nogalināja viņu ar Tā Kunga palīdzību (**1. Sam.** 17).

Gomora. *Skat. arī* Sodoma

Vecajā Derībā ļauna pilsēta, ko Tas Kungs iznīcināja (**1. Moz.** 19:12–29).

Greisirdīgs, Greisirdība. *Skat. arī* Skaudība

Kā lietots Svētajos Rakstos, vārdam *greisirdīgs* ir divas nozīmes: (1) būt kvēlam un ar viegli aizvainojamām un dziļām jūtām pret kaut ko vai kādu un (2) būt skaudīgam pret kādu vai domāt, ka kāds cits gūs kādu priekšrocību.

Būt ar dedzīgām jūtām: Es, Tas Kungs, esmu greisirdīgs Dievs, **2. Moz.** 20:5 (**5. Moz.** 5:9; 6:15; **Mos.** 11:22). Es būšu nomodā par Savu svēto Vārdu, **Ec.** 39:25. Es esmu pilns lielas sirdsdedzes par Jeruzālemi un Ciānu, **Cak.** 1:14.

Būt skaudīgam vai turēt aizdomas:

Greisirdība ir cilvēka dusmas, **Sal. Pam.** 6:32–35.

Akišs kļuva greisirdīgs uz savu dēlu, **Et.** 9:7.

Noplēsiet no sevis greisirdību un bailēs, **M&D** 67:10.

Grēks. *Skat. arī* Bezdievīgs; Ļauns, Ļaundarība; Negants, Negantība; Nešķīsts, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība; Pārkāpt; Sacelšanās

Apzināta nepakļaušanās Dieva pavēlēm.

Kas noliedz savu ļauno darbu, tam tas neizdodas, **Sal. Pam.** 28:13. Kaut arī jūsu grēki būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:18. Grēcinieki mirs, un taisnīgie tiks izglābti, **Ec.** 18.

Dieva Jērs paņēm prom pasaules grēkus, **Jāņa** 1:29. Liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16. Grēka alga ir nāve, **Rom.** 6:23. Tad nu kas zina darīt labu un to nedara, tam tas ir par grēku, **Jēk. v.** 4:17.

Vai tu padarīsi mani tādu, lai es trīcētu, parādoties grēkam, **2. Nef.** 4:31. Ak vai visiem tiem, kuri nomirst savos grēkos, **2. Nef.** 9:38. Viņi nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu, **Al.** 13:12. Nedomā, ka tu tiksi atjaunots no grēka laimē, **Al.** 41:9–10. Tas Kungs nevar raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi, **Al.** 45:16 (**M&D** 1:31). Mazi bērni nevar sagrēkot, **Mor.** 8:8.

Lai nožēlotu grēkus, cilvēkam ir jāatzīstas tajos un jāatmet tie, **M&D** 58:42–43. Tanī cilvēkā, kas nepiedod brālim, paliek lielāks grēks, **M&D** 64:9. Tas, kurš grēko pret lielāku gaismu, saņems lielāku nosodījumu, **M&D** 82:3. Pie tās dvēseles, kas grēko, atgriezīsies iepriekšējie grēki, **M&D** 82:7. Kad mēs cenšamies aplēpt savus grēkus, debesis attālinās, **M&D** 121:37.

Grēku piedošana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Piedot

Piedošana par ļaundarībām ar

Gudrība

nosacijumu, ka grēki tiek nožēloti. Grēku piedošanu padarīja iespējamu Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana. Cilvēks iegūst savu grēku piedošanu, ja viņam ir ticība Kristum, viņš nožēlo savus grēkus, pieņem kristīšanas un roku uzlikšanas Svētā Gara dāvanai priekšrakstus un paklausa Dieva pavēlēm (TA 1:3–4).

Kaut arī jūsu grēki būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:16–18.

Tās ir Manas asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai, **Mat.** 26:28 (Ebr. 9:22–28; M&D 27:2). Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties, lai jūs dabūtu grēku piedošanu, **Ap. d.** 2:38 (Lūk. 3:3; M&D 107:20). Tie, kas tic Jēzum, saņems grēku piedošanu, **Ap. d.** 10:43 (Mos. 3:13).

Kristus ir avots, pie kā var meklēt grēku piedošanu, **2. Nef.** 25:26. Lai saglabātu savu grēku piedošanu, mums ir jārūpējas par nabagiem un trūkcietējiem, **Mos.** 4:11–12, 26. Katram, kas nožēlo grēkus, būs tiesības uz žēlastību savu grēku piedošanai, **Al.** 12:34. Baušļu pildīšana nes grēku piedošanu, **Mor.** 8:25.

Ārona priesterība tur kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, **M&D** 13 (M&D 84:64, 74; TA 1:4). Es, Tas Kungs, vairs nepieminu viņu grēkus, **M&D** 58:42–43 (Ēc. 18:21–22). Tiem tika mācīta aizstājoša kristīšana grēku piedošanai, **M&D** 138:33.

Gudrība. *Skat. arī* Patiesība; Saprašana; Zināšanas

Spējas vai dāvana no Dieva spriest pareizi. Cilvēks iegūst gudrību caur pieredzi un mācībām, un sekojot Dieva padomam. Bez Dieva palīdzības cilvēkam nevar būt patiesa gudrība (2. Nef. 9:28; 27:26).

Dievs deva Salamanam gudrību, **1. Kēn.** 5:9–10. Gudrība ir svarīga, tādēļ centies iegūt gudrību, **Sal. Pam.** 4:7. Kas gudrs kļuvis, mil savu dzīvību, **Sal. Pam.** 19:8.

Jēzus pieņēma gudrībā, **Lūk.** 2:40, 52. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai

to lūdž no Dieva, **Jēk. v.** 1:5 (M&D 42:68; DžS—V 1:11).

Es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties gudrību, **Mos.** 2:17. Mācies gudrību savā jaunībā, **Al.** 37:35.

Svētajiem ir jāatrod gudrība un lieli zināšanu dārgumi, **M&D** 89:19. Lai tas, kurš ir nezinošs, mācās gudrību pazeļojoties un piesaucot To Kungu, **M&D** 136:32.

Gudrības vārds

Tā Kunga atklāts veselības likums svēto fiziskajam un garīgajam labumam (M&D 89). Parasti uz to atsaucas kā uz Gudrības Vārdu. Tas Kungs vienmēr ir mācījis Saviem sekotājiem veselības principus. Tas Kungs atklāja Džozefam Smitam, kādus ēdienus ēst un no kādiem izvairīties, kopā ar solījumu dot laicīgas un garīgas svētības par Gudrības Vārda ievērošanu.

Viņu un stipru dzērienu tu nedzer, **3. Moz.** 10:9. Vīns ir zobgalis, ikviens cits stiprs dzēriens ir trakulis, **Sal. Pam.** 20:1. Rūgts kļuvis dzērājiem stiprais dzēriens, **Jes.** 24:9. Daniēls negribēja aptraipīt sevi ar ķēniņa ēdienu un vīnu, **Dan.** 1:8.

Kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās, **1. kor.** 3:16–17. Dzērāji neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:10 (Gal. 5:21).

Kas pavēl atturēties no gaļas, lai cilvēks neēstu to, nav Dieva iecelts, **M&D** 49:18–21. Visas lietas, kas ir uz Zemes, ir jāizmanto saprātīgi, bez pārmērībām, **M&D** 59:20. Tas Kungs deva padomu svētajiem nelietot vīnu, stiprus dzērienus, tabaku un karstus dzērienus, **M&D** 89:1–9. Augi, augļi, gaļa un graudi ir nolikti cilvēka un dzīvnieku lietošanai, **M&D** 89:10–17. Paklausība Gudrības vārdam nes laicīgas un garīgas svētības, **M&D** 89:18–21.

Gulēt

Atpūtas stāvoklis, kurā cilvēks ir neaktīvs un bez samaņas. Tas Kungs ir ieteicis svētajiem negulēt ilgāk, nekā nepieciešams (M&D 88:124). Gulēšana var būt arī garīgās (1. kor. 11:30; 2. Nef. 1:13) vai fiziskās nāves simbols (Morm. 9:13).

Gūsts. *Skat. arī* Brīvs, Brīvība

Būt fiziskā vai garīgā jūgā.

Israēla nams tika aizvests trimdā savu noziegumu dēļ, **Ec.** 39:23.

Kas ņem gūstā, aizies pats gūstā, **Jāņa atkl.** 13:10.

Ļaunie tiks novesti velna gūstā, **1. Nef.** 14:4, 7. Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27. Miesas griba dod velna garam varu saņemt gūstā, **2. Nef.** 2:29. Vai jūs pietiekami saglabājat piemiņā jūsu tēvu gūstu, **Al.** 5:5–6. Tos, kas nocietina savas sirdis, saņem gūstā velns, **Al.** 12:11. Esiet modri un lūdziet vienmēr, lai jūs netiktu velna sakārdināti un viņš jūs neaizvestu gūstā, **3. Nef.** 18:15.

Ģenealoģija, ciltsraksti. *Skat. arī*

Glābšana; Glābšana mirušajiem;

Ģimene; Kristīšana, Kristīt—

Kristīšana par mirušajiem; Piemiņas grāmata; Priekšraksti—Aizstājošs priekšraksts

Pieraksts, kas fiksē izcelsmes līniju ģimenē. Tur, kur priesterības amati vai noteiktas svētības bija noteiktas konkrētai ģimenei, ģenealoģija Svētajos Rakstos bija ļoti nozīmīga (1. **Moz.** 5; 10; 25; 46; 1. **Laiku** 1–9; **Ezr.** 2:61–62; **Neh.** 7:63–64; **Mat.** 1:1–17; **Lūk.** 3:23–38; 1. **Nef.** 3:1–4; 5:14–19; **Jar.** 1:1–2). Atjaunotajā Baznīcā šodien Baznīcas locekļi turpina fiksēt savu ģimeņu izcelsmes līnijas, lai atbilstoši identificētu savus mirušos priekšrakstus par saviem senčiem. Šie priekšraksti ir spēkā visām tām mirušajām personām, kas pieņem Jēzus Kristus evaņģēliju garu pasaulē (**M&D** 127–128).

Ģetzemane. *Skat. arī* Eļļas kalns;

Izpirkt, Grēku Izpirkšana

Dārzs, par kuru Jaunajā Derībā teikts, ka tas ir blakus Eļļas kalnam. Aramiešu valodā vārds *ģetzemane* nozīmē „eļļas spiede”. Jēzus devās uz šo dārzu tai naktī, kad Jūda Viņu nodeva. Viņš lūdza un cieta Ģetzemanē par cilvēces grēkiem

(**Mat.** 26:36, 39; **Marka** 14:32; **Jāņa** 18:1; **Al.** 21:9; **M&D** 19:15–19).

Ģetzemanes dārzs. *Skat.* Ģetzemane

Ģimene. *Skat. arī* Bērns, Bērni;

Laulība, Precēt; Māte; Tēvs,

mirstīgais

Kā lietots Svētajos Rakstos, ģimene sastāv no vīra un sievas, bērniem un dažreiz citiem radniekiem, kas dzīvo vienā namā vienas ģimenes galvas pakļautībā. Ģimene var būt arī viens no vecākiem ar bērniem, vīrs un sieva bez bērniem vai pat viens cilvēks, kas dzīvo viens pats.

Vispārīgi: Tevī būs svētītas visas zemes ģimenes, **1. Moz.** 12:3 (1. **Moz.** 28:14; **Ābr.** 2:11). Es būšu Dievs visām Israēla ciltīm, **Jer.** 31:1.

Ikviens cilts debesīs un uz zemes dabū savu vārdu no Tēva, **Ef.** 3:14–15.

Ādams un Ieva dzemdēja visas zemes ģimēni, **2. Nef.** 2:20.

Tava godība būs pēcnācēju turpinājums mūžīgi mūžos, **M&D** 132:19. Es došu viņam mūžīgo dzīvību kroņus mūžīgajās pasaulēs, **M&D** 132:55. Bērnu aizzīmogošana ar viņu vecākiem ir daļa no laiku pilnības lielā darba, **M&D** 138:48.

Vīrieti un sievieti Es radīju un sacīju uz tiem: Augļojieties un vairojieties, **Moz.** 2:27–28. Nav labi cilvēkam būt vienam, **Moz.** 3:18. Ādams un Ieva strādāja kopā, **Moz.** 5:1.

Vecāku atbildība: Ābrahāms pavēlēs saviem bērniem, un tie sargās Tā Kunga ceļu, **1. Moz.** 18:17–19. Tu mācīsi saviem bērniem cītīgi šos vārdus, **5. Moz.** 6:7 (5. **Moz.** 11:19). Kas savu dēlu mīl, tas to pārmāca, **Sal. Pam.** 13:24 (Sal. Pam. 23:13). Māci savam bērnam ceļu, pa kuru viņam iet, **Sal. Pam.** 22:6. Baudi šo dzīvi ar savu mīļoto sievu, **Sal. Māc.** 9:9. Visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, **Jes.** 54:13 (3. **Nef.** 2:2:13).

Audziniēt tos būt paklausīgiem Tam Kungam, **Ef.** 6:1–4 (Ēn. 1:1). Ja kāds negādā par savējiem, viņš ir aizliedzis ticību, **1. Tim.** 5:8.

Viņš skubināja tos ar visām mīloša tēva jūtām, **1. Nef.** 8:37. Mēs runājam par

Ģimenes vēsture

Kristu, lai mūsu bērni varētu zināt, pie kura avota tie var meklēt, **2. Nef.** 25:26. Viņu vīri un viņu sievas mīl savus bērnus, **Jēk.** 3:7. Māciet viņiem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:14–15. Jūs aizsargāsiet savas ģimenes līdz pat asinsizliešanai, **Al.** 43:47. Lūdziet savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni taptu svētīti, **3. Nef.** 18:21.

Vecākiem ir jāmaca evaņģēlijs saviem bērniem, **M&D** 68:25. Katram vīram ir pienākums apgādāt savu paša ģimeni, **M&D** 75:28. Visiem bērniem ir tiesības uz apgādību no saviem vecākiem, **M&D** 83:4. Audziniet savus bērnus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40. Saved kārtībā savu māju, **M&D** 93:43–44, 50. Priestības nesējiem ir jāietekmē citi tikai ar neviltotu mīlestību, **M&D** 121:41.

Ādams un Ieva darīja visu zināmu saviem bērniem, **Moz.** 5:12.

Bērnu atbildība: Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12. Mans dēls, paklausī sava tēva pamācībai, **Sal. Pam.** 1:8 (**Sal. Pam.** 13:1; 23:22).

Jēzus bija paklausīgs Saviem vecākiem, **Lūk.** 2:51. Jēzus darīja Sava Tēva gribu, **Jāņa** 6:38 (3. Nef. 27:13). Klausiet saviem vecākiem Tai Kungā, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Ja bērni nožēlo grēkus, tavs sašutums ir jānovērš, **M&D** 98:45–48. Ievas uztīcamās meitas pielūdza patieso un dzīvo Dievu, **M&D** 138:38–39.

Mūžīgā ģimene: Mācība un Derības nosaka laulību attiecību un ģimenes mūžīgo dabu. Celestiālā laulība un ģimenes turpinājums dara iespējamu vīriem un sievietēm kļūt par dieviem (**M&D** 132:15–20).

Ģimenes vēsture. *Skat.* Glābšana mirušajiem; Ģenealoģija, ciltsraksti

Habakuks

Vecās Derības pravietis Jūdejā, kurš runāja par ļaužu grēcību, iespējams, Joahīna valdīšanas laikā (apt. 600. g. pr. Kr.).

Habakuka grāmata: 1. nodaļā ir saruna starp To Kungu un Viņa pravieti, līdzīgi kā Jeremijas 12. nodaļā un Mācības un

Derību 121. nodaļā. Habakuku uztraucas, ka likās, ka ļauniem veicas. 2. nodaļā Tas Kungs dod padomu Habakukam būt pacietīgam—taisnajiem jāmacās dzīvot ar ticību. 3. nodaļā pierakstīta Habakuka lūgšana, kurā viņš atzīst Dieva taisnību.

Hagajs

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja apmēram 520. g. pr. Kr. Jeruzālemē, drīz pēc jūdu tautas atgriešanās no savas trimdas Babilonijā (**Ezr.** 5:1; 6:14). Viņš runāja par Tā Kunga tempļa atkaluzcelšanu Jeruzālemē un pārmeta ļaudīm par to, ka tas nebija pabeigts. Viņš arī rakstīja par Tūkstošgades templi un par Glābēja valdīšanu.

Hagaja grāmata: 1. nodaļā Tas Kungs norādīja ļaudis par to, ka tie dzīvo pabeigtos namos, kamēr templis paliek neuzcelts. 2. nodaļā pierakstīts Hagaja pravietojums, ka Tas Kungs dos mieru Savā templī.

Hagara. *Skat. arī* Ābrahāms; Ismaēls, Ābrahāma dēls

Vecajā Derībā Sāras kalpone—ēģiptietie. Viņa kļuva par Ābrahāma sievu un Ismaēla māti (1. Moz. 16; 25:12; **M&D** 132:34, 65). Tas Kungs apsoliņa Hagarai, ka no viņas dēla celsies liela tauta (1. Moz. 21:9–21).

Hagots

Nefijiešu kuģu būvētājs Mormona Grāmatā (**Al.** 63:5–7).

Haidis Orsons

Pirmā šajā atklāšanā aicinātā Divpadsmit apustuļu kvoruma loceklis (**M&D** 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Viņš izpildīja daudzus Baznīcas uzdevumus, tajā skaitā Svētās zemes iesvētīšanu 1841. gadā, lai jūdu tauta varētu atgrieties.

Hams. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecajā Derībā trešais Noas dēls (1. Moz. 5:32; 6:10; Moz. 8:12, 27).

Noa, viņa dēli un viņu ģimenes iegāja šķirstā, **1. Moz.** 7:13. Kānaāns, Hama dēls, tika nolādēts, **1. Moz.** 9:18–25.

Hama valdīšana bija patriarhāla un

tika svētīta attiecībā uz zemes lietām un gudrību, bet ne uz priesterību, **Ābr.** 1:21–27. Hama sieva Ēģipta bija Kaina pēctece, viņu meitas Ēģiptas dēli apmetās Ēģiptē, **Ābr.** 1:23, 25 (Psm. 105:23; 106:21–22).

Harmagedona (Armagedons). *Skat. arī* Gogs; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Magoga

Vārds *harmagedona* ir atvasināts no ebreju *Har Megiddon*, kas nozīmē „Megidas kalns”. Megidas ieleja ir Esdraelonas līdzenuma rietumu daļa, piecdesmit jūdžu (astoņdesmit kilometru) uz ziemeļiem no Jeruzālemes, un ir vairāku izšķirošu kauju vieta Vecās Derības laikos. Lielais un galīgais konflikts, kas risināsies neilgi pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas, tiek saukts par armagedonu tāpēc, ka tas sāksies tajā pašā vietā. (Skat. Ec. 39:11; Cak. 12–14, īpaši 12:11; Jāņa atkl. 16:14–21.)

Hebrona

Sena jūdu pilsēta trīsdesmit divi kilometri uz dienvidiem no Jeruzālemes. Tā bija Ābrahāma un viņa ģimenes kapa vieta (1. Moz. 49:29–32). Tā bija Dāvida galvaspilsēta viņa valdīšanas sākumposmā (2. Sam. 5:3–5).

Helamana dēli. *Skat. arī*

Anti-nefij-lehijieši; Helamans, Almas dēls

Mormona Grāmatā pievērsto lamaniēšu dēli, kas pazīstami kā amonieši, kuri kļuva par karavīriem Helamana pakļautībā (Al. 53:16–22).

Helamans uzskatīja tos par cienīgiem, lai tie tiktu saukti par viņa dēliem, **Al.** 56:10. Viņu mātes bija mācījušas tiem nešaubīties par Tā Kunga spēju tos izglābt, **Al.** 56:47. Viņi sakāva lamaniēšus un ar savu ticību tika pasargāti tā, ka neviens netika nogalināts, **Al.** 56:52–54, 56; 57:26.

Helamans, Almas dēls. *Skat. arī* Alma, Almas dēls; Anti-nefij-lehijieši; Helamana dēli

Mormona Grāmatā vecākais Almas, Almas dēla, dēls (Al. 31:7). Helamans bija pravietis un karavadonis.

Alma uzticēja savam dēlam Helamanam savas tautas pierakstus un jarediešu plāksnes, **Al.** 37:1–2, 21. Alma pavēlēja Helamanam turpināt rakstīt savas tautas vēsturi, **Al.** 45–62. Helamans atjaunoja Baznīcu, **Al.** 45:22–23. Divi tūkstoši jaunie amoniešu karavīri vēlējās, lai Helamans būtu viņu vadonis, **Al.** 53:19, 22. Helamans un viņa jaunie amonieši cīnījās ar lamaniēšiem un tika pasargāti ar ticību, **Al.** 57:19–27.

Helamans, Helamana dēls

Pravietis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš mācīja nefijiešu tautu. Viņš bija Almas, jaunākā, mazdēls un Nefija, kam tika dota vara pār visiem elementiem, tēvs. Kopā ar savu dēlu Nefiju Helamans sarakstīja Helamana grāmatu.

Helamana grāmata: 1. un 2. nodaļā ir aprakstīts lielu politisku grūtību laiks. 3. un 4. nodaļā ir rakstīts, ka Helamanam un Moronihasam, nefijiešu karapulku galvenajam pavēlniekam, beidzot uz laiku izdevās nodibināt mieru. Tomēr, par spīti šo labo vīru vadībai, ļaudis palika aizvien ļaunāki. Helamana 5:1–6:14 Nefijs atdeva soģa vietu, kā bija darījis viņa vec-tēvs Alma, lai mācītu ļaudis. Uz laiku ļaudis nožēloja grēkus. Helamana 6:15–12:26 nefijiešu tauta tomēr kļuva ļauna. Beidzamās nodaļas, no 13. līdz 16. nodaļai, satur neparastu atskaiti par pravieti, sauktu par Samuēlu lamanieti, kurš pareģoja Glābēja piedzimšanu un Krustā sišanu, un zīmes, kas iezīmēs šos notikumus.

Helamans, ķēniņa Benjamīna dēls.

Skat. arī Benjamīns, Mosijas tēvs

Mormona Grāmatā viens no ķēniņa Benjamīna trim dēliem (Mos. 1:2–8).

Heriss, Martins. *Skat. arī* Mormona Grāmatas liecinieki

Viens no trim lieciniekiem par Mormona Grāmatas dievišķo izcelsmi un patiesumu. Viņš finansiāli palīdzēja Džozefam Smitam un Baznīcai. Tas Kungs lūdza Martinam Herisam pārdot

Hērodija

savu īpašumu un dot savu naudu, lai samaksātu par Mormona Grāmatas izdošanu (M&D 19:26–27, 34–35), būt par piemēru Baznīcai (M&D 58:35) un palīdzēt samaksāt kalpošanas izdevumus (M&D 104:26).

Martins Heriss tika izslēgts no Baznīcas, bet vēlāk pilnībā atjaunots. Savas dzīves beigās viņš deva liecību, ka viņš redzēja eņģeli Moroniju un zelta plāksnes, no kurām Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu.

Hērodija

Hēroda Agripas māsa Jaunajā Derībā. Viņa bija precējusies ar savu tēvoci, Hērodu Filipu, no kā viņai bija meita Salome. Viņa un Salome slepus sadarbojās, lai liktu nocirst galvu Jānim Kristītājam (Mat. 14:3–11).

Hērods

Valdnieku ģimene Jūdejā aptuveni tajā laikā, kad dzīvoja Jēzus Kristus. Viņi bija svarīgas personas daudzos Jaunās Derības notikumos. Pirmais valdnieks no šīs ģimenes bija Hērods Lielais, kurš baidījās no Glābēja piedzimšanas (Mat. 2:3) un izdeva rīkojumu zīdaiņu masveida slepkavošanai Bētleme. Starp viņa dēliem bija Aristobuls, Hērods Filips (Mat. 14:3; Marka 6:17), tetrarhs Hērods Antipa (Mat. 14:1; Lūk. 9:7; pazīstams arī kā ķēniņš Hērods, Marka 6:14), Arhelavs (Mat. 2:22) un Iturejas tetrarhs Filips (Lūk. 3:1). Hērods Agripa I (Ap. d. 12:1–23) un viņa māsa Hērodija (Mat. 14:3; Marka 6:17) bija Aristobula bērni. Hērodam Agripam I bija vairāki bērni, kas arī minēti Jaunajā Derībā, tostarp Hērods Agripa II (Ap. d. 25:13), Bernike (Ap. d. 25:13) un Druzilla, Fēliksa sieva (Ap. d. 24:24).

Himnijs. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Mormona Grāmatā ķēniņa Mosijas dēls. Himnijs devās ar saviem brāļiem sludināt lamaniešiem (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Hiskija

Taisnīgs jūdu tautas ķēniņš Vecajā

Derībā. Viņš valdīja divdesmit deviņus gadus tajā laikā, kad Jesaja bija pravietis Jūdā (2. Ķēn. 18–20; 2. Laiku 29–32; Jes. 36–39). Jesaja palīdzēja viņam reformēt gan Baznīcu, gan valsti. Viņš aizliedza elku pielūgšanu un atjaunoja tempļa darbu. Hiskijas dzīve tika pagarināta par piecpadsmit gadiem caur lūgšanu un ticību (2. Ķēn. 20:1–7). Viņa valdīšanas sākuma posms bija veiksmīgs, bet viņa sacelšanās pret Asīrijas ķēniņu (2. Ķēn. 18:7) beidzās ar diviem asīriešu iebrukumiem: pirmais ir aprakstīts Jesajas 10:24–32, otrais ir 2. Ķēniņu 18:13–19:7. Otrajā iebrukumā Jeruzālemi izglāba Tā Kunga eņģelis (2. Ķēn. 19:35).

Homoseksuāla uzvedība. *Skat.*

arī Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana

Seksuāli sakari ar vienu un tā paša dzimuma personu. Dievs aizliedz šāda veida seksuālus sakarus.

Liec tiem iznākt ārā pie mums, lai mēs varētu iepazīt tos, **1. Moz.** 19:1–11 (Moz. 5:51–53). Ar vīru tev nebūs gulēt kopā, tā ir negantība, **3. Moz.** 18:22 (3. Moz. 20:13). Lai nebūtu netiklu vīru Israēla dēlu starpā, **5. Moz.** 23:18. Par saviem grēkiem tie runā atklāti, kā sodomieši, un tos neslēpj, **Jes.** 3:9 (2. Nef. 13:9).

Vīrieši iedeguši iekārē cits pret citu, **Rom.** 1:27. Vīriešu piegulētāji neiemantos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9–10. Bauslība ir dota nevis taisnīgajiem cilvēkiem, bet tiem, kas apgānās kā vīru piegulētāji, **1. Tim.** 1:9–10. Tie, kas nomaldās pret dabīgās miesas kāribās, ir nolikti par piemēru mūžīga uguns soda izciešanai, **Jūd. v. 1:7.**

Hozeja

Vecās Derības pravietis, kurš pravietoja Israēla ziemeļu valsti Jerobeāma II valdīšanas pēdējā posmā. Viņš dzīvoja nacionālā pagrimuma un sabrukuma laikā, kas bija Israēla grēka rezultāts.

Hozejas grāmata: Grāmatas galvenā tēma ir Dieva mīlestība uz Savu tautu. Visas Viņa pārmācīšanas tika dotas mīlestībā, un Israēla atjaunošana notiks dēļ

Viņa mīlestības (Hoz. 2:21; 14:5). Pretstatā tam Hozeja parāda Israēla nodevību un neuzticību. Tomēr Dievs ir spējīgs ar nepacietību gaidīt uz Israēla galīgo pestīšanu (Hoz. 11:12–14:9).

Hronoloģija

Skat. pielikumu: Hronoloģija.

Iecelšana. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Roku uzlikšana

Tikt izraudzītam un iesvētītam svētiem mērķiem. Šī iecelšana ir īpašs rituāls Baznīcas organizācijā, kad kāds, kam ir atbilstošas pilnvaras, uzliek rokas. Tikai tie, kas prezidē pār priesterības kvorumiem, saņem atslēgas, kad viņi tiek iecelti. Cilvēki, kas tiek iecelti citos amatos, izņemot priesterības kvorumu prezidentus, var saņemt priesterības svētību, bet ar šo svētību netiek dotas atslēgas.

Nošķiriet Man Barnabu un Saulu darbam, **Ap. d.** 13:2–3.

Ir jāiesvēta citi bīskapi, **M&D** 68:14. Bīskapam, vispārīgajam soģim, ir jātiec ieceltam šajā kalpošanā, **M&D** 107:17, 74.

Cilvēkam jātiec Dieva aicinātam caur atklāsmi un uzliekot viņam rokas, **TA** 1:5.

Iedvesma, Iedvesmot. *Skat. arī*

Atklāsmē; Svētais Gars

Dievišķa vadība, dota cilvēkam no Dieva. Iedvesma bieži vien nāk caur Garu dažādos veidos cilvēka prātā vai sirdī.

Pēc uguns nāca klusa, lēna balss, **1. Ķēn.** 19:12.

Svētais Gars mācīs un atgādinās jums visu, **Jāna** 14:26. Patiesības Gars vadīs jūs visā patiesībā, **Jāna** 16:13.

Es tiku vadīts no Gara, nezinādams iepriekš to, ko es darišu, **1. Nef.** 4:6. Tā Kunga balss nāca manā prātā, **Ēn.** 1:10. Katra lieta, kas aicina un vilina darīt labu, ir Dieva iedvesmota, **Mor.** 7:13–16.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā, **M&D** 6:23. Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2. Mans Gars apgaismos tavu prātu, kas piepildīs tavu dvēseli ar prieku, **M&D** 11:13. Tas tev tiks

dots tajā pašā mirklī, kas tev būs jārunā un jāraksta, **M&D** 24:6 (M&D 84:85). Klusā mierīgā balss čukst cauri un izlaužas visur, **M&D** 85:6.

Iegremdēšana. *Skat.* Kristīšana, Kristīt—Kristīšana ar iegremdēšanu

Iekāre. *Skat.* Juteklisks, Juteklība

Neatbilstoši stipra vēlēšanās pēc kaut kā.

Neiekāro savā sirdī viņas skaistuma, **Sal. Pam.** 6:25.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Vīrieši cits pret citu iekaisuši savā iekārē, **Rom.** 1:27. Pēc savām pašu iegribām tie uzkraus sev mācītājus, **2. Tim.** 4:3–4.

Lābans redzēja mūsu mantu un iekāroja to, **1. Nef.** 3:25. Neseko vairs tam, ko iekāro tavas acis, **Al.** 39:3–4, 9.

Tas, kas uzlūko sievieti ar iekāri, aizliegs ticību, **M&D** 42:23. Novērsieties no visām jūsu miesaskārīgajām vēlmēm, **M&D** 88:121.

Iekārot. *Skat. arī* Skaudība

Kā izmantots Svētajos Rakstos, iekārot nozīmē apskaust kādu vai kaut ko ļoti vēlēties.

Tev nebūs iekārot, **2. Moz.** 20:17 (5. Moz. 5:21; Mos. 13:24; M&D 19:25). Tas, kas ienīst negausību, dzīvos ilgi, **Sal. Pam.** 28:16. Viņi iekāro laukus un paņem tos, **Mih.** 2:2.

Sargaities no mantkāribas, **Lūk.** 12:15. Bauslība saka: tev nebūs iekārot, **Rom.** 7:7. Pēdējās dienās cilvēki būs mantas kārīgi, **2. Tim.** 3:1–2.

Kad Lābans redzēja mūsu mantu, viņš iekāroja to, **1. Nef.** 3:25.

Tev nebūs iekārot savu paša mantu, **M&D** 19:26. Mitējieties būs alkatīgi, **M&D** 88:123. Neiekāro to, kas ir tavam brālim, **M&D** 136:20.

Ienaids. *Skat. arī* Atriebība; Mīlestība; Skaudība

Svētajos Rakstos antagonisms, naidīga izturēšanās un naids.

Ienīst, Naidis

Es ceļu ienaidu starp tevi un sievieti, **1. Moz.** 3:15 (Moz. 4:21).

Miesas tieksme ir naidā ar Dievu, **Rom.** 8:7. Šīs pasaules draudzība ir Dieva ienaidība, **Jēk.** v. 4:4.

Tanī dienā naidīgums beigsies Mana vaiga priekšā, **M&D** 101:26.

Ienīst, Naidis. *Skat. arī* Atriebība; Ienaidis; Milestība

Naidis ir stipra nepatika pret kādu vai kaut ko.

Es, Tas Kungs, piemeklēju tēvu grēkus pie bērniem tiem, kas Mani ienīst, **2. Moz.** 20:5. Šīs sešas lietas Tas Kungs ienīst, **Sal. Pam.** 6:16. Nesaprātīgs cilvēks ir savai mātei kauns, **Sal. Pam.** 15:20. Viņš bija nicināts, ļaudis no viņa vairījās, **Jes.** 53:3.

Dariet labu tiem, kas jūs ienīst, **Mat.** 5:44. Vai viņš vienu ienīdīs un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs, **Mat.** 6:24. Jūs būsit visu ienīsti Mana Vārda dēļ, **Mat.** 10:22. Ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu, **Jāņa** 3:20. Nevienš lai nenicina tavu jaunumu, **1. Tim.** 4:12.

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, **2. Nef.** 9:30. Neniciniet atklāsmes no Dieva, **Jēk.** 4:8. Tiem bija mūžīgs naidis pret mums, **Jēk.** 7:24.

Cilvēki nonievā Dieva padomus un nicina Viņa vārdus, **M&D** 3:7.

Es tiku ienīstis un vajāts par to, ka teicos redzējis vīziju, **DžS—V** 1:25.

Iepriekš izredzēšana. *Skat. arī* Pirmsmirstīgā dzīve

Dieva varonīgo garīgo bērnu pirmsmirstīgā ordinācija, lai veiktu noteiktu misiju savas mirstīgās dzīves laikā.

Dievs noteica tautām robežas, **5. Moz.** 32:8. Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi ordinēju par pravieti, **Jer.** 1:5.

Dievs nospraudis noteiktus laikus, **Ap. d.** 17:26. Kurus Viņš ir iepriekš pazinis, tos viņš arī ir iepriekš nolēmis, **Rom.** 8:28–30. Viņā Tas mūs pirms pasaules radīšanas izredzējis, **Ef.** 1:3–4. Jēzus Kristus tika iepriekš izredzēts būt par Pestītāju, **1. Pēt.** v. 1:19–20 (Jāņa atkl. 13:8).

Viņi tika acināti un sagatavoti kopš pasaules radīšanas, **Al.** 13:1–9.

Es ievēroju cēlos un dižos, kuri tika sākumā izraudzīti, **M&D** 138:55–56.

Mans Miļotais Dēls tika izraudzīts kopš sākuma, **Moz.** 4:2. Ārbahāms tika izraudzīts, pirms viņš piedzima, **Ābr.** 3:23.

Iepriekšnolemība. *Skat.* Iepriekš izredzēšana

Iesvaidīšana. *Skat. arī* Eļļa; Slimo dziedināšana

Senajos laikos Tā Kunga pravieši iesvaidīja ar eļļu tos, kam bija jāpilda īpaši pienākumi, piemēram, kā Āronu vai priesterus, vai ķēniņus, kam bija jāvalda pār Israēlu. Šodien Baznīcā iesvaidīšana ir neliela daudzuma eļļas uzpilināšana uz cilvēka galvas kā īpašas svētības sastāvdaļa. To var darīt vienīgi ar Melhisedeka priesterības pilnvarām un spēku. Pēc iesvaidīšanas persona, kam ir tās pašas priesterības pilnvaras, var aizzimot iesvaidīšanu un dot īpašu svētību iesvaidītajam.

Svaidi tos un iesvēti tos, lai viņi varētu kalpot Man, **2. Moz.** 28:41 (3. Moz. 8:6–12, 30). Iesvaidi viņu būt par vadoni Manai Israēla tautai, **1. Sam.** 9:16; 10:1.

Elderiem ir jāsvaida un jāsvēta slimie, **Jēk.** v. 5:14–15 (M&D 42:44).

Iesvētīšana. *Skat. arī* Attaisnošana, Attaisnot; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Process, kad kļūst brīvs no grēka, šķīstis, tīrs un svēts caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu (Moz. 6:59–60).

Dievs jūs ir izraudzījis pestīšanai caur Gara svētumu, **2. tes.** 2:13. Mēs esam ar Jēzus Kristus miesas upuri padarīti svēti pavisam, **Ebr.** 10:10. Jēzus ir cietis, lai Viņš varētu ar Savām asinīm tautu darīt svētu, **Ebr.** 13:12.

Augstie priesteri tika iesvētīti, un viņu drānas tika mazgātas baltas caur Jēra asinīm, **Al.** 13:10–12. Iesvētīšana nāk pie tiem, kas atdod savu sirdi Dievam, **Hel.** 3:33–35. Nožēlojiet grēkus, lai jūs tiktu

iesvētīti, pieņemot Svēto Garu, **3. Nef.** 27:20.

Iesvētīšana caur Jēzus Kristus labvēlību ir taisnīga un patiesa, **M&D** 20:31. Jēzus nāca, lai iesvētītu pasauli, **M&D** 76:41. Iesvētiet sevi, lai jūsu prāti pievērstos vienīgi Dievam, **M&D** 88:68.

Ieva. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Ādams; Ēdene

Pirmā sieviete, kas dzīvojusi uz šīs Zemes (1. Moz. 2:21–25; 3:20). Viņa bija Ādama sieva. Ebreju valodā šis vārds nozīmē „dzīvība”. Viņu tā nosauca tāpēc, ka viņa bija „visu dzīvo māte” (Moz. 4:26). Viņa un Ādams, pirmais cilvēks, baudis mūžīgo godību par savu lomu visas cilvēces mūžīgā progresa iespējamības nodrošināšanā.

Ieva tika kārdināta un nobaudīja aizliegto augli, **1. Moz.** 3 (2. Nef. 2:15–20; Moz. 4).

Prezidents Džozefs F. Smits redzēja Ievu savā vīzijā par garu pasauli, **M&D** 138:39.

Ieva apzinājās Krišanas nepieciešamību un pestīšanas priekus, **Moz.** 5:11–12.

Imanuēls. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Viens no Jēzus Kristus Vārdiem. Tas nāk no ebreju valodas Vārda, kas nozīmē „Dievs ar mums”.

Imanuēls ir vārds, kas dots kā Dieva atbrīvošanas zīme (Jes. 7:14). Matejs īpaši atzīmēja Jesajas atsauci uz Imanuēlu kā pravietojumu par Jēzus dzimšanu mirstīgajā dzīvē (Mat. 1:18–25). Šis Vārds parādās arī pēdējo dienu Svētajos Rakstos (2. Nef. 17:14; 18:8; M&D 128:22).

Isajs. *Skat. arī* Dāvids

Vecajā Derībā Dāvida tēvs un Kristus, un visu Jūdas ķēniņu priekštecis.

Rutes dēls Obeds bija Isaja tēvs, **Rut.** 4:17, 22. Isaja senči tiek uzskaitīti atpakaļ līdz Jūdām, **1. Laiku** 2:5–12 (Mat. 1:5–6).

Isašars. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Leas dēls

(1. Moz. 30:17–18; 35:23; 46:13). Viņa pēcteči kļuva par vienu no divpadsmit Israēla ciltīm.

Isašara cilts: Jēkaba svētība Isašaram atrodama Pirmajā Mozus grāmatā 49:14–15. Pēc apmešanās Kānaānā šī cilts dabūja dažas no auglīgākajām Palestīnas zemēm, ieskaitot Esdraelona līdzenumu. Isašara robežās bija vairākas nozīmīgas vietas jūdu vēsturē, piemēram, Karmela, Megida, Dotana, Gilboa, Jezreēla, Tābora un Nacarete (Joz. 19:17–23).

Ismaēls, Ābrahāma dēls. *Skat. arī* Ābrahāms; Hagara

Vecajā Derībā Ābrahāma un Hagaras, Sāras ēģiptiešu kalpones, dēls (1. Moz. 16:11–16). Tas Kungs apsolīja gan Ābrahāmam, gan Hagarai, ka Ismaēls kļūs par tēvu lielai tautai (1. Moz. 21:8–21).

Derība nāca drīzāk caur Īzāku nekā Ismaēlu, **1. Moz.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Dievs svētīja Ismaēlu, lai viņš būtu auglīgs, **1. Moz.** 17:20. Ismaēls palīdzēja apglabāt Ābrahāmu, **1. Moz.** 25:8–9. Tika nosaukti Ismaēla divpadsmit dēlu vārdi, **1. Moz.** 25:12–16. Ismaēls nomira, **1. Moz.** 25:17–18. Ēsavs ņēma Ismaēla meitu Mahalatu sev par sievu, **1. Moz.** 28:9.

Ismaēls, Nefija sievastēvs. *Skat. arī* Lehījs, Nefija tēvs

Vīrs Mormona Grāmatā, kurš kopā ar savu ģimeni pievienojās Lehija ģimenei viņu ceļojumā uz apsolīto zemi.

Nefijs un viņa brāļi atgriezās Jeruzālemē un pierunāja Ismaēlu un tā ģimeni doties līdz Lehijam un viņa ģimenei uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 7:2–5. Divas ģimenes savstarpēji saprecējās, **1. Nef.** 16:7. Ismaēls nomira tuksnesī, **1. Nef.** 16:34.

Israēla bērni. *Skat.* Israēls

Israēla izkaisīšana. *Skat.* Israēls—Israēla izkaisīšana

Israēla nams. *Skat.* Israēls

Israēla sapulcināšana. *Skat.* Israēls—Israēla sapulcināšana

Israēla Svētais. *Skat.* Jēzus Kristus

Israēls

Israēls. *Skat. arī Ābrahāms—*

Ābrahāma pēcnācēji; Jēkabs, Īzāka dēls; Pieņemšana

Tas Kungs Vecajā Derībā Jēkabam, Īzāka dēlam un Ābrahāma mazdēlam, deva vārdu Israēls (1. Moz. 32:29; 35:10). Vārds Israēls var attiekties uz pašu Jēkabu, viņa pēctečiem vai uz to pēcteču valsti, kas tiem piederēja Vecās Derības laikos (2. Sam. 1:24; 23:3). Pēc tam, kad Mozus izveda Israēla bērnus no ēģiptiešu jūga (2. Moz. 3–14), pār viņiem vairāk kā 300 gadus valdīja soģi. Sākot ar ķēniņu Saulu, ķēniņi valdīja pār apvienoto Israēlu līdz Salamana nāvei, kad desmit ciltis sacēlās pret Rehabeāmu, lai izveidotu atsevišķu tautu. Pēc tam, kad Israēla ķēniņvalsts tika sadalīta, ziemeļu ciltis, kā lielākā daļa, paturēja Israēla vārdu, kamēr dienvidu valsts tika nosaukta par Jūdu. Kānaāniešu zeme šodien tiek saukta arī par Izraēlu. Citā nozīmē vārds „Israēls” nozīmē patiesi ticīgais Kristus (Rom. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Divpadsmit Israēla ciltis: Ābrahāma mazdēlam Jēkabam, kura vārds tika izmainīts uz Israēls, bija divpadsmit dēli. Viņu pēcteči kļuva pazīstami kā divpadsmit Israēla ciltis jeb Israēla bērni. Šīs ir divpadsmit ciltis: Rūbens, Simeons, Levījs, Jūda, Isašars un Zebulons (Jēkaba un Leas dēli); Dans un Naftalis (Jēkaba un Bilhas dēli); Gads un Ašers (Jēkaba un Zilfas dēli); Jāzebs un Benjamīns (Jēkaba un Rahēles dēli) (1. Moz. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jēkabs pirms savas nāves deva svētību katram cilts vadonim (1. Moz. 49:1–28). Tālākai informācijai, skat. katra Jēkaba dēla vārdu.

Rūbens, Jēkaba pirmās sievas Leas pirmdzimtais dēls, zaudēja savu pirmdzimto svētību un divkāro mantojumu netikumības dēļ (1. Moz. 49:3–4). Tad pirmdzimtā tiesības pārgāja Jāzepam, kurš bija Jēkaba otrās sievas Rahēles pirmdzimtais dēls (1. Laiku 5:1–2). Levījs, kura cilti Tas Kungs bija izraudzījis, lai kalpotu kā Viņa priesterības kalpotāji, nesaņēma mantojumu dēļ sava

īpašā aicinājuma kalpot starp visām ciltīm. Tas ļāva Jāzeпа divkāro daļu sadalīt starp Jāzeпа dēliem Efraimu un Manasi (1. Laiku 5:1; Jer. 31:9), kas tika ieskaitīti kā atsevišķas Israēla ciltis (DžST, 1. Moz. 48:5–6 [Pielikums]).

Jūdas cilts locekļiem bija jābūt par valdniekiem, līdz Mesija atnāks (1. Moz. 49:10; DžST, 1. Moz. 50:24 [Pielikums]). Pēdējās dienās Efraima ciltij ir priekšrocība nest vēsti par evaņģēlija Atjaunošanu pasaulei un sapulcināt izkaisīto Israēlu (5. Moz. 33:13–17). Pienāks laiks, kad caur Jēzus Kristus evaņģēliju Efraimam būs vadošā loma, apvienojot visas Israēla ciltis (Jes. 11:12–13; M&D 133:26–34).

Israēla izkaisīšana: Tas Kungs izkaisīja un mocīja divpadsmit Israēla ciltis dēļ viņu netaisnības un sacelšanās. Tomēr Tas Kungs izmantoja šo Savas izredzētās tautas izkaisīšanu starp visām pasaules tautām, lai svētītu šīs tautas.

Jūs Es izkaisīšu starp citām tautām, **3. Moz.** 26:33. Tas Kungs izkaisīs tevi starp visām tautām, **5. Moz.** 28:25, 37, 64. Es tos izklidināšu starp visām zemes valstīm, **Jer.** 29:18–19. Es sijāšu Israēla namu visu tautu starpā, **Am.** 9:9 (Cak. 10:9).

Jēzus tika sūtīts pie Israēla nama pazudušajam avim, **Mat.** 15:24. Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts, **Jāņa** 10:16.

Israēls tiks izkaisīts pa visu zemes virsu, **1. Nef.** 22:3–8. Jēkabs atstāta Zēnosa līdzību par dārza un savvaļas eļļas kokiem, **Jēk.** 5–6. Tēva darbs sāksies starp visām izkaisītajām ciltīm, **3. Nef.** 21:26.

Israēla sapulcināšana: Israēla nams tiks sapulcināts kopā pēdējās dienās pirms Kristus atnākšanas (TA 1:10). Tas Kungs sapulcina Savu tautu Israēlu, kad tie pieņem Viņu un tur Viņa pavēles.

Viņš pacels karogu un tie nāks, **Jes.** 5:26. Ar sirsnīgu apžēlošanos Es tevi pieņemšu atpakaļ, **Jes.** 54:7. Israēls un Jūda tiks sapulcināti savās zemēs, **Jer.** 30:3. Tas Kungs savāks kopā Israēla namu no tām tautām, starp kurām tie bija izkaisīti, **Ec.** 28:25.

Laikiem piepildoties, Viņš visu apvienos Kristū, Ef. 1:10.

Pēc tam, kad Israēls būs izkaisīts, tie tiks sapulcināti, **1. Nef.** 15:12–17. Tas Kungs sapulcinās visas tautas no Israēla nama, **1. Nef.** 19:16 (3. Nef. 16:5). Viņi tiks izvesti laukā no tumsas un zinās, ka Tas Kungs ir viņu Glābējs, **1. Nef.** 22:12. Dievs sapulcina un pārskaita Savus bērņus, **1. Nef.** 22:25. Citticībnieki atvedīs Israēlu uz viņu mantojuma zemēm, **2. Nef.** 10:8 (3. Nef. 16:4). Mana tauta un Mani vārdi tiks savākti vienkopus, **2. Nef.** 29:13–14.

Elderi tiek aicināti sapulcināt izredzētos, **M&D** 29:7 (M&D 39:11). Es sapulcināšu Savus izredzētos, **M&D** 33:6. Sapulcējieties, tā lai Es dotu jums Savu likumu un lai jūs taptu apdāvināti, **M&D** 38:31–33. Es atgūšu Savus ļaudis, kas ir no Israēla nama, **M&D** 39:11. Svētie iznāks, **M&D** 45:46. Mozus nodeva sapulcināšanas atslēgas, **M&D** 110:11.

Taisnība un patiesība trauksies pāri zemei un sapulcinās Tā Kunga izredzētos, **Moz.** 7:62. Sapulcināšana tiek salīdzināta ar to, kā ērgļi sapulcējas ap maitu, **DžS—M** 1:27.

Israēla desmit pazudušās ciltis: Desmit Israēla ciltis izveidoja Israēla ziemeļu valsti un tika aizvestas gūstā uz Asīriju 721. g. pr. Kr. Tajā laikā tie aizgāja uz „ziemeļu valstīm” un pazuda no citu rēdzesloka. Pēdējās dienās tie atgriezīsies.

Es sacīšu ziemeļiem: atsvabiniet tos, **Jes.** 43:6. Šie nāks no ziemeļiem, **Jes.** 49:12 (1. Nef. 21:12). Jūda un Israēls sanāks kopā no ziemeļu zemes, **Jer.** 3:18. Tas Kungs dzīvo, kas atveda Israēla bērņus no ziemeļu zemes, **Jer.** 16:14–16. Es tos atvedīšu atpakaļ no ziemeļu zemes, **Jer.** 31:8.

Nefijiešiem un jūdiem būs Israēla pazudušo cilšu vārdi, **2. Nef.** 29:12–13. Es eju, lai parādītos Israēla pazudušajām ciltīm, **3. Nef.** 17:4. Kad evaņģēlijs tiks sludināts Israēla nama atlikumam, pazudušās ciltis tiks sapulcinātas mājās savā mantojuma zemē, **3. Nef.** 21:26–29.

Mozus nodeva Israēla sapulcināšanas atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram

Izpirkt, Grēku Izpiršana

Kauderijam, **M&D** 110:11. Tie, kas ir ziemeļu zemēs, tiks pieminēti Tā Kunga priekšā, **M&D** 133:26–32.

Mēs ticam Israēla burtiskai sapulcināšanai, **TA** 1:10.

Izebele. *Skat. arī* Ahabas

Bezdievīga sievietē no Fenīkijas Vecajā Derībā. Viņa bija sieva Ahabam (1. Ķēn. 16:30–31), Israēla ķēniņam, kurš valdīja tajās dienās, kad Elija bija praviets.

Izebeles izprecināšana Ahabam, vairāk nekā jebkurš cits atsevišķi ņemts notikums, izraisīja Israēla ziemeļu valsts bojāeju. Izebele no savas zemes ieviesa Israēlā vislaunākos elku pielūgšanas veidus Jehovas pielūgšanas vietā (1. Ķēn. 18:13, 19).

Izebele iznīcināja daudzus Dieva praviēšus, **1. Ķēn.** 18:4. Izebele centās nogalināt Eliju, **1. Ķēn.** 19:1–3. Izebeles bezdievība beidzās ar viņas šausmīgo nāvi, **2. Ķēn.** 9:30–37.

Izklīdināšana. *Skat.* Israēls—Israēla izkaisīšana

Izpirkt, Grēku Izpiršana. *Skat. arī* Asinis; Attaisnošana, Attaisnot; Augšamcelšanās; Ādama un Ievas Krišana; Dieva dēli un meitas; Glābšana; Grēku piedošana; Ģetzemane; Iesvētīšana; Jēzus Kristus; Kristus bērni; Krustā sišana; Krusts; Labvēlība; Nemirstīgs, Nemirstība; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana; Piedot; Svētais Vakarēdiens; Upuris; Žēlīgs, Žēlastība

Izlidzināt cilvēku ar Dievu.

Kā tas tiek lietots Svētajos Rakstos, „izpirkt” nozīmē izciest sodu par grēku, tādējādi noņemot grēka sekas no grēcinieka, kurš nožēlojis grēkus, un ļaut viņam tikt izlidzinātam ar Dievu. Jēzus Kristus bija vienīgais, kurš varēja veikt pilnīgu Izpiršanu par visu cilvēci. Viņš to varēja izdarīt tāpēc, ka Viņš tika izraudzīts un iepriekš ordinēts Lielajā Padomē, pirms vēl pasaule tika izveidota (Et. 3:14; Moz. 4:1–2; Ābr. 3:27), tāpēc, ka

Viņš bija Dieva Dēls, un tāpēc, ka Viņš dzīvoja dzīvi bez grēka. Viņa veiktā Izpirkšana ietvēra Viņa ciešanas par cilvēces grēkiem, Viņa asins izliešanu un Viņa nāvi, un sekojošo Augšāmcelšanos no kapa (Jes. 53:3–12; Lūk. 22:44; Mos. 3:5–11; Al. 7:10–13; M&D 19:16–19). Pateicoties Izpirkšanai, visi cilvēki uzcelties no mirušajiem ar nemirstīgiem ķermeņiem (1. kor. 15:22). Izpirkšana dod mums arī iespēju, kā saņemt mūsu grēku piedošanu un dzīvot mūžīgi ar Dievu. Bet persona, kas sasniegusi atbildības vecumu un saņēmusi likumu, var saņemt šīs svētības tikai tad, ja tai ir ticība Jēzum Kristum, tā nožēlo savus grēkus, saņem glābšanas priekšrakstus un klausā Dieva pavēlēm. Tie, kas nesasniedz atbildības vecumu, un tie, kam likums nav ticis dots, tiek atpestīti caur Izpirkšanu (Mos. 15:24–25; Mor. 8:22). Svētie Raksti skaidri māca, ka, ja Kristus nebūtu izpircis mūsu grēkus, neviens likums, priekšraksts vai upuris neapmierinātu taisnības prasības un cilvēks nekad nevarētu atgriezties pie Dieva (2. Nef. 2: 9).

Tās ir manas asinis, kas par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai, **Mat.** 26:28. Viņa sviedri bija kā lielas asins lāses, **Lūk.** 22:39–44. Es došu Savu miesu par pasaules dzīvību, **Jāņa** 6:51. Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, **Jāņa** 11:25. Kristus ir mūžīgās pestīšanas gādnieks visiem, kas paklausā, **Ebr.** 5:9. Caur Kristus asins izliešanu mēs visi esam iesvētīti, **Ebr.** 9; 10:1–10. Jo Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, **1. Pēt. v.** 3:18. Jēzus Kristus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem, **1. Jāņa v.** 1:7.

Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem, **1. Nef.** 11:32–33. Pestīšana nāk pie tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, **2. Nef.** 2:3–10, 25–27. Viņš ziedo Sevi kā upuri par grēku, **2. Nef.** 2:7. Grēku Izpirkšana izpērk cilvēkus no krišanas un izglāb tos no nāves un elles, **2. Nef.** 9:5–24. Ir vajadzīgs, lai būtu bezgalīga Grēku Izpirkšana, **2. Nef.** 9:7. Topiet izlīdzināti ar Dievu caur Kristus veikto Grēku Izpirkšanu, **Jēk.** 4:11. Viņa asinis izpērk to

grēkus, kas netīši grēkojuši, **Mos.** 3:11–18. Cilvēks saņem glābšanu caur Grēku Izpirkšanu, **Mos.** 4:6–8. Ja nebūtu Grēku Izpirkšanas, viņiem nenovēršami būtu jāiet bojā, **Mos.** 13:27–32. Viņš izpirks pasaules grēkus, **Al.** 34:8–16. Dievs pats izpērk pasaules grēkus, lai īstenotu žēlastības ieceri, **Al.** 42:11–30. Es esmu visas zemes Dievs, nogalināts par pasaules grēkiem, **3. Nef.** 11:14.

Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, **M&D** 19:16. Mazi bērni ir atpestīti caur Manu Vienpiedzīmušo, **M&D** 29:46–47. Redzi Tā, kurš nav darījis grēku, ciešanas un nāvi, **M&D** 45:3–5.

Tā ir līdzība ar Vienpiedzīmušā upuri, **Moz.** 5:7. Caur Kristus veikto Grēku Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Izraudzīts, Izredzēts. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums

Tie, ko Dievs ir izraudzījis īpašai atbildībai.

Es esmu slēdzis derību ar Savu izraudzīto, **Psm.** 89:4.

Svētie ir izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, **1. Pēt. v.** 2:9.

Kristus bija Dieva Mīļais un Izraudzītais jau kopš sākuma, **Moz.** 4:2.

Izredzēšana. *Skat. arī* Aicināšana un izredzēšana

Pamatojoties uz pirmsmirstības cieniņgumu, Dievs izraugās tos, kas būs Ābrahāma pēcnācēji un Israēla nams, un kļūs par derības tautu (5. Moz. 32:7–9; Ābr. 2:9–11). Šiem ļaudīm tiek dotas īpašas svētības un pienākumi, tā, lai viņi varētu svētīt visas pasaules tautas (Rom. 11:5–7; 1. Pēt. v. 1:2; Al. 13:1–5; M&D 84:99). Tomēr arī šiem izredzētajiem ir jātiec aicinātiem un izraudzītiem šajā dzīvē, lai gūtu glābšanu.

Izredzētie

Izredzētie ir tie, kas mil Dievu ar visu savu sirdi un dzīvo dzīvi, kas Viņam patīk. Tie, kas dzīvo tādu mācekļa dzīvi, kādu dienu tiks Tā Kunga izraudzīti, lai būtu starp Viņa izredzētajiem bērniem.

Ja būs iespējams, viņi pievils arī izredzētos, **Mat.** 24:24. Jānis priecājās, jo izredzētās nama mātes bērni bija patiesi un uzticīgi, **2. Jāņa v.** 1.

Tavi grēki ir tev piedoti un tu esi izredzēta kundze, **M&D** 25:3. Mani izredzētie klausās Manu balsi un nenocietina savu sirdi, **M&D** 29:7. Patiesi tā Es sapulcināšu Savus izredzētos no četrām debess pusēm, **M&D** 33:6. Svētie Raksti tiks doti Manu izredzēto glābšanai, **M&D** 35:20–21. Tie, kas godā priesterības aicinājumu, kļūst par Dieva izredzētajiem, **M&D** 84:33–34.

Izredzēto dēļ bēdu dienas tiks saīsinātas, **DžS—M** 1:20.

Izskats

Vispārējais personas sejas izskats, kas bieži vien atspoguļo garīgo attieksmi un prāta stāvokli.

Viņu nekautrīgā sejas izteiksme liecina pret viņiem, **Jes.** 3:9. Ķēniņa sejas izskats izmainījās, un viņa domas viņu uztrauca, **Dan.** 5:6.

Viņa izskats bija kā zibens, **Mat.** 28:3. Viņa vaigs spīdēja kā saule, **Jāņa atkl.** 1:16.

Vai jūs savā izskatā tiecieties pēc līdzības Viņam, **Al.** 5:14, 19. Amons redzēja, ka ķēniņš bija mainījies izskatā, **Al.** 18:12.

Gavējiet un lūdziet ar liksmu sirdi un priecīgu vaigu, **M&D** 59:14–15. Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli, **M&D** 110:3.

Izslēgšana. *Skat. arī* Atkrišana; Sacelšanās

Personas izslēgšana no Baznīcas ir visstingrākā Baznīcas disciplinārā darbība. Ja kādu izslēdz no Baznīcas, tas vairs nav Baznīcas loceklis. Baznīcas amatpersonas izslēdz kādu personu no Baznīcas tikai tad, kad tā ir izvēlējusies dzīvot pretēji Tā Kunga baušļiem un tādējādi pati sevi padara necienīgu būt par Baznīcas locekli.

Daudzu sirdis bija nocietinātas, un viņu vārdi tika izdzēsti, **Al.** 1:24 (**Al.** 6:3). Ja viņš nenozēlos grēkus, viņš netiks pieskaitīts Maniem ļaudīm, **3. Nef.** 18:31 (**Mos.** 26).

Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt

Laulības pārkāpējiem, kas nenozēlo grēkus, jātiek padzītiem, **M&D** 42:24. Tam, kas grēko un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:28. Tiek dota procedūra, kā risināt nozīmīgas grūtības Baznīcā, **M&D** 102 (**M&D** 42:80–93). Bīskaps ir nozīmēts būt par soģi Israēlā, **M&D** 107:72. Reliģiskām sabiedrībām ir tiesības rīkoties ar to locekļiem par viņu neatbilstošu uzvedību, **M&D** 134:10.

Izturēt. *Skat. arī* Kārdināt, Kārdinājums; Likstas; Pacietība

Palikt nelokāmam apņēmībā būt uzticīgam Dieva pavēlēm, neskatoties uz kārdinājumiem, pretestību un likstām.

Kas pastāv līdz galam, taps izglābts, **Mat.** 10:22 (**Marka** 13:13). Tiem nav saknes sevī, un tikai kādu laiku tie ir ticīgi, **Marka** 4:17. Žēlsirdība panes visu, **1. kor.** 13:7. Kad Ābrahāms bija pacietīgi gaidījis, viņš saņēma apsolīto, **Ebr.** 6:15.

Ja viņi pastāvēs līdz galam, tie tiks paugstināti pēdējā dienā, **1. Nef.** 13:37. Ja jūs būsit paklausīgi baušļiem un pastāvēsit līdz galam, jūs tiksiti izglābti pēdējā dienā, **1. Nef.** 22:31 (**Al.** 5:13). Ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, jums būs mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 31:20 (**3. Nef.** 15:9; **M&D** 14:7). Kurš uzņemas Manu Vārdu un pastāv līdz galam, tiks izglābts, **3. Nef.** 27:6.

Katru, kas pastāv Manā baznīcā līdz galam, to Es ceļšu uz Manas klints, **M&D** 10:69. Kas pastāv ticībā, pārvarēs pasauli, **M&D** 63:20, 47. Visi troņi un kundzības tiks dāvātas visiem tiem, kuri varonīgi izturēs Jēzus Kristus evaņģēlija dēļ, **M&D** 121:29.

Izvēle. *Skat.* Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt; Rīcības brīvība

Izvēles brīvība. *Skat.* Rīcības brīvība

Izvēlēties, Izvēlēt, Izraudzīt. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Brīvs, Brīvība; Rīcības brīvība

Kad Tas Kungs izraugās jeb izvēlas kādu personu vai grupu, Viņš parasti arī aicina tos kalpot.

Ījabs

Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15 (Al. 30:8; Moz. 6:33). Es esmu izraudzījis tevi ciešanu krāsnī, **Jes.** 48:10 (1. Nef. 20:10).

Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu, **Mat.** 22:14 (Mat. 20:16; M&D 95:5; 121:34, 40). Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis, **Jāņa** 15:16. Dievs ir izredzējis pasaules ģeķīgās lietas, lai liktu kaunā gudros, **1. kor.** 1:27. Viņš mūs ir izredzējis jau pirms pasaules radišanas, **Ef.** 1:4.

Mēs esam brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27.

Cēlie un dižie tika izraudzīti jau sākmā, **M&D** 138:55–56.

Israēls bija Dieva izredzēts, **Moz.** 1:26. Ābrahāms tika izraudzīts jau pirms viņš piedzima, **Ābr.** 3:23.

Ījabs

Vecajā Derībā taisnīgs vīrs, kurš cieta ārkārtīgas bēdas un tomēr palika uzticīgs savai ticībai Dievam. Viņa stāsts ir izklāstīts Ījaba grāmatā.

Ījaba grāmata: Kaut arī grāmata ir par Ījaba ciešanām, tā pilnībā neatbild uz jautājumu, kāpēc Ījabam (vai kādam citam cilvēkam) vajadzētu ciest sāpes un zaudēt savu ģimeni un mantu. Grāmata paskaidro, ka tas, ka kādam ir bēdas, nebūt nenozīmē, ka šis cilvēks ir grēkojis. Tas Kungs var izmantot bēdas pieredzei, disciplinēšanai un pamācīšanai, kā arī sodīšanai (M&D 122).

Grāmata var tikt sadalīta četrās daļās. No 1. līdz 2. nodaļai ir stāsta priekšvārds. No 3. līdz 31. nodaļai atstāstīta virkne diskusiju starp Ījabu un trim draugiem. 32. līdz 37. nodaļa satur Ēlihus, ceturtnā drauga, runas, kurš nosoda Ījabu citu iemeslu dēļ nekā pirmie trīs draugi. 38. līdz 42. nodaļa noslēdz grāmatu ar mierinājumu Ījabam, ka viņa dzīves kurss bija labs no paša sākuma.

Ījaba grāmata māca, ka, ja kādai personai ir pareizas zināšanas par Dievu un tā dzīvo dzīvi, kas ir pieņemama Dievam, tā būs spējīgāka izturēt pārbaudījumus,

kas nāks pār to. Ījaba neizsīkstošā ticība ir raksturota ar tādiem izsaukumiem kā: „Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, un pēcgālā Viņš celsies pār pīšļiem” (Ījaba 19:25). Ījabs tiek pieminēts arī Ecēhiēla 14:14; Jēkaba vēstule 5:11; Mācības un Derību 121:10.

Īzāks. *Skat. arī* Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji

Vecās Derības patriarhs. Viņa piedzimšana Ābrahāmam un Sārai to lielā vecumā bija brīnums (1. Moz. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Ābrahāma gatavība upurēt Īzāku bija līdzība ar Dievu un Viņa Vienpiedzimušo Dēlu (Jēk. 4:5). Īzāks bija Ābrahāma derības solījumu mantinieks (1. Moz. 21:9–12; 1. Nef. 17:40; M&D 27:10).

Piedzima Īzāks, **1. Moz.** 21:1–7. Bija jātiek upurētam Morija kalnā, **1. Moz.** 22:1–19 (M&D 101:4). Appecējās, **1. Moz.** 24. Rikojās attiecībā uz saviem dēliem, **1. Moz.** 27:1–28:9.

Ir saņēmis paaugstināšanu ar Ābrahāmu un Jēkabu, **M&D** 132:37 (Mat. 8:11).

Jafets. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecās Derības pravieša Noas vecākais dēls (Moz. 8:12).

Noa dzemdina Jafetu, **1. Moz.** 5:32 (1. Moz. 6:10; Moz. 8:12). Jafets un viņa sieva iegāja Noas šķirstā, **1. Moz.** 7:13. Jafets iznāca no šķirsta, **1. Moz.** 9:18. Dievs vairo Jafetu, **1. Moz.** 9:27.

Jangs Brigams

Viens no pirmajiem apustuļiem šajā atklāšanā un otrs Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents. Viņš vadīja svētos uz rietumiem no Navū Ili-noisas štātā uz Sālsezera ieleju un bija ievērojams kolonizators Amerikas Savienoto Valstu rietumos.

Brigams Jangs tika aicināts būt par prezidentu pār Divpadsmit apustuļiem, **M&D** 124:127. Brigams Jangs tiek uzslavēts par saviem darbiem un turpmāk atbrīvots no ceļošanas uz ārzemēm, **M&D**

126. Tas Kungs deva norādījumus Brigamam Jangam, kā organizēt svētos viņu ceļojumam uz rietumiem, **M&D** 136. Brigams Jangs bija starp izraudzītajiem garu pasaulē, **M&D** 138:53.

Jareda brālis. *Skat. arī* Jaredieši; Jareds

Pravietis Mormona Grāmatā. Viņš un viņa brālis izveidoja jarediešu tautu, kad viņi izveda ļaužu grupu no Bābeles torņa uz apsolīto zemi rietumu puslodē (Et. 1–6). Viņš bija tik lielas ticības vīrs, ka viņš runāja ar To Kungu vaigu vaigā (**M&D** 17:1). Viņa stāsts ir pierakstīts Etera grāmatā.

Jareda brālis bija liels un varens vīrs, un Tā Kunga augsti ieredzēts, **Et.** 1:34. Dēļ savas ticības Jareda brālis redzēja Tā Kunga pirkstu, **Et.** 3:6–9 (Et. 12:20). Kristus parādīja Savu garīgo ķermeni Jareda brālim, **Et.** 3:13–20. Nekad dižākas lietas nav tikušas pasludinātas kā tās, kas tika pasludinātas Jareda brālim, **Et.** 4:4. Jareda brālis brīdināja savu tautu pret monarhiju, **Et.** 6:22–23. Tas Kungs parādīja Jareda brālim visu, **Et.** 12:21. Jareda brālis bija varens rakstībā, **Et.** 12:24. Ar ticību Jareda brālis pārcēla Zerina kalnu, **Et.** 12:30.

Jaredieši. *Skat. arī* Jareda brālis; Jareds; Mormona Grāmata

Tauta Mormona Grāmatā, kas bija Jareda, viņa brāļa un viņu draugu pēcteči (Et. 1:33–41). Viņus Dievs vadīja no Bābeles torņa uz Ameriku, apsolīto zemi (Et. 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Kaut arī viņu tautā kādu laiku bija miljoniem ļaužu, viņi visi tika iznīcināti pilsoņu karā ļaundarību dēļ (Et. 14–15).

Jareds. *Skat. arī* Jareda brālis; Jaredieši

Vadonis Mormona Grāmatā, kurš kopā ar savu brāli aizveda ļaužu grupu no Bābeles torņa uz apsolīto zemi rietumu puslodē (Et. 1:33–2:1).

Jareds prasīja savam brālim lūgt To Kungu nesajaukt viņu ģimeņu un draugu valodu, **Et.** 1:34–37. Ceļoja līdz jūrai un dzīvoja tur četrus gadus, **Et.** 2:13. Kuģoja uz apsolīto zemi, **Et.** 6:4–12.

Jaroms

Mormona Grāmatā Ēnosa dēls un Lehija mazmazdēls. Viņš veda nefijiešu pierakstus sešdesmit gadus, no 420. līdz 361. g. pr. Kr. (Ēn. 1:25; Jar. 1:13). Viņš bija ticīgs vīrs, kurš izvēlējās daudz nerakstīt vēsturiskajos pierakstos (Jar. 1:2).

Jaroma grāmata: Šajā Mormona Grāmatas grāmatā ir tikai piecpadsmit pantu. Jaroms pierakstīja, ka nefijieši turpina dzīvot pēc Mozus likuma un raudzījies pēc Kristus atnākšanas. Viņus vadīja ķēniņi, kuri bija vareni ticības vīri. Viņi plauka, kad tie uzklusēja savus praviešus, priesterus un skolotājus.

Jaunava. *Skat. arī* Marija, Jēzus māte

Sieviete precību vecumā, kurai nekad nav bijušas seksuālas attiecības. Svētajos Rakstos jaunava var simbolizēt morālu tīrību (Jāņa atkl. 14:4).

Jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, **Jes.** 7:14 (Mat. 1:23; 2. Nef. 17:14).

Debesu valstība tiek pielīdzināta desmit jaunavām, **Mat.** 25:1–13.

Nacaretēs pilsētā es ieraudzīju jaunavu, kura bija Dieva Dēla māte, **1. Nef.** 11:13–18. Marija bija jaunava, dārgs un izraudzīts trauks, **Al.** 7:10.

Jaunava Marija. *Skat.* Marija, Jēzus māte

Jaunā Derība. *Skat. arī* Bībele; Svētie Raksti

Iedvesmotu rakstu krājums (sākotnēji grieķu valodā) par Jēzus Kristus dzīvi un kalpošanu, apustuļiem un citiem Jēzus Kristus sekotājiem. Jaunā Derība ir sadalīta evaņģēlijos, Apustuļu darbos, Pāvila vēstulēs, kopējās vēstulēs un Jāņa atklāsmes grāmatā.

Četri evaņģēliji—Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa grāmatas—ir atskaites par Kristus dzīvi. Apustuļu darbos pierakstīta Baznīcas un apustuļu vēsture pēc Kristus nāves, jo īpaši Pāvila misijas ceļojumi. Pāvila vēstules dod norādījumus Baznīcas vadītājiem un locekļiem. Citas vēstules sarakstīja citi apustuļi un tās sniedz papildus padomus agrīnajiem svētajiem.

Jaunā Jeruzāleme

Jāņa atklāsmes grāmata, kuru sarakstīja apustulis Jānis, satur galvenokārt pravietojumus par pēdējām dienām.

Jaunā Jeruzāleme. *Skat. arī* Ciāna

Vieta, kur sapulcēsies svētie un Kristus personiski valdīs kopā ar tiem Tūkstošgades laikā. Ciāna (Jaunā Jeruzāleme) tiks uzcelta Amerikas kontinentā un Zeme tiks atjaunota un saņems savu paradīzes godību (TA 1:10). Tā arī attiecas uz svētu pilsētu, kas nāks lejā no debesīm Tūkstošgades sākumā.

No Ciānas izies bauslība, **Mih.** 4:2.

Mana Dieva pilsētas vārds ir Jaunā Jeruzāleme, **Jāņa atkl.** 3:12. Jānis redzēja svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, **Jāņa atkl.** 21:1–5.

Šo tautu Es nostiprināšu šai zemē, un tā būs Jaunā Jeruzāleme, **3. Nef.** 20:22. Jaunā Jeruzāleme tiks uzcelta Amerikā, **Ēt.** 13:3–6, 10.

Jaunā Jeruzāleme tiks sagatavota, **M&D** 42:9, 35, 62–69. Svētajiem ir jāpulcējas un jāceļ Jaunā Jeruzāleme, **M&D** 45:63–75. Jaunā Jeruzāleme ir jāceļ Misūri, **M&D** 84:1–5 (M&D 57:1–3). Jērs stāvēs uz Ciānas kalna un svētajā pilsētā, Jaunajā Jeruzālemē, **M&D** 133:56.

Mana saiešanas telts tiks saukta par Ciānu, Jauno Jeruzālemi, **Moz.** 7:62.

Jaunā un mūžīgā derība. *Skat. arī*

Derība

Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība (M&D 66:2). Tā ir jauna katru reizi, kad tā tiek atklāta no jauna pēc atkrišanas perioda. Tā ir bezgalīga tādā nozīmē, ka tā ir Dieva derība un ir bijusi pieejama ikvienā evaņģēlija atklāšanā, kur ir bijuši ļaudis, kas vēlas to pieņemt. Jēzus Kristus no jauna atklāja jauno un mūžīgo derību cilvēkiem uz Zemes caur pravieti Džozefu Smitu. Tā satur svētus priekšrakstus, ko veic ar priesterības pilnvarām—tādus kā kristīšana un tempļa laulība—kas nodrošina cilvēkam glābšanu, nemirstību un mūžīgo dzīvi. Kad ļaudis pieņem evaņģēliju un apsola turēt Dieva pavēles, Dievs apņemas dot tiem Savas jaunās un mūžīgās derības svētības.

Es uzcelšu Savu derību starp Sevi un starp tevi, **1. Moz.** 17:7. Viņam būs mūžīga priesterības derība, **4. Moz.** 25:13. Cilvēki ir pārgrozījuši likumus un laužuši mūžīgo derību, **Jes.** 24:5 (M&D 1:15). Es jums celšu mūžīgu derību, **Jes.** 55:3 (Jer. 32:40). Tā būs mūžīga derība, **Ec.** 37:26.

Tas Kungs ir noslēdzis jaunu derību, un vecā ir beigusies, **Ebr.** 8:13. Jēzus ir jaunās derības starpnieks, **Ebr.** 12:24 (M&D 76:69).

Šī ir jauna un mūžīga derība, **M&D** 22:1. Es sūtīju Savu mūžīgo derību pasaulē, **M&D** 45:9 (M&D 49:9). Tas Kungs sūtīja Savu evaņģēlija pilnību, Savu mūžīgo derību, **M&D** 66:2 (M&D 133:57). Lai iegūtu augstāko pakāpi celestiālajā valstībā, cilvēkam ir jāstājas jaunajā un mūžīgajā laulības derībā, **M&D** 131:1–2. Jaunā un mūžīgā derība tika nodibināta Tā Kunga godības pilnībai, **M&D** 132:6, 19.

Jānis, Cebedeja dēls. *Skat. arī*

Apustulis; Evaņģēliji; Jāņa atklāsmes grāmata; Melhisedeka priesterība; Pārveidotas būtnes

Viens no divpadsmit apustuļiem Jaunajā Derībā, Cebedeja dēls un Jēkaba brālis. Savā zemes dzīvē viņš bija zvejnieks (Marka 1:17–20). Iespējams, ka viņš ir vārdā nenosauktais Jāņa Kristītāja mācekļis, kas pieminēts Jāņa 1:40. Vēlāk viņš saņēma aicinājumu būt par Jēzus Kristus mācekli (Mat. 4:21–22; Lūk. 5:1–11). Viņš sarakstīja Jāņa evaņģēliju, trīs vēstules un Jāņa atklāsmes grāmatu. Viņš bija viens no trim, kas bija kopā ar To Kungu pie Jaira meitas augšāmcelšanas (Marka 5:35–42), Apskaidrošanas kalnā (Mat. 17:1–9) un Ģetzemanē (Mat. 26:36–46). Savos rakstos viņš atsauca uz sevi kā uz mācekli, kuru Jēzus mīlēja (Jāņa 13:23; 21:20) un „otru mācekli” (Jāņa 20:2–8). Jēzus arī sauca viņu un viņa brāli par Boanerges—„pērkonu dēliem” (Marka 3:17). Uz viņu ir biežas atsauces atskaitēs par Krustā sišanu un Augšāmcelšanu (Lūk. 22:8; Jāņa 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Jānis vēlāk tika izsūtīts uz

Patmu, kur viņš sarakstīja Jāņa atklāsmes grāmatu (Jāņa atkl. 1:9).

Jānis bieži tiek pieminēts pēdējo dienu atklāsmēs (1. Nef. 14:18–27; 3. Nef. 28:6; Et. 4:16; M&D 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Šie fragmenti apstiprina Bībeles pierakstu par Jāni un arī dod ieskatu, cik viņš bija dzižs un cik nozīmīgu darbu Tas Kungs ir uzticējis veikt viņam uz Zemes Jaunās Derības laikos un pēdējās dienās. Pēdējo dienu Svētie Raksti paskaidro, ka Jānis nenomira, bet ka viņam tika ļauts palikt uz Zemes kā strādājošam kalpam līdz Tā Kunga Otrajai Atnākšanai (Jāņa 21:20–23; 3. Nef. 28:6–7; M&D 7).

Jāņa vēstules: Kaut arī šo trīs vēstūļu autors nemin sevi vārdā, valoda tik ļoti atgādina apustuli Jāni, ka tiek uzskatīts, ka viņš ir sarakstījis visas trīs vēstules.

1. Jāņa vēstules 1. nodaļā svētie tiek pamācīti stiprināt sadraudzību ar Dievu. 2. nodaļā ir uzsvērts, ka svētie iepazīst Dievu caur paklausību, un tie ir pamācīti nemilēt pasauli. 3. nodaļā visi ir aicināti kļūt par Dieva bērniem un mīlēt citam citu. 4. nodaļā ir izskaidrots, ka Dievs ir mīlestība un mīt tajos, kas Viņu mīl. 5. nodaļā ir izskaidrots, ka svētie piedzimst no Dieva caur ticību Kristum.

2. Jāņa vēstule ir līdzīga 1. Jāņa vēstulei. Tajā Jānis priecājas par „izredzētās nama mātes” bērnu uzticību.

3. Jāņa vēstulē ir uzslavēta persona, kuru sauc Gajs, par viņa uzticību un palīdzību tiem, kas mīl patiesību.

Jāņa evaņģēlijs: Šajā Jaunās Derības grāmatā apustulis Jānis liecināja, ka (1) Jēzus ir Kristus jeb Mesija un (2) Jēzus ir Dieva Dēls (Jāņa 20:31). Ainas no Jēzus dzīves, ko viņš apraksta, ir rūpīgi izlasītas un sakārtotas tieši ar šo mērķi. Grāmata sākas ar paziņojumu par Kristus stāvokli pirmsmirstīgajā pasaulē: Viņš bija ar Dievu, Viņš bija Dievs un Viņš bija visu lietu Radītājs. Viņš piedzima miesā kā Tēva Vienpiedzimušais. Jānis izseko Jēzus kalpošanas gaitu, īpaši uzsvērdams Viņa dievišķīgumu un Viņa augšāmcelšanos no mirušajiem. Viņš skaidri apstiprina, ka Jēzus ir Dieva Dēls, kas apstiprinās ar brīnumiem, ar liecībām, ar

praviešiem un ar paša Kristus balsi. Jānis māca, pretstatot gaismu un tumsu, patiesību un maldus, labu un ļaunu, Dievu un velnu. Iespējams, ka nevienā citā pierakstā Jēzus svētums un jūdu valdnieku neuzticība nav tik skaidri atzīta.

Jānis rakstīja galvenokārt par Kristus kalpošanu Jūdejā, it īpaši par Viņa mirstīgās kalpošanas pēdējo nedēļu, kamēr Matejs, Marks un Lūka rakstīja galvenokārt par Viņa kalpošanu Galilejā. Vairāki jautājumi no šī evaņģēlija ir darīti skaidrāki pēdējo dienu atklāsmēs (M&D 7 un M&D 88:138–141).

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Jāņa evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Atklāsmes grāmata: Skat. Jāņa atklāsmes grāmata

Jānis Kristītājs. *Skat. arī* Ārona priesterība; Ēlija

Caharijas un Elizabetes dēls Jaunajā Derībā. Jānis tika sūtīts sagatavot ļaudis pieņemt Mesiju (Jāņa 1:19–27). Viņš turēja Ārona priesterības atslēgas un kristīja Jēzu Kristu.

Jesaja un citi pravietoja par Jāņa misiju, **Jes.** 40:3 (Mal. 3:1; 1. Nef. 10:7–10; 2. Nef. 31:4).

Tika iemests cietumā, un viņam tika nocirsta galva, **Mat.** 14:3–12 (Marka 6:17–29). Gabriēls pasludināja Jāņa piedzimšanu un kalpošanu Caharijam, **Lūk.** 1:5–25. Jēzus mācīja, ka Jānis Kristītājs ir liels pravietis, **Lūk.** 7:24–28. Atpazina Jēzu kā Dieva Dēlu, **Jāņa** 1:29–34. Jāņa mācekļi kļuva par Jēzus mācekļiem, **Jāņa** 1:25–29, 35–42 (Ap. d. 1:21–22). Nedarija nevienu brīnumu, **Jāņa** 10:41.

Kā augšāmcelta būtne tika sūtīts ordinēt Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju Ārona priesterībā, **M&D** 13 (M&D 27:7–8; DžS—V 1:68–72). Tika eņģeļa ordinēts, kad viņš bija astoņas dienas vecs, **M&D** 84:28.

Jāņa atklāsmes grāmata. *Skat. arī* Apokalipse; Jānis, Cebedeja dēls

Pēdējā grāmata Jaunajā Derībā, kas sastāv no atklāsmes, dotas apustulim

Jāzeņa vēzda

Jānim. Viņam bija ļauts redzēt pasaules vēsturi, it īpaši pēdējās dienas (Jāņa atkl. 1:1–2; 1. Nef. 14:18–27; M&D 77). Jāņa Atklāsmes grāmata ir pazīstama arī kā Apokalipse.

Jānis saņēma šo atklāsmi Tā Kunga dienā Patmas salā (Jāņa atkl. 1:9–10) pie Āzijas krasta, netālu no Efezas. Precīza atklāsmes diena nav zināma.

Atslēgas šīs grāmatas saprašanai ir ietvertas 1. Nefija grāmatā 14:18–27 un Mācības un Derību 77. (Et. 4:15–16).

No 1. līdz 3. nodaļai ir ievads šai grāmatai un vēstulēm septiņām draudzēm Āzijā. Jānis rakstīja vēstules, lai palīdzētu svētajiem atrisināt noteiktas problēmas. 4. un 5. nodaļā pierakstītas vīzijas, ko Jānis bija saņēmis un kas parāda Dieva un Kristus varenību un taisnīgo varu. No 6. līdz 9. nodaļai un 11. nodaļā Jānis pierakstīja to, kā viņš redzēja grāmatu, kas aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem, katrs no šiem zīmogiem simbolizē vienu tūkstošgadi Zemes laicīgajā vēsturē. Šīs nodaļas runā galvenokārt par notikumiem, kas ir ietverti septiņās zīmogās (skat. Jāņa atkl. 8–9; 11:1–15). 10. nodaļā ir apraksts par grāmatu, ko Jānis apēda. Grāmata simbolizē nākamo misiju, kas viņam bija jāpilda. 12. nodaļā pierakstīta vīzija par ļaunumu, kas sākās debesīs, kad Sātans sacēlās un tika padzīts. Karš, kas tur sākās, turpinās uz Zemes. 13. nodaļā un no 17. līdz 19. nodaļai Jānis apraksta Zemes ļaunās valstis, kuras kontrolē Sātans, un to bojāeju, ieskaitot galīgo ļaunuma iznīcināšanu. No 14. līdz 16. nodaļai aprakstīts svēto taisnīgums ļaunuma vidū īsi pirms Kristus Otrās Atnākšanas. No 20. līdz 22. nodaļai aprakstīta Tūkstošgade, brīnišķīgā pilsēta Jaunā Jeruzāleme un Zemes vēstures pēdējā notikumi.

Jāzeņa vēzda. *Skat.* Efraims—Efraima jeb Jāzeņa vēzda; Mormona Grāmata

Jāzeņš, Jēkaba dēls. *Skat.* arī Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Rahēles pirmdzimtais dēls (1. Moz. 30:22–24; 37:3).

Jāzeņš ieguva pirmdzimtību Israēlā,

tāpēc ka Rūbens, Jēkaba pirmās sievas pirmdzimtais, zaudēja šo priekšrocību caur pārkāpumu (1. Laiku 5:1–2). Tāpēc, ka viņš bija cienīgs, Jāzeņš, būdams Jēkaba otrās sievas pirmdzimtais, bija nākamais rindā pēc svētības. Jāzeņš arī saņēma svētību no sava tēva, neilgi pirms Jēkabs nomira (1. Moz. 49:22–26).

Jāzeņš bija vīrs ar stipru raksturu, „uzticams un gudrs” cilvēks (1. Moz. 41:39). Tas, kā viņš atraidīja Potifara sievu, ir piemērs viņa ticībai, šķīstībai un personiskajam godīgumam (1. Moz. 39:7–12). Ēģiptē, kad Jāzeņš atklāja savu īsto personību saviem brāļiem, viņš, tā vietā lai vainotu viņus, pateicās par to, kā viņi bija pret to izturējušies. Viņš ticēja, ka viņu rīcība bija palīdzējusi izpildīt Dieva dievišķo gribu (1. Moz. 45:4–15).

Pēdējo dienu atklāsmes atklāj svarīgāku Jāzeņa ģimenes misiju pēdējās dienās (DžST, 1. Moz. 50:24–38 [Pielikums]; 2. Nef. 3:3–24; 3. Nef. 20:25–27).

Jēkabs ļoti mīlēja Jāzeņu un deva tam svārkus ar piedurknēm, **1. Moz.** 37:3. Greizsirdības dēļ Jāzeņa brāļi pieauga savā naidā pret Jāzeņu un iecerēja viņu nogalināt, bet tā vietā pārdeva to tirgotājiem, kas bija ceļā uz Ēģipti, **1. Moz.** 37:5–36. Ēģiptē Tas Kungs lika, lai Jāzeņam viss labi izdotos, un viņš kļuva par Potifara nama pārvaldnieku, **1. Moz.** 39:1–4. Potifara sieva meloja, sakot, ka Jāzeņš centās to pavadināt; Jāzeņš tika nepatiesi notiesāts un iemests cietumā, **1. Moz.** 39:7–20. Jāzeņš iztulkoja faraona galvenā dzērienu devēja un maizes cepēja sapņus, **1. Moz.** 40. Faraons sāka ieredzēt Jāzeņu tāpēc, ka Jāzeņš bija iztulkojis vienu no faraona sapņiem; viņš iecēla Jāzeņu par pārvaldnieku pār visu Ēģipti, **1. Moz.** 41:14–45. Piedzima Efraims un Manase, **1. Moz.** 41:50–52. Jāzeņš atkal satikās ar savu tēvu un brāļiem, **1. Moz.** 45–46. Jāzeņš nomira Ēģiptē 110 gadu vecumā, **1. Moz.** 50:22–26.

Jāzeņš, Marijas vīrs. *Skat.* arī Jēzus Kristus; Marija, Jēzus māte

Marijas, Jēzus mātes, vīrs. Jāzeņš bija Dāvida pēctecis (Mat. 1:1–16; Lūk.

3:23–38) un dzīvoja Nacaretē. Viņš bija saderināts ar Mariju. Īsi pirms viņu laulības Mariju apmeklēja eņģelis Gabriēls, kurš paziņoja, ka Marija ir izraudzīta, lai būtu par Glābēja māti (Lūk. 1:26–35). Jāzeps arī saņēma atklāsmi par šo dievišķo dzimšanu (Mat. 1:20–25).

Marija bija vienīgā no Jēzus zemes vecākiem, jo Dievs Tēvs bija Jēzus tēvs. Bet jūdi domāja Jāzepu esam par Jēzus tēvu, un Jēzus viņu arī uzskatīja par tādu (Lūk. 2:48, 51). Tīcis brīdināts dievišķīgos sapņos, Jāzeps pasargāja mazā Jēzus dzīvību, aizbēgdams uz Ēģipti (Mat. 2:13–14). Pēc tam, kad Hērods nomira, eņģelis deva norādījumu Jāzepam vest mazo Kristu atpakaļ uz Israēlu (Mat. 2:19–23).

Jāzeps no Arimatijas

Jāzeps no Arimatijas bija sinedrija loceklis, Kristus māceklis un bagāts, un uzticīgs israēlietis, kurš neņēma līdzdalību mūsu Kunga nosodišanā. Pēc Krustā sišanas Jāzeps ņēma Glābēja miesas, ietina tās tirā līnu audeklā un ielika Viņu Jāzēpa paša kapā, kas bija izcirsts klintī (Mat. 27:57–60; Marka 15:43–46; Lūk. 23:50–53; Jāņa 19:38–42).

Jehova. Skat. arī ES ESMU; Jēzus Kristus

Israēla Dieva derības jeb īstais Vārds. Tas nozīmē „mūžīgais ES ESMU” (2. Moz. 3:14; Jāņa 8:58). Jehova ir Jēzus Kristus pirms mirstīgās dzīves un nāca uz Zemi kā Marijas dēls (Mos. 3:8; 15:1; 3. Nef. 15:1–5). Parasti, kad Vecajā Derībā parādās vārds *Tas Kungs*, tas nozīmē „Jehova”.

Jehova ir Kristus: Jehovu pazina senie pravieši (2. Moz. 6:3; Ābr. 1:16). Apustulis Pāvils mācīja, ka Kristus ir Jehova no Vecās Derības (2. Moz. 17:6; 1. kor. 10:1–4). Mormona Grāmatā Jareda brālis redzēja Kristu pirms mirstīgās dzīves un pielūdza Viņu (Et. 3:13–15). Moronijs arī sauca Kristu par „Jehovu” (Mor. 10:34). Kērtlandes templi Džozefs Smits un Oliver Kauderijs redzēja augšāmcēlto Jehovu (M&D 110:3–4).

Jeremija. Skat. arī Jeremijas Raudu Dziesmas

Vecās Derības pravietis, kurš piedzima priestera ģimenē un pravietoja Jūdā no 626. līdz 586. g. pr. Kr. Viņš dzīvoja gandrīz līdz nākamo dižo praviešu—Lehija, Ecēhiēla, Hozejas un Daniēla—laikam.

Jeremija tika ordinēts būt par pravieti jau pirmsmirstīgajā dzīvē (Jer. 1:4–5). Būdam pravietis apmēram četrdesmit gadu, viņš mācīja pret elku pielūgšanu un netikumību jūdu tautā (Jer. 3:1–5; 7:8–10). Viņš saskārās ar nepārtrauktu pretestību un apvainojumiem (Jer. 20:2; 36:18–19; 38:4). Pēc Jeruzālemes krišanas jūdi, kas aizbēga uz Ēģipti, paņēma Jeremiju sev līdzī (Jer. 43:5–6), kur tie, saskaņā ar tradīciju, nomētāja viņu ar akmeņiem, līdz viņš mira.

Jeremijas grāmata: No 1. līdz 6. nodaļai satur pravietojumus, kas tika teikti Josijas valdīšanas laikā. No 7. līdz 20. nodaļai ir pravietojumi Jojakīma laikā. No 21. līdz 38. nodaļai runā par Cedekijas valdīšanu. No 39. līdz 44. nodaļai ir doti pravietojumi un aprakstīti vēsturiskie notikumi pēc Jeruzālemes krišanas. 45. nodaļa satur solījumu Baruham, viņa rakstvedim, ka Baruha dzīvība tiks saglabāta. Beigās no 46. līdz 51. nodaļai ir pravietojumi par citām tautām. 52. nodaļa ir vēsturisks noslēgums. Daži no Jeremijas pravietojumiem bija arī Lābana misīna plāksnēs, ko dabūja Nefijs (1. Nef. 5:10–13). Jeremija tiek pieminēts arī divās citās vietās Mormona Grāmatā (1. Nef. 7:14; Hel. 8:20).

Jeremijas grāmata ietver arī apstiprinājumu par cilvēka pirmsmirstīgo eksistenci un Jeremijas pirmsordinēšanu (Jer. 1:4–5); pravietojumu par Israēla atgriešanos no savas izklīdināšanas—viena no katras pilsetas un divu no katras cilts sapulcināšanu Ciānā, brīnišķīgā zemē, kur Israēls un Jūda varēs dzīvot drošībā un mierā (Jer. 3:12–19); un Tā Kunga pravietojumu, sapulcinot Israēlu no ziemeļu valstīm, sūtot daudz zvejnieku un mednieku, lai tos atrastu (Jer. 16:14–21). Tas pēdējās dienās būs daudz lielāks notikums, pat nekā

Jeremijas Raudu Dziesmas

Israēla izvešana no Ēģiptes, ko paveica Mozus (Jer. 16:13–15; 23:8).

Jeremijas Raudu Dziesmas

Grāmata Vecajā Derībā, ko sarakstījis Jeremija. Tā ir skumju dzejoļu jeb dziesmu sakopojums Jeruzālemes un israēliešu tautas krišanas dēļ. Grāmata tika sarakstīta pēc pilsētas krišanas apmēram 586. g. pr. Kr.

Jerobeāms

Vecajā Derībā Jerobeāms bija pirmais ķēniņš sadalītā Israēla ziemeļu daļā. Viņš bija Efraima cilts loceklis. Ļaunais Jerobeāms vadīja sacelšanos pret Jūdas namu un Dāvida cilti.

Jerobeāms nolika elkus, ko pielūgt Dānas un Bēteles ļaudīm, **1. Ķēn.** 12:28–29. Ahija pārmeta Jerobeāmam, **1. Ķēn.** 14:6–16. Jerobeāms tika pieminēts par to, ka bija pavadinājis Israēlu uz lielu grēku, **1. Ķēn.** 15:34 (1. Ķēn. 12:30).

Jerubbaals. *Skat. arī* Gideons (Vecā Derība)

Vārds, kas tika dots Gideonam Vecajā Derībā pēc tam, kad viņš nopostīja Bala altāri (Soģu 6:32; 7:1; 9; 1. Sam. 12:11).

Jeruzāleme

Pilsēta mūsdienu Izraēlā. Tā ir visnozīmīgākā pilsēta Bībeles vēsturē. Šajā pilsētā ir vairākas kristiešu, jūdu un musulmaņu svētvietas, un tās regulāri apmeklē daudzi uzticīgi ticīgie. Tā bieži tiek saukta par svēto pilsētu.

Kādreiz bijusi pazīstama kā Salema (1. Moz. 14:18; Psm. 76:3), Jeruzāleme bija jebusiešu pilsēta, līdz to sagrāba Dāvids (Joz. 10:1; 15:8; 2. Sam. 5:6–7), kurš to padarīja par galvaspilsētu. Līdz tam tā kalpoja galvenokārt kā kalnu cietoksnis, apmēram 800 metrus virs jūras līmeņa. Tai apkārtnē ir dziļas ieļejas no visām pusēm, izņemot ziemeļus.

Ķēniņš Dāvids savas valdīšanas laikā dzīvoja Jeruzālemē koka pilī. Tomēr Salamana valdīšanas laikā ļaudis daudz darīja, lai izdaiļotu pilsētu, ieskaitot ķēniņa pils un tempļa celtniecību.

Pēc tam, kad Israēla un Jūdas ķēniņvalstis tika sadalītas, Jeruzāleme palika Jūdas galvaspilsēta. Tai bieži uzbruka okupantu karapulki (1. Ķēn. 14:25; 2. Ķēn. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Hisrijas laikā Jeruzāleme kļuva par reliģiskās pielūgšanas centru, bet tā tika daļēji nopostīta 320. g. pr. Kr., 168. g. pr. Kr. un 65. g. pr. Kr. Hērods atjaunoja pilsētas sienas un templi, bet 70. g. pēc Kr. romieši pilnīgi to nopostīja.

Melhisedeks bija Salemas ķēniņš, **1. Moz.** 14:18 (Ebr. 7:1–2). Jesaja aicināja Jeruzālemi tērpties savās svētku drānās, **Jes.** 52:1. Tā Kunga vārdam bija jānāk no Jeruzālemes, **Mih.** 4:2.

Kristus raudāja par Jeruzālemes likteni, **Mat.** 23:37–39 (Lūk. 13:34). Jeruzāleme ir dzīvā Dieva pilsēta, **Ebr.** 12:22.

Jeruzālemei bija jātiek nopostītai, ja tā nenozēlos grēkus, **1. Nef.** 1:4, 13, 18 (2. Nef. 1:4; Hel. 8:20). Pēc nopostīšanas Jeruzāleme atkal tiks apdzīvota, **3. Nef.** 20:46. Jeruzālemei bija atkal jātop uzceltai, **Et.** 13:5.

Kristus brīdināja pēdējo dienu svētos tāpat, kā viņš brīdināja Jeruzālemes ļaudis, **M&D** 5:20. Tiem, kuri ir no Jūdas, jābēg uz Jeruzālemi, **M&D** 133:13. Tas Kungs runās no Jeruzālemes, **M&D** 133:21.

Jeruzāleme, Jaunā. *Skat.* Ciāna; Jaunā Jeruzāleme

Jesaja

Pravietis Vecajā Derībā, kurš pravietoja no 740. līdz 701. g. pr. Kr. Kā ķēniņa Hisrijas galvenajam padomniekam Jesajam bija liela reliģiska un politiska ietekme.

Jēzus citēja Jesaju biežāk nekā jebkuru citu pravieti. Jesaju bieži citē arī Pēteris, Jānis un Pāvils Jaunajā Derībā. Mormona Grāmata un Mācība un Derības satur citātus no Jesajas biežāk nekā no jebkura cita pravieša un sniedz lielu palīdzību Jesajas pravietojumu izskaidrošanā. Nefijs mācīja savus ļaudis no Jesajas rakstiem (2. Nef. 12–24; Jes. 2–14). Tas Kungs teica nefijiešiem, ka „diženi ir Jesajas vārdi” un ka viss, ko Jesaja pravietoja, tiks piepildīts (3. Nef. 23:1–3).

Jesajas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Daudzi no Jesajas pravietojumiem runā par Pestītāja atnākšanu gan tad, kad Viņš kalpoja uz Zemes (Jes. 9:6), gan tad, kad Viņš nāks kā Diženais Kēniņš pēdējā dienā (Jes. 63). Viņš arī daudz pravietoja par Israēla nākotni.

1. nodaļa ir prologs visai pārējai grāmatai. Jes. 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53 un 61:1–3 pareģo Glābēja misiju. 2., 11., 12. un 35. nodaļā ir runāts par notikumiem pēdējās dienās, kad evaņģēlijs tiks atjaunots, Israēls tiks sapulcināts un izkaltusi zeme uzplauks kā roze. 29. nodaļa satur pravietojumu par Mormona Grāmatas parādīšanos (2. Nef. 27). No 40. līdz 46. nodaļai ir pasludināts Jehovas kā patiesā Dieva pārākums pār pagānu elku dieviem. Atlikušajās nodaļās—no 47. līdz 66.—ir runāts par notikumiem Israēla galīgā atjaunošanā un Ciānas nodibināšanu, kad Tas Kungs mītis starp Saviem ļaudīm.

Jetrus. *Skat. arī Mozus*

Vecās Derības valdnieks un Midiāna priesteris, kurš deva Mozum mājas pēc tam, kad Mozus aizbēga no Ēģiptes. Viņš tiek saukts arī par Reguēlu (2. Moz. 2:18). Vēlāk Mozus apprecēja Jetrus meitu Ciporu (2. Moz. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetrus mācīja Mozum nodot pilnvaras (2. Moz. 18:13–27). Mozus saņēma Melhisedeka priesterību no Jetrus (M&D 84:6–7).

Jēkabs, Alfeja dēls

Viens no divpadsmit apustuļiem, kurus Jēzus izraudzījās Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:3; Marka 3:18; Lūk. 6:15; Ap. d. 1:13).

Jēkabs, Cebedeja dēls

Viens no divpadsmit apustuļiem, kurus Jēzus izraudzījās Savas mirstīgās kalpošanas laikā. Viņš bija Jāņa brālis. Viņš bija viens no trim apustuļiem, kas bija izraudzīti būt ar Jēzu īpašos gadījumos: pie Jaira meitas augšāmcelsšanas (Marka 5:37), pie apskaidrošanas (Mat. 17:1; Marka 9:2; Lūk. 9:28) un Ģetzemanē (Mat. 26:37; Marka 14:33). Kopā ar Pēteri un Jāni viņš atjaunoja Melhisedeka

priesterību uz Zemes, ordinējot Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju (M&D 27:12; 128:20; DžS—V 1:72).

Jēkabs, Īzāka dēls. *Skat. arī Ēsavs; Israēls; Īzāks*

Vecās Derības patriarhs un pravietis; jaunākais no Īzāka un Rebekas dvīņiem (1. Moz. 25:19–26). Jēkabs ieguva pirmdzimtību pār savu brāli Ēsavu. Tas bija Jēkaba cienības dēļ un dēļ tā, ka viņš precējās derībā, kamēr Ēsavs nicināja šo pirmdzimtību un precējās ārpus derības (1. Moz. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Ebr. 12:16).

Rebeka uzzināja no Tā Kunga, ka Ēsavs kalpos Jēkabam, **1. Moz.** 25:23. Nopirka pirmdzimtību no Ēsava, **1. Moz.** 25:29–34. Saņņoja par kāpnēm uz debesīm, **1. Moz.** 28. Apprecēja Leu un Rāheli, **1. Moz.** 29:1–30. Bija divpadsmit dēli un viena meita, **1. Moz.** 29:31–30:24; 35:16–20. Apprecēja Bilhu un Zilfu, **1. Moz.** 30:3–4, 9. Vārds tika izmainīts uz „Israēls”, **1. Moz.** 32:29. Redzēja Dievu vaigu vaigā, **1. Moz.** 32:31. Bija īpaši labvēlīgs pret Jāzepu, **1. Moz.** 37:3. Devās uz Ēģipti ar savu ģimeni, **1. Moz.** 46:1–7. Svētīja savus dēlus un viņu pēctečus, **1. Moz.** 49. Nomira, **1. Moz.** 49:33.

Turēja bausļus un šodien ir paaugstināts tronī debesīs kopā ar Ābrahāmu un Īzāku, **M&D** 132:37.

Jēkabs, Lehija dēls. *Skat. arī Lehijs, Nefija tēvs*

Pravietis Mormona Grāmatā un vairāku sprediķu autors 2. Nefija grāmatā un Jēkaba grāmatā (2. Nef. 6–11; Jek. 1–7).

Jēkaba grāmata: Trešā grāmata Mormona Grāmatā. 1. nodaļā ir stāstīts, ka Nefijs nodeva pierakstus Jēkabam un tad iesvētīja Jēkabu un viņa brāli Jāzepu būt par priesteriem un skolotājiem tautai. No 2. līdz 4. nodaļai ir sprediķi, kas brīdina ļaudis būt morāli tīriem. Jēkabs arī mācīja par Pestītāja Mesijas atnākšanu, un viņš minēja iemeslus, kāpēc daži Israēlā nepieņems Viņu, Tam atnākot. 5. un 6. nodaļa satur Jēkaba liecību un pravietisko līdzību par Israēla tautas vēsturi un

Jēkabs, Tā Kunga brālis

misiju. 7. nodaļa satur atskaiti par mācīto dumpinieku vārdā Šerems, kurš tika uzveikts ar Jēkaba dievišķo liecību.

Jēkabs, Tā Kunga brālis

Tā Kunga brālis Jaunajā Derībā (Gal. 1:19) un arī Jozefa, Sīmaņa, Jūdas un vairāku māsu brālis (Mat. 13:55–56; Marka 6:3; Jūd. v. 1:1). Viņš arī bija pazīstams kā taisnīgais Jēkabs un ieņēma svarīgu amatu Baznīcā Jeruzālemē (Ap. d. 12:17; 15:13; 1. kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Iespējams, ka viņš ir uzrakstījis Jēkaba vēstuli.

Jēkaba vēstule: Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, adresēta divpadsmit izkaisītajām Israēla ciltīm un, iespējams, tika uzrakstīta no Jeruzālemes. Vēstule satur dažus skaidri formulētos jautājumus par praktisko reliģiju, ieskaitot svarīgo padomu pirmajā nodaļā, ka, ja kādam trūkst gudrības, viņam ir jālūdz Dievs pēc palīdzības (Jēk. v. 1:5–6; Džs—V 1:9–20). 2. nodaļā ir runāts par ticību un darbiem. 3. un 4. nodaļā ir runāts par nepieciešamību savaldīt mēli, un svētie ir brīdināti nerunāt Jaunu citam par citu. 5. nodaļā svētie ir mudināti būt pacietīgiem un slimības gadījumā lūgt elderus pēc svētības; tā arī māca par svētībām, kas nāk tad, kad kāds palīdz atgriezt citus.

Jērika

Pilsēta Jordānas ielejā, apjozta ar aizsargsienu, 245 m zem jūras līmeņa. Jērika ir netālu no tās vietas, kur israēlieši šķērsoja upi, kad tie pirmo reizi iegāja apsolītajā zemē (Joz. 2:1–3; 3:16; 6).

Israēlieši izcīnīja kauju Jērikā, **Joz.** 6:1–20. Jozua nolādēja Jēriku, **Joz.** 6:26 (1. Ķēn. 16:34). Jērika bija teritorijā, kas tika piešķirta Benjamīnam, **Joz.** 18:11–12, 21.

Tas Kungs apmeklēja Jēriku savā pēdējā ceļojumā uz Jeruzālemi, **Marka** 10:46 (Lūk. 18:35; 19:1).

Jēzus Kristus. *Skat. arī* Aizstāvis;

Alfa un Omega; Apskaidrošana—
Kristus apskaidrošana; Asinis;
Atbrīvotājs; Augšamcelšanās;

Ādama un Ievas Krišana; Bezgalīgs; Ceļš; Cilvēka Dēls; Čūska, misīna; Debesbraukšana; Dieva Jērs; Dievs, Dievība; Dzemdīnāt; Dzīvības ūdens; Dzīvības maize; **ES ESMU**; Evaņģēliji; Gaisma, Kristus gaisma; Glābējs; Golgāta; Grēku piedošana; Imanuēls; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jehova; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Kalna sprediķis; Klints; Krustā sišana; Krusts; Labais Gans; Labvēlība; Līgavainis; Marija, Jēzus māte; Mesija; Mierinātājs; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Pestīšanas iecere; Pestīt, Pestīts, Pestīšana; Pestītājs; Pirmdzimtais; Radīt, Radišana; Sākums; Sirdsapziņa; Starpnieks; Stūra akmens; Svāidītais; Svētais Vakarēdiens; Tas Kungs; Ticība, Ticēt; Upuris

Kristus (grieķu vārds) un *Mesija* (ebreju vārds) nozīmē „iesvaidītais”. Jēzus Kristus ir Tēva Pirmdzimtais garā (Ebr. 1:6; M&D 93:21). Viņš ir Tēva vienpiedzimtais miesā (Jāņa 1:14; 3:16). Viņš ir Jehova (M&D 110:3–4) un tika iepriekš ordinēts Savam dižajam aicinājumam pirms pasaules radīšanas. Tēva vadībā Jēzus radīja Zemi un visu, kas ir uz tās (Jāņa 1:3, 14; Moz. 1:31–33). Viņš piedzima Marijai Bētleme, dzīvoja dzīvi bez grēka un paveica pilnīgu Izpirkšanu par visas cilvēces grēkiem, izlejot Savas asinis un atdodot Savu dzīvību uz krusta (Mat. 2:1; 1. Nef. 11:13–33; 3. Nef. 27:13–16; M&D 76:40–42). Viņš uzcēlās no mirušajiem, tādējādi nodrošinot, ka ir iespējama visas cilvēces Augšamcelšanās. Caur Jēzus veikto Izpirkšanu un Augšamcelšanos tie, kas nožēlo savus grēkus un paklausa Dieva pavēlēm, var dzīvot mūžīgi ar Jēzu un Tēvu (2. Nef. 9:10–12; 21–22; M&D 76:50–53, 62).

Jēzus Kristus ir dižākā būtne, kas ir dzimusi uz Zemes. Viņa dzīve ir pilnīgs piemērs, kā visai cilvēcei vajadzētu dzīvot. Visas lūgšanas, svētības un priesterības priekšraksti ir jāizpilda Viņa Vārdā. Viņš ir kungu Kungs, ķēniņu Ķēniņš, Radītājs, Glābējs un visas Zemes Dievs.

Jēzus Kristus nāks atkal spēkā un godībā, lai valdītu uz Zemes Tūkstošgades laikā. Pēdējā dienā Viņš tiesās visu cilvēci (Al. 11:40–41; DžS—M 1).

Viņa dzīves īss izklāsts (notikumu se-cībā): Jēzus piedzimšana un misija tika parēgota, **Lūk.** 1:26–38 (Jes. 7:14; 9:5–6; 1. Nef. 11). Piedzima, **Lūk.** 2:1–7 (Mat. 1:18–25). Tika apgraizīts, **Lūk.** 2:21. Tika stādīts priekšā templī, **Lūk.** 2:22–38. Viņu apmeklēja gudri vīri, **Mat.** 2:1–12. Jāzeps un Marija bēga ar Viņu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13–18. Tika aizvests uz Nacareti, **Mat.** 2:19–23. Apmeklēja templi divpadsmit gadu vecumā, **Lūk.** 2:41–50. Viņam bija māsas un brāļi, **Mat.** 13:55–56 (Marka 6:3). Tapa kristīts, **Mat.** 3:13–17 (Marka 1:9–11; Lūk. 3:21–22). Tika velna kārdināts, **Mat.** 4:1–11 (Marka 1:12–13; Lūk. 4:1–13). Aicināja Savus mācekļus, **Mat.** 4:18–22 (Mat. 9:9; Marka 1:16–20; 2:13–14; Lūk. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Jāņa 1:35–51). Deva varu divpadsmitajiem, **Mat.** 10:1–4 (Marka 3:13–19; Lūk. 6:12–16). Teica Kalna sprediķi, **Mat.** 5–7. Paredzēja Savu nāvi un augšāmcelšanos, **Mat.** 16:21 (Mat. 17:22–23; 20:17–19; Marka 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Lūk. 9:22; 18:31–34). Tika apskaidrots, **Mat.** 17:1–9 (Marka 9:2–8; Lūk. 9:28–36). Izsūtīja septiņdesmitus, **Lūk.** 10:1–20. Veica Savu triumfālo gājieni uz Jeruzālemi, **Mat.** 21:1–11 (Marka 11:1–11; Lūk. 19:29–40; Jāņa 12:12–15). Iedibināja Svēto Vakarēdienu, **Mat.** 26:26–29 (Marka 14:22–25; Lūk. 22:19–20). Cieta un lūdza Ģetsemanē, **Mat.** 26:36–46 (Marka 14:32–42; Lūk. 22:39–46). Tika nodots, apcietināts un pamests, **Mat.** 26:47–56 (Marka 14:43–53; Lūk. 22:47–54; Jāņa 18:2–13). Tika sistis krustā, **Mat.** 27:31–54 (Marka 15:20–41; Lūk. 23:26–28, 32–49; Jāņa 19:16–30). Tika augšāmcelts, **Mat.** 28:1–8 (Marka 16:1–8; Lūk. 24:1–12; Jāņa 20:1–10). Parādījās pēc Savas augšāmcelšanās, **Mat.** 28:9–20 (Marka 16:9–18; Lūk. 24:13–48; Jāņa 20:11–31; Ap. d. 1:3–8; 1. kor. 15:5–8). Uzkāpa debesīs, **Marka** 16:19–20 (Lūk. 24:51–53; Ap. d. 1:9–12).

Parādījās nefijiešiem, **3. Nef.** 11:1–17 (3. Nef. 11.–26).

Parādījās Džozefam Smitam, **DžS—V** 1:15–20.

Baznīcas galva: Kristus ir baznīcas galva, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). Viņš ir savas miesas, proti, baznīcas, galva, **Kol.** 1:18.

Ši ir Mana baznīca, **Mos.** 26:22 (Mos. 27:13). Kristus bija viņu ticības sācējs un piepildītājs, **Mor.** 6:1–4.

Šo baznīcu Es esmu nodibinājis, **M&D** 33:5 (3. Nef. 27:3–8).

Jēzus Kristus godība: Tā Kunga godība piepildīja Saiešanas telti, **2. Moz.** 40:34–38. Visa zeme ir pilna Viņa godības, **Jes.** 6:3 (2. Nef. 16:3). Tā Kunga godība uzlec pār tevi, **Jes.** 60:1–2.

Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā, **Mat.** 16:27. Pagodini Tu Mani, Tēvs, ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija, **Jāņa** 17:5.

Israēla Svētais valdīs lielā godībā, **1. Nef.** 22:24. Mums bija cerība uz Viņa godību, **Jēk.** 4:4. Cilvēka Dēls nāk Savā godībā, **Al.** 5:50. Viņš izskaidroja visas lietas no paša sākuma līdz tam laikam, kad Viņš nāks Savā godībā, **3. Nef.** 26:3.

Mani apstuļi stāvēs ietērti godībā, tāpat kā Es esmu, **M&D** 29:12 (M&D 45:44). Mēs redzējam Dēla godību pie Tēva labās rokas, **M&D** 76:19–23. Jānis redzēja un liecināja par Manas godības pilnību, **M&D** 93:6 (Jāņa 1:14). Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli, **M&D** 110:3.

Viņa godība bija pār mani, un es redzēju Viņa vaigu, **Moz.** 1:1–11. Šis ir Mans darbs un Mana godība, **Moz.** 1:39.

Jēzus Kristus piemērs: Es jums priekšzīmi esmu devis, **Jāņa** 13:15. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Kristus arī cieta par mums, atstādams mums priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām, **1. Pēt. v.** 2:21.

Ja cilvēks neseko dzīvā Dieva Dēla paraugam, viņš nevar tikt izglābts, **2. Nef.** 31:16. Es gribu, lai jūs būtu pilnīgi, tāpat kā Es, **3. Nef.** 12:48. To jūs vienmēr centīsities darīt, tāpat kā Es dariju, **3. Nef.** 18:6. Es esmu rādījis jums piemēru, **3. Nef.** 18:16. Darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt, **3. Nef.**

Jēzus Kristus

27:21, 27. Patiesie Jēzus Kristus sekotāji būs līdzīgi Viņam, **Mor.** 7:48.

Kristus pēcnāves parādīšanās: Kad Jēzus bija uzcelies, Viņš papriekš parādījās Marijai, **Marka** 16:9 (Jāņa 20:11–18). Jēzus gāja un runāja ar diviem no mācekļiem pa ceļam uz Emavu, **Lūk.** 24:13–34. Jēzus parādījās apustuļiem, kuri aptaustīja Viņa rokas un kājas, **Lūk.** 24:36–43 (Jāņa 20:19–20). Jēzus parādījās Tomam, **Jāņa** 20:24–29. Jēzus parādījās mācekļiem pie Tiberijas jūras, **Jāņa** 21:1–14. Jēzus kalpoja četrdesmit dienas pēc Savas augšamcelšanās, **Ap. d.** 1:2–3. Stefans redzēja Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas, **Ap. d.** 7:55–56. Jēzus parādījās Saulam, **Ap. d.** 9:1–8 (DžST, **Ap. d.** 9:7; **Ap. d.** 26:9–17). Kristu redzēja vairāk nekā 500 cilvēku, **1. kor.** 15:3–8.

Kristus parādījās nefijiešu ļaudīm, **3. Nef.** 11:1–17. 2500 ļaužu redzēja un dzirdēja Jēzu, **3. Nef.** 17:16–25. Mormons tika piemeklēts no Tā Kunga, **Morm.** 1:15.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja Jēzu pie Dieva labās rokas, **M&D** 76:22–23. Džozefs Smits un Oliveris Kauderijis redzēja Jēzu Kērtlandes templī, **M&D** 110:1–4.

Džozefs Smits redzēja Jēzu, **DžS—V** 1:15–17.

Kristus pirmsmirstīgā eksistence: Tas Kungs parādījās Ābrāmam, **1. Moz.** 12:7 (1. Moz. 17:1; 18:1; Ābr. 2:6–8). Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11 (5. Moz. 34:10; Moz. 1:1–2). Es redzēju To Kungu stāvam pār altāri, **Am.** 9:1.

Iesākumā Vārds bija pie Dieva. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, **Jāņa** 1:1, 14 (1. Jāņa v. 1:1–3). Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, **Jāņa** 8:58. Apskaidro Tu Mani, Tēvs, ar to skaidrību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija, **Jāņa** 17:5.

Jesaja patiesi redzēja Manu Pestītāju, tāpat kā es un mans brālis Jēkabs Viņu redzējām, **2. Nef.** 11:2–3. Rīt Es nākšu pasaulē, **3. Nef.** 1:12–14. Kristus bija, pirms pasaule sākās, **3. Nef.** 26:5 (Jāņa 6:62). Tāpat, kā Es tev parādījos garā, Es parādīšos Savai tautai miesā, **Et.** 3:14–17.

Ēnohs redzēja To Kungu, un viņš vadīja savas gaitas ar Viņu, **M&D** 107:48–49.

Mans Miļotais Dēls, kurš bija Mans Miļotais un Izredzētais no sākuma, **Moz.** 4:2. Tas Kungs sacīja: Kuru lai Es sūtu? Un Viens atbildēja, līdzīgs Cilvēka Dēlam: Šeit Es esmu, sūti Mani, **Ābr.** 3:27.

Kristus valdīšana Tūkstošgadē: Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:5 (2. Nef. 19:6). Es būšu tavā vidū, saka Tas Kungs, **Cak.** 2:14–16 (Cak. 14:9).

Dievs dos Jēzum Viņa tēva Dāvida troni, **Lūk.** 1:30–33. Kristus valdīs mūžīgi mūžam, **Jāņa atkl.** 11:15. Svētie valdīs kopā ar Kristu tūkstoš gadu, **Jāņa atkl.** 20:4 (M&D 76:63).

Ļaužu taisnības dēļ Sātanam nebūs varas, **1. Nef.** 22:26 (Jāņa atkl. 20:1–3).

Es dzīvošu taisnībā ar cilvēkiem uz Zemes tūkstoš gadus, **M&D** 29:11 (M&D 43:29–30). Esiet paklausīgi varām, kas valda, tiekāms valda Tas, kuram ir tiesības valdīt, **M&D** 58:22 (1. kor. 15:25).

Kristus personiski valdīs uz Zemes, **TA** 1:10 (Jes. 32:1).

Kristus zīmes jeb simboli: Ābels nesa upuri no avju pirmdzimušiem, **1. Moz.** 4:4 (Moz. 5:20). Ņem savu vienīgo dēlu Īzāku un upurē to par upuri, **1. Moz.** 22:1–13 (Jēk. 4:5). Tas Kungs pavēlēja Israēla bērniem upurēt nevainojamus jērus, **2. Moz.** 12:5, 21, 46 (4. Moz. 9:12; Jāņa 1:29; 19:33; 1. Pēt. v. 1:19; Jāņa atkl. 5:6). Ši ir tā maize, ko Tas Kungs jums ir devis par barību, **2. Moz.** 16:2–15 (Jāņa 6:51). Sit to klinti, tad no tās iztecēs ūdens ļaudīm ko dzert, **2. Moz.** 17:6 (Jāņa 4:6–14; 1. kor. 10:1–4). Āzis uz sevis nesīs visas viņu nekrietnības, **3. Moz.** 16:20–22 (Jes. 53:11; Mos. 14:11; 15:6–9). Mozus pacēla vara čūsku, lai izglābtu tos, kas to uzlūkos, **4. Moz.** 21:8–9 (Jāņa 3:14–15; Al. 33:19; Hel. 8:14–15). Jona sabija zivs vēderā trīs dienas, **Jon.** 2:1 (Mat. 12:40).

Tā ir līdzība ar Tēva vienpiedzimušā upuri, **Moz.** 5:4–8.

Liecība par Jēzu Kristu: Pāvils apliecināja, ka Jēzus ir Kristus, **Ap. d.** 18:5. Pat ļaunie gari liecināja, ka tie pazīst Jēzu,

Ap. d. 19:15. Neviens nevar teikt: Kungs ir Jēzus,—kā vien Svētajā Garā, **1. kor.** 12:3. Visi ceļi locīsies, un visas mēles aplicinās, ka Jēzus Kristus ir Kungs, **Fil.** 2:10–11.

Mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, **2. Nef.** 25:26. Mormona Grāmata ir jūdu un citticībnieku pārliecināšanai, ka Jēzus ir Kristus, **2. Nef.** 26:12 (Mormona Grāmatas titullapa). Praviēši un Svētie Raksti liecina par Kristu, **Jēk.** 7:11, 19. Meklējiet šo Jēzu, par ko praviēši un apustuļi ir rakstījuši, **Et.** 12:41.

Mēs redzējam Viņu un dzirdējam balsi, kas liecināja, ka Viņš ir Vienpiedzimušais, **M&D** 76:20–24. Šis ir mūžīgās dzīves—pazīt Dievu un Jēzu Kristu, **M&D** 132:24.

Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, un Viņa Dēlam Jēzum Kristum, **TA** 1:1. Mēs ticam, ka Kristus personiski valdīs uz Zemes, **TA** 1:10.

Pilnvaras: Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:5 (2. Nef. 19:6).

Jēzus mācīja kā tāds, kam vara, **Mat.** 7:28–29 (Marka 1:22). Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes piedot grēkus, **Mat.** 9:6. Jēzus ar pilnvarām pavēlēja nešķīstiem gariem, un tie paklausīja Viņam, **Marka** 1:27 (Lūk. 4:33–36). Jēzus ordinēja divpadsmit, lai tiem būtu vara, **Marka** 3:14–15. Jēzus vārdi bija varenī, **Lūk.** 4:32. Tēvs ir nodevis visu tiesu Dēlam, **Jāņa** 5:22, 27. Dievs svaidīja Jēzu ar Svēto Garu un ar spēku, **Ap. d.** 10:38. Kristus bija iepriekš izredzēts pirms pasaules radīšanas, **1. Pēt. v.** 1:20 (Et. 3:14). Kristum ir elles un nāves atslēgas, **Jāņa atkl.** 1:18.

Visi cilvēki tiek pakļauti Kristum, **2. Nef.** 9:5. Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir debess un Zemes Tēvs, visa Radītājs kopš sākuma, **Hel.** 14:12.

Kristus nāca pēc Tēva gribas, lai darītu Viņa gribu, **M&D** 19:24. Jēzus saņēma Tēva godības pilnību; un Viņš saņēma visu varu, **M&D** 93:3–4, 16–17 (Jāņa 3:35–36).

Pravietojumi par Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi: Jaunava kļūs grūta un dzemdēs

dēlu, **Jes.** 7:14 (1. Nef. 11:13–20). No Bētlemes nāks Israēla valdnieks, **Mih.** 5:2.

Samuēls lamanietis pravietoja par gaismu dienā, naktī un dienā, jaunu zvaigzni un citām zīmēm, **Hel.** 14:2–6. Samuēls lamanietis pravietoja par tumsu, pārkoniem un zibeņiem, un zemes trīcēšanu, **Hel.** 14:20–27. Tika piepildītas zīmes par Jēzus piedzimšanu, **3. Nef.** 1:15–21. Tika piepildītas zīmes par Jēzus nāvi, **3. Nef.** 8:5–23.

Soģis: Viņš tiesās pasauli pēc taisnības, **Psm.** 9:9 (3. Nef. 27:16). Viņš nāk tiesāt zemi, **Psm.** 96:13. Dievs tiesās tiklab taisnīgo, kā bezdievīgo, **Sal. Māc.** 3:17. Viņš spriedīs tiesu tautu starpā, **Jes.** 2:4 (Mih. 4:3; 2. Nef. 12:4). Viņš tiesās nabagus pēc taisnības, **Jes.** 11:2–4.

Tēvs visu tiesu ir nodevis Dēlam, **Jāņa** 5:22. Ja Es spriežu tiesu, Mans spriedums ir pareizs, **Jāņa** 8:16. Viņš ir Dieva iecelts soģis pār dzīvjiem un mirušiem, **Ap. d.** 10:42 (2. Tim. 4:1). Dievs caur Jēzu Kristu spriedīs tiesu par to, kas cilvēkos apslēpts, **Rom.** 2:16. Mēs visi stāvēsim Dieva soģa krēsla priekšā, **Rom.** 14:10 (2. kor. 5:10; Al. 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Et. 12:38; M&D 135:5).

Visi cilvēki nāks pie Dieva, lai tiktu Viņa tiesāti saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Viņā, **2. Nef.** 2:10. Stāvēsit Dieva priekšā, lai tiktu tiesāti atbilstoši darbiem, **Al.** 5:15 (Al. 12:15; 33:22; 3. Nef. 27:14).

Dievs un Kristus ir soģi pār visu, **M&D** 76:68.

Uzņemties Jēzus Kristus Vārdu: Nav neviens cits vārds, kurā mums lemta pestīšana, **Ap. d.** 4:12 (2. Nef. 31:21). Apustuļi priecājās, ka bija atzīti par cienīgiem ciest negodu Viņa Vārda dēļ, **Ap. d.** 5:38–42. Šis ir Viņa bauslis, ka mēs ticam Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārdam, **1. Jāņa v.** 3:23.

Lieciniet, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar kristīšanos, **2. Nef.** 31:13. Es gribētu, lai jūs uzņemtos Kristus Vārdu, **Mos.** 5:6–12 (Mos. 1:11). Katrs, kas vēlējās uzņemties Kristus Vārdu, pievienojās Dieva baznīcai, **Mos.** 25:23. Visi tie, kas bija patiesi ticīgi Kristū, uzņēmās

Kristus Vārdu, **Al.** 46:15. Debesu vārti ir atvērti visiem tiem, kas tic Jēzus Kristus Vārdam, **Hel.** 3:28. Svētīts ir tas, kas top atrasts uzticīgs Manam Vārdam pēdējā dienā, **Et.** 4:19. Viņi ir ar mieru pieņemt Dēla Vārdu, **Mor.** 4:3 (M&D 20:77).

Uzņemieties Kristus Vārdu, **M&D** 18:21–25.

Jēzus Kristus Baznīca. *Skat. arī*

Baznīcas nosaukums; Dieva valstība jeb Debesu valstība; Evaņģēlija atjaunošana; Patiesās Baznīcas pazīmes; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca; Svētais

Organizēta ticīgo grupa, kas uzņēmušies Jēzus Kristus Vārdu ar kristīšanos un confirmāciju. Lai būtu patiesā Baznīca, tai jābūt Tā Kunga Baznīcai; jābūt Viņa pilnvarām, mācībām, likumiem, priekšrakstiem un nosaukumam, un tai jātiek Viņa vadītai caur pārstāvjiem, kurus Viņš ir iecēlis.

Tas Kungs pievienoja baznīcai ik dienas, **Ap. d.** 2:47. Mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, **Rom.** 12:5. Mēs visi esam vienā Garā kristīti par vienu miesu, **1. kor.** 12:13. Baznīca ir uzcelta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami baznīcai, **Ef.** 4:11–16. Kristus ir baznīcas galva, **Ef.** 5:23.

Neskatoties uz to, ka bija daudzas draudzes, tās visas bija viena baznīca, **Mos.** 25:19–22. Baznīca tika attīrīta un savesta kārtībā, **Al.** 6:1–6. Kristus baznīcai ir jātiek sauktai Viņa Vārdā, **3. Nef.** 27:8. Baznīcas locekļi sanāca kopā bieži, lai gavētu un lūgtu, un runātu, **Mor.** 6:5.

Ši ir vienīgā patiesā un dzīvā baznīca, **M&D** 1:30. Kristus baznīca radās šajās pēdējās dienās, **M&D** 20:1. Tas Kungs aicināja Savus kalpus uzcelt Viņa baznīcu, **M&D** 39:13. Jo tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, **M&D** 115:4.

Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.

Skat. arī Gogs; Harmagedona (Armagedons); Jēzus Kristus; Laiku zīmes; Magoga

Tūkstošgades sākumā Jēzus Kristus

atgriezīsies uz Zemes. Šis notikums iezīmēs mirstīgās pārbaudes beigas uz šīs Zemes. Ļaunie tiks paņemti prom no Zemes un taisnīgie tiks aizrauti mākonī, kamēr Zeme tiks attīrīta. Lai arī neviens cilvēks nezina precīzi, kad Kristus nāks otro reizi, Viņš ir devis mums zīmes, lai sekotu tām, kas norāda, ka šis laiks ir tuvu (**Mat.** 24; **DžS**—M 1).

Es zinu, ka mans pestītājs pēdējā dienā stāvēs uz zemes, **Ij.** 19:25. Manā priekšā locīsies visi ceļi, un Man zvērēs ikviena mēle, **Jes.** 45:23 (M&D 88:104). Cilvēka Dēls nāca debesu padebešos, **Dan.** 7:13 (**Mat.** 26:64; **Lūk.** 21:25–28). Tie raudzīsies uz Mani, ko tie sadūruši, **Cak.** 12:10. Viņam tad jāautās: kas tās tev par rētām uz tavām krūtīm, **Cak.** 13:6 (M&D 45:51). Kas var izturēt Viņa atnākšanas dienu? Jo Viņš ir kā zeltkaļa uguns, **Mal.** 3:2 (3. **Nef.** 24:2; M&D 128:24).

Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā, **Mat.** 16:27 (**Mat.** 25:31). Dienu un stundu neviens nezina, kā vien Mans Tēvs, **Mat.** 24:36 (M&D 49:7; **DžS**—M 1:38–48). Šis Jēzus tāpat nāks, kā jūs esat redzējuši Viņu debesīs aizejam, **Ap. d.** 1:11. Pats Kungs nāks no debesīm, **1. tes.** 4:16. Tā Kunga diena nāks kā zaglis, **2. Pēt. v.** 3:10. Tas Kungs nāk ar daudz tūkstošiem Savu svēto, **Jūd. v.** 1:14. Viņš nāk uz padebešiem, un Viņu redzēs katra acs, **Jāņa atkl.** 1:7.

Jēzus stāvēs, lai tiesātu pasauli, **3. Nef.** 27:14–18.

Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs, jo Tas Kungs ir tuvu, **M&D** 1:12. Es atklāšu Sevi no debesīm ar spēku, un dzīvošu uz zemes tūkstoš gadu, **M&D** 29:9–12. Pacel savu balsi un piesauc grēku nožēlošanu, sataisot Tam Kungam ceļu Viņa Otrajai Atnākšanai, **M&D** 34:5–12. Es esmu Jēzus Kristus, un Es pēkšņi nākšu Savā templī, **M&D** 36:8 (M&D 133:2). Drīz pienāks tā diena, kad jūs Mani redzēsīt un zināsīt, ka Es esmu, **M&D** 38:8. Tas, kas Mani bīstas, raudzīsies pēc Cilvēka Dēla atnākšanas zīmēm, **M&D** 45:39. Tā Kunga vaigs tiks atsegts, **M&D** 88:95. Tā Kunga lielā un šausmu

pilnā diena ir tuvu, **M&D** 110:16. Kad Glābējs parādīsies, mēs redzēsim Viņu tādu, kāds Viņš ir, **M&D** 130:1. Glābējs stāvēs Savu ļaužu vidū un valdīs, **M&D** 133:25. Kas tas tāds, kas nāk lejā no Dieva debesis spilgti sarkanās drēbēs, **M&D** 133:46 (Jes. 63:1).

Joēls

Pravietis Jūdas zemē Vecajā Derībā. Viņa dzīves laiks nav skaidrs—viņš varētu būt dzīvojis kaut kad starp Joasa valdīšanu, pirms 850. g. pr. Kr., un Jūdas cilts atgriešanos no gūsta Bābelē.

Joēla grāmata: Grāmata pievērš galveno uzmanību Joēla pravietojumam, kas tika teikts pēc tam, kad Jūdas zeme tika sista ar smagu sausumu un ar siseņiem (Joēla 1:4–20). Joēls pārliecināja ļaudis, ka caur grēku nožēlošanu tie atkal saņems Dieva svētības (Joēla 2:12–14).

1. nodaļa ir aicinājums uz svētu sapulci Tā Kunga namā. 2. nodaļā ir stāstīts par karu un iznīcināšanu, kas nāks pirms Tūkstošgades. 3. nodaļā ir runāts par pēdējām dienām un apliecināts, ka visas tautas karos, bet galu galā Tas Kungs dzīvos Ciānā.

Pēteris citēja Joēla pravietojumu par Gara izliešanu Vasarsvētku dienā (Joēla 3:1–5; Ap. d. 2:16–21). Eņģelis Moronijs arī citēja šo pašu fragmentu Džozefam Smitam (DžS—V 1:41).

Jona. *Skat. arī* Ninive

Vecās Derības pravietis, kuru aicināja Tas Kungs sludināt grēku nožēlošanu Ninives pilsētai (Jon. 1:1–2).

Jonas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā, kas stāsta par Jonas dzīves pieredzi. Iespējams, ka Jona pats nesarakstīja šo grāmatu. Galvenā Jonas grāmatas ideja ir tā, ka Jehova valda visur un neierobežo Savu mīlestību ar vienu nāciju vai tautu.

1. nodaļā Tas Kungs aicina Jonu sludināt Ninivei. Tā vietā, lai darītu to, ko Tas Kungs bija pavēlējis, Jona laivā bēga un viņu aprija milzīga zivs. 2. nodaļā Jona lūdza To Kungu, un zivs izspļāva Jonu malā. 3. nodaļā rakstīts, ka Jona devās un Ninivi un pravietoja par tās bojāeju.

Tomēr ļaudis nožēloja grēkus. 4. nodaļā Tas Kungs pārmet Jonam par to, ka viņš bija dusmīgs, ka Tas Kungs izglāba ļaudis.

Jēzus mācīja, ka tas, ka zivs aprija Jonu, bija kā paša Jēzus nāves un augšāmcelšanās pareģojums (Mat. 12:39–40; 16:4; Lūk. 11:29–30).

Jonatāns. *Skat. arī* Dāvids; Sauls, Israēla ķēniņš

Vecajā Derībā Israēla ķēniņa Saula dēls. Jonatāns bija tuvs Dāvida draugs (1. Sam. 13–23; 31).

Jordānas upe

Jordānas upe tek no Galilejas jūras uz Nāves jūru. Upe ir 100 jūdžu (160 kilometru) gara, un to veido vairāki strauti, kas tek no Hermona kalna. Tā ir pati svarīgākā upe Israēlā.

Divi nozīmīgi notikumi, kas saistīti ar šo upi, ir Tā Kunga veiktā upes ūdeņu sadalīšana, lai Israēls to šķērsotu (Joz. 3:14–17), un Jēzus Kristus kristīšana (Mat. 3:13–17; 1. Nef. 10:9).

Josija

Taisnīgs Jūdejas ķēniņš no 641. līdz 610. g. pr. Kr. (2. Ķēn. 22–24; 2. Laiku 34–35). Viņa valdīšanas laikā bauslības grāmata tika atrasta Tā Kunga namā (2. Ķēn. 22:8–13).

Jošafats

Vecajā Derībā uzticīgs Jūdas ķēniņš (1. Ķēn. 15:24; 22).

Jozua. *Skat. arī* Jērika

Vecās Derības pravietis un vadonis, un Mozus pēctecis. Viņš piedzima Ēģiptē pirms Israēla bērni izbēga (4. Moz. 14:26–31). Viņš un Kālebs bija starp divpadsmit izlūkiem, kas tika sūtīti uz Kānaāna zemi. Viņi vienīgie deva labu atskaiti par to zemi (4. Moz. 13:8, 16–33; 14:1–10). Viņš nomira 110 gadu vecumā (Joz. 24:29). Jozua bija dižens dievbijīga pravieša un karavīra piemērs.

Jozuas grāmata: Grāmata nosaukta Jozuas vārdā tāpēc, ka viņš bija tās galvenais varonis, nevis autors. No 1. līdz 12.

nodaļai aprakstīta Kānaāna zemes iekarošana. No 13. līdz 24. nodaļai stāstīts, kā Israēla ciltis sadalīja zemi un par Jozuas pēdējiem padomiem.

Divi nozīmīgi panti Jozuas grāmatā ir Tā Kunga pavēle viņam apdomāt Svētos Rakstus (Joz. 1:8) un Jozuas aicinājums ļaudīm būt uzticīgiem Tam Kungam (Joz. 24:15).

Just. Skat. arī Svētais Gars

Sajust Gara pamudinājumus.

Jūs bijāt nejūtīgi, tā ka jūs nevarējāt sajust viņa vārdus, **1. Nef.** 17:45. Kad jūs izjutīst šīs briesmas kustības, jūs sāksit teikt, ka tā ir laba sēkla, **Al.** 32:28.

Tu jutīsi, ka tas ir pareizi, **M&D** 9:8. Visi ļaudis, kas nāk pār Tā Kunga nama sliekšni, var sajust Tavu spēku, **M&D** 109:13.

Juteklisks, Juteklība. Skat. arī

Ārlaulības sakari; Iekāre; Laulības pārkāpšana; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Miesīgums jeb tieksme pēc netaisnīgas fiziskas baudas, it īpaši seksuālas netikumības.

Viņa kunga sieva meta savas acis uz Jāzepu, **1. Moz.** 39:7.

Ikviena, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Atturieties no miesas kārībām, kas karo pret dvēseli, **1. Pēt. v.** 2:11. Miesas kāriba un acu kāriba nav no Tēva, **1. Jāņa v.** 2:16.

Neseko vairs tam, ko iekāro tavas acis, **Al.** 39:9.

Ar svēto likumu pārkāpšanu cilvēks kļuva juteklisks, **M&D** 20:20. Kas pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, **M&D** 63:16. Novērsieties no visām jūsu miesaskāriģajām vēlmēm, **M&D** 88:121.

Cilvēki sāka būt miesīgi, juteklīgi, velnišķīgi, **Moz.** 5:13 (Mos. 16:3; Moz. 6:49).

Jūda. Skat. arī Bibeļe; Israēls; Jūdi

Vecajā Derībā ceturtais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jēkabs svētīja Jūdu, lai viņš

būtu vispiemērotākais vadonis starp Jēkaba dēliem un lai Šīlo (Jēzus Kristus) būtu viņa pēctecis (1. Moz. 49:10).

Jūdas cilts: Jūdas cilts uzņēmās vadību pēc apmešanās Kānaāna zemē. Tās galvenais sāncensis bija Efraima cilts. Mozus svētīja Jūdas cilti (5. Moz. 33:7). Pēc Salamana valdīšanas Jūdas cilts kļuva par Jūdas ķēniņvalsti.

Jūdas ķēniņvalsts: Rehabeāma valdīšanas laikā Salamana valdījumi tika sadalīti divās atsevišķās ķēniņvalstīs, galvenokārt greizsirdības dēļ starp Jūdas un Efraima ciltīm. Dienvidu ķēniņvalsts jeb Jūdas valsts ietvēra Jūdas cilti un lielāko daļu no Benjamīna ciltis. Jeruzāleme bija tās galvaspilsēta. Visā visumā tā palika uzticīgāka Jehovas pielūgšanai nekā ziemeļu valsts. Jūdas ķēniņvalsts bija mazāk pakļauta uzbrukumiem no ziemeļiem un austrumiem, un augstākā vara palika Dāvida ģimenes rokās līdz Babilonijas gūstam. Jūdas valsts spēja eksistēt vēl 135 gadus pēc otras blīvi apdzīvotās un daudz varenākās Israēla ķēniņvalsts sabrukuma.

Jūdas vēzda: Tas attiecas uz Biblii kā uz Jūdas nama pierakstu (Ec. 37:15–19). Pēdējās dienās, kad dažādi Israēla nama zari tiks sapulcināti, viņu Svētie pieraksti arī tiks salikti kopā. Šie Svētie pieraksti papildina viens otru un veido vienotu liecību, ka Jēzus ir Kristus, Israēla Dievs un visas Zemes Dievs (DžST, 1. Moz. 50:24–36 [Pielikums]; 2. Nef. 3; 29).

Jūda Iskariots

Viens no Jēzus divpadsmit apustuļiem Jaunajā Derībā (Mat. 10:4; Marka 14:10; Jāņa 6:71; 12:4). Viņa uzvārds nozīmē „cilvēks no Kerijotas”. Viņš bija no Jūdas cilts un bija vienīgais apustulis, kurš nebija galilejietis. Jūda nodeva To Kungu.

Saņēma trīsdesmit sudraba gabalus par Kristus nodošanu vienam no augstajiem priesteriem, **Mat.** 26:14–16 (Cak. 11:12–13). Nodeva To Kungu ar skūpstu, **Mat.** 26:47–50 (Marka 14:43–45; Lūk. 22:47–48; Jāņa 18:2–5). Pakārās, **Mat.** 27:5. Sātans bija iegājis Jūdā, **Lūk.**

22:3 (Jāņa 13:2, 26–30). Dāvids runāja par to, ka Jūda nodos Jēzu, **Ap. d.** 1:16 (Psm. 41:10).

Jūda, Jēkaba brālis

Jaunajā Derībā viens no divpadsmit pirmajiem Jēzus Kristus apustuļiem (Lūk. 6:13–16). Iespējams, viņš bija pazīstams kā Tadejs (Mat. 10:2–4).

Jūda, Jēzus brālis

Jaunajā Derībā viens no Jēzus brāļiem un iespējamais Jūdas vēstules autors (Mat. 13:55; Jūd. v. 1:1).

Jūdas vēstule: Šī grāmata sastāv no Jūdas vēstules, ko viņš rakstīja dažiem svētajiem, kas bija kļuvuši vājāki ticībā. Viņi bija tikuši vājināti no tiem viņu vidū, kuri uzdevās par kristiešiem, bet nodarbojās ar amorālu pagānu pielūgšanu un pretendēja uz tiesībām tikt atbrīvotiem no morālā likuma ievērošanas. Jūda gribēja atmodināt svētajos garīgo briesmu sajātu un mudināt tos palikt uzticīgiem.

Ievērojamākās vietas Jūdas vēstulē ir 6. pants, kurā pieminēts karš debesīs un Lucifera un viņa eņģeļu padzišana no pirmsmirstīgā stāvokļa (Ābr. 3:26–28), un 14. un 15. pants, kur citēts Ēnoha praviotojums.

Jūdas vēzda. *Skat.* Jūda—Jūdas vēzda

Jūdi. *Skat. arī* Israēlis; Jūda

Jūdi var būt (1) Jūdas, viena no divpadsmit Jēkaba dēļiem, pēcteči, (2) senās dienvidu Jūdas valsts ļaudis vai (3) ļaudis, kas piekopj jūdaisma reliģiju, dzīvesveidu un tradīcijas, bet var arī nebūt jūdi pēc dzimšanas. Ir kļuvis pierasts izmantot vārdu *jūdi*, atsaucoties uz visiem Jēkaba pēctečiem, taču tā ir kļūda. Šis vārds ir jālieto tikai attiecībā uz tiem, kas ir no Jūdas valsts vai, vēl jo īpašāk šodien, tiem, kas ir no Jūdas un viņa sabiedroto cilts.

Scepteris nezudīs no Jūdas, iekāms tas šīlo nāks, **1. Moz.** 49:10.

Kristus evaņģēlijs ir Dieva spēks par pestīšanu, jūdam visupirms, **Rom.** 1:16.

Pravietī Dievs Tas Kungs cels no jūdu vidus—tieši Mesiju, **1. Nef.** 10:4. Laikā, kad grāmata iznāca no jūda mutes, tās lietas bija skaidras un tīras, **1. Nef.** 14:23. Jūdi tiks izkaisīti starp visām tautām, **2. Nef.** 25:15. Jūdi ir Mana senā derības tauta, **2. Nef.** 29:4. Jūdi, kas ir izklidināti, sāks ticēt Kristum, **2. Nef.** 30:7. Jūdi atmetīs akmeni, uz kura viņi varētu celt, **Jēk.** 4:14–16. Jūdiem būs arī cita liecība, ka Jēzus bija patiesais Kristus, **Morm.** 3:20–21.

Diviem praviešiem ir jātiek celtiem jūdu tautai pēdējas dienās, **M&D** 77:15. Piesauciet visas tautas, vispirms ciltībcīniekus, un tad jūdus, **M&D** 133:8.

Tanīs dienās būs lielas bēdas jūdiem, **DŽS—M** 1:18.

Jūgs. *Skat.* Māceklis

Ierīce, ko apliek dzīvniekiem vai cilvēkiem ap kaklu, lai tos iejūgtu kopā. Kristus jūgs simboliski ir būt par Kristus mācekli, turpretim verdzības jūgs ir apspiešanas simbols.

Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla, **Mat.** 11:29–30. Nevelc svešu jūgu kopā ar neticīgiem, **2. kor.** 6:14. Neļaujieties iejūgties kalpības jūgā, **Gal.** 5:1.

Mēs nevēlamies nevienu pakļaut verdzības jūgā, **Al.** 44:2.

Svēto ciešanas ir dzelzs jūgs, stipra virve un elles važas, **M&D** 123:1–3, 7–8.

Kains. *Skat. arī* Ābels; Ādams; Slepēnās savienības; Slepkaivība

Ādama un Ievas dēls, kurš nogalināja savu jaunāko brāli Ābelu (1. Moz. 4:1–16).

Tas Kungs nepieņēma viņa upuri, **1. Moz.** 4:3–7 (Moz. 5:5–8, 18–26). Nogalināja savu brāli Ābelu, **1. Moz.** 4:8–14 (Moz. 5:32–37). Tas Kungs uzlika viņam lāstu un zīmi, **1. Moz.** 4:15 (Moz. 5:37–41).

Ādamam un Ievai bija daudz bērnu, pirms viņš piedzima, **Moz.** 5:1–3, 16–17. Milēja Sātānu vairāk nekā Dievu, **Moz.** 5:13, 18. Stājās velnišķīgā derībā ar Sātānu, **Moz.** 5:29–31.

Kajafa

Kajafa. *Skat. arī* Anna (augstais priesteris); Saduķeji

Augstais priesteris Jaunajā Derībā un Annas znots. Kajafa aktīvi pretojās Jēzum un Viņa mācekļiem (Mat. 26:3–4; Jāņa 11:47–51; 18:13–14).

Kalna sprediķis. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svētīgumi

Tā Kunga Jēzus Kristus runa uz mācekļiem, kurus sūtīja misijās (Mat. 5–7; Lūk. 6:20–49). Tas Kungs teica šo sprediķi drīz pēc Divpadsmito aicināšanas.

Sprediķis tiek darīts skaidrāks ar Džozefa Smita veikto Bibeles tulkojumu un ar līdzīgu sprediķi, kas pierakstīts 3. Nefijā 12–14, kas parāda, ka no Mateja atskaites ir pazudušas svarīgas sprediķa daļas.

Kalpojošie eņģeļi. *Skat. Eņģeļi*

Kalpot, Kalpošana. *Skat. arī*

Labklājība; Mīlestība; Priesterība

Vārdam „kalpot” ir divas nozīmes. Pirmā—rūpes jeb darbs, kas tiek darīts Dieva un citu labā. Kad mēs kalpojam citiem, mēs kalpojam arī Dievam. Otrā—darīt Tā Kunga darbu uz Zemes. Dieva izraudzītajiem kalpotājiem ir jātiek Dieva aicinātiem, lai kalpotu Viņa darbā. Kad patiesie kalpotāji pilda Tā Kunga gribu, viņi pārstāv To Kungu savos oficiālajos pienākumos un darbojas kā Viņa pārstāvji (M&D 64:29), tādējādi vadot darbu, kas nepieciešams cilvēces glābšanai. Tas Kungs ir devis apustuļiem, praviešiem, evaņģēlistiem, augstajiem priesteriem, Septiņdesmitajiem, eldieriem, bīskapiem, priesteriem, skolotājiem, diakoniem palīdzību un vadību svēto pilnveidošanai, kalpošanas darbam (1. kor. 12:12–28; Ef. 4:11–16; M&D 20; 107).

Tas Kungs viņu ir izraudzījis kalpot Tā Kunga Vārdā, **5. Moz.** 18:5. Izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15. Cilvēki sauks jūs par mūsu Dieva kalpiem, **Jes.** 61:6.

Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet ka Viņš kalpotu, **Mat.** 20:26–28. Ko jūs esat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs esat Man darījuši,

Mat. 25:35–45. Es esmu parādījis, lai darītu tevi par kalpotāju un liecinieku, **Ap. d.** 26:16–18. Nododiet sevi pašus par dzīvu upuri, tā lai ir jūsu saprātīgā kalpošana, **Rom.** 12:1. Kalpojiet cits citam mīlestībā, **Gal.** 5:13. Dievs nav netaisns, ka aizmirstu jūsu darbu un mīlestību, un to, ka esat kalpojuši svētajiem, **Ebr.** 6:10. Ja kāds kalpo, tad kā ar to spēku, kuru Dievs piešķir, **1. Pēt. v.** 4:10–11.

Tavas dienas tiks vadītas kalpošanā tavam Dievam, **2. Nef.** 2:3. Kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam, **Mos.** 2:17. Viņi mācīja un kalpoja cits citam, **3. Nef.** 26:19. Tiem, kam pieder apsolītā zeme, ir jākalpo Dievam, vai arī tie tiks aizmēzti, **Et.** 2:8–12.

Tiem, kas stājas kalpībā Dievam, ir jākalpo ar visu savu sirdi, **M&D** 4:2. Tas Kungs deva baušļus, ka cilvēcei ir jāmil Viņš un jākalpo Viņam, **M&D** 20:18–19. Jēzus Kristus Vārdā tev būs kalpot Dievam, **M&D** 59:5. Es, Tas Kungs, priecājos pagodināt tos, kas kalpo Man, **M&D** 76:5. Tas ir divpadsmito pienākums ordinēt evaņģēlistus, **M&D** 107:39–40. Augstais priesteris var tikt nozīmēts kalpošanai laicīgajās lietās, **M&D** 107:71–72. Šiem septiņdesmit ir jābūt ceļojošajiem kalpotājiem, **M&D** 107:93–97. Elderi ir ordinēti būt par pastāvīgajiem Manas Baznīcas kalpotājiem, **M&D** 124:137.

Pielūdzu Dievu, jo vienīgi Viņam tev būs kalpot, **Moz.** 1:15.

Kanons. *Skat. arī* Bibeles; Dārgā Pērle; Mācība un Derības; Mormona Grāmata; Svētie Raksti

Atzīts, pilnvarots svēto grāmatu sakojojums. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā kanoniskās grāmatas tiek sauktas par Baznīcas pamatdarbiem un ietver Veco un Jauno Derību, Mormona Grāmatu, Mācību un Derības un Dārgo Pērli.

Kaps. *Skat. arī* Augšāmcelšanās

Mirstīgā ķermeņa apglabāšanas vieta. Pateicoties Izpirkšanai, ikviens uzelsies no kapa.

Pēc Kristus augšāmcelšanās kapi atdarinās, un daudzu miesas augšāmcēlās,

Mat. 27:52–53 (3. Nef. 23:9–13). Kur, nāve, tava uzvara, **1. kor.** 15:55.

Kapam būs jāatdod tā mirušie, **2. Nef.** 9:11–13.

Tie, kas gulēs kapos, uzcelsies, **M&D** 88:97–98. Kristāmbaseins ir kapa simbols, **M&D** 128:12–13.

Karogs

Svētajos Rakstos emblēma vai karogs, ap kuru pulcējās ļaudis mērķa vai identitātes vienotībā. Senajos laikos karogs kalpoja kā pulcēšanās vieta karavīriem kaujā. Mormona Grāmata un Jēzus Kristus Baznīca ir simbolisks karogs visām zemes tautām.

Viņš pacels karogu par zīmi tautām, **Jes.** 5:26 (2. Nef. 15:26). Isaja saknes atvases stāvēs par karogu, **Jes.** 11:10 (2. Nef. 21:10; **M&D** 113:6).

Paceliet miera karogu, **M&D** 105:39.

Karš. Skat. arī Miers

Kauja vai bruņots konflikts; cīnīšanās ar ieročiem. Tas Kungs atzīst karu tikai kā pēdējo līdzekli Saviem svētajiem, lai aizstāvētu savas ģimenes, īpašumu, tiesības, privilēģijas un brīvību (Al. 43:9, 45–47).

Moronijs centās aizstāvēt savu tautu, savas tiesības, savu valsti un savu reliģiju, **Al.** 48:10–17.

Džozefs Smits saņēma atklāsmi un pravietojumu par karu, **M&D** 87. Atsauciēt karu un pasludiniet mieru, **M&D** 98:16, 34–46. Mēs ticam, ka cilvēki ir attaisnoti, aizsargājot sevi, savus draugus un īpašumu, un valdību, **M&D** 134:11.

Mēs ticam, ka jāklausa, jāgodā un jāatbalsta likums, **TA** 1:12.

Karš debesīs. Skat. arī Padome debesīs; Pirmsmirstīgā dzīve

Konflikts, kas izcēlās pirmsmirstīgajā dzīvē starp Dieva garīgajiem bērniem.

Sātans tika izdzīts no debesīm uz Zemi, **Jāņa atkl.** 12:4, 7–9.

Velns un trešā daļa no debesīm tika nogāzti, **M&D** 29:36–37. Lucifers sacēlās pret Vienpiedzimušo Dēlu, **M&D** 76:25–26.

Sātans centās iegūt Tēva godību un

iznīcināt cilvēka rīcības brīvību, **Moz.** 4:1–4 (Jes. 14:12–15; Ābr. 3:27–28). Tie, kas sekoja Dievam, turēja savu pirmo stāvokli, nāca uz Zemi un saņēma ķermeņus, **Ābr.** 3:26.

Kauderijs Olivers

Atjaunotās Baznīcas otrs elders un viens no Mormona Grāmatas dievišķīgās izcelsmes un patiesības trīs lieciniekiem. Viņš strādāja kā pierakstītājs, kad Džozefs Smits tulkoja Mormona Grāmatu no zelta plāksnēm (DžS—V 1:66–68).

Saņēma liecību par Mormona Grāmatas tulkojuma patiesumu, **M&D** 6:17, 22–24. Tika Jāņa Kristītāja ordinēts, **M&D** 13 (**M&D** 27:8; DžS—V 1:68–73, skat. piezīmi pie 71. panta). Pēc tam, kad jūs būsit ieguvuši ticību un redzējuši tos ar savām acīm, jūs liecināsiet, ka jūs esat redzējuši tos, **M&D** 17:3, 5. Es esmu tev pasludinājis ar Savu Garu, ka tās lietas, ko tu esi rakstījis, ir patiesas, **M&D** 18:2. Tika iecelts un ordinēts par vienu no pārvaldniekiem pār atklāsmēm, **M&D** 70:3. Saņēma priesterības atslēgas kopā ar Džozefu Smitu, **M&D** 110.

Kālebs

Viens no tiem, kurus Mozus sūtīja meklēt Kānaāna zemi pēc iziešanas no Ēģiptes; viņš un Jozua atgriezās ar patiesu ziņojumu par to zemi (4. Moz. 13:6, 30; 14:6–38). Viņi vienīgie no visiem, kas bija pametuši Ēģipti, izdzīvoja četrdesmit gadus tuksnesī (4. Moz. 26:65; 32:12; 5. Moz. 1:36) un iegāja Kānaāna zemē (Joz. 14:6–14; 15:13–19).

Kānaāns, Kānaānieši

Vecās Derības laikos ceturtais Hama dēls (1. Moz. 9:22; 10:1, 6) un Noas mazdēls. Vārds *kānaānieši* attiecās uz tiem, kas bija tai zemē, kur Kānaāns dzīvoja, un arī uz viņa pēcnācējiem. *Kānaānieši* bija arī vārds tautai, kas apdzīvoja zemieni Palestīnā Vidusjūras krastā. Šis vārds dažreiz tika izmantots, lai apzīmētu visas citas tautas, izņemot israēliešus, zemē uz rietumiem no Jordānas, kurus grieķi sauca par fenīkiešiem.

Kārdināt, Kārdinājums

Kārdināt, Kārdinājums. *Skat. arī*

Izturēt; Rīcības brīvība; Velns

Pārbaudījums cilvēka spējai izvēlēties labu ļaunā vietā; vilinājums grēkot un sekot Sātanam, nevis Dievam.

Neievēd mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna, **Mat.** 6:13 (3. Nef. 13:12). Dievs neļaus, lai jūs tiktu kārdināti pāri par jūsu spējām, **1. kor.** 10:13. Kristus tika kārdināts tāpat kā mēs, **Ebr.** 4:14–15. Svētīgs tas vīrs, kas pastāv kārdināšanā, **Jēk. v.** 1:12–14.

Pretinieka kārdinājumi nevar uzveikt tos, kas paklausa Dieva vārdam, **1. Nef.** 15:24 (Hel. 5:12). Cilvēks nevar rīkoties patstāvīgi, nebūdam viens vai otra kārdināts, **2. Nef.** 2:11–16. Esiet modri un lūdziet nepārtraukti, lai jūs netiktu kārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest, **Al.** 13:28. Māci viņiem izturēt katru velna kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, **Al.** 37:33. Lūdziet vienmēr, lai jūs netiktu sakārdināti, **3. Nef.** 18:15, 18 (M&D 20:33; 31:12; 61:39).

Bisties lepības, lai tu nekristu kārdinājumā, **M&D** 23:1. Ādams tika pakļauts velna gribai tāpēc, ka viņš ļāvās kārdinājumam, **M&D** 29:39–40.

Es tiku atstāts visāda veida kārdinājumiem, **DŽS—V** 1:28.

Kārtidžas cietums (ASV). *Skat. arī*

Smits Džozefs, jaunākais; Smits Hairams

Džozefu un Hairamu nogalināja bruņots pūlis 1844. gada 27. jūnijā Kārtidžas cietumā, Ilinoisas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs (M&D 135).

Kērtlandes templis, Ohio štats (ASV)

Pirmais templis, ko Baznīca uzcēla mūsu dienās. Svētie to uzcēla Kērtlandē saskaņā ar Tā Kunga pavēli (M&D 94:3–9). Viens no mērķiem bija nodrošināt vietu, kur cienīgi Baznīcas locekļi varētu saņemt garīgu spēku, pilnvaras un tiktu izglītoti (M&D 109–110). Tas tika iesvētīts 1836. gada 27. martā; iesvētīšanas lūgšana tika dota pravietim Džozefam Smitam caur atklāsmi (M&D 109). Tas

Kungs deva vairākas nozīmīgas atklāsmes un atjaunoja nepieciešamās priesterības atslēgas šajā templī (M&D 110; 137). Tas netika izmantots visiem tempļa priekšrakstiem, kas šodien tiek izpildīti tempļos.

Kimbals Spensers V. *Skat. arī* 2. oficiālā deklarācija

Divpadsmitais Baznīcas prezidents kopš tā tika nodibināta 1830. gadā. Spensers V. Kimbals kalpoja par prezidentu no 1973. gada decembra līdz 1985. gada novembrim. Viņš ir dzimis 1895. gadā un nomira 1985. gadā deviņdesmit gadu vecumā.

1978. gada jūnijā Augstākais prezidijs paziņoja, ka prezidents Kimbals ir saņēmis atklāsmi, kas priesterības un tempļa svētības izplata uz visiem cienīgiem vīriešu kārtas Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Kiškumens. *Skat. arī* Gadiantona laupītāji

Mormona Grāmatā Jaunu ļaužu grupas vadītājs, kas vēlāk kļuva pazīstami kā Gadiantona laupītāji (Hel. 1:9–12; 2).

Kīrs

Vecajā Derībā Persijas ķēniņš, kurš piedalījās Jesajas pravietojumu (2. Laiku 36:22–23; Jes. 44:28; 45:1), atļaujot jūdiem atgriezties Jeruzālemē atjaunot templi, tādējādi daļēji izbeidzot Babilonijas gūstu. Jesajas pravietojums tika pasludināts apmēram 180 gadus pirms šīs ķēniņa rīcības.

Klints. *Skat. arī* Atklāsmē; Evanģēlijs; Jēzus Kristus

Telaini Jēzus Kristus un Viņa evaņģēlijs, kas ir stingrs pamats un atbalsts (M&D 11:24; 33:12–13). *Klints* var arī attiekties uz atklāsmi, ar ko Dievs cilvēkam dara zināmu Savu evaņģēliju (Mat. 16:15–18).

Viņš ir klintskalns, un pilnīgs ir Viņa darbs, **5. Moz.** 32:4. Tas Kungs ir mana klints; tajā es glābšos, **2. Sam.** 22:2–3. Bez kādas roku palīdzības atraisījās akmens, **Dan.** 2:34–35.

Tas bija celts uz klints, **Mat.** 7:25 (3. Nef. 14:25). Jēzus Kristus ir akmens, kas tika atmests, **Ap. d.** 4:10–11. Šī klints bija Kristus, **1. kor.** 10:1–4 (2. Moz. 17:6).

Tas, kas ir cēlis uz klints, saņem patiesību, **2. Nef.** 28:28. Jūdi atmetis akmeni [Kristu], uz kura viņi varētu celt, **Jēk.** 4:15–17. Tas ir uz mūsu Pestītāja klints, kur mums jāceļ savs pamats, **Hel.** 5:12. Kas ceļ uz Kristus mācībām, ceļ uz Viņa klints un nekritīs, kad plūdi nāks, **3. Nef.** 11:39–40 (Mat. 7:24–27; 3. Nef. 18:12–13). Gudrs virs ceļ savu namu uz klints, **3. Nef.** 14:24.

Ja jūs esat celti uz Manas klints, zeme un elle nevar jūs uzvarēt, **M&D** 6:34. Tas, kas ceļ uz šīs klints, nekad nekritīs, **M&D** 50:44.

Es esmu Mesija, Ciānas Ķēniņš, Debesu Klints, **Moz.** 7:53.

Kolobs

Zvaigzne, kas ir vistuvāk Dieva tronim (Ābr. 3:2–3, 9).

Ābrahāms redzēja Kolobu un zvaigznes, **Ābr.** 3:2–18. Tā Kunga laiks tiek skaitīts atbilstoši Koloba laikam, **Ābr.** 3:4, 9 (Ābr. 5:13).

Kolosiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Grāmata Jaunajā Derībā. Sākotnēji tā bija vēstule, ko apustulis Pāvils rakstīja kolosiešiem pēc tam, kad viņš bija apmeklējis Epafru, Baznīcas evaņģelistu Kolosā (Kol. 1:7–8). Epafra pateica Pāvilam, ka kolosieši pieļauj nopietnu kļūdu—tie uzskatīja, ka viņi bija labāki nekā citi ļaudis, tāpēc ka viņi rūpīgi ievēroja noteiktus ārīšķīgus priekšrakstus (Kol. 2:16), liedza sev zināmas fiziskas vēlmes un pielūdza eņģeļus (Kol. 2:18). Tas deva kolosiešiem sajūtu, ka viņi ir iesvētīti. Viņi arī domāja, ka saprot visuma noslēpumus labāk nekā citi Baznīcas locekļi. Savā vēstulē Pāvils palaboja tos ar mācību, ka pestīšana nāk vienīgi caur Kristu un ka mums ir jābūt gudriem un jākalpo Viņam.

1. nodaļā Pāvils sveicina kolosiešus. 2. un 3. nodaļa ir doktrināras un satur paziņojumu par Kristu kā par Pestītāju,

viltsu pielūgšanas briesmām un Augšāmcelšanās nozīmi. 4. nodaļā ir mācīts, ka svētajiem ir jābūt gudriem visās lietās.

Konstitūcija. *Skat. arī* Likums; Valdība

Mācībā un Derībās „konstitūcija” attiecas uz Amerikas Savienoto Valstu konstitūciju, kura bija dievišķīgi iedvesmota, lai sagatavotu ceļu evaņģēlija Atjaunošanai.

Konstitucionālais likums ir jāatbalsta, **M&D** 98:5–6. Tas Kungs izdarīja tā, lai konstitūcija tiktu pieņemta, **M&D** 101:77, 80.

Koriantons. *Skat. arī* Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, Almas dēla, dēls.

Devās pie zoramiešiem, **Al.** 31:7. Noliecība kalpošanu, lai ietu pakaļ netiekli, **Al.** 39:3. Alma stāstīja viņam par pēcnāves eksistenci, augšāmcelšanos un izpirkšanu, **Al.** 39–42. No jauna tika aicināts sludināt, **Al.** 42:31. Devās ar kuģi uz zemi ziemeļos, **Al.** 63:10.

Koriantumrs. *Skat. arī* Jaredieši

Mormona Grāmatā Jarediešu ķēniņš un pēdējais dzīvi palikušais no Jarediešu tautas.

Viņu atrada Zarahemlas ļaudis, **Omn.** 1:21. Bija ķēniņš pār visu zemi, **Et.** 12:1–2. Tika Šareda sagūstīts un savu dēlu atbrīvots, **Et.** 13:23–24. Cīnījās ar vairākiem ienaidniekiem, **Et.** 13:28–14:31. Nožēloja grēkus, **Et.** 15:3. Izcīnīja savu pēdējo kauju ar Šizu, **Et.** 15:15–32.

Korihors. *Skat. arī* Antikrists

Mormona Grāmatā kāds antikrists, kurš pieprasīja zīmi par pierādījumu Dieva spēkam; Tas Kungs izdarīja tā, ka Korihors kļuva mēms (Al. 30:6–60).

Korintiešiem, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Sākotnēji tās bija vēstules, ko Pāvils rakstīja svētajiem Korintā, lai novērstu nekārtības viņu starpā. Korintieši dzīvoja sabiedrībā, kas bija morāli ļauna.

1. *vēstule korintiešiem*: 1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un pamācību svētajiem būt vienotiem. No 2. līdz 6. nodaļai Pāvils izlabo kļūdas, ko pieļāvuši korintiešu svētie. 7. līdz 12. nodaļa satur Pāvila atbildes uz noteiktiem jautājumiem. No 13. līdz 15. nodaļai ir runāts par žēlsirdību, garīgām dāvanām un Augšāmcelšanos. 16. nodaļa satur Pāvila padomu stāvēt stingri ticībā.

2. *vēstule korintiešiem*: 1. nodaļa satur Pāvila sveicienu un mierinājuma vārdus. 2. nodaļa satur personisku padomu Titam. No 3. līdz 7. nodaļai ir runa par evaņģēlija spēku svēto un viņu vadītāju dzīvēs. 8. un 9. nodaļā ir dots padoms svētajiem būt priecīgiem devējiem nabadzīgajiem. No 10. līdz 12. nodaļai ir apliecinājums par Pāvila paša kā apustuļa stāvokli. 13. nodaļa ir atgādinājums kļūt pilnīgiem.

Kornēlijs. *Skat. arī* Citticībnieki; Pēteris; Virsnieks

Virsnieks Cezarejā, kuru kristīja Pēteris (Ap. d. 10). Viņš, iespējams, bija pirmais citticībnieks, kas pievienojās Baznīcai, netikdams vispirms pievērsts jūdaismam. Kornēlija un viņa ģimenes kristīšana iezīmēja ceļa atvēršanu evaņģēlija sludināšanai citticībniekiem. Pēteris, vecākais apustulis, kurš turēja Dieva valstības atslēgas uz Zemes tajā laikā, vadīja šo sludināšanu.

Krātuve. *Skat. arī* Labklājība

Vieta, kur bīskaps saņem, glabā un izsniedz nabadzīgajiem pēdējo dienu svēto ziedojumus. Ikviens krātuve var būt tik liela vai maza, kā to prasa apstākļi. Uzticīgi svētie ziedo talantus, iemaņas, materiālus un finansu līdzekļus bīskapam, lai vajadzības gadījumā rūpētos par nabadzīgajiem. Tādējādi krātuve var ietvert pieejamās palīdzības, naudas, pārtikas un citu patēriņa priekšmetu sarakstu. Bīskaps ir krātuves pārstāvis un izdala preces un palikojumus atbilstoši vajadzībai un kā to norāda Tā Kunga Gars (M&D 42:29–36; 82:14–19).

Lai viņi sakrāj pārtiku septiņiem bada gadiem, **1. Moz.** 41:34–36, 46–57. Atnesiet katrs savu desmito tiesu Manā klētī, **Mal.** 3:10 (3. Nef. 24:10).

Lai bīskaps izveido krātuvi šai draudzei, **M&D** 51:13. Pārpalikumam ir jātiek nodotam Manā krātuvē, **M&D** 70:7–8. Svētajiem ir jāorganizē un jāizveido krātuve, **M&D** 78:1–4. Bērniem ir tiesības saņemt no Tā Kunga krātuves, ja viņu vecākiem nav nekā, ko dot, **M&D** 83:5.

Kristieši. *Skat. arī* Mācekļi; Svētais

Vārds, dots tiem, kas tic Jēzum Kristum. Kaut arī pasaulē parasti tiek lietots šis termins, Tas Kungs patiesos Kristus sekotājus ir nosaucis par svētajiem (Ap. d. 9:13, 32, 41; 1. kor. 1:2; M&D 115:4).

Mācekļi tika saukti par kristiešiem, **Ap. d.** 11:26. Bet, ja kas cieš, kristietis būdams, lai netur to par kaunu, **1. Pēt. v.** 4:16.

Tās derības dēļ, ko jūs noslēdzāt, jūs tiksīt saukti par Kristus bērniem, **Mos.** 5:7. Patiesi ticīgos sauca par kristiešiem tie, kas nebija Baznīcas locekļi, **Al.** 46:13–16.

Kristīšana, Kristīt. *Skat. arī* Mazu bērnu kristīšana; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Priekšraksti; Svētais Gars

Originālajā grieķu valodas tekstā šis vārds nozīmē „iemērt” jeb „iegremdēt”. Kristīšana ar iegremdēšanu ūdenī, ko veic kāds, kam ir pilnvaras, ir evaņģēlija ievada priekšraksts un ir nepieciešama, lai kļūtu par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli. Pirms tās ir ticība Jēzum Kristum un grēku nožēlošana. Pēc tās jāseko Svētā Gara saņemšanai, lai tā būtu izpildīta pilnībā (2. Nef. 31:13–14). Kristīšana ar ūdeni un Garu ir nepieciešama, pirms kāds cilvēks var ieiet celestītajā valstībā. Ādams bija pirmais, kam bija jātop kristītam (Moz. 6:64–65). Jēzus arī tapa kristīts, lai piepildītu visu taisnību un parādītu ceļu visai cilvēcei (Mat. 3:13–17; 2. Nef. 31:5–12).

Tāpēc, ka visiem uz Zemes nav bijusi iespēja pieņemt evaņģēliju mirstīgās dzīves laikā, Tas Kungs ir pilnvarojis kristīšanas, kuras izpilda pilnvarotie par mirušajiem. Tādējādi tie, kas pieņem evaņģēliju garu pasaulē, var tikt pielaiesti ieešanai Dieva valstībā.

Būtiska: Ļauj tam tā tagad notikt, lai piepildītu visu taisnību, **Mat.** 3:15. Jēzus nāca un tika Jāņa kristīts, **Marka** 1:9. Farizeji un bauslības mācītāji nicināja Dieva padomu, netopot kristīti, **Lūk.** 7:30. Ja cilvēks neatdzims ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā, **Jāņa** 3:5. Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens no jums, **Ap. d.** 2:38.

Viņš pavēl visiem cilvēkiem, ka viņiem ir jātop kristītiem Viņa Vārdā, **2. Nef.** 9:23–24. Lai taptu izglābti, cilvēkiem ir jāseko Kristum, jātop kristītiem, jāsaņem Svētais Gars un jāiztur līdz galam, **2. Nef.** 31. Kristus mācība ir, ka cilvēkiem ir jātic un jātop kristītiem, **3. Nef.** 11:20–40.

Tie, kas netic jūsu vārdiem un netop kristīti ūdenī Manā Vārdā, tiks nosodīti, **M&D** 84:74.

Dievs izskaidroja Ādamam, kāpēc ir nepieciešama grēku nožēlošana un kristīšana, **Moz.** 6:52–60.

Kristīšana ar iegremdēšanu: Kad Jēzus bija kristīts, Viņš tūdaļ izkāpa no ūdens, **Mat.** 3:16 (Marka 1:10). Jānis kristīja Aionā, jo tur bija daudz ūdens, **Jāņa** 3:23. Filips un galminieks nokāpa ūdenī, **Ap. d.** 8:38. Mēs līdz ar Viņu esam aprakti kristībā, **Rom.** 6:4 (Kol. 2:12).

Sekojiēt jūsu Kungam un jūsu Glābējam ūdenī, **2. Nef.** 31:13. Alma, Helams un citi tika iegremdēti ūdenī, **Mos.** 18:12–16. Un tad jūs iegremdēsīt tos ūdenī, **3. Nef.** 11:25–26.

Tiek izskaidrots pareizais kristīšanas veids, **M&D** 20:72–74. Viņi tapa kristīti pēc Viņa apglabāšanas veida, tapdami apglabāti ūdenī Viņa Vārdā, **M&D** 76:50–51.

Ādams tika palikts zem ūdens un tika iznests no ūdens, **Moz.** 6:64. Kristīšana ir iegremdēšana ūdenī grēku piedošanai, **TA** 1:4.

Kristīšana grēku piedošanai: Celies augšā, liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16.

Pēc kristīšanas nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:17. Nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs tiktu mazgāti no saviem grēkiem, **Al.** 7:14. Svētīti ir tie, kas ticēs un taps kristīti, jo viņi saņēms savu grēku piedošanu, **3. Nef.** 12:1–2.

Dari zināmu grēku nožēlošanu un ticību Glābējam, un grēku piedošanu ar kristīšanu, **M&D** 19:31.

Mēs ticam kristīšanai ar iegremdēšanu ūdenī grēku piedošanai, **TA** 1:4.

Atbilstošas pilnvaras: Ejiet un māciet visas tautas, kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, **Mat.** 28:19 (M&D 68:8).

Limhijs un daudzi no viņa ļaudim vēlējās tapt kristīti, bet nebija neviena tajā zemē, kam būtu Dieva pilnvaras, **Mos.** 21:33. Es dodu jums varu, lai jūs kristītu, **3. Nef.** 11:19–21.

Ārona priesterība tur kristīšanas ar iegremdēšanu grēku piedošanai atslēgas, **M&D** 13. Un viņi ir tie, kas ir Manis ordiņēti, lai kristītu Manā Vārdā, **M&D** 18:29.

Jānis Kristītājs deva Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam pilnvaras kristīt, **DžS—V** 1:68–69.

Saġatavošanās kristīšanai: Nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīļā Dēla Vārdā, **2. Nef.** 31:11. Jums ir jānožēlo savi grēki un jāpiedzimst no jauna, **Al.** 7:14. Skatieties, lai jūs netaptu kristīti necienīgi, **Morm.** 9:29. Māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, un jāpazemojas, **Mor.** 8:10.

Tiek izskaidrots, kas nepieciešams tiem, kas vēlas kristīties, **M&D** 20:37. Bērniem ir jātop kristītiem savu grēku piedošanai, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:25, 27.

Ar kristīšanas noslēgtā derība: Jums jāstājas derībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsīt Viņa pavēles, **Mos.** 18:8–10, 13.

Tie, kas nožēlo grēkus, uzņemas Kristus Vārdu un aņemas kalpot Viņam, tiks pieņemti ar kristīšanu, **M&D** 20:37.

Kristīšana par mirušajiem: Ko tad tie

Kristītājs

daris, kas liekas kristīties par mirušajiem, **1. kor.** 15:29.

Kristīšanās par mirušajiem tiek veikta grēku piedošanai, **M&D** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Kristīšana nav priekš maziem bērniem: Tā būtu vienīgi ņirgāšanās Dieva priekšā, ja jūs kristītu mazus bērnus, **Mor.** 8:4–23.

Bērniem ir jātop kristītiem, kad tie ir astoņus gadus veci, **M&D** 68:27. Visi bērni, kuri mirst pirms viņi sasniedz atbildības vecumu, tiek izglābti celestiālajā valstībā, **M&D** 137:10.

Kristītājs. *Skat.* Jānis Kristītājs

Kristus. *Skat.* Jēzus Kristus

Kristus bērni. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Dzemdīnāt; Jēzus Kristus; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Tie, kas pieņēmuši Jēzus Kristus evaņģēliju.

Kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais, **Mat.** 18:1–4. Ticiet gaismai, lai jūs taptu par gaismas bērniem, **Jāņa** 12:36.

Atmet miesīgo cilvēku un kļūsti kā bērns, **Mos.** 3:19; 27:25–26. Tās derības dēļ jūs tiksit saukti par Kristus bērniem, **Mos.** 5:7. Ja jūs turēsities pie katras labas lietas, jūs noteikti būsit Kristus bērni, **Mor.** 7:19.

Visiem, kas Mani uzņēma, Es devu spēku kļūt par Maniem dēliem, **M&D** 39:4. Nebīstieties, bērniņi, jo jūs esat Mani, **M&D** 50:40–41.

Tu esi vienots Manī, Dieva dēls, **Moz.** 6:68.

Kristus mācība. *Skat. arī* Evaņģēlijs; Pestīšanas iecere

Jēzus Kristus evaņģēlija principi un mācības.

Mana mācība līs lejup kā lietus, **5. Moz.** 32:2. Tie, kas maldijās, mācīsies mācību, **Jes.** 29:24.

Ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību, **Mat.** 7:28. Mana mācība nav Manis paša,

bet Tā, kas Mani sūtījis, **Jāņa** 7:16. Visi raksti ir noderīgi mācībai, **2. Tim.** 3:16.

Ši ir Kristus mācība un vienīgā un patiesā Tēva mācība, **2. Nef.** 31:21 (2. Nef. 32:6). Nebūs strīdu jūsu starpā par Manas mācības punktiem, **3. Nef.** 11:28, 32, 35, 39–40.

Sātans uzkūda cilvēku sirdis strīdiem par Manas mācības punktiem, **M&D** 10:62–63, 67. Māciet bērniem grēku nožēlošanas, ticības Kristum, kristīšanas un Svētā Gara dāvanas mācību, **M&D** 68:25. Māciet cits citam valstības mācību, **M&D** 88:77–78. Priesterības mācība pilēs tavā dvēselē, **M&D** 121:45.

Kronis. *Skat. arī* Mūžīgā dzīve

Apalš rotājums, ko valdnieki nēsā uz galvas. Tas var būt celestiālās varas, valdīšanas un dievības simbols. Tie, kas izturēs līdz galam, turot visas Dieva pavēles, saņems mūžīgās dzīves kroni (*Skat.* **M&D** 20:14; **Moz.** 7:56; **DžS—M** 1:1).

Man ir nolikts taisnības vainags, **2. Tim.** 4:8. Jūs saņemsit nevīstošo godības vainagu, **1. Pēt.** v. 5:4.

Tie, kas mirst Tai Kungā, saņems taisnības kroni, **M&D** 29:13. Viņi saņems kroni Mana Tēva mājokļos, **M&D** 59:2. Tas Kungs sagatavo svētos nonākt pie tā kroņa, kas tiem sagatavots, **M&D** 78:15. Tas Kungs ir apsolījis Saviem svētajiem godības kroni pie Savas labās rokas, **M&D** 104:7.

Krustā sišana. *Skat. arī* Golgāta; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Krusts

Romiešu nāves soda izpildīšanas forma, kas bija parasta Jaunās Derības laikā, kurā cilvēku nodeva nāvei, piesienot vai pienaglojot viņa rokas un kājas pie krusta. Parasti to darīja tikai attiecībā pret vergiem vai zemiskākajiem noziedzniekiem. Parasti pirms krustā sišanas bija pāršana ar pletni vai pātagu (**Marka** 15:15). Cilvēkam, kurš tika sists krustā, parasti lika nest savu krustu uz soda izpildīšanas vietu (**Jāņa** 19:16–17). Viņa drēbes parasti paņēma karavīri, kuri

izpildīja spriedumu (Mat. 27:35). Krusts tika iedzīts zemē tā, lai cilvēka pēdas būtu tikai vienu vai divas pēdas virs zemes. Krustu apsargāja karavīri, līdz cilvēks uz krusta mira, kas dažreiz ilga līdz pat trim dienām (Jāņa 19:31–37).

Jēzus Kristus tika sist krustā tāpēc, ka grupa neticīgo melīgi apšūdzēja Viņu par musināšanu pret ķeizaru un zaimiem, jo Viņš teica, ka Viņš ir Dieva Dēls. Viņam tika dots purpura apmetnis (Jāņa 19:2) un ērkšķu vainags, kā arī citi apvainojumi (Mat. 26:67; Marka 14:65).

Ļaundari caururbs Mesijas rokas un kājas, **Psm.** 22:11–18. Kristus ies kā jērs uz nokaušanu, **Jes.** 53:7.

Jēzus pareģoja Savu krustā sišanu, **Mat.** 20:18–19. Tiek aprakstīta Kristus krustā sišana, **Mat.** 27:22–50 (Marka 15:22–37; Lūk. 23:26–46; Jāņa 19:17–30).

Nefijs redzēja vīzijā Dieva Jēra krustā sišanu, **1. Nef.** 11:33. Nefijs stāstīja par Kristus ciešanām un krustā sišanu, **1. Nef.** 19:9–14. Jēkabs stāstīja par Israēla Svētā kalpošanu un krustā sišanu, **2. Nef.** 6:9. Vētras, zemestrīces, uguns un viesuļvētras Amerikā apliecināja Kristus krustā sišanu Jeruzālemē, **3. Nef.** 8.

Es esmu Jēzus, kurš tika sist krustā, **M&D** 45:51–52. Kristus kalpošana starp gariem cietumā bija ierobežota ar laika sprīdi starp Viņa nāvi un augšāmcelšanos, **M&D** 138:27.

Krusts. *Skat. arī* Golgāta; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Krustā sišana; Svētais Vakarēdiens

Koka konstrukcija, uz kuras Jēzus Kristus tika sist krustā (Marka 15:20–26). Pasaulē daudzi tagad uzskata to par Kristus Krustā sišanas un Izpirkšanas simbolu; tomēr Tas Kungs ir izveidojis Savus simbolus Viņa Krustā sišanai un upurim—Svētā Vakarēdiena maizi un ūdeni (Mat. 26:26–28; M&D 20:40, 75–79). Svētajos Rakstos tie, kas uzņemas savu krustu, ir tie, kas mīl Jēzu Kristu tik ļoti, ka atsakās no bezdievības un jebkādas pasaulīgas iekāres un tur Viņa pavēles (DžST, Mat. 16:25–26 [Pielikums]).

Ņem krustu un seko Man, **Marka** 10:21

(3. Nef. 12:30; M&D 23:6). Jēzus krustu ir pacietis un ir nosēdies Dieva tronim pa labai rokai, **Ebr.** 12:2.

Viņš tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem, **1. Nef.** 11:33. Tie, kas ir izcietuši pasaules krustus, ieņemtos Dieva valstību, **2. Nef.** 9:18. Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es tiktu pacelts pie krusta, **3. Nef.** 27:14–15.

Tas, kas neuzņemsies savu krustu un nesekos Man, un neturēs Manus baušļus, tas netiks izglābts, **M&D** 56:2.

Redzēja Cilvēka Dēlu paceltu krustā, **Moz.** 7:55.

Krūšu bruņas. *Skat. arī* Urīms un Tumīms

Svētie Raksti min divu veidu krūšu bruņas: (1) karavīra aizsargtērpa priekšējā daļa jeb bruņas. Simboliskā nozīmē svētajiem ir jāvalkā taisnības bruņas, lai aizsargātu sevi no velna (Jes. 59:17; Ef. 6:14); (2) apģērba gabals, ko valkāja augstie priesteri Mozus likumā (2. Moz. 28:13–30; 39:8–21). Tās bija pagatavotas no audekla un saturēja divpadsmit dārgakmeņus. Dažreiz tās tiek minētas saistībā ar Urīmu un Tumīmu (M&D 17:1; DžS—V 1:35, 42, 52).

Kumoras pakalns. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Moronijs, Mormona dēls; Smits Džozefs, jaunākais

Neliels pakalns, kas atrodas Ņujorkas štata rietumos, Amerikas Savienotajās Valstīs. Šeit senatnes praviētis vārdā Moronijs paslēpa zelta plāksnes, kas saturēja pierakstus par nefijiešu un jarediešu tautu. Augšāmcelies Moronijs aizveda Džozefu Smitu uz šo pakalnu 1827. gadā, lai dabūtu šīs plāksnes un pārtulkotu daļu no tām. Tulkojums ir Mormona Grāmata.

Nefijieši sapulcējās Kumorā, **Morm.** 6:2–4. Kumora bija daudzo ūdeņu zeme, **Morm.** 6:4. Mormons paslēpa pierakstus Kumoras kalnā, **Morm.** 6:6. Visi nefijieši, izņemot tikai divdesmit četrus, tika nogalināti pie Kumoras, **Morm.** 6:11.

Mēs dzirdam priekā vēstis no Kumoras, **M&D** 128:20.

Kurnēšana

Džozefs Smits paņēma plāksnes no Kumoras pakalna, **DžS—V** 1:42, 50–54, 59.

Kurnēšana. *Skat. arī* Sacelšanās

Runāt neapmierinātībā un žēloties pret Dieva mērķiem, iecerēm vai kalpiem.

Tauta kurnēja pret Mozu, **2. Moz.** 15:23–16:3.

Tad jūdi kurnēja pret Jēzu, **Jāņa** 6:41.

Lamans un Lemuēls kurnēja daudzās lietās, **1. Nef.** 2:11–12 (1. Nef. 3:31; 17:17).

Nekurni par tām lietām, kuras tu nesi redzējusi, **M&D** 25:4.

Kvorums. *Skat. arī* Priesterība

Vārds *kvorums* var tikt izmantots divās nozīmēs: (1) īpaša cilvēku grupa, kurai ir viens un tas pats priesterības amats. (2) Vairākums jeb minimālais priesterības grupas locekļu skaits, kuram ir jābūt, lai sapulcē varētu kārtot Baznīcas lietas (**M&D** 107:28).

Tiek aprakstīti Augstākā prezidija, Divpadsmito un Septiņdesmito kvorumi un to attiecības vienam ar otru, **M&D** 107:22–26, 33–34 (**M&D** 124:126–128). Šo kvorumu lēmumiem jābūt vienbalsīgiem, **M&D** 107:27. Šo kvorumu lēmumi ir jāpieņem visā taisnīgumā, **M&D** 107:30–32. Tiek aprakstīti priesterības kvorumu prezidentu pienākumi, **M&D** 107:85–96. Elderu kvorums ir nodibināts pastāvīgajiem kalpotājiem, **M&D** 124:137.

Keizars

Jaunajā Derībā nosaukums, ar ko bija pazīstami daži romiešu imperatori. Tas tiek izmantots Svētajos Rakstos kā pasaulīgās valdīšanas un varas simbols.

Dodiet keizaram, kas keizaram pieder, **Mat.** 22:21 (Marka 12:17; Lūk. 20:25; **M&D** 63:26).

Ķermenis. *Skat. arī* Augšāmcelšanās;

Dvēsele; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve; Nāve, fiziskā

Mirstīgs, fizisks veidojums no miesas un kauliem, radīts pēc Dieva tēla, un ir apvienots ar garu, lai padarītu to par

dzīvu būtni. Visu vīriešu un sieviešu fiziskais ķermenis tiks uz mūžīgiem laikiem atkal savienots ar viņu garu pie Augšāmcelšanās. Dažreiz Svētie Raksti norāda uz ķermeni un garu, kas savienoti kopā, kā uz dvēseli (1. Moz. 2:7; **M&D** 88:15; Moz. 3:7, 9, 19; Ābr. 5:7).

Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pišļiem, **1. Moz.** 2:7 (Moz. 3:7).

Aptaustait Mani un apskatait, jo garam nav miesas un kaulu, **Lūk.** 24:39. Es norūdu savu ķermeni un to pakļauju, **1. kor.** 9:27. Ir dabīgs ķermenis un ir arī garīgs ķermenis, **1. kor.** 15:44. Ķermenis bez gara ir nedzīvs, **Jēk. v.** 2:26.

Mirstīgais ķermenis tiks uzcelts kā nemirstīgs ķermenis, **Al.** 11:43–45. Katra ķermeņa daļa tiks atjaunota, **Al.** 41:2. Jēzus parādīja Savu augšāmcelto ķermeni nefijiešiem, **3. Nef.** 10:18–19; 11:13–15.

Tēvam ir ķermenis no miesas un kauliem, tikpat taustāms kā cilvēka, Dēlam arī, **M&D** 130:22.

Dievs radīja vīrieti un sievieti pēc Sava ķermeņa līdzības, **Moz.** 6:9 (1. Moz. 9:6).

Ķerubi

Figūras, kas simbolizē debesu radības, šo būtnu precīzs izskats nav zināms. Ķerubi tika aicināti sargāt svētas vietas.

Tas Kungs nolika ķerubus, lai sargātu ceļu uz dzīvības koku, **1. Moz.** 3:24 (**Al.** 12:21–29; 42:2–3; Moz. 4:31). Simboliski ķerubu attēli tika novietoti uz salīdzināšanas vāka, **2. Moz.** 25:18, 22 (1. Ķēn. 6:23–28; Ebr. 9:5). Ķerubi tiek pieminēti Ecēhiēla vīzijās, **Ec.** 10; 11:22.

Ķēniņa piekritēji

Grupa Mormona Grāmatā, kas vēlējās gāzt nefijiešu valdību (**Al.** 51:1–8).

Ķēniņu grāmatas

Divas grāmatas Vecajā Derībā. Šajās grāmatās ir stāstīts par Israēla vēsturi no ķēniņa Dāvida ceturttā dēla Adonjas sacelšanās (apm. 1015. g. pr. Kr.) līdz pilnīgam Jūdas gūstam (apm. 586. g. pr. Kr.). Tās ietver visu ziemeļu ķēniņvalsts (desmit Israēla cilšu) vēsturi no atdalīšanās

līdz asīrieši tos aizveda gūstā uz ziemeļu valstīm. Skat. arī Hronoloģija pielikumā.

1. *Ķēniņu grāmata*: 1. nodaļā aprakstītas ķēniņa Dāvida dzīves pēdējās dienas. No 2. līdz 11. nodaļai pierakstīta Salamana dzīve. 12. līdz 16. nodaļā ir stāstīts par Salamana tiešajiem pēctečiem Rehabeāmu un Jerobeāmu. Jerobeāms izraisīja Israēla ķēniņvalsts sadalīšanos. Ir pieminēti arī citi ķēniņi. No 17. līdz 21. nodaļai pierakstīta daļa no Elijas kalpošanas, kad viņš pārmeta Ahabam, Israēla ķēniņam. 22. nodaļā pierakstīts karš pret Sīriju, kurā Ahabs un Jošafats, Jūdas ķēniņš, apvienoja spēkus. Pravietis Miha pravieto pret ķēniņiem.

2. *Ķēniņu grāmata*: No 1. nodaļas 1. panta līdz 2. nodaļas 11. pantam ir turpinājums par Elijas dzīvi, ieskaitot Elijas uzbraukšanu debesīs ugunīgos ratos. No 2. līdz 9. nodaļai ir stāstīts par Elisas ticības pilno un vareno kalpošanu. 10. nodaļā ir stāstīts par ķēniņu Jehu, un kā viņš iznīcināja Ahaba namu un Baala priesterus. No 11. līdz 13. nodaļai pierakstīta Joasa taisnīgā valdīšana un Elisas nāve. No 14. līdz 17. nodaļai ir stāstīts par dažādiem ķēniņiem, kas bieži bezdievībā valdīja Israēlā un Jūdā. 15. nodaļā pierakstīts, kā asīrieši sagrāba desmit Israēla ciltis. No 18. līdz 20. nodaļai pierakstīta Jūdas ķēniņa Hiskijas un pravieša Jesajas taisnīgā dzīve. No 21. līdz 23. nodaļai stāstīts par ķēniņiem Manasi un Josiju. Saskaņā ar tradīciju, Manase bija atbildīgs par Jesajas mokām. Josija bija taisnīgs ķēniņš, kurš atjaunoja bauslību starp jūdiem. 24. un 25. nodaļā aprakstīts Babilonijas gūsts.

Kilda. *Skat.* Strīdēšanās

Labais Gans. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir Labais Gans. Simboliski Viņa sekotāji ir līdzīgi avīm, kuras Jēzus gana.

Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Kā gans Viņš baros Savu ganāmo pulku, **Jes.** 40:11. Tā Es rūpēšos par Savām avīm, **Ec.** 34:12.

Es esmu labais gans, **Jāna** 10:14–15. Jēzus ir tas lielais avju gans, **Ebr.** 13:20.

Viņš pārskaitīs Savas avis, un tās Viņu pazīs, **1. Nef.** 22:25. Labais Gans sauc jūs Savā paša Vārdā, kas ir Kristus, **Al.** 5:38, 60. Būs viens ganāmpulks un viens gans, **3. Nef.** 15:21 (Jāna 10:16).

Labklājība. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana; Kalpot, Kalpošana; Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana; Nabags; Ziedojums

Līdzekļi ļaužu garīgo un laicīgo vajadzību apmierināšanai, kā arī process šo līdzekļu sarūpēšanai.

Atvērdams atver savu roku savam brālim, savam nabagam un trūkcietējam tavā zemē, **5. Moz.** 15:11. Kas dod nabagam, tam nekā netrūks, **Sal. Pam.** 28:27. Vai tā nav tā gavēšana, kāda Man patīk? Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus uzņem savā namā, **Jes.** 58:6–7.

Es biju izsalcis un jūs esat Mani padēdinājuši, Es biju svešinieks, un jūs esat Mani uzņēmuši. Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši, **Mat.** 25:35–40.

Sniedziet no savas mantas tam, kam tas ir vajadzīgs, **Mos.** 4:16–26. Viņi dalījās viens ar otru gan laicīgajā, gan garīgajā, atbilstoši viņu vajadzībām un viņu vēlmēm, **Mos.** 18:29. Viņiem tika pavēlēts apvienoties gavēšanā un lūgšanā par to labklājību, kas nepazīna Dievu, **Al.** 6:6. Lūdziet par savu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums, **Al.** 34:27–28. Savā starpā viņiem viss bija kopīgs, **4. Nef.** 1:3.

Tev būs atcerēties nabagus, **M&D** 42:30–31. Jums ir jāpmeklē nabagi un trūkcietēji, **M&D** 44:6. Atceries visās lietās nabago un trūkcietēju, **M&D** 52:40. Ak vai jums, bagātie, kas nedos savu mantu nabagiem, un ak vai jums nabagi, kas neesat apmierināti, kas esat alkatīgi un negribat strādāt, **M&D** 56:16–17.

Ciānā nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Labvēlība

Labvēlība. *Skat. arī* Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Žēlīgs, Žēlastība

Iespēju dodošs spēks no Dieva, kas ļauj vīriešiem un sievietēm iegūt svētības šajā dzīvē un iegūt mūžīgo dzīvi un paaugstināšanu pēc tam, kad tie ir pielietojuši ticību, nožēlojuši grēkus un pēc labākās sirdsapziņas centušies turēt baušļus. Tāda dievišķa palīdzība jeb spēks tiek dots caur Dieva žēlastību un mīlestību. Ikvienam mirstīgam cilvēkam ir vajadzīga dievišķa labvēlība dēļ Ādama Krišanas un arī cilvēku vājības dēļ.

Labvēlība un patiesība nākusi pasaulē caur Jēzu Kristu, **Jāņa** 1:17. Ar Kristus labvēlību mēs tiksim pestīti, **Ap. d.** 15:11 (Rom. 3:23–24; M&D 138:14). Ar ticību mēs esam iegājuši Viņa labvēlībā, **Rom.** 5:2. No labvēlības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8. Dieva labvēlība nes pestīšanu, **Tit.** 2:11. Pieiesim bez bailēm pie labvēlības troņa, **Ebr.** 4:16. Dievs pazemīgiem dod labvēlību, **1. Pēt. v.** 5:5.

Neviens nevar dzīvot ar Dievu kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, **2. Nef.** 2:8. Tas ir tikai iekš un caur Dieva labvēlību, ka cilvēki tiek izglābti, **2. Nef.** 10:24. Mēs tiekam izglābti ar labvēlību pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam, **2. Nef.** 25:23. Tas ir caur labvēlību, ka mums ir spēks darīt šīs lietas, **Jēk.** 4:7. Lai cilvēki taptu atjaunoti, labvēlību pret labvēlību, atbilstoši saviem darbiem, **Hel.** 12:24. Mana labvēlība ir pietiekama lēnprātīgajiem un visiem, kas pazemojas, **Et.** 12:26–27. Moronijs lūdz, lai cilticībniekiem tiktu dota labvēlība, lai tiem būtu žēlsirdība, **Et.** 12:36, 41. Ar Dieva labvēlību jūs esat pilnīgi Kristū, **Mor.** 10:32–33.

Jēzus saņēma labvēlību pēc labvēlības, **M&D** 93:12–13, 20.

Laiku grāmatas

Divas grāmatas Vecajā Derībā. Tās dod īsu notikumu aprakstu no Radišanas līdz Kīra paziņojumam, kas ļāva jūdiem atgriezties Jeruzālemē.

Pirmā Laiku grāmata: 1. līdz 9. nodaļā ir uzskaitīti ciltsraksti no Ādama līdz

Saulam. 10. nodaļā pierakstīta Saula nāve. 11. līdz 22. nodaļā ir fiksēti notikumi, kas saistīti ar Dāvida valdīšanu. 23. līdz 27. nodaļā ir paskaidrots, ka Salamans tika iecelts par ķēniņu un levītiem tika sadalīti pienākumi. 28. nodaļā ir paskaidrots, ka Dāvids pavēlēja Salamam uzcelt templi. 29. nodaļā pierakstīta Dāvida nāve.

Otrā Laiku grāmata: 1. līdz 9. nodaļā ir fiksēti notikumi, kas saistīti ar Salamana valdīšanu. 10. līdz 12. nodaļā ir stāstīts par Salamana dēla Rehabeāma valdīšanu, kura laikā vienotā Israēla ķēniņvalsts tika sadalīta ziemeļu un dienvidu ķēniņvalstīs. 13. līdz 36. nodaļā ir aprakstīta vairāku ķēniņu valdīšana, līdz Jūdas ķēniņvalsti sagrāba Nebukadnēcars. Grāmata beidzas ar Kīra lēmumu, ka sagūstītie Jūdas bērni var atgriezties Jeruzālemē.

Laiku zīmes. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Pēdējās dienas; Zīme

Notikumi vai pieredze, ko Dievs dod cilvēkiem, lai parādītu, ka Viņa darbā noticis vai drīz notiks kas svarīgs. Pēdējās dienās ir pareģotas daudzas zīmes par Glābēja Otro Atnākšanu. Šie signāli ļauj uzticīgiem ļaudīm atpazīt Dieva ieceri, tikt brīdinātiem un sagatavoties.

Tā Kunga nama kalns stāvēs pāri visiem pakalniem, **Jes.** 2:2–3. Tas Kungs pacels par zīmi karogu un sapulcinās Israēlu, **Jes.** 5:26 (2. Nef. 15:26–30). Saule aptumšosies un mēness vairs nedos savu gaismu, **Jes.** 13:10 (Joēla 4:15; M&D 29:14). Ļaudis pārķešs ausību un lauzīs mūžīgo derību, **Jes.** 24:5. Nefijieši runās kā balss no pīšļiem, **Jes.** 29:4 (2. Nef. 27). Israēls tiks sapulcināts ar spēku, **Jes.** 49:22–23 (1. Nef. 21:22–23; 3. Nef. 20–21). Dievs cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi, **Dan.** 2:44 (M&D 65:2). Pirms Otrās Atnākšanas būs kari, saņņi un vīzijas, **Joēla** 2:1–3:5. Visas tautas sapulcēsies cīņai pret Jeruzālemi, **Cak.** 14:2 (Ec. 38–39). Nāks diena, kas kvēlos kā karsti nokurināta krāsns, **Mal.** 3:19 (3. Nef. 25:1; M&D 133:64; DžS—V 1:37).

Pirms Otrās Atnākšanas būs lielas

nelaimes, **Mat.** 24 (DžS—M 1). Pāvils aprakstīja atkrišanu un pēdējo dienu bīstamo laiku, **2. Tim.** 3–4. Divi pravieši tiks nokauti un augšāmcelti Jeruzālemē, **Jāņa atkl.** 11 (M&D 77:15). Evanģēlijs tiks atjaunots pēdējās dienās caur eņģeļu kalpošanu, **Jāņa atkl.** 14:6–7 (M&D 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Bābele tiks nostiprināta un kritīs, **Jāņa atkl.** 17–18.

Israēls tiks sapulcināts ar spēku, **1. Nef.** 21:13–26 (Jes. 49:13–26; 3. Nef. 20–21). Šī ir zīme, lai jūs varētu zināt to laiku, **3. Nef.** 21:1. Mormona Grāmata iznāks ar Dieva spēku, **Morm.** 8.

Lamanieši uzplauks, **M&D** 49:24–25. Ļaunie nokaus ļaunos, **M&D** 63:32–35 (Jāņa atkl. 9). Karš tiks izliets pār visām tautām, **M&D** 87:2. Zīmes, elementu stihijas un eņģeļi sagatavo ceļu Tā Kunga atnākšanai, **M&D** 88:86–94. Tumsa pārklās zemi, **M&D** 112:23–24. Tas Kungs pavēlēja svētajiem sagatavoties Otrajai Atnākšanai, **M&D** 133.

Laimīgs, Laime. *Skat. Prieks*

Lamanieši. *Skat. arī* Lamans; Mormona Grāmata; Nefijieši

Mormona Grāmata ļaužu grupa, no kuriem daudzi bija Lamana, Lehija vecākā dēla, pēcteči. Viņi uzskatīja, ka Nefijs un viņa pēcteči tiem nodarījuši pāri (Mos. 10:11–17). Tā rezultātā viņi sacēlās pret nefijiešiem un bieži noliedza evanģēlija mācības. Tomēr īsi pirms Jēzus Kristus dzimšanas lamanieši pieņēma evanģēliju un bija taisnīgāki nekā nefijieši (Hel. 6:34–36). Divi simti gadus pēc tam, kad Kristus apmeklēja Ameriku, gan lamanieši, gan nefijieši kļuva ļauni un sāka karu viens pret otru. Apmēram ap 400. g. pēc Kr. lamanieši pilnīgi iznīcināja nefijiešu tautu.

Lamanieši uzveica Nefija pēcnācējus, **1. Nef.** 12:19–20. Lamanieši ienida nefijiešus, **2. Nef.** 5:14. Lamanieši būs kā pletne nefijiešiem, **2. Nef.** 5:25. Mormona Grāmata atjaunos lamaniešiem zināšanas par viņu tēvu tēviem un Jēzus Kristus evanģēliju, **2. Nef.** 30:3–6 (Mormona Grāmatas titullapa).

Lamanieši ir jūdu atlikums, **M&D**

19:27. Pirms Tā Kunga atnākšanas lamanieši ziedēs kā roze, **M&D** 49:24.

Lamans. *Skat. arī* Lamanieši; Lehijs, Nefija tēvs

Mormona Grāmata vecākais Lehijs un Sārijas dēls un vecākais Nefija brālis (1. Nef. 2:5). Lamans parasti izvēlējās laba vietā darīt ļaunu.

Lamans kurnēja pret savu tēvu, **1. Nef.** 2:11–12. Sacēlās pret savu tainīgo brāli Nefiju, **1. Nef.** 7:6 (1. Nef. 3:28–29). Nenobaudīja augli no dzīvības koka Lehijs vizijā, **1. Nef.** 8:35–36. Lāsts nāca pār Lamānu un viņa sekotājiem, **2. Nef.** 5:21 (Al. 3:7).

Lamonijs. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls

Mormona Grāmata lamaniešu ķēniņš, kurš tika pievērst ar Tā Kunga Garu un Amona iedvesmotajiem darbiem un mācībām (Al. 17–19).

Lats. *Skat. arī* Ābrahāms

Vecajā Derībā Hārana dēls un Ābrahāma brāļadēls (1. Moz. 11:27, 31; Ābr. 2:4). Hārāns nomira no bada Ūrā (Ābr. 2:1). Lats pamata Ūru kopā ar Ābrahāmu un Sāru un devās ar tiem uz Kānaāna zemi (1. Moz. 12:4–5). Lats izvēlējās dzīvot Sodomā. Tas Kungs sūtīja vēstnešus brīdināt Latu bēgt no Sodomas pirms Tas Kungs to iznīcinās dēļ ļaužu ļaunuma (1. Moz. 13:8–13; 19:1, 13, 15); tomēr Lata sieva paskatījās atpakaļ uz izpostīšanu un kļuva par sāls stabu (1. Moz. 19:26). Jaunā Derība satur atsaucis uz Latu (Lūk. 17:29; 2. Pēt. v. 2:6–7). Viņa dzīve pēc nošķiršanās no Ābrahāma ir aprakstīta 1. Moz. 13., 14. un 19. nodaļā.

Lauks, tīrums. *Skat. arī* Pasaule; Tā Kunga vīnadārzs

Svētajos Rakstos atklāts zemes gabals, ko izmanto apstrādāšanai vai ganībām. Tas bieži simbolizē pasauli un tās ļaudis.

Tīrums ir pasaule, **Mat.** 13:38. Debesu valstība lidzinās tīrumā apslēptai mantai, **Mat.** 13:44.

Es ieraudzīju lielu un plašu lauku,

Laulība, Precēt

1. Nef. 8:9, 20. Tīrums jau bija nogatavojuies, **Al.** 26:5.

Druvas jau ir baltas plāvajai, **M&D** 4:4 (**M&D** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Lauks bija pasaule, **M&D** 86:1–2. Es pielīdzināšanu šīs valstības cilvēkam, kam bija lauks, **M&D** 88:51.

Laulība, Precēt. *Skat. arī Ķimene; Šķiršanās*

Likumīga derība vai vienošanās starp vīrieti un sievieti, kas padara tos par vīru un sievu. Dievs ir nolīcis laulību (**M&D** 49:15).

Nav labi cilvēkam būt vienam, **1. Moz.** 2:18 (**Moz.** 3:18). Vīrs pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu, **1. Moz.** 2:24 (**Mat.** 19:5; **Ābr.** 5:18).

Ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt, **Mat.** 19:6 (**Marka** 10:9). Pēdējās dienās daži atkritis no ticības, aizliegdami doties laulībā, **1. Tim.** 4:1–3. Laulība lai ir visiem godā, **Ebr.** 13:4.

Tas Kungs pavēlēja Lehija dēliem apprecēt Ismaēla meitas, **1. Nef.** 7:1, 5 (**1. Nef.** 16:7–8).

Dievs radīja Ādamu un Ievu, lai tie būtu vīrs un sieva, **Moz.** 3:7, 18, 21–25.

Jaunā un mūžīgā laulības derība: Laulība, kas noslēgta pēc evaņģēlija un svētās priesterības likuma, ir gan uz laicīgo dzīvi, gan uz mūžību. Cienīgi vīrieši un sievietes, kas tādējādi ir saistīti laulībā tempļi, var turpināt būt vīrs un sieva mūžībā.

Jēzus mācīja laulības likumu, **Lūk.** 20:27–36. Ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra Tai Kungā, **1. kor.** 11:11. Vīrs un sieva ir žēlastībā dotās dzīvības līdzmantinieki, **1. Pēt. v.** 3:7.

Viss, ko tu saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs, **Hel.** 10:7 (**Mat.** 16:19).

Lai iegūtu augstāko pakāpi celestiālajā valstībā, cilvēkam ir jāstājas jaunajā un mūžīgajā laulības derībā, **M&D** 131:1–4. Ja vīrietis prec sievu ne caur Mani, viņu derība un laulība nav spēkā, kad tie nomirst, **M&D** 132:15. Ja vīrietis prec sievieti ar Manu vārdu un ar jauno un mūžīgo derību, un tā tiek aizzīmogota ar apsolījuma Svēto Garu, tā būs spēkā,

kad viņi vairs nebūs šajā pasaulē, **M&D** 132:19.

Dažādu ticību laulība: Laulība starp vīrieti un sievieti ar atšķirīgiem reliģiskiem uzskatiem un ticību.

Tu manam dēlam neņemsi sievu no kānaāniešu meitām, **1. Moz.** 24:3. Ja Jēkabs ņem sievu no Heta meitām, kam tad man vairs dzīvot, **1. Moz.** 27:46 (**1. Moz.** 28:1–2). Israēlam nebūs precēties ar kānaāniešiem, **5. Moz.** 7:3–4. Israēla bērni precējās ar kānaāniešiem, pielūdza viltus dievus un tika nolādēti, **Soģu** 3:1–8. Salamana sievas pievērsa viņa sirdi viltus dievu pielūgšanai, **1. Kēn.** 11:1–6. Mēs nedosim savas meitas nedz tās zemes tautām par sievām, nedz arī ņemsim viņu meitas par sievām saviem dēliem, **Neh.** 10:31.

Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgajiem, **2. kor.** 6:14.

Tas Kungs uzlika zīmi uz lamāniešiem, tā lai nefijieši nesajauktos un neticētu nepareizām paražām, **Al.** 3:6–10.

Ja vīrietis prec sievu ne caur Mani, viņu derība un laulība nav spēkā, kad tie nomirst, **M&D** 132:15.

Cilvēku dēli ņēma sev sievas, tā kā tie izvēlējās, **Moz.** 8:13–15.

Daudzsievība: Vīra laulība ar divām vai vairāk dzīvām sievām. Likumīgi ir, ka vīrietim ir tikai viena sieva, ja vien Tas Kungs nepavēl savādāk caur atklāsmi (**Jēk.** 2:27–30). Caur atklāsmi daudzsievība tika piekopta Vecās Derības laikos un atjaunotās Baznīcas agrīnajās dienās pravieša vadībā, kuram bija priesterības atslēgas (**M&D** 132:34–40, 45). Tā vairs netiek Baznīcā praktizēta (1. OD); šodien, ja cilvēkam ir vairāk nekā viena sieva, tas nav savienojams ar to, ka viņš ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis.

Sāra deva Hagaru Ābrāmam par sievu, **1. Moz.** 16:1–11. Jēkabs dabūja Leu un Rahēli un viņu kalpones par sievām, **1. Moz.** 29:21–28 (**1. Moz.** 30:4, 9, 26). Ja vīrietis ņem citu sievu, tam nebūs samazināt pirmās sievas īpašumus, **2. Moz.** 21:10. Dāvids ar abām savām sievām devās uz Hebronu, **2. Sam.** 2:1–2.

Ābrahāms, Īzāks un Jēkabs darīja to, kas tiem tika pavēlēts, ņemot vairākas sievas, **M&D** 132:37. Dāvids un Salamans nekur negrēkoja, kā vien tanīs lietās, ko tie nesaņēma no Tā Kunga, **M&D** 132:38–39.

Laulības pārkāpšana. *Skat. arī*

Ārlaulības sakari; Homoseksuāla uzvedība; Juteklisks, Juteklība; Seksuālā netikumība; Šķistība

Nelikumīgas vīriešu un sieviešu seksuālās attiecības. Kaut arī laulības pārkāpšana parasti attiecas uz dzimumsakariem starp precētu personu un kādu citu, izņemot viņa vai viņas laulāto, Svētajos Rakstos tā var attiekties arī uz neprecētajiem.

Dažreiz laulības pārkāpšana tiek izmantota kā simbols kādas tautas vai visu ļaužu atkrišanai no Tā Kunga ceļiem (4. Moz. 25:1–3; Jer. 3:6–10; Ec. 16:15–59; Hoz. 4).

Jāzeps negribēja darīt tik lielu ļaunumu un grēkot pret Dievu, **1. Moz.** 39:7–12. Tev nebūs laulību pārkāpt, **2. Moz.** 20:14.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas jau ir laulību pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28. Dieva valstību neieņemot nedz netiklie, nedz laulības pārkāpēji, **1. kor.** 6:9–10. Dievs sodīs netiklos un laulības pārkāpējus, **Ebr.** 13:4.

Laulības pārkāpšana ir vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu, **Al.** 39:3–5.

Tas, kas pārkāpj laulību un nenozēlo grēkus, tiks padzīts, **M&D** 42:23–26. Ja kādi pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, **M&D** 63:14–16.

Lābans, misiņa plāksņu turētājs. *Skat. arī* Misiņa plāksnes

Mormona Grāmatā vīrs, kuram Jeruzālemē bija misiņa plāksnes laikā, kad tur dzīvoja Lehija ģimene. Lābans aplaupīja un centās nogalināt Nefiju un viņa brāļus (1. Nef. 3:1–27). Gars vadīja Nefiju nokaut Lābanu, lai iegūtu plāksnes (1. Nef. 4:1–26).

Lābans, Rebekas brālis. *Skat. arī*

Rebeka

Vecajā Derībā Rebekas brālis un Jēkaba sievu Leas un Rahēles tēvs (1. Moz. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Lācars. *Skat. arī* Marija no Betānijas; Marta

Jaunajā Derībā Martas un Marijas brālis. Jēzus uzcēla viņu no mirušajiem (Jāņa 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Tas nav tas pats Lācars—ubags līdzībā, ko Jēzus mācīja (Lūk. 16:19–31).

Lāsts, Lādēšana. *Skat. arī* Apģānīšana; Sodība

Svētajos Rakstos lāsts ir dievišķīgo likumu piemērošana, kas atļauj sodīt vai nes sodu un tā sekas, galvenokārt ne taisnīguma dēļ, pār lietu, personu vai tautu. Lāsti ir Dieva dievišķās mīlestības un taisnības pasludināšana. To var pasludināt pats Dievs vai Viņa pilnvaroti kalpi. Dažreiz patiesi lāstu iemesli ir zināmi tikai Dievam. Turklāt nolādētā stāvokli piedzīvo tie, kas pēc savas gribas neklausā Dievam un tādējādi attālinās no Tā Kunga Gara.

Tas Kungs var ņņemt lāstu, pateicoties personas vai tautas ticībai Jēzum Kristum un paklausībai evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem (Al. 23:16–18; 3. Nef. 2:14–16; TA 1:3).

Dievs nolādēja čūsku par Ādama un Ievas pievilšanu, **1. Moz.** 3:13–15 (Moz. 4:19–21). Zeme tika nolādēta Ādamam un Ievai dēļ, **1. Moz.** 3:17–19 (Moz. 4:23–25). Tas Kungs nolādēja Kainu par Ābela nogalināšanu, **1. Moz.** 4:11–16 (Moz. 5:22–41). Tas Kungs nolādēja Kānaānu un viņa pēctečus, **1. Moz.** 9:25–27 (Moz. 7:6–8; Ābr. 1:21–27). Israēls tiks svētīts, ja paklausīs Dievam, un nolādēts, ja nepaklausīs, **5. Moz.** 28 (5. Moz. 29:18–28). Gehazis un viņa pēcteči tika nolādēti ar Naamana spitālību, **2. Kēn.** 5:20–27. Tas Kungs nolādēja seno Israēla tautu par desmitās tiesas un ziedojumu nemaksāšanu, **Mal.** 3:6–10.

Jēzus nolādēja viģes koku, un tas

Lea

nokalta, **Marka** 11:11–14, 20–21. Jēzus nolādēja Horacinas, Betsaidas un Kaper-naumas pilsētas, **Lūk.** 10:10–15.

Tāpēc, ka lamanieši negribēja klausīt Tam Kungam, viņi tika atdalīti no Viņa vaiga un nolādēti, **2. Nef.** 5:20–24. Visi tiek aicināti nākt pie Dieva, **2. Nef.** 26:33. Tas Kungs nolādēs tos, kas darīs netik-lības, **Jēk.** 2:31–33. Nefījieši saņems lie-lāku lāstu nekā lamanieši, ja vien viņi nenožēlos grēkus, **Jēk.** 3:3–5. Tie, kas saceļas, atnes sev lāstu, **Al.** 3:18–19 (5. Moz. 11:26–28). Korihors tika nolā-dēts par to, ka vilināja ļaudis prom no Dieva, **Al.** 30:43–60. Tas Kungs nolādēja nefījiešu zemes un bagātības ļaužu ne-krietnību dēļ, **Hel.** 13:22–23 (2. Nef. 1:7; **Al.** 37:31). Tas Kungs nolādēja ļaunos Jarediešus, **Et.** 9:28–35. Kristus Izpirk-šana noņem Ādama lāstu no maziem bērniem, **Mor.** 8:8–12.

Tie, kas novēršas no Tā Kunga, ir no-lādēti, **M&D** 41:1. Zeme tiks sista ar lāstu, ja nebūs vienojoša saikne starp tēviem un bērniem, **M&D** 128:18 (**Mal.** 3:23–24).

Gānīšanās: Lādēties nozīmē arī lietot tādu valodu, kas ir apgānoša, zaimojoša vai nicinoša.

Ļaudis nedrīkst lādēt savus tēvus vai mātes, **2. Moz.** 21:17 (**Mat.** 15:4). Nelā-diet tos, kas valda pār jums, **2. Moz.** 22:27 (**Sal. Māc.** 10:20). Cilvēkiem nebūs nolā-dēt Dievu, **3. Moz.** 24:13–16.

Pēteris lādējās, kad viņš noliedza, ka pazīst Jēzu, **Mat.** 26:69–74.

Ļaunie nefījieši nolādēja Dievu un vē-lējās mirt, **Morm.** 2:14.

Lea. *Skat. arī* Jēkabs, Īzāka dēls; Lābans, Rebekas brālis

Vecajā Derībā vecākā Lābana meita un viena no Jēkaba sievām (1. Moz. 29). Lea kļuva par māti sešiem dēliem un vienai meitai (1. Moz. 29:31–35; 30:17–21).

Lehijs, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā ebreju praviētis, kurš aizveda savu ģimeni un sekotā-jus no Jeruzālemes uz apsolīto zemi rie-tumu puslodē apmēram 600. g. pr. Kr.

Mormona Grāmatā Lehijs bija pirmais praviētis starp saviem ļaudīm.

Lehijs bēga no Jeruzālemes ar savu ģi-meni pēc Tā Kunga pavēles (1. Nef. 2:1–4). Viņš bija Jāzēpa, kurš tika pārdots uz Ēģipti, pēctecis (1. Nef. 5:14). Tas Kungs deva viņam vīziju par dzīvības koku (1. Nef. 8:2–35). Lehijs un viņa dēli uz-būvēja kuģi un kuģoja uz rietumu pus-lodi (1. Nef. 17–18). Viņš un viņa pēcteči iekārtojās jaunā zemē (1. Nef. 18:23–25). Pirms viņš nomira, Lehijs svētīja savus dēlus un mācīja tiem par Kristu un Mor-mona Grāmatas parādīšanos pēdējās dienās (2. Nef. 1:1–4:12).

Lehija grāmata: Kad Džozefs Smits tul-koja Mormona Grāmatu, viņš sāka ar Lehija grāmatu. Tas bija pieraksts, ko Mormons bija saīsinājis no Lehija plāk-snēm. Pēc tam, kad viņam bija 116 lappu-ses manuskripta, ko viņš bija pārtulkojis no šīs grāmatas, Džozefs iedeva manuskriptu Martinam Herisam, kurš neilgu laiku kalpoja kā Džozefa pierakstītājs Mormona Grāmatas tulkošanā. Šis la-pas tad tika pazaudētas. Džozefs nepār-tulkoja otrreiz no Lehija grāmatas, lai aizstātu pazudušo manuskriptu, bet tā vietā pārtulkoja citas ar to saistītas at-skaites no zelta plāksnēm (skat. **M&D** 3. un 10. nodaļas ievadu). Šīs citas atskai-tes tagad ir Mormona Grāmatas pirmās sešas grāmatas.

Lehijs, nefījiešu karavadonis

Mormona Grāmatā nefījiešu karava-donis (**Al.** 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehijs, nefījiešu misionārs. *Skat. arī* Helamans, Helamana dēls

Mormona Grāmatā dēls Helamanam, kas bija Helamana dēls. Lehijs bija dižens misionārs (**Hel.** 3:21; 4:14).

Tika nosaukts par Lehiju, lai atgā-dinātu par viņa priekštecī, **Hel.** 5:4–6. Kopā ar Nefiju daudzus pievērsa, tika ieslodzīts cietumā, tika uguns ieskauts un runāja ar eņģeļiem, **Hel.** 5:14–48. Ik dienas saņēma daudz atklāsmju, **Hel.** 11:23.

Lemuēls. *Skat. arī* Lamanieši; Lamans; Lehijš, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā otrais Lehija dēls un viens no Nefija vecākajiem brāļiem. Viņš apvienojās ar Lamanu, lai pretotos Nefijam.

Lehijš pamācīja Lemuēlu būt nelokāmam, līdzīgi ielejai, **1. Nef.** 2:10. Kļuva dusmīgs uz Nefiju un klausīja Lamanam, **1. Nef.** 3:28. Lemuēlieši tika ieskaitīti pie lamaniešiem, **Jēk.** 1:13–14 (Al. 47:35).

Lepnība. *Skat. arī* Bagātības; Nauda; Pasaulīgums; Pazemīgs, Pazemība; Veltīgs, Uzpūtība

Pazemības vai spējas mācīties trūkums vai neesamība. Lepnība nostāda cilvēkus vienu pret otru un pret Dievu. Lepns cilvēks nostāda sevi augstāk par apkārtējiem un drīzāk seko savai paša gribai nekā Dieva gribai. Iedomība, skaudība, cietsirdība un augstprātība arī ir lepna cilvēka tipiskas iezīmes.

Sargies, ka tu neaizmirsti To Kungu, lai tava sirds nelepojas, **5. Moz.** 8:11–14. Manī mīt naidis pret lepniību un augstprātību, **Sal. Pam.** 8:13 (Sal. Pam. 6:16–17). Lepnība nāk pirms bojāejas, **Sal. Pam.** 16:18. Tiesas diena būs pār lepnajiem, **Jes.** 2:11–12 (2. Nef. 12:11–12). Tava sirds uzpūtība ir tevi pievilusi, **Ob.** 1:3. Visi pārgalvīgie nievātāji būs kā rugāji, **Mal.** 3:19 (1. Nef. 22:15; 3. Nef. 25:1; M&D 29:9).

Kas pats paaugstināsies, tas tiks pazemots, **Mat.** 23:12 (M&D 101:42). Dievs stāv pretim lepniem, **1. Pēt.** v. 5:5.

Lielā un plašā ēka bija pasaules lepnums, **1. Nef.** 11:36 (1. Nef. 12:18). Kad viņi ir mācīti, viņi domājas gudri esam, **2. Nef.** 9:28–29. Jūs uzpūšaties savu siržu lepībā, **Jēk.** 2:13, 16 (Al. 4:8–12). Vai jūs esat novilkuši lepniību, **Al.** 5:28. Ārkārtīgi liela lepība bija ienākusi ļaužu sirdīs, **Hel.** 3:33–36. Cik ātri ir cilvēku bērni uzpūsties lepībā, **Hel.** 12:4–5. Šīs tautas lepnums ir izrādījies viņu iznīcība, **Mor.** 8:27.

Sargieties lepības, lai jūs nekļūtu kā nefījieši, **M&D** 38:39. Novērsieties no visas jūsu lepības un vieglprātības, **M&D** 88:121.

Levijs. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā trešais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:34; 35:23). Levijs kļuva par ciltstēvu vienai no Israēla ciltīm.

Levijs cilts: Jēkabs svētīja Leviju un viņa pēctečus (1. Moz. 49:5–7, 28). Levijs pēcteči kalpoja Israēla svētnīcās (4. Moz. 1:47–54). Arons bija levīts, un viņa pēcteči bija priesteri (2. Moz. 6:16–20; 28:1–4; 29). Levīti palīdzēja priesteriem, Ārona dēliem (4. Moz. 3:5–10; 1. Ķēn. 8:4). Dažreiz arī darbojās kā mūziķi (1. Laiku 15:16; Neh. 11:22), kāva upurus (2. Laiku 29:34; Ezr. 6:20) un palīdzēja templī (Neh. 11:16). Levīti tika veltīti kalpošanai Tam Kungam, lai izpildītu priekšrakstus par Israēla bērniem. Levīti paši ziedojās Israēla bērnu labad (4. Moz. 8:11–22); tādējādi viņi kļuva par Dieva sevišķu īpašumu, kas dots Viņam pirmdzimto vietā (4. Moz. 8:16). Viņi netika ziedoti, bet tika attīrīti savam amatam (4. Moz. 8:7–16). Viņiem nebija mantojuma Kānaāna zemē (4. Moz. 18:23–24), bet viņi saņēma desmito tiesu (4. Moz. 18:21), četrdesmit astoņas pilsētas (4. Moz. 35:7) un tiesības saņemt pabalstu no ļaudīm gavēņa laikā (5. Moz. 12:18–19; 14:27–29).

Leviticus. *Skat. arī* Pentateihs

Grāmata Vecajā Derībā, kas stāsta par priesterības pienākumiem Israēlā. Tā uzsver Dieva un to likumu svētumu, saskaņā ar kuriem Viņa tauta var dzīvot, lai kļūtu svēta. Tās mērķis ir mācīt ar rituālu palīdzību Mozus likuma morāles priekšrakstu un reliģijas patiesības. Mozus sarakstīja Leviticus grāmatu.

1. līdz 7. nodaļā ir izskaidroti upurēšanas priekšraksti. 8. līdz 10. nodaļā ir aprakstīti rituāli, kas tika ievēroti priesteru iesvētīšanā. 11. nodaļā ir izskaidrots, ko drīkst un ko nedrīkst ēst, un kas ir šķīstis vai nešķīstis. 12. nodaļā ir runāts par sievietēm pēc dzemdībām. No 13. līdz 15. nodaļai ir likumi, kas attiecas uz rituāliem nešķīstības gadījumā. 16. nodaļa satur rituālus, kas ir jāpilda Izpiršanas (latv. tulkots „salīdzināšanas”) dienā. 17. līdz 26. nodaļa satur likumu krājumu,

Levītu priesterība

kas saistīts ar reliģiskām un sociālām ceremonijām. 27. nodaļā ir izskaidrots, ka Tas Kungs pavēlēja Israēlam veltīt savu labību, siklopus un liellopus Tam Kungam.

Levītu priesterība. *Skat. Ārona priesterība*

Lēnprātīgs, Lēnprātība. *Skat. arī Pacietība; Pazemīgs, Pazemība; Salauzta sirds*

Dievbijīgs, taisnīgs, pazemīgs, mācāms un pacietīgs ciešanās. Lēnprātīgais vēlas sekot evaņģēlija mācībām.

Mozus bija ļoti lēnprātīgs, **4. Moz.** 12:3. Lēnprātīgie iemantos zemi, **Psm.** 37:11 (Mat. 5:5; 3. Nef. 12:5; M&D 88:17). Meklējiet To Kungu, jūs visi lēnprātīgie; dzemieties pēc taisnības, kļūstiet pazemīgi, **Cef.** 2:3 (1. Tim. 6:11).

Mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs, **Mat.** 11:29. Lēnprātība ir Gara auglis, **Gal.** 5:22–23. Tā Kunga kalpam jābūt laipnam, izveicīgam mācīšanā, pacietīgam, tādām, kas ar lēnprātību pamāca pretiniekus, **2. Tim.** 2:24–25. Lēns un kluss gars—tas ir Dievam dārgs, **1. Pēt.** v. 3:4.

Atmetiet miesīgo cilvēku un kļūstiet lēnprātīgi, **Mos.** 3:19 (Al. 13:27–28). Dievs pavēlēja Helamanam mācīt ļaudis būt lēnprātīgiem, **Al.** 37:33. Tā Kunga žēlastība ir pietiekama lēnprātīgajiem, **Ēt.** 12:26. Jums ir ticība Kristum jūsu lēnprātības dēļ, **Mor.** 7:39. Nevienam nav pieņemams Dieva priekšā, kā vien lēnprātīgie un sirdī pazemīgie, **Mor.** 7:44. Grēku piedošana nes lēnprātību, un lēnprātības dēļ nāk Svētā Gara apmeklējums, **Mor.** 8:26.

Staigā Mana Gara lēnprātībā, **M&D** 19:23. Pārvaldi savu māju lēnprātībā, **M&D** 31:9. Priesterības spēks un ietekme var tikt izmantota ar maigumu un lēnprātību, **M&D** 121:41.

Liahona

Mormona Grāmatā misiņa lode ar diviem rādītājiem, kas rādīja virzienus—kā kompass—un arī garīgus norādījumus Lehimam un viņa sekotājiem, kad tie bija

taisnīgi. Tas Kungs sagādāja Liahonu un deva norādījumus caur to.

Lehijs atrada misiņa lodi ar divām šautrām, kas norādīja ceļu, kur Lehimam un viņa ģimenei vajadzēja iet, **1. Nef.** 16:10. Lode darbojās atbilstoši ticībai un centībai, **1. Nef.** 16:28–29 (Al. 37:40). Benjamīns deva lodi Mosijam, **Mos.** 1:16. Lode jeb rādītājs tika saukta par Liahonu, **Al.** 37:38. Liahona tika salīdzināta ar Kristus vārdu, **Al.** 37:43–45.

Trīs Mormona Grāmatas lieciniekiem bija jāredz rādītājs, kas tika dots Lehimam, **M&D** 17:1.

Liecināt. *Skat. arī Liecība*

Sniegt liecību ar Svētā Gara spēku; svinīgi liecināt par patiesību, balstoties uz personīgajām zināšanām vai ticību.

Aizstāvis dos liecību par Mani, **Jāņa** 15:26. Viņš mums pavēlēja sludināt un apliecināt, **Ap. d.** 10:42.

Trīs liecinieki liecinās par patiesību, **2. Nef.** 27:12. Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs, **2. Nef.** 33:1. Svētie Raksti liecina par Kristu, **Jēk.** 7:10–11 (Jāņa 5:39). Es liecinu jums, ka es zinu, ka šīs lietas, par ko es esmu runājis, ir patiesas, **Al.** 5:45 (Al. 34:8).

Jūs liecināsiet par tiem ar Dieva spēku, **M&D** 17:3–5. Tas, ko Gars liecina jums, jums ir jādara, **M&D** 46:7. Es sūtu jūs liecināt un bridināt, **M&D** 88:81.

Liecinieks. *Skat. arī Liecība*

Kāds, kas sniedz vēstījumu vai pierādījumu, kas balstās uz personiskām zināšanām; tas ir—kāds, kas sniedz liecību.

Jūs būsit Mani liecinieki, **Ap. d.** 1:8.

Jūs esat gatavi stāvēt kā Dieva liecinieki visos laikos, **Mos.** 18:8–9.

Liecinieku likums: no divu vai trīs liecinieku mutes katrs vārds tiks apstiprināts, **M&D** 6:28 (5. Moz. 17:6; Mat. 18:16; 2. kor. 13:1; Et. 5:4; M&D 128:3). Es esmu iecēlis jūs par apustuļiem un Mana Vārda īpašiem lieciniekiem, **M&D** 27:12 (M&D 107:23). Septiņdesmitie ir aicināti, lai būtu par īpašiem lieciniekiem citticībniekiem un visai pasaulei, **M&D** 107:25. Lai ir reģistrētais, un lai viņš ir

jūsu kristīšanu aculiecinieks, **M&D** 127:6 (M&D 128:2-4).

Liecība. *Skat. arī* Liecināt; Liecinieks; Svētais Gars

Zināšanas un garīgs apstiprinājums, ko sniedz Svētais Gars. Liecība var būt arī oficiāls jeb likumīgs vēstījums par to, ko kāds cilvēks saprot kā patiesību (M&D 102:26), kā arī paziņojums vai cits pierādījums, ka kaut kas ir paties.

Tev nebūs nepatiesu liecību dot, **2. Moz.** 20:16. Es zinu, ka mans pestītājs ir dzīvs, **Īj.** 19:25-26.

Evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, **Mat.** 24:14 (DžS—M 1:31). Šis pats Gars apliecina mūsu garam, **Rom.** 8:16 (1. Jāņa v. 5:6). Nekaunies liecināt par mūsu Kungu, **2. Tim.** 1:8. Jēzus liecība ir pravietojuma gars, **Jāņa atkl.** 19:10.

Stāviet kā Dieva liecinieki visos laikos, **Mos.** 18:9. Nebija cita ceļa, kā labot ļaudis, kā vien iespaidojot tos ar skaidru liecību pret viņiem, **Al.** 4:19-20. Man visas lietas ir kā liecība tam, ka tā ir patiesība, **Al.** 30:41-44. Mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, lai liecinātu Tēvam, ka mēs turēsim baušļus un vienmēr atcerēsimies Jēzu, **3. Nef.** 18:10-11 (Mor. 4-5; M&D 20:77-79). Jūs nesapņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā? Kāda tev var būt lielāka liecība kā no Dieva, **M&D** 6:22-23. Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, ko mēs dodam par Viņu, **M&D** 76:22-24. Es sūtu jūs liecināt un brīdināt ļaudis, **M&D** 88:81-82. Mantojuma atstājēji tagad ir miruši, un viņu testaments ir spēkā, **M&D** 135:4-5.

Ēnohs redzēja eņģeļus, liecinām par Tēvu un Dēlu, **Moz.** 7:27. Kaut arī es tiku ienīsts un vajāts par to, ka es sacīju, ka es biju redzējis viziju, tomēr tā bija patiesība, **DžS—V** 1:24-25.

Lielā un negantā baznīca. *Skat.*

Vēlns—Vēlna baznīca

Liieldienas. *Skat.* Augšamcelšanās;

Jēzus Kristus

Lielīšanās. *Skat.* Lepnība

Likstas. *Skat. arī* Izturēt; Kārdināt, Kārdinājums; Pārmācīt, Pārmācīšana; Vajāt, Vajāšanas

Caur likstām—pārbaudījumiem, grūtībām un bēdām—cilvēks var gūt daudzveidīgu pieredzi, kas ved uz garīgo izaugsmi un mūžīgo attīstību, vērošoties pie Tā Kunga.

Dievs jūs ir izglābis no visām jūsu likstām un visām jūsu bēdām, **1. Sam.** 10:19. Viņi piesauca To Kungu savās bēdās, **Psm.** 107:6, 13, 19, 28. Kaut arī Tas Kungs dod tev likstu maizi, tomēr tavi skolotāji netiks paņemti prom, **Jes.** 30:20-21.

Ir vajadzīgs, lai būtu pretstats visās lietās, **2. Nef.** 2:11.

Ja viņiem nekad nebūs bijis rūgtuma, viņi nevarēs zināt, kas ir salds, **M&D** 29:39. Tavas likstas būs, bet tikai mazu brītiņu, **M&D** 121:7-8. Tas viss tev dos pieredzi un nāks tev par labu, **M&D** 122:5-8.

Viņi nobauda rūgtumu, lai viņi varētu mācēt novērtēt labo, **Moz.** 6:55.

Likums. *Skat. arī* Dieva pavēles, baušļi; Mozus likums, Mozus bauslība; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt; Svētīt, Svētīts, Svētība

Dieva pavēles jeb noteikumi, uz kuriem balstās visas svētības un sodi gan debēs, gan uz Zemes. Tie, kas paklausa Dieva likumiem, saņem solītās svētības. Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka visiem cilvēkiem ir jāpaklausa, jāgodā un jāatbalsta arī zemes likumi (TA 1:12).

Mozus likums bija sagatavošanās likums, lai vestu vīriešus un sievietes pie Kristus. Tas bija ierobežojumu, priekšrakstu un rituālu likums. Šodien Kristus likums, kas piepildīja Mozus likumu, ir evaņģēlija pilnība jeb „pilnīgais svabadi-bas likums” (Jēk. v. 1:25).

Dievs deva pavēles Ādamam, **1. Moz.** 1:28; 2:16-17. Dievs deva likumus Noam, **1. Moz.** 9:1. Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atspirdzina dvēseli, **Psm.** 19:8. Tas Kungs ir mūsu likumu devējs, **Jes.** 33:22.

Viens ir likuma devējs, **Jēk.** v. 4:12.

Limhijs

Kur nav dots likums, tur nav soda, **2. Nef.** 9:25. Likums ir dots, **Al.** 42:17–22. Cilvēki tiks tiesāti saskaņā ar likumu, **Al.** 42:23. Kristus ir likums, **3. Nef.** 15:9.

Visi likumi ir garīgi, **M&D** 29:34. Džozefs Smits saņēma Baznīcas likumu caur atklāsmi, **M&D** 42. Tam, kas tur Dieva likumu, nav vajadzības pārkāpt zemes likumus, **M&D** 58:21. Kristus gaisma ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts, **M&D** 88:7–13. Viņš visām lietām ir devis likumu, **M&D** 88:42–43. Cilvēkiem ir jāievēro zemes likums, **M&D** 98:4–5. Kad mēs iegūstam svētību no Dieva, tas ir caur paklausību likumam, **M&D** 130:20–21. Baznīca pasludināja savu viedokli par valsts likumiem, **M&D** 134.

Cilvēce tiek izglābta caur paklausību evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, **TA** 1:3.

Limhijs. *Skat. arī* Noa, Zenifa dēls

Mormona Grāmatā taisnīgs nefijiešu ķēniņš Nefija zemē; viņš bija ķēniņa Noas dēls (**Mos.** 7:7–9). Ķēniņš Limhijs stājās derībā kalpot Dievam (**Mos.** 21:32). Viņš izveda savus ļaudis no lamaniešu jūga un atgriezās Zarahemlā (**Mos.** 22).

Līdzība

Vienkāršs stāsts, ko izmanto, lai parādītu un mācītu garīgu patiesību vai principu. Līdzība ir balstīta uz vienkārša objekta vai notikuma salīdzināšanu ar patiesību, un līdzības patiesā nozīme vai vēstījums bieži vien paliek apslēpts priekš tiem, kas nav garīgi sagatavoti to saņemt (**Mat.** 13:10–17).

Jēzus bieži mācīja līdzībās. Viņa galveno līdzību uzskaitījumu skat. Evaņģēliju saskaņa pielikumā.

Līdzjūtība. *Skat. arī* Milestība; Žēlīgs, Žēlastība; Žēlsirdība

Svētajos Rakstos līdzjūtība burtiski nozīmē „ciest līdzī”. Tā arī nozīmē izrādīt simpātijas, nožēlu un līdzjūtību pret citu.

Tas Kungs aicināja Savu tautu izrādīt līdzjūtību, **Cak.** 7:8–10.

Jēzus sirds ieželojās, **Mat.** 9:36 (**Mat.**

20:34; **Marka** 1:41; **Lūk.** 7:13). Kāds samarietis ieželojās par viņu, **Lūk.** 10:33. Esiet līdzcietīgi cits pret citu, **1. Pēt.** v. 3:8.

Kristus ir piepildīts ar līdzjūtību pret cilvēku bērniem, **Mos.** 15:9. Mana sirds ir pilna žēluma pret jums, **3. Nef.** 17:6.

Džozefs Smits lūdza līdzjūtību no Tā Kunga, **M&D** 121:3–5.

Līgavainis. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Jēzus Kristus Svētajos Rakstos simboliski tiek dēvēts par līgavaini. Baznīca simboliski ir Viņa līgava.

Desmit jaunavas izgāja līgavainim pretī, **Mat.** 25:1–13. Kam pieder līgava, tas ir līgavainis, **Jāņa** 3:27–30. Svētīgi ir tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā, **Jāņa atkl.** 19:5–10.

Esiet gatavi līgavaīna atnākšanai, **M&D** 33:17. Sagatavojieties līgavaīna atnākšanai, **M&D** 65:3.

Lucifers. *Skat. arī* Antikrists; Elle; Pazušanas dēli; Postītājs; Velns

Šis vārds nozīmē „Spīdošais” jeb „Gaismas nesējs”. Viņš arī ir pazīstams kā Rīta zvaigznes dēls. Lucifers bija Debesu Tēva garīgais dēls un vadīja sacelšanos pirmsmirstīgajā dzīvē. Vārds Lucifers tikai vienu reizi parādās Bībelē (angļu versijā) (**Jes.** 14:12). Pēdējo dienu atklāsmes sniedz sīkāku informāciju par Lucifera krišanu (**M&D** 76:25–29).

Lucifers krita pirmsmirstīgajā dzīvē, **Jes.** 14:12 (**Lūk.** 10:18; **2. Nef.** 24:12).

Pēc savas krišanas viņš kļuva par Sātanu un velnu, **M&D** 76:25–29 (**Moz.** 4:1–4).

Lūgšana. *Skat. arī* Āmen; Lūgt; Pārdomāt; Pielūgšana

Godbijīga saruna ar Dievu, caur kuru cilvēks izsaka pateicību un lūdz pēc svētībām. Lūgšanas tiek adresētas mūsu Debesu Tēvam Jēzus Kristus Vārdā. Lūgšanas var tikt izteiktas gan skaļi, gan arī klusībā. Cilvēka domas arī var būt lūgšana, ja tās ir vērstas uz Dievu. Taisnīgo dziesma var būt lūgšana Dievam (**M&D** 25:12).

Lūgšanas mērķis nav izmainīt Dieva

gribu, bet nodrošināt mums un citiem tās svētības, kuras Dievs ir gatavs mums dāvāt, bet kuras mums ir jālūdz, lai tās iegūtu.

Mēs lūdzam Tēvu Kristus Vārdā (Jāņa 14:13–14; 16:23–24). Mēs esam spējīgi lūgt patiesi Kristus Vārdā tad, kad mūsu vēlmes ir Kristus vēlmes (Jāņa 15:7; M&D 46:30). Tad mēs lūdzam to, kas ir taisnīgi un ko tādējādi Dievs var mums dāvāt (3. Nef. 18:20). Dažas lūgšanas paliek neatbildētas, tāpēc ka tās nekādā veidā nepārstāv Kristus vēlēšanos, bet tā vietā nāk no cilvēka savtības (Jēk. v. 4:3; M&D 46:9). Patiesi, ja mēs lūdzam Dievam ko netaisnīgu, tas pārvērtīsies mums par nosodījumu (M&D 88:65).

Tad cilvēki sāka piesaukt Tā Kunga Vārdu, **1. Moz.** 4:26. Altāra vietā Ābrahāms piesauca Tā Kunga Vārdu, **1. Moz.** 13:4. Ābrahāma kalps lūdza palīdzēt atrast sievu Īzākam, **1. Moz.** 24:10–19. Dievs ir aizlēdzis, lai es tā apgrēkotos, ka mitētos par jums aizlūgt, **1. Sam.** 12:23. Tas Kungs uzklausa taisno lūgšanas, **Sal. Pam.** 15:29. Jūs atradīsiet Mani, ja jūs no visas sirds Mani meklēsiet, **Jer.** 29:12–13.

Lūdziet Dievu par tiem, kas jūs ļauni izmanto, **Mat.** 5:44 (Lūk. 6:28; 3. Nef. 12:44). Lūdziet Tēvu, kas ir slepenībā, **Mat.** 6:5–8 (3. Nef. 13:5–8). Tādēļ šādā veidā jums būs lūgt, **Mat.** 6:9–13 (Lūk. 11:2; 3. Nef. 13:9). Lūdziet, un jums taps dots, **Mat.** 7:7 (3. Nef. 14:7; M&D 4:7; 6:5; 66:9). Jēzus savrup uzkāpa kalnā Dievu lūgt, **Mat.** 14:23. Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, **Mat.** 26:41 (Marka 14:38; 3. Nef. 18:15–18; M&D 31:12). Lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, **Jēk. v.** 1:5–6 (M&D 42:68; 46:7). Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, **Jēk. v.** 5:16.

Uzklausiet Garu, kas māca cilvēku lūgt, **2. Nef.** 32:8–9. Es piesaucu Viņu varenā lūgšanā, **Ēn.** 1:4. Es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, **Al.** 5:45–46 (Al. 26:22). Viņi bija daudz nodevušies lūgšanām un gavēšanai, **Al.** 17:3. Vai jūs atceraties, ko Zēnoss teica par lūgšanu vai pielūgšanu, **Al.** 33:3. Pazemojieties

un turpiniet lūgšanā, **Al.** 34:18–27. Apšpriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, **Al.** 37:37. Jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā, **3. Nef.** 18:19–20. Lūdziet savās ģimenēs, **3. Nef.** 18:21. Jēzus lūdza Tēvu, **3. Nef.** 19:31–34 (Jāņa 17; 3. Nef. 18:16). Viņš pavēlēja tiem, lai tie nepārstātu lūgt savās sirdīs, **3. Nef.** 20:1. Ja viņš lūdz, bet ne ar patiesu sirdi, tas nelīdz viņam neieka, **Mor.** 7:6–9.

Neprasi to, ko tev nevajag, **M&D** 8:10. Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs, **M&D** 10:5. Es pavēlu tev, lai tu lūgtu balsī, tāpat kā savā sirdī, **M&D** 19:28. Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu, **M&D** 42:14. Ej lūgšanu namā un pienes savus Svētos Vakarēdienus, **M&D** 59:9 (Mat. 21:13). Vecākiem ir jānāca saviem bērniem lūgt Dievu, **M&D** 68:28. Tas Kungs, viņu Dievs, ir lēns uzklaussit viņu lūgšanas, **M&D** 101:7–8 (Mos. 21:15). Esi pazemīgs, un Tas Kungs tavš Dievs dos tev atbildi uz tavām lūgšanām, **M&D** 112:10.

Ādamam tika pavēlēts piesaukt Dievu Dēla Vārdā, **Moz.** 5:8. Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam, atbildot uz viņa lūgšanu, **DžS—V** 1:11–20.

Lūgt. Skat. arī Lūgšana

Vaicāt, iztaujāt vai lūgt Dievu pēc kādas īpašas žēlastības.

Lūdziet, tad jums taps dots, **Mat.** 7:7. Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, **Jēk. v.** 1:5 (DžS—V 1:7–20).

Lūdziet Man ticībā, **1. Nef.** 15:11. Ja jūs nevarat saprast šos vārdus, tad tāpēc, ka jūs nevaicājat, **2. Nef.** 32:4. Lūdziet ar patiesu sirdi, **Mos.** 4:10. Dievs dāvā jums visu, kas ir taisnīgs un ko jūs prasāt ticībā, **Mos.** 4:21. Vaicājiet Dievam, vai šie pieraksti ir patiesi, **Mor.** 10:4.

Viņi mīl tumsību drīzāk nekā gaismu, tādēļ viņi nelūgs no Manis, **M&D** 10:21. Jums tiek pavēlēts visās lietās lūgt Dievu, **M&D** 46:7.

Lūka. Skat. arī Apustuļu darbi; Evaņģēliji

Lūkas evaņģēlija un Apustuļu darbu

Ļaudis

autors Jaunajā Derībā un Pāvila misijas līdzgaitnieks. Viņa vecāki bija grieķi un viņš praktizēja kā ārsts (Kol. 4:14). Lūka bija labi izglītots. Viņš pats sevi nosauca par apustuļa Pāvila kompanjonu, kad viņš pievienojās Pāvilam Troadā (Ap. d. 16:10–11). Lūka bija ar Pāvilu arī Filipos Pāvila pēdējā ceļojumā uz Jeruzālemi (Ap. d. 20:6), un viņi abi bija kopā, līdz tie ieradās Romā. Lūka bija arī kopā ar Pāvilu viņa otrā ieslodzījuma laikā pie romiešiem (2. Tim. 4:11). Ticējums vēsta, ka viņš mira kā mocekļis.

Lūkas evaņģēlijs: Atskaite, ko Lūka rakstīja par Jēzu Kristu un Viņa mirstīgo kalpošanu. Apustuļu darbu grāmata ir Lūkas evaņģēlija turpinājums. Lūka atstāja labi uzrakstītu atskaiti par Jēzus kalpošanu, stādīdams priekšā Jēzu kā Glābēju gan jūdiem, gan citicībniekiem. Viņš rakstīja daudz par Jēzus mācībām un Viņa darbiem. Vienīgi Lūkas evaņģēlijā mēs atrodam atskaites par to, ka Gabriēls apmeklēja Cahariju un Mariju (Lūk. 1); par to, kā gani apmeklēja mazuli Jēzu (Lūk. 2:8–18); par Jēzu templī divpadsmit gadu vecumā (Lūk. 2:41–52); Septiņdesmito nozīmēšanu un izsūtīšanu (Lūk. 10:1–24); par to, ka Jēzum sviedru vietā izspiedās asinis (Lūk. 22:44); par Jēzus sarunu ar zagli pie krusta (Lūk. 23:39–43); un par to, kā Jēzus ēda zivi un medu pēc Savas Augšāmcelšanās (Lūk. 24:42–43).

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Lūkas evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Ļaudis. *Skat.* Cilvēks, Cilvēki

Ļauna runāšana. *Skat. arī* Baumas; Meli; Strīdēšanās; Tenkas

Sacīt to, kas ir nepareizs, aizvainojošs un ļauns. Bieži vien Svētajos Rakstos šāda runāšana ir vērsta uz kādu personu ar īpašu nolūku sāpināt.

Sargā savu mēli no ļauna, **Psm.** 34:14 (1. Pēt. v. 3:10). Bezdievīgs cilvēks rokas pēc nelaimes, **Sal. Pam.** 16:27.

Svētīgi jūs esat, ja cilvēki ar meliem runā par jums visu ļaunu, **Mat.** 5:11 (3. Nef. 12:11). No sirds iziet ļaunas domas, **Mat.** 15:19 (Marka 7:21). Tev nebūs ļaunu runāt par valdnieku, **Ap. d.** 23:5. Katra ļaunprātība lai ir tālu no jums, **Ef.** 4:31. Neaprunājiet cits citu, **Jēk. v.** 4:11.

Skatieties, lai nebūtu nedz aprunāšanas, nedz ļauna runāšanas, **M&D** 20:54.

Ļaunie gari. *Skat.* Gars—Ļaunie gari

Ļauns, ļaundarība. *Skat. arī* Bezdievīgs; Grēks; Nešķīstis, Nešķīstība; Netaisnīgs, Netaisnība; Tumsība, garīgā

Ļauns, nekrietns; būt nepaklausīgam Dieva pavēlēm.

Kā lai es darītu tik lielu ļaunumu un grēkotu pret Dievu, **1. Moz.** 39:7–9. Tas Kungs ir tālu projām no bezdievjiem, bet taisno lūgšanas Viņš uzklausa, **Sal. Pam.** 15:29. Ja valda bezdievis, tad tauta kurn, **Sal. Pam.** 29:2 (M&D 98:9).

Izmetiet ārā ļauno no sava vidus, **1. kor.** 5:13. Mēs cīnāmies pret garīgu ļaunumu augstās vietās, **Ef.** 6:12.

Aizejiet no ļauno vidus un neaiztieciet viņu nešķīstās lietas, **Al.** 5:56–57 (M&D 38:42). Tas ir bezdievīgo beigu stāvoklis, **Al.** 34:35 (Al. 40:13–14). Bezdievība nekad nav bijusi laime, **Al.** 41:10. Ar ļaunajiem ļaunie tiek sodīti, **Morm.** 4:5 (M&D 63:33).

Tajā stundā nāk pilnīga taisnīgo atdaļšana no ļaunajiem, **M&D** 63:54.

Un tā pienāk gals ļaunajiem, **DžS—M** 1:55.

Magoga. *Skat. arī* Gogs; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Zeme un tauta Bībelē, netālu no Melnās jūras. Viņu ķēniņš Gogs vadīs Magogas karapulku lielā pēdējā kaujā pirms Kristus Otrās Atnākšanas (Ec. 38:2; 39:6). Svētie Raksti runā par vēl vienu lielu Goga un Magogas kauju Tūkstošgades beigās starp Dieva spēkiem un velna spēkiem (Jāņa atkl. 20:7–9; M&D 88:111–116).

Maleahijs

Vecās Derības pravietis, kurš rakstīja un pravietoja apmēram 430. g. pr. Kr.

Maleahija grāmata: Maleahija grāmata jeb pravietojums ir pēdējā grāmata Vecajā Derībā. Šķiet, ka tajā ir aprakstītas četras galvenās tēmas: (1) Israēla grēki—Maleahija 1:6–2:17; 3:8–9; (2) sodi, kam jānāk pār Israēlu viņu nepaklausības dēļ—Maleahija 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) solījumi par paklausību—Maleahija 3:10–12, 16–18; 3:20–21; un (4) pravietojumi attiecībā uz Israēlu—Maleahija 3:1–5; 3:19, 23–24 (M&D 2; 128:17; DžS—V 1:37–39).

Savā pravietojumā Maleahijs rakstīja par Jāni Kristītāju (Mal. 3:1; Mat. 11:10), Tā desmitās tiesas likumu (Mal. 3:7–12), Tā Kunga Otro Atnākšanu (Mal. 3:23) un Elijas atgriešanos (Mal. 3:23–24; M&D 2; 128:17; DžS—V 1:37–39). Glābējs cietēja nefijiešiem visu Maleahija grāmatas trešo nodaļu (3. Nef. 24–25).

Mamons. *Skat. arī* Nauda

Aramiešu vārds, kas nozīmē „bagātības” (Mat. 6:24; Lūk. 16:9; M&D 82:22).

Manase. *Skat. arī* Efraims; Israēls;

Jāzeps, Jēkaba dēls

Vecajā Derībā vecākais Asnātes un Jāzeps, kurš tika pārdots uz Ēģipti, dēls (1. Moz. 41:50–51). Viņš un viņa brālis Efraims bija Jēkaba (Israēla) mazdēli, bet tika viņa pieņemti un svētīti, it kā tie būtu viņa paša dēli (1. Moz. 48:1–20).

Manases cilts: Manases pēcteči tika ieskaitīti starp Israēla ciltīm (4. Moz. 1:34–35; Joz. 13:29–31). Mozus svētība Jāzeps ciltij, kas tika dota arī Efraimam un Manasem, ir pierakstīta 5. Moz. 33:13–17. Zeme, kas viņiem tika piešķirta, bija daļēji uz rietumiem no Jordānas aiz Efraima zemes. Viņiem arī bija kolonijas uz austrumiem no Jordānas bagātīgajās Basanas un Gileādas ganībās. Pēdējās dienās Manases cilts palīdzēs Efraima ciltij sapulcināt izkaisīto Israēlu (5. Moz. 33:13–17). Mormona Grāmatas pravietis Lehijš bija Manases pēctecis (Al. 10:3).

Manifests. *Skat. arī* Laulība, Precēt—Daudzsievība; Vudrafs Vilforda

Oficiāla prezidenta Vilforda Vudrafa deklarācija 1890. gadā, kas skaidri paziņoja, ka Baznīca un tās locekļi pakļaujas zemes likumam un vairs nestāsies daudzsvētibā (1. OD). Prezidents Vilforda Vudrafs izdeva Manifestu pēc viņas un atklāsmes no Dieva.

Manna. *Skat. arī* Dzīvības maize; Exodus

Maza, apaļa uzturviela ar medus plāceņu (2. Moz. 16:14–31) vai svaigas olīveļļas (4. Moz. 11:7–8) garšu. Tas Kungs deva to Israēla bērnu uzturam, kamēr tie četrdesmit gadus bija tuksnēsi (2. Moz. 16:4–5, 14–30, 35; Joz. 5:12; 1. Nef. 17:28).

Israēla bērni to sauca par mannu (jeb *man-hu* ebreju valodā)—kas nozīmē „Kas tas ir?”—tāpēc, ka tie nezināja, kas tas ir (2. Moz. 16:15). Tā tika saukta arī par „eņģeļu barību” un „maizi no debesīm” (Psm. 78:24–25; Jāņa 6:31). Tā bija Kristus simbols, kurš būs Dzīvības maize (Jāņa 6:31–35).

Mantinieks

Persona, kam ir tiesības uz materiālām vai garīgām dāvanām. Svētajos Rakstos taisnīgajiem tiek apsolīts, ka viņi kļūs par mantiniekiem visam, kas ir Dievam.

Ābrahāms gribēja mantinieku, **1. Moz.** 15:2–5.

Ābrahāms iemantoja pasauli caur ticības taisnīgumu, **Rom.** 4:13. Mēs esam Dieva bērni, un ja bērni, tad mantinieki—Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, **Rom.** 8:16–17 (M&D 84:38). Tu esi dēls, Dieva mantinieks caur Kristu, **Gal.** 4:7. Dievs ir iecēlis Savu Dēlu par visu lietu mantinieku, **Ebr.** 1:2.

Tie, kas ir raudzījušies pēc savu grēku piedošanas, ir Dieva valstības mantinieki, **Mos.** 15:11. Ļaudis kļuva par Kristus bērniem un Dieva valstības mantiniekiem, **4. Nef.** 1:17.

Tie, kas ir miruši bez zināšanām par evaņģēliju, var kļūt par celestiālās valstības mantiniekiem, **M&D** 137:7–8.

Marija, Jēzus māte

Mirušie, kas nožēlo grēkus, ir glābšanas mantinieki, **M&D** 138:58–59.

Ābrahāms kļuva par likumīgu mantinieku caur savu taisnīgumu, **Ābr.** 1:2.

Marija, Jēzus māte. *Skat. arī* Jāzeps, Marijas vīrs; Jēzus Kristus

Jaunajā Derībā jaunava, Dieva Tēva izraudzīta, lai būtu par māti Viņa Dēlam miesā. Pēc Jēzus piedzimšanas Marijai bija arī citi bērni (Marka 6:3).

Viņa bija saderināta ar Jāzepu, **Mat.** 1:18 (Lūk. 1:27). Jāzepam tika pateikts nešķirties no Marijas jeb neatsaukt viņu saderināšanos, **Mat.** 1:18–25. Gudri vīri apciemoja Mariju, **Mat.** 2:11. Marija un Jāzeps bēga ar bērnu uz Ēģipti, **Mat.** 2:13–14. Pēc Hēroda nāves ģimene atgriezās Nacaretē, **Mat.** 2:19–23. Engēlis Gabriēls viņu apciemoja, **Lūk.** 1:26–38. Viņa apciemoja Elizabeti, savu māsiņu, **Lūk.** 1:36, 40–45. Marija dziedāja psalmu jeb slavas dziesmu Tam Kungam, **Lūk.** 1:46–55. Marija ar Jāzepu devās uz Bētlemi, **Lūk.** 2:4–5. Marijai piedzima Jēzus, un viņa ielika To silē, **Lūk.** 2:7. Gani devās uz Bētlemi, lai apciemotu bērniņu Kristu, **Lūk.** 2:16–20. Marija un Jāzeps nesa Jēzu uz templi Jeruzālemē, **Lūk.** 2:21–38. Marija un Jāzeps paņēma Jēzu līdzi uz Pashā svētkiem, **Lūk.** 2:41–52. Marija bija kāzās Kānā, **Jāņa** 2:2–5. Glābējs, būdams pie krusta, lūdza Jānim rūpēties par Viņa māti, **Jāņa** 19:25–27. Marija bija kopā ar apustuļiem pēc tam, kad Kristus tika paņemts uz debesīm, **Ap. d.** 1:14.

Marija bija jaunava, viskaistākā un visdailākā no visām citām jaunavām, **1. Nef.** 11:13–20. Kristus māte tiks saukta Marija, **Mos.** 3:8. Marija būs jaunava, dārgs un izraudzīts trauks, **Al.** 7:10.

Marija Magdalēna

Sieviete Jaunajā Derībā, kas kļuva par uzticīgu Jēzus Kristus mācekli. Vārds Magdalēna norāda uz Magadanu jeb Magdalu, vietu, no kurienes viņa bija. Tā atrodas Galilejas jūras rietumu krastā.

Viņa bija netālu no krusta, **Mat.** 27:56

(Marka 15:40; Jāņa 19:25). Viņa bija pie Kristus apglabāšanas, **Mat.** 27:61 (Marka 15:47). Viņa bija pie kapa augšāmcelšanās rītā, **Mat.** 28:1 (Marka 16:1; Lūk. 24:10; Jāņa 20:1, 11). Jēzus pēc Savas augšāmcelšanās vispirms parādījās viņai, **Marka** 16:9 (Jāņa 20:14–18). Septiņi jauni gari izgāja no viņas, **Lūk.** 8:2.

Marija no Betānijas. *Skat. arī* Lācars; Marta

Jaunajā Derībā Lācara un Martas māsa.

Viņa sēdēja pie Jēzus kājām un klausījās, **Lūk.** 10:39, 42. Marija un viņas māsa Marta sūtīja pēc Jēzus, **Jāņa** 11:1–45. Viņa svaidīja Jēzus kājas ar nardu eļļu, **Jāņa** 12:3–8.

Marija, Marka māte. *Skat. arī* Marks

Jaunajā Derībā māte Jānim Markam, kurš sarakstīja Marka evaņģēliju (Ap. d. 12:12).

Marks. *Skat. arī* Evaņģēliji

Jaunajā Derībā Jānis Marks bija Marijas, kas dzīvoja Jeruzālemē, dēls (Ap. d. 12:12); viņš var būt arī Barnabas brālēns (vai brājadēls) (Kol. 4:10). Viņš devās ar Pāvilu un Barnabu no Jeruzālemes viņu pirmajā misijas ceļojumā un pameta tos Pergā (Ap. d. 12:25; 13:5, 13). Vēlāk viņš pavadīja Barnabu uz Kipru (Ap. d. 15:37–39). Viņš bija ar Pāvilu Romā (Kol. 4:10; Filem. 1:24); un viņš bija ar Pēteri Bābelē (iespējams Romā) (1. Pēt. v. 5:13). Visbeidzot viņš bija ar Timoteju Efezā (2. Tim. d. 4:11).

Marka evaņģēlijs: Otrā grāmata Jaunajā Derībā. Marka evaņģēlijs, iespējams, tika sarakstīts Pētera vadībā. Viņa mērķis bija aprakstīt Tā Kunga kā Dieva Dēla dzīvošanu un strādāšanu starp cilvēkiem. Marks ar enerģiju un pazemību apraksta to iespaidu, ko Jēzus atstāja uz aculieciniekiem. Ticējums vēsta, ka pēc Pētera nāves Marks apmeklēja Ēģipti, izveidoja Baznīcu Aleksandrijā un mira mcekļa nāvē.

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Marka evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Marta. *Skat. arī* Lācars; Marija no Betānijas

Lācara un Marijas māsa Jaunajā Derībā (Lūk. 10:38–42; Jāņa 11:1–46; 12:2).

Matejs. *Skat. arī* Evaņģēliji

Jēzus Kristus apustulis un pirmās grāmatas Jaunajā Derībā autors. Matejs, jūds, kurš bija nodokļu ievācējs romiešiem Kapernaumā, iespējams, kalpoja pie Hēroda Antipas. Pirms pievēršanas viņš bija pazīstams kā Levījs, Alfeja dēls (Marka 2:14). Drīz pēc aicinājuma kļūt par Jēzus mācekli, viņš rīkoja dzīres, kurās bija arī Tas Kungs (Mat. 9:9–13; Marka 2:14–17; Lūk. 5:27–32). Matejam, iespējams, bija plašas Vecās Derības Rakstu zināšanas, un viņš varēja redzēt detalizētu pravietojumu piepildījumu Tā Kunga dzīvē. Par apustuļa vēlāko dzīvi maz ir zināms. Viens no ticējumiem vēsta, ka viņš mira mocekļa nāvē.

Mateja evaņģēlijs: Pirmā grāmata Jaunajā Derībā. Mateja evaņģēlijs, iespējams, sākotnēji tika rakstīts jūdiem Palestīnā. Tajā izmantoti daudzi citāti no Vecās Derības. Mateja galvenais mērķis bija parādīt, ka Jēzus bija Mesija, par kuru runāja Vecās Derības pravieši. Viņš arī uzsvēra, ka Jēzus ir cilvēku Ķēniņš un Sogis.

Sarakstu ar Glābēja dzīves notikumiem, kā tie ir aprakstīti Mateja evaņģēlijā, skat. pielikumā Evaņģēliju saskaņa.

Matījs. *Skat. arī* Apustulis—Apustuļu izraudzīšana

Cilvēks, kurš tika izraudzīts, lai aizvietotu Jūdu Iskariotu kā Divpadsmit apustuļu kворuma locekli (Ap. d. 1:15–26). Viņš bija māceklis visas Jēzus mirstīgās kalpošanas laikā (Ap. d. 1:21–22).

Mazgāt, Mazgāts, Mazgāšana. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kristīšana, Kristīt

Attīrīt fiziski vai garīgi. Simboliski grēkus nožēlojis cilvēks var tikt attīrīts no grēka apgrūtinātās dzīves un tās sekām caur Jēzus Kristus Izpirkšanas upuri. Noteikta veida mazgāšana, ko izpilda

ar attiecīgām priesterības pilnvarām, kalpo kā svēts priekšraksts.

Lai priesteris mazgā savas drēbes, un lai pats mazgājas ūdenī, **4. Moz.** 19:7. Mazgā mani pavisam tīru no maniem grēkiem, **Psm.** 51:4, 9. Mazgājieties, šķīstieties, pārtrauciet savus ļaunos darbus, **Jes.** 1:16–18.

Jēzus mazgāja kājas Saviem apustuļiem, **Jāņa** 13:4–15 (M&D 88:138–139). Liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, **Ap. d.** 22:16 (Al. 7:14; M&D 39:10).

Neviens cilvēks nevar tapt izglābts, ja vien viņa drānas nav mazgātas baltas, **Al.** 5:21 (3. Nef. 27:19). Viņu drānas tika mazgātas baltas caur Kristus asinīm, **Al.** 13:11 (Et. 13:10).

Turot Viņa pavēles, tie var tikt mazgāti un attīrīti no visiem saviem grēkiem, **M&D** 76:52. Jūsu iesvaidīšanas un jūsu mazgāšanas tiek ordinētas ar Mana Svētā nama priekšrakstu, **M&D** 124:39–41.

Mazu bērnu kristīšana. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Bērns, Bērni; Glābšana—Bērnu glābšana; Kristīšana, Kristīt—Kristīšana nav priekš maziem bērniem

Nevajadzīga zidaiņu un bērnu, kas nav sasnieguši atbildības vecumu—kas ir astoņi gadi—, kristīšanas praktizēšana. Tas Kungs nosoda mazu bērnu kristīšanu (Mor. 8:10–21). Bērni piedzimst nevainīgi un bez grēka. Sātanam nav varas kārdināt bērnus, līdz tie sasniedz atbildības vecumu (M&D 29:46–47), tā ka tiem nevajag nedz nožēlot grēkus, nedz kristīties. Bērniem ir jātop kristītiem astoņu gadu vecumā (M&D 68:25–27).

Māceklis. *Skat. arī* Apustulis; Jūgs; Kristieši; Pievēršana, Pievērst

Kristus sekotāji, kas dzīvo saskaņā ar Kristus mācībām (M&D 41:5). Vārds *māceklis* tiek izmantots, lai apzīmētu divpadsmit apustuļus, kurus Kristus aicināja Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:1–4). Vārds *māceklis* tiek arī izmantots, lai aprakstītu divpadsmit vīrus, kurus Jēzus izraudzīja vadīt Viņa Baznīcu starp nefijiešiem un lamaniešiem (3. Nef. 19:4).

Mācība un Derības

Aizzīmogošu norādījumus savos mācekļos, **Jes.** 8:16.

Ja jūs paliekat Manos vārdos, tad jūs esat Mani mācekļi, **Jāņa** 8:31.

Mormons bija Jēzus Kristus māceklis, **3. Nef.** 5:12–13. Jūs esat Mani mācekļi, **3. Nef.** 15:12. Trīs mācekļi nebaudīs nāvi, **3. Nef.** 28:4–10.

Brīdinājuma balss skanēs ar Manu mācekļu mutēm, **M&D** 1:4. Mani mācekļi stāvēs svētajās vietās, **M&D** 45:32. Tie, kas neatceras nabagos, trūkcūcietējus, slimos un nomocītos, nav Mani mācekļi, **M&D** 52:40. Kurš nevēlas nolikt savu dzīvību, nav Mans māceklis, **M&D** 103:27–28.

Mācība un Derības. *Skat. arī* Kanons; Pavēļu grāmata; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti

Pēdējo dienu dievišķu atklāsmju un iedvesmotu deklarāciju krājums. Tas Kungs deva tās Džozefam Smitam un dažiem no viņa sekotājiem Dieva valstības nodibināšanai un regulēšanai uz Zemes pēdējās dienās. Grāmata Mācība un Derības ir viens no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Svēto Rakstu pamatdarbiem kopā ar Biblii, Mormona Grāmatu un Dārgo Pērli. Tomēr grāmata Mācība un Derības ir unikāla, jo tā nav senu dokumentu tulkojums; Tas Kungs deva šīs atklāsmes Saviem izraudzītajiem praviešiem mūsdienās, lai atjaunotu Savu valstību. Atklāsmēs ir dzirdama maiga, bet noteikta Tā Kunga Jēzus Kristus balss (**M&D** 18:35–36).

Džozefa Smita vēsturē ir teikts, ka Mācība un Derības ir Baznīcas pamats pēdējās dienās un labums pasaulei (**M&D** 70. nod. ievads). Tajā esošās atklāsmes uzsāka darbu, lai sagatavotu ceļu Tā Kunga Otrajai Atnākšanai, piepildot visus vārdus, ko runājuši pravieši, kopš pasaule sākās.

Mācīt, Skolotājs. *Skat. arī* Svētais Gars

Sniegt zināšanas citiem, it īpaši par evaņģēlija patiesībām, un vadīt tos uz taisnīgumu. Tiem, kas māca evaņģēliju, jātiek vadītiem no Gara. Visi vecāki ir skolotāji savās ģimenēs. Svētajiem ir

jāmeklē un jātiecas pieņemt norādījumus no Tā Kunga un Viņa ieceltajiem vadītājiem.

Dari to zināmu saviem bērniem, **5. Moz.** 4:8–9. Atgādini tos saviem bērniem, **5. Moz.** 6:7 (5. Moz. 11:18–19). Māci savam bērnam ceļu, pa kuru tam jāiet, **Sal. Pam.** 22:6. Tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, **Jes.** 54:13 (3. Nef. 22:13).

Mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis, **Jāņa** 3:2. Citus tu māci—un pats sevi nemāci, **Rom.** 2:21.

Es tiku daudz maz apmācīts visās sava tēva zinībās, **1. Nef.** 1:1 (Ēn. 1:1). Priešteriem un skolotājiem ir uzcītīgi jā māca, vai arī tie atbildēs par ļaužu grēkiem ar savām pašu galvām, **Jēk.** 1:18–19. Uzklusiet mani un atveriet savas ausis, **Mos.** 2:9. Jūs mācīsīti saviem bērniem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:15. Neuzticiet nevienam būt par jūsu skolotāju, kā vien, ja tas ir Dieva vīrs, **Mos.** 23:14. Tas Kungs izlēja Savu Garu pa visu zemes virsu, lai sagatavotu viņu sirdis pieņemt vārdu, **Al.** 16:16. Viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām, **Al.** 17:2–3. Viņu mātes tos bija mācījušas, **Al.** 56:47 (Al. 57:21).

Tā, kā viņi meklē gudrību, viņi tiktu apmācīti, **M&D** 1:26. Māciet cits citu atbilstoši tam amatam, kurā Es esmu jūs iecēlis, **M&D** 38:23. Māciet Mana evaņģēlija principus, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, **M&D** 42:12. Jums ir jātiek mācītiem no augšienes, **M&D** 43:15–16. Vecākiem ir jā māca savi bērni, **M&D** 68:25–28. Māciet cits citam Valstības mācību, **M&D** 88:77–78, 118. Nozīmējiet savā starpā skolotāju, **M&D** 88:122. Jūs neesat saviem bērniem mācījuši gaismu un patiesību, un šis ir jūsu ciešanu cēlonis, **M&D** 93:39–42.

Māciet šīs lietas brīvi saviem bērniem, **Moz.** 6:57–61.

Mācīšana ar Garu: Jūs neesat tie runātāji, bet Gars ir tas, kas jūsos runā, **Mat.** 10:19–20. Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš mums izskaidroja rakstus, **Lūk.** 24:32. Evaņģēlijs tiek sludināts ar Gara spēku, **1. kor.** 2:1–14.

Viņš runāja ar spēku un pilnvarām no Dieva, **Mos.** 13:5–9 (Al. 17:3; Hel. 5:17).

Tev būs Mans Gars cilvēku pārliecināšanai, **M&D** 11:21. Tu tiks uzklauss visās lietās, ko tu mācīsi ar Mierinātāju, **M&D** 28:1 (M&D 52:9). Ja jūs nesāņēsiet Garu, jūs nemācīsiet, **M&D** 42:14 (M&D 42:6). Māciet cilvēku bērniem tās lietas ar Mana Gara spēku, **M&D** 43:15. Elderiem ar Garu ir jāsludina evaņģēlijs, **M&D** 50:13–22. Jums tiks dots tajā pašā stundā, kas jums jāsaņem, **M&D** 84:85 (M&D 100:5–8).

Mājas. *Skat. arī Ģimene*

Mājām ir jābūt evaņģēlija un ģimenes pasākumu centram.

Vīram ir jābūt brīvam mājā, lai iepriecinātu savu sievu, **5. Moz.** 24:5.

Viņš to sūtīja mājās, **Marka** 8:26. Lai bērni mācās izrādīt godbijību mājās, **1. Tim.** 5:4. Esiet prātīgas, šķīstas nama mātes, **Tit.** 2:5.

Ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, **3. Nef.** 17:2–3. Es skubināju viņus cīnīties par savām sievietēm un saviem bērniem, un saviem namiem, un savām mājām, **Morm.** 2:23.

Tēviem tiek pavēlēts būt uzcītīgiem un rūpēties mājās, **M&D** 93:43–44, 48–50.

Māršs Tomass B.

Pirmais Divpadsmit apustuļu kvorumas prezidents pēc Baznīcas Atjaunošanas 1830. gadā. Viņš turēja valstības atslēgas, kas piederas Divpadsmitajiem (M&D 112:16), un 1838. gadā viņam ar atklāsmi tika pavēlēts izdot Tā Kunga vārdu (M&D 118:2). Mācības un Derību 31. nodaļa ir adresēta viņam. Māršs tika izslēgts no Baznīcas 1839. gadā, bet tika no jauna kristīts 1857. gada jūlijā.

Māsa. *Skat. arī Brāļi, Brālis; Cilvēks, Cilvēki; Sieviete, Sievietes*

Kā mūsu Debesu Tēva bērni visi vīrieši un sievietes ir garīgie brāļi un māsas. Baznīcas locekles—sievietes, kā arī citas sievietes Baznīcā bieži tiek uzrunātas kā māsas.

Kas dara Mana Debesu Tēva prātu, tas

ir Mans brālis un Mana māsa, **Mat.** 12:50 (Marka 3:35).

Tiek noteikti likumi, kas regulē atzišanās grēkos starp brāļiem un māsām Baznīcā, **M&D** 42:88–93.

Māte. *Skat. arī Ģimene; Ieva; Vecāki*

Svēts nosaukums, kas attiecas uz sievieti, kas dzemdē vai adoptē bērnus. Mātes palīdz Dieva iecerē dot mirstīgo ķermeņi Dieva gara bērniem.

Ādams nosauca savas sievas vārdu: Ieva, jo viņa bija visu dzīvo māte, **1. Moz.** 3:20 (Moz. 4:26). Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mos. 13:20). Nepamet savas mātes mācību, **Sal. Pam.** 1:8. Nesaprātīgs cilvēks ir savai mātei kauns, **Sal. Pam.** 15:20 (Sal. Pam. 10:1). Nenīcīni savu māti, kad viņa kļūst veca, **Sal. Pam.** 23:22. Viņas bērni un vīrs pieceļas un daudzina viņu svētītu esam, un viņas vīrs teic viņu, **Sal. Pam.** 31:28.

Jēzus māte stāvēja pie krusta, **Jāņa** 19:25–27.

Divus tūkstošus lamanišu karotāju bija mācījušas viņu mātes, **Al.** 56:47 (Al. 57:21).

Mūsu brīnišķīgā māte Ieva bija starp tiem dižajiem un varenajiem, kurus Tas Kungs apmācīja garu pasaulē, **M&D** 138:38–39.

Melhisedeka priesterība. *Skat. arī*

Elders (vecājs, vecajais, vecākais); Melhisedeks; Priesterība

Melhisedeka priesterība ir augstākā jeb lielākā priesterība, Ārona priesterība ir mazākā priesterība. Melhisedeka priesterība ietver Baznīcas garīgo svētību atslēgas. Caur augstākās priesterības priekšrakstiem dievišķības spēks tiek pasludināts cilvēkiem (M&D 84:18–25; 107:18–21).

Pirmo reizi šo augstāko priesterību Dievs atklāja Ādamam. Patriarhiem un praviešiem ikvienā atklāšanā bija šīs pilnvaras (M&D 84:6–17). Sākumā tā tika saukta par Svēto priesterību pēc Dieva Dēla kārtas. Vēlāk tā kļuva pazīstama kā Melhisedeka priesterība (M&D 107:2–4).

Kad Israēla bērni nespēja dzīvot atbilstoši Melhisedeka priesterības priekšrocībām un derībām, Tas Kungs atņēma tiem augstāko likumu un deva tiem mazāku priesterību un mazāku likumu (M&D 84:23–26). Tie tika saukti par Ārona priesterību un Mozus bauslību. Kad Jēzus nāca uz Zemi, Viņš atjaunoja jūdiem Melhisedeka priesterību un sāka veidot Baznīcu viņu vidū. Tomēr gan priesterība, gan Baznīca atkal tika pazaudēta atkrišanas laikā. Tās vēlāk tika atjaunotas caur Džozefu Smitu, jaun. (M&D 27:12–13; 128:20; DžS—V 1:73).

Melhisedeka priesterībā ir eldera, augstā priesterā, patriarha, Septiņdesmitā un apustuļa amats (M&D 107). Melhisedeka priesterība vienmēr būs Dieva valstības uz Zemes sastāvdaļa.

Pedējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents ir augstās jeb Melhisedeka priesterības prezidents, un viņš tur visas atslēgas, kas piederas Dieva valstībai uz Zemes. Prezidenta aicinājums ir tikai vienam cilvēkam noteiktā laikā, un viņš ir vienīgā persona uz Zemes, kas pilnvarota izmantot visas priesterības atslēgas (M&D 107:64–67; 132:7).

Kristus būs priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas, **Psm.** 110:4 (Ebr. 5:6, 10; 7:11).

Melhisedeka priesterība vada evaņģēliju, **Ebr.** 7 (M&D 84:18–25).

Melhisedeks izmantoja varenu ticību un saņēma Augstā priesterā amatu, **Al.** 13:18.

Melhisedeka priesterība tika piešķirta Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam, **M&D** 27:12–13 (DžS—V 1:72). Šī priesterība tiek pieņemta ar zvērestu un derību, **M&D** 84:33–42. Ir divas daļas jeb galvenās iedaļas—Melhisedeka un Ārona priesterība, **M&D** 107:6. Melhisedeka priesterība tur tiesības vadīt visas garīgās svētības, **M&D** 107:8–18. Mozus, Elija un Ēlija nodeva Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam priesterības atslēgas, **M&D** 110:11–16. Es tagad dodu jums amatpersonas, kas pieder Manai priesterībai, lai jūs varētu turēt tās atslēgas, **M&D** 124:123.

Melhisedeks. *Skat. arī* Melhisedeka priesterība; Salema

Dižens Vecās Derības augstais priesteris, pravietis un vadonis, kurš dzīvoja pēc Plūdiem un Ābrahāma laikā. Viņš tika saukts par Salemas (Jeruzālemes) ķēniņu, miera ķēniņu, taisnības ķēniņu (ko vārds *Melhisedeks* nozīmē ebreju valodā) un visuaugstākā Dieva priesteri.

Ābrahāms maksāja desmito tiesu Melhisedekam, **1. Moz.** 14:18–21. Melhisedeka ļaudis staigāja taisnībā un sasniedza debesis, **DžST, 1. Moz.** 14:25–40.

Kristus bija augstais priesteris pēc Melhisedeka kārtas, **Ebr.** 5:6. Melhisedeks bija Salemas ķēniņš, visuaugstākā Dieva priesteris, **Ebr.** 7:1–3.

Neviens nebija varenāks kā Melhisedeks, **Al.** 13:14–19.

Ābrahāms saņēma priesterību no Melhisedeka, **M&D** 84:14. Aiz cieņas pret Dieva Vārdu senā Baznīca nosauca augstāko priesterību par Melhisedeka priesterību, **M&D** 107:1–4.

Meli. *Skat. arī* Godīgs, Godīgums; Ļauna runāšana; Pievilt, Pievilšana, Viltus

Jebkādā veidā izteikti izdomājumi jeb nepatiesība ar mērķi piekrāpt.

Jums nebūs zagt un nebūs melot, nedz krāpt savu tuvāku, **3. Moz.** 19:11. Es ienīstu melus, tie man ir negantība, **Psm.** 119:163. Nepatiesas plāpu rīkles šķiet Tam Kungam negantība, **Sal. Pam.** 12:22. Tie ir Mana tauta, kas nemelos, **Jes.** 63:8.

Velnis ir melis un melu tēvs, **Jāņa** 8:44 (2. Nef. 2:18; Et. 8:25; Moz. 4:4). Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam, **Ap. d.** 5:4 (Al. 12:3). Ja kāds saka: es mīlu Dievu,— un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis, **1. Jāņa v.** 4:20. Visiem melkuļiem būs sava daļa otrajā nāvē, **Jāņa atkl.** 21:8 (M&D 63:17).

Ak vai melim, jo viņš tiks nogāzts ellē, **2. Nef.** 9:34. Daudzi mācīs viltus mācību, sakot: Melojiet nedaudz, tur nav nekā slikta, **2. Nef.** 28:8–9 (M&D 10:25). Vai jūs iedomājaties, ka jūs varat melot Tam Kungam, **Al.** 5:17. Tu esi patiesības Dievs

un nevari melot, **Et.** 3:12 (4. Moz. 23:19; 1. Sam. 15:29; Tit. 1:2; Ebr. 6:18; Ēn. 1:6).

Tas, kas melo un nenožēlo grēkus, tiks padzīts, **M&D** 42:21. Meļi iemantos telesiālo valstību, **M&D** 76:81, 103–106.

Mēs ticam, ka jābūt godīgiem, **TA** 1:13.

Mesahs. *Skat. arī* Daniēls

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs Israēla jaunieši, kuri kopā ar Daniēlu tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Mesaha ebreju vārds bija Misaēls. Šie četri jaunieši atteicās apgānīties, ēdot ķēniņa ēdienu un dzerot vīnu (Dan. 1). Sadrahu, Mesahu un Abed-Nego ķēniņš iemeta degošā ceplī, taču viņi tika brīnumaini pasargāti (Dan. 3).

Mesija. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Svaidītais

Aramiešu un ebreju valodas vārda, kas nozīmē „iesvaidītais”, forma. Jaunajā Derībā Jēzus tiek saukts par Kristu, kas ir grieķu valodas ekvivalents vārdam „Mesija”. Tas nozīmē iesvaidītais pravietis, priesteris, ķēniņš un Atbrīvotājs, kura atnākšanu jūdi dedzīgi gaidīja.

Daudzi jūdi raudzījās tikai pēc atbrīvotāja no romiešu varas un pēc lielākas nacionālās labklājības; tādējādi, kad Mesija atnāca, vadoņi un daudzi citi Viņu noraidīja. Tikai pazemīgie un uzticīgie varēja saredzēt Jēzū no Nacaretas patieso Kristu (Jes. 53; Mat. 16:16; Jāņa 4:25–26).

Mesijam būs Gars, Viņš sludinās evaņģēliju un pasludinās brīvību, **Jes.** 61:1–3 (Lūk. 4:18–21).

Mēs esam atraduši Mesiju, kas tulkojot nozīmē Kristus, **Jāņa** 1:41 (Jāņa 4:25–26).

Dievs cels no jūdu vidus Mesiju jeb, citiem vārdiem, Glābēju, **1. Nef.** 10:4. Dieva Dēls bija tas Mesija, kuram ir jānāk, **1. Nef.** 10:17. Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6. Mesija nāks laika pilnībā, **2. Nef.** 2:26. Mesija uzcelsies no mirušajiem, **2. Nef.** 25:14.

Mesijas Vārdā es piešķiru Ārona priesterību, **M&D** 13.

Tas Kungs sacīja: Es esmu Mesija, Ciānas Ķēniņš, **Moz.** 7:53.

Mesli

Veids, kā izvēlēties vai atlasīt dažādas izvēles iespējas, bieži vien izvēloties vienu papīra gabaliņu vai koka gabaliņu no vairākiem. Tas tiek saukts par meslu mešanu.

Tie izdalīja Viņa drēbes, metot meslus, **Mat.** 27:35 (Psm. 22:19; Marka 15:24; Lūk. 23:34; Jāņa 19:24). Tie deva viņiem meslus, un mesli krita Matijam, **Ap. d.** 1:23–26.

Mēs metām meslus—kurš no mums ies Lābana namā, **1. Nef.** 3:11.

Metuzāls. *Skat. arī* Ēnohs

Ēnoha dēls Vecajā Derībā. Metuzāls dzīvoja 969 gadus (1. Moz. 5:21–27; Lūk. 3:37; Moz. 8:7). Viņš bija taisnīgs pravietis, kurš tika atstāts uz Zemes, kad Ēnoha pilsēta tika paņemta debesīs. Viņš palika uz Zemes, lai nodrošinātu nākamās paaudzes, caur kurām bija jānāk Noam (Moz. 8:3–4).

Mēle. *Skat. arī* Valodu dāvana

Simbols runāšanai. Svētajiem ir jākontrolē savu mēli, kas nozīmē, ka viņiem ir jākontrolē tas, ko viņi runā. *Mēle* arī attiecas uz valodām un tautām. Galu galā Dieva priekšā locīsies visi ceļi un ikviena mēle Viņam zvērs (Jes. 45:23; Rom. 14:11).

Sargi savu mēli no ļauna, **Psm.** 34:14 (1. Pēt. v. 3:10). Kas piesarga savu muti un savu mēli, tas pasarga no bailēm savu dvēseli, **Sal. Pam.** 21:23.

Ja kāds nesavalda savu mēli, tā kalpošana ir velta, **Jēk. v.** 1:26. Ja kāds vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, **Jēk. v.** 3:1–13. Evaņģēlijs tiks sludināts visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām, **Jāņa atkl.** 14:6–7 (2. Nef. 26:13; Moz. 3:13, 20; M&D 88:103; 112:1).

Tas Kungs dāvā visām tautām no viņu pašu tautas un viņu pašu mēlē mācīt Viņa vārdu, **Al.** 29:8. Šis plāksnes noņāks līdz katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai, **Al.** 37:4.

Iegūsti Manu vārdu, un tad tava mēle tiks atraisīta, **M&D** 11:21. Katrs cilvēks dzirdēs evaņģēlija pilnību savā mēlē, **M&D** 90:11.

Miera nesējs

Miera nesējs. *Skat. arī* Miers

Cilvēks, kas rada jeb veicina mieru (Mat. 5:9; 3. Nef. 12:9). Miera nesējs var būt arī kāds, kas sludina evaņģēliju (Mos. 15:11–18).

Mierinātājs. *Skat. arī* Jēzus Kristus;

Svētais Gars

Svētie Raksti runā par diviem mierinātājiem. Pirmais ir Svētais Gars (Jāna 14:26–27; Mor. 8:26; M&D 21:9; 42:17; 90:11). Otrs Mierinātājs ir Tas Kungs Jēzus Kristus (Jāna 14:18, 21, 23). Ja kāds iegūst Otro Mierinātāju, Jēzus Kristus laiku pa laikam parādīsies viņam, atklās viņam Tēvu un mācīs viņu vaigu vaigā (M&D 130:3).

Miers. *Skat. arī* Atpūta; Miera nesējs; Tūkstošgade

Svētajos Rakstos miers var nozīmēt vai nu būt brīvam no konfliktiem un kņadas, vai arī iekšējo klusumu un mierinājumu, kādu rada Gars, ko Dievs dod Saviem uzticīgajiem svētajiem.

Būt brīvam no konfliktiem un kņadas: Viņš liek kariem mitēties, **Psm.** 46:10. Tad viņi vairs nemācīsies karot, **Jes.** 2:4.

Turiet mieru ar visiem cilvēkiem, neatrietieties pašī, **Rom.** 12:18–21.

Joprojām bija miers zemē, **4. Nef.** 1:4, 15–20.

Atsauciet karu un pasludiniet mieru, **M&D** 98:16. Paceliet miera karogu, **M&D** 105:39.

Dieva dotais miers paklausīgajiem: Glābējs tiks saukts par Miera Valdnieku, **Jes.** 9:5. Bezdievjiem nav miera, **Jes.** 48:22.

Tur bija debesu draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: „Gods Dievam augstībā un miers virs zemes”, **Lūk.** 2:13–14. Mieru Es jums atstāju, **Jāna** 14:27. Dieva miers ir augstāks par visu saprašanu, **Fil.** 4:7.

Kēniņa Benjamīna ļaudis saņēma sirdsapziņas mieru, **Mos.** 4:3. Cik brīnišķas kalnos ir to kājas, kas sludina mieru, **Mos.** 15:14–18 (Jes. 52:7). Alma piesauca To Kungu un atrada mieru, **Al.** 38:8. Taisnīgo gari tiek uzņemti miera stāvoklī, **Al.** 40:12.

Vai Es neiedvesu mieru tavā prātā attiecībā uz šo lietu, **M&D** 6:23. Staigā Mana Gara lēnprātībā, un tev būs miers Manī, **M&D** 19:23. Tas, kas dara taisnības darbus, saņems mieru, **M&D** 59:23. Tērpieties žēlsirdības saitēs, kas ir pilnības un miera saites, **M&D** 88:125. Mans dēls, miers tavai dvēselei, **M&D** 121:7.

Atklājis, ka bija lielāks miers, es meklēju pēc tēvu svētībām, **Ābr.** 1:2.

Miesa. *Skat. arī* Ķermenis; Miesīgais cilvēks; Miesīgs; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Miesai ir vairākas nozīmes: (1) miksti audi, kas veido cilvēku, dzīvnieku, putnu vai zivju ķermeņus; (2) mirstība; vai (3) fiziskā vai jutekliskā cilvēka daba.

Ķermeņa audi: Dzīvnieki lai jums ir par barību, **1. Moz.** 9:3. Dzīvnieki nedrīkst tikt nogalināti bez vajadzības, **DžST, 1. Moz.** 9:10–11 (M&D 49:21).

Dzīvnieki un putni ir nolikti cilvēkam barībai un apģērbam, **M&D** 49:18–19 (M&D 59:16–20). Gaļa mums jāēd atturīgi, **M&D** 89:12–15.

Mirstīgās radības: Jēzus ir vienīgais, kas piedzimis no Tēva mirstībā, **Jāna** 1:14 (Mos. 15:1–3).

Ādams kļuva par pirmo miesu, **Moz.** 3:7.

Cilvēka jutekliskā daba: Nolādēts ir tas, kas tur miesu par savu atbalstu, **Jer.** 17:5.

Gars ir labprātīgs, bet miesa ir vāja, **Marka** 14:38. Miesas kāriba nav no Tēva, **1. Jāna** v. 2:16.

Nefijs bija bēdīgs savas miesas un nekrietnību dēļ, **2. Nef.** 4:17–18, 34. Nesalīdzinieties ar velnu un ar miesu, **2. Nef.** 10:24.

Miesīgais cilvēks. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Miesīgs; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Cilvēks, kas izvēlas, lai to drīzāk ietekmētu miesas kaislības, vēlmes, tieksmes un jūtas nekā Svētā Gara skubinājumi. Tāds cilvēks var saprast fiziskās lietas, bet ne garīgās. Visi cilvēki ir jutekliski jeb mirstīgi Ādama un Ievas Krišanas dēļ. Ikvienam cilvēkam ir jāpiedzimst no jauna

caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu, lai pārstātu būt par miesīgu cilvēku.

Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Gara, **1. kor.** 2:14.

Miesīgais cilvēks ir Dieva ienaidnieks un ir jāatmet, **Mos.** 3:19. Kas pastāv sava paša miesīgajā dabā, paliek savā kritušajā stāvoklī, **Mos.** 16:5 (Al. 42:7–24; M&D 20:20). Kurš miesīgais cilvēks ir šeit, kas zina šīs lietas, **Al.** 26:19–22. Miesīgais jeb jutekliskais cilvēks ir bez Dieva pasaulē, **Al.** 41:11.

Deļ sava pārkāpuma cilvēks kļuva garīgi miris, **M&D** 29:41. Nedz arī var kāds miesīgs cilvēks izturēt Dieva klātbūtni, **M&D** 67:12.

Cilvēks sāka būt miesīgs, juteklīgs un velnišķīgs, **Moz.** 5:13 (Moz. 6:49).

Miesīgs. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Juteklisks, Juteklība; Miesīgais cilvēks

Kaut kas tāds, kas nav garīgs; īpaši šis vārds var tikt izmantots ar nozīmi mirstīgs vai laicīgs (M&D 67:10) vai pasaulīgs, miesisks vai juteklisks (Mos. 16:10–12).

Miesas tieksme ir nāve, **2. Nef.** 9:39. Velnis iemidzina cilvēkus miesīgajā drošībā, **2. Nef.** 28:21. Viņi bija ieraudzījuši sevi savā miesīgajā stāvoklī, **Mos.** 4:2. Tas, kas pastāv savā paša miesīgajā dabā, paliek savā kritušajā stāvoklī, **Mos.** 16:5. Visiem ir jāpiedzimst no Dieva, izmainoties no viņu miesīgā no kritušā stāvokļa, **Mos.** 27:25. Cilvēce bija kļuvusi miesīga, jutekliska un velnišķīga, **Al.** 42:10.

Tiem, kas seko paši savas gribas un miesīgo vēlmju pavēlēm, jākrīt, **M&D** 3:4. Cilvēks nevar redzēt Dievu ar miesīgo prātu, **M&D** 67:10–12.

Cilvēki sāka kļūt miesīgi, jutekliski un velnišķīgi, **Moz.** 5:13; 6:49.

Miha

Vecās Derības pravietis. Viņš bija Mo-rešetās Gātas, Jūdas lidzenuma zemes, iedzimtais un pravietoja, kad Hiskija bija ķēniņš (Mih. 1:1–2).

Mihas grāmata: Mihas grāmata ir vie-nīgā Vecajā Derībā, kas piemin Bētlemi

Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

kā vietu, kur piedzims Mesija (Mih. 5:1). Šajā grāmatā Tas Kungs deva padomus Saviem ļaudīm un vēlreiz atstāstīja Savu agrāko labestību pret tiem; Viņš prasīja no tiem taisnību, žēlastību un pazemību (Mih. 6:8).

Mihaēls, Miķelis. *Skat. arī* Ādams; Ercenģelis

Vārds, ar kuru Ādams bija pazīstams pirmsmirstīgajā dzīvē. Viņš tiek saukts par ercenģeli. Ebreju valodā tas nozīmē „Tas, kurš ir līdzīgs Dievam”.

Mihaēls, viens no galvenajiem sargenģeļu priekšniekiem, nāca Daniēlam palīgā, **Dan.** 10:13, 21 (M&D 78:16). Pēdējās dienās celsies Mihaēls, lielais valdnieks, **Dan.** 12:1.

Virsenģelis Miķelis cīnījās ar velnu, **Jūd. v.** 1:9. Miķelis ar saviem enģeļiem karoja ar pūķi, **Jāņa atkl.** 12:7 (Dan. 7).

Mihaēls ir Ādams, **M&D** 27:11 (M&D 107:53–57; 128:21). Mihaēls, Tā Kunga ercenģelis, pūtīs savu bazūni, **M&D** 29:26. Mihaēls sapulcinās savus karapulklus un cīnīsies ar Sātanu, **M&D** 88:112–115. Bija dzirdama Mihaēla balss, pieķerot velnu, **M&D** 128:20.

Miķelis. *Skat.* Mihaēls, Miķelis

Mirjama. *Skat. arī* Mozus

Vecajā Derībā Mozus māsa (4. Moz. 26:59).

Novēroja šķirstu no niedrēm, **2. Moz.** 2:1–8. Ar bungām veda sievietes, **2. Moz.** 15:20–21. Kurnēja pret Mozu un kļuva spītāīga, tad tika izdziedināta, **4. Moz.** 12:1–15 (5. Moz. 24:9).

Mirstīgs, Mirstīgā dzīve. *Skat. arī*

Ādama un Ievas Krišana; Ķermenis; Nāve, fiziskā; Pasaule

Laiks no dzimšanas līdz fiziskajai nāvei. Dažreiz tas tiek saukts par otro stāvokli.

Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mir-dams mirsi, **1. Moz.** 2:16–17 (Moz. 3:16–17). Nāves brīdī gars atgriezīsies pie Dieva un ķermenis pie zemes pīšļiem, **Sal. Māc.** 12:7 (1. Moz. 3:19; Moz. 4:25).

Miruso glābšana

Lai grēks nevalda jūsu mirstīgajā miesā, **Rom.** 6:12. Mirstīgajam ķermeņim ir jātērpjas nemirstībā, **1. kor.** 15:53 (Ēn. 1:27; Mos. 16:10; Morm. 6:21).

Cilvēka stāvoklis kļuva par pārbaudes stāvokli, **2. Nef.** 2:21 (Al. 12:24; 42:10). Ādams krita, lai cilvēki būtu, **2. Nef.** 2:25. Vai jūs raugāties uz priekšu un skatāt šo mirstīgo ķermeņi, uzceltu nemirstībā, **Al.** 5:15. Šī dzīve ir laiks, lai sagatavotos saņemt Dievu, **Al.** 34:32.

Nebīstieties no nāves, jo šīnī pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, **M&D** 101:36.

Tie, kas turēs savu otro stāvokli, iegūs godību, **Ābr.** 3:26.

Miruso glābšana. *Skat.* Glābšana mirušajiem

Misiņa plāksnes. *Skat.* arī Plāksnes

Jūdu pieraksts kopš iesākuma līdz 600. g. pr. Kr., kas satur daudzus praviešu rakstus (1. Nef. 5:10–16). Šis pieraksts bija Lābanam, vienam no jūdu vecajiem Jeruzālemē. Kad Lehijs un viņa ģimene bija tuksnesī, Lehijs sūtīja savus dēlus atpakaļ uz Jeruzālemi dabūt šo pierakstu (1. Nef. 3–4). (Papildus informācijai skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu”, kas ir Mormona Grāmatā.)

Misionāru darbs. *Skat.* arī Evaņģēlijs; Sludināt

Dalīties ar Jēzus Kristus evaņģēliju gan ar vārdu, gan ar piemēru.

Cik mīļīgi kalnos ir vēstneša soļi, kas sludina pestīšanu, **Jes.** 52:7. Es pats tagad rūpēšos par Savām avīm un gādāšu par tām, **Ec.** 34:11.

Pasluņiniet evaņģēliju visai radībai, **Marka** 16:15 (Morm. 9:22). Druvas jau ir baltas pļaujai, **Jāņa** 4:35. Kā lai sludina, kad nav sūtīti, **Rom.** 10:15.

Mācījām viņiem Dieva vārdu ar pilnīgu uzticību, **Jēk.** 1:19. Tas Kungs dāvā visām tautām mācīt Viņa vārdu, **Al.** 29:8.

Evaņģēlijs var tikt pasluņināts no vājiem un vienkāršajiem, **M&D** 1:23. Brīnumains darbs drīz sāksies, **M&D** 4:1. Ja jūs strādāsīt visas savas dienas un atvedīsīt vienu dvēseli pie Manis, cik liels būs jūsu prieks, **M&D** 18:15. Mani

izredzētie klausās Manu balsi un nenocietina savas sirdis, **M&D** 29:7. Dodieties sludinot Manu evaņģēliju, ik pa divi, **M&D** 42:6. Skaņai ir jāiziet no šīs vietas, **M&D** 58:64. Atveriet savas mutes, pasluņinot Manu evaņģēliju, **M&D** 71:1. Pasluņiniet patiesību atbilstoši atklāsmēm un pavēlēm, **M&D** 75:4. Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko, **M&D** 88:81 (M&D 38:40–41). Tas Kungs nodrošinās to ģimenes, kuri sludina evaņģēliju, **M&D** 118:3. Dieva kalpi dosies uz priekšu, **M&D** 133:38. Dzticīgie elderi, kad tie pamet laicīgo dzīvi, turpina savu darbu, **M&D** 138:57.

Misūri. *Skat.* Jaunā Jeruzāleme

Mīlestība. *Skat.* arī Ienaidis; Līdzjūtība; Žēlsirdība

Dziļa pieķeršanās un ziedošanās. Mīlestība uz Dievu ietver pieķeršanos, sajūsmu, cieņu, labsirdību, žēlastību, piedošanu, labvēlību, līdzjūtību, kalpošanu, patecību, laipnību. Lielākais Dieva mīlestības piemērs pret Saviem bērniem ir atrodams Jēzus Kristus bezgalīgajā Izpirkšanā.

Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu, **3. Moz.** 19:18 (Mat. 5:43–44; 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jēk. v. 2:8; Mos. 23:15; M&D 59:6). Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, **5. Moz.** 6:5 (Mor. 10:32; M&D 59:5). Dievs Tas Kungs jūs pārbauda, lai zinātu, vai jūs mīlat To Kungu, savu Dievu, **5. Moz.** 13:4. Ko Tas Kungs mīl, to Viņš pār māca, **Sal. Pam.** 3:12. Draugs arvien mīl draugu, **Sal. Pam.** 17:17.

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, **Jāņa** 3:16 (M&D 138:3). Mīliet cits citu, kā Es jūs esmu mīlējis, **Jāņa** 13:34 (Jāņa 15:12, 17; Moz. 7:33). Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles, **Jāņa** 14:15 (M&D 42:29). Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem, **Jāņa** 15:13. Pēteri, vai tu Mani mīli vairāk nekā šie? Gani Manas avis, **Jāņa** 21:15–17. Nekas mūs nešķirs no Dieva mīlestības Kristū, **Rom.** 8:35–39.

Ko acs nav redzējusi, Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl, **1. kor.** 2:9. Kalpojiet cits citam mīlestībā, **Gal.** 5:13. Vīri, mīliet savas sievas, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Nemīliet pasauli, **1. Jāņa v.** 2:15. Dievs ir mīlestība, **1. Jāņa v.** 4:8. Mīlēsim, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis, **1. Jāņa v.** 4:19.

Kristus cieta dēļ Savas mīlošās iecietības pret cilvēkiem, **1. Nef.** 19:9. Virzieties uz priekšu ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem, **2. Nef.** 31:20. Jūs mācīsiet savus bērņus mīlēt vienam otru un kalpot cits citam, **Mos.** 4:15. Ja jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, vai jūs varat just to tagad, **Al.** 5:26. Tieciet vadīti ar Svēto Garu, kļūdami pacietīgi, pilni mīlestības, **Al.** 13:28. Savaldi visas savas kaisles, lai tu tiktu piepildīts ar mīlestību, **Al.** 38:12. Nebija strīdu tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs, **4. Nef.** 1:15. Katra lieta, kas aicina mīlēt Dievu, ir Dieva iedvesmota, **Mor.** 7:13–16. Žēlsirdība ir tīrā Kristus mīlestība, **Mor.** 7:47. Pilnīga mīlestība aizdzen bailes, **Mor.** 8:16 (1. Jāņa v. 4:18).

Mīlestība kvalificē cilvēkus Dieva darbam, **M&D** 4:5 (M&D 12:8). Iesvētīšana nāk pie visiem tiem, kas mīl Dievu un kalpo Viņam, **M&D** 20:31. Ja tu Mani mīli, tev būs kalpot Man un turēt Manas pavēles, **M&D** 42:29 (Jāņa 14:15). Izrādiet vēl lielāku mīlestību pret tiem, kuriem jūs esat aizrādījuši vai pārmetuši, **M&D** 121:43.

Cilvēki mīlēja Sātanu vairāk nekā Dievu, **Moz.** 5:13, 18, 28.

Mīlestības dāvanas, Mīlestības dāvanu došana. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana; Labklājība; Nabags; Ziedojums

Ziedojumi, lai palīdzētu nabadzīgajiem.

Nedod savas mīlestības dāvanas cilvēku priekšā, **Mat.** 6:1–4 (3. Nef. 13:1–4). Šī nabaga atraite vairāk ir iemetusi nekā tie visi citi, **Marka** 12:41–44. Svētīgāk ir dot, nekā ņemt, **Ap. d.** 20:33–35.

Es gribētu, lai jūs dotu no savas mantas nabagiem, **Mos.** 4:26. Baznīcas ļaudīm ir

jānod no savas mantas, katram atbilstoši tam, kas viņam ir, **Mos.** 18:27.

Moāba. *Skat. arī* Lats

Zeme Vecās Derības laikos, kas atradās uz austumiem no Nāves jūras. Moābieši bija Lata pēcteči un bija saistīti ar israēliešiem. Viņi runāja valodā, kas bija līdzīga ebreju valodai. Starp moābiešiem un israēliešiem bija pastāvīgs karstāvoklis (Soģu 3:12–30; 11:17; 2. Sam. 8:2; 2. Ķēn. 3:6–27; 2. Laiku 20:1–25; Jes. 15).

Moceklis, Mocības

Cilvēks, kas drīzāk atdod savu dzīvību, nekā noliedz Kristu, evaņģēliju vai savu tainīgo ticību vai principus.

Visas nevainīgās asinis, no Ābela līdz Caharijas asinīm, liecinās pret ļaunajiem, **Mat.** 23:35 (Lūk. 11:50). Kas savu dzīvību zaudēs Kristus un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs, **Marka** 8:35 (M&D 98:13). Un tie nomētāja akmeņiem Stefanu, **Ap. d.** 7:59 (Ap. d. 22:20). Ja ir testaments, tas ir spēkā pēc novēlētāja nāves, **Ebr.** 9:16–17.

Abinadijs krita, ciešot nāvi ugunī, **Mos.** 17:20. Pievērstie amonihieši tika iemesti ugunī, **Al.** 14:8–11. Daudzi ir tikuši nokauti par to, ka tie liecināja par šīm lietām, **3. Nef.** 10:15.

Kas noliek savu dzīvību par Manu lietu, atradīs mūžīgo dzīvi, **M&D** 98:13–14. Džozefs Smits un Hairams Smits bija mocekļi, lai evaņģēlijs tiktu atjaunots, **M&D** 135. Džozefs Smits aizzīmogoja savu liecību ar savām asinīm, **M&D** 136:39.

Morāle. *Skat.* Ārlaulības sakari; Laulības pārkāpšana; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Mormona Grāmata. *Skat. arī* Efraims—Efraima jeb Jāzepa vēzda; Kanons; Mormona Grāmatas liecinieki; Mormons, nefijiešu pravietis; Plāksnes; Smits Džozefs, jaunākais; Svētie Raksti; Zelta plāksnes

Viens no četriem Svēto Rakstu darbiem, ko pieņēmusi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Tas ir saīsinājums,

ko veicis senatnes praviētis, vārdā Mormons, no seno Amerikas iedzīvotāju pierakstiem. Tā tika sarakstīta, lai liecinātu, ka Jēzus ir Kristus. Attiecībā uz šo pierakstu praviētis Džozefs Smits, kurš to pārtulkoja ar Dieva dāvanu un spēku, sacīja: „Es pateicu brāļiem, ka Mormona Grāmata ir vispareizākā no visām grāmatām uz Zemes un mūsu reliģijas noslēgkams, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas” (skat. Ievadu Mormona Grāmatas sākumā).

Mormona Grāmata ir triju ļaužu grupu, kas pārcēlās no Vecās pasaules uz Amerikas kontinentu, reliģisks pieraksts. Šīs grupas vadīja praviēši, kas pierakstīja viņu reliģisko un laicīgo vēsturi uz metāla plāksnēm. Mormona Grāmata parāda, ka Jēzus Kristus apmeklēja ļaudis Amerikā pēc Savas Augšāmcelšanās. Šim Kristus apmekļojumam sekoja divi simti gadu miera ēra.

Moronijs, pēdējais nefijiešu praviētis vēsturnieks, aizzīmogoja šo ļaužu saīsinātos pierakstus un paslēpa tos apmēram 421. g. pēc Kr. 1823. gadā augšāmcēlies Moronijs apmeklēja Džozefu Smitu un vēlāk nodeva viņam šos senos un svētos pierakstus, lai tie tiktu pārtulkoti un nesti pasaulē kā vēl viena liecība par Jēzu Kristu.

Jāzeps ir auglīgs zars, kura atzarojumi stiepjas pāri mūrim, **1. Moz.** 49:22–26. Patiesība dīgs no zemes, **Psm.** 85:12 (Morm. 8:16; Moz. 7:62). Tas Kungs pacels karogu tautām un sauks uz tiem, **Jes.** 5:26. Balss skanēs no pazemes, **Jes.** 29:4 (2. Nef. 26:14–17). Visa atklāsme kļuvusi kā aizzīmogotas grāmatas vārdi, **Jes.** 29:11 (Jes. 29:9–18; 2. Nef. 27:6–26). Jāzeps un Jūdas vēzdas būs viena vēzda Tā Kunga rokā, **Ec.** 37:15–20.

Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts, **Jāņa** 10:16 (3. Nef. 15:16–24).

Mormona Grāmata un Bībele saauugs kopā, **2. Nef.** 3:12–21. Tā Kunga vārdi izskanēs līdz visiem zemes galiem, **2. Nef.** 29:2. Tas Kungs noslēdza derību ar Ēnosu, ka Viņš nesīs Mormona Grāmatu lamiņiem, **Ēn.** 1:15–16. Mormona Grāmata

tika rakstīta ar nolūku, lai mēs varētu ticēt Bībelei, **Morm.** 7:9. Mormona Grāmata stāvēs kā liecība pret pasauli, **Et.** 5:4. Vaicājiet Dievam, vai šie pieraksti ir patiesi, **Mor.** 10:4.

Kristus liecināja, ka Mormona Grāmata ir patiesa, **M&D** 17:6. Mormona Grāmata satur Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību, **M&D** 20:9 (M&D 20:8–12; 42:12).

Mēs ticam, ka Mormona Grāmata ir Dieva vārds, **TA** 1:8.

Mormona Grāmatas liecinieki. *Skat. arī* Liecība; Mormona Grāmata

Bez pravieša Džozefa Smita Tas Kungs pavēlēja vēl arī citiem liecināt par Mormona Grāmatas dievišķumu (M&D 17; 128:20). Skat. šo liecinieku liecības Mormona Grāmatas „Ievadā” tās sākumlapās.

Ar triju vārdiem Es apstiprināšu Savu vārdu, **2. Nef.** 11:3. Liecinieki liecinās cilvēku bērniem par Viņa vārdu, **2. Nef.** 27:12–13. No triju liecinieku mutes šīs lietas tiks apstiprinātas, **Et.** 5:4.

Ar ticību trīs liecinieki redzēs plāksnes, **M&D** 17.

Mormons, nefijiešu praviētis. *Skat. arī* Mormona Grāmata

Nefijiešu praviētis, karavadonis un pierakstu vedējs Mormona Grāmatā. Mormons dzīvoja apmēram 311.–385. g. pēc Kr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Sākot jau no piecpadsmit gadu vecuma, lielāko savas dzīves daļu viņš bija karavadonis (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amorons deva norādījumus Mormonam sagatavoties uzņemties atbildību par pierakstiem un pierakstu vešanu (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Pierakstījis notikumus savas dzīves laikā, Mormons saīsināja lielās Nefija plāksnes uz Mormona plāksnēm. Vēlāk viņš nodeva šo svēto pierakstu savam dēlam Moronijam. Šīs plāksnes bija daļa no pieraksta, no kura Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu.

Mormona vārdi: Maza grāmata Mormona Grāmatā. Starp pēdējiem Amalekijas vārdiem Omnija grāmatā un pirmajiem vārdiem Mosijas grāmatā,

Mormons, visu pierakstu redaktors, ielika šo mazo iestarpinājumu. (Skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu” Mormona Grāmatas sākumā.)

Mormona grāmata: Atsevišķa grāmata Svēto Rakstu krājumā, kas pazīstams kā Mormona Grāmata. No 1. līdz 2. nodaļai stāstīts par nefījiešu pravieti Amoronu, kas dod norādījumus Moronomam, kad un kur dabūt plāksnes. Tāpat arī sākās lielie kari, un trīs nefījieši tika paņemti prom ļaužu ļaundarības dēļ. 3. un 4. nodaļā stāstīts par to, kā Mormons piesauca ļaudis grēku nožēlošanai, taču viņi bija nejutīgi, un tautā valdīja lielāka ļaundarība nekā jebkad agrāk Israēlā. 5. un 6. nodaļā rakstīts par pēdējām kaujām starp nefījiešiem un lamaniešiem. Mormons tika nogalināts kopā ar lielāko daļu no nefījiešu tautas. 7. nodaļā, pirms savas nāves, Mormons aicināja ļaudis—gan tad, gan nākotnē—nožēlot grēkus. 8. un 9. nodaļā rakstīts, ka galu galā palika tikai Moronijš, Mormona dēls. Viņš aprakstīja pēdējās nāves un slepkavību ainas, ieskaitot nefījiešu tautas galu, un rakstīja vēstījumu nākamajām paaudzēm un tiem, kas lasīs šo pierakstu.

Mormoņi. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Iesauku „mormoņi” izdomāja ļaudis, kas nebija Baznīcas locekļi, lai norādītu uz Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem. Šis vārds nāk no Svēto Rakstu grāmatas, kuru sastādīja senais pravietis Mormons un kas saucas Mormona Grāmata. Vārds, ko Tas Kungs ir devis, lai pazītu Baznīcas locekļus, ir *svētie*. Pareizais Baznīcas nosaukums ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

Moronihass, virsnieka Moronija dēls

Taisnīgs nefījiešu vadonis Mormona Grāmatā (apm. 60. g. pr. Kr.).

Moronijš nodeva karapulkušus savam dēlam Moronihassam, **Al.** 62:43. Atguva Zarahemlas pilsētu, **Hel.** 1:33. Noveda nefījiešus pie grēku nožēlošanas un atguva varu pār pusi zemes, **Hel.** 4:14–20.

Moronijš, Mormona dēls. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Mormons, nefījiešu pravietis

Pēdējais nefījiešu pravietis Mormona Grāmatā (apm. 421. g. pēc Kr.). Īsi pirms savas nāves Mormons nodeva vēsturisko pierakstu, sauktu par Mormona plāksnēm, savam dēlam Moronijam (M. v. 1:1). Moronijš pabeidza sastādīt Mormona plāksnes. Viņš pievienoja 8. un 9. nodaļu Mormona grāmatai (Morm. 8:1). Viņš saīsināja un ietvēra Etera grāmatu (Et. 1:1–2) un pielika klāt savu grāmatu, sauktu par Moronija grāmatu (Mor. 1). Moronijš aizzīmogoja plāksnes un paslēpa tās Kumoras kalnā (Morm. 8:14; Mor. 10:2). 1823. gadā Moronijš kā augšāmcelta būtnē tika sūtīts atklāt Mormona Grāmatu Džozefam Smitam (M&D 27:5; DžS—V 1:30–42, 45). Viņš deva norādījumus jaunajam pravietim katru gadu no 1823. līdz 1827. gadam (DžS—V 1:54) un beigās, 1827. gadā, nodeva viņam plāksnes (DžS—V 1:59). Pēc tulkošanas pabeigšanas Džozefs Smits atdeva plāksnes Moronijam.

Moronija grāmata: Pēdējā grāmata Mormona Grāmatā. To sarakstīja pēdējais nefījiešu pravietis Moronijš. No 1. līdz 3. nodaļai stāstīts par galīgo nefījiešu iznīcināšanu, doti norādījumi par Svētā Gara un priesterības piešķiršanu. 4. un 5. nodaļā sīki izklāstīta Svētā Vakarēdiena svētīšana un pasniegšana. 6. nodaļā ir rezumēts Baznīcas darbs. 7. un 8. nodaļa ir sprediķi par evaņģēlija galvenajiem principiem, ieskaitot Mormona mācības par ticību, cerību un žēlsirdību, un par veidu, kā atšķirt labu no ļauna (Mor. 7), un Mormona izskaidrojumu par to, ka mazi bērni ir dzīvi Kristū un tiem nav vajadzīga kristīšana (Mor. 8). 9. nodaļā aprakstīta nefījiešu tautas izvīrtību. 10. nodaļa ir Moronija noslēdzošais vēstījums un ietver norādījumus, kā uzzināt par Mormona Grāmatas patiesumu (Mor. 10:3–5).

Moronijš, virsnieks. *Skat. arī* Brīvības karogs

Mormona Grāmatā taisnīgs nefījiešu

Mosija, Benjamīna dēls

karavadonis, kurš dzīvoja apmēram 100. g. pr. Kr.

Moronijs tika iecelts par augstāko virsnieku pār visiem nefijiešu karapulkiem, **Al.** 43:16–17. Iedvesmoja nefijiešu karavīrus cīnīties par savu brīvību, **Al.** 43:48–50. No savu svārku gabala iztaisīja brīvības karogu, **Al.** 46:12–13. Bija Dieva vīrs, **Al.** 48:11–18. Bija dusmīgs uz valdību dēļ viņu vienaldzības pret savas valsts brīvību, **Al.** 59:13.

Mosija, Benjamīna dēls. *Skat. arī* Benjamīns, Mosijas tēvs; Mosijas dēli

Taisnīgs nefijiešu ķēniņš un pravietis Mormona Grāmatā. Mosija sekoja sava tēva taisnīgajam piemēram (**Mos.** 6:4–7). Viņš pārtulkoja divdesmit četras zelta plāksnes, kas saturēja pierakstu par jarediešiem (**Mos.** 28:17).

Mosijas grāmata: Grāmata Mormona Grāmatā. 1. līdz 6. nodaļa satur ķēniņa Benjamīna spēcīgo sprediķi savai tautai. Tā Kunga Gars aizskāra viņu sirdis, un ļaudis tika pievērsti un nejuta vairs vēlēšanos darīt ļaunu. 7. un 8. nodaļā stāstīts par nefijiešu grupu, kuri bija devušies dzīvot lamaniešu zemē. Tika sūtīta izlūku grupa, lai viņus atrastu. Amons, šīs izlūku grupas vadonis, atrada tos un uz zināja stāstu par viņu pārdziņojumiem lamaniešu apspiestībā. 9. līdz 24. nodaļā aprakstīta šī apspiešana un kā viņu vadoņi—Zenīfs, Noa un Limhijs—dzīvoja lamaniešu pakļautībā. Ir pierakstīta arī pravieša, vārdā Abinadijs, mocekļa nāve. Alma tika pievērstš Abinadija tiesāšanas laikā. 25. līdz 28. nodaļā atstāstīti notikumi, kā Almas dēls un četri ķēniņa Mosijas dēli tapa pievērsti. 29. nodaļā ķēniņš Mosija iesaka, lai ķēniņu vietā tiktu izvēlēti soģi. Almas dēls Alma tika izvēlēts par pirmo augstāko soģi.

Mosija, Benjamīna tēvs. *Skat. arī* Benjamīns, Mosijas tēvs; Zarahemla

Mormona Grāmatā nefijiešu pravietis, kurš tika iecelts par ķēniņu pār Zarahemlas ļaudīm.

Mosija tika brīdināts bēgt no Nefija zemes, **Omn.** 1:12. Viņš atrada Zarahemlas

tautu, **Omn.** 1:14–15. Viņš lika, lai Zarahemlas tautai tiktu mācīta viņa valoda, **Omn.** 1:18. Viņš tika iecelts par ķēniņu apvienotajām tautām, **Omn.** 1:19. Viņa dēls Benjamīns valdīja pēc viņa nāves, **Omn.** 1:23.

Mosijas dēli. *Skat. arī* Amons, Mosijas dēls; Ārons, Mosijas dēls; Himnijs; Mosija, Benjamīna dēls; Omners

Mormona Grāmatā četri ķēniņa Mosijas dēli, kuri tika pievērsti pēc tam, kad tiem parādījās eņģelis un piesauca tos nožēlot grēkus. Viņu vārdi bija Amons, Ārons, Omners un Himnijs (**Mos.** 27:34). Viņi pavadīja četrpadsmit gadus, veiksmīgi sludinādami evaņģēliju lamaniešiem. Pieraksts par viņu sludināšanu starp lamaniešiem ir dots Almas grāmatā, no 17. līdz 26. nodaļai.

Agrāk viņi bija neticīgie, kuri centās iznīcināt baznīcu, **Mos.** 27:8–10 (**Al.** 36:6). Eņģelis viņus norāja, un viņi nožēloja grēkus, **Mos.** 27:11–12, 18–20. Viņi saņēma atļauju sludināt lamaniešiem, **Mos.** 28:1–7.

Mozus. *Skat. arī* Apskaidrošana—Kristus apskaidrošana; Ārons, Mozus brālis; Baušļi, desmit; Mozus likums, Mozus bauslība; Pentateihis

Vecās Derības pravietis, kurš izveda israēliešus no ēģiptiešu jūga un deva tiem reliģisko, sociālo un diētisko likumu normas, kā tika atklāts no Dieva.

Mozus kalpošana pārsniedz viņa paša mirstīgās dzīves laiku. Džozefs Smits mācīja, ka, kopā ar Eliju, viņš nāca uz Apskaidrošanas kalnu un piešķīra priesterības atslēgas Pēterim, Jekabam un Jānim (**Mat.** 17:3–4; **Marka** 9:4–9; **Lūk.** 9:30; **M&D** 63:21).

Mozus parādījās Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam 1836. gada 3. aprīlī Kērtlandes templī, Ohajo štatā, un nodeva tiem Israēla sapulcināšanas atslēgas (**M&D** 110:11).

Pēdējo dienu atklāsme daudz runā par Mozu. Viņš bieži tiek pieminēts Mormona Grāmatā, un no Mācības un Derībām mēs uzzinām par viņa kalpošanu (**M&D** 84:20–26) un to, ka viņš saņēma

priesterību no sava sievastēva Jetrus (M&D 84:6).

Pēdējo dienu atklāsme apstiprina Bībeles atskaiti par viņa kalpošanu starp Israēla bērniem un vēlreiz apliecina, ka viņš ir piecu grāmatu autors Vecās Derības sākumā (1. Nef. 5:11; Moz. 1:40–41).

Viņu izglāba faraona meita, **2. Moz.** 2:1–10. Aizbēga uz Midiānu, **2. Moz.** 2:11–22. Tā Kunga eņģelis parādījās viņam degošā krūmā, **2. Moz.** 3:1–15. Paziņotās sērgas nāca pār ēģiptiešiem, **2. Moz.** 7–11. Tas Kungs iedibināja Pashā svētkus, **2. Moz.** 12:1–30. Pārveda Israēla bērnus pāri Sarkanajai jūrai, **2. Moz.** 14:5–31. Tas Kungs sūtīja mannu tuksnēsī, **2. Moz.** 16. Sita klinti pie Horeba un no tās iztecēja ūdens, **2. Moz.** 17:1–7. Ārons un Hūrs palīdzēja turēt viņa rokas, tā ka Jozua uzvarēja Amaleku, **2. Moz.** 17:8–16. Jetrus deva viņam padomu, **2. Moz.** 18:13–26. Sagatavoja ļaudis uz Tā Kunga parādīšanos Sinaja kalnā, **2. Moz.** 19. Tas Kungs atklāja viņam Desmit baušļus, **2. Moz.** 20:1–17. Viņš un septiņdesmit vecajie redzēja Dievu, **2. Moz.** 24:9–11. Salauza liecību plāksnes un iznīcināja zelta teļu, **2. Moz.** 32:19–20. Runāja ar Dievu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:9–11.

Parādījās, kad Jēzus tika apskaidrots, **Mat.** 17:1–13 (Marka 9:2–13; Lūk. 9:28–36).

Būsim stipri, līdzīgi Mozum, **1. Nef.** 4:2. Kristus ir pravietis, ko Tas Kungs cels līdzīgu Mozum, **1. Nef.** 22:20–21 (5. Moz. 18:15; 3. Nef. 20:23).

Veda Israēlu ar atklāsmi, **M&D** 8:3. Tika redzēts starp dižajiem gariem, **M&D** 138:41.

Redzēja Dievu vaigu vaigā, **Moz.** 1:2, 31. Bija līdzība ar Vienpiedzimušo, **Moz.** 1:6, 13. Bija jāpieraksta tas, kas viņam tika atklāts par radīšanu, **Moz.** 2:1.

Mozus grāmata: Grāmata Dārgajā Pērlē, kas satur iedvesmoto Džozefa Smita 1. Mozus grāmatas pirmo septiņu nodaļu tulkojumu.

1. nodaļā pierakstīta vīzija, kurā Mozus redzēja Dievu, kurš atklāja viņam visu pestīšanas iecerī. No 2. līdz 5. nodaļai ir atskaitē par Radīšanu un cilvēka

Mozus likums, Mozus bauslība

Krišanu. 6. un 7. nodaļa satur vīziju par Ēnohu un viņa kalpošanu uz zemes. 8. nodaļa satur vīziju par Nou un lielajiem plūdiem.

Piecas Mozus grāmatas: Skat. Genesis; Exodus; Leviticus; Numeri; Deuteronomium

Pirmās piecas grāmatas Vecajā Derībā ir pazīstamas kā Mozus grāmatas. Misiņa plāksnes, kuras Nefijs paņēma no Lābana, saturēja Mozus grāmatas (1. Nef. 5:11).

Nefijs lasīja daudzās lietas, kas bija rakstītas Mozus grāmatās, **1. Nef.** 19:23.

Mozus likums, Mozus bauslība.

Skat. arī Ārona priesterība; Likums; Mozus; Tirs un netirs

Dievs deva baušļus caur Mozu Israēla namam, lai aizstātu augstāku likumu, ko viņi nebija spējuši ievērot (2. Moz. 34; DžST, 2. Moz. 34:1–2; DžST, 5. Moz. 10:2 [Pielikums]). Mozus likums sastāvēja no daudziem principiem, noteikumiem, ceremonijām, rituāliem un simboliem, lai atgādinātu ļaudīm par viņu pienākumiem un atbildību. Tas ietvēra morālu, ētisku, reliģiozu un fizisku baušļu un izpildīšanu likumu—ieskaitot upurēšanu (3. Moz. 1–7),—kas bija domāts, lai atgādinātu tiem par Dievu un to pienākumiem pret Viņu (Mos. 13:30). Ticība, grēku nožēlošana, kristīšana ūdenī un grēku piedošana bija daļa no likuma, tāpat kā Desmit baušļi un daudzas citas pavēles ar augstu ētisko un morālo vērtību. Liela daļa no ceremonijas likuma tika piepildīta līdz ar Jēzus Kristus nāvi un Augšamcelšanos, kas izbeidza upurēšanu ar asins izliešanu (Al. 34:13–14). Likumu pārvaldīja Ārona priesterība, un tas bija sagatavošanas evaņģēlijs, lai vestu tāl sekotājus pie Kristus.

Es došu tiem likumu kā no sākuma, bet tas būs pēc miesīgo baušļu likuma, **DžST, 2. Moz.** 34:1–2.

Bauslība bija mūsu audzinātāja, lai vestu mūs pie Kristus, **Gal.** 3:19–24.

Mēs turam Mozus bauslību un ar ne-lokāmību raugāties pēc Kristus, **2. Nef.**

Muitnieks

25:24–30. Glābšana nenāk ar Mozus likumu vien, **Mos.** 12:27–13:32. Mani Mozus likums ir piepildīts, **3. Nef.** 9:17. Likums, kas tika dots Mozum, ir beidzies Manī, **3. Nef.** 15:1–10.

Nepaklausības dēļ Tas Kungs paņēma Mozu un Svēto priesterību prom no Israēla bērnu vidus, atstādams miesīgo baušļu likumu, **M&D** 84:23–27.

Muitnieks. *Skat. arī* Romas impērija

Senajā Romā valdības nodokļu iekasētājs. Jūdi parasti ienāda muitniekus. Daži no muitniekiem labprāt pieņēma evaņģēliju (**Mat.** 9:9–10; **Lūk.** 19:2–8).

Muleks. *Skat. arī* Cedekija

Vecās Derības ķēniņa Cedekijas dēls (apm. 589. g. pr. Kr.). Bībelē rakstīts, ka visi Cedekijas dēli tika noslepkavoti (2. **Ķēn.** 25:7), bet Mormona Grāmata precizē, ka Muleks izdzīvoja (**Hel.** 8:21).

Zarahemla bija Muleka pēctecis, **Mos.** 25:2. Muleka tauta pievienojās nefijiešiem, **Mos.** 25:13. Tas Kungs atveda Muleku uz zemi ziemeļos, **Hel.** 6:10. Visi Cedekijas dēli tika noslepkavoti, izņemot Muleku, **Hel.** 8:21.

Mūzika. *Skat. arī* Dziedāt; Garīgā dziesma

Melodijas un ritmi, ko dziedāja un spēlēja kopš agrīnajiem Bībeles laikiem, lai izteiktu prieku, godinātu un pielūgtu (2. **Sam.** 6:5). Tas var būt arī lūgšanas veids. Psalmus, iespējams, dziedāja vienkāršās melodijās un pavādīja ar instrumentiem.

Mirjama, Ārona un Mozus māsa, paņēma bungas un viņa un visas sievietes dejoja, **2. Moz.** 15:20. Un levīti, kas bija dziedātāji, bija ar cimbālēm un arfām, un simts divdesmit priesteru pūta savas taures, **2. Laiku** 5:12.

Jēzus un divpadsmit dziedāja pateības dziesmu pēc Pēdējām vakariņām, **Mat.** 26:30. Pamācait un paskubinait cits citu ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, **Kol.** 3:16.

Vai jūs esat jutuši vēlēšanos dziedāt dziesmu par mīlestību, kas pestī, **Al.** 5:26.

Dieva dvēsele priedējās sirds dziesmā, jā, taisnīgo dziesma ir lūgšana, **M&D** 25:12. Slavē To Kungu ar dziedāšanu, ar mūziku un ar dejošanu, **M&D** 136:28.

Mūžīgais Tēvs. *Skat.* Dievs, Dievība; Tēvs Debesis**Mūžīgā derība.** *Skat.* Derība; Jaunā un mūžīgā derība**Mūžīgā dzīve.** *Skat. arī* Celestiālā godība; Dzīve, Dzīvība; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kronis; Paaugstināšana

Dzīvot mūžīgi kopā ģimenēs Dieva klātbūtnē (**M&D** 132:19–20, 24, 55). Mūžīgā dzīve ir Dieva lielākā dāvana cilvēkam.

Tev ir mūžīgās dzīvības vārdi, **Jāņa** 6:68. Šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un Jēzu Kristu, **Jāņa** 17:3 (**M&D** 132:24). Cīnies labo ticības cīņu, satver mūžīgo dzīvību, **1. Tim.** 6:12.

Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 2:27 (**Hel.** 14:31). Gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Tad jūs esat uz šīs šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi, **2. Nef.** 31:17–20. Ticēt Kristum un pastāvēt līdz galam—ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 33:4 (3. **Nef.** 15:9).

Tas, kuram ir mūžīgā dzīve, ir bagāts, **M&D** 6:7 (**M&D** 11:7). Mūžīgā dzīve ir lielākā no visām Dieva dāvanām, **M&D** 14:7 (**Rom.** 6:23). Taisnīgie saņems mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, **M&D** 59:23. Tiem, kas izturēs līdz galam, būs mūžīgās dzīves kronis, **M&D** 66:12 (**M&D** 75:5). Visi, kas nomirst bez evaņģēlija, kas būtu pieņēmuši to, ja viņi būtu dzīvi, ir celestiālās valstības mantinieki, **M&D** 137:7–9.

Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Dievs dod mūžīgo dzīvi paklausīgajiem, **Moz.** 5:11.

Naamans. *Skat. arī* Elīsa

Vecajā Derībā Aramas ķēniņa karpēka virspavēlnieks. Viņš bija arī

spitālīgs. Noticot israēliešu kalponei, viņš devās uz Israēlu satikt pravieti Elisu. Viņš tika dziedināts no spitālības, pazeļojoties un septiņas reizes mazgājoties Jordānas upē, kā praviets Elīsa bija teicis (2. Ķēn. 5:1–19; Lūk. 4:27).

Nabags. *Skat. arī* Gavēt, Gavēšana; Labklājība; Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana; Pazemīgs, Pazemība; Ziedojums

Svētajos Rakstos *nabags* var attiekties vai nu uz (1) ļaudīm, kas ir bez nepieciešamajiem materiālajiem labumiem, tādiem kā uzturs, apģērbs un pajumte, vai (2) ļaudīm, kas ir pazemīgi un bez lepnuma.

Nabags materiālajās lietās: Neaizslēdz savu roku sava nabaga brāļa priekšā, **5. Moz.** 15:7. Savā pārģalvībā bezdievīgais vajā nabago, **Psm.** 10:2. Kas dod nabagam, tam nekā netrūks, **Sal. Pam.** 28:27. Uzņem nabagu savā namā, **Jes.** 58:6–7.

Ja tu gribi būt pilnīgs, atdod visu nabagiem, **Mat.** 19:21 (Marka 10:21; Lūk. 18:22). Vai Dievs nav izredzējis tos, kas pasaulei ir nabagi, **Jēk. v.** 2:5.

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi nicina nabagos, **2. Nef.** 9:30. Lai saglabātu savu grēku piedošanu, dodiet no savas mantas nabagiem, **Mos.** 4:26. Viņi deva no savas mantas nabagam, **Al.** 1:27. Ja jūs novēršaties no trūcīgā, jūsu lūgšanas ir veltas, **Al.** 34:28. Nefījiešiem viss bija kopīgs, nebija nedz bagāto, nedz nabago, **4. Nef.** 1:3.

Tev būs atcerēties nabagus, **M&D** 42:30 (**M&D** 52:40). Ak vai nabagiem, kuru sirdis nav salauztas, **M&D** 56:17–18. Nabagie nāks uz Jēra kāzām, **M&D** 58:6–11. Bīskapam ir jāmeklē pēc nabagiem, **M&D** 84:112. Evaņģēlija likums nosaka rūpes par nabagiem, **M&D** 104:17–18.

Nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Garā nabagi: Vairāk svētīti ir tie, kas paši pazemojas, netikdami nabadzības piespiesti, **Al.** 32:4–6, 12–16. Svētīgi ir garā nabagi, kas nāk pie Manis, **3. Nef.** 12:3 (Mat. 5:3).

Nabadzīgajiem un lēnprātīgajiem būs evaņģēlijs, kas tiks tiem sludināts, **M&D** 35:15.

Nacarete. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Ciemats starp kalniem uz rietumiem no Galilejas jūras. Nacarete bija Jēzus bērnības mājas (Mat. 2:23). Jēzus mācīja sinagogā Nacaretē un paziņoja, ka Viņš ir piepildījis Jesajas pravietojumu 61:1–2 (Mat. 13:54–58; Marka 6:1–6; Lūk. 4:16–30).

Naftalis. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Sestais no divpadsmit Jēkaba dēliem un otrais Bilhas, Rahēles kalpones, bērns (1. Moz. 30:7–8). Naftalim bija četri dēli (1. Laiku 7:13).

Naftala cilts: Jēkaba svētība Naftalim ir pierakstīta 1. Mozus grāmatā 49:21. Mozus svētība šai ciltij ir pierakstīta 5. Mozus grāmatā 33:23.

Nahums

Vecās Derības praviets no Galilejas, kurš pierakstīja savus pravietojumus kaut kad starp 642. un 606. g. pr. Kr.

Nahuma grāmata: 1. nodaļā ir runāts par zemes sadegšanu pie Otrās Atnākšanas un par Tā Kunga žēlastību un spēku. 2. nodaļā ir stāstīts par Ninives izpostīšanu, kas ir pareģojums tam, kas notiks pēdējās dienās. 3. nodaļā ir turpinājums pareģojumam par Ninives nožēlojamo izpostīšanu.

Naomija. *Skat. arī* Rute

Vecajā Derībā taisnīga sieviete un Ēlīmeleha sieva (Rut. 1–4). Ēlīmelehs un Naomija ņēma savu ģimeni uz Moāba zemi, lai izbēgtu no bada. Pēc tam, kad Ēlīmelehs un divi viņas dēli nomira, Naomija atgreizās Bētleme ar savu vedeklu Ruti.

Nauda. *Skat. arī* Bagātības; Desmitā tiesa; Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana; Pasaulīgums

Monētas, papīri, apliecības vai kaut kas, ko ļaudis izmanto kā samaksas līdzekli par precēm vai pakalpojumiem. Dažreiz tā ir materiālisma simbols.

Bez naudas jūs atpirks, **Jes.** 52:3.

Divpadsmitiem tika pateikts nekā

neņemt līdzī ceļā, ne maizi, ne kulīti, nedz naudu, **Marka** 6:8. Pēteris pateica burvim Sīmanim, ka viņa nauda aizies bojā līdz ar viņu, **Ap. d.** 8:20. Visa ļaunuma sakne ir mantas kārība, **1. Tim.** 6:10.

Nešķiediet naudu tam, kam nav vērtības, **2. Nef.** 9:50–51 (Jes. 55:1–2; **2. Nef.** 26:25–27). Ja viņi strādā par naudu, viņi ies bojā, **2. Nef.** 26:31. Pirms jūs meklējat bagātības, meklējiet pēc Dieva valstības, **Jēk.** 2:18–19. Baznīcas sacīs, ka par jūsu naudu jums tiks piedoti jūsu grēki, **Morm.** 8:32, 37.

Tas, kurš dod naudu Ciānas lietai, nekādā ziņā nezaudēs savu algu, **M&D** 84:89–90.

Navū, Ilinoisas štats (ASV)

Pilsēta, ko nodibināja Pēdējo dienu svētie 1839. gadā Ilinoisas štātā. Tā atrodas pie Misisipi upes, gandrīz 200 jūdžu (320 kilometru) augstāk pa upi no Sentluisas.

Vajāšanu dēļ Mīsūri štātā svētie pārcēlās apmēram 320 kilometru uz ziemeļaustrumiem, pāri Misisipi upei un uz Ilinoisas štatu, kur tie atrada labvēlīgākus apstākļus. Galu galā svētie nopirka zemi netālu no neattīstītas Komerčas pilsētas. Faktiski šī zeme bija purvainas apvidus ar tikai dažām ēkām. Svētie nosusināja zemi un uzcēla mājas. Džozefs Smits pārcēla savu ģimeni uz mazu balķu mājiņu. Pilsētas nosaukums no Komerčas tika nomainīts uz Navū, pēc ebreju vārda „skaists”.

Vairākas Mācības un Derību nodaļas tika pierakstītas Navū (**M&D** 124–129; 132; 135). Svētajiem tika pateikts celt templi Navū (**M&D** 124:26–27). Viņi uzcēla templi un izveidoja Ciānas stabus, pirms tika padzīti no savām mājām 1846. gadā. Vajāšanu rezultātā svētie pameta šo apgabalu un devās uz rietumiem.

Nākt. *Skat. arī* Mācekļis; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Svētajos Rakstos šis vārds bieži nozīmē tuvoties kādam, sekojot vai paklausot, tā kā frāzē „nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā” (**Mor.** 10:32).

Piegrieziet Man savu ausi un nāciet pie Manis, **Jes.** 55:3.

Nāciet pie Manis visi, kas esat grūtsirdīgi, **Mat.** 11:28. Laidiet bērniņus un neliedziet tiem pie Manis nākt, **Mat.** 19:14. Ja kāds grib Man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, **Lūk.** 9:23. Kas pie Manis nāk, tam nesalks, **Jāņa** 6:35.

Kristus aicina visus nākt pie Viņa, **2. Nef.** 26:33. Nāciet pie Manis un topiet izglābti, **3. Nef.** 12:20. Nāciet pie Kristus, **Mor.** 10:32.

Aiciniet visus nākt pie Kristus, **M&D** 20:59. Nāciet pie Manis, un jūsu dvēseles dzīvos, **M&D** 45:46.

Nātānaēls. *Skat. arī* Bartolomejs

Kristus apustulis un Filipa draugs Jau-najā Derībā (Jāņa 1:45–51). Viņš nāca no Kānas Galilejā (Jāņa 21:2). Jēzus teica, ka Nātānaēls bija israēlietis bez viltības (Jāņa 1:47). Domājams, ka viņš un Bartolomejs ir viena un tā pati persona (**Mat.** 10:3; **Marka** 3:18; **Lūk.** 6:14; **Jāņa** 1:43–45).

Nātāns. *Skat. arī* Dāvids

Vecās Derības pravietis ķēniņa Dāvida laikā. Kad Dāvids ziedoja, lai celtu templi Tam Kungam, Tas Kungs deva norādījumus Nātānam pateikt Dāvidam, ka viņam to nebūs celt. Nātāns arī pārmeta Dāvidam par Ūrijas, viena no viņa karavīriem, nāves izraisīšanu un par Ūrijas sievas Batsebas ņemšanu (**2. Sam.** 12:1–15; **M&D** 132:38–39). Cadoks ar Nātānu iesvaidīja Dāvida dēlu Salamanu par ķēniņu (**1. Ķēn.** 1:38–39, 45).

Nāve, fiziskā. *Skat. arī*

Augšāmcelšanās; Ādama un Ievas Krišana; Glābšana; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Gara un ķermeņa atdališana. Krišana atnesa mirstību un nāvi uz Zemes (**2. Nef.** 2:22; **Moz.** 6:48). Jēzus Kristus Izpirkšana uzvarēja nāvi, tā ka ikviens augšāmcelsies (**1. kor.** 15:21–23). Augšāmcelšanās ir brīva dāvana visiem cilvēkiem, neatkarīgi no tā, vai viņi ir darījuši labu vai ļaunu šajā dzīvē (**Al.** 11:42–44). Ikvienu persona pārcieš tikai fizisko nāvi,

pēc tam mēs tiksim augšāmcelti, mūsu ķermeņi vairs nevarēs mirt (Al. 11:45).

Visa radība kopā iznīktu, un cilvēkam būtu jāklūst atkal par pišļiem, **Īj.** 34:15. Viņa svēto nāve ir dārga Tā Kunga acīs, **Psm.** 116:15. Pišļi atkal atgriezīsies atpakaļ zemē, un gars atgriezīsies pie Dieva, **Sal. Māc.** 12:7.

Caur cilvēku nāca nāve, **1. kor.** 15:21. Glābējs tur elles un nāves atslēgas, **Jāņa atkl.** 1:18. Nebūs vairs nedz nāves, nedz bēdu, **Jāņa atkl.** 21:4.

Nāve ir nākusi pār visiem cilvēkiem, **2. Nef.** 9:6, 11 (Al. 12:24). Viņi nekad neraudzījās uz nāvi ar bailēm, **Al.** 27:28. Alma izskaidroja dvēseles stāvokli starp nāvi un augšāmcelšanos, **Al.** 40:11.

Tie, kas mirst Manī, nebaudīs nāvi, **M&D** 42:46. Tie, kas nav nolemti nāvei, tiks dziedināti, **M&D** 42:48. Es pārbaudīšu jūs visās lietās līdz pat nāvei, **M&D** 98:14.

Tu atkal atgriezīsies pie zemes, **Moz.** 4:25. Ādams krita, un ar viņa krišanu nāca nāve, **Moz.** 6:48.

Nāve, garīgā. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Elle; Glābšana; Pazušanas dēli; Sodība; Velns

Atšķiršana no Dieva un Viņa ietekmes; mirt attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai. Lucifers un trešā daļa no debesu pulka piedzīvoja garīgo nāvi, kad viņi tika padzīti no debesīm (**M&D** 29:36–37).

Garīgā nāve ienāca pasaulē ar Ādama Krišanu (**Moz.** 6:48). Mirstīgie cilvēki ar ļaunām domām, vārdiem un darbiem ir garīgi miruši vēl dzīviem esot uz zemes (1. **Tim.** 5:6). Caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un paklausību evaņģēlija principiem un priekšrakstiem, vīrieši un sievietes kļūst tīri no grēka un pārvar garīgo nāvi.

Garīgā nāve arī iestājas pēc mirstīgā ķermeņa nāves. Gan augšāmceltās būtnes, gan velns un viņa eņģeļi tiks tiesāti. Tie, kas būs apzināti sacēlušies pret evaņģēlija gaismu un patiesību, cietīs garīgo nāvi. Šī nāve bieži vien tiek saukta par otro nāvi (Al. 12:16; Hel. 14:16–19; **M&D** 76:36–38).

Ļaudari tiks izdeldēti, **Psm.** 37:9.

Miesas tieksme ved nāvē, **Rom.** 8:6 (2. **Nef.** 9:39). Iekāres gāž cilvēkus postā un pazušanā, **1. Tim.** 6:9. Grēks dzemdē nāvi, **Jēk. v.** 1:15. To, kas uzvar, neievainos otrā nāve, **Jāņa atkl.** 2:11. Pār tādiem otrai nāvei nav varas, **Jāņa atkl.** 20:6, 12–14. Ļaunajiem būs sava daļa degošā sēra uguns jūrā; tā ir otrā nāve, **Jāņa atkl.** 21:8 (**M&D** 63:17–18).

Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai izvēlēties gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27 (2. **Nef.** 10:23; Al. 29:5; Hel. 14:30–31). Dievs ir sagatavojis ceļu mūsu izglābšanai no nāves un elles, **2. Nef.** 9:10. Atraieties no elles sāpēm, lai jums nenāktos ciest otro nāvi, **Jēk.** 3:11. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, **Mos.** 3:19. Lai Tas Kungs dāvā jums grēku nožēlošanu, lai jums nenāktos ciest otro nāvi, **Al.** 13:30. Alma bija saistīts ar mūžīgām nāves saitēm, **Al.** 36:18. Bezdievīgie mirst attiecībā uz lietām, kas piederas taisnībai, **Al.** 40:26 (Al. 12:16). Krišana atnesa visai cilvēcei garīgo nāvi, **Al.** 42:9 (Hel. 14:16–18).

Kad Ādams krita, viņš kļuva garīgi miris, **M&D** 29:40–41, 44.

Nāve, otrā. *Skat.* Nāve, garīgā

Nāves jūra

Sāls jūra Jordānas ielejas dienvidu daļā. Tā bija pazīstama arī kā Sāls jūra. Tās ūdens līmenis ir apmēram 395 metrus zem Vidusjūras ūdens līmeņa. Sodomas, Gomoras un Coāras jeb Belas pilsētas bija tās krastos (1. **Moz.** 14:2–3).

Piepildot pravietojumu un kā viena no Glābēja Otrās Atnākšanas zīmēm, Nāves jūras ūdeņi tiks izdziedināti, un tur uzplauks dzīvība (Ec. 47:8–9).

Nāvēssods. *Skat. arī* Slep kavība

Sodišana ar nāvi par pastrādātu noziegumu, īpaši saistīts ar sodu par slepkavību.

Kas izlēja cilvēka asinis, tā asinis caur cilvēkiem tiks izlietas, **1. Moz.** 9:6 (DžST, 1. **Moz.** 9:12–13). Slep kava noteikti jānodod nāvei, **4. Moz.** 35:16.

Slep kavas, kas nogalina tiši, mirs,

Nebukadnēcars

2. Nef. 9:35. Tu tiec notiesāts, lai mirtu, saskaņā ar likumu, **Al.** 1:13–14. Tas, kas slepkavoja, tika sodīts ar nāvi, **Al.** 1:18. Likums prasa tā dzīvību, kurš slepkavoja, **Al.** 34:12.

Tam, kas nogalina, jāmirst, **M&D** 42:19.

Nebukadnēcars. *Skat. arī* Bābele; Daniēls

Vecajā Derībā Bābeles ķēniņš (604.–561. g. pr. Kr.), kurš pakļāva Jūdu (2. Ķēn. 24:1–4) un ielenca Jeruzālemi (2. Ķēn. 24:10–11). Pravietim Lehijam tika pavēlēts pamest Jeruzālemi apmēram 600. g. pr. Kr., lai netiktu paņemts gūstā uz Bābeli (1. Nef. 1:4–13), kad Nebukadnēcars aizveda ķēniņu Cedekiju un tautu (2. Ķēn. 25:1, 8–16, 20–22). Daniēls iztulkoja Nebukadnēcara sapņus (Dan. 2; 4).

Nefijieši. *Skat. arī* Lamanieši; Mormona Grāmata; Nefijs, Lehija dēls

Ļaužu grupa Mormona Grāmatā, no kuriem daudzi bija pravieša Nefija, Lehija dēla, pēcteči. Viņi atdalījās no lamaniešiem un visā visumā bija taisnīgāki nekā lamanieši. Tomēr galu galā viņus iznīcināja lamanieši ļaundarību dēļ.

Nefijieši atdalījās no lamaniešiem, **2. Nef.** 5:5–17. Visi tie, kas nebija lamanieši, bija nefijieši, **Jēk.** 1:13. Nefijiešus iedvesmoja labāks iemesls, **Al.** 43:6–9, 45. Nefijieši nekad nebija bijuši laimīgāki kā Moronija laikā, **Al.** 50:23. Nefijieši tika pasargāti dēļ taisnīgo lūgšanām, **Al.** 62:40. Nefijieši sāka krist neticībā, **Hel.** 6:34–35. Jēzus mācīja un kalpoja starp nefijiešiem, **3. Nef.** 11:1–28:12. Visi bija pievērsti Tam Kungam, un viņiem viss bija kopīgs, **4. Nef.** 1:2–3. Nebija strīdu, mīlestība mita ļaužu sirdīs, un viņi bija laimīgākie starp visiem ļaudīm, **4. Nef.** 1:15–16. Nefijieši sāka kļūt leprni un uzpūtīgi, **4. Nef.** 1:43. Asinis un slepkavošana izplatījās pa visu zemes virsu, **Morm.** 2:8. Nefijieši pieauga savā ļaundarībā, un Mormons atteicās tos vadīt, **Morm.** 3:9–11. Visi nefijieši, izņemot divdesmit četrus, bija nogalināti, **Morm.**

6:7–15. Katrs nefijietis, kas nenoliedza Kristu, tika nodots nāvei, **Morm.** 1:2.

Nefijieši tika iznīcināti dēļ savām ļaundarībām un grēkiem, **M&D** 3:18. Bīstieties lepnības, lai jūs nekļūtu kā nefijieši, **M&D** 38:39.

Nefijiešu mācekļi. *Skat.* Trīs nefijiešu mācekļi

Nefijs, Helamana dēla Nefija dēls. *Skat. arī* Mācekļis; Nefijs, Helamana dēls

Mormona Grāmatā viens no divpadsmit nefijiešu mācekļiem, kurus izraudzījās augšāmcēlies Jēzus Kristus (3. Nef. 1:2–3; 19:4). Šis pravietis spēcīgi lūdza To Kungu par savu tautu. Nefijs izdzirdēja Tā Kunga balsi (3. Nef. 1:11–14). Nefiju apmeklēja arī eņģeļi, viņš izdzina velnus, uzcēla savu brāli no mirušiem un sniedza liecību, kurai nevarēja nenoticēt (3. Nef. 7:15–19; 19:4). Nefijs veda Svēto Rakstu pierakstus (3. Nef. 1:2–3).

Trešā Nefija grāmata: Grāmatu, ko sarakstīja Nefijs, kas bija Helamana dēla Nefija dēls. 1. līdz 10. nodaļā ir parādīta pravietojumu piepildīšanās par Tā Kunga atnākšanu. Bija dota zīme par Kristus dzimšanu; ļaudis nožēloja grēkus; bet tad tie atgriezās pie ļaundarībām. Beigās vēstures, zemestrīces, stipri vēji un lieli postījumi deva zīmi par Kristus nāvi. No 11. līdz 28. nodaļai pierakstīta Kristus atnākšana Amerikas kontinentā. Tā ir 3. Nefija grāmatas centrālā daļa. Daudzi no Kristus vārdiem ir līdzīgi Viņa sprediķiem, kas pierakstīti Bībelē (piem. Mat. 5–7 un 3. Nef. 12–14). 29. līdz 30. nodaļa satur Mormona vārdus pēdējo dienu tautām.

Ceturta Nefija grāmata: Šajā grāmatā ir tikai četrdesmit deviņi panti, visi vienā nodaļā, tomēr tā aptver gandrīz trīssimt gadus no nefijiešu vēstures (34.–321. g. pēc Kr.). Vairākas rakstītāju paaudzes, ieskaitot Nefiju, deva savu ieguldījumu šajā pierakstā. No 1. līdz 19. pantam stāstīts, ka pēc augšāmceltā Kristus apmeklējuma visi nefijieši un lamanieši tika pievērsti evaņģēlijam. Valdīja miers, mīlestība un satiecība. Trīs nefijiešu

mācekļi, kuriem Kristus bija atļāvis pakļūt uz Zemes līdz Viņa Otrajai Atnākšanai (3. Nef. 28:4–9), kalpoja ļaudīm. Nefijs atstāja pierakstu savam dēlam Amosam. No 19. līdz 47. pantam ir pieraksts par Amosa kalpošanu (84 gadi) un par viņa dēla Amosa kalpošanu (112 gadi). 201. g. pēc Kr. lepnums sāka radīt problēmas ļaužu starpā, kuri sadalījās pašķīrām, un sākās viltus baznīcas, lai gūtu peļņu (4. Nef. 1:24–34).

Pēdējie 4. Nefija grāmatas panti parāda, ka ļaudis atkal bija atgriezušies pie ļaundarībām (4. Nef. 1:35–49). 305. g. pēc Kr. Amoss, Amosa dēls, nomira un viņa brālis Amarons paslēpa visus svētos pierakstus, lai tie būtu drošībā. Vēlāk Amarons uzticēja pierakstus Mormonom, kurš pierakstīja daudzus savas dzīves laika notikumus un tad saīsināja pierakstus (Morm. 1:2–4).

Nefijs, Helamana dēls. *Skat. arī*

Helamans, Helamana dēls; Lehijis, nefijiešu misionārs

Mormona Grāmatā dižs nefijiešu praviētis un misionārs.

Bija Helamana vecākais dēls, **Hel.** 3:21. Tika iecelts par augstāko soģi, **Hel.** 3:37. Viņš un viņa brālis Lehijis daudzus lamaniešus pievērsa evaņģēlijam, **Hel.** 5:18–19. Tika uguns ieskauts un atbrīvots no cietuma, **Hel.** 5:20–52. Lūdza sava dārza tornī, **Hel.** 7:6–10. Atklāja augstā soģa slepkavu, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Viņam tika dota liela vara no Tā Kunga, **Hel.** 10:3–11. Lūdza Tam Kungam sūtīt badu un pēc tam izbeigt badu, **Hel.** 11:3–18.

Nefijs, Lehija dēls. *Skat. arī* Lehijis,

Nefija tēvs; Nefijieši

Mormona Grāmatā taisnīgs Lehija un Sārijas dēls (1. Nef. 1:1–4; 2:5). Nefijam bija stipra ticība Dieva vārdam (1. Nef. 3:7), un viņš kļuva par dižu pravieti, pierakstu vedēju un savas tautas vadoni.

Bija paklausīgs un lūdza ticībā, **1. Nef.** 2:16. Atgriezās Jeruzālemē, lai dabūtu misiņa plāksnes, **1. Nef.** 3–4. Atgriezās Jeruzālemē, lai atvestu Ismaēla ģimeni tuksnesī, **1. Nef.** 7. Redzēja to pašu vīziju,

ko bija redzējis Lehijis, **1. Nef.** 10:17–22; 11. Redzēja vīzijā savas tautas nākotni un evaņģēlija atjaunošanu, **1. Nef.** 12–13. Izskaidroja sapni par dzīvības koku, **1. Nef.** 15:21–36. Salauza savu loku, bet caur ticību varēja iegūt barību, **1. Nef.** 16:18–32. Uzbūvēja kuģi un ceļoja uz apsolīto zemi, **1. Nef.** 17–18. Nefijieši un lamanieši sadalījās, **2. Nef.** 5. Sniedza pēdējo liecību, **2. Nef.** 33.

Nefija Pirmā grāmata: No 1. nodaļas līdz 18:8 stāstīts galvenokārt par Lehiju un viņa ģimeni, kas dzīvoja Jeruzālemē. Viņi ceļoja cauri neaugļīgiem tuksnešiem, līdz tie sasniedza jūru. 1. Nefija 18:9–23 ir stāstīts par viņu ceļojumu uz apsolīto zemi Tā Kunga vadībā par spīti tam, ka Lamans un Lemuēls sacēlās. 19. līdz 22. nodaļā ir pavēstīts nolūks, kāpēc Nefijs ved pierakstus (1. Nef. 6; 19:18)—pārliecināt visus atcerēties To Kungu, viņu Pestītāju. Viņš citēja Jesaju (1. Nef. 20–21) un izskaidroja Jesajas vēstījumus ar cerību, ka visi varēs nākt iepazīt Jēzu Kristu kā savu Glābēju un Pestītāju (1. Nef. 22:12).

Nefija Otrā grāmata: 1. līdz 4. nodaļa satur dažas no Lehija pēdējām mācībām un pravietojumiem pirms viņa nāves, ieskaitot svētības saviem dēliem un viņu pēctečiem. 5. nodaļā ir izskaidrots, kāpēc nefijieši atdalījās no lamaniešiem. Nefijieši uzcēla templi, mācīja Mozus likumu un veda pierakstus. 6. līdz 10. nodaļa satur Jēkaba, Nefija jaunākā brāļa, vārdus. Jēkabs pārskatīja Jūdas vēsturi un pravietoja par Mesiju, daļa no tā tika ņemta no pravieša Jesajas rakstiem. No 11. līdz 33. nodaļai Nefijs ir pierakstījis savu liecību par Kristu, Jēkaba liecību, pravietojumus par pēdējām dienām un vairākas nodaļas no Vecās Derības Jesajas grāmatas.

Nefija plāksnes: *Skat.* Plāksnes

Negantā baznīca. *Skat.* Velns—Velna baznīca

Negants, Negantība. *Skat. arī* Grēks

Svētajos Rakstos kaut kas tāds, kas taisnīgajiem un šķīstajiem rada riebumu vai naidu.

Nehemija

Lūpas, kas melo, ir negantība Tam Kungam, **Sal. Pam.** 12:22.

Lepnība ir neganta Tā Kunga acīs, **Jēk.** 2:13–22. Ļaunie tiks nodoti skatīt paši savas negantības, **Mos.** 3:25. Nešķīstība ir visnegantākais grēks, izņemot slepkavību un Svētā Gara noliegšanu, **Al.** 39:3–5.

Tā Kunga dusmas ir iedegušās pret viņu negantībām, **M&D** 97:24.

Nehemija

Israēliešu augstmanis Bābelē Vecajā Derībā (vai nu levīts, vai arī no jūdas cilts), kurš bija dzērienu devēja amatā Artakserksa galmā, no kā viņš saņēma ķēnišķīgo uzdevumu, kas pilnvaroja viņu atjaunot Jeruzālemes mūrus.

Nehemijas grāmata: Šī grāmata ir Ezras grāmatas turpinājums. Tā satur atskaiti par progresu un grūtībām darbā Jeruzālemē pēc jūdu atgriešanās no babiloniešu gūsta. No 1. līdz 7. nodaļai stāstīts par Nehemijas pirmo Jeruzālemes apmeklējumu un pilsētas mūru atjaunošanu par spīti lielajai pretestībai. 8. līdz 10. nodaļā ir aprakstītas reliģiskās un sociālās reformas, ko Nehemija centās īstenot. 11. līdz 13. nodaļā ir dots cienīgo cilvēku vārdu saraksts un atskaite par mūru iesvētīšanu. 13. nodaļā no 4. līdz 31. pantam ir pierakstīts Nehemijas otrais Jeruzālemes apmeklējums pēc divpadsmit gadu pārtraukuma.

Nehors. *Skat. arī* Antikrists; Viltus priesterība

Ļauns cilvēks Mormona Grāmatā. Nehors bija viens no pirmajiem, kas piekopa viltus priesterību starp nefījiešiem. Pēc tam, kad bija mācījis viltus mācību un nogalinājis Gideonu, Nehors par saviem noziegumiem tika sodīts ar nāvi (Al. 1). Nehora sekotāji turpināja viņa ļaunos darbus un mācības ilgi pēc Nehora nāves.

Almu un Amuleku ieslodzīja cietumā soģis, kas bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 14:14–18. Tie, kas bija nokauti, bija Nehora ticības, **Al.** 16:11. Daudzi bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 21:4. Lielākais skaits

no tiem, kas nokāva savus brāļus, bija pēc Nehora kārtas, **Al.** 24:28.

Nemirstīgs, Nemirstība. *Skat. arī* Augšāmcelšanās; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Stāvoklis, kad augšāmcelta būtne dzīvo mūžīgi, nav pakļauta fiziskajai nāvei.

Viņš ir augšāmcēlies, **Marka** 16:6. Tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22. Nāve ir aprīta, kad mirstīgais tērpjas nemirstībā, **1. kor.** 15:53–54. Jēzus ir iznīcinājis nāvi un atnesis neiznīcību, **2. Tim.** 1:10.

Nemirstība ir gara un ķermeņa atjaunošana kopā vienam ar otru, **2. Nef.** 9:13. Gari, apvienojoties ar saviem ķermeņiem, kļūst nemirstīgi, lai nekad vairs nemirtu, **Al.** 11:45.

Uzticīgie tiks kronēti ar nemirstību un mūžīgo dzīvi, **M&D** 75:5. Zeme kļūs svētīta un nemirstīga, **M&D** 77:1 (**M&D** 130:9).

Dieva darbs un godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39.

Nepiedodams grēks. *Skat. arī* Pazušanas dēli; Slepkavība; Svētais Gars; Zaimot, Zaimošana

Svētā Gara noliegšanas grēks, grēks, kas nevar tikt piedots.

Svētā Gara zaimošana cilvēkiem netiks piedota, **Mat.** 12:31–32 (**Marka** 3:29; **Lūk.** 12:10). Ir neiespējami tos, kas bija kļuvuši par Svētā Gara dalībniekiem, atjaunot atkal grēku nožēlošanai, **Ebr.** 6:4–6. Ja mēs pēc patiesības atziņas saņemšanas tīši grēkojam, tad neatliek vairs upuris par grēkiem, **Ebr.** 10:26.

Ja tu noliedz Svēto Garu un tu zini, ka tu to noliedz, tas ir grēks, kas nav piedodams, **Al.** 39:5–6 (**Jēk.** 7:19).

Viņiem nav piedošanas, jo viņi ir nolieguši Vienpiedzimušo Dēlu, pie sevis sitot Viņu krustā, **M&D** 76:30–35. Zaimošana pret Svēto Garu netiks piedota, kas ir nevainīgas asins izliešana pēc tam, kad jūs esat saņēmuši Manu

jauno un mūžīgo derību, **M&D** 132:26–27.

Nesvēts. *Skat.* Bezdievīgs

Nešķīstis, Nešķīstība. *Skat. arī*

Bezdievīgs; Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Netaisnīgs, Netaisnība; Tīrs un netīrs

Garīgā netīrība dēļ apzinātas nepaklausības Dievam.

Tas Kungs nomazgās Ciānas meitu nešķīstumus, **Jes.** 4:4 (2. Nef. 14:4).

Dieva valstība nav nešķīsta, **1. Nef.** 15:34 (Al. 7:21). Tie, kas ir nešķīsti, arī paliks nešķīsti, **2. Nef.** 9:16 (Morm. 9:14). Kā jūs jutīsities, ja jūs stāvēsit Dieva tiesas priekšā un jūsu drānas būs notraipītas ar netīrumiem, **Al.** 5:22.

Viņiem ir jāpaliek nešķīstiem, **M&D** 88:35.

Kad es atpūtišos un tikšu attīrīta no netīrības, **Moz.** 7:48.

Netaisnīgs, Netaisnība. *Skat.*

arī Bezdievīgs; Grēks; Ļauns, Ļaundarība; Nešķīstis, Nešķīstība; Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Ļauns, netaisnīgs; cilvēki, kas nemīl Dievu vai Dieva lietas un kas neatbalsta Viņa darbu.

Netaisnie neņemtos Dieva valstību, **1. kor.** 6:9–10. Sodā krīt tie, kas mīlējuši netaisnību, **2. tes.** 2:12. Jēzus Kristus var šķīstīt mūs no visas netaisnības, **1. Jāņa v.** 1:9.

Netaisns ķēniņš sagroza visus taisnības ceļus, **Mos.** 29:23. Pamatu likšana zināšanai ir sāka ar likumu zinātāju un soģu netaisnību, **Al.** 10:27.

Es izsūtu jūs norāt pasauli par netaisnīgajiem darbiem, **M&D** 84:87. Dvēselei ir jātiek iesvētītai pret visu netaisnību, **M&D** 88:17–18. Gandrīz visu cilvēku daba ir sākt izmantot netaisnīgu valdīšanu, **M&D** 121:39.

Neticība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt

Nepietiekama ticība Dievam un Viņa evaņģēlijam.

Viņš tur nedarīja daudz brīnumu viņu

neticības dēļ, **Mat.** 13:58. Savas mazticības dēļ Jēzus mācekļi nevarēja izdzīt ļauno garu, **Mat.** 17:14–21. Palidzi manai neticībai, **Marka** 9:23–24. Jēzus norāja Savus apustuļus par viņu neticību un cietsirdību, **Marka** 16:14. Vai viņu neuzticība atceļ Dieva uzticību, **Rom.** 3:3.

Ir labāk, ka viens cilvēks aizies bojā, nekā tauta kritis neticībā un ies bojā, **1. Nef.** 4:13. Kad pienāks laiks, ka tie kritis neticībā, Viņš liks tiem tapt izkaisītiem un satriektiem, **2. Nef.** 1:10–11 (M&D 3:18). Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:1–5. Es nevarēju jūdiem rādīt tik lielus brīnumus viņu neticības dēļ, **3. Nef.** 19:35.

Jūsu prāti iepriekš ir bijuši aptumšoti neticības dēļ, **M&D** 84:54–58.

Netiklība. *Skat.* Ārlaulības sakari

Netikumība. *Skat.* Juteklisks, Juteklība; Ļauns, Ļaundarība; Seksuālā netikumība; Šķīstība

Netīrs. *Skat.* Tīrs un netīrs

Nevainība, Nevainīgs

Nevainojams, bez grēka.

Pirms Krišanas Ādams un Ieva bija nevainīgi, **2. Nef.** 2:23. Nevainīgo asinis stāvēs kā liecība, **Al.** 14:11.

Katra cilvēka gars bija nevainīgs sākumā, **M&D** 93:38. Nevainīgais nedrīkst tikt nosodīts kopā ar netaisnīgo, **M&D** 104:7. Džozefs un Hairams Smits nebija vainīgi nevienā noziegumā, **M&D** 135:6–7.

Bērni ir tīri kopš pasaules radīšanas, **Moz.** 6:54.

Nezāles

Zāle vai kaitīga nezāle, kas pēc izskata līdzinās kviešiem. To nevar atšķirt no kviešiem, līdz tā nav pilnīgi izaugusi (Mat. 13:24–30; M&D 86:1–7).

Nicināt. *Skat.* Ienīst, Naidis

Niedru jūra. *Skat.* Sarkanā jūra, Niedru jūra

Niknums. *Skat.* Dusmas

Nikodēms. *Skat. arī* Farizeji

Jaunajā Derībā taisnīgs jūdu valdnieks (iespējams sinedrijā) un farizejs (Jāņa 3:1).

Viņš runāja ar Jēzu nakti, **Jāņa** 3:1–21. Viņš aizstāvēja Kristu farizeju priekšā, **Jāņa** 7:50–53. Viņš atnesa svaidāmās zāles Jēzus apglabāšanai, **Jāņa** 19:39–40.

Ninive. *Skat. arī* Asīrija, Asura; Jona

Vecajā Derībā Asīrijas galvaspilsēta un vairāk nekā divi simti gadu liels tirdzniecības centrs Tigras upes austrumu krastā. Tā krita līdz ar visu Asīriju 606. g. pr. Kr.

Sanheribs, Asīrijas ķēniņš, dzīvoja Ninivē, **2. Ķēn.** 19:36. Jona tika sūtīts, lai aicinātu pilsētu nožēlot grēkus, **Jon.** 1:1–2 (Jon. 3:1–4). Ninives ļaudis nožēloja grēkus, **Jon.** 3:5–10.

Kristus jūdu priekšā izmantoja Ninivi kā piemēru grēku nožēlošanai, **Mat.** 12:41.

Noa, Bībeles patriarhs. *Skat. arī* Gabriēls; Plūdi Noas laikā; Šķirsts; Varavīksne

Vecajā Derībā Lameha dēls un desmitais patriarhs kopš Ādama (1. Moz. 5:29–32). Viņš liecināja par Kristu un sludināja grēku nožēlošanu jaunai paaudzei. Kad ļaudis noraidīja viņa vēstījumu, Dievs pavēlēja viņam uzbūvēt šķirstu, lai izvietotu tur savu ģimeni un visus dzīvniekus, kad zeme tiks pārplūdināta, lai iznīcinātu ļaunos (1. Moz. 6:13–22; Moz. 8:16–30). Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka Noa ir eņģelis Gabriēls un stāv nākamais aiz Ādama glābšanas atslēgu turēšanā.

Viņš un viņa dēli Jafets, Šems un Hams, un viņu sievas tika izglābti, kad tie uzbūvēja šķirstu pēc Dieva pavēles, **1. Moz.** 6–8 (Ebr. 11:7; 1. Pēt. v. 3:20). Tas Kungs ar Nou atjaunoja to derību, ko Viņš bija noslēdzis ar Ēnohu, **1. Moz.** 9:1–17 (DžST, 1. Moz. 9:15, 21–25; Moz. 7:49–52).

Noa, kad viņam bija desmit gadi, tika ordinēts priesterībā no Metuzāla, **M&D** 107:52.

Cilvēki centās atņemt viņa dzīvību, bet Dieva spēks viņu izglāba, **Moz.** 8:18. Viņš kļuva par taisnības sludinātāju un mācīja

Jēzus Kristus evaņģēliju, **Moz.** 8:19, 23–24 (2. Pēt. v. 2:5).

Noa, Zenifa dēls

Ļauns ķēniņš Mormona Grāmatā. Viņš valdīja pār nefījiešu grupu Nefija zemē.

Noa izdarīja daudzus grēkus, **Mos.** 11:1–15. Viņš pavēlēja nogalināt pravieti Abinadiju, **Mos.** 13:1 (Mos. 17:1, 5–20). Noa tika sadedzināts līdz nāvei, **Mos.** 19:20.

Nonāvēt. *Skat.* Nāvēssods; Slepkaība

Nosodīt, Nosodišana. *Skat. arī* Tiesa, Pedējā; Tiesāt, Tiesa

Tikt tiesātam un atrastam par vainīgu Dieva priekšā.

Dievs nosodīs sirdī ļaunu vīru, **Sal. Pam.** 12:2.

Tas Kungs mūs pārmāca, lai mēs ar pasauli netopam pazudināti, **1. kor.** 11:32.

Mūsu vārdi, darbi un domas mūs nosodīs, **Al.** 12:14. Zinādami lietas un tās nedarīdami, cilvēki nonāk zem nosodījuma, **Hel.** 14:19. Ja mēs pārtrauksim centsties, mēs paši tiksīm sodīti, **Mor.** 9:6.

Tas, kas nepiedod savam brālim, paliek nosodīts Tā Kunga priekšā, **M&D** 64:9. Tas, kurš grēko pret lielāku gaismu, saņems lielāku nosodījumu, **M&D** 82:3. Visa Baznīca ir zem nosodījuma, kamēr tie nenozēlos grēkus un neatcerēsies Mormona Grāmatu, **M&D** 84:54–57.

Nožēlas pilns gars. *Skat.* Salauzta sirds

Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana.

Skat. arī Atzīt, Atzīšanās; Grēku piedošana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Piedot; Salauzta sirds

Prāta un sirds izmaiņas, kas nes svaigu attieksmi pret Dievu, sevi pašu un dzīvi vispār. Grēku nožēlošana nozīmē, ka cilvēks novēršas no ļaunā un pievērš savu sirdi un gribu Dievam, pakļaudamies Dieva pavēlēm un vēlmēm un atmetot grēku. Patiesas grēku nožēlošana nāk no Dieva mīlestības un patiesas vēlēšanās paklausīt Viņa pavēlēm. Visi cilvēki, kas

ir sasnieguši atbildības vecumu, ir grēkojuši un tiem ir jānožēlo grēki, lai pilnveidotos glābšanas virzienā. Tikai caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu mūsu grēku nožēlošana iegūst spēku un tiek Dieva pieņemta.

Izsūdziet grēkus Tam Kungam, **Ezr.** 10:11. Pārtrauciet savus ļaunos darbus, mitieties ļaunu darīt, **Jes.** 1:16. Atgriezieties, atsakieties no visiem saviem pārkāpumiem, **Ec.** 18:30–31.

Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi, **Mat.** 3:2. Debesīs ir prieks par ikvienu grēcinieku, kas atgriežas, **Lūk.** 15:7. Dievs aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem, **Ap. d.** 17:30 (2. Nef. 9:23; 3. Nef. 11:31–40; M&D 133:16). Dievišķas skumjas dod atgriešanās svētību, **2. kor.** 7:10.

Visvarenā Kunga Gars ir radījis varenu pārmaiņu mūsu sirdīs, ka mums vairs nav tieksmes darīt ļaunu, **Mos.** 5:2. Ja viņš atzīstas savos grēkos un nožēlo tos, tam jūs piedosit, **Mos.** 26:29. Pēc Almas sludināšanas daudzi cilvēki sāka nožēlot grēkus, **Al.** 14:1. Neatlieciet savu grēku nožēlošanas dienu, **Al.** 34:33. Alma mācīja Helamanam par savu grēku nožēlošanu un pievēršanu, **Al.** 36 (Mos. 27:8–32). Grēku nožēlošana nevarētu nākt pie cilvēkiem, ja nebūtu bijis soda, **Al.** 42:16. Lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedis tevi pie grēku nožēlošanas, **Al.** 42:29. Jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20. Kas nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs bērns, to Es pieņemšu, **3. Nef.** 9:22. Nožēlojiet grēkus, jūs visi zemes gali, **3. Nef.** 27:20. Cik bieži tie nožēloja grēkus, tik tiem tika piedots, **Mor.** 6:8.

Neteic neko, kā vien grēku nožēlošanu šai paaudzei, **M&D** 6:9 (M&D 11:9). Cik liels ir Viņa prieks par dvēseli, kas nožēlo grēkus, **M&D** 18:13. Katram cilvēkam ir jānožēlo grēki vai jācieš, **M&D** 19:4. Tam, kas grēko un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:28. Tam, kas atzīstas un atmet savus grēkus, tiek piedots, **M&D** 58:42–43. Mirušie, kas nožēlo grēkus, tiks pēstīti, **M&D** 138:58.

Mēs ticam grēku nožēlošanai, **TA** 1:4.

Numeri. *Skat. arī* Pentateihs

Ceturta grāmata Vecajā Derībā. Mozus sarakstīja Numeri grāmatu. Numeri grāmata stāsta par Israēla ceļojumu no Sinaja kalna līdz Moāba līdzenumam Kānaānas robežās. Viena no svarīgākajām lietām, ko tā māca, ir tā, ka Dieva ļaudīm ir jāstaigā ticībā, uzticoties Viņa solījumiem, ja viņi grib arī turpmāk gūt panākumus. Tā uzskaita Dieva sodus Israēlam par nepaklausību un sniedz informāciju par israēliešu likumiem. Grāmatas vārds ir atvasināts no vārda *census figures* (tautas skaitīšana) (4. Moz. 1–2; 26).

No 1. līdz 10. nodaļai stāstīts par israēliešu gatavošanos doties prom no Sinaja. No 11. līdz 14. nodaļai ir aprakstīts pats ceļojums, izlūku izsūtīšana uz Kānaānu un Israēla atteikšanās ieiet apsolītajā zemē. 15. līdz 19. nodaļā ir iezīmēti vairāki likumi un vēsturiski notikumi. 20. līdz 36. nodaļā ir aprakstīta ļaužu vēsture pēdējā gadā tuksnesī.

Obadja

Vecās Derības pravietis, kurš pareģoja Edomas likteni. Viņš pravietoja, iespējams, Jorāma valdīšanas laikā (848.–844. g. pr. Kr.) vai babiloniešu iebrukuma laikā 586. g. pr. Kr.

Obadjas grāmata: Grāmata Vecajā Derībā. Tai ir tikai viena nodaļa. Tanī Obadja rakstīja par Edomas krišanu un pravietoja, ka atsvabinātāji uznāks Cīānas kalnā.

Obeds. *Skat. arī* Boāss; Rute

Vecajā Derībā Boāsa un Rutes dēls, tēvs Isajam, kurš kļuva par ķēniņa Dāvīda tēvu (Rut. 4:13–17, 21–22).

1. oficiālā deklarācija. *Skat. arī* Laulība, Precēt—Daudzsievība; Manifests; Vudrafs Vilfords

Izdota Mācības un Derību pēdējās lapusēs, pirmā daļa no 1. oficiālās deklarācijas ir arī pazīstama kā Manifests. Tā tika dota prezidentam Vilfordam Vudrafam un stādīta priekšā Baznīcas locekļiem Vispārējā konferencē 1890. gada

2. oficiālā deklarācija

6. oktobrī. Sākot ar 1862. gadu, dažādi likumi nākamo divdesmit piecu gadu laikā padarīja daudzsieviņu nelikumīgu Amerikas Savienotajās Valstīs. Tas Kungs parādīja Vilfordam Vudrafam caur vīziju un atklāsmi, kas notiks, ja svētie nepārtrauks daudzsieviņas piekopšanu. Manifests formāli paziņoja, ka daudzsieviņas laulības vairs netiek slēgtas.

2. oficiālā deklarācija. *Skat. arī* Kimbals Spensers V.; Priesterība

Doktrināls paziņojums attiecībā uz to, kam var būt Dieva priesterība, tagad izdots Mācības un Derību pēdējās lappusēs. 1978. gada jūnija sākumā Tas Kungs atklāja prezidentam Spenseram V. Kimbalam, ka priesterība ir jādod visiem cieņīgiem vīriešu kārtas Baznīcas locekļiem. Tas padarīja priesterību pieejamu visiem cieņīgiem vīriešiem un tempļa svētības pieejamas visiem cieņīgiem locekļiem, neatkarīgi no rases vai ādas krāsas. 1978. gada 30. septembrī šī deklarācija tika stādīta priekšā Baznīcas Vispārējai konferencei un vienbalsīgi pieņemta.

Olekts

Parastā garuma mērvienība starp ebrejiem—sākotnēji attālums no elkoņa līdz pirkstu galiem.

Olivkoks, eļļas koks. *Skat. arī* Eļļa; Israēls

Israēlam zināms koks un svarīgs lauksaimniecības resurss Bībeles zemēs. Tas tiek audzēts koksnes, augļu un eļļas dēļ. Olivkoks Svētajos Rakstos visbiežāk ir izmantots, lai simbolizētu Israēla namu.

Israēla nams ir salīdzināts ar olīvkoku, kura zari ir nolauzti un izkaisīti, **1. Nef.** 10:12 (1. Nef. 15:12). Tas Kungs salīdzināja Israēla namu ar dārza olīvkoku, **Jēk.** 5–6.

Džozefs Smits nosauca atklāsmi 88. nodaļā par olīvas lapu, **M&D** 88. nodaļas ievads. Augstmanis pateica saviem kalpiem doties viņa vīna dārzā un iestādīt divpadsmit olīvkokus, **M&D** 101:43–62.

Omega. *Skat.* Alfa un Omega; Jēzus Kristus

Omniers. *Skat. arī* Mosija, Benjamīna dēls; Mosijas dēli

Ķēniņa Mosijas dēls Mormona Grāmatā. Omniers kopā ar saviem brāļiem devās sludināt lamaniešiem (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omnijis

Nefijiešu pierakstu vedējs Mormona Grāmatā, kurš rakstīja apmēram 361. g. pr. Kr. (Jar. 1:15; Omn. 1:1–3).

Omnija grāmata: Grāmata, kas pārtulkota no mazajām Nefija plāksnēm Mormona Grāmatā. Grāmatai ir tikai viena nodaļa, kas satur atskaiti par kariem starp nefijiešiem un lamaniešiem. Omnijis sarakstīja tikai šīs grāmatas pirmos trīs pantus. Tālāk plāksnes tika nodotas Amaronam, Kemišam, Abinadomam un beigās Amalekijam. Amalekija nodeva šīs plāksnes ķēniņam Benjamīnam, Zarahemlas ķēniņam.

Ordinēt, Ordinācija. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Amats, Amatpersona; Pilnvaras; Priesterība; Roku uzlikšana

Iecelt amatā vai piešķirt pilnvaras. Lai izmantotu pilnvaras Tā Kunga Baznīcā, cilvēkam jātiek Dieva aicinātam caur atklāsmi un uzliekot viņam rokas, ko dara tie, kam ir pilnvaras (TA 1:5). Kaut arī cilvēks var saņemt pilnvaras caur ordināciju, viņš izmanto tās tikai to vadībā, kuriem ir īpašas šo pilnvaru atslēgas.

Es tevi izredzēju par pravieti tautām, **Jer.** 1:5.

Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un nolīcis, **Jāņa** 15:16.

Būdams pilnvarots no Dieva, Alma ordinēja priesterus, **Mos.** 18:18. Cilvēki tiek ordinēti Augstajā priesterībā ar svētu priekšrakstu, **Al.** 13:1–9. Jēzus aicināja un ordinēja divpadsmit mācekļus, **3. Nef.** 12:1. Elderi ordinēja priesterus un skolotājus ar roku uzlikšanu, **Mor.** 3.

Pagaidiet mazliet, jo jūs vēl neesat ordinēti, **M&D** 5:17. Džozefs Smits tika ordinēts par Jēzus Kristus apustuļi, **M&D** 20:2 (M&D 27:12). Nevienam cilvēkam nedrīkst tikt ordinēts bez draudzes balss,

M&D 20:65. Nevienam netiks dots sludināt Manu evaņģēliju, ja vien viņš nebūs ordinēts no kāda, kuram ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elderi ir ordinēti sludināt Manu evaņģēliju, **M&D** 50:13–18. Divpadsmito pienākums ir ordinēt un savest kārtībā visas pārējās Baznīcas amatpersonas, **M&D** 107:58.

Es meklēju pēc tēvu svētībām un tiesībām, ar kurām es tiktu ordinēts, **Ābr.** 1:2. Džozefs Smits un Oliveris Kauderijs ordinēja viens otru Ārona priesterībā, **DŽS—V** 1:68–72.

Otrais Mierinātājs. *Skat.* Mierinātājs

Otrais stāvoklis. *Skat.* Mirstīgs, Mirstīgā dzīve

Otrā Mozus grāmata. *Skat.* Exodus

Ozianna

Vārds no ebreju valodas, kas nozīmē „lūdzu, izglāb mūs” un tiek izmantots kā slavēšana un lūgums.

Būdiņu svētkos, kuros tika atzīmēta Tā Kunga veiktā Israēla izvešana uz apsolīto zemi, ļaudis dziedāja vārdus no 118. psalma un māja ar palmu zariem. Pie Tā Kunga triumfiālās ienākšanas Jeruzalemē pūlis sauca *Ozianna* un izklāja palmu zarus, kur Jēzum jāt, tādējādi demonstrējot savu sapratni, ka Jēzus bija Tas pats Kungs, kas atbrīvoja Israēlu senatnē (**Psm.** 118:25–26; **Mat.** 21:9, 15; **Marka** 11:9–10; **Jāņa** 12:13). Šie ļaudis atpazīna Kristu kā ilgi gaidīto Mesiju. Vārds *oziana* ir kļuvis par Mesijas godināšanu visos laikos (1. Nef. 11:6; 3. Nef. 11:14–17). Oziannas saucieni tika ietverti Kērtlandes tempļa iesvētīšanā (**M&D** 109:79) un tagad ir kā daļa no mūsdienu tempļu iesvētīšanas.

Paaugstināšana. *Skat.* arī Celestiālā godība; Cilvēks, Cilvēki—Cilvēka iespējas kļūt līdzīgam Debesu Tēvam; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Kronis; Mūžīgā dzīve

Augstākais laimes un godības stāvoklis celestiālajā valstībā.

Tava vaiga priekšā ir prieka pilnība, **Psm.** 16:11.

Viņi ir dievi, patiesi Dieva dēli—tādēļ viss ir viņu, **M&D** 76:58–59. Svētie saņems savu mantojumu un tiks darīti vienlīdzīgi ar Viņu, **M&D** 88:107. Šie eņģeļi nepakļāvās Manam likumam, tādēļ tie paliek atšķirti un vieni, bez paaugstināšanas, **M&D** 132:17. Viriešiem un sievietēm ir jāprecas atbilstoši Dieva likumam, lai iegūtu paaugstināšanu, **M&D** 132:19–20. Šauri ir vērti un šaurs ir ceļš, kas ved uz paaugstināšanu, **M&D** 132:22–23. Ābrahāms, Īzāks un Jēkabs ir iegājuši savā paaugstināšanā, **M&D** 132:29, 37. Es aizzīmogāju uz tevis tavu paaugstināšanu, **M&D** 132:49.

Pacietība. *Skat.* arī Izturēt; Lēnprātīgs, Lēnprātība

Mierīga izturība; spēja izturēt ciešanas, aizvainojumu vai ievainojumu bez sūdzībām vai atreibības.

Esi kluss Tā Kunga priekšā un gaidi uz Viņu, **Psm.** 37:7–8. Kas ir pacietīgs, tas ir arī gudrs, **Sal. Pam.** 14:29.

Ar savu pacietību jūs iemantosīt sev dzīvību, **Lūk.** 21:19. Mēs caur pacietību un iepriecu smeldami Rakstos, gūstam cerību, **Rom.** 15:4. Sekojiet tiem, kas ar ticību un pacietību iemanto apsolījumus, **Ebr.** 6:12–15. Lai izturība parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma, **Jēk.** v. 1:2–4. Jūs esat dzirdējuši par Ījaba pacietību, **Jēk.** v. 5:11.

Viņi visā priecīgi un pacietīgi pakļāvās Tā Kunga gribai, **Mos.** 24:15. Tu visu to panesi ar pacietību Tā Kunga dēļ, kas bija ar tevi, **Al.** 38:4–5.

Turpiniet pacietībā, līdz jūs tapsit pilnīgi, **M&D** 67:13.

Padome debesīs. *Skat.* arī Karš debesīs; Pestīšanas iecere; Pirmsmirstīgā dzīve

Notikums pirmsmirstīgajā dzīvē, kad Tēvs stādīja priekšā Savu ieceri Saviem garīgajiem bērniem, kuriem bija jānāk uz šo Zemi.

Dieva dēli gavilēja aiz prieka,

Padoms

Īj. 38:4–7. Es uzcelšu savu troni augstu pār Dieva zvaigznēm, **Jes.** 14:12–13.

Debesīs izcēlās karš, **Jāņa atkl.** 12:7–11.

Pirms viņi bija dzimuši, viņi saņēma savas pirmās nodarbības garu pasaulē, **M&D** 138:56.

Sātans sacēlās pirmsmirstīgajā dzīvē, **Moz.** 4:1–4. Saprāti tika organizēti, pirms pasaule tika radīta, **Ābr.** 3:22. Dievi apspriedās savā starpā, **Ābr.** 4:26. Dievi pabeidza to darbu, ko viņi bija nolēmuši darīt, **Ābr.** 5:2.

Padoms. *Skat. arī* Pravietsis

Pārmetumi, brīdinājumi, padomi un norādījumi no Tā Kunga un vadītājiem, kas ir Viņa ordinēti.

Es tev došu padomu, **2. Moz.** 18:19. Dievs mani vadīs ar savu padomu, **Psm.** 73:24. Kad padoms netiek dots, tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 11:14.

Farizeji un bauslības mācītāji noraidīja Dieva padomu, **Lūk.** 7:30.

Būt mācītam ir labi, ja paklausa Dieva padomam, **2. Nef.** 9:29.

Uzklausiet padomu no Tā, kurš jūs ir ordinējis, **M&D** 78:2. Saņem padomu no tā, kuru Es esmu nozīmējis, **M&D** 108:1. Viņš cenšas noteikt savu padomu tā padoma vietā, kuru Es esmu iepriekš nolēmis, **M&D** 124:84. Uzklausī Mana kalpa Džozefa padomu, **M&D** 124:89. Ja kāds cilvēks nemeklē Manu padomu, viņam nebūs spēka, **M&D** 136:19.

Pahorans

Trešais nefijiešu augstākais soģis Mormona Grāmatā (**Al.** 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt.

Skat. arī Dieva paveļus, baušļi; Likums; Priekš; Staigāt ar Dievu; Svētīt, Svētīts, Svētība; Uzklausīt

Garīgā nozīmē paklausība ir Dieva gribs izpildīšana.

Noa darīja visu, ko Dievs bija pavēlējis, **1. Moz.** 6:22. Ābrahāms paklausīja Tam Kungam, **1. Moz.** 22:15–18. Visu, ko Tas Kungs ir runājis, mēs darīsim, **2. Moz.** 24:7. Tādēļ klausies, Israēl, un ievēro, ka

tu tos pildi, **5. Moz.** 6:1–3. Mili To Kungu un paklausī Viņa balsij, **5. Moz.** 30:20. Paklausība ir labāka nekā upuris, **1. Sam.** 15:22. Bīsties Dieva un turi Viņa baušļus, **Sal. Māc.** 12:13–14.

Ne ikkatrs ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Tēva gribu, **Mat.** 7:21 (3. Nef. 14:21). Ja kāds grib darīt Viņa prātu, tas sapratis, vai šī mācība ir no Dieva, **Jāņa** 7:17. Mums Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem, **Ap. d.** 5:29. Bērni, klausait savus vecākus, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Es paklausīju Gara balsij, **1. Nef.** 4:6–18. Ja cilvēku bērni tur Dieva pavēles, Viņš tos baro, **1. Nef.** 17:3. Sargieties, lai jūs neklusātu jaunajam garam, **Mos.** 2:32–33, 37 (**M&D** 29:45). Cilvēki ļauj savu algu atbilstoši tam garam, kuram tie klausā, **Al.** 3:26–27.

Cilvēkiem ir daudz kas jādara pēc savas brīvas gribas, **M&D** 58:26–29. Nekā cilvēks neaizvaino Dievu, kā vien tie, kas neatzīst Viņa roku un neklusā Viņa pavēlēm, **M&D** 59:21. Es, Tas Kungs, esmu saistīts, kad jūs darāt, ko Es saku, **M&D** 82:10. Katra dvēsele, kas paklausa Manai balsij, redzēs Manu vaigu un zinās, ka Es esmu, **M&D** 93:1. Ļaudīsim jātiek pār mācītiem, līdz tie iemācīsies paklausību, **M&D** 105:6. Kad mēs iegūstam jebkuru svētību no Dieva, tas ir caur paklausību tam likumam, ar ko tā ir noteikta, **M&D** 130:21.

Ādams bija paklausīgs, **Moz.** 5:5. Mēs tos pārbaudīsim, lai redzētu, vai tie darīs visu, ko Tas Kungs pavēlēs, **Ābr.** 3:25.

Paļāvība. *Skat. arī* Ticība, Ticēt; Uzticība

Būt ar pārliecību, ticību, uzticību kaut kam, it īpaši Dievam un Jēzum Kristum.

Labāk ir paļauties uz To Kungu, nekā cerēt uz cilvēkiem, **Psm.** 118:8. Tas Kungs ir tavs patvērums, **Sal. Pam.** 3:26.

Kad Kristus parādīsies, lai mums būtu drošs prāts, **1. Jāņa v.** 2:28.

Ļaunie nefijieši pazaudēja savu bērnu uzticību, **Jēk.** 2:35.

Tad tava paļāvība kļūs stipra Dieva klātbūtnē, **M&D** 121:45.

Pamācība

Īss morāls izteiciens vai padoms.

Salamana Pamācības: Vecās Derības grāmata, kas satur daudzas līdzības, teicienus un poēmas, dažas no kurām sarakstīja Salamans. Salamana Pamācību grāmata bieži vien tiek citēta Jau-najā Derībā.

1. līdz 9. nodaļa satur izskaidrojumu par patiesu gudrību. No 10. līdz 24. nodaļai satur izteicienus par pareizu un nepareizu dzīves veidu. No 25. līdz 29. nodaļai satur Salamana pamācības, ko pierakstījuši Hiskijas, Jūdu ķēniņa, cilvėki. 30. līdz 31. nodaļa ietver tikumī-gas sievietes aprakstu.

Paradīze. *Skat. arī* Debesis

Garu pasaules daļa, kurā taisnīgie gari, kas ir pametuši šo dzīvi, gaida ķermeņa augšāmcelšanos. Tas ir laimes un miera stāvoklis.

Paradīze tiek lietota Svētajos Rakstos, lai apzīmētu arī garu pasauli (Lūk. 23:43), celestiālo valstību (2. kor. 12:4) un Zemes Tūkstošgades paradīzes godību (TA 1:10).

Tam, kas uzvar, Es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē, **Jāņa atkl.** 2:7.

Dieva paradīzei būs jāatdod taisnīgo gari, **2. Nef.** 9:13. Taisnīgo gari tiek uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, **Al.** 40:11–12. Visi Jēzus mācekļi bija aizgājuši Dieva paradīzē, izņemto tikai trīs, **4. Nef.** 1:14. Es drīz došos atpūsties Dieva paradīzē, **Mor.** 10:34.

Kristus kalpoja taisnīgo gariem paradīzē, **M&D** 138.

Paraugš

Paraugš, kam cilvēks var sekot, lai sasniegtu zināmus rezultātus. Svētajos Rakstos *paraugš* parasti nozīmē piemēru, kā dzīvot noteiktā veidā vai kaut ko uzcelt.

Tas Kungs pavēlēja Israēlam uzcelt saiešanas telti atbilstoši tam paraugam, kas tika parādīts Mozum, **2. Moz.** 25. Dāvids nodeva Salamanam paraugš, kā celt tempļi, **1. Laiku** 28:11–13.

Lai manī Jēzus Kristus varētu parādīt priekšzīmi tiem, kas Viņam ticēs, **1. Tim.** 1:16.

Es došu jums paraugu visās lietās, lai jūs netiktu pievilti, **M&D** 52:14.

Parāds. *Skat. arī* Piedot

Kā lietots Svētajos Rakstos, ar naudu vai īpašumu, kas aizņemts no cita, aizņēmējs nokļūst tādā kā jūgā. Citā nozīmē Jēzus mācīja, ka mums jālūdz Tēvam piedot mūsu parādus jeb atbrīvot mūs no samaksas par mūsu grēkiem—caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu—pēc tam, kad mēs esam piedevuši citiem viņu pārkāpumus pret mums (Mat. 6:12; 3. Nef. 13:11).

Bezdievīgais ņem uz parāda un neatdod, **Psm.** 37:21. Kas aizņemas, kļūst par aizdevēja kalpu, **Sal. Pam.** 22:7.

Visu šo parādu es tev atlaidu: vai tad tev arīdanz nebija apžēloties, **Mat.** 18:23–35. Nepalieciet nevienam neko parādā kā vienīgi, ka jūs cits citu mīlat, **Rom.** 13:8.

Jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, **Mos.** 2:21–24, 34. Tam, kas aizņemas no sava kaimiņa, ir jāatdod tas, ko viņš ir aizņēmis, **Mos.** 4:28.

Samaksā parādu un atbrīvo sevi no jūga, **M&D** 19:35. Ir aizliegts nonākt parādā saviem ienaidniekiem, **M&D** 64:27. Samaksājiet visus savus parādus, **M&D** 104:78. Neieslīgstiet parādos, lai uzceltu Tā Kunga namu, **M&D** 115:13.

Pasaule. *Skat. arī* Bābele; Mirstīgš, Mirstīgā dzīve; Zeme

Zeme, pārbaudes vieta mirstīgajiem cilvēkiem. Tēlaini—tie ļaudis, kas neklausā Dieva pavēlēm.

Mirstīgā eksistence: Pasaulē jums būs bēdas, **Jāņa** 16:33.

Nebistieties pat no nāves, jo šini pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, **M&D** 101:36.

Ļaudis, kas neklausā pavēlēm: Es piemeklēšu pasaules ļaunumu, **Jes.** 13:11 (2. Nef. 23:11).

Kad pasaule jūs ienīst, ziniet, viņa Mani papriekš ir ienīdusi, **Jāņa** 15:18–19.

Pasaules gals

Lielā un plašā ēka bija pasaules lepnums, **1. Nef.** 11:36.

Pasaule nobriest nekrietnībā, **M&D** 18:6. Turi sevi pasaules neaptraipītu, **M&D** 59:9. Tas, kas ir uzticīgs un pastāv, uzvarēs pasauli, **M&D** 63:47. Jums nebūs dzīvot pēc pasaules veida, **M&D** 95:13.

Pasaules gals: Es radišu jaunu zemi, ka agrāko vairs nepieminēs, **Jes.** 65:17 (Jāna atkl. 21:1; TA 1:10).

Šis pasaules galā nezále tiks salasīta un ugunī sadedzināta, **Mat.** 13:40, 49 (Mal. 3:19; Jēk. 6:3).

Savu vīna dārzu es likšu sadedzināt ar uguni, **Jēk.** 5:77 (M&D 64:23–24).

Tas Kungs iznīcinās Sātānu un viņa darbus pasaules galā, **M&D** 19:3. Zeme mirs, bet tā atkal tiks atdzīvīnāta, **M&D** 88:25–26.

Tas Kungs parādīja Ēnoham pasaules galu, **Moz.** 7:67.

Pasaules gals. *Skat.* Pasaule—Pasaules gals

Pasaulīgums. *Skat. arī* Bagātības; Lepnība; Nauda; Veltīgs, Uzpūtība

Netaisnīgas vēlmes un tiekšanās pēc laicīgām bagātībām un materiāliem labumiem, pametot garīgas lietas.

Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka tas iemantos visu pasauli, bet tam zūd dvēsele, **Mat.** 16:26.

Viņi pievērsa savas sirdis pasaules niecīgajām lietām, **Al.** 4:8 (Al. 31:27).

Noliec šīs pasaules lietas, **M&D** 25:10. Cilvēku sirdis ir par daudz pievērstas šīs pasaules lietām, **M&D** 121:35.

Pashā. *Skat. arī* Dieva Jērs; Pēdējās vakariņas

Pashā mielasts tika iedibināts, lai palīdzētu Israēla bērniem atcerēties, kad iznīcināšanas eņģelis pagāja garām viņu namiem un atbrīvoja tos no ēģiptiešiem (2. Moz. 12:21–28; 13:14–15). Nevainojami jēri, kuru asinis tika izmantotas kā zīme, lai senatnē glābtu Israēlu, ir Jēzus Kristus, Dieva Jēra, simbols, kura upuris atpestī visu cilvēci.

Šis ir likums par Pashā, **2. Moz.** 12:43.

Jēzus un Viņa apustuļi noturēja Pashā pēdējās vakariņās, **Mat.** 26:17–29 (Marka 14:12–25). Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku, **Jāna** 1:29, 36. Kristus, mūsu Pashā jērs, ir par mums upurēts, **1. kor.** 5:7. Mēs esam atpirkti ar Kristus, šī bezvainīgā Jēra, asinīm, **1. Pēt. v.** 1:18–19.

Lai jums ir ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, **Al.** 7:14.

Svētie, kas dzīvos saskaņā ar Gudrības Vārdu, tiks pasargāti, kā Israēla bērni, **M&D** 89:21.

Jērs ir nokauts kopš pasaules radišanas, **Moz.** 7:47.

Pateicība. *Skat.* Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās

Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās.

Skat. arī Pielūgšana; Svētīt, Svētīts, Svētība

Pateicība par svētībām, kas saņemtas no Dieva. Pateicības izteikšana ir tikama Dievam, un patiesā pielūgšana ietver pateikšanos Viņam. Mums ir jāpateicas Tam Kungam par visu.

Labā lieta ir Tam Kungam pateikties, **Psm.** 92:2. Iesim ar pateicību Viņa vaiga priekšā, **Psm.** 95:1–2. Pateicieties Viņam, slavējiet Viņa Vārdu, **Psm.** 100.

Nebeidziet pateikties, **Ef.** 1:15–16. Esiet pateicīgi, **Kol.** 3:15. Teikšana un slava, un pateicība, un gods mūsu Dievam, **Jāna atkl.** 7:12.

Ak, kā gan jums vajag pateikties jūsu Debesu Kēniņam, **Moz.** 2:19–21. Lai jūs ik dienas dzīvotu pateicoties, **Al.** 34:38. Kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar pateicību Dievam, **Al.** 37:37.

Jums jādara visas lietas ar lūgšanu un pateicību, **M&D** 46:7. Jums ir jāpateicas Dievam, **M&D** 46:32. Dariet šīs lietas ar pateicību, **M&D** 59:15–21. Saņem šo svētību no Tā Kunga rokas ar pateicīgu sirdi, **M&D** 62:7. Tas, kurš pieņem visu ar pateicību, tiks darīts godības pilns, **M&D** 78:19. Pateicieties visās lietās, **M&D** 98:1 (1. tes. 5:18). Slavē To Kungu ar slavēšanas un pateicības lūgšanu, **M&D** 136:28.

Patens Deivids V.

Divpadsmit apustuļu kvoruma

loceklis, izraudzīts pēdējo dienu atklāšanā. Deivids Patens bija pirmais mocekļis no atjaunotās Baznīcas, kurš tika nogalināts kaujā pie Krukedas upes Misūri štātā 1838. gadā.

Tika aicināts nokārtot savus darbus un pildīt misiju, **M&D** 114:1. Tika paņemts pie Tā Kunga, **M&D** 124:19, 130.

Patiesās Baznīcas pazīmes. *Skat. arī*

Jēzus Kristus Baznīca; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca; Zīme

Baznīcas mācības un darbi, kas parāda, ka tā ir Dieva atzīta un ir līdzeklis, ko Tas Kungs ir nodibinājis Saviem bērniem, lai tie iegūtu Viņa svētību pilnību. Dažas no patiesās Baznīcas pazīmēm ir šādas:

Pareiza sapratne par Dievību: Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, **1. Moz.** 1:26–27. Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11.

Mūžīgā dzīvība ir atzīt Dievu Tēvu un Jēzu Kristu, **Jāņa** 17:3.

Tēvam un Dēlam ir ķermeņi no miesas un kauliem, **M&D** 130:22–23.

Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam, **DŽS—V** 1:15–20. Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, **TA** 1:1.

Vadošie principi un priekšraksti: Ja kāds neatdzims ūdenī un Garā, **Jāņa** 3:3–5. Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, **Ap. d.** 2:38. Tad viņi uzlika tiem rokas, un tie dabūja Svēto Garu, **Ap. d.** 8:14–17. Ticēdami Jēzum Kristum, topiet Dieva bērni, **Gal.** 3:26–27.

Nožēlojiet grēkus un topiet kristīti Mana mīlā Dēla Vārdā, **2. Nef.** 31:11–21.

Tie, kas ticēja, tapa kristīti un ar roku uzlikšanu saņēma Svēto Garu, **M&D** 76:50–53.

Lai kristītu un dotu Svētā Gara dāvanu, ir nepieciešama atbilstoša priesterība, **DŽS—V** 1:70–72. Tiek aprakstīti evaņģēlija vadošie principi un priekšraksti, **TA** 1:4.

Atklāsmē: Kur nav atklāsmes, tur tauta iznīkst, **Sal. Pam.** 29:18. Tas Kungs atklāj Savus noslēpumus Saviem praviešiem, **Am.** 3:7.

Patiesās Baznīcas pazīmes

Baznīca ir celta uz atklāsmes klints, **Mat.** 16:17–18 (**M&D** 33:13).

Ak vai tam, kas sacis, ka Tas Kungs vairs nerīkojas caur atklāsmēm, **3. Nef.** 29:6.

Atklāsmes un pavēles nāk tikai caur to, kas ir ticis iecelts, **M&D** 43:2–7.

Mēs ticam visam, ko Dievs ir atklājis, **TA** 1:9.

Pravieši: Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami Baznīcai, **Ef.** 4:11–16.

Džozefs Smits tika aicināts būt par gaišreģi, pravieti un apustulis, **M&D** 21:1–3.

Mēs ticam praviešiem, **TA** 1:6.

Pilnvaras: Jēzus deva Saviem mācekļiem spēku un varu, **Lūk.** 9:1–2 (Jāņa 15:16).

Nefijam, Helamana dēlam, bija liela vara, dota no Dieva, **Hel.** 11:18 (3. Nef. 7:17).

Pravietim ir jāsaņem pavēles priekš Baznīcas, **M&D** 21:4–5. Nevieni nevar sludināt evaņģēliju vai dibināt Baznīcu, ja viņš nav ticis ordinēts no kāda, kuram ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elderiem ir jāsludina evaņģēlijs, darbojoties varā, **M&D** 68:8.

Ikvienam, kas sludina vai izpilda Dieva darbu, ir jābūt aicinātam no Dieva caur tiem, kam ir pilnvaras, **TA** 1:5.

Papildus Svētie Raksti, kas parādīsies: Jūdas vēzda tiks salikta kopā ar Jāzepa vēzdu, **Ec.** 37:15–20.

Tika pareģota pēdējo dienu Svēto Rakstu parādīšanās, **1. Nef.** 13:38–41.

Mēs ticam, ka Dievs atklās vēl daudz ko lielu un svarīgu, **TA** 1:9.

Baznīcas organizācija: Baznīca ir celta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20. Apustuļi un pravieši ir nepieciešami Baznīcai, **Ef.** 4:11–16. Kristus ir Baznīcas galva, **Ef.** 5:23.

Kristus Baznīcai ir jātiek sauktai Viņa Vārdā, **3. Nef.** 27:8.

Mēs ticam tai pašai organizācijai, kas pastāvēja agrīnajā Baznīcā, **TA** 1:6.

Misionāru darbs: Ejiet un māciet visas

Patiesība

tautas, **Mat.** 28:19–20. Septiņdesmitie tika aicināti sludināt evaņģēliju, **Lūk.** 10:1.

Viņi vēlējās, lai glābšana tiktu pasludināta katrai radībai, **Mos.** 28:3.

Elderiem ir jādodas uz priekšu, sludinot Manu evaņģēliju, ik pa divi, **M&D** 42:6. Evaņģēlijam ir jātiek pasludinātam katrai radībai, **M&D** 58:64.

Garīgās dāvanas: Viņi sāka runāt mēles, **Ap. d.** 2:4. Elderiem ir jādziedina slimie, **Jēk. v.** 5:14.

Nenoliedziet Dieva dāvanas, **Mor.** 10:8.

Tiek uzskaitītas garīgās dāvanas, **M&D** 46:13–26 (1. kor. 12:1–11; **Mor.** 10:9–18).

Tempļi: Es slēgšu ar tiem derību un atstāšu Savu svētnīcu viņu vidū mūžīgi, **Ec.** 37:26–27. Tas Kungs pēkšņi nāks Savā templī, **Mal.** 3:1.

Nefijs uzcēla templi, **2. Nef.** 5:16.

Svētie tika pārmācīti par viņu nespēju uzcelt Tā Kunga namu, **M&D** 95 (M&D 88:119). Tā Kunga ļaudis vienmēr ir cēlušies tempļus, lai izpildītu svētos priekšrakstus, **M&D** 124:37–44. Tempļu celšana un priekšrakstu izpildīšana ir daļa no lielā pēdējo dienu darba, **M&D** 138:53–54.

Patiesība. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Saprāts, saprāti (Prāts, prāti); Zināšanas

Zināšanas par lietām, kādas tās ir, kādas tās bija un kādas tās būs (M&D 93:24). Patiesība arī attiecas uz gaismu un atklāsmi no debesīm.

Patiesība dīgs no zemes, **Psm.** 85:12 (**Moz.** 7:62).

Jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus, **Jāņa** 8:32. Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, **Jāņa** 14:6. Ja sakām, ka mums nav grēka, tad patiesība nav mūsos, **1. Jāņa v.** 1:8.

Vainīgie uzskata patiesību par smagu, **1. Nef.** 16:2. Taisnīgie mīl patiesību, **2. Nef.** 9:40. Gars runā patiesību un nemelo, **Jēk.** 4:13. Tu esi patiesības Dievs un nevari melot, **Et.** 3:12. Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Patiesība pastāv mūžīgi mūžos, **M&D** 1:39. Tu esi ticis apgaismots no patiesības Gara, **M&D** 6:15. Mormona Grāmata satur patiesību un Dieva vārdu, **M&D** 19:26. Mierinātais tika sūtīts mācīt patiesību, **M&D** 50:14. Tas, kas saņem vārdu ar patiesības Garu, saņem to tā, kā tas tiek sludināts ar patiesības Garu, **M&D** 50:17–22. Pasludiniet patiesību atbilstoši tām atklāsmēm, ko Es esmu jums devis, **M&D** 75:3–4. Kas ir patiesība, ir gaisma, **M&D** 84:45. Kristus gaisma ir patiesības gaisma, **M&D** 88:6–7, 40. Mans Gars ir patiesība, **M&D** 88:66. Saprāts jeb patiesības gaisma netika radīta, **M&D** 93:29. Dieva godība ir saprāts jeb gaisma un patiesība, **M&D** 93:36. Es esmu jums pavēlējis audzināt jūsu bērņus gaismā un patiesībā, **M&D** 93:40.

Mans Vienpiedzimušais ir pilns labvēlības un patiesības, **Moz.** 1:6.

Patriarhālās svētības. *Skat. arī* Evaņģēlists; Patriarhs, Patriarhāls; Tēvs, mirstīgais

Svētības, ko cienīgiem Baznīcas locekļiem dod ordinēti patriarhi. Patriarhālā svētība satur Tā Kunga padomu cilvēkam, kas saņem šo svētību, un dara zināmu šī cilvēka izcelsmi no Israēla nama. Tēvi var dot īpašas svētības kā savas ģimenes patriarhi, taču tādas svētības Baznīca nepieraksta un nesaglabā.

Israēls izstiepa savu labo roku un lika to uz Efraima galvas, **1. Moz.** 48:14. Jēkabs svētīja savus dēlus un viņu pēcnācējus, **1. Moz.** 49.

Lehijs svētīja savus pēcnācējus, **2. Nef.** 4:3–11.

Patriarhs, Patriarhāls. *Skat. arī* Evaņģēlists; Melhisedeka priesterība; Patriarhālās svētības; Tēvs, mirstīgais

Svētie Raksti runā par divu veidu patriarhiem: (1) ordinēts amats Melhisedeka priesterībā, dažreiz tiek saukts par evaņģēlistu; (2) ģimeņu tēvi. Ordinēti patriarhi dod īpašas svētības cienīgiem Baznīcas locekļiem.

Ordinēti patriarhi: Viņš devis citus par

praviešiem un citus par evaņģēlistiem, **Ef.** 4:11 (TA 1:6).

Divpadsmito pienākums ir ordinēt evaņģēlistus, **M&D** 107:39. Hairams var ieņemt priesterības un patriarha amatu, **M&D** 124:91–92, 124; 135:1.

Tēvi: Jēkabs svētīja savus dēlus un viņu pēctečus, **1. Moz.** 49:1–28.

Es uzdrošinos atklāti ar jums runāt par ciltstēvu Dāvidu, **Ap. d.** 2:29.

Lehijs deva padomus un svētīja savus pēcnācējus, **2. Nef.** 4:3–11.

Es kļuvu par likumīgu mantinieku, turēdams tiesības, kas piederēja tēviem, **Ābr.** 1:2–4.

Pavēļu grāmata. *Skat. arī* Atklāsme; Mācība un Derības

1833. gadā vairākas atklāsmes, ko bija saņēmis pravietis Džozefs Smits, tika sagatavotas publicēšanai grāmatā ar nosaukumu „A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ” (Pavēļu grāmata Kristus Baznīcas pārvaldīšanai). Tas Kungs turpināja sazināties ar Saviem kalpiem, un divus gadus vēlāk paplašināta atklāsmju kompilācija tika publicēta kā Mācība un Derības.

M&D 1. nodaļa ir Tā Kunga priekšvārds Viņa Pavēļu grāmatai, **M&D** 1:6. Tas Kungs izaicināja gudrāko personu atdarināt kaut vismazāko no Viņa atklāsmēm Pavēļu grāmatā, **M&D** 67:4–9. Tika iecelti pārvaldnieki, lai izdotu atklāsmes, **M&D** 70:1–5.

Pazemīgs, Pazemība. *Skat. arī*

Lēpnība; Lēnprātīgs, Lēnprātība; Nabags; Salauzta sirds; Vājība

Kļūt lēnprātīgam un spējīgam mācīties jeb nosacijums, lai būtu lēnprātīgs un spējīgs mācīties. Pazemība ietver atzīšanu, ka mēs esam atkarīgi no Dieva, un vēlēšanos pakļauties Viņa gribai.

Dievs tevi ir vadījis tuksnesī četrdesmit gadus, lai tevi pazemotu, **5. Moz.** 8:2. Es darīju pazemīgu savu dvēseli ar gavēšanu, **Psm.** 35:13. Nabags, bet gudrs jauneklis ir vairāk vērts nekā vecs un dumjš

kēniņš, **Sal. Māc.** 4:13. Tas Kungs dzīvo pie tiem, kas ir pazemīgi, **Jes.** 57:15.

Kas pats pazemojas, kā šis bērns, ir lielākais debesu valstībā, **Mat.** 18:4. Kas pats pazemosies, tas tiks paaugstināts, **Mat.** 23:12 (Lūk. 14:11; 18:14). Jēzus pazemojās un kļuva paklausīgs līdz nāvei, **Fil.** 2:8 (Lūk. 22:42; 23:46). Dievs stāv pretim lepniem, bet pazemīgiem Viņš dod žēlastību, **1. Pēt. v.** 5:5–6 (2. Nef. 9:42).

Pazemojieties līdz pat pazemības dziļumiem, **Mos.** 4:11 (2. Nef. 9:42; 3. Nef. 12:2). Vai jūs esat bijuši pietiekami pazemīgi, **Al.** 5:27–28. Pazemīgākā ļaužu daļa kļuva stiprāka savā pazemībā, **Hel.** 3:33–35. Es dodu cilvēkiem vājības, lai tie būtu pazemīgi, **Et.** 12:27.

Pazemība ir nepieciešama, lai kristītos, **M&D** 20:37. Pazemojieties Manā priekšā un jūs redzēsīt Mani un zināsīt, ka Es esmu, **M&D** 67:10. Esi pazemīgs, un Tas Kungs dos tev atbildes uz tavām lūgšanām, **M&D** 112:10. Lai tas, kurš ir neziņošs, mācās gudrību pazemojoties, **M&D** 136:32. Gars ir sūtīts, lai apgaismotu pazemīgos, **M&D** 136:33.

Pazudušās ciltis. *Skat.* Israēls—Israēla desmit pazudušās ciltis

Pazudušās Svēto Rakstu grāmatas.

Skat. Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Pazušana. *Skat.* Pazušanas dēli

Pazušanas dēli. *Skat. arī* Elle; Nāve, garīgā; Nepiedodams grēks; Sodība; Velns

Sātana sekotāji, kuri cietīs kopā ar viņu mūžībā. Pazušanas dēli ietver: (1) tos, kas sekoja Sātanam un tika padzīti no debesīm par sacelšanos pirmsmirstīgajā dzīvē, un (2) tos, kam bija ļauts piedzimt šajā pasaulē ar fiziskajiem ķermeņiem, bet kuri pēc tam kalpoja Sātanam un pilnīgi nostājās pret Dievu. Šie no šīs otrās grupas tiks augšāmcelti no mirušajiem, bet netiks atpestīti no otrās (garīgās) nāves un nevarēs dzīvot godības valstībā (**M&D** 88:32, 35).

Neviens nav pazudis, kā vien pazušanas dēls, **Jāņa** 17:12. Ir neiespējami tos

Pārdomāt

atkal vest pie grēku nožēlošanas, **Ebr.** 6:4–6 (**Ebr.** 10:26–29).

Žēlastībai nav tiesības uz tādu cilvēku, tādēļ viņa galīgais liktenis ir ciest nebeidzamas mokas, **Mos.** 2:36–39. Viņam ir tā, it kā pestīšanas vispār nebūtu bijis, **Mos.** 16:5. Tie, kas, noliedz Kristus brīnumus, lai gūtu peļņu, kļūs līdzīgi pazušanas dēlam, **3. Nef.** 29:7.

Tie nesaņems piedošanu nedz šajā pasaulē, nedz nākamajā, **M&D** 76:30–34 (**M&D** 84:41; 132:27). Viņi ir vienīgie, kuri netiks atpestīti no otrās nāves, **M&D** 76:34–48. Pazušanas dēli noliedz Svēto Garu pēc tam, kad viņi ir to saņēmuši, **M&D** 76:35. Pazušanas dēli noliedz Dēlu pēc tam, kad Tēvs Viņu ir atklājis, **M&D** 76:43.

Kains tiks saukts par Pazušanu, **Moz.** 5:22–26.

Pārdomāt. *Skat. arī* Atklāsmes; Lūgšana

Apcerēt un dziļi domāt, bieži par Svētajiem Rakstiem vai citām Dieva lietām. Kopā ar lūgšanu Dieva lietu pārdomāšana var atnest atklāsmi un sapratni.

Marija šos vārdus pārdomāja savā sirdī, **Lūk.** 2:19.

Kad es sēdēju, pārdomādams savā sirdī, es tiku aizrauts Garā, **1. Nef.** 11:1. Mana sirds pārdomā Svētos Rakstus, **2. Nef.** 4:15. Nefijs gāja savu ceļu, pārdomādams to, ko Tas Kungs bija viņam rādījis, **Hel.** 10:2–3. Ejiet uz savām mājām un apdomājiet to, ko Es esmu sacījis, **3. Nef.** 17:3. Aterieties, cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis, un pārdomājiet to savā sirdī, **Mor.** 10:3.

Pārdomā par tām lietām, ko tu esi saņēmis, **M&D** 30:3. Kamēr mēs apcerējām šīs lietas, Tas Kungs aizskāra mūsu sapratnes acis, **M&D** 76:19. Es sēdēju savā istabā, pārdomādams Svētos Rakstus, **M&D** 138:1–11.

Es par to domāju atkal un atkal, **DžS—V** 1:12.

Pārkāpt

Pārkāpt dievišķu likumu, grēkot jeb izraisīt diskomfortu vai aizvainojumu, arī aizkaitināt vai traucēt.

Apkaitināts brālis turas savā taisnībā stingrāk nekā nocietināta pilsēta, **Sal. Pam.** 18:19.

Ja tava labā acs tevi apgrēcina, tad izrauj to, **Mat.** 5:29. Kas apgrēcina vienu no šiem vismazākiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāk, ja viņš tiktu noslīcināts jūras dziļumos, **Mat.** 18:6 (**M&D** 121:19–22).

Ja tavs brālis vai māsa tevi aizvaino un atzīstas, tu izlīgsi, **M&D** 42:88. Nekā cilvēks neaizvaino Dievu, kā vien tie, kas neatzīst Viņa roku un neklausa Viņa pavēlēm, **M&D** 59:21.

Pārmācīt, Pārmācīšana. *Skat. arī*

Likstas

Rājiens vai sods, kas tiek uzlikts atsevišķiem cilvēkiem vai cilvēku grupām, lai palīdzētu tiem pilnveidoties vai kļūt stiprākiem.

Nenonicini Visuvarenā pārmācības roku, **Īj.** 5:17 (**Sal. Pam.** 3:11). Svētīgs ir tas cilvēks, ko Tu pārmāci, ak Kungs, **Psm.** 94:12.

Visi šie raksti ir doti vainas pierādīšanai, labošanai, **2. Tim.** 3:16. Tas Kungs pārmāca tos, kurus Viņš mīl, **Ebr.** 12:5–11.

Tas Kungs uzskata par vajadzīgu pārmācīt Savu tautu, **Mos.** 23:21–22. Ja vien Tas Kungs nepārmāca savus ļaudis, tie Viņu neatceras, **Hel.** 12:3. Tas Kungs runāja ar Jareda brāli un pārmācīja viņu, **Et.** 2:14.

Viņi tika pārmācīti, lai tie varētu nožēlot grēkus, **M&D** 1:27. Kurus Es mīlu, Es arī pārmācu, lai viņu grēki taptu piedoti, **M&D** 95:1. Visi tie, kas neizturēs pārmācību, nevar tikt iesvētīti, **M&D** 101:2–5. Maniem ļaudīm ir jātiek pārmācītiem, līdz viņi iemācīsies paklausību, **M&D** 105:6. Tas, kas nepanesis pārmācīšanu, nav Manas valstības cienīgs, **M&D** 136:31.

Pārtridzs Edvards

Viens no agrīnajiem Baznīcas locekļiem un vadītājiem pēc tās atjaunošanas mūsdienās. Edvards Pārtridzs kalpoja kā pirmais Baznīcas bīskaps (**M&D** 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Pārvaldnieks, Pārvaldījums. *Skat. arī*

Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums

Cilvēks, kas rūpējas par kāda cita lietām vai īpašumu. Tas, par ko pārvaldnieks rūpējas, tiek saukts par pārvaldījumu. Viss uz Zemes pieder Tam Kungam; mēs esam pārvaldnieki pie Viņa. Mēs esam atbildīgi Tā Kunga priekšā, bet mēs varam atskaitīties par savu pārvaldījumu Dieva pilnvarotajiem pārstāvjiem. Saņemot no Tā Kunga vai Viņa pilnvarotajiem kalpiem aicinājumu kalpot, mūsu pārvaldījums var ietvert gan garīgās, gan laicīgās lietas (M&D 29:34).

Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, Es tevi iecelšu pār daudzumu, **Mat.** 25:14–23. No katra, kam daudz dots, daudz prasīs, **Lūk.** 12:48 (M&D 82:3). Jēzus stāstīja līdzību par netaisnīgo pārvaldnieku, **Lūk.** 16:1–8.

Kas tiek atrasts uzticīgs pārvaldnieks, ieies sava Kunga priekā, **M&D** 51:19. Katram cilvēkam ir jāsniedz atskaite par savu pārvaldījumu, **M&D** 72:3–5. Tas, kas ir uzticīgs un gudrs pārvaldnieks, iemantos visu, **M&D** 78:22. Tas Kungs darīs katru cilvēku atbildīgu kā pārvaldnieku pār zemes svētībām, **M&D** 104:11–17 (M&D 42:32). Esi uzticīgs, lai tu būtu gudrs pārvaldnieks, **M&D** 136:27.

Pārveidotas būtnes

Personas, kuras ir tā izmainītas, ka tās nepiedzīvo sāpes vai nāvi līdz viņu augšamcelšanai nemirstībā.

Ēnohs vadīja savas gaitas ar Dievu; tad viņa vairs nebija, jo Dievs ņēma viņu pie Sevis, **1. Moz.** 5:24 (Ebr. 11:5; M&D 107:48–49). Nevieni nezina Mozus kapa vietu līdz pat šai dienai, **5. Moz.** 34:5–6 (Al. 45:19). Elija vētrā aizbrauca uz debesīm, **2. Ķēn.** 2:11.

Ja Es gribu, lai viņš paliek, tiekāms Es nāku, kāda tev daļa, **Jāņa** 21:22–23 (M&D 7:1–3).

Jūs nekad neizbaudīsiet nāvi, **3. Nef.** 28:7. Lai tie nebaudītu nāvi, viņu ķermeņi tika izmainīti, **3. Nef.** 28:38 (4. Nef. 1:14; Morm. 8:10–11).

Miļotais Jānis dzīvos, līdz nāks Tas Kungs, **M&D** 7. Es paņēmu Ēnoha Ciānu Savā klēpī, **M&D** 38:4 (Moz. 7:21, 31, 69). Ēnohs un viņa brāļi ir pilsēta, kas pataupīta līdz taisnības dienai, **M&D** 45:11–12. Elija tika paņemts debesis, nebaudot nāvi, **M&D** 110:13.

Svētais Gars krita uz daudziem, un tie tika aizrauti uz Ciānu, **Moz.** 7:27.

Pāvila vēstules. *Skat. arī* atsevišķo vēstuļu nosaukumi; Pāvils

Četrpadsmit grāmatas Jaunajā Derībā, kas sākotnēji bija vēstules, ko apustulis Pāvils rakstīja Baznīcas locekļiem. Tās var tikt sadalītas pa grupām sekojoši:

1. un 2. vēstule tesalonīķiešiem (50.–51. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules tesalonīķiešiem no Korintas sava otrā misijas ceļojuma laikā. Viņa darbs Tesalonīkē ir aprakstīts Apustuļu darbu 17. nodaļā. Viņš gribēja atgriezties Tesalonīkē, bet nevarēja to izdarīt (1. tes. 2:18). Tādēļ viņš sūtīja Timoteju, lai tas uzmundrinātu pievērstos un atnestu viņam ziņu par to, kā tiem iet. Pirmā vēstule ir viņa pateicības rezultāts par Timoteja atgriešanos. Otrā vēstule tika uzrakstīta neilgu laiku vēlāk.

1. un 2. vēstule korintiešiem, vēstule galatiešiem, vēstule romiešiem (55.–57. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja vēstules korintiešiem sava trešā misijas ceļojuma laikā, lai atbildētu uz jautājumiem un izlabotu nekārtības starp svētajiem Korintā.

Vēstule galatiešiem var būt rakstīta daudzām Baznīcas vienībām visā Galatijā. Daži Baznīcas locekļi atmata evaņģēliju par labu jūdu likumam. Šajā vēstulē Pāvils izskaidroja Mozus bauslības mērķi un garīgās reliģijas vērtību.

Pāvils rakstīja vēstuli romiešiem no Korintas, lai sagatavotu romiešu svētos viņa apciemojumam, ko viņš cerēja veikt. Šī vēstule arī velreiz apstiprina tās mācības, kuras apstrīdēja daži no jūdiem, kas bija pievērsti kristietībai.

Pāvils

Vēstule filipiešiem, vēstule kolosiešiem, vēstule efeziešiem, vēstule Filemonam, vēstule ebrejiem (60.–62. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules, kad viņš pirmo reizi bija cietumā Romā.

Pāvils rakstīja vēstuli filipiešiem, galvenokārt lai izteiktu savu pateicību un mīlestību pret filipiešu svētajiem un uz mudrinātu tos no vilšanās par viņa ilgo ieslodzījumu.

Pāvils rakstīja vēstuli kolosiešiem kā sekas tam ziņojumam, ka kolosiešu svētie pieļauj nopietnu kļūdu. Viņi ticēja, ka pilnība nāk drīzāk tikai no rūpīgas ārējo priekšrakstu ievērošanas nekā no Kristum līdzīga rakstura veidošanas.

Vēstule efeziešiem ir ļoti nozīmīga, jo tā satur Pavila mācības par Kristus Baznīcu.

Vēstule Filemonam ir personiska vēstule par Onēzimu, vergu, kurš aplaupīja savu kungu Filemonu un aizbēga uz Romu. Pāvils sūtīja Onēzimu atpakaļ pie viņa kunga ar vēstuli, kurā bija lūgums, lai Onēzimam tiktu piedots.

Pāvils rakstīja vēstuli ebrejiem—Baznīcas locekļiem—jūdiem, lai pārliecinātu tos, ka Mozus likums ir izpildīts Kristū un ka Kristus evaņģēlija likums tagad ir tā vietā.

1. un 2. vēstule Timotejam, vēstule Titam (64.–65. g. pēc Kr.)

Pāvils rakstīja šīs vēstules pēc tam, kad viņš tika atbrīvots no sava pirmā ieslodzījuma Romā.

Pāvils ceļoja uz Efezu, kur viņš atstāja Timoteju, lai apturētu dažādu spekulāciju veidu pieaugšanu, domādams vēlāk atgriezties. Viņš rakstīja savu pirmo vēstuli Timotejam, iespējams, no Maķedonijas, lai dotu viņam padomu un iedrošinātu viņu izpildīt savu pienākumu.

Pāvils rakstīja vēstuli Titam tajā laikā, kad viņš nebija ieslodzīts. Viņš varēja apciemot Krētu, kur Tits kalpoja. Vēstule runā galvenokārt par tainīgu dzīvošanu un disciplīnu Baznīcā.

Pāvils rakstīja savu 2. vēstuli Timotejam, kad viņš otro reizi bija cietumā, īsi pirms Pāvila mocekļa nāves. Vēstule

satur Pāvila pēdējos vārdus un parāda to brīnīškīgo drosmi un uzticību, ar kādu viņš stājās pretī nāvei.

Pāvils. *Skat. arī* Pāvila vēstules

Apustulis Jaunajā Derībā. Pāvila ebreju vārds bija Sauls, un viņš dzīvoja ar šo vārdu, līdz viņš iesāka savu misiju pie citticībniekiem. Iepriekš viņš bija vajājis Baznīcu, bet pēc tam, kad bija redzējis vīziju par Jēzu Kristu, tika pievērstš tās patiesībai. Pāvils devās trīs galvenajos misijas ceļojumos un rakstīja daudzas vēstules svētajiem. Četrpadsmit no šīm vēstulēm šodien veido daļu no Jaunās Derības. Beigās viņš tika ieslodzīts cietumā Romā un nogalināts, iespējams, 65. g. pēc Kr. pavasarī.

Stefana nomētāšana ar akmeņiem bija viņam pa prātam, **Ap. d.** 7:57–8:1. Vajāja svētos, **Ap. d.** 8:3. Gāja uz Damasku, kad viņam parādījās Jēzus, **Ap. d.** 9:1–9. Tika Ananijas kristīts, **Ap. d.** 9:10–18. Pēc atpūtas Arābijā atgriezās Damaskā, lai sludinātu, **Ap. d.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Trīs gadus pēc savas pievēršanas atgriezās Jeruzālemē, **Ap. d.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Devās trīs misijas ceļojumos, sludinādams evaņģēliju un organizēdams Baznīcas draudzes dažādās romiešu impērijas daļās, **Ap. d.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Kad viņš atgriezās Jeruzālemē pēc savas trešās misijas, tika apcietināts un nosūtīts uz Cezareju, **Ap. d.** 21:7–23:35. Palika Cezarejā kā cietumnieks divus gadus, **Ap. d.** 24:1–26:32. Tika nosūtīts uz tiesu uz Romu un pa ceļam cieta kuģa avārijā, **Ap. d.** 27:1–28:11.

Pelegs

Vecajā Derībā Ēbera dēls un Šema mazmazmazdēls. Viņa dienās zeme tika sadalīta (1. Moz. 10:22–25).

Pentateihš. *Skat. arī* Deuteronomium; Exodus; Genesis; Leviticus; Mozus; Numeri; Vecā Derība

Nosaukums, kas dots Vecās Derības pirmajām piecām grāmatām—Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri un Deuteronomium. Jūdi atsaucās uz

šim grāmatām kā uz Toru jeb Israēla likumu. Tās sarakstīja Mozus (1. Nef. 5:10–11).

Pestīšanas iecere. *Skat. arī* Ādama un Ievas Krišana; Evanģēlijs; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, kas iecerēta, lai īstenotu cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi. Tā ietver Radīšanu, Krišanu un Izpirkšanu, kopā ar visiem Dieva dotajiem likumiem, priekšrakstiem un mācībām. Šī iecere rada iespēju visiem cilvēkiem tapt paaugstinātiem un dzīvot mūžīgi kopā ar Dievu (2. Nef. 2; 9). Svētie Raksti arī norāda uz šo ieceri kā uz glābšanas ieceri, laimes ieceri un žēlastības ieceri.

Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, **Jes.** 53:5 (Mos. 14:5).

Nav neviens cits vārds zem debess, kurā cilvēks var tapt glābts, **Ap. d.** 4:12. Kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti, **1. kor.** 15:22. No žēlastības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8 (2. Nef. 25:23). Dievs apsoliya mūžīgo dzīvi pirms pasaules radīšanas, **Tit.** 1:2. Jēzus ir mūžīgās pestīšanas gādnieks, **Ebr.** 5:8–9. Pestīšanas iecere tika attiecināta arī uz mirušajiem, **1. Pēt. v.** 3:18–20; 4:6 (M&D 138).

Nāve piepilda dižā Radītāja žēlsirdīgo ieceri, **2. Nef.** 9:6. Cik dižena ir mūsu Dieva iecere, **2. Nef.** 9:13. Pestīšanas iecere nes augšāmcelšanos grēku piedošanu, **Al.** 12:25–34. Ārons mācīja pestīšanas ieceri Lamonija tēvam, **Al.** 22:12–14. Amuleks izskaidroja glābšanas ieceri, **Al.** 34:8–16. Alma izskaidroja glābšanas ieceri, **Al.** 42:5–26, 31.

Radīšanas, krišanas, grēku izpirkšanas un kristīšanas mācības tiek apstiprinātas mūsdienu atklāsmē, **M&D** 20:17–29. Iecere tika pieņemta vēl pirms pasaule tika radīta, **M&D** 128:22.

Mans darbs un Mana godība ir īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi, **Moz.** 1:39. Šī ir glābšanas iecere visiem cilvēkiem, **Moz.** 6:52–62. Mēs ar to viņus pārbaudīsim, **Ābr.** 3:22–26.

Pestīt, Pestīts, Pestīšana. *Skat. arī*

Ādama un Ievas Krišana; Glābšana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā

Atbrīvot, iegūt vai izpirkt, kā, piemēram, atbrīvot kādu no jūga, samaksājot par viņu. *Pestīšana* attiecas uz Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un atbrīvošanu no grēka. Jēzus Izpirkšana atpestī visu cilvēci no fiziskās nāves. Caur Viņa Izpirkšanu, tie, kam ir ticība Viņam un kas nožēlo grēkus, tiek atpestīti arī no garīgās nāves.

Es tevi atpestīšu, **Jes.** 44:22. Es viņus izglābsu no nāves, **Hoz.** 13:14 (Psm. 49:16).

Mums ir pestīšana caur Kristus asiņiem, **Ef.** 1:7, 14 (Ebr. 9:11–15; 1. Pēt. v. 1:18–19; Al. 5:21; Hel. 5:9–12).

Tas Kungs ir atpestījis manu dvēseli no elles, **2. Nef.** 1:15. Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6–7, 26 (Mos. 15:26–27; 26:26). Viņi slavināja pestīšanas mīlestību, **Al.** 5:9 (Al. 5:26; 26:13). Ļaunie paliks, it kā nekādas pestīšanas nebūtu bijis, **Al.** 11:40–41 (Al. 34:16; 42:13; Hel. 14:16–18). Jēzus Kristus ir īstenojis pasaules pestīšanu, **Morm.** 7:5–7. Pestīšanas vara nāk pār visiem tiem, kam nav likuma, **Mor.** 8:22 (M&D 45:54).

Tie, kas netic, nevar tikt atpestīti no viņu garīgās krišanas, **M&D** 29:44. Mazi bērni ir atpestīti kopš pasaules radīšanas, **M&D** 29:46. Tas Kungs ir atpestījis Savu tautu, **M&D** 84:99. Džozefs F. Smits redzēja vizijā mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Ādams un Ieva priecājās par savu pestīšanu, **Moz.** 5:9–11.

Pestītājs. *Skat. arī* Glābējs; Jēzus Kristus

Jēzus Kristus ir dižais visas cilvēces Pestītājs, jo Viņš caur Savu Izpirkšanu samaksāja par cilvēces grēkiem un padarīja iespējamu visu ļaužu augšāmcelšanos.

Es zinu, ka mans Pestītājs ir dzīvs, **Ij.** 19:25. Es tev palīdzu, saka tavš Pestītājs, Israēla Svētais, **Jes.** 41:14 (Jes. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Es, Tas Kungs, esmu tavš Glābējs un Pestītājs, **Jes.** 49:26 (Jes. 60:16).

Tā Vārdu tev būs saukt Jēzus, jo

Pēdējās dienas

Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem, **Mat.** 1:21. Cilvēka Dēls ir nācis, lai atdotu Savu dzīvību kā atpirkšanas maksu par daudziem, **Mat.** 20:28 (1. **Tim.** 2:5–6). Tas Kungs, Israēla Dievs, piemēklējis Savus ļaudis un tiem gādājis pestīšanu, **Lūk.** 1:68. Mēs tikām salīdzināti ar Dievu Viņa Dēla nāvē, **Rom.** 5:10. Jēzus Kristus Sevi par mums nodevis, lai Viņš atpestītu mūs no visas ne taisnības, **Tit.** 2:13–14. Jēzus Kristus mūs ar Savām asinīm atsvabinājis no mūsu grēkiem, **Jāņa atkl.** 1:5.

Atpestīšana nāk iekš un caur Svēto Mesiju, **2. Nef.** 2:6–7, 26. Dēls uzņēms uz sevis cilvēku nekrietnības un pārkāpumus, atpestījis viņus un apmierinājis tiesas prasības, **Mos.** 15:6–9, 18–27. Kristus nāca atpestīt visus tos, kas būs kristīti grēku nožēlošanai, **Al.** 9:26–27. Viņš nāks pasaulē, lai atpestītu Savus ļaudis, **Al.** 11:40–41. Pestīšana nāk caur grēku nožēlošanu, **Al.** 42:13–26. Jēzus Kristus nāca, lai atpestītu pasauli, **Hel.** 5:9–12. Kristus atpestī cilvēci no fiziskās un garīgās nāves, **Hel.** 14:12–17. Pestīšana nāk ar Kristu, **3. Nef.** 9:17. Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai atpestītu Savu tautu, **Et.** 3:14.

Tas Kungs, jūsu Pestītājs, cieta nāvi miesā, **M&D** 18:11. Kristus izcieta par visiem, ja tie nožēlos grēkus, **M&D** 19:1, 16–20. Mazi bērni ir atpestīti caur Vienpiedzimušo, **M&D** 29:46. Es esmu sūtījis Savu Vienpiedzimušo Dēlu pasaulē pasaules pestīšanai, **M&D** 49:5. Kristus ir pasaules gaisma un Pestītājs, **M&D** 93:8–9. Džozefs F. Smits saņēma vīziju par mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Mēs ticam, ka caur Kristus veikto Izpirkšanu visa cilvēce var tikt izglābta, **TA** 1:3.

Pēdējās dienas. *Skat. arī* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Laiku zīmes

Laiks, kurā mēs tagad dzīvojam. Die nas (jeb laika atklāšana) īsi pirms Tā Kunga Otrās Atnākšanas.

Es gribu darīt jums zināmu, kas jūs gaida nākamajās dienās, **1. Moz.** 49:1. Pestītājs pēcgālā celsies pār pīšļiem, **Īj.**

19:25. Laiku beigās Tā Kunga nams stāvēs jo stingri savos pamatos, **Jes.** 2:2.

Pēdējās dienās iestāsies grūti laiki, **2. Tim.** 3:1–7. Pēdējās dienās nikni smējēji noliegs Otro Atnākšanu, **2. Pēt.** v. 3:3–7.

Es pravietoju jums par pēdējām dienām, **2. Nef.** 26:14–30.

Tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, patiesi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca, **M&D** 115:4.

Kristus nāks pēdējās dienās, **Moz.** 7:60.

Pēdējās vakariņas. *Skat. arī* Pashā; Svētais Vakarēdiens

Atbilstoši Jaunajai Derībai pēdējā maltīte, ko Jēzus pieņēma pirms Viņa apcietināšanas un sišanas krustā (**Lūk.** 22:14–18). Viņš un Viņa divpadsmit apustuļi baudīja šo maltīti Pashā laikā (**Mat.** 26:17–30; **Marka** 14:12–18; **Lūk.** 22:7–13).

Glābējs svētīja maizi un vīnu un deva to apustuļiem, **Mat.** 26:26–29 (**Marka** 14:22–25; **Lūk.** 22:7–20). Jēzus mazgāja apustuļiem kājas, **Jāņa** 13. Jūda tika nosaukts kā Jēzus nodevējs, **Jāņa** 13:21–26 (**Mat.** 26:20–25).

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus

Baznīca. *Skat. arī* Baznīcas nosaukums; Evaņģēlija atjaunošana; Jēzus Kristus Baznīca; Patiesās Baznīcas pazīmes

Nosaukums, kas dots Kristus Baznīcai pēdējās dienās, lai atšķirtu to no Baznīcas citās atklāšanās (**M&D** 115:3–4).

Tas Kungs izlies zināšanas pār pēdējo dienu svētajiem, **M&D** 121:33. Džozefs Smits ir pravietis un gaišregis Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā, **M&D** 127:12. Pēdējo dienu svētajiem Tā Kunga lielā diena ir tuvu, **M&D** 128:21, 24. Džozefs Smits palīdzēja sapulcināt pēdējo dienu svētos, **M&D** 135:3. Ir jātiiek organizētām pēdējo dienu svēto grupām, lai ceļotu uz Savienoto Valstu rietumu teritoriju, **M&D** 136:2. Laulības likumi tiek izskaidroti pēdējo dienu svētajiem, **1. OD.** Priesterība tiek dota visiem cieniņiem vīriešu kārtas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, **2. OD.**

Atskaite par Pirmo vīziju visiem pēdējo dienu svētajiem, **DŽS—V** 1:1.

Pēteris

Jaunajā Derībā Pēteris sākotnēji bija pazīstams kā Simeons jeb Sīmanis (2. Pēt. v. 1:1), zvejnieks no Betsaidas, kas dzīvoja Kapernaumā pie savas sievas. Jēzus izdziedināja Pētera sievasmāti (Marka 1:29–31). Pēteris kopā ar savu brāli Andreju tika aicināti būt par Jēzus Kristus mācekļiem (Mat. 4:18–22; Marka 1:16–18; Lūk. 5:1–11). Viņa aramiešu vārdu Kēfa, kas nozīmē „gaišreģis” jeb „klints”, viņam deva Tas Kungs (Jāņa 1:40–42; DžST, Jāņa 1:42 [Pielikums]). Kaut arī Jaunā Derība min vairākas Pētera cilvēciskās vājības, tā tomēr arī parāda, ka viņš tās pārvarēja un kļuva stiprs caur savu ticību Jēzum Kristus.

Pēteris atzina, ka Jēzus ir Kristus un Dieva Dēls (Jāņa 6:68–69), un Tas Kungs izraudzīja viņu, lai turētu valstības atslēgas uz Zemes (Mat. 16:13–19). Apskaidrošanas kalnā Pēteris redzēja apskaidroto Glābēju, tāpat arī Mozu un Ēliju (Eliju) (Mat. 17:1–9).

Pēteris bija savu dienu galvenais apustulis. Pēc Glābēja nāves, Augšamcelšanās un uzkāpšanas debesīs Pēteris sasauca Baznīcas sapulci un vadīja apustuļa aicināšanu, kas stātos Jūdas Iskariota vietā (Ap. d. 1:15–26). Pēteris un Jānis izdziedināja vīru, kas bija tizls kopš mātes miesām (Ap. d. 3:1–16), un tika brīnumainā veidā atbrīvoti no cietuma (Ap. d. 5:11–29; 12:1–19). Tas bija caur Pētera kalpošanu, kad evaņģēlijs pirmo reizi tika atvērts citticībniekiem (Ap. d. 10–11). Pēdējās dienās Pēteris kopā ar Jēkabu un Jāni nāca no debesīm un piešķīra Melhisedeka priesterību un tās atslēgas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam (M&D 27:12–13; 128:20).

Pētera pirmā vēstule: Pirmā vēstule tika rakstīta no „Bābeles” (iespējams Romas) un tika sūtīta svētajiem uz vietu, kas tagad tiek saukta par Mazāziju, drīz pēc tam, kad Nero sāka kristiešu vajāšanu.

1. nodaļā ir runāts par Kristus kā Pestītāja iepriekšņemto lomu. 2. un 3.

nodaļā ir izskaidrots, ka Kristus ir Baznīcas galvenais stūrakmens, ka svētajiem ir ķēnišķīga priesterība un ka Kristus sludināja gariem cietumā. 4. un 5. nodaļā ir izskaidrots, kāpēc evaņģēlijs tiek sludināts mirušajiem un kāpēc elderiem ir jāgana ganāmais pulks.

Pētera otrā vēstule: 1. nodaļā svētie tiek mudināti darīt stipru savu aicināšanu un izredzēšanu. 2. nodaļā ir izteikts brīdinājums pret viltus mācītājiem. 3. nodaļā ir runāts par pēdējām dienām un Kristus Otro Atnākšanu.

Piedot. *Skat. arī* Atzīt, Atzišanās; Grēku piedošana; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana

Kā lietots Svētajos Rakstos, piedot parasti nozīmē vienu no divām lietām: (1) Kad Dievs piedod cilvēkiem, Viņš dzēš vai atceļ nepieciešamo sodu par grēku. Caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu grēku piedošana ir iespējama visiem, kas nožēlo grēkus, izņemot tos, kas vainīgi slepkavībā vai nepiedodamā grēkā pret Svēto Garu. (2) Kad cilvēki piedod viens otram, tie izturas viens pret otru ar Kristus mīlestību un netur ļaunas jūtas pret tiem, kas tos ir aizskāruši (Mat. 5:43–45; 6:12–15; Lūk. 17:3–4; 1. Nef. 7:19–21).

Tas Kungs ir pacietīgs un bagāts žēlastībā, piedod noziegumus un pārkāpumus, **4. Moz.** 14:18. Kaut jūsu grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs, **Jes.** 1:18.

Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, **Mat.** 6:12 (Lūk. 11:4; 3. Nef. 13:11). Cilvēka Dēlam ir vara piedot grēkus, **Mat.** 9:6 (Mat. 18:35; Marka 2:10; Lūk. 5:20–24). Cikkārt man būs piedot savam brālim, kas pret mani grēko, **Mat.** 18:21–22 (M&D 98:40). Kas Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, **Marka** 3:29 (Al. 39:6). Ja tavs brālis grēko, pamāci to un, ja viņš nožēlo, piedod viņam, **Lūk.** 17:3. Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara, **Lūk.** 23:34.

Lūdziet piedošanu, **1. Nef.** 7:21. Attiecini uz mums Kristus Izpirkšanas asinis,

lai mēs varētu saņemt savu grēku piedošanu, **Mos.** 4:2. Ja viņš atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā un nožēlo tos, tam jūs piedosit, **Mos.** 26:29–31.

Tam, kas nožēlo grēkus un pilda baušļus, tiks piedots, **M&D** 1:32. Laid darbā savu sirpi, un tavi grēki tiks piedoti, **M&D** 31:5 (**M&D** 84:61). Tas, kurš nožēlo savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu, **M&D** 58:42. Es piedošu tam, kuram Es piedošu, bet no jums tiek prasīts piedot visiem cilvēkiem, **M&D** 64:10. Cik daudz jūs esat piedevuši cits citam jūsu pārkāpumus, tāpat Es, Tas Kungs, piedodu jums, **M&D** 82:1. Tos, kurus Es mīlu, Es arī pārmācu, lai viņu grēki tiktu piedoti, **M&D** 95:1.

Es esmu piedēvis tev tavu pārkāpumu, **Moz.** 6:53.

Piedzimis no jauna, Piedzimis no

Dieva. *Skat. arī* Dieva dēli un meitas; Dzemdīnāt; Kristīšana, Kristīt; Kristus bērni; Miesīgais cilvēks; Pievēršana, Pievērēt

Būt ar Tā Kunga Garu, kas rada varenas pārmaiņas cilvēka sirdī, tā ka viņam vairs nav vēlēšanās darīt jaunu, bet drīzāk tieksme meklēt pēc Dieva lietām.

Es došu jums jaunu garu, **Ec.** 11:19 (**Ec.** 18:31; 36:26).

Tie, kas tic Viņa Vārdam, ir dzimuši, nevis no asinīm, bet no Dieva, **Jāņa** 1:12–13. Ja cilvēks neatdzimst ūdenī un Garā, viņš nevar ieiet Dieva valstībā, **Jāņa** 3:3–7. Ar Dieva vārdu mēs varam atdzimt, **1. Pēt. v.** 1:3–23. Ikviens, kas piedzimis no Dieva, vairs neturpinās grēkā, **DžST, 1. Jāņa v.** 3:9. Viss, kas dzimis no Dieva, uzvar pasauli, **1. Jāņa v.** 5:4.

Tie, kas ir piedzimuši no Kristus, noslēdz derību ar Dievu, **Mos.** 3:19; 5:2–7. Visiem cilvēkiem ir jāpiedzimst no jauna, jā, jāpiedzimst no Dieva, **Mos.** 27:25–26 (**Al.** 5:49). Vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva, **Al.** 5:12–19. Ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību, **Al.** 7:14.

Kas ticēs Maniem vārdiem, piedzims no Manis, patiesi no ūdens un no Gara, **M&D** 5:16.

Jums ir jāpiedzimst no jauna Debesu valstībā, **Moz.** 6:59.

Piektā Mozus grāmata. *Skat.*

Deuteronomium

Pielūgšana. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Mīlestība, cieņa, kalpošana un sevis veltīšana Dievam (**M&D** 20:19). Pielūgšana ietver lūgšanu, gavēšanu, kalpošanu Baznīcā, piedalīšanos evaņģēlija priekšrakstu pildīšanā un citas darbības, kas parāda nodošanos un mīlestību pret Dievu.

Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā, **2. Moz.** 20:3 (2. **Moz.** 32:1–8, 19–35; **Psm.** 81:10).

Pielūdž Tēvu garā un patiesībā, **Jāņa** 4:23. Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, **Jāņa atkl.** 14:7 (**M&D** 133:38–39).

Pielūdziet Viņu ar visu savu spēku, prātu un izturību, **2. Nef.** 25:29. Viņi ticēja Kristum un pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, **Jēk.** 4:5. Zēnoss mācīja, ka cilvēkiem visur ir jālūdz un jāpielūdz, **Al.** 33:3–11. Pielūdziet Dievu, lai kur jūs arī būtu, garā un patiesībā, **Al.** 34:38. Ļaudis krita pie Jēzus kājām un pielūdza Viņu, **3. Nef.** 11:17.

Visiem cilvēkiem ir jānožēlo grēki, jātic Jēzum Kristum un jāpielūdz Tēvs Viņa Vārdā, **M&D** 20:29. Es dodu jums šos vārdus, lai jūs varētu saprast un zināt, kā pielūgt, un zinātu, ko jūs pielūdzat, **M&D** 93:19.

Vienīgi šo Dievu es pielūgšu, **Moz.** 1:12–20. Mēs pieprasām privilēģiju pielūgt Visuvareno Dievu, **TA** 1:11.

Piemīņas grāmata. *Skat. arī* Dzīvības grāmata; Ģenealoģija, ciltsraksti

Grāmata, kuru iesāka Ādams un kurā tika pierakstīti viņa pēcteču darbi; arī daži līdzīgi pieraksti, kurus kopš tā laika ir veduši pravieši un uzticīgi Baznīcas locekļi. Ādams un viņa bērni veda piemiņas grāmatu, kurā viņi rakstīja ar iedvesmas garu, un paaudžu grāmatu, kura saturēja ģenealoģiju (**Moz.** 6:5, 8). Tādiem pierakstiem var būt nozīme, nosakot mūsu galīgo spriedumu.

Piemīņas grāmata tika rakstīta, **Mal.** 3:16–18 (3. Nef. 24:16–18).

Visi tie, kas nav atrodami pierakstīti piemīņas grāmatā, neatradīs mantojumu tajā dienā, **M&D** 85:9. Mirušie tika tiesāti no grāmatām, kas saturēja viņu darbu pierakstu, **M&D** 128:7. Stādīsim priekšā grāmatu, kas satur pierakstus par mūsu mirušajiem, **M&D** 128:24.

Piemīņas grāmata tika vesta, **Moz.** 6:5–8. Mums ir piemīņas grāmata, **Moz.** 6:46. Ābrahāms centās rakstīt pierakstu saviem pēctečiem, **Ābr.** 1:31.

Pienākums. *Skat. arī* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Svētajos Rakstos uzdevums, norikojums vai atbildība, bieži vien Tā Kunga vai Viņa kalpu dota.

Turi Viņa baušļus, jo tas pienākas katram cilvēkam, **Sal. Māc.** 12:13. Ko Tas Kungs no tevis prasa—darīt taisnību, **Mih.** 6:8.

Mums Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem, **Ap. d.** 5:29.

Viņi tika piemeklēti ar ciešanām, lai mudinātu tos atcerēties savus pienākumus, **Mos.** 1:17.

Tiek aprakstīti eldery, priesteru, skolotāju un diakonu pienākumi, **M&D** 20:38–67. Priesterības nesējiem ir jāpilda visi ģimenes pienākumi, **M&D** 20:47, 51. Tiek aprakstīti Baznīcas locekļu pienākumi pēc kristīšanās, **M&D** 20:68–69. Maniem elderyem jāgaida īsu brīdi, lai Mani ļaudis pilnīgāk varētu zināt savus pienākumus, **M&D** 105:9–10. Lai katrs cilvēks mācās savus pienākumus, **M&D** 107:99–100.

Pienēmšana. *Skat. arī* Ābrahāms—Ābrahāma pēcnācēji; Dieva dēli un meitas; Israēls; Kristus bērni

Svētie Raksti runā par diviem pieņemšanas veidiem.

(1) Persona, kas nav no Israēla cilts, kļūst par Ābrahāma ģimenes un Israēla nama locekli, esot ar ticību Jēzum Kristum, nožēlojot grēkus, topot kristītam ar iegremdēšanu un saņemot Svēto Garu

(2. Nef. 31:17–18; **M&D** 84:73–74; **Ābr.** 2:6, 10–11).

(2) Visi, kas ir saņēmuši evaņģēlija glābšanas priekšrakstus, kļūst par Jēzum Kristus dēliem un meitām caur nepārtrauktu paklausību Viņa pavēlēm (**Rom.** 8:15–17; **Gal.** 3:24–29; 4:5–7; **Mos.** 5:7–8).

Pieres vieta. *Skat.* Golgāta

Piespiest, Piespiešana. *Skat. arī* Svētais Gars

Spēcīgi uzstāt kaut ko darīt vai nedarīt, it īpaši ar Svētā Gara ietekmi un spēku.

Gars manā iekšējā pasaulē spiež mani, **Īj.** 32:18.

Kristus mīlestība mūs vada, **2. kor.** 5:14.

Gars mani spieda nogalināt Lābanu, **1. Nef.** 4:10. Gars mani spiež, **Al.** 14:11. Es esmu spiests, saskaņā ar derību, **Al.** 60:34. Amārōns, būdams Svētā Gara spiests, noglabāja pierakstus, **4. Nef.** 1:48.

Tas, kas nāk no augšienes, ir jārūnā ar Gara pamudinājumu, **M&D** 63:64.

Pievēršana, Pievērst. *Skat. arī* Mācekļi; Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva

Ticības, sirds un dzīves izmaiņšana, lai pieņemtu Dieva gribu un dzīvotu saskaņā ar to (**Ap. d.** 3:19).

Pievēršana ietver apzinātu lēmumu atteikties no iepriekšējā dzīves veida un izmainīties, lai kļūtu par Kristus mācekli. Grēku nožēlošana, kristīšana grēku piedošanai, Svētā Gara saņemšana caur roku uzlikšanu un turpmākā ticība Tam Kungam Jēzum Kristum padara pievēršanu pilnīgu. Dabiskais cilvēks tiks izmainīts un kļūs par jaunu personu, kas ir iesvētīta un šķīsta, piedzimis no jauna Jēzū Kristū (**2. kor.** 5:17; **Mos.** 3:19).

Cilvēkiem ir jātop pievērstiem un jākļūst kā maziem bērniem, **Mat.** 18:3 (**Mos.** 3:19). Kad tu atgriezies, tad stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Kas viņa vārdus uzņēma, tapa kristīti, **Ap. d.** 2:37–41. Atgriez grēcinieku no viņa maldu ceļa, **Jek. v.** 5:20.

Ēnoss tapa pievērst, **Ēn.** 1:2–5. Kēniņa

Pievilt, Pievilšana, Viltus

Benjamīna vārdi radīja varenu pārmaiņu tautā, **Mos.** 5:2 (Al. 5:12–14). Visai cilvēcei ir jāpiedzimst no jauna, jā, jāpiedzimst no Dieva, **Mos.** 27:25. Alma un Mosijas dēli bija pievērsti, **Mos.** 27:33–35. Lamonija tēvs tika pievērst, **Al.** 22:15–18. Ar Dieva varu un spēku viņi tika pievērsti Tam Kungam, **Al.** 53:10. Grēku nožēlošana izraisa pārmaiņu sirdī, **Hel.** 15:7. Cik daudzi tika pievērsti, tie patiesi vēstīja, ka tos ir piemeklējis Dieva spēks un Gars, **3. Nef.** 7:21. Dēļ viņu ticības Kristum, kad viņi tapa pievērsti, viņi tika kristīti ar ūguni un ar Svēto Garu, **3. Nef.** 9:20.

Un notiks, ka viņi dosies un sludinās grēku nožēlošanu, un daudzi tiks pievērsti, **M&D** 44:3–4.

Pievilt, Pievilšana, Viltus. *Skat. arī*
Meli; Viltus

Svētajos Rakstos pievilt nozīmē likt kādam noticēt kaut kam nepatiesam.

Kas ar viltu nezvērē, uzkāps Tā Kunga kalnā, **Psm.** 24:3–4. No viltus ļaudīm izglāb mani, **Psm.** 43:1. Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu un labu par ļaunu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20).

Lai neviens sevi nepievil, **1. kor.** 3:18. Neviens jūs lai nepievil ar tukšām runām, **Ef.** 5:6. Ļauni cilvēki maldinās un taps maldināti, **2. Tim.** 3:13. Sātans, kas pievīla visu pasauli, tapa gāzts, **Jāņa atkl.** 12:9. Sātans tika sasaistīts, lai tas nepieviltu vairs tautas, **Jāņa atkl.** 20:1–3.

Tas Kungs nevar tikt pievilts, **2. Nef.** 9:41. Ja jūs sekojat Dēlam, nekrāpjoties Dieva priekšā, jūs saņemsit Svēto Garu, **2. Nef.** 31:13. Šerems atzinās, ka viņš tika velna varas pievilts, **Jēk.** 7:18. Ķēniņa Noas tauta bija glaimojošo vārdu pievilta, **Mos.** 11:7.

Gudrie ir nēmuši Svēto Garu par savu ceļvedi un nav tikuši pievilti, **M&D** 45:57. Ak vai tiem, kas ir krāpnieki, **M&D** 50:6.

Viņš kļuva par Sātanu, visu melu tēvu, lai pieviltu un padarītu aklus cilvēkus, **Moz.** 4:4.

Pilāts Poncijs

Romiešu valdnieks Jūdejā, 26.–36. g. pēc Kr. (Lūk. 3:1). Viņš ienīda jūdu

tautu un viņu reliģiju un vismaz dažus galiliešus bija nodevis nāvei (Lūk. 13:1). Jēzus tika apsūdzēts un Pilāta priekšā notiesāts, lai tiktu sists krustā (Mat. 27:2, 11–26, 58–66; Marka 15; Lūk. 23; Jāņa 18:28–19:38).

Pilnīgs

Nobeigts, vesels un pilnīgi attīstīts; absolūti taisnīgs. Pilnīgs var nozīmēt arī bez grēka vai ļaunuma. Tikai Kristus bija absolūti pilnīgs. Patiesi Kristus sekotāji var kļūt pilnīgi caur Viņa labvēlību un Izpirkšanu.

Lai miers ar To Kungu, mūsu Dievu, ir jūsu sirdīs, **1. Kēn.** 8:61.

Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs, **Mat.** 5:48 (3. Nef. 12:48). Ja kāds vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, **Jēk.** v. 3:2.

Ticība nav pilnīgas zināšanas, **Al.** 32:21, 26. Izpirkšana tika veikta tā, lai Dievs būtu pilnīgs Dievs, **Al.** 42:15. Moronijs bija vīrs ar pilnīgu izpratni, **Al.** 48:11–13, 17–18. Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu spriest un zināt ar pilnīgām zināšanām, vai tas, kas ir dots, ir no Dieva vai no velna, **Mor.** 7:15–17. Nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, **Mor.** 10:32.

Turpiniet pacietībā, līdz jūs tapsit pilnīgi, **M&D** 67:13. Šie ir tie, kuri ir taisnie, kas sasnieguši pilnību caur Jēzu, **M&D** 76:69. Amati Baznīcā ir svēto pilnveidošanai, **M&D** 124:143 (Ef. 4:11–13). Dzīvie nav pilnīgi bez saviem mirušajiem, **M&D** 128:15, 18.

Noa bija taisns vīrs un pilnīgs savā paudzē, **Moz.** 8:27.

Pilnvaras. *Skat. arī* Aicināt, Dieva aicināts, Aicinājums; Ordinēt, Ordinācija; Priesterība; Priesterības atslēgas; Spēks, vara

Atļauja, dāvāta cilvēkiem uz Zemes, kas aicināti vai ordinēti, lai rīkotos Dieva Tēva vai Jēzus Kristus Vārdā un labā un darītu Dieva darbu.

Es tevi esmu sūtījis, **2. Moz.** 3:12–15. Runā visu, ko Es tev pavēlēšu, **2. Moz.** 7:2.

Viņš deva varu divpadsmit mācekļiem, **Mat.** 10:1. Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, **Jāņa** 15:16.

Nefijs un Lehiji sludināja ar lielu varu, **Hel.** 5:18. Nefijs, Helamana dēls, bija Dieva vīrs ar lielu spēku un varu no Dieva, **Hel.** 11:18 (3. Nef. 7:17). Jēzus deva spēku un varu divpadsmit nefijiešiem, **3. Nef.** 12:1–2.

Džozefs Smits tika Dieva aicināts un ordinēts, **M&D** 20:2. Nevienam nebūs sludināt Manu evaņģēliju vai veidot Manu Baznīcu, ja vien viņš nebūs ordinēts un baznīcā nebūs zināms, ka viņam ir pilnvaras, **M&D** 42:11. Elde-riem ir jāsludina evaņģēlijs, darbojoties varā, **M&D** 68:8. Melhisedeka priesterībai ir pilnvaras vadīt garīgās lietas, **M&D** 107:8, 18–19. Tas, kas ir darīts ar dievišķām pilnvarām, kļūst par likumu, **M&D** 128:9.

Ikvienam, kas sludina vai izpilda priekšrakstus Dieva Vārdā, ir jātiek Dieva aicinātam no tiem, kam ir pilnvaras, **TA** 1:5.

Pirmā Mozus grāmata. *Skat.* Genesis

Pirmā vīzija. *Skat. arī* Evaņģēlija atjaunošana; Smits Džozefs, jaunākais

Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus parādīšanās pravietim Džozefam Smitam birzī.

1820. gada pavasarī Džozefs Smits, jaunākais, bija savā piecpadsmitajā dzīves gadā. Viņš dzīvoja ar savu ģimeni Palmīras pilsētīnā, Ņujorkas štatā. Ne- daudz uz rietumiem no viņa ģimenes mājas bija lielu koku birzs. Džozefs devās uz šo vietu lūgt Dievu, lai uzzinātu, kura no baznīcām bija patiesā. Lasot Bībeli, viņš bija iespaidojies, ka viņam ir jāmeklē atbilde no Dieva (Jēk. v. 1:5–6). Atbildot uz viņa lūgšanu, viņam parādījās Tēvs un Dēls un pateica tam, lai viņš nepievienojas nevienai no baznīcām, kas tajā laikā bija uz Zemes, jo tās visas bija nepatiesas (DžS—V 1:15–20). Šis svētais piedzīvojums iesāka veselu notikumu sēriju, kas noveda pie

evaņģēlija un Kristus patiesās Baznīcas Atjaunošanas.

Pirmdzimtais. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Pirmdzimtība

Seno patriarhu laikā pirmdzimtais dēls saņēma pirmdzimtību (1. Moz. 43:33) un tā mantoja ģimenes vadību pēc tēva nāves. Pirmdzimtajam bija jābūt cienīgam, lai pieņemtu šo atbildību (1. Laiku 5:1–2), un tas varēja zaudēt savu pirmdzimtību ar netaisnīgumu.

Pēc Mozus likuma pirmdzimtais dēls tika uzskatīts kā piederošs Dievam. Pirmdzimtais saņēma divkārtīgu tiesu no sava tēva mantas (2. Moz. 13:2, 11–17). Pēc sava tēva nāves viņam bija atbildība rūpēties par savu māti un māsām.

Vīriešu kārtas dzīvnieku pirmdzimtie arī piederēja Dievam. Tīri dzīvnieki tika izmantoti upurēšanai, kamēr netīri dzīvnieki varēja tikt izpirkti vai pārdoti, vai nodoti nāvei (2. Moz. 13:2, 11–17; 34:19–20; 3. Moz. 27:11–13, 26–27).

Pirmdzimtais simbolizēja Jēzu Kristu un Viņa kalpošanu uz Zemes, atgādinot ļaudīm, ka dižais Mesija nāks (Moz. 5:4–8; 6:63).

Jēzus bija pirmdzimtais no mūsu Debesu Tēva garīgajiem bērniem. Vienpiedzimušais no Tēva miesā un pirmais, kas uzcēlās no mirušajiem pie Augšamcelšanās (Kol. 1:13–18). Uzticīgi svētie kļūs par Pirmdzimtā Baznīcas locekļiem mūžībā (M&D 93:21–22).

Savu dēlu pirmdzimto dod Man, **2. Moz.** 22:28. Es esmu Sev svētijis visus pirmdzimušos Israēlā, **4. Moz.** 3:13.

Lai Viņš būtu pirmdzimtais starp daudziem brāļiem, **Rom.** 8:29. Viņš Pirmdzimto ievēd pasaulē, **Ebr.** 1:6.

Viņi ir tie, kas ir Pirmdzimtā baznīca, **M&D** 76:54, 94.

Tās tika piešķirtas man no tēviem, patiesi pirmdzimtā tiesības, **Ābr.** 1:3.

Pirmdzimtība. *Skat. arī* Derība; Pirmdzimtais

Mantošanas tiesības, kas pieder pirmdzimtajam dēlam. Plašākā nozīmē pirmdzimtība ietver sevī ikvienu vai visas

Pirmie augļi

tiesības jeb mantojumu, kas tiek nodots cilvēkam, kad tas piedzimst ģimenē un kultūrā.

Pārdod man papriekš savu pirmdzimtību, **1. Moz.** 25:29–34 (1. Moz. 27:36). Pirmdzimtais sēdēja atbilstoši savai pirmdzimtībai, **1. Moz.** 43:33. Viņš nolika Efraimu pirms Manases, **1. Moz.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Pirmdzimtība piederēja Jāzepam, **1. Laiku** 5:2.

Ēsavs pārdeva savu pirmdzimtību, **Ebr.** 12:16.

Jūs esat likumīgie mantinieki, **M&D** 86:9. Cīņai pēc izcelsmes ir tiesības uz priesterību, **M&D** 113:8 (Ābr. 2:9–11).

Pirmie augļi

Pirmie gaudi, kas tiek novākti sezonā. Vecās Derības laikos tie tika ziedoti Tam Kungam (3. Moz. 23:9–20). Jēzus Kristus bija pirmais auglis Dievam tādā nozīmē, ka Viņš bija pirmais, kas augšamcēlās (1. kor. 15:20, 23; 2. Nef. 2:9). Tie, kas pieņem evaņģēliju un iztur līdz galam ticībā, simboliskā veidā ir pirmie augļi, jo tie pieder Dievam.

Tie, kas seko Jēram, kurp Tas arī ietu, ir atpirkti par pirmajiem Dievam, **Jāņa atkl.** 14:4.

Tie, kas nolaidīsies ar Kristu vispirms, ir pirmie augļi, **M&D** 88:98.

Pirmsmirstīgā dzīve. *Skat. arī* Cilvēks, Cilvēki; Karš debesīs; Padome debesīs; Sākums

Dzīve pirms zemes dzīves. Visi vīrieši un sievietes dzīvoja ar Dievu kā Viņa garīgie bērni, pirms tie nāca uz Zemi kā mirstīgas būtnes. Dažreiz tas tiek saukts par pirmo stāvokli (Ābr. 3:26).

Kad Dievs lika zemei pamatus, visi Dieva dēli gaviļēja, **Īj.** 38:4–7. Gari atgriezīsies pie Dieva, kas tos ir devis, **Sal. Māc.** 12:7. Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, **Jer.** 1:4–5.

Mēs visi esam Viņa cilts, **Ap. d.** 17:28. Dievs izredzēja mūs pirms pasaules radīšanas, **Ef.** 1:3–4. Mēs esam garu Tēva paklausībā, **Ebr.** 12:9. Engēļus, kas savu pirmo stāvokli nebija turējuši, Viņš tur mūžīgās saitēs saistījis, **Jūd. v.** 1:6 (Ābr.

3:26). Velns un viņa engēļi tapa gāzti, **Jāņa atkl.** 12:9.

Viņi tika aicināti un sagatavoti no pasaules radīšanas, **Al.** 13:3.

Kristus raudzījās uz plašo mūžības izplatījumu un debesu pulkiem, pirms pasaule tika izveidota, **M&D** 38:1. Cilvēks arī bija sākumā ar Dievu, **M&D** 93:29 (Hel. 14:17; M&D 49:17). Cēlie gari tika izraudzīti sākumā, lai būtu valdnieki Baznīcā, **M&D** 138:53–55. Daudzi saņēma savas pirmās nodarbības garu pasaulē, **M&D** 138:56.

Visas lietas tika radītas garīgi, pirms tās radās uz zemes, **Moz.** 3:5. Es radīju pasauli un cilvēkus, pirms tie bija miesā, **Moz.** 6:51. Ābrahāms redzēja saprātus, kas tika organizēti, pirms pasaule bija, **Ābr.** 3:21–24.

Plāksnes. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Zelta plāksnes

Senatnē dažas kultūras rakstīja savu vēsturi un pierakstus uz metāla plāksnēm, kā tas bija arī ar Mormona Grāmatu. Tālākai informācijai skat. „Īss paskaidrojums par Mormona Grāmatu” Mormona Grāmatas pirmajās lappusēs.

Plūdi Noas laikā. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs; Šķirsts; Varavīksne

Noas laikā zeme tika pilnīgi pārklāta ar ūdeni. Tā bija zemes kristīšana un simbolizēja attīrīšanu (1. Pēt. v. 3:20–21).

Dievs liks nākt ūdensplūdiem zemes virsū, kas iznīcinās visu radību, **1. Moz.** 6:17 (Moz. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Ūdeni sāka pārplūdināt zemi, **1. Moz.** 7:10. Dievs lika varavīksni mākoņos kā derības zīmi, **1. Moz.** 9:9–17.

Kad ūdeni bija atkāpušies, Amerikas zeme kļuva par izraudzītu zemi, **Et.** 13:2.

Ļaunie ies bojā plūdos, **Moz.** 7:38; 8:24.

Pļauja

Svētie Raksti dažreiz lieto vārdu *pļauja*, lai tēlaini attiecinātu to uz ļaužu atvešanu uz Baznīcu, kas ir Dieva valstība uz Zemes, vai arī uz tiesas laiku, kā, piemēram, Jēzus Kristus Otro Atnākšanu.

Pļaujamais laiks ir pagājis, vasara ir

beigusies, un mēs neesam izglābti, **Jer.** 8:20 (M&D 56:16).

Ļaujāmā daudz, bet plāvēju maz, **Mat.** 9:37. Ļaujamais laiks ir pasaules gals, **Mat.** 13:39. Ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus, **Gal.** 6:7–9 (M&D 6:33).

Druvas jau ir baltas pļaujai, **M&D** 4:4. Ļaujamais laiks beidzies, un jūsu dvēseles nav izglābtas, **M&D** 45:2. Ļaujas laiks ir pienācis, un Manam vārdam ir jātiek piepildītam, **M&D** 101:64.

Poligāmija. *Skat.* Laulība, Precēt—Daudzsievība

Pornogrāfija. *Skat.* Ārlaulības sakari; Laulības pārkāpšana; Šķīstība

Postītājs. *Skat. arī* Velns

Sātans ir postītājs. Bībelē latviešu valodā tulkots kā maitātājs.

Tas Kungs neļaus maitātājam ienākt jūsu namos, **2. Moz.** 12:23.

Postītājs brāžas pār ūdens virsmu, **M&D** 61:19. Sargs būtu varējis izglābt manu vīna dārzu no postītāja, **M&D** 101:51–54.

Praviešu skola. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais

Kērtlandē, Ohaio štatā (Amerikas Savienotajās Valstīs), 1832.–1833. gada ziemā Tas Kungs pavēlēja Džozefam Smitam izveidot skolu ar mērķi apmācīt brāļus visās lietās, kas attiecas uz evaņģēliju un Dieva valstību. No šīs skolas nāca daudzi no pirmajiem Baznīcas vadītājiem. Vēl vienu praviešu vai elduru skolu vadīja Pārlis P. Prets Džeksonas apgabalā, Misūri štatā (M&D 97:1–6). Līdzīgas skolas bija arī svētajiem īsi pēc tam, kad tie pārcēlās uz rietumiem; tomēr tās drīz vien pārtrauca darboties. Evaņģēlija mācīšana šodien tiek veikta mājās, priesterības kvorumos un dažādās organizācijās, kā arī Baznīcas skolās, semināru un institūtu klasēs.

Iesvētiet sevi un māciet cits citam Valstības mācības, **M&D** 88:74–80. Meklējiet uzcītīgi un māciet cits citu, **M&D** 88:118–122. Tika noteikta praviešu skolas kārtība, **M&D** 88:127–141. Augstākais

prezidijs tur Praviešu skolas atslēgas, **M&D** 90:6–7.

Praviete. *Skat. arī* Pravietojums, Pravietot

Sieviete, kas ir saņēmusi liecību par Jēzu un bauda atklāsmes garu. Pravietēm nav nedz priesterības, nedz tās atslēgas. Kaut arī tikai dažas sievietes Svētajos Rakstos tiek sauktas par pravietēm, daudzas pravietoja, kā piemēram, Rebeka, Anna, Elizabete un Marija.

Mirjama tika saukta par pravieti, **2. Moz.** 15:20. Debora tika saukta par pravieti, **Soģu** 4:4. Hulda tika saukta par pravieti, **2. Ķēn.** 22:14 (2. Laiku 34:22).

Anna tika saukta par pravieti, **Lūk.** 2:36.

Pravietis. *Skat. arī* Atklāsmes; Gaišregis, redzētājs; Pravietojums, Pravietot; Prezidents

Cilvēks, kas ir ticis Dieva aicināts un runā Viņa Vārdā. Kā Dieva vēstnesis, pravietis saņem pavēles, pravietojumus un atklāsmes no Dieva. Viņa atbildība ir darīt zināmu Dieva gribu un patieso būtību cilvēcei un parādīt Viņa darbu patieso nozīmi ar tiem. Pravietis atmasko grēku un pareģo tā sekas. Viņš ir taisnīguma sludinātājs. Dažos gadījumos cilvēces labumam pravietis var tikt iedvesmots pareģot nākotni. Tomēr viņa galvenā atbildība ir liecināt par Kristu. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents ir Dieva pravietis uz Zemes šodien. Augstākā prezidija loceklis un Divpadsmit apustuļi tiek atbalstīti kā pravieši, gaišregi un atklājēji.

Dievs gribētu, lai visa Tā Kunga tauta būtu pravieši, **4. Moz.** 11:29. Ja jūsu vidū ir pravietis, tad Es, Tas Kungs, viņam atklājos parādībās, **4. Moz.** 12:6. Tas Kungs liecināja pret Israēlu caur visiem praviešiem, **2. Ķēn.** 17:13 (2. Laiku 36:15–16; Jer. 7:25). Es tevi izredzēju par pravieti tautām, **Jer.** 1:5, 7. Viņš atklāj Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Viņš runāja ar Savu svēto praviešu muti, **Lūk.** 1:70 (Ap. d. 3:21). Par Kristu

Pravietojums, Pravietot

liecina visi pravieši, **Ap. d.** 10:43. Dievs ir iecēlis dažus par praviešiem baznīcā, **1. kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Baznīca ir uzcelta uz apustuļu un praviešu pamata, **Ef.** 2:19–20.

Ļaudis bija noraidījuši praviešu vārdus, **1. Nef.** 3:17–18 (2. Nef. 26:3). Ar Garu praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas, **1. Nef.** 22:1–2. Kristus nāca pie nefījiešiem, lai piepildītu visu, ko Viņš bija runājis ar Savu svēto praviešu muti, **3. Nef.** 1:13 (M&D 42:39).

Tie, kas neklausīja praviešu vārdiem, tiks izdeldēti, **M&D** 1:14. Tiem, kas tic praviešu vārdiem, būs mūžīgā dzīve, **M&D** 20:26. Pravieša vārdu jūs pieņemsiet kā no Manas paša mutes, **M&D** 21:4–6. Atklāsmes un pavēles Baznīcai nāk tikai caur vienu iecelto, **M&D** 43:1–7. Prezidenta pienākums ir prezidēt pār visu Baznīcu un būt kā Mozum, būt par pravieti, **M&D** 107:91–92.

Mēs ticam praviešiem, **TA** 1:6.

Pravietojums, Pravietot. *Skat. arī*

Atklāsmē; Gaišrēģis, redzētājs; Praviete; Pravietis

Pravietojums sastāv no dievišķīgi iedvesmotiem vārdiem jeb rakstiem, ko kāds cilvēks saņem caur atklāsmi no Svētā Gara. Liecība par Jēzu ir pravietojuma gars (Jāņa atkl. 19:10). Pravietojums var attiekties uz pagātņi, tagadņi vai nākotni. Kad kāds cilvēks pravieto, tas runā vai raksta to, ko Dievs grib, lai viņš zinātu, savam paša labumam vai citu labumam. Cilvēki var saņemt pravietojumu vai atklāsmi par savu dzīvi.

Dievs gribētu, lai visa Tā Kunga tauta būtu pravieši, **4. Moz.** 11:29. Jūsu dēli un meitas pasludinās nākamās lietas, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17–18). Viņš atklāj Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem, **Am.** 3:7.

Neviens rakstu pravietojums nav patvaļīgi iztulkojams, **2. Pēt. v.** 1:20.

Nefījiešiem bija daudzas atklāsmes un pravietojuma gars, **Jēk.** 4:6, 13. Alma un Amuleks zināja Zizroma sirds vēlmes ar pravietojuma garu, **Al.** 12:7. Ak vai tam, kas saka, ka Tas Kungs vairs nerīkojas

caur pravietojumiem, **3. Nef.** 29:6. Pēties Jesajas pravietojumus, **Morm.** 8:23.

Visi pravietojumi tiks piepildīti, **M&D** 1:37–38.

Cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam caur pravietojumu, **TA** 1:5.

Prāts

Garīgas spējas, apzināts domu spēks.

Kalpo Viņam ar visu sirdi un labu prātu, **1. Laiku** 28:9.

Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visa sava prāta, **Mat.** 22:37.

Miesas tieksme ir nāve, un gara tieksme ir mūžīgā dzīve, **2. Nef.** 9:39. Tā Kunga balss nāca manā prātā, **Ēn.** 1:10. Vārdam bija spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam, **Al.** 31:5.

Es pateikšu tev tavā prātā, **M&D** 8:2. Tev ir jānoskaidro tas savā prātā, **M&D** 9:8. Lai mūžības nopietnība paliek jūsu prātos, **M&D** 43:34. Jūsu prāti iepriekš ir bijuši aptumšoti, **M&D** 84:54. Dodieties savā gultā agri, celieties agri, lai jūsu ķermeņi un prāti tiktu stiprināti, **M&D** 88:124.

Sātans nezināja Dieva prātu, **Moz.** 4:6. Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18.

Prāts, Prāti. *Skat.* Saprāts, saprāti (Prāts, prāti)

Pretestība. *Skat.* Likstas

Pretinieks. *Skat.* Velns

Prets Orsons

Viens no pirmajiem Divpadsmit apustuļiem, kas tika aicināts pēc Baznīcas Atjaunošanas mūsdienās (M&D 124:128–129). Viņš bija bijis Baznīcas loceklis tikai sešas nedēļas, kad Tas Kungs deva viņam atklāsmi caur Džozefu Smitu (M&D 34). Orsons Prets bija arī Baznīcas misionārs (M&D 52:26; 75:14) un vairākus gadus kalpoja kā Baznīcas vēsturnieks.

Prets Pārlis Pārkers

Orsona Preta vecākais brālis un viens no pirmajiem Divpadsmit apustuļiem, kas tika aicināts pēc Baznīcas

Atjaunošanas mūsdienās (M&D 124:128–129). Pārlijs Prets tika aicināts piedalīties pirmajā no vairākiem misionāru centieniem sludināt, kad Tas Kungs deva viņam atklāsmi caur Džozefu Smitu 1830. gada oktobrī (M&D 32; 50:37).

Prezidents. *Skat. arī* Augstākais prezidijs; Praviētis

Organizācijas vadošās amatpersonas nosaukums. Baznīcas prezidents ir praviētis, gaišrēģis un atklājējs (M&D 21:1; 107:91–92), un Baznīcas locekļiem ir jāsauc Baznīcas praviētis par „prezidentu” (M&D 107:65). Viņš ir vienīgā persona uz Zemes, kas pilnvarota izmantot visas priesterības atslēgas.

Priesterības kvorumu un citu Baznīcas organizāciju vadītājus arī var saukt par prezidentiem.

Tas Kungs deva valstības atslēgas Džozefam Smitam, **M&D** 81:1–2. Trīs prezidenti veido Baznīcas prezidija kvorumu, **M&D** 107:21–24. Prezidenti tika ordinēti pēc Melhisedeka kārtas, **M&D** 107:29. Tiek aprakstīti prezidentu pienākumi pār diakoniem, skolotājiem, mācītājiem un elderiem, **M&D** 107:85–89 (M&D 124:136–138, 142). Ir septiņi prezidenti pār visiem Septiņdesmitajiem, **M&D** 107:93–95. Tika iecelti stabu prezidenti, **M&D** 124:133–135.

Prezidējošais bīskaps

Augstākais pilnvarotais Baznīcā. Viņam ir vispārējā atbildība par Baznīcas laicīgajām lietām (M&D 107:68). Prezidējošais bīskaps un viņa padomnieki, kas arī ir augstākie pilnvarotie, prezidē pār Baznīcas Ārona priesterību (M&D 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edvardam Pārtridžam jātiek ordinētam par bīskapu, **M&D** 41:9. Augstākajam prezidijam ir jāaicina un jāieceļ bīskapi, **M&D** 68:14–15. Ārona īstenajiem pēctečiem, kuri ir pirmdzimtie, ir tiesības prezidēt, ja tie ir Augstākā prezidija aicināti, iecelti un ordinēti, **M&D** 68:16, 18–20. Viņu var pārbaudīt tikai Augstākais prezidijs, **M&D** 68:22–24 (M&D 107:82).

Prezidijs. *Skat.* Augstākais prezidijs

Prieks. *Skat. arī* Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Liels laimes stāvoklis, kas rodas no taisnīgas dzīvošanas. Mirstīgās dzīves mērķis visiem cilvēkiem ir gūt prieku (2. Nef. 2:22–25). Pilnīgs prieks nāks tikai caur Jēzu Kristu (Jāņa 15:11; M&D 93:33–34; 101:36).

Pazemīgie priecāsies Tā Kunga priekšā, **Jes.** 29:19 (2. Nef. 27:30).

Es jums pasludinu lielu prieku, **Lūk.** 2:10. Jūsu prieku neviens jums neatņems, **Jāņa** 16:22. Gara auglis ir mīlestība, prieks, miers, **Gal.** 5:22.

Tā auglis piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu prieku, **1. Nef.** 8:12. Cilvēki ir, lai viņi gūtu prieku, **2. Nef.** 2:25. Taisno prieks būs pilnīgs mūžīgi, **2. Nef.** 9:18. Viņi var dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī, **Mos.** 2:41. Es došu visu, kas man ir, lai es varētu saņemt šo milzīgo prieku, **Al.** 22:15. Varbūt es būtu darbarīks Dieva rokās, lai vestu dažas dvēseles pie grēku nožēlošanas, un šis ir mans prieks, **Al.** 29:9. Kādu prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju, **Al.** 36:20.

Mans Gars piepildīs tavu dvēseli ar prieku, **M&D** 11:13. Cik liels būs jūsu prieks ar to Mana Tēva valstībā, **M&D** 18:15–16. Šinī pasaulē jūsu prieks nav pilnīgs, bet Manī jūsu prieks ir pilnīgs, **M&D** 101:36.

Šinī dzīvē man būs prieks, **Moz.** 5:10–11.

Priekšskars

Vārds, kas Svētajos Rakstos nozīmē (1) dalītājs, kas atdala dažādas Saiešanas telts vai tempļa daļas, (2) simbols tam, kas atdala Dievu no cilvēka, vai (3) Dieva dota īpašība, kas ļauidim neļauj atcerēties par pirmmirstīgo dzīvi.

Priekšskars lai atdala svēto vietu no vis-svētākās vietas, **2. Moz.** 26:33.

Kad Jēzu sita krustā, tempļa priekšskars pārplīsa divos gabalos, **Mat.** 27:51 (Marka 15:38; Lūk. 23:45). Mēs tagad visu redzam miklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā, **1. kor.** 13:12.

Tumšais neticības priekšskars bija norauts no viņa prāta, **Al.** 19:6. Jareda brālis

Priekšraksti

nevarēja tikt noturēts, lai neieskatītos aiz priekškara, **Et.** 3:19 (*Et.* 12:19).

Priekšgars tiks norauts, un jūs redzēsit Mani, **M&D** 67:10 (**M&D** 38:8). Priekšgars, kas sedz Manu templi, tiks noņemts, **M&D** 101:23. Priekšgars tika noņemts no mūsu prātiem, **M&D** 110:1.

Tumsības priekšgars segs zemi, **Moz.** 7:61.

Priekšraksti. *Skat. arī* Glābšana; Glābšana mirušajiem; Ģenealoģija, ciltsraksti; Saistīt, Saistīšana (Aizzimogot, Aizzimogošana); Templis, Tā Kunga nams

Svēti rituāli un ceremonijas. Priekšraksti sastāv no darbībām, kurām ir garīga nozīme. Priekšraksti var nozīmēt arī Dieva likumus un noteikumus.

Priekšraksti Baznīcā ietver slimo dziedināšanu (Jēk. v. 5:14–15), Vakarēdiena svētīšanu (**M&D** 20:77, 79), kristīšanas ar iegremdēšanu (**Mat.** 3:16; **M&D** 20:72–74), bērnu svētīšanu (**M&D** 20:70), Svētā Gara piešķiršanu (**M&D** 20:68; 33:15), priesterības piešķiršanu (**M&D** 84:6–16; 107:41–52), tempļa priekšrakstus (**M&D** 124:39) un laulību jaunajā un mūžīgajā derībā (**M&D** 132:19–20).

Māci tiem priekšrakstus un likumus, **2. Moz.** 18:20. Lai tie staigā pēc Maniem likumiem, ievēro Manus baušļus un tos pilda, **Ec.** 11:20.

Ļaudis bija stingri Dieva priekšrakstu ievērošanā, **Al.** 30:3. Kāds labums, ka mēs esam turējuši Viņa priekšrakstus, **3. Nef.** 24:13–14.

To, kas lūdz un ir nožēlas pilns, Es pieņemu, ja viņš pilda Manus priekšrakstus, **M&D** 52:14–19.

Visa cilvēce var tikt izglābta, ja tā paklausīs evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem, **TA** 1:3.

Aizstājošs priekšraksts: Reliģisks priekšraksts, ko izpilda dzīva persona par mirušu personu. Šie priekšraksti ir spēkā tikai tad, ja tie, par kuriem šie priekšraksti tika izpildīti, tos pieņem, tur ar tiem saistītās derības un top aizzimogoti ar apsolījuma Svēto Garu. Šodien šādi priekšraksti tiek izpildīti tempļos.

Ko tad tie darīs, kas liekas kristīties par mirušajiem, ja jau mirušie augšām necelsies, **1. kor.** 15:29.

Kristīšanas par mirušajiem ir jāizpilda tempļos, **M&D** 124:29–36. Gariem garu pasaulē tika mācīta aizstājošā kristīšana grēku piedošanai, **M&D** 138:29–34.

Priesteris, Ārona priesterība. *Skat. arī* Augstais priesteris; Ārona priesterība; Ārons, Mozus brālis

Amats Ārona priesterībā. Senatnē augstāko amatu Levītu priesterībā ieņēma vienīgi Ārons un viņa pēcteči. Kad Kristus piepildīja Mozus likumu, šis ierobežojums tika noņemts.

Tiek aprakstīti priestera pienākumi atjaunotajā Baznīcā, **M&D** 20:46–52.

Priesteris, Melhisedeka priesterība. *Skat. arī* Augstais priesteris; Melhisedeka priesterība

Cilvēks, kas citu labā izpilda reliģiskus rituālus, kas ir vērsti uz Dievu. Bieži vien Svētajos Rakstos priesteri patiesībā ir augstie priesteri pēc Melhisedeka kārtas (**Al.** 13:2). Tie, kas saņem Dieva godības pilnību pēc Augšāmcelšanās, kļūst par priesteriem un ķēniņiem celestiālajā pasaulē.

Melhisedeks bija visuaugstā Dieva priesteris, **1. Moz.** 14:18. Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas, **Psm.** 110:4 (**Ebr.** 5:6; 7:17, 21).

Kristus darījis mūs par ķēniņiem un priesteriem Dievam, Savam Tēvam, **Jāņa atkl.** 1:6 (**Jāņa atkl.** 5:10; 20:6).

Atcerieties, ka Dievs Tas Kungs iecēla priesterus pēc Savas svētās kārtas, **Al.** 13:1–20.

Tie, kas nāk ārā taisno augšāmcelšanās reizē, ir priesteri un ķēniņi, **M&D** 76:50, 55–60.

Priesterība. *Skat. arī* Ārona priesterība; Melhisedeka priesterība; Ordinēt, Ordinācija; Pilnvaras; Priesterības atslēgas; Priesterības zvērests un derība; Spēks, vara

Pilnvaras un spēks, ko Dievs dod cilvēkam, lai tas darbotos visās lietās

cilvēka glābšanai (M&D 50:26–27). Vīriešu kārtas Baznīcas locekļi, kuriem ir priesterība, ir organizēti kvorumos un pilnvaroti izpildīt priekšrakstus un noņemt administratīvās funkcijas Baznīcā.

Viņu svaidījums būs mūžīga priesterība, **2. Moz.** 40:15 (4. Moz. 25:13).

Es jūs esmu nolīcis, **Jāna** 15:16. Uzceliet garīgu namu, svētu priesteru saimi, **1. Pēt. v. 2:5**. Jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, **1. Pēt. v. 2:9** (2. Moz. 19:6).

Cilvēki tiek aicināti kā augstie priesteri viņu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ, **Aī.** 13:1–12. Es dodu tev varu kristīt, **3. Nef.** 11:21. Jums būs vara dot Svēto Garu, **Mor.** 2:2.

Es atklāšu jums priesterību ar Elijas roku, **M&D 2:1** (DžS—V 1:38). Tas Kungs konfirmēja priesterību arī Āronam un viņa pēcnācējiem, **M&D 84:18**. Šī lielākā priesterība vada evaņģēliju, **M&D 84:19**. Viņš paņēma Mozu no viņu vidus, un Svēto Priesterību arī, **M&D 84:25**. Tiek aprakstīts priesterības zvērests un derība, **M&D 84:33–42**. Priesterība ir turpinājusies caur jūsu tēvu izcelsmi, **M&D 86:8**. Baznīcā ir divas priesterības, **M&D 107:1**. Pirmā priesterība ir Svētā Priesterība pēc Dieva Dēla kārtas, **M&D 107:2–4**. Priesterības tiesības ir nesaraucjami saistītas ar debesu spēkiem, **M&D 121:36**. Nekāds spēks vai ietekme nevar jeb nedrīkst tikt izmantota ar priesterības iedarbību, kā vien ar pārliecināšanu un neviltotu mīlestību, **M&D 121:41**. Katrs uzticīgs, cienīgs vīrietis Baznīcā var saņemt priesterību, **2. OD**.

Mēs ticam, ka cilvēkam ir jātiek Dieva aicinātam, **TA 1:5**.

Priesterība, Ārona. *Skat.* Ārona priesterība

Priesterība, Melhisedeka. *Skat.* Melhisedeka priesterība

Priesterības atslēgas. *Skat.* *arī* Atklāšana; Augstākais prezidijs; Priesterība

Atslēgas ir tiesības prezidēt jeb vara,

Priesterības zvērests un derība

dota cilvēkam no Dieva, vadīt, kontrolēt un pārvaldīt Dieva priesterību uz zemes. Priesterības nesēji, kas tiek aicināti vadošos amatos, saņem atslēgas no tiem, kam ir vara pār viņiem. Priesterības nesēji izmanto priesterību tikai tajās robežās, kuras noteikuši tie, kas tur atslēgas. Baznīcas Prezidents ir vienīgais cilvēks uz Zemes, kas tur visas priesterības atslēgas un ir pilnvarots tās izmantot (M&D 107:65–67, 91–92; 132:7).

Pēteris saņēma valstības atslēgas, **Mat.** 16:19.

Mihaēls (Ādams) saņēma atslēgas glābšanai Jēzus Kristus vadībā, **M&D 78:16**. Valstības atslēgas vienmēr pieder Augstākajam prezidijam, **M&D 81:2**. Melhisedeka priesterība tur Dieva noslēpumu atziņas atslēgas, **M&D 84:19**. Divpadsmit apustuļi tur īpašas atslēgas, **M&D 107:35; 112:16, 32; 124:128**. Džozefs Smits un Olivers Kauderijs saņēma atslēgas attiecībā uz Israēla sapulcināšanu, Ābrahāma evaņģēliju un saistīšanas varu, **M&D 110:11–16**. Augstākais prezidijs un Divpadsmitie tur laiku pilnības atklāšanas atslēgas, **M&D 112:30–34**. Amatpersonas priesterībā tur atslēgas, **M&D 124:123**. Tas, kuram ir atslēgas, var iegūt zināšanas, **M&D 128:11**.

Ārona priesterība tur eņģeļu kalpošanas atslēgas un grēku nožēlošanas un kristīšanas evaņģēlija atslēgas, **DžS—V 1:69** (M&D 13).

Priesterības ordinācija. *Skat.* Ordinēt, Ordinācija

Priesterības zvērests un derība. *Skat.* *arī* Derība; Priesterība; Zvērests

Zvērests ir svinīgs apliecinājums būt patiesam un uzticīgam dotajiem solījumiem. Derība ir svinīgs solījums starp divām pusēm. Ārona priesterība tiek saņemta tikai ar derību. Melhisedeka priesterības nesēji saņem priesterību ar neizteiktu zvērestu, kā arī ar derību. Ja priesterības nesēji ir uzticīgi un vairo savus aicinājumus, kā Dievs norāda, Viņš tos svētī. Tie, kas ir uzticīgi līdz galam un dara visu, ko Viņš no tiem prasa,

Princips

saņems visu, kas vien Tēvam ir (M&D 84:33–39).

Tas Kungs noslēdza derību ar Ābrahāmu, un Ābrahāms klausīja, **1. Moz.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Priesteri Ecēhiēla laikā neganīja avis, **Ec.** 34:2–3. Priesteri Malehija laikā sagrozīja derību, **Mal.** 1–2.

Princips. *Skat. arī* Evaņģēlijs

Pamatmācība, patiesība vai likums. Pirmie evaņģēlija principi ir ticība Tam Kungam Jēzum Kristus un grēku nožēlošana (TA 1:4).

[NE]atstājuši Kristus mācības sākumu, dosimies pretim pilnībai, **DžST, Ebr.** 6:1.

Elderiem, priesteriem un skolotājiem ir jāmaca Mana evaņģēlija principi, kas ir Svētajos Rakstos, **M&D** 42:12. Tieciet apmācīti pilnīgāk principos, mācībā, visās lietās, **M&D** 88:78 (M&D 97:14). Katrs cilvēks var rīkoties mācībā un principos, atbilstoši tai tikumiskajai rīcības brīvībai, ko Es tam esmu devis, **M&D** 101:78. Tas saprāta limenis, ko mēs sasniedzam šajā dzīvē, celsies ar mums Augšāmcelšanās reizē, **M&D** 130:18–19.

Psalms. *Skat. arī* Dāvids; Mūzika

Iedvesmota poēma vai garīga dziesma.

Psalmu grāmata: Vecās Derības grāmata, kas satur psalmu krājumu, daudzi no kuriem ir par Kristu. Psalmu grāmata bieži tiek citēta Jaunajā Derībā.

Dāvids ir sarakstījis daudzus no psalmiem. Psalmi tika sarakstīti kā slavinājumi Dievam. Daudziem tika pielikta melodija.

Pulku Kungs, Tas Kungs Cebaots.

Skat. arī Jēzus Kristus

Vēl viens Jēzus Kristus Vārds. Viņš valda pār debesu un zemes pulkiem un vada taisnīgos pret ļauno (M&D 29:9; 121:23).

Tas Kungs Cebaots, tas ir šis godības ķēniņš, **Psm.** 24:10.

Israēla Dievs ir Pulku Kungs, **1. Nef.** 20:2.

Mans Gars ne vienmēr pūlēsies ar cilvēku, saka Pulku Kungs, **M&D** 1:33.

Radīt, Radišana. *Skat. arī* Garīgā radišana; Jēzus Kristus; Sabata diena; Sākums; Zeme

Izveidot. Dievs, darbodamies caur Savu Dēlu Jēzu Kristu, organizēja elementus dabā, lai izveidotu Zemi. Debesu Tēvs un Jēzus radīja cilvēku pēc Sava tēla (Moz. 2:26–27).

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi, **1. Moz.** 1:1. Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla, **1. Moz.** 1:26 (Moz. 2:26–27; Ābr. 4:26).

Caur Viņu viss ir radies, **Jāņa** 1:3, 10. Viņā radītas visas lietas debesis, **Kol.** 1:16 (Mos. 3:8; Hel. 14:12). Dievs radījis pasaules caur Savu Dēlu, **Ebr.** 1:2.

Cilvēks tika radīts sākumā, **Mos.** 7:27. Es radīju gan debesis, gan zemi, un visas lietas, **3. Nef.** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Visi cilvēki sākumā tika radīti pēc Manis paša tēla, **Et.** 3:15.

Jēzus Kristus radīja debesis un zemi, **M&D** 14:9. Viņš radīja cilvēku, vīrieti un sievieti, pēc Sava tēla, **M&D** 20:18.

Pasaules bez skaita Es esmu radījis, **Moz.** 1:33. Ar Savu Vienpiedzimušo Es radīju debesis, **Moz.** 2:1. Es, Tas Kungs, radīju visas lietas garīgi, pirms tās radās dabiski uz zemes virsas, **Moz.** 3:5. Miljoniem zemju, līdzīgi šai, nebūtu sākums Tava radītā skaitlim, **Moz.** 7:30. Dievi veidoja un radīja debesis, **Ābr.** 4:1.

Radītājs. *Skat.* Jēzus Kristus; Radīt, Radišana

Rafaēls. *Skat. arī* Eņģeļi

Tā Kunga eņģelis, kas piedalījās visu lietu atjaunošanā (M&D 128:21).

Rahēle. *Skat. arī* Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba sieva (1. Moz. 29–31; 35). Viņa bija arī Jāzepa un Benjamīna māte.

Raksti. *Skat.* Svētie Raksti

Rakstu mācītājs

Vecajā un Jaunajā Derībā šis termins tiek izmantots nedaudz atšķirīgās nozīmēs: (1) Vecajā Derībā rakstu mācītāja galvenais pienākums bija pārrakstīt

Svētos Rakstus (Jer. 8:8). (2) Rakstu mācītāji bieži tiek pieminēti Jaunajā Derībā un dažreiz tiek saukti arī par bauslības mācītājiem. Tie pilnveidoja likumu detaļās un pielāgoja to sava laika apstākļiem (Mat. 13:52; Marka 2:16–17; 11:17–18; Lūk. 11:44–53; 20:46–47).

Rameumptoms

Mormona Grāmatā aprakstīta augsta vieta, uz kuras nostājās zoramieši, atkritušie nefijieši, lai lūgtu Dievu (Al. 31:8–14, 21).

Rebeka. *Skat. arī* Īzāks

Vecās Derības patriarha Īzāka sieva (1. Moz. 24–27). Rebeka bija Ēsava un Jekaba māte (1. Moz. 25:23–26).

Redzētājs. *Skat.* Gaišregis, redzētājs

Reguēls. *Skat.* Jetrus

Rehabeāms. *Skat. arī* Salamans

Vecajā Derībā ķēniņa Salamana dēls. Viņš nomainīja savu tēvu un valdīja Jeruzālemē septiņpadsmit gadus (1. Ķēn. 11:43; 14:21, 31). Rehabeāma valdīšanas laikā ķēniņvalsts tika sadalīta Israēla ķēniņvalstī ziemeļos un Jūdas ķēniņvalstī dienvidos (1. Ķēn. 11:31–36; 12:19–20). Rehabeāms valdīja pār Jūdas ķēniņvalsti.

Rigdons Sidnijs

Viens no pirmajiem pievērstajiem un atjaunotās Baznīcas vadītājiem 1830-tajos un 1840-to gadu sākumā. Sidnijs Rigdons kalpoja kādu laiku par Džozefa Smita pirmo padomnieku Baznīcas Augstākajā prezidijā (M&D 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Vēlāk viņš atkrita un tika izslēgts no Baznīcas 1844. gada septembrī.

Rīcības brīvība. *Skat. arī* Atskaite, Atbildīgs, Atbildība; Brīvs, Brīvība

Dieva dota spēja un privilēģija cilvēkiem izvēlēties un rīkoties pašiem.

No visiem kokiem jūs varat brīvi ēst, **1. Moz.** 2:16. Izvēlieties šodien, kam jūs kalposit, **Joz.** 24:15 (Al. 30:8; Moz. 6:33). Cilvēks nevar rīkoties pats, nebūdam

kārdināts, **2. Nef.** 2:15–16. Cilvēki ir brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi vai gūstu un nāvi, **2. Nef.** 2:27. Jūs esat brīvi; jums ir ļauts rīkoties pašiem, **Hel.** 14:30.

Trešo daļu no debesu pulkiem viņš novērsa dēļ viņu rīcības brīvības, **M&D** 29:36. Ir nepieciešams, lai velns varētu kārdināt cilvēkus, vai arī viņi nevarēs rīkoties paši, **M&D** 29:39. Lai katrs cilvēks izvēlas pats, **M&D** 37:4. Katrs cilvēks var rīkoties atbilstoši tai tikumiskajai rīcības brīvībai, ko Es tam esmu devis, **M&D** 101:78.

Sātans mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību, **Moz.** 4:3. Tas Kungs dod cilvēkam viņa rīcības brīvību, **Moz.** 7:32.

Roku uzlikšana. *Skat. arī* Iecelšana; Ordinēt, Ordinācija; Slimo dziedināšana; Svētā Gara dāvana

Roku uzlikšana un kāda cilvēka galvas kā daļa no priesterības priekšraksta. Daudzi priesterības priekšraksti tiek izpildīti ar roku uzlikšanu, tādi kā ordinēšana, svētību došana, slimo dziedināšana, apstiprināšana par Baznīcas locekli un Svētā Gara piešķiršana.

Mozus uzlika savas rokas uz Jozuas galvas, kā Tas Kungs pavēlēja, **4. Moz.** 27:18, 22–23 (5. Moz. 34:9).

Jēzus uzlika Savas rokas tik vien reitiem vājiem un tos dziedināja, **Marka** 6:5 (Morm. 9:24). Apustuļi uzlika savas rokas uz septiņiem vīriem, kam bija apustuļiem jāpalīdz, **Ap. d.** 6:5–6. Svētais Gars tika dots ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 8:14–17. Ananija uzlika savas rokas uz Saula un atjaunoja viņa redzi, **Ap. d.** 9:12, 17–18. Pāvils uzlika savas rokas uz viņu un dziedināja to, **Ap. d.** 28:8. Pāvils mācīja kristīšanas un roku uzlikšanas mācību, **Ebr.** 6:2.

Alma ordinēja priesterus un elderus ar roku uzlikšanu, **Al.** 6:1. Jēzus deva Saviem mācekļiem varu piešķirt Svēto Garu ar roku uzlikšanu, **3. Nef.** 18:36–37. Kam jūs uzliksit savas rokas, jūs dosit Svēto Garu, **Mor.** 2:2.

Elderiem ir jāuzliek savas rokas uz bērniem, lai tos svētītu, **M&D** 20:70. Viņi saņems Svēto Garu ar roku uzlikšanu,

Roma

M&D 35:6 (TA 1:4). Elderiem ir jāuzliek rokas slimajiem, **M&D 42:44** (M&D 66:9). Pēc kristīšanas bērniem ir jāsaņem roku uzlikšana, **M&D 68:27**. Priesterība tiek saņemta ar roku uzlikšanu, **M&D 84:6–16**.

Roma. *Skat. arī* Romas impērija

Jaunajā Derībā Romas impērijas galvaspilsēta, kas atradās pie Tibras upes Itālijā (Ap. d. 18:2; 19:21; 23:11). Pāvils mācīja evaņģēliju Romā, kad viņš bija Romas valdības ieslodzītais (Ap. d. 28:14–31; Rom. 1:7, 15–16).

Romas impērija. *Skat. arī* Roma

Senās Romas impērija. Apustuļu laikā Romas impērija bija vienīgais lielais spēks pasaulē. Tā ietvēra visu zemi starp Eifratu, Donavu, Reinu, Atlantijas okeānu un Sahāras tuksnesi. Palestīna tika pakļauta 63. g. pr. Kr., kad Pompejs ieņēma Jeruzālemi. Kaut arī romieši dāvāja jūdiem daudzas privilēģijas, jūdi ienīda romiešu valdību un pastāvīgi dumpojās.

Pāvils, Romas pilsonis, izmantoja grieķu valodu, pašu izplatītāko impērijas valodu, lai izplatītu evaņģēliju impērijā.

Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, **Mat. 22:17–22**. Pāvils kā Romas pilsonis aizstāvēja savas tiesības, **Ap. d. 16:37–39** (Ap. d. 22:25–29).

Romiešiem, vēstule. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils

Jaunajā Derībā vēstule, ko Pāvils rakstīja svētajiem Romā. Viņš bija iecerējis apmeklēt Jeruzālemi, kas noteikti bija bīstami. Ja viņš paliktu dzīvs, viņš cerēja vēlāk apmeklēt Romu. Vēstule daļēji bija domāta tam, lai sagatavotu draudzi tur pieņemt viņu, kad viņš ieradīsies. To var aplūkot arī kā tādu, kas satur paziņojumus par noteiktām mācībām, kuras tika apspriestas un kuras tagad Pāvils uzskatīja kā galīgi apstiprinātas.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus romiešiem. 2. līdz 11. nodaļa satur vairākas deklarācijas par ticības, darbu un

labvēlības mācību. 12. līdz 16. nodaļa satur praktiskas mācības par mīlestību, pienākumu un svētumu.

Rute. *Skat. arī* Boāss

Vecajā Derībā Naomijas un Ēlīmeleha, kas bija israēlieši, moābiešu vedekla. Pēc sava vīra nāves Rute apprecēja Naomijas radnieku Boāsu. Viņu dēls Obeds bija Dāvida un Kristus priekštecis. Stāsts par Ruti brīnišķīgi parāda ne-israēlietes pievēršanu Israēla ganāmpulkam. Rute atteicās no sava iepriekšējā dieva un iepriekšējās dzīves, lai pievienotos ticības biedriem, kalpojot Israēla Dievam (Rut. 1:16).

Rutes grāmata: 1. nodaļā aprakstīta Ēlīmeleha un viņa ģimenes dzīve Moāba zemē. Pēc savu vīru nāves Naomija un Rute devās uz Bētlemi. 2. nodaļā paskaidrots, ka Rute lasīja vārpas plāvēju aizmugurē Boāsa laukā. 3. nodaļā stāstīts, ka Naomija mācīja Rutei iet piedarbā un gulēt pie Boāsa kājām. 4. nodaļā ir stāsts par Rutes laulībām ar Boāsu. Viņiem bija dēls Obeds, caur kuru ir cēlušies Dāvids un Kristus.

Rūbens. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā vecākais Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Kaut arī Rūbens bija pirmdzimtais, viņš pazaudēja savu pirmdzimtību grēka dēļ (1. Moz. 35:22; 49:3–4).

Rūbena cilts: Jēkaba svētība Rūbenam ir atrodama 1. Moz. 49:3 un 5. Moz. 33:6. Cilts locekļu skaits pamazām samazinājās, un, kaut arī cilts turpināja eksistēt, tā zaudēja savu politisko nozīmi. Rūbena pirmdzimtība pārgāja pie Jāzepa un viņa dēliem tāpēc, ka Jāzeps bija Jēkaba otrās sievas Rahēles pirmdzimtais (1. Laiku 5:1–2).

Sabata diena. *Skat. arī* Atpūta; Radīt, Radišana

Svēta diena, kas nolikta katru nedēļu atpūtai un pielūgšanai. Pēc tam, kad Dievs visu bija radījis, Viņš atpūtās

septītajā dienā un pavēlēja, lai viena diena katru nedēļu būtu atpūtas diena, lai palīdzētu ļaudīm atcerēties Viņu (2. Moz. 20:8–11).

Pirms Kristus Augšāmcelšanās Baznīcas locekļi turēja pēdējo nedēļas dienu kā sabatu, tāpat kā jūdi. Pēc Augšāmcelšanās Baznīcas locekļi, gan jūdi, gan citticībieki, turēja pirmo nedēļas dienu (Tā Kunga dienu), lai pieminētu Tā Kunga Augšāmcelšanos. Šodien Baznīca turpina turēt vienu nedēļas dienu kā svētu sabata dienu, kurā pielūgt Dievu un atpūsties no pasaules darbiem.

Sabats atgādina cilvēkiem par nepieciešamību pēc garīgas barības un viņu pienākumu paklausīt Dievam. Kad tautā pieaug nevērība pret sabata ievērošanu, tiek ietekmēti visi dzīves aspekti un tās reliģiskā dzīve sairst (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Dievs atdusējās septītajā dienā, **1. Moz.** 2:1–3. Israēla bērni nevāca mannu sabatā, **2. Moz.** 16:22–30. Piemini sabata dienu, turi to svētu, **2. Moz.** 20:8–11 (Mos. 13:16–19). Sabats tika dots kā zīme starp Dievu un cilvēku, **2. Moz.** 31:12–17 (Ec. 20:12, 20). Mēs nedrīkstam nedz pirkt, nedz pārdot sabata dienā, **Neh.** 10:32. Nosauc sabatu par prieku, godinādams To Kungu, un neizlieto to saviem ceļiem, **Jes.** 58:13–14.

Sabats ir celts cilvēka dēļ, un ne cilvēks sabata dēļ, **Marka** 2:23–28. Cilvēka Dēls ir kungs pār sabatu, **Lūk.** 6:1–10. Jēzus mācīja sinagogā un dziedināja sabatā, **Lūk.** 13:10–14.

Nefijieši turēja sabata dienu svētu, **Jar.** 1:5. Ievērojiet sabata dienu, lai turētu to svētu, **Mos.** 18:23.

Pienes savus Svētos Vakarēdienus Manā svētajā dienā, **M&D** 59:9–13. Ciānas iedzīvotājiem būs ievērot sabata dienu, **M&D** 68:29.

Es, Dievs, atpūtos septītajā dienā no visiem Saviem darbiem, **Moz.** 3:1–3 (1. Moz. 2:1–3; Ābr. 5:1–3).

Sacelšanās. *Skat. arī* Atkrišana; Grēks; Kurnēšana; Velns

Nepakļaušanās jeb pretošanās Tam

Kungam, ieskaitot atteikšanos sekot Viņa izraudzītajiem vadītājiem un Viņa pavēļu apzinātu nepildīšanu.

Nesacelieties pret To Kungu, **4. Moz.** 14:9. Dumpīgs cilvēks tiecas tikai uz jaunu, **Sal. Pam.** 17:11. Bēdas bērniem, kas atkritēji, **Jes.** 30:1.

Tas Kungs neatpestī nevienu tādu, kas sacēlas pret Viņu un nomirst savos grēkos, **Mos.** 15:26. Amlisieši bija atklāti sacēlušies pret Dievu, **Al.** 3:18–19.

Dumpīgie tiks caurdurti ar lielām bēdām, **M&D** 1:3. Tā Kunga dusmas ir iedegušās pret dumpīgajiem, **M&D** 56:1 (M&D 63:1–6).

Sātans sacēlās pret Dievu, **Moz.** 4:3.

Sadrahs. *Skat. arī* Daniēls

Vecajā Derībā Sadrahs, Mesahs un Abed-Nego bija trīs israēliešu jaunieši, kuri, kopā ar Daniēlu, tika atvesti uz Nebukadnēcara, Bābeles ķēniņa, pili. Sadraha ebreju vārds bija Hananja. Četri jaunieši atteicās aptraipīties, baudot ēdienu un vīnu no ķēniņa galda (Dan. 1). Ķēniņš iemeta Sadrahu, Mesahu un Abed-Nego degošā ceplī, taču viņi tika brīnumaini pasargāti (Dan. 3).

Sadraudzība. *Skat. arī* Mīlestība; Vienotība

Pēdējo dienu svētajiem sadraudzība ietver sevī draudzīgu attiecību, kalpošanas, garīga pacēluma un stiprināšanas sniegšanu.

Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu, **3. Moz.** 19:18 (Mat. 19:19; M&D 59:6).

Kad tu atgriezīsies, tad stiprini savus brāļus, **Lūk.** 22:32. Jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā, **Jāņa** 13:35. Gani manas avis, **Jāņa** 21:15–17. Viņi lūdza, lai mēs uzņemtos sadraudzību kalpot svētajiem, **2. kor.** 8:1–5. Mūsu sadraudzība ir ar Tēvu un ar Viņa Dēlu, **1. Jāņa** v. 1:3.

Nefijieši un lamanieši sadraudzējās cits ar citu, **Hel.** 6:3.

Lai katrs cilvēks cienu savu brāli kā sevi pašu, **M&D** 38:24–25. Ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani, **M&D** 38:27. Es

Saduķeji

pieņemu tevi, lai būtu par tavu draugu un brāli, **M&D** 88:133.

Saduķeji. *Skat. arī* Jūdi

Maza, taču politiski spēcīga grupa starp jūdiem. Iespējams, ka visvairāk viņi pazīstami ar savu nelokāmo ticību paklausībai Mozus likuma burtam un garu un eņģeļu esamības, kā arī mācību par Augšamcelšanos un mūžīgo dzīvi noliegšanu (Marka 12:18–27; Ap. d. 4:1–3; 23:7–8).

Saiešanas telts (tabernakuls). *Skat. arī*

Derības šķirsts; Templis, Tā Kunga nams; Vissvētākā vieta

Tā Kunga nams, Israēla pielūgšanas centrs laikā, kad tie izgāja no Ēģiptes. Saiešanas telts varēja tikt izjaukta un atkal salikta, un faktiski bija pārnēsājams templis. Israēla bērni izmantoja Saiešanas telti, līdz tie uzcēla Salamana templi (**M&D** 124:38).

Dievs atklāja Saiešanas telts paraugu Mozum (2. Moz. 26–27), un Israēla bērni uzcēla to atbilstoši tam paraugam (2. Moz. 35–40). Kad Saiešanas telts bija pabeigta, mākonis pārklāja telti, un Tā Kunga godība piepildīja Saiešanas telti (2. Moz. 40:33–34). Mākonis bija Dieva klātbūtnes zīme. Naktī tas izskatījās kā uguns. Kad mākonis apklāja telti, Israēla bērni uzslēja tur nometni. Kad tas pacēlās, tad tie gāja tam līdzī (2. Moz. 40:36–38; 4. Moz. 9:17–18). Israēla bērni nesa Saiešanas telti sev līdzī, ceļojot pa tukšnesi un iekarojot Kānaāna zemi. Pēc tās iekarošanas Saiešanas telts tika uzlieta Šilo, vietā, kuru Tas Kungs bija izraudzījis (Joz. 18:1). Pēc tam, kad Israēla bērni uzcēla Salamana templi, Saiešanas telts pilnīgi pazuda no vēstures.

Tas Kungs un Jesaja izmantoja Saiešanas telti kā Ciānas pilsētas un Jeruzālemes pilsētas simbolu Tā Kunga Otrās Atnākšanas laikā (Jes. 33:20; Moz. 7:62).

Saistīt, Saistīšana (Aizzīmogat, Aizzīmogošana). *Skat. arī* Elija; Priekšraksti; Priesterība

Piešķirt spēku debesīs priekšrakstiem, kas ar priesterības pilnvarām ir izpildīti

uz Zemes. Priekšraksti tiek aizzīmogoti, kad tie saņem apsolījuma Svētā Gara, kas ir Svētais Gars, apstiprinājumu.

Ko tu siesi virs zems, tas būs siets arī debesīs, **Mat.** 16:19 (**Mat.** 18:18; **M&D** 124:93; 132:46). Jūs tikāt aizzīmogoti ar šo apsolījuma Svēto Garu, **Ef.** 1:13.

Es dodu tev spēku, ka viss, ko tu saistīsi uz zemes, būs saistīts debesīs, **Hel.** 10:7.

Viņiem ir dota vara saistīt gan uz zemes, gan debesīs, **M&D** 1:8. Tie, kas ir celestiālajā godībā, ir aizzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, **M&D** 76:50–70. Elija nodod saistīšanas spēka atslēgas Džozefa Smīta rokās, **M&D** 110:13–16. Tas ir saistīšanas un sasiešanas spēks, **M&D** 128:14. Stiprāks pravietojuma vārds nozīmē, ka cilvēks zina, ka viņš ir aizzīmogots mūžīgajai dzīvei, **M&D** 131:5. Visas derības, kas nav aizzīmogotas ar apsolījuma Svēto Garu, beidzas, kad cilvēki nomirst, **M&D** 132:7. Lielais darbs, kas tiek veikts tempļos, ietver bērnu aizzīmogošanu ar viņu vecākiem, **M&D** 138:47–48.

Sakraments. *Skat.* Svētais Vakarēdiens**Salamana Augstā Dziesma**

Grāmata Vecajā Derībā. Praviētis Džozefs Smīts mācīja, ka Salamana Augstā Dziesma nav iedvesmoti raksti.

Salamans. *Skat. arī* Batseba; Dāvids

Vecajā Derībā Dāvida un Batsebas dēls (2. Sam. 12:24). Kādu laiku Salamans bija Israēla ķēniņš.

Dāvids bija noteicis, ka Salamans būs ķēniņš, **1. Ķēn.** 1:11–53. Dāvids uzdeva Salamanam staigāt Tā Kunga ceļus, **1. Ķēn.** 2:1–9. Tas Kungs apsolīja viņam gudru sirdi, **1. Ķēn.** 3:5–15. Izsprieda tiesu starp divām mātēm un noteica bērna īsto māti, **1. Ķēn.** 3:16–28. Sacerēja sakāmvārdus un dziesmas, **1. Ķēn.** 5:12. Uzcēla templi, **1. Ķēn.** 6; 7:13–51. Iesvētīja templi, **1. Ķēn.** 8. Viņu apciemoja Sābas ķēniņiene, **1. Ķēn.** 10:1–13. Salamans apprecēja svešzemju sievas, un viņa sievas pievērsa viņa sirdi svešu

dievu pielūgšanai, **1. Ķēn.** 11:1–8. Tas Kungs bija dusmīgs uz Salamanu, **1. Ķēn.** 11:9–13. Nomira, **1. Ķēn.** 11:43. Dāvids pravietoja par Salamana valdīšanas godību, **Psm.** 72.

Salamans saņēma daudzas sievas un blakussievas, bet dažas nebija saņemtas no Tā Kunga, **M&D** 132:38 (Jēk. 2:24).

Salamans Mācītājs

Grāmata Vecajā Derībā, kas satur pārdomas par dažām dzīves dziļākajām problēmām.

Grāmatas autors—sludinātājs, daudz grāmatā raksta no to redzes viedokļa, kuri ir bez evaņģēlija sapratnes. Viņš raksta atbilstoši pasaules ļaužu sajūtām—tas ir, to, kas ir „zem saules” (Sal. Māc. 1:9). Liela daļa grāmatas šķiet negatīva un pesimistiska (Sal. Māc. 9:5, 10). Tas nav tā, kā Tas Kungs gribētu, lai mēs uztveram dzīvi, bet drīzāk gan kā sludinātājs ir ievērojis, kā tā parādās neapgaismotiem cilvēkiem uz zemes. Visgarīgākā grāmatas daļa ir 11. un 12. nodaļa, kur autors secina, ka vienīgais, kam ir paliekoša vērtība, ir paklausība Dieva baušļiem.

Salauzta sirds. *Skat. arī* Lēnprātīgs, Lēnprātība; Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana; Pazemīgs, Pazemība; Sirds; Upuris

Būt ar salauztu sirdi nozīmē būt pazemīgam, nožēlas pilnam, nožēlot grēkus un būt lēnprātīgam—tas ir, gatavam pieņemt Dieva gribu.

Es dzīvoju pie tā, kam ir nožēlas pilns un pazemīgs gars, **Jes.** 57:15.

Kristus upurē Sevi par tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, **2. Nef.** 2:7. Upurējiet ziedošanu Tam Kungam ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20 (M&D 59:8). Tikai tie, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars, tiek pieņemti kristīšanai, **Mor.** 6:2.

Jēzus tiks sists krustā grēku piedošanai nožēlas pilnai sirdij, **M&D** 21:9. Tas, kura gars ir nožēlas pilns, tiek pieņemts, **M&D** 52:15. Tiem, kas ir nožēlas pilni, ir apsolīts Svētais Gars, **M&D** 55:3. Mans

Gars ir sūtīts, lai apgaismotu pazemīgos un nožēlas pilnos, **M&D** 136:33.

Salema. *Skat. arī* Jeruzāleme; Melhisedeks

Pilsēta Vecajā Derībā, kur valdīja Melhisedeks. Tā varētu atrasties mūsdienu Jeruzālemes vietā. Vārds *Salema* ir ļoti līdzīgs ebreju vārdam, kas nozīmē „miers”.

Melhisedeks, Salemas ķēniņš, iznesa maizi un vīnu, **1. Moz.** 14:18.

Melhisedeks, Salemas ķēniņš, bija viuaugstā Dieva priesteris, **Ebr.** 7:1–2.

Melhisedeks bija ķēniņš pār Salemas zemi, **Al.** 13:17–18.

Samarieši. *Skat. arī* Samarija

Bībeles ļaudis, kas dzīvoja Samarijā pēc tam, kad Israēla ziemeļu ķēniņvalsti iekaroja asīrieši. Samarieši daļēji bija israēlieši un daļēji citticībnieki. Viņu reliģija bija jūdu un pagānu ticības un paražu sajaukums. Līdzība par labo samarieti Lūkas ev. 10:25–37 parāda to naidu, kas bija izveidojies jūdu starpā pret samariešiem, tādēļ ka samarieši bija atkrituši no israēliešu reliģijas. Tas Kungs norādīja apustuļiem mācīt samariešiem evaņģēliju (Ap. d. 1:6–8). Filips veiksmīgi sludināja Kristus evaņģēliju ļaudīm Samarijā un darīja daudzus brīnumus viņu starpā (Ap. d. 8:5–39).

Samarija. *Skat. arī* Samarieši

Vecajā Derībā Israēlas ziemeļu ķēniņvalsts galvaspilsēta (1. Ķēn. 16:23–24). Dēļ tās stiprājam militārajām pozīcijām kalnā asīrieši nevarēja iekarot to savādāk, kā tikai pēc 3 gadu aplenkuma (2. Ķēn. 17:5–6). Hērods to pārbūvēja un nosauca par Sebasti. Jaunās Derības laikos Samarija bija nosaukums visam Palestīnas centrālajam reģionam uz rietumiem no Jordānas.

Sams. *Skat. arī* Lehijš, Nefija tēvs

Mormona Grāmatā trešais Lehija dēls (1. Nef. 2:5). Viņš bija taisnīgs un svēts vīrs, kurš izvēlējās sekot Tam Kungam (1. Nef. 2:17; 2. Nef. 5:5–6; Al. 3:6).

Samuēls, Vecās Derības pravietis

Elkana un Annas dēls Samuēls piedzima kā atbilde uz viņa mātes lūgšanām (1. Sam. 1). Kā bērns viņš tika nodots augstā priestera Ēļa uzraudzībā Saiešanas teltī Šilo (1. Sam. 2:11; 3:1). Tas Kungs aicināja Samuēlu jau jaunībā kļūt par pravieti (1. Sam. 3). Pēc Ēļa nāves Samuēls kļuva par dižu pravieti un soģi Israēlā un atjaunoja likumu, kārtību un regulāru Dieva pielūgšanu zemē (1. Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1. Sam. 28:5–20 satur atskaiti par to, kā Samuēlu izsauca no mirušajiem Endoras burve pēc ķēniņa Saula pieprasījuma. Tā nevarētu būt vīzija no Dieva tāpēc, ka burvji vai citi garīgie starpnieki nevar iespaidot pravieti, lai tas parādītos pēc viņu pieprasījuma.

1. un 2. *Samuēla grāmata*: Dažās Bībelēs 1. un 2. Samuēla grāmata ir viena grāmata. Citās tās ir divas grāmatas. Grāmatas ietver apmēram 130 gadus ilgu periodu no Samuēla dzimšanas gandrīz līdz ķēniņa Dāvida nāvei.

1. *Samuēla grāmata*: No 1. līdz 3. nodaļai ir aprakstīts tas, ka Tas Kungs nolādēja un sodīja Ēļa ģimeni un aicināja Samuēlu kā augsto priesteri un soģi. No 4. līdz 6. nodaļai stāstīts par to, kā derības šķirsts krita filistiešu rokās. 7. un 8. nodaļā pierakstīti Samuēla brīdinājumi par viltus dieviem un ļaunu ķēniņu. No 9. līdz 15. nodaļai aprakstīta Saula kronēšana un viņa kā ķēniņa valdīšana. No 16. līdz 31. nodaļai stāstīts par Dāvidu un to, kā viņš ieguva spēku—Samuēls iesvaidīja Dāvidu, kurš vēlāk nogalināja Goliātu. Sauls ienida Dāvidu, bet Dāvids atteicās nogalināt Saulu, kaut arī viņam bija iespēja to izdarīt.

2. *Samuēla grāmata*: Grāmata satur informāciju par Dāvida kā ķēniņa valdīšanu Jūdā un galu galā visā Israēlā. No 1. līdz 4. nodaļai parādīta ilgā cīņa starp Saula sekotājiem un Dāvida sekotājiem pēc tam, kad viņu kronēja Jūda. No 5. līdz 10. nodaļai parādīts kā Dāvids kļuva varens daudzās zemēs. No 11. līdz 21. nodaļai parādīta Dāvida garīgā spēka

samazināšanās dēļ viņa grēkiem un dumpja viņa paša ģimenē. 22. līdz 24. nodaļā ir aprakstīti Dāvida centieni izlīgt ar To Kungu.

Samuēls lamaniēti

Lamaniešu pravietis Mormona Grāmatā, kuru Tas Kungs sūtīja mācīt un brīdināt nefijiešus isi pirms Glābēja dzimšanas. Samuēls pravietoja par zīmēm, kas saistītas ar Jēzus Kristus dzimšanu un nāvi, un par nefijiešu iznīcināšanu (Hel. 13–16).

Sapnis. Skat. arī Atklāsme

Viens no veidiem, kā Dievs atklāj Savu gribu vīriešiem un sievietēm uz Zemes. Tomēr ne visi sapņi ir atklāsmes. Iedvesmoti sapņi ir ticības augļi.

Viņš sapņoja un redzēja kāpnes, kas sniedzās debesīs, **1. Moz.** 28:12. Jāzeps sapņoja sapni, **1. Moz.** 37:5. Tas Kungs runās ar viņu sapņos, **4. Moz.** 12:6. Nebukadnēcars redzēja sapni, **Dan.** 2:1–3. Sirmgalvji redzēs atklāsmes sapņos, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17).

Tā Kunga eņģelis parādījās viņam sapnī, **Mat.** 1:20 (Mat. 2:19).

Lehijs rakstīja daudzās lietas, ko viņš redzēja sapņos, **1. Nef.** 1:16. Lehijs redzēja sapni, **1. Nef.** 8.

Saprašana. Skat. arī Gudrība; Patiesība; Zināšanas

Iegūt zināšanas vai aptvert kādas patiesības nozīmi, ieskaitot tās pielietošanu dzīvē.

Nepaļaujies uz sava prāta gudrību, **Sal. Pam.** 3:5. Pieņemies gudrībā, **Sal. Pam.** 4:8.

Jēzus runāja līdzībās, un daži nesa-prata, **Mat.** 13:12–17. Tas Kungs atdarīja viņu saprašānu, **Lūk.** 24:45.

Ja jūs nevarat saprast šos vārdus, tad tāpēc, ka nevaicājat, **2. Nef.** 32:4 (3. Nef. 17:3). Pieraksti tika saglabāti, lai mēs varētu lasīt un saprast, **Mos.** 1:2–5. Savas neticības dēļ viņi nevarēja saprast Dieva vārdu, **Mos.** 26:3. Tie bija vīri ar veselu saprātu, **Al.** 17:2–3. Vārds sāk apgaismot manu sapratni, **Al.** 32:28.

Pārspriedisim kopīgi, lai jūs varētu saprast, **M&D** 50:10–12, 19–23. Vecākiem jāmāca bērnus saprast, **M&D** 68:25. Dieva darbi un noslēpumi var tikt saprasti tikai ar Svēto Garu, **M&D** 76:114–116. Sātans mēģina novērst cilvēku sirdis no saprašanas, **M&D** 78:10. Kristus gaisma atdzīvina mūsu saprašānu, **M&D** 88:11.

Saprašanas dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas

Saprast vai zināt kaut ko ar Gara spēku. Saprašanas dāvana ir viena no Gara dāvanām. Tā ietver cilvēku patiesā rakstura un garīgo vēstījumu avota un nozīmes izprašanu.

Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi, **1. Sam.** 16:7. Bēdas tiem, kas ļaunu sauc par labu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20).

Dieva lietas ir garīgi saprotamas, **1. kor.** 2:14. Citiem cilvēkiem ir dota garu pazīšanas dāvana, **1. kor.** 12:10.

Amons varēja nojaust viņa domas, **Al.** 18:18. Klusa balss iedūrās tajos, kas to dzirdēja, **3. Nef.** 11:3.

Lai jūs netiktu pievilti, tiecieties pēc labākajām dāvanām, **M&D** 46:8, 23. Baznīcas vadītājiem tiek dota spēja pazīt Gara dāvanas, **M&D** 46:27. Ķermenis, kas ir piepildīts ar gaismu, saprot visas lietas, **M&D** 88:67.

Mozus redzēja zemi, saprotot to ar Dieva Garu, **Moz.** 1:27.

Saprāts, saprāti (Prāts, prāti). *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma; Gars; Patiesība

Saprātam (prātam) ir vairākas nozīmes, trīs no tām ir: (1) Tā ir patiesības gaisma, kas dod dzīvību un gaismu visam, kas ir Visumā. Tas vienmēr ir pastāvējis. (2) Vārds *saprāti* var attiekties arī uz Dieva garīgajiem bērniem. (3) Svētie Raksti var arī runāt par saprātu, atsaucoties uz garīgu elementu, kas pastāvēja pirms mēs tikām piedzemdināti kā garīgie bērni.

Saprāts pieķeras saprātam, **M&D** 88:40. Saprāts netika radīts vai izveidots, **M&D** 93:29. Viss saprāts ir neatkarīgs

tajā jomā, kur Dievs to ir nolīcis, **M&D** 93:30. Dieva godība ir saprāts, **M&D** 93:36–37. Tas saprāts, ko mēs sasniegšim šajā dzīvē, celsies ar mums pie augšāmcelšanās, **M&D** 130:18–19.

Tas Kungs valda pār visiem saprātiem, **Ābr.** 3:21. Tas Kungs parādīja Ābrahāmam saprātus, kas tika organizēti, pirms pasaule bija, **Ābr.** 3:22.

Sargāt, Sargs. *Skat. arī* Brīdināt, Brīdinājums

Būt modram, apsargāt. Persona, kas ir modra un paklausa, ir gatava un sagatavota. Sargi ir vadītāji, kurus aicinājuši Tā Kunga pārstāvji un kuriem ir īpaša atbildība par citu labklājību. Tiem, kas ir aicināti par vadītājiem, ir arī īpaša atbildība būt par sargiem visai pārējai pasaulei.

Es tevi esmu ielicis par sargu, **Ec.** 3:17–21. Sargi, kas paceļ savu brīdinājuma balsi, izglābj savu dvēseli, **Ec.** 33:7–9.

Esiet modrīgi, jo jūs nezināt, kurā stundā jūs Kungs nāks, **Mat.** 24:42–43 (**Mat.** 25:13; **Marka** 13:35–37; **M&D** 133:10–11). Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, **Mat.** 26:41 (3. Nef. 18:15, 18).

Ja jūs neuzmanīsiet sevi, savas domas, savus vārdus, savus darbus, jums būs jāiet bojā, **Mos.** 4:30. Alma iecēla priesterus un vecajus vadīt un uzraudzīt baznīcu, **Al.** 6:1.

Tas, kas nevēro pēc Glābēja, tiks izdeldēts, **M&D** 45:44. Bīskaps un citi ir Dieva aicināti un ordinēti, lai uzraudzītu Baznīcas locekļus, **M&D** 46:27. Tas Kungs nolika sargus vīnadārzā, **M&D** 101:44–58.

Sarkanā jūra, Niedru jūra. *Skat. arī* Mozus

Ūdenskrātuve starp Ēģipti un Arābiju. Tās divi ziemeļu līči veido Sinaja pussalas krasta līniju. Tas Kungs brīnumainā veidā sadalīja Sarkanu jūru tā, ka israēlieši Mozus vadībā varēja pāriet tai pāri pa sausu zemi (2. Moz. 14:13–31; Ebr. 11:29). Tas, ka Mozus sadalīja jūru, tiek apstiprināts pēdējo dienu atklāsmē (1. Nef. 4:2; Hel. 8:11; **M&D** 8:3; **Moz.** 1:25).

Sauls, Israēla ķēniņš

Sauls, Israēla ķēniņš

Vecajā Derībā pirmais Israēla ķēniņš, pirms tā tika sadalīta. Kaut arī viņš bija taisnīgs savas valdīšanas sākumā, galu galā viņš kļuva lepns un nepaklausīgs Dievam (1. Sam. 9–31).

Sauls no Tarsas. *Skat. Pāvils***Savienības.** *Skat. Slepenās savienības***Sākums.** *Skat. arī Jēzus Kristus;*

Pirmsmirstīgā dzīve; Radīt, Radīšana

Parasti attiecas uz laiku pirms šīs mirstīgās dzīves—tas ir, uz pirmsmirstīgo dzīvi. Dažreiz Jēzus uz to atsaucas kā uz Sākumu.

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi, **1. Moz.** 1:1 (Moz. 2:1).

Iesākumā bija Vārds, **Jāņa** 1:1.

Es esmu Alfa un Omega, Sākums un Gals, **3. Nef.** 9:18.

Kristus ir Sākums un Gals, **M&D** 19:1. Jaunā un mūžīgā derība bija kopš sākuma, **M&D** 22:1. Cilvēks sākumā bija ar Dievu, **M&D** 93:23, 29. Cēlie un dižie gari iesākumā tika izraudzīti, lai būtu par valdniekiem, **M&D** 138:55.

Mans Vienpiedzimušais bija ar Mani kopš sākuma, **Moz.** 2:26.

Sāls

Senajā pasaulē tika izmantots kā svarīgs pārtikas konservants; tas tika uzskatīts par dzīvei nepieciešamu.

Lata sieva kļuva par sāls stabu, **1. Moz.** 19:26.

Jūs esat zemes sāls, **Mat.** 5:13 (Lūk. 14:34; 3. Nef. 12:13).

Tā Kunga derības ļaudis tiek uzskatīti par zemes sāli, **M&D** 101:39–40. Ja svētie nav cilvēku glābēji, viņi ir kā sāls, kas zaudējusi garšu, **M&D** 103:9–10.

Sāra. *Skat. arī Ābrahāms*

Vecajā Derībā Ābrahāma pirmā sieva. Lielā vecumā viņa kļuva par Īzāka māti (1. Moz. 18:9–15; 21:2).

Sārija. *Skat. arī Lehijs, Nefija tēvs*

Mormona Grāmatā Lehijs sieva (1. Nef. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) un Lamana,

Lemuēla, Sama, Nefija, Jēkaba, Jāzeps un savu meitu māte (1. Nef. 2:5; 2. Nef. 5:6).

Sātans. *Skat. Velns***Seksuālā netikumība.** *Skat. arī*

Ārlaulības sakari; Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana

Apzināta piedalīšanās laulības pārkāpumā, ārpuslaulības sakaros, homoseksuālā vai lezbiskā uzvedībā, asinsgrēkā vai ikvienā citā nešķīstā, pret dabiskā vai neķītrā seksuālā rīcībā.

Lai ejam un dodam savam tēvam vīnu dzert un lai tad guļamies pie viņa, **1. Moz.** 19:30–36. Rūbens nāca un gulēja pie sava tēva blakussievas Bilhas, **1. Moz.** 35:22 (1. Moz. 49:4; 1. Laiku 5:1). Homoseksuāla uzvedība un citas seksuālas izvirtības ir negantība, **3. Moz.** 18:22–23. Ja vīrietis piespiež sievieti gulēt ar viņu, vainīgs grēkā ir tikai vīrietis, **5. Moz.** 22:25–27.

Ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī, **Mat.** 5:28 (3. Nef. 12:28). Netiklība, nešķīstība, pārmērīga kaisle ir elku pielūgšana, **Kol.** 3:5. Pēdējās dienās cilvēki būs bez dabiskas mīlestības, **2. Tim.** 3:1–3.

Seksuāls grēks ir negantība, **Al.** 39:3–5.

Senās dienas. *Skat. Ādams***Septiņdesmitais.** *Skat. arī Apustulis;*

Melhisedeka priesterība

Amats Melhisedeka priesterībā, kurā tiek ordinēti vīrieši. Šodien Septiņdesmito kvorumu veido Baznīcas Augstākie pilnvarotie un reģionu Septiņdesmitie. Septiņdesmitie kalpo Tā Kunga Vārdā Augstākā prezidija un Divpadsmit apustuļu kvoruma vadībā (skat. **M&D** 107:34). Viņi visu savu laiku velta kalpošanai.

Tas Kungs nozīmēja vēl septiņdesmit citus, **Lūk.** 10:1.

Septiņdesmitie tiek aicināti sludināt evaņģēliju un būt par īpašiem Jēzus Kristus lieciniekiem, **M&D** 107:25–26. Septiņdesmitie darbojas Tā Kunga Vārdā Divpadsmito vadībā, veidojot Baznīcu un

vadot visas tās lietas visās tautās, **M&D** 107:34. Izraugiet citus septiņdesmit, līdz pat septiņas reizes pa septiņdesmit, ja darbs to prasa, **M&D** 107:93–97. Septiņdesmito kvorums ir nodibināts ceļojošajiem eldieriem, lai liecinātu par Manu Vārdu visā pasaulē, **M&D** 124:138–139.

Sets. *Skat. arī* Ādams

Vecajā Derībā taisnīgs Ādama un Ievas dēls.

Sets bija pilnīgs vīrs, un tā izskats bija ļoti līdzīgs viņa tēva izskatam, **M&D** 107:42–43 (1. Moz. 5:3). Sets bija starp varenajiem garu pasaulē, **M&D** 138:40.

Dievs atklājās Setam, **Moz.** 6:1–3, 8–14.

Sieva. *Skat.* Ķimene; Laulība, Precēt

Sieviete, Sievietes. *Skat. arī* Brāļi, Brālis; Cilvēks, Cilvēki; Māsa

Pieaugusi sieviešu kārtas persona, Dieva meita. Latviski tulkots arī kā „sieva”. Termins *sieva* Svētajos Rakstos dažreiz tiek lietots kā goda nosaukums (Jāņa 19:26; Al. 19:10).

Dievs radīja vīrieti un sievieti, **1. Moz.** 1:27 (Moz. 2:27; 6:9; Ābr. 4:27). Tikumīga sieva ir cildenāka nekā visdārgākā pērle, **Sal. Pam.** 31:10–31.

Sieva ir vīra godības atspulgs, **1. kor.** 11:7. Ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra mūsu Kungā, **1. kor.** 11:11. Sieva lai greznojas ar pieklājīgu uzvedību, **1. Tim.** 2:9–10.

Man, Tam Kungam, tik sievu šķīstība, **Jēk.** 2:28.

Tavi grēki ir tev piedoti, un tu esi izredzēta kundze, **M&D** 25:3. Sievietēm ir tiesības uz apgādību no saviem vīriem, **M&D** 83:2.

Simbolisms

Kaut kā izmantošana kā līdzību vai tēlu kaut kam citam. Svētajos Rakstos ar simbolismu tiek izmantots kāds pazīstams priekšmets, notikums vai apstākļi, lai paskaidrotu kādu evaņģēlija principu vai mācību. Piemēram, Mormona Grāmatas pravietis Alma izmantoja sēklu, lai stāstītu par Dieva vārdu (Al. 32).

Pravieši visos Svētajos Rakstos ir izmantojuši simbolismu, lai mācītu par Jēzu Kristu. Daži no šiem simboliem ietver ceremonijas un priekšrakstus (Moz. 6:63), upurus (Ebr. 9:11–15; Moz. 5:7–8), Svēto Vakarēdienu (DŽST, Marka 14:20–24 [Pielikums]; Lūk. 22:13–20) un kristīšanu (Rom. 6:1–6; M&D 128:12–13). Daudzi no vārdiem Bībelē ir simboliski. Vecās Derības Saiešanas telts ceremonijas un Mozus likums simbolizēja mūžīgās patiesības (Ebr. 8–10; Mos. 13:29–32; Al. 25:15; Hel. 8:14–15). Citus piemērus skat. Mateja 5:13–16; Jāņa 3:14–15; Jēkaba gr. 4:5; Almas 37:38–45.

Simeons. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Izāka dēls

Vecajā Derībā otrais Jēkaba un viņa sievas Leas dēls (1. Moz. 29:33; 35:23; 2. Moz. 1:2). Viņš pievienojās Levijam Šehema ļaužu masu slaktiņā (1. Moz. 34:25–31). Jēkaba pravietojums par Simeonu ir atrodams 1. Moz. 49:5–7.

Simeona cilts: Simeona pēcteči bieži dzīvoja kopā ar Jūdas cilti un Jūdas valsts robežās (Joz. 19:1–9; 1. Laiku 4:24–33). Simeona cilts pievienojās Jūdām cīņā pret kānaāniešiem (Soģu 1:3, 17). Viņi arī vēlāk pievienojās Dāvida karapulkiem (1. Laiku 12:25).

Simsons

Vecajā Derībā divpadsmitais no Israēla „soģiem”. Viņš bija pazīstams ar savu milzīgo fizisko spēku, bet viņš nebija gudrs dažās morālajās izvēlēs un darbībās (Soģu 13:24–16:31).

Sinagoga. *Skat. arī* Jūdi

Vieta, kas tiek izmantota reliģiskiem nolūkiem. Jaunās Derības laikos iekārtojums parasti bija vienkāršs un sastāvēja no šķirsta, kurā bija likuma rulli un citi svēti raksti, galds lasīšanai un sēdvietas tiem, kas pielūdza.

Vietējā vecajo padome pārvaldīja katru sinagogu. Viņi nolēma, kurš tiks pielaists un kurš tiks izslēgts (Jāņa 9:22; 12:42). Svarīgākā amatpersona bija sinagogas priekšnieks (Marka 5:22; Lūk. 13:14).

Sinaja kalns

Parasti tas bija rakstu mācītājs, viņš rūpējās par ēku un pārraudzīja kalpošanu. Apkalpotājs veica garīdznieka pienākumus (Lūk. 4:20).

Sinagogas bija katrā pilsētā, kur dzīvoja jūdi, gan Palestīnā, gan arī visur citur. Tā bija nozīmīga palīdzība Jēzus Kristus evaņģēlija izplatīšanā, jo Baznīcas pirmie misionāri parasti varēja runāt sinagogās (Ap. d. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Tā pati prakse eksistēja arī starp Mormona Grāmatas misionāriem (Al. 16:13; 21:4–5; 32:1), tāpat kā starp pirmajiem misionāriem šajā atklāšanā (M&D 66:7; 68:1).

Sinaja kalns. *Skat. arī* Mozus; Mozus likums, Mozus bauslība

Kalns Sinaja pussalā, pie kura bija Mozus un israēliešu nometne trīs mēnešus pēc viņu izešanas no Ēģiptes; tas tiek saukts arī par Horeba kalnu (2. Moz. 3:1). Šeit Dievs deva Mozum Savu likumu Israēla namam; šeit arī tika uzcelta Saiešanas telts (2. Moz. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Sinedrijs. *Skat. arī* Jūdi

Jūdu senāts un augstākā jūdu tiesa gan civilajās, gan garīgajās lietās. Sinedrijs sastāvēja no septiņdesmit viena locekļa, gan no augstajiem priesteriem, gan rakstu mācītājiem, gan vecajiem. Svētajos Rakstos tā bieži tiek saukta par tiesu (Mat. 26:59; Marka 14:55; Ap. d. 5:34).

Sinepju sēkliņa

Sinepju auga sēkla. Kaut arī šī sēkliņa ir ļoti maza, auga, kas no tās izaug, augstums ir ļoti liels. Jēzus salīdzināja debesu valstību ar sinepju graudiņu (Mat. 13:31).

Ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš, jūs varat kalnus pārcelt, **Mat.** 17:20.

Sirds. *Skat. arī* Piedzimis no jauna, Piedzimis no Dieva; Salauzta sirds

Cilvēka prāta un gribas simbols un tēlainais visu emociju un sajūtu avots.

Tevis būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, **5. Moz.** 6:5 (5. Moz.

6:3–7; **Mat.** 22:37; **Lūk.** 10:27; **M&D** 59:5). Tas Kungs ir izmeklējis vīru pēc Sava sirdsprāta, **1. Sam.** 13:14. Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi, **1. Sam.** 16:7. Kam tīras rokas un skaidra sirds, kāps Tā Kunga kalnā un taps svētīts, **Psm.** 24:3–5 (2. Nef. 25:16). Kā cilvēks domā savā sirdī, tāds viņš ir, **Sal. Pam.** 23:7. Ēlija piegriezis tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, **Mal.** 3:23–24 (**Lūk.** 1:17; **M&D** 2:2; 110:14–15; 138:47; **DžS—V** 1:38–39).

Svētīgi sirdsšķīstie, **Mat.** 5:8 (3. Nef. 12:8). Cilvēks runā labu vai ļaunu no savas sirds, **Lūk.** 6:45.

Sekojiēt Dēlam ar visu sirdi, **2. Nef.** 31:13. Vai jūs esat garīgi dzimuši no Dieva un piedzīvojuši vareno pārmaiņu savās sirdīs, **Al.** 5:14. Upurējiet kā ziedošanu Tam Kungam salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:20 (3. Nef. 12:19; **Et.** 4:15; **Mor.** 6:2).

Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu, **M&D** 8:2.

Sirdsapziņa. *Skat. arī* Gaisma, Kristus gaisma

Iekšējā sajūta par to, kas ir pareizi un kas nepareizi, kas nāk no Kristus gaismas visos cilvēkos (**Mor.** 7:16). Mēs piedzimstam ar dabisku spēju atšķirt pareizo no nepareizā dēļ Kristus gaismas, kas ir dota katram cilvēkam (**M&D** 84:46). Šī spēja tiek saukta par sirdsapziņu. Tas, ka mums tā ir, padara mūs par atbildīgām būtnēm. Līdzīgi citām spējām, mūsu sirdsapziņa var tikt padarīta nejutīga caur grēku vai jaunprātīgu izmantošanu.

Rakstu mācītājos un farizejos viņu pašu sirdsapziņa iedvesa vainas sajūtu, **Jāna** 8:9. Sirdsapziņa arī sniedz liecību, **Rom.** 2:14–15. Atkritējiem viņu sirdsapziņa iededzināta ar karstu dzelzi, **1. Tim.** 4:2.

Cilvēki ir pietiekami apmācīti, lai atšķirtu labu no ļauna, **2. Nef.** 2:5. Ķēniņš Benjamīns bija ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, **Mos.** 2:15. Nefijieši tika piepildīti ar prieku, esot ar mierīgu sirdsapziņu, **Mos.** 4:3. Zizromu mocīja sirdsapziņa par savu vainu, **Al.** 14:6.

Mums tiek dots vai nu prieks, vai sirdsapziņas pārmetumi, atbilstoši mūsu vēlmēm, **Al.** 29:5. Sods un taisnīgs likums noved cilvēku pie sirdsapziņas pārmetumiem, **Al.** 42:18. Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:16.

Katram cilvēkam ir jābūt sirdsapziņas brīvībai, **M&D** 134:2. Mana sirdsapziņa ir tīra, **M&D** 135:4.

Mēs pieprasām privilēģiju pielūgt Dievu saskaņā ar mūsu sirdsapziņu, **TA** 1:11.

Sīmanis Kānaānietis

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem Jēzus Kristus Divpadsmit apustuļiem (**Mat.** 10:2–4).

Sīmanis Pēteris. *Skat. Pēteris*

Skaidība. *Skat. arī* Greizsirdīgs, Greizsirdība; Iekārot

Atbilstoši Svētajiem Rakstiem nav pareizi vēlēties kaut ko tādu, kas pieder citiem.

Ciltstēvi, skaidības dzīti, pārdeva Jāzepu uz Ēģipti, **Ap. d.** 7:9. Žēlsirdība neskaudž, **1. kor.** 13:4 (**Mor.** 7:45). Skaidība ceļas no lepnības, **1. Tim.** 6:4. Kur ir skaidība un ķildas, tur jucekļi un visādas nekārtības, **Jēk. v.** 3:16.

Tas Kungs ir pavēlējis, lai cilvēki neskaustu, **2. Nef.** 26:32. Nebija skaidības starp Nefija ļaudīm, **4. Nef.** 1:15–18.

Skaidība un cilvēka niknums ir bijuši mani parastie apstākļi visās manas dzīves dienās, **M&D** 127:2.

Skolotājs, Ārona priesterība. *Skat. arī* Ārona priesterība

Amats Ārona priesterībā.

Skolotāja pienākums ir uzraudzīt Baznīcas locekļus, **M&D** 20:53–60. Skolotāja amats ir nepieciešams pielikums, kas pieder mazākajai priesterībai, **M&D** 84:30, 111. Skolotāju kvoruma prezidents prezidē pār divdesmit četriem skolotājiem, **M&D** 107:86.

Slavēšana. *Skat.* Godība; Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās

Slepenās savienības. *Skat. arī* Gadiantona laupītāji; Kains

Ļaužu organizācija, kas saistīta ar zvērestu īstenot grupas ļaunos nodomus.

Melu tēvs vedina cilvēku bērņus uz slepenām savienībām, **2. Nef.** 9:9. Man ir jāiznīcina slepenie tumsas darbi, **2. Nef.** 10:15. Dieva sodi nāca pār šiem tumsības darbu darītājiem, **Al.** 37:30. Gadiantons noveda gandrīz pie pilnīgas Nefija tautas iznīcināšanas, **Hel.** 2:4–13. Sātans ielika ļaužu sirdīs nodomu veidot slepenos zvērestus un derības, **Hel.** 6:21–31. Tas Kungs nestrādā slepenās savienībās, **Et.** 8:19. Tautas, kas atbalsta slepenas savienības, tiks iznīcinātas, **Et.** 8:22–23. Viņi noraidīja visus praviešu vārdus dēļ savas slepenās biedrības, **Et.** 11:22.

Kopš Kaina dienām bija slepena savienība, **Moz.** 5:51.

Slepkavība. *Skat. arī* Kains; Nāvessods

Apzināta un neattaisnota cilvēka dzīvības atņemšana. Slepkavība ir grēks, kas ir nosodīts jau kopš pašiem pirmsākumiem (**1. Moz.** 4:1–12; **Moz.** 5:18–41).

Kas izlej cilvēka asinis, tā asinis caur cilvēkiem tiks izlietas, **1. Moz.** 9:6 (**DžST.** 1. **Moz.** 9:12–13; 2. **Moz.** 21:12; **Al.** 34:12). Tev nebūs nokaut, **2. Moz.** 20:13 (5. **Moz.** 5:17; **Mat.** 5:21–22; **Mos.** 13:21; **M&D** 59:6).

Jēzus teica: Tev nebūs nokaut, **Marka** 10:19. Slepkavām būs sava daļa otra otrā nāvē, **Jāņa atkl.** 21:8.

Jūs esat slepkavas savās sirdīs, **1. Nef.** 17:44. Ak vai slepkavam, kas nogalina tīši, **2. Nef.** 9:35. Dievs ir pavēlējis, lai cilvēki nenokautu, **2. Nef.** 26:32. Slepkavība ir negantība Tā Kunga acīs, **Al.** 39:5–6.

Tam, kas nogalina, nebūs piedošanas, **M&D** 42:18. Ikvienai personai, kas nogalina, jātiek nodotai tiesai, saskaņā ar zemes likumiem, **M&D** 42:79.

Slimo dziedināšana. *Skat. arī* Dziedināt, Dziedināšana; Eļļa; Iesvaidīšana; Priesterība; Roku uzlikšana

Svētība slimajiem, kuru dod vīrieši,

Slims, Slimība

kam ir Melhisedeka priesterība, un kurā tiek izmantota iesvētīta eļļa.

Uzliec viņai Savu roku, **Mat.** 9:18. Jēzus uzlika rokas dažiem slimajiem un tos dziedināja, **Marka** 6:5. Kristus apustuļi svaidīja ar eļļu daudzus, kas bija slimi, un dziedināja tos, **Marka** 6:13. Elderiem ir jāiesvaida un jādziedina slimie, **Jēk.** v. 5:14–15.

Jūs nedziedināsīt slimos, ja vien jums neprisīs tie, kas vēlas, **M&D** 24:13–14. Elderiem jāuzliek savas rokas slimajiem, **M&D** 42:44. Uzliec savas rokas slimajiem, un tie kļūs veseli, **M&D** 66:9.

Slims, Slimība

Slimot jeb sirgt. Svētajos Rakstos fiziskās slimības dažreiz kalpo kā garīgās labajūtas trūkuma simbols (Jes. 1:4–7; 33:24).

Es esmu tavu lūgšanu uzklaušījis, un Es esmu redzējis tavas asaras; redzi, Es tevi izdziedināšu, **2. Kĕn.** 20:1–5 (2. Laiku 32:24; Jes. 38:1–5).

Jēzus staigāja, dziedinādams visas slimības un sērgas, **Mat.** 4:23–24 (1. Nef. 11:31; Mos. 3:5–6). Ne veselie vājag ārsta, bet slimie, **Mat.** 9:10–13 (Marka 2:14–17; Lūk. 5:27–32). Ja kāds no jums ir nevesels, lai viņš ataicina vecajus, **Jēk.** v. 5:14–15.

Kristus uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības, **Al.** 7:10–12. Jēzus izdziedināja visus slimos starp nefijiešiem, **3. Nef.** 26:15.

Slimiem ir jātiek barotiem labsirdībā ar augiem un vieglu ēdienu, **M&D** 42:43 (Al. 46:40). Atcerieties visās lietās slimos un nomocītos, **M&D** 52:40. Uzlieciet savas rokas slimajiem, un tie kļūs veseli, **M&D** 66:9.

Slinks, Slinkums

Neaktīvs un neiesaistīts taisnīgos darbos.

Ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst, **2. tes.** 3:10.

Viņi kļuva par slinku tautu, pilnu ļaunuma, **2. Nef.** 5:24. Neielaidies dīkdienībā, **Al.** 38:12.

Tam, kas ir slinks, nebūs ēst strādnieka maizi, **M&D** 42:42. Ak vai tiem, kuri negrib strādāt paši ar savām rokām, **M&D**

56:17. Dedzīgi nododieties labai lietai, **M&D** 58:27. Mitējieties būt slinki, **M&D** 88:124.

Sludināt. *Skat. arī* Evaņģēlijs; Misionāru darbs

Nest vēstījumu, kas dod labāku sapratni par evaņģēlija principiem vai mācību.

Tas Kungs mani svaidījis sludināt nelaimīgajiem prieka vēsti, **Jes.** 61:1 (Lūk. 4:16–21). Celies, ej uz Ninivi un sludini tai, **Jon.** 3:2–10.

No tā laika Jēzus iesāka sludināt, **Mat.** 4:17. Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai, **Marka** 16:15. Mēs sludinām Kristu, krustā sisto, **1. kor.** 1:22–24. Viņš nogāja un sludināja gariem cietumā, **1. Pēt.** v. 3:19.

Nebija nekā cita, kā vien sludināšana un nepārtraukta mudināšana tos turēties bailēs no Tā Kunga, **Ēn.** 1:23. Viņš pavēlēja tiem, lai viņi nemācītu neko citu, kā vien grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, **Mos.** 18:20. Vārda sludināšanai bija tieksme pārliecināt ļaudis darīt to, kas ir taisnīgi, **Al.** 31:5.

Tev nevajag domāt, ka tu esi aicināts sludināt, līdz tu tiks aicināts, **M&D** 11:15. Nevienam netiks dots iet uz priekšu sludināt, ja vien viņš nebūs ordinēts, **M&D** 42:11. Šis evaņģēlijs tiks sludināts katrai tautai, **M&D** 133:37.

Evaņģēlijs tika sākts sludināt no sākuma, **Moz.** 5:58.

Smita Emma Heila. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita sieva. Tas Kungs pavēlēja Emmai apkopot garīgās dziesmas Baznīcai. Viņa arī kalpoja par Palīdzības biedrības pirmo prezidenti.

Atklāsme tika dota par Tā Kunga gribu attiecībā uz Emmu Smitu, **M&D** 25. Tas Kungs deva padomu Emmai Smitai attiecībā par laulību, **M&D** 132:51–56.

Smita Lūcija Meka. *Skat. arī* Smits Džozefs, jaunākais; Smits Džozefs, vecākais

Pravieša Džozefa Smita māte un

Džozefa Smita, vecākā, sieva (DžS—V 1:4, 7, 20). Viņa piedzima 1776. gada 8. jūlijā un nomira 1856. gada 5. maijā.

Džozefs redzēja savu māti vizijā par celestiālo valstību, **M&D** 137:5.

Smits Džozefs F.

Sestais Baznīcas prezidents; vienīgais Hairama un Marijas Fildingas Smitas dēls. Viņš piedzima 1838. gada 13. novembrī un nomira 1918. gada 19. novembrī.

Džozefs F. Smits saņēma viziju par mirušo pestīšanu, **M&D** 138.

Smits Džozefs, jaunākais. *Skat.*

arī Dārgā Pērle; Džozefa Smita Tulkojums (DžST); Evanģēlija atjaunošana; Mācība un Derības; Mormona Grāmata; Pirmā vizija

Pravietis, izraudzīts atjaunot Jēzus Kristus patieso Baznīcu uz Zemes. Džozefs Smits piedzima Vermontas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs, un dzīvoja no 1805. līdz 1844. gadam.

1820. gadā Dievs Tēvs un Jēzus Kristus parādījās Džozefam, un viņš uzzināja, ka neviena no baznīcām, kas bija uz zemes, nav patiesa (DžS—V 1:1–20). Vēlāk viņu apmeklēja eņģelis Moronijs, kurš atklāja vietu, kur bija noslēptas zelta plāksnes, kas saturēja pierakstu par Amerikas kontinenta senajiem iedzīvotājiem (DžS—V 1:29–54).

Džozefs pārtulkoja zelta plāksnes un 1830. gadā to izdeva kā Mormona Grāmatu (DžS—V 1:66–67, 75). 1829. gadā viņš saņēma priesterības pilnvaras no Jāņa Kristītāja un no Pētera, Jēkaba un Jāņa (**M&D** 13; 27:12; 128:20; DžS—V 1:68–70).

Pēc Dieva norādījumiem 1830. gada 6. aprīlī Džozefs un daži citi nodibināja atjaunoto Jēzus Kristus Baznīcu (**M&D** 20:1–4). Džozefa vadībā Baznīca auga Kanādā, Anglijā un Savienoto Valstu austrumu daļā, it īpaši Ohaio, Misūri un Ilinoisā. Visur, kur vien apmetās Džozefs un svētie, tiem sekoja nopietnas vajāšanas. 1844. gada 27. jūnijā Džozefs un viņa brālis Hairams mira mocekļu nāvē

Smits Džozefs, vecākais

Kārtidzā, Ilinoisas štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs.

Jāzepts, Jēkaba dēls, pravietoja par Džozefu Smitu, **2. Nef.** 3:6–15.

Zinādams to postu, kas nāks, Tas Kungs aicināja Savu kalpu Džozefu Smitu, **M&D** 1:17 (**M&D** 19:13). Džozefs Smits tika ordinēts par Jēzus Kristus apustuli un šīs Baznīcas pirmo elderu, **M&D** 20:2. Pēteris, Jēkabs un Jānis ordinēja Džozefu par apustuli, **M&D** 27:12. Džozefs un Sidnijs Rigdons liecināja, ka viņi redzēja Tēva Vienpiedzimušo, **M&D** 76:23. Kopā ar Oliveru Kauderiju Džozefs Smits redzēja To Kungu vizijā, **M&D** 110:1–4. Tas Kungs aicināja Džozefu kā prezidējošo elderu, tulku, atklājēju, gaišreģi un pravieti, **M&D** 124:125. Džozefs Smits ir izdarījis cilvēku glābšanai vairāk nekā jebkurš cits cilvēks, izņemot vienīgi Jēzu, **M&D** 135:3.

Svētie Raksti, kas nākuši caur pravieti Džozefu Smitu: Džozefs pārtulkoja daļu no zelta plāksnēm, kuras tam iedeva eņģelis Moronijs, šis tulkojums tika izdots 1830. gadā kā Mormona Grāmata. Viņš arī saņēma daudzas atklāsmes no Tā Kunga, kas iezīmē Baznīcas pamatmācības un organizāciju. Daudzas no šīm atklāsmēm tika apkopotas grāmatā, kas tagad pazīstama kā Mācība un Derības. Viņš bija atbildīgs arī par Dārgās Pērles izdošanu, kas satur dažu Mozus, Ābrahāma un Mateja rakstu iedvesmotus tulkojumus, izvilkumus no viņa personiskās vēstures un liecības, un trīspadsmit paziņojumus par mācību un ticību, ko ievēro Baznīca.

Smits Džozefs, vecākais. *Skat. arī*

Smita Lūcija Meka; Smits Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita tēvs. Viņš piedzima 1771. gada 12. jūlijā. Viņš apprecēja Lūciju Meku, un viņiem bija deviņi bērni (DžS—V 1:4). Džozefs kļuva par uzticīgu ticīgo pēdējo dienu Atjaunošanā un pirmo Baznīcas patriarhu. Viņš nomira 1840. gada 14. septembrī.

Dievs atklāja viņam norādījumus caur viņa dēlu Džozefu, **M&D** 4; 23:5. Un lai

Smits Hairams

Mans kalps gados turpina ar savu ģimeni tajā vietā, **M&D** 90:20. Mans kalps gados Džozefs sēž ar Ābrahāmu pie viņa labās rokas, **M&D** 124:19. Džozefs Smits, jaunākais, redzēja savu tēvu vīzijā par celestiālo valstību, **M&D** 137:5.

Engēlis pavēlēja Džozefam Smitam, jaunākajam, pateikt savam tēvam par vīziju, ko viņš bija redzējis, **DŽS—V** 1:49–50.

Smits Hairams. *Skat. arī* Smits

Džozefs, jaunākais

Džozefa Smita vecākais brālis un uzticams sabiedrotais. Hairams piedzima 1800. gada 9. februārī. Viņš kalpoja par Džozefa Smita palīgu Baznīcas prezidijā, kā arī bija Baznīcas otrais patriarhs. 1844. gada 27. jūnijā kopā ar Džozefu Smitu nomira mocekļa nāvē Kārtidžas cietumā.

Dievs atklāja norādījumus Hairamam caur viņa brāli Džozefu, **M&D** 11; 23:3. Svētīts lai ir Mans kalps Hairams Smits sava sirds godaprāta dēļ, **M&D** 124:15. Hairamam tika pavēlēts ieņemt Baznīcas patriarha amatu, **M&D** 124:91–96, 124. Džozefs un Hairams nomira mocekļu nāvē Kārtidžas cietumā, **M&D** 135. Hairams un citi izraudzītie gari tika tauptīti, lai nāktu laiku pilnībā, **M&D** 138:53.

Smits Samuēls H. *Skat. arī* Smits

Džozefs, jaunākais

Pravieša Džozefa Smita jaunākais brālis (**DŽS—V** 1:4). Samuēls piedzima 1808. gadā un nomira 1844. gadā. Viņš bija viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem un kalpoja kā viens no pirmajiem atjaunotās Baznīcas misionāriem (**M&D** 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Sodība. *Skat. arī* Elle; Nāve, garīgā;

Pazušanas dēli; Velns

Stāvoklis, kad kāda persona ir apturēta savā attīstībā un tai ir liegta pieeja Dieva klātbūtnei un Viņa godībai. Sodība pastāv dažādās pakāpēs. Visi, kas neiegūst celestiālās paaugstināšanas pilnību, kaut kādā mērā būs ierobežoti savā

attīstībā un priekšrocībās, un tādā mērā viņi būs sodīti.

Ak vai jums, liekuļi! Jūs saņemsit lielāku sodu, **Mat.** 23:14. Tas, kas Svēto Garu zaimo, ir mūžīgās sodības briesmās, **Marka** 3:29. Tie, kas ļaunu darījuši, nāks ārā, lai celtos sodam, **Jāņa** 5:29 (3. Nef. 26:5). Kas ēd un dzer necienīgi, ēd un dzer pašam par sodu, **1. kor.** 11:29 (3. Nef. 18:28–29).

Tam, kas nenozēlo grēkus, netop kristīts un neizcieš līdz galam, jātop nosodītam, **2. Nef.** 9:24 (**Marka** 16:16; **Et.** 4:18; **M&D** 68:9; 84:74). Ļaunie būs nelaimīgāki, dzīvojot ar Dievu, nekā ar nosodītām dvēselēm ellē, **Morm.** 9:4.

Tas, kas nedara neko, līdz viņam tiek pavēlēts, tiek nosodīts, **M&D** 58:29. Tam, kas saņem jaunās un mūžīgās derības pilnību, ir jāpakļaujas likumam, vai arī viņš tiks nosodīts, **M&D** 132:6.

Sodoma. *Skat. arī* Gomora

Vecajā Derībā ļauna pilsēta, kuru Tas Kungs iznīcināja (1. Moz. 19:12–29).

Soģu grāmata

Grāmata Vecajā Derībā. Soģu grāmata stāsta par israēliešiem no Jozuas nāves līdz Samuēla piedzimšanai.

No 1. līdz 3. nodaļai ir priekšvārds visai Soģu grāmatai. Tajās ir izskaidrots, ka tādēļ, ka israēlieši nepazīna savus ienaidniekus (Soģu 1:16–35), israēlieši ir jācieš sekas: ticības zaudēšanu, laulības ar neticīgajiem un elku pielūgšanu. No 4. līdz 5. nodaļai atstāstīta Deboras un Baraka pieredze, kuri atbrīvoja Israēlu no kānaāniešiem. No 6. līdz 8. nodaļai ir Gideona ticību veicinošā pieredze, kuru Tas Kungs svētīja, lai atbrīvotu Israēlu no midiāniešiem. No 9. līdz 12. nodaļai dažādi vīri kalpoja kā soģi Israēlā, kad lielākā israēliešu daļa bija atkritusi no ticības un atradās svešzemju valdnieku pakļautībā. No 13. līdz 16. nodaļai stāstīts par pēdējā soģa Simsona celšanos un krišanu. Pēdējās nodaļas—no 17. līdz 21.—var tikt uzskatītas par pielikumu, kas atklāj Israēla grēku dziļumu.

Spēks, vara. *Skat. arī* Pilnvaras;

Priesterība

Spēja kaut ko izdarīt. Būt varai pār kādu vai pār kaut ko nozīmē spēt kontrolēt vai pavēlēt šai personai vai lietai. Svētajos Rakstos vara ir bieži saistīta ar Dieva spēku vai debess spēku. Tā bieži vien ir cieši saistīta ar priesterības pilnvarām, kas ir atļauja vai tiesības rīkoties Dieva labā.

Es esmu tevi patiesi taupījis, lai parādītos Mans spēks, **2. Moz.** 9:16. Dievs ir mans stiprums un spēks, **2. Sam.** 22:33. Neliedzies darīt labu, ja tavai rokai ir viss, lai to darītu, **Sal. Pam.** 3:27. Es esmu Tā Kunga spēka un gara pilns, **Mih.** 3:8.

Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, **Mat.** 28:18. Viņi bija pārsteigti par Viņa mācību, jo Viņa vārdi bija varenī, **Lūk.** 4:32. Palieciet pilsētā, līdz jūs tiksit apgērbti ar spēku un augšienes, **Lūk.** 24:49. Cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, **Jāņa** 1:12 (M&D 11:30). Jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, **Ap. d.** 1:8. Nav valsts varas, kā vien no Dieva, **Rom.** 13:1. Dieva spēkā jūs tiek pasargāti ticībā pestīšanai, **1. Pēt. v.** 1:3–5.

Es esmu piepildīts ar Dieva spēku, **1. Nef.** 17:48. Tas ir ticis pasludināts man ar Svētā Gara spēku, **Jēk.** 7:12. Cilvēkam var būt liels Dieva dots spēks, **Mos.** 8:16. Viņi mācīja ar Dieva spēku un pilnvarām, **Al.** 17:2–3. Nefijs kalpoja ar spēku un ar lielu varu, **3. Nef.** 7:15–20 (3. Nef. 11:19–22).

Kaut gan cilvēkam var būt spēks darīt varenus darbus, ja viņš lielās ar savu paša spēku, viņam jākrīt, **M&D** 3:4. Spēks darīt labu ir katrā cilvēkā, **M&D** 58:27–28. Melhisedeka priesterības priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks, **M&D** 84:19–22. Priesterības tiesības ir nesaraunami saistītas ar debesu spēkiem, **M&D** 121:34–46.

Es vadīšu tevi ar Savu roku, un Mans spēks būs pār tevi, **Ābr.** 1:18.

Spitālība

Briesmīga ādas slimība, par ko runāts Vecajā un Jaunajā Derībā. Daudzi

ievērojami ļaudis Bibelē kādreiz sirga ar to, ieskaitot Mozu (2. Moz. 4:6–7), viņa māsu Mirjamu (4. Moz. 12:10), Naamanu (2. Kēn. 5) un ķēniņu Usiju (2. Laiku 26:19–21).

Jēzus izārstēja spitālību vairākiem cilvēkiem, **Mat.** 8:2–4 (Marka 1:40–45; Lūk. 5:12–15; 3. Nef. 17:7–9). Jēzus izārstēja desmit spitālīgos, **Lūk.** 17:11–19.

Stabs

Viena no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas organizatoriskajām un administratīvajām vienībām. Stabs sastāv no vairākām bīskapijām jeb draudzēm. Parasti tam ir noteiktas ģeogrāfiskās robežas, un tas atbilst telts veidolam, kā aprakstīts Jesajas 54:2: „Pagarini savas telts virves un nostiprini savus telts stabus.” Ikviens Ciānas stabs atbalsta un palīdz uzturēt Baznīcu līdzīgi kā telti vai Saiešanas telti tur tās stabi. Stabs ir sapulcēšanās vieta izkaisītā Israēla atlikumam (M&D 82:13–14; 101:17–21).

Nostiprini savus stabus un paplašini savas robežas, **Mor.** 10:31 (M&D 82:14).

Nozīmē Ciānai citus stabus, bez šī viena, **M&D** 109:59. Sapulcināšana Ciānā un tās stabos var būt par glābiņu, **M&D** 115:6 (M&D 101:21). Lai arī citas vietas tiek nozīmētas stabiem, **M&D** 115:18. Augsto priesteru kvoruma prezidents ir iecelts, lai apmācītu tos, kas tiks nozīmēti par stabu prezidentiem, **M&D** 124:133–134. Ejiet jūs uz Ciānas zemi, lai viņas stabi tiktu nostiprināti, **M&D** 133:9.

Staigāt ar Dievu.

Skat. arī Ceļš;

Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt;

Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums

Būt saskaņā ar Dieva mācībām un dzīvot tā, kā Dievs grib, lai Viņa ļaudis dzīvotu; pieņemt un paklausīt Svētā Gara mudinājumiem.

Lai Es varētu pārbaudīt, vai tie rīkosies pēc Manas pavēles vai ne, **2. Moz.** 16:4. Nekāds labums netiks aizliegts tiem, kas nenoziedzībā staigā, **Psm.** 84:12. Tie, kas staigā pēc Maniem likumiem un pilda Manus priekšrakstus, būs Mana tauta, **Ec.** 11:20–21 (5. Moz. 8:6). Ko Tas Kungs

Starpnieks

no tevis prasa—pazemīgi staigāt Dieva priekšā, **Mih.** 6:8 (M&D 11:12).

Dzīvojiet gaismā, kā Dievs ir gaisma,

1. Jāņa v. 1:7 (2. Jāņa v. 1:6; 3. Jāņa v. 1:4; 4. Nef. 1:12).

Ejiet pa šauru taku, kas ved uz dzīvi, **2. Nef.** 33:9. Kēniņš Benjamīns staigāja ar tīru sirdsapziņu Dieva priekšā, **Mos.** 2:27. Jūsu pienākums ir staigāt nevainojami pēc Dieva svētās kārtas, **Al.** 7:22.

Baznīcas locekļiem ir jāvēsta ar dievbijīgu dzīvošanu un runāšanu, **M&D** 20:69. Pievērs vērību pravietim un staigā visā svētumā Tā Kunga priekšā, **M&D** 21:4. Māciet bērniem lūgt un staigāt taisnīgi Tā Kunga priekšā, **M&D** 68:28.

Paliec Manī, un Es tevī, tādēļ staigā ar Mani, **Moz.** 6:34.

Starpnieks. *Skat.* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus

Aizbildnis jeb starpnieks. Jēzus Kristus ir starpnieks starp Dievu un cilvēku. Viņa veiktā Izpirkšana deva cilvēkiem iespēju nožēlot savus grēkus un tapt salīdzinātiem ar Dievu.

Neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Jēzu Kristu, **Jāņa** 14:6. Ir viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem, **1. Tim.** 2:5. Kristus ir labākas derības starpnieks, **Ebr.** 8:6 (Ebr. 9:15; 12:24; M&D 107:19).

Svētais Mesija aizlūgs par visiem cilvēku bērniem, **2. Nef.** 2:9 (Jes. 53:12; Mos. 14:12). Jums ir jāraugās uz lielo Starpnieku, **2. Nef.** 2:27–28.

Mēs esam darīti pilnīgi caur Jēzu, Jaunās Derības starpnieku, **M&D** 76:69.

Stefans

Stefans mira kā mocekļis par Glābēju un Viņa baznīcu Jaunās Derības laikos. Viņa sludināšana ievadīja un, iespējams, arī ietekmēja Pāvila, kurš bija klāt, kad Stefans aizstāvējās sinedrija priekšā, lielo darbu. (Ap. d. 8:1; 22:20).

Stefans bija viens no septiņiem vīriem, kuri tika iecelti, lai palīdzētu Divpadsmit apustuļiem, **Ap. d.** 6:1–8. Stefans darīja brīnumus un lielas zīmes, **Ap. d.** 6:8. Stefans iesaistījās vārdu cīņā ar jūdiem, **Ap. d.** 6:9–10. Pret viņu tika izvirzītas

apsūdzības, un viņš tika tiesāts sinedrija priekšā, **Ap. d.** 6:11–15. Stefans aizstāvēja pats sevi, **Ap. d.** 7:2–53. Svētā Gara pilns, viņš redzēja Tēvu un Dēlu vīzijā, **Ap. d.** 7:55–56. Stefans mira mocekļa nāvē par savu liecību, **Ap. d.** 7:54–60.

Strīdēšanās. *Skat. arī* Sacelšanās

Nesaskaņas, ķildas, strīds. Strīdēšanās, it īpaši starp Tā Kunga Baznīcas locekļiem vai ģimenes locekļiem, netik Tam Kungam.

Lai nebūtu strīda starp mani un tevi, **1. Moz.** 13:8. Lepnība rada strīdus, **Sal. Pam.** 13:10.

Ja vienam ir ko sūdzēties par otru, piedodiet, kā Kristus piedeva, **Kol.** 3:13. Izvairies no ģekīgiem jautājumiem un strīdiem, **Tit.** 3:9.

Tas Kungs pavēl cilvēkiem nestrīdēties citam ar citu, **2. Nef.** 26:32. Jūs nepieļausit, lai jūsu bērni cīnītos un ķildotos cits ar citu, **Mos.** 4:14. Alma pavēlēja tiem, lai nebūtu strīdu starp Baznīcas locekļiem, **Mos.** 18:21. Sātans izplata baumas un strīdus, **Hel.** 16:22. Velns ir strīdu tēvs un uzkūda cilvēkus strīdēties vienam ar otru, **3. Nef.** 11:29 (Mos. 23:15).

Apstiprini Manu evaņģēliju, lai nebūtu tik daudz strīdu, **M&D** 10:62–64. Pārstājiet strīdēties viens ar otru, **M&D** 136:23.

Stūra akmens. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Galvenais akmens, kas veido ēkas pamata stūri. Jēzus Kristus tiek saukts par galveno stūra akmeni (Ef. 2:20).

Akmens, ko namdari nometuši pie malas, ir kļuvis par stūra akmeni, **Psm.** 118:22 (Mat. 21:42–44; Marka 12:10; Lūk. 20:17; Ap. d. 4:10–12).

Jūdi atmata stūrakmeni, **Jēk.** 4:15–17.

Svaidītais. *Skat. arī* Jēzus Kristus; Mesija

Jēzus tiek saukts par *Kristu* (grieķu vārds) jeb *Mesiju* (aramiešu vārds). Abi vārdi nozīmē „svaidītais”. Viņš ir *Tēva svaidītais*, lai būtu Tēva personīgais pārstāvis visās lietās, kas atteicas uz cilvēces glābšanu.

Tas Kungs mani svaidījis, **Jes.** 61:1–3.

Viņš bija svaidīts sludināt evaņģēliju, **Lūk.** 4:16–22. Jēzus bija Dieva Tēva svaidīts, **Ap. d.** 4:27. Dievs svaidīja Jēzu no Nacaretēs, **Ap. d.** 10:38.

Svētais. *Skat. arī* Jēzus Kristus Baznīca; Kristieši; Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Uzticīgs Jēzus Kristus Baznīcas loceklis.

Sapulcējiet Manus svētos pie Manis, **Psm.** 50:5.

Sauls darīja daudz ļauna svētajiem Jeruzalemē, **Ap. d.** 9:1–21. Pēteris nonāca arī pie svētajiem, kas dzīvoja Lidā, **Ap. d.** 9:32. Žēlastība un miers visiem aicinātajiem svētajiem Romā, **Rom.** 1:7. Jūs esat līdzpilsoņi ar svētajiem, **Ef.** 2:19–21.

Es redzēju Jēru Baznīcu, kas bija Dieva svētie, **1. Nef.** 14:12. Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks, ja vien viņš nekļūst par svēto caur Kristus Izpirkšanu, **Mos.** 3:19.

Es, Tas Kungs, esmu svētījis šo zemi Saviem svētajiem izmantošanai, **M&D** 61:17. Sātans izraisīja karu ar Dieva svētajiem, **M&D** 76:28–29. Strādājiet uzcītīgi, lai sagatavotu svētos tai tiesas stundai, kas nāks, **M&D** 88:84–85. Svētajiem ir jādod no savas mantas nabagiem un nomocītajiem, **M&D** 105:3. Augstāk minētos amatus Es esmu devis kalpošanas un Manu svēto pilnveidošanas darbam, **M&D** 124:143 (**Ef.** 4:12).

Svētais Gars. *Skat. arī* Apsolījuma Svētais Gars; Atklāsme; Baloža zīme; Dievs, Dievība; Iedvesba; Iedvesmot; Kristīšana, Kristīt; Mierinātājs; Nepiedodams grēks; Svētā Gara dāvana

Trešais Dievības loceklis (1. Jāņa v. 5:7; **M&D** 20:28). Tas ir gars bez ķermeņa no miesas un kauliem (**M&D** 130:22). Uz Svēto Garu bieži atsaucas kā uz Garu vai Dievu Garu.

Svētais Gars pilda vairākas ļoti svarīgas lomas glābšanas iecerē. (1) Viņš liecina par Tēvu un par Dēlu (1. kor. 12:3; 3. Nef. 28:11; **Et.** 12:41). (2) Viņš atklāj patiesību par visām lietām (Jāņa 14:26; 16:13; **Mor.** 10:5; **M&D** 39:6). (3) Viņš iesvēta tos, kas nožēlojuši grēkus un tapuši

kristīti (Jāņa 3:5; 3. Nef. 27:20; **Moz.** 6:64–68). (4) Viņš ir Svētais apsolījuma Gars (**M&D** 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Svētā Gara spēks var nākt pār cilvēku pirms kristīšanās un liecināt, ka evaņģēlijs ir paties. Bet tiesības uz Svētā Gara pastāvīgu klātbūtni, ja kāds ir cienīgs, ir dāvana, kas var tikt saņemta tikai ar roku uzlikšanu, ko izpilda Melhisedeka priesterības nesējs, pēc pilnvarotas kristīšanas patiesajā Jēzus Kristus Baznīcā.

Jēzus mācīja, ka visi grēki var tikt piedoti, izņemot Svētā Gara zaimošanu (**Mat.** 12:31–32; **Marka** 3:28–29; **Lūk.** 12:10; **Ebr.** 6:4–8; **M&D** 76:34–35).

Gars liek cilvēkiem staigāt Dieva likumos, **Ec.** 36:27.

Apostuļiem tika uzdots kristīt Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, **Mat.** 28:19. Svētais Gars mācīs jums visas lietas, **Jāņa** 14:26. Svētie cilvēki runāja Svētā Gara spēkā, **2. Pēt. v.** 1:21.

Nefijs tika vadīts no Gara, **1. Nef.** 4:6. Dieva noslēpumi tiks atklāti tiem ar Svētā Gara spēku, **1. Nef.** 10:17–19. Svētais Gars rāda jums visu, kas jums jādara, **2. Nef.** 32:5. Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu, **Mor.** 10:5.

Svētais Gars pateiks tev tavā prātā un tavā sirdī, **M&D** 8:2. Gars vada darīt labu, **M&D** 11:12. Svētais Gars zina visas lietas, **M&D** 35:19. Svētais Gars māca valstības mīrīglīgās lietas, **M&D** 36:2 (**M&D** 39:6). Ja jūs nesaņemsit Garu, jūs nemācīsīt, **M&D** 42:14. Svētais Gars liecina par Tēvu un Dēlu, **M&D** 42:17 (1. kor. 12:3; 3. Nef. 11:32, 35–36). Dažiem tiek dots ar Svēto Garu zināt, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, **M&D** 46:13. Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Raksti, **M&D** 68:4. Svētais Gars tiks izliets, liecinot par visām lietām, ko jūs teiksīt, **M&D** 100:8. Svētais Gars būs tavš pastāvīgais pavadoņš, **M&D** 121:45–46.

Svētais Vakarēdiens. *Skat. arī* Dzīvais ūdens; Dzīvības maize; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Kristīšana, Kristīt; Krusts; Pēdējās vakariņas; Upuris

Pēdējo dienu svētajiem *Svētais*

Svētā birzs

Vakarēdiens nozīmē priekšrakstu, kad tiek baudīta maize un ūdens, pieminot Kristus Izpirkšanas upuri. Salauztā maize simbolizē Viņa salauzto miesu; ūdens simbolizē asinis, ko Viņš izlēja, lai izpirktu mūsu grēkus (1. kor. 11:23–25; M&D 27:2). Kad cienīgi Baznīcas locekļi pieņem Svēto Vakarēdienu, viņi apsola uzņemties Kristus Vārdu, vienmēr atcerēties Viņu un turēt Viņa baušļus. Caur šo priekšrakstu Baznīcas locekļi atjauno savu kristīšanas derību.

Pēdējās vakariņās Jēzus izskaidroja Svētā Vakarēdiena priekšrakstu, kad Viņš ēda kopā ar Divpadsmit apustuļiem (Mat. 26:17–28; Lūk. 22:1–20).

Jēzus ņēma maizi un svētīja to; un Viņš ņēma biķeri un pateicās, **Mat.** 26:26–28 (Marka 14:22–24; Lūk. 22:19–20). Kas bauda Manu miesu un dzer Manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, **Jāņa** 6:54. Kas ēd un dzer necienīgi, ēd un dzer sodu savai dvēselei, **1. kor.** 11:29 (3. Nef. 18:29).

Jēzus mācīja Saviem divpadsmit nēfijēšu mācekļiem par Svēto Vakarēdienu, **3. Nef.** 18:1–11. Jēzus mācīja šiem mācekļiem neļaut necienīgiem ļaudīm baudīt Svēto Vakarēdienu, **3. Nef.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Tiek dotas Svētā Vakarēdiena lūgšanas, **Mor.** 4–5 (M&D 20:75–79).

Svētais Vakarēdiens ir jāvada priesterim vai elderim, **M&D** 20:46, 76. Skolotājiem un diakoniem nav tiesību svētīt Svēto Vakarēdienu, **M&D** 20:58. Svētajam Vakarēdienam var tikt izmantoti citi šķidrumi, izņemot vīnu, **M&D** 27:1–4.

Svētā birzs. *Skat.* Pirmā vīzija

Svētā Gara dāvana. *Skat. arī* Dāvana;

Dievs, Dievība; Gara dāvanas; Svētais Gars

Ikviens cienīga, kristīta Baznīcas locekļa tiesības just pastāvīgu Svētā Gara ietekmi. Pēc cilvēka kristīšanas patiesajā Jēzus Kristus Baznīcā tas saņem Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu no kāda, kuram ir atbilstošas pilnvaras (Ap. d. 8:12–25; Mor. 2; M&D 39:23). Par Svētā Gara dāvanas saņemšanu bieži tiek

runāts kā par kristīšanu ar uguni (Mat. 3:11; M&D 19:31).

Cilvēkiem tiek pavēlēts nožēlot grēkus, tapt kristītiem un saņemt Svētā Gara dāvanu, **Ap. d.** 2:38. Pēteris un Jānis piešķīra Svēto Garu ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 8:14–22. Svētais Gars tiek dots ar roku uzlikšanu, **Ap. d.** 19:2–6.

Grēku piedošana nāk ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:17.

Mēs ticam roku uzlikšanai Svētā Gara dāvanas došanai, **TA** 1:4.

Svētdiena. *Skat.* Sabata diena

Svētie Raksti. *Skat. arī* Bībele; Dārgā Pērle; Dieva vārds; Kanons; Mācība un Derības; Mormona Grāmata

Vārdi, gan rakstītie, gan runātie, kas nāk no Dieva svētajiem vīriem, kad tie ir Svētā Gara iedvesmoti. Oficiāli kanonizētie Baznīcas Svētie Raksti šodien sastāv no Bībeles, Mormona Grāmatas, Mācības un Derībām un Dārgās Pērles. Jēzus un Jaunās Derības sarakstītāji Vecās Derības grāmatas uzskatīja par Svētajiem Rakstiem (Mat. 22:29; Jāņa 5:39; 2. Tim. 3:15; 2. Pēt. v. 1:20–21). *Skat. arī* Hronoloģija pielikumā.

Vai mūsu sirdis izskaidroja rakstus, kad Viņš mums izskaidroja rakstus, **Lūk.** 24:32. Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani, **Jāņa** 5:39.

Kristus vārdi pateiks jums visu, kas jums jādara, **2. Nef.** 32:3. Tie, kas tiek pārliecināti ticēt Svētajiem Rakstiem, ir stingri un nelokāmi ticībā, **Hel.** 15:7–8.

Cilvēki maldās, sagrozot Svētos Rakstus, un nesaprot tos, **M&D** 10:63. Šie vārdi nav no cilvēkiem, nedz no cilvēka, bet no Manis, **M&D** 18:34–36. Mormona Grāmatas parādīšanās pierāda pasaulei, ka Svētie Raksti ir patiesi, **M&D** 20:2, 8–12. Vēlīti savu laiku Rakstu studēšanai, **M&D** 26:1. Svētie Raksti ir doti svēto apmācībai, **M&D** 33:16. Svētie Raksti ir doti izredzēto glābšanai, **M&D** 35:20. Māciet Mana evaņģēlija principus, kas ir Bībelē un Mormona Grāmatā, **M&D** 42:12. Mani likumi par šīm lietām ir doti

Manos Rakstos, **M&D** 42:28. Viss, kas tiek runāts ar Svētā Gara iedvesmu, ir Raksti, **M&D** 68:4.

Zudušie Raksti: Ir daudz svētu darbu, kas minēti Svētajos Rakstos, bet kuru mums šodien nav, starp kuriem ir šādas grāmatas un autori: derības grāmata (2. Moz. 24:7), Tā Kunga karu grāmata (4. Moz. 21:14), Varoņu grāmata (Joz. 10:13; 2. Sam. 1:18), Salamana darbu grāmata (1. Kēn. 11:41), redzētāja Samuēla grāmata (1. Laiku 29:29), pravieša Nātāna laiku grāmata (2. Laiku 9:29), pravieša Šemajas grāmata (2. Laiku 12:15), pravieša Ido stāsti (2. Laiku 13:22), Jehus apraksti (2. Laiku 20:34), redzētāju stāsti (2. Laiku 33:19), Ēnoss (Jūd. v. 1:14), Zēnoka, Neuma un Zēnosa vārdi (1. Nef. 19:10), Zēnoss (Jēk. 5:1), Zēnoks un Eziass (Hel. 8:20) un piemiņas grāmata (Moz. 6:5); un vēstules korintiešiem (1. kor. 5:9), efeziešiem (Ef. 3:3), no Lāodikejas (Kol. 4:16) un no Jūdas (Jūd. v. 1:3).

Svētie Raksti ir jāsauglabā: Mums ir jādabū šie pieraksti, lai mēs varētu saglabāt vārdus, ko runājuši pravieši, **1. Nef.** 3:19–20. Man ir jāglabā šīs plāksnes, **Jēk.** 1:3. Šīs lietas ir tikušas saglabātas un pasargātas ar Dieva roku, **Mos.** 1:5. Rūpējies par šīm svētajām lietām, **Al.** 37:47.

Svētie Raksti tiks saglabāti drošībā, **M&D** 42:56.

Pieliec visas pūles, lai tās pasargātu, **DžS—V** 1:59.

Svēto Rakstu nozīmība: Tev būs šo bauslību skaļi lasīt priekšā visam Israēlam, **5. Moz.** 31:10–13. Lai tava mute nepamet šo bauslības grāmatu, **Joz.** 1:8. Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atspirdzina dvēseli, **Psm.** 19:8. Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis, **Psm.** 119:105.

Raksti dod liecību par Mani, **Jāņa** 5:39. Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir node-rīgi mācībai un labošanai, **2. Tim.** 3:15–16.

Es visus Svētos Rakstus pielīdzināju attiecībā uz mums, lai tas būtu mūsu labumam un mācībai, **1. Nef.** 19:23. Mana dvēsele priecājas par šiem Rakstiem, **2. Nef.** 4:15–16. Mēs esam cītīgi rakstījuši, lai pārliecinātu savus bērņus un arī savus

brāļus noticēt Kristum, **2. Nef.** 25:23. Viņi pētīja Rakstus un neklausīja vairs ļaunu cilvēku vārdiem, **Jēk.** 7:23 (Al. 14:1). Ja nebūtu šīs plāksnes, mums būtu jācieš nezinā, **Mos.** 1:2–7. Viņi bija cītīgi pētījuši Rakstus, lai viņi varētu zināt Dieva vārdu, **Al.** 17:2–3. Svētie Raksti tiek saglabāti, lai novestu dvēseles pie glābšanas, **Al.** 37:1–19 (2. Nef. 3:15). Dieva vārds vadīs Kristus cilvēku, **Hel.** 3:29.

Tas, ko tie runās, Svētā Gara iedvesmoti, būs Raksti un Dieva spēks glābšanai, **M&D** 68:4. Izdodiet Manu Rakstu pilnību ar nolūku izveidot Manu baznīcu un sagatavot Manus ļaudis, **M&D** 104:58–59.

Kas paglabā Manu vārdu, netiks pievilts, **DžS—M** 1:37.

Svētie Raksti, par kuru parādīšanos ir praviotots: Jesaja pareģoja Mormona Grāmatas iznākšanu, **Jes.** 29:11–14. Ņem koka vēzdu un raksti uz tās: Jūdam, **Ec.** 37:15–20.

Nāks vēl citas grāmatas, **1. Nef.** 13:39. Jums nebūs domāt, ka Bībele satur visus Manus vārdus, **2. Nef.** 29:10–14. Turieties pie Kristus evaņģēlija, kas tiks likts jūsu priekšā pierakstos, kas nāks, **Morm.** 7:8–9. Svētīts ir tas, kas nesīs šo lietu gaismā, **Morm.** 8:16. Raksti šīs lietas, un Es parādīšu tās Manis paša noliktajā laikā, **Et.** 3:27 (Et. 4:7).

Mēs ticam, ka Viņš vēl daudz ko atklās, **TA** 1:9.

Svētie Raksti, zudušie. *Skat.* Svētie Raksti—Zudušie Raksti

Svētīgumi. *Skat.* arī Kalna sprediķis

Mācību virkne, ko Jēzus deva Kalna sprediķī un kas attēlo pilnveidotu un garīgu raksturu (Mat. 5:3–12; Lūk. 6:20–23). Svētīgumi ir sakārtoti tādā veidā, ka katrs paziņojums ir veidots uz iepriekšējā. Pilnīgāks un precīzāks Svētīgumu pieraksts ir atrodams 3. Nef. 12.

Svētīt, Svētīts, Svētība. *Skat.* arī Labvēlība; Likums; Pateicīgs, Pateicība, Pateikšanās; Patriarhālās svētības; Slimo dziedāšana

Piešķirt kādam dievišķu palīdzību.

Svēts

Viss, kas nes patiesu laimi, labklājību vai veiksmi, ir svētība.

Visas svētības balstās uz mūžīgiem likumiem (M&D 130:20–21). Tāpēc, ka Dievs vēlas, lai Viņa bērni atrastu prieku dzīvē (2. Nef. 2:25), Viņš dāvā tiem svētības, kas ir kā sekas to paklausībai Viņa pavēlēm (M&D 82:10), kā atbilde uz lūgšanu vai priesterības priekšrakstu (M&D 19:38; 107:65–67) vai arī caur Savu labvēlību (2. Nef. 25:23).

Labī pazīstamais uzskaitījums par svētlaimi ir Svētīgumi (Mat. 5:1–12; 3. Nef. 12:1–12).

Vispārīgi: Es tevi darišu par lielu tautu, un Es tevi svētīšu, **1. Moz.** 12:2–3 (1. Nef. 15:18; Ābr. 2:9–11). Taisna cilvēka galvu vainago svētības, **Sal. Pam.** 10:6. Uz ticams vīrs piedzīvo daudz svētības, **Sal. Pam.** 28:20. Tas Kungs atvērs debesu logus un liks svētībai nolīgt pār jums, **Mal.** 3:10 (3. Nef. 24:10).

Kalna sprediķi tiek apsolītas svētības, **Mat.** 5:1–12 (3. Nef. 12:1–12). Svētīgi ir tie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā, **Jāņa atkl.** 19:9.

Tas, kas ir taisnīgs, tiek Dieva ieredzēts, **1. Nef.** 17:35 (Mos. 10:13). Ja jūs paklausīsiet, es atstāju jums svētību, **2. Nef.** 1:28. Es atstāju jums to pašu svētību, **2. Nef.** 4:9. Viņš nekavējoties svētī jūs, **Mos.** 2:24. Tas Kungs svētī un ir labvēlīgs pret tiem, kas uzticas Viņam, **Hel.** 12:1.

Palīdzī izplatīt Manu darbu, un tu tiksī svētīts, **M&D** 6:9. Lūdž vienmēr, un liela būs tava svētība, **M&D** 19:38. Liecies kristīties, un tu saņemsi Manu Garu un tik lielu svētību, kādu tu nekad neesi redzējis, **M&D** 39:10. Pēc daudzām bēdām nāk svētības, **M&D** 58:4. Cilvēki nepaklause, Es atsaucu pavēli, un viņi nesaņem svētību, **M&D** 58:32. Jūs neesat sapratuši, cik lieas svētības Tēvs ir sagatavojis priekš jums, **M&D** 78:17. No augstās priesterības nāk priekšrakstu un svētību izpildīšana Baznīcā, **M&D** 107:65–67. Ir likums, ar ko ir noteiktas visas svētības, **M&D** 130:20. Visiem tiem, kuriem

ir svētība no Manām rokām, ir jāpakļaujas likumam, **M&D** 132:5. Svētības tiek taupītas tiem, kas mīl To Kungu, **M&D** 138:52.

Abrahāms meklēja pēc tēvu svētībām un tiesībām tās pārvaldīt, **Ābr.** 1:2.

Bērnu svētīšana: Viņš paņēma tos Savās rokās un svētīja tos, **Marka** 10:16.

Viņš ņēma viņu bērniņus, vienu pēc otra, un svētīja tos, **3. Nef.** 17:21.

Elderiem ir jāsvēta bērni Jēzus Kristus Vārdā, **M&D** 20:70.

Svēts. *Skat. arī* Iesvētīšana; Svētums; Šķīsts, Šķīstība

Reliģiozs, ar dievbijīgu raksturu vai garīgi un morāli šķīsts. Pretstats svētam ir parasts vai pasaulīgs.

Jūs būsiet Man par priesteru valsti un par svētu tautu, **2. Moz.** 19:5–6 (1. Pēt. v. 2:9). Tas Kungs pavēlēja Israēlam: Esiet svēti, jo Es esmu svēts, **3. Moz.** 11:44–45. Tie, kam tīras rokas un šķīsta sirds, stāvēs Viņa svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4. Māci manu tautu atšķirt svētu no nesvēta, **Ec.** 44:23.

Dievs mūs ir aicinājis ar svētu aicinājumu, **2. Tim.** 1:8–9. No mazām dienām tu zini Svētos Rakstus, **2. Tim.** 3:15. Dieva svētie cilvēki runāja Svētā Gara spēkā, **2. Pēt. v.** 1:21.

Visiem cilvēkiem ir jātop tiesātiem saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Dievā, **2. Nef.** 2:10. Miesīgs cilvēks kļūst par svēto caur Kristus Izpirkšanu, **Mos.** 3:19. Staigā pēc Dieva svētās kārtas, **Al.** 7:22 (Al. 13:11–12). Trīs mācekļi tika iesvētīti miesā un padarīti svēti, **3. Nef.** 28:1–9, 36–39.

Neniekoties ar svētām lietām, **M&D** 6:12. Tu nevari rakstīt to, kas ir svēts, izņemot tikai, ja tas tev ir dots no Manis, **M&D** 9:9. Jums būs jāapņemas rīkoties pilnīgā svētumā, **M&D** 43:9. Mani mācekļi stāvēs svētās vietās, **M&D** 45:32. Tas, kas nāk no augšienes, ir svēts, **M&D** 63:64. Mazi bērni ir svēti, **M&D** 74:7. Iesvētiet šo gabalu, un tas tiks darīts svēts, **M&D** 124:44.

Tas Kungs sapulcinās Savus izredzētos svētā pilsētā, **Moz.** 7:62.

Svētuma Cilvēks. *Skat. arī* Cilvēka Dēls; Dievs, Dievība; Tēvs Debesīs
Vēl viens Dieva Tēva Vārds (Moz. 6:57).

Svētums. *Skat. arī* Iesvētīšana; Svētī; Šķīsts, Šķīstība

Garīgā un morālā pilnība. Svētums norāda uz personas sirds un vēlmju šķīstumu.

Baznīcas locekļiem ir jāvēsta, ka viņi ir Baznīcas cienīgi, staigājot svētumā Tā Kunga priekšā, **M&D** 20:69. Tā Kunga nams ir svētuma vieta, **M&D** 109:13.

Svētuma Cilvēks ir viens no Dieva Vārdiem, **Moz.** 6:57 (Moz. 7:35).

Šems. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs

Vecajā Derībā taisnīgs Noas dēls un, saskaņā ar ticējumu, priekštecis semītiem jeb šemītiem—ļaudīm, kas ietver arābus, ebrejus, babiloniešus, sīriešus, fenīkiešus un asīriešus (1. Moz. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moz. 8:12). Pēdējo dienu atklāsmē Šems tiek saukts par „[dīžo augsto priesteri]” (M&D 138:41).

Šerems. *Skat. arī* Antikrists

Cilvēks Mormona Grāmatā, kurš noliedza Kristu un pieprasīja kādu zīmi (Jēk. 7:1–20).

Šiblons. *Skat. arī* Alma, Almas dēls

Mormona Grāmatā Almas, jaunākā, dēls. Šiblons mācīja evaņģēliju zoramiešiem un tika vajāts par savu taisnīgumu. Tas Kungs izglāba viņu no vajāšanas dēļ viņa uzticības un pacietības (Al. 38). Šiblons kādu laiku arī rūpējās par nefījiešu pierakstiem (Al. 63:1–2, 11–13).

Šīzs. *Skat. arī* Jaredieši

Jarediešu karavadonis Mormona Grāmatā. Viņš mira lielās kaujas beigās, kas iznīcināja visu Jarediešu tautu (Et. 14:17–15:31).

Šķīrst. *Skat. arī* Noa, Bībeles patriarhs; Plūdi Noas laikā; Varavīksne

Vecajā Derībā kuģis, ko uzbūvēja Noa, lai izglābtu dzīvību lielajos plūdus.

Taisi sev šķirstu no sveķainiem skuju kokiem, **1. Moz.** 6:14. Šķīrstis nolaidās uz Ararata kalniem, **1. Moz.** 8:4.

Jarediešu baržas bija ciešas, līdzīgi Noas šķirstam, **Et.** 6:7.

Šķiršanās. *Skat. arī* Laulība, Precēt

Laulības izbeigšana ar civilā vai garīgā likuma spēku. Saskaņā ar Jauno Derību, Dievs atļāva šķiršanos pie zināmiem apstākļiem ļaunu cietsirdības dēļ, tomēr, kā Jēzus izskaidroja, „no iesākuma tas tā nav bijis” (Mat. 19:3–12). Svētie Raksti kopumā ir pret šķiršanos un iesaka vīriem un sievietēm mīlēt vienu otru taisnībā (1. kor. 7:10–12; M&D 42:22).

Šķīstība. *Skat. arī* Ārlaulības sakari; Juteklisks, Juteklība; Laulības pārkāpšana; Tikumība

Vīriešu un sieviešu seksuālā šķīstība.

Jāzeps noraidīja Potifara sievas uz māksanos, **1. Moz.** 39:7–21 (M&D 42:24; 59:6). Tev nebūs laulību pārkāpt, **2. Moz.** 20:14. Tikumīga sieva ir sava vīra krāšņs vainags, **Sal. Pam.** 12:4 (Sal. Pam. 31:10).

Vai jūs nezināt, ka jūsu ķermenis ir Svētā Gara templis, **1. kor.** 6:18–19. Esi par paraugu šķīstībā, **1. Tim.** 4:12.

Nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu, **1. Nef.** 10:21. Jo Man, Dievam Tam Kungam, tik sievu šķīstība, **Jēk.** 2:28. Seksuāls grēks ir negantība, **Al.** 39:1–13. Šķīstība un tikumība ir pašas dārgākās un vērtīgākās, **Mor.** 9:9.

Mēs ticam, ka jābūt šķīstiem, **TA** 1:13.

Šķīsts, Šķīstība. *Skat. arī* Iesvētīšana; Tīrs un netīrs

Brīvs no grēka vai vainas; nevainojams. Cilvēks kļūst šķīsts, kad tā domas un darbi ir tīri visos veidos. Cilvēks, kas ir izdarījis grēku, var kļūt šķīsts caur ticību Jēzum Kristum, grēku nožēlošanu un evaņģēlija priekšrakstu pieņemšanu.

Kam nenoziedzīgas rokas un skaidra sirds, dabūs svētību no Tā Kunga, **Psm.** 24:3–5. Šķīstīties jūs, kas nesat Tā Kunga svētuma piederumus, **Jes.** 52:11 (M&D 133:4–5).

Svētīgi sirdsšķīstie, **Mat.** 5:8 (3. Nef.

Tabaka

12:8). Kas ir šķīsts, par to domājiet, **Fil.** 4:8 (TA 1:13).

Jūs visi, kas esat sirdsšķīsti, paceliet savas galvas un saņemiet iepriecinošu Dieva vārdu, **Jēk.** 3:2–3. Vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām, **Al.** 5:19. Būdami šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, viņi nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu, **Al.** 13:12. Tapat šķīstīti tāpat kā Kristus ir šķīsts, **Mor.** 7:48 (Morm. 9:6).

Kristus pataupīs Sev pašam šķīstus ļaudis, **M&D** 43:14. Tas Kungs pavēlēja, lai nams tiktu uzcelts Ciānā, kur šķīstie redzēs Dievu, **M&D** 97:10–17. Ši ir Ciāna—sirdsšķīstie, **M&D** 97:21.

Tabaka. *Skat.* Gudrības vārds

Taisnība. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Žēlīgs, Žēlastība

Drošas sekas kā svētība par taisnīgām domām un darbiem un sods par nenozēlotu grēku. Taisnība ir mūžīgs likums, kas pieprasa sodu par katru reizi, kad Dieva likums ir pārkāpts (Al. 42:13–24). Grēciniekam ir jācieš sods, ja viņš nenozēlo grēkus (Mos. 2:38–39; M&D 19:17). Ja viņš nozēlo grēkus, Glābējs izcieš sodu caur Izpirkšanu, piesaucot žēlastību (Al. 34:16).

Kura dvēsele grēko, tai jāmirst, **Ec.** 18:4. Ko Tas Kungs no tevis prasa, proti—darīt taisnību, **Mih.** 6:8.

Jēzus būs taisns un piedos mūsu grēkus, **1. Jāņa v.** 1:9.

Dieva taisnība atdala ļaunos no taisnīgajiem, **1. Nef.** 15:30. Grēku izpirkšana apmierina Viņa taisnības prasības, **2. Nef.** 9:26. Visa cilvēce ir kritusi un ir taisnības varā, **Al.** 42:14. Grēku izpirkšana apmierina taisnības prasības, **Al.** 42:15. Vai tu domā, ka žēlastība var laupīt taisnību, **Al.** 42:25. Dieva taisnība karājas pār jums, ja vien jūs nenozēlosit grēkus, **Al.** 54:6.

Taisnība un tiesa ir sods, kas noteikts Manā likumā, **M&D** 82:4. Taisnība turpina savu kursu un pieprasa savējos, **M&D** 88:40. Neviens netiks atbrīvots

no Dieva taisnības un likumiem, **M&D** 107:84.

Taisnīgs, Taisns, Taisnīgums. *Skat. arī* Cienīgs, Cienīgums; Dieva pavēles, baušļi; Godaprāts; Netaisnīgs, Netaisnība; Staigāt ar Dievu

Būt taisnīgam, svētam, tikumīgam, godīgam, rīkoties, paklausot Dieva pavēlēm; vairīties grēka.

Tas Kungs svētīs taisno, **Psm.** 5:13. Tā Kunga acis vēro taisnos, **Psm.** 34:16, 18 (1. Pēt. v. 3:12). Kad taisnie iet vairumā, tad ļaudis priecājas, **Sal. Pam.** 29:2 (M&D 98:9–10).

Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības, **Mat.** 5:6 (3. Nef. 12:6). Dzenieties priekš pēc Dieva valstības un Viņa taisnības, **Mat.** 6:33. Taisnie ieies mūžīgā dzīvībā, **Mat.** 25:46. Daudz spēj taisna cilvēka kvēla lūgšana, **Jēk. v.** 5:16.

Tas, kas ir taisnīgs, tiek Dieva ieredzēts, **1. Nef.** 17:35. Viņš pasargā taisnīgos, viņiem nevajag bīties, **1. Nef.** 22:17, 22. Sātanam nebūs varas Tā Kunga ļaužu taisnības dēļ, **1. Nef.** 22:26. Ja nav taisnīguma, nav laimes, **2. Nef.** 2:13. Taisnie iemantos Dieva valstību, **2. Nef.** 9:18. Taisnie nebaidās patiesības vārdus, **2. Nef.** 9:40. Visiem cilvēkiem ir jāizmainās uz taisnīguma stāvokli, **Mos.** 27:25–26. Taisno vārdi tiks ierakstīti dzīvības grāmatā, **Al.** 5:58. Jūs esat meklējuši laimi, darot nekrietnības, kas ir pretrunā ar taisnības dabu, **Hel.** 13:38.

Taisnīgo dziesma ir lūgšana Man, **M&D** 25:12. Stāviet, uzvilkuši taisnības krūšu bruņas, **M&D** 27:16 (Ef. 6:14). Taisnīgajiem nāve būs salda, **M&D** 42:46. Taisnīgie tiks sapulcināti no visām tautām, **M&D** 45:71. Cilvēkiem ir jāsteno daudz taisnīguma pēc savas brīvas gribas, **M&D** 58:27. Tas, kas dara taisnības darbus, saņems mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē, **M&D** 59:23. Otrajā Atnākšanā būs pilnīga taisnīgo atdalīšana no bezdievīgajiem, **M&D** 63:54. Debesu spēki var tikt kontrolēti tikai uz taisnīguma principiem, **M&D** 121:36. Starp taisnīgajiem bija miers, **M&D** 138:22.

Ciānas ļaudis dzīvoja taisnībā, **Moz.** 7:18. Ābrahāms bija taisnīguma sekotājs, **Ābr.** 1:2.

Talents

Naudas svara vai summas mērvienība senatnē, kurai bija liela vērtība. Tas arī kalpo kā simbols kaut kam ļoti vērtīgam, kā piemēram, Jēzus Kristus evaņģēlijam (**Mat.** 25:14–29; **Et.** 12:35; **M&D** 60:2, 13).

Tas Kungs. *Skat. arī* Dievs, Dievība; Jēzus Kristus

Dziļas cieņas un goda vārds Dievam Tēvam un Glābējam Jēzum Kristum. Šis vārds norāda uz Viņu abu kā augstāko, mīlošu kungu stāvokli pār visu, ko Viņi radījuši.

Nekas nav neiespējams Tam Kungam, **1. Moz.** 18:14. Tas Kungs runāja ar Mozu vaigu vaigā, **2. Moz.** 33:11. Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt, **5. Moz.** 6:5 (**Mat.** 22:37; **Marka** 12:30). Es un mans nams—mēs kalposim Tam Kungam, **Joz.** 24:15. Tas Kungs ir mans gans, **Psm.** 23:1. Tas Kungs ir stiprs un spēcīgs, Tas Kungs varens cīņā, **Psm.** 24:8. Tas Kungs Jehova ir mans stiprums, **Jes.** 12:2 (2. Nef. 22:2). Es, Tas Kungs, esmu tavš Glābējs un Pestītājs, **Jes.** 60:16.

Tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt, **Mat.** 4:10 (**Lūk.** 4:8). Kādas lielas lietas Tas Kungs darījis, **Marka** 5:19. Ir tik viens Kungs, Jēzus Kristus, **1. kor.** 8:6. Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, **Ef.** 4:5. Pats Kungs nāks no debesīm, **1. tes.** 4:16.

Es iešu un darišu tās lietas, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Ar taisnību Dievs Tas Kungs tiesās nabago, **2. Nef.** 30:9. Dievs Tas Kungs, Ābrahāma Dievs, atbrīvoja israēliešus no jūga, **Al.** 29:11. Nekas nevar glābt šo tautu, izņemot grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam, **Hel.** 13:6 (**Mos.** 3:12).

Klausies Jēzus Kristus, tava Kunga, vārdos, **M&D** 15:1. Meklējiet Tā Kunga vaigu vienmēr, **M&D** 101:38. Tas Kungs būs sarkans Savās drānās Otrajā Atnākšanā, **M&D** 133:48 (**Jes.** 63:1–4).

Ābrahāms runāja ar To Kungu vaigu vaigā, **Ābr.** 3:11. Mēs ticam, ka pirmais evaņģēlija princips ir ticība Tam Kungam Jēzum Kristum, **TA** 1:4.

Tas Kungs Cebaots. *Skat.* Pulku Kungs, Tas Kungs Cebaots

Tā Kunga diena. *Skat.* Jēzus Kristus Otrā Atnākšana; Sabata diena; Tiesa, Pēdējā

Tā Kunga nams. *Skat.* Templis, Tā Kunga nams

Tā Kunga Vakariņas. *Skat.* Svētais Vakarediens

Tā Kunga vīnadārzis. *Skat. arī* Israēls; Lauks, tīrums

Simbols vietai, kurā norit garīgais darbs. Svētajos Rakstos Tā Kunga vīna dārzs parasti attiecas uz Israēla namu jeb Dieva valstību uz Zemes. Dažreiz tas attiecas uz visiem pasaules cilvēkiem kopumā.

Tā Kunga Cebaota vīnadārzs ir Israēla nams, **Jes.** 5:7 (2. Nef. 15:7).

Jēzus stāstīja līdzību par strādniekiem vīnadārzā, **Mat.** 20:1–16.

Israēls tiek pielīdzināts dārza eļļas kokam, kas tiek kopts Tā Kunga vīna dārzā, **Jēk.** 5. Tā Kunga kalpi apgriezīs Viņa vīna dārzu pēdējo reizi, **Jēk.** 6.

Tas Kungs svētīs visus, kas strādā Viņa vīnadārzā, **M&D** 21:9 (**Al.** 28:14). Strādājiet Manā vīnadārzā pēdējo reizi, **M&D** 43:28.

Teankums

Izcils nefījiešu karavadonis Mormona Grāmatā (**Al.** 50:35; 51–52; 61–62).

Teilors Džons

Trešais Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents.

Tika aicināts Divpadsmīto padomē, **M&D** 118:6 (**M&D** 124:128–129). Tika ievainots tajā brīdī, kad nogalināja pravieti, **M&D** 135:2. Bija starp tiem vareņajiem, kurus Džozefs F. Smits redzēja garu pasaulē, **M&D** 138:53–56.

Telestiālā godība

Telestiālā godība. *Skat. arī* Godības pakāpes

Zemākā no trim godības pakāpēm, kurā laudis dzīvos pēc Pēdējās Tiesas.

Pāvils redzēja zvaigžņu spožumu, **1. kor.** 15:40–41.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja telesiālo godību, **M&D** 76:81–90. Telesiālās pasaules iedzīvotāji bija neskaitāmi kā zvaigznes, **M&D** 76:109–112. Tas, kurš nespēj pakļauties telesiālās valstības likumam, nevar iegūt telesiālo godību, **M&D** 88:24, 31, 38.

Tempļis, Tā Kunga nams. *Skat. arī* Endaments; Priekšraksti; Saiešanas telts (tabernakuls); Vissvētākā vieta

Burtiski Tā Kunga nams. Tas Kungs vienmēr Saviem ļaudīm ir pavēlējis celt tempļus, svētas ēkas, kurās cienīgi svētie izpilda svētas evaņģēlija ceremonijas un priekšrakstus par sevi un par mirušajiem. Tas Kungs apmeklē Savus tempļus, un tie ir pati svētākā no visām pielūgšanas vietām.

Saiešanas telts, ko uzcēla Mozus un Israēla bērni, bija pārnēsājams tempļis. Israēlieši izmantoja to savas izešanas laikā no Ēģiptes.

Vislabāk pazīstamais tempļis, kas minēts Vecajā Derībā, ir tas, ko uzcēla Salamans Jeruzālemē (2. Laiku 2–5). To sagrāva babilonieši 587. g. pr. Kr. un atjaunoja Zerubābels aptuveni 70 gadu vēlāk (Ezr. 1–6). Daļa no šī tempļa tika nodedzināta 37. g. pr. Kr., un Hērods Lielais vēlāk to atjaunoja. Romieši nopostīja tempļi 70. g. pēc Kr.

Mormona Grāmatā taisnīgajiem Dieva sekotājiem tika likts celt tempļus un pielūgt tajos (2. Nef. 5:16; Mos. 1:18; 3. Nef. 11:1). Atbilstoša tempļu celšana un izmantošana ir patiesās Baznīcas pazīme jebkurā atklāšanās, ieskaitot atjaunoto Baznīcu mūsu dienās. Kērtlandes tempļis bija pirmais tempļis, kas tika uzcelts un veltīts Tam Kungam šajā atklāšanās. Kopš tā laika tempļi ir tikuši iesvētīti daudzās valstīs uz visas Zemes.

Kas stāvēs Viņa svētajā vietā, **Psm.** 24:3–5. Iesim Jēkaba Dieva namā, **Jes.**

2:2–3 (Mih. 4:1–2; 2. Nef. 12:2–3). Tas Kungs pēkšņi nāks Savā tempļi, **Mal.** 3:1 (3. Nef. 24:1; **M&D** 36:8; 42:36).

Jēzus attīrīja tempļi, **Mat.** 21:12–16 (Marka 11:15–18; Lūk. 19:45–48).

Svētajiem tika pavēlēts uzcelt tempļi Misūri štātā, **M&D** 57:3 (**M&D** 84:3–5). Izveidojiet Dieva namu, **M&D** 88:119 (**M&D** 109:8). Tas Kungs pārmācīja svētos par nespēju uzcelt tempļi, **M&D** 95:1–12. Es nenākšu nešķīstos tempļos, **M&D** 97:15–17. Es esmu pieņēmis šo namu, un Mans Vārds būs šeit, **M&D** 110:7–8. Tā Kunga ļaudīm vienmēr tiek pavēlēts uzcelt namu Viņa Vārdam, **M&D** 124:39. Lielam darbam jātiek veikta tempļos, ieskaitot bērnu saistīšanu ar saviem vecākiem, **M&D** 138:47–48. Lielais pēdējo dienu darbs ietver tempļu celšanu, **M&D** 138:53–54.

Tempļa laulība. *Skat.* Laulība, Precēt

Tenkas. *Skat. arī* Baumas; Ļauna runāšana

Dalīties ar personiskiem faktiem vai informāciju par citu personu bez šīs personas piekrišanas.

Par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild, **Mat.** 12:36. Svētajiem tiek aizrādīts, lai tie nebūtu tenkotāji un uzbāzīgi cilvēki, runādami to, ko tiem neklājas, **1. Tim.** 5:11–14.

Tev nebūs ļaunu runāt par savu tuvāko, **M&D** 42:27. Stiprini savus brāļus visās savās sarunās, **M&D** 108:7.

Terestriālā godība. *Skat. arī* Godības pakāpes

Otrā no trim godības pakāpēm, kurā laudis dzīvos pēc Pēdējās Tiesas.

Pāvils redzēja terestriālo godību, ko viņš pielīdzināja mēness spožumam, **1. kor.** 15:40–41.

Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons redzēja terestriālo godību, **M&D** 76:71–80. Terestriālā godība pārsniedz telesiālo, **M&D** 76:91. Tie, kas nespēj ievērot terestriālās valstības likumu, nevar izturēt terestriālo godību, **M&D** 88:23, 30, 38.

Tesalonīkiešiem, vēstules. *Skat. arī*

Pāvila vēstules; Pāvils

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Sākotnēji tās bija vēstules, ko Pāvils rakstīja tesalonīkiešiem, kad viņš bija Korintā sava pirmā ceļojuma laikā pa Eiropu aptuveni 50. g. pēc Kr. Viņa darbs Tesalonīkē ir aprakstīts Apustuļu darbu 17. nodaļā. Pāvils gribēja atgriezties Tesalonīkē, bet nevarēja to izdarīt (1. tes. 2:18). Tādēļ viņš sūtīja Timoteju uzmundrināt pievērstos un sniegt viņam atskaiti par to, kā tiem iet. Pāvils rakstīja pirmo vēstuli aiz pateicības, kad Timotejs atgriezās.

Pirmā vēstule tesalonīkiešiem: 1. un 2. nodaļa satur Pāvila sveicienus un viņa lūgšanu par svētajiem; no 3. līdz 5. nodaļai ir doti norādījumi par garīgo izaugsmi, mīlestību, šķīstību, uzcītību un Jēzus Kristus Otro Atnākšanu.

Otrā vēstule tesalonīkiešiem: 1. nodaļa satur lūgšanu par svētajiem. 2. nodaļa runā par tuvojošos atkrišanu. 3. nodaļa satur Pāvila lūgšanu par evaņģēlija triumfu.

Tēvreize. *Skat. arī* Lūgšana

Lūgšana, ko Glābējs teica Saviem mācekļiem un kas kalpo kā paraugs visām lūgšanām (Mat. 6:9–13; 3. Nef. 13:9–13).

Tēvs Debesis. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Visas cilvēces garu Tēvs (Psm. 82:6; Mat. 5:48; Jāņa 10:34; Rom. 8:16–17; Gal. 4:7; 1. Jāņa v. 3:2). Jēzus ir Viņa Vienpiedzimušais Dēls miesā. Cilvēkam ir pavēlēts paklausīt un izrādīt cieņu Tēvam un lūgt Viņu Jēzus Vārdā.

Ja jūs piedosit cilvēkiem, tad jūsu Debesu Tēvs jums arīdzan pieder, **Mat.** 6:14 (Mat. 18:35; 3. Nef. 13:14). Jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag, **Mat.** 6:26–33 (3. Nef. 13:26–33). Cik daudz vairāk jūs Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdž, **Lūk.** 11:11–13. Lai slavēts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, **Ef.** 1:3.

Jūs esat mūžīgi parādā savam Debesu Tēvam, **Mos.** 2:34. Kristus godāja Tēva Vārdu, **Et.** 12:8.

Svētajiem ir jādod liecība par vajāšanām, kas vērstas pret tiem, pirms Tēvs iznāks no Savas apslēptās vietas, **M&D** 123:1–3, 6.

Mēs piedzīvojām lielas un brīnišķīgas svētības no mūsu Debesu Tēva, **DŽS—V** 1:73.

Tēvs, mirstīgais. *Skat. arī* Ģimene; Patriarhālās svētības; Patriarhs, Patriarhāls; Vecāki

Svēts nosaukums, kas attiecas uz vīrieti, kas dzemdinājis vai likumīgi adoptējis bērnu.

Godini savu tēvu un savu māti, **2. Moz.** 20:12 (5. Moz. 5:16; Mat. 19:19; Mos. 13:20). Tēvs pamācīs dēlu, uz ko viņš tur labu prātu, **Sal. Pam.** 3:12.

Tēvi, nekaitiniet savus bērnus, **Ef.** 6:1–4.

Es tiku daudz maz apmācīts visās sava tēva zinībās, **1. Nef.** 1:1. Mans tēvs bija taisns vīrs, jo viņš mani mācīja, **Ēn.** 1:1. Alma lūdza par savu dēlu, **Mos.** 27:14. Alma deva pavēles saviem dēliem, **Al.** 36–42. Helamans nosauca savus dēlus viņu priekšteču vārdos, **Hel.** 5:5–12. Mormons savās lūgšanās vienmēr pieminēja savu dēlu, **Mor.** 8:2–3.

Lielas lietas var tikt pieprasītas no tēvu rokām, **M&D** 29:48. Katram vīram ir jāapgādā sava paša ģimene, **M&D** 75:28.

Viņš pavēlēja man doties pie mana tēva, **DŽS—V** 1:49.

Ticība, Ticēt. *Skat. arī* Cerība; Jēzus Kristus; Neticība; Uzticība

Ticēt kādam vai pieņemt kaut ko kā patiesu, pārliecība par kaut ko. Cilvēkam ir jānozēlo grēki un jātic Jēzum Kristum, lai tiktu izglābts Dieva valstībā (M&D 20:29). Visbiežāk Svētajos Rakstos lietotā nozīmē ticība ir pārliecība un uzticēšanās Jēzum Kristum, kas ved šo cilvēku pie paklausības Viņam. Ticībai ir jābūt centrātai uz Jēzu Kristu, lai tā vestu cilvēku uz glābšanu. Pēdējo dienu svētajiem ir arī ticība Dievam Tēvam, Svētajam Garam, priesterības spēkam un citiem svarīgiem atjaunotā evaņģēlija aspektiem.

Ticība ietver cerību uz to, kas nav

Ticība, Ticēt

redzams, bet kas ir paties (Ebr. 11:1; Al. 32:21; Et. 12:6). Ticība aug, klausoties evaņģēliju, kad to māca Dieva sūtītie pilnvarotie (Rom. 10:14–17). Brīnumi nerada ticību, bet stiprina ticību, kas veidojas caur paklausību Jēzus Kristus evaņģēlijam. Citiem vārdiem, ticība nāk no taisnīguma (Al. 32:40–43; Et. 12:4, 6, 12; M&D 63:9–12).

Patiesa ticība nes brīnumus, vīzijas, sapņus, dziedināšanu un visas Dieva dāvanas, ko Viņš dod Saviem svētajiem. Ar ticību cilvēks saņem grēku piedošanu un galu galā var dzīvot Dieva klātbūtnē. Ticības trūkums ved izmisumā, kas nāk nekrietnības dēļ (Mor. 10:22).

Ticiet Tam Kungam, savam Dievam; ticiet Viņa praviešiem, **2. Laiku** 20:20. Darniēls netika pat ievainots lauvas bedrē, jo viņš ticēja Dievam, **Dan.** 6:23. Taisnais dzīvos savas ticības dēļ, **Hab.** 2:4.

Lai tev notiek, kā tu esi ticējis, **Mat.** 8:13. Tava ticība tev palīdzējusi, **Mat.** 9:22 (Marka 5:34; Lūk. 7:50). Lai jums notiek pēc jūsu ticības, **Mat.** 9:29. Ja jums ir ticība kā sinepju graudiņš, nekas jums nebūs neiespējams, **Mat.** 17:20 (Lūk. 17:6). Un visu, ko jūs ticībā lūgsit, to jūs dabūsit, **Mat.** 21:22. Nebīsties, tici vien, **Marka** 5:36. Tas visu spēj, kas tic, **Marka** 9:23–24. Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, **Marka** 16:16 (2. Nef. 2:9; 3. Nef. 11:33–35). Es esmu lūdzis par tevi, lai tava ticība nemitētos, **Lūk.** 22:32. Ikviens, kas tic Dēlam, dabūs mūžīgo dzīvību, **Jāņa** 3:16, 18, 36 (Jāņa 5:24; M&D 10:50). Mēs ticam un esam droši, ka Tu esi Kristus, **Jāņa** 6:69. Kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, **Jāņa** 11:25–26. Ticība Kristus Vārdam ir padarījusi šo cilvēku veselu, **Ap. d.** 3:16. Ticība nāk no Dieva vārda klausīšanās, **Rom.** 10:17. Ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir jūsu ticība, **1. kor.** 15:14. Ticība darbojas mīlestībā, **Gal.** 5:6. No žēlastības jūs esat pestīti ticībā, **Ef.** 2:8 (2. Nef. 25:23). Satveriet ticības vairogu, **Ef.** 6:16 (M&D 27:17). Skrējienu es esmu pabeidzis, ticību esmu turējis, **2. Tim.** 4:7. Mēs, kas esam ticējuši, ieejam atdusā, **Ebr.** 4:3. Ticība ir stipra pašlaušanās uz to, kas cerams, **Ebr.** 11:1. Bez ticības nevar patikt

Viņam, **Ebr.** 11:6. Ticība, ja tai nav darbu, tā pati par sevi ir nedzīva, **Jēk. v.** 2:17–18, 22. Ticiet Jēzum Kristus un miliet cits citu, **1. Jāņa v.** 3:23.

Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, **1. Nef.** 3:7. Tas Kungs ir spējīgs veikt visas lietas priekš cilvēku bērniem, ja būs tā, ka tie izrādīs ticību Viņam, **1. Nef.** 7:12. Rādītāji Liahonā darbojās saskaņā ar ticību, **1. Nef.** 16:28. Mesija neiznīcinās nevienu, kas Viņam tic, **2. Nef.** 6:14. Nožēlojiet grēkus, topiet kristīti Viņa Vārdā, būdami ar pilnīgu ticību Svētajam, **2. Nef.** 9:23. Jūdi tiks vajāti, līdz viņi tiks pārliecināti ticēt Kristum, **2. Nef.** 25:16. Kristus dara varenus brīnumus cilvēku bērnu darā pēc viņu ticības, **2. Nef.** 26:13 (Et. 12:12; Mor. 7:27–29, 34–38). Ēnosa grēki tika piedoti dēļ viņa ticības Kristum, **Ēn.** 1:3–8. Glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur ticību Tam Kungam Jēzum Kristus, **Mos.** 3:12. Ja jūs ticat šīm lietām, raugiet, lai jūs tās darītu, **Mos.** 4:10. Sirdis ir izmainījusi caur ticību Viņam, **Mos.** 5:7. Dieva kalpu lūgšanas tiek atbildētas atbilstoši viņu ticībai, **Mos.** 27:14. Dēls uzņemsies to pārkāpumus, kas ticēs Viņa Vārdam, **Al.** 11:40. Dod mums spēkus, atbilstoši mūsu ticībai Kristū, **Al.** 14:26. Piesauc Dieva Vārdu ticībā, **Al.** 22:16. Svētīti ir tie, kas tic Dieva vārdam, netikdami piespiesti, **Al.** 32:16. Ticība nav pilnīgas zināšanas par kaut ko, **Al.** 32:21 (Et. 12:6). Ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt, lai šī vēlme darbojas jūsos, **Al.** 32:27. Kad tas sāks bries, tāpat kopiet to ar savu ticību, **Al.** 33:23 (Al. 32:28). Viņu saglabāšana tiek piedēvēta Dieva brīnumainajam spēkam viņu ārkārtīgās ticības dēļ, **Al.** 57:25–27. Visi, kas raudzīsies uz Dieva Dēlu ar ticību, varēs dzīvot, **Hel.** 8:15. Ja jūs ticēsiet Kristus Vārdam, jūs nožēlosit grēkus, **Hel.** 14:13. Tie, kas tic Kristum, ticēs arī Tēvam, **3. Nef.** 11:35. Es redzu, ka jūsu ticība ir pietiekama, lai Es jūs dziedinātu, **3. Nef.** 17:8. Nekad cilvēks nav ticējis Tam Kungam tā, kā Jareda brālis, **Et.** 3:15. Ticība ir tas, uz ko tiek cerēts un kas nav redzams, **Et.** 12:6. Visi, kas darija brīnumus, darija tos ar ticību, **Et.** 12:12–18.

Ja viņiem ir ticība Manī, tad Es darišu, ka viņu vājības kļūs tiem par spēku, **Et.** 12:27–28, 37. Mormons mācīja par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7. Katra lieta, kas pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku, **Mor.** 7:16–17. Visu, ko jūs lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir labs, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots, **Mor.** 7:26. Tie, kam ir ticība, paliks pie visa labā, **Mor.** 7:28. Ja jūs vaicāsit, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību, **Mor.** 10:4.

Tie, kas tic Tā Kunga vārdiem, tiks piemeklēti ar Gara izpausmēm, **M&D** 5:16. Bez ticības tu nevari darīt neko, tādēļ prasi ticībā, **M&D** 8:10. Tiem tiks dāvāts atbilstoši viņu ticībai viņu lūgšanās, **M&D** 10:47, 52. Tie, kas tic Tā Kunga Vārdam, kļūs par Dieva dēliem, **M&D** 11:30 (Jāņa 1:12). Visiem cilvēkiem ir jāpastāv ticībā Viņa Vārdam līdz galam, **M&D** 20:25, 29. Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu, **M&D** 42:14. Dažiem ir dots ticēt citu vārdiem, **M&D** 46:14. Zīmes sekos tiem, kas tic, **M&D** 58:64 (M&D 63:7–12). Ticība nenāk ar zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic, **M&D** 63:9–12. Vecākiem ir jāmaca bērniem ticība Kristum, **M&D** 68:25. Meklējiet zināšanas, patiesi studējot un arī ar ticību, **M&D** 88:118.

Tie, kas tic, nožēlo grēkus un top kristīti, saņems Svēto Garu, **Moz.** 6:52. Ticība Tam Kungam Jēzum Kristum ir pirmais evaņģēlija princips, **TA** 1:4.

Ticības apliecinājumi. *Skat. arī Dārgā Pērle; Smits Džozefs, jaunākais*

Trīspadsmit ticības pamatpunkti, kuriem tic Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi.

Džozefs Smits pirmoreiz tos uzrakstīja vēstulē Džonam Ventvortam, *Chicago Democrat* redaktoram, atbildot uz viņa lūgumu uzzināt, kam tic Baznīcas locekļi. Vēstule kļuva pazīstama kā „Wentworth Letter” (Vēstule Ventvortam) un pirmo reizi tika publicēta *Times and Seasons* 1842. gada martā. 1880. gada 10. oktobrī Ticības apliecinājumi tika oficiāli pieņemti kā Svētie Raksti un tika ietverti kā grāmatas Dārgā Pērle sastāvdaļa.

Tiesa, Pēdējā. *Skat. arī Jēzus Kristus—Soģis; Nosodīt, Nosodišana; Tiesāt, Tiesa*

Pēdējā Tiesa, kas būs pēc Auģšamcelšanās. Dievs caur Jēzu Kristu tiesās ikvienu cilvēku, lai noteiktu to mūžīgo godību, ko tas saņems. Šī tiesa būs balstīta uz katra cilvēka paklausību Dieva pavēlēm, ieskaitot Jēzus Kristus Izpiršanas upura pieņemšanu.

Tēvs visu tiesu ir nodevis dēlam, **Jāņa** 5:22. Mēs taču visi stāvēsim Kristus soģa krēsla priekšā, **Rom.** 14:10. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts, **Jāņa atkl.** 20:12 (M&D 128:6–7).

Par visiem saviem darbiem tu tiks atvests tiesas priekšā, **1. Nef.** 10:20. Divpadsmit apustuļi un divpadsmit nefijiešu mācekļi tiesās Israēlu, **1. Nef.** 12:9–10 (M&D 29:12). Visiem vajadzēs stāties Israēla Svētā soģa krēsla priekšā, **2. Nef.** 9:15. Sagatavojiet savas dvēseles tai diženajai dienai, **2. Nef.** 9:46. Vai jūs varat iedomāties sevi Dieva tiesas priekšā, **Al.** 5:17–25. Jēzus Kristus stāvēs, lai tiesātu pasauli, **3. Nef.** 27:16.

Tas Kungs nāks lejā ar lāstu, lai tiesātu bezdievīgos, **M&D** 133:2.

Tiesāt, Tiesa. *Skat. Jēzus Kristus—Soģis; Nosodīt, Nosodišana; Tiesa, Pēdējā*

Novērtēt uzvedību attiecībā uz evaņģēlija principiem; izlemt; atšķirt labu no ļauna.

Mozus apsēdās, lai tiesātu ļaudis, **2. Moz.** 18:13. Tiesā taisnīgi savu tuvāku, **3. Moz.** 19:15.

Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti, **Mat.** 7:1 (DžST, **Mat.** 7:1–2; **Lūk.** 6:37; **3. Nef.** 14:1). Kas grēkojuši, pazīdami bauslību, pēc tās tiks tiesāti, **Rom.** 2:12. Svētie tiesās pasauli, **1. kor.** 6:2–3.

Mūžīgā Dieva Dēls tika pasaules tiesāts, **1. Nef.** 11:32. Jēra divpadsmit apustuļi tiesās divpadsmit Israēla ciltis, **1. Nef.** 12:9 (M&D 29:12). Nāvei, ellei, velnam un visiem, kas ir to varā, vajadzēs tikt tiesātiem, **2. Nef.** 28:23 (1. Nef. 15:33). Ja jūs tiesājat cilvēku, kurš lūdž jums jūsu mantu, cik gan daudz

Tikumība

taisnīgāka būs jūsu nolādēšana par savas mantas nedošanu, **Mos.** 4:22. Cilvēki tiks tiesāti atbilstoši viņu darbiem, **Al.** 41:3. Spried taisnīgi, un pret tevi atkal tiks atjaunota taisnība, **Al.** 41:14. No grāmatām, kas tiks rakstītas, tiks pasaule tiesāta, **3. Nef.** 27:23–26 (Jāņa atkl. 20:12). Šīs tautas atlikumu tiesās tie divpadsmit, kurus Jēzus izraudzījis šini zemē, **Morm.** 3:18–20. Mormons paskaidroja, kādā veidā atšķirt labu no ļauna, **Mor.** 7:14–18.

Uzticies tam Garam, kas iedvesmo tiesāt taisnīgi, **M&D** 11:12. Jums vajag teikt savās sirdīs—lai Dievs tiesā starp mani un tevi, **M&D** 64:11. Tā Kunga Baznīca tiesās tautas, **M&D** 64:37–38. Dēls apmeklēja garus cietumā, lai tie taptu tiesāti tāpat kā cilvēki miesā, **M&D** 76:73 (1. Pēt. v. 4:6). Bīskaps būs soģis, **M&D** 107:72–74. Tas Kungs tiesās visus cilvēkus pēc viņu darbiem, atbilstoši viņu sirds vēlmēm, **M&D** 137:9.

Tikumība. *Skat. arī* Godaprāts; Spēks, vara; Šķīstība

Godaprāts un morāla izcilība, spēks un stingrība (Lūk. 8:46) vai seksuālā šķīstība (Mor. 9:9).

Tu esi godīga sieva, **Rut.** 3:11. Kam neoziedzīgas rokas un skaidra sirds, stāvēs Tā Kunga svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4. Tikumiem apveltīta sieva ir sava vīra krāšņs vainags, **Sal. Pam.** 12:4. Augsti tikumīga sieva ir cildenāka nekā visdārgākā pērle, **Sal. Pam.** 31:10–31.

Parādait savā ticībā tikumu, **2. Pēt. v.** 1:5 (**M&D** 4:6).

Izmēģiniet Dieva vārda iedarbību, **Al.** 31:5.

Lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti, **M&D** 121:45.

Mēs ticam, ka jābūt tikumiem, **TA** 1:13 (Fil. 4:8).

Timotejam, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Timotejs

Divas grāmatas Jaunajā Derībā. Abas sākotnēji bija vēstules, ko Pāvils rakstīja Timotejam.

Pirmā vēstule Timotejam: Pāvils rakstīja

pirmo vēstuli pēc sava pirmā ieslodzījuma. Viņš bija pametis Timoteju Efezā, domādams vēlāk atgriezties (1. Tim. 3:14). Tomēr Pāvils jūta, ka viņš var tikt aizkavēts, tāpēc viņš rakstīja Timotejam vēstuli, iespējams, no Maķedonijas (1. Tim. 1:3), lai dotu viņam padomu un uzmundrinātu pildīt savu pienākumu.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un arī viņa norādījumus par muļķīgiem prātojumiem, kas sāka rast sev ceļu baznīcā. 2. un 3. nodaļā ir doti norādījumi par atklātu pielūgšanu un par kalpotāju raksturu un uzvedību. 4. un 5. nodaļa satur pēdējo dienu atkrišanas aprakstu un padomu Timotejam, kā kalpot tiem, kurus viņš vada. 6. nodaļa ir pamācība būt uzticīgam un noraidīt pasaulīgās bagātības.

Otrā vēstule Timotejam: Pāvils rakstīja otro vēstuli sava otrā ieslodzījuma laikā, isi pirms viņš mira mocekļa nāvē. Tā satur apustuļa pēdējos vārdus un parāda to brīnumaino drosmi un uzticību, ar ko viņš sagaidīja nāvi.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus un uzdevumu Timotejam. 2. un 3. nodaļā ir doti dažādi brīdinājumi un norādījumi ar izaicinājumu stāties pretim nākamajām briesmām. 4. nodaļa ir vēstījums Pāvila draugiem, un tas satur padomu, kā izturēties pret atkritējiem.

Timotejs. *Skat. arī* Pāvils

Jaunajā Derībā jauns Pāvila misijas līdzgaitnieks Pāvila kalpošanas laikā (Ap. d. 16:1–3; 2. Tim. 1:1–5); grieķu tēva un jūdu mātes dēls; viņš ar saviem vecākiem dzīvoja Listrā.

Pāvils runāja par Timoteju kā par „savu dēlu ticībā” (1. Tim. 1:2, 18; 2. Tim. 1:2). Timotejs, iespējams, bija Pāvila visuzticamākais un spējīgākais palīgs (Fil. 2:19–23).

Titam, vēstules. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Tits

Kamēr Pāvils bija uz kādu laiku brīvs no romiešu ieslodzījuma, viņš rakstīja vēstuli Titam, kurš bija Krētā. Šajā vēstulē galvenokārt ir runāts par jautājumiem,

kas attiecas uz Baznīcas iekšējo disciplīnu un organizāciju.

1. nodaļa satur Pāvila sveicienus, kā arī norādījumus un galvenās īpašības, kādām jābūt bīskapiem. 2. un 3. nodaļa satur vispārējās mācības un personīgos vēstījumus Titam par izturēšanos pret dažādām grupām krētiešu baznīcā. Pāvils iedrošināja svētos uzvarēt izvirtību, būt prātīgiem un uzticīgiem un turpināt darīt labus darbus.

Tits. *Skat. arī* Pāvila vēstules; Pāvils; Titam, vēstules

Jaunajā Derībā uzticams grieķu pievērsta, kurš ceļoja uz Jeruzālemi ar Pāvilu un vēlāk kļuva par misionāru (Gal. 2:1–4; 2. Tim. 4:10). Tits nogādāja Pāvila pirmo vēstuli svētajiem Korintā (2. kor. 7:5–8, 13–15).

Tīrs un nefīrs. *Skat. arī* Mozus likums, Mozus bauslība; Nešķīsts, Nešķīstība; Šķīsts, Šķīstība

Vecajā Derībā Tas Kungs atklāja Mozum un senajiem israēliešiem, ka daži uztura veidi tiek uzskatīti par šķīstiem jeb, citiem vārdiem, derīgiem ēšanai. Atšķirības, ko israēlieši ievēroja starp šķīstu un nešķīstu barību, atstāja lielu iespaidu uz viņu reliģisko un sociālo dzīvi. Daži dzīvnieki, putni un zivis tika uzskatīti par šķīstiem un pieņemamiem ēšanai, kamēr citi bija nešķīsti un aizliegti (3. Moz. 11; 5. Moz. 14:3–20). Daži mirušie arī tika uzskatīti par nešķīstiem.

Garīgā nozīmē būt tīram nozīmē būt brīvam no grēka un grēcīgām vēlmēm. Šajā nozīmē šis vārds tiek izmantots, lai apzīmētu personu, kas ir tikumīga un kurai ir nevainīga sirds (Psm. 24:4). Dieva derības ļaudīm vienmēr bija īpaši norādījumi būt tīriem (3. Nef. 20:41; M&D 38:42; 133:5).

Tas, kam ir tīras rokas un šķīsta sirds, uzkāps Tā Kunga kalnā, **Psm.** 24:3–5.

Nesauciet nevienu cilvēku par nesvētu vai nešķīstu, **Ap. d.** 10:11–28.

Vai jūs varat raudzīties uz Dievu tanī dienā ar šķīstu sirdi un tīrām rokām, **Al.** 5:19.

Tas Kungs pārmācīs Ciānu, līdz tā būs tīra, **M&D** 90:36. Esiet šķīsti jūs, kas nesat Tā Kunga traukus, **M&D** 133:4–5, 14 (Jes. 52:11).

Tīrums. *Skat.* Lauks, tīrums

Toms

Jaunajā Derībā viens no pirmajiem divpadsmit apustuļiem, kurus Glābējs izraudzījis Savas mirstīgās kalpošanas laikā (Mat. 10:2–3; Jāņa 14:5). Grieķu valodā viņš tika saukts par dvīni (Jāņa 20:24–29; 21:2). Kaut arī Toms šaubījās par Jēzus Augšāmcelšanos, līdz viņš pats nebija redzējis Glābēju, tomēr viņa rakstura stingrība palīdzēja viņam stāties pretim vajāšanām un nāvei līdz ar savu Kungu (Jāņa 11:16; 20:19–25).

Tradīcijas

Ticējumi un rīcība, kas tiek nodoti no paaudzes paaudzē (2. tes. 2:15). Svētajos Rakstos Tas Kungs pastāvīgi brīdina taisnīgos izvairīties no ļaunām cilvēku tradīcijām (3. Moz. 18:30; Marka 7:6–8; Mos. 1:5; M&D 93:39–40).

Trešā Mozus grāmata. *Skat.* Leviticus

Trīs nefijiešu mācekļi. *Skat. arī* Mācekļis; Nefijieši; Pārveidotas būtnes

Trīs no Kristus izraudzītiem nefijiešu mācekļiem, kas minēti Mormona Grāmatā.

Tas Kungs dāvāja šiem trim mācekļiem to pašu svētību, kas bija dāvāta mīlotajam Jānim,—lai viņi varētu palikt uz zemes un vest dvēseles pie Kristus līdz Tas Kungs atkal nāks. Viņi tika pārveidoti, tā lai viņi nejustu sāpes un nemirtu (3. Nef. 28).

Kristus izpildīja trīs mācekļu vēlēšanos—palikt līdz Viņa atnākšanai, **3. Nef.** 28:1–9. Viņi nekad necietīs nedz nāves sāpes, nedz bēdas, **3. Nef.** 28:7–9. Viņiem būs prieka pilnība, **3. Nef.** 28:10. Viņi uz laiku tika aizrauti debesīs, **3. Nef.** 28:13–17. Viņi kalpoja ļaudīm un cieta vajāšanas, **3. Nef.** 28:18–23. Viņi kalpoja Mormonomam, **3. Nef.** 28:24–26 (Morm.

Tulkot

8:10–11). Viņi kalpos citticībniekiem, jūdiem, izkaisītajām ciltīm un visām tautām, **3. Nef.** 28:27–29. Sātanam nav varas pār viņiem, **3. Nef.** 28:39.

Tulkot

Izteikt domu, kas dota vienā valodā, līdzvērtīgos vārdos citā valodā (Mos. 8:8–13; TA 1:8). Svētajos Rakstos uz to bieži atsaucas kā uz dāvanu no Dieva (Al. 9:21; M&D 8; 9:7–9). Dažreiz tā var nozīmēt uzlabot vai izlabot eksistējošo tulkojumu kādā valodā vai atjaunot zudušo tekstu (M&D 45:60–61). Džozefam Smitam tika pavēlēts veikt Ķēniņa Jēkaba Bībeles iedvesmētu tulkojumu (M&D 42:56; 76:15).

Džozefs Smits spēja tulkot ar Dieva žēlsirdību un ar Dieva spēku, **M&D** 1:29. Tev ir dota dāvana tulkot, **M&D** 5:4. Es dāvāju tev dāvanu tulkot, ja tu to vēlies no Manis, **M&D** 6:25. Dievs deva Džozefam Smitam spēku no augšienes pārtulkot Mormona Grāmatu, **M&D** 20:8.

Ar Urīma un Tumīma palīdzību es pārtulkoju dažas no zīmēm, **DžS—V** 1:62 (Mos. 8:13; 28:13).

Tumsība, ārējā. *Skat.* Elle; Nāve, garīgā; Pazušanas dēli; Velns

Tumsība, garīgā. *Skat.* arī Ļauns, Ļaundarība

Ļaundarība jeb garīgo lietu ignorēšana.

Bēdas tiem, kas tumsību tur par gaismu, **Jes.** 5:20 (2. Nef. 15:20). Tumsība aplāj zemi un dziļa krēsla tautas, **Jes.** 60:2.

Jēzus dos gaismu tiem, kas mīt tumsībā, **Lūk.** 1:79. Gaisma spīd tumsībā, bet tumsība to nesaprot, **Jāņa** 1:5 (M&D 45:7). Noliksim tumsības darbus un tērpsimies gaismas bruņās, **Rom.** 13:12. Nepiedalieties neauglīgajos tumsības darbos, **Ef.** 5:8–11.

Tāpēc, ka jūs nevaicājat, jūs netiekat atvesti gaismā, bet jums jāiet bojā tumsā, **2. Nef.** 32:4. Sātans izplata tumsības darbus, **Hel.** 6:28–31.

Tumsības spēki ņem virsroku uz zemes, **M&D** 38:8, 11–12. Visa pasaule sten zem tumsības un zem grēka jūga, **M&D**

84:49–54. Ja jūsu acs būs vērsta vienīgi uz Manu godību, nebūs tumsības jūsos, **M&D** 88:67.

Tumsības darbi sāka gūt virsroku starp cilvēku bērniem, **Moz.** 5:55.

Turība. *Skat.* Bagātības

Tūkstošgade. *Skat.* arī Elle; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Tūkstoš gadu miera periods, kas sāksies, kad Kristus atgriezīsies, lai personiski valdītu uz zemes, (TA 1:10).

Tauta pret tautu nepacels vairs zobena un nemācīsies vairs karot, **Jes.** 2:4 (Mih. 4:3; 2. Nef. 12:4). Zeme, kas agrāk bija tukša, tagad ir kā Ēdenes dārzs, **Ec.** 36:35.

Tie kļuva dzīvi un valdīja ar Kristu tūkstoš gadu, **Jāņa atkl.** 20:4.

Un taisnības dēļ Sātanam nav varas, **1. Nef.** 22:26.

Es dzīvošu taisnībā uz zemes tūkstoš gadus, **M&D** 29:11. Kad tūkstoš gadi būs beigušies, Es saudzēšu zemi uz neilgu laiku, **M&D** 29:22. Dižā Tūkstošgade nāks, **M&D** 43:30. Taisnīgo bērni augs bez grēka, **M&D** 45:58. Bērni augs, līdz tie kļūs veci, cilvēki tiks izmainīti acumirkli, **M&D** 63:51. Septītā gadu tūkstoša sākumā Tas Kungs svētīs zemi, **M&D** 77:12. Viņi vairs nedzīvos, līdz tūkstoš gadi nebūs beigušies, **M&D** 88:101. Sātans tiks sasiets tūkstoš gadus, **M&D** 88:110. Tiek aprakstīta Tūkstošgade, **M&D** 101:23–34.

Tūkstoš gadu garumā zeme atpūtiesies, **Moz.** 7:64.

Uguns. *Skat.* arī Elle; Kristīšana, Kristīt; Svētais Gars; Zeme—Zemes attīrīšana

Attīrīšanas, šķīstīšanas vai iesvētīšanas simbols. Uguns var arī kalpot kā Dieva klātbūtnes simbols.

Tavs Dievs ir rījēja uguns, **5. Moz.** 4:24. Tas Kungs dara uguns liesmas par Saviem kalpiem, **Psm.** 104:4. Tas Kungs Cebaots piemeklēs tevi ar postīgām uguns liesmām, **Jes.** 29:6 (2. Nef. 27:2). Tas Kungs nāks ar uguni, **Jes.** 66:15. Viņš

ir kā zeltkaļa kausētāja uguns, **Mal.** 3:2 (3. Nef. 24:2; M&D 128:24).

Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un ar uguni, **Mat.** 3:11 (Lūk. 3:16).

Taisnīgie tiks pasargāti ar uguni, **1. Nef.** 22:17. Ļaunie tiks iznīcināti ar uguni, **2. Nef.** 30:10. Nefijs izskaidroja, kā mēs saņemam kristīšanu ar uguni un ar Svēto Garu, **2. Nef.** 31:13–14 (3. Nef. 9:20; 12:1; 19:13; Et. 12:14; M&D 33:11).

Tu darīsi zināmu grēku piedošanu ar kristīšanu un ar uguni, **M&D** 19:31. Lielā un nešķīstā baznīca tiks nogāzta ar iznīcinošu uguni, **M&D** 29:21. Zeme zudīs kā uguni, **M&D** 43:32. Tā Kunga klātbūtne būs kā kausējoša uguns, **M&D** 133:41.

Ādams tika kristīts ar uguni un ar Svēto Garu, **Moz.** 6:66.

Upuris. *Skat. arī* Asinis; Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Salauzta sirds; Svētais Vakarēdiens

Senajās dienās *upuris* nozīmēja padarīt kaut ko vai kādu svētu. Tagad tas ir ieguvis nozīmi atteikties no pasaulīgajām lietām vai ciest to zaudējumu Tā Kunga un Viņa valstības labā. Tā Kunga Baznīcas locekļiem vajadzētu gribēt upurēt visu Tam Kungam. Džozefs Smits mācīja, ka „relīģijai, kas neprasa upurēt visu, nekad nevar būt pietiekoša spēka, lai radītu ticību, kas nepieciešama dzīvei un glābšanai”. Mūžības skatījumā tās svētības, kas tiek iegūtas upurēšanas rezultātā, ir lielākas par visu to, kas tiek atdots.

Pēc tam, kad Ādams un Ieva tika izdzīti no Ēdenes dārza, Tas Kungs deva tiem upurēšanas likumu. Šis likums ietvēra viņu ganāmpulku pirmdzimto upurēšanu. Šis upuris simbolizēja to upuri, ko veiks Dieva Vienpiedzimušais Dēls (**Moz.** 5:4–8). Šī prakse turpinājās līdz pat Jēzus Kristus nāvei, kas izbeidza dzīvnieku upurēšanu kā evaņģēlija priekšrakstu (**Al.** 34:13–14). Šodien Baznīcā tās locekļi bauda Svētā Vakarēdiena maizi un ūdeni, pieminot Jēzus Kristus upuri. No Kristus Baznīcas locekļiem šodien arī tiek prasīts upurēt

kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu (3. Nef. 9:19–22). Tas nozīmē, ka tie ir pazemīgi, nožēlo grēkus un vēlas paklausīt Dieva pavēlēm.

Ābrahāms sasēja savu dēlu Īzāku un nolika viņu uz altāra, **1. Moz.** 22:1–18 (**Jēk.** 4:5). Tev būs upurēt savus dedzināmos upurus, **2. Moz.** 20:24. Dzīvniekiem, kas tiek upurēti, ir jābūt bez vainas, **5. Moz.** 15:19–21. Paklausība ir labāka nekā upuris, **1. Sam.** 15:22.

Mīlestība ir vairāk nekā visi dedzināmie un citi upuri, **Marka** 12:32–33. Mēs ar Kristus upuri esam iesvētīti, **Ebr.** 10:10–14.

Kristus ziedoja Sevi kā upuri par grēku, **2. Nef.** 2:6–7. Lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs, **Al.** 34:8–14. Jums nevajag vairs upurēt dedzināmos upurus; upurējiet Dievam salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, **3. Nef.** 9:19–20 (**Psm.** 51:18–19; **M&D** 59:8).

Šodien ir upurēšanas diena, **M&D** 64:23 (**M&D** 97:12). Visi, kas vēlas ievērot savas derības ar upuri, ir Tā Kunga pieņemti, **M&D** 97:8. Džozefs F. Smits redzēja taisnīgo garus, kuri bija nesuši upurus, tā bija līdzība ar Glābēja upuri, **M&D** 138:13. Pestīšana nāca caur Dieva Dēla upuri krustā, **M&D** 138:35.

Urīms un Tumīms. *Skat. arī* Gaišrēģis, redzētājs; Krūšu bruņas

Instrumenti, ko sagatavojis Dievs, lai palīdzētu cilvēkam iegūt atklāsmi un tulkot valodas. Ebreju valodā šie vārdi nozīmē „gaisma un pilnība”. Urīms un Tumīms sastāv no diviem akmeņiem, kas iestiprināti sudraba ietvaros, dažreiz tiek izmantoti kopā ar krūšu bruņām (**M&D** 17:1; **DžS**—**V** 1:35, 42, 52). Šī Zeme kļūs par milzīgu Urīmu un Tumīmu savā svētajā un nemirstīgajā stāvoklī (**M&D** 130:6–9).

Ieliec tiesneša krūšu zīmē urīmu un tumīmu, **2. Moz.** 28:30.

Tam, kas uzvar, Es došu baltu akmeni, **Jāņa atkl.** 2:17.

Viņam ir kaut kas, ar ko viņš var skatīties un tulkot, **Mos.** 8:13. Šos divus

Uzcītība

akmeņus Es došu tev, **Et.** 3:23–24, 28 (Et. 4:5).

Džozefs Smits saņēma atklāsmes caur Urīmu un Tumīmu, **M&D** 6., 11., 14.–16. nodaļas ievads. Tev tika dota vara pārtulkot ar Urīma un Tumīma palīdzību, **M&D** 10:1. Trīs liecinieki redzēs Urīmu un Tumīmu, kas tika doti Jareda brālim kalnā, **M&D** 17:1. Vieta, kur mīt Dievs, ir milzīgs Urīms un Tumīms. Baltais akmens kļūs par Urīmu un Tumīmu katram, kas saņem to, **M&D** 130:6–11.

Man, Ābrahāmam, bija Urīms un Tumīms, **Ābr.** 3:1, 4.

Uzcītība

Nepārtrauktas, drosmīgas pūles, it īpaši kalpot Tam Kungam un paklausīt Viņa vārdam.

Klausieties, klausieties uz Mani, **Jes.** 55:2.

Dievs tiem, kas Viņu meklē, atmaksā, **Ebr.** 11:6. Pielieciet visas pūles un parādait savā ticībā tikumu, **2. Pēt. v.** 1:5.

Māciet Dieva vārdu ar pilnīgu uzcītību, **Jēk.** 1:19. Viņi bija cītīgi pētījuši rakstus, **Al.** 17:2. Viņi vēlējās ar visu centību turēt baušļus, **3. Nef.** 6:14. Strādāsim cītīgi, **Mor.** 9:6.

Dedzīgi nododieties labai lietai, **M&D** 58:27. Neesiet slinki, bet strādājiet ar visu savu spēku, **M&D** 75:3. Uzcītīgi pievērsiet vērību mūžīgās dzīves vārdiem, **M&D** 84:43. Lai katrs vīrs mācās savu pienākumu un darbojas ar visu uzcītību, **M&D** 107:99.

Uzklausīt. *Skat. arī* Auss; Paklausība, Paklausīgs, Paklausīt

Dzirdēt un paklausīt Tā Kunga balsij vai mācībām.

Tas Kungs cels pravieti, līdzīgu Mozum, un tautai vajadzēs tam klausīt, **5. Moz.** 18:15. Paklausība ir labāka nekā auna tauku upuris, **1. Sam.** 15:20–23. Mēs neklausījām Tā Kunga kalpiem, praviešiem, **Dan.** 9:6.

Taisnie, kas paklausa praviešu vārdiem, neies bojā, **2. Nef.** 26:8. Ja jūs neuzklausīsiet Labā Gana balsi, jūs neesat Viņa avis, **Al.** 5:38 (Hel. 7:18).

Klausieties, ak jūs, Manas baznīcas ļaudis, **M&D** 1:1. Tie, kas uzklausa Gara balsi, tiek apgaismoti un nāk pie Tēva, **M&D** 84:46–47. Viņi bija lēni uzklausīt To Kungu, tādēļ Tas Kungs ir lēns uzklausīt viņu lūgšanas, **M&D** 101:7–9. Tie, kas neklausa pavēlēm, tiek pārmācīti, **M&D** 103:4 (Moz. 4:4).

Uzticība. *Skat. arī* Paļāvība; Ticība, Ticēt

Uzticēšanās vai paļaušanās uz kādu vai kaut ko. Garīgajās lietās uzticība ietver paļaušanos uz Dievu un Viņa Garu.

Lai arī Viņš nokautu mani, tomēr es uz Viņu paļaušos, **Īj.** 13:15. Paļaujies uz To Kungu no visas sirds, **Sal. Pam.** 3:5. Dievs izglāba savus kalpus, kas Viņam uzticējās, **Dan.** 3:19–28.

Es paļaušos uz Tevi mūžīgi, **2. Nef.** 4:34. Pricājieties un uzticieties Dievam, **Mos.** 7:19. Kas paļaujas uz Viņu, tas tiks paaugstināts pēdējā dienā, **Mos.** 23:22. Tas, kas uzticēties Dievam, tiks atbalstīts savos pārdzīvojumos, **Al.** 36:3, 27.

Nepaļaujies uz miesas atbalstu, **M&D** 1:19. Uzticies tam Garam, kas vada darīt labu, **M&D** 11:12. Lai viņš uzticas Man un viņš netiks samulsināts, **M&D** 84:116.

Ūra

Vecajā Derībā kaldeju Ūra bija Ābrāma pirmā dzīvesvieta (1. Moz. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Ābr. 2:1, 4).

Vaigs. *Skat.* Izskats

Vaina. *Skat. arī* Nožēlot grēkus, Grēku nožēlošana

Stāvoklis pēc tā, kad ir darīts nepareizi, jeb nožēlas un bēdu sajūta, kam vajadzētu pavadīt grēku.

Viņš ir grēkojis un ir vainīgs, **3. Moz.** 5:20–26.

Kas necienīgi bauda Svēto Vakarēdienu, būs noziedzies pret Jēzus miesu un asinīm, **1. kor.** 11:27.

Vainīgi uzskata patiesību par smagu,

1. Nef. 16:2. Mums būs pilnīgas zināšanas par visu savu vainu, **2. Nef.** 9:14. Mana vaina tika aprīta, **Ēn.** 1:6. Sods bija noteikts, kas noved pie sirdsapziņas pārmetumiem, **Al.** 42:18. Lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas, **Al.** 42:29.

Daži no jums ir vainīgi Manā priekšā, bet Es būšu žēlsirdīgs, **M&D** 38:14.

Dieva Dēls ir izpircis pirmo grēku, **Moz.** 6:54.

Vainags. *Skat.* Kronis

Vajāt, Vajāšanas. *Skat. arī* Likstas

Radīt citiem ciešanas vai sāpes viņu ticības vai sociālā statusa dēļ; nomocīt vai apspiest.

Svētīgi taisnības dēļ vajātie, **Mat.** 5:10 (3. Nef. 12:10). Lūdziet par tiem, kas ļauni izmanto jūs un vajā jūs, **Mat.** 5:44 (3. Nef. 12:44).

Tāpēc, ka viņi ir bagāti, viņi vajā lēnprātīgos, **2. Nef.** 9:30 (2. Nef. 28:12–13). Taisnie, kas raugās uz Kristu, neskatoties uz visām vajāšanām, neies bojā, **2. Nef.** 26:8.

Tas viss dos tev pieredzi, **M&D** 122:7.

Valdība. *Skat. arī* Konstitūcija

Kad Jēzus Kristus atgriezīsies, Viņš nodibinās taisnīgo valdību.

Valdība būs uz Viņa kamiešiem, **Jes.** 9:6 (2. Nef. 19:6).

Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, **Mat.** 22:21 (M&D 63:26). Esiet paklausīgi varām, kas valda, **Rom.** 13:1. Lūdziet par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, **1. Tim.** 2:1–2. Padodieties un paklausiet valdībām un varām, **Tit.** 3:1. Pakļaujieties ikkatrai cilvēku starpā ieceltai kārtībai Tā Kunga dēļ, **1. Pēt. v.** 2:13–14. Jēzus Kristus būs zemes valdnieks, **Jāņa atkl.** 11:15.

Lai jums taisnīgi vīri ir par ķēniņiem, **Mos.** 23:8. Kārtojiet savas darīšanas ar tautas balsi, **Mos.** 29:26.

Kristus būs mūsu valdnieks, kad Viņš nāks, **M&D** 41:4. Tam, kas tur Dieva likumus, nav vajadzības pārkāpt zemes likumus, **M&D** 58:21. Kad bezdievis

valda, ļaudis sēro, **M&D** 98:9–10. Valdības ir Dieva iedibinātas cilvēces labumam, **M&D** 134:1–5. Cilvēki ir saistīti, lai stiprinātu un atbalstītu valdības, **M&D** 134:5.

Mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem, valdniekiem un mirtiesnešiem, **TA** 1:12.

Valoda

Vārdi, rakstīti vai runāti, salikti kopā īpašā veidā, lai nodotu informāciju, domas un idejas. Tas, kā mēs lietojam valodu, parāda, kā mēs izturamies pret Dievu un citiem ļaudīm. Pie Jēzus Kristus Otrās Atnākšanas Tas Kungs dos visai cilvēcei šķīstas lūpas (Cef. 3:8–9).

Visai pasaulei bija viena valoda, **1. Moz.** 11:1. Tas Kungs sajauca visas zemes valodas, **1. Moz.** 11:4–9.

Ikviena tos dzirdēja runājam savā valodā, **Ap. d.** 2:1–6.

Tas Kungs runā uz cilvēkiem viņu valodā, **2. Nef.** 31:3 (M&D 1:24). Benjamins mācīja saviem dēliem viņu tēvu valodu, lai tie varētu kļūt par saprātīgiem cilvēkiem, **Mos.** 1:2–5.

Tas, kura valoda ir lēnprātīga un pamācoša, ir no Dieva, ja viņš paklausā Maniem priekšrakstiem, **M&D** 52:16. Iepazīstiet visas valodas, mēles un ļaudis, **M&D** 90:15.

Ādamam un viņa bērniem bija valoda, kas bija tīra un nepiesārņota, **Moz.** 6:5–6, 46. Dievs deva Ēnoham lielu valodas spēku, **Moz.** 7:13.

Valodu dāvana. *Skat. arī* Gara dāvanas; Mēle

Svētā Gara dāvana, kas ļauj iedvesmotiem cilvēkiem runāt, saprast vai tulkot svešas valodas. Mēs ticam valodu dāvanai (TA 1:7).

Viņi visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, **Ap. d.** 2:4. Kas runā mēlēs, tas nerunā cilvēkiem, bet Dievam, **1. kor.** 14:1–5, 27–28. Mēles ir par zīmi neticīgajiem, **1. kor.** 14:22–28.

Tad nāk kristības ar uguni un ar Svēto Garu, un tad jūs varēsiet runāt eņģeļu mēlē, **2. Nef.** 31:13–14. Amalekijs

Vara

mudināja visus cilvēkus ticēt dāvanai runāt mēlēs, **Omn.** 1:25.

Dažiem tiek dots runāt mēlēs, un citiem mēļu tulkošana, **M&D** 46:24–25 (1. kor. 12:10; Mor. 10:8, 15–16). Lai tiek izlieta dāvana runāt mēlēs, **M&D** 109:36.

Vara. *Skat.* Spēks, vara

Varavīksne. *Skat.* arī Noa, Bibeles patriarhs; Plūdi Noas laikā; Šķirsts

Dieva derības ar Nou zīme jeb simbols (1. Moz. 9:13–17). DŽST, 1. Mozus 9:21–25 (Pielikums) ir izskaidrots, ka šī derība ietver solījumus, ka zeme vairs nekad netiks applūdināta, ka Ēnoha Ciāna atgriezies un ka Tas Kungs nāks atkal dzīvot uz Zemes.

Vasarsvētki. *Skat.* arī Mozus likums, Mozus bauslība

Kā daļu no Mozus likuma Vasarsvētkus jeb pirmās ražas svētkus svinēja piecdesmit dienas pēc Pashā svētkiem (3. Moz. 23:16). Vasarsvētkos svinēja ražu, un Vecajā Derībā tie tiek saukti par Pļaujas svētkiem un Nedēļu svētkiem. Tie bija tieši tie svētki, kas tika svinēti, kad apustuļi tika piepildīti ar Svēto Garu un runāja mēlēs (Ap. d. 2; M&D 109:36–37).

Vājība. *Skat.* arī Pazemīgs, Pazemība

Stāvoklis, kad kāds ir mirstīgs un tam trūkst spēju, spēka vai imāņu. Vājība ir esamības stāvoklis. Visi cilvēki ir vāji, un tas ir vienīgi ar Dieva labvēlību, ka tie saņem spēku darīt labus darbus (Jēk. 4:6–7). Šī vājība tiek izpausta katra indivīda personiskajās vājībās jeb nevarībā, kas tam ir.

Stipriniet nogurušās rokas, **Jes.** 35:3–4.

Gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja, **Mat.** 26:41 (Marka 14:38).

Dēļ vājības, kura ir manā miesā, es gribu atvainoties, **1. Nef.** 19:6. Man bija pavēlēts rakstīt šīs lietas, neskatoties uz manu vājību, **2. Nef.** 33:11. Neesi dusmīgs uz Savu kalpu dēļ viņa nespēka, **Et.** 3:2. Citi cilvēki smiesies par šīm lietām dēļ mūsu vājības rakstībā, **Et.** 12:23–25,

40. Es parādīšu tiem viņu vājības, **Et.** 12:27–28. Tāpēc, ka tu esi redzējis savu vājību, tu tiksī darīts stiprs, **Et.** 12:37.

Tas, kas ir vājš jūsu vidū, turpmāk tiks darīts stiprs, **M&D** 50:16. Jēzus Kristus zina cilvēku vājības, **M&D** 62:1.

Vārds. *Skat.* Jēzus Kristus—Kristus pirmsmirstīgā eksistence

Vecajs, vecajais, vecākais. *Skat.* Elders (vecajs, vecajais, vecākais)

Vecā Derība. *Skat.* arī Bibeles; Pentateihis; Svētie Raksti

Raksti no senajiem praviešiem, kuri darbojās Svētā Gara ietekmē un kuri daudzu gadsimtu garumā liecināja par Kristu un Viņa nākamo kalpošanu. Tā arī satur pierakstu par Ābrahāma un viņa pēcteču vēsturi, sākot ar Ābrahāmu, un derību jeb *testamentu*, ko Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem.

Pirmās piecas Vecās Derības grāmatas sarakstīja Mozus. Tās ir Genesis (1. Mozus gr.), Exodus (2. Mozus gr.), Leviticus (3. Mozus gr.), Numeri (4. Mozus gr.) un Deuteronomium (5. Mozus gr.). 1. Mozus grāmata attiecas uz Zemes, cilvēces, valodu, rasu rašanos un Israēla nama sākumu.

Vēsturiskās grāmatas stāsta par notikumiem, kas saistīti ar Israēlu. Šīs grāmatas ir Jozuas, Soģu, Rutes, 1. un 2. Samuēla grāmata, 1. un 2. Ķēniņu grāmata, 1. un 2. Laiku grāmata, Ezras, Nehemijas un Esteres grāmata.

Poētiskās grāmatas satur praviešu gudrības un rakstīto. Tās ir Iļāba grāmata, Psalmi, Salamana Pamācības, Salamans Mācītājs; Augstā Dziesma un Raudu Dziesmas.

Pravieši brīdināja Israēlu par tā grēkiem un liecināja par svētībām, kas nāk no paklausības. Viņi pravietoja par Kristus atnākšanu, kurš izpirks to grēkus, kas tos nožēlos, izpildīs priekšrakstus un dzīvos saskaņā ar evaņģēliju. Praviešu grāmatas ir Jesajas, Jeremijas, Ecēhiēla, Daniēla, Hozejas, Joēla, Amosa, Obadjas, Jonas, Mihas, Nahuma, Habakuka,

Cefanjas, Hagaja, Cakarijas un Maleahija grāmata.

Lielākā daļa Vecās Derības grāmatu tika sarakstītas ebreju valodā. Daži raksti satur aramiešu valodu, kas ir radniecīga.

Vecāki. *Skat. arī* Māte; Tēvs, mirstīgais

Tēvi un mātes. Cienīgi vīri un sievas, kas ir atbilstoši saistīti laulībā Dieva templī, var pildīt savu lomu kā vecāki cauri mūžībai. „Vecāku svēts pienākums ir audzināt savus bērnus mīlestībā un taisnīgumā, rūpēties par viņu fiziskajām un garīgajām vajadzībām, mācīt bērniem citam citu milēt un cits citam kalpot, pildīt Dieva baušļus un būt likumpaklausīgiem pilsoņiem, lai arī kur viņi dzīvotu” („Ģimene—vēstījums pasaulei”).

Bērni, klausait saviem vecākiem, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Ādams un Ieva bija mūsu pirmie vecāki, **1. Nef.** 5:11. Lāsts var būt uz jūsu vecāku galvām, **2. Nef.** 4:6. Māci vecākus, ka tiem ir jānožēlo grēki un jātop kristītiem, **Mor.** 8:10.

Vecākiem tiek pavēlēts mācīt saviem bērniem evaņģēliju, **M&D** 68:25. Visiem bērniem ir tiesības uz apgādību no saviem vecākiem, **M&D** 83:4.

Atbildību par vecāku grēkiem nevar prasīt no bērnu galvām, **Moz.** 6:54.

Velns. *Skat. arī* Antikrists; Elle; Gars—

Ļaunie gari; Lucifers; Pazušanas dēli; Postītājs

Sātans. Velns ir visa taisnīgā un to, kas tiecas darīt Dieva gribu, ienaidnieks. Viņš burtiski ir Dieva garīgais dēls un kādreiz bija eņģelis ar pilnvarām Dieva klātbūtnē (Jes. 14:12; 2. Nef. 2:17). Tomēr viņš sacēlās pirmismirstīgajā dzīvē un pārliecināja trešo daļu no Tēva garīgajiem bērniem sacelties kopā ar viņu (**M&D** 29:36; **Moz.** 4:1–4; **Ābr.** 3:27–28). Viņi tika padzīti no debesīm, viņiem tika liegta iespēja iegūt mirstīgos ķermeņus un dzīvot mirstīgo dzīvi, un viņi mūžīgi būs nosodīti. Kopš tā brīža, kad velns tika padzīts no debesīm, viņš pastāvīgi cenšas pievilt visus vīriešus un sievietes un aizvilināt tos prom no Dieva darba,

lai visu cilvēci padarītu tikpat nelaimīgu kā viņš pats (Jāņa atkl. 12:9; 2. Nef. 2:27; 9:8–9).

Jēzus norāja velnu, **Mat.** 17:18. Mūžīgā uguns ir sataisīta velnam un viņa eņģeļiem, **Mat.** 25:41. Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums, **Jēk.** v. 4:7.

Ļaunie tiks novesti velna gūstā, **1. Nef.** 14:7. Velns ir visu melu tēvs, **2. Nef.** 2:18 (**Moz.** 4:4). Velns tiecas, lai visi cilvēki būtu nelaimīgi līdzīgi viņam pašam, **2. Nef.** 2:27. Ja miesa vairs neceltos, mūsu gari tiktu pakļauti velnam, **2. Nef.** 9:8–9. Velns plosīsies, nomierinās un glaimos, **2. Nef.** 28:20–23. Tas, kas ir ļauns, nāk no velna, **Omn.** 1:25 (**Al.** 5:40; **Mor.** 7:12, 17). Sargieties, lai neceltos ķildas jūsu starpā un jūs neklausītu ļaunajam garam, **Mos.** 2:32. Ja jūs neesat avs no Labā Gana ganāmpulka, velns ir jūsu gans, **Al.** 5:38–39. Velns neatbalstīs savus bērnus, **Al.** 30:60. Lūdziet nepārtraukti, lai jūs neaizvestu velna kārdinājumi, **Al.** 34:39 (3. Nef. 18:15, 18). Celiet savu pamatu uz Pestītāja, lai velna stiprajai vētrai nebūtu spēka pār jums, **Hel.** 5:12. Velns ir visu grēku radītājs, **Hel.** 6:26–31.

Velns cenšas īstenot viltīgu ieceri, **M&D** 10:12. Ir nepieciešams, lai velns kārdinātu cilvēku bērnus, vai arī viņi nevarēs rīkoties paši, **M&D** 29:39. Ādams tika pakļauts velna gribai, tāpēc ka viņš ļāvās kārdinājumam, **M&D** 29:40. Pazušanas dēli valdīs ar velnu un viņa eņģeļiem, **M&D** 76: 32–33, 44. Velns būs sasiets tūkstoš gadus, **M&D** 88:110 (Jāņa atkl. 20:2). Ļaunais gars paņem prom gaismu un patiesību, **M&D** 93:39.

Sātans neturēja savu pirmo stāvokli, **Ābr.** 3:28.

Velna baznīca: Ikviena ļauna un pasaulīga organizācija uz zemes, kas pārgroza tīro un pilnīgo evaņģēliju un cīnās pret Dieva Jēru.

Velns nodibināja lielo un neganto baznīcu, **1. Nef.** 13:6 (1. Nef. 14:9). Ir tikai divas baznīcas—viena ir Dieva Jēra un otra ir velna baznīca, **1. Nef.** 14:10 (**Al.** 5:39).

Veltīgs, Uzpūtība

Necīnies ne pret vienu baznīcu, izņemot tikai, ja tā ir velna baznīca, **M&D** 18:20. Lielā un negantā baznīca tiks nogāzta, **M&D** 29:21.

Veltīgs, Uzpūtība. *Skat. arī* Lepnība; Pasaulīgums

Nepatiesība jeb maldināšana; lepnums. *Veltīgs* un *iedomība* var arī nozīmēt tukšs jeb bez vērtības.

Kam prāts nenesas uz nīcīgām lietām, tas stāvēs Tā Kunga svētajā vietā, **Psm.** 24:3–4.

Dievu lūdzot, nepļāpāriet, **Mat.** 6:7.

Lielā un plašā ēka ir tukšās iedomas un lepnums, **1. Nef.** 12:18. Vai jūs neatkāpšities no savu siržu pievēršanas pasaulesniecīgajām lietām, **Al.** 5:53. Nemeklē pasaulesniecīgās lietas, jo tu nevari paņemt tās sev līdzī, **Al.** 39:14.

Uzpūtība un neticība ir novedusi baznīcu zem nosodījuma, **M&D** 84:54–55. Kad mēs cenšamies apmierināt savu tukšo godkāri, debesis attālinās, **M&D** 121:37.

Veltīt (ziedot), Ziedošanas likums.

Skat. arī Apvienotais ordenis; Dieva valstība jeb Debesu valstība

Veltīt, padarīt svētu vai kļūt taisnīgam. Ziedošanas likums ir dievišķs princips, ar ko vīrieši un sievietes brīvprātīgi velta savu laiku, talantus un materiālo bagātību, lai nodibinātu un uzceltu Dieva valstību.

Ziedoiet sevi šodien Tam Kungam, **2. Moz.** 32:29.

Visiem ticīgajiem viss bija kopīgs, **Ap. d.** 2:44–45.

Savā starpā viņiem viss bija kopīgs, tādēļ nebija nedz bagāto, nedz nabago, **4. Nef.** 1:3.

Tas Kungs izskaidroja ziedošanas principus, **M&D** 42:30–39 (**M&D** 51:2–19; 58:35–36). Nevajag, lai vienam cilvēkam piederētu vairāk nekā citam, **M&D** 49:20. Katram cilvēkam tika dota vienāda daļa, atbilstoši viņa ģimenei, **M&D** 51:3. Tika izveidota tāda kārtība, lai svētie būtu vienlīdzīgi debesu lietu un zemes lietu saistībās, **M&D** 78:4–5. Katram

cilvēkam bija jābūt vienādām tiesībām atbilstoši viņa vēlmēm un vajadzībām, **M&D** 82:17–19. Ciāna var tikt uzcelta tikai uz celestiālā likuma principiem, **M&D** 105:5.

Ēnoha ļaudis bija vienas sirds un viena prāta un dzīvoja taisnībā, un nebija nabagu starp tiem, **Moz.** 7:18.

Veselība. *Skat.* Gudrības vārds

Vieglprātība. *Skat. arī* Ļauna runāšana

Izturēties nevērīgi pret svētām lietām (**M&D** 84:54).

Svētajiem ir jāatmet savas tukšās domas un pārmērīgie smieklī, **M&D** 88:69. Atmetiet visu savu lepību un vieglprātību, **M&D** 88:121.

Vienotība. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Kļūt vienotiem domās, vēlmēs un mērķos, vispirms ar mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu, un tad ar citiem svētajiem.

Cik jauki un cik mīļi, kad brāļi dzīvo kopā vienprātīgi, **Psm.** 133:1.

Es un Tēvs, mēs esam viens, **Jāņa** 10:30 (**M&D** 50:43). Jēzus lūdza, lai visi būtu kā viens, kā Viņš un Viņa Tēvs, **Jāņa** 17:11–23 (3. **Nef.** 19:23). Es pamācu jūs, lai jūsu starpā būtu vienprātība un neceltos šķelšanās, bet lai jūs būtu pilnīgi vienoti, **1. kor.** 1:10.

Esiet apņēmīgi vienā prātā un vienā sirdī vienoti visās lietās, **2. Nef.** 1:21. Svētajiem ir jāsasaita savas sirdis vienotībā, **Mos.** 18:21. Jēzus lūdza par vienotību starp Viņa nefijiešu mācekļiem, **3. Nef.** 19:23. Mācekļi apvienojās varenā lūgšanā un gavēšanā, **3. Nef.** 27:1.

Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir viens, **M&D** 20:27–28 (**M&D** 35:2; 50:43). Tas ir tavs pienākums—pievienoties patiesajai baznīcai, **M&D** 23:7. Viss, ko jūs ticībā lūgsit, būdami vienoti lūgšanā, jūs saņemsit, **M&D** 29:6. Ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani, **M&D** 38:27.

Tas Kungs sauca Savus ļaudis par Ciānu, tāpēc ka viņi bija vienas sirds un viena prāta, **Moz.** 7:18.

Vienpiedzimušais. *Skat. arī*

Dzemdīnāt; Jēzus Kristus

Vēl viens Jēzus Kristus Vārds. Viņš ir Tēva Vienpiedzimušais Dēls (Lūk. 1:26–35; Jāņa 1:14; 3:16; 1. Nef. 11:18–20; 2. Nef. 25:12; Al. 7:10; 12:33; Moz. 7:62).

Vienprātība. *Skat. arī* Baznīcas

vadītāju atbalstīšana; Jēzus Kristus Baznīca

Princips, kā Baznīcas locekļi atbalsta tos, kas tiek aicināti kalpot Baznīcā, tāpat kā citus Baznīcas lēmumus, kam nepieciešams viņu atbalsts, parasti tiek parādīts, paceļot labo roku.

Jēzus Kristus stāv Savas Baznīcas priekšgalā. Caur Svētā Gara iedvesmu Viņš vada Baznīcas vadītājus svarīgā rīcībā un lēmumos. Tomēr visiem Baznīcas locekļiem ir tiesības un priekšrocība atbalstīt vai neatbalstīt savu vadītāju rīcību un lēmumus.

Visa tauta vienā balsī atbildēja, **2. Moz.** 24:3 (4. Moz. 27:18–19).

Apustuļi un vecajie vienprātīgi nosprieda, **Ap. d.** 15:25.

Neviens persona nevar tikt ordinēta bez draudzes balss, **M&D** 20:65–66. Visam ir jātiek darītam ar vienprātību, **M&D** 26:2 (M&D 28:13). Lai visas lietas tiek darītas vienprātībā, **M&D** 104:21.

Viens. *Skat.* Dievs, Dievība;

Vienotība

Viljamss Frederiks G.

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā, kurš kādu laiku kalpoja kā padomnieks Augstās priesterības prezidijā (M&D 81; 90:6, 19; 102:3).

Viltus. *Skat. arī* Pievilt, Pievilšana,

Viltus

Svētajos Rakstos viltus ir melīga blēdība.

Svētīgs tas cilvēks, kura sirdī nav viltības, **Psm.** 32:2 (Psm. 34:13; 1. Pēt. v. 2:1).

Nātānaēls bija israēlietis, kurā nebija viltības, **Jāņa** 1:47 (M&D 41:9–11).

Tiras zināšanas paplašina dvēseli bez viltus, **M&D** 121:42.

Viltus priesterība

Cilvēki sludina un uzdodas par pasaules gaismu, lai viņi varētu gūt peļņu un pasaules slavu, bet viņi netiecas pēc Ciānas labuma (2. Nef. 26:29).

Ganiet Dieva ganāmo pulku, bet ne negodīgas peļņas dēļ, **1. Pēt. v.** 5:2.

Visām baznīcām, kuras ir uzceltas, lai gūtu peļņu, būs jātiek nogāztām, **1. Nef.** 22:23 (Morm. 8:32–41). Priesteru viltību un nekrietnību dēļ Jēzus tiks sists krustā, **2. Nef.** 10:5. Ja viltus priesterība tiktu uzspiesta šai tautai, tas novestu pie tās pilnīgas iznīcināšanas, **Al.** 1:12. Citticībnieki būs pilni ar visāda veida viltus priesterību, **3. Nef.** 16:10.

Virsnieks

Komandieris romiešu armijā, kas komandēja no piecdesmit līdz simts vīriem. Tāda grupa veidoja vienu sešdesmito daļu no romiešu leģiona. (Skat. Mat. 8:5; Lūk. 23:47; Ap. d. 10:1–8).

Vissvētākā vieta. *Skat. arī* Saiešanas

telts (tabernakuls); Tempļis, Tā Kunga nams

Vissvētākā telpa Mozus Saiešanas telti un vēlāk templi (2. Moz. 26:33–34).

Visuresošs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dieva spēja būt visur caur Savu Garu (Psm. 139:7–12; M&D 88:7–13, 41).

Visvarens. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dievišķīga iezīme, kad ir visa vara (1. Moz. 18:14; Al. 26:35; M&D 19:1–3).

Viszinošs. *Skat. arī* Dievs, Dievība

Dievišķa iezīme, kad ir pilnīgas zināšanas (Mat. 6:8; 2. Nef. 2:24).

Vitmers Deivids

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no trim Mormona Grāmatas dievišķās izcelsmes un patiesīguma lieciniekiem (M&D 14; 17–18). Tas Kungs deva viņam personīgus norādījumus Mācības un Derību 14. nodaļā un 30:1–4.

Vitmers Džons

Vitmers Džons

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem. Skat. „Astoņu liecinieku liecība” Mormona Grāmatas ievada lappusēs. Viņš arī tika aicināts sludināt evaņģēliju (M&D 30:9–11).

Vitmers Pīters, jaunākais

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā un viens no Mormona Grāmatas astoņiem lieciniekiem. Skat. „Astoņu liecinieku liecība” Mormona Grāmatas ievada lappusēs. Tas Kungs deva viņam personīgus norādījumus Mācības un Derību 16. nodaļā un 30:5–8.

Vitnijs Nūels K.

Viens no agrīnajiem vadītājiem atjaunotajā Baznīcā. Nūels K. Vitnijs bija bīskaps Kērtlandē, Ohaio štatā (Amerikas Savienotās Valstis), un vēlāk kalpoja kā Baznīcas prezidējošais bīskaps (M&D 72:1–8; 104; 117).

Vīrs. Skat. Ģimene; Laulība, Precēt**Vīzija.** Skat. arī Atklāsmes; Pirmā vīzija; Sapnis

Caur Svētā Gara spēku dota redzama atklāsmes par kādu notikumu, personu vai lietu.

Svarīgāko vīziju piemēri ir sekojošie: Ecēhiēla vīzija par pēdējām dienām (Ec. 37–39), Stefana vīzija par Jēzu, stāvošu pie Dieva labās rokas (Ap. d. 7:55–56), Jāņa atklāsmes par pēdējām dienām, (Jāņa atkl. 4–21), Lehija un Nefija vīzija par dzīvības koku (1. Nef. 8; 10–14), Almas, jaunākā, vīzija par Tā Kunga eņģeli (Mos. 27), Jareda brāļa vīzija par visiem zemes iedzīvotājiem (Et. 3:25), vīzija par godībām (M&D 76), vīzijas, kas tika dotas Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Kērtlandes templī (M&D 110), Džozefa F. Smita vīzija par mirušo pestīšanu (M&D 138), Mozus vīzija par Dievu un Viņa radīto (Moz. 1), Ēnoha vīzija par Dievu (Moz. 6–7) un Džozefa Smita Pirmā vīzija (DžS—V 1).

Kur nav atklāsmes, tur tauta iet bojā, **Sal. Pam.** 29:18. Jaunie redzēs parādības, **Joēla** 3:1 (Ap. d. 2:17).

Viņš ir devis man zināšanas caur vīzijām, **2. Nef.** 4:23.

Viņš bija vēstnesis, sūtīts no Dieva, **DžS—V** 1:33. Mēs ticam pravietojumiem, atklāsmēm, vīzijām, **TA** 1:7.

Vudrafs Vilfords. Skat. arī Manifests;

1. oficiālā deklarācija

Ceturtais Baznīcas prezidents pēc evaņģēlija Atjaunošanas caur pravieti Džozefu Smitu. Viņš piedzima 1807. gadā un nomira 1898. gadā.

Tika aicināts ieņemt vietu Divpadsmito padomē, **M&D** 118:6. Bija starp izraudzītajiem gariem, kas tika taupīti, lai nāktu laiku pilnībā, **M&D** 138:53. Saņēma atklāsmi pārtraukt daudzsieviņu Baznīcā, **1. OD.**

Zagt, Zagšana

Paņemt kaut ko no cita negodīgi vai nelikumīgi. Tas Kungs vienmēr ir pavēlējis Saviem bērniem nezagt (2. Moz. 20:15; Mat. 19:18; 2. Nef. 26:32; Mos. 13:22; M&D 59:6).

Krājiet sev mantas debesīs, kur zagļi nerok un nezog, **Mat.** 6:19–21.

Nefijiešu sakāves nāca dēļ viņu lepības, bagātībām, laupīšanas, zagšanas, **Hel.** 4:12.

Tam, kas zog un nenozēlo grēkus, jātiek padzītam, **M&D** 42:20. Tie, kas zog, ir jānodod zemes likumiem, **M&D** 42:84–85.

Zaharja. Skat. Cakarija, Zaharja**Zaimot, Zaimošana.** Skat. arī

Apgānīšana; Nepiedodams grēks

Runāt necienīgi vai negodbijīgi par Dievu vai svētām lietām.

Jūdi vairākas reizes apšūdzēja Jēzu zaimošānā, jo Viņš paziņoja, ka Viņam ir tiesības piedot grēkus (Mat. 9:2–3; Lūk. 5:20–21), tāpēc, ka Viņš Sevi sauca par Dieva Dēlu (Jāņa 10:22–36; 19:7), un tāpēc, ka Viņš teica, ka tie redzēs Viņu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un

nākam uz debess padebešiem (Mat. 26:64–65). Šis apsūdzības būtu patiesas, ja Viņš patiešām nebūtu tas, par ko Viņš uzdevās. Apsūdzība, ko viltus liecinieki izvirzīja sinedrija priekšā (Mat. 26:59–61), bija Dieva tempļa zaimošana. Svētā Gara zaimošana, ko izdara kāds, kurš apzināti noliedz Kristu pēc tam, kad ir ieguvis pilnīgas zināšanas par Viņu, ir nepiedodams grēks (Mat. 12:31–32; Marka 3:28–29; M&D 132:27).

Tam, kas zaimo Tā Kunga Vārdu, jātiek nodotam nāvei, **3. Moz.** 24:11–16.

Tā Kunga ienaidnieki netiks atstāti zaimot Viņa Vārdu, **M&D** 105:15. Atriebība nāks pār tiem, kas zaimo To Kungu, **M&D** 112:24–26.

Zarahemla. *Skat. arī* Amons, Zarahemlas pēctecis; Muleks

Mormona Grāmatā Zarahemla attiecas uz (1) cilvēku, kurš vadīja mulekiešu koloniju, (2) pilsētu, nosauktu viņa vārdā, (3) Zarahemlas zemi vai (4) ļaudīm, kas viņam sekoja.

Zarahemla priecējās, ka Tas Kungs bija sūtījis nefijiešus, **Omn.** 1:14. Zarahemla deva savu tēvu ciltsrakstus, **Omn.** 1:18. Amons bija Zarahemlas pēctecis, **Mos.** 7:3, 13. Zarahemlas pilsētā tika nodibināta baznīca, **Al.** 5:2. Taisnīgo dēļ ļaunie tika saglabāti Zarahemlā, **Hel.** 13:12. Zarahemlas pilsēta nodega Kristus nāves brīdī, **3. Nef.** 8:8, 24.

Zebulons. *Skat. arī* Israēls; Jēkabs, Īzāka dēls

Vecajā Derībā Jēkaba un Leas dēls (1. Moz. 30:19–20).

Zebulona cilts: Jēkabs svētīja Zebulona cilti (1. Moz. 49:13). Zebulona cilts apvienojās ar Deboru un Baraku cīņā pret Israēla ienaidniekiem (Soģu 4:4–6, 10). Viņi arī apvienojās ar Gideonu cīņā pret mi-dāniešiem (Soģu 6:33–35).

Zelta plāksnes. *Skat. arī* Mormona Grāmata; Plāksnes

Pieraksts, rakstīts uz zelta plāksnēm. Tas stāsta par divām lielām civilizācijām Amerikas kontinentā. Džozefs

Smits pārtulkoja un publicēja daļu no šīm plāksnēm. Šis tulkojums tiek saukts par Mormona Grāmatu. (Sikākai informācijai, skat. „Ievads” un „Pravieša Džozefa Smita liecība” Mormona Grāmatā.)

Zeme. *Skat. arī* Pasaule; Radīt, Radišana

Planēta, uz kuras mēs dzīvojam, kuru radījis Dievs caur Jēzu Kristu, lai to izmantotu cilvēks savas mirstīgās pārbaudes laikā. Tās galīgais mērķis ir tapt pagodinātai un paaugstinātai (**M&D** 77:1–2; 130:8–9). Zeme kļūs par mūžīgo mājvietu tiem, kas dzīvojuši celestiālās godības cienīgi (**M&D** 88:14–26). Viņi baidīs Tēva un Dēla klātbūtni (**M&D** 76:62).

Radīta cilvēkam: Dievs deva cilvēkam valdīšanu pār zemi, **1. Moz.** 1:28 (**Moz.** 2:28). Zeme pieder Tam Kungam, **2. Moz.** 9:29 (**Psm.** 24:1). Tas Kungs deva zemi cilvēku bērniem, **Psm.** 115:16. Es radīju zemi un cilvēku zemes virsū, **Jes.** 45:12.

Ar Viņa vārda spēku cilvēks nāca uz zemes virsas, **Jēk.** 4:9.

Zeme tiks atdota tiem, kas nēmuši Svēto Garu par savu ceļvedi, **M&D** 45:56–58 (**M&D** 103:7). Tie, kas paklausījuši evaņģēlijam, tiek atalgoti ar zemes labajām lietām, **M&D** 59:3. Zemes nābagie un lēnprātīgie to iemantos, **M&D** 88:17 (**Mat.** 5:5; **3. Nef.** 12:5).

Mēs izveidosim zemi, un mēs pārbau-dīsim viņus, **Ābr.** 3:24–25.

Dzīvojošs objekts: Zeme pastāv mūžīgi, **Sal. Māc.** 1:4.

Stikla jūra ir Zeme tās iesvētītajā, nemirstīgajā un mūžīgajā stāvoklī, **M&D** 77:1. Zemei jātiek iesvētītai un sagatavotai celestiālajai godībai, **M&D** 88:18–19.

Zeme skaļi sēroja, **Moz.** 7:48.

Zemes sadalīšana: Lai saplūst vienkopus ūdeņi, **1. Moz.** 1:9. Pelega dienās zeme tika sadalīta, **1. Moz.** 10:25.

Kad ūdeņi bija atkāpušies, tā kļuva par izraudzītu zemi, **Et.** 13:2.

Zeme būs tāda pati, kāda tā bija, pirms tā tika sadalīta, **M&D** 133:24.

Zenīfs

Zemes attīrīšana: Lietus lija pār zemi četrdesmit dienas, **1. Moz.** 7:4.

Zeme tiek glabāta ugunij un tiesas dienai, **2. Pēt. v.** 3:7.

Pēc šodienas nāk dedzināšana, **M&D** 64:24.

Zeme vēlas tikt attīrīta no netīrības, **Moz.** 7:48.

Zemes galīgais stāvoklis: Zeme saritināsies kā tīstoklis un zudīs, **3. Nef.** 26:3 (**M&D** 29:23). Būs jauna debess un jauna zeme, **Et.** 13:9 (**M&D** 29:23).

Stikla jūra ir Zeme tās iesvētītajā, nemirstīgajā un mūžīgajā stāvoklī, **M&D** 77:1. Zemei jātiek iesvētītai un sagatavotai celestiālajai godībai, **M&D** 88:18–19. Šī zeme tiks darīta līdzīga kristālam un būs Urīms un Tumīms, **M&D** 130:8–9.

Tūkstoš gadu garumā zeme atpūtīsies, **Moz.** 7:64. Zeme tiks atjaunota, **TA** 1:10.

Zenīfs

Mormona Grāmatā vīrs, kurš vadīja grupu, kas atgriezās Nefija zemē; viņš kļuva par viņu ķēniņu un vadīja tos taisnīgi (**Mos.** 9–10).

Zerubābels

Vecajā Derībā, kad Kīrs deva atļauju jūdiem atgriezties Palestīnā, Zerubābels tika nozīmēts par pārvaldnieku vai jūdu ķēniņa nama pārstāvi. Viņa persiešu vārds bija Šešbacars (**Ezr.** 1:8). Viņš bija iesaistīts tempļa atjaunošanā Jeruzālemē (**Ezr.** 3:2, 8; 5:2).

Zēnoks

Israēla pravietis Vecās Derības laikos, kurš tiek pieminēts tikai Mormona Grāmatā.

Pravietoja par Kristus nāvi, **1. Nef.** 19:10. Runāja par Dieva Dēlu, **Al.** 33:15 (**Al.** 34:7). Mira mocekļa nāvē par patiesību, **Al.** 33:17. Pravietoja par Mesijas atnākšanu, **Hel.** 8:20.

Zēnoss

Israēla pravietis Vecās Derības laikos, kura pravietojumi par Kristus misiju ir atrodami tikai Mormona Grāmatā.

Pravietoja par Kristus apglabāšanu un trim tumsas dienām, **1. Nef.** 19:10, 12. Paredzēja Israēla sapulcināšanu, **1. Nef.** 19:16. Jēkabs citēja Zēnosa līdzību par dārza un savvaļas eļļas kokiem, **Jēk.** 5. Jēkabs izskaidroja Zēnosa alegoriju, **Jēk.** 6:1–10. Mācīja par lūgšanu un pielūgšanu, **Al.** 33:3–11. Mācīja, ka pestīšana nāk caur Dēlu, **Al.** 34:7. Tika nogalināts par savu drosmīgo liecību, **Hel.** 8:19. Runāja par lamaniešu atjaunošanu, **Hel.** 15:11. Liecināja par postījumiem Kristus nāves laikā, **3. Nef.** 10:15–16.

Ziedojum. *Skat. arī* Desmitā tiesa; Gavēt, Gavēšana; Labklājība; Milestības dāvanas, Milestības dāvanu došana; Upuris

Dāvana Tam Kungam. Vecajā Derībā bieži izmantoja šo vārdu, lai norādītu uz upuri vai dedzināmo upuri. Šodien Baznīca izmanto gavēšanas ziedojumus un citus labprātīgus ziedojumus (ieskaitot laiku, talantus un mantu), lai palīdzētu nabadzīgajiem un citos atbilstošos gadījumos.

Jūs krāpjat Mani ar desmitās tiesas ziedojumiem, **Mal.** 3:8–10.

Noej un izlīgsti papriekšu ar savu brāli un tad upurē savu dāvanu, **Mat.** 5:23–24.

Upurējiet visu savu dvēseli kā upuri Kristum, **Omn.** 1:26. Ja cilvēks dod dāvanu bez patiesas nolūka, tas nelīdz viņam nenieka, **Mor.** 7:6.

Ārona priesterība nekad vairs netiks paņemtas prom, līdz Levija dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam taisnīgumā, **M&D** 13. Šinī, Tā Kunga dienā, tev būs pienest savus ziedojumus un savus Svētos Vakarēdienus Visuaugstākajam, **M&D** 59:12. Upurēsīm mēs, kā Baznīca un kā ļaudis, upuri Tam Kungam taisnīgumā, **M&D** 128:24.

Zināšanas. *Skat. arī* Gudrība; Patiesība; Saprāšana

Izpratne un saprāšana, it īpaši par patiesību, kad to māca un apstiprina Gars.

Tas Kungs ir Dievs, visu zinātājs, **1. Sam.** 2:3. Tas Kungs ir pilnīgs Savā

gudrībā, **Īj.** 37:16. Bijība Tā Kunga priekšā ir zināšanu sākums, **Sal. Pam.** 1:7. Saprātīgais savaldās savā runā, **Sal. Pam.** 17:27. Zeme būs Tā Kunga zināšanu pilna, **Jes.** 11:9 (2. Nef. 21:9; 30:15).

Jūs esat noslēpuši zināšanu atslēgu, **Lūk.** 11:52. Kristus mīlestība ir pārāka par visām zināšanām, **Ef.** 3:19. Parādāit savā ticībā tikumu un tikumā zināšanas, **2. Pēt. v.** 1:5.

Nefijam bija drošas zināšanas par Dieva labestību, **1. Nef.** 1:1. Viņi nāks pie atziņas par savu Pestītāju, **2. Nef.** 6:11. Taisnīgajiem būs pilnīga atziņa par viņu taisnīgumu, **2. Nef.** 9:14. Gars dod zināšanas, **Al.** 18:35. Jūsu zināšanas ir pilnīgas par šo lietu, **Al.** 32:34. Lamanieši tiks vesti pie patiesām zināšanām par viņu Pestītāju, **Hel.** 15:13. Jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva, **Mor.** 7:15–17.

Svētie atrādīs lielus zināšanu dārgumus, **M&D** 89:19. Tīras zināšanas ļoti paplašina dvēseli, **M&D** 121:42. Tam, kuram ir svētās priesterības atslēgas, nav grūtību iegūt zināšanas par faktiem, **M&D** 128:11. Ja cilvēks iegūst zināšanas šinī dzīvē, tam ir priekšrocības nākamajā pasaulē, **M&D** 130:19. Ir neiespējami tikt izglābtam neziņā, **M&D** 131:6.

Zīme. *Skat. arī* Brīnumus; Laiku zīmes; Patiesās Baznīcas pazīmes

Notikums vai pieredze, ko ļaudis saprot kā kaut kā pierādījumu vai apliecinājumu. Zīme parasti ir brīnumains vēstījums no Dieva. Pie noteiktiem apstākļiem arī Sātanam ir spēks rādīt zīmes. Svētiem ir jāmeklē pēc Gara dāvanām, bet nav jāmeklē pēc zīmēm, lai apmierinātu ziņkārī vai apstiprinātu ticību. Drīzāk Tas Kungs dos zīmes, kā Viņš to uzskatīs par atbilstošu tiem, kas tic (**M&D** 58:64).

Tas Kungs pats jums dos zīmi, **Jes.** 7:14 (2. Nef. 17:14). Dievs dara zīmes un brīnumus debesīs un virs zemes, **Dan.** 6:27.

Ļauna un laulības pārkāpēju cilts meklē zīmes, **Mat.** 12:39 (Mat. 16:4; Lūk. 11:29). Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi,

Marka 16:17 (Morm. 9:24; Et. 4:18; M&D 84:65).

Šerems prasīja pēc zīmes, **Jēk.** 7:13–20. Korihors prasīja pēc zīmes, **Al.** 30:48–60. Parādi mums kādu zīmi, tad mēs ticēsim, **Al.** 32:17. Lielākā daļa ļaužu ticēja zīmēm un brīnumiem, **3. Nef.** 1:22. Ļaudis aizmirs a zīmes un brīnumus, **3. Nef.** 2:1. Jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta, **Et.** 12:6.

Neprasiet brīnumus, izņemot, ja Es jums pavēlēšu, **M&D** 24:13. Ticība nenāk no zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic, **M&D** 63:7–11.

Tanīs dienās celsies viltus kristi un viltus pravieši un rādīs lielas zīmes un brīnumus, **DŽS—M** 1:22.

Zīmes par Jēzus Kristus

iedzimšanu un nāvi. *Skat. arī* Jēzus Kristus

Notikumī, kas pavadīja Jēzus Kristus piedzimšanu un nāvi.

Piedzimšana: Jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, **Jes.** 7:14. No Bētlemešs nāks tas, kam jābūt par valdnieku Israēlā, **Mih.** 5:1.

Samuēls lamaniētis pravietoja par dienu, nakti un dienu gaismas; par jaunu zvaigzni un citām zīmēm, **Hel.** 14:2–6. Zīmes tika piepildītas, **3. Nef.** 1:15–21.

Nāve: Samuēls lamaniētis pravietoja par tumsu, pērkoniem un zibeņiem, un zemes trīcēšanu, **Hel.** 14:20–27. Zīmes tika piepildītas, **3. Nef.** 8:5–23.

Zizroms

Mormona Grāmatā likumu zinātājs Amonihās pilsētā. Alma un Amuleks saprata caur Garu, ka Zizroms melo. Pēc tam viņš tika pievērst Kristus evaņģēlijam (**Al.** 11:21–46; 15:1–12).

Zorams, Zoramieši

Mormona Grāmatā Lābana kalps, kurš pievienojās Nefijam un Lehijam, lai dotos uz apsolīto zemi (1. Nef. 4:31–38). Zorama uzticības dēļ Lehijš svētīja viņu kopā ar saviem pašā dēliem (2. Nef. 1:30–32). Viņa pēcteči bija pazīstami kā zoramieši (**Jēk.** 1:13).

Zvērests

Zvērests. *Skat. arī* Derība; Priesterības zvērests un derība

Kā lietots Svētajos Rakstos, parasti svēta derība jeb solījums. Tomēr arī ļaunas personas, ieskaitot Sātānu un viņa eņģeļus, dod zvērestus, lai piepildītu savus ļaunos mērķus. Vecās Derības laikos zvēresti bija pieņemami, tomēr Jēzus Kristus mācīja, ka ļaudīm nevajag zvērēt Dieva vai Viņa radību Vārdā (Mat. 5:33–37).

Es piepildīšu to zvērestu, kuru Es Ābrahāmam esmu apsolījis, **1. Moz.** 26:3. Ja kāds vīrs zvērē zvērestu, savai dvēselei ko aizliegdam, tad tas lai to nelauž, **4. Moz.** 30:3. Viņi deva zvērestu staigāt Dieva likumā, **Neh.** 10:30.

Tev būs Tam Kungam turēt, ko zvērēdams solījis, **Mat.** 5:33 (Sal. Māc. 5:3–4; 3. Nef. 12:33). Dievs zvēr ar zvērestu, ka uzticīgie tiks izglābti, **Ebr.** 6:13–18.

Kad Zorams zvērēja, mūsu bailes beidzās, **1. Nef.** 4:37. Amona ļaudis deva zvērestu, ka viņi nekad vairs neizlies asinis, **Al.** 53:11. Ļaunie nefijieši stājās slepenās derībās un zvērestos ar Sātānu, **Hel.** 6:21–30.

Cilvēki iegūst mūžīgo dzīvi caur priesterības zvērestu un derību, **M&D** 84:33–42. Visas derības, līgumi, saistības, pienākumi un zvēresti, kas nav aizzīmogoti ar apsolījuma Svēto Garu, beidzas, kad cilvēki nomirst, **M&D** 132:7.

Zvērēt. *Skat.* Apgānīšana; Zaimot, Zaimošana; Zvērests

Žēlīgs, Žēlastība. *Skat. arī* Izpirkt, Grēku Izpirkšana; Jēzus Kristus; Labvēlība; Piedot; Taisnība

Līdzjūtības, labsirdības un piedošanas gars. Žēlastība ir viena no Dieva īpašībām. Jēzus Kristus piedāvā mums žēlastību caur Savu Izpirkšanas upuri.

Tas Kungs ir apžēlošanās un žēlastības Dievs, **2. Moz.** 34:6 (5. Moz. 4:31). Viņa žēlastība pastāv mūžīgi, **1. Laiku** 16:34. Labums un žēlastība mani pavadīs, **Psm.** 23:6. Svētiņš ir tas, kas iežēlojas

par nelaimīgiem, **Sal. Pam.** 14:21. Man ir prieks par mīlestību un ne par upuriem, **Hoz.** 6:6.

Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie dabūs žēlastību, **Mat.** 5:7 (3. Nef. 12:7). Vai jums, liekuļi, kas dodat desmito tiesu un atstājat bez ievēribas svarīgāko bauslībā: tiesu, žēlastību un ticību, **Mat.** 23:23. Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu Tēvs ir žēlīgs, **Lūk.** 6:36. Viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darijuši, bet pēc Savas žēlsirdības, **Tit.** 3:5.

Tā Kunga sirsnīgā žēlastība ir pār visiem, **1. Nef.** 1:20. Žēlastībai nav tiesības uz to, kas nav nožēlojis grēkus, **Mos.** 2:38–39. Dievs ir žēlsirdīgs pret visiem tiem, kas tic Viņa Vārdam, **Al.** 32:22. Žēlastība var apmierināt taisnības prasības, **Al.** 34:16. Vai tu domā, ka žēlastība var laupīt taisnību, **Al.** 42:25 (Al. 42:13–25). Mazi bērni ir dzīvi Kristū Viņa žēlastības dēļ, **Mor.** 8:19–20 (M&D 29:46).

Jēzus Kristus žēlastības roka ir izpirkusi jūsu grēkus, **M&D** 29:1. Ar asiņu, ko Es esmu izlējis, ietekmi, Es esmu aizstāvējis Teva priekšā tos, kas tic Manam Vārdam, **M&D** 38:4. Tie, kas ir turējuši derības, iegūs žēlastību, **M&D** 54:6. Es, Tas Kungs, piedodu grēkus un esmu žēlīgs pret tiem, kas atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm, **M&D** 61:2. Es, Tas Kungs, parādu žēlastību visiem lēnprātīgajiem, **M&D** 97:2. Un kas pieņem tevi kā mazs bērns, pieņem Manu valstību, jo viņi iegūs žēlastību, **M&D** 99:3.

Žēlastība ies tavā priekšā, **Moz.** 7:31.

Žēlsirdība. *Skat. arī* Kalpot, Kalpošana; Labklājība; Līdzjūtība; Mīlestība

Kristus tīrā mīlestība (Mor. 7:47); mīlestība, kas Kristum ir pret cilvēku bērniem, kas cilvēku bērniem jābūt vienam pret otru (2. Nef. 26:30; 33:7–9; Et. 12:33–34); augstākais, cēlākais, spēcīgākais mīlestības veids, nevis vienkārši pieķeršanās.

Atziņa dara uzpūtīgus, bet žēlsirdība ceļ, **1. kor.** 8:1. Žēlsirdība, tīrā mīlestība,

ir pārāka un pārspēj visu, **1. kor.** 13. Baušļa mērķis ir šķīstas sirds žēlsirdība, **1. Tim.** 1:5. Pielieciet brālīgai laipnībai žēlsirdību, **2. Pēt. v.** 1:7.

Tas Kungs ir devis pavēli, lai visiem cilvēkiem būtu žēlsirdība, **2. Nef.** 26:30 (Mor. 7:44–47). Skatieties, lai jums būtu ticība, cerība un žēlsirdība, **Al.** 7:24. Mīlestība, kas Tam Kungam ir pret cilvēkiem, ir žēlsirdība, **Et.** 12:33–34. Bez

žēlsirdības cilvēki nevar iemantot to vietu, kas ir sagatavota Tēva mājokļos, **Et.** 12:34 (Mor. 10:20–21). Moronijs rakstīja Mormona vārdus par ticību, cerību un žēlsirdību, **Mor.** 7.

Žēlsirdība padara cilvēku atbilstošu Tā Kunga darbam, **M&D** 4:5–6 (M&D 12:8). Tērpies žēlsirdības saitēs, **M&D** 88:125. Lai tava sirds ir pilna žēlsirdības, **M&D** 121:45.

HRONOĻĪJA

Tālāk dotā isā hronoloģija var dot jums ieskatu Bībeles un Mormona Grāmatas notikumu secībā. Daudzi datumi ir aptuveni, it īpaši Vecās Derības laikos.

Notikumi pirmo patriarhu dienās. (Ņemot vērā grūtības precīzu datumu noteikšanā, notikumiem šajā nodaļā datumi nav doti.)

pr. Kr. (jeb p.m.ē.—pirms mūsu ēras)

4000 Ādams krita.

Ēnohs kalpoja.

Noa kalpoja; plūdi nāca pār Zemi.

Bābeles tornis tika celts; Jaredieši ceļoja uz Apsolīto zemi.

Melhisedeks kalpoja.

Noa nomira.

Ābrāms (Ābrahāms) piedzima.

Īzāks piedzima.

Jēkabs piedzima.

Jāzepts piedzima.

Jāzepts tika pārdots uz Ēģipti.

Jāzepts nāca faraona priekšā.

Jēkabs (Israēls) un viņa ģimene devās uz Ēģipti.

Jēkabs (Israēls) nomira.

Jāzepts nomira.

Mozus piedzima.

Mozus izveda Israēla bērņus no Ēģiptes (Iziešana).

Mozus tika pārveidots.

Jozua nomira.

Pēc Jozuas nāves sākās soģu valdīšanas periods, pirmais soģis bija Otniēls un pēdējais Samuēls; pārējo kārtība un laiki ir ļoti nenoteikti.

Sauls tika iesvaidsīts par ķēniņu.

Vienotās Israēla ķēniņvalsts notikumi

1095 Sākās Saula valdīšana.

1063 Samuēls iesvaidsīja Dāvidu par ķēniņu.

1055 Dāvids kļuva par ķēniņu Hebronā.

1047 Dāvids kļuva par ķēniņu Jeruzālemē; Nātāns un Gads pravietoja.

1015 Salamans kļuva par visa Israēla ķēniņu.

991 Tempļis tika pabeigts.

975 Salamans nomira; desmit ziemeļu ciltis sacēlās pret viņa dēlu Rehabeāmu, un Israēls tika sadalīts.

Israēla notikumi	Jūdas notikumi	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
975 Jerobeāms kļuva par Israēla ķēniņu.	949 Šišaks, Ēģiptes ķēniņš, izlaupīja Jeruzālemi.	
875 Ahabs valdīja Samarijā pār ziemeļu Israēlu; Elija pravietoja.		
851 Elīsa darīja varenus brīnumus.		
792 Amoss pravietoja.		
790 Jona un Hozeja pravietoja.		
	740 Jesaja sāka pravietot. (Tika dibināta Roma; Nabonasars kļuva par Bābeles ķēniņu 747. g.; Tiglat-Pilezers III bija Asīrijas ķēniņš no 747. līdz 734. g.)	
	728 Hiskija kļuva par Jūdas ķēniņu. (Salmanasars IV bija Asīrijas ķēniņš.)	
721 Ziemeļu ķēniņvalsts tika iznīcināta; desmit ciltis tika paņemtas gūstā; Miha pravietoja.		
	642 Nahums pravietoja.	
	628 Jeremija un Cefanja pravietoja.	
	609 Obadja pravietoja; Daniēls tika aizvests gūstā uz Bābeli. (Ninive krita 606. g.; Nebukadnēcars bija Bābeles ķēniņš no 604. līdz 561. g.)	

Israēla notikumi	Jūdas notikumi	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
	598 Ecēhiēls pravietoja Bābelē; Habakuks pravietoja; Cedekija bija Jūdas ķēniņš.	600 Lehijs pameta Jeruzālemi.
		588 Muleks devās no Jeruzālemes uz Apsolīto zemi.
		588 Nefījieši atdalījās no lamaniešiem (starp 588. un 570. g.).
	587 Nebukadnēcars sagrāba Jeruzālemi.	

Notikumi jūdu vēsturē	Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures
537 Kīrs nolēma, ka jūdi var atgriezties no Bābeles.	
520 Hagajs un Caharija pravietoja.	
486 Estere dzīvoja.	
458 Ezram tika uzdots veikt reformas.	
444 Nehemija tika nozīmēts par Jūdejas pārvaldnieku.	
432 Maleahijs pravietoja.	
	400 Jaroms saņēma plāksnes.
	360 Omnijs saņēma plāksnes.
332 Aleksandrs Lielais iekaroja Sīriju un Ēģipti.	
323 Aleksandrs nomira.	
277 Tika iesākta Septuaginta, jūdu Svēto Rakstu tulkošana uz grieķu valodu.	
167 Makabietis Matatija sacēlās pret Sīriju.	
166 Jūda Makabejs kļuva par jūdu vadoni.	
165 Templis tika attīrīts un iesvētīts no jauna; radās Hanuka.	
161 Jūda Makabejs nomira.	

Notikumi jūdu vēsturē

- 63 Pompejs iekaroja Jeruzālemi, Makabeju valdīšana Israēlā beidzās, un sākās romiešu valdīšana.
- 51 Kleopatra valdīja.
- 41 Hērods un Fazaēls tika iecelti par kopīgiem tetrarhiem Jūdejā.
- 37 Hērods kļuva par vadoni Jeruzālemē.
- 31 Notika Aktiumas kauja; Augusts bija Romas imperators no 31. g. pr. Kr. līdz 14. g. pēc Kr.
- 30 Kleopatra nomira.
- 17 Hērods atjaunoja templi.

Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures

- 148 Abinadijs mira mocekļa nāvē; Alma atjaunoja Baznīcu starp nefījiešiem.
- 124 Benjamīns teica savu pēdējo runu nefījiešiem.
- 100 Alma, jaunākais, un Mosijas dēli iesāka savu darbu.
- 91 Sākās soģu valdīšana starp nefījiešiem.

- 6 Samuēls lamaniētis sludināja par Kristus piedzimšanu.

Notikumi kristiešu vēsturē

- g. pēc Kr.
Jēzus Kristus piedzimšana.
- 30 Sākās Kristus kalpošana.
- 33 Kristus tika sists krustā.

- 35 Pāvils tika pievērsts.
- 45 Pāvils veica savu pirmo misionāra ceļojumu.
- 58 Pāvils tika nosūtīts uz Romu.
- 61 Beidzās Apustuļu darbu vēsture.

Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures

- g. pēc Kr.
Augšāmcēlies Kristus parādījās vai Amerikā.
- 33 vai 34

Notikumi kristiešu vēsturē

- 62 Roma tika nodedzināta; Nero vajāja kristiešus.
- 70 Kristieši glābās, bēgot uz Pellu; Jeruzāleme tika aplenkta un iekarota.
- 95 Domiciāns vajāja kristiešus.

Notikumi no Mormona Grāmatas vēstures

- 385 Nefijiešu tauta tika iznīcināta.
- 421 Moronijs paslēpa plāksnes.

EVANĢĒLIJU SASKAŅA

Glābēja mācības Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa evaņģēlijos var tikt salīdzinātas viena ar otru un ar pēdējo dienu atklāsmēm tālāk dotajā veidā.

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Jēzus ciltsraksti	1:1–17		3:23–38		
Jāņa Kristītāja piedzimšana			1:5–25, 57–58		
Jēzus piedzimšana	2:1–15		2:6–7		1. Nef. 11:18–20; 2. Nef. 17:14; Mos. 3:5–8; Al. 7:10; Hel. 14:5–12; 3. Nef. 1:4–22
Sīmeana un Annas pravietojumi			2:25–39		
Tempļa apmeklējums (Pashā svētkos)			2:41–50		
Jāņa kalpošanas sākums	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		M&D 35:4; 84:27–28
Jēzus kristīšana	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1. Nef. 10:7–10; 2. Nef. 31:4–21
Jēzus kārdinājumi	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Jāņa Kristītāja liecība				1:15–36	M&D 93:6–18, 26
Kāzu mielasts Kānā (Jēzus pirmais brīnums)				2:1–11	
Pirmā tempļa attīrīšana				2:14–17	
Nikodēms apmeklē Jēzu				3:1–21	
Samariešu sieva pie akas				4:1–42	
Jēzus noraidīts Nacaretē			4:16–30		
Zvejnieki tiek aicināti būt par cilvēku zvejniekiem	4:18–22	1:16–20			
Brīnumainā zivju tiklu piepildīšana			5:1–11		

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Divpadsmitie tiek aicināti un ordinēti	10:1-4	3:13-19	6:12-16		1. Nef. 13:24-26, 39-41; M&D 95:4
Kalna sprediķis	5-7		6:17-49		3. Nef. 12-14
Tā Kunga lūgšana	6:5-15		11:1-4		3. Nef. 13:5-15
Atraitnes dēla augšāmcelšana			7:11-15		
Sieviete iesvaida Jēzus kājas			7:36-50		
Jēzus līdzības ir īsi stāstiņi, kas salīdzina kādu parastu priekšmetu vai notikumu ar patiesu principu. Jēzus bieži tās izmantoja, lai mācītu garīgas patiesības.					
Sējējs:	13:3-9, 18-23	4:3-9, 14-20	8:4-8, 11-15		
Nezāles:	13:24-30, 36-43				M&D 86:1-7
Sinepju graudiņš:	13:31-32	4:30-32	13:18-19		
Raugi:	13:33		13:20-21		
Tīrumā apslēpta manta:	13:44				
Sevišķi dārga pārle:	13:45-46				
Zvejnieka tīkls:	13:47-50				
Nama kungs:	13:51-52				
Cietsirdīgais kalps:	18:23-35				
Labais gans:				10:1-21	3. Nef. 15:17-24
Labais samarietis:			10:25-37		
Pazemība, kāzu mielasts:			14:7-11		
Viesības:			14:12-24		
Nomaldījusies avs:	skat. arī 18:12-14		15:1-7		
Pazudušais grasis:			15:8-10		
Izšķērdīgais dēls:			15:11-32		
Netaisnais nama pārvaldnieks:			16:1-13		
Lācars un bagātais vīrs:			16:14-15, 19-31		
Netaisnais tiesnesis:			18:1-8		

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Strādnieki vinadārzā:	20:1-16	skat. arī 10:31			
Mārciņas (minas):			19:11-27		
Divi dēli:	21:28-32				
Ļaunie dārznieki:	21:33-46	12:1-12	20:9-19		
Ķēniņa dēla kāzas:	22:1-14		salīdziniet 14:7-24		
Desmit jaunavas:	25:1-13		skat. arī 12:35-36		M&D 45:56-59
Talenti:	25:14-30				
Avis, āži:	25:31-46				
Vētras nomierināšana	8:23-27	4:35-41	8:22-25		
Ļauno garu leģiona iedzīšana cūkās	8:28-34	5:1-20	8:26-29		
Jaira meitas augšāmcelšana	9:18-20, 23-26	5:21-24, 35-43	8:41-42, 49-56		
Sievietes, kas sirga ar asiņošanu, izdziedināšana	9:20-22	5:25-34	8:43-48		
Pavēle Divpadsmitajiem	10:5-42	6:7-13	9:1-6		M&D 18
Piecu tūkstošu paēdināšana	14:16-21	6:33-44	9:11-17	6:5-14	
Jēzus staigā pa ūdeni	14:22-33	6:45-52		6:15-21	
Spreidķis par dzīvības maizi				6:22-71	
Pētera liecība par Kristu	16:13-16	8:27-29	9:18-21		
Pēterim apsolītas valstības atslēgas	16:19				
Apskaidrošana, priesterības atslēgu nodošana	17:1-13	9:2-13	9:28-36		M&D 63:20-21; 110:11-13
Septiņdesmitie tiek iecelti un sūtīti			10:1-12		M&D 107:25, 34, 93-97; 124:138-140
Neredzīgā cilvēka izdziedināšana sabatā				9	
Lācara atdzīvināšana				11:1-53	

Notikums	Mateja evaņģēlijs	Marka evaņģēlijs	Lūkas evaņģēlijs	Jāņa evaņģēlijs	Pēdējo dienu atklāsme
Desmit spitālīgo izdziedināšana			17:11–19		
Bērn svētīšana	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Marija iesvaida Kristus kājas	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Triumfālā ieiešana	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Naudas mijēji izdzīti no tempļa	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Atraītnes artava		12:41–44	21:1–4		
Jeruzālemes iznīcināšana un Otrās Atnākšanas zīmes	24	13	21:5–38		M&D 45:16–60; DžS—M 1
Jēzus pēdējie svētki; iedibināts Svētais Vakarēdiens; norādījumi Divpadsmitajiem; kāju mazgāšana mācekļiem	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jēzus ir vīnakoks				15:1–8	
Jēzus ciešanas Ģetzemanē	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2. Nef. 9:21–22; Mos. 3:5–12; M&D 19:1–24
Jūdas nodevība	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Tiesāšana pie Kajafas	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Tiesāšana pie Pilāta	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Tiesāšana pie Hēroda			23:7–12		
Jēzus tiek pērts ar pletni un izsmiets	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Krustā sišana	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3. Nef. 8:5–22; 10:9
Augšāmcelšanās	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jēzus parādīšanās mācekļiem		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jēzus parādīšanās Tomam				20:24–29	
Uzkāpšana debesīs		16:19–20	24:50–53		

IZVILKUMI NO DŽOZEFA SMITA VEIKTĀ BĪBELES TULKOJUMA

Tālāk ir dotas izvēlētas daļas no Džozefa Smita veiktā Kēniņa Jēkaba Bībeles versijas tulkojuma (DžST). Tas Kungs iedvesmoja pravieti Džozefu Smitu atjaunot patiesības Kēniņa Jēkaba Bībeles tekstā, kas bija pazaudētas vai izmainītas, kopš tika pierakstīti Bībeles sākotnējie vārdi. Šis atjaunotās patiesības izskaidroja mācību un padarīja Rakstus saprotamākus.

Dēļ tā, ka Tas Kungs atklāja Džozefam zināmas patiesības, ko sākotnējie autori kādreiz bija pierakstījuši, Džozefa Smita Tulkojums nav līdzīgs nevienam citam Bībeles tulkojumam pasaulē. Šajā nozīmē vārds *tulkojums* ir izmantots plašākā un atšķirīgā veidā nekā parasti, jo Džozefa tulkojums bija vairāk atklāsmē nekā burtisks tulkojums no vienas valodas uz citu.

Džozefa Smita veiktais Kēniņa Jēkaba Bībeles tulkojums ir saistīts ar vairākām Mācības un Derību nodaļām vai ir minēts tajās (skat. 37., 45., 73., 76., 77., 86., 91. un 132. nodaļu). Turklāt Mozus grāmata un Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs ir izraksti no Džozefa Smita Tulkojuma.

Lai iegūtu plašāku informāciju par Džozefa Smita Tulkojumu, skat. „Džozefa Smita Tulkojums (DžST)” Svēto Rakstu ceļvedī.

Tālāk dotais piemērs parāda izvēlētu daļu no Džozefa Smita Tulkojuma:

Ši atsauce, kas ir treknākiem burtiem, ir fragments no Džozefa Smita veiktā Kēniņa Jēkaba Bībeles tulkojuma. Tādēļ, ka ar viņa tulkojumu tika atjaunoti vārdi Bībeles tekstā, pantu numuri var atšķirties no tā izdevuma, ko izmantojat jūs.

DžST, Mateja 4:1, 5–6, 8–9.

Salīdziniet ar Mateja 4:1, 5–6, 8–9; līdzīgas izmaiņas tika veiktas Lūkas 4:2, 5–11.

Ši norāde attiecas uz Bībeles pantiem, kas būtu jāsalīdzina ar Džozefa Smita Tulkojumu.

Jēzus tiek Gara, nevis Sātana, vests.

Šis apgalvojums paskaidro, kuru mācību Džozefs izskaidroja ar savu tulkojumu.

1 Tad Jēzus tika Gara aizvests tukšnesī, lai būtu ar Dievu.

5 Tad Jēzus tika paņemts uz svēto pilsētu, un Gars uzlika viņu pašā tempļa smailē.

6 Tad velns nāca pie Viņa un sacīja: Ja Tu esi Dieva Dēls, meties lejā, jo stāv rakstīts: Viņš uzdos Saviem eņģeļiem rūpēties par tevi, un uz rokām tie tevi nesīs, lai nekad tu savu kāju nepie-dauzi pie akmens.

8 Un atkal Jēzus bija Garā, un Tas paņēma Viņu uz ļoti augstu kalnu un parādīja Viņam visas pasaules valstības un to godību.

9 Un velns nāca pie Viņa atkal un sacīja: To visu es Tev gribu dot, ja Tu metīsies zemē un pielūgsi mani.

Šis ir teksts, kā to pārtulkoja Džozefs Smits. (Slīpraksts ir pievienots, lai parādītu atšķirības no Kēniņa Jēkaba versijas formulējuma.)

DŽST, 1. Mozus 1:1–8:18.

Salīdziniet ar 1. Mozus
1:1–6:13.

Šo Bībeles tekstu atjaunoja Džozefs Smits, un tas ir publicēts Dārgajā Pērlē kā fragmenti no Mozus grāmatas.

DŽST, 1. Mozus 9:4–6.

Salīdziniet ar 1. Mozus
8:20–22.

Pēc plūdiem Noa lūdz Tam Kungam turpmāk vairs nenolādēt Zemi.

4 Un Noa uzcēla altāri Tam Kungam un ņēma no katra šķīsta lopa un no katra šķīsta putna, un nesa dedzināmos upurus uz altāra; un pateicās Tam Kungam un tapa liksms savā sirdī.

5 Un Tas Kungs runāja uz Nou, un Viņš svētīja viņu. Un Noa saoda patikamu smaržu, un viņš teica savā sirdī:

6 Es piesaukšu Tā Kunga Vārdu, lai Viņš turpmāk vairs nenolādētu zemi cilvēka dēļ, jo cilvēka sirds tieksmes ir ļaunas no mazām dienām; un lai Viņš turpmāk vairs neiznīcinātu visu dzīvo, kā Viņš to ir darījis, kamēr zeme pastāvēs;

DŽST, 1. Mozus 9:10–15.

Salīdziniet ar 1. Mozus
9:4–9.

Cilvēks ir atbildīgs par dzīvnieku un cilvēku asins izliešanu. Dievs noslēdz ar Nou un viņa dēliem to pašu derību, ko Viņš noslēdza ar Ēnohu.

10 Bet visas miesas asinis, ko Es jums esmu devis uzturam, tiks izlietas zemē, kura pieņem tās dzīvību, un asinis jums nebūs ēst.

11 Un noteikti asinīm nebūs tikt izlietām, tikai jūsu uzturam, lai glābtu jūsu dzīvību; un ik-

viena zvēra asinis Es atprasīšu no jūsu rokām.

12 Un kas izlej cilvēka asinis, caur cilvēkiem tā asinis tiks izlietas; jo cilvēkam nebūs izliet cilvēka asinis.

13 Par pavēli Es dodu, ka katram cilvēka brālim būs sargāt cilvēka dzīvību, jo pēc Sava paša tēla Es cilvēku esmu radījis.

14 Un pavēli Es dodu jums: Esiet auglīgi un vairojieties, nesiet pārpilnībā uz zemes un vairojieties uz tās.

15 Un Dievs runāja uz Nou un viņa dēliem lūdz ar viņu, sacīdams: Un Es, lūk, Es nodibināšu Savu derību ar jums, ko Es noslēdzu ar jūsu tēvu Ēnohu, attiecībā par jūsu pēcnācējiem pēc jums.

DŽST, 1. Mozus 9:21–25.

Salīdziniet ar 1. Mozus
9:16–17.

Dievs noliek debesīs varavīksni kā atgādinājumu par Savu derību ar Ēnohu un Nou. Pēdējās dienās Pirmdzimtā Baznīcas vispārējā sapulce pievienosies taisnīgajiem uz zemes.

21 Un varavīksne būs mākoņos; un Es uzlūkošu to, lai Es atcerētos mūžīgo derību, ko Es noslēdzu ar tavu tēvu Ēnohu; ka tad, kad cilvēki turēs visas Manas pavēles, Ciāna atkal nāks uz zemi, Ēnoha pilsēta, ko Es esmu paņēmis pie Sevis.

22 Un šī ir Mana mūžīgā derība, ka tad, kad tavi pēcteči pieņems patiesību un raudzīsies augšup, tad Ciāna raudzīsies lejup, un visas debesīs drebēs liksmē, un zeme trīcēs priekā;

23 un pirmdzimtā baznīcas vispārējā sapulce nāks lejā no debesīm

un iemantos zemi, un tai būs vieta, līdz nāks gals. Un šī ir Mana mūžīgā derība, ko Es noslēdzu ar tavu tēvu Ēnohu.

24 *Un varavīksne būs mākoņos, un Es apstiprināšu Savu derību ar tevi, ko Es esmu noslēdzis starp Mani un tevi par ikvienu dzīvu radību no visas miesas, kas būs uz zemes.*

25 *Un Dievs sacīja uz Nou: Šī ir tās derības zīme, ko Es esmu apstiprinājis starp Mani un tevi, par visu miesu, kas būs uz zemes.*

DŽST, 1. Mozus 14:25–40.

Salīdziniet ar 1. Mozus 14:18–20.

Melhisedeks svētī Ābrāmu. Tiek aprakstīta Melhisedeka izcilā kalpošana un Melhisedeka priesterības spēks un svētības.

25 *Un Melhisedeks pacēla savu balsi un svētīja Ābrāmu.*

26 *Tad nu Melhisedeks bija ticības vīrs, darīja taisnus darbus; un vēl kā bērns viņš bijās Dieva un apturēja lauvu rikles, un nodzēsa uguns spēku.*

27 *Un tā, būdams Dieva atzīts, viņš tika ordinēts par Augsto priesteri pēc tās derības kārtas, ko Dievs bija noslēdzis ar Ēnohu.*

28 *Tā bija pēc Dieva Dēla kārtas; šī kārtā nāca nedz no cilvēka, nedz no cilvēka gribas, nedz no tēva vai mātes, nedz no dienu sākuma, nedz no dienu gala, bet no Dieva;*

29 *un tā tika nodota cilvēkiem ar Viņa paša balss aicinājumu, atbilstoši Viņa paša gribai, visiem tiem, kas ticēja Viņa Vārdam.*

30 *Jo Dievs zvērējis Ēnoham un*

viņa pēcnācējiem ar zvērestu pie Sevis paša, ka katram, kas būs ordinēts pēc šīs kārtas un aicinājuma, būs spēks, ar ticību, gāzt kalnus, sadalīt jūras, nosusināt ūdeņus, pagriezt tos viņu tecējumos;

31 *nostāvēt pret tautu karapulkiem, sadalīt zemi, saraut ikvienu saiti, stāvēt Dieva klātbūtnē; darīt visu saskaņā ar Viņa gribu, saskaņā ar Viņa pavēli, pakļaut valdības un varas; un tas ar Dieva Dēla gribu, kurš bija pirms pasaules radīšanas.*

32 *Un cilvēki, kam bija šī ticība, nonākuši līdz šai Dieva kārtai, tika pārveidoti un paņemti uz debesīm.*

33 *Un tad nu Melhisedeks bija šīs kārtas priesteris; tādējādi viņš nodibināja mieru Sālemā un tika saukts par miera valdnieku.*

34 *Un viņa laudis staigāja taisnībā un sasniedza debesis, un meklēja pēc Ēnoha pilsētas, ko Dievs pirms tam bija paņēmis, atšķirdams to no zemes, pataupīdams to pēdējām dienām jeb pasaules galam;*

35 *un bija sacījis un zvērējis ar zvērestu, ka debesis un zeme sanāks kopā un Dieva dēli tiks pārbaudīti kā ar uguni.*

36 *Un šis Melhisedeks, būdams tā nodibinājis taisnību, tika savu ļaužu saukts par debesu ķēniņu jeb, citiem vārdiem, miera ķēniņu.*

37 *Un viņš pacēla savu balsi, un viņš svētīja Ābrāmu, būdams Augstais priesteris un Dieva krātuves turētājs;*

38 *tas, kuru Dievs bija nolīcis saņemt desmitās tiesas nabagajiem.*

39 *Tādēļ Ābrāms maksāja viņam desmito tiesu no visa, kas vi-*

ņam bija, no visām bagātībām, kas viņam piederēja, ko Dievs viņam bija devis vairāk, nekā viņam bija vajadzīgs.

40 Un notika, ka Dievs svētīja Ābrāmu un deva viņam bagātības, un godu, un zemes mūžīgā valdījumā; saskaņā ar to derību, ko viņš bija noslēdzis, un saskaņā ar tām derībām, ar ko Melhisedeks bija svētījis viņu.

DŽST, 1. Mozus 15:9–12.

Salīdziniet ar 1. Mozus 15:1–6.

Ābrahāms mācās par Augšāmcelšanos un vizijā redz Jēzus laicīgo kalpošanu.

9 Un Ābrāms sacīja: Dievs Tas Kungs, kā Tu man dosi šo zemi mūžīgā mantojumā?

10 Un Tas Kungs sacīja: Pat ja tu būtu miris, vai Es tomēr nevarētu to tev dot?

11 Un ja tu mirsi, tomēr tā tev piederēs, jo diena nāk, kad Cilvēka Dēls dzīvos; bet kā Viņš var dzīvot, ja Viņš nav miris? Viņam vispirms jātop atdzīvinātam.

12 Un notika, ka Ābrāms raudzījās un redzēja Cilvēka Dēla dienas, un kļuva liksms, un viņa dvēsele atrada mieru, un viņš ticēja Tam Kungam; un Tas Kungs pieskaitīja viņam to par taisnību.

DŽST, 1. Mozus 17:3–12.

Salīdziniet ar 1. Mozus 17:3–12.

Cilvēki neklausā evaņģēlija priekšrakstiem, tostarp kristīšanai. Dievs izskaidro Ābrahāmam apgraizīšanas derību un to, kādā vecumā bērni kļūst atbildīgi.

3 Un notika, ka Ābrāms nometās uz sava vaiga un piesauca Tā Kunga Vārdu.

4 Un Dievs runāja ar viņu, sacīdams: Mani ļaudis ir novirzījušies no Maniem priekšrakstiem un nav turējuši Manus rituālus, ko Es devu viņu tēviem;

5 un viņi nav ievērojuši Manu iesvaidīšanu un apglabāšanu jeb kristīšanu, ko Es tiem pavēlēju;

6 bet ir novērsušies no pavēles un uzņēmušies bērnu mazgāšanu un aplacīšanas asinis;

7 un ir sacījuši, ka taisnīgā Ābela asinis tika izlietas par grēkiem; un nav zinājuši, ar ko tie ir atbildīgi Manā priekšā.

8 Bet attiecībā uz tevi, lūk, Es noslēgšu ar tevi Savu derību, un tu būsi par tēvu daudzām tautām.

9 Un šo derību Es slēdzu, lai tavi bērni būtu zināmi starp visām tautām. Tavu vārdu arī vairs nebūs saukt: Ābrāms, bet tavam vārdam būs būt: Ābrahāms; jo par daudzgu tautu tēvu Es tevi esmu nolīcis.

10 Un Es tevi darīšu ļoti auglīgu, un daudzām tautām būs nākt no tevis, un ķēniņi nāks no tevis un no taviem pēcnācējiem.

11 Un Es nodibināšu apgraizīšanas derību ar tevi, un tā būs Mana derība starp Mani un tevi un taviem pēcnācējiem pēc tevis viņu paaudzēs; lai tu uz visiem laikiem varētu zināt, ka bērni nav atbildīgi Manā priekšā, līdz viņi nav astoņus gadus veci.

12 Un tev būs censties turēt visas Manas derības, ko Es derēju ar taviem tēviem; un tev būs turēt pavēles, ko Es esmu devis tev ar Savu paša muti, un Es būšu Dievs tev un taviem pēcnācējiem pēc tevis.

DŽST, 1. Mozus 17:23–24.

Salīdziniet ar 1. Mozus
17:17–18.

Ābrahāms priecājas par pravietojumu par
Izāka dzimšanu un lūdz par Ismaēlu.

23 Tad Ābrahāms nometās uz
sava vaiga un *priecājās*, un sa-
cīja savā sirdī: Bērns piedzims
tam, kurš ir simts gadus vecs,
un Sāra, kura ir deviņdesmit ga-
dus veca, *dzemdēs*.

24 Un Ābrahāms sacīja uz
Dievu: Ak, kaut Ismaēls dzīvotu
taisnīgi Tavā priekšā.

DŽST, 1. Mozus 19:9–15.

Salīdziniet ar 1. Mozus
19:8–10.

Lats pretojas Sodomā notiekošajām ļau-
darībām, un eņģeļi viņu aizsargā.

9 Un viņi sacīja *uz to*: Ej nost.
Un viņi bija dusmīgi uz viņu.

10 Un viņi sacīja *savā* starpā:
Šis vīrs nāca, lai dzīvotu mūsu
vidū, un tagad viņš gribēs būt par
soģi; tagad mēs viņam darīsim
vairāk ļauna nekā tiem.

11 Tādēļ viņi sacīja *uz to vīru*:
Mēs nemsim tos vīrus un tavas
meitas arī; un mēs rīkosimies ar
tiem, kā mēs uzskatīsim par labu.

12 Tad nu tas bija pēc Sodomas
ļauandarības.

13 Un Lats sacīja: Redziet,
man ir divas meitas, kuras vīru
nav pazinušas; ļaujiet man, es
lūdzu jūs, *lūgt, mani brāļi, lai es*
tās varētu nevest laukā pie jums;
un jūs nerīkosities ar tām, kā uz-
skatīsiet par labu savās acīs;

14 jo Dievs neattaisnos Savu
kalpu šajā lietā; tādēļ ļaujiet man
lūgt, mani brāļi, tikai to, ka šiem
vīriem jūs neko nedarīsiet, lai viņi

varētu rast mieru manā namā; jo
tādēļ viņi nāca mana jumta pa-
vēnī.

15 Un viņi bija dusmīgi uz Latu
un pienāca, lai uzlauztu dur-
vis, bet Dieva eņģeļi, kas bija svēti
vīri, izstiepa savu roku un ie-
vilka Latu namā pie sevis, un
aizbultēja durvis.

DŽST, 1. Mozus 21:31–32.

Salīdziniet ar 1. Mozus
21:32–34.

Ābrahāms pielūdz mužīgo Dievu.

31 Tad Abimelehs un Pikols,
viņa karaspēka virspavēlnieks,
cēlās, un viņi dēstīja birzi Bēršebā
un tur piesauca Tā Kunga Vārdu;
un viņi atgriezās filistiešu zemē.

32 Un Ābrahāms pielūdza mū-
žīgo Dievu un dzīvoja kā sve-
šinieks filistiešu zemē daudz
dienu.

DŽST, 1. Mozus 48:5–11.

Salīdziniet ar 1. Mozus
48:5–6.

Efraims un Manase kļūst par Israēla cil-
tīm. Tāpat kā Jāzeps senatnē izglāba savu
ģimeni laicīgi, viņa pēcnācēji izglābs Isra-
ēlu garīgi pēdējās dienās.

5 Un tagad, no taviem di-
viem dēliem, Efraima un Ma-
nases, kas tev piedzima Ēģiptes
zemē, pirms es nācu pie tevis uz
Ēģipti; lūk, viņi ir mani, un manu
tēvu Dievs svētīs viņus; tāpat kā
Rūbens un Simeons viņi tiks svē-
tīti, jo viņi ir mani; tādēļ viņi tiks
saukti manā vārdā. (Tādēļ tie tika
saukti Israēls.)

6 Un tavi bērni, ko tu dzem-
dēsi pēc viņiem, būs tavi un tiks
saukti pēc savu brāļu vārda savā
mantojumā, ciltīs; tādēļ viņi tika

saukti par Manases cilti un Efraima cilti.

7 Un Jēkabs sacīja uz Jāzepu: Kad manu tēvu Dievs parādījās man Lūzā, Kānaāna zemē, Viņš zvērēja man, ka Viņš dos man un maniem pēcnācējiem šo zemi mūžīgā īpašumā.

8 Tādēļ, ak mans dēls, Viņš ir svētījis mani, izaudzinot tevi būt par kalpu man, izglābjot manu namu no nāves;

9 izglābjot manus ļaudis, tavus brāļus, no bada, kas bija smags tai zemē; tādēļ tavu tēvu Dievs svētīs tevi un tavu gurnu augļus, ka tie būs svētīti pāri pār taviem brāļiem un pāri pār tava tēva namu;

10 jo tu esi uzvarējis, un tava tēva nams ir noliecies tavā priekšā, patiesi tā, kā tas tika tev parādīts, pirms tu tiki pārdots uz Ēģipti ar tavu brāļu rokām; tādēļ tavi brāļi lieksies tavā priekšā no paaudzes paaudzē, tavu gurnu augļiem mūžīgi;

11 jo tu būsi gaišma manai tautai, lai atbrīvotu tos viņu gūsta dienās no jūga; un nestu glābšanu tiem, kad tie būs pilnīgi noliekušies zem grēka.

DŽST, 1. Mozus 50:24–38.

Salīdziniet ar 1. Mozus 50:24–26; 2. Nefija 3:4–22.

Jāzeps Ēģiptē pravieto par Mozu, kurš atbrīvos Israēlu no ēģiptiešu jūga; viņš pravieto par Jāzepa pēcnācēju zaru, kas tiks aizvests uz tālu zemi, kur viņi tiks pieminēti Tā Kunga derībās; viņš pravieto par to, ka Dievs pēdējās dienās aicinās pravieti, kuru sauks Jāzeps (Džozefs), lai apvienotu Jūdas un Jāzepa pierakstus; viņš arī pravieto par Āronu, kurš kalpos par Mozus runasvīru.

24 Un Jāzeps sacīja uz saviem

brāļiem: Es mirstu un aizeju pie saviem tēviem; un es dodos lejā savā kapā ar prieku. Lai mana tēva Jēkaba Dievs ir ar jums, lai atbrīvotu jūs no ciešanām jūsu jūga dienās; jo Tas Kungs ir piemeklējis mani, un es esmu saņēmis Tā Kunga solījumu, ka no manu gurnu augļiem Dievs Tas Kungs cels taisnīgu zaru no maniem gurniem; un tev, kuru mans tēvs Jēkabs sauca par Israēlu, pravieti (ne jau Mesiju, kurš tiek saukts Šilo); un šis pravietis atbrīvos manu tautu no Ēģiptes tava jūga dienās.

25 Un notiks, ka viņi tiks atkal izkaisīti; un zars tiks nolauzts un tiks aizvests uz tālu zemi; tomēr viņi tiks pieminēti Tā Kunga derībās, kad Mesija nāks; jo Viņš tiks pasludināts tiem pēdējās dienās Gara spēkā un izvedīs tos no tumsas gaismā; laukā no apslēptās tumsības un laukā no gūsta brīvībā.

26 Gaišreģi radīs Tas Kungs, mans Dievs, kurš būs izraudzīts gaišreģis maniem gurnu augļiem.

27 Tā saka Tas Kungs, manu tēvu Dievs, uz mani: Izraudzītu gaišreģi Es celšu no tavu gurnu augļiem, un viņš būs augstu cienīts starp tavu gurnu augļiem; un viņam Es došu pavēli, ka viņam ir jāveic darbs priekš tavu gurnu augļiem, viņa brāļiem.

28 Un viņš vedīs tos pie zināšanām par derībām, kuras Es esmu noslēdzis ar taviem tēviem, un viņš darīs ikvienu darbu, ko Es viņam pavēlēšu.

29 Un Es padarīšu viņu varenu Savās acīs, jo viņš darīs Manu darbu; un viņš būs tikpat varens kā tas, kuru, kā Es esmu teicis, Es

celšu jums, lai atbrīvotu Savus ļaudis, ak Israēla nams, no Ēģiptes zemes; jo gaišrēgi Es celšu, lai atbrīvotu Savus ļaudis no Ēģiptes zemes, un viņš tiks saukts par Mozu. Un pēc šī vārda jūs zināsīt, ka viņš ir no tava nama; jo viņu audzinās ķēniņa meita, un viņš tiks saukts par viņas dēlu.

30 Un vēl, gaišrēgi Es celšu no tavu gurnu augļiem, un viņam Es došu varu nest Manu vārdu tavu gurnu pēcnācējiem; un nest ne tikai Manu vārdu, saka Tas Kungs, bet pārliecināt viņus par Manu vārdu, kas jau būs izgājis viņu vidū pēdējās dienās;

31 tāpēc tavu gurnu augļi rakstīs, un Jūdas gurnu augļi rakstīs; un tas, kas tiks uzrakstīts no tavu gurnu augļiem, un arī tas, kas tiks uzrakstīts no Jūdas gurnu augļiem, saaus kopā, lai satriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru starp tavu gurnu augļiem, pēdējās dienās novedot tos pie zināšanām par viņu tēviem; un arī pie zināšanām par Manām derībām, saka Tas Kungs.

32 Un no nespēka viņš tiks darīts stiprs tanī dienā, kad Mans darbs risināsies starp visiem Maniem ļaudīm, kas atjaunos tos, kas ir no Israēla nama, pēdējās dienās.

33 Un šo gaišrēgi Es svētīšu, un tie, kas centīsies iznīcināt viņu, tiks satriekti; jo šo solījumu Es dodu tev, jo Es atcerēšos tevi no paaudzes paaudzē; un viņa vārds tiks saukts Jāzeps, un tas būs pēc viņa tēva vārda; un viņš būs līdzīgs tev; jo tā lieta, kuru Tas Kungs īsteno ar viņa roku, novedīs Manus ļaudis pie glābšanas.

34 Un Tas Kungs zvērēja Jāzepam, ka Viņš saglabās viņa pēcnācējus uz visiem laikiem, sakot: Es celšu Mozu, un zizlis būs viņa rokā, un viņš sapulcinās kopā Manus ļaudis, un viņš vedīs tos kā ganāmpulku, un viņš sitīs Sarkanās jūras ūdeņus ar šo zizli.

35 Un viņš spriedīs tiesu un rakstīs Tā Kunga vārdu. Un viņš nerunās daudz vārdu, jo Es rakstīšu viņam Savu bauslību ar Savas rokas pirkstu. Un Es iecelšu viņam runātāju, un viņa vārds tiks saukts Ārons.

36 Un tas arī tiks darīts tev pēdējās dienās, patiesi kā Es esmu zvērējis. Tādēļ Jāzeps teica saviem brāļiem: Dievs noteikti jūs apmeklēs un izvedīs jūs no šīs zemes uz to zemi, ko Viņš zvērēja Ābrahāmam un Īzākam, un Jēkabam.

37 Un Jāzeps apliecināja daudzas citas lietas saviem brāļiem un nozvērēja Israēla bērņus, teikdams uz tiem: Dievs noteikti jūs apmeklēs, un jums būs aizvest manus kaulus no šejienes.

38 Tā Jāzeps nomira, kad viņš bija simts un desmit gadus vecs; un viņi to iebalzamēja, un viņi ielika to šķirstā Ēģiptē; un Israēla bērņi to neapglabāja, lai viņš tiktu aiznests un guldīts kapenē ar savu tēvu. Un tā viņi atcerējās to zvērestu, ko viņi bija tam zvērējuši.

DžST, 2. Mozus 4:21.

Salīdziniet ar 2. Mozus 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; 5. Mozus 2:30.

Tas Kungs nav atbildīgs par faraona ciet-sirdību. Skat. arī DžST, 2. Mozus 7:3, 13;

9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; katra norāde, pareizi pārtulkota, parāda, ka faraons pats nocietināja savu sirdi.

21 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: Kad tu dosies, lai atgriezies Ēģiptē, skaties, lai tu darītu visus tos brīnumus faraona priekšā, ko Es esmu licis tavā rokā, un Es likšu, lai tev veiktos, bet faraons nocietinās savu sirdi, un viņš neļaus ļaudīm iet.

DŽST, 2. Mozus 4:24–27.

Salīdziniet ar 2. Mozus 4:24–27.

Kad Tas Kungs draud nogalināt Mozu par to, ka viņš neapgraiza savu dēlu, Cipora izglābj viņa dzīvību, pati izpildot šo priekšrakstu. Mozus atzīstas savā grēkā.

24 Un notika, ka Tas Kungs parādījās viņam, kad viņš bija ceļā, pie naktsmītnes. Tas Kungs bija dusmīgs uz Mozu, un Viņa roka bija gatava krist pār viņu, lai viņu nonāvētu; jo viņš nebija apgraizījis savu dēlu.

25 Tad Cipora ņēma asu akmeni un apgraizīja savu dēlu, un nometa akmeni pie viņa kājām, un sacīja: Noteikti tu esi man asins vīrs.

26 Un Tas Kungs pasargāja Mozu un ļāva viņam iet, tāpēc ka Cipora, viņa sieva, apgraizīja bērnu. Un viņa teica: Tu esi asins vīrs. Un Mozum bija kauns, un viņš paslēpa savu vaigu no Tā Kunga, un teica: Es esmu grēkojis Tā Kunga priekšā.

27 Un Tas Kungs sacīja uz Āronu: Ej Mozum pretī tukšnesī. Un viņš gāja un satika viņu Dieva kalnā; kalnā, kur Dievs parādījās viņam; un Ārons skūpstīja viņu.

DŽST, 2. Mozus 18:1.

Salīdziniet ar 2. Mozus 18:1.

Jetrus ir augstais priesteris.

1 Kad Jetrus, Midiānas Augstais priesteris, Mozus sievatevs, izdzirdēja par visu, ko Dievs Mozum un Savai tautai Israēlam bija darījis, un ka Tas Kungs Israēlu bija izvedis no Ēģiptes;

DŽST, 2. Mozus 22:18.

Salīdziniet ar 2. Mozus 22:18.

Slepavām nebūs dzīvot.

18 Tev nebūs pieļaut, ka slepkava dzīvo.

DŽST, 2. Mozus 32:14.

Salīdziniet ar 2. Mozus 32:14.

Tas Kungs pasargās tos israēliešus, kas nožēlos grēkus.

14 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: Ja viņi nožēlos to ļaunumu, ko viņi ir darījuši, Es saudzēšu viņus un novērsīšu savas kvēlās dusmas; bet, lūk, tu izpildīsi spriedumu pār visiem, kas nožēlos šo ļaunumu šajā dienā. Tādēļ skaties, ka tu dari to, ko Es tev esmu pavēlējis, vai arī Es izpildīšu visu to, ko Es biju nodomājis darīt Savai tautai.

DŽST, 2. Mozus 33:20, 23.

Salīdziniet ar 2. Mozus 33:20, 23.

Neviens grēcīgs cilvēks nevar redzēt Dieva vaigu un dzīvot.

20 Un Viņš sacīja uz Mozu: Tu nevari redzēt Manu vaigu šajā brīdī, lai Manas dusmas ne-

iedegtos arī pret tevi un Es neiznīcinātu tevi un tavus ļaudis; jo nebūs nevienam cilvēkam no viņiem redzēt Mani šajā laikā un palikt dzīvam, jo viņi ir ārkārtīgi grēcīgi. Un neviens grēcīgs cilvēks nekad nav redzējis, nedz arī kādreiz būs kāds grēcīgs cilvēks, kas redzēs Manu vaigu un paliks dzīvs.

23 Un Es noņemšu Savu roku, un tu Mani redzēsi no muguras, bet Mans vaigs nebūs redzams kā citās reizēs; jo Es esmu dusmīgs uz Savu tautu Israēlu.

DžST, 2. Mozus 34:1–2, 14.

Salīdziniet ar 2. Mozus 34:1–2, 14; M&D 84:21–26.

Dievs atkal raksta likumu uz akmens plāksnēm, kuras sagatavoja Mozus, taču paņem prom no Israēla bērniem Melhisedeka priesterību un tās priekšrakstus. Tā vietā Viņš tiem dod miesīgo baušļu likumu.

1 Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: Izkal divas citas akmens plāksnes, tādas kā iepriekšējās, un Es rakstīšu arī uz tām likuma vārdus, tāpat kā tie bija rakstīti uz pirmajām plāksnēm, kuras tu sasiiti; bet tas nebūs tāpat kā uz pirmajām, tāpēc, ka es paņēmu prom priesterību no viņu vidus; tādēļ Mana svētā kārta un tās priekšraksti neies tiem pa priekšu; jo Mana klātbūtne neies viņu vidū, lai Es viņus neiznīcinātu.

2 Bet es došu viņiem likumu, kā no sākuma, bet tas būs pēc miesīgo baušļu likuma, jo Es esmu zvērējis Savā niknumā, ka viņi neieies Manā klātbūtnē, Manā atdusā, savas klejošanas dienās. Tādēļ dari, kā Es esmu tev pavēlējis, un esi

gatavs no rīta, un uzkāp Sinaja kalnā, un nostājies tur Manā priekšā kalna galā.

Jehova ir viens no Vārdiem, ar kuru Vecās Derības ļaudis pazīst To Kungu Jēzu Kristu.

14 Jo tev nebūs pielūgt nevienu citu Dievu; jo Tas Kungs, kura vārds ir *Jehova*, ir greizsirdīgs Dievs.

DžST, 5. Mozus 10:2.

Salīdziniet ar 5. Mozus 10:2.

Uz pirmajām akmens plāksnēm Dievs atklāj svētās priesterības mūžīgo derību.

2 Un Es rakstīšu uz plāksnēm tos vārdus, kas bija uz pirmām plāksnēm, kuras tu sasiiti, *izņemot svētās priesterības mūžīgās derības vārdus*, un tu liksi tās šķirstā.

DžST, 1. Samuēla 16:14–16, 23.

Salīdziniet ar 1. Samuēla 16:14–16, 23; līdzīgas izmaiņas tika veiktas 1. Samuēla 18:10 un 19:9.

Ļaunais gars, kas nāk pār Saulu, nav no Tā Kunga.

14 Bet Tā Kunga Gars atstāja Saulu, un ļauns gars, kas nebija no Tā Kunga, viņam uzbruka.

15 Un Saula kalpi sacīja uz viņu: Redzi nu, ļauns gars, kas nav no Dieva, tevi tirda.

16 Lai mūsu kungs tagad pavēl saviem kalpiem, kas ir tavā priekšā, uzmeklēt kādu vīru, kas labi prot spēlēt arfu; un notiks, kad ļaunais gars, kas nav no Dieva, tevi pārņems, tad viņš spēlēs ar savu roku, un tev paliks labi.

23 Un notika, kad ļaunais gars, *kas nebija no Dieva*, bija pārņēmis Saulu, ka Dāvids ņēma arfu un spēlēja ar savu roku; tā Sauls atspirga un jutās labi, un ļaunais gars no viņa atstājās.

DŽST, 2. Samuēla 12:13.

Salīdziniet ar 2. Samuēla 12:13.

Dāvīda smagais grēks netiek Dieva noņemts.

13 Un Dāvids sacīja Nātānam: Es esmu grēkojis pret To Kungu. Un Nātāns sacīja Dāvidam: Tas Kungs arī *nav* noņēmis tavu grēku, *tā ka* tev nebūs mirt.

DŽST, Pirmā Laiku 21:15.

Salīdziniet ar 1. Laiku 21:15.

Dievs aptur eņģeli no Jeruzālemes iznīcināšanas.

15 Un Dievs sūtīja eņģeli uz Jeruzālemi, lai to iznīcinātu. *Un eņģelis izstiepa savu roku uz Jeruzālemi, lai to iznīcinātu; un Dievs sacīja eņģelim: Apturi tagad savu roku, pietiek; jo, kad viņš sāka iznīcības darbu, Tas Kungs redzēja Israēlu, ka tas nožēloja to ļaunumu, ko bija darījis; tādēļ Tas Kungs apturēja eņģeli, kas iznīcināja, kad tas stāvēja pie jebusieša Ornana kuļamklona.*

DŽST, 2. Laiku 18:22.

Salīdziniet ar 2. Laiku 18:22.

Tas Kungs neliek melu garu praviešu mutēs.

22 Tad nu lūk, Tas Kungs ir *atradis* melu garu šo tavu praviešu mutē, un Tas Kungs ir runājis ļaunu pret tevi.

DŽST, Psalmi 11:1–5.

Salīdziniet ar Psalmi 11:1–5.

Pēdējās dienās taisnīgie bēgs uz Tā Kunga kalnu. Kad Tas Kungs nāks, Viņš iznīcinās ļaunos un atpestīs taisnīgos.

1 Tajā dienā Tu nāksi, ak Kungs; un es paļaušos uz Tevi. Tu sacīsi uz Savu tautu, jo mana auss ir dzirdējusi Tavu balsi; Tu sacīsi katrai dvēselei: Bēdziet uz Manu kalnu; un taisnīgie bēgs līdzīgi putnam, kas ir izlaists no mednieka slazda.

2 Jo ļaunie uzvelk savu stopu; rau, viņi liek savu bultu uz auklas, lai to slepeni izšautu uz sirdi godīgajiem, *lai iznīcinātu viņu pamatu.*

3 *Taču ļauno pamats tiks sagrauts, un ko viņi var darīt?*

4 *Jo Tas Kungs, kad Viņš nāks Savā svētajā templī, sēdēdams uz Dieva troņa debesīs, Viņa acis caurdurs ļaunos.*

5 Lūk, Viņa plakstiņi pārbaudīs cilvēku bērņus, un Viņš atpestīs taisnīgos, un viņi tiks pārbaudīti. Tas Kungs mīl taisnīgos, bet ļauno un to, kas mīl varas darbus, Viņa dvēsele ienīst.

DŽST, Psalmi 14:1–7.

Salīdziniet ar Psalmi 14:1–7.

Psalmists redz patiesības pazaudēšanu pēdējās dienās un ar nepacietību gaida Cīanas izveidošanu.

1 *Muļķis ir sacījis savā sirdī: Nav neviēna cilvēka, kas būtu redzējis Dievu. Tādēļ, ka Viņš neparādās mums, tāpēc Dieva nav. Lūk, tādi ir samaitāti; viņi ir darījuši negantus darbus, un neviens no viņiem nedara labu.*

2 Jo Tas Kungs noraudzījās no debesīm uz cilvēku bērniem un ar Savu balsi sacīja uz Savu kalpu: *Meklē starp cilvēku bērniem, lai redzētu, vai ir kāds, kas saprot Dievu. Un viņš atvēra savu muti uz To Kungu un sacīja: Lūk, visi šie, kas saka, ka viņi ir Tavi.*

3 Tas Kungs atbildēja un sacīja: Viņi visi ir novirzījušies, viņi visi kopā ir kļuvuši nešķīsti, tu nevari no viņiem ieraudzīt nevienu, kas dara labu, nē, nevienu.

4 Visi, kas tiem ir par skolotājiem, ir nekrietnības darītāji, un viņos nav zināšanu. Viņi ir tie, kas apēd Manus ļaudis. Viņi ēd maizi un nepiesauc To Kungu.

5 Viņi ir lielās bailēs, jo Dievs mīt taisnīgo dzimtā. Viņš ir padoms nabaģajiem, tāpēc ka tiem ir kauns par ļaunajiem un tie bēg pie Tā Kunga pēc glābiņa.

6 Viņi kaunas no nabago padoma, tāpēc ka Tas Kungs ir viņu patvērumš.

7 Ak, kaut Ciāna, Israēla glābiņš, tiktu nodibināta ārpus debesīm. Ak Kungs, kad Tu nodibināsi Ciānu? Kad Tas Kungs atceļ Savu ļaužu gūstu, Jēkabs priecāsies, Israēls būs liksms.

DŽST, Psalmi 24:7–10.

Salīdziniet ar Psalmi 24:7–10.

Godības Ķēniņš atpestīs Savu tautu Savā atnākšanā.

7 Paceliet savas galvas, ak jūs, Jēkaba dzimta; un topiet pacilāti; un Tas Kungs stiprs un varens; Tas Kungs, kurš ir godības ķēniņš, varens kaujā, nostiprinās jūs uz mūžīgiem laikiem.

8 Un Viņš saritinās debesis un

nāks lejā pestīt Savus ļaudis; lai dotu jums mūžīgu vārdu; lai nostiprinātu jūs uz Viņa mūžīgās klints.

9 Paceliet savas galvas, ak jūs, Jēkaba dzimta; paceliet savas galvas, jūs, mūžīgās paaudzes, un Tas Kungs, ķēniņu Ķēniņš,

10 patiesi godības ķēniņš, nāks pie jums un pestīs Savus ļaudis, un nostiprinās tos taisnībā. Sela.

DŽST, Psalmi 109:4.

Salīdziniet ar Psalmi 109:4.

Mums ir jālūdz par saviem pretiniekiem.

4 Un, neskatoties uz manu mīlestību, viņi ir mani pretinieki; tomēr es turpināšu lūgt par tiem.

DŽST, Jesajas 29:1–8.

Salīdziniet ar Jesajas 29:1–8.

Vēstis, ko senie pravieši agrākos laikos sludināja Jeruzālemē, pēdējās dienās tiks sludinātas no Mormona Grāmatas, kas iznāca „no zemes”.

1 Bēdas Ariēlai, Ariēlai, pilsētai, kur Dāvids mājaja! Lieciet gadu pie gada; lai viņi nes kaujamus upurus.

2 Tomēr Es Ariēlai sagādāšu ciešanas, un būs grūtsirdība un bēdas; jo tā Tas Kungs ir sacījis uz mani: Ariēlai būs tā,

3 ka Es, Tas Kungs, aplenkšu to visapkārt un cieši ieslēgšu to ar kalnu, un Es celšu nocietinājumus pret to.

4 Un tā tiks nospiesta pie zemes un runās no zemes, un tās runa būs klusa no pīšļiem; un tās balss būs kā mirušo garu izsaucējam, no zemes, un tās runa būs čuksti no pīšļiem.

5 Turklāt tās svešinieku pūlis

būs kā mazs putekļu mākonis, un varmāku pulki būs kā pu-tošas pelavas; jā, tas notiks pie-peši, vienā acumirkli.

6 *Jo Pulku Kungs tos piemek-lēs ar pārkonu un ar zemestrīci, un lielu troksni, ar vētru un ne-gaisu, un ar postošām uguns liesmām.*

7 Un viss tautu pulks, kas cī-nās pret Ariēlu, patiesi visi, kas cīnās pret to un tās nocietināju-miem un kas sagādā tai cieša-nas, būs kā sapnis nakts vīzijā.

8 *Jā, viņiem būs kā izsalkuša-jam, kas sapņo, ka viņš, lūk, ēd, bet viņš pamostas, un viņa dvē-sele ir izsalkusi; vai kā izslāpu-šajam, kas sapņo, ka viņš, lūk, dzer, bet viņš pamostas, un, lūk, viņš ir novārdzis, un viņa dvē-sele ir izslāpusi. Jā, tieši tā būs visu to tautu pulkam, kas cīnās pret Ciānas kalnu.*

DžST, Jesajas 42:19–23.

Salīdziniet ar Jesajas 42:19–22.

Tas Kungs sūta Savu kalpu mācīt tos, kas ir izvēlējušies neredzēt vai nedzirdēt pa-tiesību; tie, kas uzklausa un paklausa, tiks darīti pilnīgi.

19 *Jo Es sūtīšu Savu kalpu pie jums, kas esat aklī; jā, vēstnesi, lai atvērtu acis aklajiem un atdarītu ausis kurlajiem;*

20 *un viņi tiks darīti pilnīgi, ne-skatoties uz viņu aklumu, ja viņi uzklausa to vēstnesi, Tā Kunga kalpu.*

21 *Tu esi tauta, kas redz dau-dzas lietas, bet tu neievēro; kas atver ausis, lai klausītos, bet tu nedzirdi.*

22 Tas Kungs *nav* apmierināts

ar tādiem ļaudīm, bet Sava tais-nīguma dēļ Viņš pastiprinās li-kumu un padarīs to godājamu.

23 *Tu esi aplaupīta un izlaupīta tauta; tavi ienaidnieki, tie visi, ir sagūstījuši tevi alās, un viņi ir ie-slodzījuši tevi cietumos; viņi ir ņē-muši tevi par upuri, un neviens neatbrīvo; kā laupījumu, un ne-viens nesaka: Atliec atpakaļ!*

DžST, Jeremijas 26:13.

Salīdziniet ar Jeremijas 26:13.

Tas Kungs nenožēlo grēkus, tos nožēlo cilvēki.

13 Tad nu labojieties savos dzīves ceļos un visā savā rī-cībā, un paklausiet Tā Kunga, jūsu Dieva, balsij, *un nožēlojiet grēkus, un Tas Kungs novērsīs to ļaunumu, ko Viņš ir pasludinā-jis pret jums.*

DžST, Amosa 7:3. Salīdziniet ar Amosa 7:3.

Tas Kungs nenožēlo grēkus, tos nožēlo cilvēki.

3 *Un Tas Kungs sacīja attiecībā uz Jēkabu: Jēkabs šo nožēlos, tādēļ Es pilnīgi neiznīcināšu viņu, saka Tas Kungs.*

DžST, Mateja 3:4–6.

Salīdziniet ar Mateja 2:4–6.

Pravieši pareģoja, ka Bētleme būs tā vieta, kur piedzims Mesija.

4 Un kad viņš bija saaicinā-jis visus tautas augstos pries-terus un rakstu mācītājus, viņš pieprasīja no viņiem, *sacīdams: Kur ir tā vieta, par kuru rakstījuši pravieši, kurā Kristum būs pie-dzimt? Jo viņš ļoti baiļojās, tomēr viņš neticēja praviešiem.*

5 Un viņi sacīja viņam: *Pra-
vieši ir rakstījuši, ka Viņam ir jā-
piedzimst Bētleme, Jūdas zemē,
jo tā viņi ir sacījuši:*

6 *Tā Kunga vārds nāca uz
mums, sakot: Un tu, Bētleme,
kas esi Jūdas zemē, tevī piedzims
Valdnieks, kurš nav mazākais
starp Jūdas valdniekiem; jo no
tevis nāks Mesija, kurš izglābs
Manu Israēla tautu.*

DžST, Mateja 3:24–26.

Salīdziniet ar Mateja 2:23.

Pirms sākt Savu kalpošanu, Jēzus pieaug
un gaida uz To Kungu.

24 *Un notika, ka Jēzus auga ar
saviem brāļiem un tapa stiprs, un
gaidīja uz To Kungu, kad pienāks
Viņa kalpošanas laiks.*

25 *Un viņš kalpoja Sava Tēva
vadībā, un Viņš nerunāja kā citi
cilvēki, nedz arī Viņš varēja tikt
mācīts; jo Viņam nevajadzēja, lai
kāds cilvēks Viņu mācītu.*

26 *Un pēc daudziem gadiem
viņa kalpošanas stunda bija tuvu.*

DžST, Mateja 3:34–36.

Salīdziniet ar Mateja 3:8–9.

Tie, kas atraidīja Jāņa Kristītāja vēsti, at-
raidīja Kristu. Dievs var padarīt par derī-
bas ļaudīm tos, kas nav no Israēla.

34 *Kāpēc gan jūs nepieņemat tā
sludināšanu, ko Dievs ir sūtījis?
Ja jūs nepieņemat šo savās sirdīs,
jūs nepieņemat Mani; un ja jūs
nepieņemat Mani, jūs nepieņemat
Viņu, kurš Mani ir sūtījis sniegt
licību; un jums nav ar ko aplāt
savus grēkus.*

35 *Tāpēc nožēlojiet grēkus un
nesiet pienācīgus grēku nožēlo-
šanas augļus;*

36 un neiedomājieties sevī sa-

*cīt: Mēs esam Ābrahāma bērni, un
tikai mēs varam radīt pēcnācējus
savam tēvam Ābrahāmam; jo es
jums saku, ka Dievs spēj no šiem
akmeņiem radīt bērnus Ābra-
hāma ģimenē.*

DžST, Mateja 3:38–40.

Salīdziniet ar Mateja
3:11–12.

Jānis Kristītājs liecina, ka Jēzum ir vara
kristīt ar Svēto Garu un uguni.

38 *Es patiesi jūs kristīju ar
ūdeni, pēc tam, kad jūs esat no-
žēlojuši grēkus; un kad nāks Tas,
par kuru es liecinu, kurš ir vare-
nāks par mani, kuram kurpes
es neesmu cienīgs nest (jeb kura
vietu es nespēju ieņemt), kā es
teicu, es patiesi jūs kristīju, pirms
Viņš nāk, lai tad, kad Viņš nāks,
Viņš varētu jūs kristīt ar Svēto
Garu un uguni.*

39 *Un tas ir Viņš, par kuru es
sniedzu licību, kuram vēteklis
ir rokā, un Viņš caurcaurēm vē-
tīs Savu klonu un savāks Savus
kviešus klētī; bet Sava laika pil-
nībā sadedzinās pelavas ar neiz-
dzēšamu uguni.*

40 *Tādā veidā nāca Jānis, slu-
dinādams un kristīdams Jordānas
upē; sniegdams licību, ka Tam,
kas nāca pēc viņa, bija vara kristīt
ar Svēto Garu un uguni.*

DžST, Mateja 3:43–46.

Salīdziniet ar Mateja
3:15–17.

Jānis kristī Jēzu ar iegremdēšanu, redz
Svēto Garu nolaižamies kā balodi un
dzird Tēva balsi.

43 *Un Jēzus atbildot sacīja vi-
ņam: Ļauj Man tapt tevis kris-
tītam, jo tā mums ir jāpiepilda*

visa taisnība. Tad viņš atļāva Viņam.

44 *Un Jānis iegāja ūdenī un kristīja Viņu.*

45 Un, kad Jēzus bija kristīts, Viņš tūdaļ izkāpa no ūdens, un Jānis redzēja, un rau, debesis bija viņam atvērušās, un viņš redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un uz Jēzu nākam.

46 Un rau, viņš dzirdēja balsi no debesīm sakām: Šis ir Mans mīļais Dēls, pie kura Man labs prāts. *Viņu jums būs klausīt.*

DžST, Mateja 4:1, 5–6, 8–9.

Salīdziniet ar Mateja 4:1, 5–6, 8–9; līdzīgas izmaiņas tika veiktas Lūkas 4:2, 5–11.

Jēzus tiek Gara, nevis Sātana, vests.

1 Tad *Jēzus tika* Gara aizvests tukšnesī, lai būtu *ar Dievu.*

5 Tad *Jēzus tika paņemts* uz svēto pilsētu, un *Gars* uzlika viņu pašā tempļa smailē.

6 *Tad velns nāca pie Viņa un sacīja:* Ja Tu esi Dieva Dēls, meties lejā, jo stāv rakstīts: Viņš uzdos Saviem eņģeļiem rūpēties par tevi, un uz rokām tie tevi nesīs, lai nekad tu savu kāju nepie-dauzi pie akmens.

8 *Un atkal Jēzus bija Garā, un Tas* paņēma Viņu uz ļoti augstu kalnu un parādīja Viņam visas pasaules valstības un to godību.

9 *Un velns nāca pie Viņa atkal un sacīja:* To visu es Tev gribu dot, ja Tu metiesi zemē un pie-lūgsi mani.

DžST, Mateja 4:11.

Salīdziniet ar Mateja 4:11.

Jēzus sūta eņģeļus kalpot Jānim Kristītājam.

11 *Un tad Jēzus zināja, ka Jānis bija iemests cietumā, un Viņš sūtīja eņģeļus, un, lūk, tie nāca un kalpoja viņam.*

DžST, Mateja 4:18.

Salīdziniet ar Mateja 4:19.

Vecās Derības pravieši runā par Jēzu.

18 *Un Viņš sacīja* uz tiem: *Es esmu Tas, par kuru pravieši ir rakstījuši; nāciet Man līdzī, un Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem.*

DžST, Mateja 4:22.

Salīdziniet ar Mateja 4:23.

Jēzus dziedina ļaudis starp tiem, kas tic Viņa Vārdam.

22 *Un Jēzus staigāja* pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju; un dziedinādams visas slimības un sērgas starp tiem ļaudīm, *kas ticēja Viņa Vārdam.*

DžST, Mateja 5:21.

Salīdziniet ar Mateja 5:19.

Kas vien turēs baušļus un mācīs citiem darīt tāpat, tiks izglābts.

21 Tādēļ, ja kas pārkāps vienu no šiem vismazākajiem baušļiem un mācīs cilvēkus tā rīkoties, *tas nekādā ziņā netiks izglābts debesu valstībā;* bet, ja kas darīs un mācīs šos likuma baušļus, *līdz tas būs piepildīts, tas tiks saukts par diženu un tiks izglābts debesu valstībā.*

DžST, Mateja 6:14.

Salīdziniet ar Mateja 6:13; līdzīgas izmaiņas tika veiktas Lūkas 11:4.

Tas Kungs neved mūs kārdināšanā.

14 Un *neļauj* mums *tikt vestiem* kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna.

DžST, Mateja 6:22.

Salīdziniet ar Mateja 6:22.

Ja mūsu acis būs vērstas vienīgi uz Dieva godību, viss mūsu ķermenis tiks piepildīts ar gaismu.

22 Ķermeņa gaisma ir acs; ja, tādējādi, tava acs būs vēsta vienīgi uz Dieva godību, tavs ķermenis būs gaismas pilns.

DžST, Mateja 6:25–27.

Salīdziniet ar Mateja 6:25; 10:10.

Jēzus brīdina Savus mācekļus par viņu darba grūtībām, bet apsola, ka Viņš sagatavos ceļu un ka Debesu Tēvs rūpēsies par viņiem.

25 Un atkal Es jums saku: *Dotieties pasaulē un neraizējieties par pasauli; jo pasaule jūs nīdīs un jūs vajās, un jūs izdzīs no savām sinagogām.*

26 Tomēr jūs dosities uz priekšu no nama uz namu, mācīdami cilvēkus; un Es iešu jums pa priekšu.

27 Un jūsu Debesu Tēvs gādās par jums, visu, kas jums vajadzīgs ēdienam, ko jūs ēdīsiet; un apģērbam, ko jūs ģērbsiet vai vilksiet.

DžST, Mateja 6:38.

Salīdziniet ar Mateja 6:33.

Mums pirmām kārtām ir jātiecas uzcelt Dieva valstību.

38 Tādēļ nedzenieties pēc šīs pasaules lietām, bet dzenieties vispirms uzcelt Dieva valstību un nostiprināt Viņa taisnību, un visas šīs lietas jums taps piemestas.

DžST, Mateja 7:1–2.

Salīdziniet ar Mateja 7:1–2.

Netiesājiet netaisnīgi.

1 *Tad nu šie ir tie vārdi, kurus Jēzus mācīja Saviem mācekļiem, ka tiem ir jāsaka laudīm.*

2 *Netiesājiet netaisnīgi, lai jūs netaptu tiesāti, bet tiesājiet taisnīgu tiesu.*

DžST, Mateja 7:4–8.

Salīdziniet ar Mateja 7:3–5.

Jēzus māca Saviem mācekļiem stāties pretī rakstu mācītājiem, farizejiem, priesteriem un levītiem viņu liekulības dēļ.

4 *Un atkal, jūs sacīsiet uz viņiem: Kā tas nākas, ka tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neredzi balķi, kas ir tavā pašā acī?*

5 *Jeb kā tu teiksi savam brālim: Ļauj man izvilkt skabargu no tavas acs; un nevari ieraudzīt balķi savā pašā acī?*

6 *Un Jēzus sacīja uz Saviem mācekļiem: Vai redzat rakstu mācītājus un farizejus, un priesterus, un levītus? Viņi māca savās sinagogās, bet neievēro ne likumu, ne baušļus; un visi ir nomaldījušies no ceļa un ir grēkojuši.*

7 *Eita un sakiet uz viņiem: Kāpēc jūs cilvēkiem mācāt likumu un baušļus, kad jūs paši esat nepaklausības bērni?*

8 *Sakiet uz viņiem: Jūs liekuļi, papriekš izvelc balķi no savas pašas acs; un tad tu skaidri redzēsi, kā izvilkt skabargu no sava brāļa acs.*

DžST, Mateja 7:9–11.

Salīdziniet ar Mateja 7:6.

Jēzus māca Savus mācekļus sludināt grēku nožēlošanu un nedalīties Valstības noslēpumos ar pasauli.

9 *Eita pa pasauli, sakot uz visiem: Nožēlojiet grēkus, jo Debesu valstība ir jums tuvu.*

10 *Un Valstības noslēpumus jums būs turēt pie sevis; jo nav pareizi dot to, kas ir svēts, suniem; nemetiet savas pērles cūkām, lai viņas nesamin tās zem savām kājām.*

11 *Jo pasaule nevar saņemt to, ko jūs paši nevarat panest, tādēļ jums nebūs dot tiem savas pērles, lai viņi neatgriežas un jūs nesaplosa.*

DŽST, Mateja 7:12–17.

Salīdziniet ar Mateja 7:7–8.

Jēzus māca Saviem mācekļiem, ka Tēvs dod atklāsmi visiem, kas to lūdz.

12 *Sakiet uz viņiem: Lūdziet no Dieva; lūdziet, un jums taps dots; meklējiet, un jūs atradīsiet; klausīniet, un jums taps atvērts.*

13 *Jo ikviens, kas lūdz, dabū; un tas, kurš meklē, atrod; un tam, kas klausina, taps atvērts.*

14 *Un tad Viņa mācekļi sacīja uz Viņu: Viņi mums saka: Mēs paši esam taisnīgi, un mums nevajag, lai kāds mūs mācītu. Dievs, mēs zinām, uzklausīja Mozū un dažus no praviešiem; bet mūs Viņš neuzklausā.*

15 *Un viņi saka: Mums ir likums mūsu glābšanai, un tas mums ir pietiekami.*

16 *Tad Jēzus atbildēja un sacīja uz Saviem mācekļiem: Tā jums būs sacīt uz viņiem:*

17 *Kurš no jums, kam ir dēls, un tas stāvētu ārā un sacītu: Tēvs, atver sava nama durvis, lai es ienāku un vakariņoju ar tevi, neteiks: Nāc iekšā, mans dēls; jo tas, kas ir mans, ir tavš, un tas, kas ir tavš, ir mans?*

DŽST, Mateja 9:18–21.

Salīdziniet ar Mateja 9:16–17.

Jēzus noraida farizeju kristīšanu; tai nav nekādas vērtības, tāpēc ka viņi nepieņem Viņu. Viņš paziņo, ka Viņš bija Tas, kurš deva Mozus likumu.

18 *Tad farizeji sacīja uz Viņu: Kāpēc tu negribi pieņemt mūs ar mūsu kristīšanu, redzot, ka mēs turam visu likumu?*

19 *Bet Jēzus sacīja uz tiem: Jūs neturat likumu. Ja jūs būtu turējuši likumu, jūs būtu pieņēmuši Mani, jo Es esmu Tas, kurš deva likumu.*

20 *Es nepieņemu jūs ar jūsu kristīšanu, jo tā nelīdz jums nenieka.*

21 *Jo, kad jaunais ir atnācis, vecais jau ir jāsviež prom.*

DŽST, Mateja 11:13–15.

Salīdziniet ar Mateja 11:10–11, 13–14.

Jānis Kristītājs ir tas Ēlija, kurš nāks, lai sagatavotu ceļu Glābējam.

13 *Bet nāks dienas, kad varmākām nebūs spēka; jo visi pravieši un likums pravietoja, ka tam tā jābūt līdz Jānim.*

14 *Jā, cik vien ir pravietojuši, ir pareģojuši par šīm dienām.*

15 *Un, ja jūs to pieņemsiet, patiesi, viņš bija tas Ēlija, kam bija jānāk un viss jāsaģatavo.*

DŽST, Mateja 12:37–38.

Salīdziniet ar Mateja 12:43–44; skat. arī DŽST, Lūkas 12:9–12.

Ja kas runās pret Svēto Garu, tam nebūs piedošanas.

37 *Tad atnāca daži no rakstu mācītājiem un sacīja uz Viņu: Skolotāj, ir rakstīts, ka katrs grēks tiks*

pieņemt; bet Tu saki: Ja kas runā pret Svēto Garu, tam nav piedošanas. Un viņi vaicāja Viņam, sacīdami: Kā tas var būt?

38 Un Viņš sacīja uz viņiem: Kad nešķīstais gars no cilvēka ir izgājis, tad tas pārstaigā izkaltošas vietas, meklē dusu un to neatrod; bet kad cilvēks runā pret Svēto Garu, tad tas saka: Es atgriezīšos savā namā, no kurienes es izgāju; un, kad tas nāk, tad tas viņu atrod tukšu, izmēztu un uzpostu; jo labais gars atstāj viņu vienu pašu.

DŽST, Mateja 13:39–44.

Salīdziniet ar Mateja 13:39–42; skat. arī M&D 86:1–7.

Pirms pasaules gala (launo iznīcināšanas) vēstneši, kas sūtīti no debesīm, sapulcinās taisnīgos no launo vidus.

39 Plūjamais laiks ir pasaules gals *jeb launo iznīcināšana.*

40 Plāvēji ir eņģeļi *jeb vēstneši, kas sūtīti no debesīm.*

41 Tad nu tā, kā nezāli salasa un sadedzina ugunī, tā arī būs šīs pasaules galā *jeb launo iznīcināšanas laikā.*

42 Jo *tanī dienā, pirms Cilvēka Dēls nāks, Viņš izsūtīs Savus eņģeļus un debesu vēstnešus.*

43 Un tie salasīs no Viņa valstības visu, kas aizvaino, un tos, kas dara nekrietnības, un padzīs tos *starp ļaunajiem; un tur būs gaudošana un zobu griešana.*

44 Jo *pasaule tiks sadedzināta ar uguni.*

DŽST, Mateja 16:25–29.

Salīdziniet ar Mateja 16:24–26.

Jēzus paskaidro, ko nozīmē „uzņemtis

savu krustu”: noraidīt jebkādu bezdievību un katru pasaulīgu iekāri, un turēt Viņa baušļus.

25 Tad Jēzus sacīja uz saviem mācekļiem: Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegts un ņemt savu krustu, un sekot Man.

26 Un tad nu ņemt savu krustu cilvēkam nozīmē atteikties no jebkādas bezdievības un ikvienas pasaulīgas iekāres, un turēt Manas pavēles.

27 Nepārkāpiet Manas pavēles, lai izglābtu savu dzīvību; jo kas vien savu dzīvību izglābs šajā pasaulē, tas to zaudēs nākamajā pasaulē.

28 Un kas vien zaudēs savu dzīvību šajā pasaulē Manis dēļ, tas to atradīs nākamajā pasaulē.

29 Tādēļ atmetiet pasauli un izglābiet savas dvēseles; jo ko tas cilvēkam līdz, ja viņš iegūst visu pasauli un pazaudē savu paša dvēseli? Jeb ko cilvēks dos apmaiņā pret savu dvēseli?

DŽST, Mateja 17:10–14.

Salīdziniet ar Mateja 17:11–13.

Jēzus māca par diviem Ēlijām—vienam ir jāsgatavo un otram jāatjauno.

10 Un Jēzus atbildēja un sacīja uz tiem: Patiesi vispirms nāks Ēlija un visu atjaunos, *kā pravieši rakstījuši.*

11 Un vēl es saku jums, ka Ēlija ir jau atnācis, *par kuru ir rakstīts: Lūk, Es sūtīšu Savu vēstnesi, un Viņš sagatavos ceļu Manā priekšā;* un tie viņu neatzina un darija ar viņu, ko gribēja.

12 Tā arī Cilvēka Dēlam būs jācieš no viņiem.

13 Bet Es saku jums: Kurš ir

Ēlija? Lūk, Ēlija ir šis, kuru Es sūtīju sagatavot ceļu Savā priekšā.

14 Tad mācekļi saprata, ka Viņš runāja uz tiem par Jāni Kristītāju un arī par kādu citu, kuram jānāk un jāatjauno viss, kā tas ir praviešu rakstīts.

DŽST, Mateja 18:11.

Salīdziniet ar Mateja 18:11; skat. arī Moronija 8.

Maziem bērniem nevajag grēku nožēlošanu.

11 Jo Cilvēka Dēls ir nācis glābt to, kas ir pazudis, un aicināt grēciniekus nožēlot grēkus; bet šiem mazajiem nevajag grēku nožēlošanu, un Es tos izglābšu.

DŽST, Mateja 19:13.

Salīdziniet ar Mateja 19:13.

Mazi bērni tiks izglābti.

13 Tad atnesa bērniņus pie Viņa, ka Viņš tiem rokas uzliktu un Dievu lūgtu. Un mācekļi norāja tos, sakot: *Tas nav vajadzīgs, jo Jēzus ir sacījis—Tādi tiks izglābti.*

DŽST, Mateja 21:33.

Salīdziniet ar Mateja 21:32–33.

Cilvēkam ir jānožēlo grēki, pirms viņš var noticēt Kristum.

33 *Jo tas, kas netic Jānim par Mani, nevar ticēt Man, ja vien tas vispirms nenožēlo grēkus.*

DŽST, Mateja 21:47–56.

Salīdziniet ar Mateja 21:45–46.

Jēzus paziņo, ka Viņš ir stūra akmens. Evanģēlijs tiek piedāvāts jūdiem un tad citticībniekiem. Ļaunie tiks iznīcināti, kad Jēzus atgriezīsies.

47 Un kad augstie priesteri un farizeji dzirdēja šīs līdzības, tie saprata, ka Tas runāja par viņiem.

48 *Un tie runāja savā starpā: Vai tik šis cilvēks nedomā, ka viņš viens pats var izpostīt šo dižo valsti? Un tie bija dusmīgi uz Viņu.*

49 Bet, kad tie meklēja uzlikt Viņam savas rokas, tie bijās ļaudis, tāpēc ka tie zināja, ka ļaudis turēja Viņu par pravieti.

50 *Un tagad Viņa mācekļi nāca pie Viņa, un Jēzus sacīja uz tiem: Vai jūs brīnāties par līdzības vārdiem, ko Es runāju uz tiem?*

51 *Patiesi, Es saku jums: Es esmu tas akmens, un šie ļaunie ir Mani noraidījuši.*

52 *Es esmu tas stūrakmens. Šie jūdi kritīs Man vīrsū, un tiks satriekti.*

53 *Un Dieva valstība tiks tiem atņemta un tiks atdota tautai, kas nesīs tās augļus (domāti citticībnieki).*

54 *Tādēļ, kam šis akmens uzkritis, tas samals to putekļos.*

55 *Un, kad nu Tas viņa dārza Kungs nāks, Viņš iznīcinās šos nožēlojamus, ļaunos cilvēkus un atdos Savu viņa dārzu citiem zemkopjiem, patiesi pēdējās dienās, kuri dos tam augļus noteiktajos laikos.*

56 *Un tad tie saprata to līdzību, ko Viņš runāja uz tiem, ka citticībnieki arī tiks iznīcināti, kad Tas Kungs nolaidīsies no debesīm valdīt Savā viņa dārzā, kas ir Zeme un tās iedzīvotāji.*

DŽST, Mateja 23:6.

Salīdziniet ar Mateja 23:9.

Tas, kurš ir debesis, ir mūsu radītājs.

6 Un nesauciet *nevienu*, kas uz zemes, par jūsu *radītāju* jeb *jūsu Debesu Tēvu*, jo tikai viens ir jūsu *radītājs un Debesu Tēvs, patiesi Tas, kurš* ir debesīs.

DžST, Mateja 26:22, 24–25.

Salīdziniet ar Mateja 2
6:26–28; DžST, Marka
14:20–25.

Jēzus vispirms lauž Svētā Vakarēdiena maizi, tad svēti to. Svētais Vakarēdiens ir Jēzus miesas un asiņu piemiņai.

22 Un, tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma maizi un *pārlauza* to, un *svētīja* to, un deva to *Saviem mācekļiem*, un sacīja: Nemiet, ēdiet, tas ir Mana ķermeņa *piemiņai*, ko Es dodu kā *izpirkumu par jums*.

24 Jo tas ir Manu jaunās derības asiņu *piemiņai*, kas tiek izlietas par visiem *tiem, kas ticēs Manam Vārdam, viņu grēku piedošanai*.

25 Un Es dodu jums *pavēli*, ka jums ir jācenšas darīt to, ko jūs redzējat Mani darām, un jāliecina par Mani līdz pat galam.

DžST, Mateja 27:3–6.

Salīdziniet ar Mateja 27:3–
5; Apustuļu darbi 1:18.

Tiek aprakstīta Jūdas nāve.

3 Tad Jūda, kas bija Viņu no devis, kad viņš redzēja, ka Viņš tika notiesāts, nožēloja grēkus un atnesa atpakaļ trīsdesmit sudraba gabalus augstajiem priesteriem un elderiem,

4 sakot: Es esmu grēkojis tajā, ka es nodevu nevainīgas asinis.

5 Un tie sacīja *uz viņu*: Kas mums par daļu? Raugi tu pats, *tavi grēki būs uz tevi*.

6 Un viņš nometa sudraba gabalus templī un devās prom, un aizgāja, un pakārās kokā. *Un viņš uzreiz nokrita zemē, un viņa iekšas izgāzās, un viņš nomira*.

DžST, Marka 2:26–27.

Salīdziniet ar Marka
2:27–28.

Cilvēka Dēls ir Kungs pār sabatu, tāpēc ka Viņš radīja sabata dienu.

26 *Tādēļ sabats tika dots cilvēkam kā atpūtas diena; un arī, lai cilvēks slavīnātu Dievu, un nevis tādēļ, lai cilvēks neēstu;*

27 Jo Cilvēka Dēls radīja sabata dienu, tādēļ Cilvēka Dēls ir Kungs arī pār sabatu.

DžST, Marka 3:21–25.

Salīdziniet ar Marka
3:28–30.

Jēzus piedos visiem grēciniekiem, kuri nožēlos grēkus, izņemot tos, kas zaimos pret Svēto Garu.

21 Un tad pie Viņa nāca kādi vīri un apsūdzēja Viņu, sacīdami: *Kāpēc Tu pieņem grēciniekus, ja ir redzams, ka Tu dari Sevi par Dieva Dēlu?*

22 Bet Viņš atbildēja viņiem un sacīja: Patiesi Es jums saku, visi grēki, ko cilvēki ir darījuši, taps piedoti tiem, kad viņi nožēlo grēkus; jo Es nācu sludināt grēku nožēlošanu cilvēku dēļiem.

23 Un zaimi, ar ko viņi jebkādā veidā būs zaimojuši, tiks piedoti tiem, kas nāk pie Manis un dara tos darbus, kurus tie redz Mani darām.

24 Bet ir grēks, kas netiks piedots. Tam, kas zaimo pret Svēto Garu, nekad netiks piedots; bet tam draud briesmas *tapt nocir-*

stam no pasaules. Un tādi ieman-
tos mūžīgo sodību.

25 Un šo Viņš sacīja uz viņiem,
tāpēc ka viņi sacīja: Viņam ir ne-
šķīsts gars.

DŽST, Marka 7:10–12.

Salīdziniet ar Marka 7:10.

Jēzus nosoda tos, kas noraida praviešus
un neklausā Mozus likumam.

10 *Ļoti labi par jums ir rakstī-
juši pravieši, kurus jūs esat norai-
dījuši.*

11 *Viņi patiesi liecināja par šīm
lietām, un viņu asinis būs uz jums.*

12 *Jūs neesat turējuši Dieva
priekšrakstus; jo Mozus sacīja:
Godā savu tēvu un savu māti;
un ja kas nolād tēvu vai māti,
tam būs mirt kā pārkāpējam, kā
tas ir rakstīts jūsu likumā; bet jūs
neturat likumu.*

DŽST, Marka 8:37–38.

Salīdziniet ar Marka 8:35.

Ja kas ir gatavs mirt Jēzus dēļ, tas saņems
glābšanu.

37 *Jo, kas savu dzīvību grib
glābt, tas to zaudēs; jeb, kas savu
dzīvību grib glābt, tas vēlēšies to
atdot Manis dēļ; un, ja tas nevēlas
to atdot Manis dēļ, tas to zaudēs.*

38 *Bet, kas būs gatavs savu
dzīvību zaudēt Manis un evan-
ģēlija dēļ, tas to izglābs.*

DŽST, Marka 8:42–43.

Salīdziniet ar Marka 8:38.

Cilvēkiem, kuri kaunas Kristus, nav da-
ļas pie pirmās augšāmcelšanās, bet tie,
kas ir gatavi mirt par Kristu, nāks ar Viņu
Viņa godībā.

42 *Un viņiem nebūs daļas pie
tās augšāmcelšanās, kad Viņš nāks.*

43 *Jo patiesi Es saku jums, ka*

*Viņš nāks; un tas, kas atdod savu
dzīvību Manis un evanģēlija dēļ,
nāks ar Viņu un būs tērpts Viņa
godībā mākonī, pie Cilvēka Dēla
labās rokas.*

DŽST, Marka 9:3. Salīdziniet ar Marka 9:4.

Jānis Kristītājs ir Apskaidrošanas kalnā.

3 *Un tiem parādījās Ēlija ar
Mozu jeb, citiem vārdiem, Jānis
Kristītājs un Mozus, un tie ru-
nāja ar Jēzu.*

DŽST, Marka 9:40–48.

Salīdziniet ar Marka
9:43–48.

Jēzus salīdzina noziegušās rokas vai kājas
nociršanu ar tādu attiecību pārtraukšanu,
kas var novest no ceļa.

40 *Tāpēc, ja tava roka tevi ap-
grēcina, nocērt to; vai, ja tavs
brālis tevi apgrēcina un neatzīstas,
un neatmet, viņam jātiek padzī-
tam. Tev labāk kā kroplim ieiet
dzīvībā, nekā tev ir abas rokas,
un tu noej ellē.*

41 *Jo tev labāk ieiet dzīvībā bez
sava brāļa, nekā tev un tavam brā-
lim tikt iemestiem ellē; ugunī, kas
nekad neizdzīsīs, kur tārps ne-
mirst un uguns neizdziest.*

42 *Un vēl, ja tava kāja tevi ap-
grēcina, nocērt to, jo tas, kurš ir
tavs paraugs, kam tu seko, ja viņš
kļūst par pārkāpēju, viņam jātiek
padzītam.*

43 *Tev labāk ieiet tizlam dzī-
vībā, nekā tev ir abas kājas, un
tu topi iemests ellē, ugunī, kas
nekad neizdzīsīs.*

44 *Tāpēc lai ikviens cilvēks pats
stāv vai krīt, un nevis cita dēļ jeb
paļaujoties uz citu.*

45 *Prasiet Manam Tēvam, un*

jums tiks dots tanī pašā mirklī tas, ko jūs lūgsit, ja jūs lūgsit ticībā, ticot, ka jūs saņemsit.

46 Un ja tava acs, kas raugās tevis labad, tas, kurš ir nozīmēts uzraudzīt tevi, lai rādītu tev gaismu, kļūst par pārkāpēju un apgrēcina tevi, izrauj viņu.

47 Tev labāk ieiet Dieva valstībā ar vienu aci, nekā tev ir divas acis un tu topi iemests elles ugunī.

48 Jo labāk tev tapt izglābtam, nekā kopā ar tavu brāli tapt iemestam ellē, kur tārps nemirst un kur uguns neizdziest.

DŽST, Marka 12:32.

Salīdziniet ar Marka 12:27.

Dievs nav mirušo Dievs, tāpēc ka Viņš uzceļ mirušos no to kapiem.

32 *Tādējādi Viņš nav mirušo Dievs, bet dzīvo Dievs; jo Viņš uzceļ tos no viņu kapiem. Tādējādi jūs ļoti aloaties.*

DŽST, Marka 14:20–26.

Salīdziniet ar Marka 14:22–25.

Jēzus iedibina Svēto Vakarēdienu Savas miesas un asiņu piemiņai.

20 Un kad viņi ēda, Jēzus paņēma maizi un svētīja to, un pārlauza, un deva to tiem, un sacīja: *Ņemiet to un ēdiet.*

21 *Lūk, tas jums jādara Mana ķermeņa piemiņai, jo, kad vien jūs to darīsiet, jūs atcerēsities šo stundu, kad Es biju ar jums.*

22 Un Viņš ņēma biķeri, un, kad Viņš bija pateicies, Viņš deva to tiem; un viņi visi dzēra no tā.

23 Un Viņš sacīja uz tiem: Tas ir Manu asiņu piemiņai, kuras

tieks izlietas par daudziem, un jaunā derība, ko Es dodu jums, jo par Mani jums būs liecināt visai pasaulei.

24 Un, kad vien jūs pildīsiet šo priekšrakstu, jūs atcerēsities Mani šajā stundā, ka Es biju ar jums un dzēru kopā ar jums no šī biķera, patiesi pēdējo reizi Savā kalpošanā.

25 Patiesi Es saku jums: Par šo jums būs liecināt; jo Es vairs nedzeršu ar jums no vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to jaunu dzeršu Dieva valstībā.

26 Un tad viņi bēdājās un raudāja Viņa dēļ.

DŽST, Marka 14:36–38.

Salīdziniet ar Marka 14:32–34.

Ģetzemanē pat daži no Divpadsmit pilnībā neaptver Jēzus kā Mesijas lomu.

36 Un tie nāca uz kādu vietu, kurai vārds ir Ģetzemane, tas bija dārzs; un mācekļi iesāka ļoti uztraukties un palikt ļoti drūmi, un žēloties savās sirdīs, brīnīdamies, vai šis būtu tas Mesija.

37 Un Jēzus, zinādams viņu sirdis, sacīja Saviem mācekļiem: Pāsēdiet jūs šeit, kamēr Es lūgšu.

38 Un Viņš ņēma Sev līdzī Pēteri un Jēkabu, un Jāni, un pārmeta tiem, un sacīja uz tiem: Mana dvēsele ir ļoti noskumusi, līdz pat nāvei, palieciet šeit un esiet nomodā.

DŽST, Marka 16:3–6.

Salīdziniet ar Marka 16:4–7; Lūkas 24:2–4.

Divi eņģeļi sagaida sievietes pie Glābēja kapa.

3 Bet, kad viņas paskatījās, tās redzēja, ka akmens bija no-

velts (jo tas bija ļoti liels), un *divus eņģeļus sēžam uz tā*, tērp-tus garās baltās *drānās*, un viņas izbijās.

4 *Bet eņģeļi tām sacīja: Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu no Nacaretas, kas bija krustā sists; Viņš ir augšāmcēlies, Viņa nav šeit; redziet šo to vietu, kur Viņu nolika;*

5 *un noeita, sakait Viņa mācekļiem un Pēterim, ka Viņš jums pa priekšu noies uz Galileju; tur jūs Viņu redzēsiet, kā Viņš jums ir sacījis.*

6 *Un viņas, iegājušas kapenē, redzēja to vietu, kur Jēzus bija gul-dīts.*

DŽST, Lūkas 1:8. Salīdziniet ar Lūkas 1:8.

Caharija, Jāna Kristītāja tēvs, pilda priesterības pienākumus.

8 un kad viņš izpildīja priestera pienākumus Dieva priekšā, pēc savas priesterības kārtas,

DŽST, Lūkas 2:46. Salīdziniet ar Lūkas 2:46.

Mācītāji templī klausās Jēzu un uzdod Viņam jautājumus.

46 Un notika, pēc trim dienām tie atrada Viņu templī, sēžam starp mācītājiem, un tie *Viņā* klausījās un uzdeva *Viņam* jautājumus.

DŽST, Lūkas 3:4–11.

Salīdziniet ar Lūkas 3:4–6.

Kristus nāks kā pravietots, lai nestu glābšanu Israēlam un citticībniekiem. Laiku pilnībā Viņš nāks atkal, lai tiesātu pasauli.

4 *Kā ir rakstīts pravieša Jesajas grāmatā, un šie ir tie vārdi, sakot:*

Saucēja balss tuksnesī: sataisait Tā Kunga ceļu un darait līdzetas Viņa tekas!

5 *Jo skatiet un raugiet, Viņš nāks, kā ir rakstīts praviešu grāmatā, paņemt prom pasaules grēkus un nest glābšanu pagānu tautām, sapulcināt kopā tos, kas ir zuduši, kuri ir no Israēla aitu aploka;*

6 *jā, patiesi, izklīdināti un mocīti, un arī sagatavot ceļu un darīt iespējamu evaņģēlija sludināšanu citticībniekiem;*

7 *un būt par gaismu visiem tiem, kas sēd tumsībā, līdz vistālākajām zemes daļām; īstenot augšāmcelšanos no mirušajiem; un uzkāpt augstumos, lai dzīvotu pie Tēva labās rokas,*

8 *līdz laiku pilnībai, un bauslība un liecība tiks aizzīmogotas, un Valstības atslēgas atkal tiks nodotas Tēvam;*

9 *spriest tiesu visiem, nākt lejā tiesā pār visiem un pārlicināt visus bezdievīgos par viņu bezdievīgajiem darbiem, ko tie ir darījuši; un tas viss tanī dienā, kad Viņš nāks;*

10 *jo tā ir varas diena; jā, katra ieleja taps piepildīta un katrs kalns un pakalns tiks nolīdzināts; kas liks, taps taisns, un nelīdzenie ceļi taps līdzeni;*

11 un visa miesa redzēs Dieva doto glābšanu.

DŽST, Lūkas 3:19–20.

Salīdziniet ar Lūkas 3:10–13.

Par nabadzīgajiem jārūpējas no krātuves pārpilnības. Muitniekiem (nodokļu ievācējiem) būtu jāņem tikai tik daudz, cik noteikts likumā.

19 *Jo tev ir labi zināms, Teofil, ka pēc jūdu paražas un saskaņā ar viņu likumu par naudas saņemšanu krātuvē, ka no pārpilnības, kas tika saņemta, tika dots nabagajiem, katram cilvēkam viņa daļa;*

20 *Un pēc šīs paražas rīkojās arī muitnieki, tāpēc Jānis sacīja uz viņiem: Neņemiet vairāk, kā jums nolikts.*

DŽST, Lūkas 6:29–30.

Salīdziniet ar Lūkas 6:29–30.

Jēzus māca, ka ir labāk pārciest vajāšanas, nekā cīnīties ar ienaidnieku.

29 *Un, kas tevi sit vienā vaigā, tam pagriez arī otru; jeb, citiem vārdiem, ir labāk pagriezt otru vaigu, nekā zaimot pretī. Un tam, kas ņem tavu apmetni, neliedz arī savus svārkus.*

30 *Jo ir labāk, ja tu ļauj savam ienaidniekam ņemt šīs lietas, nekā cīnīties ar viņu. Patiesi Es jums saku, jūsu Debesu Tēvs, kas redz slepenībā, vedīs šo ļauno uz tiesu.*

DŽST, Lūkas 9:24–25.

Salīdziniet ar Lūkas 9:24–25.

Nav vērts iegūt pasaules bagātības, ja tāpēc cilvēks zaudē savu dvēseli.

24 *Jo, kas savu dzīvību gribēs izglābt, tam to jāvēlas zaudēt Manis dēļ; un, kas būs gatavs savu dzīvību Manis dēļ zaudēt, tas to izglābs.*

25 *Jo ko tas cilvēkam līdz, ja viņš iemanto visu pasauli un tomēr viņš nepieņem to, ko Dievs ir ordinējis, un viņš zaudē savu paša dvēseli, un viņš pats kļūst par atstumto?*

DŽST, Lūkas 11:53.

Salīdziniet ar Lūkas 11:52.

Svēto Rakstu pilnība ir zināšanu atslēga.

53 *Ak vai jums, jūs, bauslības vīri! Jo jūs esat paņēmuši prom zināšanu atslēgu, Rakstu pilnību; jūs paši neejat Valstībā, un tos, kas gāja, jūs aizkavējāt.*

DŽST, Lūkas 12:9–12.

Salīdziniet ar Lūkas 12:9–10; skat. arī DžST, Mateja 12:37–38 un M&D 132:26–27.

Jēzus paskaidro, ka zaimošana pret Svēto Garu netiks piedota.

9 *Bet, kas Mani aizliegs cilvēku priekšā, tas taps aizliegts Dieva eņģeļu priekšā.*

10 *Tad nu Viņa mācekļi zināja, ka Viņš teica to tādēļ, ka viņi bija runājuši ļaunu pret Viņu ļaužu priekšā; jo viņi bijās atzīt Viņu ļaužu priekšā.*

11 *Un viņi sprieda savā starpā, sakot: Viņš zina mūsu sirdis, un Viņš runā mūsu nosodišanai, un mums netiks piedots. Bet Viņš atbildēja tiem un sacīja uz tiem:*

12 *Katram, kas saka vārdu pret Cilvēka Dēlu un nožēlo to, tiks piedots; bet tam, kas zaimo Svēto Garu, netiks piedots.*

DŽST, Lūkas 12:41–57.

Salīdziniet ar Lūkas 12:37–48.

Jēzus māca, ka Viņa kalpiem vienmēr ir jābūt gataviem Viņa atnākšanai.

41 *Jo lūk, Viņš nāk nakts pirmajā sardzes maiņā, un Viņš arī nāks otrajā sardzes maiņā, un Viņš atkal nāks trešajā sardzes maiņā.*

42 *Un patiesi Es jums:*

Viņš jau ir atnācis, kā ir rakstīts par Viņu, un vēl kad Viņš nāks otrajā sardzes maiņā vai nāks trešajā sardzes maiņā, svētīti ir tie kalpi, kuri tiks atrasti tā darām, kad Viņš nāks;

43 *jo to kalpu kungs pats apjozīsies un liks tiem sēsties pie galda, un nāks, un kalpos tiem.*

44 *Un tagad, patiesi Es saku jums to, lai jūs to varētu zināt, ka Tā Kunga atnākšana ir kā zaglis naktī.*

45 *Un tā ir līdzīga namatēvam, kurš, ja viņš neuzrauga savu mantu, zaglis nāk stundā, kurā viņš nezina, un paņem viņa mantas, un sadala tās ar saviem biedriem.*

46 *Un tie sacīja savā starpā: Ja nama kungs būtu zinājis, kurā stundā zaglis nāks, viņš būtu sargājis un nebūtu ļāvis, ka viņa māja tiek uzlauzta un manta aiznesta.*

47 *Un Viņš sacīja uz tiem: Patiesi Es saku jums, esiet tādēļ arī jūs gatavi; jo Cilvēka Dēls nāk stundā, kurā jūs nedomājat.*

48 *Tad Pēteris sacīja uz Viņu: Kungs, vai Tu runā šo līdzību uz mums vai uz visiem?*

49 *Un Tas Kungs sacīja: Es runāju uz tiem, kurus Tas Kungs ir darījis par pārvaldniekiem pār Viņa saimi, lai dotu Viņa bērniem viņu uztura daļu noliktajā laikā.*

50 *Un viņi sacīja: Kurš tad ir tas uzticamais un gudrais kalps?*

51 *Un Tas Kungs sacīja uz tiem: Tas ir tas kalps, kas raugās, lai dotu savu uztura daļu noliktajā laikā.*

52 *Svētīts būs tas kalps, kuru*

viņa Kungs nācis atradīs tā darām.

53 *Tiešām Es jums saku, ka viņš to iecels par pārvaldnieku pār visu, kas viņam ir.*

54 *Bet ļaunais kalps ir tas, kurš netiks atrasts nomodā. Un ja tas kalps netiks atrasts nomodā, viņš sacīs savā sirdī: Mans kungs kavējas nākt; un sāks sist kalpus un kalpones, un nodosies ēšanai un dzeršanai, un piedzerties.*

55 *Tad šī kalpa Kungs nāks tādā dienā, kad tas to negaida, un stundā, kuru tas nezina, un notrieks viņu, un noliks tam viņa daļu pie neticīgajiem.*

56 *Un šāds kalps, kas zina sava Kunga gribu un nav sagatavojies sava Kunga atnākšanai, nedz arī dara viņa gribu, dabūs daudz sitienus.*

57 *Bet tas, kas nezina sava Kunga gribu un ir darījis to, par ko pienākas sitieni, dabūs maz. Jo kam daudz ir dots, no tā daudz tiks prasīts, un, kam Tas Kungs daudz ir uzticējis, no tā ļaudis prasīs vairāk.*

DŽST, Lūkas 14:35–37.

Salīdziniet ar Lūkas 14:34.

Tie, kas pazīst Mozu un praviešus, tic Jēzum.

35 *Tad daži no viņiem atnāca pie Viņa un sacīja: Labo Skolotāj, mums ir Mozus un pravieši, un kas vien dzīvos atbilstoši viņiem, vai tad tas nedzīvos?*

36 *Un Jēzus atbildēja, sacīdams: Jūs nepazīstat ne Mozu, ne praviešus; jo, ja jūs būtu tos pazinusi, jūs būtu ticējuši Man; jo tāpēc tie tika rakstīti. Jo Es esmu sūtīts, lai*

jums būtu dzīvība. Tāpēc Es to pielīdzināšu sālīm, kas ir labs;

37 bet ja sāls ir zaudējis savu garšu, ar ko tad sālis?

DžST, Lūkas 16:16–23.

Salīdziniet ar Lūkas 16:16–18.

Likums un pravieši liecina par Jēzu. Farizeji cenšas iznīcināt Valstību. Jēzus stāsta līdzību par bagāto vīru un Lācaru.

16 Un tie sacīja uz viņu: Mums ir bauslība un pravieši, bet kas attiecas uz šo vīru—mēs nepieņemam viņu būt par mūsu valdnieku; jo viņš pats dara sevi par soģi pār mums.

17 Tad sacīja Jēzus uz tiem: Bauslība un pravieši liecina par Mani; jā, un visi pravieši, kuri ir rakstījuši, līdz pat Jānim, ir pareģojuši šīs dienas.

18 Kopš tā laika Dieva valstība tiek sludināta, un katrs cilvēks, kas meklē patiesību, laužas tajā iekšā.

19 Un ir vieglāk debesīm un zemei zust, nekā vienai bauslības zīmei ciest neveiksmi.

20 Un kāpēc jūs mācāt bauslību un noliedzat to, kas ir rakstīts; un nosodāt To, kuru Tēvs ir sūtījis piepildīt likumu, lai jūs visi taptu pestīti?

21 Ak neprātīgie! Jo jūs teicāt savās sirdīs: Dieva nav. Un jūs sagrozāt Tā Kunga patieso ceļu; un debesu valstība cieš no jūsu vardarbības; un jūs vajājat lēnprātīgos; un savā vardarbībā jūs cenšaties iznīcināt valstību; un jūs ar varu sagrābjat valstības bērņus. Ak vai jums, jūs laulības pārkāpēji!

22 Un tie zaimoja pret viņu, bū-

dami nikni par teikto, ka viņi ir laulības pārkāpēji.

23 Bet Viņš turpināja, sakot: Katrs, kas atlaiž savu sievu un apprecē citu, pārkāpj laulību; un katrs, kas precē tādu, ko vīrs atlaidis, pārkāpj laulību. Patiesi Es saku jums, Es pielīdzināšu jūs bagātam vīram.

DžST, Lūkas 17:21.

Salīdziniet ar Lūkas 17:20–21.

Dieva valstība ir jau atnākusi.

21 Nedz arī viņi teiks: Raugi šeit! vai: Raugi tur! Jo lūk, debesu valstība jau ir atnākusi pie jums.

DžST, Lūkas 17:36–40.

Salīdziniet ar Lūkas 17:37.

Jēzus stāsta līdzību par ērgļiem, lai paskaidrotu Savu svēto sapulcināšanu pēdējās dienās.

36 Un tie atbildēja un sacīja uz Viņu: Kur, Kungs, tie tiks paņemti?

37 Un Viņš sacīja uz tiem: Kur vien ķermenis tiks savākts; jeb, citiem vārdiem, kur vien svētie tiks sapulcināti, tur ērgļi savāksies; jeb, citiem vārdiem, tur atlikušie piepulcēsies.

38 Šo Viņš runāja, vēstīdams par Savu svēto sapulcināšanu; un par eņģeļu nolaišanos un atlikušo piepulcināšanu tiem; vienu no gultas, citu no malšanas, citu no lauka, no kurienes vien Viņš gribēs.

39 Jo patiesi būs jaunas debesis un jauna zeme, kur taisnība mājo.

40 Un nebūs nekā netīra; jo zeme kļūs veca kā drānas, taps samaitāta, tādēļ tā izzudīs, un kāju

pamesls paliks iesvētīts, attīrīts no visiem grēkiem.

DŽST, Lūkas 18:27.

Salīdziniet ar Lūkas 18:27.

Paļāvība uz bagātībām traucē cilvēkam ieiet Dieva valstībā.

27 Un Viņš sacīja uz tiem: *Nav iespējams tam, kas paļaujas uz bagātībām, ieiet Dieva valstībā; bet tam, kas atmet lietas, kas ir no šīs pasaules, ar Dievu ir iespējams, ka viņš ieietu tajā.*

DŽST, Lūkas 21:24–26.

Salīdziniet ar Lūkas 21:25–26.

Jēzus runā par dažām Savas atnākšanas zīmēm.

24 *Tad nu to Viņš runāja uz tiem attiecībā par Jeruzālemes iznīcināšanu. Un tad Viņa mācekļi vaicāja Viņam, sakot: Kungs, pastāsti mums par Savu atnākšanu?*

25 Un Viņš atbildēja tiem un sacīja: *Tai paaudzē, kurā cirticībnieku laiki tiks piepildīti, būs zīmes pie saules un mēness, un zvaigznēm; un uz zemes tautas mocīsies neziņā, līdzīgi kā jūra un viļņi rēc. Zeme arī tiks satraukta, un lielo dzelmju ūdeņi;*

26 cilvēku sirdis pamirs izbailēs, gaidot lietas, kas nāks uz zemes. Jo debesu spēki būs satricināti.

DŽST, Lūkas 21:32.

Salīdziniet ar Lūkas 21:32.

Viss tiks piepildīts, kad tiks piepildīti cirticībnieku laiki.

32 Patiesi Es saku jums, šī paaudze, paaudze, kurā cirticībnieku laiki tiks piepildīti, nebeigsies, līdz viss tiks piepildīts.

DŽST, Lūkas 23:35.

Salīdziniet ar Lūkas 23:34.

Jēzus lūdž piedošanu par romiešu karavīriem, kas sit Viņu krustā.

35 *Tad sacīja Jēzus: Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara (domādams karavīrus, kas sita Viņu krustā), un tie dalīja Viņa drēbes un meta kauliņus.*

DŽST, Lūkas 24:2–4.

Salīdziniet ar Lūkas 24:2–5.

Sievietes redz divus eņģelus pie Jēzus kapa.

2 Un tās atrada akmeni no kapa noveltu un divus eņģelus pie tā stāvam spožās drēbēs.

3 Un tās iegāja kapa vietā un, Kunga Jēzus miesas neatradušas, bija par to lielā apjukumā;

4 un bija izbijušās un nolaida acis uz zemi. *Bet, lūk, eņģeļi sacīja uz viņām: Kāpēc jūs meklējat dzīvo pie mirušiem?*

DŽST, Jāņa 1:1–34.

Salīdziniet ar Jāņa 1:1–34.

Jēzus Kristus evaņģēlijs ir ticis sludināts jau no sākuma. Jānis Kristītājs ir Ēlija, kas sagatavo ceļu Kristum, un Jēzus Kristus ir Ēlija, kas visu atjauno un caur kuru nāk glābšana.

1 *Iesākumā evaņģēlijs tika sludināts caur Dēlu. Un evaņģēlijs bija vārds, un vārds bija ar Dēlu, un Dēls bija ar Dievu, un Dēls bija no Dieva.*

2 Viņš iesākumā bija ar Dievu.

3 Un visas lietas tika Viņa radītas; un bez Viņa netika radīts nekas, kas ir radīts.

4 Viņā bija evaņģēlijs, un evaņģēlijs bija dzīvība, un dzīvība bija cilvēku gaisma;

5 Un gaisma spīd *pasaulē*, un *pasaulē* to *nesaprot*.

6 No Dieva tika sūtīts kāds vīrs, kura vārds bija Jānis.

7 Tas nāca *pasaulē* par liecību, lai sniegtu liecību par *gaismu*, lai liecinātu par *evanģēliju* caur *Dēlu*, visiem, lai caur viņu cilvēki ticētu.

8 Viņš pats nebija tā *gaisma*, bet *nāca*, lai liecinātu par to *gaismu*,

9 kas bija patiesā *gaisma*, kas apgaismo ikvienu cilvēku, kas nāk pasaulē;

10 *patiesi Dieva Dēls*. Viņš, kas bija pasaulē, un pasaule tika Viņa radīta, un pasaule Viņu neatzina.

11 Viņš nāca pie savējiem, un savējie Viņu nepieņēma.

12 Bet, cik Viņu pieņēma, tiem Viņš deva spēku kļūt par Dieva dēliem; *tikai* tiem, kas tic Viņa Vārdam.

13 Viņš piedzima nedz no asinīm, nedz no miesas gribas, nedz no vīra gribas, bet no Dieva.

14 Un tas *pats Vārds* tapa masa un mājāja mūsu vidū, un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību kā Tēva Vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.

15 Jānis *liecina* par Viņu un sauc, sakot: Šis ir tas, par kuru Es runāju; Viņš, kas nāk pēc manis, ir labāks par mani, jo Viņš bija pirmāk nekā es.

16 Jo *iesākumā bija Vārds, tieši Dēls, kas ir tapis masa, un sūtīts pie mums pēc Tēva gribas*. Un, cik ticēs Viņa Vārdam, saņems no Viņa pilnības. Un no Viņa pil-

nības mēs visi esam saņēmuši, *patiesi nemirstību un mūžīgo dzīvību, caur Viņa žēlastību*.

17 Jo bauslība tika dota caur Mozu, bet *dzīvība* un patiesība nāca caur Jēzu Kristu.

18 Jo *bauslība bija pēc miesīgas pavēles, kas nes nāvi; bet evanģēlijs bija pēc bezgalīgas dzīvības spēka, caur Jēzu Kristu, Vienpiedzimušo Dēlu, kas ir Tēva klēpī*.

19 Un neviens cilvēks nekad nav redzējis Dievu, ja vien Viņš neliecina par Dēlu; jo *savādāk, kā caur Viņu, neviens cilvēks nevar tapt izglābts*.

20 Un šī ir Jāņa liecība, kad jūdi sūtīja priesterus un levītus no Jeruzālemes prasīt viņam: Kas tu esi?

21 Un viņš atzinās un nenoliedza, *ka viņš bija Ēlija*; bet atzinās, sakot: Es neesmu Kristus.

22 Un tie vaicāja viņam, sakot: *Kā tad tu esi Ēlija?* Un viņš sacīja: Es neesmu *tas Ēlija, kam jāatjauno visas lietas*. Un tie vaicāja viņam, sakot: Vai tu esi tas pravietis? Un viņš atbildēja: Nē.

23 Tad tie sacīja uz viņu: Kas tu esi? Lai mēs varētu dot atbildi tiem, kas mūs sūtīja. Ko tu pats saki par sevi?

24 Viņš sacīja: Es esmu saucēja balss tuksnesī: Dariet taisnu Tā Kunga ceļu, kā saka pravietis Jesaja.

25 Un tie, kas bija sūtīti, bija no farizejiem.

26 Un tie vaicāja viņam un sacīja uz viņu: Kāpēc tad tu kristi, ja tu neesi nedz Kristus, nedz Ēlija, kam jāatjauno visas lietas, nedz tas pravietis?

27 Jānis atbildēja tiem, sakot:

Es kristīju ar ūdeni, bet starp jums ir kāds, kuru jūs nezināt;

28 Viņš ir Tas, *par kuru es snie-
dzu liecību. Viņš ir Tas pravie-
tis, tieši Ēlija, kas, nākdams pēc
manis, ir labāks par mani, kura
kurpju siksnu es neesmu cienīgs
atraisīt vai kura vietu es nevaru
aizpildīt; jo Viņš kristīs ne tikai
ar ūdeni, bet ar uguni un ar Svēto
Garu.*

29 Nākamajā dienā Jānis redz Jēzu nākam pie viņa un saka: Lūk, Dieva Jērs, kas paņem prom pasaules grēku!

30 Un Jānis liecināja par Viņu *ļaudīm, sakot: Šis ir Tas, par kuru
es sacīju: Pēc manis nāk kāds
vīrs, kurš ir labāks nekā es, jo
Viņš bija pirmāk nekā es, un es
zināju Viņu, un ka par Viņu ir jā-
pavēsta Israēlam; tādēļ es nāku,
kristīdams ar ūdeni.*

31 Un Jānis liecināja, sakot: *Kad es Viņu nokristīju, es red-
zēju Garu nolaižamies no de-
besīm kā balodi, un tas uzlaidās
uz Viņa.*

32 Un es Viņu zināju; *jo Viņš
bija Tas, kas sūtīja mani kris-
tīt ar ūdeni, tas pats, kas sa-
cīja man: Uz kuru tu redzēsi
Garu nolaižamies un paliekam
uz Viņu, tas ir Tas, kas krista ar
Svēto Garu.*

33 Un es redzēju un liecinu, ka šis ir Dieva Dēls.

34 *Tas notika Betānijā aiz Jordā-
nas, kur Jānis kristīja.*

DžST, Jāņa 1:42. Salīdziniet ar Jāņa 1:42.

Kēfa nozīmē „gaišrēģis” jeb „akmens”.

42 Un viņš to aizveda pie Jēzus. Un, kad Jēzus viņu ierau-

dzīja, Viņš sacīja: Tu esi Sīma- nis, Jonas dēls, tevi sauks Kēfa, kas iztulkojot ir *gaišrēģis jeb ak-
mens. Un viņi bija zvejnieki. Un
viņi tūlīt pat visu pameta un se-
koja Jēzum.*

DžST, Jāņa 4:1–4. Salīdziniet ar Jāņa 4:1–2.

Farizeji vēlas nogalināt Jēzu. Viņš krista dažus, taču Viņa mācekļi krista vairāk.

1 Kad nu farizēji bija dzirdējuši, ka Jēzus savācis un kristījis vairāk mācekļu nekā Jānis,

2 *viņi vēl cītīgāk meklēja veidu, kā viņi varētu nodot Viņu nāvei; jo daudzi pieņēma Jāni kā pravieti, bet tie neticēja Jēzum.*

3 *Tad nu Tas Kungs to zināja, kaut gan Viņš pats nekristīja tik daudzus kā Viņa mācekļi;*

4 *jo Viņš ļāva tiem par piemēru, kā dot priekšroku cits citam.*

DžST, Jāņa 4:26. Salīdziniet ar Jāņa 4:24.

Dievs apsola Savu Garu patiesiem ticīgajiem.

26 *Jo tādiem Dievs ir apsolījis Savu Garu. Un tiem, kas Viņu pielūdz, ir jāpielūdz garā un patiesībā.*

DžST, Jāņa 6:44. Salīdziniet ar Jāņa 6:44.

Tēvs vēlas, lai visi pieņemtu Jēzu. Tie, kas dara Jēzus grību, tiks uzcelti taisnīgo augšāmcelšanās reizē.

44 Neviens cilvēks nevar nākt pie Manis, ja vien *viņš nedara Mana Tēva grību, kurš Mani ir sūtījis. Un šī ir Viņa grība, kurš Mani ir sūtījis, ka jūs pieņemat Dēlu; jo Tēvs sniedz liecību par Viņu; un to, kurš pieņem šo liecību*

un dara Tā gribu, kurš Mani sūtīja, Es uzcelšu taisnīgo augšāmcelšanās reizē.

DžST, Jāņa 13:8–10.

Salīdziniet ar Jāņa 13:8–10.

Jēzus mazgā kājas apustuļiem, lai piepildītu jūdu likumu.

8 Pēteris sacīja uz Viņu: *Tev nevajag mazgāt manas kājas. Jēzus atbildēja viņam: Ja Es tevi nemazgāšu, tev nebūs daļas pie Manis.*

9 Sīmanis Pēteris saka Viņam: *Kungs, ne vien manas kājas, bet arī manas rokas un manu galvu.*

10 Jēzus saka viņam: *Tam, kas ir mazgājis savas rokas un savu galvu, nevajag vairāk, kā vien mazgāt savas kājas, jo viņš ir viscaurēm tīrs; un jūs esat tīri, bet ne visi. Tad nu šī bija jūdu paraža, saskaņā ar viņu likumu; tādēļ Jēzus to darīja, lai likums tiktu izpildīts.*

DžST, Jāņa 14:30. Salīdziniet ar Jāņa 14:30.

Tumsības valdnieks jeb Sātans ir no šīs pasaules.

30 Es vairs daudz nerunāšu ar jums, jo nāk *tumsības* valdnieks, kas ir no šīs pasaules, bet tam nav varas pār Mani, bet viņam ir vara pār jums.

DžST, Apustuļu darbi 9:7.

Salīdziniet ar Apustuļu darbiem 9:7; 22:9.

Tie, kas ir ar Pāvilu viņa pievēršanas brīdī, redz gaismu, taču viņi nedz dzird balsi, nedz redz To Kungu.

7 Un tie, kas ceļoja kopā ar viņu, patiesi redzēja gaismu un izbijās; bet viņi nedzirdēja Tā balsi, kurš runāja ar viņu.

DžST, Apustuļu darbi

22:29–30. Salīdziniet ar Apustuļu darbi 22:29–30.

Komandieris atraisīja Pāvilu no viņa saitēm.

29 Tad tie, kas gatavojās viņu nopratināt, tūdaļ atstājās no viņa, un arī komandieris izbijās, uzziņājis, ka viņš ir romietis, jo viņš to bija saistījis, *un viņš atraisīja viņu no viņa saitēm.*

30 Nākamajā dienā, gribēdams skaidri zināt, kādēļ jūdi Pāvilu apsūdz, viņš pavēlēja ierasties augstajiem priesteriem un visai viņu padomei un, ataicinājis Pāvilu, veda to viņiem priekšā.

DžST, Romiešiem 3:5–8.

Salīdziniet ar Romiešiem 3:5–8.

Pāvils māca, ka cilvēks nevar darīt ļaunu, lai īstenotu labu.

5 Bet, ja mēs paliekam savā ne-taisnībā un pārbaudām Dieva taisnīgumu, kā mēs varam *uzdrošināties* teikt: Dievs ir netaisnīgs, kas atriebjas? (Es runāju kā cilvēks, kas bīstas Dievu.)

6 Dievs pasarg! Jo kā Dievs citādi tiesās pasauli?

7 Jo, ja Dieva patiesība Viņam par godu ir gājusi vairumā caur maniem meliem (*kā jūdi to sauc*), kāpēc tad es kā grēcinieks vēl tieku tiesāts? Un netieku pieņemts? *Tāpēc, ka mēs tiekam apmeloti.*

8 Un daži apgalvo, ka mēs sakot (*kuru nolādēšana ir taisnīga*): Darīsim ļaunu, lai nāk labais. *Bet tas ir nepareizi.*

DŽST, Romiešiem 4:2–5.

Salīdziniet ar Romiešiem
4:2–5.

Cilvēks var tikt izglābts tikai ar Jēzus Kristus labvēlību, nevis ar darbiem, kas saistīti ar Mozus likuma ievērošanu.

2 Jo, ja Ābrahāms būtu taisnots ar darbu *likumu*, viņam būtu jāgodina *pašam sevi*, nevis Dievu.

3 Jo ko saka raksti? Ābrahāms ticēja Dievam, un tas viņam tika ieskaitīts par taisnību.

4 Bet tam, kas ir *taisnots pēc darbu likuma*, atalgojums tiek uzskatīts nevis par žēlastību, bet par parādu.

5 Bet tam, kas *nemeklē tikt taisnots pēc darbu likuma*, bet tic Tam, kas neattaisno bezdievīgos, viņa ticība tiek ieskaitīta par taisnīgumu.

DŽST, Romiešiem 4:16.

Salīdziniet ar Romiešiem
4:16.

Gan ticība, gan darbi, caur labvēlību, ir nepieciešami, lai izglābtos.

16 Tādējādi *jūs tiekat attaisnoti ar ticību un darbiem, caur labvēlību*, lai galu galā solījums būtu drošs visiem pēcnācējiem; ne tikai *tiem, kas ir no bauslības*, bet arī *tiem, kas ir no Ābrahāma ticības*; viņš ir mūsu visu tēvs.

DŽST, Romiešiem 7:5–27.

Salīdziniet ar Romiešiem
7:5–25.

Vienīgi Kristus ir spēks pastāvīgi izmainīt cilvēku dvēseles uz labu.

5 Jo, kamēr mēs dzīvojām miesā, grēka pamudinājumi, kuri *nebija saskaņā ar bauslību*,

darbojās mūsu locekļos, lai nestu augli nāvei.

6 Bet tagad mēs esam atbrīvoti no bauslības, ar ko mēs bijām saistīti, *esam miruši bauslībai*, lai mēs kalpotu jaunā garā un nevis pēc vecā burta.

7 Ko tad lai mēs sakām? Vai bauslība ir grēks? Dievs piedod! Nē, es nebūtu pazinis grēku, ja nebūtu bauslības; jo es nepazītu iekāri, ja vien bauslība nebūtu teikusi: Tev nebūs iekārot.

8 Bet grēks, izmantojot bausli, modināja manī visāda veida iekāres. Jo bez bauslības grēks bija nedzīvs.

9 Jo *kādreiz* es dzīvoju bez bauslības *pārkāpšanas*, bet, kad nāca Kristus bauslis, grēks atdzīvojās, un es nomiru.

10 Un, *kad es neticēju Kristus bauslim, kurš nāca* un kurš bija iepriekš nolemts dzīvei, es atklāju, *ka tas nosoda mani* uz nāvi.

11 Jo grēks, izmantojot gadījumu, *noliedza bausli un pievīla mani*; un ar to *es tiku nogalināts*.

12 *Tomēr es atklāju*, ka bauslība ir svēta, un bauslis ir svēts un taisnīgs, un labs.

13 Vai tad tas, kas ir labs, man atnesa nāvi? Dievs piedod! To ir darījis grēks, lai tas parādītos kā grēks caur to, kas ir labs, nesot man nāvi; lai grēks, caur bausli, kļūtu pārpārim grēcīgs.

14 Jo mēs zinām, ka *bauslis ir garīgs*; bet, *kad es biju pakļauts bauslībai*, es tomēr biju miesīgs, pārdots grēka varā.

15 *Bet tagad es esmu garīgs*; jo to, ko man ir *pavēlēts darīt, es daru*; un to, ko man ir *pavēlēts nepieļaut*, es nepieļauju.

16 Jo, ko es zinu, *ka tas nav pareizi, es nedaru; jo to, kas ir grēks, es ienīstu.*

17 Ja nu tad es *nedaru* to, ko es negribu *pielaut*, es piekrītu bauslībai, ka tā ir laba; *un es netieku nosodīts.*

18 Tad nu nav vairs tā, ka es daru *grēku*, bet es *mēģinu pakļaut to grēku, kas mīt manī.*

19 Jo es zinu, ka manī, tas ir, manā miesā, nemīt nekas labs; jo gribēt gan man ir dots, *bet darīt to, kas ir labs, es neatrodu spēka, kā vien Kristū.*

20 Jo labo, ko es būtu *darījis, būdams zem bauslības, es atklāju labu neesam; tādēļ es to nedaru.*

21 Bet ļauno, ko es nebūtu *darījis zem bauslības, es atklāju labu esam; to es daru.*

22 Tad nu, ja es daru to, *caur Kristus palīdzību, ko es nedarītu zem bauslības, es neesmu zem bauslības, un nav vairs tā, ka es meklētu darīt to, kas ir nepareizi, bet gan pakļaut grēku, kas mīt manī.*

23 Es atklāju tad, *ka zem bauslības, ka tad, kad es gribēju darīt labu, ļaunais bija manī; jo kā iekšējais cilvēks es priecājos par Dieva bauslību.*

24 *Un tagad es redzu citu bauslību, patiesi Kristus pavēli, un tā ir iespiesta manā prātā.*

25 *Bet mani locekļi karo pret mana prāta bauslību, un nes mani grēka bauslības gūstā, kura ir manos locekļos.*

26 *Un, ja es nepakļauju grēku, kas ir manī, bet ar miesu kalpoju grēka bauslībai, ak, kāds nožēlojams cilvēks es esmu! Kas mani atbrīvos no šīs nāves ķermeņa?*

27 Es pateicos Dievam caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu, *tad tā ar prātu es pats kalpoju Dieva bauslībai.*

DŽST, Romiešiem 8:8.

Salīdziniet ar Romiešiem 8:8.

Tie, kas seko miesas ceļiem, nevar patikt Dievam.

8 Tā nu tad tie, kas ir *pēc* miesas, nevar patikt Dievam.

DŽST, Romiešiem 8:29–30.

Salīdziniet ar Romiešiem 8:29–30.

Jēzus Kristus iesvēta taisnīgos, sagatavojot tos viņu glābšanai.

29 Jo, *kuru* Viņš sākumā nozīmējis, *to* Viņš nolēmis darīt līdzīgu *Sava paša* tēlam, lai Viņš būtu pirmdzimtais daudzu brāļu starpā.

30 *Bet, kuru* Viņš iepriekš nolēmis atpestīt, *to* Viņš arī aicinājis; un, *kuru* Viņš aicinājis, *to* Viņš arī *iesvētījis*; bet, *kuru* Viņš *iesvētījis, to* Viņš arī pagodinājis.

DŽST, Romiešiem 13:6–7.

Salīdziniet ar Romiešiem 13:6–7.

Tie, kas godā civilās amatpersonas, lielākā mērā un pilnīgāk pagodina Dievu.

6 Tāpēc maksājiet *savus ziedojumus arī viņiem*; jo viņi, kas to nepārtraukti uzrauga, ir Dieva kalpi.

7 *Bet vispirms* dodiet katram, kas viņam pienākas *pēc paražas*: nodevas, kam nākas nodevas, muitu, kam nākas muita, *lai jūsu ziedojumi tiktu doti bijībā pret to, kam nākas bijība, un cieņā pret to, kam nākas cieņa.*

DŽST, 1. korintiešiem 7:1–2, 5, 26, 29–33, 38. Salīdziniet ar 1. korintiešiem 7:1–2, 5, 26, 29–38.

Pāvils māca, ka laulība ir vēlama. Tomēr tie, kas aicināti misionāru kalpošanai, kalpo Dievam labāk, ja savas kalpošanas laikā paliek neprecēti.

1 Tad nu attiecībā par to, ko jūs rakstijāt man, *sakot*: Ir labi cilvēkam nepieskarties sievietei.

2 Tomēr *es saku*, lai novērstu netiklību: Lai katram vīram ir sava sieve, un lai katrai sievietei ir savs vīrs.

5 *Neejiet prom viens no otra*, ja nu vienīgi ar piekrišanu uz laiku, lai jūs nodotos gavēšanai un lūgšanai; un tad atkal nāciet kopā, lai Sātans jūs nekārdinātu jūsu nesavaldīšanās dēļ.

26 Tādēļ es domāju, ka tas ir labi pašreizējās briesmās—cilvēkam tāpat *palikt, lai viņš darītu lielāku darbu*.

29 *Bet es runāju uz jums, kas esat aicināti kalpošanai*. Jo šo es saku, brāļi, laika, *kas ir atlicis, nav daudz, tajā jūs tiksit sūtīti kalpot*. Pat tiem, kuriem ir sievas, *būs tā, it kā to nebūtu; jo jūs esat aicināti un izraudzīti darīt Tā Kunga darbu*.

30 *Un ar tiem, kas raud, būs tā, it kā viņi neraudātu, un ar tiem, kas priecājas, it kā viņi nepriecātos, un ar tiem, kas pērk, it kā viņiem nepiederētu*;

31 un ar tiem, kas lieto šo pasauli, it kā to *nelietotu*; jo šīs pasaules veids paiet.

32 *Bet es gribētu, brāļi, lai jūs godātu savu aicinājumu*. Es gribētu, lai jūs būtu bez rūpēm. Jo tas, kas nav precēts, rūpējas par

to, kas pieder Tam Kungam, kā viņš varētu patikt Tam Kungam; *tādēļ viņš gūst virsroku*.

33 *Bet tas, kas ir precēts, rūpējas par lietām, kas ir no pasaules, kā viņš varētu patikt savai sievietei; tādēļ šeit ir atšķirība, jo viņš tiek traucēts*.

38 Tātad, kas *precas*, dara labi, bet, kas *neprecas*, dara labāk.

DŽST, 1. korintiešiem

15:40. Salīdziniet ar 1. korintiešiem 15:40.

Ir trīs godības pakāpes pie Augšāmcelšanās.

40 *Arī celestiālie ķermeņi un terestriālie, un telestiālie ķermeņi; bet celestiālo godība ir viena; un terestriālo cita; un telestiālo vēl cita*.

DŽST, 2. korintiešiem

5:16. Salīdziniet ar 2. korintiešiem 5:16.

Pāvils dod padomu svētajiem nedzīvot pēc miesas veida.

16 *Tādēļ turpmāk mēs vairs nedzīvosim pēc miesas; jā, kaut arī mēs kādreiz esam dzīvojuši pēc miesas, tomēr, tā kā mēs esam iepazīnuši Kristu, tad nu turpmāk mēs vairs nedzīvosim pēc miesas*.

DŽST, Galatiešiem 3:19–20.

Salīdziniet ar Galatiešiem 3:19–20.

Mozus ir pirmās derības jeb bauslības starpnieks. Jēzus Kristus ir jaunās derības starpnieks.

19 *Tādēļ tad bauslība tika papildināta pārkāpumu dēļ, līdz dzimums nāktu pie Tā, kuram tika dots solījums bauslībā, dotā Mozum, kurš tika ordinēts ar eņ-*

geļu roku būt par šīs pirmās derības (bauslības) starpnieku.

20 Tad nu šis starpnieks nav jaunās derības starpnieks, bet ir viens jaunās derības starpnieks, kurš ir Kristus, kā ir rakstīts bauslībā attiecībā par solījumiem, kas tika doti Ābrahāmam un viņa dzimumam. Tad nu Kristus ir dzīvības starpnieks, jo šis ir tas solījums, ko Dievs deva Ābrahāmam.

DžST, Efeziešiem 4:26.

Salīdziniet ar Efeziešiem 4:26.

Netaisnīgas dusmas ir grēks.

26 Vai jūs varat būt dusmīgi un negrēkot? Lai saule nenoriet, jums dusmojoties;

DžST, Kolosiešiem 2:21–22.

Salīdziniet ar Kolosiešiem 2:20–23.

Cilvēku baušļi varētu būt vērtīgi tāpēc, ka tie māca, piemēram, pašdisciplīnu, bet tie ne pagodina Dievu, ne glābj cilvēku.

21 kas ir pēc cilvēku mācībām un baušļiem, kas cilvēkam māca neaizskart, nebaudīt, nepieskarties; visas tās lietas, kas ir lemtas iznīcībai, tās tērējot?

22 Tām šķietami ir zināma gudrība tur, kur ir pašizdomāta dievkalpošana, pašpazemošanās un miesas mērdēšana, kas attiecas uz miesas apmierināšanu, taču tās nekādi nepagodina Dievu.

DžST, 1. tesalonīķiešiem

4:15. Salīdziniet ar

1. tesalonīķiešiem 4:15.

Tiem taisnīgajiem ļaudīm, kas dzīvos Tā Kunga atnākšanas laikā, nebūs nekādu priekšrocību pār mirušajiem taisnīgajiem.

15 Jo to mēs jums sakām ar Tā Kunga vārdu, ka tie, kas būs dzīvi pie Tā Kunga atnākšanas, ne ar ko nebūs pārāki par tiem, kas paliks līdz Tā Kunga atnākšanai aizmiguši.

DžST, 2. tesalonīķiešiem

2:2–3, 7–9. Salīdziniet ar

2. tesalonīķiešiem 2:2–9.

Sātans izraisīs atkrišanu jeb atkāpšanos no ticības, pirms Tas Kungs atgriezīsies.

2 Lai jūs nenotrīcētu savā prātā, nedz arī tiktu satraukti no kādas vēstules, ja vien jūs to nesāņemat no mums; nedz arī no gara, nedz ar vārdu, ka tā Kristus diena ir tuvu.

3 Lai neviens cilvēks jūs nemaldina nekādā veidā, jo vispirms nāks atkrišana, un grēka cilvēks, pazušanas dēls, tiks atklāts;

7 Jo nekrietnības noslēpums jau ir darbā, un viņš ir tas, kas tagad darbojas, un Kristus ļauj viņam darboties, līdz laiks tiks piepildīts, kad viņš tiks novākts no ceļa.

8 Un tad tiks atklāts ļaunais, kuru Tas Kungs izdeldēs ar Savas mutes garu un iznīcinās ar Savas atnākšanas spožumu.

9 Jā, Tas Kungs, patiesi Jēzus, kura atnākšana nebūs, pirms ir nākusi atkrišana, Sātanam darbojoties ar visu spēku un zīmēm, un viltus brīnumiem,

DžST, 1. Timotejam 2:4.

Salīdziniet ar 1. Timotejam 2:4.

Kristus ir Vienpiedzimušais Dēls un Starpnieks.

4 Kas grib, lai visi cilvēki tiktu

izglābti un nāktu pie atziņas par patiesību, *kas ir Jēzū Kristū, kurš ir Dieva Vienpiedzimušais Dēls, un ordinēts būt par Starpnieku starp Dievu un cilvēku; kas ir viens Dievs un kam ir vara pār visiem cilvēkiem.*

DŽST, 1. Timotejam 3:15–16.

Salīdziniet ar 1. Timotejam 3:15–16.

Baznīca ir dibināta, balstoties uz galvenā principa, ka Jēzus piedzima mirstīgajā dzīvē, mācīja evaņģēliju un atgriezās pie Sava Tēva. Piezīme! Nelie-lās izmaiņas tālāk dotajos pantos uzsver to, ka „patiesības balsts un pamats” ir Jēzus Kristus.

15 bet ja es aizkavētos—lai tu zinātu, kā tev pienākas izturēties Dieva namā, kas ir dzīvā Dieva baznīca.

16 Patiesības balsts un pamats ir (un patiesi liels ir dievbijības noslēpums)—Dievs tika atklāts miesā, taisnots Garā, parādījies eņģeļiem, sludināts cilti-cībnieku tautām, ticēts pasaulē, uzņemts godībā.

DŽST, 1. Timotejam 6:15–16.

Salīdziniet ar 1. Timotejam 6:15–16.

Tie, kuros mīt nemirstības gaisma (evaņģēlijs), var redzēt Jēzu.

15 Savā laikā Viņš parādīs, kurš ir svētais un vienīgais Valdnieks, ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs, kuram lai ir gods un mūžīga vara;

16 kuru neviens cilvēks nav redzējis, nedz var ieraudzīt, kuram nevar tuvojties neviens cilvēks, kā vien tas, kurā mīt gaisma un ce-rība uz nemirstību.

DŽST, Ebrejiem 1:6–7.

Salīdziniet ar Ebrejiem 1:6–7.

Eņģeļi ir kalpojošie gari.

6 Un vēl, kad Viņš ved Pirmdzimto pasaulē, Viņš saka: Un lai visi Dieva eņģeļi pielūdz Viņu, *kas dara Savus kalpus kā uguns liesmu.*

7 Un par eņģeļiem Viņš saka: *Eņģeļi ir kalpojošie gari.*

DŽST, Ebrejiem 4:3.

Salīdziniet ar Ebrejiem 4:3.

Tie, kas nocietina savu sirdi, netiks izglābti; tie, kas nožēlo grēkus, ieies Tā Kunga atdusā.

3 Jo mēs, kas esam ticējuši, ie-
ejam atdusā, kā Viņš saka: Kā Es
esmu zvērējis Savās dūsmās, ja
tie *nocietinās savas sirdis*, tie *ne-
ieies* Manā atdusā; *Es arī esmu
zvērējis, ja tie nenocietinās savas
sirdis, tie ieies* Manā atdusā; kaut
arī Dieva darbi tika *sagatavoti
(jeb pabeigti)* kopš pasaules ra-
dīšanas.

DŽST, Ebrejiem 6:1–10.

Salīdziniet ar Ebrejiem 6:1–10.

Kristus mācības principi ved uz pilnību.

1 Tādēļ, *neatkāpjoties* no Kris-tus mācības principiem, dosi-mies pretim pilnībai; neliekot atkal pamatu—grēku nožēlo-šanu no mirušiem darbiem un ticību uz Dievu.

2 Ar mācību par kristībām, roku uzlikšanu, mirušo augšām-celšanos un mūžīgo tiesu.

3 Un *mēs iesim uz pilnību*, ja Dievs atļaus.

4 Jo *Viņš ir darījis to* par neie-

spējamu tiem, kas reiz apgaismoti un baudījuši Dieva dāvanas, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki,

5 un baudījuši labo Dieva vārdu un nākamās pasaules spēkus,

6 ja viņi atkritis, atkal *tapt atjaunotiem* grēku nožēlošanai, jo tie sev Dieva Dēlu no jauna sit krustā un liek smieklā.

7 Jo *nāk diena, kad* zeme, kas uzsūkusi bieži līstošo lietu un audzē stādus, derīgus tiem, *kas uz tās mīt* un kas to apstrādā, *kas tagad* saņem svētības no Dieva, *tiks attīrīta ar uguni.*

8 Jo, kas ērkšķus un dadžus nes, ir nederīgs un lāstam tuvu; *tādēļ tie, kas nenes labus augļus, tiks iemesti ugunī; jo viņu gals ir ugunī.*

9 Bet par jums, mīlie, mums ir pārliecība par kaut ko labāku, par to, kas pavada pestīšanu, kaut arī tā runājam.

10 Jo Dievs nav netaisns, *tādēļ Viņš neaizmirsīs* jūsu darbu un mīlestību, ko esat parādījuši Viņa Vārdā ar to, ka esat kalpojuši svētajiem un vēl kalpojat.

DžST, Ebrejiem 7:3.

Salīdziniet ar Ebrejiem 7:3.

Melhisedeks bija priesteris pēc Dieva Dēla kārtas. Visi tie, kas saņem šo priesterību, var kļūt līdzīgi Dieva Dēlam.

3 Jo šis Melhisedeks tika ordinēts par priesteri pēc Dieva Dēla kārtas, šī kārtā bija bez tēva, bez mātes, bez ciltsraksta, tai nav nedz dienu sākuma, nedz dzīves gala. *Un visi tie, kas tiek ordinēti šajā priesterībā, tiek darīti līdzīgi Dieva Dēlam, paliekot kā priesteri mūžam.*

DžST, Ebrejiem 7:19–21.

Salīdziniet ar Ebrejiem 7:19–21.

Bauslība sagatavoja cilvēkus Jēzum, kurš ir „labākas derības galvotājs”.

19 Jo bauslība tika izpildīta bez zvēresta un neko nav vedusi pie pilnības; bet ar to tikai tika nodibināta labāka cerība, ar ko tuvojamies Dievam.

20 Tā kā šis augstais priesteris nav bijis bez zvēresta, tā arī Jēzus ir ticis darīts par labākas derības galvotāju.

21 (Jo tie kļuva par priesteriem bez zvēresta; bet šis ar zvērestu, ko teica tas, kas uz viņu sacīja: Tas Kungs ir zvērējis, un Viņš to nenozēlos: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhisedeka kārtas.)

DžST, Ebrejiem 7:25–26.

Salīdziniet ar Ebrejiem 7:26–27.

Jēzus piedāvā Sevi kā bezgrēcīgu upuri par mūsu grēkiem.

25 Jo tāds augstais priesteris mums pienācās—svēts, bez ļaunuma, neaptraipīts, atšķirts no grēciniekiem un padarīts par valdnieku pār debesīm;

26 un ne kā tie augstie priesteri, kas pienes upuri ik dienu, vispirms par saviem pašu grēkiem un tad par ļaužu grēkiem; jo Viņam nevajag pienest upuri par Saviem paša grēkiem, jo Viņš nepazīst grēka; bet par ļaužu grēkiem. Un to Viņš ir izdarījis reizi par visām reizēm, kad Viņš upurēja pats Sevi.

DžST, Ebrejiem 11:1.

Salīdziniet ar Ebrejiem 11:1.

Ticība ir pārliecība par to, uz ko cer.

1 Tad nu ticība ir *pārlicība* par to, kas cerams, liecība par neredzamām lietām.

DŽST, Ebrejiem 11:35.

Salīdziniet ar Ebrejiem 11:35.

Uzticīgie, kas tiek nomocīti Kristus dēļ, iegūst Pirmo Augšāmcelšanos.

35 Sievas savus mirušos atkal atguvušas dzīvei; un citi tika nomocīti, nepieņemot atbrīvošanu, lai viņi iegūtu *pirmo* augšāmcelšanos;

DŽST, Jēkaba v. 1:2.

Salīdziniet ar Jēkaba v. 1:2.

Ciešanas, nevis kārdinājumi, palīdz mums tapt svētiem.

2 Mani brāļi, turiet to visu par prieku, kad jūs krītat *daudzās ciešanās*;

DŽST, Jēkaba v. 2:1.

Salīdziniet ar Jēkaba v. 2:1.

Baznīcas locekļiem nav jāvērtē kāda persona augstāk nekā cita.

1 Mani brāļi, *jūs nevarat būt ar ticību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, godības Kungu, un tomēr šķirot cilvēkus.*

DŽST, Jēkaba v. 2:14–21.

Salīdziniet ar Jēkaba v. 2:14–22.

Ticība bez darbiem ir nedzīva un nespēj izglābt.

14 Ko tas palīdz, mani brāļi, ja kāds teic, tam esot ticība, bet tam nav darbu? Vai ticība viņu var izglābt?

15 Bet gan kāds teiks: *Es tev parādišu, ka man ir ticība bez darbiem; bet es saku:* Parādi man

savu ticību bez darbiem, un es tev parādišu savu ticību caur saviem darbiem.

16 *Jo, ja brālis vai māsa ir kaili un tiem trūkst dienišķās barības, bet kāds no jums viņiem teiktu: Ejiet ar mieru, sildieties un baidiet barību,—bet viņš nedotu viņiem to, kas miesai vajadzīgs, ko *jūsu ticība viņiem palīdz?**

17 Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā pati par sevi ir nedzīva.

18 *Tādēļ* vai tu gribi zināt, tukšais cilvēks, ka ticība bez darbiem ir nedzīva *un nespēj tevi izglābt?*

19 Tu tici, ka ir viens Dievs, tu dari labi; arī ļaunie gari tic un dreb; *tu esi kļuvis tiem līdzīgs un neesi taisnots.*

20 Vai tad Ābrahāms, mūsu tēvs, ne caur darbiem tapa taisnots, ziedodams Īzāku, savu dēlu, uz altāra?

21 Vai redzi, kā *darbi* veikti ar viņa *ticību*, un darbos ticība ir tapusi pilnīga?

DŽST, 1. Pētera 3:20.

Salīdziniet ar 1. Pētera 3:20.

Daži no gariem cietumā bija netaisnīgi Noas dienās.

20 *Daži no kuriem bija nepaklausīgi Noas dienās, kad Dieva pacietība nogaidīja, kamēr šķirsts tika gatavots, kurā tikai dažas, tas ir, astoņas dvēseles, tika izglābtas cauri ūdenim.*

DŽST, 1. Pētera 4:6.

Salīdziniet ar 1. Pētera 4:6.

Evanģēlijs tiek sludināts tiem, kas ir miruši.

6 *Tādēļ* evanģēlijs tiek sludināts tiem, kas ir miruši, lai viņi tiktu tiesāti tāpat kā cilvēki

miesā, bet dzīvotu *garā*, atbilstoši Dieva *gribai*.

DžST, 1. Pētera 4:8.

Salīdziniet ar 1. Pētera 4:8.

Žēlsirdība attur mūs no grēkošanas.

8 Un pāri visam lai ir dedzīga žēlsirdība starp jums; jo žēlsirdība *novērš* lielu daudzumu grēku.

DžST, 2. Pētera 3:3–13.

Salīdziniet ar 2. Pētera 3:3–13.

Pēdējās dienās daudzi cilvēki noliegs To Kungu Jēzu Kristu. Kad Viņš nāks, notiks daudzas dabas katastrofas. Ja mēs pastāvēsim taisnīgumā, mēs saņemsim jaunu zemi.

3 Papriekš ievērojiet to, ka *pēdējās dienās* nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kāribās.

4 *Noliegdami To Kungu Jēzu Kristu* un sacīdami: Kur paliek Viņa apsolutā atnākšana? No tā laika sākot, kad tēvi iegāja mierā, visam ir jāpaliek tā, un viss ir palicis tā, kā bija no radīšanas sākuma.

5 Tie, kas to apgalvo, labprātīgi paliek neziņā par to, ka *vecos laikos* debesis un zeme, stāvot ūdenī un no ūdens, *tika radīta ar Dieva vārdu*;

6 un ar *Dieva vārdu* toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus;

7 bet tagadējās debesis un tagadējo zemi saglabā un uztur *tas pats vārds*, kas ir pataupīts ugunij un bezdievīgo cilvēku tiesas un pazušanas dienai.

8 Bet, *runājot par Tā Kunga atnākšanu*, mīlie, es *gribētu, lai jūs nebūtu neziņā* par šo vienu lietu—ka viena diena Tam Kun-

gam ir kā tūkstoš gadi un tūkstoš gadi kā viena diena.

9 Tas Kungs nevilcina Savu apsoliĵumu *un atnākšanu*, kā daļiem tas šķiet, bet ir pacietīgs *ar mums*, negribēdams, lai kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie grēku nožēlošanas.

10 Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis naktī, tanī debesis *trīcēs un arī zeme drebēs, un kalni izkusīs, un ar lielu troksni zudīs*, un elementi *tiks piepildīti* ar kvēlu karstumu, un arī zeme *tiks piepildīta, un samaitātie darbi, kas ir tanī, tiks sadedzināti*.

11 Ja tad tas viss tiks *iznīcināts*, cik stipriem tad jums jābūt svētā *dzīvē* un dievbijībā,

12 gaidot un *sagatavojoties Tā Kunga atnākšanas dienai*, kurā viss *iznīcīgais, kas ir debesis, sadegs ugunī, un kalni izkusīs kvēlā karstumā?*

13 Tomēr, ja mēs *pastāvēsim*, mēs *tiksim paglābti*, saskaņā ar Viņa apsoliĵumu. Un mēs gaidām jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājō.

DžST, 1. Jāņa 2:1. Salīdziniet

ar 1. Jāņa 2:1.

Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā, ja mēs nožēlojam grēkus.

1 Mani bērniņi, šīs lietas es rakstu jums, lai jūs negrēkotu. Bet, ja kāds cilvēks grēko *un nožēlo grēkus*, mums ir aizstāvis Tēva priekšā, Jēzus Kristus, taisnīgais;

DžST, 1. Jāņa 3:9. Salīdziniet

ar 1. Jāņa 3:9.

Ikviens, kas ir piedzimis no Dieva, vairs neturpina grēkā.

9 Ikviens, kas ir no Dieva dzimis, *neturpina grēkā*; jo *Dieva Gars* paliek viņā; un viņš nevar *turpināt grēkā*, tāpēc ka viņš ir no Dieva dzimis, *saņēmis svēto apsolījuma Garu*.

DŽST, 1. Jāņa 4:12.

Salīdziniet ar 1. Jāņa 4:12.

Tikai tie cilvēki, kas tic Dievam, var Viņu ieraudzīt.

12 Neviens cilvēks nekad nav redzējis Dievu, *kā vien tie, kas tic*. Ja mēs mīlam cits citu, Dievs mīt mūsos, un Viņa mīlestība tiek pilnveidota mūsos.

DŽST, Jāņa atklāsmes

1:1–8. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 1:1–8.

Apustulis Jānis saņem pravietojumus, kas rakstīti Atklāsmes grāmatā. Viņu apmeklē Jēzus Kristus un eņģelis.

1 Atklāsmē no *Jāņa*, *Dieva kalpa*, kura viņam *tika dota no Jēzus Kristus*, lai parādītu Viņa kalpiem to, kam drīz jānotiek, *kuru Viņš sūtīja un pavēstīja ar Savu eņģeli Savam kalpam Jānim*.

2 Kurš *apliecināja Dieva vārdu un liecību par Jēzu Kristu*, un visu, ko viņš redzēja.

3 Svētīti *lai ir tie*, kas lasa, un tie, kas dzird *un saprot šī pravietojuma vārdus*, un ievēro to, kas tajā ir rakstīts, jo *Tā Kunga atnākšanas laiks tuvojas*.

4 *Tad nu šī ir Jāņa liecība septiņiem kalpotājiem, kuri ir pār septiņām draudzēm Āzijā*. *Žēlastība jums un miers no Tā, kas ir un kas bija, un kas nāks, kas ir sūtījis Savu eņģeli no Sava troņa priekšas liecināt tiem, kas ir sep-*

tiņi kalpotāji pār septiņām draudzēm.

5 *Tādēļ es, Jānis, uzticīgais liecinieks, sniedzu liecību par to, ko man deva eņģelis un Jēzus Kristus, mirušo pirmdzimtais un zemes ķēniņu Valdnieks*.

6 *Un Tam, kurš mūs ir mīlējis, lai ir slava; kurš ir mūs mazgājis no mūsu grēkiem Savās paša asinīs un ir mūs darījis par ķēniņiem un priesteriem Dievam, Savam Tēvam*. Viņam lai ir slava un vara mūžīgi mūžos! *Āmen*.

7 *Jo redzi, Viņš nāk padebešos ar desmit tūkstošiem Savas valstības svēto, ģērpts Sava Tēva godībā*. Un katra acs Viņu redzēs; un tie, kas Viņu caurdūruši, un visas zemes ciltis vaimanās Viņa dēļ. *Patiesi tā, āmen*.

8 *Jo Viņš saka, Es esmu Alfa un Omega, sākums un gals, Tas Kungs, kurš ir un kurš bija, un kurš nāks, Visuvarenais*.

DŽST, Jāņa atklāsmes

2:22. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 2:22.

Ļaunie tiek iemesti ellē.

22 *Lūk, Es iemetīšu viņu ellē, un tos, kas pārkāpj laulību ar viņu, lielās bēdās, ja vien viņi nenožēlos savu rīcību*.

DŽST, Jāņa atklāsmes

2:26–27. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 2:26–27.

Tie, kas uzvar pasauli ar paklausību Kristus pavēlēm, valdīs pār valstībām nākamajā pasaulē ar ticību, taisnību un tiesu.

26 *Un tam, kas uzvar un tur Manas pavēles līdz galam, Es došu varu pār daudzām valstībām;*

27 un viņš tās ganīs ar *Dieva vārdu*; un tās būs viņa rokās kā māla trauki podnieka rokās; un viņš tās valdīs ar ticību, ar taisnību un tiesu, kā arī Es saņēmu no Sava Tēva.

DŽST, Jāņa atklāsmes

5:6. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 5:6.

Divpadsmit Dieva kalpi ir sūtīti pa visu zemi.

6 Un es redzēju, un rau, starp troni un četriem zvēriem, un starp elderiem stāvēja Jērs, it kā tas būtu nokauts, būdams ar *divpadsmit* ragiem un *divpadsmit* acīm, kas ir *divpadsmit* Dieva kalpi, sūtīti pa visu zemi.

DŽST, Jāņa atklāsmes

12:1–17. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 12:1–17.

Jānis izskaidro sievietes, bērna, dzelzs zižļa, pūka un Miķeļa simbolus. Karš, kas sākas debesīs, turpinās uz Zemes. Nemiet vērā izmaiņas pantu secībā DžST.

1 Un parādījās liela *zīme* debesīs, *zemes lietu līdzībā*, sieva, tērpta saulē un mēness apakš viņas kājām, un viņai galvā *divpadsmit* zvaigžņu kronis.

2 Un *sieva*, būdama ar bērnu, raudāja dzemdību sāpēs un mokās.

3 Un *viņa dzemdēja puiku, bērnu, kam bija valdīt visas tautas ar dzelzs zizli*; un *viņas bērns tika aizrauts pie Dieva un Viņa trona*.

4 Un parādījās cita *zīme* debesīs, un lūk, liels sarkans pūķis, būdams ar septiņām galvām un desmit ragiem, un septiņiem kroņiem uz savām galvām. Un viņa aste aizrāva trešo daļu no

debesu zvaigznēm, un nometa tās uz zemes. Un pūķis stāvēja sievas priekšā, kas dzemdēja, *gatavs* aprīt viņas bērnu, kad tas piedzims.

5 Un sieva bēga mežonīgā apgabalā, kur tai *bija* Dieva sataisīta vieta, lai tie uzturētu viņu tur tūkstotīs divi simti un sešdesmit *gadus*.

6 Un bija karš debesīs; Miķelis un viņa eņģeļi cīnījās pret pūķi; un pūķis un viņa eņģeļi *cīnījās pret Miķeli*;

7 un *pūķis* neuzveica *nedz Miķeli, nedz bērnu, nedz sievu, kas bija Dieva baznīca, kas bija tikusi atbrīvota no savām sāpēm un dzemdējusi mūsu Dieva valstību un Viņa Kristu*.

8 Nedz arī atradās vieta debesīs lielajam pūķim, kurš tika padzīts; tas vecais čūska, saukts par velnu, un arī saukts par sātanu, kurš pievīla visu pasauli; viņš tika padzīts uz zemi; un viņa eņģeļi tika padzīti ar viņu.

9 Un es dzirdēju skaļu balsi debesīs sakām: Tagad ir pienākusi glābšana un stiprums, un mūsu Dieva valstība, un Viņa Kristus vara;

10 jo mūsu brāļu apsūdzētājs ir gāzts, kurš apsūdzēja viņus mūsu Dieva priekšā dienu un nakti.

11 Jo tie ir *uzveikuši* viņu ar Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu; jo tie nemīlēja savu paša dzīvību, bet turēja liecību līdz pat nāvei. Tādēļ priedājieties, ak debesis, un jūs, kas tajās mītat.

12 Un *pēc tam es dzirdēju citu balsi sakām*: Ak vai zemes iedzīvotājiem, jā, un tiem, kas mīt uz

jūras *salām!* Jo velns ir nācis lejā pie jums lielā niknumā, tāpēc ka viņš zina, ka viņam ir tikai īss brīdis.

13 *Jo*, kad pūķis redzēja, ka viņš ir nogāzts uz zemi, viņš vajāja sievu, kas dzemdēja puiku, bērnu.

14 *Tādēļ* sievai tika doti liela ērgļa spārni, lai viņa varētu *bēgt* no čūska vaiga tuksnesī uz savu vietu, kur viņa tiek kopta uz laiku, laikiem un vēl pusi laika.

15 Un čūska izsviež no savas mutes ūdeni kā plūdus pakaļ sievai, lai tā aizskalotu viņu ar plūdiem.

16 Un zeme *palīdz* sievai, un zeme *atver* savu muti un *aprij* plūdus, kurus pūķis *izsvieda* no savas mutes.

17 *Tādēļ* pūķis bija nikns uz sievu un devās karot ar viņas pēcnācēju atlikumu, kas turēja Dieva pavēles un kam bija liecība par Jēzu Kristu.

DŽST, Jāņa atklāsmes 19:15, 21. Salīdziniet ar Jāņa atklāsmes 19:15, 21.

Dievs izmanto Kristus vārdu, lai satriektu tautas.

15 Un no Viņa mutes *nāk Dieva vārds*, un ar to Viņš *satrieks* tautas; un Viņš *valdīs* tās ar *Savas mutes vārdu*; un Viņš min vīna spaidu Visuvarenā Dieva kvēlā niknumā.

21 Un atlikums tika nokauts ar *Tā vārdu*, kurš sēdēja zirgā, šis *vārds* nāca no Viņa mutes; un visi putni bija paēduši no viņu miesām.

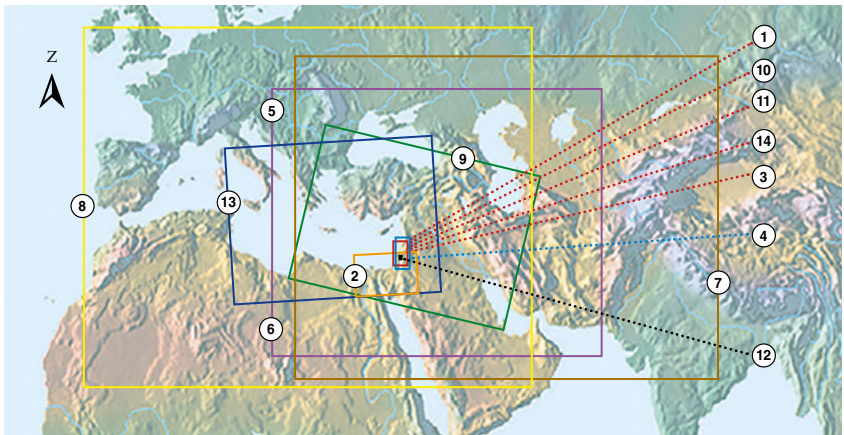
BĪBELES KARTES

Tālāk dotās kartes var palīdzēt jums labāk saprast Svētos Rakstus. Zinot Svētajos Rakstos minēto zemju ģeogrāfiju, jūs varēsiet labāk saprast Svēto Rakstu notikumus.

Pārskats un apzīmējumi

Kontūras tālāk dotajā kartē norāda uz katru numurēto karti šajā sadaļā. Šīs kartes attēlo lielus reģionus, kā arī nelielus, detalizētus ģeogrāfiskus apgabalus.

1. Svētās Zemes fiziogeogrāfiskā karte
2. Israēla iziešana no Ēģiptes un ieiešana Kānaānā
3. 12 cilšu sadalījums
4. Dāvida un Salamana impērija
5. Asīriešu impērija
6. Jaunā Babilonijas impērija un Ēģiptes ķēniņvalsts
7. Persiešu impērija
8. Romas impērija
9. Vecās Derības pasaule
10. Kānaāna Vecās Derības laikos
11. Svētā Zeme Jaunās Derības laikos
12. Jeruzāleme Jēzus laikā
13. Apustuļa Pāvila misijas ceļojumi
14. Svētās Zemes vertikālais griezumus

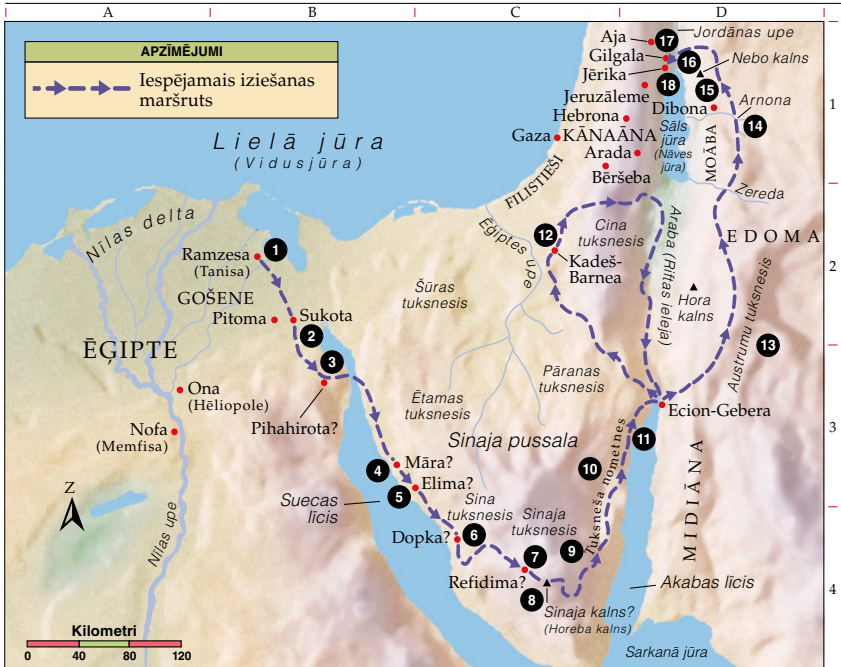
Tālāk ir dots dažādu kartēs izmantoto simbolu un šriftu skaidrojums. Turklāt atsevišķās kartēs var būt skaidrojumi papildus simboliem, kuri attiecas uz konkrēto karti.

●	Sarkans punkts apzīmē lielpilsētu vai pilsētu.	lielpilsētām un pilsētām (un noteiktām vietām Jeruzālemes pilsētas kartē).
▲	Mazs melns triņķis apzīmē kalnu.	
<i>Nāves jūra</i>	Šis šrifts tiek izmantots, lai apzīmētu tādas ģeogrāfiskas vietas kā jūras, upes, kalnus, tukšnešus un salas.	MOĀBA Šis šrifts tiek izmantots mazākām politiskām vienībām, tādām kā reģioni, tautības un ciltis.
Jeruzāleme	Šis šrifts tiek izmantots	JŪDEJA Šis šrifts tiek izmantots lielākām politiskām vienībām, tādām kā impērijas un tautas.

1. Svētās Zemes fiziogeogrāfiskā karte

2. Israēla iziešana no Ēģiptes un ieiešana Kānaānā

1. **Ramzesa** Israēls tika izdzīts no Ēģiptes (2. Moz. 12; 4. Moz. 33:5).
2. **Sukota** Pēc tam, kad ebreji pameta savu pirmo nometnes vietu, Tas Kungs gāja tiem pa priekšu dienā mākonī un naktī uguns stabā (2. Moz. 13:20–22).
3. **Pihahirota** Israēls izgāja cauri Sarkanajai jūrai (2. Moz. 14; 4. Moz. 33:8).
4. **Māra** Tas Kungs dziedināja Māras ūdeņus (2. Moz. 15:23–26).
5. **Elima** Israēls uzslēja nometni pie 12 avotiem (2. Moz. 15:27).
6. **Sina tuksnesis** Tas Kungs sūtīja mannu un paipalas, lai pabarotu Israēli (2. Moz. 16).
7. **Refidima** Israēls cīnījās ar Amaleku (2. Moz. 17:8–16).
8. **Sinaja kalns (Horeba kalns jeb Jebel Musa)** Tas Kungs atklāja Desmit baušļus (2. Moz. 19–20).
9. **Sinaja tuksnesis** Israēls uzcēla Saiešanas telti (2. Moz. 25–30).
10. **Tuksneša nometnes** Septiņdesmit vecaji tika aicināti, lai palīdzētu Mozum pārvaldīt tautu (4. Moz. 11:16–17).
11. **Ecion-Gebera** Israēls pagāja garām Ēsava un Amona zemēm mierā (5. Moz. 2).
12. **Kadeš-Barnea** Mozus sūtīja izlūkus uz apsolīto zemi; Israēls sacēlās un nevarēja ieiet tajā zemē; Kadeša bija galvenā Israēla nometne daudzus gadus (4. Moz. 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; 5. Moz. 2:14).
13. **Austrumu tuksnesis** Israēls izvairījās no sadursmes ar Edomu un Moābu (4. Moz. 20:14–21; 22–24).
14. **Arnonas upe** Israēls iznīcināja amoriešus, kas cīnījās pret tiem (5. Moz. 2:24–37).
15. **Nebo kalns** Mozus redzēja apsolīto zemi (5. Moz. 34:1–4). Mozus teica savus pēdējos trīs sprediķus (5. Moz. 1–32).
16. **Moāba klajumi** Tas Kungs pateica Israēlam sadalīt zemi un izdzīt tās iedzīvotājus (4. Moz. 33:50–56).
17. **Jordānas upe** Israēls šķērsoja Jordānas upi pa sausu zemi. Blakus Gilgalai tika novietoti akmeņi no Jordānas upes gultnes kā pieminēklis tam, ka Jordānas ūdeņi tika pašķirti (Joz. 3:1–5:1).
18. **Jērika** Israēla bērni sagrāba un iznīcināja pilsētu (Joz. 6).

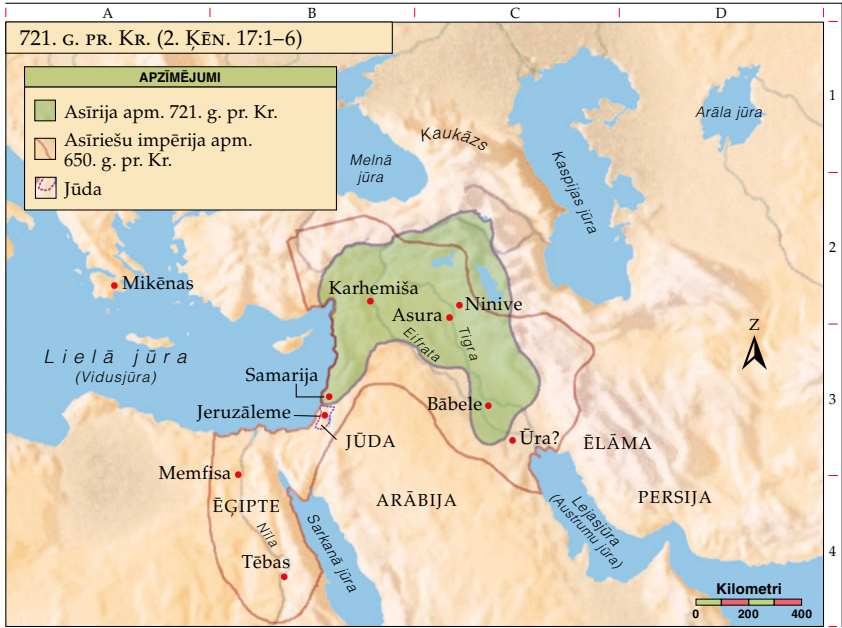
3. 12 cilšu sadalījums

4. Dāvida un Salamana impērija

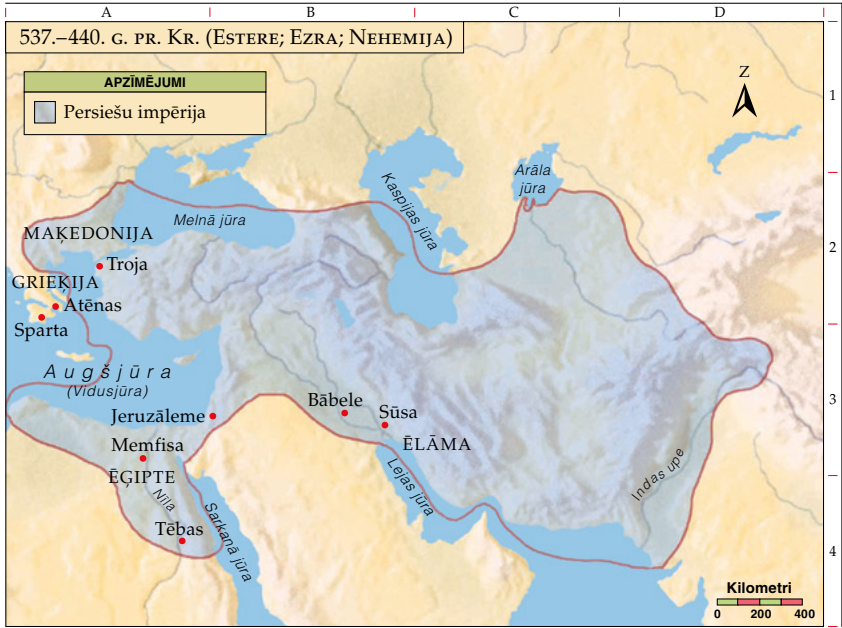
5. Asīriešu impērija

6. Jaunā Babilonijas impērija un Ēģiptes ķēniņvalsts

7. Persiešu impērija

8. Romas impērija

9. Vecās Derības pasaule

1. **Ararata kalns** Iespējāmā vieta, kur pietāja krastā Noas šķirsts (1. Moz. 8:4). Precīza vieta nav zināma.
2. **Ūra** Ābrahāma pirmā dzīvesvieta netālu no Eifratas upes gīvas, kur viņš gandrīz kļuva par dzīvību upurī, redzēja Jehovas eņģeli un saņēma ūrīnu un Tūmītu (1. Moz. 11:28–12:1; Ābr. 1:3–1). (Pievērst uzmanību arī alternatīvajai Ūras atrašanās vietai Mezopotāmijas ziemeļos).
3. **Bābele (Sineāra)** Pirmais tur apmetās Kušs, Hama dēls, un Nimrodus. Jareidītu izcelsmes vieta Bābeles torņa laikā Sineāras kļajumos. Vēlāk Babilonijas provinces galvaspilsēta un Babilonijas ķēniņu dzīvesvieta, ieskaitot Nebukadnēcaru, kurš pēc Jeruzālemes sagraušanas (587. g. pr. Kr.) uz šo pilsētu aizveda gūstā daudzus jūdus. Jūdi palika gūstā Bābelē 70 gadus, līdz ķēniņa Kīra laikam, kurš ļāva jūdiem atgriezties Jeruzālemē atjaunot templi. Pravietis Daniēls arī šeit dzīvoja Nebukadnēcara, Belsacara un Dārija I pakļautībā (1. Moz. 10:10; 11:1–9; 2. Kēn. 24–25; Jer. 27:1–29:10; Ec. 1:1; Dan. 1–12; Omn. 1:22; Et. 1:33–43).
4. **Sūsa** Persiešu impērijas galvaspilsēta, kad tur valdīja Dārijs I (Dārijs Lielais), Kserksks (Ahasvers) un Artakserks. Ķēniņienes Esteres, kuras drosme un ticība izglāba jūdus, dzīvesvieta. Šeit kalpoja Daniēls un vēlāk arī Nechemija (Neh. 1:1; 2:1; Est. 1:1; Dan. 8:2).
5. **Duras kļajums** Sadrahs, Meshah un Abed-Nego tika iemesti degošā ceplī, kad tie atteicās pielūgt zelta tēlu, ko bija radījis Nebukadnēcars. Dieva Dēls tos izglāba, un tie iznāca no krāsns neskartī (Dan. 3).
6. **Asīrija** Asura bija Asīrijas pirmā galvaspilsēta, tai sekoja Ninīve. Asīriešu valdnieki Salmansars V un Sargons II iekaroja Israēla Ziemeļu ķēniņvalsti un aizveda gūstā desmit ciltis 721. g. pr. Kr. (2. Kēn. 14–15; 17–19). Asīrija apdraudēja jūdus līdz 612. g. pr. Kr., kad Asīriju iekarāja Bābele.
7. **Ninīve** Asīrijas galvaspilsēta. Asīrija uzbruka Jūdas zemēm Hiskijas valdīšanas un pravieša Jesajas kalpošanas laikā. Jeruzāleme, Jūdas galvaspilsēta, brīnumainā veidā tika izglābta, kad eņģelis nogalināja 185 000 asīriešu karavīrus (2. Kēn. 19:32–37). Tas Kungs lika pravietim Jona piesaukt šo pilsētu nožēlot grēkus (Jon. 1:2; 3:1–4).
8. **Hārana** Ābrahāmas apmetās šeit uz laiku pirms došanās uz Kānaānu. Ābrahāma tēvs un brālis palika šeit. Rebeka (Izaka sieva) un Rahele, Lea, Bilha un Zilfa (Jēkaba sievas) nāca no šī apgabala (1. Moz. 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Ābr. 2:4–5).
9. **Karhemiša** Šeit Nebukadnēcars sakāva faraonu Neho, kas izbeidza eģiptiešu varu Kānaānā (2. Laiku 35:20–36:6).
10. **Sidona** Šo pilsētu nodibināja Sidons, Hama mazdēls, un tā ir vistālākā kānaāmiešu ziemeļu pilsēta (1. Moz. 10:15–20). Tā bija Izebeles, kura ieviesa Baala pielūgšanu Israēlā, dzimtā vieta (1. Kēn. 16:30–33).
11. **Tīra** Tā bija svarīga tirdzniecības un ostas pilsēta Arāmā. Hīrāms no Tīras sūtīja cieturu kokus un zeltu, un amatniekus, lai palīdzētu Salamanam celst templi (1. Kēn. 5:15–24, 32; 9:11).
12. **Damaska** Ābrahāmas netālu no šienes izglāba Latu. Tā bija Aramas galvenā pilsēta. Ķēniņa
- Dāvida valdīšanas laikā israēlieši iekarvoja šo pilsētu. Elija svaidīja Hazaēlu par ķēniņu pār Damasku (1. Moz. 14:14–15; 2. Sam. 8:5–6; 1. Kēn. 19:15).
13. **Kānaāna** Šī zeme tika dota par mūžīgu īpašumu Ābrahāmam, Izākam, Jēkabam un viņu pēcnācējiem (1. Moz. 17:8; 28).
14. **Sinaja kalns (Horeba kalns)** Tas Kungs runāja ar Mozu no degošā krūma (2. Moz. 3:1–2). Mozum tika dots likums un Desmit baušļi (2. Moz. 19–20). Tas Kungs runāja uz Eliju klusā, lēnā balsī (1. Kēn. 19:8–12).
15. **Ecion-Gebera** Ķēniņš Salamans Ecion-Geberā taisīja kuģus (1. Kēn. 9:26). Iespējams, ka šajā ostā Sābas ķēniene, padzirdējusi par Salamana slavu, pietāja, lai viņu ieraudzītu (1. Kēn. 10:1–13).
16. **Ēģipte** Ābrahāms devās uz šejieni lielā bada dēļ Ūrā (Ābr. 2:1, 21). Tas Kungs lika Ābrahāmam mācīt eģiptiešiem to, ko Viņš bija tam atklājis (Ābr. 3:15). Pēc tam, kad Jāzepa brālī pārdeva viņu verziībā (1. Moz. 37:28), Jāzeps šeit kļuva par Potifara nama pārvaldnieku. Viņš tika iemests cietumā. Viņš iztulkoja faraona sapni un viņam tika dota vara Ēģiptē. Jāzeps un viņa brālī tika samierināti. Jēkabs un viņa ģimene pārcēlās uz šejieni (1. Moz. 39–46). Israēla bērni dzīvoja Gošenā savas uzturešanās laikā Ēģiptē (1. Moz. 47:6).
- Israēlieši vairojās un „tapa ļoti varenī”; tad eģiptieši tos paverdināja (2. Moz. 1:7–14). Pēc vairākām sūrgām faraons atļāva Israēlam pamest Ēģipti (2. Moz. 12:31–41). Jeremija tika paņemts uz Ēģipti (Jer. 43:4–7).
17. **Kaftora (Krēta)** Senā mīnoiešu zeme.

10. Kānaāna Vecās Derības laikos

1. **Dana (Laiša)** Jerobeāms darināja zelta teļu, ko pielūgt Ziemeļu ķēniņvalstij (1. Ķēn. 12:26–33). Dana bija senā Israēla ziemeļu robeža.
2. **Karmela kalns** Elija izaicināja Baala priesterus un atvēra debesis lietum (1. Ķēn. 18:17–46).
3. **Megida** Daudzu kauju vieta (Soģu 4:13–16; 5:19; 2. Ķēn. 23:29; 2. Laiku 35:20–23). Salamans uzlika darba klausību, lai uzceltu Megidu (1. Ķēn. 9:15). Jūdas ķēniņš Josija tika nāvīgi ievainots kaujā pret Ēģiptes faraonu Neho (2. Ķēn. 23:29–30). Tā Kunga Otrās Atnākšanas laikā lielā un pēdējā kauja notiks Jezreēlas ielejā kā daļa no Harmagedonas kaujas (Joēla 4:14; Jāņa atkl. 16:16; 19:11–21). Vārds *Harmagedona* ir grieķu transliterācija no ebreju *Har Megiddon* jeb Megidas kalns.
4. **Jezreēla** Tā paša nosaukuma pilsēta Israēla vislielākajā un auglīgākajā ielejā. Ziemeļu ķēniņvalsts ķēniņi uzcēla šeit pili (2. Sam. 2:8–9; 1. Ķēn. 21:1–2). Šeit dzīvoja un nomira ļaunā ķēniņiene Izebele (1. Ķēn. 21; 2. Ķēn. 9:30).
5. **Bet-Šeana** Šeit Israēls stājās pretī kānaāniešiem (Joz. 17:12–16). Saula liķis tika pakārtis pie šī cietokšņa mūra (1. Sam. 31:10–13).
6. **Dotana** Jāzēpa brāļi pārdeva viņu verdzībā (1. Moz. 37:17, 28; 45:4). Elisam bija vīzija par kalnu, pilnu ar zirgiem un ratiem (2. Ķēn. 6:12–17).
7. **Samarija** Ziemeļu ķēniņvalsts galvaspilsēta (1. Ķēn. 16:24–29). Ķēniņš Ahabs uzcēla templi Baalam (1. Ķēn. 16:32–33). Elija un Elisa kalpoja (1. Ķēn. 18:2; 2. Ķēn. 6:19–20). 721. g. pr. Kr. asīrieši to iekaroja, pabeigdami desmit cilšu pakļaušanu (2. Ķēn. 18:9–10).
8. **Sihema** Ābrahāms uzcēla altāri (1. Moz. 12:6–7). Netālu no šejienes dzīvoja Jēkabs. Simeons un Levijs apkāva visus šīs pilsētas vīriešus (1. Moz. 34:25). Jozuas aicinājums „izvēlieties šodien” kalpot Dievam tika izteikts Sihemā (Joz. 24:15). Šeit Jerobeāms uzcēla pirmo Ziemeļu ķēniņvalsts galvaspilsētu (1. Ķēn. 12).
9. **Ēbala kalns un Garicima kalns** Jozua sadalīja Israēlu uz šiem diviem kalniem—baulības svētības tika pasludinātas no Garicima kalna, bet lāsti nāca no Ēbala kalna (Joz. 8:33). Vēlāk samarieši uz Garicima kalna uzcēla templi (2. Ķēn. 17:32–33).
10. **Penuēla (Pniēla)** Šeit Jēkabs visu nakti cinījās ar Tā Kunga vēstnesi (1. Moz. 32:25–32). Gideons nopostīja midiāniešu nocietinājumu (Soģu 8:5, 8–9).
11. **Jafa** Jona no šejienes ar kuģi devās uz Tarsišu, lai izbēgtu no savas misijas uz Ninivi (Jon. 1:1–3).
12. **Šilo** Soģu laikā Israēla galvaspilsēta, un Saiešanas telts atradās šeit (1. Sam. 4:3–4).
13. **Bētele (Lūza)** Šeit Ābrahāms šķīrās no Lata (1. Moz. 13:1–11) un viņam bija vīzija (1. Moz. 13; Ābr. 2:19–20). Jēkabam bija vīzija par kāpnēm, kas sniedzās debesis (1. Moz. 28:10–22). Kādu laiku šeit atradās Saiešanas telts (Soģu 20:26–28). Jerobeāms uzcēla zelta teļu, lai Ziemeļu ķēniņvalsts to pielūgtu (1. Ķēn. 12:26–33).
14. **Gibeona** Šejienes ļaudis, hīvieši, ar viltu noslēdza derību ar Jozuu (Joz. 9). Saule stāvēja, kamēr Jozua uzvarēja kauju (Joz. 10:2–13). Šeit arī kādu laiku glabājās Saiešanas telts (1. Laiku 16:39).
15. **Gaza, Ašdoda, Aškalona, Ekrona, Gāta (piecas filistiešu pilsētas)** No šīm pilsētām filistieši bieži karoja ar Israēlu.
16. **Bētleme** Rahēle tika apglabāta netālu (1. Moz. 35:19). Šeit dzīvoja Rute un Boāss (Rut. 1:1–2; 2:1, 4). Tā tika saukta par Dāvida pilsētu (Lūk. 2:4).
17. **Hebrona** Šeit dzīvoja Ābrahāms (1. Moz. 13:18), Izāks, Jēkabs (1. Moz. 35:27), Dāvids (2. Sam. 2:1–4) un Absalons (2. Sam. 15:10). Tā bija Jūdas pirmā galvaspilsēta ķēniņa Dāvida valdīšanas laikā (2. Sam. 2:11). Tiek uzskatīts, ka Ābrahāms, Sāra, Izāks, Rebeka, Jēkabs un Lea tika apglabāti šeit, Makpelas alā (1. Moz. 23:17–20; 49:31, 33).
18. **En-Gedija** Dāvids noslēpās no Saula un saudzēja Saula dzīvību (1. Sam. 23:29–24:22).
19. **Gerāra** Kādu laiku šeit dzīvoja Ābrahāms un Izāks (1. Moz. 20–22; 26).
20. **Bēršeba** Ābrahāms izraka šeit aku un noslēdza derību ar Abimelehu (1. Moz. 21:31). Izāks redzēja To Kungu (1. Moz. 26:17, 23–24), un Jēkabs šeit dzīvoja (1. Moz. 35:10; 46:1).
21. **Sodoma un Gomora** Lats izvēlējās dzīvot Sodomā (1. Moz. 13:11–12; 14:12). Dievs izpostīja Sodomu un Gomoru viņu ļaundarbības dēļ (1. Moz. 19:24–26). Vēlāk Jēzus izmantoja šīs pilsētas kā ļaunuma simbolu (Mat. 10:15).

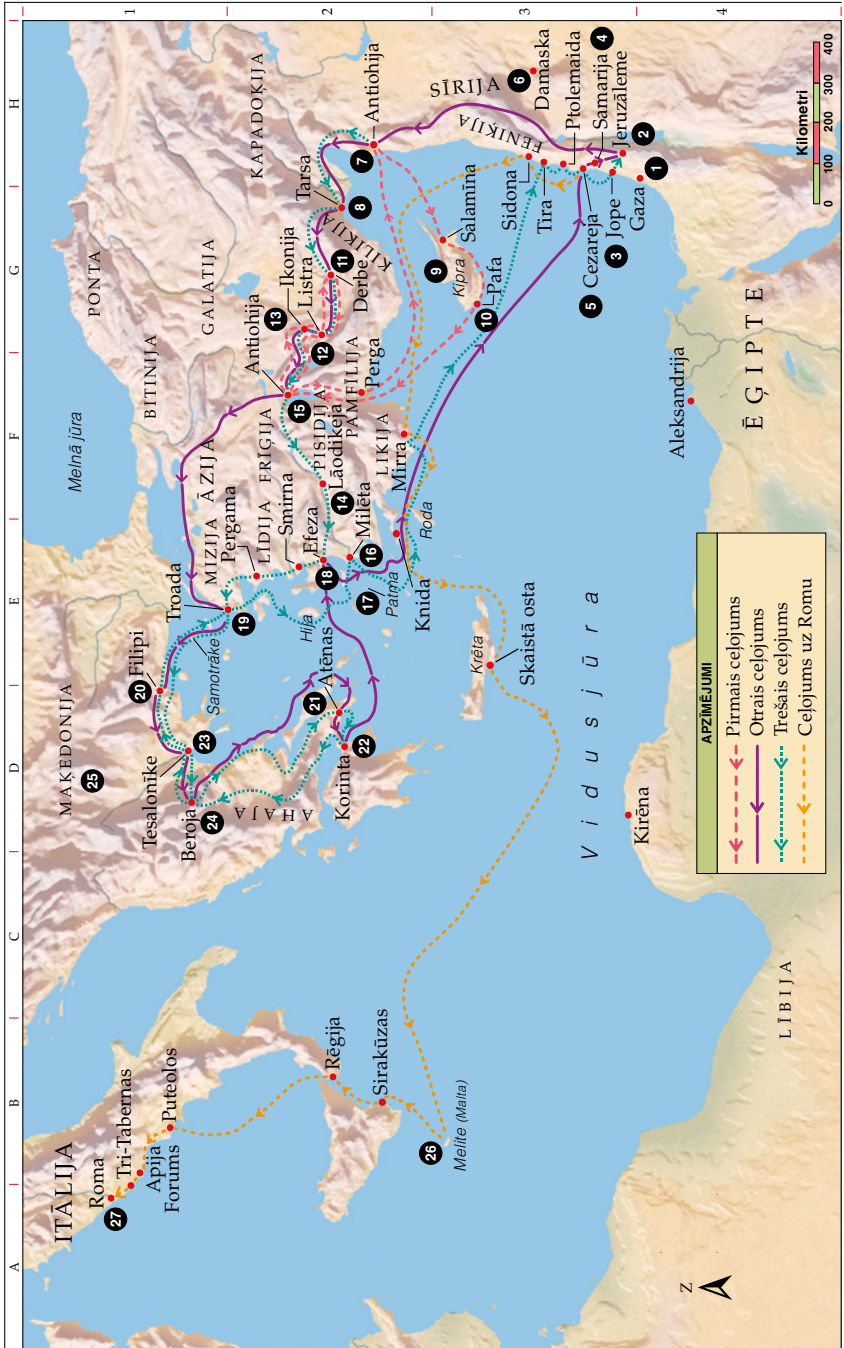
11. Svētā Zeme Jaunās Derības laikos

1. **Tira un Sidona** Jēzus salīdzināja Horacinu un Betsaidu ar Tiru un Sidonu (Mat. 11:20–22). Viņš dziedināja kādas citticībnieces meitu (Mat. 15:21–28).
2. **Apskaidrošanas kalns** Jēzus tika apskaidrots Pētera, Jēkaba un Jāņa priekšā, un viņi saņēma Valstības atslēgas (Mat. 17:1–13). (Daži uzskata, ka Apskaidrošanas kalns ir Hermona kalns, citi uzskata, ka tas ir Tābora kalns.)
3. **Filipa Cezareja** Pēteris liecināja, ka Jēzus ir Kristus, un tad viņam tika apsolītas Valstības atslēgas (Mat. 16:13–20). Jēzus parēgoja Savu nāvi un augšāmcelšanos (Mat. 16:21–28).
4. **Galilejas apgabals** Jēzus lielāko daļu no Savas dzīves un kalpošanas pavadīja Galilejā (Mat. 4:23–25). Šeit Viņš teica Kalna sprediķi (Mat. 5–7); izdziedināja spītāligo (Mat. 8:1–4) un izraudzīja, ordinēja un izsūtīja sludināt divpadsmit apustuļus, no kuriem acimredzot vienīgi Jūda Iskariots nebija galilejietis (Marka 3:13–19). Galilejā augšāmcelies Kristus parādījās apustuļiem (Mat. 28:16–20).
5. **Galilejas jūra, vēlāk saukta par Tiberijas jūru** Jēzus mācīja no Pētera laivas (Lūk. 5:1–3) un aicināja Pēteri, Andreju, Jēkabu un Jāni kļūt par cilvēku zvejniekiem (Mat. 4:18–22; Lūk. 5:1–11). Viņš arī apsauca vētru (Lūk. 8:22–25), mācīja līdzības no laivas (Mat. 13), staigāja pa jūras virsu (Mat. 14:22–32) un parādījās Saviem mācekļiem pēc Savas augšāmcelšanās (Jāņa 21).
6. **Betsaida** Pēteris, Andrejs un Filips bija dzimuši Betsaidā (Jāņa 1:44). Jēzus ar apustuļiem gāja savrup netālu no Betsaidas. Ļaužu pūlis Viņam sekoja, un Viņš pabaroja 5000 cilvēku (Lūk. 9:10–17; Jāņa 6:1–14). Šeit Jēzus izdziedināja aklu cilvēku (Marka 8:22–26).
7. **Kapernauma** Tās bija Pētera mājas (Mat. 8:5, 14). Kapernaumā, ko Matejs sauca par Jēzus „paša pilsētu”, Jēzus dziedināja triekas ķertu cilvēku (Mat. 9:1–7; Marka 2:1–12), izārstēja virsnieka kalpu, izdziedināja Pētera sievasmāti (Mat. 8:5–15), aicināja Mateju būt par vienu no Saviem apustuļiem (Mat. 9:9), atvēra aklo acis, izdzina ļauno garu (Mat. 9:27–33), sabatā izdziedināja cilvēka sakaltušu roku (Mat. 12:9–13), teica sprediķi par dzīvības maizi (Jāņa 6:22–65) un piekrita maksāt nodokļus, pateikdams Pēterim paņemt naudu no zivs mutes (Mat. 17:24–27).
8. **Magadana** Šeit bija Marijas Magdalēnas mājas (Marka 16:9). Jēzus nāca šeit pēc tam, kad bija paēdinājis 4000 cilvēku (Mat. 15:32–39), un farizeji un saduķeji prasīja, lai Viņš rādītu tiem zīmi no debesīm (Mat. 16:1–4).
9. **Kāna** Jēzus pārvērtā ūdeni vīnā (Jāņa 2:1–11) un izdziedināja galma vīra dēlu, kurš bija Kapernaumā (Jāņa 4:46–54). Kāna bija arī Nātānaēla mājas (Jāņa 21:2).
10. **Nacarete** Vēstījumi Marijai un Jāzepam tika pasludināti Nacaretē (Mat. 1:18–25; Lūk. 1:26–38; 2:4–5). Pēc atgriešanās no Ēģiptes Jēzus šeit pavadīja Savu bērnību un jaunības gadus (Mat. 2:19–23; Lūk. 2:51–52), pasludināja, ka Viņš ir Mesija, un tika atraidīts no savējiem (Lūk. 4:14–32).
11. **Jērika** Jēzus deva acu gaismu aklijam (Lūk. 18:35–43). Viņš arī pusdienoja ar Čaķeju, virsmudnieku (Lūk. 19:1–10).
12. **Betānija (viņpus Jordānas)** Jānis Kristītājs liecināja, ka viņš ir „sauceņa balss tukksnesī” (Jāņa 1:19–28). Jānis kristīja Jēzu Jordānas upē un liecināja, ka Jēzus ir Dieva Jērs (Jāņa 1:28–34).
13. **Jūdejas tukksnesis** Jānis Kristītājs sludināja šajā tukksnesī (Mat. 3:1–4), kur Jēzus gavēja 40 dienas un tika kārdināts (Mat. 4:1–11).
14. **Emava** Augšāmcelies Kristus gāja pa ceļu uz Emavu ar diviem no Saviem mācekļiem (Lūk. 24:13–32).
15. **Betfaga** Divi mācekļi atveda Jēzum ēzeļa māti, uz kuras Viņš sāka Savu triumfālo ieiešanu Jeruzālemē (Mat. 21:1–11).
16. **Betānija** Tās bija Marijas, Martas un Lācara mājas (Jāņa 11:1). Marija klausījās Jēzus vārdos, un Jēzus runāja uz Martu par „labās daļas” izvēlēšanos (Lūk. 10:38–42); Jēzus uzcēla Lācaru no miroņiem (Jāņa 11:1–44); un Marija svaidīja Jēzus kājas (Mat. 26:6–13; Jāņa 12:1–8).
17. **Betleme** Jēzus piedzima un tika ielikts silītē (Lūk. 2:1–7); eņģeļi pavēstīja ganiem par Jēzus piedzimšanu (Lūk. 2:8–20); gudrus vīrus zvaigzne vadīja pie Jēzus (Mat. 2:1–12), un Hērods nokāva bērnus (Mat. 2:16–18).

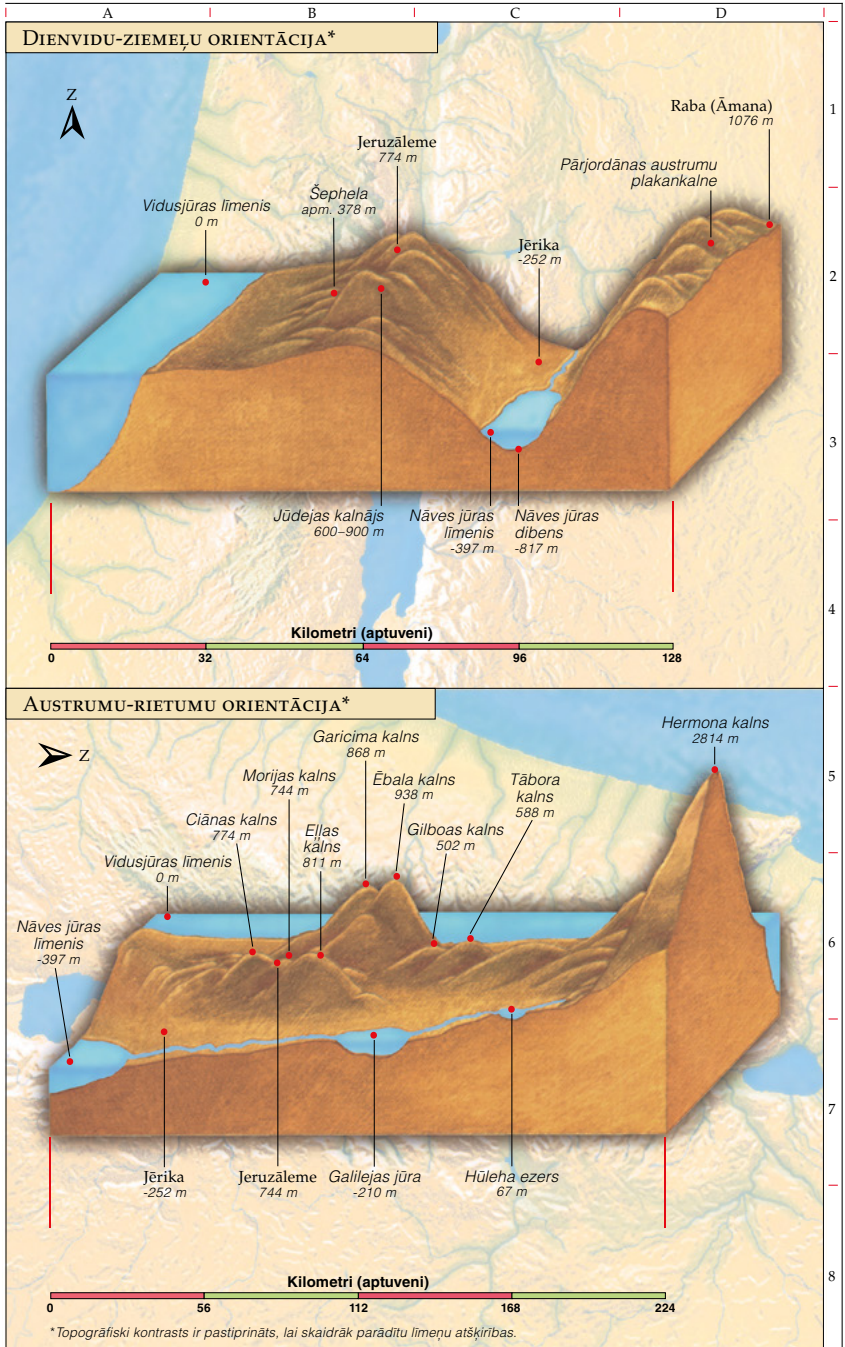
1. **Golgāta** Iespējamā Jēzus krustā sišanas vieta (Mat. 27:33–37).
2. **Dārza kaps** Kapa, kurā tika guldītas Jēzus miesas, iespējamā atrašanās vieta (Jāņa 19:38–42). Augšmācēlis Kristus parādījās Marijai Magdalenai šajā dārzā netālu no Sava kapa (Jāņa 20:1–17).
3. **Antonija cietoksnis** Iespējams, šajā vietā Jēzus tika apšūdzēts, notiesāts, izsmiets un pērts ar pletni (Jāņa 18:28–19:16). Pāvils tika apcietināts un atstāstīja stāstu par savu pievēršanu (Ap. d. 21:31–22:21).
4. **Betezdas diķis** Jēzus dziedināja slimu cilvēku sabbatā (Jāņa 5:2–9).
5. **Tempļis** Gabriēls apsolīja Caharijam, ka Elizabete dzemdēs dēlu (Lūk. 1:5–25). Tempļa priekšskars pārplīsa, kad Glābejs mira (Mat. 27:51).
6. **Salamana stabu aile** Jēzus pasludināja, ka Viņš ir Dieva Dēls. Jūdi mēģināja nomētāt Viņu ar akmeņiem (Jāņa 10:22–39). Pēteris sludināja grēku nožēlošanu pēc tizla cilvēka izdziedināšanas (Ap. d. 3:11–26).
7. **Skaistie vārti (Krāšņās durvis)** Pēteris un Jānis dziedināja tizlu cilvēku (Ap. d. 3:1–10).
8. **Tempļa smaile** Jēzu kārdināja Sātans (Mat. 4:5–7). (Šī notikuma iespējamā norises vieta.)
9. **Svētais kalns** (nenoteiktas atrašanās vietas)
 - a. Nostāsti vēsta, ka šeit Ābrahāms uzcēla altāri Izāka upurēšanai (1. Moz. 22:9–14).
 - b. Salamans uzcēla templi (1. Kēn. 6:1–10; 2. Laiku 3:1).
 - c. Babilonieši nopostīja templi apmēram 587. g. pr. Kr. (2. Kēn. 25:8–9).
 - d. Zerubābels no jauna uzcēla templi apmēram 515. g. pr. Kr. (Ezr. 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
 - e. Hērods paplašināja tempļa laukumu un no jauna uzcēla templi, sākot ar 17. g. pr. Kr. Jēzus, būdams bērniņš, šeit tika stādīts priekšā (Lūk. 2:22–39).
 - f. 12 gadu vecumā Jēzus mācīja templī (Lūk. 2:41–50).
 - g. Jēzus attīrīja templi (Mat. 21:12–16; Jāņa 2:13–17).
 - h. Jēzus vairākas reizes mācīja templī (Mat. 21:23–23:39; Jāņa 7:14–8:59).
 - i. Romieši Tita vadībā nopostīja templi 70. g. pēc Kr.
10. **Ģetzemanes dārzs** Jēzus cieta, tika nodots un apcietināts (Mat. 26:36–46; Lūk. 22:39–54).
11. **Eļļas kalns**
 - a. Jēzus pareģoja Jeruzālemes un tempļa nopostīšanu. Viņš runāja arī par Otro Atnākšanu (Mat. 24:3–25:46; skat. arī DžS—M).
 - b. No šejienes Jēzus uzkāpa debesīs (Ap. d. 1:9–12).
 - c. 1841. gada 24. oktobrī elders Orsons Haidis iesvētīja Svēto Zemi Ābrahāma bērnu atgriešanās nolūkam.
12. **Gihonas avots** Salamans tika iesvaids par ķēniņu (1. Kēn. 1:38–39). Hiskija izraka tuneli, lai novadītu avota ūdeni uz pilsētu (2. Laiku 32:30).
13. **Ūdens vārti** Ezra lasīja un izskaidoja tautai Mozus bauslību (Neh. 8:1–8).
14. **Ben-Hinomas ieleja** Tika pielūgts viltus dievs Molohs, šī pielūgšana ietvēra bērnu upurēšanu (2. Kēn. 23:10; 2. Laiku 28:3).
15. **Kajafas nams** Jēzus tika aizvests Kajafas priekšā (Mat. 26:57–68). Pēteris noliedza, ka viņš pazīst Kristu (Mat. 26:69–75).
16. **Augšistaba** Iespējamā vieta, kurā Jēzus ēda Pashā mielastu un iedibināja Svēto Vakarēdienu (Mat. 26:20–30). Viņš mazgāja apustuļiem kājas (Jāņa 13:4–17) un mācīja tos (Jāņa 13:18–17:26).
17. **Hēroda pils** Iespējams, šeit Kristus tika vests Hēroda priekšā (Lūk. 23:7–11).
18. **Jeruzāleme** (nenoteiktas atrašanās vietas)
 - a. Melhisedeks valdīja kā Salemas ķēniņš (1. Moz. 14:18).
 - b. Ķēniņš Dāvids atkaroja šo pilsētu no jebusiešiem (2. Sam. 5:7; 1. Laiku 11:4–7).
 - c. Pilsētu nopostīja babilonieši apmēram 587. g. pr. Kr. (2. Kēn. 25:1–11).
 - d. Vasarsvētku dienā daudzus piepildīja Svētais Gars (Ap. d. 2:1–4).
 - e. Pēteris un Jānis tika apcietināti un vesti padomes priekšā (Ap. d. 4:1–23).
 - f. Ananija un Sapfira meloja Tam Kungam un nomira (Ap. d. 5:1–10).
 - g. Pēteris un Jānis tika apcietināti, bet eņģelis tos atbrīvoja no cietuma (Ap. d. 5:17–20).
 - h. Apustuļi izraudzīja septiņus vīrus, kas tiem palīdzētu (Ap. d. 6:1–6).
 - i. Stefana liecība jūdiem tika noraidīta, un viņš tika nomētāts ar akmeņiem līdz nāvei (Ap. d. 6:8–7:60).
 - j. Jēkabs mira mocekļa nāvē (Ap. d. 12:1–2).
 - k. Eņģelis atbrīvoja Pēteri no cietuma (Ap. d. 12:5–11).
 - l. Apustuļi izlēma jautājumu par apgraizīšanu (Ap. d. 15:5–29).
 - m. Romieši Tita vadībā nopostīja pilsētu 70. g. pēc Kr.

13. Apustuļa Pāvila misijas ceļojumi

1. **Gaza** Filips sludināja par Kristu un kristīja etiopišu galmaieku pa ceļam uz Gazu (Ap. d. 8:26–39).
 2. **Jeruzēle** Skat. 12. karti par notikumiem Jeruzēlē.
 3. **Jope** Pēteris redzēja vīziju, ka Dievs dāvā grēku nozēlošanas dāvanu cilticībniekiem (Ap. d. 10: 11:5–18). Pēteris uzcēla Tabitu no miruņiem (Ap. d. 9:36–42).
 4. **Samarīja** Filips kalpoja Samarījā (Ap. d. 8:5–13), un Pēteris un Jānis vēlāk šeit mācīja (Ap. d. 8:14–25). Pēc tam, kad viņi bija piešķirūši Svētā Gara dāvanu, Burvis Simanis mēģināja no viņiem nopirkt šo dāvanu (Ap. d. 8:9–24).
 5. **Cezareja** Šeit, pēc tam, kad eņģelis bija kalpojis viņniekam vārdā Kornēlijis, Pēteris atļāva viņam tapt kristītam (Ap. d. 10). Šeit Pāvils aizstāvējis Agripas priekšā (Ap. d. 25–26; skat. arī Dž5–V 1:24–25).
 6. **Damaska** Jēzus parādījās Saulam (Ap. d. 9:1–7). Pēc tam, kad Ananija atjaunoja Saula acu gaismu, Sauls tika kristīts un iesāka savu kalpošanu (Ap. d. 9:10–27).
 7. **Antiohija (Strīja)** Šeit mācekļi pirmo reizi tika nosaukti par kristiešiem (Ap. d. 11:26). Aģabss sludināja, ka nāks bads (Ap. d. 11:27–28). Antiohija izcēlās liela nevienprātība attiecībā uz apgraizīšanu (Ap. d. 14:26–28; 15:1–9). Antiohijā Pāvils iesāka savu otro misiju kopā ar Silu, Barnabu un Jūdu Barsabu (Ap. d. 15:22, 30, 35).
 8. **Taasa** Pāvila dzimātā pilseta. Pāvils šeit atsūtīja brāļi, lai pasargātu viņa dzīvību (Ap. d. 9:29–30).
 9. **Kipra** Kad sākas vajāšanas, daži svētie bēga uz šo salu (Ap. d. 11:19). Pāvils celoja caur Kipru savā pirmajā misijas ceļojumā (Ap. d. 13:4–5), tāpat arī vēlāk Barnaba un Marks (Ap. d. 15:39).
 10. **Pafa** Pāvils šeit nolādēja zīlnieku (Ap. d. 13:6–11).
 11. **Derbe** Pāvils un Barnaba sludināja šai pilsetā evaņģēliju (Ap. d. 14:6–7, 20–21).
 12. **Listra** Kad Pāvils izdziedināja tizlu cilvēku, viņš un Barnaba tika uzskatīti par dieviem. Pāvils tika
-
13. **Ikonija** Savā pirmajā misijā Pāvils un Barnaba šeit sludināja un tiem tika piedraudēts tos nomētāt ar akmeņiem (Ap. d. 13:51–14:7).
 14. **Laodīķeja un Kolosa** Laodīķejā bija viena no baznīcas draudzēm, kurās Pāvils apmeklēja un no kurām saņēma vēstules (Kol. 4:16). Tā arī ir viena no septiņām pilsetām, kas ir uzskatītas Jāņa atklāsmes grāmatā (parējās ir Efeza, Smirna, Pergama, Tiatira, Sardī un Filadelfija; skat. Jāņa atkl. 1:11). Kolosa atrodas 18 km uz austrumiem no Laodīķejas. Pāvils rakstīja svētajiem, kas tur dzīvoja.
 15. **Antiohija (Pisīdija)** Savā pirmajā misijā Pāvils un Barnaba mācīja Jūdus, ka Kristus ir nācis no Dāvīda dzimuma. Pāvils piedāvāja evaņģēliju Izraēlam, pēc tam cilticībniekiem. Pāvils un Barnaba tika vajāti un padzīti (Ap. d. 13:14–50).
 16. **Milēta** Būdams savā trešajā misijā, Pāvils brīdināja baznīcas vecākus par „pļēģojamiem vilkiem”, kas nāks ganāmajā pulkā (Ap. d. 20:29–31).
 17. **Patma** Jānis bija ieslodzīts uz šīs salas, kad viņš redzēja vīzijas, kas tagad ir Jāņa atklāsmes grāmatā (Jāņa atkl. 1:9).
 18. **Efeza** Apollis šeit sludināja ar spēku (Ap. d. 18:24–28). Pāvils savā trešajā misijā mācīja Efezā divus gadus, pievēršdams daudzus cilvēkus (Ap. d. 19:10, 18). Šeit viņš dāvāja Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu (Ap. d. 19:1–7) un paveica daudzus brīnumus, ieskaitot jauno garu izdzīšanu (Ap. d. 19:18–21). Šeit Artēmidas pielūdzēji sacēla nemieru pret Pāvilu (Ap. d. 19:22–41). Daļa no Jāņa atklāsmes grāmatas bija adresēta baznīcā Efezā (Jāņa atkl. 1:11).
 19. **Troadas** Kad Pāvils bija šeit savā otrajā misijas ceļojumā, viņš redzēja vīziju par kādu vīru Maķedonijā, kas lūdz pēc palīdzības (Ap. d. 16:8–11). Būdams šeit savā trešajā misijā, Pāvils uzcēla Eutihu no miruņiem (Ap. d. 20:6–12).
-
20. **Filipi** Pāvils, Sila un Timotejs pievērsa sievieti, kuru sauca Lidija, izdzina jauno garu un tika pērti (Ap. d. 16:11–23). Viņi saņēma dievišķu palīdzību, lai tiktu laukā no cietuma (Ap. d. 16:23–26).
 21. **Atēnas** Pāvils, būdams savā otrajā misijā Atēnās, Marsa kalnā (areionpagā), sludināja par „nepazīstamo Dievu” (Ap. d. 17:22–34).
 22. **Korinta** Pāvils devās uz Korintu savā otrajā misijā, un viņš tur palika pie Akvila un Priskillas. Šeit viņš sludināja un kristīja daudz cilvēku (Ap. d. 18:1–18). No Korintas Pāvils rakstīja savu vēstuli romiešiem.
 23. **Tesalonīķe** Pāvils šeit sludināja sava otra misijas ceļojuma laikā. Viņa misionāru grupa devās uz Beroju pēc tam, kad Jūdi apdraudēja viņu drošību (Ap. d. 17:1–10).
 24. **Beroja** Pāvils, Sila un Timotejs Pāvila otra misijas ceļojuma laikā atrada cienījamus dvēseles, kuras labprāt uzņēma vārdū. Jūdi no Tesalonīķes tiem sekoja un vajāja tos (Ap. d. 17:10–13).
 25. **Maķedonija** Pāvils šeit mācīja savā otrajā un trešajā misijas ceļojumā (Ap. d. 16:9–40; 19:21). Pāvils slavēja Maķedonijas svēto dvērgumu, kuri palīdzēja viņam un nabadzīgajiem svētajiem Jeruzālemē (Rom. 15:26; 2. kor. 8:1–5; 11:9).
 26. **Melīte** Pāvils nonāca uz šīs salas pēc kuģa bojāejas pa ceļam uz Romu (Ap. d. 26:32; 27:1, 41–44). Odzes kodiens viņam nekenodarīja, un viņš dziedināja daudzus, kas bija slimi Melīte (Ap. d. 28:1–9).
 27. **Roma** Pāvils šeit sludināja divus gadus, būdams mājās arestā (Ap. d. 28:16–31). Viņš arī rakstīja vēstuljumus vēstules efeziešiem, filipiešiem un korintiešiem, un Timotejam, un Filemonam, būdams ieslodzīts Romā. Pēteris rakstīja savu pirmo vēstuli no „Bābeles”, kas, iespējams, bija Roma, neilgi pēc Nero veiktajām kristiešu vajāšanām 64. g. pēc Kr. Pēteris uzskats, ka Pēteris un Pāvils šeit gāja bojā mocekļu navē.

14. Svētās Zemes vertikālais griezumus

Bībeles karšu alfabētiskais rādītājs

Karšu alfabētiskais rādītājs var palīdzēt jums atrast noteiktu vietu kartē. Katrs ieraksts satur kartes numuru, kam seko koordinātes, kas sastāv no burta un cipara kombinācijas. Piemēram, ieraksts Raba (Āmana) pirmajā kartē ir norādīts kā 1:D5, tas ir, 1. karte, kvadrāts D5. Jūs varat atrast noteiktu kvadrātu uz katras kartes, meklējot pēc koordinātem katras kartes augšā un malā. Alternatīvi vietu nosaukumi ir norādīti iekavās; piemēram, Rāba (Āmana). Jautājuma zīme aiz vietas nosaukuma norāda, ka atrašanās vieta, kas parādīta uz kartes, ir vārbūvēta vai iespējama, taču nav droši zināma.

Abāna, upe, 1:D1	Ašdoda (Azdota), 1:A6, 3:A5, 4:B4, 10:A6	Betezdas dīķis Jeruzālemē, 12:C3
Abilene, reģions, 11:D1	Ašera cilts, 3:B2	Betfaga, 11:B6
Adrija, (Adrijas) jūra, 8:B2	Aškalona (Askalona), 1:A6, 3:A6, 4:A4, 10:A6, 11:A6	Betsaida, 11:C3
Ahaja, Romas province, 8:C2, 13:D2	Atēnas, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2	Bet-Šeana, 3:C3, 4:C3, 10:C4
Ainona, 11:C4	Augšgalileja, reģions, 1:C2	Bezeta, 12:B3
Aja, 2:D1, 10:B5	Augšistaba Jeruzālemē, 12:B6	Bēršeba, 1:B7, 2:C1, 3:B7, 4:B5, 9:D4, 10:B7, 11:A8
Ajalona, 1:B5, 10:B5, 11:B5	Augšjūra (Lielā, Vidusjūra), 7:A3, 9:B3	Bētele (Lūza), 3:B5, 4:C4, 10:B5, 11:B6
Ajin-Rogelas avots, 12:C7	Austrumu (Zemākā) jūra, 5:C4, 6:C4	Bētleme, 1:B6, 3:B6, 4:B4, 10:B6, 11:B6
Akabas līcis, 2:D4	Austrumu tuksnesis, 2:D2	Bētleme, ceļš uz, 12:A7
Akada reģions, 9:G2	Avju vārti Jeruzālemē, 12:C4	Bitinija, reģions, 13:F1
Ako (Ptolemaida), 1:B3, 3:B2, 4:B2, 10:B2, 11:B3	Azdota (Ašdoda), 11:A6	Bocra, 4:C6
Aleksandrija, 8:C3, 13:F4	Āmana (Raba), 1:D5, 10:D5, 14:D2	Britānija, reģions, 8:A1
Amaleka, reģions, 4:A6	Āzija, Romas province, 8:C2, 13:F1	Cezareja, 11:B4, 13:H3
Amona, reģions, 1:D6, 3:D5, 4:D3, 10:D6	Babilonijas impērija, jaunā, 6:B3	Ciānas kalns, 14:B6
Antiohija Pisidijā, 13:F2	Babilonijas reģions, 9:F3	Ciklaga, 4:B5
Antiohija Sīrijā, 8:C3, 13:H2	Basana, reģions, 1:D2, 10:C2	Cina tuksnesis, 2:C2
Antonija cietoksnis Jeruzālemē, 12:C3	Bābele (Sineāra), 9:G3	Čūsku dīķis Jeruzālemē, 12:A6
Apija Forums, 13:B1	Bābele, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3	Dacijas reģions, 8:C2
Araba (Riftas ieleja), 1:C8, 2:D2, 4:C6, 10:C8	Benjamīna cilts, 3:B5	Damaska, 1:D1, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3
Arada, 2:D1, 3:B7, 4:B5	Beroja, 13:D1	Dana (Laiša), 1:C2, 3:C1, 4:C1, 10:C2
Aramas-Damaskas reģions, 4:D1	Besora, upe, 1:A7, 10:A7, 11:A8	Dana cilts, 3:C1, 3:A5
Ararata kalns, 9:F1	Betānija (viņpus Jordānas), 11:C6	Dārza kaps Jeruzālemē, 12:B3
Arābija, 5:C4, 8:D4	Betānija, 11:B6	Dekapole, reģions, 11:D4
Arābijas tuksnesis, 9:F3	Betānija, ceļš uz, 12:D6	Derbe, 13:G2
Arāla jūra, 5:D1, 6:D1, 7:C2		Dibona, 2:D1
Argoba, reģions, 4:C1		Dopka, 2:C4
Arimatija, 11:B5		Dora, 3:B3, 4:B2
Arnonas upe, 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C5, 10:C7, 11:C7		Dotana, 10:B4
Asīrija (Asura), 9:F2		
Asīrijas impērija, 5:C3		
Askalona (Aškalona), 11:A6		
Asura, 5:C2, 9:F2		

- Duras klajums, 9:F3
- Ecion-Gebera, 2:D3, 4:B8, 9:D4
- Edoma, reģions, 1:C8, 2:D2, 4:C7, 10:D8
- Efeza, 8:C2, 13:E2
- Efraima cilts, 3:B5
- Eifratas upe, 5:B3, 6:B3, 8:D3, 9:E2
- Ekrona, 1:B6, 10:A6
- Elima, 2:C3
- Elļas kalns, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D5, 14:B6
- Emava, 11:B6
- Emava, ceļš uz, 12:A4
- En-Dora, 10:C3
- En-Gedija, 4:C4, 10:C7
- Ezdraelona (Jezreēlas) ieleja, 1:B3, 10:B3
- Ēbala kalns, 1:B4, 3:B4, 4:C3, 10:B4, 11:B5, 14:B6
- Ēģipte, reģions, 2:A2, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4
- Ēģipte, upe, 2:C2
- Ēģiptes ķēniņvalsts, 6:A3
- Ēla, 1:B6, 10:A6, 11:A6
- Ēlāma, reģions, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:H3
- Ētamas tuksnesis, 2:B3
- Farfara, upe, 1:D1, 10:D1, 11:D2
- Feniķija, reģions, 1:C1, 4:B1, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
- Filadelfija, 11:D6
- Filipa Cezareja, 11:C2
- Filipi, 13:D1
- Filistieši, tauta, 2:C2
- Filistija, reģions, 4:B4
- Filistijas līdzenums, 1:A6, 10:A6
- Frīgija, reģions, 13:F2
- Gada cilts, 3:C5
- Gadara, 11:C4
- Galatija, reģions, 13:G1
- Galileja, reģions, 11:C3
- Galilejas (Kinneretas) jūra, 1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7
- Gallas reģions, 8:A1
- Garicima kalns, 1:B5, 3:B4, 4:C3, 10:B5, 11:B5, 14:B6
- Gat-Hefera, 10:B3
- Gaza, 1:A6, 2:C1, 3:A6, 4:A4, 10:A7, 11:A7, 13:H4
- Gāta, 3:A6, 4:B4, 10:A6
- Gerāra, 10:A7
- Gerāra, upe, 1:A7, 10:A7, 11:A7
- Gešūra, reģions, 4:C2
- Gezera, 4:B4
- Gibea, 4:C4
- Gibeona, 10:B5
- Gihonas avots Jeruzālemē, 12:D6
- Gilboas kalns, 1:C4, 3:C3, 10:C4, 11:C4, 14:C6
- Gileāda, reģions, 1:C4, 10:C4
- Gilgala, 1:C5, 2:D1, 4:C4
- Golgāta Jeruzālemē, 12:B3
- Gomoras un Sodomas apgabals, 10:C8
- Gošene, reģions, 2:A2, 9:C4
- Griekija, 7:A2
- Ģermānija, reģions, 8:B1
- Ģetzemanes dārzs Jeruzālemē, 12:D4
- Hacora, 3:C2, 4:C2, 10:C2
- Hasmoneju pils Jeruzālemē, 12:C5
- Hārana (Padanarama), 9:E2
- Hebrona, 1:B6, 2:D1, 3:B6, 4:B4, 10:B7, 11:B7
- Hebrona, ceļš uz, 12:A7
- Hermona kalns, 1:D1, 3:C1, 4:C1, 10:C1, 11:C1, 14:D5
- Hešbona, 4:C4
- Hetieši, tauta, 9:D2
- Hēliopole (Ona), 2:A3
- Hēroda pils Jeruzālemē, 12:B5
- Hija, sala, 13:E2
- Hinnomas ieleja Jeruzālemē, 12:B7
- Hiskijas tunelis Jeruzālemē, 12:C6
- Hīvieši, tauta, 3:C1
- Hora kalns, 2:D2
- Horacina, 11:C3
- Horeba kalns (Sinaja kalns), 2:C4, 9:D4
- Horieši, tauta, 9:E2
- Huleha ezers (Meromas ūdeņi), 10:C2, 14:C6
- Huleha līdzenums, 1:C2, 11:C2
- Idumeja, reģions, 1:B8, 10:B8, 11:B7
- Ikonija, 13:G2
- Indas upe, 7:D3
- Isašara cilts, 3:C3
- Israēla diķis Jeruzālemē, 12:C4
- Israēls, reģions, 4:B3
- Itālija, Romas province, 8:B2, 13:A1
- Jabeša Gileādā, 3:C4
- Jaboka, upe, 1:C5, 3:D4, 4:D3, 10:C5, 11:C5
- Jarmuka, upe, 1:C3, 10:C3, 11:C3
- Jeruzāleme (Salema), 1:B6, 2:D1, 3:B5, 4:C4, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6
- Jeruzāleme, augšpilsēta, 12:B6
- Jeruzāleme, lejspilsēta, 12:C6
- Jezreēla, 4:C2, 10:B4
- Jezreēlas ieleja, 1:B3, 10:B3

Jērika, 1:C5, 2:D1, 3:C5,
4:C4, 10:C6, 11:C6, 14:A7,
14:C3

Jērika, ceļš uz, 12:D6

Jope, 1:A5, 3:A5, 4:B3,
10:A5, 11:A5, 13:H3

Jope, ceļš uz, 12:A4

Jordānas upe, 1:C5, 2:D1,
3:C5, 4:C3, 10:C5, 11:C5

Jūda, reģions, 5:B3, 10:B7

Jūdas cilts, 3:A6

Jūdeja, reģions, 1:B6, 11:B7

Jūdejas kalnājs, 14:B2

Jūdejas tuksnesis, 1:B7,
11:B7

Kadeš-Barnea, 2:C2, 3:A8,
4:A6

Kaftora (Krētas), sala, 9:A3

Kajafas nams Jeruzālemē,
12:B6

Kapadoķija, reģions, 13:H2

Kapernauma, 11:C3

Karhemiša, 5:B2, 6:B2, 9:D2

Karmela kalns, 1:B3, 3:B3,
4:B2, 10:B3, 11:B3

Kartāga, 8:B3

Kaspijas jūra, 5:C1, 6:C2,
7:B2, 8:D2, 9:G1

Kaukāza kalni, 5:C1, 8:D2,
9:F1

Kāna, 11:C3

Kānaāna, reģions, 2:C1,
9:D3

Kidronas ieleja Jeruzālemē,
12:D6

Kilikija, reģions, 13:G2

Kinneretas (Galilejas) jūra,
1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3,
10:C3, 11:C3

Kipra (Kitima), sala, 8:C3,
9:C3, 13:G3

Kirēna, 13:D3

Kir-Hareseta, 10:C7

Kišona, upe, 1:B3, 10:B3,
11:B3

Kitima (Kipra), sala, 9:C3

Knida, sala, 13:E2

Korinta, 13:D2

Krēta (Kaftora), sala, 8:C3,
9:A3, 13:E3

Ķēniņu vārtu aile

Jeruzālemē, 12:C5

Lahiša, 1:B6, 3:B6, 4:B4,
10:B7

Laiša (Dana), 10:C2

Lāodikeja, 13:F2

Lejasgalileja, reģions, 1:C3

Lejasjūra (Austrumu jūra,
Persijas līcis), 5:C4, 6:C4,
7:B4, 8:D4, 9:H3

Libanonas kalni, 1:C1,
10:C1, 11:C1

Līdija, reģions, 13:E2

Lielā jūra (Vidusjūra,
Augšjūra), 1:A4, 2:B1,
3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3,
9:B3, 10:A4, 11:A5,
14:A2, 14:A6

Likija, reģions, 13:F2

Listra, 13:G2

Libija, 8:B3, 13:C4

Libijas tuksnesis, 9:B4

Litāni, upe, 1:C1, 10:C1,
11:C2

Lūza (Bētele), 10:B5

Magadana, 11:C3

Mahanajima, 10:C5

Maheirusa, 11:C7

Maķedonija, reģions, 7:A2,
8:C2, 13:D1

Malta, sala, 13:B3

Manases cilts, 3:B4, 3:D2

Mare Internum (Lielā jūra,
Vidusjūra, Augšjūra),
8:B3

Māra, 2:B3

Medeba, 4:C4

Megida, 1:B3, 3:B3, 4:B2,
6:B3, 9:D3, 10:B3

Melite (Malta), sala, 13:B3

Melnā jūra, 5:B1, 6:B1, 7:B2,
8:C2, 9:C1, 13:F1

Memfisa (Nofa), 2:A3, 5:B4,
6:B3, 7:A3, 8:C3

Meromas ūdeņi (Huleha
ezers), 10:C2

Mezopotāmija, 8:D3, 9:E2

Mēdiešu impērija, 6:D3

Midiāna, reģions, 2:D4,
9:E4

Mikēnas, 5:A2

Milēta, 13:E2

Mirra, 13:F2

Mizija, reģions, 13:E1

Moāba klajumi, 1:C6, 11:C6

Moāba, reģions, 1:D7, 2:D1,
3:D7, 4:C5, 10:D7

Mores pakalns, 1:C3, 10:C3

Morijas kalns, 14:B6

Nabatija, reģions, 11:C8

Nacarete, 1:C3, 11:B3

Naftaļa cilts, 3:C2

Naine, 11:C4

Nāves jūra (Sāls jūra), 1:C7,
2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D4,
10:C6, 11:C7, 14:A7,
14:C3

Nāves jūra, ceļš uz, 12:C8

Nāves jūras dibens, 14:C3

Nāves jūras limenis, 14:A7,
14:C3

Nebo kalns, 1:C6, 2:D1,
3:C6, 4:C4, 10:C6, 11:C6

Negeva, reģions, 1:B8,
10:B8

Ninive, 5:C2, 9:F2

Nīla, upe, 2:A4, 5:B4, 6:B4,
7:A4, 8:C4, 9:C4

Nīlas delta, 2:A2, 9:C4

Nofa (Memfisa), 2:A3

Ona (Hēliopole), 2:A3, 9:C4

Padanarama (Hārana), 9:E2

Pafa, 13:G3

- Pakāpieni uz templi
Jeruzālemē, 12:D5
- Pamfilija, reģions, 13:F2
- Partiešu impērija, 8:D3
- Patma, sala, 13:E2
- Pāranas tuksnesis, 2:C3
- Pārjordanas austrumu
plakankalne, 14:D2
- Penuēla, 10:C4
- Pereja, 11:C5
- Perga, 13:F2
- Pergama, 13:E2
- Persija, 5:D4, 6:D4
- Persijas līcis (Lejasjūra),
9:H3
- Pihahirota, 2:B3
- Pisidija, reģions, 13:F2
- Pitoma, 2:B2
- Ponta, reģions, 13:G1
- Ptolemaida (Ako), 1:B3,
11:B3, 13:H3
- Puteolos, 13:B1
- Raba (Āmana), 1:D5, 3:D5,
10:D5, 14:D2
- Ramota Gileādā, 3:D3, 4:C2
- Ramzesa (Tanisa), 2:B2
- Refidima, 2:C4
- Rēgija, 13:B2
- Roda, sala, 9:B3, 13:E3
- Roma, 8:B2, 13:A1
- Rūbena cilts, 3:C6
- Salamana stabu aile
Jeruzālemē, 12:D4
- Salamīna, 13:G3
- Salema (Jeruzāleme), 9:D3
- Salima, 11:C4
- Samarija, 1:B4, 5:B3, 10:B4,
11:B5, 13:H3
- Samarija, ceļš uz, 12:B1
- Samarija, reģions, 1:B4,
10:B4, 11:B4
- Samotrāke, sala, 13:E1
- Sarepta, 11:B1
- Sarkanā (Niedru) jūra,
2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4,
8:C4, 9:D4
- Sarmatija, reģions, 8:C1
- Sāls jūra (Nāves jūra), 1:C7,
2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D4
- Sidona, 1:C1, 9:D3, 10:B1,
11:B1, 13:H3
- Sihema, 3:B4, 4:C3, 10:B4
- Simeona cilts, 3:A7
- Sina tuksnesis, 2:C3
- Sinaja (Horeba) kalns, 2:C4,
9:D4
- Sinaja pussala, 2:C3
- Sinaja tuksnesis, 2:C4
- Sineāra (Bābele), 9:G3
- Sirakūzas, 13:B2
- Sīrija (Vecajā Derībā—
Arama), reģions, 6:B3,
8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H3
- Skaistā osta, 13:E3
- Skaistie vārti (Krāšņās
durvis), 12:C4
- Smirna, 13:E2
- Sodomas un Gomoras
apgabals, 10:C8
- Sorekas upe, 1:B6, 10:A6,
11:A6
- Sparta, 6:A2, 7:A2
- Spānija, reģions, 8:A2
- Suecas līcis, 2:B4
- Sukota, Ēģiptē, 2:B2
- Sukota, Israēlā, 3:C4, 4:C3
- Sūsa, 6:C3, 7:B3, 9:G3
- Sūsas vārti, Jeruzālemē,
12:D4
- Šaronas līdzenums, 1:B4,
10:B4, 11:B5
- Šephela, 1:B6, 10:B6, 14:B2
- Šīlo, 3:B5, 4:C3, 10:C5
- Šūras tuksnesis, 2:C2
- Tanisa (Ramzesa), 2:B2
- Tarsa, 13:G2
- Tābora kalns, 1:C3, 3:C3,
4:C2, 10:C3, 11:C3, 14:C6
- Tekoja, 10:B6
- Templis Jeruzālemē, 12:C4
- Tempļa smaile Jeruzālemē,
12:D5
- Tesalonīke, 8:C2, 13:D1
- Tēbas, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4
- Tiberija, 11:C3
- Tigra, upe, 5:C2, 6:C2, 8:D3,
9:G3
- Tira, 1:B2, 3:B1, 4:B1, 9:D3,
10:B1, 11:B2, 13:H3
- Torņa dīķis Jeruzālemē,
12:B5
- Tri-Tabernas, 13:B1
- Troada, 13:E2
- Troja, 6:A2, 7:A2
- Tuksneša nometnes, 2:C3
- Urartu, reģions, 9:E1
- Ūdens vārti Jeruzālemē,
12:C7
- Ūra, 5:C3, 9:E2, 9:G3
- Vidusjūra (Lielā jūra,
Augšjūra), 1:A4, 2:B1,
3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3,
7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A4,
11:A5, 13:D3, 14:A2,
14:A6
- Vidusjūras līmenis, 14:A2,
14:A6
- Zebulona cilts, 3:B3
- Zereda, upe, 1:C8, 2:D2,
3:C8, 4:C5, 10:C8, 11:C8
- Zihara, 11:B5
- Ziloas dīķis Jeruzālemē,
12:C7
- Zivju vārti Jeruzālemē,
12:B3

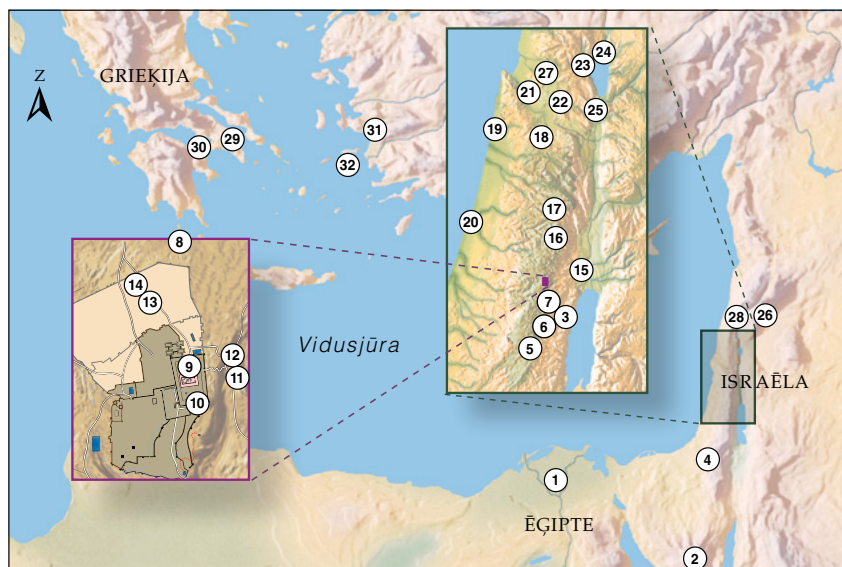
BĪBELES FOTOGRĀFIJAS

Šis nozīmīgo vietu fotogrāfijas ilustrē zemes, pa kurām staigāja Jēzus, kur dzīvoja un mācīja Bībeles pravieši un kur norisinājās daudzi Svēto Rakstu notikumi.

Pārskats

Tālāk dotajā kartē ir parādītas vietas, kurās uzņemtas šajā sadaļā redzamās fotogrāfijas. Turpmākajās lappusēs katrai numurētajai fotogrāfijai ir dots īss vietas apraksts. Tad ir uzskaitīti nozīmīgi Svēto Rakstu notikumi, kas norisinājās attiecīgajā apgabalā, kā arī dotas Svēto Rakstu norādes, lai jūs varētu zināt, kur var izlasīt par šiem notikumiem.

1. Nīlas upe un Ēģipte
2. Sinaja (Horeba) kalns un Sinaja tukšnesis
3. Jūdejas tukšnesis
4. Kadeš-Barnea
5. Patriarhu kapenes
6. Jūdejas kalnājs
7. Bētleme
8. Jeruzāleme
9. Hēroda templis
10. Pakāpieni uz templi
11. Eļļas kalns
12. Ķetzemanes dārzs
13. Golgāta
14. Dārza kaps
15. Jērika
16. Šilo
17. Sihema
18. Dotana Samarijā
19. Cezareja un Šaronas līdzenums līdz Karmela kalnam
20. Jafa (Jope)
21. Jezreēlas ieleja
22. Tābora kalns
23. Galilejas jūra un Spreidiķa kalns
24. Kapernauma
25. Jordānas upe
26. Filipa Cezareja
27. Nacarete
28. Dana
29. Atēnas
30. Korinta
31. Efeza
32. Patmas sala

1. Nilas upe un Ēģipte

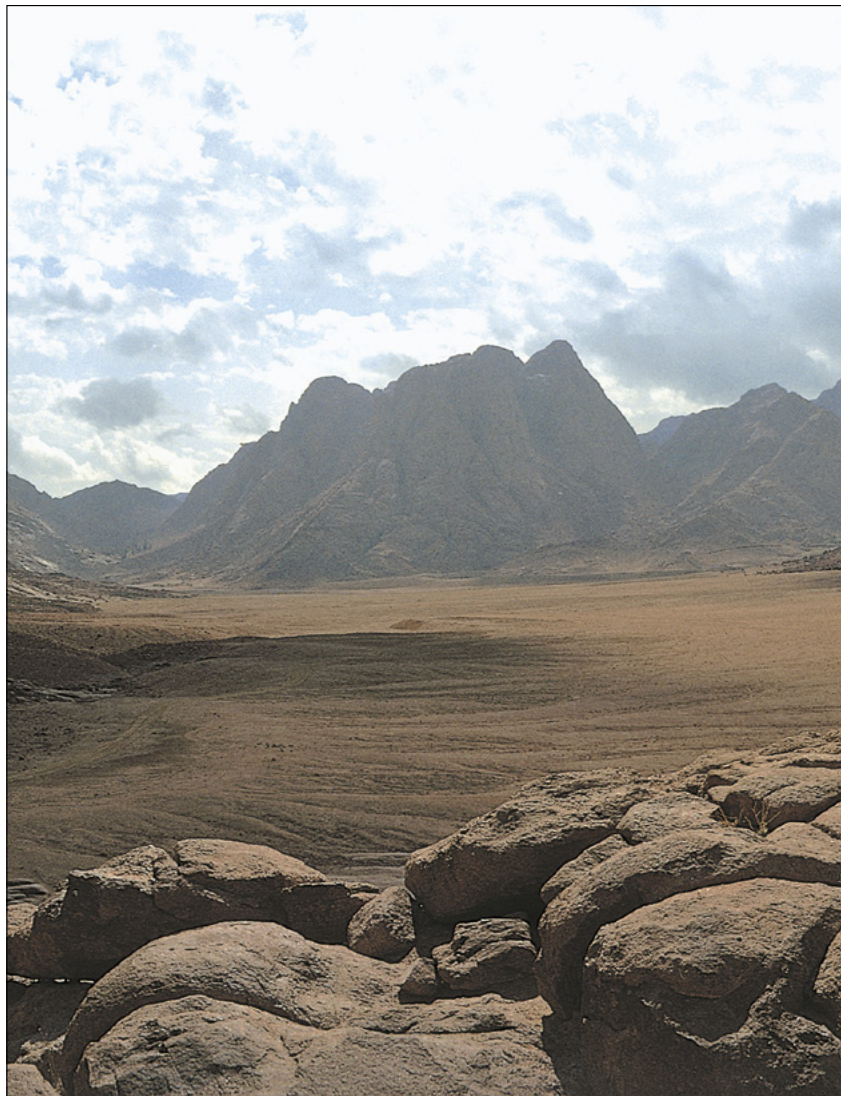

Augi, kas aug Nilas krastos. Šādā vietā Mozus māte paslēpa savu mazo dēliņu. Tālāk ir tuksnesis, kas klāj lielāko daļu Ēģiptes.

Nozīmīgi notikumi: šo zemi atklāja Ēģipta (Ābr. 1:23–25). Ābrahāms gāja uz Ēģipti (1. Moz. 12:10–20; Ābr. 2:21–25). Jāzeps tika pārdots uz Ēģipti, kļuva par pārvaldnieku un izglāba savu ģimeni no bada (1. Moz. 37; 39–46). Jēkaba pēcteči dzīvoja Ēģiptē

(1. Moz. 47; 2. Moz. 1; 12:40). Faraona meita atrada bērniņu Mozu upē un uzaudzināja to (2. Moz. 2:1–10). Mozus izveda israēliešus no Ēģiptes (2. Moz. 3–14). Marija, Jāzeps un Jēzus devās uz laiku uz Ēģipti, lai izbēgtu no Hēroda (Mat. 2:13–15, 19–21). Pēdējās dienās ēģiptieši pazīs To Kungu, un Tas Kungs svētīs Ēģipti (Jes. 19:20–25). (Skat. src Ēģiptē.)

2. Sinaja (Horeba) kalns un Sinaja tuksnesis

Ir vairākas Sinaja kalna iespējamās atrašanās vietas. Viena no tradicionālajām vietām ir Jebel Musa (Mozus kalns), kas redzama attēlā.

Nozīmīgi notikumi: Dievs parādījās Mozum un deva viņam Desmit baušļus (2. Moz. 19–20). Mozus, Ārons, divi Ārona dēli un 70 vecajie redzēja Dievu un sarunājās ar Viņu (2. Moz. 24:9–12). Dievs deva Mozum

norādījumus, kā uzcelt Saiešanas telti (2. Moz. 25–28; 30–31). Israēlieši pielūdzta zelta teļu, ko, viņu pierunāts, izgatavoja Ārons (2. Moz. 32:1–8). Elija bēga uz šo zemi no Jezreēlas ielejas, kur dzīvoja ķēniņiene Izebele (1. Kēn. 19:1–18). Šī ir arī tā vieta, kur Elija runāja ar Dievu (1. Kēn. 19:8–19). (Skat. src Sinaja kalns.)

3. Jūdejas tuksnesis

Jūdejas tuksnesis atrodas uz austrumiem no Jeruzālemes un nolaižas lejā līdz Nāves jūrai.

Nozīmīgi notikumi: Jūdejas tuksnesis bija svarīga patvēruma vieta daudzos senās vēstures periodos. Dāvids slēpās no ķēniņa Saula (1. Sam. 26:1–3). Jēzus gavēja 40 dienas un

40 naktis (Mat. 4:1–11; Marka 1:12–13). Jēzus pieminēja ceļu no Jeruzālemes uz Jēriku caur Jūdejas tuksnesi, stāstīdams līdzību par labo samarieti, tāpēc ka vientuļi ceļotāji bija viegls laupījums šajā apgabalā (Lūk. 10:25–37). (Skat. src Nāves jūra.)

4. Kadeš-Barnea

Skats uz lielas tuksneša ielejas (sauktas arī par izkaltušu upes gultni) ziemeļaustrumiem, kur atrodas Kadeš-Barnea. Straume, kas tek šeit lietus sezonā, padara to par labi apūdeņotu un auglīgu zemi Cina tuksnesī.

Nozīmīgi notikumi: iespējams, šī ir tā vieta, no kurienes Mozus sūtīja 12 vīrus izlūkot Kānaāna zemi (4. Moz. 13:17–30). Tā kalpoja

israēliešiem kā galvenā nometne 38 gadus no viņu gandrīz 40 gadu ilgā ceļojuma tuksnesī (5. Moz. 2:14). Šeit nomira un tika apglabāta Mirjama (4. Moz. 20:1). Šī bija vieta, kur sacēlās Korahs, tauta kurnēja un Ārona zizlis uzplauka (4. Moz. 16–17). Netālu no šejienes Mozus sīta klinti, un no tās iztecēja ūdens (4. Moz. 20:7–11).

5. Patriarhu kapenes

Šo ēku, kas ir viena no visievērojamākajām celtnēm visā Svētajā Zemē, ķēniņš Hērods uzcēla Hebronā uz Makpelas alas, kuru Ābrahāms nopirka kā ģimenes kapa vietu (1. Moz. 23).

Nozīmīgi notikumi: Sāras (1. Moz. 23) un Ābrahāma (1. Moz. 25:9) apbedīšanas vieta. Īzāks, Rebeka un Lea arī tika šeit apbedīti (1. Moz. 49:30–31). Jēkaba mirstīgās atliekas tika atvestas no Ēģiptes uz Kānaāna zemi un apglabātas alā (1. Moz. 50).

6. Jūdejas kalnājs

Jūdejas kalnājs ir apmēram 56 kilometrus garš un 27 kilometrus plats. Liela daļa no šīs zemes ir akmeņaina un to ir sarežģīti apstrādāt. Pakalnus nomaina ielejas, kurās zeme ir diezgan auglīga. Agrīnie israēlieši dzīvoja šajā kalnājā, izmantodami to kā aizsargu pret iebrucējiem.

Nozīmīgi notikumi: Tas Kungs apsolīja šo

zemi Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem (1. Moz. 13:14–18; 17:8). Sāra un Ābrahāms tika apglabāti Makpelas alā Hebronā (1. Moz. 23:19; 25:9). Dāvids atkaroja jebusiešiem Jeruzālemi (2. Sam. 5:4–9). Šajā kalnājā norisinājušies vairāk notikumu, kas pierakstīti Vecajā Derībā, nekā jebkurā citā apvidū.

7. Bētleme

Šī fotogrāfija parāda akmeņainos kalnus un ganības priekšplānā ar mūsdienu pilsētu Bētlemi tālumā.

Nozīmīgi notikumi: šeit netālu tika apglabāta Rahēle (1. Moz. 35:16–20). Šeit dzīvoja Rute

un Boāss (Rut. 1:19–2:4). Šeit piedzima un tika svaidīts ķēniņš Dāvids (1. Sam. 16:1–13). Šeit piedzima Glābējs, un šeit gani un gudrie vīri Viņu pielūdza (Mat. 2:1–11; Lūk. 2:4–16). (Skat. SRC Bētleme.)

8. Jeruzāleme

Skats uz ziemeļiem pāri Jeruzālemei. Fotogrāfijas centrā ir musulmaņu svētnīca ar zeltītu kupolu, saukta par Akmens kupolu. Senie jūdi pielūdza Dievu templī, kas šeit atradās. Sienas netālu no Akmens kupola ieskauj Jeruzālemes vecpilsētu. Sienas labajā pusē ir Kidronas ieleja. Tālu pa labi, ārpus fotogrāfijas, ir Eļļas kalns. Uz ziemeļiem aiz Akmens kupola ir iespējamā Golgāta jeb pieres vieta.

Nozīmīgi notikumi: senatnē Jeruzāleme tika saukta par Salemu (Psm. 76:3). Ābrahāms maksāja desmito tiesu Melhisedekam (1. Moz. 14:18–21). Ābrahāms nāca,

lai upurētu Ižāku (1. Moz. 22:2–14). Kēniņš Dāvids atkaroja Jeruzālemi no jebusiešiem (2. Sam. 5:4–9). Kēniņš Salamans uzcēla templi (1. Kēn. 6–7). Lehijš to pameta, lai dotos uz apsolīto zemi (1. Nef. 1:4; 2). Glābējs kalpoja, izpirka mūsu grēkus un tika augšāmcelts (Mat. 21–28). Kā Glābējs pravietoja, Jeruzāleme tika izpostīta neilgi pēc Viņa nāves (DžS—M 1:3–20). Jeruzāleme tiks sagrābta pēdējās dienās (Ec. 38–39; Joēla 2–3; Jāņa atkl. 11; 16). Glābējs šeit parādīsies Savas Otrās Atnākšanas laikā (Cak. 12–14; M&D 45:48–53). (SRC Jeruzāleme; Salema.)

9. Hēroda tempļis

Šajā fotogrāfijā redzams Hēroda tempļa makets (mērogs 1:50), kāds tas, domājams, bija 67. g. pēc Kr. Siena, kas stiepjas apkārt tempļa kompleksam, ieskauj svētnīcu, kas satur vissvētāko vietu, svēto vietu un trīs lielos pagalmus.

Nozīmīgi notikumi: templī Jāzepe un Marija stādīja priekšā mazo Jēzu (Lūk. 2:22–38).

Glābējs mācīja templī 12 gadu vecumā (Lūk. 2:41–46). Glābējs izdzina naudas mīļējus no tempļa (Mat. 21:12–13) un pravie-toja par tempļa nopostīšanu (Mat. 24:1–2). Nākotnē Jeruzālemē tiks uzcelts tempļis (Ec. 40–48; Cak. 8:7–9). (Skat. src Tempļis, Tā Kunga nams.)

10. Pakāpieni uz templi

Tempļa teritorija bija sadalīta pagalmos, un ārējie pagalmi atradās zemāk. Dievlūdzēji gāja caur dažādiem vārtiem, ieskaitot tos, kas veda augšup pa šiem pakāpieniem uz ārējiem pagalmiem un tad uz iekšējiem pagalmiem. Laika gaitā tūkstošiem cilvēku, ieskaitot Cilvēka Dēlu, ir kāpuši augšup pa

šiem pakāpieniem. Kad 70. g. pēc Kr. Tita armija nopostīja templi, pakāpienus pārklāja drupas. 1970-ajos gados arheologi tos attīrīja, atrokot daļu no Jeruzālemes vecpilsētas.

Nozīmīgs notikums: Ecēhiēls redzēja parādībā nākamā tempļa apmērus un formu (Ec. 40). (Skat. src Templis, Tā Kunga nams.)

11. Eļļas kalns

Skats uz austrumiem, uz Eļļas kalnu. Priekšplānā redzamā ēka ir Ģetzemanes dārza iespējamā atrašanās vieta. 1841. gada 24. oktobrī elders Orsons Haidis no Divpadsmit apustuļu kворuma uzkāpa Eļļas kalnā un teica pravietisku iesvētīšanas lūgšanu par Ābrahāma bērnu atgriešanos un tempļa uzcelšanu.

Nozīmīgi notikumi: Roma iznīcināja Jeruzālemi 70. g. pēc Kr., kā to pareģoja Glābējs, stāvēdams uz Eļļas kalna (skat. DŽS—M 1:23). Glābējs tomēr vēl stāvēs uz Eļļas kalna pirms Viņa parādīšanās visai pasaulei. (Skat. Cak. 14:3–5; M&D 45:48–53; 133:19–20; src Eļļas kalns.)

12. Ģetzemanes dārzs

Šī vecā eļļas koka fotogrāfija ir uzņemta Ģetzemanes dārza iespējamajā vietā. Kaut kur šeit Glābējs lūdza pēc tam, kad bija pame-tis augšistabu naktī, kad Viņš tika nodots.

Nozīmīgi notikumi: šeit iesākās Jēzus Kris-tus ciešanas par cilvēces grēkiem (Mat.

26:36–44; Marka 14:32–41; M&D 19:16–19). Pēc tam, kad Viņš bija beidzis Savu lūg-šanu, Viņu nodeva Jūda Iskariots, un pēc Viņa sagūstīšanas dārzā Viņa mācekļi uz laiku Viņu pameta (Marka 14:50). (Skat. src Ģetzemane.)

13. Golgāta

Šis klints, kas atgādina galvaskausu un atrodas tieši aiz Jeruzālemes Damaskas vārtiem (Jāņa 19:17, 20), ir iespējamā Golgātas vieta, kur notika krustā sišana.

Nozīmīgs notikums: pēc tam, kad Jēzus tika šausīts un apsmiets, Viņš tika atvests uz „Golgatu, tas ir, pieres vietu,” kur Viņš tika sists krustā (Mat. 27:26–35; Jāņa 19:17–18). (Skat. src Golgāta.)

14. Dārza kaps

Ši ir Jāzēpa no Arimatijas dārza kapa iespējamā vieta. Daži mūsdienu pravieši ir jutuši, ka Glābēja miesas tika guldītas šajā kapā.

Nozīmīgi notikumi: pēc Glābēja nāves uz krusta Viņa miesas tika guldītas jaunā kapā, kas bija izcirsts klintī (Mat. 27:57–60). Trešajā dienā vairākas sievietes devās uz kapu

un atklāja, ka Glābēja miesas tur vairs nebija (Mat. 28:1; Jāņa 20:1–2). Apustuļi Pēteris un Jānis arī gāja uz kapu un redzēja, ka Glābēja miesas bija pazudušas (Jāņa 20:2–9). Augšāmcēlies Glābējs parādījās Marijai Magdalēnai (Jāņa 20:11–18).

15. Jērika

Šī fotogrāfija parāda augu valsti mūsdienu Jērikā. Senatnē tā bija ar mūriem apjozta pilsēta Jordānas upes ielejā, 252 m zem jūras līmeņa. Tas ir bagāts lauksaimniecības rajons, kur krāšņi aug datelpalmas un citrusaugu birzis. Tālumā redzamais kalns, iespējams, ir Kārdināšanas kalns (Mat. 4:1–11).

Nozīmīgi notikumi: netālu no šīs vietas Jozua un Israēla bērni pirmo reizi šķērsoja Jordānas upi, ieiedami apsolītajā zemē (Joz. 2:1–3; 3:14–16). Tas Kungs brīnumainā veidā

lika sienām sagāzties israēliešu karapulka priekšā (Joz. 6; skat. arī Ebr. 11:30). Jozua nolādēja pilsētu (Joz. 6:26), un šis lāsts piepildījās (1. Ķēn. 16:34). Elisa dziedināja Jērikas ūdeņus (2. Ķēn. 2:18–22). Glābējs, pēdējo reizi iedams uz Jeruzālemi, gāja tai cauri, dziedinādams aklo Bartimeju un palikdams pie virsmuitnieka Čaķeja (Marka 10:46–52; Lūk. 18:35–43; 19:1–10). Ceļš no Jeruzālemes uz Jēriku bija aprakstīts līdzībā par labo samarieti (Lūk. 10:30–37). (Skat. SRC Jērika.)

16. Šilo

Šajā skatā uz rietumiem senās Šilo pilsētas drupas ir nedaudz pa kreisi no centra.

Nozīmīgi notikumi: Israēla ciltis sapulcējās un saņēma šeit sev piešķirtās zemes (Joz. 18–22). Saiešanas telts un derības šķirsts tika novietoti šeit un palika gadsimtiem ilgi (Joz.

18:1). Šeit Anna lūdza un iesvētīja savu dēlu Samuēlu kalpošanai Tam Kungam (1. Sam. 1). Israēlieši paņēma šķirstu no Šilo un tika filistiešu sakauti, kuri tad sagrāba šķirstu (1. Sam. 4:1–11).

17. Sihema

Senās Sihemas atrašanās vieta. Priekšplānā ir Garicima kalns un tālumā—Ēbala kalns. Sihema atrodas starp šiem diviem kalniem.

Nozīmīgi notikumi: Ābrahāms apmetās teltī Sihemā (1. Moz. 12:6–7). Jēkabs apmetās šeit teltī un nopirka zemes gabalu (1. Moz. 33:18–20). Garicima kalns bija

svētības kalns, un Ēbala kalns bija lāsta kalns (5. Moz. 27–28). Pie Ēbala kalna Jozua uzcēla monumentu, kur bija ierakstīta Mozus bauslība, un tad lasīja bauslību israēliešiem (Joz. 8:30–35). Jāzepa kauli ir apglabāti Sihemā (Joz. 24:32).

18. Dotana Samarijā

Dotanu raksturo kalnu grēdas un ielejas. Tā ir laba ganību zeme. Kad israēlieši apmetās šai zemē, šis apgabals tika iedalīts Manasem.

Nozīmīgi notikumi: Dotanas ielejā Jāzeps tika pārdots uz Ēģipti (1. Moz. 37: 12–28).

Obadja izglāba simts praviešus, paslēpdams tos alās, kad Izebele centās nogalināt Israēla praviešus (1. Ķēn. 18:13). Sīriešu karapulks aplenca Elīsu un viņa kalpu; Tas Kungs viņus brīnumainā veidā izglāba (2. Ķēn. 6:13–23).

19. Cezareja un Šaronas līdzenums līdz Karmela kalnam

Skats uz ziemeļiem pāri senajai Cezarejas jūras ostai un Šaronas līdzenumam. Tāpat arī fotogrāfijas augšējā daļā redzama Karmela kalnu rinda.

Nozīmīgi notikumi: Elija stājās pretī Baala viltus praviešiem pie Karmela kalna (1. Kĕn. 18). *Via Maris* (Ceļš gar jūru), nozīmīgs ceļš senajos laikos, ved uz Cezarejas austrumiem. Pēc ievērojamās parādības Jopē, Pēteris iesāka savu kalpošanu starp

citticībniekiem, mācot Cezarejā romiešu virsnieku vārdā Kornēlijs (Ap. d. 10). Filips sludināja un dzīvoja šeit, un viņam bija četras meitas, kas pravietoja (Ap. d. 8:40; 21:8–9). Pāvils šai pilsētā bija ieslodzīts divus gadus (Ap. d. 23–26). Viņš sludināja Fēliksam, Fēstam un Hērodom Agripam II, kurš teica: „Tu gandrīz mani pārliecini kļūt par kristietu” (Ap. d. 26:28).

20. Jafa (Jope)

Skats uz ziemeļrietumiem pār ostas pilsētu Jafu.

Nozīmīgi notikumi: Jona gāja uz Jafu, lai ar kuģi dotos uz Taršišu (Jon. 1:1–3). Jafa bija jūras osta, ko Salamans un vēlāk Zerubābels izmantoja, vezdami kokus no Libanonas ciedru mežiem, lai celtu savus tempļus (2. Laiku 2:15; Ezr. 3:7). Šeit

Pēteris atdzīvināja Tabitu, pazīstamu arī kā Stirna (Ap. d. 9:36–43). Pēterim šeit bija arī parādība par šķīstajiem un nešķīstajiem dzīvniekiem, ar ko viņam tika atklāta nepieciešamība sākt kalpošanu starp citticībniekiem (Ap. d. 10). Orsons Haidis ieradās šeit 1841. gadā, lai iesvētītu Svēto Zemi.

21. Jezreēlas ieleja

Skats uz dienvidrietumiem no Tābora kalna virsotnes uz daļu no Jezreēlas ielejas, kas pazīstama arī kā Esdraelonas līdzenums. Kaut arī Jezreēlas ieleja bieži vien tiek minēta kā viena liela ieleja, patiesībā tā ir vesela ieleju rinda, kas savieno Ako līdzenumu ar Jordānas ieleju un Galilejas jūras reģionu. Megidas ieleja, piemēram, ir šīs ielejas rietumu daļa. Jezreēlas ieleja bija galvenais ceļš pāri Svētajai zemei starp Vidusjūru uz rietumiem un Jordānas ieleju uz austrumiem.

Nozīmīgi notikumi: galvenais lielceļš, kas savienoja Ēģipti un Mezopotāmiju, gāja cauri šai ielejai, un šeit tika izcīnītas daudzas kaujas (Soģu 1:22–27; 5:19; 2. Ķēn. 23:29–30). Lielais pēdējais konflikts šajā zemē sāksies ar Harmagedonas kauju, kura notiks neilgi pirms Glābēja Otrās Atnākšanas, tās vārds cēlies no Megidas līdzenuma vai no Megidas kalna (Ec. 38; Joēla 4:9–14; Cak. 14:2–5; Jāņa atkl. 16:14–16).

22. Tābora kalns

Skats uz ziemeļrietumiem, uz Tābora kalnu. Zemiene, kas ieskauj Tābora kalnu, ir daļa no Jezreēlas ielejas. Nacarete atrodas uz pakalniem Tābora kalna pakājē.

Nozīmīgi notikumi: Debora un Baraks

sapulcināja Tā Kunga spēkus pret Jabīnu, Hacora ķēniņu (Soģu 4:4–14). Tābora kalns ir viena no Glābēja apskaidrošanas iespējamajām vietām (Mat. 17:1–9); otra ir Hermona kalns. (Skat. SRC Apskaidrošana.)

23. Galilejas jūra un Sprediķa kalns

Skats uz dienvidrietumiem pāri Galilejas jūras, saldūdens ezera, ziemeļrietumu daļai. Pakalns priekšplāna centrā ir Sprediķa kalna iespējamā vieta. Kapernauma ir pa kreisi, ārpus fotogrāfijas. Tiberija ir tālāk uz dienvidiem, ejot gar rietumu krastu.

Nozīmīgi notikumi: Glābējs pavadīja lielu daļu no Savas mirstīgās kalpošanas šajā reģionā. Šeit Viņš aicināja un ordinēja divpadsmit apustuļus (Mat. 4:18–22; 10:1–4; Marka 1:16–20; 2:13–14; 3:7, 13–19; Lūk. 5:1–11), teica Kalna sprediķi (Mat. 5–7) un stāstīja līdzības (Mat. 13:1–52; Marka 4:1–34). Viņš

paveica šādus brīnumus: dziedināja spitā-līgo (Mat. 8:1–4), nomierināja vētru (Mat. 8:23–27), izdzina no jauna cilvēka leģionu nešķīsto garu, kuri tad ieskrēja cūkās, un tās iegāzās jūrā (Marka 5:1–15), pabaroja 5000 un 4000 ļaužu (Mat. 14:14–21; 15:32–38), pavēlēja Saviem mācekļiem izmest tīklus, ar ko tie izvilka daudz zivju (Lūk. 5:1–6), dziedināja daudzus cilvēkus (Mat. 15:29–31; Marka 3:7–12) un parādījās pēc Savas Augšāmcelšanās, lai mācītu Savus mācekļus (Marka 14:27–28; 16:7; Jāņa 21:1–23). (Skat. src Galileja.)

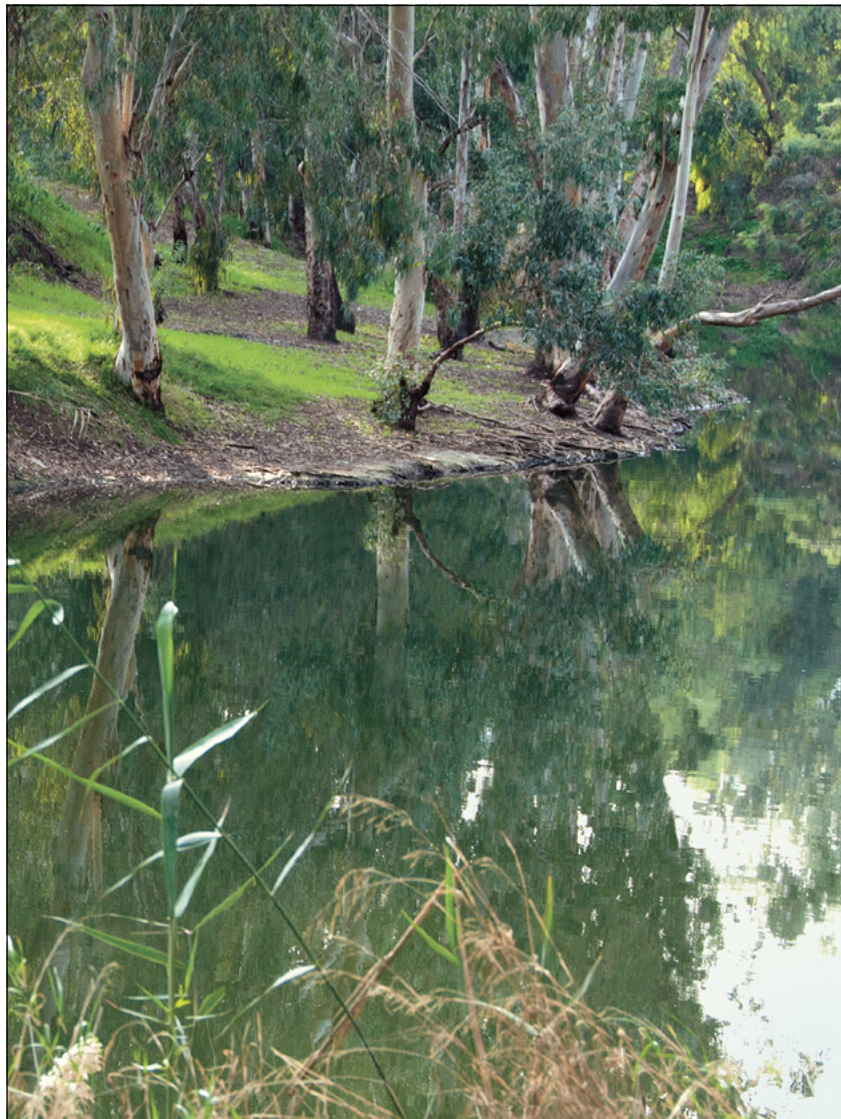
24. Kapernauma

Kapernauma, kas atrodas Galilejas jūras ziemeļu krastā, bija galvenā Jēzus kalpošanas vieta Galilejā (Mat. 9:1–2; Marka 2:1–5). Kā nozīmīgs un sekmīgs zvejas un tirdzniecības centrs tā bija mājas gan citticībniekiem, gan jūdiem. Pirmajā gadsimtā iedzīvotāju skaits iespējams nekad nepārsniedza 1000 cilvēku. Kapernauma atradās nozīmīgu tirdzniecības ceļu krustojumā, tai apkārt bija auglīgas zemes. Romiešu karavīri cēla šeit pirtis un noliktavas. Par spīti daudzajiem brīnumiem, kas šeit tika paveikti, pārsvarā ļaudis noraidīja Glābēja kalpošanu. Tādēļ Jēzus nolādēja šo pilsētu (Mat. 11:20, 23–24). Ar laiku Kapernauma sabruka un tā arī paliek neapdzīvota.

Nozīmīgi notikumi: Kapernauma bija pazīstama kā Glābēja „paša pilsēta” (Mat. 9:1–2; Marka 2:1–5). Šeit Viņš darīja daudz brīnumu. Piemēram, Viņš dziedināja daudzus cilvēkus (Marka 1:32–34), ieskaitot virsnieka kalpu (Lūk. 7:1–10), Pētera sievasmāti (Marka 1:21, 29–31), triekas ķerto, kuru nolaida caur jumtu (Marka 2:1–12), un cilvēku ar sakaltušu roku (Mat. 12:9–13). Šeit Jēzus arī izdzina daudzus ļaunos garus (Marka 1:21–28, 32–34), uzcēla Jaira meitu no mirušajiem (Mat. 9:18–19, 23–26; Marka 5:22–24, 35–43) un Kapernaumas sinagogā teica sprediķi par dzīvības maizi (Jāņa 6:24–59). Glābējs lika Pēterim izvilkt zivi no Galilejas jūras, atvērt tās muti un atrast monētu, ar ko samaksāt nodokli (Mat. 17:24–27).

25. Jordānas upe

Jordānas upe sākas uz ziemeļiem no Galilejas jūras, ietek tajā un tad turpina savu tecējumu uz dienvidiem, uz Nāves jūru. Šī fotogrāfija tika uzņemta pie upes iztekas no Galilejas jūras.

Nozīmīgi notikumi: Lats izraudzīja sev Jordānas līdzenumus (1. Moz. 13:10–11). Jozua pašķīra upes ūdeņus, ļaudams israēliešiem to

šķērsot un ieiet apsolītajā zemē (Joz. 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Elija un Elisa pašķīra ūdeni (2. Ķēn. 2:5–8, 12–14). Naamans tika izdziedināts no spitalības (2. Ķēn. 5:1–15). Jānis Kristītājs kristīja daudzus cilvēkus, ieskaitot Glābēju (Mat. 3:1–6, 13–16). (Skat. src Jordānas upe.)

26. Filipa Cezareja

Filipa Cezareja atrodas Hermona kalna pakājē. Šis avots ir viena no Jordānas upes iztekām. Hērods Filips, kurš valdīja šajā reģionā, uzcēla šeit pilsētu par godu Cēzarim (savam imperatoram) un sev; sākumā pilsēta tika saukta par Paniasu, un šodien tā tiek saukta par Baniasu un arī par Filipa Cezareju.

Nozīmīgi notikumi: Glābējs tikās ar Saviem mācekļiem Filipa Cezarejā. Šeit Pēteris pasludināja, ka Glābējs ir „Kristus, dzīvā Dieva Dēls”. Tad Glābējs apsoliņa Pēterim „debesu valstības atslēgas” (Mat. 16:13–20).

27. Nacarete

Skats uz dienvidiem uz mūsdienu Nacareti. Nacarete Bībeles laikos bija neliels ciematiņš.

Nozīmīgi notikumi: Nefijs vīzijā redzēja Glābēja māti Nacaretē (1. Nef. 11:13–22). Engēlis Gabriēls pateica Marijai, ka viņa dzemdēs Glābēju (Lūk. 1:26–35). Gabriēls pateica

Jāzepam ņemt Mariju par sievu un nosaukt viņas dēlu par Jēzu (Mat. 1:18–25). Jēzus uzauga Nacaretē (Mat. 2:19–23; Lūk. 2:4–40; 4:16). Viņš sludināja un paziņoja sinagogā, ka Viņš ir Mesija (Lūk. 4:16–21), bet Nacaretē ļaudis Viņu noraidīja (Mat. 13:54–58; Lūk. 4:22–30). (Skat. SRC Nacarete.)

28. Dana

Senā Danas pilsēta tika saukta par Lešemu (Joz. 19:47) jeb Laišu (Soģu 18:7, 14), pirms israēlieši iekaroja šo zemi. Avoti, kas šeit atrodas, kopā ar Filipa Cezarejas avotiem, ir galvenās Jordānas upes iztekas. Šeit ir attēlota Jerobeāma tempļa vieta.

Nozīmīgi notikumi: Ābrahāms izglāba Latu (1. Moz. 14:13–16). Dana cilts sagrāba šo

reģionu un nosauca to par Danu (Joz. 19:47–48). Jerobeāms uzcēla viltus templi ar zelta teļu, kas sekmēja desmit ziemeļu cilšu krišanu (1. Kĕn. 12:26–33). Dana bija Israēla pati tālākā ziemeļu pilsēta—tādēļ Svētie Raksti norāda uz Israēla zemi „no Bēršebas līdz Danam” (2. Laiku 30:5; Bēršeba bija pati tālākā dienvidu pilsēta). (Skat. SRC Dans.)

29. Atēnas

Šajā fotogrāfijā, kas uzņemta no areiopaga (Marsa kalna), redzama Atēnu Akropole, vieta, kur atradās svētnīcas dažādiem pagāņu dieviem. Atēnas bija senās Grieķijas galvaspilsēta Atika, un Jaunās Derības laikos tā bija Romas province Ahaja. Līdz Jaunās Derības laikiem Atēnas jau bija zaudējušas lielāko daļu no sava bijušā diženuma un godības, bet tur joprojām bija

statujas un monumenti daudziem dieviem un dievietēm, ieskaitot „Nepazīstamo Dievu” (Ap. d. 17:23).

Nozīmīgi notikumi: apustulis Pāvils apmeklēja šo pilsētu un teica sprediķi par „Nepazīstamo Dievu” Marsa kalnā (Ap. d. 17:15–34). No Atēnām tika sūtīti misionāri uz citām Grieķijas daļām (1. tes. 3:1–2).

30. Korinta

Korinta bija romiešu provinces Ahajas galvenā pilsēta. Tā atradās uz zemesšauruma, kas savieno Peloponēsu ar Grieķijas cietzemi, ar ostu gan austrumu, gan rietumu pusē. Tā bija bagāta un ietekmīga ostas pilsēta.

Nozīmīgi notikumi: Pāvils dzīvoja Korintā

gadu un sešus mēnešus un nodibināja šeit Baznīcu (Ap. d. 18:1–18). Pāvils rakstīja vairākas vēstules Baznīcas locekļiem Korintas reģionā, no kurām divas tagad ir Jaunajā Derībā (Apustuļa Pāvila 1. un 2. vēstule korintiešiem). Vēstule romiešiem, visticamāk, tika uzrakstīta no Korintas.

31. Efeza

Grieķu teātra drupas Efezā, kur sludināja apustulis Pāvils. Jaunās Derības laikos Efeza zināmajā pasaulē bija slavēta ar savu krāšņo templi, kas bija uzcelts par godu romiešu pagānu dievītei Artemīdai. Tagad sabrukusi, kādreiz Efeza bija romiešu provinces Āzijas galvaspilsēta un liels tirdzniecības centrs. Pilsētas sudrabkaļi attīstīja plaukstošu Artemīdas tēlu tirdzniecību.

Nozīmīgi notikumi: apustulis Pāvils apmeklēja Efezu gandrīz pašās sava otrā misijas ceļojuma beigās (Ap. d. 18:18–19). Savā trešajā ceļojumā viņš palika pilsētā divus gadus.

Viņš bija spiests to pamest dēļ kņadas, ko sacēla sudrabkaļi, kas zaudēja savu nodarbošanos, tā kā Pāvils sludināja pret viltus dievietes Artemīdas pielūgšanu (Ap. d. 19:1, 10, 23–41; 20:1). Teātris Efezā bija lielākais, ko grieķi jebkad uzceluši, un vieta, kur Pāvila ceļabiedri sastapās ar pūli (Ap. d. 19:29–31). Pāvils rakstīja vēstuli Baznīcas locekļiem Efezā, kad viņš bija ieslodzīts Romā. Viena no Āzijas septiņām draudzēm, kurai adresēta Jāņa Atklāsmes grāmata, atradās Efezā (Jāņa atkl. 1:10–11; 2:1).

32. Patmas sala

Patma ir sala Egejas jūrā, uz kuru tika izsūtīts Jānis (Jāņa atkl. 1:9). Nostāsti vēsta, ka viņš šeit strādāja marmora akmeņlauztuvēs.

Nozīmīgi notikumi: Jānis redzēja dižo vīziju, kas pazīstama kā Apokalipse (Jāņa Atklāsmes grāmata). Tas Kungs lika viņam nosūtīt to septiņām draudzēm Āzijā (Jāņa atkl. 1:11).

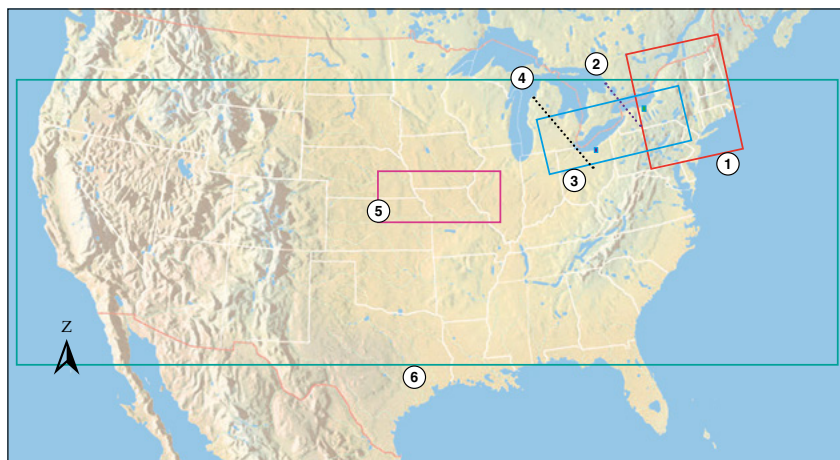
BAZNĪCAS VĒSTURES KARTES

Tālāk dotās kartes var palīdzēt jums labāk saprast Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas agrīno vēsturi un Svētos Rakstus, kas atklāti caur pravieti Džozefu Smitu un viņa pēctečiem. Zinot to zemju ģeogrāfiju, kas pieminētas Svētajos Rakstos, jūs varat labāk saprast Svēto Rakstu notikumus.

Pārskats un apzīmējumi

Kontūras tālāk dotajā kartē norāda uz katru numurēto karti šajā sadaļā. Šīs kartes attēlo lielus reģionus, kā arī nelielus, detalizētus ģeogrāfiskos apgabalus.

1. Amerikas Savienoto Valstu ziemeļaustrumi
2. Palmīra un Mančestra, Ņujorkas štats, 1820–1831
3. Ņujorkas, Pensilvānijas un Ohaio reģions ASV
4. Kērtlande, Ohaio štats, 1830–1838
5. Mīsūri, Ilinoisas un Aiovas reģions ASV
6. Baznīcas pārceļšanās uz rietumiem
7. Pasaules karte

Sekojošais skaidrojums ir domāts tam, lai saprastu dažādus simbolus un šriftus, kas izmantoti kartēs. Papildus tiem atsevišķās kartēs var būt papildus simbolu skaidrojumi, kas attiecas uz šo konkrēto karti.

■ Oranžs kvadrāts apzīmē ēku, uzņēmumu vai citu ievērojamu vietu pilsētā.

● Sarkans punkts apzīmē lielpilsētu vai pilsētu.

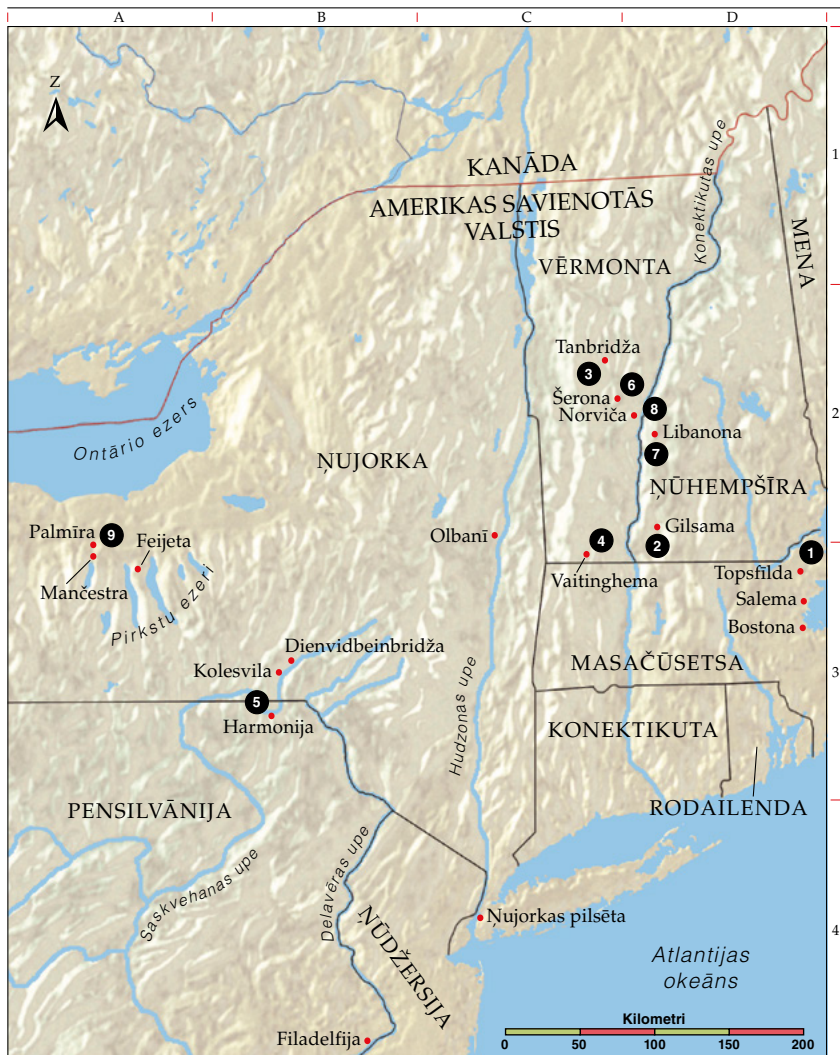
Atlantijas okeāns Šis šrifts tiek izmantots, lai apzīmētu tādas ģeogrāfiskās vietas kā ezeri, upes, kalni, mežonīgi apvidi un ielejas.

Palmīra Šis šrifts tiek izmantots lielpilsētu un pilsētu apzīmēšanai.

ŅUJORKA Šis šrifts tiek izmantots mazākām politiskām vienībām, tādām kā reģioni un ASV štati un teritorijas.

KANĀDA Šis šrifts tiek izmantots lielākām politiskām vienībām, tādām kā tautas, valstis un kontinenti.

1. Amerikas Savienoto Valstu ziemeļaustrumi

1. **Topshilda** Džozefa Smita, vecākā, dzimšanas vieta, dzimis 1771. gada 12. jūlijā.
2. **Gilsama** Lūcija Meka piedzima šeit 1775. gada 8. jūlijā.
3. **Tanbridža** Džozefs Smit, vecākais, un Lūcija Meka šeit apprecējās 1796. gada 24. janvārī.
4. **Vaitinghema** Brigama Janga dzimšanas vieta, dzimis 1801. gada 1. jūnijā.
5. **Harmonija** Emma Heila piedzima Harmonijas rajonā 1804. gada 10. jūlijā.

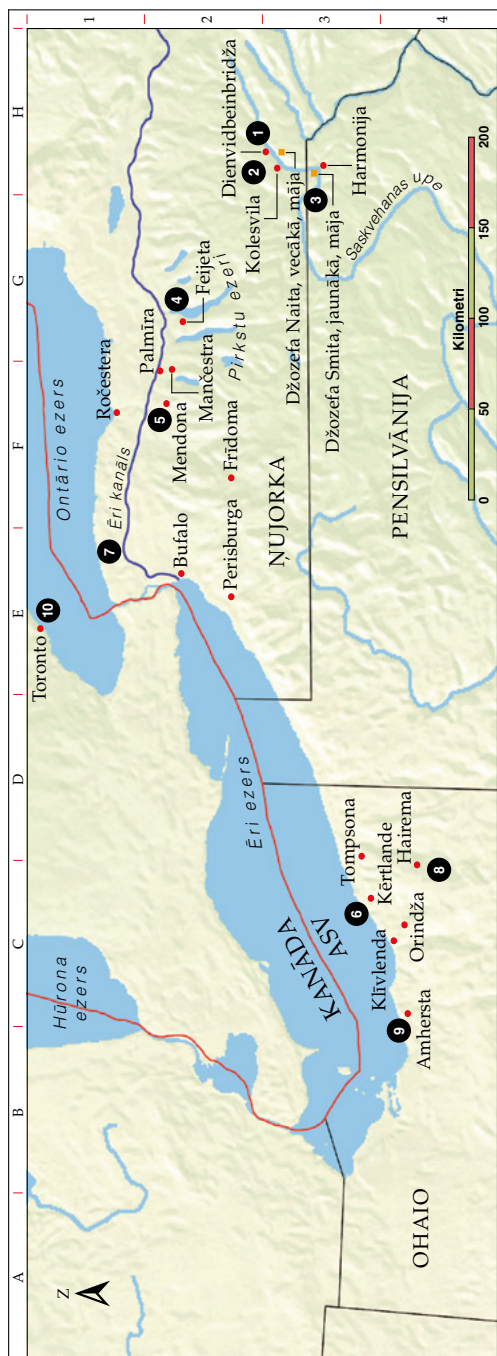
6. **Šerona** Džozefs Smit, jaunākais, šeit piedzima 1805. gada 23. decembrī (skat. DžS—V 1:3).
7. **Libanona** Smitu ģimene dzīvoja Libanonas rajonā no 1811. līdz 1813. gadam; šajā laikā Džozefam Smitam, jaunākajam, bija vairākas kājas operācijas.
8. **Norviča** Smitu ģimene dzīvoja šeit no 1814. līdz 1816. gadam pirms pārcelšanās uz Palmīru.
9. **Palmīra** Smitu ģimene pārcēlās uz šejieni 1816. gadā (skat. DžS—V 1:3).

2. Palmīra un Mančestra, Ņujorkas štats, 1820–1831

- 1. Džozefa Smita, vecākā, balķu māja** Šīs mājas augšējā istabā 1823. gada 21.–22. septembrī Džozefam Smitam parādījās eņģelis Moronijs (skat. DžS—V 1:29–47).
- 2. Džozefa Smita, vecākā, ferma** Šo 40 hektāru lielo fermu Smiti apsaimniekoja no 1820. līdz 1829. gadam.
- 3. Svētā birzs** Šajā birzī, kas atradās uz Smitu ģimenei piederošās zemes, 1820. gada agrā pavasarī Džozefs Smits, jaunākais, redzēja Pirmo vīziju (skat. DžS—V 1:11–20).
- 4. Džozefa Smita, vecākā, māja** Šo māju 1822. gadā iesāka Alvins Smits, un Smitu ģimene tur dzīvoja no 1825. līdz 1829. gadam.
- 5. Kumoras pakalns** Šeit 1827. gada 22. septembrī eņģelis Moronijs iedeva pravietim Džozefam Smitam zelta plāksnes (skat. DžS—V 1:50–54, 59).
- 6. Martina Herisa ferma** Šī ferma tika ieķīlāta, un daļa no tās pārdota, lai samaksātu par Mormona Grāmatas izdošanu.
- 7. E. B. Grandina tipogrāfija** Šeit 1829.–1830. g. tika iespiesti 5000 Mormona Grāmatas eksemplāru.
- 8. Hatevejas strauts** Šajā strautā, ko agrīnie vietējie iedzīvotāji bieži sauca par Krukedkrīku, tika veiktas vairākas pirmās kristīšanas Baznīcā.

3. Ņujorkas, Pensilvānijas un Ohaio reģions ASV

1. **Dienvideinbriža** Šeit 1827. gada 18. janvārī apprecējās Džozefs Smits, jaunākais, un Emma Heila (skat. DŽ5—V 1:57).
2. **Kolesvila** Pirmā Baznīcas draudze tika izveidota Džozefa Naita, vecākā, mājā Kolesvilas rajonā 1830. gadā.
3. **Džozefa Smita, jaunākā, māja Harmonijā** Šeit tika tulkota liela daļa no Mormona Grāmatas. Netālu no šīs vietas 1829. gadā tika atjaunota priesterība (skat. M&D 13; 128:20; DŽ5—V 1:71–72).
4. **Feijeta** Trīs hecinieki šeit redzēja zelta plāksmes un eņģeļi Moroniju (M&D 17). Šeit 1829. gada jūnijā tika pabeigts Mormona Grāmatas tulkojums.

5. **Mendona** Brigama Janga un Hibera Č. Kimbala sākotnējā māja.
6. **Kērtlande** 1830. gadā šeit apstājās misionāri, kas bija sūtīti pie lamanišiem, un kristīja Sidniju Rigdonu un citus no Kērtlandes apkāmes. Tā bija Baznīcas vadības vieta no 1831. līdz 1838. gadam. Šis atklāšanas pirmais templis tika uzcelts Kērtlandē un tika iesvētīts 1836. gada 27. martā (skat. M&D 109).
7. **Ēri kanāls** Trīs Baznīcas draudzes no Ņujorkas štata (Kolesvila, Feijeta un Mančestra) izceļoja pa

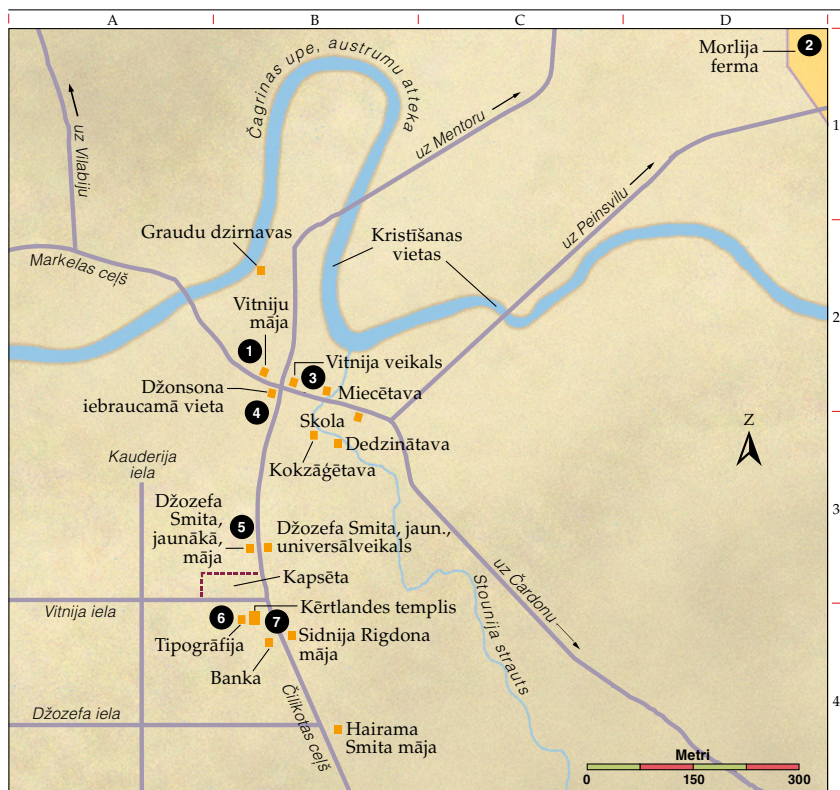
Ēri kanālu un Ēri ezeru uz Kērtlandi Ohaio štātā 1831. gada aprīlī un maijā.

8. **Hairema** Šeit dzīvoja Džozefs un Emma no 1831. gada septembra līdz 1832. gada septembrim. Džozefs un Sidnijs Rigdons strādāja pie Džozefa Smita Bībeles tulkojuma (DŽST). Atklāsmes, kas saņemtas šeit: M&D 1., 65.–71., 73., 76.–77., 79.–81., 99., 133. nodaļa.

9. **Amhersta** 1832. gada 25. janvārī Džozefs Smits tika atbalstīts kā Augstās priesterības prezidents (skat. M&D 75).

10. **Toronto** Džona Teilora, trešā Baznīcas prezidenta, un Marijas Fildingas Smitas, Hairama Smita sievas, māja.

4. Kērtlande, Ohaio štats, 1830–1838

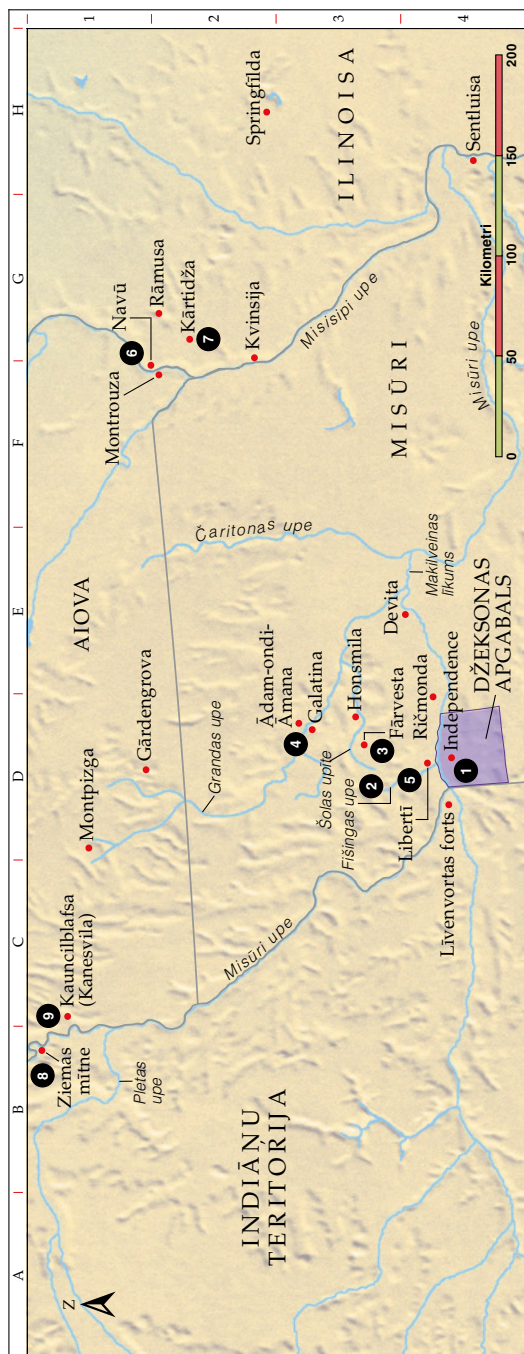
- 1. Nūela K. Vitnija māja** Šeit vairākas nedēļas dzīvoja Džozefs un Emma, kad tie 1831. gadā pirmo reizi pārcēlās uz Kērtlandi. Džozefs šeit saņēma vairākas atklāsmes.
- 2. Īzāka Morlija ferma** Šeit no 1831. gada marta līdz septembrim dzīvoja Džozefs un Emma Smiti. Šeit tika ordinēti pirmie augstie priesteri. Šeit Džozefs strādāja pie iedvesmotā Bībeles tulkojuma (DŽST).
- 3. Nūela K. Vitnija veikals** Šeit Baznīcas Augstākajam prezidijam tika nodotas Valstības atslēgas. 1833. gada ziemā šeit darbojās Praviešu skola. 1833. gadā DŽST šeit bija pabeigšanas procesā. Džozefs un Emma dzīvoja šeit no 1832. līdz 1833. gadam. Džozefs šeit saņēma daudzas atklāsmes.
- 4. Džonsona iebraucamā vieta** Šajā iebraucamajā vietā atradās pirmā tipogrāfija Kērtlandē. Šeit tika izdota *The Evening and the Morning Star* (Vakara un Rīta Zvaigzne) pēc tam, kad Džeksonas apgabalā, Misūri štātā, tika iznicināta iespiedmašīna. No šejienes 1835. gada 4. maijā savās pirmajās misijās devās divpadsmit apustuļi.
- 5. Džozefa Smita, jaunākā, māja** Džozefs un Emma dzīvoja šeit no 1833. gada beigām līdz 1838. gada

sākumam. Šeit tika pabeigta Ābrahāma grāmatas tulkošana, un Džozefs saņēma vairākas atklāsmes.

- 6. Tipogrāfija** Šajā ēkā tika nolasītas *Lectures on Faith* (Lekcijas par ticību). Šeit tika acināti un ordinēti Divpadsmit apustuļi un pirmais Septiņdesmito kvorums. Šeit tika iespiesta Mācība un Derības (1. izdevums), Mormona Grāmata (2. izdevums), *The Evening and the Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* un *Elders' Journal* pirmie numuri.
- 7. Kērtlandes templis** Šis templis bija pirmais šajā atklāšanā. Jēzus Kristus parādījās un pieņēma šo templi. Mozus, Ēlija un Elija parādījās un atjaunoja noteiktas priesterības atslēgas (skat. M&D 110). Šeit sanāca arī Praviešu skola. Šeit saņemtas atklāsmes: M&D 109.–110., 137. nodaļa.

Kērtlande 1835. gada 17. augustā Mācība un Derības tika pieņemtas kā Svētie Raksti. Atklāsmes, kas saņemtas Kērtlandē, ietver M&D 41.–50., 52.–56., 63.–64., 72., 78., 84.–98., 101.–104., 106.–110., 112., 134. un 137. nodaļu. 104. nodaļa norāda, ka noteikti īpašumi ir jāatdod pārvaldījumā Baznīcas locekļiem, kas piedalās Apvienotajā ordenī (skat. 19.–46. pantu).

5. Misūri, Ilinoisa un Aiovas reģions ASV

1. **Independence** Noteikta kā Čianas centrālā vieta (skat. M&D 57:3). Tempļa vieta tika iesvētīta 1831. gada 3. augustā. Svētie tika padzīti no Džeksonas apgabala 1833. gadā.

2. **Fīšingas upe** 1834. gadā Džozefs Smits un Čianas nomietne cēloja no Kērtlandes Ūhajo štātā uz Misūri štātu, lai atjaunotu Džeksonas apgabala svētos vīnu zemē. Šis upes krastā tika atklāta M&D 105. nodalja.

3. **Fārvesta** Šī bija lielākā mormonu apmetne Misūri štātā. Šeit tika iesvētīta vieta templim (skat. M&D 115). Šeit 1838. gada 8. jūlijā Divpadsmit apustuļu kvorums saņēma aicinājumu no Ta Kunga kalpot misijās Britu salās (skat. M&D 118).

4. **Ādam-ondi-Āmana** Tas Kungs noteica šo vietu Misūri štata augšējā kā vietu, kur nākotnē notiks milzīga sapulcēšanās, kad Jēzus Kristus nāks, lai satiktos ar Ādamu un viņa taisnīgajiem pēctečiem (skat. M&D 78:15; 107:53–57; 116).

5. **Liberti cietaums** Šeit no 1838. gada decembra līdz 1839. gada aprīlim tika netaisnīgi ieslodzīti Džozefs Smits un vēl citi. Baznīcā grūtos laikos Džozefs pie-sauca To Kungu pēc vadības un saņēma M&D 121.–123. nodalju.

6. **Navū** Šis apgabals, izvietots pie Misisipi upes, bija pulcēšanās vieta svētajiem no 1839. līdz 1846. gadam. Šeit tika uzcelts tempļis un iesākās tādu priekš-rakstu izpildīšana kā kristīšana par mirušajiem,

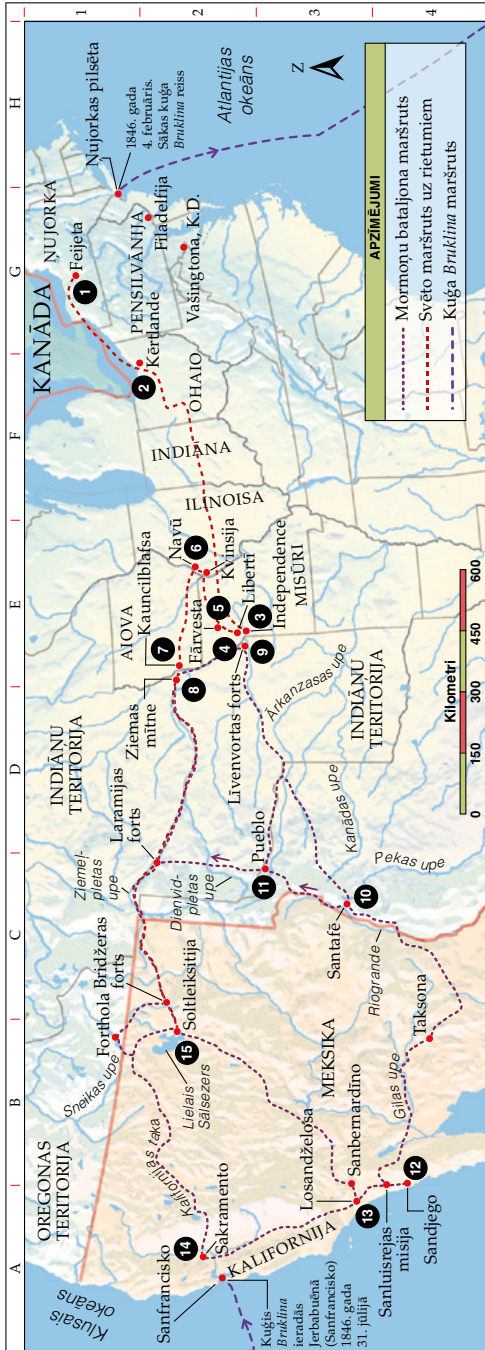
endauments un pāru saistīšana. Šeit 1842. gadā tika nodibināta Palīdzības biedrība. Saņemtais atklāsmes ietver M&D 124.–129. nodalju.

7. **Kārtīdža** Šeit pravietis Džozefs Smits un viņa brā-lis Hāraims mira mocojuku nāvē 1844. gada 27. jūni-jā (skat. M&D 135).

8. **Ziemas mītne** Svēto lielākā pagaidu apmetnās vie-ta (1846.–1848. g.) pa ceļam uz Sālszera ieleju. Tika noorganizēta Israēla nomietne ceļojumam uz rietu-miem (skat. M&D 136).

9. **Kauncilblafsa (Kanesvila)** Šeit 1847. gada 27. decem-brī tika atbalstīts Augstākais prezidijs ar Brigamu Jangu kā prezidentu.

6. Bāznīcas pārcelšanās uz rietumiem

- 1. Feijeta** 1831. gada janvārī pravietis Džozefs Smits pārcēlās no Feijetas uz Kertlandu Ohaio štātā. 1831. gada aprīlī un maijā viņam sekoja trīs Njujorkas štata draudzes (Feijeta, Kolesvila un Mantčestra), paklausot Ta Kunga pavēlei sapulcēties (skat. M&D 37-38).
- 2. Kertlande** No 1831. līdz 1838. gadam Bāznīcas vadītāju galvenā mītnē galvenokārt bija Kertlandē.
- 3. Independence** 1831. gada jūlijā Tas Kungs noteica Independence (Džeksonas apgabala, Misuri štata) kā Čīnas centrālo vietu (skat. M&D 57:3). Brūnoti pulji padzina svētos no Džeksonas apgabala 1833. gada novembrī.
- 4. Liberti** Svētie no Džeksonas apgabala sapulcējās Kleijas apgabalā no 1833. līdz 1836. gadam, kad tiem atkal tika pieprasīts vietu pamest. Pravietis Džozefs Smits un vēl pieci cilvēki bija šeit netaisnīgi ieslodzīti no 1838. gada decembra līdz 1839. gada aprīlim.
- 5. Fārvesta** Šeit tika izveidots patvērumis svētajiem no 1836. līdz 1838. gadam. Tā bija Bāznīcas vadības vieta 1838. gadā. 1838.–1839. gadā svētie bija spiesti bēgt uz Ilinoisu.
- 6. Navū** Bāznīcas vadības vieta no 1839. līdz 1846. gadam. Pēc Praviēša un viņa brāļa Hairana macekļu nāves svētie devās uz rietumiem.
- 7. Kauncilblafsa** Šeit 1846. gadā iņijā ieradās pionieri, Mormonu bataljona locekļi devās ceļā 1846. gada 21. jūnijā Džeimsa Alena vadībā.
- 8. Ziemas mītnē** Svarīga pagaidu apmešanās vieta, 1846.–1848. gads. Priešsūtņa grupa prezidenta Briģama Janga vadībā devās ceļā uz rietumiem 1847. gada aprīlī.
- 9. Līvenvortas forts** Šeit tika ekipēti Mormonu bataljons, pirms uzsākt pārgājēju uz rietumiem 1846. gada augustā.
- 10. Santafē** Filips Kūks komandēja Mormonu bataljonu, kad tas no šējenes devās ceļā 1846. gada 19. oktobrī.
- 11. Pueblo** Trīs mormonu bataljona saskiemošo vienības tika nostātas uz Pueblo atspējšanai, kur tās pavadīja 1846.–1847. gada ziemu kopā ar svētajiem no Missisipi. Šīs grupas iegāja Salsēzera ielejā 1847. gada jūlijā.
- 12. Sandjego** Šeit 1847. gada 29. janvārī Mormonu bataljons pabeidza savu 3200 kilometru garo pārgājēju.
- 13. Losandželosa** Šeit 1847. gada 16. jūlijā Mormonu bataljons tika izformēts.
- 14. Sakramento** Daži izformēti bataljona locekļi strādāja šeit un Satersmīla tālāk uz austrumiem pa Amerikas upi. Viņi bija klāt, kad 1848. gada janvārī tika atrasts zelts.
- 15. Soltieksitija** Bāznīcas vadītāju galvenā mītnē no 1847. gada līdz mūsdienām. Briģams Jangs ieradās Salsēzera ielejā 1847. gada 24. jūlijā.

7. Pasaules karte

Baznīcas vēstures karšu alfabētiskais rādītājs

Karšu alfabētiskais rādītājs var palīdzētu jums atrast noteiktu vietu uz kartes. Katrs vietas nosaukums satur kartes numuru, kam seko koordinātu tīkla atsaucē, kas sastāv no burta un skaitļa kombinācijas. Piemēram, Fortholas atrašanās vieta ir norādīta kā 6:B1—tas ir, 6. karte, B1 kvadrāts. Jūs varat atrast noteiktus kvadrātus uz katras kartes, meklējot pēc koordinātēm šīs kartes augšā un malā. Alternatīvi vietu nosaukumi ir doti iekavās; piemēram, Kauncilblafsa (Kanesvila).

Aiovas štats, 5:E1, 6:E2	Dedzinātava, Kērtlande, 4:B3	Fridoma, Ņujorkas štats, 3:F2	Indiāņu teritorijas, 5:B2, 6:D1, 6:D3
Amhersta, Ohaio štats, 3:C4	Delavēras upe, 1:B4	Galatina, Misūri štats, 5:D3	Indijas okeāns, 7:F3
Antarktika, 7:E4	Devita, Misūri štats, 5:E4	Gārdengrova, Aiovas štats, 5:D1	Kalifornija, 6:A3
Armingtonas skolas ceļš, Palmīras apgabals, 2:D3	Dienvīdamerika, 7:C3	Gilas upe, 6:B4	Kalifornijas taka, 6:B2
Atlantijas okeāna dienvidu daļa, 7:A3	Dienvīdbeinbridža, Ņujorkas štats, 1:B3, 3:H3	Gilsama, Ņūhempšīras štats, 1:D2	Kanadaigvas ceļš, Palmīras apgabals, 2:C3
Atlantijas okeāna ziemeļu daļa, 7:C2	Dienvīdpletas upe, 6:C2	Grandas upe, Misūri štats, 5:D2	Kanāda, 1:C1, 3:C3, 6:F1
Atlantijas okeāns, 1:D4, 6:H2	Džeksonas apgabals, Misūri štats, 5:D4	Grandina E.B. tipogrāfija, Palmīra, 2:C2	Kanādas upe, 6:D3
Austrālija, 7:G3	Džonsona iebraucamā vieta, Kērtlande, 4:B2	Graudu dzirnavas, Kērtlande, 4:B2	Kapsēta, Kērtlande, 4:B3
Ādam-ondi-Āmana, Misūri štats, 5:D3	Džozefa iela, Kērtlande, 4:A4	Hairema, Ohaio štats, 3:D4	Kauderija iela, Kērtlande, 4:A3
Āfrika, 7:E2	Eiropa, 7:E1	Harmonija, Pensilvānijas štats, 1:B3, 3:H3	Kauncilblafsa (Kanesvila), Aiovas štats, 5:C1, 6:E2
Ārkanzasas upe, 6:D3	Ēri ezers, 3:D3	Hatevejas strauts, Palmīras apgabals, 2:B2, 2:D4	Kārtidža, Ilinoisas štats, 5:G2
Āzija, 7:F2	Ēri kanāls, Ņujorkas štats, 2:A2, 3:F1	Herisa Martina ferma, Palmīras apgabals, 2:B1	Kērtlande, Ohaio štats, 3:C3, 6:F1
Banka, Kērtlande, 4:B4	Feijeta, Ņujorkas štats, 1:A3, 3:G2, 6:G1	Honsmila, Misūri štats, 5:D3	Kērtlandes templis, 4:B4
Bostona, Masačūsetsas štats, 1:D3	Fārmingtonas rajons, Palmīras apgabals, 2:A4	Hudzonas upe, Ņujorkas štats, 1:C3	Klīvlenda, Ohaio štats, 3:C4
Bridžeras forts, 6:C2	Fārvesta, Misūri štats, 5:D3, 6:E2	Hūrona ezers, 3:C1	Klusais okeāns, 6:A1, 7:B3
Bufalo, Ņujorkas štats, 3:E2	Filadelfija, Pensilvānijas štats, 1:B4, 6:G2	Ilinoisas štats, 5:H3, 6:F2	Klusā okeāna dienvidu daļa, 7:A4
Centrālamerika, 7:B2	Fišingas upe, Misūri štats, 5:D3	Independence, Misūri štats, 5:D4, 6:E2	Klusā okeāna ziemeļu daļa, 7:A2, 7:H2
Čagrinas upe, austrumu atteka, Kērtlande, 4:B1	Foksas ceļš, Palmīras apgabals, 2:A3	Indiānas štats, 6:F2	Kokzāgētava, Kērtlande, 4:B3
Čaritonas upe, Misūri štats, 5:E2	Forthola, 6:B1		Kolesvila, Ņujorkas štats, 1:B3, 3:H3
Čilikotas ceļš, Kērtlande, 4:B4			Konektikutas štats, 1:C3

- Konektikutas upe, 1:D1
- Kristīšanas vietas, Kērtlande, 4:B2
- Kumoras pakalns, Palmīras apgabals, 2:C4
- Kvinsija, Ilinoisas štats, 5:G2, 6:E2
- Laramijas forts, 6:C2
- Libanona, Nūhempšīras štats, 1:D2
- Libertī, Misūri štats, 5:D4, 6:E2
- Lielais Sālsezers, 6:B2
- Līvenvortas forts, 5:D4, 6:E2
- Losandželosa, 6:A3
- Makilveinas likums, Misūri štats, 5:E4
- Maķedonas rajons, Palmīras apgabals, 2:A1
- Mančestras rajons, Ņujorkas štats, 1:A3, 2:D3, 3:G2
- Markelas ceļš, Kērtlande, 4:A2
- Masačūsetsas štats, 1:C3
- Meksika, 6:B3
- Mena, 1:D1
- Mendona, Ņujorkas štats, 3:F2
- Miecētava, Kērtlande, 4:B2
- Misisipi upe, 5:G3
- Misūri štats, 5:F3, 6:E3
- Misūri upe, 5:C2, 5:F4
- Montpizga, Aiovas štats, 5:D1
- Montrouza, Aiovas štats, 5:F2
- Morlija Ižāka ferma, Kērtlande, 4:D1
- Naita Džozefa, vecākā, māja, Kolesvilas rajons, Ņujorkas štats, 3:H3
- Navū, Ilinoisas štats, 5:F1, 6:E2
- Norviča, Vērmontas štats, 1:D2
- Ņujorka, 1:C4, 6:G1
- Ņujorkas štats, 1:B3, 3:E3, 6:G1
- Ņūdžersijas štats, 1:B4
- Ņūhempšīras štats, 1:D2
- Ohaio štats, 3:B4, 6:F2
- Olbanī, Ņujorkas štats, 1:C2
- Ontārio apgabals, Ņujorkas štats, 2:A3, 2:D3
- Ontārio ezers, 1:A2, 3:F1
- Orindža, Ohaio štats, 3:C4
- Oregonas teritorija, 6:A1
- Palmīras ciemats, Ņujorkas štats, 2:C2
- Palmīras rajons, Ņujorkas štats, 1:A3, 2:D1, 3:G2
- Pekas upe, 6:C4
- Pensilvānijas štats, 1:A4, 3:F4, 6:G1
- Perisburga, Ņujorkas štats, 3:E2
- Pirkstu ezeri, Ņujorkas štats, 1:A3, 3:G2
- Pletas upe, 5:B1
- Pueblo, 6:C3
- Rāmusa, Ilinoisas štats, 5:G2
- Redas upīte, Palmīras apgabals, 2:D2
- Ričmonda, Misūri štats, 5:D4
- Rigdonas Sidnija māja, Kērtlande, 4:B4
- Riograndes upe, 6:C4
- Ročestera, Ņujorkas štats, 3:F1
- Rodailendas štats, 1:D3
- Sakramento, 6:A2
- Salema, Masačūsetsas štats, 1:D3
- Sanbernandīno, 6:B3
- Sandjego, 6:B4
- Sanfrancisko, 6:A2
- Sanluisrejas misija, 6:B4
- Santafē, 6:C3
- Saskvehanas upe, Pensilvānijas štats, 1:A4, 3:G3
- Sentluisa, Misūri štats, 5:H4
- Skola, Kērtlande, 4:B3
- Smita Alvina kapa vieta, Palmīra, 2:C2
- Smita Džozefa, jaunākā, māja, 3:H3, 4:B3
- Smita Džozefa, jaunākā, universālveikals, Kērtlande, 4:B3
- Smita Džozefa, vecākā, baļķu māja, Palmīras apgabals, 2:B3
- Smita Džozefa, vecākā, ferma, Palmīras apgabals, 2:B3
- Smita Džozefa, vecākā, māja, Palmīras apgabals, 2:B3
- Smita Hairama māja, Kērtlande, Ņujorkas štats, 4:B4
- Sneikas upe, 6:B1
- Soltleiksitija, 6:B2
- Springfilda, Ilinoisas štats, 5:H2
- Stafordas ceļš, Palmīras apgabals, 2:B4
- Stounija strauts, Kērtlande, 4:C3
- Svētā birzs, Palmīras apgabals, 2:B3
- Šerona, Vērmontas štats, 1:C2
- Šolas upīte, Misūri štats, 5:D3
- Taksona, 6:B4
- Tanbridža, Vērmontas štats, 1:C2
- Tipogrāfija, Kērtlande, 4:B4
- Tompsona, Ohaio štats, 3:D3
- Topsfilda, Masačūsetsas štats, 1:D3
- Toronto, Kanāda, 3:E1
- Vaitinghema, Vērmontas štats, 1:C3
- Vašingtonas apgabals, 6:G2
- Veinas apgabals, Ņujorkas štats, 2:A3, 2:D3
- Vērmontas štats, 1:C2
- Vitnija iela, Kērtlande, 4:A3

Vitnija Nūela K. māja, Kērtlan- de, 4:B2	Ziemas mītne, Indiāņu teritori- ja, 5:B1, 6:E2
Vitnija Nūela K. veikals, Kērtlan- de, 4:B2	Ziemeļamerika, 7:B2
	Ziemeļpletas upe, 6:C1

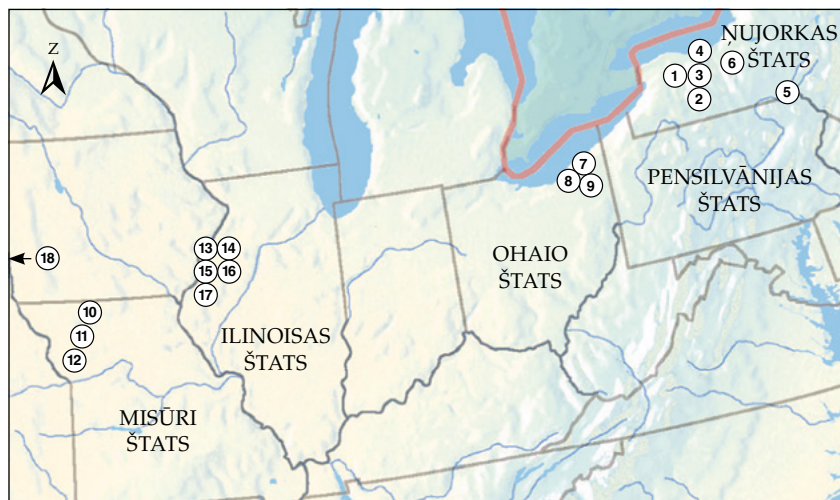
BAZNĪCAS VĒSTURES FOTOGRĀFIJAS

Šajās Baznīcas vēstures nozīmīgo vietu fotogrāfijās ir redzamas zemes, pa kurām stāigāja pirmie pēdējo dienu svētie, kur dzīvoja un mācīja mūsdienu pravieši un kur norisinājās daudzi Svēto Rakstu notikumi.

Pārskats

Tālāk dotajā kartē ir parādītas vietas, kur uzņemtas šajā sadaļā redzamās fotogrāfijas. Turpmākajās lappusēs katrai numurētajai fotogrāfijai ir dots īss apraksts. Tad ir uzskaitīti nozīmīgi Svēto Rakstu notikumi, kas notikuši fotogrāfijā redzamajā apgabalā, kopā ar norādēm uz Svētajiem Rakstiem, lai jūs varētu zināt, kur var lasīt par šiem notikumiem.

1. Svētā birzs	10. Ādam-ondi-Āmana
2. Kumoras pakalns un Palmīras un Mančestras apgabals	11. Fārvestas tempļa vieta
3. Džozefa Smita, vecākā, baļķu māja	12. Liberti ciетums
4. Grandina tipogrāfija	13. Savrupmāja Navū
5. Saskvehanas upe	14. Džozefa Smita, jaunākā, Sarkano ķieģeļu veikals
6. Pītera Vitmera, vecākā, mājas vieta	15. Navū templis
7. Ņūela K. Vitnija un partneru veikals	16. Kārtižas ciетums
8. Džona Džonsona māja	17. Masveida izceļošana uz rietumiem
9. Kērtlandes templis	18. Soltleikas templis

1. Svētā birzs

Svētā birzs atrodas Palmīras un Mančestras rajonā, Ņujorkas štatā. Šī koku birzs atrodas uz rietumiem no vietas, kur 1820. gadā atradās Smitu ģimenes mazā balķu mājiņa.

Nozīmīgs notikums: Dieva Tēva un Viņa Dēla, Jēzus Kristus, parādīšanās pravietim Džozefam Smitam notika šajā birzī (DŽS—V 1:14–20).

2. Kumoras pakalns un Palmīras un Mančestras apgabals

Raugoties uz ziemeļiem, šī fotogrāfija parāda Kumoras pakalnu Mančestrā, Ņujorkas štatā. Pakalns parādās fotogrāfijas apakšējā labajā stūrī un stiepjas uz augšu, mazliet pāri tās vidusdaļai. Baltais monuments, kas redzams pakalna ziemeļu galā, godina eņģeli Moroniju un Mormona Grāmatas iznākšanu. Kumoras pakalns atrodas apmēram 5 kilometrus uz dienvidaustrumiem no Svētās birzs. Gandrīz pašā fotogrāfijas augšā ir Palmīras ciemats, kas atrodas 6½ kilometru attālumā. Smitu ferma un Svētā

birzs atrodas fotogrāfijas augšējā kreisajā pusē.

Nozīmīgi notikumi: pravieša Džozefa Smita ģimene dzīvoja šajā apgabalā Pirmās vizijas laikā (DžS—V 1:3). 421. g. pēc Kr. Moronijs Kumoras pakalnā paslēpa zelta plāksnes, kas saturēja viņa tautas svēto vēsturi (M. v. 1:1–11; Morm. 6:6; Mor. 10:1–2). Šis pats Moronijs pateica Džozefam Smitam, kur atrast šīs plāksnes uz kalna. Moronijs nodeva tās viņam 1827. gadā (M&D 27:5; 128:20; DžS—V 1:33–35, 51–54, 59).

3. Džozefa Smita, vecākā, baļķu māja

Džozefa Smita, vecākā, mājas autentiska kopija, uzcelta vietā, kur atradās īstā baļķu māja netālu no Palmīras Ņujorkas štatā. Smitu ģimene uzcēla pusotrstāvēgu aptēstu baļķu māju neilgi pēc savas ierašanās Palmīrā. Smitu ģimene šeit dzīvoja no 1819. līdz 1825. gadam.

Nozīmīgi notikumi: praviets Džozefs Smits šajā mājā lasīja Bībeli, kad viņš centās uzzināt, kura baznīca bija pareiza (DžS—V 1:11–13). Moronijs parādījās Džozefam un pateica viņam par Mormona Grāmatas plāksnēm (DžS—V 1:30–47).

4. Grandina tipogrāfija

Egberta B. Grandina atjaunotā tipogrāfija Palmīrā, Ņujorkas štatā, kur 1830. gadā tika izdots pirmais Mormona Grāmatas izdevums. Martins Heriss iekļāja savu fermu un pārdeva daļu no tās, lai segtu Mormona Grāmatas 5000 eksemplāru izdošanas izdevumus. Iespiešana sākās 1829. gada

augustā, un pēdējie eksemplāri bija gatavi 1830. gada 26. martā.

Nozīmīgs notikums: Martinam Herisam tika pavēlēts dot devīgi no savas mantas, lai samaksātu parādu par Mormona Grāmatas iespiešanu (M&D 19:26–35).

5. Saskvehanas upe

Šajā fotogrāfijā redzama Saskvehanas upe Harmonijas rajonā, Pensilvānijas štatā.

Nozīmīgi notikumi: Džozefs Smits, jaunākais, pirmo reizi ieradās Harmonijā 1825. gadā, lai atrastu darbu. Viņš un viņa tēvs apmetās netālu no Īzāka Heila mājas, kur Džozefs pirmo reizi sastapa Emmu Heilu, savu nākamo sievu (DžS—V 1:56–57). Džozefs un Emma apprecējās 1827. gada 18. janvārī. Praviētis saņēma zelta plāksnes 1827. gada 22. septembrī Mančestrā, Ņujorkas štatā, un neilgi pēc tam pārcēlās ar Emmu uz Harmoniju, kur viņš iesāka tulkot plāksnes. Tulkot Mormona Grāmatu, Džozefs un Oliveri

Kauderijs gribēja vairāk uzzināt par kristīšanu un gāja uz kādu vietu mežā, netālu no šīs vietas, lai lūgtu To Kungu par šo lietu. Atbildot uz šo lūgšanu, 1829. gada 15. maijā parādījās Jānis Kristītājs (DžS—V 1:66–74; M&D 13). Viņš Džozefam un Oliveram piešķīra Ārona priesterību. Pēc tam viņi devās uz upi un kristīja viens otru grēku piedošanai. Tad Jānis Kristītājs tiem norādīja ordinēt vienam otru Ārona priesterībā. Drīzi pēc tam Pēteris, Jēkabs un Jānis parādījās kādā vietā starp Harmoniju un Kolesvilu un piešķīra Džozefam un Oliveram Melhisedeka priesterību (M&D 27:12–13; 128:20).

6. Pītera Vitmera, vecākā, mājas vieta

Šī balķu māja attēlo Pītera Vitmera, vecākā, sākotnējās mājas Feijetā, Ņujorkas štatā.

Nozīmīgi notikumi: šeit 1829. gada jūnija beigās Džozefs Smits pabeidza Mormona Grāmatas tulkošanu. Mežā netālu no šīs mājas trīs liecinieki redzēja eņģeli Moroniju un zelta plāksnes. Viņu liecība tagad ir iespiesta visos Mormona Grāmatas eksempl-

lāros. 1830. gada 6. aprīlī ap 60 cilvēku sapulcējās Pītera Vitmera mājā, lai būtu par lieciniekiem oficiālajai Jēzus Kristus Baznīcas (M&D 20) dibināšanai. Šeit tika noturētas jaunās Baznīcas pirmās sapulces un konferences. Divdesmit no atklāsmēm Mācībā un Derībās tika saņemtas Pītera Vitmera mājā.

7. Nūela K. Vitnija un partneru veikals

Nūela K. Vitnija veikalam Kērtlandē bija nozīmīga loma Baznīcas vēsturē. Džozefs un Emma Smiti neilgu laiku šeit dzīvoja. Šeit tika saņemtas vairākas nozīmīgas atklāsmes. Šajā veikalā notika Praviešu skolas nodarbības no 1833. gada 24. janvāra līdz kādai dienai 1833. gada aprīlī.

Nozīmīgi notikumi: pravietis Džozefs Smits saņēma atklāsmi par Gudrības Vārdu (M&D 89). Viņš paveica šeit lielu daļu no Džozefa Smita Bībeles (džst) tulkojuma.

8. Džona Džonsona māja

Džona un Alises Džonsonu māja atradās Hairemā, Ohaio štatā. Šī istaba atrodas otrajā stāvā.

Nozīmīgi notikumi: pravietis Džozefs Smits un viņa sieva Emma dzīvoja šajā mājā. Džozefs un Sidnijs Rigdons 1832. gada 16. februārī vairāku citu cilvēku klātbūtnē redzēja brīnumaino vīziju par godības pakāpēm

(M&D 76). Šajā mājā pravietis Džozefs strādāja arī pie iedvesmotā Bībeles tulkojuma (Džist). 1832. gada 24. marta vakarā, kad Džozefs un Emma šeit dzīvoja, atkritēju pūlis un anti-mormoņi smagi piekāva, aplēja ar darvu un izvērtīja spalvās Džozefu un Sidniju.

9. Kērtlandes templis

Kērtlandes templis atrodas Kērtlandē, Ohaio štatā.

Nozīmīgi notikumi: Kērtlandes templis bija pirmais templis, kas uzcelts šajā atklāšanā (M&D 88:119; 95). Šajā templī Džozefs Smits redzēja vīziju par celestiālo valstību (M&D 137). Tas tika iesvētīts 1836. gada 27. martā (M&D 109). 1836. gada 3. aprīlī Glābējs parādījās un pieņēma templi kā vietu, kur Viņš

atklās Savu vārdu Saviem ļaudīm (M&D 110:1–10). Pēc šīs parādības Džozefu Smitu un Oliveru Kauderiju apmeklēja Mozus, Ēlija un Elija, katrs no tiem deva viņiem noteiktas priesterības atslēgas un svarīgu informāciju (M&D 110:11–16). Šis templis kalpoja svētajiem kādus divus gadus, pirms tiem nācās pamest Kērtlandi vajāšanu dēļ.

10. Ādam-ondi-Āmana

Skats uz dienvidiem, uz Ādam-ondi-Āmana ieleju. Tā ir klusa un skaista ieleja, kas atrodas Misūri štata ziemeļrietumos, netālu no apdzīvotās vietas, ko sauc par Galatinu.

Nozīmīgi notikumi: trīs gadus pirms savas nāves Ādams sasauca savus taisnīgos pēctečus šajā ielejā un dāvāja tiem savu pēdējo svētību (M&D 107:53–56). 1838. gadā

Ādam-ondi-Āmanā atradās 500 līdz 1000 pēdējo dienu svēto liela apmetne. Svētie pameta šo apmetni, kad tie tika padzīti no Misūri štata. Pirms Kristus Otrās Atnākšanas godībā, Ādams un viņa taisnīgie pēcteči, kas ietver visu atklāšanu svētos, atkal sapulcēsies šajā ielejā, lai satiktu Glābēju (Dan. 7:9–10, 13–14; M&D 27; 107:53–57; 116).

11. Fārvestas tempļa vieta

Apmetne Fārvestā, Misūri štatā, kļuva par mājām no 3000 līdz 5000 svētajiem, kas meklēja patvērumu no vajāšanām Džeksonas un Kleijas apgabalos. 1838. gadā Tas Kungs pavēlēja svētajiem uzbūvēt šeit tempļi (skat. M&D 115:7–8). Naidīgi noskaņotu pūļu vajāšanas liedza viņiem to izdarīt. Tā gada 31. oktobrī pravietis Džozefs Smits un citi Baznīcas vadītāji tika arestēti un pēc notiesāšanas Ričmondā ieslodzīti Libertī cietumā. 1838.–1839. gada ziemā pēdējo dienu svētie

tika padzīti no Fārvestas un citām vietām Misūri štatā un apmetās Ilinoisas štatā.

Nozīmīgi notikumi: tempļa vieta tika iesvētīta un ielikti stūrakmeņi. Tika saņemtas septiņas atklāsmes, kas publicētas Mācībā un Derībā (113.–115., 117.–120. nodaļa). Džozefs F. Smits, sestais Baznīcas prezidents, piedzima Fārvestā 1838. gada 13. novembrī. Fārvesta neilgu laiku kalpoja kā Baznīcas galvenās pārvaldes vieta pravieša Džozefa Smita vadībā.

12. Libertī cietums

Cietums Libertī, Misūri štatā, aptuveni 1878. gadā. Džozefs Smits un pieci citi brāļi bija netaisnīgi ieslodzīti šī cietuma 1,2 metrus biezajās sienās no 1838. gada 1. decembra līdz 1839. gada 6. aprīlim. (Sidnijs Rigdons tika izlaists februāra beigās). Ieslodzīti apakšējā stāvā jeb ēkas cietuma daļā, viņi gulēja uz aukstas, ar salmiem

nokaisītas, akmeņu grīdas pie vāja apgaismojuma un ar niecīgu aizsardzību no aukstās ziemas.

Nozīmīgs notikums: pravietis Džozefs, lūgdamies par tūkstošiem pēdējo dienu svēto, kas bija padzīti no Misūri, saņēma atbildi uz savu lūgšanu, ko viņš rakstīja vēstulē izsūtītajiem svētajiem (M&D 121–123).

13. Savrupmāja Navū

Džozefs Smits, jaunākais, un viņa ģimene pārcēlās uz savrupmāju Navū 1843. gada augustā. Vēlāk galvenajai ēkai austrumu pusē tika piebūvēts spārnš, palielinot kopējo istabu skaitu līdz 22. Sākot ar 1844. gada janvāri, Ebenezers Robinsons pārvaldīja šo ēku kā viesnīcu, un Praviētis paturēja sešas no istabām savai ģimenei. Māja savā ziņā kalpoja kā Navū sabiedrības sociālais centrs. Šeit Praviētis pieņēma svarīgas amatpersonas.

Nozīmīgi notikumi: 1844. gada 27. jūnijā praviētis Džozefs un viņa brālis Hairams tika nošauti Kārtidžā, Ilinoisas štatā, un viņu miesas tika atvestas uz šo māju, lai atvadītos pirms bērēm. Viņi tika apglabāti nelielā ģimenes kapu vietā tieši pretim Galvenajai ielai, uz rietumiem no vecās balķu mājas, kurā Džozefs dzīvoja, kad viņš pirmo reizi ieradās Navū. Emma Smita dzīvoja savrupmājā līdz 1871. gadam. Pēc tam viņa pārcēlās uz Navū māju, kur viņa nomira 1879. gadā.

14. Džozefa Smita, jaunākā, Sarkano ķieģeļu veikals

Šis atjaunotais Džozefa Smita, jaunākā, veikals un birojs atrodas Navū, Ilinoisas štatā. Tā bija viena no svarīgākajām Baznīcas ēkām Navū periodā. Kalpojot ne tikai kā veikals, tā kļuva arī par sociālo, ekonomisko, politisko un reliģisko pasākumu centru. Džozefa Smita birojs atradās otrajā stāvā.

Nozīmīgi notikumi: pirms templis bija pabeigts, veikala augšējā telpa tika izmantota kā priekšrakstu telpa, kur tika saņemti pirmie pilnie endaumenti. 1842. gada 17. martā pravietis Džozefs organizēja Baznīcas sievietes Palīdzības biedrībā.

15. Navū templis

Sākotnējais Navū templis tika uzcelts no vietējā pelēcīgi baltā kaļķakmens. Ēka bija 39 metrus gara un 27 metrus plata. Torņa smaile pacēlās 48 metrus virs zemes. Baznīcas locekļi daudz ziedoja, lai uzceltu šo brīnišķīgo templi, uzsākot darbu 1841. gadā. Citi mēnešiem ilgi strādāja pie tā celšanas, citi ziedoja savu naudu. Kaut arī templis nebija pilnībā pabeigts, tas bija piepildīts ar Baznīcas locekļiem, kas nāca izpildīt priekšrakstus pēdējos mēnešos pirms savas bēgšanas uz rietumiem. Kamēr daudzi svētie pameta Navū 1846. gada agrā pavasarī dēļ vajātāju pūļu uzbrukuma draudiem, īpaša komanda palika, lai pabeigtu templi. 1846. gada 30. aprīlī elderi Orsons Haidis un Vilfords Vudrafs no Divpadsmito kvorumā un

apmēram 20 citi iesvētīja šo Tā Kunga namu. Templis tika pamests septembrī, kad atlikušie Baznīcas locekļi tika padzīti no Navū; tad bruņoti pūļi apgānīja šo svēto ēku. Ēkas interjeru 1848. gada oktobrī nopostīja uguns. Jaunuzcelto templi (redzams attēlā), kas ir precīza sākotnējā tempļa reprodukcija, 2002. gada 27.–30. jūnijā iesvētīja prezidents Gordons B. Hinklijs.

Nozīmīgi notikumi: tempļa sapulču istabā 1845. gada 5. oktobrī tika noturēta Vispārējā konference. Endaumentu darbs sākās 1845. gada 10. decembrī un turpinājās līdz 1846. gada 7. februārim. Vairāk nekā 5500 pēdējo dienu svēto saņēma savus endamentus, un tika izpildītas daudzas kristīšanas par mirušajiem un saistīšanas.

16. Kārtidžas cietums

Cietuma ēka Kārtidžas pilsētā Ilinoisas štatā.

Nozīmīgi notikumi: Džozefs Smits un viņa brālis Hairams atbrauca uz Kārtidžu 1844. gada 24. jūnijā. Viņi tika iemesti šajā cietumā 25. jūnijā pēc viltus apsūdzībām nodevībā.

27. jūnijā bruņots pūlis no apmēram 100 vīriem ar melni krāsotām sejām triecienā ieņēma cietumu. Gan Džozefs, gan Hairams tika nogalināti, un Džons Teilors vairākkārt ievainots. Brīnumainā kārtā Vilards Ričardss netika ievainots.

17. Masveida izceļošana uz rietumiem

Pārceļšanās sākums no Navū Ilinoisas štatā bija plānots uz martu-aprīli, bet bruņotu pūļu draudu dēļ prezidents Brigams Jangs norādīja, ka svēto pārceļšanās pāri Misisipi upei sāksies 1846. gada 4. februārī. Prezidents Jangs palika ilgāk, lai izpildītu svētajiem endamentus, un nepameta Navū līdz pat februāra vidum.

Nozīmīgi notikumi: pirms savas nāves pravietis Džozefs Smits pravietoja: „Daži no jums dzīvos, lai dotos un palīdzētu iekārtot apmetnes un celt pilsētas, un redzētu, kā svētie kļūst par varenu tautu Klinšu kalnu vidū.” Gandrīz 12 000 svēto pameta Navū

no 1846. gada februāra līdz septembrim. Pēc tam, kad svētie pameta Ziemas mītni un vēlākās apmešanās vietas, viņi tika noorganizēti grupās pa desmit, piecdesmit un simts grupas virsnieka vadībā (M&D 136:3). 1846. gada septembrī bruņots pūlis no apmēram 800 vīriem ar sešiem lielgabaliem aplenca Navū. Pēc vairākām cīņu dienām atlikušie svētie bija spiesti padoties, lai glābtu savas dzīvības un gūtu iespēju šķērsot upi. No piecsimt līdz sešsimt vīriešu, sieviešu un bērnu šķērsoja upi un apmetās upes krastā. Prezidents Brigams Jangs sūtīja glābšanas komandas ar apgādi, lai evakuētu šos „nabaga svētos”.

18. Soltleikas templis

Soltleikas templis, skats no ziemeļaustrumiem. Dažas dienas pēc tam, kad pirmā pēdējo dienu svēto pionieru grupa ieradās Sālsezera ielejā, prezidents Brigams Jangs uzsita ar savu spieķi pa zemi un pasludināja: „Šeit mēs uzcelsim mūsu Dieva templi.” Celtniecība tika uzsākta 1853. gada 14. februārī. 1853. gada 6. aprīlī tika ielikti stūrakmeņi. Templis tika pabeigts un iesvētīts četrdesmit gadus vēlāk 1893. gada 6. aprīlī. Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums šeit tiekas katru nedēļu, lai

apspriestos un meklētu Tā Kunga vadību Dieva valstības vadišanā un ceļšanā.

Nozīmīgi notikumi: Tas Kungs pār Baznīcas prezidentiem un citiem Augstākajiem pilnvarotajiem šeit ir izlējis atklāsmes garu, ieskaitot 2. oficiālo deklarāciju. Pavisam nesen Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu padome vienbalsīgi pieņēma un izdeva „Ģimene—vēstījums pasaulei”. Tempļa priekšraksti, kas izpildīti gan par dzīvajiem, gan mirušajiem, ir svētījuši miljoniem cilvēku dzīvi.